

The Holy Bible: Czech (CEP) Translation

Gns	Genesis
Exd	Exodus
Lvt	Leviticus
Nmb	Numbers
Dtr	Deuteronomy
Jsh	Joshua
Jdg	Judges
Rth	Ruth
1Sm	1 Samuel
2Sm	2 Samuel
1Kn	1 Kings
2Kn	2 Kings
1Ch	1 Chronicles
2Ch	2 Chronicles
Ezr	Ezra
Nhm	Nehemiah
Est	Esther
Job	Job
Psl	Psalms
Prv	Proverbs
Ecl	Ecclesiastes
Sos	Song of Solomon
Isa	Isaiah
Jrm	Jeremiah
Lmn	Lamentations
Ezk	Ezekiel
Dnl	Daniel
Hsa	Hosea
Joi	Joel
Ams	Amos
Obd	Obadiah
Jnh	Jonah
Mch	Micah
Nhm	Nahum
Hbk	Habakkuk
Zph	Zephaniah
Hgg	Haggai
Zch	Zechariah
Mal	Malachi
Mth	Matthew
Mrk	Mark
Lke	Luke
Jhn	John
Aoa	Acts of the Apostles
Rmn	Romans
1Cr	1 Corinthians
2Cr	2 Corinthians
Gal	Galatians
Eph	Ephesians
Phi	Philippians
Col	Colossians
1Th	1 Thessalonians
2Th	2 Thessalonians
1Tm	1 Timothy
2Tm	2 Timothy
Tts	Titus
Phm	Philemon
Hbr	Hebrews
Jms	James

1Pt 1 Peter
2Pt 2 Peter
1Jh 1 John
2Jh 2 John
3Jh 3 John
Jde Jude
Rvl Revelation

Gns 1 1 Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi.
Gns 1 2 Země byla pustá a prázdná a nad propastnou tůňí byla tma. Ale nad vodami vznášel se duch Boží.
Gns 1 3 I řekl Bůh: "Buď světlo!" A bylo světlo.
Gns 1 4 Viděl, že světlo je dobré, a oddělil světlo od tmy.
Gns 1 5 světlo nazval Bůh dnem a tmu nazval nocí. Byl večer a bylo jitro, den první.
Gns 1 6 I řekl Bůh: "Buď klenba uprostřed vod a odděluj vody od vod!"
Gns 1 7 Učinil klenbu a oddělil vody pod klenbou od vod nad klenbou. A stalo se tak.
Gns 1 8 klenbu nazval Bůh nebem. Byl večer a bylo jitro, den druhý.
Gns 1 9 I řekl Bůh: "Nahromadte se vody pod nebem na jedno místo a ukaž se souš!" A stalo se tak.
Gns 1 10 Souš nazval Bůh zemí a nahromaděné vody nazval moři. Viděl, že to je dobré.
Gns 1 11 Bůh také řekl: "Zazelenej se země zelení: bylinami, které se rozmnožují semeny, a ovocným stromovým rozmanitého druhu, které na zemi ponese plody se semeny!" A stalo se tak.
Gns 1 12 Země vydala zeleň: rozmanité druhy bylin, které se rozmnožují semeny, a rozmanité druhy stromů, které nese plody se semeny. Bůh viděl, že to je dobré.
Gns 1 13 Byl večer a bylo jitro, den třetí.
Gns 1 14 I řekl Bůh: "Buďte světla na nebeské klenbě, aby oddělovala den od noci! Budou na znamení časů, dnů a let.
Gns 1 15 Ta světla ať jsou na nebeské klenbě, aby svítila nad zemí." A stalo se tak.
Gns 1 16 Učinil tedy Bůh dvě veliká světla: větší světlo, aby vládlo ve dne, a menší světlo, aby vládlo v noci; učinil i hvězdy.
Gns 1 17 Bůh je umístil na nebeskou klenbu, aby svítila nad zemí,
Gns 1 18 aby vládla ve dne a v noci a oddělovala světlo od tmy. Viděl, že to je dobré.
Gns 1 19 Byl večer a bylo jitro, den čtvrtý.
Gns 1 20 I řekl Bůh: "Hemžete se vody živočišnou havětí a létavci létejte nad zemí pod nebeskou klenbou!"
Gns 1 21 I stvořil Bůh veliké netvory a rozmanité druhy všelijakých hbitých živočichů, jimiž se zahemžily vody, stvořil i rozmanité druhy všelijakých okřídlených létavců. Viděl, že to je dobré.
Gns 1 22 A Bůh jim požehnal: "Ploďte a množte se a naplňte vody v mořích. Létavci nechtě se rozmnožit na zemi."
Gns 1 23 Byl večer a bylo jitro, den pátý.
Gns 1 24 I řekl Bůh: "Vydej země rozmanité druhy živočichů, dobytek, plazy a rozmanité druhy zemské zvěře!" A stalo se tak.
Gns 1 25 Bůh učinil rozmanité druhy zemské zvěře i rozmanité druhy dobytka a rozmanité druhy všelijakých zeměplazů. Viděl, že to je dobré.
Gns 1 26 I řekl Bůh: "Učiňme člověka, aby byl naším obrazem podle naší podoby. Ať lidé panují nad mořskými rybami a nad nebeským ptactvem, nad zvířaty a nad celou zemí i nad každým plazem plazícím se po zemi."
Gns 1 27 Bůh stvořil člověka, aby byl jeho obrazem, stvořil ho, aby byl obrazem Božím, jako muže a ženu je stvořil.
Gns 1 28 A Bůh jim požehnal a řekl jim: "Ploďte a množte se a naplňte zemi. Podmaňte ji a panujte nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem, nade vším živým, co se na zemi hýbe."
Gns 1 29 Bůh také řekl: "Hle, dal jsem vám na celé zemi každou bylinu nesoucí semena i každý strom, na němž rostou plody se semeny. To budete mít za pokrm.
Gns 1 30 Veškeré zemské zvěři i všemu nebeskému ptactvu a všemu, co se plazí po zemi, v čem je živá duše, dal jsem za pokrm veškerou zelenou bylinu." A stalo se tak.
Gns 1 31 Bůh viděl, že všechno, co učinil, je velmi dobré. Byl večer a bylo jitro, den šestý.
Gns 2 1 Tak byla dokončena nebesa i země se všemi svými zástupy.
Gns 2 2 Sedmého dne dokončil Bůh své dílo, které konal; sedmého dne přestal konat veškeré své dílo.
Gns 2 3 A Bůh požehnal a posvětil sedmý den, neboť v něm přestal konat veškeré

své stvořitelské dílo.

Gns 2 4 Toto je rodopis nebe a země, jak byly stvořeny. V den, kdy Hospodin Bůh učinil zemi a nebe,

Gns 2 5 nebylo na zemi ještě žádné polní křovisko ani nevzcházela žádná polní bylina, neboť Hospodin Bůh nezavlažoval zemi deštěm, a nebylo člověka, který by zemi obdělával.

Gns 2 6 Jen záplava vystupovala ze země a napájela celý zemský povrch.

Gns 2 7 I vytvořil Hospodin Bůh člověka, prach ze země, a vdechl mu v chrápi dech života. Tak se stal člověk živým tvorem.

Gns 2 8 A Hospodin Bůh vysadil zahradu v Edenu na východě a postavil tam člověka, kterého vytvořil.

Gns 2 9 Hospodin Bůh dal vyrůst ze země všemu stromoví žádoucímu na pohled, s plody dobrými k jídlu, uprostřed zahrady pak stromu života a stromu poznání dobrého a zlého.

Gns 2 10 Z Edenu vychází řeka, aby napájela zahradu. Odtud dál se rozděluje ve čtyři hlavní toky.

Gns 2 11 Jméno prvního je Píson; ten obtéká celou zemi Chavílu, v níž je zlato,

Gns 2 12 a zlato té země je skvělé; je tam také vonná pryskyřice a kámen karneol.

Gns 2 13 Jméno druhé řeky je Gíchón; ta obtéká celou zemi Kúš.

Gns 2 14 Jméno třetí řeky je Chidekel; ta teče východně od Asýrie. Čtvrtá řeka je Eufrat.

Gns 2 15 Hospodin Bůh postavil člověka do zahrady v Edenu, aby ji obdělával a střežil.

Gns 2 16 A Hospodin Bůh člověku přikázal: "Z každého stromu zahrady smíš jíst.

Gns 2 17 Ze stromu poznání dobrého a zlého však nejez. V den, kdy bys z něho pojedl, propadneš smrti."

Gns 2 18 I řekl Hospodin Bůh: "Není dobré, aby člověk byl sám. Učiním mu pomoc jemu rovnou."

Gns 2 19 Když vytvořil Hospodin Bůh ze země všechnu polní zvěř a všechno nebeské ptactvo, přivedl je k člověku, aby viděl, jak je nazve. Každý živý tvor se měl jmenovat podle toho, jak jej nazve.

Gns 2 20 Člověk tedy pojmenoval všechna zvířata a nebeské ptactvo i všechnu polní zvěř. Ale pro člověka se nenašla pomoc jemu rovná.

Gns 2 21 I uvedl Hospodin Bůh na člověka mrákotu, až usnul. Vzal jedno z jeho žeber a uzavřel to místo masem.

Gns 2 22 A Hospodin Bůh utvořil z žebra, které vzal z člověka, ženu a přivedl ji k němu.

Gns 2 23 Člověk zvolal: "Toto je kost z mých kostí a tělo z mého těla! Ať muženou se nazývá, vždyť z muže vzata jest."

Gns 2 24 Proto opustí muž svého otce i matku a přilne ke své ženě a stanou se jedním tělem.

Gns 2 25 Oba dva byli nazí, člověk i jeho žena, ale nestyděli se.

Gns 3 1 Nejzchytralejší ze vší polní zvěře, kterou Hospodin Bůh učinil, byl had. Řekl ženě: "Jakže, Bůh vám zakázal jíst ze všech stromů v zahradě?"

Gns 3 2 Žena hadovi odvětila: "Plody ze stromů v zahradě jíst smíme.

Gns 3 3 Jen o plodech ze stromu, který je uprostřed zahrady, Bůh řekl: "Nejezte z něho, ani se ho nedotkněte, abyste nezemřeli.""

Gns 3 4 Had ženu ujišťoval: "Nikoli, nepropadnete smrti.

Gns 3 5 Bůh však ví, že v den, kdy z něho pojíte, otevrou se vám oči a budete jako Bůh znát dobré i zlé."

Gns 3 6 Žena viděla, že je to strom s plody dobrými k jídlu, lákavý pro oči, strom slibující vševědoucnost. Vzala tedy z jeho plodů a jedla, dala také svému muži, který byl s ní, a on též jedl.

Gns 3 7 Oběma se otevřely oči: poznali, že jsou nazí. Spletli tedy fíkové listy a přepásali se jimi.

Gns 3 8 Tu uslyšeli hlas Hospodina Boha procházejícího se po zahradě za denního vánku. I ukryli se člověk a jeho žena před Hospodinem Bohem uprostřed stromoví v zahradě.

Gns 3 9 Hospodin Bůh zavolał na člověka: "Kde jsi?"

Gns 3 10 On odpověděl: "Uslyšel jsem v zahradě tvůj hlas a bál jsem se. A protože jsem nahý, ukryl jsem se."

Gns 3 11 Bůh mu řekl: "Kdo ti pověděl, že jsi nahý? Nejedl jsi z toho stromu, z něhož jsem ti zakázal jíst?"

Gns 3 12 Člověk odpověděl: "Žena, kterou jsi mi dal, aby při mně stála, ta mi dala z toho stromu a já jsem jedl."

Gns 3 13 Proto řekl Hospodin Bůh ženě: "Cos to učinila?" Žena odpověděla: "Had mě podvedl a já jsem jedla."

Gns 3 14 I řekl Hospodin Bůh hadovi: "Protožeš to učinil, buď proklet, vyvržen ode všech zvířat a ode vší polní zvěře. Poлеzeš po břiše, po všechny dny svého života žrát budeš prach.

Gns 3 15 Mezi tebe a ženu položím nepřátelství, i mezi símě tvé a símě její. Ono ti rozdrť hlavu a ty jemu rozdrťš patu."

Gns	3	16	Ženě řekl: "Velice rozmnožím tvé trápení i bolesti těhotenství, syny budeš rodit v utrpení, budeš dychtit po svém muži, ale on nad tebou bude vládnout."
Gns	3	17	Adamovi řekl: "Uposlechl jsi hlasu své ženy a jedl jsi ze stromu, z něhož jsem ti zakázal jíst. Kvůli tobě nechť je země prokleta; po celý svůj život z ní budeš jíst v trápení."
Gns	3	18	Vydá ti jenom trní a hloží a budeš jíst polní byliny.
Gns	3	19	V potu své tváře budeš jíst chléb, dokud se nenavrátiš do země, z níž jsi byl vzat. Prach jsi a v prach se navrátiš."
Gns	3	20	Člověk svou ženu pojmenoval Eva (to je Živa), protože se stala matkou všech živých.
Gns	3	21	Hospodin Bůh udělal Adamovi a jeho ženě kožené suknice a přioděl je.
Gns	3	22	I řekl Hospodin Bůh: "Teď je člověk jako jeden z nás, zná dobré i zlé. Nepřipustím, aby vztáhl ruku po stromu života, jedl a byl živ navěky."
Gns	3	23	Proto jej Hospodin Bůh vyhnal ze zahrady v Edenu, aby obdělával zemi, z níž byl vzat.
Gns	3	24	Tak člověka zapudil. Východně od zahrady v Edenu usadil cheruby s míhajícím se plamenným mečem, aby střežili cestu ke stromu života.
Gns	4	1	I poznal člověk svou ženu Evu a ta otěhotněla a porodila Kaina. Tu řekla: "Získala jsem muže, a tím Hospodina."
Gns	4	2	Dále porodila jeho bratra Ábela. Ábel se stal pastýřem ovcí, ale Kain se stal zemědělcem.
Gns	4	3	Po jisté době přinesl Kain Hospodinu obětní dar z plodin země.
Gns	4	4	Také Ábel přinesl oběť ze svých prvorozených ovcí a z jejich tuku. I shlédl Hospodin na Ábela a na jeho obětní dar,
Gns	4	5	na Kaina však a na jeho obětní dar neshlédl. Proto Kain vzplanul velikým hněvem a zesinal v tváři.
Gns	4	6	I řekl Hospodin Kainovi: "Proč jsi tak vzplanul? A proč máš tak sinalou tvář?"
Gns	4	7	Což nepřijmu i tebe, budeš-li konat dobro? Nebudeš-li konat dobro, hřích se uvelebí ve dveřích a bude po tobě dychtit; ty však máš nad ním vládnout."
Gns	4	8	I promluvil Kain ke svému bratru Ábelovi... Když byli na poli, povstal Kain proti svému bratru Ábelovi a zabil jej.
Gns	4	9	Hospodin řekl Kainovi: "Kde je tvůj bratr Ábel?" Odvětil: "Nevím. Cožpak jsem strážcem svého bratra?"
Gns	4	10	Hospodin pravil: "Cos to učinil! Slyš, prolitá krev tvého bratra křičí ke mně ze země."
Gns	4	11	Budeš nyní proklet a vyvržen ze země, která rozevřela svá ústa, aby z tvé ruky přijala krev tvého bratra.
Gns	4	12	Budeš-li obdělávat půdu, už ti nedá svou sílu. Budeš na zemi psancem a štvancem."
Gns	4	13	Kain Hospodinu odvětil: "Můj zločin je větší, než je možno odčinit."
Gns	4	14	Hle, vypudil jsi mě dnes ze země. Budu se muset skrývat před tvou tváří. Stal jsem se na zemi psancem a štvancem. Každý, kdo mě najde, bude mě moci zabít."
Gns	4	15	Ale Hospodin řekl: "Nikoli, kdo by Kaina zabil, bude postižen sedmeronásobnou pomstou." A Hospodin poznamenal Kaina znamením, aby jej nikdo, kdo ho najde, nezabil.
Gns	4	16	Kain odešel od tváře Hospodinovy a usadil se v zemi Nódu, východně od Edenu.
Gns	4	17	I poznal Kain svou ženu, ta otěhotněla a porodila Enocha. Tu se dal do stavby města a nazval to město Enoch, podle jména svého syna.
Gns	4	18	Enochovi se narodil Írad, Írad zplodil Mechújáela, Mechújáel zplodil Metúšáela, Metúšáel zplodil Lámecha.
Gns	4	19	Lámech pojal dvě ženy; jedna se jmenovala Áda a druhá se jmenovala Sila.
Gns	4	20	Áda porodila Jábala, který se stal praotcem těch, kdo přebývají ve stanu a u stáda.
Gns	4	21	Jeho bratr se jmenoval Júbal; ten se stal praotcem všech hrajících na citaru a flétnu.
Gns	4	22	Také Sila porodila, a to Túbal-kaina, mistra všech řemeslníků obrábějících měď a železo. Sestrou Túbal-kainovou byla Naama.
Gns	4	23	Tu řekl Lámech svým ženám: "Ádo a Silo, poslyšte můj hlas, ženy Lámechovy, naslouchejte mé řeči: Zabil jsem muže za své zranění, pacholíka za svou jizvu."
Gns	4	24	Bude-li sedmeronásobně pomstěn Kain, tedy Lámech sedmdesátkrát a sedmkrát."
Gns	4	25	I poznal opět Adam svou ženu a ta porodila syna a dala mu jméno Šét (to je Do klína vložený). Řekla: "Bůh mi vložil do klína jiného potomka místo Ábela, kterého zabil Kain."
Gns	4	26	Šétovi se narodil syn; dal mu jméno Enóš. Tehdy se začalo vzývat jméno Hospodino.
Gns	5	1	Toto je výčet rodopisu Adamova: V den, kdy Bůh stvořil člověka, učinil jej k podobě Boží.
Gns	5	2	Jako muže a ženu je stvořil, požehnal jim a v den, kdy je stvořil, dal

jím jméno Adam (to je člověk).			
Gns	5	3	Ve věku sto třiceti let zplodil Adam syna ke své podobě, podle svého
obrazu, a dal mu jméno Šét.			
Gns	5	4	Po zplození Šéta žil Adam ještě osm set let a zplodil syny a dcery.
Gns	5	5	Všech dnů Adamova života bylo devět set třicet let, a umřel.
Gns	5	6	Ve věku sto pěti let zplodil Šét Enóše.
Gns	5	7	Po zplození Enóše žil Šét osm set sedm let a zplodil syny a dcery.
Gns	5	8	Všech dnů Šétových bylo devět set dvanáct let, a umřel.
Gns	5	9	Ve věku devadesáti let zplodil Enoš Kénana.
Gns	5	10	Po zplození Kénana žil Enoš osm set patnáct let a zplodil syny a
dcery.			
Gns	5	11	Všech dnů Enošových bylo devět set pět let, a umřel.
Gns	5	12	Ve věku sedmdesáti let zplodil Kénan Mahalalela.
Gns	5	13	Po zplození Mahalalela žil Kénan osm set čtyřicet let a zplodil syny a
dcery.			
Gns	5	14	Všech dnů Kénanových bylo devět set deset let, a umřel.
Gns	5	15	Ve věku šedesáti pěti let zplodil Mahalalel Jereda.
Gns	5	16	Po zplození Jereda žil Mahalalel osm set třicet let a zplodil syny a
dcery.			
Gns	5	17	Všech dnů Mahalalelových bylo osm set devadesát pět let, a umřel.
Gns	5	18	Ve věku sto šedesáti dvou let zplodil Jered Henocha.
Gns	5	19	Po zplození Henocha žil Jered osm set let a zplodil syny a dcery.
Gns	5	20	Všech dnů Jeredových bylo devět set šedesát dvě léta, a umřel.
Gns	5	21	Ve věku šedesáti pěti let zplodil Henoch Metúšelacha.
Gns	5	22	A chodil Henoch s Bohem po zplození Metúšelacha tři sta let a zplodil
syny a dcery.			
Gns	5	23	Všech dnů Henochových bylo tři sta šedesát pět let.
Gns	5	24	I chodil Henoch s Bohem. A nebylo ho, neboť ho Bůh vzal.
Gns	5	25	Ve věku sto osmdesáti sedmi let zplodil Metúšelach Lámecha.
Gns	5	26	Po zplození Lámecha žil Metúšelach sedm set osmdesát dvě léta a
zplodil syny a dcery.			
Gns	5	27	Všech dnů Metúšelachových bylo devět set šedesát devět let, a umřel.
Gns	5	28	Ve věku sto osmdesáti dvou let zplodil Lámech syna.
Gns	5	29	Dal mu jméno Noe (to je Odpočinutí). Řekl: "Ten nám dá potěšení a
odpočinutí od naší práce a od námahy našich rukou, kterou nám přináší země prokletá			
Hospodí nem."			
Gns	5	30	Po zplození Noeho žil Lámech pět set devadesát pět let a zplodil syny
a dcery.			
Gns	5	31	Všech dnů Lámechových bylo sedm set sedmdesát sedm let, a umřel.
Gns	5	32	Když bylo Noemu pět set let, zplodil Noe Šéma, Cháma a Jefeta.
Gns	6	1	Když se lidé počali na zemi množit a rodily se jim dcery, viděli
synové božští,			
Gns	6	2	jak půvabné jsou dcery lidské, a brali si za ženy všechny, jichž se
jím zachtělo.			
Gns	6	3	Hospodin však řekl: "Můj duch se nebude člověkem věčně zaneprazdňovat.
vždyť je jen tělo. At' je jeho dnů sto dvacet let."			
Gns	6	4	Za oněch dnů, kdy synové božští vcházelí k dcerám lidským a ty jim
rodily, vznikaly na zemi zrůdy, ba ještě i potom. To jsou ti bohatýři dávnověku, mužové			
pověstní.			
Gns	6	5	I viděl Hospodin, jak se na zemi rozmnožila zlovůle člověka a že každý
výtvar jeho myslí i srdce je v každé chvíli jen zlý.			
Gns	6	6	Litoval, že na zemi učinil člověka, a trápil se ve svém srdci.
Gns	6	7	Řekl: "Člověka, kterého jsem stvořil, smetu z povrchu země, člověka i
zvířata, plazy i nebeské ptactvo, neboť lituji, že jsem je učinil."			
Gns	6	8	Ale Noe našel u Hospodina milost.
Gns	6	9	Toto je rodopis Noeho: Noe byl muž spravedlivý, bezúhonný ve svém
pokolení; Noe chodil s Bohem.			
Gns	6	10	A Noe zplodil tři syny: Šéma, Cháma a Jefeta.
Gns	6	11	Země však byla před Bohem zkažená a plná násilí.
Gns	6	12	Bůh pohleděl na zemi; byla zcela zkažená, protože všechno tvorstvo
pokazilo na zemi svou cestu.			
Gns	6	13	I řekl Bůh Noemu: "Rozhodl jsem se skoncovat se vším tvorstvem, neboť
země je plná lidského násilí. Zahladím je i se zemí.			
Gns	6	14	Udělej si archu z goferového dřeva. V arše uděláš komůrky a vysmolíš
ji uvnitř i zvenčí smolou.			
Gns	6	15	A uděláš ji takto: Délka archy bude tři sta loket, šířka padesát loket
a výška třicet loket.			
Gns	6	16	Archa bude mít světlík; na loket odshora jej ukončíš a do boku archy
vsadíš dveře. Uděláš v ní spodní, druhé i třetí patro.			
Gns	6	17	Hle, já uvedu potopu, vody na zemi, a zahladím tak zpod nebe všechno
tvorstvo, v němž je duch života. Všechno, co je na zemi, zhyne.			
Gns	6	18	S tebou však učiním smlouvu. Vejdeš do archy a s tebou tvoji synové,

tvá žena i ženy tvých synů.
Gns 6 19 A ze všeho, co je živé, ze všeho tvorstva, uvedeš vždy po páru do archy, aby s tebou zůstali naživu; samec a samice to budou.
Gns 6 20 Z rozmanitých druhů ptactva a z rozmanitých druhů zvířat a ze všech zeměplazů rozmanitých druhů, z každého po páru vejdou k tobě, aby se zachovali při životě.
Gns 6 21 Ty pak si naber k obživě různou potravu, nashromáždí si ji, a bude tobě i jim za pokrm."
Gns 6 22 Noe udělal všechno přesně tak, jak mu Bůh přikázal.
Gns 7 1 I řekl Hospodin Noemu: "Vejdí ty a celý tvůj dům do archy, neboť vidím, že ty jsi v tomto pokolení jediný můj spravedlivý.
Gns 7 2 Ze všech zvířat čistých vezmeš s sebou po sedmi párech, samce se samicí, ale ze zvířat, která nejsou čistá, jen po páru, samce se samicí.
Gns 7 3 Také z nebeského ptactva po sedmi párech, samce a samici, aby zůstalo naživu potomstvo na celé zemi,
Gns 7 4 neboť již za sedm dní sešlu na zemi déšť, který potrvá čtyřicet dní a čtyřicet nocí. Smetu z povrchu země vše, co povstalo, co jsem učinil."
Gns 7 5 Noe udělal všechno, jak mu Hospodin přikázal.
Gns 7 6 Šest set let bylo Noemu, když nastala potopa, vody na zemi.
Gns 7 7 Před vodami potopy vešel Noe a s ním jeho synové i jeho žena a ženy jeho synů do archy.
Gns 7 8 Z čistých zvířat i ze zvířat, která nejsou čistá, z ptactva i ze všeho, co se plazí po zemi,
Gns 7 9 vždy po páru vešli samec a samice k Noemu do archy, jak mu Bůh přikázal.
Gns 7 10 Po sedmi dnech pak pronikly na zemi vody potopy.
Gns 7 11 V šestistém roce života Noeho, sedmnáctý den druhého měsíce, se provalily všechny prameny obrovské propastné tůně a nebeské propusti se otevřely.
Gns 7 12 Nad zemí se strhl lijavec a trval čtyřicet dní a čtyřicet nocí.
Gns 7 13 Právě toho dne vešli Noe i Šém, Chám a Jefet, synové Noeho, i žena Noeho a tři ženy jeho synů s nimi do archy,
Gns 7 14 oni i všechna zvířata rozmanitých druhů, všechn dobytek rozmanitých druhů, všichni plazící se zeměplazi rozmanitých druhů i všechno ptactvo rozmanitých druhů, každý pták, každý okřídlenec.
Gns 7 15 Vešli k Noemu do archy vždy pár po páru ze všeho tvorstva, v němž je duch života.
Gns 7 16 Vcházel i, samec a samice ze všeho tvorstva, jak mu Bůh přikázal. A Hospodin za ním zavřel.
Gns 7 17 Potopa na zemi trvala čtyřicet dní, vod přibývalo, až nadnesly archu, takže se zdvihla od země.
Gns 7 18 Vody zmohutněly a stále jich na zemi přibývalo. Archa plula po hladině vod.
Gns 7 19 Vody na zemi převelice zmohutněly, až přikryly všechny vysoké hory, které jsou pod nebesy.
Gns 7 20 Do výšky patnácti loket vystoupily vody, když byly přikryty hory.
Gns 7 21 A zahynulo všechno tvorstvo, které se na zemi pohybuje, ptactvo, dobytek i zvířata a také všechna na zemi se hemžící havěť, i každý člověk.
Gns 7 22 Všechno, co mělo v chřípích dech ducha života, cokoli bylo na suché zemi, pomřelo.
Gns 7 23 Tak smetl Bůh vše, co povstalo, co bylo na povrchu země: od lidí až po zvířata, po plazy a nebeské ptactvo, všechno bylo smeteno ze země. Zachován byl pouze Noe a to, co s ním bylo v arše.
Gns 7 24 Mohutně stály vody na zemi po sto padesát dnů.
Gns 8 1 Bůh však pamatoval na Noeho i na všechnu zvířata a všechn dobytek, který s ním byl v arše. Způsobil, že nad zemí zavanul vítr, a vody se uklidnily.
Gns 8 2 Byly ucpány prameny propastné tůně i nebeské propusti a byl zadržen lijavec z nebe.
Gns 8 3 Když přešlo sto padesát dnů, začaly vody ze země ustupovat a opadávat,
Gns 8 4 takže sedmnáctého dne sedmého měsíce archa spočinula na pohoří Araratu.
Gns 8 5 A vody ustupovaly a opadávaly až do desátého měsíce; prvního dne desátého měsíce se objevily vrcholky hor.
Gns 8 6 Když pak přešlo čtyřicet dnů, otevřel Noe v arše okno, které udělal,
Gns 8 7 a vypustil krkavce; ten vylétával a vracel se, dokud se vody na zemi nevysušily.
Gns 8 8 Pak vypustil holubici, kterou měl u sebe, aby viděl, zda vody z povrchu země ustoupily.
Gns 8 9 Holubice však nenalezla místo, kde by její noha mohla spočinout, a vrátila se k němu do archy, neboť vody dosud pokrývaly povrch celé země. Vztáhl tedy ruku, vzal ji a vnesl ji k sobě do archy.
Gns 8 10 Čekal ještě dalších sedm dní a znovu vypustil holubici z archy.
Gns 8 11 A holubice k němu v době večerní přilétla, a hle, měla v zobáčku čerstvý olivový lístek. Tak Noe poznal, že vody ze země ustoupily.

Gns	8	12	Čekal ještě dalších sedm dní a opět vypustil holubici; už se však k němu zpátky nevrátila.
Gns	8	13	Léta šestistého prvního, první den prvního měsíce, začaly vody na zemi vysychat. Tu Noe odsunul příklop archy a spatřil, že povrch země osychá.
Gns	8	14	Dvacátého sedmého dne druhého měsíce byla již země suchá.
Gns	8	15	I promluvil Bůh k Noemu:
Gns	8	16	"Vyjdi z archy, ty a s tebou tvá žena i tvoji synové a ženy tvých synů.
Gns	8	17	Vyveď s sebou všechno tvorstvo, jež je s tebou, všechnu zvěř i ptactvo a dobytek a všechnu havěť plazící se po zemi. Ať se na zemi hemží, ať se na zemi plodí a množí."
Gns	8	18	Noe tedy vyšel a s ním jeho synové a jeho žena a ženy jeho synů.
Gns	8	19	V všechna zvěř, všechna havěť a všechno ptactvo, vše, co se plazí po zemi, vyšlo podle svých čeledí z archy.
Gns	8	20	Noe pak vybudoval Hospodinu oltář a vzal ze všech čistých dobytčat i ze všeho čistého ptactva a zapálil na tom oltáři oběti zápalné.
Gns	8	21	I učilil Hospodin libou vůni a řekl si v srdci: "Už nikdy nebudu zlořečit zemi kvůli člověku, přestože každý výtvar lidského srdce je od mládí zlý, už nikdy nezhubím všechno živé, jako jsem učinil.
Gns	8	22	Setba i žeň a chlad i žár, léto i zima a den i noc nikdy nepřestanou po všechny dny země."
Gns	9	1	Bůh Noemu a jeho synům požehnal a řekl jim: "Ploďte a množte se a naplňte zemi.
Gns	9	2	Bázeň před vámi a děs z vás padnou na všechnu zemskou zvěř i na všechno nebeské ptactvo; se vším, co se hybe na zemi, i se všemi mořskými rybami jsou vám vydáni do rukou.
Gns	9	3	Každý pohybující se živočich vám bude za pokrm; jako zelenou bylinu vám dávám i toto všechno.
Gns	9	4	Jen maso oživené krví nesmíte jíst.
Gns	9	5	A krev, která vás oživuje, budu vyhledávat. Budu za ni volat k odpovědnosti každé zvíře i člověka; za život člověka budu volat k odpovědnosti každého jeho bratra.
Gns	9	6	Kdo prolíje krev člověka, toho krev bude člověkem prolita, neboť člověka Bůh učinil, aby byl obrazem Božím.
Gns	9	7	Vy pak se ploďte a množte, hemžete se na zemi a množte se na ní."
Gns	9	8	Bůh řekl Noemu a jeho synům:
Gns	9	9	"Hle, já ustavuji svou smlouvu s vámi a s vaším potomstvem
Gns	9	10	i s každým živým tvorem, který je s vámi, s ptactvem, s dobytkem i s veškerou zemskou zvěří, která je s vámi, se všemi, kdo vyšli z archy, včetně zemské zvěře.
Gns	9	11	Ustavuji s vámi svou smlouvu. Už nebude vyhlazeno všechno tvorstvo vodami potopy a nedojde již k potopě, která by zahladila zemi."
Gns	9	12	Dále Bůh řekl: "Toto je znamení smlouvy, jež kladu mezi sebe a vás i každého živého tvora, který je s vámi, pro pokolení všech věků:
Gns	9	13	Položil jsem na oblak svou duhu, aby byla znamením smlouvy mezi mnou a zemí.
Gns	9	14	Kdykoli zahálím zemi oblakem a na oblaku se ukáže duha,
Gns	9	15	rozpomenu se na svou smlouvu mezi mnou a vámi i veškerým živým tvorstvem, a vody již nikdy nepůsobí potopu ke zkáze všeho tvorstva.
Gns	9	16	Ukáže-li se na oblaku duha, pohlédnu na ni a rozpomenu se na věčnou smlouvu mezi Bohem a veškerým živým tvorstvem, které je na zemi."
Gns	9	17	Řekl pak Bůh Noemu: "Toto je znamení smlouvy, kterou jsem ustavil mezi sebou a veškerým tvorstvem, které je na zemi."
Gns	9	18	Synové Noeho, kteří vyšli z archy, byli Šém, Chám a Jefet; Chám je otec Kenaanův.
Gns	9	19	Tito tři jsou synové Noeho; podle nich se rozdělila celá země.
Gns	9	20	I začal Noe obdělávat půdu a vysadil vinici.
Gns	9	21	Napil se pak vína, opil se a odkryl uprostřed svého stanu.
Gns	9	22	Chám, otec Kenaanův, spatřil svého otce obnaženého a pověděl to venku oběma svým bratrům.
Gns	9	23	Ale Šém a Jefet vzali plášť, vložili si jej na ramena a jdouce pozpátku přikryli nahotu svého otce. Tvář měli odvrácenou, takže nahotu svého otce nespatriili.
Gns	9	24	Když Noe procitl z opojení a zvěděl, co mu provedl jeho nejmladší syn,
Gns	9	25	řekl: "Proklet buď Kenaan, ať je nejbídnějším otrokem svých bratrů!"
Gns	9	26	Dále řekl: "Požehnan buď Hospodin, Bůh Šémův. Ať je Kenaan jejich otrokem!
Gns	9	27	Kéž Bůh Jefetovi dopřeje bydlet ve stanech Šémových. Ať je Kenaan jejich otrokem!"
Gns	9	28	Po potopě žil Noe tři sta padesát let.
Gns	9	29	Všech dnů Noeho bylo devět set padesát let, a umřel.
Gns	10	1	Toto je rodopis synů Noeho: Šém, Chám a Jefet. Po potopě se jim narodili synové.
Gns	10	2	Synové Jefetovi: Gomer a Mágog a Mádaj, Jávan a Túbal, Mešek a Tíras.

The Holy Bible in Czech (CEP)

Gns	10	3	Synové Gomerovi: Aškenaz a Rífat a Togarma.
Gns	10	4	Synové Jávánovi: Elíša a Taršíš, Kitejci a Dódanci.
Gns	10	5	Z nich vzešly ostrovní pronárody v různých zemích, pronárody různého jazyka a různých čeledí.
Gns	10	6	Synové Chámovi: Kúš a Misrajim, Pút a Kenaan.
Gns	10	7	Synové Kúšovi: Seba a Chavíla, Sabta a Raema a Sabteka. Synové Raemovi: Šeba a Dedán.
Gns	10	8	Kúš pak zplodil Nimroda; ten se stal na zemi prvním bohatýrem.
Gns	10	9	Byl to bohatýrský lovec před Hospodinem; proto se říká: Jako Nimrod, bohatýrský lovec před Hospodinem.
Gns	10	10	Počátkem jeho království byl Babylón, Erek, Akad a Kalné v zemi Šineáru.
Gns	10	11	Z této země vyšel do Asýrie a vystavěl Ninive - i Rechobót-ír a Kelach
Gns	10	12	a Resen mezi Ninivem a Kelachem - to je to veliké město.
Gns	10	13	Misrajim zplodil Lúďany a Anámce, Lehábany a Naftúchany
Gns	10	14	i Patrúsany a Kaslúchany - z nich vyšli Pelištejci - a Kaftórce.
Gns	10	15	Kenaan zplodil Sidóna, svého prvorozeného, a Chéta,
Gns	10	16	Jebúsejce, Emorejce a Girgašeje
Gns	10	17	i Chivejce, Arkejce a Síňana,
Gns	10	18	Arvádana a Semárce a Chamátana. Potom se čeledi kenaanské rozptýlily.
Gns	10	19	Pomezí kenaanské se táhlo od Sidónu směrem přes Gerar až ke Gáze,
Gns	10	20	směrem přes Sodomu, Gomoru, Admu a Sebójím až k Leše.
Gns	10	20	To jsou synové Chámovi v různých zemích, pronárody různých čeledí a jazyků.
Gns	10	21	Také Šémovi, praotci všech Heberovců, staršímu bratrovi Jefeta, se narodili synové.
Gns	10	22	Synové Šémovi: Élam a Ašúr, Arpakšád a Lúd a Aram.
Gns	10	23	Synové Aramovi: Ús a Chúl, Geter a Maš.
Gns	10	24	Arpakšád zplodil Šelacha a Šelach zplodil Hebera.
Gns	10	25	Heberovi se narodili dva synové: jméno jednoho bylo Peleg (to je Rozčlenění), neboť za jeho dnů byla země rozčleněna; a jméno jeho bratra bylo Joktán.
Gns	10	26	Joktán pak zplodil Almódada a Šelefa, Chasarmáveta a Jeracha,
Gns	10	27	Hadórana a Úzala a Diklu,
Gns	10	28	Óbala a Abímaela a Šebu,
Gns	10	29	Ofíra a Chavílu a Jóbaba; ti všichni jsou synové Joktánovi.
Gns	10	30	Jejich sídliště bylo od Měši směrem k Sefáru, hoře na východě.
Gns	10	31	To jsou synové Šémovi různých čeledí a různých jazyků, různé pronárody v různých zemích.
Gns	10	32	To jsou čeledi synů Noeho podle jejich rodopisu v různých pronárodech; z nich pak po potopě vzešly všechny pronárody na zemi.
Gns	11	1	Celá země byla jednotná v řeči i v čínech.
Gns	11	2	Když táhli na východ, našli v zemi Šineáru pláň a usadili se tam.
Gns	11	3	Tu si řekli vespolek: "Nuže, nadělejme cihel a důkladně je vypalme." Cihly měli místo kamene a asfalt místo hlíny.
Gns	11	4	Nato řekli: "Nuže, vybudujme si město a věž, jejíž vrchol bude v nebi. Tak si učiníme jméno a nebudeme rozptýleni po celé zemi."
Gns	11	5	I sestoupil Hospodin, aby zhlédl město i věž, které synové lidští budovali.
Gns	11	6	Hospodin totiž řekl: "Hle, jsou jeden lid a všichni mají jednu řeč. A toto je teprve začátek jejich díla. Pak nebudou chtít ustoupit od ničeho, co si usmyslí provést."
Gns	11	7	Nuže, sestoupíme a zmateme jim tam řeč, aby si navzájem nerozuměli."
Gns	11	8	I rozehnal je Hospodin po celé zemi, takže upustili od budování města.
Gns	11	9	Proto se jeho jméno nazývá Bábel (to je Zmatek), že tam Hospodin zmátl řeč veškeré země a lid rozehnal po celé zemi.
Gns	11	10	Toto je rodopis Šémův: Když bylo Šémovi sto let, zplodil Arpakšáda, druhého roku po potopě.
Gns	11	11	Po zplození Arpakšáda žil Šém pět set let a zplodil syny a dcery.
Gns	11	12	Arpakšád pak žil třicet pět let a zplodil Šelacha.
Gns	11	13	Po zplození Šelacha žil Arpakšád čtyři sta tři léta a zplodil syny a dcery.
Gns	11	14	Šelach pak žil třicet let a zplodil Hebera.
Gns	11	15	Po zplození Hebera žil Šelach čtyři sta tři léta a zplodil syny a dcery.
Gns	11	16	Ve věku třiceti čtyř let zplodil Heber Pelega.
Gns	11	17	Po zplození Pelega žil Heber čtyři sta třicet let a zplodil syny a dcery.
Gns	11	18	Ve věku třiceti let zplodil Peleg Reúa.
Gns	11	19	Po zplození Reúa žil Peleg dvě stě devět let a zplodil syny a dcery.
Gns	11	20	Ve věku třiceti dvou let zplodil Reú Serúga.
Gns	11	21	Po zplození Serúga žil Reú dvě stě sedm let a zplodil syny a dcery.
Gns	11	22	Ve věku třiceti let zplodil Serúg Náchora.

Gns	11	23	Po zplození Náchora žil Serúg dvě stě let a zplodil syny a dcery.
Gns	11	24	Ve věku dvaceti devíti let zplodil Náchor Teracha.
Gns	11	25	Po zplození Teracha žil Náchor sto devatenáct let a zplodil syny a dcery.
Gns	11	26	Ve věku sedmdesáti let zplodil Terach Abrama, Náchora a Hárana.
Gns	11	27	Toto je rodopis Terachův: Terach zplodil Abrama, Náchora a Hárana.
Háran zplodil Lota.			
Gns	11	28	Háran umřel před svým otcem Terachem v rodné zemi, v Kaldejském Uru.
Gns	11	29	Abram a Náchor si vzali ženy: Žena Abramova se jmenovala Sáráj a žena Náchorova Milka, dcera Hárana, otce Milky a Jisky.
Gns	11	30	Sáráj však byla neplodná, neměla dítě.
Gns	11	31	I vzal Terach svého syna Abrama a vnuka Lota, syna Háranova, a snachu Sáráj, ženu svého syna Abrama, a vyšli spolu z Kaldejského Uru. Cestou do země kenaanské přišli do Cháranu a usadili se tam.
Gns	11	32	Dnů Terachových bylo dvě stě pět let, když v Cháranu umřel.
Gns	12	1	I řekl Hospodin Abramovi: "Odejdi ze své země, ze svého rodiště a z domu svého otce do země, kterou ti ukážu.
Gns	12	2	Učiním tě velkým národem, požehnám tě, velké učiním tvé jméno. Staň se požehnáním!
Gns	12	3	Požehnám těm, kdo žehnají tobě, prokleji ty, kdo ti zlořečí. V tobě dojdou požehnání veškeré čeledi země."
Gns	12	4	A Abram se vydal na cestu, jak mu Hospodin přikázal. Šel s ním také Lot. Abramovi bylo sedmdesát pět let, když odešel z Cháranu.
Gns	12	5	Vzal svou ženu Sáráj a Lota, syna svého bratra, se vším jméním, jehož nabyli, i duše, které získali v Cháranu. Vyšli a ubírali se do země kenaanské a přišli tam.
Gns	12	6	Abram prošel zemí až k místu Šekemu, až k božišti Móre; tehdy v té zemi byli Kenaanci.
Gns	12	7	I ukázal se Abramovi Hospodin a řekl: "Tuto zemi dám tvému potomstvu." Proto tam Abram vybudoval oltář Hospodinu, který se mu ukázal.
Gns	12	8	Odtud táhl dál na horu, která je východně od Bét-elu, a postavil svůj stan mezi Bét-elem na západě a Ajem na východě. Také tam vybudoval Hospodinu oltář a vzýval Hospodino jméno.
Gns	12	9	Pak se vydal na další cestu směrem k Negebu.
Gns	12	10	I nastal v zemi hlad. Tu Abram sestoupil do Egypta, aby tam pobyl jako host, neboť na zemi těžce doléhal hlad.
Gns	12	11	Když už se chystal vejít do Egypta, řekl své ženě Sáráji: "Vím dobře, že jsi žena krásného vzhledu.
Gns	12	12	Až tě spatří Egyptané, řeknou si: "To je jeho žena." Mne zabijí a tebe si ponechají živou.
Gns	12	13	Říkej tedy, žes mou sestrou, aby se mi kvůli tobě dobře dařilo a abych tvou zásluhou zůstal naživu."
Gns	12	14	Když pak Abram vešel do Egypta, spatřili Egyptané tu ženu, jak velice je krásná.
Gns	12	15	Spatřila ji také faraónova knížata a vychválila ji faraónovi. Byla proto vzata do domu faraóna
Gns	12	16	a ten kvůli ní prokázal Abramovi mnoho dobrého, takže měl brav a skot a osly i otroky a otrokyně i oslice a velbloudy.
Gns	12	17	Ale faraóna a jeho dům ranil Hospodin velikými ranami kvůli Abramově ženě Sáráji.
Gns	12	18	Farao tedy Abrama předvolal a řekl: "Jak ses to ke mně zachoval? Proč jsi mi nepověděl, že to je tvá žena?
Gns	12	19	Proč jsi říkal: "To je má sestra"? Vždyť já jsem si ji vzal za ženu. Tady ji máš, vezmi si ji a jdi!"
Gns	12	20	A farao o něm vydal svým lidem příkaz. Vyhostili jej i jeho ženu se vším, co měl.
Gns	13	1	I vystoupil Abram z Egypta se svou ženou a se vším, co měl, do Negebu; byl s ním i Lot.
Gns	13	2	Abram byl velice zámožný, měl stáda, stříbro i zlato.
Gns	13	3	Postupoval po stanovištích od Negebu až k Bét-elu, na místo mezi Bét-elem a Ajem, kde byl zprvu jeho stan,
Gns	13	4	k místu, kde předtím postavil oltář; tam vzýval Abram Hospodino jméno.
Gns	13	5	Také Lot, který putoval s Abramem, měl brav a skot i stany.
Gns	13	6	Země jim však nevynášela tolik, aby mohli sídlit pospolu, a jejich jmění bylo tak značné, že nemohli sídlit pohromadě.
Gns	13	7	Proto došlo k rozepři mezi pastýři stáda Abramova a pastýři stáda Lotova. Tehdy v zemi sídlili Kenaanci a Perizejci.
Gns	13	8	Tu řekl Abram Lotovi: "Ať nejsou rozepře mezi mnou a tebou a mezi pastýři mými a tvými, vždyť jsme muži bratři.
Gns	13	9	Zdalipak není před tebou celá země? Odděl se prosím ode mne. Dáš-li se nalevo, já se dám napravo. Dáš-li se ty napravo, já se dám nalevo."
Gns	13	10	Lot se rozhlédl a spatřil celý okresek Jordánu směrem k Sóaru, že je

celý zavlažován, že je jako zahrada Hospodinova, jako země egyptská. To bylo předtím, než Hospodin zničil Sodomu a Gomoru.

Gns 13 11 Proto si Lot vybral celý okrsek Jordánu a odtáhl na východ. Tak se od sebe oddělili.

Gns 13 12 Abram se usadil v zemi kenaanské a Lot se usadil v městech toho okrsku a stanoval až u Sodomy.

Gns 13 13 Sodomští muži však byli před Hospodinem velice zlí a hříšní.

Gns 13 14 Poté, co se Lot od něho oddělil, řekl Hospodin Abramovi: "Rozhlédni se z místa, na němž jsi, pohlédni na sever i na jih, na východ i na západ,

Gns 13 15 neboť celou tu zemi, kterou vidíš, dám tobě a tvému potomstvu až navěky.

Gns 13 16 A učiním, že tvého potomstva bude jako prachu země. Bude-li kdo moci sečíst prach země, pak bude i tvé potomstvo sečteno.

Gns 13 17 Teď projdi křížem krážem tuto zemi, neboť ti ji dávám."

Gns 13 18 Hnul se tedy Abram se stany, přišel a usadil se při božišti Mamre, které je u Chebrónu. I tam vybudoval Hospodinu oltář.

Gns 14 1 V oněch dnech šineárský král Amráfel, elasarský král Arjóok, élamský král Kedorlaómer a král pronárodů Tideál

Gns 14 2 vedli válku proti Bérovi, králi sodomskému, Biršovi, králi gomorskému, Šineábovi, králi ademskému, Šemeberovi, králi sebojskému, a králi z Bely, což je Sóar.

Gns 14 3 Tito všichni tvořili spolek při dolině Sidímu, kde je nyní Solné moře.

Gns 14 4 Dvanáct let otročili Kedorlaómerovi, třináctého roku se vzbouřili.

Gns 14 5 Čtrnáctého roku přitáhl Kedorlaómer a králové, kteří byli s ním, a pobili Refájce v Aštarót-karnajimu, Zuzejce v Hámu, Emejce na planině kirjatajimské

Gns 14 6 a Chorejce v jejich horách seírských až k El-páranu, který leží proti stepi.

Gns 14 7 Pak přitáhli obchvatem k Énmišpátu, což je Kádeš, a pobili vše na poli Amálekovců i Emorejce, kteří sídlili v Chasesón-támaru.

Gns 14 8 Tu vytáhl král sodomský a král gomorský a král ademský a král sebojský a král belský, totiž sóarský, a seřadili se v dolině Sidímu k boji proti nim, to jest:

Gns 14 9 proti élamskému králi Kedorlaómerovi, králi pronárodů Tideálovi, šineárskému králi Amráfelovi a elasarskému králi Arjókovi; čtyři králové stáli proti pěti.

Gns 14 10 Dolina Sidím je plná asfaltových studní. Král sodomský a gomorský se do nich při útěku propadli. Ti, kteří zůstali, utekli do hor.

Gns 14 11 Útočníci pak pobrali všechno jmění Sodomy a Gomory i všechny potraviny a odtáhli.

Gns 14 12 Vzali s sebou též Abramova synovce Lota s jeho jméním, sídlil totiž v Sodomě, a odtáhli.

Gns 14 13 Tu přišel uprchlík a pověděl o tom Hebreji Abramovi, který bydlil při božišti Emorejce Mamreho, bratra Eškólova a bratra Anérova; ti byli s Abramem spjati smlouvou.

Gns 14 14 Když Abram uslyšel, že jeho bratr byl zajat, vytrhl se svými třemi sty osmnácti zasvěcenci, zrozenými v jeho domě, a sledoval útočníky až k Danu.

Gns 14 15 V noci se pak proti nim se svými služebníky rozestavil a pobíjel je a pronásledoval až po Chóbu, jež je na sever od Damašku.

Gns 14 16 všechno jmění přinesl zpět a nazpět přivedl též svého bratra Lota s jeho jméním, i ženy a lid.

Gns 14 17 Když se vracel po vítězství nad Kedorlaómerem a nad králi, kteří stáli na jeho straně, vyšel mu vstříc král sodomský k dolině Šáve, což je Dolina královská.

Gns 14 18 A šálemský král Malkisedek přinesl chléb a víno; byl totiž knězem Boha Nejvyššího.

Gns 14 19 Požehnal mu: "Požehnán buď Abram Bohu Nejvyššímu, jemuž patří nebesa i země.

Gns 14 20 Požehnán buď sám Bůh Nejvyšší, jenž ti vydal do rukou tvé protivníky."

Tehdy mu dal Abram desátek ze všeho.

Gns 14 21 Pak řekl Abramovi král Sodomy: "Dej mi lidi, a jmění si nech."

Gns 14 22 Abram však sodomskému králi odvětil: "Pozdvihl jsem ruku k přísaze Hospodinu, Bohu Nejvyššímu, jemuž patří nebesa i země,

Gns 14 23 že z ničeho, co je tvé, nevezmu nitku ani řemínek k opánkům, abys neřekl: "Já jsem učinil Abrama bohatým."

Gns 14 24 Sám nechci nic, jen to, co snědla družina, a podíl pro muže, kteří šli se mnou; Anér, Eškól a Mamre, ti ať vezmou svůj podíl."

Gns 15 1 Po těchto událostech se stalo k Abramovi ve vidění slovo Hospodinovo: "Nic se neboj, Abrame, já jsem tvůj štít, tvá přehojná odměna."

Gns 15 2 Abram však řekl: "Panovníku Hospodine, co mi chceš dát? Jsem stále bezdětný. Nárok na můj dům bude mít damašský Elíezer."

Gns 15 3 Abram dále řekl: "Ach, nedopráls mi potomka. To má být mým dědicem správce mého domu?"

Gns 15 4 Hospodin však prohlásil: "Ten tvým dědicem nebude. Tvým dědicem bude ten, který vzejde z tvého lůna."

Gns 15 5 Vyvedl ho ven a pravil: "Pohleď na nebe a sečti hvězdy, dokážeš-li je spočítat." A dodal: "Tak tomu bude s tvým potomstvem."

Gns 15 6 Abram Hospodinovi uvěřil a on mu to připočetl jako spravedlnost.

Gns 15 7 A řekl mu: "Já jsem Hospodin, já jsem tě vyvedl z Kaldejského Uru, abych ti dal do vlastnictví tuto zemi."

Gns 15 8 Abram odvětil: "Panovníku Hospodine, podle čeho poznám, že ji obdržím?"

Gns 15 9 I řekl mu: "Vezmi pro mne tříletou krávu a tříletou kozu a tříletého berana, hrdličku a holoubě."

Gns 15 10 Vzal tedy pro něho to všechno, rozpůlil a dal vždy jednu půlku proti druhé; ptáky však nepůlil.

Gns 15 11 Tu se na ta mrtvá těla slétli dravci a Abram je odháněl.

Gns 15 12 Když se slunce chýlilo k západu, padly na Abrama mrákoty. A hle, padl na něho přístrach a velká temnota.

Gns 15 13 Tu Hospodin Abramovi řekl: "Věz naprosto jistě, že tvoji potomci budou žít jako hosté v zemi, která nebude jejich; budou tam otročit a budou tam pokořováni po čtyři sta let.

Gns 15 14 Avšak proti pronárodu, jemuž budou otročit, povedu při. Potom odejdou s velkým jméním.

Gns 15 15 Ty vejdeš ke svým otcům v pokoji, budeš pohřben v utěšeném stáří.

Gns 15 16 Sem se vrátí teprve čtvrté pokolení, neboť dosud není dovršena míra Emorejcovy nepravosti."

Gns 15 17 Když pak slunce zapadlo a nastala tma tmoucí, hle, objevila se dýmající pec a mezi těmi rozpůlenými kusy prošla ohnivá pochodeň.

Gns 15 18 V ten den uzavřel Hospodin s Abramem smlouvu: "Tvému potomstvu dávám tuto zemi od řeky Egyptské až k řece veliké, řece Eufratu,

Gns 15 19 zemi Kénijců, Kenazejců a Kadmónců,

Gns 15 20 Chetejců, Perizejců a Refájců,

Gns 15 21 Emorejců, Kenaanců, Girgašejců a Jebúsejců."

Gns 16 1 Sáráj, žena Abramova, mu nerodila. Měla egyptskou otrokyni, která se jmenovala Hagar.

Gns 16 2 Jednou řekla Sáráj Abramovi: "Hle, Hospodin mi nedopřál, abych rodila, vejdi tedy k mé otrokyni, snad budu mít syna z ní." Abram Sárájinu rady uposlechl.

Gns 16 3 Vzala tedy Abramova žena Sáráj svou otrokyni, Hagaru egyptskou, deset let po tom, co se Abram usadil v kenaanské zemi, a dala ji svému muži Abramovi za ženu.

Gns 16 4 I vešel k Hagarě a ona otěhotněla. Když viděla, že je těhotná, přestala si své paní vážit.

Gns 16 5 Tu řekla Sáráj Abramovi: "Mé příkoří musíš odčinit. Sama jsem ti dala svoji otrokyni do náruče, ale ona, jakmile uviděla, že je těhotná, přestala si mě vážit. Ať mezi mnou a tebou rozsoudí Hospodin."

Gns 16 6 Abram Sáráji odvětil: "Hle, otrokyně je v tvých rukou, nalož s ní, jak uznáš za dobré." Od té doby ji Sáráj pokořovala tak, že Hagar od ní uprchla.

Gns 16 7 Nalezl ji Hospodinův posel ve stepi nad pramenem vody, nad pramenem při cestě do Šúru,

Gns 16 8 a otázal se jí: "Hagar, otrokyně Sáráje, odkud jsi přišla a kam jdeš?" Odvětila: "Prchám od své paní Sáráje."

Gns 16 9 Hospodinův posel jí řekl: "Navrať se ke své paní a pokoř se pod její ruku."

Gns 16 10 Dále jí řekl: "Velice rozmnožím tvé potomstvo, takže je nebude možno ani spočítat."

Gns 16 11 A dodal: "Hle, jsi těhotná, porodíš syna a dáš mu jméno Izmael (to je slyší Bůh), neboť Hospodin tě ve tvém pokolení slyšel.

Gns 16 12 Bude to člověk nezkrotný, jeho ruka bude proti všem a ruce všech budou proti němu; bude stát proti všem svým bratrům."

Gns 16 13 I nazvala Hagar Hospodina, který k ní promluvil, "Bůh vševidoucí", neboť řekla: "Zda právě zde jsem nesměla pohlédnout za tím, který mě vidí?"

Gns 16 14 Proto se ta studně nazývá Studnicí Živého, který mě vidí; je mezi Kádešem a Beredem.

Gns 16 15 Hagar porodila Abramovi syna. Abram nazval svého syna, kterého Hagar porodila, Izmael.

Gns 16 16 Abramovi bylo osmdesát šest let, když mu Hagar porodila Izmaela.

Gns 17 1 Když bylo Abramovi devětadevadesát let, ukázal se mu Hospodin a řekl: "Já jsem Bůh všemohoucí, choď stále přede mnou, buď bezúhonný!

Gns 17 2 Mezi sebe a tebe kladu svou smlouvu; převelice tě rozmnožím."

Gns 17 3 Tu padl Abram na tvář a Bůh k němu mluvil:

Gns 17 4 "Já jsem! A toto je má smlouva s tebou: Staneš se praotcem hlučícího davu pronárodů.

Gns 17 5 Nebudeš se už nazývat Abram; tvé jméno bude Abraham. Určil jsem tě za otce hlučícího davu pronárodů.

Gns 17 6 Převelice tě rozplodím a učiním z tebe pronárody, i králové z tebe vzejdou.

Gns 17 7 Smlouvu mezi sebou a tebou i tvým potomstvem ve všech pokoleních činím totiž smlouvou věčnou, že budu Bohem tobě i tvému potomstvu.

Gns 17 8 A tobě i tvému potomstvu dávám do věčného vlastnictví zemi, v níž jsi hostem, tu celou zemi kenaanskou. A budu jím Bohem."

Gns 17 9 Bůh dále Abrahamovi řekl: "Ty i tvoje potomstvo budete mou smlouvu zachovávat ve všech pokoleních.
Gns 17 10 Znamením mé smlouvy mezi mnou a vámi i tvým potomstvem, kterou budete zachovávat, bude toto: Každý mezi vámi, kdo je mužského pohlaví, bude obřezán.
Gns 17 11 Dáte obřezat své neobřezané tělo a to bude znamením smlouvy mezi mnou a vámi.
Gns 17 12 Po všechna pokolení každý, kdo je mezi vámi mužského pohlaví, bude osmého dne po narození obřezán, doma zrozený i koupený za stříbro od kteréhokoliv cizince, který není z tvého potomstva.
Gns 17 13 Musí být obřezán každý zrozený v tvém domě i koupený za stříbro. Tak bude má smlouva pro znamení na vašem těle smlouvou věčnou.
Gns 17 14 Neobřezanec, který by nedal své neobřezané tělo obřezat, bude ze svého lidu vyobcován; porušil mou smlouvu."
Gns 17 15 Bůh také Abrahamovi řekl: "Svou ženu nebudeš už nazývat Sáráj, její jméno bude Sára (to je kněžna).
Gns 17 16 Požehnám ji a dám ti také z ní syna; požehnám ji a stane se matkou pronárodů a vzejdou z ní králové národů."
Gns 17 17 Tu padl Abraham na tvář, usmál se a v duchu si řekl: "Což se může narodit syn stoletému? Cožpak bude Sára rodit v devadesáti?"
Gns 17 18 Proto Abraham Bohu řekl: "Kéž by Izmael žil v tvé blízkosti!"
Gns 17 19 Bůh však pravil: "A přece ti tvá žena Sára porodí syna a nazveš ho Izák (to je Smíšek). Svou smlouvu s ním ustavím pro jeho potomstvo jako smlouvu věčnou.
Gns 17 20 A pokud jde o Izmaela, vyslyšel jsem tě: Hle, požehnám mu a rozplodím a rozmnožím ho převelice; zplodí dvanáct knížat a učiním z něho veliký národ.
Gns 17 21 Ale svoji smlouvu ustavím s Izákem, kterého ti porodí Sára příštího roku v tomto čase."
Gns 17 22 Bůh skončil rozmluvu s Abrahamem a vystoupil od něho.
Gns 17 23 Abraham tedy vzal svého syna Izmaela a všechny zrozené ve svém domě i všechny koupené za stříbro, všechnu svou čeleď mužského pohlaví, a obřezal jejich neobřezané tělo hned toho dne, kdy k němu Bůh promluvil.
Gns 17 24 Abrahamovi bylo devětadevadesát let, když jeho neobřezané tělo bylo obřezáno.
Gns 17 25 Jeho synu Izmaelovi bylo třináct let, když bylo jeho neobřezané tělo obřezáno.
Gns 17 26 Abraham i jeho syn Izmael byli obřezáni v týž den.
Gns 17 27 Také všechna jeho čeleď, ať doma zrození či za stříbro od cizince koupení, byli obřezáni spolu s ním.
Gns 18 1 I ukázal se Hospodin Abrahamovi při božišti Mamre, když seděl za denního horka ve dveřích stanu.
Gns 18 2 Rozhlédl se a spatřil: Hle, naproti němu stojí tři muži. Jakmile je spatřil, vyběhl jim ze dveří stanu vstříc, sklonil se k zemi
Gns 18 3 a řekl: "Panovníku, jestliže jsem u tebe nalezl milost, nepomíjej svého služebníka.
Gns 18 4 Dám přinést trochu vody, umyjte si nohy a zasedněte pod strom.
Gns 18 5 Rád bych vám podal sousto chleba, abyste se posilnili; potom půjdete dál. Přece nepominete svého služebníka." Odvětili: "Učiň, jak říkáš."
Gns 18 6 Abraham rychle odběhl do stanu k Sáře a řekl: "Rychle vezmi tři míry bílé mouky, zadělej a připrav podpopelné chleby."
Gns 18 7 Sám se rozběhl k dobytku, vzal mladé a pěkné dobytče a dal mládenci, aby je rychle připravil.
Gns 18 8 Potom vzal máslo a mléko i dobytče, jež připravil, a předložil jim to. Zatímco jedli, stál u nich pod stromem.
Gns 18 9 Pak se ho otázali: "Kde je tvá žena Sára?" Odpověděl: "Tady ve stanu."
Gns 18 10 I řekl jeden z nich: "Po obvyklé době se k tobě určitě vrátím, a hle, tvá žena bude mít syna." Sára naslouchala za ním ve dveřích stanu.
Gns 18 11 Abraham i Sára byli staří, sešli věkem, a Sáře již ustal běh ženský.
Gns 18 12 Zasmála se v duchu a řekla si: "Když už jsem tak sešlá, má se mi dostat takové rozkoše? I můj pán je stařec."
Gns 18 13 Tu Hospodin Abrahamovi řekl: "Pročpak se Sára směje a říká: "Což mohu opravdu родit, když už jsem tak stará?"
Gns 18 14 Je to snad pro Hospodina nějaký div? v jistém čase, po obvyklé době, se k tobě vrátím a Sára bude mít syna."
Gns 18 15 Sára však zapírala: "Nesmála jsem se", protože se bála. On však řekl: "Ale ano, smála ses."
Gns 18 16 Muži se odtud zvedli a zamířili k Sodomě. Abraham šel s nimi, aby je doprovodil.
Gns 18 17 Tu Hospodin řekl: "Mám Abrahamovi zamlčet, co hodlám učinit?
Gns 18 18 Abraham se jistě stane velikým a zdatným národem a budou v něm požehnány všechny pronárody země.
Gns 18 19 Důvěrně jsem se s ním sblížil, aby prikazoval svým synům a všem, kteří přijdou po něm: "Dbejte na Hospodinovu cestu a jednejte podle spravedlnosti a práva, ať Hospodin Abrahamovi splní, co mu přislíbil".

Gns 18 20 Hospodin dále pravil: "Křik ze Sodomy a Gomory je tak silný a jejich hřích je tak těžký,
Gns 18 21 že už musím sestoupit a podívat se. Jestliže si počínají tak, jak je patrné z křiku, který ke mně přichází, je po nich veta; zjistím si, jak tomu je."
Gns 18 22 Hospodinem. Zatímco se muži odtud ubírali k Sodomě, Abraham zůstal stát před
Gns 18 23 I přistoupil Abraham a řekl: "Vyhladíš snad se svévolníkem i spravedlivého?
Gns 18 24 Možná, že je v tom městě padesát spravedlivých; vyhladíš snad i je a nepromineš tomu místu, přestože je v něm padesát spravedlivých?
Gns 18 25 Přece bys neudělal něco takového a neusmrtil spolu se svévolníkem spravedlivého; pak by na tom byl spravedlivý stejně jako svévolník. To bys přece neudělal. Což soudce vsí země nejedná podle práva?"
Gns 18 26 Hospodin odpověděl: "Najdu-li v Sodomě, v tom městě, padesát spravedlivých, prominu kvůli nim celému místu."
Gns 18 27 Abraham pokračoval: "Dovoluj si k Panovníkovi mluvit, ač jsem prach a popel:
Gns 18 28 Možná, že bude do těch padesáti spravedlivých pět chybět. Zahladíš pro těch pět celé město?" Odpověděl: "Nezahladím, najdu-li jich tam čtyřicet pět."
Gns 18 29 On však k němu mluvil ještě dále: "Možná, že se jich tam najde čtyřicet." Pravil: "Neudělám to kvůli těm čtyřiceti."
Gns 18 30 I řekl: "Ať se Panovník nerozhnevá, když budu mluvit dále: Možná, že se jich tam najde třicet." Pravil: "Neučiním to, najdu-li jich tam třicet."
Gns 18 31 Řekl pak: "Hle, dovoluji si promluvit k Panovníkovi znovu: Možná, že se jich tam najde dvacet." Pravil: "Nezahladím je kvůli těm dvaceti."
Gns 18 32 Nato řekl: "Ať se Panovník nerozhnevá, promluví-li ještě jednou: Možná, že se jich tam najde deset." Pravil: "Nezahladím je ani kvůli těm deseti."
Gns 18 33 Hospodin po skončení rozmluvy s Abrahamem odešel a Abraham se vrátil ke svému místu.
Gns 19 1 I přišli ti dva poslové večer do Sodomy. Lot seděl v sodomské bráně. Když je spatřil, povstal jim vstříc, sklonil se tváří k zemi
Gns 19 2 a řekl: "Snažně prosím, moji páni, uchylte se do domu svého služebníka. Přenocujte, umyjte si nohy a za časného jitra půjdete svou cestou." Odpovědili: "Nikoli, přenocujeme na tomto prostranství."
Gns 19 3 On však na ně velice naléhal; uchýlili se tedy k němu a vešli do jeho domu. Připravil jim hostinu, dal napéci nekvašené chleby a pojedli.
Gns 19 4 Dříve než ulehli, mužové toho města, muži sodomští, lid ze všech koutů, mladí i staří, obklíčili dům.
Gns 19 5 Volali na Lota a řekli mu: "Kde máš ty muže, kteří k tobě této noci přišli? Vyveď nám je, abychom je poznali!"
Gns 19 6 Lot k nim vyšel ke vchodu, dveře však za sebou zavřel.
Gns 19 7 Řekl: "Bratří moji, nedělejte prosím nic zlého.
Gns 19 8 Hleďte, mám dvě dcery, které muže nepoznaly. Jsem ochoten vám je vyvést a dělejte si s nimi, co se vám zlíbí. Jenom nic nedělejte těmto mužům! Vešli přece do stínu mého přístřeší."
Gns 19 9 Oni však vzkřikli: "Klíď se!" A hrozili: "Sám je tu jen jako host a bude dělat soudce! Že s tebou naložíme hůř než s nimi!" Obořili se na toho muže, na Lota, a chystali se vyrazit dveře.
Gns 19 10 Vtom ti muži vlastníma rukama vtáhli Lota k sobě do domu a zavřeli dveře.
Gns 19 11 Ale muže, kteří byli u vchodu do domu, malé i velké, ranili slepotou, takže nebyli schopni nalézt vchod.
Gns 19 12 Tu řekli ti muži Lotovi: "Máš-li zde ještě někoho, zetě, syny, dcery, všechny, kteří v tomto městě patří k tobě, vyveď je z tohoto místa."
Gns 19 13 My přinášíme tomuto místu zkázu, protože křik z něho je před Hospodinem tak velký, že nás Hospodin poslal, abychom je zničili."
Gns 19 14 Lot tedy vyšel a promluvil ke svým zetům, kteří si měli vzít jeho dcery. Řekl jim: "Vyjděte hned z tohoto místa, poněvadž Hospodin chystá tomuto městu zkázu." Ale zetům to připadalo, jako by žertoval.
Gns 19 15 Když vzešla jitřenka, nutili poslové Lota: "Ihned vezmi svou ženu a obě dcery, které tu máš, abys pro nepravost města nezahynul."
Gns 19 16 Ale on váhal. Ti muži ho tedy uchopili za ruku, i jeho ženu a obě dcery - to shovívavost Hospodínova byla s ním -, vyvedli ho a dovolili mu odpočinout až za městem.
Gns 19 17 Když je Hospodin vyváděl ven, řekl: "Uteč, jde ti o život. Neohlížeješ zpět a v celém tomto okrsku se nezastavuj. Uteč na horu, abys nezahynul."
Gns 19 18 Lot jim však odpověděl: "Ne tak prosím, Panovníku.
Gns 19 19 Hle, tvůj služebník našel u tebe milost. Prokazuješ mi velké milosrdenství, že mě chceš zachovat při životě. Já však nemohu na tu horu utéci, aby mě nepostihlo něco zlého a abych nezemřel."
Gns 19 20 Hle, tamto město je blízko, tam bych se mohl utéci, je jen maličké. Smím tam utéci? Což není opravdu maličké? Tak zůstanu naživu."

Gns 19 21 I řekl mu: "Vyhovím ti i v této věci; město, o kterém mluvíš, nepodvrátím.

Gns 19 22 Uteč tam rychle, neboť nemohu nic učinit, dokud tam nevejdeš." Proto bylo to město nazváno Sóar (to je Maličké).

Gns 19 23 Slunce vycházelo nad zemí, když Lot vešel do Sóaru.

Gns 19 24 Hospodin začal chrlit na Sodomu a Gomoru síru a oheň; od Hospodina z nebe to bylo.

Gns 19 25 Tak podvrátil ta města i celý okrsek a zničil všechny obyvatele měst, i co rostlo na rolích.

Gns 19 26 Lotova žena šla vzadu, ohlédla se a proměnila se v solný sloup.

Gns 19 27 Za časného jitra se Abraham vrátil k místu, kde stál před Hospodinem.

Gns 19 28 vyhlížel směrem k Sodomě a Gomoře a spatřil, jak po celé krajině toho okrsku vystupuje ze země dým jako dým z hutě.

Gns 19 29 Ale Bůh, když vyhlazoval města toho okrsku, pamatoval na Abrahama: poslal Lota pryč ze středu zkázy, když vyvracel města, v nichž se Lot usadil.

Gns 19 30 Lot pak vystoupil ze Sóaru a usadil se se svými dvěma dcerami na hoře, protože se bál usadit se v Sóaru. Usadil se s oběma dcerami v jeskyni.

Gns 19 31 Tu řekla prvorozená té mladší: "Náš otec je stařec a není muže v zemi, aby k nám podle obyčeje celá země vešel.

Gns 19 32 Pojď, dáme otci napít vína a budeme s ním ležet. Tak dáme život potomstvu ze svého otce."

Gns 19 33 Daly mu tedy té noci pít víno. Pak vešla prvorozená a ležela s otcem. On však nic nevěděl, ani když ulehla, ani když vstala.

Gns 19 34 Příštího dne řekla prvorozená té mladší: "Hle, na dnešek jsem ležela s otcem já. Dáme mu pít víno i této noci a vejdeš ty a budeš s ním ležet. Tak dáme život potomstvu ze svého otce."

Gns 19 35 Daly mu tedy pít víno i této noci a mladší přišla a ležela s ním. On však nic nevěděl, ani když ulehla, ani když vstala.

Gns 19 36 Tak obě Lotovy dcery otěhotněly se svým otcem.

Gns 19 37 I porodila prvorozená syna a nazvala ho Moáb (to je Z otce zplozený); ten je praotcem Moábců až podnes.

Gns 19 38 A mladší porodila také syna a nazvala ho Ben-amí (to je Syn mého příbuzného); ten je praotcem Amónovců až podnes.

Gns 20 1 Abraham táhl odtud do krajiny negebské a usadil se mezi Kádešem a Šurem; pobýval jako host v Geraru.

Gns 20 2 O své ženě Sáře Abraham řekl: "To je má sestra." Abímelek, král gerarský, poslal pro Sárú a vzal si ji.

Gns 20 3 Té noci však přišel k abímelekovi ve snu Bůh a řekl mu: "Kvůli ženě, kterou sis vzal, zemřeš; vždyť je provdaná."

Gns 20 4 Proto se k ní abímelek nepřiblížil a řekl: "Panovníku, což vybiješ pronárod, i když je spravedlivý?"

Gns 20 5 Což mi on sám neřekl: "To je má sestra"? Ano, i ona řekla: "To je můj bratr". Učinil jsem to v bezúhonnosti srdce a s čistýma rukama."

Gns 20 6 A Bůh mu ve snu odpověděl: "I já vím, že jsi to učinil v bezúhonnosti srdce a sám jsem ti zabránil, aby ses proti mně neprohřešil; proto jsem ti nedovolil dotknout se jí.

Gns 20 7 Teď však ženu toho muže navrať, neboť je to prorok. Bude se za tebe modlit a zůstaneš naživu. Nevrátíš-li ji, věz, že určitě zemřeš se všemi, kteří jsou tvoji."

Gns 20 8 Za časného jitra svolal abímelek všechny své služebníky a všechno jim vypověděl; a ty muže pojala velká bázeň.

Gns 20 9 Abímelek tedy zavolał Abrahama a řekl mu: "Jak ses to k nám zachoval? Čím jsem se proti tobě prohřešil, že jsi na mne a na mé království uvedl takový hřích? Dopustil ses u mne něčeho, co se přece nedělá."

Gns 20 10 Dále se abímelek Abrahama otázel: "Co tě k tomu mělo, že jsi udělal takovou věc?"

Gns 20 11 Abraham odpověděl: "Řekl jsem si, že na tomto místě určitě není bázeň Boží a že mě kvůli mé ženě zabijí.

Gns 20 12 Ona také vskutku je má sestra; je to dcera mého otce, ale ne dcera mé matky; stala se mou ženou.

Gns 20 13 Když mě bohové po odchodu z otcova domu nechali bloudit, řekl jsem jí: "Prokazuj mi toto milosrdenství: na každém místě, kam přijdeme, říkej o mně, že jsem tvůj bratr"."

Gns 20 14 Abímelek tedy vzal brav a skot, otroky a služebnice a dal je Abrahamovi a navrátil mu jeho ženu Sárú.

Gns 20 15 Abímelek také řekl: "Hle, má země je před tebou; usaď se, kde uznáš za dobré."

Gns 20 16 Sáre pak řekl: "Hle, tvému bratru jsem dal tisíc šekelů stříbra; to bude pro tebe na zadostiučinění v očích všech, kteří jsou s tebou. Tím vším budeš obhájena."

Gns 20 17 I modlil se Abraham k Bohu a Bůh uzdravil abímeleka i jeho ženu a jeho otrokyně, takže rodily.

Gns 20 18 Hospodin totiž kvůli Abrahamově ženě Sáře uzavřel v abímelekově domě každé lůno.

Gns	21	1	Hospodin navštívil Sáru, jak řekl, a splnil jí, co slíbil.
Gns	21	2	Sára otěhotněla a Abrahamovi, ačkoli byl stár, porodila syna v čase, který mu Bůh předpověděl.
Gns	21	3	Abraham dal svému narozenému synu, kterého mu Sára porodila, jméno Izák.
Gns	21	4	Když mu bylo osm dní, Abraham svého syna Izáka obřezal, jak mu Bůh přikázal.
Gns	21	5	Abrahamovi bylo sto let, když se mu syn Izák narodil.
Gns	21	6	Tu Sára řekla: "Bůh mi dopřál, že se mohu smát. Se mnou ať se směje každý, kdo o tom uslyší."
Gns	21	7	A dodala: "Kdo by byl Abrahamovi řekl, že Sára bude kojit syny? A přece jsem mu porodila syna, ačkoli je stár."
Gns	21	8	Dítě rostlo a bylo odstaveno. V den, kdy Izáka odstavili, vystrojil Abraham veliké hody.
Gns	21	9	Sára však viděla, že syn, jehož Abrahamovi porodila Hagar egyptská, je poštívač.
Gns	21	10	Řekla Abrahamovi: "Zapuď tu otrokyni i jejího syna! Přece nebude syn té otrokyně dědicem spolu s mým synem Izákem."
Gns	21	11	Ale Abraham se tím velmi trápil; vždyť šlo o jeho syna.
Gns	21	12	Bůh však Abrahamovi řekl: "Netrap se pro chlapce a pro tu otrokyni; poslechni Sáru ve všem, co ti říká, neboť tvé potomstvo bude povoláno z Izáka.
Gns	21	13	Učiním však národ i ze syna otrokyně, neboť také on je tvým potomkem."
Gns	21	14	Za časného jitra vzal Abraham chléb a měch vody a dal Hagarě. Vložil jí dítě na ramena a propustil ji. Šla a bloudila po Beeršebské stepi.
Gns	21	15	Když voda v měchu došla, odložila dítě pod jedním křoviskem.
Gns	21	16	Odešla a usedla opodál, co by lukem dostřelil, neboť si řekla: "Nemohu se dívat, jak dítě umírá." Usedla tam, zaúpěla a rozplakala se.
Gns	21	17	Bůh uslyšel hlas chlapce a Boží posel z nebe zavolał na Hagaru. Privil jí: "Co je ti, Hagaro? Neboj se! Bůh slyšel hlas chlapce na tom místě, kde je.
Gns	21	18	Vstaň, vezmi chlapce a pečuj o něj, já z něho učiním veliký národ."
Gns	21	19	Tu jí Bůh otevřel oči a ona spatřila studni s vodou. Šla, naplnila měch vodou a dala chlapci napít.
Gns	21	20	A Bůh byl s chlapcem. Když vyrostl, usadil se ve stepi a stal se lučištníkem.
Gns	21	21	Usadil se v Páranské stepi a jeho matka mu dala ženu z egyptské země.
Gns	21	22	V té době řekl abímelek a píkoř, velitel jeho vojska, Abrahamovi: "Bůh je s tebou ve všem, co činíš.
Gns	21	23	Proto mi na místě přísahej při Bohu, že neoklameš mne ani mého nástupce a následníka. Milosrdenství, jaké jsem já prokázal tobě, prokazuj i ty mně a zemi, v níž jsi pobýval jako host."
Gns	21	24	Abraham tedy řekl: "Jsem hotov přísahat."
Gns	21	25	Ale domlouval abímelekovi kvůli studni s vodou, kterou abímelekovi služebníci uchvátili.
Gns	21	26	Abímelek na to odvětil: "Nevím, kdo to udělal. Tys mi to neoznámil a já jsem o tom dodnes neslyšel."
Gns	21	27	I vzal Abraham brav a skot a dal abímelekovi. Pak spolu uzavřeli smlouvu.
Gns	21	28	Sedm ovcí ze stáda postavil Abraham zvlášť.
Gns	21	29	Tu se abímelek Abrahama otázal: "Co s těmi sedmi ovci, které jsi postavil zvlášť?"
Gns	21	30	A on řekl: "Sedm ovcí si ode mne vezmi na svědectví, že jsem tuto studni vykopal já."
Gns	21	31	Proto se to místo nazývá Beer-šeba (to je Studně přísahy), že tam oba přísahali.
Gns	21	32	Po uzavření smlouvy v Beer-šebě se abímelek a píkoř, velitel jeho vojska, hned navrátili do pelištejské země.
Gns	21	33	A Abraham zasadil v Beer-šebě tamaryšek a vzýval tam jméno Hospodina, Boha věčného.
Gns	21	34	Abraham pobyl v pelištejské zemi jako host mnoho dní.
Gns	22	1	Po těch událostech chtěl Bůh Abrahama vyzkoušet. Řekl mu: "Abrahame!"
Gns	22	2	Ten odvětil: "Tu jsem."
Gns	22	3	A Bůh řekl: "Vezmi svého jediného syna Izáka, kterého miluješ, odejdi do země Mória a tam ho obětuj jako oběť zápalnou na jedné hoře, o níž ti povím!"
Gns	22	4	Za časného jitra osedlal tedy Abraham osla, vzal s sebou dva své služebníky a svého syna Izáka, naštipal dříví k zápalné oběti a vydal se k místu, o němž mu Bůh pověděl.
Gns	22	5	Když se Abraham třetího dne rozhlédl a spatřil v dálce to místo, řekl služebníkům: "Počkejte tu s oslem, já s chlapcem půjdeme dále, vzdáme poctu Bohu a pak se k vám vrátíme."
Gns	22	6	Abraham vzal dříví k oběti zápalné a vložil je na svého syna Izáka; sám vzal oheň a obětní nůž. A šli oba pospolu.
Gns	22	7	Tu Izák svého otce Abrahama oslovil: "Otče!" Ten odvětil: "Copak, můj

synu?" Izák se otázal: "Hle, oheň a dříví je zde. Kde však je beránek k zápalné oběti?"
Gns 22 8 Nato Abraham řekl: "Můj synu, Bůh sám si vyhlédne beránka k oběti
zápalné." A šli oba spolu dál.
Gns 22 9 Když přišli na místo, o němž mu Bůh pověděl, vybudoval tam Abraham
oltář, narovnal dříví, svázal svého syna Izáka do kozelce a položil ho na oltář, nahoru na
dříví.
Gns 22 10 I vztáhl Abraham ruku po obětním noži, aby svého syna zabil jako
obětního beránka.
Gns 22 11 Vtom na něho z nebe volá Hospodinův posel: "Abrahame, Abrahame!" Ten
odvětil: "Tu jsem."
Gns 22 12 A posel řekl: "Nevztahuj na chlapce ruku, nic mu nedělej! Právě teď
jsem poznal, že jsi bohabojný, neboť jsi mi neodepřel svého jediného syna."
Gns 22 13 Abraham se rozhlédl a vidí, že vzadu je beran, který uvízl svými rohy
v houští. Šel tedy, vzal berana a obětoval jej v zápalnou oběť místo svého syna.
Gns 22 14 Tomu místu dal Abraham jméno "Hospodin vidí". Dosud se tu říká: "Na
hoře Hospodinově se uvidí."
Gns 22 15 Hospodinův posel zavolał pak z nebe na Abrahama podruhé:
Gns 22 16 "Přisáhl jsem při sobě, je výrok Hospodinův, protože jsi to učinil a
neodepřel jsi mi svého jediného syna,
Gns 22 17 jistotně ti požehnám a tvé potomstvo jistotně rozmnožím jako nebeské
hvězdy a jako písek na mořském břehu. Tvé potomstvo obdrží bránu svých nepřátel
Gns 22 18 a ve tvém potomstvu dojdou požehnání všechny pronárody země, protože
jsi uposlechl mého hlasu."
Gns 22 19 Abraham se pak vrátil k služebníkům. Vydali se spolu na cestu do
Beer-Šeby, neboť tam Abraham sídlil.
Gns 22 20 Po těchto událostech bylo Abrahamovi oznámeno: "Hle, také Milka
porodila tvému bratru Náchorovi syny:
Gns 22 21 prvorozeného Úsa a jeho bratra Búza, též Kemúela, otce Aramova,
Gns 22 22 Keseda a Chazóa, Pildáše, Jidláfa a Betúela.
Gns 22 23 Betúel pak zplodil Rebeku." Těch osm porodila Milka Abrahamovu bratru
Náchorovi.
Gns 22 24 Jeho ženina jménem Reúma také porodila, a to Tabecha a Gachama,
Tachaše a Maaku.
Gns 23 1 Sára byla živa sto dvacet sedm let; to jsou léta Sářina života.
Gns 23 2 Zemřela v Kirjat-arbě, což je Chebrón v kenaanské zemi. Abraham
přišel, aby nad Sárou nařikal a oplakával ji.
Gns 23 3 Pak od zemřelé vstal a promluvil k Chetejcům:
Gns 23 4 "Jsem tu u vás host a přistěhovalec. Dejte mi u vás do vlastnictví
hrob, kam bych zemřelou pohřbil."
Gns 23 5 Chetejci Abrahamovi odpověděli:
Gns 23 6 "Slyš nás, pane. Jsi mezi námi jako kníže Boží; pochovej svou zemřelou
v nejlepším z našich hrobů. Nikdo z nás ti neodepře svůj hrob, abys mohl zemřelou pohřbít."
Gns 23 7 Abraham se nato Chetejcům, lidu té země, uklonil
Gns 23 8 a promluvil k nim dále: "Souhlasíte-li, abych zde svou zemřelou
pohřbil, slyšte vy mne: Přimluvte se za mne u Efróna, syna Sócharova,
Gns 23 9 ať mi přenechá svou makpelskou jeskyni, která je na konci jeho pole;
ať mi ji před vámi přenechá za plnou cenu stříbra, abych měl vlastní hrob."
Gns 23 10 Efrón zasedal uprostřed Chetejců. Efrón chetejský tedy Abrahamovi v
přítomnosti Chetejců odpověděl přede všemi, kteří měli přístup do rady v bráně toho města:
Gns 23 11 "Nikoli, pane; slyš ty mne. To pole je tvé, i ta jeskyně na něm je
tvá; dávám ti ji před očima synů svého lidu. Tam pochovej svou zemřelou."
Gns 23 12 I uklonil se Abraham před lidem té země
Gns 23 13 a v přítomnosti lidu té země pravil Efrónovi: "Raději slyš ty mne. Dám
za to pole stříbro. Vezmi je ode mne a já tam svou zemřelou pochovám."
Gns 23 14 Efrón Abrahamovi odpověděl:
Gns 23 15 "Pane, slyš ty mne. Pozemek má cenu čtyř set šekelů stříbra. Co to pro
nás znamená? Jen pochovej svou zemřelou."
Gns 23 16 Abraham souhlasil a odvážil Efrónovi stříbro, jak on sám v přítomnosti
Chetejců navrhl, čtyři sta šekelů stříbra, běžných mezi obchodníky.
Gns 23 17 Tak připadlo Efrónovo pole v Makpele naproti Mamre, pole i s jeskyní
na něm a všechno stromoví na poli i na všem jeho pomezí kolem,
Gns 23 18 do Abrahamova majetku před očima Chetejců, všech, kdo měli přístup do
rady v bráně jeho města.
Gns 23 19 Abraham potom svou ženu Sáru pohřbil v té jeskyni na poli v Makpele
naproti Mamre, jež je u Chebrónu v kenaanské zemi.
Gns 23 20 Tak připadlo pole Chetejců i s jeskyní na něm Abrahamovi, aby měl
vlastní hrob.
Gns 24 1 Abraham byl stařec pokročilého věku. Hospodin mu ve všem požehnal.
Gns 24 2 I řekl Abraham služebníkovi, správci svého domu, který vládl vším, co mu
patřilo: "Polož ruku na můj klín.
Gns 24 3 Zavazují tě přísahou při Hospodinu, Bohu nebes a Bohu země, abys
nebral pro mého syna ženu z dcer Kenaanců, mezi nimiž sídlím.

Gns 24 4 Půjdeš do mé země a do mého rodiště a vezmeš odtamtud ženu pro mého syna Izáka. "

Gns 24 5 Služebník mu na to odvětil: "Co když mě ta žena nebude chtít následovat sem, do této země? Mám tvého syna zavést zpátky do země, z níž jsi vyšel?"

Gns 24 6 Abraham řekl: "Chraň se tam mého syna zavést!"

Gns 24 7 Hospodin, Bůh nebes, který mě vzal z domu mého otce a z mé rodné země, promluvil ke mně a přísahal mi, že tuto zemi dá mému potomstvu; on sám vyšel před tebou svého posla, a ty budeš moci vzít odtamtud ženu pro mého syna.

Gns 24 8 Kdyby tě snad ta žena nechtěla následovat, budeš své přísahy zproštěn. Jen tam mého syna nezaváděj!"

Gns 24 9 I položil služebník ruku na klín svého pána Abrahama a odpřisáhl mu to.

Gns 24 10 Služebník tedy vzal deset velbloudů svého pána a jeř. Vybaven všelijakými drahocennostmi svého pána vydal se na cestu do aramského Dvojříčí, do města Náchorova.

Gns 24 11 Před městem zastavil velbloudy u studně s vodou. Bylo to navečer, v době, kdy ženy vycházívaly čerpat vodu.

Gns 24 12 Tu řekl: "Hospodine, Bože mého pána Abrahama, dopřej mi to prosím a prokaž milosrdenství mému pánu Abrahamovi.

Gns 24 13 Hle, stojím nad pramenem a dcery mužů města vycházejí čerpat vodu.

Gns 24 14 Dívce, která přijde, řeknu: Nakloň svůj džbán, abych se napil. Odvětili: "Jen pij, a také tvé velbloudy napojím", předurčil jsi ji pro svého služebníka Izáka. Podle toho poznám, že jsi mému pánu prokázal milosrdenství."

Gns 24 15 Ještě než domluvil, přišla Rebeka, která se narodila Betúelovi, synu Milky, ženy Abrahamova bratra Náchora. Měla na ramení džbán.

Gns 24 16 Byla to dívka velmi půvabného vzhledu, panna, muž ji dosud nepoznal. Sestoupila k prameni, naplnila svůj džbán a vystoupila.

Gns 24 17 Služebník jí přiběhl naproti a řekl: "Dej mi prosím doušek vody ze džbánu!"

Gns 24 18 Odvětila: "Jen se napij, můj pane." A rychle spustila džbán na ruku a dala mu pít.

Gns 24 19 Když mu dala napít, řekla: "Načerpám i tvým velbloudům, aby se napili."

Gns 24 20 Rychle vylila vodu ze svého džbánu do napajedla a znovu odběhla ke studni čerpat, aby napojila i všechny jeho velbloudy.

Gns 24 21 Muž ji přitom mlčky pozoroval, aby poznal, zda Hospodin dává jeho cestě zdar, či nikoli.

Gns 24 22 Když se velbloudi napili, vzal muž zlatý nosní kroužek o váze půl šekelu a dva náramky pro ni o váze deseti šekelů zlata.

Gns 24 23 Řekl: "Pověz mi prosím, čím jsi dcera? Bylo by pro nás v domě tvého otce místo k přenocování?"

Gns 24 24 Odvětila mu: "Jsem dcera Betúela, syna Milky, kterého porodila Náchorovi."

Gns 24 25 A dodala: "Slámy i obroku máme dost, i místo k přenocování."

Gns 24 26 Tu padl muž na kolena, klaněl se Hospodinu

Gns 24 27 a řekl: "Požehnaný buď Hospodin, Bůh mého pána Abrahama, že od mého pána neodňal své milosrdenství a svou věrnost. Dovedl mě až do domu bratrů mého pána."

Gns 24 28 Dívka odběhla a oznámila rodině své matky, co a jak se stalo.

Gns 24 29 Rebeka měla bratra jménem Lában. Lában běžel ven k tomu muži u pramene.

Gns 24 30 Viděl totiž nosní kroužek a na sestřiných rukou náramky a slyšel slova své sestry Rebeky, o čem s ní ten muž mluvil. Přišel k tomu muži, který dosud stál u velbloudů nad pramenem,

Gns 24 31 a řekl: "Pojď, požehnaný Hospodinův! Proč stojíš venku? Už jsem připravil dům i místo pro velbloudy."

Gns 24 32 I vešel ten muž do domu a odstrojil velbloudy. Lában dal velbloudům slámu a obrok; jemu a jeho mužům dal vodu k umytí nohou.

Gns 24 33 Pak dal před něho prostřít, aby pojedl. On však řekl: "Nebudu jíst, dokud nevyřídím svou záležitost." Lában odvětil: "Mluv."

Gns 24 34 Právil tedy: "Jsem služebník Abrahamův.

Gns 24 35 Hospodin mému pánu velmi požehnal, takže je zámožný. Dal mu brav a skot, stříbro a zlato, otroky a otrokyně, velbloudy a osly.

Gns 24 36 A Sára, žena mého pána, ač velmi stará, porodila mému pánu syna. Jemu dá všechno, co má.

Gns 24 37 Mne pak můj pán zavázal přísahou: "Nevezmeš pro mého syna ženu z dcer Kenaanců, v jejíž zemi sídlím.

Gns 24 38 Půjdeš do domu mého otce a k mé čeledi a vezmeš odtamtud ženu pro mého syna."

Gns 24 39 Nato jsem svému pánu řekl: "Možná, že se mnou ta žena nepůjde."

Gns 24 40 Odvětil mi: "Hospodin, před nímž chodím, pošle s tebou svého posla a dá tvé cestě zdar. Ty pak vezmeš pro mého syna ženu z mé čeledi a z domu mého otce.

Gns 24 41 Svého závazku se zprostitíš tehdy, když dojdeš k mé čeledi: Nedají-li ti

ji, budeš svého závazku zproštěn."

Gns 24 42 Dnes jsem přišel k prameni a řekl jsem: "Hospodine, Bože mého pána Abrahama, kéž bys dal zdar cestě, po níž jdu!"

Gns 24 43 Hle, stojím nad pramenem. Dívce, která přijde čerpat vodu, řeknu: "Dej mi prosím napít ze svého džbánu trochu vody."

Gns 24 44 Jestliže mi ona řekne: "Jen se napij, a také tvým velbloudům načerpám", bude to žena, kterou synu mého pána předurčil Hospodin.

Gns 24 45 Ještě jsem sám u sebe nedomluvil, když tu přišla Rebeka se džbánem na rameni. Sestoupila k prameni a čerpala vodu. Řekl jsem jí: "Dej mi prosím napít!"

Gns 24 46 Rychle spustila džbán s ramene a řekla: "Jen se napij, a také tvé velbloudy napojím." Napil jsem se a ona napojila i velbloudy.

Gns 24 47 Pak jsem se jí zeptal: "Čí jsi dcera?" Odvětila: "Jsem dcera Betúela, syna Náchora, kterého mu porodila Milka." Navlékl jsem jí tento kroužek do nosu a náramky na ruce.

Gns 24 48 Padl jsem na kolena a klaněl se Hospodinu. Dobrořečil jsem Hospodinu, Bohu mého pána Abrahama, že mě vedl pravou cestou, abych mohl dceru pánova bratra přivést pro jeho syna.

Gns 24 49 A teď mi povězte, chcete-li mému pánu prokázat milosrdenství a věrnost. Ne-li, povězte mi, a já se obrátím napravo nebo nalevo."

Gns 24 50 Lában i Betúel odpověděli: "Toto vyšlo od Hospodina a my nemůžeme tobě říci ani zlé ani dobré."

Gns 24 51 Hle, tady je Rebeka. Vezmi si ji a jdi, ať se stane ženou syna tvého pána, jak mluvil Hospodin."

Gns 24 52 Jakmile Abrahamův služebník uslyšel jejich slova, poklonil se Hospodinu až k zemi.

Gns 24 53 Potom vyňal stříbrné a zlaté předměty a látky a dal je Rebece, též jejímu bratrovi a její matce dal vzácné dary.

Gns 24 54 Pak jedli a pili, on i mužové, kteří byli s ním, a přenocovali. Když ráno vstali, řekl: "Propustte mě k mému pánu."

Gns 24 55 Ale její bratr a matka odvětili: "Ať s námi dívka ještě nějaký čas zůstane, aspoň deset dní; potom půjde."

Gns 24 56 On však jim řekl: "Nezdržujte mě, když Hospodin dopřál mé cestě zdaru. Propustte mě, ať mohu jít k svému pánu."

Gns 24 57 Odvětili: "Zavoláme dívku a zeptáme se přímo jí."

Gns 24 58 Zavolali Rebeku a otázali se jí: "Půjdeš s tímto mužem?" Řekla: "Půjdu."

Gns 24 59 Propustili tedy svou sestru Rebeku a její chůvu i Abrahamova služebníka a jeho muže.

Gns 24 60 Rebece požehnali slovy: "Sestro naše, buď matkou nesčíslných tisíců, tvé potomstvo ať obsadí bránu těch, kteří je nenávidí!"

Gns 24 61 Rebeka a její dívky vsedly hned potom na velbloudy a následovaly toho muže. Tak dostal služebník Rebeku a odešel.

Gns 24 62 Izák právě přicházel od Studnice Živého, který mě vidí, neboť sídlil v Negebu.

Gns 24 63 vyšel totiž k večeru na pole a byl zamyšlen. Tu se rozhlédl a spatřil přicházet velbloudy.

Gns 24 64 I Rebeka se rozhlédla a spatřila Izáka. Sesedla z velblouda

Gns 24 65 a otázala se služebníka: "Kdo je ten muž, který nám jde po poli vstříc?" Služebník odvětil: "To je můj pán." Vzala tedy roušku a zahalila se.

Gns 24 66 Služebník podal Izákovi zprávu o všem, co vykonal.

Gns 24 67 Izák pak uvedl Rebeku do stanu své matky Sáry. Vzal si ji a stala se jeho ženou. A zamiloval si ji. Tak našel útěchu po smrti své matky.

Gns 25 1 Abraham si vzal opět ženu; jmenovala se Ketúra.

Gns 25 2 Porodila mu Zimrána a Jokšána, Medána a Midjána, Jišbáka a Súacha.

Gns 25 3 Jokšán zplodil Šebu a Dedána. Synové Dedánovi byli Ašúrejci a Letúšejci a Leumejci.

Gns 25 4 Midjánovi synové byli Éfa a Éfer a Chanók, Abída a Eldáa. Ti všichni jsou synové Ketúrini.

Gns 25 5 Abraham však všechno, co měl, odkázal Izákovi.

Gns 25 6 Synům svých ženin, které měl, dal dary a ještě za svého života je poslal od svého syna Izáka pryč na východ, do země východní.

Gns 25 7 Toto jsou léta Abrahamova života, jichž se dožil: sto sedmdesát pět let.

Gns 25 8 I zesnul Abraham a zemřel v utěšeném stáří, stár a sytý dnů, a byl připojen k svému lidu.

Gns 25 9 Jeho synové Izák a Izmael ho pochovali do makpelské jeskyně na poli Efróna, syna Chetejce Sóchara, naproti Mamre.

Gns 25 10 To pole koupil Abraham od Chetejců. Tam byl pochován Abraham i jeho žena Sára.

Gns 25 11 Po Abrahamově smrti požehnal Bůh jeho synu Izákovi. A Izák sídlil u Studnice Živého, který mě vidí.

Gns 25 12 Toto je rodopis Abrahamova syna Izmaela, kterého Abrahamovi porodila

Sárina otrokyně Hagar egyptská.

Gns 25 13 Toto jsou jména Izmaelových synů, podle nichž jsou pojmenovány jejich rody: Izmaelův prvorozený Nebajót, Kedar, Adbeel a Mibsam,
Gns 25 14 Mišma, Dúma a Masa,
Gns 25 15 Chadad, Téma, Jetúr, Náfiš a Kedma.
Gns 25 16 To jsou Izmaelovi synové a to jsou jejich jména podle jejich dvorců a hradišť; dvanáct předáků jejich národů.
Gns 25 17 A toto jsou léta Izmaelova života: sto třicet sedm let. I zesnul a zemřel a byl připojen k svému lidu.
Gns 25 18 Jeho synové bydlili od Chavíly až k Šúru proti Egyptu a směrem k Asýrii. Izmael se položil proti všem svým bratrům.
Gns 25 19 Toto je rodopis Abrahamova syna Izáka: Abraham zplodil Izáka.
Gns 25 20 Izákovi bylo čtyřicet let, když si vzal za ženu Rebeku, dceru Aramejce Betúela z Rovin aramských, sestru Aramejce Lášana.
Gns 25 21 Izák prosil Hospodina za svou ženu, protože byla neplodná. Hospodin jeho prosby přijal, a jeho žena Rebeka otěhotněla.
Gns 25 22 Děti se však začaly v jejím těle strkat. Tu řekla: "Je-li tomu tak, co mě čeká?" A šla se dotázat Hospodina.
Gns 25 23 Hospodin jí řekl: "Ve tvém životě jsou dva pronárody. Oba národy se rozejdou, jen co z tebe vyjdou. Jeden národ bude zdatnější než druhý, bezpočetný bude sloužit počtem skrovnějšímu."
Gns 25 24 Potom se naplnily dny, kdy měla родit. A hle, v jejím životě byla dvojčata.
Gns 25 25 První vyšel celý červenohnědý a chlupatý jako kožíšek; toho pojmenovali Ezau.
Gns 25 26 Potom vyšel jeho bratr a rukou držel Ezaua za patu; ten dostal jméno Jákob. Při jejich narození bylo Izákovi šedesát let.
Gns 25 27 Když chlapci dospěli, stal se Ezau mužem znalým lovu, mužem pole, kdežto Jákob byl muž bezúhonný a sídlil ve stanech.
Gns 25 28 Izák miloval Ezaua, protože z lovu měl co do úst, kdežto Rebeka milovala Jákoba.
Gns 25 29 Jákob jednou připravil krmí. Tu přišel Ezau z pole znavený
Gns 25 30 a řekl Jákobovi: "Dej mi zhltnout trochu toho červeného, toho krvavého, jsem znaven k smrti." Proto se jmenuje Edóm (to je červený).
Gns 25 31 Jákob však řekl: "Prodej mi dnes své prvorozenství!"
Gns 25 32 Ezau na to odpověděl: "Stejně mám blízko k smrti, k čemu je mi prvorozenství!"
Gns 25 33 Jákob řekl: "Odprisáhní mi to dnes." A on mu to odprisáhl, a tak své prvorozenství prodal Jákobovi.
Gns 25 34 Jákob dal pak Ezauovi chléb a čočkovou krmí. Ten pojedl, napil se, vstal a odešel. Tak Ezau pohrdl prvorozenstvím.
Gns 26 1 V zemi nastal opět hlad, jiný než onen první, který byl za dnů Abrahamových. Izák tedy odešel do Geraru k abímelekovi, pelištejskému králi.
Gns 26 2 Ukázal se mu totiž Hospodin a pravil: "Nesestupuj do Egypta. Přebývej v zemi, o níž ti řeknu."
Gns 26 3 Pobývej v této zemi jako host. Já budu s tebou a požehnám ti, tobě a tvému potomstvu dám všechny tyto země. Tak splním přísahu, již jsem se zapřisáhl tvému otci Abrahamovi:
Gns 26 4 "Tvé potomstvo rozmnožím jako nebeské hvězdy; tvému potomstvu dám všechny tyto země. V tvém potomstvu dojdou požehnání všechny pronárody země."
Gns 26 5 To proto, že Abraham uposlechl mého hlasu a dbal na to, co jsem mu svěřil: na má přikázání, nařízení a zákony."
Gns 26 6 Izák se tedy usadil v Geraru.
Gns 26 7 Když se muži toho místa vyptávali na jeho ženu, řekl: "Je to má sestra." Báł se totiž říci, že je to jeho žena, aby ho muži toho místa kvůli Rebece nezabili, neboť byla půvabného vzhledu.
Gns 26 8 Jednou, když tam byl už delší dobu, vyhlédl z okna abímelek, pelištejský král, a spatřil Izáka, jak se laská se svou ženou Rebekou.
Gns 26 9 Předvolal tedy abímelek Izáka a řekl: "To je určitě tvá žena. Pročpak jsi mi řekl, že je to tvá sestra?" Izák odpověděl: "Řekl jsem to, abych kvůli ní nepřišel o život."
Gns 26 10 Abímelek pravil: "Cos nám to učinil? Málem by byl někdo z lidu spal s tvou ženou a uvedl bys na nás vinu!"
Gns 26 11 Proto abímelek přikázal všemu lidu: "Kdo by se dotkl tohoto muže nebo jeho ženy, bude bez milosti usmrcen."
Gns 26 12 Izák začal v té zemi sít a sklídlil toho roku stonásobně; tak mu Hospodin požehnal.
Gns 26 13 Tak se ten muž vzmohl a vzmáhal se stále víc, až se stal velice zámožným.
Gns 26 14 Měl stáda bravu a stáda skotu i četnou čeládku. Pelištejci mu proto záviděli.
Gns 26 15 Pelištejci zasyпали všechny studně, které vykopali Abrahamovi

služebníci za Izákova otce Abrahama, a naplnili je prachem.

Gns 26 16 Abímelek řekl Izákovi: "Odejdi od nás, neboť jsi mnohem mocnější než my."

Gns 26 17 Izák tedy odtud odešel, utábořil se v Gerarském úvalu a usadil se tam.

Gns 26 18 Znovu kopal studně, které vykopali za dnů jeho otce Abrahama a které po Abrahamově smrti Pelištejci zasypali. Pojmenoval je stejně jako jeho otec.

Gns 26 19 Izákovi služebníci kopali v tom úvalu a přišli na studni pramenité vody.

Gns 26 20 Ale gerarští pastýři se s pastýři Izákovými přeli: "Ta voda patří nám!" Proto tu studni pojmenoval Esek (to je Váda), že se s ním vadili.

Gns 26 21 Vykopali tedy jinou studni. O tu se také přeli, proto ji pojmenoval Sitná (to je Sočení).

Gns 26 22 Pak postoupil dál a vykopal další studni; o tu se již nepřeli. Pojmenoval ji Rechobót (to je Prostorná) a řekl: "Teď už nám Hospodin poskytl prostor, abychom se mohli na zemi rozplodit."

Gns 26 23 Odtud vystoupil do Beer-šeby.

Gns 26 24 Tu noc se mu ukázal Hospodin a pravil: "Já jsem Bůh tvého otce Abrahama. Neboj se, jsem s tebou. Požehnám ti a rozmnožím tvé potomstvo kvůli Abrahamovi, svému služebníku."

Gns 26 25 Izák tam vybudoval oltář a vzýval Hospodinovo jméno. Postavil tam také svůj stan a jeho služebníci tam vyhloubili studni.

Gns 26 26 Tu k němu přišel z Geraru abímelek se svým přítelem Achuzatem a píkol, velitel jeho vojska.

Gns 26 27 Izák se jich otázal: "Proč jste ke mně přišli? Vždyť jste mě nenáviděli a vypověděli jste mě."

Gns 26 28 Odvětili: "Shledali jsme, že je s tebou Hospodin. Proto jsme si řekli: Ať nás stihne kletba, nás i tebe, poručíme-li smlouvu, kterou s tebou chceme uzavřít."

Gns 26 29 Neučiníš nám nic zlého, jako jsme se ani my nedotkli tebe. Prokazovali jsme ti jen dobro a propustili jsme tě v pokoji. Jsi přece Hospodinův požehnáný!"

Gns 26 30 Izák jim vystrojl hody, i jedli a pili.

Gns 26 31 Za časného jitra se zavázali vzájemnou přísahou. Potom je Izák propustil a oni od něho odešli v pokoji.

Gns 26 32 Právě toho dne přišli Izákovi služebníci a pověděli mu o studni, kterou vykopali. Řekli mu: "Našli jsme vodu!"

Gns 26 33 Nazval ji Síbea (to je Přísežná). Proto se to město jmenuje Beer-šeba (to je Studně přísahy) až podnes.

Gns 26 34 Když bylo Ezauovi čtyřicet let, vzal si za ženu Jehúditu, dceru Chetejce Beera, a Basematu, dceru Chetejce Elóna.

Gns 26 35 Ty působily Izákovi a Rebece jen hořké trápení.

Gns 27 1 Když Izák zestárl, jeho oči vyhasly, takže neviděl. I zavolal svého staršího syna Ezaua a řekl mu: "Můj synu!" On mu odvětil: "Tu jsem."

Gns 27 2 Izák řekl: "Hle, jsem už starý a neznám den své smrti."

Gns 27 3 Vezmi si nyní zbraně, toulec a luk, vyjdi na pole a něco pro mě ulov.

Gns 27 4 Připrav mi oblíbenou pochoutku a přines mi ji, ať se najím, abych ti mohl požehnat, dříve než umru."

Gns 27 5 Když Izák mluvil se svým synem Ezauem, Rebeka naslouchala. Sotva Ezau odešel na pole, aby něco ulovil a přinesl úlovek,

Gns 27 6 poradila Rebeka svému synu Jákobovi: "Hle, slyšela jsem rozmluvu tvého otce s tvým bratrem Ezauem; řekl mu:

Gns 27 7 "Přines mi úlovek a připrav mi pochoutku, ať se najím, abych ti před smrtí požehnal před Hospodinem."

Gns 27 8 A proto, můj synu, poslechni mě ve všem, co ti přikážu.

Gns 27 9 Dojdi ke stádu a dones mi z něho dvě pěkná kůzlata. Připravím z nich tvému otci oblíbenou pochoutku

Gns 27 10 a ty mu ji doneseš; on se nají a před smrtí ti požehná."

Gns 27 11 Jákob však své matce Rebece odvětil: "Můj bratr Ezau je přece chlupatý, a já jsem holý."

Gns 27 12 Co když si otec na mě sáhne? Bude mě mít za podvodníka a místo požehnání na sebe uvedu zlořečení."

Gns 27 13 Matka mu řekla: "Takové zlořečení ať padne na mne, můj synu. Jen mě poslechni, jdi a dones mi kůzlata."

Gns 27 14 Šel tedy pro ně a přinesl je matce; ona pak připravila otcovu oblíbenou pochoutku.

Gns 27 15 Potom Rebeka vzala šaty svého staršího syna Ezaua, ty nejlepší, které měla doma u sebe, a oblékla svého mladšího syna Jákoba.

Gns 27 16 Jeho ruce i hladký krk ovinula kůzlečími kožkami.

Gns 27 17 Nakonec dala svému synu Jákobovi do rukou připravenou pochoutku a chléb.

Gns 27 18 I vešel k svému otci a řekl: "Můj otče!" On odvětil: "Tu jsem. Který jsi ty, můj synu?"

Gns 27 19 Jákob řekl otci: "Já jsem Ezau, tvůj prvorozený. Učinil jsem, co jsi mi uložil. Nuže, posaď se prosím a pojez z mého úlovku, abys mi mohl požehnat."

Gns 27 20 Izák však synovi řekl: "Jak to, žes to tak rychle našel, můj synu?"
 Odvětil: "To mi dopřál Hospodin, tvůj Bůh."
 Gns 27 21 Izák řekl Jákobovi: "Přistup, synu, sáhnu si na tebe, jsi-li můj syn Ezau nebo ne."
 Gns 27 22 Jákob tedy přistoupil k svému otci Izákovi, on na něho sáhl a řekl: "Hlas je to Jákobův, ale ruce jsou Ezauovy."
 Gns 27 23 Nepoznal ho, protože jeho ruce byly chlupaté jako ruce jeho bratra Ezaua. A požehnal mu.
 Gns 27 24 Řekl: "Ty jsi tedy můj syn Ezau." On odvětil: "Jsem."
 Gns 27 25 Pak řekl: "Předlož mi, ať pojím z úlovku svého syna, abych ti mohl požehnat." I předložil mu a on jedl. Přinesl mu i víno a on pil.
 Gns 27 26 Nato jeho otec Izák řekl: "Přistup prosím a polib mě, můj synu!"
 Gns 27 27 Přistoupil tedy a políbil ho. Když Izák ucítil vůni jeho šatu, požehnal mu slovy: "Hle, vůně mého syna jako vůně pole, jemuž žehná Hospodin.
 Gns 27 28 Dej ti Bůh z rosy nebes a ze žírnosti země, i hojnost obilí a moštu.
 Gns 27 29 Ať ti slouží lidská pokolení, ať se ti klanějí národy. Budeš panovat nad svými bratry a synové tvé matky se ti budou klanět. Kdo prokleje tebe, bude proklet, kdo žehnat bude tobě, sám bude požehnán."
 Gns 27 30 Když Izák udělil Jákobovi požehnání a sotvaže Jákob od svého otce odešel, přišel jeho bratr Ezau z lovu.
 Gns 27 31 Také on připravil pochoutku, přinesl ji otci a řekl: "Nechť můj otec povstane a nají se z úlovku svého syna, aby mi mohl požehnat."
 Gns 27 32 Jeho otec Izák se ho otázel: "Kdo jsi?" Odvětil: "Jsem tvůj syn Ezau, tvůj prvorozený."
 Gns 27 33 Tu se Izák roztřásl a zalomcovalo jím zděšení: "Kdo to vlastně ulovil úlovek a přinesl mi jej? Ode všeho jsem pojedl, dříve než jsi přišel! A požehnal jsem mu! Požehnaný také zůstane."
 Gns 27 34 Jak Ezau uslyšel otcova slova, dal se do hrozného a hořkého křiku a naléhal na otce: "Požehnej mně, také mně, otče!"
 Gns 27 35 On odvětil: "Přišel lstivě tvůj bratr a vzal ti požehnání."
 Gns 27 36 Ezau řekl: "Právem dostal jméno Jákob (to je úskočný). Už dvakrát se mnou jednal úskočně. Připravil mě o mé prvorozenství a nyní i o požehnání." A otázel se: "Pro mne už požehnání nemáš?"
 Gns 27 37 Izák Ezauovi odpověděl: "Hle, ustanovil jsem, aby nad tebou panoval, a všechny jeho bratry jsem mu dal za služebníky. Zabezpečil jsem jej i obilím a moštěm. Co bych mohl udělat pro tebe, můj synu?"
 Gns 27 38 Ezau otci odpověděl: "Což máš jen to jediné požehnání, otče? Požehnej mně, také mně, otče!" A Ezau zaúpěl a rozplakal se.
 Gns 27 39 Jeho otec Izák tedy odpověděl: "Tvé sídliště bude bez žírnosti země, bez rosy shůry, rosy nebeské.
 Gns 27 40 Bude tě živit meč, avšak svému bratru budeš sloužit. Jen když se budeš toulát bez domova, setřeš jeho jho ze své šíje."
 Gns 27 41 I zanevřel Ezau na Jákoba pro požehnání, jímž mu jeho otec požehnal. A řekl sám k sobě: "Mému otci se blíží dny truchlení; zabiji svého bratra Jákoba."
 Gns 27 42 Když byla Rebece oznámena slova jejího staršího syna Ezaua, dala si zavolat svého mladšího syna Jákoba a řekla mu: "Tvůj bratr Ezau pomýšlí na pomstu. Chce tě zabít."
 Gns 27 43 Proto mě nyní poslechni, můj synu: Ihned uprchni k mému bratru Lábanovi do Cháranu.
 Gns 27 44 Zůstaneš u něho nějaký čas, dokud rozhořčení tvého bratra nepomine.
 Gns 27 45 Až se bratrův hněv od tebe odvrátí a on zapomene, cos mu udělal, pošlu pro tebe a vezmu tě odtamtud. Proč mám být zbavena vás obou v jednom dni?"
 Gns 27 46 Izákovi pak Rebeka řekla: "Zprotivilo se mi žít s dcerami chetejskými. Vezme-li si Jákob ženu z chetejských dcer, jako jsou tyhle dcery této země, k čemu mi život?"
 Gns 28 1 I povolal Izák Jákoba a požehnal mu. Prikázal mu: "Neber si ženu z dcer kenaanských.
 Gns 28 2 Odejdi do Rovin aramských do domu Betúela, otce své matky, a odtud si vezmi ženu z dcer jejího bratra Lábana.
 Gns 28 3 Kéž ti Bůh všemohoucí požehná, rozplodí tě a rozmnoží. Bude z tebe společenství lidských pokolení.
 Gns 28 4 Kéž ti dá požehnání Abrahamovo, tobě i tvému potomstvu, abys obdržel zemi, v níž jsi hostem a kterou Bůh dal Abrahamovi."
 Gns 28 5 Pak Izák Jákoba propustil a ten šel do Rovin aramských k Lábanovi, synu Aramejce Betúela, bratru Jákobovy a Ezauovy matky Rebeky.
 Gns 28 6 Ezau viděl, že Izák Jákobovi požehnal a poslal ho do Rovin aramských, aby si odtamtud vzal ženu; že mu při požehnání prikázal, aby si nebral ženu z dcer kenaanských;
 Gns 28 7 že Jákob otce i matku uposlechl a odešel do Rovin aramských.
 Gns 28 8 viděl též, že kenaanské dcery jsou jeho otci Izákovi odporné.
 Gns 28 9 Šel tedy Ezau k Izmaelovi a přibral si ke svým ženám ještě Machalatu, dceru Abrahamova syna Izmaela, sestru Nebajótovu.
 Gns 28 10 Jákob vyšel z Beer-Šeby a šel do Cháranu.

Gns 28 11 Dorazil na jedno místo a přenocoval tam, neboť slunce již zapadlo.
 Vzal jeden z kamenů, které na tom místě byly, postavil je v hlavách a na tom místě uleh.
 Gns 28 12 Měl sen: Hle, na zemi stojí žebřík, jehož vrchol dosahuje k nebesům, a
 po něm vystupují a sestupují poslové Boží.
 Gns 28 13 Nad ním stojí Hospodin a praví: "Já jsem Hospodin, Bůh tvého otce
 Abrahama a Bůh Izákův. Zemi, na níž ležíš, dám tobě a tvému potomstvu.
 Gns 28 14 Tvého potomstva bude jako prachu země. Rozmůžeš se na západ i na
 východ, na sever i na jih. V tobě a v tvém potomstvu dojdou požehnání všechny čeledi země.
 Gns 28 15 Hle, já jsem s tebou. Budu tě střežit všude, kam půjdeš, a zase tě
 přivedu do této země. Nikdy tě neopustím, ale učiním, co jsem ti slíbil."
 Gns 28 16 Tu procitl Jákob ze spánku a zvolal: "Jistě je na tomto místě
 Hospodin, a já jsem to nevěděl!"
 Gns 28 17 Báľ se a řekl: "Jakou bázeň vzbuzuje toto místo! Není to nic jiného
 než dům Boží, je to brána nebeská."
 Gns 28 18 Za časného jitra vzal Jákob kámen, který měl v hlavách, a postavil jej
 jako posvátný sloup; svrchu jej polil olejem.
 Gns 28 19 Tomu místu dal jméno Bét-el (to je Dům Boží). Původně se to město
 jmenovalo Lúz.
 Gns 28 20 Jákob se tu zavázal slibem: "Bude-li Bůh se mnou, bude-li mě střežit
 na cestě, na niž jsem se vydal, dá-li mi chléb k jídlu a šat k odívání
 Gns 28 21 a navrátí-li se v pokoji do domu svého otce, bude mi Hospodin Bohem.
 Gns 28 22 Tento kámen, který jsem postavil jako posvátný sloup, stane se domem
 Božím. A ze všeho, co mi dáš, odvedu ti poctivě desátky."
 Gns 29 1 Jákob vykročil lehkým krokem a přišel do země synů východu.
 Gns 29 2 Pojednou spatřil v poli studni, u níž odpočívala tři stáda ovcí. Z té
 studně napájeli stáda. Na jejím otvoru byl veliký kámen.
 Gns 29 3 Když přihnali všechna stáda, odvalovali kámen z otvoru studně a
 napájeli ovce; potom zase kámen přivalili zpět na otvor studně.
 Gns 29 4 I řekl jim Jákob: "Bratří, odkud jste?" Odvětili: "Jsme z Cháranu."
 Gns 29 5 Otázal se jich: "Znáte Lában, syna Náchorova?" Řekli: "Známe."
 Gns 29 6 Zeptal se jich: "Daří se mu dobře?" Odpověděli: "Dobře. Však tady
 přichází jeho dcera Ráchel s ovce." Gns 29 7 Tu řekl: "Ještě je jasný den, není čas shánět dobytek. Napojte ovce a
 jděte pást."
 Gns 29 8 Odpověděli: "Nemůžeme, dokud nebudou sehnána všechna stáda; pak
 odvalíme kámen z otvoru studně a napojíme ovce."
 Gns 29 9 Když ještě s nimi rozmlouval, přišla Ráchel s ovce svého otce; byla
 totiž pastýřka.
 Gns 29 10 Jakmile Jákob uviděl Ráchel, dceru Lábanu, bratra své matky, a jeho
 ovce, přistoupil, odvalil kámen z otvoru studně a napojil ovce Lábanu, bratra své matky.
 Gns 29 11 Jákob pak Ráchel políbil a hlasitě zaplakal.
 Gns 29 12 Oznamil jí, že je synovec jejího otce a syn Rebeky. Běžela to povědět
 svému otci.
 Gns 29 13 Jakmile Lában uslyšel zprávu o Jákobovi, synu své sestry, běžel mu
 vstříc, objal ho, políbil a uvedl do svého domu. A on vypravoval Lábanovi všechno, co se
 přihodilo.
 Gns 29 14 Lában mu řekl: "Ty jsi má krev a mé tělo!" Pobył tedy u něho celý
 měsíc.
 Gns 29 15 Potom řekl Lában Jákobovi: "Což mi budeš sloužit zadarmo jen proto, že
 jsi můj příbuzný? Pověz mi, jaká má být tvá mzda."
 Gns 29 16 Lában měl dvě dcery. Starší se jmenovala Lea, mladší Ráchel.
 Gns 29 17 Lea měla mírné oči, Ráchel byla krásné postavy, krásného vzezření.
 Gns 29 18 Jákob si Ráchel zamiloval; proto řekl: "Budu ti sloužit sedm let za
 tvou mladší dceru Ráchel."
 Gns 29 19 Lában souhlasil: "Lépe, když ji dám tobě než někomu jinému; zůstaň u
 mne."
 Gns 29 20 Jákob tedy sloužil za Ráchel sedm let; bylo to pro něho jako několik
 dní, protože ji miloval.
 Gns 29 21 Potom řekl Jákob Lábanovi: "Dej mi mou ženu, má lhůta už uplynula.
 Toužím po ní."
 Gns 29 22 Lában shromáždil všechny muže toho místa a uspořádal hody.
 Gns 29 23 Večer vzal svou dceru Leu a uvedl ji k Jákobovi, a on k ní vešel.
 Gns 29 24 Za služebnici své dceři Leji dal Lában otrokyni Zilpu.
 Gns 29 25 Ráno Jákob viděl, že to je Lea. Vycíťal Lábanovi: "Cos mi to provedl?
 Což jsem u tebe nesloužil za Ráchel? Proč jsi mě oklamal?"
 Gns 29 26 Lában odvětil: "U nás není zvykem, aby se mladší vdávala dříve než
 prvorozená."
 Gns 29 27 Zůstaň u ní po celý svatební týden a dáme ti i tu mladší za službu,
 kterou si u mne odsloužíš v dalších sedmi letech."
 Gns 29 28 Jákob tak učinil a zůstal u ní po celý týden. Pak mu Lában dal za ženu
 svou dceru Ráchel.
 Gns 29 29 Za služebnici dal své dceři Ráchel otrokyni Bilhu.

Gns 29 30 I vešel Jákob také k Ráchel a miloval ji více než Leu, a sloužil u něho ještě dalších sedm let.

Gns 29 31 Když Hospodin viděl, že Lea není milována, otevřel její lůno. Ráchel však zůstala neplodná.

Gns 29 32 Lea otěhotněla, porodila syna a pojmenovala ho Rúben (to je Hleďte-syn); řekla totiž: "Hospodin viděl mé pokoření; nyní mě už bude můj muž milovat."

Gns 29 33 Otěhotněla znovu, porodila syna a řekla: "Hospodin uslyšel, že nejsem milována, a dal mi také tohoto." Pojmenovala ho tedy Šimeón (to je Vyslyš-Bůh)

Gns 29 34 A znovu otěhotněla, porodila syna a řekla: "Tentokrát se už můj muž přidruží ke mně, poněvadž jsem mu porodila tři syny." Proto se jmenuje Lévi (to je Přidružitel).

Gns 29 35 A znovu otěhotněla, porodila syna a řekla: "Zase mohu vzdávat chválu Hospodinu." Proto ho pojmenovala Juda (to je Ten, který vzdává chválu). A přestala rodit.

Gns 30 1 Když Ráchel viděla, že Jákobovi nerodí, žárlila na svou sestru a naléhala na Jákoba: "Dej mi syny! Nedáš-li, umřu."

Gns 30 2 Jákob vzplanul proti Ráchel hněvem a okřikl ji: "Což mohu za to, že Bůh odpírá plod tvému životu?"

Gns 30 3 Odvětila: "Tu je má otrokyně Bilha; vejdi k ní! Porodí na má kolena, a tak i já budu mít z ní syny."

Gns 30 4 Dala mu tedy svou služku Bilhu za ženu a Jákob k ní vešel.

Gns 30 5 Bilha otěhotněla a porodila Jákobovi syna.

Gns 30 6 Tu řekla Ráchel: "Bůh mě obhájil, také můj hlas uslyšel a dal mi syna." Proto ho pojmenovala Dan (to je obhájce).

Gns 30 7 Ráchelina služka Bilha otěhotněla ještě jednou a porodila Jákobovi druhého syna.

Gns 30 8 Ráchel opět řekla: "V úporném boji o Boží přízeň jsem zápasila se svou sestrou a obstála jsem." A pojmenovala ho Neftalí (to je Vybojovaný).

Gns 30 9 Když Lea viděla, že přestala rodit, vzala svou služku Zilpu a dala ji Jákobovi za ženu.

Gns 30 10 Také Lejina služka Zilpa porodila Jákobovi syna.

Gns 30 11 Tu Lea řekla: "Jaké štěstí!" A dala mu jméno Gád (to je Štěstí).

Gns 30 12 Pak Lejina služka Zilpa porodila Jákobovi druhého syna.

Gns 30 13 Lea opět řekla: "Jaké blaho pro mne; všechny dcery mě budou blahoslavit." A dala mu jméno Ašer (to je Blahoslav).

Gns 30 14 Ve dnech, kdy se žala pšenice, vyšel Rúben a našel na poli jablíčka lásky a přinesl je své matce Leji. Ráchel však na Leu naléhala: "Dej mi prosím několik těch jablíček lásky od svého syna!"

Gns 30 15 Ale ona ji odbyla: "Copak je to málo, žeš mi vzala muže? Chceš mi vzít i jablíčka lásky od mého syna?" Ráchel řekla: "Tak ať za ta jablíčka lásky od tvého syna spí tuto noc s tebou."

Gns 30 16 Když Jákob přicházel navečer z pole, vyšla mu Lea vstříc a řekla: "Musíš vejít ke mně, najala jsem tě za mzdu, za jablíčka lásky od svého syna." I spal té noci s ní.

Gns 30 17 A Bůh Leu vyslyšel; otěhotněla a porodila Jákobovi pátého syna.

Gns 30 18 Lea řekla: "Bůh mi dal mzdu za to, že jsem svému muži dala svou služku." A pojmenovala ho Isachar (to je Za-mzdu-najatý).

Gns 30 19 Lea otěhotněla ještě jednou a porodila Jákobovi šestého syna.

Gns 30 20 Lea opět řekla: "Jak pěkným darem obdaroval Bůh právě mne! Tentokrát už bude můj muž zůstávat se mnou. Porodila jsem mu šest synů!" A dala mu jméno Zabulón (to je Zůstávající).

Gns 30 21 Potom porodila dceru a dala jí jméno Dína.

Gns 30 22 I rozpomenul se Bůh na Ráchel, vyslyšel ji a otevřel její lůno.

Gns 30 23 Otěhotněla, porodila syna a řekla: "Bůh odňal mé pohanění."

Gns 30 24 Dala mu jméno Josef (to je Přidej-Bůh) Přidej-Bůh) a dodala: "Kéž mi Hospodin přidá ještě dalšího syna."

Gns 30 25 Když Ráchel porodila Josefa, řekl Jákob Lábanovi: "Propust' mě, abych mohl odejít do svého domova a do své země.

Gns 30 26 Vydej mi mé ženy a děti, za něž jsem ti sloužil, a já půjdu. Sám přece víš, jakou službu jsem ti prokázal."

Gns 30 27 Lában mu odvětil: "Kéž bych získal tvoji přízeň! Zjistil jsem, že mi Hospodin kvůli tobě žehná."

Gns 30 28 Dále řekl: "Urči si přesně mzdu a dám ti ji."

Gns 30 29 Jákob mu odpověděl: "Sám přece víš, jak jsem ti sloužil a jak prospívalo tvé stádo, když jsem byl při něm.

Gns 30 30 Vždyť to byla hrstka, kterou jsi měl, než jsem přišel, a rozmnožila se nesmírně. Hospodin ti žehnal na každém mém kroku. Ale kdy budu konečně pracovat také pro svou rodinu?"

Gns 30 31 Lában se otázal: "Co ti mám dát?" Jákob odvětil: "Nemusíš mi dávat vůbec nic. Budu dále pást a střežit tvé ovce a kozy, když pro mne uděláš tuto věc:

Gns 30 32 Projdu dnes všechny tvé ovce a kozy a vyřadím z nich každé skvrnitě a strakaté mládě, všechna načernalá jehňata a strakatá a skvrnitá kůzlata; to bude má mzda.

Gns 30 33 Od zítřka se bude má poctivost osvědčovat takto: Když přijdeš

přehlížet mou mzdu, všechno, co nebude mezi mými kůzlaty skvrnité a strakaté a mezi jehňaty načernalé, pokládej za kradené."

Gns 30 34 Lában řekl: "Nuže, ať se stane podle tvého slova."

Gns 30 35 A téhož dne sám vyřadil pruhované a strakaté kozy a všechny skvrnité a strakaté kozy, všechno, na čem bylo něco bílého, a všechna načernalá jehňata, a svěřil je svým synům.

Gns 30 36 Stanovil také vzdálenost tří dnů cesty mezi sebou a Jákobem. A Jákob pásł ostatní Lábanovy ovce a kozy.

Gns 30 37 Jákob si nabral čerstvé pruty topolové, mandloňové a platanové a sloupal z nich na některých místech pruhu kůry až do běla.

Gns 30 38 Pruty, z nichž sloupal kůru, nakladl do napájecích žlabů, k nimž ovce a kozy přicházely pít, přímo před ně. I běhaly se, když přicházely pít.

Gns 30 39 Ovce a kozy se běhaly při pohledu na pruty a vrhaly pruhované, skvrnitá a strakatá mláďata.

Gns 30 40 Jákob jehňata odděloval; avšak ovce a kozy z bravu Lábanova obracel k pruhovaným a všem načernalým. Tak si pořídil vlastní stáda, ale ta nestavěl proti ovcím a kozám Lábanovým.

Gns 30 41 Pokaždé, když se z ovcí a koz běhaly ty nejstatnější kusy, kladl před ně Jákob do žlabů pruty, aby se běhaly před pruty.

Gns 30 42 Když však byly ovce a kozy neduživé, pruty nekladl. Neduživé tedy patřily Lábanovi a statné Jákobovi.

Gns 30 43 Tak se ten muž převelice vzmožil a měl mnoho ovcí a koz, i služky a služebníky, i velbloudy a osly.

Gns 31 1 Jákob se doslechl, jaké řeči vedou Lábanovi synové: "Jákob pobral všechno, co patřilo našemu otci, a z toho, co měl otec, získal takové postavení."

Gns 31 2 Viděl i na Lábanovi, že se už k němu nemá jako dřív.

Gns 31 3 Tu řekl Hospodin Jákobovi: "Navrať se do země svých otců a do svého rodiště; já budu s tebou."

Gns 31 4 Jákob si proto dal zavolat Ráchel a Leu na pole k svému stádu

Gns 31 5 a řekl jim: "Vidím na vašem otci, že se ke mně nemá jako dřív. Ale Bůh mého otce je se mnou.

Gns 31 6 Vy samy víte, že jsem vašemu otci sloužil ze všech sil.

Gns 31 7 Ale váš otec mě obelstil, desetkrát změnil mou mzdu. Bůh mu však nedovolil, aby mi provedl něco zlého.

Gns 31 8 Když říkal: "Tvou mzdou bude vše skvrnité", všechny ovce a kozy vrhaly mláďata skvrnitá. A když říkal: "Tvou mzdou bude vše pruhované", všechny ovce a kozy vrhaly mláďata pruhovaná.

Gns 31 9 Tak odňal Bůh stáda vašemu otci a dal je mně.

Gns 31 10 V době, kdy se ovce a kozy běhaly, rozhlédl jsem se a ve snu jsem náhle spatřil, že samci, skákající na ovce a kozy, byli pruhovaní, skvrnití a stříkaní.

Gns 31 11 Ve snu mi tehdy Boží posel řekl: "Jákobe!" Odvětil jsem: "Tu jsem."

Gns 31 12 I řekl mi: "Rozhlédni se a viz: Všichni samci, skákající na ovce a kozy, jsou pruhovaní, skvrnití a stříkaní. Viděl jsem totiž všechno, co ti Lában dělá.

Gns 31 13 Já jsem Bůh z Bét-elu, kde jsi olej pomazal posvátný sloup a kde ses mi zavázal slibem. Vyjdi teď hned z této země a navrať se do své rodné země."

Gns 31 14 Ráchel i Lea mu odpověděly: "Máme vůbec ještě v domě svého otce dědičný podíl?

Gns 31 15 Cožpak pro něho nejsme jako cizí? Vždyť nás prodal a stříbro shrábl.

Gns 31 16 Celé bohatství, které Bůh odňal našemu otci, patří nám a našim synům. Jen udělej všechno, co ti Bůh řekl."

Gns 31 17 Jákob tedy vstal, posadil své syny i ženy na velbloudy,

Gns 31 18 sehnal také všechna svá stáda, vzal všechno nabyté jmění, vlastní stáda získaná v Rovinách aramských, a ubíral se ke svému otci Izákovi do země kenaanské.

Gns 31 19 Když Lában odešel ke stříži svého bravu, ukradla Ráchel otcovy domácí bůžky.

Gns 31 20 A Jákob Aramejce Lábanu přelstil, takže nevyšlo najevo, že chce uprchnout.

Gns 31 21 Uprchl se vším, co měl. Přebrodiv řeku Eufrat a dal se směrem k pohoří Gileádu.

Gns 31 22 Třetího dne bylo Lábanovi oznámeno, že Jákob uprchl.

Gns 31 23 Tu vzal s sebou své bratry a pronásledoval ho po sedm dní, až ho dohonil na pohoří Gileádu.

Gns 31 24 K Aramejci Lábanovi však přišel v noci ve snu Bůh a řekl mu: "Měj se na pozoru! Mluv s Jákobem jen v dobrém, ne ve zlém!"

Gns 31 25 Lában dostihl Jákoba, který si na té hoře postavil stan. Sám se svými bratry si rovněž postavil stan na pohoří Gileádu.

Gns 31 26 A Lában Jákobovi vyčítal: "Cos to udělal? Přelstils mě. Mé dcery jsi odvedl jako válečné zajatce.

Gns 31 27 Proč jsi ode mne uprchl tajně jako zloděj a nic jsi mi neoznámil? Byl bych tě radostně vyprovodil s písničkami, s bubínkem a citarou.

Gns 31 28 Nedopřáls mi ani políbit mé vnuky a dcery; jednal jsi věru jako pomatenec.

Gns 31 29 Bylo v mé moci naložit s vámi zle. Ale Bůh vašeho otce mi na dnešek řekl: "Měj se na pozoru, mluv s Jákobem jen v dobrém, ne ve zlém."

Gns 31 30 Když už jsi tedy odešel, protože se ti tolik stýskalo po otcovském domě, proč jsi ukradl mé bohy?"

Gns 31 31 Na to Jákob Lábanovi odpověděl: "Bál jsem se a říkal jsem si, že bys mě mohl o své dcery připravit."

Gns 31 32 Ale u koho najdeš své bohy, ten nezůstane naživu! Před našimi bratry si prohlédni všechno, co mám, a vezmi si své." Jákob totiž nevěděl, že je Ráchel ukradla.

Gns 31 33 Lában vešel do stanu Jákobova a do stanu Lejina i do stanu obou služek, ale nic nenašel. Vyšel tedy ze stanu Lejina a vešel do stanu Ráchelina.

Gns 31 34 Ráchel však bůžky vzala, vložila je do torby na velbloudím sedle a sedla si na ně. Lában zpřeházel celý stan, ale nic nenašel.

Gns 31 35 Ráchel otci řekla: "Nechť se můj pán nehněvá, že před ním nemohu povstat; stalo se mi, co se stává ženám." Lában slídl, ale bůžky nenašel.

Gns 31 36 Tu se Jákob rozhněval a začal se s Lábanem přit. Vyčítal mu: "Jaký je můj přestupek? Jaký je můj hřích, že ses za mnou tak hnál?"

Gns 31 37 Když jsi zpřeházel všechny mé věci, co jsi našel z věcí svého domu? Polož to před mé i své bratry, ať mezi námi dvěma rozhodnou!

Gns 31 38 Byl jsem u tebe celých dvacet let. Tvé ovce a kozy nezmetaly. Berany z tvého bravu jsem nejídal.

Gns 31 39 Co bylo rozsápáno zvěří, jsem ti nevykazoval, nahrazoval jsem to ze svého; vymáhals to na mně, byl jsem okrádán ve dne i v noci.

Gns 31 40 Ve dne mě sužovalo vedro a v noci chlad. Spánek prchal od mých očí.

Gns 31 41 Celých dvacet let jsem ti v tvém domě sloužil: čtrnáct let za tvé dvě dcery a šest let za tvůj brav. Mou mzdu jsi změnil desetkrát.

Gns 31 42 Kdyby se mnou nebyl Bůh mého otce, Bůh Abrahamův a Strach Izákův, propustil bys mě teď s prázdnou. Bůh viděl mou trýzeň a námahu mých rukou a na dnešek sám rozsoudil."

Gns 31 43 Lában na to Jákobovi odpověděl: "Toto jsou mé dcery a toto jsou moji synové. I brav je můj, ano, všechno, co vidíš, patří mně. Co však za těchto okolností mohu dnes udělat pro své dcery, pro ně a pro syny, které porodily?"

Gns 31 44 Nuže, uzavřeme teď spolu smlouvu, a Bůh ať je svědkem mezi mnou a tebou!"

Gns 31 45 Jákob vzal tedy kámen a vztyčil jej jako posvátný sloup.

Gns 31 46 Svým bratřím řekl: "Nasbírejte kameny." Vzali kameny, udělali val a na tom val u pojedli.

Gns 31 47 Lában jej nazval Jegar-sahaduta (to je Násep svědectví) a Jákob jej nazval Gal-ed (to je Val -svědek).

Gns 31 48 A Lában řekl: "Tento val je ode dneška svědkem mezi mnou a tebou." - Proto se jmenuje Gal-ed

Gns 31 49 nebo Mi spa (to je Hlídka), neboť Jákob řekl: "Hospodin ať je na hlídce mezi mnou a tebou, že už spolu nebudeme nic mít." -

Gns 31 50 Na to Lában: "Pokoříš-li mé dcery a vezmeš-li si jiné ženy mimo ně, hleď, ne někdo z lidí, ale Bůh je svědkem mezi mnou a tebou!"

Gns 31 51 Lában dále Jákobovi řekl: "Hle, tu je val a tu je posvátný sloup, který jsem vztyčil mezi sebou a tebou.

Gns 31 52 Svědkem je tento val, svědkem je i posvátný sloup, že já nepřekročím tento val proti tobě a ty nepřekročíš tento val a tento sloup proti mně se zlým úmyslem.

Gns 31 53 Ať mezi námi soudí Bůh Abrahamův a bůh Náchorův, bůh jejich otce!" A Jákob se zapřisáhl při strachu svého otce Izáka.

Gns 31 54 Pak Jákob připravil na té hoře obětní hod. Povolal své bratry, aby pojedli chléb. Jedli tedy chléb a přenocovali na té hoře.

Gns 31 55

Gns 32 1 Za časného jitra políbil Lában své vnuky a dcery, požehnal jim a vraceł se opět ke svému domovu.

Gns 32 2 Jákob šel svou cestou. Tu se s ním srazili Boží poslové.

Gns 32 3 Jakmile je Jákob spatřil, zvolal: "To je tábor Boží", a to místo pojmenoval Machanajim (to je Tábořiště).

Gns 32 4 Pak Jákob vyslal napřed posly ke svému bratru Ezauovi do země Seíru, na pole Edómské,

Gns 32 5 a přikázal jim: "Vyřiďte mému pánu Ezauovi toto: Tvůj otrok Jákob vzkazuje: Až dosud jsem prodléval jako host u Lábanu.

Gns 32 6 Mám voly a osly, ovce, služebníky a služky. Posílám o tom zprávu tobě, mému pánu, abych získal tvoji přízeň."

Gns 32 7 Poslové se vrátili k Jákobovi a řekli: "Přišli jsme k tvému bratru Ezauovi, ale on ti už jde vstříc a je s ním čtyři sta mužů."

Gns 32 8 Tu padla na Jákoba velká bázeň a tíseň. Rozděлил proto lid, který byl s ním, i brav a skot a velbloudy do dvou táborů,

Gns 32 9 neboť si řekl: "Přijde-li Ezau k prvnímu táboru a pobije jej, může ještě zbylý tábor vyváznout."

Gns 32 10 Dále Jákob řekl: "Bože mého otce Abrahama a Bože mého otce Izáka, Hospodine, tys mi pravil: "Navrať se do své země a do svého rodiště a já se postarám, aby se

ti dobře vedlo."

Gns 32 11 Nejsem hoden veškerého tvého milosrdenství a vši tvé věrnosti, které jsi svému služebníku prokázal. Tento Jordán jsem překročil s holí, a teď mám dva tábory.
 Gns 32 12 Vytrhni mě prosím z ruky mého bratra, z ruky Ezauovy, neboť se ho bojím, aby nepřišel a nezabil mě, matku nad dětmi.
 Gns 32 13 Ty jsi přece řekl: "Určitě se postarám o tvé dobro a tvé potomstvo rozmnožím jako mořský písek, ježž nelze pro množství sečíst."
 Gns 32 14 A přenocoval tam té noci. Pak vzal z toho, co vyzískal, dar na usmířenou pro svého bratra Ezaua:
 Gns 32 15 dvě stě koz a dvacet kozlů, dvě stě bahnic a dvacet beranů,
 Gns 32 16 třicet velbloudic se sajícími mláďaty, čtyřicet krav a deset býků, dvacet oslic a deset oslů.
 Gns 32 17 To vše předal svým služebníkům, každé stádečko zvlášť, a řekl jim: "Jděte napřed a ponechte mezi jednotlivými stádečky odstup."
 Gns 32 18 A prvnímú přikázal: "Až se s tebou setká můj bratr Ezau a zeptá se tě či jsi a kam jdeš a či je to, co ženeš před sebou,
 Gns 32 19 odvětiš: "Je to dar od tvého otroka Jáкова, poslaný jeho pánu Ezauovi; on sám je za námi.""
 Gns 32 20 Tak přikázal i druhému a třetímu a všem, kteří šli za stádečky. Řekl: "V tomto smyslu mluve s Ezauem, až na něj narazíte.
 Gns 32 21 A dodejte: "Také tvůj otrok Jákob je za námi, neboť řekl: Darem, který jde přede mnou, chci ho usmířit a teprve potom spatřit jeho tvář. Snad mě přijme milostivě."
 Gns 32 22 Šli tedy napřed s darem, zatímco on přenocoval oné noci v táboře.
 Gns 32 23 A té noci vstal, vzal obě své ženy i obě své služky a jedenáct svých synů a přebrodiv se přes Jabok.
 Gns 32 24 vzal je a převedl je přes potok se vším, co měl.
 Gns 32 25 Pak zůstal Jákob sám a tu s ním kdosi zápolil, dokud nevzešla jitřenka.
 Gns 32 26 Když viděl, že Jáкова nepřemůže, poranil mu při zápolení kyčelní kloub, takže se mu vykloubil.
 Gns 32 27 Neznámý řekl: "Pust mě, vzešla jitřenka." Jákob však odvětil: "Nepustím tě, dokud mi nepožehnáš."
 Gns 32 28 Otázal se: "Jak se jmenuješ?" Odpověděl: "Jákob."
 Gns 32 29 Tu řekl: "Nebudou tě už jmenovat Jákob (to je úskočný), nýbrž Izrael (to je zápasí Bůh), neboť jsi jako kníže zápasil s Bohem i s lidmi a obstáls."
 Gns 32 30 A Jákob ho žádal: "Pověz mi přece své jméno!" Ale on odvětil: "Proč se ptáš na mé jméno?" A požehnal mu tam.
 Gns 32 31 I pojmenoval Jákob to místo Peniel (to je Tvář Boží), neboť řekl: "Viděl jsem Boha tváří v tvář a byl mi zachován život."
 Gns 32 32 Slunce mu vzešlo, když minul Penúel, ale v kyčli byl chromý. [(Genesis 32:33) Synové Izraelovi nejedí až podnes šlachy při kyčelním kloubu, protože Bůh poranil Jákobovi šlachy kyčelního kloubu.]
 Gns 33 1 Potom se Jákob rozhlédl a vidí, že přichází Ezau a s ním čtyři sta mužů. I rozdělil zvlášť děti Lejiny a Rácheliny a obou otrokyň.
 Gns 33 2 Dopředu postavil otrokyně a jejich děti, za ně Leu s jejími dětmi a Ráchel s Josefem dozadu.
 Gns 33 3 sám se ubíral před nimi a sedmkrát se poklonil až k zemi, než k svému bratrovi přistoupil.
 Gns 33 4 Ezau se k němu rozběhl a objal ho, padl mu kolem krku a políbil ho; oba zaplakai.
 Gns 33 5 Pak se Ezau rozhlédl a spatřil ženy a děti. Tázal se: "Koho to máš s sebou?" Jákob odvětil: "To jsou děti, jimiž Bůh milostivě obdaroval tvého otroka."
 Gns 33 6 Mezitím přistoupily otrokyně se svými dětmi a poklonily se.
 Gns 33 7 Pak přistoupila i Lea a její děti a poklonily se. Naposled přistoupil Josef a Ráchel a poklonili se.
 Gns 33 8 Ezau se otázal: "K čemu je celý ten tábor, s kterým jsem se setkal?" Odvětil: "Abych získal přízeň svého pána."
 Gns 33 9 Ezau řekl: "Mám dost, bratře. Ponech si, co máš."
 Gns 33 10 Ale Jákob naléhal: "Jestliže jsem získal tvoji přízeň, přijmi prosím ode mne ten dar, vždyť smím vidět tvou tvář, a to je jako bych viděl tvář Boží. Tak přívětivě jsi mě přijal!
 Gns 33 11 Přijmi prosím z mého požehnání, co jsem ti přinesl, neboť Bůh se nade mnou smíloval a mám všeho dost." Tak ho nutil, až Ezau přijal.
 Gns 33 12 A navrhl: "Vydejme se na cestu, půjdu s tebou."
 Gns 33 13 Ale on mu odvětil: "Můj pán ví, že děti jsou útlé a že mám s sebou březí ovce a krávy. Budou-li hnány po celý den, všechny ovce uhynou.
 Gns 33 14 Necht se prosím můj pán ubírá před svým otrokem a já potáhnu pomalu, jak může jít stádo, které je přede mnou, a jak mohou děti; pak přijdu k svému pánu do Seíru."
 Gns 33 15 Ezau na to řekl: "Dovol, abych ti tu ponechal několik svých lidí." On však odvětil: "K čemu to? Jen když jsem získal přízeň svého pána."
 Gns 33 16 A tak se Ezau toho dne vrátil svou cestou do Seíru,
 Gns 33 17 kdežto Jákob vytáhl do Sukótu a vystavěl dům a pro svůj dobytek udělal

přístřešky. Proto pojmenoval to místo Sukót (to je Přístřešky).

Gns 33 18 Potom přišel Jákob cestou z Rovín aramských pokojně k městu Šekemu, které je v zemi kenaanské. Utábořil se před městem

Gns 33 19 a od synů Chamóra, otce Šekemova, koupil za sto kesít díl pole, na němž si postavil stan.

Gns 33 20 I zřídil tam oltář a nazval jej Él je Bůh Izraelův.

Gns 34 1 Dína, kterou Jákobovi porodila Lea, si vyšla, aby se podívala na dcery té země.

Gns 34 2 Uviděl ji Šekem, syn Chivejce Chamóra, knížete země, vzal ji a ležel s ní, a tak ji ponížil.

Gns 34 3 Přilnul však k Díně, dceři Jákobově, celou duší, zamiloval si tu dívku a vmlouval se do jejího srdce.

Gns 34 4 Svému otci Chamórovi pak Šekem řekl: "Vezmi mně to děvčátko za ženu."

Gns 34 5 Když Jákob uslyšel, že Šekem jeho dceru Dínu poskrnil, byli jeho synové na poli s dobyt看. Jákob mlčel, dokud nepřišli.

Gns 34 6 Šekemův otec Chamór pak vyšel k Jákobovi, aby s ním promluvil.

Gns 34 7 Jákobovi synové přišli z pole, jakmile o tom uslyšeli. Bolestně to ty muže ranilo a velmi se rozlítli. Vždyť spáchal v Izraeli hanebnost, ležel s dcerou Jákobovou, a to je nepřipustné.

Gns 34 8 Chamór s nimi mluvil takto: "Můj syn Šekem lpí na vaší dceři celou duší. Dejte mu ji prosím za ženu."

Gns 34 9 Sprizněte se s námi, dávejte své dcery nám a berte si dcery naše.

Gns 34 10 Můžete sídlit s námi, je před vámi celá země. Usaďte se, volně v ní obchodujte a mějte ji jako vlastní."

Gns 34 11 Také Šekem jejímu otci a jejím bratrům řekl: "Kéž bych získal vaši přízeň. Dám vám, oč mě požádáte."

Gns 34 12 Určete mi jakkoli veliké věno i dar. Dám vám, oč mě požádáte, jen mi tu dívku dejte za ženu!"

Gns 34 13 Avšak Jákobovi synové odpověděli Šekemovi a jeho otci Chamórovi listivě. Jednali tak proto, že jejich sestru Dínu poskrnil.

Gns 34 14 Řekli jim: "To my nemůžeme udělat, abychom dali svou sestru muži neobřezanému, byla by to pro nás potupa."

Gns 34 15 Svolíme jen tehdy, budete-li jako my: dá-li se u vás každý mužského pohlaví obřezat.

Gns 34 16 Pak vám budeme dávat své dcery a budeme si brát dcery vaše, usídlíme se u vás a staneme se jedním lidem.

Gns 34 17 Jestliže nás neuposlechnete a nedáte se obřezat, vezmeme svou dceru a odejdeme."

Gns 34 18 Chamórovi i jeho synu Šekemovi se jejich slova líbila.

Gns 34 19 Mládenec nemeškal a vykonal to, neboť si Jákobovu dceru oblíbil. V otcově domě byl ze všech nejváženější.

Gns 34 20 Chamór a jeho syn Šekem přišli k bráně svého města a promluvili k mužům svého města:

Gns 34 21 "Tito muži se k nám chovají pokojně. Ať se tedy usídlí v zemi a volně v ní obchodují. Ať je pro ně tato země na všechny strany otevřená. My si budeme brát za ženy jejich dcery a budeme jim dávat dcery své."

Gns 34 22 Avšak aby s námi bydlili jako jeden lid, svolí ti muži jen tehdy, dá-li se u nás každý mužského pohlaví obřezat, jako jsou obřezáni oni.

Gns 34 23 Nebudou tak jejich stáda a majetek i všechn jejich dobytek patřit nám? Buďme jen svolní a oni se u nás usídlí."

Gns 34 24 Poslechli tedy Chamóra a jeho syna Šekema všichni, kdo měli právo vycházet k bráně jeho města; dal se obřezat každý mužského pohlaví, kdo vycházel k bráně jeho města.

Gns 34 25 Ale třetího dne, když byli v bolestech, vtrhli bezpečně do města s mečem v ruce dva Jákobovi synové, Šimeón a Lévi, bratři Díny, a všechny mužského pohlaví povraždili.

Gns 34 26 Zavraždili mečem také Chamóra a jeho syna Šekema, vzali z Šekemova domu Dínu a odešli.

Gns 34 27 Na pobité potom přišli Jákobovi synové a za poskrvnění své sestry město vyloupili.

Gns 34 28 Pobrali jejich brav a skot i jejich osly a co bylo v městě i na poli.

Gns 34 29 Zajali všechny jejich děti a jejich ženy a uloupili všechno jejich jmění, vše, co bylo v domě.

Gns 34 30 I řekl Jákob Šimeónovi a Lévimu: "Přivedete mě do zkázy, způsobili jste, že vzbuzuji nelibost u obyvatel země, u Kenaanců a Perizejců. Mám málo lidí. Seberou-li se proti mně, pobijí mě a budu vyhuben já i můj dům."

Gns 34 31 Odvětili: "Což směl s naší sestrou zacházet jako s děvčkou?"

Gns 35 1 I řekl Bůh Jákobovi: "Vstaň a vystup do Bét-elu, usaď se tam a udělej tam oltář Bohu, který se ti ukázal, když jsi prchal před svým bratrem Ezauem."

Gns 35 2 Jákob tedy řekl svému domu i všem, kteří byli s ním: "Zbavte se cizích bohů, které máte mezi sebou! Očistte se, převlékněte si šat,

Gns 35 3 budeme putovat do Bét-elu. Chci tam udělat oltář Bohu, který mi

odpověděl v den mého soužení a byl se mnou na cestě, kterou jsem šel."

Gns 35 4 Odevzdali tedy Jákobovi všechny cizí bůžky, které u sebe měli, i všechny náušnice a Jákob je zakopal pod posvátným stromem u Šekemu.

Gns 35 5 Potom táhli dál. Na okolní města padl děs Boží; proto Jákobovy syny nepronásledovali.

Gns 35 6 Tak přišel Jákob i všecken lid, který byl s ním, do Lúzu, to je do Bét-elu v zemi kenaanské.

Gns 35 7 Tam vybudoval oltář a vyzýval na tom místě Boha Bét-elu, neboť se mu tam zjevil sám Bůh, když prchal před svým bratrem.

Gns 35 8 Zde zemřela Rebečina chůva Debora a byla pochována dole u Bét-elu pod posvátným dubem, který pojmenoval Posvátný dub pláče.

Gns 35 9 I ukázal se Bůh znovu Jákobovi, když přišel z Rovin aramských, a požehnal mu

Gns 35 10 slovy: "Tvé jméno bylo Jákob; už nebudeš zván Jákob, tvé jméno bude Izrael." A dal mu jméno Izrael.

Gns 35 11 Dále mu Bůh řekl: "Já jsem Bůh všemohoucí. Ploď a množ se; vzejde z tebe národ a společenství pronárodů, i králové vzejdou z tvých beder.

Gns 35 12 Zemi, kterou jsem dal Abrahamovi a Izákovi, tu dám tobě; tvému potomstvu dám tuto zemi."

Gns 35 13 Potom Bůh vystoupil od něho z toho místa, kde s ním mluvil.

Gns 35 14 A Jákob na tom místě, kde s ním mluvil, postavil posvátný sloup, sloup kamenný, a vykonal na něm úlitbu: polil jej svrchu olejem.

Gns 35 15 Místu, kde s ním mluvil Bůh, dal Jákob jméno Bét-el.

Gns 35 16 Potom z Bét-elu odtáhli. A když už byli nedaleko Efraty, Ráchel porodila; měla však těžký porod.

Gns 35 17 Když těžce rodila, pravila jí porodní bába: "Neboj se, máš zase syna!"

Gns 35 18 Ve chvíli, kdy umírala a život z ní unikal, pojmenoval a ho Ben-óni (to je Syn mého zmaru), ale otec ho nazval Ben-jamín (to je Syn zdaru).

Gns 35 19 Ráchel umřela a byla pohřbena u cesty do Efraty, což je Betlém.

Gns 35 20 Jákob nad jejím hrobem postavil pamětní sloup, a to je památník Ráchelina hrobu až dodnes.

Gns 35 21 Potom táhl Izrael dál a postavil svůj stan opodál Migdal-ederu.

Gns 35 22 Když Izrael přebýval v oné zemi, šel Rúben a ležel s ženinou svého otce Bilhou. Izrael se o tom doslechl... Synů Jákobových bylo dvanáct.

Gns 35 23 Synové Lejini: Rúben, Jákobův prvorozený, Šimeón a Lévi, Juda, Isachar a Zabulón.

Gns 35 24 Synové Ráchelini: Josef a Benjamín.

Gns 35 25 Synové Rácheliny otrokyně Bilhy: Dan a Neftalí.

Gns 35 26 A synové Lejiny otrokyně Zilpy: Gád a Ašer. To jsou synové Jákobovi, kteří se mu narodili v Rovinách aramských.

Gns 35 27 Jákob přišel k svému otci Izákovi do Mamre, do Kirjat-arby, což je Chebrón, kde Abraham a Izák pobývali jako hosté.

Gns 35 28 Izák se dožil sto osmdesáti let.

Gns 35 29 I zesnul Izák a zemřel a byl připojen k svému lidu, stár a sytý dnů. Jeho synové Ezau a Jákob ho pochovali.

Gns 36 1 Toto je rodopis Ezauův, to je Edómův.

Gns 36 2 Ezau si vzal ženy z dcer kenaanských: Ádu, dceru Chetejce Elóna, a Oholíbamu, dceru Anovu, vnučku Chivejce Sibeóna,

Gns 36 3 dále Basematu, dceru Izmaelovu, sestru Nebajótovu.

Gns 36 4 Áda porodila Ezauovi Elífaza a Basemat porodila Reúela.

Gns 36 5 Oholíbama porodila Jeúše, Jaelama a Kóracha. To jsou synové Ezauovi, kteří se mu narodili v kenaanské zemi.

Gns 36 6 Ezau pak vzal své ženy, syny a dcery i všechny lidi svého domu, stádo a všecken dobytek i všecken majetek, jehož v kenaanské zemi nabyt, a odešel od svého bratra Jákoba pryč do seírské země.

Gns 36 7 Jmění, jehož nabyli, bylo totiž tak značné, že nemohli sídlit pospolu, a země, v níž pobývali jako hosté, jim nemohla pro jejich stáda stačit.

Gns 36 8 Proto se Ezau usadil v Seírském pohoří. Ezau, to je Edóm.

Gns 36 9 To je tedy rodopis Ezaua, praotce Edómu, v Seírském pohoří.

Gns 36 10 Toto jsou jména synů Ezauových: Elífaz, syn Ezauovy ženy Ády, Reúel, syn Ezauovy ženy Basematy.

Gns 36 11 Synové Elífazovi jsou: Téman, Ómar, Sefó, Gátam a Kenaz.

Gns 36 12 Ženina Ezauova syna Elífaza byla Timna a ta porodila Elífazovi Amáleka. To jsou vnuci Ezauovy ženy Ády.

Gns 36 13 A toto jsou synové Reúelovi: Nachat a Zerach, Šama a Mi za. To jsou vnuci Ezauovy ženy Basematy.

Gns 36 14 A toto jsou synové Ezauovy ženy Oholíbamy, dcery Anovy, vnučky Sibeónovy: porodila Ezauovi Jeúše, Jaelama a Kóracha.

Gns 36 15 Toto jsou pohlaváři synů Ezauových. Synové Ezauova prvorozence Elífaza: pohlavár Téman, pohlavár Ómar, pohlavár Sefó, pohlavár Kenaz,

Gns 36 16 pohlavár Kórach, pohlavár Gátam, pohlavár Amálek. To jsou elífazovští pohlaváři v edómské zemi, vnuci Ádini.

Gns 36 17 A toto jsou synové Ezauova syna Reúela: pohlavár Nachat, pohlavár
Zerach, pohlavár Šama, pohlavár Miza. To jsou reúelovští pohlaváři v edómské zemi, vnuci
Ezauovy ženy Basematy.

Gns 36 18 A toto jsou synové Ezauovy ženy Oholíbamy: pohlavár Jeúš, pohlavár
Jaelam, pohlavár Kórach. To jsou pohlaváři Ezauovy ženy Oholíbamy, dcery Anovy.

Gns 36 19 To jsou synové Ezauovi a to jsou jejich pohlaváři. To je Edóm.

Gns 36 20 Toto jsou synové Chorejce Seíra, praobyvatelé této země: Lótan a
Šóbal, Sibeón a Ana,

Gns 36 21 Dišón, Eser a Díšan. To jsou chorejští pohlaváři, Seírovi synové v
edómské zemi.

Gns 36 22 Lótanovi synové jsou Chorí a Héman; Lótanova sestra je Timna.

Gns 36 23 A toto jsou synové Šóbalovi: Alván, Manachat a Ébal, Šefó a Ónam.

Gns 36 24 Toto jsou synové Sibeónovi: Aja a Ana. To byl ten Ana, který našel ve
stepi horké prameny, když pásł osly svého otce Sibeóna.

Gns 36 25 A toto jsou Anovy děti: Dišón a Oholíbama, dcera Anova.

Gns 36 26 A toto jsou synové Díšanovi: Chemdán a Ešbán, Jitrán a Keran.

Gns 36 27 Toto jsou synové Eserovi: Bilhán, Zaavan a Akan.

Gns 36 28 Toto jsou synové Díšanovi: Ús a Aran.

Gns 36 29 Toto jsou chorejští pohlaváři: pohlavár Lótan, pohlavár Šóbal,
pohlavár Sibeón, pohlavár Ana,

Gns 36 30 pohlavár Dišón, pohlavár Eser, pohlavár Díšan. To jsou chorejští
pohlaváři podle seznamu pohlavárů v seírské zemi.

Gns 36 31 A toto jsou králové, kteří kralovali v edómské zemi, dříve než
kraloval král synům izraelským.

Gns 36 32 V Edómu kraloval Bela, syn Beórův, a jeho město se jmenovalo Dinhaba.

Gns 36 33 Když Bela zemřel, stal se po něm králem Zerachův syn Jóbab z Bosry.

Gns 36 34 Když zemřel Jóbab, stal se po něm králem Chušam z témanské země.

Gns 36 35 Když zemřel Chušam, stal se po něm králem Bedadův syn Hadad, který
porazil Midjána na Moábském poli. Jeho město se jmenovalo Avít.

Gns 36 36 Když zemřel Hadad, stal se po něm králem Samla z Masreký.

Gns 36 37 Když zemřel Samla, stal se po něm králem Šaul z Rechobótu nad Řekou.

Gns 36 38 Když zemřel Šaul, stal se po něm králem Akbóřův syn Baal-chanan.

Gns 36 39 Když zemřel Akbóřův syn Baal-chanan, stal se po něm králem Hadar. Jeho
město se jmenovalo Paú a jméno jeho ženy bylo Mehetabel; byla to dcera Matredy, vnučka
Mé-zahabova.

Gns 36 40 Toto jsou tedy jména ezauovských pohlavárů podle jejich čeledí a míst,
jmenovitě: pohlavár Timna, pohlavár Alva, pohlavár Jetet,

Gns 36 41 pohlavár Oholíbama, pohlavár Ela, pohlavár Pínon,

Gns 36 42 pohlavár Kenaz, pohlavár Téman, pohlavár Mibšár,

Gns 36 43 pohlavár Magdíel, pohlavár Iram. To jsou edómští pohlaváři podle
sídlišť v zemi jejich vlastnictví. To je Ezau, praotec Edómu.

Gns 37 1 I usadil se Jákob v zemi, v níž jeho otec pobýval jako host, v zemi
kenaanské.

Gns 37 2 Toto je rodopis Jákobův. Sedmnáctiletý Josef pásal se svými bratry
ovce. Byl to mládenec, který býval se syny žen svého otce, Bilhy a Zilpy. Josef přinášel svému
otci o svých bratrech zlé zprávy.

Gns 37 3 Izrael Josefa miloval ze všech svých synů nejvíce; vždyť to byl syn
jeho stáří. Proto mu udělal pestře tkanou suknicí.

Gns 37 4 Když bratři viděli, že ho otec miluje nade všechny bratry, začali ho
nenávidět a nepromluvíli na něho pokojného slova.

Gns 37 5 Jednou měl Josef sen a pověděl jej svým bratrům; nenáviděli ho pak
ještě více.

Gns 37 6 Řekl jim totiž: "Slyšte prosím, jaký jsem měl sen:

Gns 37 7 Vážeme na poli snopy. Tu povstane můj snop a zůstane stát. A hle, vaše
snopy obcházelý kolem něho a klaněly se mému snopu."

Gns 37 8 Bratři mu odpověděli: "To budeš nad námi kralovat jako král či mezi
námi vládnout jako vladař?" A nenáviděli ho pro jeho sny a pro jeho slova ještě víc.

Gns 37 9 Měl pak ještě jiný sen a vypravoval jej svým bratrům: "Měl jsem opět
sen: Klanělo se mi slunce, měsíc a jedenáct hvězd."

Gns 37 10 To vyprávěl otci a bratrům. Otec ho okřikl: "Jaký žes to měl sen? Že i
já, tvá matka a tvoji bratři přijdeme, abychom se před tebou skláněli k zemi?"

Gns 37 11 Bratři na něho žártili, ale otec na to nepřestával myslet.

Gns 37 12 Bratři pak odešli, aby pásli ovce svého otce v Šekemu.

Gns 37 13 Tu Izrael řekl Josefovi: "Zdalipak nepasou tvoji bratři v Šekemu?
Pojď, rád bych tě za nimi poslal." On mu odpověděl: "Tu jsem."

Gns 37 14 Izrael mu řekl: "Jdi a podívej se, je-li s tvými bratry a s ovciemi vše
v pořádku, a podej mi zprávu." Poslal ho tedy z chebrónské doliny a on přišel do Šekemu.

Gns 37 15 Tu ho našel nějaký muž, jak bloudí po poli, a zeptal se ho: "Co
hledáš?"

Gns 37 16 Odpověděl: "Hledám své bratry. Pověz mi prosím, kde pasou."

Gns 37 17 Muž mu řekl: "Odtáhli odtud. Slyšel jsem, jak říkají: "Pojďme do
Dótanu.""" Josef tedy šel za svými bratry a našel je v Dótanu.

Gns 37 18 Jakmile ho v dálce spatřili, ještě než se k nim přiblížil, smluvili se proti němu, že ho usmrtí.

Gns 37 19 Řekli si mezi sebou: "Hle, mistr snů sem přichází!

Gns 37 20 Pojďte, zabiljme ho! Pak ho vhodíme do některé cisterny a řekneme: Sežrala ho divá zvěř. A uvidíme, co bude z jeho snů!"

Gns 37 21 Když to uslyšel Rúben, rozhodl se vysvobodit ho z jejich rukou.

Zvolal: "Přece ho nebudeme ubíjet!"

Gns 37 22 Dále jim Rúben řekl: "Neprolévejte krev. Vhoďte ho do cisterny, která je ve stepi, ale ruku na něj nevztahujte!" Chtěl ho z rukou bratrů vysvobodit a přivést k otci.

Gns 37 23 Jakmile Josef přišel k bratrům, strhli z něho suknicí, tu suknicí pestře tkanou, kterou měl na sobě.

Gns 37 24 Vzali ho a hodili do cisterny. Cisterna byla prázdná, bez vody.

Gns 37 25 Pak se posadili, aby jedli chléb. Tu se rozhlédli a spatřili, jak od Gileádu přichází karavana Izmaelců; jejich velbloudi nesli ladanum, mastix a masti. Táhlí s tím dolů do Egypta.

Gns 37 26 Juda řekl bratrům: "Čeho tím dosáhneme, když svého bratra zabiljeme a jeho krev zatajíme?

Gns 37 27 Pojďte, prodjme ho Izmaelcům, ale sami na něho nesahejme; vždyť je to náš rodný bratr." Bratři ho uposlechli.

Gns 37 28 Když midjánští obchodníci jeli kolem, vytáhli Josefa z cisterny a prodali ho Izmaelcům za dvacet šekelů stříbra. Ti přivedli Josefa do Egypta.

Gns 37 29 Když se Rúben vrátil k cisterně, vidí, že tam Josef není. Roztrhl své roucho,

Gns 37 30 vrátil se k bratrům a naříkal: "Ten hoch tam není. Co si jen, co si jen počnu?"

Gns 37 31 Tu vzali bratři Josefovou suknicí, porazili kozla a suknicí namočili v krvi.

Gns 37 32 Tu pestře tkanou suknicí pak dali donést otci se vzkazem: "Tohle jsme našli. Pozorně si to prosím prohlédni: Je to suknice tvého syna, nebo není?"

Gns 37 33 Když si ji prohlédl, zvolal: "Suknice mého syna! Sežrala ho divá zvěř! Rozsápán, rozsápán je Josef!"

Gns 37 34 I roztrhl Jákob svůj šat, přes bedra přehodil žíněné roucho a truchlil pro syna mnoho dní.

Gns 37 35 Přišli všichni jeho synové a všechny jeho dcery, aby ho potěšili, ale on se potěšit nedal. Naříkal: "Ve smutku sestoupím za synem do podsvětí." Tak oplakával otec Josefa.

Gns 37 36 A Medanci ho prodali do Egypta faraónovu dvořanu Potífarovi, veliteli tělesné stráže.

Gns 38 1 Stalo se pak v té době, že Juda odešel od svých bratrů a připojil se k adulamskému muži jménem Chíra.

Gns 38 2 Tam spatřil dceru kenaanského muže, který se jmenoval Šúa. Vzal si ji za ženu a vešel k ní.

Gns 38 3 Otěhotněla, porodila syna a Juda mu dal jméno Er.

Gns 38 4 Znovu otěhotněla, porodila syna a dala mu jméno Ónan.

Gns 38 5 Nato porodila ještě dalšího syna a dala mu jméno Šela. Bylo to v Kezíbu, kde jej porodila.

Gns 38 6 Juda dal Erovi, svému prvorozenému, manželku jménem Támar.

Gns 38 7 Judův prvorozený Er však byl v očích Hospodinových zlý, a proto jej Hospodin usmrtil.

Gns 38 8 Juda tedy řekl Ónanovi: "Vejdi k bratrově ženě, vezmi si ji podle švagrovského práva a postarej se tak svému bratru o potomstvo."

Gns 38 9 Ale Ónan věděl, že to potomstvo nebude patřit jemu; proto kdykoli vcházel k ženě svého bratra, vypouštěl semeno na zem, aby svému bratru nezplodil potomka.

Gns 38 10 Jeho počínání bylo v očích Hospodinových zlé, proto usmrtil i jeho.

Gns 38 11 Tehdy řekl Juda své snaše Támaré: "Usaď se v domě svého otce jako vdova, dokud nedospěje můj syn Šela." Říkal si však: "Jen aby také on nezemřel jako jeho bratři!" Támar tedy odešla a usadila se v otcovském domě.

Gns 38 12 Uplynulo mnoho dní. Judova manželka, dcera Šúova, zemřela. Když se Juda utěšil, putoval se svým adulamským přítelem Chírou za stíhači svých ovcí do Timny.

Gns 38 13 Oznamili Támaré: "Tvůj tchán putuje do Timny ke stíhání svých ovcí."

Gns 38 14 Tu odložila vdovské šaty, zastřela se rouškou, zahalila se a posadila se při vstupu do Énajimu, který je u cesty do Timny. Viděla totiž, že nebyla dána Šelovi za ženu, ačkoli už dospěl.

Gns 38 15 Když ji Juda uviděl, považoval ji za nevěstku, protože si zastřela tvář.

Gns 38 16 Obrátil se k ní, sedící při cestě, a řekl: "Dovol prosím, abych k tobě vešel." Nevěděl totiž, že je to jeho snacha. Otázala se: "Co mi dáš za to, že ke mně vejdeš?"

Gns 38 17 Odvětil: "Pošlu ti kůzle ze stáda." Řekla: "Ale dáš mi zástavu, než je pošleš."

Gns 38 18 Otázal se: "Co ti mám dát jako zástavu?" Odvětila: "Své pečetidlo se šňůrkou a hůl, kterou máš v ruce." Dal jí to a vešel k ní. A ona s ním otěhotněla.

Gns 38 19 Hned nato odešla, odložila roušku a oděla se do vdovských šatů.
 Gns 38 20 Juda pak poslal kůzle po svém adulamském příteli, aby vyzvedl od té
 ženy zástavu; ten ji však nenalezl.
 Gns 38 21 Vyptával se mužů toho místa: "Kde je ta kněžka, která byla v Énajimu u
 cesty?" Odpověděli: "Žádná kněžka zde nebyla."
 Gns 38 22 Vrátil se k Judovi a řekl: "Nenašel jsem ji. Také mužové toho místa
 pravili: "Žádná kněžka zde nebyla.""
 Gns 38 23 Juda řekl: "Ať si to nechá; jen když nebudeme v opovržení. Vždyť jsem
 to kůzle poslal, ale tys ji nenašel."
 Gns 38 24 Asi po třech měsících bylo Judovi oznámeno: "Tvá snacha Tamar se
 dopustila smilstva a dokonce je již z toho smilstva těhotná." Juda řekl: "Vyveďte ji, ať je
 upálena."
 Gns 38 25 Když už ji vedli, poslala svému tchánovi vzkaz: "Jsem těhotná s mužem,
 jemuž patří tyhle věci." A dodala: "Pohleď jen pozorně, či je toto pečetiďlo, šňůrka a hůl!"
 Gns 38 26 Juda si je pozorně prohlédl a řekl: "Je spravedlivější než já; nedal
 jsem ji svému synu Šelovi." A už k ní nikdy nevešel.
 Gns 38 27 Nastala chvíle jejího porodu, a hle, v jejím životě byla dvojčata.
 Gns 38 28 Když rodila, jedno vystrčilo ruku. Porodní bába na ni rychle přivázala
 karmínovou nitku a řekla: "Toto vyjde první."
 Gns 38 29 Ono však stáhlo ruku zpět, a hle, vyšel jeho bratr. Řekla: "Jakou
 trhlinou ses prodrál!" A pojmenovali ho Peres (to je Trhlina).
 Gns 38 30 Potom vyšel jeho bratr, který měl na ruce karmínovou nitku. Toho
 pojmenovali Zerach (to je Rozbřesk).
 Gns 39 1 Josef byl odveden dolů do Egypta. Od Izmaelců, kteří ho tam dovedli,
 si ho koupil Egyptan Potifar, faraónův dvorán, velitel tělesné stráže.
 Gns 39 2 S Josefem však byl Hospodin, takže ho provázel zdar; byl v domě svého
 egyptského pána.
 Gns 39 3 Jeho pán viděl, že je s ním Hospodin a že všemu, co on činí, dopřává
 Hospodin zdaru.
 Gns 39 4 Josef proto získal jeho přízeň a posluhoval mu. Potífar ho ustanovil
 správcem svého domu a svěřil mu všechno, co měl.
 Gns 39 5 A od té chvíle, co ho Egyptan ustanovil ve svém domě nade vším, co
 měl, žehnal Hospodin jeho domu kvůli Josefovi. Hospodinovo požehnání bylo na všem, co měl, v
 domě i na poli.
 Gns 39 6 Ponechal tedy všechno, co měl, v ruku Josefových. Nestaral se přitom
 o nic, leda o chléb, který jedl. Josef byl krásné postavy, krásného vzhledu.
 Gns 39 7 Po těchto událostech se stalo, že se žena jeho pána do Josefa
 zahleděla a naléhala: "Spi se mnou!"
 Gns 39 8 Ale on odmítl a ženě svého pána řekl: "Pokud mě tu můj pán má, nestará
 se o nic, co je v domě; svěřil mi všechno, co má.
 Gns 39 9 V tomto domě není nikdo větší než já. Nevyňal z mé správy nic, jen
 tebe, protože jsi jeho manželka. Jak bych se tedy mohl dopustit takové špatnosti a prohřešit
 se proti Bohu!"
 Gns 39 10 A třebaže se Josefovi nabízela den co den, nevyhověl jí, aby k ní
 ulehl a byl s ní.
 Gns 39 11 Jednoho dne přišel do domu, aby vykonával svou práci. Nikdo z domácích
 v domě nebyl.
 Gns 39 12 Tu ho chytila za oděv se slovy: "Spi se mnou!" Ale on jí nechal svůj
 oděv v ruce, utekl a vyběhl ven.
 Gns 39 13 Když viděla, že jí nechal svůj oděv v ruce a utekl ven,
 Gns 39 14 křikem přivolala služebnictvo a vykládala jim: "Hleďte, přivedli nám
 Hebreje, a on se u nás bude miliskovat! Přišel za mnou a chtěl se mnou spát. Proto jsem se
 dala do takového křiku.
 Gns 39 15 Jak slyšel, že se dávám do křiku a volám, nechal svůj oděv u mne,
 utekl a vyběhl ven."
 Gns 39 16 Uložila oděv u sebe, dokud nepřišel jeho pán domů.
 Gns 39 17 Jemu vykládala totéž: "Přišel za mnou ten hebrejský otrok, jehož jsi k
 nám přivedl, a chtěl se se mnou miliskovat.
 Gns 39 18 Když jsem se dala do křiku a volala, nechal svůj oděv u mne a utekl
 ven."
 Gns 39 19 Jakmile Josefův pán uslyšel slova své ženy, která ho ujišťovala: "Jak
 říkám, tohle mi provedl tvůj otrok", vzplanul hněvem,
 Gns 39 20 vzal Josefa a vsadil ho do pevnosti, tam, kde byli vězněni královi
 vězňové. Tak se Josef ocitl v pevnosti.
 Gns 39 21 Ale Hospodin byl s ním, rozprostřel nad ním své milosrdenství a
 zjednal mu přízeň u velitele pevnosti;
 Gns 39 22 ten Josefovi svěřil všechny vězně v pevnosti. Řídil vše, co se tam
 mělo dělat.
 Gns 39 23 Velitel pevnosti nedohlížel na nic, co mu svěřil, poněvadž s Josefem
 byl Hospodin; všemu, co činil, dopřával Hospodin zdaru.
 Gns 40 1 I stalo se po těch událostech, že číšník egyptského krále a pekař se
 prohřešili proti svému pánu, egyptskému králi.

Gns 40 2 Farao se na oba své dvořany rozlítíl, na nejvyššího číšníka a na
nejvyššího pekaře,
Gns 40 3 a dal je do vazby v domě velitele tělesné stráže při pevnosti, kde byl
uvězněn Josef.
Gns 40 4 Velitel tělesné stráže Josefa ustanovil, aby jim posluhoval. Nějaký
čas byli ve vazbě.
Gns 40 5 Tu oba dva měli sen, číšník i pekař egyptského krále, uvěznění v
pevnosti; téže noci měl každý svůj sen volající po výkladu.
Gns 40 6 Když k nim Josef ráno přišel, viděl, jak jsou sklíčení.
Gns 40 7 Zeptal se faraónových dvořanů, kteří s ním byli v domě jeho pána ve
vazbě: "Proč jste dnes tak zamlklí?"
Gns 40 8 Odvětili mu: "Měli jsme sen, avšak není tu nikdo, kdo by jej vyložil."
Josef jim nato řekl: "Což vykládat sny není věc Boží? Jen mi je vypravujte."
Gns 40 9 Nejvyšší číšník vypravoval tedy Josefovi svůj sen: "Ve snu jsem
pojednou před sebou viděl vinnou révu
Gns 40 10 a na té révě tři výhonky. Sotva réva vypučela, hned rozkvetla a její
hrozny dozrály.
Gns 40 11 V ruce jsem měl faraónovu číši. Bral jsem hrozny, vytlačoval je do
faraónovy číše a podával jsem mu ji do ruky."
Gns 40 12 Josef mu pravil: "Toto je výklad snu: Tři výhonky jsou tři dny;
Gns 40 13 již po třech dnech tvou hlavu farao povýší a tvou hodnost ti vrátí.
Budeš faraónovi podávat do ruky jeho číši podle dřívějšího práva, kdy jsi býval jeho číšníkem.
Gns 40 14 Vzpomeneš-li si na mě, až se ti dobře povede, prokaž mně
milosrdenství: upozorni na mě faraóna a vyvedeš mě z tohoto domu.
Gns 40 15 Vždyť jsem byl ukraden z hebrejské země a zde jsem se nedopustil
naprosto ničeho, zač by mě měli vsadit do jámy."
Gns 40 16 Když nejvyšší pekař viděl, že Josef dobře vykládá, řekl mu: "Také já
jsem měl sen: Hle, měl jsem na hlavě tři košíky pečiva.
Gns 40 17 V nejhořejším košíku byly všelijaké pokrmy, upečené pro faraóna. A
ptáci je jedli z košíku na mě hlavě."
Gns 40 18 Josef odpověděl: "Toto je výklad snu: Tři košíky jsou tři dny.
Gns 40 19 Již po třech dnech tvou hlavu farao povýší nad tebe - oběsí tě na
dřevě. A ptáci budou z tebe rvát maso."
Gns 40 20 Stalo se pak třetího dne, v den faraónových narozenin, že farao
vystrojil hody pro všechny své služebníky. Uprostřed svých služebníků povýšil hlavu nejvyššího
číšníka a hlavu nejvyššího pekaře:
Gns 40 21 nejvyššího číšníka znovu dosadil do jeho číšnického úřadu, aby podával
faraónovi do ruky číši,
Gns 40 22 a nejvyššího pekaře oběsil, jak jim vyložil Josef.
Gns 40 23 Nejvyšší číšník si však na Josefa nevzpomněl; zapomněl na něho.
Gns 41 1 Po dvou letech se stalo, že farao měl sen: Stojí u Nilu.
Gns 41 2 Pojednou z Nilu vystupuje sedm krav nápadně krásných a vykrmených a
popásají se na říční travě.
Gns 41 3 A hle, za nimi vystupuje z Nilu jiných sedm krav, nápadně šeredných a
vyhublých, a postaví se vedle těch sedmi krav na břehu.
Gns 41 4 A ty nápadně šeredné a vyhublé sežraly sedm krav nápadně krásných a
vykrmených. Vtom farao prociťl.
Gns 41 5 Když zase usnul, měl druhý sen. Sedm klasů bohatých a pěkných vyrůstá
z jednoho stébla.
Gns 41 6 A hle, za nimi vyráží sedm klasů hluchých a sežehlých východním
větrem.
Gns 41 7 A ty hluché klasy pohltily sedm klasů bohatých a plných. Farao
prociťl; takový to byl sen.
Gns 41 8 Když nastalo jitro, byl tak rozrušen, že si dal zavolat všechny
egyptské věštce a mudrce. Vyprávěl jim své sny, ale žádný mu je nedovedl vyložit.
Gns 41 9 Až promluvil k faraónovi nejvyšší číšník: "Musím dnes připomenout svůj
prohřešek:
Gns 41 10 Farao se kdysi na své služebníky rozlítíl a dal mě spolu s nejvyšším
pekařem do vazby v domě velitele tělesné stráže.
Gns 41 11 Jedné noci jsme oba měli sen; každý z nás měl sen, který volal po
výkladu.
Gns 41 12 Byl tam s námi hebrejský mládenec, otrok velitele tělesné stráže.
Vypravovali jsme mu své sny a on nám je vyložil; každému vyložil, co jeho sen znamená.
Gns 41 13 A vskutku, jak nám vyložil, tak se i stalo; mně farao vrátil hodnost,
ale pekaře dal oběsit."
Gns 41 14 Farao si tedy dal zavolat Josefa. Okamžitě ho propustili z jámy.
Oholil se, převlékl si plášť a přišel k faraónovi.
Gns 41 15 Farao Josefovi řekl: "Měl jsem sen a nikdo mi jej nedovede vyložit.
Doslechl jsem se, že tobě stačí sen slyšet a už jej vyložíš."
Gns 41 16 Josef faraónovi odpověděl: "Ne já, ale Bůh dá faraónovi uspokojivou
odpověď."
Gns 41 17 Farao tedy k Josefovi mluvil: "Zdálo se mi, že stojím na břehu Nilu.

Gns 41 18 Pojednou z Nilu vystupuje sedm krav vykrmených a krásného vzhledu a popásají se na říční trávě.

Gns 41 19 A hle, za nimi vystupuje jiných sedm krav, nevzhledných, velice bídneho vzrůstu a vychrtlých. Něco tak šeredného jsem neviděl v celé egyptské zemi.

Gns 41 20 A ty vychrtlé a šeredné krávy sežraly prvních sedm krav vykrmených.

Gns 41 21 Ačkoli se dostaly do jejich útroby, nebylo znát, že tam jsou. Zůstaly nápadně šeredné jako předtím. Vtom jsem procítl.

Gns 41 22 Pak jsem ve snu viděl: Z jednoho stébla vyrůstá sedm klasů plných a pěkných.

Gns 41 23 A hle, za nimi vyráží sedm klasů jalových, hluchých a sežehých východním větrem.

Gns 41 24 A ty hluché klasy pohltily sedm klasů pěkných. Řekl jsem to věštcům, ale nikdo mi nedovedl podat výklad."

Gns 41 25 Josef faraónovi odvětil: "Faraónův sen je jeden a týž. Bůh faraónovi oznámil, co učiní.

Gns 41 26 Sedm pěkných krav, to je sedm let. Také sedm pěkných klasů je sedm let. Je to jeden sen.

Gns 41 27 Sedm vychrtlých a šeredných krav, vystupujících za nimi, je sedm let, stejně jako sedm prázdných a východním větrem sežehých klasů; to bude sedm let hladu.

Gns 41 28 Když jsem faraónovi řekl: Bůh faraónovi ukázal, co učiní, míní jsem toto:

Gns 41 29 Přichází sedm let veliké hojnosti v celé egyptské zemi.

Gns 41 30 Po nich však nastane sedm let hladu a všechna hojnost v egyptské zemi bude zapomenuta. Hlad zemi úplně zničí.

Gns 41 31 V zemi nebude po hojnosti ani potuchy pro hlad, který potom nastane, neboť bude velmi krutý.

Gns 41 32 Dvakrát byl sen faraónovi opakován proto, že slovo od Boha je nezvratné a Bůh to brzy vykoná.

Gns 41 33 Ať se tedy farao nyní poohlédne po zkušeném a moudrém muži a dosadí ho za správce egyptské země.

Gns 41 34 Necht' farao ustanoví v zemi dohlážitěle a po sedm let hojnosti necht' vybírá pětinu výnosu egyptské země.

Gns 41 35 Ať po dobu příštích sedmi úrodných let shromažďují všechnu potravu a ve městech ať uskladňují pod faraónovu moc obilí a hlídají je.

Gns 41 36 Tato potrava zabezpečí zemi na sedm let hladu, která přijdou na egyptskou zemi. A země nezajde hladem."

Gns 41 37 Tato řeč se faraónovi i všem jeho služebníkům zalíbila.

Gns 41 38 Farao svým služebníkům tedy řekl: "Zda najdeme podobného muže, v němž je duch Boží?"

Gns 41 39 Josefovi pak řekl: "Když ti to vše dal Bůh poznat, nikdo nebude tak zkušený a moudrý jako ty.

Gns 41 40 Budeš správcem mého domu a všechen můj lid bude poslouchat tvé rozkazy. Budu tě převyšovat jen trůnem."

Gns 41 41 Farao mu dále řekl: "Hleď, ustanovuji tě správcem celé egyptské země."

Gns 41 42 A farao sňal z ruky svůj prsten, dal jej na ruku Josefovu, oblékl ho do šatů z jemné látky a na šíji mu zavěsil zlatý řetěz.

Gns 41 43 Dal ho vozit ve voze pro svého zástupce a volat před ním: "Na kolena!" Tak ho učinil správcem celé egyptské země.

Gns 41 44 Farao Josefovi ještě řekl: "Já jsem farao. Bez tebe nikdo nehne rukou ani nohou v celé egyptské zemi."

Gns 41 45 A farao Josefa pojmenoval Safenat Paneach (to je po egyptsku Zachránce světa) a dal mu za manželku Asenatu, dceru Potífery, kněze z Ónu. Tak vzešel Josef nad egyptskou zemí jako slunce.

Gns 41 46 Josefovi bylo třicet let, když stanul před faraónem, králem egyptským. Josef pak vyšel od faraóna a procházel celou egyptskou zemí.

Gns 41 47 Země vydávala po sedm let přebohatou hojnost.

Gns 41 48 Shromažďoval tedy všechnu potravu po sedm let hojnosti, která v egyptské zemi nastala, a zásoby ukládal ve městech; v každém městě uložil potravu z okolních polí.

Gns 41 49 Nashromáždil takové množství obilí, jako je písku v moři, takže přestali počítat, neboť se už počítat nedalo.

Gns 41 50 Ještě než přišel rok hladu, narodili se Josefovi dva synové, které mu porodila Asenat, dcera Potífery, kněze z Ónu.

Gns 41 51 Prvorozenému dal Josef jméno Manases (to je Bůh dal zapomenutí), neboť řekl: "Bůh mi dal zapomenout na všechno mé trápení a na celý dům mého otce."

Gns 41 52 Druhému dal jméno Efrajim (to je Bůh dal plodnost), neboť řekl: "Bůh mě učinil plodným v zemi mého utrpení."

Gns 41 53 Sedm let hojnosti v egyptské zemi skončilo

Gns 41 54 a nastalo sedm let hladu, jak řekl Josef. Ve všech zemích byl hlad, ale v celé egyptské zemi měli chléb.

Gns 41 55 Když všechen lid egyptské země začal hladovět a křičel k faraónovi o chléb, pravil farao celému Egyptu: "Jděte k Josefovi a učiňte, cokoliv vám řekne."

Gns 41 56 Hlad byl po celé zemi. Tu Josef otevřel všechny sklady a prodával Egyptu obilí, neboť hlad tvrdě doléhal na egyptskou zemi.

Gns 41 57 A všechny země přicházely do Egypta, aby nakupovaly u Josefa obilí, protože hlad tvrdě dolehl na celý svět.

Gns 42 1 Když Jákob viděl, že v Egyptě prodávají obilí, vytkl svým synům: "Co se díváte jeden na druhého?"

Gns 42 2 A řekl: "Slyšel jsem, že v Egyptě prodávají obilí. Sestupte tam a nakupte je pro nás, ať zůstaneme naživu a nezemřeme."

Gns 42 3 Deset Josefových bratrů tedy sestoupilo nakoupit v Egyptě obilí.

Gns 42 4 Josefova bratra Benjámina s nimi Jákob neposlal, protože si řekl: "Aby snad nepřišel o život!"

Gns 42 5 Izraelovi synové přišli spolu s jinými nakoupit obilí, protože v kenaanské zemi byl hlad.

Gns 42 6 Josef byl říšským správcem a prodával obilí všemu lidu země. Když přišli jeho bratři, skláněli se před ním tvářmi k zemi.

Gns 42 7 Josef spatřil své bratry a poznal je, ale sám se jim nedal poznat a mluvil s nimi tvrdě. Otázal se jich: "Odkud jste přišli?" Odvětili: "Z kenaanské země, abychom nakoupili potravu."

Gns 42 8 Ačkoli Josef své bratry poznal, oni ho nepoznali.

Gns 42 9 Tu si vzpomněl na sny, které se mu o nich zdály. Křikl na ně: "Jste vyzvědači! Přišli jste obhlédnout nechráněná místa země."

Gns 42 10 Ohradili se: "Nikoli, pane; tvoji otroci přišli nakoupit potravu.

Gns 42 11 Všichni jsme synové jednoho muže, jsme poctiví lidé. Tvoji otroci nikdy nebyli vyzvědači."

Gns 42 12 Ale on trval na svém: "Ne, přišli jste obhlédnout nechráněná místa země."

Gns 42 13 Odvětili: "Tvých otroků bylo dvanáct. Jsme bratři, synové jednoho muže z kenaanské země. Nejmladší je teď u otce a jeden - ten už není."

Gns 42 14 Ale Josef stál na svém: "Je to tak, jak jsem řekl. Jste vyzvědači.

Gns 42 15 Takto budete prověřeni: Jakože živ je farao, nevyjdete odtud, dokud sem nepřijde váš nejmladší bratr.

Gns 42 16 Vyšlete jednoho z vás, aby ho přivedl; vy zůstanete v poutech. Tak budou vaše výpovědi ověřeny, mluvíte-li pravdu. Když ne, jakože živ je farao, jste vyzvědači."

Gns 42 17 A vsadil je společně na tři dny do vazby.

Gns 42 18 Třetího dne jim Josef řekl: "Toto udělejte a zůstanete naživu. Bojím se Boha.

Gns 42 19 Jestliže jste poctiví, zůstane jeden z vás spoután ve vězení; ostatní půjdete a donesete obilí, aby vaše rodiny nehladověly.

Gns 42 20 Svého nejmladšího bratra přiveďte ke mně; tak se prokáže pravdivost vašich výpovědí a nezemřete." I učinili tak.

Gns 42 21 A řekli si navzájem: "Jistě jsme se provinili proti svému bratru; viděli jsme jeho tíseň, když nás prosil o smilování, ale nevyslyšeli jsme ho. Proto jsme přišli do tísně teď my."

Gns 42 22 Rúben jim odpověděl: "Cožpak jsem vám neřikal, abyste se na tom hochovi neprohřešovali? Neposlechli jste, a teď jsme voláni za jeho krev k odpovědnosti."

Gns 42 23 Nevěděli, že jim Josef rozumí, neboť s nimi mluvil skrze tlumočníka.

Gns 42 24 Josef se od nich odvrátil a zaplakal. Pak se k nim obrátil a mluvil s nimi. Potom z nich vybral Šimeóna a před jejich očima ho spoutal.

Gns 42 25 Nato dal příkaz, aby naplnili jejich měchy obilím, vrátili každému do jeho pytle stříbro a dali jim potravu na cestu. Učinili tak.

Gns 42 26 Bratři naložili nakoupené obilí na osly a odjeli.

Gns 42 27 Když pak na místě, kde nocovali, rozvázal jeden z nich pytel, aby dal svému oslu obrok, uviděl své stříbro navrchu v žoku.

Gns 42 28 Zvolal na bratry: "Mé stříbro je tady! Zde v žoku!" Zůstali jako bez sebe, roztráslí se a říkali jeden druhému: "Co nám to jen Bůh učinil?"

Gns 42 29 Když přišli k svému otci Jákobovi do kenaanské země, pověděli mu všechno, co je potkalo:

Gns 42 30 "Ten muž, pán země, mluvil s námi tvrdě a měl nás za vyzvědače.

Gns 42 31 Říkali jsme mu, že jsme poctiví lidé, že nejsme vyzvědači,

Gns 42 32 že nás bylo dvanáct bratrů, synů našeho otce; jeden, ten že už není, a nejmladší že je teď u otce v kenaanské zemi.

Gns 42 33 Ale ten muž, pán země, odpověděl: "Že jste poctiví, poznám podle toho: Jednoho ze svých bratrů necháte u mne. Vezmete obilí, aby vaše rodiny nehladověly, a jdete.

Gns 42 34 Svého nejmladšího bratra pak přiveďte ke mně. Tak poznám, že nejste vyzvědači, že jste poctiví. Potom vám vašeho bratra vydám a můžete v zemi volně obchodovat.""

Gns 42 35 Když vyprazdňovali pytle, našel každý ve svém pytli váček se stříbrem. Jakmile oni i otec spatřili váčky se stříbrem, padla na ně bázeň.

Gns 42 36 Otec Jákob jim řekl: "Připravujete mě o děti. Nemám Josefa ani Šimeóna, a Benjámina mi chcete vzít. To všechno na mne dolehlo!"

Gns 42 37 Nato Rúben svému otci pravil: "Můžeš usmrtit dva z mých synů, jestliže ti Benjámina nepřivedu. Svěř mi ho, já ti ho přivedu zpátky!"

Gns 42 38 Ale on řekl: "Můj syn s vámi do Egypta nesestoupí. Jeho bratr je

mrtev, zůstal sám. Kdyby na cestě, kterou se budete ubírat, přišel o život, uvalili byste na mé šediny žal a přivedli mě do podsvětí.

Gns 43 1 Hlad těžce doléhal na zemi dále.

Gns 43 2 Když spotřebovali obilí, které dovezli z Egypta, řekl jim otec: "Nakupte nám znovu trochu potravy."

Gns 43 3 Juda odpověděl: "Ten muž nás důrazně varoval a prohlásil: "Mou tvář nespátříte, nebude-li s vámi váš bratr."

Gns 43 4 Jsi-li ochoten pustit s námi našeho bratra, sestoupíme do Egypta a nakoupíme ti potravu.

Gns 43 5 Nejsi-li však ochoten ho pustit, nesestoupíme. Ten muž nám přece řekl: "Mou tvář nespátříte, nebude-li s vámi váš bratr.""

Gns 43 6 Izrael se otázel: "Proč jste jednali vůči mně tak bezohledně a pověděli tomu muži, že máte ještě bratra?"

Gns 43 7 Odpověděl: "Ten muž se nás neodbytně vyptával na nás a na náš rod. Ptal se: "Je ještě naživu váš otec? Máte ještě bratra?" Pověděli jsme mu jen to, nač se přímo zeptal. Což jsme vůbec mohli tušit, že řekne: "Přiveďte svého bratra dolů?"

Gns 43 8 Potom se na otce Izraele obrátil Juda: "Pusť toho chlapce se mnou, ať můžeme jít. Tak zůstaneme naživu a nezemřeme - ani my ani ty ani naši maličcí.

Gns 43 9 Já sám se za něho zaručuji, můžeš mě volat k odpovědnosti. Jestli ti ho nepřivedu a nepostavím před tebe, prohřešil jsem se proti tobě na celý život.

Gns 43 10 Vždyť kdybychom nebyli otáleli, mohli jsme už být dvakrát zpátky."

Gns 43 11 Otec Izrael jim řekl: "Když to tak musí být, učinite toto: Vezměte si do nádob něco opěvovaných vzácností země a doneste je dolů tomu muži jako dar: trochu mastixu a trochu medu, ladanum a masti, pistácie a mandle.

Gns 43 12 Vezměte s sebou dvojnásobnou částku stříbra a stříbro, které vám bylo vráceno do žoků, osobně vraťte; snad to byl omyl.

Gns 43 13 Vezměte i svého bratra a hned se navraťte k tomu muži.

Gns 43 14 Sám Bůh všemohoucí ať vás obdaří před tváří toho muže slitováním, aby propustil vašeho druhého bratra i Benjamína. Teď zůstanu úplně bez dětí!"

Gns 43 15 Ti muži tedy vzali onen dar, vzali s sebou dvojnásobnou částku stříbra a Benjamína, vydali se na cestu, sestoupili do Egypta a postavili se před Josefem.

Gns 43 16 Když Josef spatřil, že Benjamín je s nimi, řekl správci svého domu: "Uveď ty muže do domu, poraz hned dobytče a připrav je, neboť ti muži budou jíst v poledne se mnou."

Gns 43 17 Muž udělal, co mu Josef řekl, a uvedl je do jeho domu.

Gns 43 18 Ale ti muži se báli, že byli uvedeni do domu Josefova, a říkali si: "To jsme předvedeni kvůli tomu stříbru, které nám bylo posledně vráceno do žoků. Teď se na nás vyřítí, přepadnou nás a zajmou nás i s našimi osly jako otroky."

Gns 43 19 Proto přistoupili k muži, který byl správcem Josefova domu, a ve dveřích domu se s ním domlouvali.

Gns 43 20 Říkali: "Dovol, pane; my jsme sem posledně sestoupili, abychom nakoupili potravu.

Gns 43 21 Když jsme vstoupili do noclehárny, rozvázali jsme žoky. A hle, každý měl své stříbro ve svém žoku navrchu, v plné váze. Vracíme je tedy osobně zpět.

Gns 43 22 Přinesli jsme s sebou ještě jiné stříbro, abychom nakoupili potravu. Nevíme, kdo nám vložil naše stříbro do žoků."

Gns 43 23 Ale on řekl: "Upokojte se, nic se nebojte. Bůh váš a Bůh vašeho otce vám dal do žoků ten skrytý poklad. Vaše stříbro jsem přece přijal." A vyvedl k nim Šimeóna.

Gns 43 24 Když správce uvedl ty muže do Josefova domu, dal jim vodu, aby si umyli nohy, a jejich oslům dal obrok.

Gns 43 25 Oni zatím připravili dar pro Josefa, až v poledne přijde; slyšeli totiž, že tam mají stolovat.

Gns 43 26 Jakmile Josef vkročil do domu, přinesli mu tam svůj dar a klaněli se mu až k zemi.

Gns 43 27 Zeptal se jich, jak se jim vede, a otázel se: "Zdalipak se vede dobře vašemu starému otci, o němž jste mluvili? Je ještě naživu?"

Gns 43 28 Odpověděli: "Tvému otroku, našemu otci, se vede dobře, je dosud živ."

Gns 43 29 Padli na kolena a klaněli se mu.

Gns 43 29 Tu se rozhlédl a spatřil svého bratra Benjamína, syna své matky, a tázal se: "Toto je váš nejmladší bratr, o kterém jste se mnou mluvili?" A dodal: "Bůh ti buď milostiv, můj synu!"

Gns 43 30 Nato se Josef rychle vzdálil. Byl hluboce pohnut a dojat nad bratrem až k pláči; vešel proto do pokojíku a rozplakal se tam.

Gns 43 31 Potom si umyl obličej, vyšel a s přemáháním řekl: "Podávejte jídlo."

Gns 43 32 Podávali zvláště jemu, zvláště jím a zvláště Egyptanům, kteří s ním jídali; Egyptané totiž nesmějí stolovat s Hebreji, poněvadž to je pro ně ohavnost.

Gns 43 33 A seděli před ním od prvorozeného, jak náleželo prvorozenému, až po nejmladšího, každý podle svého věku. Jeden jako druhý trnuli úžasem.

Gns 43 34 Potom je Josef uctil ze svého stolu; nejvíce ze všech, pětkrát víc než ostatní, však uctil Benjamína. Hodovali s ním a hojně se s ním napili.

Gns 44 1 Josef pak přikázal správci svého domu: "Napln žoky těch mužů potravou, kolik jen budou moci unést, a stříbro každého z nich vlož navrch do jeho žoku.

Gns 44 2 Můj kalich, ten stříbrný, vlož navrch do žoku nejmladšího spolu se stříbrem za nakoupené obilí." I učinil, jak mu Josef uložil.

Gns 44 3 Ráno za svítání byli ti muži propuštěni i se svými osly.

Gns 44 4 Když vyšli z města a nebyli ještě daleko, řekl Josef správcí svého domu: "Pronásleduj ty muže. Až je dostihneš, řekni jim: "Proč jste se za dobro odvděčili zlem? Gns 44 5 Což jste nevzali to, z čeho můj pán pije a čeho používá k věštění? Zle jste se zachovali, že jste to udělali!""

Gns 44 6 Když je správce dostihl, řekl jim ta slova.

Gns 44 7 Odvětili mu: "Proč mluví můj pán taková slova? Tvoji otroci jsou daleci toho, aby udělali něco takového!

Gns 44 8 Vždyť stříbro, které jsme našli navrchu ve svých žocích, jsme ti přinesli ze země kenaanské zpět. Jak bychom mohli ukrást stříbro nebo zlato z domu tvého pána? Gns 44 9 U koho z tvých otroků se to najde, ten ať zemře a my se staneme otroky svého pána!"

Gns 44 10 Správce souhlasil: "Dobře, ať je po vašem. Ten, u koho se to najde, se stane mým otrokem; vy budete bez viny."

Gns 44 11 Každý rychle složil svůj žok na zem a rozvázal jej.

Gns 44 12 Nastala prohlídka; začala nejstarším a skončila u nejmladšího. Kalich se našel v žoku Benjamínově.

Gns 44 13 Tu roztrhli svůj šat, náklad naložili na osly a vrátili se do města.

Gns 44 14 Tak přišel Juda se svými bratry do Josefova domu. Josef tam ještě byl; i padli před ním k zemi.

Gns 44 15 Josef se na ně rozkřikl: "Co jste to spáchali za čin! Což nevíte, že muž jako já všechno uhodne?"

Gns 44 16 Juda odvětil: "Co můžeme svému pánu říci? Jak to omluvíme? Čím se ospravedlníme? Sám Bůh stíhá tvé otroky za jejich provinění. Teď jsme otroky svého pána, my i ten, u něhož se kalich našel."

Gns 44 17 Josef řekl: "Takového jednání jsem dalek; mým otrokem se stane jen ten, u něhož se našel kalich, a vy odejdete v pokoji k svému otci."

Gns 44 18 Juda k němu přistoupil a řekl: "Dovol, můj pane, aby tvůj otrok směl promluvit ke svému pánu. Ať proti tvému otroku nevzplane tvůj hněv. Ty jsi přece jako sám farao.

Gns 44 19 Můj pán se svých otroků vyptával: "Máte ještě otce nebo bratra?"

Gns 44 20 My jsme svému pánu odvětili: "Máme ještě starého otce a malého hochu, kterého zplodil ve svém stáří. Jeho bratr je mrtev, zůstal tedy po své matce sám; jeho otec jej miluje."

Gns 44 21 Nato jsi svým otrokům řekl: "Přiveďte ho sem ke mně, chci ho vidět na vlastní oči."

Gns 44 22 My jsme svému pánu odvětili: "Ten chlapec nemůže svého otce opustit. Opustí-li jej, otec zemře."

Gns 44 23 Ale ty jsi svým otrokům řekl: "Nepřijde-li sem s vámi váš nejmladší bratr, nikdy nespátríte mou tvář."

Gns 44 24 Když jsme pak přišli k tvému otroku, mému otci, oznámili jsme mu slova mého pána.

Gns 44 25 Později náš otec řekl: "Nakupte nám znovu trochu potravy!"

Gns 44 26 My jsme odvětili: "Nemůžeme tam sestoupit. Sestoupíme tam jen tehdy, bude-li s námi náš nejmladší bratr. Tvář toho muže nespátríme, nebude-li náš nejmladší bratr s námi."

Gns 44 27 Tvůj otrok, náš otec, nám řekl: "Vy víte, že mi má žena porodila dva syny.

Gns 44 28 Jeden mi odešel. Naříkal jsem: Rozsápán je, rozsápán. Už jsem ho nespátril.

Gns 44 29 Vezmete-li mi i tohoto a přijde-li o život, uvalíte na mé šediny neštěstí a přivedete mě do podsvětí."

Gns 44 30 Co teď, až přijdu k tvému otroku, svému otci, a chlapec, na němž lpí celou svou duší, s námi nebude?

Gns 44 31 Jakmile spatří, že chlapec s námi není, umře. Tvoji otroci uvalí žal na šediny tvého otroka, našeho otce, a přivedou ho do podsvětí.

Gns 44 32 Tvůj otrok se za toho chlapce, aby ho otec pustil, zaručil takto: "Nepřivedu-li ho k tobě, prohřeším se proti svému otci na celý život."

Gns 44 33 Proto dovol, aby tvůj otrok zůstal u svého pána v otroctví namísto tohoto chlapce, a chlapec ať smí se svými bratry odejít.

Gns 44 34 Jak bych mohl k svému otci přijít, kdyby chlapec nebyl se mnou? Což bych se mohl dívat na utrpení, které by mého otce postihlo?"

Gns 45 1 Josef se už nemohl ovládnout přede všemi, kdo stáli kolem něho, a křikl: "Jděte všichni pryč!" Tak u něho nezůstal nikdo, když se dal poznat svým bratrům.

Gns 45 2 Hlasitě se rozplakal. Slyšeli to Egypťané, slyšel to dům faraónův.

Gns 45 3 Tu řekl bratrům: "Já jsem Josef. Můj otec vskutku ještě žije?" Bratři mu však nemohli odpovědět; tak se ho zhrzoili.

Gns 45 4 Josef je proto vyzval: "Přistupte ke mně." Když přistoupili, řekl jim: "Já jsem váš bratr Josef, kterého jste prodali do Egypta.

Gns 45 5 Avšak netrapte se teď a nevycítejte si, že jste mě sem prodali, neboť

mě před vámi vyslal Bůh pro zachování života.
 Gns 45 6 V zemi trvá po dva roky hlad a ještě pět let nebude orba ani žeň.
 Gns 45 7 Bůh mě poslal před vámi, aby zajistil vaše potomstvo na zemi a aby vás zachoval při životě pro veliké vysvobození.
 Gns 45 8 A tak jste mě sem neposlali vy, ale Bůh. On mě učinil otcem faraónovým, pánem celého jeho domu a vládařem v celé egyptské zemi.
 Gns 45 9 Putujte rychle k otci a řekněte mu: "Toto praví tvůj syn Josef: Bůh mě učinil pánem celého Egypta. Nerozpakuj se a sestup ke mně.
 Gns 45 10 Budeš bydlet v zemi Gošenu, a tak mi budeš nablízku i se svými syny a vnuky, s bravem a skotem i se vším, co je tvé.
 Gns 45 11 Postarám se tam o tebe, neboť bude ještě pět let hladu, abys neměl nouzi ani ty ani tvůj dům ani nic z toho, co je tvé."
 Gns 45 12 Vidíte na vlastní oči, i můj bratr Benjamín to vidí, že jsem to já sám, kdo s vámi mluvím.
 Gns 45 13 Povězte otci, jakou vážnost mám v Egyptě, a vše, co jste viděli. Pospěšte si a přiveďte ho sem."
 Gns 45 14 Padl svému bratru Benjamínovi kolem krku a rozplakal se a Benjamín plakal na jeho šíji.
 Gns 45 15 Políbil také všechny bratry, sklonil se k nim a plakal. Teprve potom se bratři rozhovořili.
 Gns 45 16 Do faraónova domu se donesla zpráva: "Přišli Josefovi bratři." Bylo to milé faraónovi i jeho služebníkům.
 Gns 45 17 Farao tedy Josefovi řekl: "Pověz bratrům: Učiňte toto: Naložte na soumary náklad a dojděte do kenaanské země,
 Gns 45 18 vezměte otce a své rodiny a přijďte ke mně. Dám vám to nejlepší, co egyptská země má, a budete jíst tuk země.
 Gns 45 19 Přikazuji ti, abys jim řekl: Učiňte toto: Vezměte z egyptské země pro své děti a ženy povozy, dovezte svého otce a přijďte.
 Gns 45 20 Nelitujte ze svých věcí ničeho, protože budete mít to nejlepší z celé egyptské země."
 Gns 45 21 Izraelovi synové tak učinili. Josef jim podle faraónova příkazu vydal povozy a dal jim zásobu potravy na cestu.
 Gns 45 22 Všem jim dal sváteční pláště, Benjamínovi však dal tři sta šekelů stříbra a pět svátečních plášťů.
 Gns 45 23 A svému otci poslal tyto věci: deset oslů, kteří nesli nejlepší egyptské věci, deset oslů, které nesly obilí a chléb, a stravu otci na cestu.
 Gns 45 24 Pak své bratry propustil. Když odcházeli, řekl jim: "Jen mezi sebou nevyvolávejte po cestě hádky!"
 Gns 45 25 I vystoupili z Egypta a přišli do země kenaanské k svému otci Jákobovi.
 Gns 45 26 Ozámili mu: "Josef ještě žije, a dokonce je vládařem nad celou egyptskou zemí!" On však zůstal netečný, protože jim nevěřil.
 Gns 45 27 Vypravovali mu tedy všechno, co k nim Josef mluvil. Teprve když spatřil povozy, které Josef poslal, aby ho odvezly, okřál duch jejich otce Jákoba.
 Gns 45 28 "Stačí," zvolal Izrael, "můj syn Josef žije! Půjdu, abych ho ještě před smrtí uviděl."
 Gns 46 1 Izrael se vydal na cestu se vším, co měl. Když přišel do Beer-šeby, obětoval Bohu svého otce Izáka oběti.
 Gns 46 2 I řekl Bůh Izraelovi v nočních viděních: "Jákobe! Jákobe!" A on odpověděl: "Tu jsem."
 Gns 46 3 Bůh pravil: "Já jsem Bůh, Bůh tvého otce. Neboj se sestoupit do Egypta; učiním tě tam velikým národem.
 Gns 46 4 Já sestoupím do Egypta s tebou a já tě také určitě vyvedu. Josef ti vlastní rukou zatlačí oči."
 Gns 46 5 Jákob se tedy zvedl z Beer-šeby a Izraelovi synové vysadili svého otce Jákoba i své dítky a ženy na povozy, které pro ně farao poslal.
 Gns 46 6 Vzali svá stáda i jmění, jehož nabyli v zemi kenaanské, a přišli do Egypta, Jákob a s ním celé jeho potomstvo.
 Gns 46 7 Přivedl do Egypta všechno své potomstvo, své syny a vnuky, své dcery a vnučky.
 Gns 46 8 Toto jsou jména synů Izraelových, kteří vstoupili do Egypta: Jákob a jeho synové. Jákobův prvorozený syn Rúben;
 Gns 46 9 jeho synové Chanók a Palú, Chesrón a Karmí.
 Gns 46 10 Synové Šimeónovi: Jemuel, Jámín a Óhad, Jákin a Sóchar a Šaul, syn ženy kenaanské.
 Gns 46 11 Synové Léviho: Geršón, Kehat a Merarí.
 Gns 46 12 Synové Judovi: Er, Ónan a Šela, Peres a Zerach; Er a Ónan však zemřeli v zemi Kenaanu. Synové Peresovi byli Chesrón a Chámul.
 Gns 46 13 Synové Isacharovi: Tóla a Púva, Jób a Šimrón.
 Gns 46 14 Synové Zabulónovi: Sered, Elón a Jachleel.
 Gns 46 15 Ti všichni jsou synové Lejini, které Jákobovi porodila v Rovinách aramských stejně jako dceru Dínu. Celkem třiatřicet synů a dcer.

Gns 46 16 Synové Gádovi: Sí fjón a Chagí, Šúni a Esbón, Éri, Aródi a Aréli.
Gns 46 17 Synové Ašerovi: Jimna a Ji šva, Ji šví a Bería a jejich sestra Serach;
synové Beríovi byli Cheber a Malkiel.
Gns 46 18 To jsou synové Zilpy, kterou dal Lában své dceři Leji, a ona je
porodila Jákobovi, šestnáct duší.
Gns 46 19 Synové Jákobovy ženy Ráchel: Josef a Benjamín.
Gns 46 20 Josefovi se narodili v zemi egyptské Manases a Efrajim, které mu
porodila Asenat, dcera ónského kněze Potífery.
Gns 46 21 Synové Benjamínovi: Bela, Beker a Ašbel, Géra a Naamán, Échi a Róš,
Mupím a Chupím a Ard.
Gns 46 22 To jsou synové Ráchelini, kteří se narodili Jákobovi, celkem čtrnáct
duší.
Gns 46 23 Synové Danovi: Chuším.
Gns 46 24 Synové Neftalího: Jachseel a Gúní, Jeser a Šilem.
Gns 46 25 To jsou synové Bilhy, kterou dal Lában své dceři Ráchel, a ona je
porodila Jákobovi, celkem sedm duší.
Gns 46 26 Celkový počet těch, kdo vstoupili do Egypta s Jákobem, z jehož beder
vzešli, byl šedesát šest duší, kromě žen Jákobových synů.
Gns 46 27 K tomu synové Josefovi, kteří se mu narodili v Egyptě, dva. Všechny duší
domu Jákobova, které vešly do Egypta, bylo sedmdesát.
Gns 46 28 Jákob poslal před sebou k Josefovi Judu, aby dal předem pokyny do
Gošenu. Pak vstoupili do země Gošenu.
Gns 46 29 Josef dal zapřáhnout do vozu a vyjel svému otci Izraelovi vstříc do
Gošenu. Když se setkali, padl mu kolem krku a na jeho šíji se rozplakal.
Gns 46 30 Izrael Josefovi řekl: "Teď už mohu zemřít, když jsem spatřil tvou tvář
a vím, že jsi ještě živ."
Gns 46 31 Josef svým bratrům a rodině svého otce pravil: "Pojeď a ohlásím to
faraónovi. Řeknu mu: "Přišli ke mně z kenaanské země moji bratři a rodina mého otce.
Gns 46 32 Ti muži jsou pastýři ovcí, chovateli stád. Přišli se svým bravem a
skotem a se vším, co mají."
Gns 46 33 Až vás farao zavolá a otáže se, jaké je vaše zaměstnání,
Gns 46 34 řeknete: "Tvoji otroci jsou od svého mládí až doposud chovateli stád,
stejně jako naši otcové." To proto, abyste se mohli usídlit v zemi Gošenu, neboť pro Egyptany
jsou všichni pastýři ovcí ohavností."
Gns 47 1 Josef šel a oznámil faraónovi: "Můj otec a moji bratři se svým bravem
a skotem i se vším, co mají, přišli ze země kenaanské. Jsou tu v zemi Gošenu."
Gns 47 2 Potom vzal ze svých bratrů pět mužů a postavil je před faraóna.
Gns 47 3 Farao se jeho bratrů otázal: "Jaké je vaše zaměstnání?" Oni mu
odvětili: "Tvoji otroci jsou pastýři ovcí stejně jako naši otcové."
Gns 47 4 A řekli faraónovi: "Přišli jsme, abychom v této zemi pobývali jako
hosté, poněvadž pro ovce tvých otroků nebyla žádná pastva; na kenaanskou zemi těžce dolehl
hlad. Dej svolení, ať tvoji otroci mohou sídlit v zemi Gošenu."
Gns 47 5 Farao řekl Josefovi: "Tvůj otec a tvoji bratři přišli přece k tobě.
Gns 47 6 Egyptská země je před tebou. Usídli tedy otce a bratry v nejlepší
části země. Ať sídlí v zemi Gošenu. Máš-li za to, že jsou mezi nimi schopní muži, ustanov je
správcí nad mými stády."
Gns 47 7 Pak uvedl Josef svého otce Jákoba a postavil jej před faraóna, a Jákob
faraónovi poželal.
Gns 47 8 Farao se Jákoba otázal: "Kolik je let tvého života?"
Gns 47 9 Jákob mu odvětil: "Dnů mého putování je sto třicet let. Léta mého
života byla nečetná a zlá, nedosáhla let života mých otců za dnů jejich putování."
Gns 47 10 Když Jákob faraónovi poželal, vyšel od něho.
Gns 47 11 Josef pak svého otce a bratry usadil a dal jim trvalé vlastnictví v
zemi egyptské, v nejlepší její části, v zemi Ramesesu, podle faraónova rozkazu.
Gns 47 12 A opatroval svého otce i bratry chlebem, celý dům svého otce až po ty
nejmenší.
Gns 47 13 V celé zemi nebyl chléb; hlad doléhal velmi těžce. Země egyptská i
země kenaanská byly hladem vyčerpány.
Gns 47 14 Za obilí, které nakupovali, vybral Josef všechno stříbro, co se ho jen
v zemi egyptské a kenaanské našlo, a odvedl je do faraónova domu.
Gns 47 15 Tak došlo v zemi egyptské i kenaanské stříbro a všichni Egyptané
přicházeli k Josefovi a žádali: "Dej nám chleba; copak ti máme umírat před očima jen proto, že
nemáme stříbro?"
Gns 47 16 Josef rozhodl: "Když už nemáte stříbro, dejte svá stáda a já vám za ně
dám chléb."
Gns 47 17 Přiváděli tedy svá stáda k Josefovi a Josef jim dával chléb za koně,
za stáda bravu a skotu a za osly. Pečoval o ně tím, že jim v onom roce poskytoval za všechna
jejich stáda chléb.
Gns 47 18 Tak uplynul onen rok. V příštím roce však přišli znovu a řekli mu:
"Nebudeme před pánem tajit, že stříbro došlo a stáda dobytka už též patří pánovi. Jak pán
vidí, zůstala nám už jen těla a půda."
Gns 47 19 Proč ti máme umírat před očima, my i naše půda? Kup nás i s naší půdou

za chléb a budeme i se svou půdou faraónovými otroky. Vydej osivo, abychom zůstali naživu a nezemřeli a naše půda aby nezpustla."

Gns 47 20 Josef tedy skoupil všechnu egyptskou půdu pro faraóna. Všichni Egyptané prodávali svá pole, neboť na ně tvrdě doléhal hlad. Země se tak stala vlastnictvím faraónovým.

Gns 47 21 A lid od jednoho konce egyptského pomezí až ke druhému uvedl pod správu měst.

Gns 47 22 Pouze půdu kněží nekupoval, neboť kněží měli od faraóna své důchody a žili z důchodů, které jim faraó dával; proto svou půdu nemuseli prodat.

Gns 47 23 Josef potom řekl lidu: "Dnes jsem koupil pro faraóna vás i vaši půdu. Zde máte osivo a půdu osejte.

Gns 47 24 Pětinu z úrody budete odevzdávat faraónovi a čtyři díly vám zůstanou k osetí pole a pro obživu vaši a vašich domů a pro obživu vašich dětí."

Gns 47 25 Odpověděli: "Tys nás zachoval při životě! Jen když získáme přízeň svého pána! Budeme faraónovými otroky."

Gns 47 26 Josef tedy vydal o egyptské půdě nařízení dodnes platné: pětina úrody patří faraónovi. Faraónovým vlastnictvím se nestala jediné půda kněží.

Gns 47 27 Izrael se usadil v egyptské zemi, na území Gošenu. Zabydli se v ní, rozplodili se a velmi se rozmnožili.

Gns 47 28 Jákob žil v egyptské zemi ještě sedmáct let; všech let Jákobova života bylo sto čtyřicet sedm.

Gns 47 29 Když se přiblížil den Izraelovy smrti, zavolal svého syna Josefa a řekl mu: "Jestliže jsem získal tvoji přízeň, vlož prosím ruku na můj klín a prokaž mi milosrdenství a věrnost: Nepohrbívej mě prosím v Egyptě!

Gns 47 30 Až ulehnu ke svým otcům, vynes mě z Egypta a pochovej mě v jejich hrobě." Odpověděl: "Zachovám se podle tvých slov."

Gns 47 31 Izrael řekl: "Přísahej mi." Tedy mu přísahal. I poklonil se Izrael k hlavám lůžka.

Gns 48 1 Po těchto událostech pověděli Josefovi: "Tvůj otec je nemocen." Vzal tedy Josef s sebou oba své syny, Manasesa a Efrajima.

Gns 48 2 I oznámili Jákobovi: "Přichází k tobě tvůj syn Josef." Tu se Izrael vzchopil a posadil se na lůžku.

Gns 48 3 Jákob Josefovi řekl: "Bůh všemohoucí se mi ukázal v Lúzu v kenaanské zemi a požehnal mi

Gns 48 4 slovy: "Hle, rozplodím tě a rozmnožím a učiním tě společenstvím lidských pokolení. Tuto zemi dávám do věčného vlastnictví tvému potomstvu."

Gns 48 5 Oba synové, kteří se ti v egyptské zemi narodili před mým příchodem k tobě do Egypta, budou nyní moji. Efrajim a Manases jsou moji jako Rúben a Šimeón.

Gns 48 6 Děti pak, které zplodíš po nich, budou tvé; ve svém dědictví se budou nazývat jmény svých bratrů.

Gns 48 7 Když jsem přicházel z Rovin aramských, zemřela mi před očima Ráchel; bylo to v kenaanské zemi na cestě nedaleko Efraty a pochoval jsem ji tam u cesty do Efraty, to je do Betléma."

Gns 48 8 Izrael pohleděl na Josefovy syny a zeptal se: "Kdo to je?"

Gns 48 9 Josef otcí odpověděl: "To jsou moji synové, které mi zde Bůh dal." Otec řekl: "Nuže, přiveď je ke mně, abych jim požehnal."

Gns 48 10 Izrael měl totiž oči obtížené stářím a špatně viděl. Josef je k němu přivedl, on je políbil a objal.

Gns 48 11 Izrael Josefovi řekl: "Nedoufal jsem, že ještě někdy uvidím tvou tvář, a hle, Bůh mi dopřál vidět i tvé potomky."

Gns 48 12 Poté je Josef odvedl od jeho kolenou a sklonil se tváří až k zemi.

Gns 48 13 Vzal oba, pravou rukou Efrajima a postavil ho k Izraelově levici, levou rukou Manasesa a postavil ho k Izraelově pravici.

Gns 48 14 I vztáhl Izrael pravici a položil ji na hlavu Efrajima, který byl mladší, a levici na hlavu Manasesovu. Zkřížil ruce úmyslně, ačkoli prvorozený byl Manases.

Gns 48 15 Požehnal Josefovi takto: "Bůh, před nímž ustavičně chodívali moji otcové Abraham a Izák, Bůh, Pastýř, který mě vodí od počátku až dodnes,

Gns 48 16 Anděl, Vykupitel, jenž před vším zlým mě chránil, ať požehná těm chlapcům. Ať se v nich hlásá mé jméno a jméno mých otců Abrahama a Izáka; ať se nesmírně rozmnoží uprostřed země."

Gns 48 17 Josef viděl, že otec položil pravou ruku na hlavu Efrajimovu, a nelíbilo se mu to. Uchopil tedy otcovu ruku, aby ji přenesl z hlavy Efrajimovy na hlavu Manasesovu.

Gns 48 18 Řekl mu: "Ne tak, otče, vždyť prvorozený je tento. Polož svou pravici na jeho hlavu."

Gns 48 19 Otec však odmítl: "Vím, synu, vím. Také on se stane lidem a také on vzroste. Jeho mladší bratr jej však přeroste a jeho potomstvo naplní pronárody."

Gns 48 20 A toho dne jim požehnal: "Tvým jménem bude Izrael žehnat: Bůh tě učí jako Efrajima a Manasesa." Tak povýšil Efrajima nad Manasesa.

Gns 48 21 Josefovi Izrael řekl: "Hle, já umírám, ale Bůh bude s vámi a přivede vás zpátky do země vašich otců.

Gns 48 22 Tobě dávám o jeden díl víc než tvým bratrům; získal jsem jej z rukou

Emorejců svým mečem a svým lukem."

Gns 49 1 I povolal Jákob své syny a řekl: "Sejděte se, oznámím vám, co v budoucnu vás potká.

Gns 49 2 Shromážděte se a slyšte, synové Jákobovi, slyšte Izraele, svého otce.

Gns 49 3 Rúbene, tys můj prvorozený, síla má a prvotina mého mužství; povzneseností a mocí překypuješ.

Gns 49 4 Přetekls jak vody; nebudeš však první, protože jsi vstoupil na otcovo lože. Tehdy znesvětils je. Na mé lůžko vstoupil!

Gns 49 5 Simeón a Lévi, bratři, jejich zbraně - nástroj násilí.

Gns 49 6 V jejich kruh ať nevstupuje moje duše, s jejich spolkem zajedno ať není moje sláva, neboť v hněvu povraždili muže, ve svém rozvášnění ochromili býky.

Gns 49 7 Buď proklet jejich hněv, že byl tak prudký, jejich prchlivost, že byla tak krutá. Rozdělím je v Jákobovi, rozptýlím je v Izraeli.

Gns 49 8 Tobě, Judo, tobě vzdají čest tví bratři. Na šíji nepřátel dopadne tvá ruka; synové tvého otce se ti budou klanět.

Gns 49 9 Mládě lví je Juda. S úlovkem, můj synu, vystoupil jsi vzhůru. Stočil se a odpočíval jako lev, jak lvice. Kdo ho donutí, aby povstal?

Gns 49 10 Juda nikdy nebude zbaven žezla ani palcátu, jenž u nohou mu leží, dokud nepřijde ten, který z něho vzejde; toho budou poslouchat lidská pokolení.

Gns 49 11 Svě oslátko si přiváže k vinné révě, mládě své oslice k révoví. Oděv svůj vypere ve víně, háv knížecí v krvi hroznů.

Gns 49 12 Oči bude mít tmavší než víno, zuby bělejší než mléko.

Gns 49 13 Zabulón se rozloží až k břehům moře, tam, kde lodě kotví, dosáhne až k Sidónu svým bokem.

Gns 49 14 Isachar, to kostnatý je osel. Mezi dvěma ohradami odpočívá.

Gns 49 15 Uviděl, jak dobré odpočínutí mít bude a že rozkošná je země; sehnul hřbet a břemena nosil, podrobil se otrockým pracím.

Gns 49 16 Dan, ten povede pře svého lidu jako jeden z kmenů Izraele.

Gns 49 17 Hadem na cestě buď Dan, buď na stezce růžkatou zmijí, jež do paty uštkne koně, že se jeho jezdec skácí nazpět. -

Gns 49 18 Ve tvou spásu naději jsem složil, Hospodine!

Gns 49 19 Na Gáda se vrhne horda, on však hordě té do týla vpadne.

Gns 49 20 Ašerův chléb bude tučnost sama, lahůdky i králům bude skýtat.

Gns 49 21 Neftalí, laň vypuštěná, promlouvá úchvatnými slovy.

Gns 49 22 Josef, tot' mladý plodonosný štěp, plodonosný štěp nad pramenem, přes zeď pnou se jeho ratolesti.

Gns 49 23 Hořkostí ho naplnili, ohrožovali ho, střelci úklady mu nastavili.

Gns 49 24 Jeho luk si zachová svou pružnost, jeho paže svoji svěžest. Z rukou Přesilného Jákobova vzejde pastýř, kámen Izraele,

Gns 49 25 z rukou Boha tvého otce. Kéž pomáhá tobě, kéž ti Všemohoucí žehná shora hojným požehnáním nebes, hojným požehnáním tůně propastné, jež odpočívá dole, hojným požehnáním prsů, požehnáním lůna.

Gns 49 26 Požehnání tvého otce překonají požehnání horstev věčných, pahorků dávnověkých dary vytoužené. Ať přijdou na hlavu Josefovou, na temeno zasvěcence mezi bratry.

Gns 49 27 Benjamin svůj úlovek rve jako vlk, co odvlék, požírá hned ráno, večer dělí kořist."

Gns 49 28 To jsou všechny izraelské kmeny, celkem dvanáct, a toto k nim mluvil jejich otec, když jim žehnal. Každému požehnal zvláštním požehnáním.

Gns 49 29 Také jim přikázal: "Až budu připojen ke svému lidu, pochovejte mě k mým otcům do jeskyně, která je na poli Chetejce Efróna,

Gns 49 30 do jeskyně na poli v Makpele, naproti Mamre v kenaanské zemi; to pole koupil Abraham od Chetejce Efróna, aby měl vlastní hrob.

Gns 49 31 Tam pochovali Abrahama a jeho ženu Sáru, tam pochovali Izáka a jeho ženu Rebeku, a tam jsem pochoval Leu.

Gns 49 32 To pole bylo i s jeskyní získáno od Chetejců."

Gns 49 33 Když Jákob dokončil příkazy svým synům, uložil se opět na lože a zesnul. Tak byl připojen k svému lidu.

Gns 50 1 Tu padl Josef na tvář svého otce, plakal nad ním a líbal ho.

Gns 50 2 Potom přikázal svým služebníkům lékařům, aby otce nabalzamovali. Lékaři balzamovali Izraele

Gns 50 3 plných čtyřicet dní; tak dlouho totiž trvá balzamování. Egypťané ho oplakávali sedmdesát dní.

Gns 50 4 Když přešly dny smutku, promluvil Josef k nejbližším faraónovým: "Jestliže jsem získal vaši přízeň, předložte faraónovi mou prosbu:

Gns 50 5 Můj otec mě zapřisáhl slovy: "Hle, já umírám. Pochovej mě v mé hrobce, kterou jsem si vytasal v kenaanské zemi." Dovol, abych tam vystoupil a pochoval svého otce; pak se navrátím."

Gns 50 6 Farao řekl: "Jen vystup a pohřbi svého otce, jak tě zapřisáhl."

Gns 50 7 I šel Josef pochovat svého otce a šli s ním všichni faraónovi služebníci, starší jeho domu i všichni starší egyptské země,

Gns 50 8 celý Josefův dům a jeho bratři i dům jeho otce. V zemi Gošenu zanechali pouze své dítky, svůj brav a skot.

Gns 50 9 Vytáhlo s ním též vozatajstvo a jezdecktvo. Byl to velmi slavný průvod.
Gns 50 10 Když přišli do Goren-atádu, který je u Jordánu, dali se do velkého a
velmi ponurého nářku. Josef tu uspořádal za svého otce sedmidenní smuteční slavnost.
Gns 50 11 Kenaanci, obyvatelé té země, viděli smuteční slavnost v Goren-atádu a
pravili: "Egypt má těžký smutek!" Proto pojmenovali to místo, které je u Jordánu,
Abel-misrajim (to je Smutek Egypta).
Gns 50 12 Pak synové učinili, jak jim otec přikázal.
Gns 50 13 Donesli ho do kenaanské země a pochovali ho v jeskyni na poli v
Makpele; to pole naproti Mamre koupil Abraham od Chetejce Efróna, aby měl vlastní hrob.
Gns 50 14 Po otcově pohřbu se Josef vrátil do Egypta se svými bratry a se všemi,
kteří s ním vyšli pochovat jeho otce.
Gns 50 15 Když si Josefovi bratři uvědomili, že jejich otec je mrtev, řekli si:
"Jen aby na nás Josef nezanevřel a neoplatil nám všechno zlo, kterého jsme se na něm
dopustili."
Gns 50 16 Proto mu vzkázali: "Tvůj otec před smrtí přikázal:
Gns 50 17 Josefovi řekněte toto: "Ach, odpusť prosím svým bratrům přestoupení a
hřích, neboť se na tobě dopustili zlého činu. odpusť prosím služebníkům Boha tvého otce to
přestoupení."" Josef se nad jejich vzkazem rozplakal.
Gns 50 18 Pak přišli bratři sami, padli před ním a řekli: "Tu jsme, měj nás za
otroky!"
Gns 50 19 Josef jim však odvětil: "Nebojte se. Což jsem Bůh?
Gns 50 20 Vy jste proti mně zamýšleli zlo, Bůh však zamýšlel dobro; tím, co se
stalo, jak dnes vidíme, zachoval naživu četný lid.
Gns 50 21 Nebojte se už tedy; postarám se o vás i o vaše děti." Tak je těšil a
promlouval jim k srdci.
Gns 50 22 Josef sídlil v Egyptě i s domem svého otce a byl živ sto deset let.
Gns 50 23 Syny Efrajimovy viděl do třetího pokolení. Též synové Makíra, syna
Manasesova, se zrodili na Josefova kolena.
Gns 50 24 Potom Josef svým bratrům řekl: "Já umírám, ale Bůh vás jistě navštíví
a vyvede vás odtud do země, kterou přísězně slíbil Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi."
Gns 50 25 A zapřisáhl syny Izraelovy slovy: "Bůh vás jistě navštíví a pak odtud
vynesete mé kosti."
Gns 50 26 I umřel Josef, když mu bylo sto deset let; nabalzamovali ho a položili
do rakve v Egyptě.
Exd 1 1 Toto jsou jména synů Izraelových, kteří přišli do Egypta s Jákobem;
každý přišel se svou rodinou:
Exd 1 2 Rúben, Šimeón, Lévi a Juda,
Exd 1 3 Isachar, Zabulón a Benjamín,
Exd 1 4 Dan a Neftalí, Gád a Ašer.
Exd 1 5 Všech, kdo vzešli z Jákobových beder, bylo sedmdesát. Josef už byl v
Egyptě.
Exd 1 6 Potom zemřel Josef a všichni jeho bratři i celé to pokolení.
Exd 1 7 Ale Izraelci se rozplodili, až se to jimi hemžilo, převelice se
rozmnožili a byli velice zdatní; byla jich plná země.
Exd 1 8 V Egyptě však nastoupil nový král, který o Josefovi nevěděl.
Exd 1 9 Ten řekl svému lidu: "Hle, izraelský lid je početnější a zdatnější než
my.
Exd 1 10 Musíme s ním nakládat moudře, aby se nerozmnožil. Kdyby došlo k válce,
jistě by se připojil k těm, kdo nás nenávidí, bojoval by proti nám a odtáhl by ze země."
Exd 1 11 Ustanovili tedy nad ním dráby, aby jej ujařmovali robotou. Musel
stavět faraónovi města pro sklady, Pitom a Raamses.
Exd 1 12 Avšak jakkoli jej ujařmovali, množil se a rozmáhal dále, takže měli z
Izraelců hrůzu.
Exd 1 13 Proto začali Egyptané Izraelce surově zotročovat.
Exd 1 14 Ztrpčovali jim život tvrdou otročinou při výrobě cihel a všelijakou
prací na poli. Všechnu otročinu, kterou na ně uvalili, jim ještě ztěžovali surovostí.
Exd 1 15 Egyptský král poručil hebrejským porodním bábám, z nichž jedna se
jmenovala Šifra a druhá Pua:
Exd 1 16 "Když budete pomáhat Hebrejkám při porodu a při slehnutí zjistíte, že
to je syn, usmrťte jej; bude-li to dcera, ať si je naživu."
Exd 1 17 Avšak porodní báby se bály Boha a rozkazem egyptského krále se
neřídily. Nechávaly hochy naživu.
Exd 1 18 Egyptský král si porodní báby předvolal a řekl jim: "Co to děláte, že
necháváte hochy naživu?"
Exd 1 19 Porodní báby faraónovi odvětily: "Hebrejky nejsou jako ženy egyptské;
jsou plné života. Porodí dříve, než k nim porodní bába přijde."
Exd 1 20 Bůh pak těm porodním bábám prokazoval dobrodiní a lid se množil a byl
velmi zdatný.
Exd 1 21 Protože se porodní báby bály Boha, požehnal jejich domům.
Exd 1 22 Ale farao všemu svému lidu rozkázal: "Každého syna, který se jim
narodí, hoďte do Nilu; každou dceru nechte naživu."
Exd 2 1 Muž z Léviova domu šel a vzal si Lévijskou dceru.

Exd 2 2 Žena otěhotněla a porodila syna. Když viděla, jak je půvabný, ukřývala ho po tři měsíce.

Exd 2 3 Ale déle už ho ukřývat nemohla. Proto pro něho připravila ze třtiny ošatku, vymazala ji asfaltem a smolou, položila do ní dítě a vložila do rákosí při břehu Nilu.

Exd 2 4 Jeho sestra se postavila opodál, aby zvěděla, co se s ním stane.

Exd 2 5 Tu sestoupila faraónova dcera, aby se omývala v Nilu, a její dívky se procházely podél Nilu. Vtom uviděla v rákosí ošatku a poslala svou otrokyni, aby ji přinesla.

Exd 2 6 Otevřela ji a spatřila dítě, plačícího chlapce. Bylo jí ho líto a řekla: "Je z hebrejských dětí."

Exd 2 7 Jeho sestra se faraónovy dcery otázala: "Mám jít a zavolat kojnou z hebrejských žen, aby ti dítě odkojila?"

Exd 2 8 Faraónova dcera jí řekla: "Jdi!" Děvče tedy šlo a zavolovalo matku dítěte.

Exd 2 9 Faraónova dcera jí poručila: "Odnes to dítě, odkoj mi je a já ti zaplatím." Žena vzala dítě a odkojila je.

Exd 2 10 Když dítě odrostlo, přivedla je k faraónově dceři a ona je přijala za syna. Pojmenovala ho Mojžíš (to je Vytahující). Řekla: "Vždyť jsem ho vytáhla z vody."

Exd 2 11 V oněch dnech, když Mojžíš dospěl, vyšel ke svým bratrům a viděl jejich robotu. Spatřil nějakého Egyptana, jak ubíjí Hebreje, jednoho z jeho bratrů.

Exd 2 12 Rozhlédl se na všechny strany, a když viděl, že tam nikdo není, ubil Egyptana a zahrabal do písku.

Exd 2 13 Když vyšel druhého dne, spatřil dva Hebreje, jak se rvali. Řekl tomu, který nebyl v právu: "Proč chceš ubít svého druhu?"

Exd 2 14 Ohradil se: "Kdo tě ustanovil nad námi za velitele a soudce? Máš v úmyslu mě zavraždit, jako jsi zavraždil toho Egyptana?" Mojžíš se ulekl a řekl si: "Jistě se o věci už ví!"

Exd 2 15 Farao o tom vskutku uslyšel a chtěl dát Mojžíše zavraždit. Ale Mojžíš před faraónem uprchl a usadil se v midjánské zemi; posadil se u studny.

Exd 2 16 Midjánský kněz měl sedm dcer. Ty přišly, vážily vodu a plnily žlaby, aby napojily stádo svého otce.

Exd 2 17 Tu přišli pastýři a odháněli je. Ale Mojžíš vstal, ochránil je a napojil jejich stádo.

Exd 2 18 Když přišly ke svému otci Reúelovi, zeptal se: "Jak to, že jste dnes přišly tak brzo?"

Exd 2 19 Odpověděly: "Nějaký Egyptan nás vysvobodil z rukou pastýřů. Také nám ochotně navázil vodu a napojil stádo."

Exd 2 20 Reúel se zeptal svých dcer: "Kde je? Proč jste tam toho muže nechaly? Zavolejte ho, ať pojí chléb!"

Exd 2 21 Mojžíš se rozhodl, že u toho muže zůstane, a on mu dal svou dceru Siporu za manželku.

Exd 2 22 Ta porodila syna a Mojžíš mu dal jméno Geršom (to je Hostem-tam). Řekl: "Byl jsem hostem v cizí zemi."

Exd 2 23 Po mnoha letech egyptský král zemřel, ale Izraelci vzdychali a úpěli v otročině dál. Jejich volání o pomoc vystupovalo z té otročiny k Bohu.

Exd 2 24 Bůh vyslyšel jejich sténání, Bůh se rozpomněl na svou smlouvu s Abrahamem, Izákem a Jákobem,

Exd 2 25 Bůh na syny Izraele pohleděl, Bůh se k nim přiznal.

Exd 3 1 Mojžíš pásł ovce svého tchána Jitra, midjánského kněze. Jednou vedl ovce až za step a přišel k Boží hoře, k Chorébu.

Exd 3 2 Tu se mu ukázal Hospodinův posel v plápolajícím ohni uprostřed trnitého keře. Mojžíš viděl, jak keř v ohni hoří, ale není jím stráven.

Exd 3 3 Řekl si: "Zajdu se podívat na ten veliký úkaz, proč keř neshoří."

Exd 3 4 Hospodin viděl, že odbočuje, aby se podíval. I zavolał na něho Bůh zprostředku keře: "Mojžíši, Mojžíši!" Odpověděl: "Tu jsem."

Exd 3 5 Řekl: "Nepřibližuj se sem! Zuj si opánky, neboť místo, na kterém stojíš, je půda svatá."

Exd 3 6 A pokračoval: "Já jsem Bůh tvého otce, Bůh Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jákobův." Mojžíš si zakryl tvář, neboť se bál na Boha pohledět.

Exd 3 7 Hospodin dále řekl: "Dobře jsem viděl ujařmení svého lidu, který je v Egyptě. Slyšel jsem jeho úpění pro bezohlednost jeho pohaněců. Znam jeho bolesti."

Exd 3 8 Sestoupil jsem, abych jej vysvobodil z moci Egypta a vyvedl jej z oné země do země dobré a prostorné, do země oplývající mlékem a medem, na místo Kenaanců, Chetejců, Emorejců, Perizejců, Chivejců a Jebusejců.

Exd 3 9 Věřu, úpění Izraelců dolehlo nyní ke mně. Viděl jsem také útlak, jak je Egyptané utlačují.

Exd 3 10 Nuže pojď, pošlu tě k faraónovi a vyvedeš můj lid, Izraelce, z Egypta."

Exd 3 11 Ale Mojžíš Bohu namítal: "Kdo jsem já, abych šel k faraónovi a vyvedl Izraelce z Egypta?"

Exd 3 12 Odpověděl: "Já budu s tebou! A toto ti bude znamením, že jsem tě poslal: Až vyvedeš lid z Egypta, budete sloužit Bohu na této hoře."

Exd 3 13 Avšak Mojžíš Bohu namítal: "Hle, já přijdu k Izraelcům a řeknu jim:

Posílá mě k vám Bůh vašich otců. Až se mě však zeptají, jaké je jeho jméno, co jim odpovím?"
Exd 3 14 Bůh řekl Mojžíšovi: "JSEM, KTERÝ JSEM." A pokračoval: "Řekni Izraelcům
toto: JSEM posílá mě k vám."
Exd 3 15 Bůh dále Mojžíšovi poručil: "Řekni Izraelcům toto: "Posílá mě k vám
Hospodin, Bůh vašich otců, Bůh Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jákobův." To je navěky mé jméno,
jim si mě budou připomínat od pokolení do pokolení.
Exd 3 16 Jdi, shromážď izraelské starší a pověz jim: "Ukázal se mi Hospodin,
Bůh vašich otců, Bůh Abrahamův, Izákův a Jákobův, a řekl: Rozhodl jsem se vás navštívit, vím,
jak s vámi v Egyptě nakládají,
Exd 3 17 a prohlásil jsem: Vyvedu vás z egyptského ujařmení do země Kenaanců,
Chetejců, Emorejců, Perizejců, Chivejců a Jebúsejců, do země oplývající mlékem a medem."
Exd 3 18 Až tě vyslechnou, půjdeš ty a izraelští starší k egyptskému králi a
řeknete mu: "Potkal se s námi Hospodin, Bůh Hebrejů. Dovol nám nyní odejít do pouště na
vzdálenost tří dnů cesty a přinést oběť Hospodinu, našemu Bohu."
Exd 3 19 Ví, že vám egyptský král nedovolí jít, leda z donucení.
Exd 3 20 Proto vztáhnu ruku a budu bít Egypt všemožnými svými divy, které
učiním uprostřed něho. Potom vás propustí.
Exd 3 21 Zjednám tomuto lidu u Egyptanů přízeň. Až budete odcházet, nepůjdete s
prázdnou.
Exd 3 22 Každá žena si vyžádá od sousedky a spolubydlící stříbrné a zlaté
ozdoby a pláště. Vložíte je na své syny a dcery. Tak vyplníte Egypt."
Exd 4 1 Mojžíš však znovu namítal: "Nikoli, neuvěří mi a neuposlechnou mě, ale
řeknou: Hospodin se ti neukázal."
Exd 4 2 Hospodin mu řekl: "Co to máš v ruce?" Odpověděl: "Hůl."
Exd 4 3 Hospodin řekl: "Hoď ji na zem." Hodil ji na zem a stal se z ní had.
Mojžíš se dal před ním na útěk.
Exd 4 4 Ale Hospodin Mojžíšovi poručil: "Vztáhni ruku a chyt' ho za ocas."
Vztáhl tedy ruku, uchopil ho a v dlani se mu z něho stala hůl.
Exd 4 5 "Aby uvěřili, že se ti ukázal Hospodin, Bůh jejich otců, Bůh
Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jákobův."
Exd 4 6 Dále mu Hospodin řekl: "Vlož si ruku za řadra." Vložil tedy ruku za
řadra. Když ruku vytáhl, byla malomocná, bílá jako sníh.
Exd 4 7 Tu poručil: "Dej ruku zpět za řadra." Dal ruku zpět za řadra. Když ji
ze zářadří vytáhl, byla opět jako ostatní tělo.
Exd 4 8 "A tak jestliže ti neuvěří a nedají na první znamení, uvěří druhému
znamení.
Exd 4 9 Jestliže však neuvěří ani těmto dvěma znameními a neuposlechnou tě,
nabereš vodu z Nilu a vyleješ ji na suchou zemi. Z vody, kterou nabereš z Nilu, se stane na
suché zemi krev."
Exd 4 10 Ale Mojžíš Hospodinu namítal: "Prosím, Panovníku, nejsem člověk
výmluvný; nebyl jsem dříve, nejsem ani nyní, když ke svému služebníku mluvím. Mám neobratná
ústa a neobratný jazyk."
Exd 4 11 Hospodin mu však řekl: "Kdo dal člověku ústa? Kdo působí, že je člověk
němý nebo hluchý, vidící nebo slepý? Zda li ne já, Hospodin?
Exd 4 12 Nyní jdi, já sám budu s tvými ústy a budu tě učit, co máš mluvit!"
Exd 4 13 Ale Mojžíš odmítl: "Prosím, Panovníku, pošli si, koho chceš."
Exd 4 14 Tu Hospodin vzplanul proti Mojžíšovi hněvem a řekl: "Což nemáš bratra
Árona, toho Lévijsce? Zná ho, ten umí mluvit. Jde ti už naproti a bude se srdečně radovat, až
tě uvidí.
Exd 4 15 Budeš k němu mluvit a vkládat mu slova do úst. Já budu s tvými ústy i
s jeho ústy a budu vás poučovat, co máte činit.
Exd 4 16 On bude mluvit k lidu za tebe, on bude tobě ústy a ty budeš jemu
Bohem.
Exd 4 17 A tuto hůl vezmi do ruky; budeš jí konat znamení."
Exd 4 18 Mojžíš odešel a vrátil se ke svému tchánu Jitrovi. Řekl mu: "Rád bych
šel a vrátil se ke svým bratrům, kteří jsou v Egyptě, a podíval se, zda ještě žijí." Jitro
Mojžíšovi odvětil: "Jdi v pokoji."
Exd 4 19 Hospodin pak řekl Mojžíšovi ještě v Midjánu: "Jen se vrať do Egypta,
neboť zemřeli všichni, kteří ti ukládali o život."
Exd 4 20 Mojžíš tedy vzal svou ženu a syny, posadil je na osla a vracel se do
egyptské země. A do ruky si vzal Boží hůl.
Exd 4 21 Hospodin dále Mojžíšovi poručil: "Až se vrátíš do Egypta, hleď, abys
před faraónem udělal všechny zázraky, jimiž jsem tě pověřil. Já však zatvrdím jeho srdce a on
lid nepropustí.
Exd 4 22 Potom faraónovi řekneš: Toto praví Hospodin: Izrael je můj prvorozený
syn.
Exd 4 23 Vzkázal jsem ti: Propust' mého syna, aby mi sloužil. Ale ty jsi jej
propustit odmítl. Za to zabiji tvého prvorozeného syna."
Exd 4 24 Když se na cestě chystali nocovat, střetl se s ním Hospodin a chtěl ho
usmrtit.
Exd 4 25 Tu vzala Sípóra kamenný nůž, obřezala předkožku svého syna, dotkla se
jeho nohou a řekla: "Jsi můj ženich, je to zpečetěno krví."

Exd 4 26 A Hospodin ho nechal být. Tehdy se při obřizkách říkalo: "Jsi ženich, je to zpečetěno krví."

Exd 4 27 Hospodin řekl Áronovi: "Jdi na poušť naproti Mojžíšovi." Áron šel, setkal se s ním u Boží hory a políbil ho.

Exd 4 28 Mojžíš oznámil Áronovi všechna Hospodinova slova, s nimiž ho poslal, a všechna znamení, kterými ho pověřil.

Exd 4 29 Pak šel Mojžíš s Áronem a shromáždili všechny izraelské starší.

Exd 4 30 Áron vyřídil všechna slova, která mluvil Hospodin k Mojžíšovi, a Mojžíš učinil před očima lidu ona znamení.

Exd 4 31 A lid uvěřil. Když slyšeli, že Hospodin navštívil Izraelce a že pohleděl na jejich ujařmení, padli na kolena a klaněli se.

Exd 5 1 Mojžíš s Áronem pak předstoupili před faraóna a řekli: "Toto praví Hospodin, Bůh Izraele: Propust' můj lid, ať mi v poušti slaví slavnost."

Exd 5 2 Faraó však odpověděl: "Kdo je Hospodin, že bych ho měl uposlechnout a propustit Izraelce? Hospodina neznám a Izraelce nepropustím!"

Exd 5 3 Řekli: "Potkal se s námi Bůh Hebrejů. Dovoľ nám nyní odejít do pouště na vzdálenost tří dnů cesty a přinést oběť Hospodinu, našemu Bohu, aby nás nenapadl morem nebo mečem."

Exd 5 4 Egyptský král je okřikl: "Proč, Mojžíši a Árone, odvádíte lid od jeho prací? Jděte za svými robotami!"

Exd 5 5 A faraó pokračoval: "Hle, lidu země je teď mnoho, a vy chcete, aby nechali svých robot?"

Exd 5 6 Onoho dne přikázal faraó poháněčům lidu a dozorcům:

Exd 5 7 "Propříště nebudete vydávat lidu slámu k výrobě cihel jako dříve. Ať si jdou slámu nasbírat sami!"

Exd 5 8 A uložíte jim dodat stejné množství cihel, jaké vyráběli dříve. Nic jim neslevujte, jsou líní. Proto křičí: Pojdme obětovat svému Bohu.

Exd 5 9 Ať na ty muže těžce dolehne otročina, aby měli co dělat a nedali na lživé řeči."

Exd 5 10 Poháněči lidu a dozorcí vyšli a ohlásili lidu: "Toto praví faraó: Nedám vám žádnou slámu.

Exd 5 11 Sami si jděte nabrat slámu, kde ji najdete. Ale z vaší pracovní povinnosti se nic nesleví."

Exd 5 12 Lid se rozběhl po celé egyptské zemi, aby na strništích sbíral slámu.

Exd 5 13 Poháněči je honili: "Plňte svůj denní úkol, jako když sláma byla."

Exd 5 14 Dozorcí z řad Izraelců, které nad nimi ustanovili faraónovi poháněči, byli bití. Vytýkalo se jim: "Proč jste v těchto dnech nevyrobili tolik cihel jako dříve?"

Exd 5 15 Dozorcí z řad Izraelců tedy přišli aúpěli před faraónem: "Proč se svými otroky takhle jednáš?"

Exd 5 16 Tvým otrokům se nedodává sláma, ale pokud jde o cihly, poroučejí nám: "Dělejte!" Hle, tvoji otroci jsou bití a tvůj lid bude pykat za hřích".

Exd 5 17 Faraó odpověděl: "Jste lenoši líní, proto říkáte: "Pojdme obětovat Hospodinu."

Exd 5 18 Hned jděte dělat! Sláma vám dodávána nebude, ale dodávku cihel odvedete."

Exd 5 19 Dozorcí z řad Izraelců viděli, že je s nimi zle, když bylo řečeno: "Nesmíte snížit svůj denní úkol výroby cihel."

Exd 5 20 Když vycházeli od faraóna, narazili na Mojžíše a Árona, kteří se s nimi chtěli setkat.

Exd 5 21 vyčítali jim: "Ať se nad vámi ukáže Hospodin a rozsoudí. Vy jste pokáleli naši pověst u faraóna a jeho služebníků. Dali jste jim do ruky meč, aby nás povraždili."

Exd 5 22 Mojžíš se obrátil k Hospodinu a řekl: "Panovníku, proč jsi dopustil na tento lid zlo? Proč jsi mě vlastně poslal?"

Exd 5 23 Od chvíle, kdy jsem předstoupil před faraóna, abych mluvil tvým jménem, nakládá s tímto lidem ještě hůře. A ty svůj lid stále nevysvobozuješ."

Exd 6 1 Hospodin Mojžíšovi odpověděl: "Nyní uvidíš, co faraónovi udělám. Donutím ho, aby je propustil; donutím ho, aby je vypudil ze své země."

Exd 6 2 Bůh promluvil k Mojžíšovi a ujistil ho: "Já jsem Hospodin.

Exd 6 3 Ukázal jsem se Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi jako Bůh všemohoucí. Ale své jméno Hospodin jsem jim nedal poznat.

Exd 6 4 Ustavil jsem s nimi také svou smlouvu, že jim dám kenaanskou zemi, zemi jejich putování, kde pobývali jako hosté.

Exd 6 5 Rovněž jsem uslyšel sténání Izraelců, které si Egyptané podrobili v otroctví, a rozpomenul jsem se na svou smlouvu.

Exd 6 6 Proto řekni Izraelcům: Já jsem Hospodin. Vyvedu vás z egyptské roboty, vysvobodím vás z vašeho otroctví a vykoupím vás vztaženou paží a velkými soudy.

Exd 6 7 Vezmu si vás za lid a budu vám Bohem. Poznáte, že já jsem Hospodin, váš Bůh, který vás vyvede z egyptské roboty.

Exd 6 8 Dovedu vás do země, kterou jsem přísězně slíbil dát Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi. Vám ji dám do vlastnictví. Já jsem Hospodin."

Exd 6 9 Mojžíš to tak Izraelcům vyhlásil, ale ti nebyli pro malomyslnost a

tvrdou otročinu s to Mojžíšovi naslouchat.
Exd 6 10 Hospodin dále mluvil k Mojžíšovi:
Exd 6 11 "Předstup před faraóna, krále egyptského, a vyřiď mu, ať propustí Izraelce ze své země."
Exd 6 12 Mojžíš Hospodinu namítl: "Když mi nenaslouchají Izraelci, jak by mě poslechl faraó! Nejsem způsobilý mluvit."
Exd 6 13 Ale Hospodin Mojžíšovi a Áronovi domluvil a dal jim příkazy pro Izraelce i pro faraóna, krále egyptského, aby připravili odchod Izraelců z egyptské země.
Exd 6 14 Toto jsou představitelé otcovských rodů: Rúbenovci, potomci Izraelova prvorozeného: Chanók a Palú, Chesrón a Karmí. To jsou čeledi Rúbenovy.
Exd 6 15 Šimeónovci: Jemúel, Jámin, Ohad, Jákin, Sochar a Šaul, syn Kenaanky. To jsou čeledi Šimeónovy.
Exd 6 16 Toto jsou jména Léviůvců podle jejich rodopisu: Geršón, Kehat a Merarí. Lévi byl živ sto třicet sedm let.
Exd 6 17 Geršónovci: Libní a Šimeí podle svých čeledí.
Exd 6 18 Kehatovci: Amrák, Jishár, Chebrón a Uzíel. Kehat byl živ sto třicet tři léta.
Exd 6 19 Meraríovci: Machlí a Muší. To jsou lévijské čeledi podle jejich rodopisu.
Exd 6 20 Amrák si vzal za ženu Jókebedu, svou tetu. Ta mu porodila Árona a Mojžíše. Amrák byl živ sto třicet sedm let.
Exd 6 21 Synové Jishárovi: Kórach, Nefeg a Zikrí.
Exd 6 22 Synové Uzíelovi: Míšael, Elsáfan a Sitrí.
Exd 6 23 Áron si vzal za ženu Elíšebu, dceru Amínadabovu, sestru Nachšónovu. Ta mu porodila Nádaba, Abíhúa, Eleazara a Ítamara.
Exd 6 24 Synové Kórachovi: Asír, Elkána a Abíasaf. To jsou kórachovské čeledi.
Exd 6 25 Eleazar, syn Áronův, si vzal za ženu jednu z dcer Pútíelových. Ta mu porodila Pinchasa. To jsou představitelé lévijských rodů podle svých čeledí.
Exd 6 26 Z tohoto pokolení pocházejí ten Áron a Mojžíš, k nimž mluvil Hospodin: "Vyveďte z egyptské země Izraelce seřazené po oddílech."
Exd 6 27 Oni to byli, kdo mluvili k faraónovi, králi egyptskému, že mají vyvést Izraelce z Egypta. To tedy byli Mojžíš a Áron.
Exd 6 28 To bylo tehdy, když Hospodin mluvil k Mojžíšovi v egyptské zemi.
Exd 6 29 Hospodin promluvil k Mojžíšovi: "Já jsem Hospodin! Řekni faraónovi, králi egyptskému, všechno, co k tobě mluvím."
Exd 6 30 Mojžíš však Hospodinu namítl: "Nejsem způsobilý mluvit. Jak by mě faraó poslechl?"
Exd 7 1 Hospodin řekl Mojžíšovi: "Pohleď, ustanovil jsem tě, abys byl pro faraóna Bohem, a Áron, tvůj bratr, bude tvým prorokem.
Exd 7 2 Ty mu povíš všechno, co ti přikážu, a Áron, tvůj bratr, bude mluvit s faraónem, aby propustil Izraelce ze své země.
Exd 7 3 Já však zatvrdím faraónovo srdce a učiním v egyptské zemi mnoho svých znamení a zázraků.
Exd 7 4 Faraó vás neposlechne, ale já vložím na Egypt svou ruku. Vyvedu zástupy svého lidu, syny Izraele, z egyptské země, ale ji postihnou velkými soudy.
Exd 7 5 Egyptané poznají, že já jsem Hospodin, až vztáhnu svou ruku na Egypt a vyvedu Izraelce z jejich středu."
Exd 7 6 Mojžíš a Áron učinili přesně tak, jak jim Hospodin přikázal.
Exd 7 7 Mojžíšovi bylo osmdesát let a Áronovi osmdesát tři léta, když mluvili s faraónem.
Exd 7 8 Hospodin dále řekl Mojžíšovi a Áronovi:
Exd 7 9 "Až k vám faraó promluví: "Prokažte se nějakým zázrakem", řekneš Áronovi: "Vezmi svou hůl a hoď ji před faraóna", a stane se drakem."
Exd 7 10 Mojžíš s Áronem tedy předstoupili před faraóna a učinili, jak Hospodin přikázal. Áron hodil svou hůl před faraóna i před jeho služebníky a ona se stala drakem.
Exd 7 11 Faraó však také povolal mudrce a čaroděje, a egyptští věštcí učinili svými kejklery totéž.
Exd 7 12 Hodili každý svou hůl na zem a ony se staly draky. Ale Áronova hůl jejich hole pohltila.
Exd 7 13 Srdce faraónovo se však zatvrdilo a neposlechl je, jak Hospodin předpověděl.
Exd 7 14 Hospodin řekl Mojžíšovi: "Srdce faraónovo je neoblomné. Nechce lid propustit.
Exd 7 15 Jdi k faraónovi ráno. Až půjde k vodě, postav se naproti němu na břehu Nilu a vezmi si do ruky hůl, která se proměnila v hada.
Exd 7 16 Řekneš mu: Hospodin, Bůh Hebrejů, mě k tobě posílá se vzkazem: Propušt' můj lid, aby mi na poušti sloužil. Ale ty jsi dosud neposlechl.
Exd 7 17 Toto praví Hospodin: Podle toho poznáš, že já jsem Hospodin: Holí, kterou mám v ruce, teď udeřím do vody v Nilu, a ta se promění v krev.
Exd 7 18 Ryby, které jsou v Nilu, leknou a Nil bude páchnout. Marně budou Egyptané usilovat, aby se mohli napít vody z Nilu."
Exd 7 19 Hospodin dále řekl Mojžíšovi: "Vyzvi Árona: "Vezmi svou hůl a vztáhni

ruku nad egyptské vody, nad průplavy, nad říční ramena, nad jezera, vůbec nad všechny nahromaděné vody." Stanou se krví. V celé egyptské zemi bude krev, i ve džberech a džbánech." Exd 7 20 Mojžíš a Áron učinili, jak Hospodin přikázal. Áron pozdvihl hůl a před očima faraóna a jeho služebníků udeřil do vody v Nilu a všechna voda Nilu se proměnila v krev. Exd 7 21 Ryby v Nilu lekly, Nil začal páchnout a Egypťané nemohli vodu z Nilu pít. A krev byla v celé egyptské zemi. Exd 7 22 Ale totéž učinili egyptští věštcí svými kejklemi. Faraónovo srdce se zatvrdilo a neposlechl je, jak Hospodin předpověděl. Exd 7 23 Farao se obrátil a vešel do svého domu, a ani toto si nevzal k srdci. Exd 7 24 Všichni Egypťané kopali kolem Nilu, aby přišli na pitnou vodu, protože vodu z Nilu pít nemohli. Exd 7 25 To trvalo plných sedm dní poté, co Hospodin zasáhl Nil. [(Exodus 7:26) Potom Hospodin řekl Mojžíšovi: "Předstup před faraóna a řekni mu: Toto praví Hospodin: Propust' můj lid, aby mi sloužil.] [(Exodus 7:27) Budeš-li se zdráhat jej propustit, napadnu celé tvé území žábami.] [(Exodus 7:28) Nil se bude žábami hemžit, vylezou a vniknou do tvého domu, do tvé ložnice a na tvé lože i do domu tvých služebníků a mezi tvůj lid, do tvých pecí a díží.] [(Exodus 7:29) I po tobě, po tvém lidu a po všech tvých služebnících polezou žáby.] Exd 8 1 Hospodin dále řekl Mojžíšovi: "Vyzvi Árona: "Vztáhni ruku se svou holí nad průplavy, nad říční ramena i nad jezera a vyveď na egyptskou zemi žáby."" Exd 8 2 Áron vztáhl ruku nad egyptské vody a žáby vylézaly, až pokryly egyptskou zemi. Exd 8 3 Ale totéž učinili věštcí svými kejklemi a i oni vyvedli na egyptskou zemi žáby. Exd 8 4 Tu povolal farao Mojžíše a Árona a řekl: "Proste Hospodina, aby mě i můj lid zbavil žab. Pak propustím lid, aby obětoval Hospodinu." Exd 8 5 Mojžíš faraónovi odpověděl: "Rač mi sdělit, kdy mám prosit za tebe, za tvé služebníky a za tvůj lid, aby Hospodin vyhladil žáby u tebe i v tvých domech. Zůstanou jen v Nilu." Exd 8 6 Farao odpověděl: "Zítra." Mojžíš řekl: "Ať je podle tvého slova, abys poznal, že nikdo není jako Hospodin, náš Bůh. Exd 8 7 Žáby se stáhnou od tebe i z tvých domů, od tvých služebníků a od tvého lidu. Zůstanou jen v Nilu." Exd 8 8 Nato odešel Mojžíš s Áronem od faraóna a Mojžíš úpěnlivě volal k Hospodinu kvůli žábám, kterými faraóna postihl. Exd 8 9 Hospodin učinil podle Mojžíšovy prosby a žáby v domech, ve dvorcích i na polích pošly. Exd 8 10 Shrabali je na hromady a kupy a zápach z nich naplnil zemi. Exd 8 11 Když však farao viděl, že nastala úleva, zůstal v srdci neoblomný a neposlechl je, jak Hospodin předpověděl. Exd 8 12 Hospodin řekl Mojžíšovi: "Vyzvi Árona: "Vztáhni svou hůl a udeř do prachu na zemi!" Stanou se z něho po celé egyptské zemi komáři." Exd 8 13 I učinili tak. Áron vztáhl ruku s holí a udeřil do prachu na zemi a na lidech i na dobytku se objevili komáři. Po celé egyptské zemi se ze všeho prachu země stali komáři. Exd 8 14 Když totéž chtěli učinit věštcí svými kejklemi, totiž vyvést komáry, nemohli. A komáři byli na lidech i na dobytku. Exd 8 15 Věštcí tedy řekli faraónovi: "Je to prst Boží." Srdce faraónovo se však zatvrdilo a neposlechl je, jak Hospodin předpověděl. Exd 8 16 Hospodin řekl Mojžíšovi: "Za časného jitra se postav před faraóna, až vyjde k vodě. Řekneš mu: Toto praví Hospodin: Propust' můj lid, aby mi sloužil! Exd 8 17 Jestliže můj lid nepropustíš, pošlu na tebe, na tvé služebníky, na tvůj lid i na tvé domy mouchy. Domy Egypťanů budou plné much, i ta půda, na které žijí. Exd 8 18 Ale zemi Gošen, kde se zdržuje můj lid, v onen den podivuhodně odliším. Tam mouchy nebudou, abys poznal, že já jsem Hospodin i uprostřed této země. Exd 8 19 Učiním rozdíl mezi lidem svým a lidem tvým. Toto znamení se stane zítra." Exd 8 20 A Hospodin tak učinil. Dotěrné mouchy vnikly do domu faraónova, do domu jeho služebníků a na celou egyptskou zemi. Země byla těmi mouchami zamořena. Exd 8 21 Tu povolal farao Mojžíše a Árona a řekl: "Nuže, přineste oběť svému Bohu zde v zemi." Exd 8 22 Mojžíš odpověděl: "Nebylo by správné, abychom to učinili. To, co máme obětovat Hospodinu, svému Bohu, je Egypťanům ohavností. Copak by nás neukamenovali, kdybychom před nimi obětovali, co je jim ohavností? Exd 8 23 Odejdemo do pouště na vzdálenost tří dnů cesty a tam budeme obětovat Hospodinu, svému Bohu, jak nám nařídil." Exd 8 24 Farao řekl: "Propustím vás tedy, abyste obětovali Hospodinu, svému Bohu, na poušti. Jenom neodcházejte příliš daleko. Proste za mne." Exd 8 25 Mojžíš odpověděl: "Až od tebe odejdu, budu prosit Hospodina a zítra odletí mouchy od faraóna, od jeho služebníků i od jeho lidu. Jen ať nás opět farao neobelstí, že by nechtěl propustit lid, aby obětoval Hospodinu." Exd 8 26 Pak Mojžíš od faraóna odešel a prosil Hospodina. Exd 8 27 A Hospodin učinil, jak Mojžíš řekl. Mouchy odletěly od faraóna, od

jeho služebníků i od jeho lidu. Ani jediná nezůstala.
 Exd 8 28 Ale farao zůstal v srdci neoblomný i tentokrát a lid nepropustil.
 Exd 8 29
 Exd 8 30
 Exd 8 31
 Exd 8 32
 Exd 9 1 Hospodin řekl Mojžíšovi: "Předstup před faraóna a promluv k němu: Toto
 praví Hospodin, Bůh Hebrejů: Propust' můj lid, aby mi sloužil!
 Exd 9 2 Budeš-li se zdráhat jej propustit a zatvrdíš-li se proti nim ještě
 víc,
 Exd 9 3 tu na tvá stáda, která jsou na poli, na koně, na osly, na velbloudy,
 na skot i na brav, dolehne Hospodinova ruka velmi těžkým morem.
 Exd 9 4 Hospodin však bude podivuhodně rozlišovat mezi stády izraelskými a
 stády egyptskými, takže nezajde nic z toho, co patří Izraelcům.
 Exd 9 5 Hospodin také určil lhůtu: Zítra toto učiní Hospodin v celé zemi."
 Exd 9 6 A nazítří to Hospodin učinil. Všechna egyptská stáda posla, ale z
 izraelských stád nepošel jediný kus.
 Exd 9 7 Farao si to dal zjistit, a vskutku z izraelských stád nepošel jediný
 kus; přesto zůstalo srdce faraónovo neoblomné a lid nepropustil.
 Exd 9 8 Hospodin řekl Mojžíšovi a Áronovi: "Naberte si plné hrsti sazí z pece
 a Mojžíš ať je rozhazuje faraónovi před očima směrem k nebi.
 Exd 9 9 Bude z nich po celé egyptské zemi poprašek, který způsobí na lidech i
 na dobytku po celé egyptské zemi vředy hnisavých neštovic."
 Exd 9 10 Nabrali tedy saze z pece, postavili se před faraóna a Mojžíš je
 rozhazoval směrem k nebi. Na lidech i na dobytku se objevily vředy hnisavých neštovic.
 Exd 9 11 Ani věstci se nemohli postavit před Mojžíše pro vředy, neboť vředy
 byly na věštcích i na všech Egyptanech.
 Exd 9 12 Hospodin však zatvrdil faraónovo srdce, takže je neposlechl, jak
 Hospodin Mojžíšovi předpověděl.
 Exd 9 13 Hospodin řekl Mojžíšovi: "Za časného jitra se postav před faraóna.
 Řekneš mu: Toto praví Hospodin, Bůh Hebrejů: Propust' můj lid, aby mi sloužil!
 Exd 9 14 Tentokrát zasáhnu do srdce všemi svými údery tebe i tvé služebníky a
 tvůj lid, abys poznal, že na celé zemi není nikdo jako já.
 Exd 9 15 Vždyť už tehdy, když jsem vztáhl ruku, abych bil tebe i tvůj lid
 morem, mohl jsi být vyhlazen ze země.
 Exd 9 16 Avšak proto jsem tě zachoval, abych na tobě ukázal svou moc a aby se
 po celé zemi vypravovalo o mém jménu.
 Exd 9 17 Stále jednáš proti mému lidu zpupně a nechceš jej propustit.
 Exd 9 18 Proto spustím zítra v tuto dobu tak hrozné krupobití, jaké v Egyptě
 nebylo ode dne jeho vzniku až do nynějška.
 Exd 9 19 Nuže, dej odvést do bezpečí svá stáda a všechno, co máš na poli.
 Všechny lidi i dobytek, vše, co bude zastiženo na poli a nebude shromážděno do domu, potluče
 krupobití, takže zemřou."
 Exd 9 20 Kdo z faraónových služebníků se Hospodinova slova ulekl, zahnal své
 otroky a svá stáda do domů.
 Exd 9 21 Kdo si slovo Hospodinovo nevzal k srdci, nechal své otroky a svá stáda
 na poli.
 Exd 9 22 Hospodin řekl Mojžíšovi: "Vztáhni svou ruku k nebi. Na celou egyptskou
 zemi dolehne krupobití, na lidi, na dobytek i na všechny polní byliny v egyptské zemi."
 Exd 9 23 Když Mojžíš vztáhl svou hůl k nebi, dopustil Hospodin hromobití a
 krupobití. Na zemi padal oheň. Tak Hospodin spustil krupobití na egyptskou zemi.
 Exd 9 24 Nastalo krupobití a uprostřed krupobití šlehal oheň; něco tak hrozného
 nebylo v celé zemi egyptské od dob, kdy se dostala do moci tohoto pronároda.
 Exd 9 25 Krupobití potlouklo v celé egyptské zemi všechno, co bylo na poli, od
 lidí po dobytek; krupobití potlouklo také všechny polní byliny a polámalo všechno polní
 stromoví.
 Exd 9 26 Jenom v zemi Gošenu, kde sídlili Izraelci, krupobití nebylo.
 Exd 9 27 Tu si farao dal předvolat Mojžíše a Árona a řekl jim: "Opět jsem
 zhřešil. Hospodin je spravedlivý, a já i můj lid jsme svévolníci.
 Exd 9 28 Proste Hospodina. Božího hromobití a krupobití je už dost. Propustím
 vás, nemusíte tu už dál zůstat."
 Exd 9 29 Mojžíš mu odpověděl: "Jen co vyjdu z města, rozprostřu své dlaně k
 Hospodinu. Hromobití přestane a krupobití skončí, abys poznal, že země je Hospodinova.
 Exd 9 30 Víím ovšem, že ty ani tvoji služebníci se stále ještě nebudete
 Hospodina Boha bát."
 Exd 9 31 Potlučen byl len a ječmen, protože ječmen byl už v klasech a len
 nasazoval toboleky.
 Exd 9 32 Pšenice a špalda však potlučeny nebyly, protože jsou pozdní.
 Exd 9 33 Mojžíš vyšel od faraóna z města a rozprostřel dlaně k Hospodinu.
 Hromobití a krupobití přestalo a déšť už nezaplavoval zemi.
 Exd 9 34 Když farao viděl, že přestal déšť a krupobití i hromobití, hřešil
 dále. Zůstal v srdci neoblomný, on i jeho služebníci.

Exd 9 35 Srdce faraónovo se zatvrdilo a Izraelce nepropustil, jak Hospodin
skrže Mojžíše předpověděl.

Exd 10 1 Hospodin řekl Mojžíšovi: "Předstup před faraóna. Já jsem totiž učinil
jeho srdce i srdce jeho služebníků neoblomné, abych mohl uprostřed nich provést tato svá
znamení

Exd 10 2 a ty abys mohl vypravovat svým synům i vnukům o tom, co jsem v Egyptě
dokázal, i o znameních, která jsem mezi nimi udělal, ať víte, že já jsem Hospodin."

Exd 10 3 Mojžíš a Áron tedy předstoupili před faraóna a řekli mu: "Toto praví
Hospodin, Bůh Hebrejů: Jak dlouho se budeš zdráhat pokořit se přede mnou? Propust' můj lid, aby
mi sloužil.

Exd 10 4 Budeš-li se zdráhat propustit můj lid, pak na tvé území uvedu zítra
kobyly.

Exd 10 5 Přikryjí povrch země, takže nebude možno zemi ani vidět, a sežerou
zbytek toho, co vyvázlo, co vám zůstalo po krupobití. Ožerou také všechny stromy, které vám na
polích znovu raší.

Exd 10 6 Naplní tvé domy, domy všech tvých služebníků i domy všech Egyptanů.
Něco takového neviděli tvoji otcové ani dědové od doby, kdy začali obdělávat půdu, až dodnes."

Nato se Mojžíš obrátil a odešel od faraóna.

Exd 10 7 Faraónovi služebníci řekli: "Jak dlouho nám bude tento člověk léčkou?
Propust' ty muže, ať slouží Hospodinu, svému Bohu. Což jsi dosud nepoznal, že hrozí Egyptu
zánik?"

Exd 10 8 Mojžíš a Áron byli přivedeni zpět k faraónovi. Ten jim řekl: "Nuže,
služte Hospodinu, svému Bohu. Kdo všechno má jít?"

Exd 10 9 Mojžíš odpověděl: "Půjdeme se svou mládeží i se starci, půjdeme se svými
syny i dcerami, se svým bravem i skotem, neboť máme slavnost Hospodinovu."

Exd 10 10 Farao jim však řekl: "To tak! Myslíte si, že Hospodin bude s vámi,
když vás propustím s dětmi? To jste si zamlouvali špatnou věc.

Exd 10 11 Kdepak! Vy muži si jděte a služte Hospodinu, když o to tak stojíte." A
vyhnali je od faraóna.

Exd 10 12 Hospodin řekl Mojžíšovi: "Vztáhni nad egyptskou zemi ruku, aby
přilétly na egyptskou zemi kobyly a sežraly všechny byliny země, všechno, co zůstalo po
krupobití."

Exd 10 13 Mojžíš tedy vztáhl nad egyptskou zemi hůl a Hospodin přihnál na zemi
východní vítr. Ten vál po celý den a celou noc. Když nastalo jitro, přinesl východní vítr
kobyly.

Exd 10 14 Kobyly přilétly na celou egyptskou zemi a spustily se na celé území
Egypta v takovém množství, že tolik kobilek nebylo nikdy předtím ani potom.

Exd 10 15 Přikryly povrch celé země, až se na zemi zatmělo, a sežraly všechny
byliny na zemi i všechno ovoce na stromech, co zbylo po krupobití. Na stromech a na polních
bylinách po celé egyptské zemi nezbylo nic zeleného.

Exd 10 16 Farao rychle povolal Mojžíše a Árona. Řekl jim: "Zhřešil jsem proti
Hospodinu, vašemu Bohu, i proti vám.

Exd 10 17 Sejmí prosím můj hřích ještě tentokrát a prostě Hospodina, svého Boha,
aby jen odvrátil ode mne tuto smrt."

Exd 10 18 Mojžíš od faraóna odešel a prosil Hospodina.

Exd 10 19 Tu Hospodin obrátil vítr a velmi silný mořský vítr odnesl kobyly a
prudce je vrhl do Rákosového moře, takže na celém egyptském území nezůstala jediná kobylka.

Exd 10 20 Avšak Hospodin zatvrdil faraónovo srdce, takže Izraelce nepropustil.

Exd 10 21 Hospodin řekl Mojžíšovi: "Vztáhni svou ruku k nebi a egyptskou zemi
zahalí temnota, taková temnota, že se dá nahmatat."

Exd 10 22 Mojžíš vztáhl ruku k nebi. Tu nastala po celé egyptské zemi tma tmoucí
a trvala po tři dny.

Exd 10 23 Lidé neviděli jeden druhého; po tři dny se nikdo neodvážil hnout ze
svého místa. Ale všichni Izraelci měli ve svých obydlích světlo.

Exd 10 24 Farao povolal Mojžíše a řekl: "Odejďte! Služte Hospodinu! Zanechte tu
jenom svůj brav a skot. Také vaše děti mohou jít s vámi."

Exd 10 25 Mojžíš odpověděl: "Ty sám nám dáš potřebné k obětním hodům a k
zápalným obětem, abychom je připravili Hospodinu, svému Bohu.

Exd 10 26 Půjdou s námi i naše stáda, ani pazneht tu nezůstane. Budeme z nich
brát k službě Hospodinu, svému Bohu. My ještě nevíme, čím budeme Hospodinu sloužit, dokud tam
nepřijdeme."

Exd 10 27 Avšak Hospodin zatvrdil faraónovo srdce a on je nedovolil propustit.

Exd 10 28 Farao řekl: "Odejdi ode mne. Dej si pozor, ať mi už nepřijdeš na oči.
Neboť v den, kdy mi přijdeš na oči, zemřeš!"

Exd 10 29 Mojžíš odpověděl: "Jak jsi řekl. Už ti na oči nepřijdu."

Exd 11 1 Hospodin řekl Mojžíšovi: "Ještě jednu ránu uvedu na faraóna a na
Egypt. Potom vás odtud propustí, nadobro vyhostí, přímo vás odtud vyžene.

Exd 11 2 Vybidni lid, ať si vyžádá každý muž od svého souseda a každá žena od
své sousedky stříbrné a zlaté šperky."

Exd 11 3 A Hospodin zjednal lidu v očích Egyptanů přízeň. Také sám Mojžíš
platil v egyptské zemi za velice významného v očích faraónových služebníků i v očích lidu.

Exd 11 4 Mojžíš řekl faraónovi: "Toto praví Hospodin: O půlnoci projdu Egyptem.

Exd 11 5 Všichni prvorození v egyptské zemi zemřou, od prvorozeného syna faraónova, který sedí na jeho trůnu, po prvorozeného syna otrokyně, která mele na mlýnu, i všechno prvorozené z dobytka.

Exd 11 6 Po celé egyptské zemi se bude rozléhat veliký křik, jakého nebylo a už nebude.

Exd 11 7 Ale na žádného Izraelce ani pes nezavrčí, ani na člověka ani na dobytče, abyste poznali, že Hospodin podivuhodně rozlišuje mezi Egyptem a Izraelem.

Exd 11 8 Všichni tito tvoji služebníci sestoupí ke mně, budou se mi klanět a říkat: Odejdi ty i všechen lid, který jde za tebou! Teprve potom odejdu." Nato Mojžíš, planoucí hněvem, od faraóna odešel.

Exd 11 9 Hospodin řekl Mojžíšovi: "Faraó vás neposlechne, a tak mých zázraků v egyptské zemi ještě přibude."

Exd 11 10 Mojžíš a Áron všechny ty zázraky před faraónem učinili, ale Hospodin zatvrdil faraónovo srdce, takže Izraelce ze své země nepustil.

Exd 12 1 Hospodin řekl Mojžíšovi a Áronovi v egyptské zemi:

Exd 12 2 "Tento měsíc bude pro vás začátkem měsíců. Bude pro vás prvním měsícem v roce.

Exd 12 3 Vyhlaste celé izraelské pospolitosti: Desátého dne tohoto měsíce si každý vezmete beránka podle svých rodů, beránka na rodinu.

Exd 12 4 Kdyby byla rodina malá a na beránka by nestačila, přibere si každý souseda, který bydlí nejblíže jeho rodiny, aby doplnil počet osob. Podle toho, kolik kdo sní, stanovíte počet na beránka.

Exd 12 5 Budete mít beránka bez vady, ročního samce. Vezmete jej z ovcí nebo z koz.

Exd 12 6 Budete jej opatrovat až do čtrnáctého dne tohoto měsíce. Navečer bude celé shromáždění izraelské pospolitosti beránky zabíjet.

Exd 12 7 Pak vezmou trochu krve a potrou jí obě veřeje i nadpraží u domů, v nichž jej budou jíst.

Exd 12 8 Tu noc budou jíst maso upečené na ohni a k němu budou jíst nekvašené chleby s hořkými bylinami.

Exd 12 9 Nebudete z něho jíst nic syrového ani vařeného ve vodě, nýbrž jen upečené na ohni s hlavou i s nohama a vnitřnostmi.

Exd 12 10 Nic z něho nenecháte do rána. Co z něho zůstane do rána, spálíte ohněm.

Exd 12 11 Budete jej jíst takto: Budete mít přepásaná bedra, opánky na nohou a hůl v ruce. Sníte jej ve chvatu. To bude Hospodinův hod beránka.

Exd 12 12 Tu noc projdu egyptskou zemí a všechno prvorozené v egyptské zemi pobiji, od lidí až po dobytek. Všechna egyptská božstva postihnu svými soudy. Já jsem Hospodin.

Exd 12 13 Na domech, v nichž budete, budete mít na znamení krev. Když tu krev uvidím, pomínu vás a nedolehne na vás zhoubný úder, až budu bít egyptskou zemi.

Exd 12 14 Ten den vám bude dnem pamětním, budete jej slavit jako slavnost Hospodinovu. Budete jej slavit po všechna svá pokolení. To je provždy platné nařízení.

Exd 12 15 Po sedm dní budete jíst nekvašené chleby. Hned prvního dne odstraníte ze svých domů kvas. Každý, kdo by od prvního do sedmého dne jedl něco kvašeného, bude z Izraele vyobcován.

Exd 12 16 Prvního dne budete mít bohoslužebné shromáždění. I sedmého dne budete mít bohoslužebné shromáždění. V těch dnech se nebude konat žádné dílo. Smíte si připravit jen to, co každý potřebuje k jídlu.

Exd 12 17 Budete dbát na ustanovení o nekvašených chlebech, neboť právě toho dne jsem vyvedl vaše oddíly z egyptské země. Na tento den budete bedlivě dbát. To je provždy platné nařízení pro všechna vaše pokolení.

Exd 12 18 Od večera čtrnáctého dne prvního měsíce budete jíst nekvašené chleby až do večera jedenadvacátého dne téhož měsíce.

Exd 12 19 Po sedm dní se nenajde ve vašich domech kvas. Každý, kdo by jedl něco kvašeného, bude vyobcován z pospolitosti Izraele, i host a domorodec.

Exd 12 20 Nebudete jíst nic kvašeného. Ve všech svých obydlích budete jíst nekvašené chleby."

Exd 12 21 Mojžíš svolal všechny izraelské starší a řekl jim: "Jděte si vzít kus z bravu podle vašich čeledí a zabijte velikonočního beránka.

Exd 12 22 Potom vezměte svazek yzopu, namočte jej v misce s krví a krví z misky potřete nadpraží a obě veřeje. Ať nikdo z vás až do rána nevychází ze dveří svého domu.

Exd 12 23 Až Hospodin bude procházet zemí, aby udeřil na Egypt, uvidí krev na nadpraží a na obou veřejích. Hospodin ty dveře pomine a nedopustí, aby do vašeho domu vešel zhoubce a udeřil na vás.

Exd 12 24 Dbejte na toto ustanovení. To je provždy platné nařízení pro tebe i pro tvé syny.

Exd 12 25 Až přijdete do země, kterou vám Hospodin dá, jak přislíbil, dbejte na tuto službu.

Exd 12 26 Až se vás pak vaši synové budou ptát, co pro vás tato služba znamená,

Exd 12 27 odpovíte: "Je to velikonoční obětní hod Hospodinův. On v Egyptě pomínil domy synů Izraele. Když udeřil na Egypt, naše domy vysvobodil." Lid padl na kolena a

klaněl se.

- Exd 12 28 Izraelci pak odešli a učinili přesně tak, jak Hospodin Mojžíšovi a Áronovi přikázal.
- Exd 12 29 Když nastala půlnoc, pobil Hospodin v egyptské zemi všechno prvorozené, od prvorozeného syna faraónova, který seděl na jeho trůnu, až po prvorozeného syna zajatce v žalářní kobce, i všechno prvorozené z dobytka.
- Exd 12 30 Tu farao v noci vstal, i všichni jeho služebníci a všichni Egypťané, a v celém Egyptě nastal veliký křik, protože nebylo domu, kde by nebyl mrtvý.
- Exd 12 31 Ještě v noci povolal Mojžíše a Árona a řekl: "Seberte se a odejděte z mého lidu, vy i Izraelci. Jděte, služte Hospodinu, jak jste žádali.
- Exd 12 32 Vezměte také svůj brav i skot, jak jste žádali, a jděte. Vyproste požehnání i pro mne."
- Exd 12 33 Egypťané naléhali na lid a spěchali s jeho propuštěním ze země, protože si říkali: "Všichni pomřeme!"
- Exd 12 34 Lid tedy vzal těsto ještě nevykynuté, zabalil díže do plášťů a nesl na ramenou.
- Exd 12 35 Izraelci jednali podle Mojžíšova rozkazu; vyžádali si též od Egypťanů stříbrné a zlaté šperky a pláště.
- Exd 12 36 A Hospodin zjednal lidu přízeň v očích Egypťanů a oni jim vyhověli. Tak vyplenili Egypt.
- Exd 12 37 Izraelci vytáhli z Ramesesu do Sukótu, kolem šesti set tisíc pěších mužů kromě dětí.
- Exd 12 38 vyšlo s nimi také mnoho přimíšeného lidu a obrovská stáda bravu a skotu.
- Exd 12 39 Z těsta, které vynesli z Egypta, napekli nekvašené podpopelné chleby, protože ještě nevykynulo. Byli totiž z Egypta vyhnáni a nemohli otálet. Ani potravu na cestu si nestačili připravit.
- Exd 12 40 Doba pobytu, kterou Izraelci v Egyptě strávili, byla čtyři sta třicet let.
- Exd 12 41 když uplynulo čtyři sta třicet let, přesně na den vyšly všechny Hospodinovy zástupy z egyptské země.
- Exd 12 42 Byla to noc jejich bdění pro Hospodina, když je vyváděl z egyptské země. Tato noc je všem synům Izraele po všechna pokolení nocí bdění pro Hospodina.
- Exd 12 43 Hospodin řekl Mojžíšovi a Áronovi: "Toto je nařízení o hodu beránka: Nebude z něho jíst žádný cizinec.
- Exd 12 44 Ale bude jej jíst každý služebník koupený za stříbro, bude-li obřezán.
- Exd 12 45 Přistěhovalec ani nádeník jej jíst nebude.
- Exd 12 46 Musí být sněden v témž domě. Z jeho masa nevynesesh nic z domu; žádnou jeho kost nezlámete.
- Exd 12 47 Tak to bude dělat celá izraelská pospolitost.
- Exd 12 48 Jestliže by u tebe pobýval host a chtěl by připravit Hospodinu hod beránka, nechť je u něho obřezán každý mužského pohlaví a potom bude smět přistoupit a tak učinit a bude jako domorodec v zemi. Ale žádný neobřezanec jej jíst nebude.
- Exd 12 49 Stejný řád bude platit pro domorodce i pro hosta, který bude pobývat mezi vámi."
- Exd 12 50 Všichni Izraelci učinili přesně tak, jak Hospodin Mojžíšovi a Áronovi přikázal.
- Exd 12 51 Právě v ten den vyvedl Hospodin Izraelce seřazené po oddílech z egyptské země.
- Exd 13 1 Hospodin promluvil k Mojžíšovi:
- Exd 13 2 "Posvět mi všechno prvorozené, co mezi Izraelci otvírá lůno, ať z lidí či z dobytka. Je to moje!"
- Exd 13 3 Mojžíš řekl lidu: "Pamatujte na tento den, kdy jste vyšli z Egypta, z domu otroctví. Hospodin vás odtud vyvedl pevnou rukou. Proto se nesmí jíst nic kvašeného.
- Exd 13 4 Vycházíte dnes, v měsíci ábíbu.
- Exd 13 5 Až tě Hospodin uvede do země Kenaanců, Chetejců, Emorejců, Chivejců a Jebúsejců, o níž se zavázal tvým otcům přísahou, že ji dá tobě, zemi oplývající mlékem a medem, budeš v ní tohoto měsíce konat tuto službu:
- Exd 13 6 Sedm dní budeš jíst nekvašené chleby. Sedmého dne bude slavnost Hospodini nova.
- Exd 13 7 Nekvašené chleby se budou jíst po sedm dní. Nespatří se u tebe nic kvašeného, na celém tvém území se u tebe nespatri žádný kvas.
- Exd 13 8 V onen den svému synovi oznámíš: "To je pro to, co mi prokázal Hospodin, když jsem vycházel z Egypta".
- Exd 13 9 A budeš to mít jako znamení na své ruce a jako připomínku mezi svýma očima, aby v tvých ústech zůstal Hospodinův zákon, neboť pevnou rukou tě vyvedl Hospodin z Egypta.
- Exd 13 10 Budeš dbát na toto nařízení ve stanovený čas rok co rok.
- Exd 13 11 Až tě Hospodin uvede do země Kenaanců, jak přísazně zaslíbil tobě i tvým otcům, a až ti ji dá,
- Exd 13 12 všechno, co otvírá lůno, odevzdáš Hospodinu. Všichni samečci, které tvůj dobytek vrhne nejprve, budou patřit Hospodinu.

Exd 13 13 Každého osla, který se narodil jako první, vyplatíš jehnětem. Kdybys jej nemohl vyplatit, zlomíš mu vaz. Také každého prvorozeného ze svých synů vyplatíš.

Exd 13 14 Až se tě tvůj syn v budoucnu zeptá, co to znamená, odpovíš mu: "Hospodin nás vyvedl pevnou rukou z Egypta, z domu otroctví."

Exd 13 15 Když se farao zatvrdil a nechtěl nás propustit, pobil Hospodin v egyptské zemi všechno prvorozené, od prvorozeného z lidí až po prvorozené z dobytka. Proto obětuji Hospodinu všechny samce, kteří otvírají lůno, a každého prvorozeného ze svých synů vyplácím."

Exd 13 16 To bude jako znamení na tvé ruce a jako pásek na čele mezi tvýma očima. Neboť pevnou rukou nás vyvedl Hospodin z Egypta."

Exd 13 17 Když farao lid propustil, nevedl je Bůh cestou směřující do země Pelištejců, i když byla kratší. Bůh totiž řekl: "Aby lid nelitoval, když uvidí, že mu hrozí válka, a nevrátil se do Egypta."

Exd 13 18 Proto Bůh vedl lid oklikou, cestou přes poušť k Rákosovému moři. Izraelci vytáhli z egyptské země rozdělení do bojových útvarů.

Exd 13 19 Mojžíš vzal s sebou Josefovy kosti. Ten totiž zavázal Izraelce přísahou: "Až vás Bůh navštíví, vynesete odtud s sebou mé kosti."

Exd 13 20 I vytáhli ze Sukótu a utábořili se v Étamu na pokraji pouště.

Exd 13 21 Hospodin šel před nimi ve dne v sloupu oblakovém, a tak je cestou vedl, v noci ve sloupu ohnivém, a tak jim svítil, že mohli jít ve dne i v noci.

Exd 13 22 Sloup oblakový se nevzdálil od lidu ve dne, ani sloup ohnivý v noci.

Exd 14 1 Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

Exd 14 2 "Rozkaž Izraelcům, aby se obrátili a utábořili před Pí-chírotem mezi Migdólem a mořem; utáboříte se před Baal-sefónem, přímo proti němu při moři.

Exd 14 3 Farao si o Izraelcích řekne: Bloudí v zemi, zavřela se za nimi poušť.

Exd 14 4 Tu zatvrdím faraónovo srdce a on vás bude pronásledovat. Já se však na faraónovi a na všem jeho vojsku oslavím, takže Egyptané poznají, že já jsem Hospodin." I učinili tak.

Exd 14 5 Egyptskému králi bylo oznámeno, že lid uprchl. Srdce faraóna a jeho služebníků se obrátilo proti lidu. Řekli: "Co jsme to udělali, že jsme Izraele propustili z otroctví?"

Exd 14 6 Farao dal zapřáhnout do svého válečného vozu a vzal s sebou svůj lid.

Exd 14 7 Vzal též šest set vybraných vozů, totiž všechny vozy egyptské. Na všech byla tříčlenná osádka.

Exd 14 8 Hospodin zatvrdil srdce faraóna, krále egyptského, a ten Izraelce pronásledoval. Ale Izraelci navzdory všemu vyšli.

Exd 14 9 Egyptané je pronásledovali a dostihli je, když tábořili při moři, dostihli je všichni faraónovi koně, vozy, jeho jízda a vojsko, při Pí-chírotu před Baal-sefónem.

Exd 14 10 Když se farao přiblížil, Izraelci se rozhlédli a viděli, že Egyptané táhnou za nimi. Tu se Izraelci velmi polekali a úpěli k Hospodinu.

Exd 14 11 A osopili se na Mojžíše: "Což nebylo v Egyptě dost hrobů, že jsi nás odvedl, abychom zemřeli na poušti? Cos nám to udělal, že jsi nás vyvedl z Egypta?"

Exd 14 12 Došlo na to, o čem jsme s tebou mluvili v Egyptě: Nech nás být, ať sloužíme Egyptu. Vždyť pro nás bylo lépe sloužit Egyptu než zemřít na poušti."

Exd 14 13 Mojžíš řekl lidu: "Nebojte se! Vydržte a uvidíte, jak vás dnes Hospodin zachrání. Jak vidíte Egyptany dnes, tak je už nikdy neuvidíte.

Exd 14 14 Hospodin bude bojovat za vás a vy budete mlčky přihlížet."

Exd 14 15 Hospodin řekl Mojžíšovi: "Proč ke mně úpíš? Pobídní Izraelce, ať táhnou dál.

Exd 14 16 Ty pak pozdvihni svou hůl, vztáhni ruku nad moře a rozpoltíš je, a tak Izraelci půjdou prostředkem moře po suchu.

Exd 14 17 Já zatvrdím srdce Egyptanů, takže půjdou za nimi. Oslavím se na faraónovi a na všem jeho vojsku, na jeho vozech i jízdě.

Exd 14 18 Egyptané poznají, že já jsem Hospodin, až budu oslaven tím, co učiním s faraónem, s jeho vozy a jízdou."

Exd 14 19 Tu se zvedl Boží posel, který šel před izraelským táborem, a šel teď za nimi. Oblakový sloup se před nimi totiž zvedl, postavil se za ně

Exd 14 20 a vstoupil mezi tábor egyptský a izraelský. Jedněm byl oblakem a temnotou, druhým osvěcoval noc; po celou noc se jedni k druhým nepřiblížili.

Exd 14 21 Mojžíš vztáhl ruku nad moře a Hospodin hnál moře silným východním větrem, který vál po celou noc, až proměnil moře v souš. Vody byly rozpolceny.

Exd 14 22 Izraelci šli prostředkem moře po suchu. Vody jim byly hradbou zprava i zleva.

Exd 14 23 Egyptané je pronásledovali a vešli za nimi doprostřed moře, všichni faraónovi koně, vozy i jízda.

Exd 14 24 Za jitřního bdění vyhlédl Hospodin ze sloupu ohnivého a oblakového na egyptský tábor a vyvolal v egyptském táboře zmatek.

Exd 14 25 způsobil, že se uvoľnila kola jejich vozů, takže je stěží mohli ovládat. Tu si Egyptané řekli: "Utecme před Izraelem, neboť za ně bojuje proti Egyptu Hospodin."

Exd 14 26 Hospodin řekl Mojžíšovi: "Vztáhni ruku nad moře! Vody se obrátí na

Egyptany, na jejich vozy a jízdu."

Exd 14 27 Mojžíš vztáhl ruku nad moře, a když nastávalo jitro, moře opět nabylo své moci. Egypťané utíkali proti němu a Hospodin je vehnal doprostřed moře.

Exd 14 28 Vody se vrátily, přikryly vozy i jízdu celého faraónova vojska, které vešlo za Izraelci do moře. Nezůstal z nich ani jediný.

Exd 14 29 Ale Izraelci přešli prostředkem moře po suchu a vody jim byly hradbou zprava i zleva.

Exd 14 30 Onoho dne zachránil Hospodin Izraele z moci Egypta. Izrael viděl na břehu moře mrtvé Egypťany.

Exd 14 31 Tak uviděl Izrael velikou moc, kterou osvědčil Hospodin na Egyptu. Lid se bál Hospodina a uvěřili Hospodinu i jeho služebníkovi Mojžíšovi.

Exd 15 1 Tehdy zpíval Mojžíš a synové Izraele Hospodinu tuto píseň. Vyznávali: "Hospodinu chci zpívat, neboť se slavně vyvýšil, smetl do moře koně i s jezdcem.

Exd 15 2 Hospodin je má záštita a píseň, stal se mou spásou. On je můj Bůh, a já ho velebím, Bůh mého otce, a já ho vyvyšuji.

Exd 15 3 Hospodin je bojovný rek; Hospodin je jeho jméno.

Exd 15 4 Vozy faraónovy i jeho vojsko svrhl v moře, v moři Rákosovém utonul výkvět jeho vozatajstva.

Exd 15 5 Tůně propastné je zavalily, klesli do hlubin jak kámen.

Exd 15 6 Tvá pravice, Hospodine, vel kolepá v síle, tvá pravice, Hospodine, zdrtí nepřítele.

Exd 15 7 Nesmírně vyvýšen rozmetáš útočníky, vysíláš své rozhorlení, jako oheň strniště je pozře.

Exd 15 8 Dechem tvého chřípí počaly se kupit vody, příboje zůstaly stát jako hráze, sesedly se tůně propastné v klín moře.

Exd 15 9 Nepřítel si řekl: "Pustím se za nimi, doženu je, rozdělím kořist, ukojím jimi svou duši, meč vytasím, podrobí si je má ruka."

Exd 15 10 Zaduť jsi svým dechem a moře je zavalilo, potopili se jak olovo v nesmírných vodách.

Exd 15 11 Kdo je mezi bohy jako ty, Hospodine? Kdo je jako ty, tak vel kolepý ve svatosti, hrozný v chválách, v hodných skutcích, konající divy?

Exd 15 12 Vztáhl jsi pravici a země je pohltila.

Exd 15 13 Svým milosrdenstvím jsi vedl tento lid, který jsi vykoupil, provázel jsi jej svou mocí ke své svaté nivě.

Exd 15 14 Uslyšely o tom národy a zmocnil se jich neklid, bolest sevřela obyvatel e Pelišteje.

Exd 15 15 Tehdy se zhrozili edómští pohlaváři, moábské vůdce zachvátilo chvění, všichni obyvatel e Kenaanu propadli zmatku.

Exd 15 16 Padla na ně hrůza a strach; pro velikost tvé paže zmlknou jako kámen, dokud, Hospodine, neprojde tvůj lid, dokud neprojde ten lid, který sis získal.

Exd 15 17 Přivedeš a zasadíš je na hoře svého dědictví, kde jsi, Hospodine, připravil své sídlo k přebývání, kde tvé ruce, Panovníku, svatyni si přichystaly.

Exd 15 18 Hospodin kraluje navěky a navždy."

Exd 15 19 Když totiž faraónovi koně s jeho vozy a jízdou vešli do moře, Hospodin na ně obrátil mořské vody. Ale Izraelci šli po suchu prostředkem moře.

Exd 15 20 Tu vzala prorokyně Mirjam, sestra Áronova, do ruky bubínky a všechny ženy vyšly za ní s bubínky v tanečním rejí.

Exd 15 21 A Mirjam střídavě s muži prozpěvovala: "Zpívej te Hospodinu, neboť se slavně vyvýšil, smetl do moře koně i s jezdcem."

Exd 15 22 Mojžíš vedl Izraele od Rákosového moře dál. Vyšli na poušť šúr a táhli pouští po tři dny, aniž narazili na vodu.

Exd 15 23 Došli až do Mary, ale nemohli vodu z Mary pít, protože byla hořká. Pojmenovali ji proto Mara (to je Hořká).

Exd 15 24 Tu lid proti Mojžíšovi reptal: "Co budeme pít?"

Exd 15 25 Mojžíš upěl k Hospodinu a Hospodin mu ukázal dřevo. Když je hodil do vody, voda zesládla. Tam dal Hospodin lidu nařízení a právní ustanovení a podrobil jej tam zkoušce.

Exd 15 26 Řekl: "Jestliže opravdu budeš poslouchat Hospodina, svého Boha, dělat, co je v jeho očích správné, naslouchat jeho přikázáním a dbát na všechna jeho nařízení, nepostihnu tě žádnou nemocí, kterou jsem postihl Egypt. Neboť já jsem Hospodin, já tě uzdravuji."

Exd 15 27 Pak přišli do Élimu. Tam bylo dvanáct vodních pramenů a sedmdesát palem. Tam při vodách se utábořili.

Exd 16 1 Pak vytáhli z Élimu. Celá pospolitost Izraelců přišla na poušť sín, která je mezi Élimem a Sínajem, patnáctý den druhého měsíce poté, co vyšli z egyptské země.

Exd 16 2 Celá pospolitost Izraelců na poušti opět reptala proti Mojžíšovi a Áronovi.

Exd 16 3 Izraelci jim vyčítali: "Kéž bychom byli zemřeli Hospodinovou rukou v egyptské zemi, když jsme sedávali nad hrnci masa, když jsme jídávali chléb do sytosti. Vždyť jste nás vyvedli na tuto poušť, jen abyste celé toto shromáždění umorili hladem."

Exd 16 4 Hospodin řekl Mojžíšovi: "Já vám sešlu chléb jako déšť z nebe. Ať lid vychází a sbírá, co denně spotřebují. Tak je podrobím zkoušce, budou-li se řídit mým zákonem,

či nikoli.

Exd 16 5 Když budou připravovat, co přinesou, ať je toho šestého dne dvakrát tolik, než co nasbírají každodenně."

Exd 16 6 Mojžíš a Áron řekli všem Izraelcům: "Večer poznáte, že vás z egyptské země vyvedl Hospodin."

Exd 16 7 A ráno spatříte Hospodinovu slávu, ačkoli slyšel vaše reptání proti sobě. Co jsme my, že reptáte proti nám?"

Exd 16 8 Pak Mojžíš dodal: "Poznáte to podle toho, že vám Hospodin dá večer k jídlu maso a ráno k nasycení chléb, ačkoli slyšel reptání, jak jste proti němu reptali. Co jsme my? Nereptáte proti nám, ale proti Hospodinu."

Exd 16 9 Áronovi Mojžíš řekl: "Vyzvi celou pospolitost Izraelců: "Přistupte před Hospodina, neboť slyšel vaše reptání.""

Exd 16 10 Když mluvil Áron k celé pospolitosti Izraelců, obrátili se k poušti, a vtom se ukázala v oblaku Hospodínova sláva.

Exd 16 11 Tu Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

Exd 16 12 "Slyšel jsem reptání Izraelců. Vyhlás jim: "Navečer se najíte masa a ráno se nasytíte chlebem, abyste poznali, že já jsem Hospodin, váš Bůh.""

Exd 16 13 Když pak nastal večer, přiletěly křepelky a snesly se na tábor. A ráno padala kolem tábora rosa.

Exd 16 14 Když rosa přestala padat, hle, na povrchu pouště leželo po zemi cosi jemně šupinatého, jemného jako jíní.

Exd 16 15 Když to Izraelci viděli, říkali jeden druhému: "Man hů?" (to je: "Co je to?") Nevěděli totiž, co to je. Mojžíš jim řekl: "To je chléb, který vám dal Hospodin za pokrm."

Exd 16 16 Hospodin přikázal toto: Nasbírejte si ho každý, kolik potřebujete k jídlu. Každý vezmete podle počtu osob ve svém stanu ómer na hlavu."

Exd 16 17 Izraelci tak učinili a nasbírali někdo více, někdo méně.

Exd 16 18 Pak odměřovali po ómeru. Ten, kdo nasbíral mnoho, neměl nadbytek, a kdo nasbíral málo, neměl nedostatek. Nasbírali tolik, kolik každý k jídlu potřeboval.

Exd 16 19 Mojžíš jim řekl: "Nikdo ať si nenechává nic do rána!"

Exd 16 20 Ale oni Mojžíše neposlechli a někteří si něco do rána nechali. To však zčervivělo a páchlo. Mojžíš se na ně rozlítil.

Exd 16 21 Sbírali to tak ráno co ráno, kolik každý k jídlu potřeboval. Když však začalo hrát slunce, rozpustilo se to.

Exd 16 22 Šestého dne nasbírali toho chleba dvakrát tolik, totiž dva ómery na osobu. Tu přišli všichni předáci pospolitosti a oznámili to Mojžíšovi.

Exd 16 23 Ten jim řekl: "Toto praví Hospodin: Zítřka je slavnost odpočínutí, Hospodinův svatý den odpočinku. Co je třeba napéci, napečte, a co je třeba uvařit, uvařte. A vše, co přebývá, uložte a opatrujte do rána."

Exd 16 24 Uložili to tedy do rána, jak Mojžíš přikázal. A nezapáchalo to, ani se do toho nedali červi.

Exd 16 25 Mojžíš pak řekl: "Snězte to dnes, protože dnes je Hospodinův den odpočinku. Dnes nenajdete na poli nic."

Exd 16 26 Šest dní budete sbírat, ale sedmý den je den odpočinku. Ten den nebude nic padat."

Exd 16 27 Když přesto někteří z lidu sedmého dne vyšli, aby sbírali, nic nenašli.

Exd 16 28 Hospodin řekl Mojžíšovi: "Jak dlouho se budete zpěčovat a nebudete dbát mých příkazů a řádů?"

Exd 16 29 Hleďte, vždyť Hospodin vám dal den odpočinku. Proto vám dává šestého dne chléb na dva dny. Zůstaňte každý, kde jste, ať nikdo sedmého dne nevychází ze svého místa."

Exd 16 30 Lid tedy sedmého dne odpočíval.

Exd 16 31 Dům izraelský pojmenoval ten pokrm mana. Byl jako koriandrové semeno, bílý, a chutnal jako medový koláč.

Exd 16 32 Mojžíš řekl: "Hospodin přikázal toto: Naplň tím ómer, aby to bylo opatrováno po všechna vaše pokolení, aby viděla chléb, kterým jsem vás na poušti živil, když jsem vás vyvedl z egyptské země."

Exd 16 33 Áronovi Mojžíš řekl: "Vezmi jeden džbán, nasyp do něho plný ómer many a ulož to před Hospodinem, aby to bylo opatrováno po všechna vaše pokolení."

Exd 16 34 Áron to tedy uložil před schránou svědectví, aby to bylo opatrováno, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal.

Exd 16 35 Izraelci jedli manu po čtyřicet let, dokud nepřišli do země, v níž se měli usadit; jedli manu, dokud nepřišli na pokraj kenaanské země.

Exd 16 36 Ómer je desetina éfy.

Exd 17 1 Celá pospolitost synů Izraele táhla z pouště Sínu od stanoviště ke stanovišti podle Hospodínova rozkazu. Utábořili se v Refídimu, ale lid neměl vodu k pití.

Exd 17 2 Tu se lid dostal do sváru s Mojžíšem a naléhali: "Dejte nám vodu, chceme pít!" Mojžíš se jich zeptal: "Proč se se mnou přete? Proč pokoušíte Hospodina?"

Exd 17 3 Lid tam žíznil po vodě a reptal proti Mojžíšovi. Vyčítali: "Proto jsi nás vyvedl z Egypta, abys nás, naše syny a stáda umoril žízní?"

Exd 17 4 Mojžíš upěl k Hospodinu: "Jak se mám vůči tomuto lidu zachovat? Taktak

že mě neukamenují."

Exd 17 5 Hospodin Mojžíšovi řekl: "Vyjdi před lid. Vezmi s sebou některé z izraelských starších. Také hůl, kterou jsi udeřil do Nilu, si vezmi do ruky a jdi.
Exd 17 6 Já tam budu stát před tebou na skále na Chorébu. Udeříš do skály a vyjde z ní voda, aby lid mohl pít." Mojžíš to udělal před očima izraelských starších.
Exd 17 7 To místo pojmenoval Massa a Meriba (to je Pokušení a Svár) podle sváru Izraelců a proto, že pokoušeli Hospodina pochybováním: "Je mezi námi Hospodin nebo není?"
Exd 17 8 Tu přitáhl Amálek, aby v Refidimu bojoval s Izraelem.
Exd 17 9 Mojžíš rozkázal Jozuovi: "Vyber nám muže a vyjdi do boje proti Amálekovi. Já se zítra postavím na vrchol pahorku s Hospodinovou holí v ruce."
Exd 17 10 Jozue učinil, jak mu Mojžíš rozkázal, a dal se s Amálekem do boje. Mojžíš, Áron a Chúr vystoupili na vrchol pahorku.
Exd 17 11 Dokud Mojžíš držel ruku nahoře, vítězil Izrael, když ruku spustil, vítězil Amálek.
Exd 17 12 Když Mojžíšovi umdlévaly ruce, vzali kámen a podložili jej pod Mojžíše, aby se na něj posadil. Áron a Chúr, každý z jedné strany, mu podpírali ruce, takže vytrval s rukama nahoře až do západu slunce.
Exd 17 13 I porazil Jozue Amáleka a jeho lid ostrým mečem.
Exd 17 14 Hospodin řekl Mojžíšovi: "Zapiš na památku do knihy a předej Jozuovi, že zcela vymažu zpod nebes památku na Amáleka."
Exd 17 15 I vybudoval Mojžíš oltář a pojmenoval jej: "Hospodin je má korouhev."
Exd 17 16 Řekl totiž: "Je vztažena ruka nad Hospodinovým trůnem. Hospodin vyhlásuje boj proti Amálekovi do posledního pokolení."
Exd 18 1 Jitro, midjánský kněz, Mojžíšův tchán, uslyšel o všem, co Bůh učinil Mojžíšovi a svému izraelskému lidu, že Hospodin vyvedl Izraele z Egypta.
Exd 18 2 Tu vzal Jitro, Mojžíšův tchán, Sipuru, Mojžíšovu manželku, kterou on poslal zpět,
Exd 18 3 a dva její syny; první se jmenoval Geršom (to je Hostem-tam), neboť Mojžíš řekl: "Byl jsem hostem v cizí zemi",
Exd 18 4 a druhý se jmenoval Elíezer (to je Bůh-je-pomoc), neboť řekl: "Bůh mého otce je má pomoc, vysvobodil mě od faraónova meče".
Exd 18 5 Jitro, Mojžíšův tchán, přišel k němu s jeho syny a manželkou na poušť, kde on tábořil, k hoře Boží.
Exd 18 6 Vzkázal Mojžíšovi: "Já, tvůj tchán Jitro, jsem přišel k tobě, i tvoje manželka a s ní oba její synové."
Exd 18 7 Mojžíš tedy vyšel svému tchánovi vstříc, poklonil se a políbil ho. Popřáli si navzájem pokoje a vešli do stanu.
Exd 18 8 Mojžíš vypravoval svému tchánovi o všem, co Hospodin kvůli Izraeli učinil faraónovi a Egyptanům, a o všech útrapách, které je potkaly na cestě, a jak je Hospodin vysvobodil.
Exd 18 9 Jitro měl radost ze všeho dobrého, co Hospodin Izraeli prokázal, a že jej vysvobodil z moci Egypta.
Exd 18 10 Řekl: "Požehnaný buď Hospodin, že vás vysvobodil z moci Egypta a z ruky faraónovy, že vysvobodil tento lid z područí Egypta.
Exd 18 11 Nyní jsem poznal, že Hospodin je větší než všichni bohové; odplatil jim podle toho, jak se vypínali nad Izraele."
Exd 18 12 Jitro, tchán Mojžíšův, pak připravil Bohu zápalnou oběť a obětní hod. Áron a všichni izraelští starší přistoupili, aby s Mojžíšovým tchánem pojedli před Bohem chléb.
Exd 18 13 Nazítří se Mojžíš posadil, aby soudil lid. Lid musel stát před Mojžíšem od rána do večera.
Exd 18 14 Mojžíšův tchán se díval na celé jeho jednání s lidem a řekl: "Jakým způsobem to s lidem jednáš? Proč sám sedíš a všechen lid kolem tebe stojí od rána do večera?"
Exd 18 15 Mojžíš tchánovi odpověděl: "Lid ke mně přichází dotazovat se Boha.
Exd 18 16 Když něco mají, přijde ta záležitost přede mne a já rozsoudím mezi oběma stranami; učím je znát Boží nařízení a řády."
Exd 18 17 Mojžíšův tchán mu odpověděl: "Není to dobrý způsob, jak to děláš.
Exd 18 18 Úplně se vyčerpáš, stejně jako tento lid, který je s tebou. Je to pro tebe příliš obtížné. Sám to nezvládneš."
Exd 18 19 Poslechni mě, poradím ti a Bůh bude s tebou: Ty zastupuj lid před Bohem a přednášej jejich záležitosti Bohu.
Exd 18 20 Budeš jim vysvětlovat nařízení a řády a učit je znát cestu, po které mají chodit, i skutky, které mají činit.
Exd 18 21 Vyhlédni si pak ze všeho lidu schopné muže, kteří se bojí Boha, muže důvěryhodné, kteří nenávidí úplatek. Dosaď je nad nimi za správce nad tisíci, sty, padesáti a deseti.
Exd 18 22 Oni budou soudit lid, kdykoli bude třeba. Každou důležitou záležitost přednesou tobě, každou menší záležitost rozsoudí sami. Ulehčí si své břímě, ať je nesou s tebou.
Exd 18 23 Jestliže se podle toho zařídíš, budeš moci obstát, až ti Bůh vydá další příkazy. Také všechen tento lid dojde na své místo v pokoji."
Exd 18 24 Mojžíš svého tchána uposlechl a učinil všechno, co řekl.

Exd 18 25 vybral schopné muže ze všeho Izraele a ustanovil je za představitele lidu, za správce nad tisíci, sty, padesáti a deseti.

Exd 18 26 Ti soudili lid, kdykoli bylo třeba; obtížné záležitosti přednášeli Mojžíšovi a všechny menší záležitosti soudili sami.

Exd 18 27 Potom Mojžíš svého tchána propustil a ten se ubíral do své země.

Exd 19 1 Třetího měsíce potom, co Izraelci vyšli z egyptské země, téhož dne, přišli na Sínajskou poušť.

Exd 19 2 Vytáhli z Refidimu, přišli na Sínajskou poušť a utábořili se v poušti; Izrael se tam utábořil naproti hoře.

Exd 19 3 Mojžíš vystoupil k Bohu. Hospodin k němu zavolał z hory: "Toto povíš domu Jákobovu a oznámíš synům Izraele:

Exd 19 4 Vy sami jste viděli, co jsem učinil Egyptu. Nesl jsem vás na orlích křídlech a přivedl vás k sobě.

Exd 19 5 Nyní tedy, budete-li mě skutečně poslouchat a dodržovat mou smlouvu, budete mi zvláštním vlastnictvím jako žádný jiný lid, třebaže má je celá země.

Exd 19 6 Budete mi královstvím kněží, pronárodem svatým. To jsou slova, která promluvíš k synům Izraele."

Exd 19 7 Mojžíš přišel, zavolał starší lidu a předložil jim všechno, co mu Hospodin přikázal.

Exd 19 8 Všechn lid odpověděl jednomyslně: "Budeme dělat všechno, co nám Hospodin uložil." Mojžíš tlumočil odpověď lidu Hospodinu.

Exd 19 9 Hospodin řekl Mojžíšovi: "Hle, přijdu k tobě v hustém oblaku, aby lid slyšel, až s tebou budu mluvit, a aby ti provždy věřili." Mojžíš totiž Hospodinu oznámil slova lidu.

Exd 19 10 Hospodin dále Mojžíšovi řekl: "Jdi k lidu a dnes i zítra je posvěcuj; ať si vyperou pláště

Exd 19 11 a ať jsou připraveni na třetí den, neboť třetího dne sestoupí Hospodin před zraky všeho lidu na horu Sínaj.

Exd 19 12 Vymežíš kolem lidu hranici a řekneš: Střezte se vystoupit na horu nebo i dotknout se jejího okraje. Kdokoli se hory dotkne, musí zemřít;

Exd 19 13 nedotkne se ho žádná ruka, bude ukamenován nebo zastřelen. Ať je to dobytče nebo člověk, nezůstane naživu. Teprve až se dlouze zatroubí na roh, smějí na horu vystoupit."

Exd 19 14 Mojžíš sestoupil z hory k lidu, posvětil lid a oni si vyprali pláště.

Exd 19 15 Řekl také lidu: "Buďte připraveni na třetí den; nepřistupujte k ženě."

Exd 19 16 Když nadešel třetí den a nastalo jítro, hřmělo a blýskalo se, na hoře byl těžký oblak a zazněl velmi pronikavý zvuk polnice. Všechn lid, který byl v táboře, se trásl.

Exd 19 17 Mojžíš vyvedl lid z tábora vstříc Bohu a postavili se při úpatí hory.

Exd 19 18 Celá hora Sínaj byla zahalena kouřem, protože Hospodin na ni sestoupil v ohni. Kouř z ní stoupal jako z hutě a celá hora se silně chvěla.

Exd 19 19 Zvuk polnice víc a více sílil. Mojžíš mluvil a Bůh mu hlasitě odpovídal.

Exd 19 20 Hospodin totiž sestoupil na horu Sínaj, na vrchol hory. Zavolał Mojžíše na vrchol hory a Mojžíš tam vystoupil.

Exd 19 21 Hospodin Mojžíšovi řekl: "Sestup a varuj lid, aby se nikdo nepokoušel proniknout k Hospodinu ve snaze ho uvidět. Mnoho by jich padlo.

Exd 19 22 Také kněží, kteří přistupují k Hospodinu, se musí posvětit, aby se na ně Hospodin neobořil."

Exd 19 23 Mojžíš řekl Hospodinu: "Lid nemůže vystoupit na horu Sínaj, neboť ty sám jsi nás varoval slovy: Vymez podél hory hranici a horu posvěť."

Exd 19 24 Hospodin mu řekl: "Teď sestup, potom vystoupíš spolu s Áronem; ale kněží ani lid nesmějí proniknout a vystoupit k Hospodinu, aby se na ně neobořil."

Exd 19 25 Mojžíš tedy sestoupil k lidu a řekl jim to.

Exd 20 1 Bůh vyhlásil všechna tato přikázání:

Exd 20 2 "Já jsem Hospodin, tvůj Bůh; já jsem tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví.

Exd 20 3 Nebudeš mít jiného boha mimo mne.

Exd 20 4 Nezobrazíš si Boha zpodoběním ničeho, co je nahoře na nebi, dole na zemi nebo ve vodách pod zemí.

Exd 20 5 Nebudeš se ničemu takovému klanět ani tomu sloužit. Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, Bůh žárlivě milující. Stíhám vinu otců na synech do třetího i čtvrtého pokolení těch, kteří mě nenávidí,

Exd 20 6 ale prokazují milosrdenství tisícům pokolení těch, kteří mě milují a má přikázání zachovávají.

Exd 20 7 Nezneužíješ jména Hospodina, svého Boha. Hospodin nenechá bez trestu toho, kdo by jeho jména zneužíval.

Exd 20 8 Pamatuj na den odpočinku, že ti má být svatý.

Exd 20 9 Šest dní budeš pracovat a dělat všechnu svou práci.

Exd 20 10 Ale sedmý den je den odpočinku Hospodina, tvého Boha. Nebudeš dělat žádnou práci ani ty ani tvůj syn a tvá dcera ani tvůj otrok a tvá otrokyně ani tvé dobytče ani tvůj host, který žije v tvých branách.

Exd 20 11 V šesti dnech učinil Hospodin nebe i zemi, moře a všechno, co je v nich, a sedmého dne odpočinul. Proto požehnal Hospodin den odpočinku a oddělil jej jako svatý.

Exd 20 12 Cti svého otce i matku, abys byl dlouho živ na zemi, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh.

Exd 20 13 Nezabij eš.

Exd 20 14 Nesesmi l ní š.

Exd 20 15 Nepokradeš.

Exd 20 16 Nevydáš proti svému bližnímu křivé svědectví.

Exd 20 17 Nebudeš dychtit po domě svého bližního. Nebudeš dychtit po ženě svého bližního ani po jeho otroku ani po jeho otrokyni ani po jeho býku ani po jeho oslu, vůbec po ničem, co patří tvému bližnímu."

Exd 20 18 Všechn lid pozoroval hřmění a blýskání, zvuk polnice a kouřící se horu. Lid to pozoroval, chvěl se a zůstal stát opodál.

Exd 20 19 Řekl Mojžíšovi: "Mluv s námi ty a budeme poslouchat. Bůh ať s námi nemluví, abychom nezemřeli."

Exd 20 20 Mojžíš lidu odpověděl: "Nebojte se! Bůh přišel proto, aby vás vyzkoušel, aby bylo zřejmé, že se ho budete bát a přestanete hřešit."

Exd 20 21 Lid zůstal stát opodál a Mojžíš přistoupil k mračnu, v němž byl Bůh.

Exd 20 22 Hospodin řekl Mojžíšovi: "Toto řekneš synům Izraele: Viděli jste, že jsem s vámi mluvil z nebe.

Exd 20 23 Neuděláte si mé zpodobení, neuděláte si bohy stříbrné ani zlaté.

Exd 20 24 Uděláš mi oltář z hlíny a budeš na něm obětovat ze svého bravu a skotu své oběti zápalné i pokojné. Na každém místě, kde určím, aby se připomínalo mé jméno, přijdu k tobě a požehnám ti.

Exd 20 25 Jestliže mi budeš dělat oltář z kamenů, neotesávej je; kdybys je opracoval dlátem, znesvětil bys je.

Exd 20 26 Nebudeš vystupovat k mému oltáři po stupních, abys u něho neodkrýval svou nahotu."

Exd 21 1 Toto jsou právní ustanovení, která jim předložíš:

Exd 21 2 Když koupíš hebrejského otroka, bude sloužit šest let; sedmého roku odejde jako propuštěnec bez výkupného.

Exd 21 3 Jestliže přišel sám, odejde sám, měl-li ženu, odejde jeho žena s ním.

Exd 21 4 Jestliže mu dal jeho pán ženu, která mu porodila syny nebo dcery, zůstane žena a její děti u svého pána, a on odejde sám.

Exd 21 5 Prohlásí-li otrok výslovně: "Zamiloval jsem si svého pána, svou ženu a syny, nechci odejít jako propuštěnec",

Exd 21 6 přivede ho jeho pán před Boha, totiž přivede ho ke dveřím nebo k veřejím, probodne mu ucho šídlem a on zůstane provždy jeho otrokem.

Exd 21 7 Když někdo prodá svou dceru za otrokyni, nebude s ní nakládáno jako s jinými otroky.

Exd 21 8 Jestliže se znelíbí svému pánu, který si ji vzal za družku, dovolí ji vyplatit, ale nemá právo prodat ji cizímu lidu a naložit s ní věrolomně.

Exd 21 9 Jestliže ji dal za družku svému synovi, bude s ní jednat podle práva dcer.

Exd 21 10 Jestliže on si vezme ještě jinou, nesmí ji zkrátit na stravě, ošacení a manželském právu.

Exd 21 11 Jestliže jí nezajistí tyto tři věci, smí ona odejít bez zaplacení výkupného.

Exd 21 12 Kdo někoho uhodí a ten zemře, musí zemřít.

Exd 21 13 Neměl-li to v úmyslu, ale Bůh dopustil, aby to jeho ruka způsobila, určím ti místo, kam se uteče.

Exd 21 14 Když se však někdo opováží lstivě zavraždit svého bližního, vezmeš ho i od mého oltáře, aby zemřel.

Exd 21 15 Kdo uhodí svého otce nebo matku, musí zemřít.

Exd 21 16 Kdo někoho ukradne, ať už jej prodá nebo jej u něho naleznou, musí zemřít.

Exd 21 17 Kdo zlořečí svému otci nebo matce, musí zemřít.

Exd 21 18 Když se muži dostanou do sporu a jeden druhého uhodí kamenem nebo pěstí, ale on nezemře, nýbrž je upoután na lůžko

Exd 21 19 a zase vstane a může vycházet o holi, bude pachatel bez viny; poskytne pouze náhradu za jeho vyřazení z práce a zajistí mu léčení.

Exd 21 20 Jestliže někdo uhodí svého otroka nebo otrokyni holí, takže mu zemrou pod rukou, musí být usmrcený pomstěn.

Exd 21 21 Jestliže však vydrží den či dva, nebude pomstěn, neboť byl jeho majetkem.

Exd 21 22 Když se muži budou rvát a udeří těhotnou ženu, takže potratí, ale neprijde o život, musí pachatel zaplatit pokutu, jakou mu uloží muž té ženy; odevzdá ji prostřednictvím rozhodčích.

Exd 21 23 Jestliže o život přijde, dáš život za život.

Exd 21 24 Oko za oko, zub za zub, ruku za ruku, nohu za nohu,

Exd 21 25 spálení za spálení, modřinu za modřinu, jizvu za jizvu.

Exd 21 26 Když někdo udeří do oka svého otroka nebo otrokyni a vyrazí mu je, v

náhradu za oko ho propustí na svobodu.
Exd 21 27 Jestliže vyrazí zub svému otroku nebo otrokyni, v náhradu za zub ho propustí na svobodu.
Exd 21 28 Když byk potrká muže nebo ženu, takže zemřou, musí být byk ukamenován a jeho maso se nesmí jíst; majitel býka však bude bez viny.
Exd 21 29 Jestliže však jde o býka trkavého již od dřívějška a jeho majitel byl varován, ale nehlídal ho, a byk usmrtí muže nebo ženu, bude byk ukamenován a také jeho majitel zemře.
Exd 21 30 Jestliže mu bude uloženo výkupné, dá jako výplatu za svůj život všechno, co mu bude uloženo.
Exd 21 31 Jestliže byk potrká syna nebo dceru, bude s ním naloženo podle téhož právního ustanovení.
Exd 21 32 Jestliže byk potrká otroka nebo otrokyni, dá majitel býka třicet šekelů stříbra jejich pánu a byk bude ukamenován.
Exd 21 33 Když někdo odkryje nebo vyhloubí studnu a nepřikryje ji, takže do ní spadne byk nebo osel,
Exd 21 34 majitel studny poskytne jeho majiteli náhradu ve stříbře a mrtvé zvíře bude patřit jemu.
Exd 21 35 Když něčí byk utrká k smrti sousedova býka, živého býka prodají a rozdělí se na polovinu o stříbro i o mrtvé zvíře.
Exd 21 36 Bylo-li však známo, že jde o býka trkavého od dřívějška a jeho majitel ho nehlídal, poskytne plnou náhradu, býka za býka, a mrtvé zvíře bude jeho. [(Exodus 21:37) Když někdo ukradne býka nebo beránka a porazí jej nebo prodá, dá náhradou za býka pět kusů hovězího dobytka a za beránka čtyři ovce.]
Exd 22 1 Jestliže je zloděj přistižen při vloupání a je zbit, takže zemře, nebude lpět krev na tom, kdo ho ubil.
Exd 22 2 Jestliže se to však stane po východu slunce, krev na něm bude lpět. Zloděj musí poskytnout plnou náhradu. Jestliže nic nemá, bude prodán za hodnotu ukradeného.
Exd 22 3 Jestliže se u něho vskutku nalezne to, co ukradl, živé, ať je to byk či osel nebo ovce, poskytne dvojnásobnou náhradu.
Exd 22 4 Když někdo nechá spást cizí pole nebo vinici tím, že pustí svůj dobytek, aby se pásli na jiném poli, poskytne náhradu z nejlepšího, co je na jeho poli a na jeho vinici.
Exd 22 5 Když vypukne oheň a zachvátí trní a sežehne požaté nebo ještě stojící obilí nebo pole, poskytne ten, kdo požár zavinil, plnou náhradu.
Exd 22 6 Když někdo svěří svému bližnímu k opatrování stříbro nebo předměty a ty budou z domu toho muže ukradeny, poskytne zloděj, bude-li přistižen, dvojnásobnou náhradu.
Exd 22 7 Jestliže zloděj nebude přistižen, bude majitel toho domu předveden před Boha, zda sám nevztáhl ruku po výtěžku práce svého bližního.
Exd 22 8 Ve všech majetkových přestupcích, ať jde o býka, osla, ovci, plášť či cokoli ztraceného, o čem někdo řekne: "To je ono", přijde záležitost obou před Boha; koho Bůh označí jako svévolníka, ten poskytne svému bližnímu dvojnásobnou náhradu.
Exd 22 9 Když někdo někomu svěří do opatrování osla, býka, ovci nebo jakékoli dobytče a ono pojde nebo utrpí úraz nebo bude odehnáno, aniž to kdo viděl,
Exd 22 10 rozhodne mezi oběma přísaha při Hospodinu, že nevztáhl ruku po výtěžku práce svého bližního; majitel zvířete to přijme a druhý nemusí poskytnout náhradu.
Exd 22 11 Jestliže mu však bylo skutečně ukradeno, poskytne majiteli náhradu.
Exd 22 12 Jestliže bylo vskutku rozsápáno, přinese je na svědectví; za rozsápané náhradu poskytovat nebude.
Exd 22 13 Když si někdo vyžádá od svého bližního dobytče a ono utrpí úraz nebo uhynie, poskytne plnou náhradu, nebyl-li majitel přítomen.
Exd 22 14 Jestliže majitel byl přítomen, nemusí poskytnout náhradu; jde-li o námezdného dělníka, jde škoda na vrub jeho mzdy.
Exd 22 15 Když někdo svěde pannu, která nebyla zasnoubena, a vyspí se s ní, vezme si ji za ženu a dá za ni plné věno.
Exd 22 16 Jestliže by se její otec rozhodně zdráhal mu ji dát, zaplatí svůdce obnos ve výši věna panen.
Exd 22 17 Čarodějníci nenecháš naživu.
Exd 22 18 Kdokoli by obcoval s dobytčetem, musí zemřít.
Exd 22 19 Kdo by obětoval bohům a ne samotnému Hospodinu, propadne klatbě.
Exd 22 20 Hostu nebudeš škodit ani ho utlačovat, neboť i vy jste byli hosty v egyptské zemi.
Exd 22 21 Žádnou vdovu a sirotka nebudete utiskovat.
Exd 22 22 Jestliže je přece budeš utiskovat a oni budou ke mně úpět, jistě jejich úpění vyslyším.
Exd 22 23 vzplanu hněvem a pobiji vás mečem, takže z vašich žen budou vdovy a z vašich synů sirotci.
Exd 22 24 Jestliže půjčíš stříbro někomu z mého lidu, zchudlému, který je s tebou, nebudeš se k němu chovat jako lichvář, neuložíš mu úrok.
Exd 22 25 Jestliže se rozhodneš vzít do zástavy plášť svého bližního, do západu slunce mu jej vrátíš,
Exd 22 26 neboť jeho plášť, kterým si chrání tělo, je jeho jedinou přikrývkou. V

čem by spal? Stane se, že bude ke mně úpět a já ho vyslyším, poněvadž jsem milostivý.
Exd 22 27 Nebudeš zlořečit Bohu ani nebudeš proklínat předáka ve svém lidu.
Exd 22 28 Neopozdíš se s dávkami z hojnosti svých úrod a vylišované šťávy svých
hroznů a oliv. Dáš mi prvorozeného ze svých synů.
Exd 22 29 Se svým skotem a bravem naložíš tak, že zůstane sedm dní u matky,
osmého dne jej dáš mně.
Exd 22 30 Buďte mými muži svatými. Maso zvířete rozsápaného na poli nebudete
jíst, hodíte je psovi.
Exd 22 31 Nebudeš šířit falešnou pověst. Nespráhneš se se svévolníkem, aby ses
stal zlovolným svědkem.
Exd 23 2 Nepřidáš se k většině, páchá-li zlo. Nebudeš vypovídat ve sporu s
ohledem na většinu a převracet právo.
Exd 23 3 Ani nemajetnému nebudeš v jeho sporu nadržovat.
Exd 23 4 Když narazíš na býka svého nepřítele nebo na jeho zatoulaného osla,
musíš mu jej vrátit.
Exd 23 5 Když uvidíš, že osel toho, kdo tě nenávidí, klesá pod svým břemenem,
zanecháš ho snad, aniž ho vyprostíš? Spolu s ním ho vyprostíš.
Exd 23 6 Nebudeš převracet právo ubožáka v jeho sporu.
Exd 23 7 Buď dalek každého podvodu; nepřipustíš, aby byl zabit nevinný a
spravedlivý, neboť svévolníka neospravedlním.
Exd 23 8 Nebudeš brát úplatek, neboť úplatek oslepuje i ty, kdo mají oči
otevřené, a vede k překrucování záležitostí spravedlivých.
Exd 23 9 Nebudeš utlačovat hosta; víte přece, jak bývá hostu v duši, neboť jste
byli hosty v egyptské zemi.
Exd 23 10 Po šest let budeš osévat svou zemi a sklízet z ní úrodu.
Exd 23 11 Sedmého roku ji necháš ležet ladem. Nebudeš ji obdělávat, aby jedli
ubožáci z tvého lidu, a co zbude, spase polní zvěř. Tak naložíš i se svou vinicí a se svým
olivovním.
Exd 23 12 Po šest dnů budeš konat svou práci, ale sedmého dne přestaneš, aby
odpočinul tvůj býk i osel a aby si mohl oddechnout syn tvé otrokyně i host.
Exd 23 13 Na všechno, co jsem vám řekl, budete bedlivě dbát. Jméno jiného boha
nebudete připomínat; ať je není slyšet z tvých úst.
Exd 23 14 Třikrát v roce budeš slavit mé slavnosti:
Exd 23 15 Budeš zachovávat slavnost nekvašených chlebů. Po sedm dní budeš jíst
nekvašené chleby, jak jsem ti přikázal, a to v určený čas měsíce ábíbu (to je měsíce klasů),
neboť tehdy jsi vyšel z Egypta. Nikdo se neukáže před mou tváří s prázdnou.
Exd 23 16 Budeš zachovávat též slavnost žně, prvních snopků z výtěžku toho, co
jsi zasal na poli, a slavnost sklizně plodin na konci roku, kdy sklízíš z pole výsledek své
práce.
Exd 23 17 Třikrát v roce se ukáže každý, kdo je mužského pohlaví, před Pánem
Hospodinem.
Exd 23 18 Nebudeš obětovat dobytče tak, aby krev mého obětního hodu vytekla na
něco kvašeného. Nebudeš přechovávat tuk z mé slavnosti přes noc až do rána.
Exd 23 19 Prvotiny raných plodů své role přineseš do domu Hospodina, svého Boha.
Nebudeš vařit kůzle v mléku jeho matky.
Exd 23 20 Hle, posílám před tebou posla, aby tě opatroval na cestě a aby tě
vedl na místo, které jsem připravil.
Exd 23 21 Měj se před ním na pozoru a poslouchej ho, nevzdoruj mu, neboť
přestupky vám nepromine, poněvadž v něm je mé jméno.
Exd 23 22 Když jej však budeš opravdu poslouchat a činit všechno, co mluvím,
stanu se nepřítelem tvých nepřátel a protivníkem tvých protivníků.
Exd 23 23 Můj posel půjde před tebou a uvede tě k Emorejčům, Chetejcům a
Perizejcům, ke Kenaancům, Chivejcům a Jebúsejcům, a já je zničím.
Exd 23 24 Nebudeš se klanět jejich bohům a nebudeš jim sloužit. Nebudeš se
dopouštět toho, co páchají. Úplně je rozmetáš a na kusy roztříštíš jejich posvátné sloupy.
Exd 23 25 Budete sloužit Hospodinu, svému Bohu, a on požehná tvému chlebu a tvé
vodě. Vzdálím od tebe nemoc;
Exd 23 26 ve tvé zemi nebude ženy, která by potratila nebo která by byla
neplodná; obdařím tě plností let.
Exd 23 27 Pošlu před tebou svou hrůzu a uvedu ve zmatek všechny lid, k němuž
přicházíš; obrátím před tebou všechny tvé nepřátele na útěk.
Exd 23 28 Pošlu před tebou děsy, aby před tebou vypudili Chivejce, Kenaance a
Chetejce.
Exd 23 29 Nevypudím je však před tebou za jeden rok, aby země nezpustla a aby se
k tvé škodě nerozmnožila polní zvěř.
Exd 23 30 Vypudím je před tebou postupně, dokud se nerozplodíš a nepřevezmeš
zemi do dědictví.
Exd 23 31 A určím tvé pomezí od Rákosového moře až k moři Pelištejců a od pouště
až k řece Eufratu. Dám totiž do vašich rukou obyvatele země a vypudíš je před sebou.
Exd 23 32 Neuzavřeš smlouvu s nimi nebo s jejich bohy.
Exd 23 33 Nebudou v tvé zemi sídlit, aby tě nesvedli ke hříchu proti mně. Kdybys

sloužil jejich bohům, stalo by se ti to léčkou.

Exd 24 1 Potom Mojžíšovi řekl: "Vystup k Hospodinu, ty i Áron, Nádab a Abíhú a sedmdesát z izraelských starších. Budete se zdálky klanět.

Exd 24 2 K Hospodinu přistoupí jen Mojžíš. Ostatní se přibližovat nebudou. Lid nesmí vystoupit vzhůru spolu s ním."

Exd 24 3 Když Mojžíš přišel nazpět, vypravoval lidu všechna slova Hospodinova a předložil mu všechna právní ustanovení. Všechnen lid odpověděl jako jedněmi ústy. Řekli: "Budeme dělat všechno, o čem Hospodin mluvil."

Exd 24 4 Nato Mojžíš zapsal všechna Hospodinova slova. Za časného jitra postavil pod horou oltář a dvanáct posvátných sloupů podle dvanácti izraelských kmenů.

Exd 24 5 Pak pověřil izraelské mladence, aby přinesli oběti zápalné a obětovali Hospodinu býčky k hodům oběti pokojné.

Exd 24 6 Mojžíš vzal polovinu krve a vlil ji do mís a druhou polovinou pokropil oltář.

Exd 24 7 Potom vzal knihu smlouvy a předčítal lidu. Prohlásili: "Poslušně budeme dělat všechno, o čem Hospodin mluvil."

Exd 24 8 Mojžíš vzal krev, pokropil lid a řekl: "Hle, krev smlouvy, kterou s vámi uzavírá Hospodin na základě všech těchto slov."

Exd 24 9 Pak Mojžíš a Áron, Nádab a Abíhú a sedmdesát z izraelských starších vystoupili vzhůru.

Exd 24 10 Uviděli Boha Izraele. Pod jeho nohama bylo cosi jako průzračný safír, jako čisté nebe.

Exd 24 11 Ale nevztáhl ruku na nejpřednější z Izraelců, ačkoli uzřeli Boha; i jedli a pili.

Exd 24 12 Hospodin řekl Mojžíšovi: "Vystup ke mně na horu a pobeď tam. Dám ti kamenné desky - zákon a přikázání, které jsem napsal, abys jim vyučoval."

Exd 24 13 I povstal Mojžíš a Jozue, který mu přisluhoval, a Mojžíš vystoupil na Boží horu.

Exd 24 14 Starším řekl: "Zůstaňte zde, dokud se k vám nevrátíme. Budou tu s vámi Áron a Chúr. Kdo něco má, ať se obrací na ně."

Exd 24 15 Mojžíš tedy vystoupil na horu a horu přikryl oblak.

Exd 24 16 A Hospodinova sláva přebývala na hoře Sínaji a oblak ji přikrýval po šest dní. Sedmého dne zavolał Hospodin na Mojžíše zprostřed oblaku.

Exd 24 17 Hospodinova sláva se jevila pohledu Izraelců jako stravující oheň na vrcholku hory.

Exd 24 18 Mojžíš vstoupil doprostřed oblaku. Vystoupil na horu a byl na hoře čtyřicet dní a čtyřicet nocí.

Exd 25 1 Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

Exd 25 2 "Mluv k synům Izraele, ať pro mne vyberou oběť pozdvihování. Vyberete oběť pozdvihování pro mne od každého, kdo ji ze srdce dobrovolně odevzdá.

Exd 25 3 Toto bude oběť pozdvihování, kterou od nich vyberete; zlato, stříbro a měď;

Exd 25 4 látka purpurově fialová, nachová a karmínová, jemné plátno a koží srst;

Exd 25 5 načerveno zbarvené beraní kůže, tachaší kůže a akáciové dřevo;

Exd 25 6 olej na svícení, balzámy na olej k pomazání a na kadi dlo z vonných látek;

Exd 25 7 karneolové drahokamy a kameny pro zasazení do nárameníku a náprsníku. Ať mi udělají svatyni a já budu bydlet uprostřed nich.

Exd 25 8 Uděláte všechno přesně podle toho, co ti ukazují jako vzor svatého příbytku i vzor všech bohoslužebných předmětů.

Exd 25 9 Udělají z akáciového dřeva schránu dva a půl lokte dlouhou, jeden a půl lokte širokou a jeden a půl lokte vysokou.

Exd 25 10 Obložíš ji čistým zlatem, uvnitř i zvnějšku ji obložíš a opatříš ji dokola zlatou obrubou.

Exd 25 11 Uliješ pro ni čtyři zlaté kruhy a připevníš je k čtyřem jejím hranám: dva kruhy na jednom boku a dva kruhy na druhém.

Exd 25 12 Zhotovíš tyče z akáciového dřeva a potáhneš je zlatem.

Exd 25 13 Tyče prostrčíš skrz kruhy po stranách schrány, aby bylo možno na nich schránu nést.

Exd 25 14 Tyče zůstanou v kruzích, nebudou vytahovány.

Exd 25 15 Do schrány uložíš svědectví, které ti dám.

Exd 25 16 Zhotovíš příkrov z čistého zlata dlouhý dva a půl lokte a široký jeden a půl lokte.

Exd 25 17 Potom zhotovíš dva cheruby ze zlata; dáš je vytepat na oba konce příkrovu.

Exd 25 18 Jednoho cheruba uděláš na jednom konci a druhého cheruba na druhém konci. Uděláte cheruby na příkrov, na oba jeho konce.

Exd 25 19 Cherubové budou mít křídla rozpjatá vzhůru; svými křídly budou zastírat příkrov. Tvářemi budou obráceni k sobě; budou hledět na příkrov.

Exd 25 20 Příkrov dáš nahoru na schránu a do schrány uložíš svědectví, které ti dám.

Exd 25 22 Tam se budu s tebou setkávat a z místa nad příkrovem mezi oběma cheruby, kteří budou na schráně svědectví, budu s tebou mluvit o všem, co ti pro Izraelce přikážu.

Exd 25 23 Zhotovíš stůl z akáciového dřeva dlouhý dva lokte, široký jeden loket a vysoký jeden a půl lokte.

Exd 25 24 Obložíš jej čistým zlatem a opatříš jej dokola zlatou obrubou.

Exd 25 25 Uděláš mu také dokola na dlaň širokou lištu a k liště uděláš dokola zlatou obrubu.

Exd 25 26 Opatříš jej čtyřmi zlatými kruhy a připevníš je ke čtyřem rohům při jeho čtyřech nohách.

Exd 25 27 Kruhy budou těsně pod lištou, aby držely tyče na nošení stolu.

Exd 25 28 Tyče zhotovíš z akáciového dřeva a potáhneš je zlatem; na nich se stůl bude nosit.

Exd 25 29 Zhotovíš k němu též mísy, pánvičky, konvice a obětní misky používané k úlitbě; zhotovíš je z čistého zlata.

Exd 25 30 Pravidelně budeš klást přede mne na stůl předkladný chléb.

Exd 25 31 Zhotovíš svícen z čistého zlata. Svícen bude mít vytepaný dřík a prut; jeho kalichy, číšky a květy budou s ním zhotoveny z jednoho kusu.

Exd 25 32 Z jeho stran bude vycházet šest prutů, tři pruty svícnu po jedné straně a tři pruty svícnu po druhé straně.

Exd 25 33 Na jednom prutu budou tři kalichy podobné mandloňovému květu: číška a květ. A tři kalichy podobné mandloňovému květu na druhém prutu: číška a květ. Tak to bude na všech šesti prutech vycházejících ze svícnu.

Exd 25 34 Na svícnu budou čtyři kalichy podobné mandloňovému květu s číškami a květy.

Exd 25 35 Jedna číška bude pod jednou dvojicí prutů, druhá číška bude pod druhou dvojicí prutů a třetí číška bude pod třetí dvojicí prutů; tak to bude u všech šesti prutů vycházejících ze svícnu.

Exd 25 36 Příslušné číšky a pruty budou s ním zhotoveny z jednoho kusu; všechno bude vytepané z čistého zlata.

Exd 25 37 Ke svícnu zhotovíš také sedm kahánek; kahánky ať jsou nasazeny tak, aby osvětlovaly prostor před ním.

Exd 25 38 Zhotovíš k němu z čistého zlata i nůžky na knoty a pánve na oharky.

Exd 25 39 Bude zhotoven se všemi těmito předměty z jednoho talentu čistého zlata.

Exd 25 40 Hleď, abys všechno udělal podle vzoru, který ti byl ukázán na hoře.

Exd 26 1 Zhotovíš příbytek z deseti pruhů jemně tkaného plátna a z látky purpurově fialové, nachové a karmínové; zhotovíš je s umně vetkanými cheruby.

Exd 26 2 Jeden pruh bude dlouhý dvacet osm loket a široký čtyři lokte. Takový bude jeden pruh. Všechny pruhy budou mít stejné rozměry.

Exd 26 3 Pět pruhů bude navzájem po délce spojeno, a právě tak bude navzájem spojeno druhých pět.

Exd 26 4 Z fialového purpuru zhotovíš poutka na lemu toho pruhu, který bude na konci spojeného kusu. Stejně to uděláš na lemu krajního pruhu druhého spojeného kusu.

Exd 26 5 Uděláš také padesát poutek na jednom koncovém pruhu a padesát poutek uděláš na koncovém pruhu druhého spojeného kusu. Jednotlivá poutka budou naproti sobě.

Exd 26 6 Zhotovíš i padesát zlatých spon a sepneš jimi pruhy dohromady, takže příbytek bude spojen v jeden celek.

Exd 26 7 Zhotovíš též houně z kozí srsti pro stan nad příbytkem; jedenáct takových houní uděláš.

Exd 26 8 Jedna houně bude dlouhá třicet loket a široká čtyři lokte. Taková bude jedna houně. Všechny jedenáct houní bude mít stejné rozměry.

Exd 26 9 Zvláště spojíš pět houní a zvláště šest houní. Šestou houni na přední straně stanu přeložíš.

Exd 26 10 Uděláš také padesát poutek na lemu jedné houně, která bude na kraji spojeného kusu, a padesát poutek uděláš na lemu koncové houně druhého spojeného kusu.

Exd 26 11 Zhotovíš i padesát bronzových spon, provlékneš je poutky a stan sepneš, takže bude spojen v jeden celek.

Exd 26 12 Z toho, co bude ze stanových houní přesahovat, bude přesahující polovina houně viset přes zadní stranu příbytku.

Exd 26 13 Loket z té i oné strany, o nějž budou stanové houně větší, bude tvořit na bočních stranách příbytku převis, aby byl celek přikryt.

Exd 26 14 Zhotovíš pro stan též příkryvku z beraních kůží zbarvených načerveno a navrch příkryvku z tachaších kůží.

Exd 26 15 Pro příbytek zhotovíš také desky z akáciového dřeva, aby se daly postavit.

Exd 26 16 Každá deska bude dlouhá deset loket a široká půldruhého lokte.

Exd 26 17 Každá bude mít dva čepy a jedna bude připojena k druhé; tak to provedeš na všech deskách pro příbytek.

Exd 26 18 Zhotovíš pro příbytek tyto desky: dvacet desek pro pravou jižní stranu.

Exd 26 19 Těch dvacet desek opatříš dole čtyřiceti stříbrnými patkami, po dvou

patkách pod každou desku, k oběma jejím čepům.
Exd 26 20 I pro druhý bok příbytku, k severní straně, dvacet desek
Exd 26 21 a čtyřicet stříbrných patek, po dvou patkách pod každou desku.
Exd 26 22 Pro zadní stranu příbytku, k západu, zhotovíš šest desek.
Exd 26 23 Navíc zhotovíš dvě desky pro oba úhly příbytku při zadní straně.
Exd 26 24 Zdola budou přiloženy k sobě, navrchu budou těsně spojeny jedním kruhem. Tak tomu bude s oběma deskami v obou úhlech.
Exd 26 25 Bude tam tedy osm desek se stříbrnými patkami, celkem šestnáct patek, po dvou patkách pod každou desku.
Exd 26 26 Zhotovíš také svlaky z akáciového dřeva, pět pro desky na jednom boku příbytku,
Exd 26 27 pět na druhém boku příbytku a dalších pět svlaků pro desky na zadní straně příbytku, k západu.
Exd 26 28 Prostřední svlak bude probíhat v poloviční výši desek od jednoho konce k druhému.
Exd 26 29 Desky potáhneš zlatem a zhotovíš k nim zlaté kruhy pro vsunutí svlaků; také svlaky potáhneš zlatem.
Exd 26 30 Příbytek postavíš podle ustanovení, jak ti bylo ukázáno na hoře.
Exd 26 31 Zhotovíš také oponu z látky purpurové fialové, nachové a karmínové a z jemně tkaného plátna. Zhotovíš ji s umně vetkanými cheruby.
Exd 26 32 Zavěsis ji na čtyřech sloupech z akáciového dřeva, potažených zlatem; háčky na nich budou ze zlata. Sloupy budou na čtyřech stříbrných patkách.
Exd 26 33 Zavěsis oponu na spony a dovnitř tam za oponu vneseš schránu svědectví. Opona vám bude oddělovat svatyni od velesvatyně.
Exd 26 34 Ve velesvatyni vložíš na schránu svědectví příkrov.
Exd 26 35 Vně před oponu postavíš stůl a naproti stolu svícen při jižním boku příbytku; stůl dáš k severnímu boku.
Exd 26 36 Ke vchodu do stanu zhotovíš pestře vyšíty závěs z látky fialové purpurové, nachové a karmínové a z jemně tkaného plátna.
Exd 26 37 K závěsu zhotovíš pět sloupů z akáciového dřeva a potáhneš je zlatem; háčky na nich budou ze zlata; odliješ pro ně také pět bronzových patek.
Exd 27 1 Zhotovíš oltář z akáciového dřeva pět loket dlouhý a pět loket široký. Oltář bude čtyřhranný, vysoký tři lokte.
Exd 27 2 Jeho čtyři úhly opatříš rohy; ty budou s ním zhotoveny z jednoho kusu. Potáhneš jej bronzem.
Exd 27 3 Zhotovíš k němu i hrnce na vybírání popela, lopaty a kropenky, vidlice a pánve na oheň. Všechno příslušné náčiní zhotovíš z bronzu.
Exd 27 4 Zhotovíš k němu také mřížový rošt z bronzu. Na čtyřech koncích mříže připevníš čtyři bronzové kruhy.
Exd 27 5 A zasadíš ji zdola pod obložení oltáře; mříž bude dosahovat až do poloviny oltáře.
Exd 27 6 Zhotovíš pro oltář i tyče; budou z akáciového dřeva a potáhneš je bronzem.
Exd 27 7 Tyče budou provléknuty skrze kruhy. Když bude oltář přenášen, budou tyče po obou jeho bocích.
Exd 27 8 Uděláš jej dutý z desek, jak ti bylo ukázáno na hoře; přesně tak jej udělají.
Exd 27 9 K příbytku uděláš také nádvoří. Na jižní, pravé straně nádvoří budou zástěny z jemně tkaného plátna, pro jednu stranu dlouhé sto loket.
Exd 27 10 Bude tam dvacet sloupů na dvaceti bronzových patkách; háčky ke sloupům a příčné tyče budou stříbrné.
Exd 27 11 Stejně tak budou zástěny i na severní straně v délce sto loket; i tam bude dvacet sloupů na dvaceti bronzových patkách; háčky ke sloupům a příčné tyče budou stříbrné.
Exd 27 12 Našíř nádvoří na západní straně budou zástěny v délce padesáti loket. A bude tam deset sloupů na deseti patkách.
Exd 27 13 Šířka nádvoří na přední, východní straně bude padesát loket.
Exd 27 14 Na jednom křídle bude patnáct loket zástěn; budou tam tři sloupy na třech patkách.
Exd 27 15 I na druhém křídle bude patnáct loket zástěn; budou tam také tři sloupy na třech patkách.
Exd 27 16 V bráně nádvoří bude pestře vyšíty závěs široký dvacet loket z látky fialové purpurové, nachové a karmínové a z jemně tkaného plátna. Budou tam čtyři sloupy na čtyřech patkách.
Exd 27 17 Všechny sloupy na nádvoří budou dokola spojeny stříbrnými příčnými tyčemi; jejich háčky budou stříbrné a patky bronzové.
Exd 27 18 Délka nádvoří bude sto loket, šířka padesát a výška zástěn pět loket; budou z jemně tkaného plátna; patky sloupů budou bronzové.
Exd 27 19 Všechno náčiní příbytku pro veškerou bohoslužbu v něm i všechny jeho kolíky a všechny kolíky pro nádvoří budou z bronzu.
Exd 27 20 Ty pak přikážeš Izraelcům, aby ti přinášeli čistý vytlačený olivový olej ke svícení, aby bylo možno udržovat ustavičně svítící kahan.

Exd 27 21 Ve stanu setkávání před oponou, která bude zakrývat svědectví, bude o něj pečovat Áron se svými syny před Hospodinem od večera do rána. To je mezi Izraelci provždy platné nařízení pro všechna pokolení.

Exd 28 1 Přikaz, aby předstoupil tvůj bratr Áron a s ním jeho synové z řad Izraelců, aby mi sloužili jako kněží: Áron a Áronovi synové Nádab, Abíhú, Eleazar a Ítamar.

Exd 28 2 Uděláš pro svého bratra Árona svaté roucho k slávě a ozdobě.

Exd 28 3 Promluvíš se všemi dovednými řemeslníky, které jsem naplnil duchem moudrosti; ti zhotoví Áronovi roucho, aby byl posvěcen a mohl mi sloužit jako kněz.

Exd 28 4 Toto budou roucha, která udělají: náprsník a nárameník, říza a tkaná suknice, turban a šerpa; taková svatá roucha udělají tvému bratru Áronovi a jeho synům, aby mi sloužili jako kněží.

Exd 28 5 Použijí zlata, látky fialově purpurové, nachové a karmínové a jemného plátna.

Exd 28 6 Zhotoví umně utkaný nárameník ze zlata, z látky fialově purpurové, nachové a karmínové a z jemně tkaného plátna.

Exd 28 7 Obě vrchní části budou na obou koncích spojeny; nárameník musí být spojen.

Exd 28 8 Tkaný pás, jímž bude nárameník upevňován, bude zhotoven týmž způsobem ze zlata, z látky fialově purpurové, nachové a karmínové a z jemně tkaného plátna.

Exd 28 9 Vezmeš dva kameny karneoly a vyryješ do nich jména synů Izraele;

Exd 28 10 šest jmen do jednoho kamene a zbývajících šest jmen do druhého kamene podle pořadí narození.

Exd 28 11 Jako kamenorytec vyrývá pečeť, tak vyryješ do obou kamenů jména synů Izraele. Vsadíš je do zlatých obrouček

Exd 28 12 a umístíš oba kameny na vrchních částech nárameníku, aby byly připomínkou synů Izraele. Áron bude jejich jména nosit na obou ramenou před Hospodinem, aby je připomínal.

Exd 28 13 Zhotovíš i zlaté obroučky

Exd 28 14 a dva řetízky z čistého zlata. Uděláš je jako stočené šňůry a upevníš tyto stočené řetízky na obroučky.

Exd 28 15 Zhotovíš také umně utkaný náprsník Božích rozhodnutí. Uděláš jej týmž způsobem jako nárameník; ze zlata, z látky fialově purpurové, nachové a karmínové a z jemně tkaného plátna.

Exd 28 16 Bude čtvercový a dvojitý, jednu píď dlouhý a jednu píď široký.

Exd 28 17 Vysadíš jej drahými kameny ve čtyřech řadách: v první řadě rubín, topas a smaragd;

Exd 28 18 v druhé řadě malachit, safír a jaspis;

Exd 28 19 v třetí řadě opál, achát a ametyst;

Exd 28 20 ve čtvrté řadě chrysolit, karneol a onyx. Všechny budou zasazeny do zlaté obruby.

Exd 28 21 Kameny budou označeny jmény synů Izraele; bude jich dvanáct podle jejich jmen; na každém bude vyryto jeho jméno jako na pečeti podle dvanáctera kmenů.

Exd 28 22 Uděláš k náprsníku řetízky z čistého zlata jako stočenou šňůru.

Exd 28 23 K náprsníku zhotovíš též dva zlaté kroužky a připevníš oba kroužky k oběma horním okrajům náprsníku.

Exd 28 24 Obě zlaté šňůry připevníš k oběma kroužkům na horních okrajích náprsníku.

Exd 28 25 Oba druhé konce obou šňůr připevníš ke dvěma obroučkám a umístíš vpředu na vrchních částech nárameníku.

Exd 28 26 Potom zhotovíš jiné dva zlaté kroužky a připevníš je k oběma okrajům náprsníku, na lem jeho vnitřní strany při nárameníku.

Exd 28 27 Zhotovíš i další dva zlaté kroužky a připevníš je k oběma vrchním částem nárameníku dole na jeho přední straně těsně u švu, nad tkaným pásem nárameníku.

Exd 28 28 Náprsník opatřený kroužky přiváží ke kroužkům nárameníku purpurově fialovou šňůrkou, aby byl nad tkaným pásem nárameníku; náprsník nebude od nárameníku odstávat.

Exd 28 29 Áron tak bude nosit jména synů Izraele na náprsníku Božích rozhodnutí na svém srdci, kdykoli bude vstupovat do svatyně, aby je ustavičně připomínal před Hospodinem.

Exd 28 30 A ty vložíš do náprsníku Božích rozhodnutí posvátné losy urím a tumím; budou na srdci Áronově, kdykoli bude předstupovat před Hospodina. Áron bude ustavičně nosit Boží rozhodnutí pro syny Izraele na svém srdci před Hospodinem.

Exd 28 31 K nárameníku zhotovíš řízu, celou z fialového purpuru.

Exd 28 32 Uprostřed bude otvor pro hlavu, dokola opatřený tkaným lemem jako otvor v krunýři, aby se neroztrhl.

Exd 28 33 Dole na obrubě připevníš granátová jablka z látky fialově purpurové, nachové a karmínové dokola na obrubě a mezi nimi zlaté zvonečky.

Exd 28 34 Zlatý zvoneček a granátové jablko, zlatý zvoneček a granátové jablko budou střídavě dokola na obrubě řízy.

Exd 28 35 To bude mít Áron na sobě, když bude konat službu. Kdykoli bude vstupovat do svatyně před Hospodina a kdykoli bude vycházet, bude se ozývat jejich zvuk, aby nezemřel.

Exd 28 36 Zhotovíš také květ z čistého zlata a vyryješ na něj, jako se vyrývá pečeť: "Svatý Hospodínů".

Exd 28 37 Připevníš jej purpurově fialovou šňůrkou na turban; bude vpředu na turbanu.

Exd 28 38 Bude na Áronově čele. Áron bude odpovědný za nepravost při přinášení svatých věcí, které Izraelci oddělí jako svaté, za všechny jejich svaté dary. Květ bude na jeho čele trvale, aby nalezli zalíbení před Hospodinem.

Exd 28 39 Utkáš také suknicí z jemného plátna a zhotovíš turban z jemného plátna a pestře vyšitou šerpu.

Exd 28 40 I Áronovým synům uděláš suknice a zhotovíš pro ně šerpy. Zhotovíš jim také mitry k slávě a ozdobě.

Exd 28 41 Oblékneš do toho svého bratra Árona a s ním jeho syny. Dáš jim pomazání a uvedeš je v úřad. Posvětiš je, aby mi sloužili jako kněží.

Exd 28 42 Rovněž jim uděláš lněné spodky, aby zakryly nahotu jejich těla. Budou sahat od beder po stehna.

Exd 28 43 Áron a jeho synové je budou nosit, kdykoli budou vstupovat do stanu setkávání nebo kdykoli budou přistupovat k oltáři, aby konali službu ve svatyni; tak neponesou následky nepravosti a nezemrou. To je provždy platné nařízení pro něho i pro jeho potomky.

Exd 29 1 Toto s nimi uděláš, až je budeš světit, aby mi sloužili jako kněží: Vezmeš jednoho mladého býčka a dva berany bez vady,

Exd 29 2 nekvašené chleby, nekvašené bocháanky zadělané olejem a nekvašené oplatky pomazané olejem; uděláš je z bílé pšeničné mouky.

Exd 29 3 Dáš to do jednoho koše a přineseš to v tom koši jako dar; přivedeš i býčka a oba berany.

Exd 29 4 Potom předvedeš Árona a jeho syny ke vchodu do stanu setkávání a omyješ je vodou.

Exd 29 5 Vezmeš kněžská roucha, oblékneš Áronovi suknicí a řízu pod nárameník, i nárameník a náprsník.

Exd 29 6 Pak ho opásáš umně utkaným nárameníkovým pásem.

Exd 29 7 Na hlavu mu vložíš turban a na turban připevníš svatou čelenku.

Exd 29 8 Nato vezmeš olej pomazání, vyleješ jej na jeho hlavu a pomážeš ho.

Exd 29 9 Pak předvedeš jeho syny, oblékneš jim suknice, přepášeš je šerpou, Árona i jeho syny, a vstavíš jim na hlavu mitry. I stane se jim kněžství provždy platným nařízením. Tak uvedeš v úřad Árona a jeho syny.

Exd 29 10 Přivedeš býčka jako dar před stan setkávání a Áron se svými syny vloží ruce na jeho hlavu.

Exd 29 11 Býčka porazíš před Hospodinem u vchodu do stanu setkávání.

Exd 29 12 Vezmeš trochu krve z býčka a potřeseš prstem rohy oltáře; všechnu ostatní krev vyleješ ke spodku oltáře.

Exd 29 13 Pak vezmeš všechn tuk pokrývající vnitřnosti, jaterní lalok, obě ledviny i s tukem, který je na nich, a obrátíš je na oltáři v obětní dým.

Exd 29 14 Maso býčka, jeho kůži a jeho výměty spálíš na ohni venku za táborem. To je oběť za hřích.

Exd 29 15 Potom vezmeš jednoho berana. Áron se svými syny vloží ruce na jeho hlavu.

Exd 29 16 Berana porazíš. Vezmeš trochu jeho krve a pokropíš oltář dokola.

Exd 29 17 Pak rozsekáš berana na díly. Omyješ jeho vnitřnosti a hnáty a přiložíš to k ostatním dílům a k hlavě.

Exd 29 18 Celého berana obrátíš na oltáři v obětní dým. To je zápalná oběť Hospodinu, libá vůně, ohnivá oběť pro Hospodina.

Exd 29 19 Potom vezmeš druhého berana. Áron se svými syny vloží ruce na jeho hlavu.

Exd 29 20 Berana porazíš. Vezmeš trochu jeho krve a potřeseš jí lalůček Áronova ucha a lalůček pravého ucha jeho synů i palec jejich pravé ruky a palec jejich pravé nohy. Zbylou krví pokropíš oltář dokola.

Exd 29 21 Pak vezmeš trochu krve z oltáře a trochu oleje pomazání a postříkáš Árona i jeho roucha a s ním jeho syny i roucha jeho synů. Tím bude posvěcen Áron i jeho roucha a s ním jeho synové a roucha jeho synů.

Exd 29 22 Potom vezmeš z berana tuk a tučný ocas, tuk příkrývající vnitřnosti, jaterní lalok, obě ledviny i s tukem, který je na nich, a pravou kýtu. To je beran vysvěcení.

Exd 29 23 Vezmeš také z koše s nekvašenými věcmi, který je před Hospodinem, jeden pecen chleba, jeden bochánek připravený na oleji a jeden oplátek.

Exd 29 24 Vše vložíš do dlaní Áronových a do dlaní jeho synů a podáváním to nabídněš Hospodinu jako oběť podávání.

Exd 29 25 Potom to vezmeš z jejich rukou a obrátíš na oltáři v obětní dým nad zápalnou obětí jako libou vůni před Hospodinem. To je ohnivá oběť pro Hospodina.

Exd 29 26 Vezmeš pak hrudí z Áronova berana vysvěcení a podáváním je nabídněš Hospodinu jako oběť podávání. To je tvůj podíl.

Exd 29 27 Posvětiš hrudí z oběti podávání a kýtu z oběti pozdvihování, tedy ty části, které byly nabídnuty Hospodinu podáváním a pozdvihováním z berana vysvěcení za Árona a jeho syny.

Exd 29 28 To je mezi Izraelci provždy platné nařízení pro Árona a jeho syny; je to oběť pozdvihování. Oběť pozdvihování bude mezi Izraelci přinášena při jejich hodech oběti pokojné, jejich oběť pozdvihování pro Hospodina.

Exd 29 29 Svata roucha Áronova zůstanou po něm jeho synům, aby v nich byli

pomazávání a uvádění v úřad.

Exd 29 30 Po sedm dní je bude oblékat ten z jeho synů, který po něm bude knězem, který bude přicházet ke stanu setkávání, aby konal službu ve svatyni.

Exd 29 31 Pak vezmeš berana vysvěcení a uvaříš jeho maso na svatém místě.

Exd 29 32 Áron a jeho synové budou jíst maso toho berana s chlebem, který bude v koši u vchodu do stanu setkávání.

Exd 29 33 Budou jíst ti, kteří byli zproštěni vin, aby byli uvedeni v úřad a posvěcení; nepovoláný jíst nesmí, poněvadž to je svaté.

Exd 29 34 Zůstane-li něco z masa berana vysvěcení a z chleba až do rána, spálíš zbytek na ohni; nesmí se jíst, poněvadž to je svaté.

Exd 29 35 S Áronem a jeho syny uděláš všechno podle toho, co jsem ti přikázal. Po sedm dní je budeš uvádět v úřad.

Exd 29 36 Denně budeš připravovat býčka jako oběť za hřích kromě smírcích obětí. Očistíš oltář od hříchu tím, že na něm vykonáš smírcí obřady. Pak jej pomazeš a posvětiš.

Exd 29 37 Po sedm dní budeš vykonávat na oltáři smírcí obřady; tak jej posvětiš a oltář bude velesvatý. Cokoli se dotkne oltáře, bude svaté.

Exd 29 38 Toto pak budeš přinášet na oltáři: každodenně dva jednorokní beránky.

Exd 29 39 Jednoho beránka přineseš ráno a druhého beránka přineseš navečer.

Exd 29 40 A k prvnímu beránkovi též desetinu éfy bílé mouky zadělané čtvrtinou hínu vytlačeného oleje a jako úlitbu čtvrtinu hínu vína.

Exd 29 41 Druhého beránka přineseš navečer; podobně jako jitřní obětní dar a příslušnou úlitbu jej přineseš v libou vůni, ohnivou oběť pro Hospodina.

Exd 29 42 Tuto každodenní zápalnou oběť budete přinášet u vchodu do stanu setkávání před Hospodinem po všechna vaše pokolení. Tam se s vámi budu setkávat, abych tam k tobě mluvil.

Exd 29 43 Budu se tam setkávat se syny Izraele a místo bude posvěceno mou slávou.

Exd 29 44 Posvětím stan setkávání a oltář; také Árona a jeho syny posvětím, aby mi sloužili jako kněží.

Exd 29 45 Budu přebývat uprostřed Izraelců a budu jejich Bohem.

Exd 29 46 Poznají, že já jsem Hospodin, jejich Bůh, že já jsem je vyvedl z egyptské země, abych přebýval uprostřed nich. Já jsem Hospodin, jejich Bůh.

Exd 30 1 Zhotovíš také oltář k pálení kadidla. Z akáciového dřeva jej zhotovíš.

Exd 30 2 Bude čtyřhranný: loket dlouhý, loket široký a dva lokte vysoký. Jeho rohy budou z jednoho kusu s ním.

Exd 30 3 Potáhneš jej čistým zlatem, jeho vršek i jeho stěny dokola a jeho rohy, a opatříš jej dokola zlatou obrubou.

Exd 30 4 Zhotovíš pro něj rovněž dva zlaté kruhy, a to pod obrubou na obou jeho bocích; k oběma bočnicím je zhotovíš, aby držely tyče, na nichž bude nošen.

Exd 30 5 Tyče zhotovíš z akáciového dřeva a potáhneš je zlatem.

Exd 30 6 Oltář postavíš před oponu, která je před schránou svědectví, před příkrov, přikrývající schránu svědectví, kde se s tebou budu setkávat.

Exd 30 7 Na něm bude Áron pálit kadidlo z vonných látek. Bude je pálit každého rána, když bude ošetřovat kahany.

Exd 30 8 Bude je pálit i navečer, když bude kahany rozsvěcovat. Každodenně bude před Hospodinem pálit kadidlo po všechna vaše pokolení.

Exd 30 9 Nebudete na něm obětovat jiné kadidlo ani oběť zápalnou nebo přídavnou ani na něm nebudete přinášet úlitbu.

Exd 30 10 Jednou za rok vykoná Áron na jeho rozích smírcí obřady. Z krve smírcí oběti za hřích bude na něm vykonávat smírcí obřady jednou za rok po všechna vaše pokolení. Oltář bude velesvatý Hospodinu."

Exd 30 11 Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

Exd 30 12 "Když budeš pořizovat soupis Izraelců povolaných do služby, dá každý při sčítání výkupné Hospodinu za svůj život, aby je při sčítání nestihla nenadálá pohroma.

Exd 30 13 Toto dá každý, kdo přejde mezi povolané do služby: půl šekelu podle váhy určené svatyni; šekel je dvacet zrn. Tato půlka šekelu je oběť pozdvihování pro Hospodina.

Exd 30 14 Každý, kdo přejde mezi povolané do služby, od dvacetiletých výše, odvede Hospodinu oběť pozdvihování.

Exd 30 15 Bohatý nebude dávat více a nemajetný nedá méně než půl šekelu, když se bude odvádět Hospodinu oběť pozdvihování na vykonání smírcích obřadů za vaše životy.

Exd 30 16 Vezmeš od Izraelců obnos na smírcí oběti a věnuješ jej na službu při stanu setkávání. To bude pro Izraelce jako připomínka před Hospodinem, když se za vás budou vykonávat smírcí obřady."

Exd 30 17 Hospodin dále mluvil k Mojžíšovi:

Exd 30 18 "Zhotovíš také bronzovou nádrž k omývání s bronzovým podstavcem a umístíš ji mezi stanem setkávání a oltářem a naleješ tam vodu.

Exd 30 19 Áron a jeho synové si jí budou omývat ruce a nohy.

Exd 30 20 Když budou přicházet ke stanu setkávání nebo když budou přistupovat k oltáři, aby konali službu a obraceli ohnivou oběť Hospodinu v obětní dým, budou se omývat vodou, aby nezemřeli.

Exd 30 21 Budou si omývat ruce i nohy, aby nezemřeli. To je provždy platné

nařízení pro něho i pro jeho potomstvo po všechna jejich pokolení."

Exd 30 22 Hospodin dále mluvil k Mojžíšovi:

Exd 30 23 "Ty si pak vezmi nejvzácnější balzámy: pět set šekelů tekuté myrhy, poloviční množství, totiž dvě stě padesát šekelů balzámové skořice, dvě stě padesát šekelů puškvorce,

Exd 30 24 pět set šekelů kasie podle váhy šekelu svatyně a jeden hín olivového oleje.

Exd 30 25 Z toho připravíš olej svatého pomazání, vonnou mast odborně smísenou. To je olej svatého pomazání.

Exd 30 26 Pomazeš jím stan setkávání a schránu svědectví,

Exd 30 27 stůl se vším náčiním, svícen s náčiním a kadidlový oltář,

Exd 30 28 rovněž oltář pro zápalnou oběť se vším náčiním a nádrž s podstavcem.

Exd 30 29 Posvětiš je a budou velesvaté. Cokoli se jich dotkne, bude svaté.

Exd 30 30 Pomazeš Árona a jeho syny a posvětiš je, aby mi sloužili jako kněží.

Exd 30 31 Izraelcům pak vyhlásíš: To je olej svatého pomazání pro mne po všechna vaše pokolení.

Exd 30 32 Nesmí se vylít na tělo nepovolaného člověka. Nepřipravíte podobný olej stejného složení. Je svatý a zůstane pro vás svatý.

Exd 30 33 Každý, kdo namíchá podobnou mast nebo z ní dá nepovolanému, bude vyobcován ze svého lidu."

Exd 30 34 Hospodin řekl Mojžíšovi: "Vezmi si vonné látky, totiž čerstvou pryskyřici, vonné lastury, klovatinu galbanum a čisté kadidlo, od všeho stejný díl.

Exd 30 35 Z toho připravíš kadidlovou směs, odborně smísenou, posolenou, čistou a svatou.

Exd 30 36 Část jemně rozetři a přines před svědectví ve stanu setkávání, kde se s tebou budu setkávat. To vám bude velesvaté.

Exd 30 37 Kadidlo, které uděláš - ve stejném složení si podobné neuděláte - bude ti svaté, je jen pro Hospodina.

Exd 30 38 Kdokoli by zhotovil podobné, aby vdechoval jeho vůni, bude vyobcován ze svého lidu."

Exd 31 1 Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

Exd 31 2 "Hleď, povolal jsem jménem Besaleela, syna Uriho, vnuka Chúrova, z pokolení Judova.

Exd 31 3 Naplnil jsem ho Božím duchem, totiž moudrostí, důvtipem a znalostí každého díla,

Exd 31 4 aby uměl dovedně pracovat se zlatem, stříbrem a mědí,

Exd 31 5 opracovávat kameny pro vsazování a obrábět dřevo k zhotovení jakéhokoli díla.

Exd 31 6 Dal jsem mu také k ruce Oholiába, syna Achísamakova z pokolení Danova. A do srdce každého dovedného řemeslníka jsem vložil moudrost, aby zhotovili všechno, co jsem ti přikázal:

Exd 31 7 stan setkávání a schránu svědectví, též příkrov na ni a všechno náčiní stanu,

Exd 31 8 stůl s náčiním, svícen z čistého zlata s veškerým náčiním a kadidlový oltář;

Exd 31 9 i oltář pro zápalné oběti s veškerým náčiním a nádrž s podstavcem;

Exd 31 10 také jemně tkaná roucha, totiž svatá roucha pro kněze Árona a roucha jeho synů ke kněžské službě;

Exd 31 11 i olej k pomazání a kadidlo z vonných látek pro svatyni. Ať učiní všechno, jak jsem ti přikázal."

Exd 31 12 Hospodin řekl Mojžíšovi:

Exd 31 13 "Promluv k Izraelcům: Dbejte na mé dny odpočinku; to je znamení mezi mnou a vámi pro všechna vaše pokolení, abyste věděli, že já Hospodin vás posvěcuji.

Exd 31 14 Budete dbát na den odpočinku; má být pro vás svatý. Kdo jej znesvětil, musí zemřít. Každý, kdo by v něm dělal nějakou práci, bude vyobcován ze společenství svého lidu.

Exd 31 15 Šest dní se bude pracovat, ale sedmého dne bude slavnost odpočinutí, Hospodinův svatý den odpočinku. Každý, kdo by dělal nějakou práci v den odpočinku, musí zemřít.

Exd 31 16 Ať tedy Izraelci dbají na den odpočinku a dodržují jej po všechna svá pokolení jako věčnou smlouvu.

Exd 31 17 To je provždy platné znamení mezi mnou a syny Izraele. V šesti dnech totiž učinil Hospodin nebe a zemi, ale sedmého dne odpočinul a oddechl si."

Exd 31 18 Když přestal k Mojžíšovi na hoře Sínaji mluvit, dal mu dvě desky svědectví; byly to kamenné desky psané Božím prstem.

Exd 32 1 Když lid viděl, že Mojžíš dlouho nesestupuje z hory, shromáždil se k Áronovi a naléhali na něho: "Vstaň a udělej nám boha, který by šel před námi. Vždyť nevíme, co se stalo s Mojžíšem, s tím člověkem, který nás vyvedl z egyptské země."

Exd 32 2 Áron jim řekl: "Strhněte zlaté náušnice z uší svých žen, synů a dcer a přineste je ke mně!"

Exd 32 3 I strhal si všechen lid z uší zlaté náušnice a přinesli je k Áronovi.

Exd 32 4 On je od nich vzal, připravil formu a odlil z toho sochu býčka. A oni

řekli: "To je tvůj bůh, Izraeli, který tě vyvedl z egyptské země."
 Exd 32 5 Když to Áron viděl, vybudoval před ním oltář. Potom Áron provolal:
 "Zítra bude Hospodina slavnost."
 Exd 32 6 Nazítrí za časného jitra obětovali oběti zápalné a přinesli oběti
 pokojné. Pak se lid usadil k jídlu a pití. Nakonec se dali do nevázaných her.
 Exd 32 7 I promluvil Hospodin k Mojžíšovi: "Sestup dolů. Tvůj lid, který jsi
 vyvedl z egyptské země, se vrhá do zkázy.
 Exd 32 8 Brzy uhnuli z cesty, kterou jsem jim přikázal. Odlili si sochu býčka a
 klanějí se mu, obětují mu a říkají: "To je tvůj bůh, Izraeli, který tě vyvedl z egyptské
 země."
 Exd 32 9 Hospodin dále Mojžíšovi řekl: "Viděl jsem tento lid, je to lid tvrdé
 šíje.
 Exd 32 10 Teď mě nech, ať proti nim vzplane můj hněv a skoncuji s nimi; z tebe
 však udělám veliký národ."
 Exd 32 11 Mojžíš však prosil Hospodina, svého Boha, o shovívavost: "Hospodine,
 proč plane tvůj hněv proti tvému lidu, který jsi vyvedl velikou silou a pevnou rukou z
 egyptské země?
 Exd 32 12 Proč mají Egypťané říkat: "Vyvedl je se zlým úmyslem, aby je v horách
 povraždil a nadobro je smetl z povrchu země." Upušt od svého planoucího hněvu. Dej se pohnout
 k lítosti nad zlem, jež proti svému lidu zamýšlíš.
 Exd 32 13 Rozpomeň se na Abrahama, na Izáka a na Izraele, své služebníky, kterým
 jsi sám při sobě přísahal a vyhlásil: Rozmnožím vaše potomstvo jako nebeské hvězdy a celou
 tuto zemi, jak jsem řekl, dám vašemu potomstvu, aby ji navěky mělo v dědictví."
 Exd 32 14 A Hospodin se dal pohnout k lítosti nad zlem, o němž mluvil, že je
 dopustí na svůj lid.
 Exd 32 15 Mojžíš se obrátil a sestupoval z hory s dvěma deskami svědectví v
 ruce. Desky byly psány po obou stranách, byly popsané po líci i po rubu.
 Exd 32 16 Ty desky byly dílo Boží, i písmo vyryté na deskách bylo Boží.
 Exd 32 17 Tu Jozue uslyšel, jak lid hlučí, a řekl Mojžíšovi: "V táboře je
 válečný ryk."
 Exd 32 18 Ale on odvětil: "To nezní zpěvy vítězů, to nezní zpěvy poražených, já
 slyším halas rozpustilých písní."
 Exd 32 19 Když se Mojžíš přiblížil k táboru a uviděl býčka a křepčení, vzplanul
 hněvem, odhodil desky z rukou a pod horou je roztříštil.
 Exd 32 20 Pak vzal býčka, kterého udělali, spálil jej ohněm, rozemlel na prach,
 nasypal do vody a dal Izraelcům pít.
 Exd 32 21 Áronovi Mojžíš řekl: "Co ti tento lid udělal, že jsi naň uvedl tak
 veliký hřích?"
 Exd 32 22 Áron odvětil: "Nechť můj pán tolik neplane hněvem! Ty víš, že tento
 lid je nakloněn ke zlému.
 Exd 32 23 Řekli mi: "Udělej nám boha, který by šel před námi. Vždyť nevíme, co
 se stalo s Mojžíšem, s tím člověkem, který nás vyvedl z egyptské země."
 Exd 32 24 Řekl jsem jim: Kdo má zlaté náušnice, ať si je strhne a donese mi je.
 Hodil jsem to do ohně, a tak vznikl tento býček."
 Exd 32 25 Mojžíš viděl, jak si lid bezuzdně počíná; to Áron jej nechal počínat
 si bezuzdně ke škodolibosti jejich protivníků.
 Exd 32 26 Tu se Mojžíš postavil do brány tábora a zvolal: "Kdo je Hospodinův, ke
 mně! Seběhli se k němu všichni Léviovci.
 Exd 32 27 Řekl jim: "Toto praví Hospodin, Bůh Izraele: Všichni si připněte k
 boku meč, projděte táborem tam i zpět od brány k bráně a zabijte každý svého bratra, každý
 svého přítele, každý svého nejbližšího."
 Exd 32 28 Léviovci vykonali, co jim Mojžíš rozkázal; toho dne padlo z lidu na
 tři tisíce mužů.
 Exd 32 29 Potom Mojžíš řekl: "Ujměte se dnes svého úřadu pro Hospodina každý,
 kdo povstal proti svému synovi či bratru, aby vám dnes dal požehnání."
 Exd 32 30 Nazítrí pak Mojžíš řekl lidu: "Dopustili jste se velikého hříchu;
 avšak nyní vystoupím k Hospodinu, snad jej za váš hřích usmírím."
 Exd 32 31 Mojžíš se tedy vrátil k Hospodinu a řekl: "Ach, tento lid se dopustil
 velikého hříchu, udělali si zlatého boha.
 Exd 32 32 Můžeš jim ten hřích ještě odpustit? Ne-li, vymaž mě ze své knihy,
 kterou píšeš!"
 Exd 32 33 Ale Hospodin Mojžíšovi odpověděl: "Vymažu ze své knihy toho, kdo proti
 mně zhřešil.
 Exd 32 34 A ty nyní jdi a veď lid, jak jsem ti řekl. Hle, můj posel půjde před
 tebou. A až přijde den mého trestu, potrestám jejich hřích na nich."
 Exd 32 35 Hospodin udeřil na lid, protože si dali udělat býčka, kterého zhotovil
 Áron.
 Exd 33 1 Hospodin promluvil k Mojžíšovi: "Vyjdi odtud, ty i lid, který jsi
 vyvedl ze země egyptské, do země, kterou jsem přísězně slíbil Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi:
 Dám ji tvému potomstvu.
 Exd 33 2 Pošlu před tebou svého posla a vypudím Kenaance, Emorejce, Chetejce,
 Perizejce, Chivejce i Jebúsejce.

Exd 33 3 Půjdete do země oplývající mlékem a medem. Já však nepůjdu uprostřed vás, abych vás cestou nevyhubil, neboť jste lid tvrdošíjný."

Exd 33 4 Když lid uslyšel tuto zlou zprávu, začali truchlit a nikdo na sebe nevzal žádnou ozdobu.

Exd 33 5 Potom řekl Hospodin Mojžíšovi: "Řekni Izraelcům: Jste tvrdošíjný lid. Kdybych šel jediný okamžik uprostřed vás, musel bych vás vyhladit. Nyní však ze sebe složte své ozdoby, ať vím, jak mám s vámi naložit."

Exd 33 6 Od hory Chorebu se tedy Izraelci zbavili všech ozdob.

Exd 33 7 Mojžíš vzal stan a postavil si jej venku za táborem opodál tábora a nazval jej stanem setkávání. Když někdo hledal Hospodina, vycházel ke stanu setkávání, který byl venku za táborem.

Exd 33 8 A když Mojžíš vycházel ke stanu, všecken lid povstával; zůstali stát, každý u vchodu do svého stanu, a hleděli za Mojžíšem, dokud nevešel do stanu.

Exd 33 9 Kdykoli Mojžíš vcházel do stanu, sestupoval oblakový sloup a stál u vchodu do stanu. A Hospodin rozmlouval s Mojžíšem.

Exd 33 10 všecken lid viděl oblakový sloup, stojící u vchodu do stanu; tu všecken lid povstával a klaněli se, každý u vchodu do svého stanu.

Exd 33 11 A Hospodin mluvil s Mojžíšem tváří v tvář, jako když někdo mluví se svým přítelem. Potom se Mojžíš vracel do tábora. Ale mládenec Jozue, syn Núnův, který mu přisluhoval, se ze stanu nevzdaloval.

Exd 33 12 Mojžíš řekl Hospodinu: "Hleď, ty mi říkáš: vyveď tento lid. Ale nesdělil jsi mi, koho chceš se mnou poslat, ačkoli jsi řekl: "Já tě znám jménem, našel jsi u mne milost."

Exd 33 13 Jestliže jsem tedy nyní u tebe našel milost, dej mi poznat svou cestu, abych poznal tebe a našel u tebe milost; pohleď, vždyť tento pronárod je tvůj lid."

Exd 33 14 Odvětil: "Já sám půjdu s vámi a dám vám odpočinutí."

Exd 33 15 Mojžíš mu řekl: "Kdyby s námi neměla být tvá přítomnost, pak nás odtud nevyváděj!"

Exd 33 16 Podle čeho jiného by se poznalo, že jsem u tebe našel milost já i tvůj lid, ne-li podle toho, že s námi půjdeš; tím budeme odlišeni, já i tvůj lid, od každého lidu na tváři země."

Exd 33 17 Hospodin Mojžíšovi odvětil: "Učiním i tuto věc, o které mluvíš, protože jsi u mne našel milost a já tě znám jménem."

Exd 33 18 I řekl: "Dovol mi spatřit tvou slávu!"

Exd 33 19 Hospodin odpověděl: "Všechna má dobrota přejde před tebou a vyslovím před tebou jméno Hospodin. Smiluji se však, nad kým se smiluji, a slituji se, nad kým se slituji."

Exd 33 20 Dále pravil: "Nemůžeš spatřit mou tvář, neboť člověk mě nesmí spatřit, má-li zůstat naživu."

Exd 33 21 Hospodin pravil: "Hle, u mne je místo; postav se na skálu.

Exd 33 22 Až tudy půjde moje sláva, postavím tě do skalní rozsedliny a zakryji tě svou dlaní, dokud nepřejdu.

Exd 33 23 Až dlaň odtáhnou, spatříš mě zezadu, ale mou tvář nespatří nikdo."

Exd 34 1 Hospodin řekl Mojžíšovi: "Vytesej si dvě kamenné desky jako ty první, já na ty desky napíšu slova, která byla na prvních deskách, jež jsi roztříštil.

Exd 34 2 Připrav se na ráno; vystoupíš zrána na horu Sínaj a postavíš se tam na vrcholku hory ke mně.

Exd 34 3 Nikdo s tebou nevystoupí, a též ať se na celé hoře nikdo neukáže, ani brav nebo skot ať se nepase poblíž té hory."

Exd 34 4 Mojžíš tedy vytesal dvě kamenné desky, jako ty první. Za časného jitra vystoupil na horu Sínaj, jak mu Hospodin přikázal, a do rukou vzal obě kamenné desky.

Exd 34 5 Tu sestoupil Hospodin v oblaku. Mojžíš tam zůstal stát s ním a vzýval Hospodinovo jméno.

Exd 34 6 Když Hospodin kolem něho přecházel, zavolal: "Hospodine, Hospodine! Bůh plný slitování a milosti vy, shovívavý, nejvyšší milosrdný a věrný,

Exd 34 7 který osvědčuje milosrdenství tisícům pokolení, který odpouští vinu, přestoupení a hříchy; avšak viníka nenechává bez trestu, stíhá vinu otců na synech i na vnucích do třetího a čtvrtého pokolení."

Exd 34 8 Mojžíš rychle padl na kolena tváří k zemi, klaněl se

Exd 34 9 a řekl: "Jestliže jsem, Panovníku, nalezl u tebe milost, putuj prosím, Panovníku, uprostřed nás. Je to lid tvrdošíjný; promiň nám však vinu a hříchy a přijmi nás jako dědictví."

Exd 34 10 Hospodin odpověděl: "Hle, uzavírám s vámi smlouvu. Před veškerým tvým lidem učiním podivuhodné věci, jaké nebyly stvořeny na celé zemi ani mezi všemi pronárody. Všecken lid, uprostřed něhož jsi, uvidí Hospodinovo dílo; neboť to, co já s tebou učiním, bude vzbuzovat bázeň.

Exd 34 11 Bedlivě dbej na to, co ti dnes prikazuji. Hle, vypudím před tebou Emorejce, Kenaance, Chetejce, Perizejce, Chivejce a Jebusejce.

Exd 34 12 Dej si pozor, abys neuzavíral s obyvateli té země, do které vejdeš, aby se nestali uprostřed tebe léčkou.

Exd 34 13 Proto jejich oltáře poboříte, jejich posvátné sloupy roztříštíte a jejich posvátné kůly pokácíte.

Exd 34 14 Nebudeš se klanět jinému bohu, protože Hospodin, jehož jméno je
 Žárlivý, je Bůh žárlivě milující.
 Exd 34 15 Neuzavěřeš smlouvu s obyvateli té země. Budou se svými bohy smílnit a
 svým bohům obětovat a tebe pozvou, abys jedl z jejich obětního hodu;
 Exd 34 16 a ty budeš brát z jejich dcer manželky pro své syny a jejich dcery
 budou se svými bohy smílnit a svádět tvé syny, aby smílnili s jejich bohy.
 Exd 34 17 Nebudeš si odlévat sochy bohů.
 Exd 34 18 Budeš dbát na slavnost nekvašených chlebů. Sedm dní budeš jíst
 nekvašené chleby, jak jsem ti přikázal, ve stanovený čas v měsíci ábíbu; neboť v měsíci ábíbu
 jsi vyšel z Egypta.
 Exd 34 19 Všechno, co otvírá lůno, bude patřit mně, i každý samec z prvního vrhu
 tvého stáda, skotu i bravu.
 Exd 34 20 Osla, který se narodil jako první, vyplatíš ovci; jestliže jej
 nevyplatíš, zlomíš mu vaz. Vyplatíš každého svého prvorozeného syna. Nikdo se neukáže před mou
 tvář s prázdnou.
 Exd 34 21 Šest dní budeš pracovat, ale sedmého dne odpočineš; i při orbě a při
 žni odpočineš.
 Exd 34 22 Budeš slavit slavnost týdnů, prvních snopků pšeničné žně, a slavnost
 sklizně na přelomu roku.
 Exd 34 23 Třikrát v roce se každý z vás, kdo je mužského pohlaví, ukáže před
 Pánem Hospodinem, Bohem Izraele.
 Exd 34 24 Vyženu před tebou pronárody a rozšířím tvé pomezí. Nikdo nebude
 žádostiv tvé země, když se půjdeš třikrát v roce ukázat před Hospodinem, svým Bohem.
 Exd 34 25 Nebudeš porážet dobytče tak, aby krev mého obětního hodu vytekla na
 něco kvašeného. Nebudeš přechovávat přes noc do rána nic z oběti při slavnosti hodu beránka.
 Exd 34 26 Prvotiny raných plodů své role přineseš do domu Hospodina, svého Boha.
 Nebudeš vařit kůzle v mléku jeho matky.
 Exd 34 27 Hospodin řekl Mojžíšovi: "Napiš si tato slova, neboť podle těchto slov
 uzavírám s tebou a s Izraelem smlouvu."
 Exd 34 28 A byl tam s Hospodinem čtyřicet dní a čtyřicet nocí; chleba nepojedl a
 vody se nenapil, nýbrž psal na desky slova smlouvy, desatero přikázání.
 Exd 34 29 Když pak Mojžíš sestupoval z hory Sínaje, měl při sestupu z hory desky
 svědectví v rukou. Mojžíš nevěděl, že mu od rozhovoru s Hospodinem září kůže na tváři.
 Exd 34 30 Když Áron a všichni Izraelci uviděli, jak Mojžíšovi září kůže na
 tváři, báli se k němu přistoupit.
 Exd 34 31 Ale Mojžíš je zavolal, i vrátili se k němu Áron a všichni předáci
 pospolitosti a Mojžíš k nim promluvil.
 Exd 34 32 Potom přistoupili všichni Izraelci a on jim přikázal všechno, o čem s
 ním Hospodin mluvil na hoře Sínaji.
 Exd 34 33 Když k nim Mojžíš přestal mluvit, dal si na tvář závoj.
 Exd 34 34 Kdykoli Mojžíš vstupoval před Hospodina, aby s ním mluvil, odkládal
 závoj, dokud nevyšel. Pak vycházel, aby k Izraelcům mluvil, co mu bylo přikázáno.
 Exd 34 35 Izraelci spatřili Mojžíšovu tvář a viděli, jak mu kůže na tváři září.
 Proto si Mojžíš dával na tvář závoj, pokud nešel mluvit s Hospodinem.
 Exd 35 1 Mojžíš shromáždil celou pospolitost Izraelců a řekl jim: "Hospodin
 přikázal, abyste dodržovali toto:
 Exd 35 2 Šest dní se bude pracovat, ale sedmého dne budete mít slavnost
 odpočinutí, Hospodinův svatý den odpočinku; kdo by v ten den dělal nějakou práci, zemře.
 Exd 35 3 V den odpočinku nerozděláte oheň v žádném svém obydlí."
 Exd 35 4 Mojžíš řekl celé pospolitosti Izraelců: "Toto přikázal Hospodin:
 Exd 35 5 Vyberte mezi sebou pro Hospodina oběť pozdvihování. Každý ať ze srdce
 dobrovolně přinese jako Hospodinovu oběť pozdvihování zlato, stříbro a měď,
 Exd 35 6 látku purpurově fialovou, nachovou nebo karmínovou, jemné plátno, koží
 srst,
 Exd 35 7 načerveno zbarvené beraní kůže, tachaší kůže, akáciové dřevo,
 Exd 35 8 olej na svícení, balzámy na olej k pomazání a na kadi dlo z vonných
 látek,
 Exd 35 9 karneolové drahokamy a kameny pro zasazení do nárameníku a náprsníku.
 Exd 35 10 A každý, kdo je mezi vámi dovedný, ať přijde a dělá vše, co Hospodin
 přikázal:
 Exd 35 11 příbytek, jeho stan a přikrývku, spony a desky, svlaky, sloupy a
 patky,
 Exd 35 12 schránu a tyče k ní, příkrov a vnitřní oponu,
 Exd 35 13 stůl a tyče k němu i veškeré náčiní, také předkladné chleby,
 Exd 35 14 svícen k svícení a náčiní k němu i kahánky a olej k svícení,
 Exd 35 15 kadidlový oltář a tyče k němu, olej k pomazání a kadi dlo z vonných
 látek i vstupní závěs ke vchodu do příbytku,
 Exd 35 16 oltář pro zápalnou oběť s bronzovým roštem, tyče k němu a veškeré
 náčiní, nádrž a podstavec k ní,
 Exd 35 17 zástěny pro nádvoří, jeho sloupy a patky i závěs pro bránu do nádvoří,
 Exd 35 18 kolíky pro příbytek, kolíky pro nádvoří a příslušná lana,
 Exd 35 19 tkaná roucha pro přísluhování ve svatyni, svatá roucha pro kněze Árona

a roucha jeho synům pro kněžskou službu.

Exd 35 20 Celá pospolitost Izraelců vyšla od Mojžíše

Exd 35 21 a každý, koho srdce pudilo a kdo byl ochotné mysli, přicházel a přinášel Hospodinu obět pozdvihování pro dílo na stanu setkávání a pro veškerou službu v něm i pro svatá roucha.

Exd 35 22 Přicházeli muži i ženy a všichni ze srdce dobrovolně přinášeli spínadla, kroužky, prsteny a přívěsky, všelijaké zlaté předměty, totiž každý, kdo nabídl Hospodinu zlato jako obět podávání.

Exd 35 23 Každý, kdo měl látku purpurově fialovou, nachovou a karmínovou, jemné plátno a kozí srst, načerveno zbarvené beraní kůže a tachaší kůže, přinášel je.

Exd 35 24 Každý, kdo chtěl přinést obět pozdvihování ve stříbře a v mědi, přinesl to Hospodinu jako obět pozdvihování. Každý, kdo měl akáciové dřevo k jakémukoli bohoslužebnému dílu, přinášel je.

Exd 35 25 I všechny dovedné ženy vlastnoručně předly a přinášely, co napředly, látku purpurově fialovou, nachovou a karmínovou a jemné plátno.

Exd 35 26 Všechny ženy, které srdce pudilo a které to dovedly, předly kozí srst.

Exd 35 27 Předáci přinášeli karneoly a kameny pro zasazení do nárameníku a náprsníku

Exd 35 28 i balzám a olej na svícení i na olej k pomazání a na kadidlo z vonných látek.

Exd 35 29 I přinášeli Izraelci dobrovolný dar Hospodinu, každý muž a žena, které pudilo srdce, dobrovolně přinášeli všechno potřebné k dílu, které skrze Mojžíše přikázal Hospodin vykonat.

Exd 35 30 Mojžíš řekl Izraelcům: "Hleďte, Hospodin povolal jménem Besaleela, syna Uriho, vnuka Chúrova, z pokolení Judova.

Exd 35 31 Naplnil ho Božím duchem, aby měl moudrost, důvtip a znalost pro každé dílo

Exd 35 32 a uměl dovedně pracovat se zlatem, stříbrem a mědí,

Exd 35 33 opracovávat kameny pro vsazování a obrábět dřevo, aby dovedl udělat každé navržené dílo.

Exd 35 34 Dal mu i schopnost vyučovat, jemu i Oholíabovi, synu Achísamakovu z pokolení Danova.

Exd 35 35 Obdařil je dovedností zhotovovat jakékoli dílo řemeslnické, umělecké, výšivkářské, na látce purpurově fialové, nachové a karmínové a na jemném plátně, i dílo tkalcovské; aby dovedli udělat jakékoli dílo a pracovat s vynalézavostí."

Exd 36 1 Besaleel s Oholíabem a všichni, kdo byli dovední a jimž dal Hospodin moudrost a důvtip, aby se vyznali ve veškerém díle pro službu ve svatyni, dali se tedy do práce podle toho, jak Hospodin přikázal.

Exd 36 2 Mojžíš povolal Besaleela s Oholíabem a všechny dovedné, jež Hospodin obdařil moudrostí, všechny, jež srdce pudilo, aby přistoupili k práci na tom díle.

Exd 36 3 Převzali od Mojžíše každou obět pozdvihování, kterou Izraelci přinesli, aby bylo zhotoveno dílo pro službu ve svatyni. Lid mu přinášel i dále každé ráno dobrovolné dary.

Exd 36 4 Všichni moudří, konající veškeré dílo pro svatyni, přicházeli jeden za druhým od práce, kterou konali,

Exd 36 5 a říkali Mojžíšovi: "Lid přináší víc, než je třeba k provedení díla, které Hospodin přikázal vykonat."

Exd 36 6 Mojžíš tedy přikázal a jeho vzkaz roznesli po táboře: "Muži a ženy, nechystejte už nic pro obět pozdvihování ve prospěch svatyně." Tak zabránili lidu, aby přinášel další dary.

Exd 36 7 Měli dostatek potřeb pro veškeré dílo, které se mělo udělat, a ještě zbývalo.

Exd 36 8 Všichni, kdo byli dovední mezi těmi, kdo na díle pracovali, zhotovili příbytek z desíti pruhů jemně tkaného plátna a látky purpurově fialové, nachové a karmínové; zhotovili je s umně vetkanými cheruby.

Exd 36 9 Jeden pruh byl dvacet osm loket dlouhý a čtyři lokte široký. Všechny pruhy měly stejné rozměry.

Exd 36 10 Pět pruhů spojil po délce jeden s druhým a druhých pět pruhů spojil právě tak jeden s druhým.

Exd 36 11 Z fialového purpuru zhotovil poutka na lemu toho pruhu, který byl na konci spojeného kusu. Stejně to udělal na lemu krajního pruhu druhého spojeného kusu.

Exd 36 12 Udělal také padesát poutek na jednom koncovém pruhu a padesát poutek na koncovém pruhu druhého spojeného kusu, vždy jedno proti druhému.

Exd 36 13 Zhotovil i padesát zlatých spon a sepnul jimi pruhy jeden s druhým, takže příbytek byl spojen v jeden celek.

Exd 36 14 Zhotovil též houně z kozí srsti pro stan nad příbytkem; těch houní udělal jedenáct.

Exd 36 15 Jedna houně byla třicet loket dlouhá a čtyři lokte široká. Všech jedenáct houní mělo stejné rozměry.

Exd 36 16 Zvláště spojil pět houní a zvláště šest houní.

Exd 36 17 Udělal také padesát poutek na lemu houně, která byla na kraji spojeného kusu, a padesát poutek udělal na lemu koncové houně druhého spojeného kusu.

Exd	36	18	Zhotovil také padesát bronzových spon a spojil stan v jeden celek.
Exd	36	19	Zhotovil pro stan též příkrývku z beraních kůží zbarvených načerveno a
navrch příkrývku z tachaších kůží.			
Exd	36	20	Pro příbytek zhotovil také desky z akáciového dřeva, aby se daly
postavit.			
Exd	36	21	Každá deska byla deset loket dlouhá a půldruhého lokte široká.
Exd	36	22	Každá měla dva čepy a jedna byla připojena k druhé; tak to provedl na
všech deskách pro příbytek.			
Exd	36	23	Zhotovil pro příbytek tyto desky: dvacet desek pro jižní, pravou
stranu.			
Exd	36	24	Těch dvacet desek opatřil dole čtyřiceti stříbrnými patkami, po dvou
patkách pod každou desku, k oběma jejím čepům.			
Exd	36	25	I pro druhý bok příbytku, k severní straně, zhotovil dvacet desek
Exd	36	26	a k nim čtyřicet stříbrných patek, po dvou patkách pod každou desku.
Exd	36	27	Pro zadní stranu příbytku, k západu, zhotovil šest desek.
Exd	36	28	Navíc zhotovil dvě desky pro oba úhly příbytku při zadní straně.
Exd	36	29	Zdola byly přiloženy k sobě, navrchu byly těsně spojeny jedním kruhem.
Tak učinil s oběma deskami v obou úhlech.			
Exd	36	30	Bylo tam tedy osm desek se stříbrnými patkami, celkem šestnáct patek,
po dvou patkách pod každou desku.			
Exd	36	31	Zhotovil také svlaky z akáciového dřeva, pět pro desky na jednom boku
příbytku,			
Exd	36	32	pět na druhém boku příbytku a dalších pět svlaků pro desky na zadní
straně příbytku, k západu.			
Exd	36	33	Udělal i prostřední svlak, aby probíhal v poloviční výši desek od
jednoho konce k druhému.			
Exd	36	34	Desky potáhl zlatem a zhotovil k nim zlaté kruhy pro vsunutí svlaků;
rovněž svlaky potáhl zlatem.			
Exd	36	35	Zhotovil také oponu z látky purpurově fialové, nachové a karmínové a z
jemně tkaného plátna. Zhotovil ji s umně vetkanými cheruby.			
Exd	36	36	Udělal pro ni čtyři sloupy z akáciového dřeva a potáhl je zlatem;
háčky na nich byly ze zlata; odlil pro ně také čtyři stříbrné patky.			
Exd	36	37	Ke vchodu do stanu zhotovil pestře vyšíty závěs z látky purpurově
fialové, nachové a karmínové a z jemně tkaného plátna.			
Exd	36	38	K tomu pět sloupů s háčky; jejich hlavice a příčné tyče potáhl zlatem.
Jejich pět patek bylo z bronzu.			
Exd	37	1	Besaleel zhotovil schránu z akáciového dřeva dva a půl lokte dlouhou,
jeden a půl lokte širokou a jeden a půl lokte vysokou.			
Exd	37	2	Obložil ji uvnitř i zvnějšku čistým zlatem a opatřil ji dokola zlatou
obrúbou.			
Exd	37	3	Odlil pro ni čtyři zlaté kruhy a připevnil je k čtyřem jejím hranám;
dva kruhy na jednom boku a dva kruhy na druhém.			
Exd	37	4	Zhotovil tyče z akáciového dřeva a potáhl je zlatem.
Exd	37	5	Tyče prostrčil kruhy po stranách schrány, aby bylo možno schránu nést.
Exd	37	6	Zhotovil příkrov z čistého zlata dva a půl lokte dlouhý a jeden a půl
lokte široký.			
Exd	37	7	Potom zhotovil dva cheruby ze zlata; dal je vytepat na oba konce
příkrovu.			
Exd	37	8	Jeden cherub byl na jednom konci a druhý cherub na druhém konci.
Udělal cheruby na příkrov, na oba jeho konce.			
Exd	37	9	Cherubové měli křídla rozpjatá vzhůru; svými křídly zastírali příkrov.
Tvářemi byli obrázení k sobě; hleděli na příkrov.			
Exd	37	10	Zhotovil stůl z akáciového dřeva dva lokte dlouhý, jeden loket široký
a jeden a půl lokte vysoký.			
Exd	37	11	Obložil jej čistým zlatem a opatřil jej dokola zlatou obrúbou.
Exd	37	12	Udělal mu také dokola na dlaň širokou lištu a k liště udělal dokola
zlatou obrubu.			
Exd	37	13	Odlil pro něj čtyři zlaté kruhy a připevnil je ke čtyřem rohům při
jeho čtyřech nohách.			
Exd	37	14	Kruhy byly těsně u lišty, aby držely tyče na nošení stolu.
Exd	37	15	Tyče zhotovil z akáciového dřeva a potáhl je zlatem; sloužily k nošení
stolu.			
Exd	37	16	Zhotovil také nádoby, které patří na stůl, mísy, pánvičky, obětní
mísky a konvice, používané k úlitbě, vše z čistého zlata.			
Exd	37	17	Zhotovil svícen z čistého zlata. Svícen měl vytepaný dřík a prut; jeho
kalichy, číšky a květy byly s ním zhotoveny z jednoho kusu.			
Exd	37	18	Z jeho stran vycházelo šest prutů, tři pruty svícnu po jedné straně a
tři pruty svícnu po druhé straně.			
Exd	37	19	Na jednom prutu byly tři kalichy podobné mandloňovému květu: číška a
květ. A tři kalichy podobné mandloňovému květu na druhém prutu: číška a květ. Tak to bylo na			
všech šesti prutech vycházejících ze svícnu.			
Exd	37	20	Na svícnu byly čtyři kalichy podobné mandloňovému květu s číškami a

květy.
Exd 37 21 Jedna číška byla pod jednou dvojicí prutů, druhá číška byla pod druhou dvojicí prutů a třetí číška byla pod třetí dvojicí prutů; tak to bylo u všech šesti prutů vycházejících ze svícnu.
Exd 37 22 Příslušné číšky a pruty byly s ním zhotoveny z jednoho kusu; všechno bylo v celku vytepano z čistého zlata.
Exd 37 23 Ke svícnu zhotovil také sedm kahánek, nůžky na knoty a pánve z čistého zlata na oharky.
Exd 37 24 Svícen se všemi předměty zhotovil z jednoho talentu čistého zlata.
Exd 37 25 Zhotovil kadidlový oltář z akáciového dřeva, čtyřhranný, loket dlouhý, loket široký a dva lokte vysoký; jeho rohy byly z jednoho kusu s ním.
Exd 37 26 Potáhl jej čistým zlatem, jeho vršek i jeho stěny dokola a jeho rohy, a opatřil jej dokola zlatou obrubou.
Exd 37 27 Zhotovil pro něj též dva zlaté kruhy, a to pod obrubou při jeho bocích, k oběma bočnicím, aby držely tyče, na nichž byl nošen.
Exd 37 28 Tyče zhotovil z akáciového dřeva a potáhl je zlatem.
Exd 37 29 Připravil také olej svatého pomazání a kadidlo z vonných látek, čisté, odborně smísené.
Exd 38 1 zhotovil oltář pro zápalnou oběť z akáciového dřeva, čtyřhranný, pět loket dlouhý, pět loket široký a tři lokte vysoký.
Exd 38 2 Jeho čtyři úhly opatřil rohy; ty s ním byly zhotoveny z jednoho kusu. Potáhl jej bronzem.
Exd 38 3 Zhotovil také všechno oltářní náčiní: hrnce, lopaty, kropenky, vidlice a pánve na oheň. Všechno náčiní zhotovil z bronzu.
Exd 38 4 Zhotovil pro oltář také mřížový rošt z bronzu pod obložení oltáře, sahající do jeho poloviny.
Exd 38 5 Na čtyřech koncích bronzového roštu odlil čtyři kruhy na prostrčení tyčí.
Exd 38 6 Zhotovil i tyče z akáciového dřeva a potáhl je bronzem.
Exd 38 7 Tyče provlékl kruhy po bocích oltáře, aby jej bylo možno na nich přenášet. Udělal jej dutý z desek.
Exd 38 8 Zhotovil bronzovou nádrž s bronzovým podstavcem ze zrcadel žen, které konaly službu u vchodu do stanu setkávání.
Exd 38 9 Udělal také nádvoří. Na jižní, pravé straně nádvoří byly zástěny z jemně tkaného plátna, v délce sto loket.
Exd 38 10 Bylo tam dvacet sloupů na dvaceti bronzových patkách; háčky ke sloupům a příčné tyče k nim byly stříbrné.
Exd 38 11 Na severní straně v délce sto loket bylo dvacet sloupů na dvaceti bronzových patkách; háčky ke sloupům a příčné tyče k nim byly stříbrné.
Exd 38 12 Na západní straně byly zástěny v délce padesáti loket. Bylo tam deset sloupů na deseti patkách; háčky ke sloupům a příčné tyče k nim byly stříbrné.
Exd 38 13 Na přední, východní straně byla šířka padesát loket.
Exd 38 14 Na jednom křídle bylo patnáct loket zástěn; byly tam tři sloupy na třech patkách.
Exd 38 15 I na druhém křídle, z této strany brány do nádvoří jako z oné, bylo patnáct loket zástěn; byly tam také tři sloupy na třech patkách.
Exd 38 16 Všechny zástěny kolem nádvoří byly z jemně tkaného plátna.
Exd 38 17 Patky ke sloupům byly bronzové, háčky ke sloupům a příčné tyče k nim byly stříbrné, i obložení jejich hlavic bylo stříbrné; všechny sloupy na nádvoří byly spojeny stříbrnými příčnými tyčemi.
Exd 38 18 Závěs v bráně na nádvoří byl pestře vyší z látky fialově purpurové, nachové a karmínové a z jemně tkaného plátna v délce dvaceti loket, vysoký či široký pět loket, právě tak jako zástěny na nádvoří.
Exd 38 19 Byly tu čtyři sloupy na čtyřech bronzových patkách, jejich háčky byly stříbrné, i obložení jejich hlavic a příčné tyče byly stříbrné.
Exd 38 20 Všechny kolíky pro příbytek a pro nádvoří dokola byly z bronzu.
Exd 38 21 Toto jsou ti, kdo byli povoláni k službě u příbytku, u příbytku svědectví, pověření na Mojžíšův rozkaz lévijskou službou, za dozoru Ítamara, syna kněze Árona:
Exd 38 22 Besaleel, syn Uriův, vnuk Chúrův z pokolení Judova, zhotovil všechno, co Hospodin Mojžíšovi přikázal.
Exd 38 23 S ním Oholáb, syn Achísamakův z pokolení Danova, řemeslník, umělec, zhotovující výšivky z látky purpurově fialové, nachové a karmínové a z jemného plátna.
Exd 38 24 Všechno zlato, zpracované při tom díle, při celém díle na svatyni, bylo zlato obětované podáváním, dvacet devět talentů a sedm set třicet šekelů podle váhy určené svatyní.
Exd 38 25 Stříbra bylo od těch, kdo byli z pospolitosti povoláni k službě, sto talentů a tisíc sedm set sedmdesát pět šekelů podle váhy určené svatyní.
Exd 38 26 Půl šekelu na hlavu, polovina šekelu podle váhy určené svatyní, za každého, kdo přešel mezi ty, kteří byli povoláni do služby od dvacetiletých výše, za šest set tři tisíce a pět set padesát mužů.
Exd 38 27 Sto talentů stříbra bylo použito k odlití patek pro svatyni a patek k oponě, sto patek z jednoho sta talentů, jeden talent na jednu patku.

Exd 38 28 Z tisíce sedmi set sedmdesáti pěti šekelů udělal háčky ke sloupům, obložil jejich hlavice a spojil je příčkami.

Exd 38 29 Mědi obětované podáváním bylo sedmdesát talentů a dva tisíce čtyři sta šekelů.

Exd 38 30 Z toho udělal patky ke vchodu do stanu setkávání, bronzový oltář a k němu bronzový rošt a všechno náčiní k oltáři,

Exd 38 31 patky kolem nádvoří, patky k bráně do nádvoří i všechny kolíky pro příbytek a všechny kolíky pro nádvoří dokoła.

Exd 39 1 Z látky fialově purpurové, nachové a karmínové zhotovili tkaná roucha pro přísluhování ve svatyni; zhotovili též svatá roucha pro Árona, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal.

Exd 39 2 Zhotovil nárameník ze zlata, z látky fialově purpurové, nachové a karmínové a z jemně tkaného plátna.

Exd 39 3 vytepali zlaté plátky a z nich nastříhal nitky, aby je umně vetkali do látky fialově purpurové, nachové a karmínové a do jemného plátna.

Exd 39 4 vrchní části mu udělali spojené; na obou koncích byl spojen.

Exd 39 5 Tkaný pás, jímž byl nárameník upevňován, byl zhotoven týmž způsobem ze zlata, z látky fialově purpurové, nachové a karmínové a z jemně tkaného plátna, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal.

Exd 39 6 vsadili též kameny karneoly do zlatých obrouček a vyryli do nich jména synů Izraele, jako se ryjí pečeti.

Exd 39 7 Kameny umístil na vrchních částech nárameníku, aby byly připomínkou na syny Izraele, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal.

Exd 39 8 Týmž způsobem jako nárameník zhotovil umně utkaný náprsník ze zlata, z látky fialově purpurové, nachové a karmínové a z jemně tkaného plátna.

Exd 39 9 Byl čtvercový a dvojitý; náprsník udělali jednu píd dlouhý a jednu píd široký, dvojitý.

Exd 39 10 Vysadili jej čtyřmi řadami kamenů: v první řadě rubín, topas a smaragd;

Exd 39 11 v druhé řadě malachit, safír a jaspis;

Exd 39 12 v třetí řadě opál, achát a ametyst;

Exd 39 13 ve čtvrté řadě chrysolit, karneol a onyx. Všechny byly vsazeny do zlatých obrouček.

Exd 39 14 Kameny byly označeny jmény synů Izraele; bylo jich dvanáct podle jejich jmen; na každém bylo vyryto jeho jméno jako na pečeti podle dvanácti kmenů.

Exd 39 15 K náprsníku udělali řetízky z čistého zlata jako stočenou šňůru.

Exd 39 16 Zhotovili též dvě zlaté obroučky a dva zlaté kroužky; oba kroužky pak připevnili k oběma horním okrajům náprsníku.

Exd 39 17 Obě zlaté šňůry připevnili k oběma kroužkům na horních okrajích náprsníku.

Exd 39 18 Oba druhé konce obou šňůr připevnili k oběma obroučkám a umístili je vpředu na vrchních částech nárameníku.

Exd 39 19 Potom zhotovili jiné dva zlaté kroužky a připevnili je k oběma okrajům náprsníku, na lem jeho vnitřní strany při nárameníku.

Exd 39 20 Zhotovili i další dva zlaté kroužky a připevnili je k oběma vrchním částem nárameníku dole na jeho přední straně těsně u švu, nad tkaným pásem nárameníku.

Exd 39 21 Náprsník opatřený kroužky přivázali ke kroužkům nárameníku purpurově fialovou šňůrkou, aby byl nad tkaným pásem nárameníku; aby náprsník od nárameníku neodstával, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal.

Exd 39 22 K nárameníku zhotovil řízu, tkanou práci, celou z fialového purpuru.

Exd 39 23 Uprostřed řízy byl otvor jako otvor v krunýři a otvor byl dokoła olemován, aby se neroztrhl.

Exd 39 24 K dolní obrubě řízy připevnili granátová jablka z látky fialově purpurové, nachové a karmínové a z jemně tkaného plátna.

Exd 39 25 Zhotovili i zvonečky z čistého zlata a zvonečky upevnili mezi granátová jablka na dolní obrubu řízy dokoła, mezi granátová jablka.

Exd 39 26 Zvoneček a granátové jablko, zvoneček a granátové jablko byly střídavě dokoła na obrubě řízy, když Áron konal službu, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal.

Exd 39 27 Zhotovili suknice z jemného plátna, tkanou práci, pro Árona a jeho syny;

Exd 39 28 dále turban z jemného plátna a ozdobné mitry z jemného plátna i lněné spodky z jemně tkaného plátna;

Exd 39 29 také pestře vyšitou šerpu z jemně tkaného plátna a z látky fialově purpurové, nachové a karmínové, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal.

Exd 39 30 Zhotovili květ z čistého zlata, svatou čelenku, a vepsali na něj nápis, jako se vyrývá pečet: "Svatý Hospodinu."

Exd 39 31 Připevnili jej purpurově fialovou šňůrkou nahoře na turbanu, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal.

Exd 39 32 Tak byla všechna práce na příbytku stanu setkávání ukončena. Izraelci provedli všechno přesně tak, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal.

Exd 39 33 Přinesli k Mojžíšovi příbytek: stan s veškerým náčiním, sponami, deskami, svlaky, sloupy a patkami;

Exd	39	34	příkrývku z beraních kůží, zbarvených načerveno, příkrývku z kůží tachasích a vnitřní oponu;
Exd	39	35	schránu svědectví s tyčemi a příkrovem;
Exd	39	36	stůl s veškerým náčiním a předkladné chleby;
Exd	39	37	svícen z čistého zlata s kahánky připravenými k nasazení a s veškerým náčiním, i olej k svícení;
Exd	39	38	zlatý oltář a olej k pomazání i kadidlo z vonných látek a závěs ke vchodu do stanu;
Exd	39	39	bronzový oltář a jeho bronzový rošt, s tyčemi a s veškerým náčiním, nádrž s podstavcem;
Exd	39	40	zástěny pro nádvoří, sloupy s patkami, závěs pro bránu do nádvoří s lany a kolíky i všecko náčiní pro službu v příbytku, pro stan setkávání;
Exd	39	41	tkaná roucha pro přísluhování ve svatyni, svatá roucha pro kněze Árona a roucha jeho synů pro kněžskou službu.
Exd	39	42	Všechnu práci vykonali Izraelci přesně tak, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal.
Exd	39	43	Mojžíš celé dílo prohlédl; ano, vykonali je přesně tak, jak Hospodin přikázal. A Mojžíš jim požehnal.
Exd	40	1	Hospodin promluvil k Mojžíšovi:
Exd	40	2	"Prvního dne prvního měsíce postavíš příbytek stanu setkávání.
Exd	40	3	Tam umístíš schránu svědectví a zastřeš schránu oponou.
Exd	40	4	Přineseš také stůl a všechno na něm uspořádáš, přineseš i svícen a nasadíš na něj kahánky.
Exd	40	5	Zlatý kadidlový oltář dáš před schránu svědectví a pověsíš závěs ke vchodu do příbytku.
Exd	40	6	Oltář pro zápalnou oběť postavíš před vchod do příbytku stanu setkávání.
Exd	40	7	Mezi stan setkávání a oltář umístíš nádrž a naleješ do ní vodu.
Exd	40	8	Dokola postavíš nádvoří a do brány k nádvoří pověsíš závěs.
Exd	40	9	Potom vezmeš olej pomazání a pomažeš příbytek a všechno, co je v něm, a posvětiš jej i s veškerým náčiním, a bude svatý.
Exd	40	10	Pomažeš také oltář pro zápalnou oběť i s veškerým náčiním a posvětiš jej; a oltář bude velesvatý.
Exd	40	11	Pomažeš také nádrž s podstavcem a posvětiš ji.
Exd	40	12	Pak přivedeš Árona a jeho syny ke vchodu do stanu setkávání a omyješ je vodou.
Exd	40	13	Nato oblékneš Áronovi svatá roucha, pomažeš ho a posvětiš a bude mi sloužit jako kněz.
Exd	40	14	Přivedeš i jeho syny a oblékneš do suknic.
Exd	40	15	Pomažeš je, jako jsi pomazal jejich otce, a budou mi sloužit jako kněží. Toto pomazání je uvede v trvalé kněžství po všechna pokolení."
Exd	40	16	Mojžíš učinil všechno přesně tak, jak mu Hospodin přikázal.
Exd	40	17	Příbytek byl postaven první den prvního měsíce druhého roku.
Exd	40	18	Mojžíš postavil příbytek: rozmístil jeho patky, zasadil desky, přiložil svlaky a postavil sloupy.
Exd	40	19	Nad příbytkem rozprostřel stan a nahoru na stan položil příkrývku, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal.
Exd	40	20	Potom vzal svědectví a dal je do schrány; podél schrány zasunul tyče a nahoru na schránu položil příkrov.
Exd	40	21	Schránu vnesl do příbytku, zavěsil vnitřní oponu a zastřel schránu svědectví, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal.
Exd	40	22	Stůl postavil do stanu setkávání ke straně příbytku na sever, vně před oponu.
Exd	40	23	Uspořádal na něm chléb před Hospodinem, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal.
Exd	40	24	Svícen postavil do stanu setkávání naproti stolu ke straně příbytku na jih
Exd	40	25	a nasadil kahánky před Hospodinem, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal.
Exd	40	26	Zlatý oltář umístil ve stanu setkávání před oponu.
Exd	40	27	Pálil na něm kadidlo z vonných látek, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal.
Exd	40	28	Na vchod do příbytku pověsil závěs.
Exd	40	29	Oltář pro zápalnou oběť postavil u vchodu do příbytku stanu setkávání.
Exd	40	30	Na něm obětoval zápalnou a přídavnou oběť, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal.
Exd	40	30	Mezi stan setkávání a oltář umístil nádrž a nalil do ní vodu k omyvání.
Exd	40	31	Mojžíš, Áron a jeho synové si z ní omyli ruce a nohy.
Exd	40	32	Když přistupovali ke stanu setkávání a když se přibližovali k oltáři, omyvali se, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal.
Exd	40	33	Kolem příbytku a oltáře postavil nádvoří a do brány nádvoří pověsil závěs. Tak Mojžíš dokončil celé to dílo.
Exd	40	34	Tu oblak zahalil stan setkávání a příbytek naplnila Hospodinova sláva.
Exd	40	35	Mojžíš nemohl přistoupit ke stanu setkávání, neboť nad ním přebýval

obлак a příbytek naplňovala Hospodinova sláva.

Exd 40 36 Kdykoli se oblak z příbytku zvedl, vytáhli Izraelci ze všech svých stanovišť.

Exd 40 37 Jestliže se oblak nezvedal, nevytáhli, dokud se nezvedl.

Exd 40 38 Hospodinův oblak býval nad příbytkem ve dne a v noci v něm planul oheň před očima celého domu izraelského na všech jejich stanovištích.

Lvt 1 1 I zavolał Hospodin Mojžíše a promluvil k němu ze stanu setkávání:

Lvt 1 2 "Mluv k synům Izraele a řekni jim: Když někdo z vás přinese dar Hospodinu, přinesete svůj dar z dobytka, ze skotu nebo z bravu.

Lvt 1 3 Jestliže jeho darem bude zápalná oběť ze skotu, přivede samce bez vady. Přivede jej ke vchodu do stanu setkávání, aby došel zalíbení před Hospodinem.

Lvt 1 4 Vloží ruku na hlavu zápalné oběti; ta mu získá zalíbení a zproští ho viny.

Lvt 1 5 Dobytče pak porazí před Hospodinem a Áronovci, kněží, přinesou krev v oběť; krví pokropí dokola oltář, který je u vchodu do stanu setkávání.

Lvt 1 6 Stáhne kůži ze zápalné oběti a rozseká oběť na díly.

Lvt 1 7 Synové kněze Árona vloží na oltář oheň a na oheň narovnajjí dříví.

Lvt 1 8 Díly, hlavu a tuk narovnajjí pak Áronovci, kněží, na dříví, které je na ohni na oltáři.

Lvt 1 9 Vnitřnosti však a hnáty omyje kněz vodou a všechno obrátí na oltáři v obětní dým. To bude zápalná oběť; jako oběť ohnivá bude libou vůní pro Hospodina.

Lvt 1 10 Jestliže jeho dar pro zápalnou oběť bude z bravu, z ovcí nebo z koz, přivede samce bez vady.

Lvt 1 11 Porazí ho před Hospodinem při severní straně oltáře a Áronovci, kněží, pokropí jeho krví oltář dokola.

Lvt 1 12 Rozseká oběť na díly i s hlavou a s tukem a kněz to narovná na dříví, které je na ohni na oltáři.

Lvt 1 13 Vnitřnosti však a hnáty omyje kněz vodou; všechno přinese v oběť a na oltáři obrátí v obětní dým. To bude zápalná oběť; jako oběť ohnivá bude libou vůní pro Hospodina.

Lvt 1 14 Jestliže jeho darem Hospodinu bude zápalná oběť z ptactva, přinese svůj dar z hrdliček nebo z holoubat.

Lvt 1 15 Kněz přinese ptáče k oltáři, nehtem mu natrhne hlavu a na oltáři obrátí v obětní dým; jeho krev nechá vykapat na stěnu oltáře.

Lvt 1 16 Odstraní vole s vývržkem a pohodí to k východní straně oltáře, kde je popel z tuku.

Lvt 1 17 Pak mu kněz natrhne křídla, ale neodtrhne je; a na oltáři je obrátí v obětní dým na ohni ze dříví. To bude zápalná oběť; jako oběť ohnivá bude libou vůní pro Hospodina.

Lvt 2 1 Když někdo přinese Hospodinu darem přídatnou oběť, bude jeho darem bílá mouka. Poleje ji olejem, vloží na to kadidlo

Lvt 2 2 a donese ji Áronovcům, kněžím. Kněz z ní vezme plnou hrst bílé mouky s olejem i všechno kadidlo a jako připomínku ji na oltáři obrátí v obětní dým. Jako oběť ohnivá bude libou vůní pro Hospodina.

Lvt 2 3 Zbytek přídatné oběti připadne Áronovi a jeho synům jako velesvatý podíl z ohnivých obětí Hospodinových.

Lvt 2 4 Když přineseš darem přídatnou oběť pečenou v peci, budou to nekvašené bochánky z bílé mouky zadělané olejem a nekvašené oplatky pomazané olejem.

Lvt 2 5 Jestliže bude tvým darem přídatná oběť připravená na pánvi, bude z bílé mouky zadělané olejem, nekvašená.

Lvt 2 6 Rozdrobíš ji na sousta a poleješ ji olejem. To bude přídatná oběť.

Lvt 2 7 Jestliže tvým darem bude přídatná oběť připravená v kotlíku, ať je připravena z bílé mouky s olejem.

Lvt 2 8 Takto připravenou přídatnou oběť přineseš Hospodinu: předáš ji knězi a on ji donese k oltáři.

Lvt 2 9 Kněz oddělí hrst přídatné oběti a jako připomínku ji na oltáři obrátí v obětní dým. Jako oběť ohnivá bude libou vůní pro Hospodina.

Lvt 2 10 Zbytek přídatné oběti připadne Áronovi a jeho synům jako velesvatý podíl z ohnivých obětí Hospodinových.

Lvt 2 11 Žádná přídatná oběť, kterou přinesete Hospodinu, nebude připravována kvašením; žádný kvas a žádný med neobráte v obětní dým jako ohnivou oběť Hospodinu.

Lvt 2 12 Můžete je přinést Hospodinu jako dar z prvotín, ale nebudou na oltáři obětovány v libou vůní.

Lvt 2 13 Každý dar své přídatné oběti solí osolíš. Nenecháš svou přídatnou oběť bez soli smlouvy svého Boha. S každým svým darem přineseš sůl.

Lvt 2 14 Jestliže přineseš Hospodinu přídatnou oběť raných plodů, přineseš klasy pražené na ohni a drcené zrní z nového obilí jako přídatnou oběť svých raných plodů.

Lvt 2 15 Přidáš k ní olej a položíš na to kadidlo. To bude přídatná oběť.

Lvt 2 16 Kněz obrátí v obětní dým jako připomínku hrst rozdrceného zrní s olejem i všechno kadidlo. To bude ohnivá oběť Hospodinu.

Lvt 3 1 Jestliže někdo připraví jako svůj dar hod oběti pokojné ze skotu, ať už býka nebo krávu, přivede před Hospodina zvíře bez vady.

Lvt 3 2 vloží ruku na hlavu svého daru a porazí oběť před vchodem do stanu setkávání. Áronovci, kněží, pokropí krví oltář dokola.

Lvt 3 3 Z hodu oběti pokojné přinese Hospodinu jako ohnivou oběť tuk pokrývajících vnitřností i všechn tuk, který je na vnitřnostech,

Lvt 3 4 dále obě ledviny i s tukem, který je na nich i na slabinách, a jaterní lalok; odejme jej nad ledvinami.

Lvt 3 5 Áronovci to jako zápalnou oběť obrátí na oltáři v obětní dým na ohni ze dříví. Jako oběť ohnivá bude libou vůní pro Hospodina.

Lvt 3 6 Jestliže jeho dar Hospodinu k hodu oběti pokojné bude z bravu, přivede samce nebo samici bez vady.

Lvt 3 7 Přivede-li jako svůj dar jehně, přivede je před Hospodina,

Lvt 3 8 vloží ruku na hlavu svého daru a porazí je před stanem setkávání. Áronovci pokropí jeho krví oltář dokola.

Lvt 3 9 Z hodu oběti pokojné přinese Hospodinu jako ohnivou oběť jeho tuk, celý tučný ocas, který odejme těsně u kostrče, a tuk pokrývajících vnitřností, totiž všechn tuk, který je na vnitřnostech,

Lvt 3 10 dále obě ledviny i s tukem, který je na nich i na slabinách, a jaterní lalok; odejme jej nad ledvinami.

Lvt 3 11 Kněz to na oltáři obrátí v obětní dým. To bude pokrm ohnivé oběti Hospodinu.

Lvt 3 12 Jestliže bude jeho darem koza, přivede ji před Hospodina,

Lvt 3 13 vloží ruku na její hlavu a porazí ji před stanem setkávání. Áronovci pokropí její krví oltář dokola.

Lvt 3 14 Přinese z ní Hospodinu svůj dar jako ohnivou oběť: tuk pokrývajících vnitřností i všechn tuk, který je na vnitřnostech,

Lvt 3 15 dále obě ledviny s tukem, který je na nich i na slabinách, a jaterní lalok; odejme jej nad ledvinami.

Lvt 3 16 Kněz to na oltáři obrátí v obětní dým. To bude pokrm ohnivé oběti, libá vůně. Všechn tuk patří Hospodinu.

Lvt 3 17 To bude provždy platné nařízení pro všechna vaše pokolení ve všech vašich sídlištích: Nebudete jíst žádný tuk ani žádnou krev."

Lvt 4 1 Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

Lvt 4 2 "Mluv k Izraelcům: Když se někdo neúmyslně prohřeší proti kterémukoli příkazu Hospodinovu něčím, co se dělat nesmí, a dopustí se něčeho proti některému z nich, pak platí:

Lvt 4 3 Jestliže se prohřeší pomazaný kněz a uvalí tím vinu na lid, ať přivede Hospodinu za svůj hřích, jehož se dopustil, mladého býčka bez vady k oběti za hřích.

Lvt 4 4 Dovede býčka ke vchodu do stanu setkávání před Hospodina, vloží ruku na hlavu býčka a porazí jej před Hospodinem.

Lvt 4 5 Pak vezme pomazaný kněz trochu krve z býčka a přinese ji ke stanu setkávání.

Lvt 4 6 Kněz namočí prst v krvi a sedmkrát z ní stříkne před Hospodinem na oponu svatyně.

Lvt 4 7 Trochou krve potře kněz též rohy oltáře pro pálení kadidla z vonných látek před Hospodinem, oltáře, který je ve stanu setkávání; všechnu ostatní krev toho býčka pak vyleje ke spodku oltáře pro zápalné oběti, jenž je u vchodu do stanu setkávání.

Lvt 4 8 Všechn tuk z býčka obětovaného za hřích z něho odstraní, tuk pokrývajících vnitřností i všechn tuk, který je na vnitřnostech,

Lvt 4 9 dále obě ledviny s tukem, který je na nich i na slabinách, a jaterní lalok; odejme jej nad ledvinami.

Lvt 4 10 Jak to bývá odstraňováno z býka pro hod oběti pokojné. Kněz to na oltáři pro zápalné oběti obrátí v obětní dým.

Lvt 4 11 Kůži z býčka a všechno maso z něho včetně hlavy a hnátů i vnitřností a výměty,

Lvt 4 12 celý zbytek býčka vynese ven za tábor na čisté místo, kam se sype popel z tuku, a na dříví jej spálí ohněm; kam se sype popel z tuku, tam bude spálen.

Lvt 4 13 Jestliže se celá izraelská pospolitost neúmyslně něčeho dopustí a zůstane shromáždění skryto, že se dopustili proti kterémukoli příkazu Hospodinovu něčeho, co se dělat nesmí, přece se provinili.

Lvt 4 14 Když vyjde najevo hřích, kterého se dopustili proti příkazu, přivede shromáždění mladého býčka k oběti za hřích a dovedou jej před stan setkávání.

Lvt 4 15 Starší pospolitosti vloží před Hospodinem ruce na hlavu býčka a porazí jej před Hospodinem.

Lvt 4 16 Pak přinese pomazaný kněz trochu krve z býčka ke stanu setkávání.

Lvt 4 17 Kněz namočí v krvi prst a sedmkrát z ní stříkne před Hospodinem na oponu.

Lvt 4 18 Trochou krve potře též rohy oltáře, který je před Hospodinem ve stanu setkávání; všechnu ostatní krev pak vyleje ke spodku oltáře pro zápalné oběti, jenž je u vchodu do stanu setkávání.

Lvt 4 19 Všechn tuk z něho odstraní a na oltáři jej obrátí v obětní dým.

Lvt 4 20 Naloží s býčkem jako s býčkem obětovaným za hřích, stejně s ním naloží. Kněz za ně vykoná smírcí obřady, a bude jím odpuštěno.

Lvt 4 21 Býčka vynese ven za tábor a spálí jej stejně, jako spálil předešlého býčka. To bude oběť za hřích shromáždění.

Lvt 4 22 Prohřeší-li se předák a dopustí se neúmyslně proti kterémukoli příkazu Hospodina, svého Boha, něčeho, co se dělat nesmí, provinil se.

Lvt 4 23 Je-li mu oznámeno, že se dopustil hříchu, přivede jako dar kozla, samce bez vady.

Lvt 4 24 Vloží ruku na hlavu kozla a porazí ho na místě, kde se poráží dobytek pro zápalnou oběť před Hospodinem. To bude oběť za hřích.

Lvt 4 25 Pak vezme kněz trochu krve z oběti za hřích na prst a potře rohy oltáře pro zápalné oběti; ostatní krev vyleje ke spodku oltáře pro zápalné oběti.

Lvt 4 26 Všechn tuk na oltáři obrátí v obětní dým jako tuk z hodu oběti pokojné. Pro jeho hřích vykoná za něho kněz smírčí obřady, a bude mu odpuštěno.

Lvt 4 27 Jestliže se neúmyslně prohřeší někdo z lidu země a dopustí se proti některému příkazu Hospodinovu něčeho, co se dělat nesmí, provinil se.

Lvt 4 28 Je-li mu oznámeno, že se dopustil hříchu, přivede jako svůj dar kozu, samici bez vady, za hřích, kterého se dopustil.

Lvt 4 29 Vloží ruku na hlavu zvířete obětovaného za hřích a porazí oběť za hřích na místě pro zápalné oběti.

Lvt 4 30 Pak vezme kněz trochu krve na prst a potře rohy oltáře pro zápalné oběti; všechnu ostatní krev vyleje ke spodku oltáře.

Lvt 4 31 Všechn tuk odejme, jako bývá odňat tuk z hodu oběti pokojné, a kněz jej na oltáři obrátí v obětní dým, v libou vůni pro Hospodina. Kněz za něho vykoná smírčí obřady, a bude mu odpuštěno.

Lvt 4 32 Jestliže přivede jako dar k oběti za hřích jehně, přivede samičku bez vady.

Lvt 4 33 Vloží ruku na hlavu zvířete obětovaného za hřích a porazí je v oběť za hřích na místě, kde se poráží dobytek pro zápalné oběti.

Lvt 4 34 Pak vezme kněz trochu krve z oběti za hřích na prst a potře rohy oltáře pro zápalné oběti; všechnu ostatní krev vyleje ke spodku oltáře.

Lvt 4 35 Všechn tuk odejme, jako bývá odňat tuk z beránka pro hod oběti pokojné, a kněz jej na oltáři obrátí v obětní dým jako ohnivou oběť pro Hospodina. Pro hřích, jehož se dopustil, vykoná za něho kněz smírčí obřady, a bude mu odpuštěno.

Lvt 5 1 Prohřeší-li se někdo tím, že slyšel vyslovit kletbu a byl toho svědkem, ať už to viděl nebo se o tom dozvěděl, jestliže to neoznámí, ponese svou vinu.

Lvt 5 2 Anebo když se někdo dotkne čehokoli nečistého, buď zdechliny nečistého divokého zvířete nebo zdechliny nečistého domácího zvířete nebo zdechliny nečisté drobné havěti, i když mu to nebylo známo, je nečistý a provinil se.

Lvt 5 3 Anebo když se někdo dotkne lidské nečistoty, jakékoli nečistoty, jíž se může znečistit, i když mu to nebylo známo, ale potom se to dozví, provinil se.

Lvt 5 4 Anebo když někdo nerozvážně pronese přísahu, že udělá něco zlého nebo dobrého, všim, k čemu se člověk přísahou nerozvážně zavázal, i když mu to nebylo známo, ale potom se to dozví, každou jednotlivostí se provinil.

Lvt 5 5 Když se tedy čímkoli z toho provinil, ať vyzná, čím se prohřešil,

Lvt 5 6 a přivede Hospodinu jako pokutu za prohřešek, jehož se dopustil, samici z bravu, ovci nebo kozu, v oběť za hřích. Pro jeho hřích vykoná za něho kněz smírčí obřady.

Lvt 5 7 Jestliže není v jeho možnostech obětovat beránka nebo kůzle, přinese Hospodinu jako pokutu za svůj prohřešek dvě hrdličky nebo dvě holoubata, jedno k oběti za hřích, druhé k oběti zápalné.

Lvt 5 8 Donese je knězi. Ten bude nejprve obětovat to, které je určeno k oběti za hřích. Zespodu mu nehtem natrhne hlavu, ale neodtrhne ji.

Lvt 5 9 Trochu krve oběti za hřích stříkne na stěnu oltáře a zbytek krve nechá vykapat ke spodku oltáře. To bude oběť za hřích.

Lvt 5 10 To druhé připraví podle řádu zápalné oběti. Pro hřích, jehož se dopustil, vykoná za něho kněz smírčí obřady, a bude mu odpuštěno.

Lvt 5 11 Jestliže není s to dát ani dvě hrdličky nebo dvě holoubata, přinese ten, kdo zhřešil, jako dar desetinu éfy bílé mouky v oběť za hřích; nepoleje ji olejem a nedá na ni kadidlo, protože to je oběť za hřích.

Lvt 5 12 Donese ji knězi a kněz z ní vezme plnou hrst na připomínku a na oltáři ji obrátí v obětní dým jako ohnivou oběť Hospodinovu. To bude oběť za hřích.

Lvt 5 13 Pro hřích, jehož se čímkoli z toho dopustil, vykoná za něho kněz smírčí obřady, a bude mu odpuštěno; zbytek oběti bude patřit knězi jako při oběti přídatné."

Lvt 5 14 Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

Lvt 5 15 "Jestliže se někdo těžce zpronevěří tím, že se neúmyslně prohřeší proti svatým věcem Hospodinovým, jako pokutu přivede Hospodinu z bravu berana bez vady, jehož cenu stanovíš v šekelech stříbra podle váhy určené svatými, jako oběť za vinu.

Lvt 5 16 Nahradí také, čím se proti svatým věcem prohřešil, a přidá nad to pětinu. Dá to knězi a kněz za něho obětí berana za vinu vykoná smírčí obřady, a bude mu odpuštěno.

Lvt 5 17 Jestliže se někdo prohřeší a dopustí se něčeho proti kterémukoli Hospodinovu příkazu, co se dělat nesmí, aniž to věděl, provinil se a ponese následky své nepravosti.

Lvt 5 18 Přivede ke knězi z bravu berana bez vady, jehož cenu určíš, jako oběť za vinu. Za neúmyslný přestupek, jehož se dopustil, aniž věděl, vykoná za něho kněz smírcí obřady, a bude mu odpuštěno.

Lvt 5 19 To bude oběť za vinu. Jistěže se provinil proti Hospodinu." [(Leviticus 5:20) Hospodin dále mluvil k Mojžíšovi:] [(Leviticus 5:21) "Prohřeší-li se někdo a těžce se zpronevěří Hospodinu tím, že zapře svému bližnímu věc, kterou měl v úschově, ať svěřenou či zabavenou, nebo svého bližního vydírá] [(Leviticus 5:22) nebo najde ztracenou věc a krivopřísežně to zapře, ať se člověk dopustí kterékoli z těch věcí, zhřeší.] [(Leviticus 5:23) Jestliže se tedy prohřešil a provinil, navrátí, co násilně zabavil nebo co uchvátil vydíráním nebo co mu bylo svěřeno do úschovy, anebo ztracenou věc, kterou našel,] [(Leviticus 5:24) anebo cokoli, o čem krivě přísahal. Plně to nahradí a nad to přidá pětinu. Dá to tomu, čí to je, v den své oběti za vinu.] [(Leviticus 5:25) Jako pokutu přivede Hospodinu z bravu berana bez vady, jehož cenu určíš; přivede jej ke knězi jako oběť za vinu.] [(Leviticus 5:26) Kněz za něho vykoná před Hospodinem smírcí obřady, a bude mu odpuštěno všechno, čeho se dopustil a čím se provinil."]

Lvt 6 1 Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

Lvt 6 2 "Příkaz Áronovi a jeho synům: Toto je řád zápalné oběti: Zápalná oběť bude na ohništi na oltáři po celou noc až do rána a oheň na oltáři bude stále udržován.

Lvt 6 3 Kněz si obleče lněný šat a na tělo si obleče lněné spodky. Vybere popel z tuku zápalné oběti strávené ohněm na oltáři a vysype jej vedle oltáře.

Lvt 6 4 Pak si svleče roucho, obleče si jiné a vynese popel z tuku ven za tábor na čisté místo.

Lvt 6 5 Oheň na oltáři bude stále udržován, nesmí vyhasnout. Kněz jím bude každé ráno zapalovat dříví, narovná na něm zápalnou oběť a obrátí na něm tuk z pokojných obětí v obětní dým.

Lvt 6 6 Oheň na oltáři bude stále udržován, nesmí vyhasnout.

Lvt 6 7 Toto je řád přídatné oběti: Áronovci ji přinesou před Hospodina k přední straně oltáře.

Lvt 6 8 Kněz z té přídatné oběti vyzdvihne v hrsti část bílé mouky s olejem a všechno kadidlo, které je na přídatné oběti, a na oltáři to obrátí v obětní dým; bude to libá vůně na připomínku pro Hospodina.

Lvt 6 9 Co z přídatné oběti zbude, snědí Áron a jeho synové. Bude se to jíst nekvašené na svatém místě; na nádvoří stanu setkávání to budou jíst.

Lvt 6 10 Nebude se péci nic kvašeného. Dal jsem jim to jako jejich podíl ze svých ohnivých obětí. Bude to velesvaté jako oběť za hřích a za vinu.

Lvt 6 11 Smí to jíst každý mužský příslušník mezi Áronovci. To bude pro všechna vaše pokolení provždy platné nařízení o ohnivých obětech Hospodinových. Cokoli se jich dotkne, bude svaté."

Lvt 6 12 Hospodin dále mluvil k Mojžíšovi:

Lvt 6 13 "Toto je dar Árona a jeho synů, který v den jeho pomazání přinesou Hospodinu: desetinu éfy bílé mouky jako pravidelnou přídatnou oběť, polovinu ráno a polovinu večer.

Lvt 6 14 Přineseš ji připravenou s olejem na pánvi, smaženou. Přídatnou oběť přineseš rozdrobenou na sousta. Bude to libá vůně pro Hospodina.

Lvt 6 15 Připraví ji pomazaný kněz z Áronových synů, který nastoupí na jeho místo. To bude provždy platné Hospodinovo nařízení. Jako celopal bude obrácena v obětní dým.

Lvt 6 16 Každá přídatná oběť kněžská bude celopal. Nesmí se jíst."

Lvt 6 17 Hospodin dále mluvil k Mojžíšovi:

Lvt 6 18 "Mluv k Áronovi a jeho synům: Toto je řád oběti za hřích: Na místě, na kterém se poráží dobytce pro zápalnou oběť, bude se porážet před Hospodinem i pro oběť za hřích. Je to velesvaté.

Lvt 6 19 Kněz, který ji obětuje za hřích, ji smí jíst. Bude se jíst na svatém místě, na nádvoří stanu setkávání.

Lvt 6 20 Cokoli se dotkne jejího masa, bude svaté. Stríkně-li trochu krve z ní na roucho, vypereš postříknuté místo na svatém místě.

Lvt 6 21 Hliněné nádoby, v němž se bude vařit, bude rozbito. Bude-li se vařit v měděné nádobě, vydrhne se a opláchně vodou.

Lvt 6 22 Každý mužský příslušník kněžských rodin ji smí jíst. Je to velesvaté.

Lvt 6 23 Ale žádná oběť za hřích, z jejíž krve se část vnáší do stanu setkávání k vykonání smírcích obřadů ve svatyni, nebude se jíst; bude spalena ohněm.

Lvt 6 24

Lvt 6 25

Lvt 6 26

Lvt 6 27

Lvt 6 28

Lvt 6 29

Lvt 6 30

Lvt 7 1 Toto je řád oběti za vinu; je to velesvaté.

Lvt 7 2 Na místě, na němž se poráží dobytce pro zápalnou oběť, bude se porážet i pro oběť za vinu. Jeho krví pokropí kněz oltář dokola.

Lvt 7 3 Pak přinese všechnen tuk z něho, tučný ocas a tuk pokrývající vnitřnosti,

Lvt 7 4 dále obě ledviny s tukem, který je na nich i na slabinách, a jaterní lalok; odejme jej nad ledvinami.

Lvt 7 5 Kněz to na oltáři obrátí v obětní dým jako ohnivou oběť Hospodinu. To bude oběť za vinu.

Lvt 7 6 Každý mužský příslušník kněžských rodin ji smí jíst. Bude se jíst na svatém místě. Je to velesvaté.

Lvt 7 7 Oběť za vinu má stejný řád jako oběť za hřích; patří knězi, který ji vykonává smírčí obřady.

Lvt 7 8 Knězi, který přináší něčí zápalnou oběť, patří kůže z oběti, kterou přináší; je jeho.

Lvt 7 9 Rovněž každá přídavná oběť, která je pečena v peci, i každá, která je připravena v kotlíku nebo na pánvi, patří knězi, který ji přináší; je jeho.

Lvt 7 10 Každá přídavná oběť, zadělaná olejem i suchá, patří všem Áronovcům, jednomu jako druhému.

Lvt 7 11 Toto je řád hodu oběti pokojné, který se přináší Hospodinu:

Lvt 7 12 Jestliže jej někdo přinese jako projev vděčnosti, ať přinese k děkovné oběti nekvašené bochánky zadělané olejem a nekvašené oplatky pomazané olejem. Bochánky budou z bílé zasmažené mouky, zadělané olejem.

Lvt 7 13 Vedle bochánků přinese kvašený chléb jako svůj dar ke svému hodu díky oběti pokojné.

Lvt 7 14 Z každého daru přinese po jednom kusu jako oběť pozdvihování pro Hospodina. Patří knězi, který kropí krví z pokojné oběti; je jeho.

Lvt 7 15 Maso jeho hodu díky oběti pokojné se musí jíst v den, kdy bylo přineseno; nezůstane z něho nic do rána.

Lvt 7 16 Jestliže se dar obětního hodu týká slibu nebo dobrovolného závazku, bude se jíst v den, kdy byl obětní hod přinesen, a příštího dne se smí jíst zbytek.

Lvt 7 17 Zbytek masa z obětního hodu ať je však třetího dne spálen ohněm.

Lvt 7 18 Jestliže by se přesto jedlo maso z hodu oběti pokojné třetího dne, nenalezne Hospodin zalíbení v tom, kdo jej přinesl; dar mu nebude připočten k dobru. Je závadný a každý, kdo by z něho jedl, ponese následky své nepravosti.

Lvt 7 19 Ani maso, které přišlo do styku s něčím nečistým, nesmí se jíst; bude spáleno ohněm. Jiné maso může jíst každý, kdo je čistý.

Lvt 7 20 Bude-li však někdo jíst maso Hospodinova hodu oběti pokojné a přitom bude nečistý, bude vyobcován ze svého lidu.

Lvt 7 21 Když by se někdo dotkl čehokoli nečistého, lidské nečistoty nebo nečistého zvířete nebo čehokoli nečistého, hodného opovržení, a jedl by z masa Hospodinova hodu oběti pokojné, bude vyobcován ze svého lidu.

Lvt 7 22 Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

Lvt 7 23 "Mluv k Izraelcům: Nebudete jíst žádný tuk z býka ani z ovce a kozy.

Lvt 7 24 Tuku zdechlého nebo rozsápaného zvířete se může užívat k různému účelu, ale jíst jej rozhodně nesmíte.

Lvt 7 25 Každý, kdo by jedl tuk z dobytčete, z něhož přinesl ohnivou oběť Hospodinu, bude vyobcován ze svého lidu.

Lvt 7 26 Také nebudete jíst žádnou krev, ať se usadíte kdekoli, ani krev ptactva ani dobytčat.

Lvt 7 27 Kdokoli by jedl jakoukoli krev, bude vyobcován ze svého lidu."

Lvt 7 28 Hospodin dále mluvil k Mojžíšovi:

Lvt 7 29 "Mluv k Izraelcům: Kdo připravuje svůj hod oběti pokojné Hospodinu, přinese Hospodinu dar ze svého hodu oběti pokojné.

Lvt 7 30 Vlastní rukou přinese ohnivě oběti Hospodinu: přinese tuk, který je na hrudi, i hrudi, aby je podáváním nabídl Hospodinu jako oběť podávání.

Lvt 7 31 Kněz obrátí tuk na oltáři v obětní dým. Hrudí pak připadne Áronovi a jeho synům.

Lvt 7 32 Pravou kýtu dáte knězi jako oběť pozdvihování ze svých hodů oběti pokojné.

Lvt 7 33 Tomu z Áronovců, kdo přinese z pokojných obětí krev a tuk, bude pravá kýta patřit jako podíl.

Lvt 7 34 Hrudí z oběti podávání a kýtu z oběti pozdvihování jsem totiž Izraelcům odebral z jejich hodů oběti pokojné a dávám je knězi Áronovi a jeho synům. Budou je dostávat od Izraelců podle provždy platného nařízení.

Lvt 7 35 To je přiděl Áronův i přiděl jeho synů z ohnivých obětí Hospodinových; v den, kdy jim dovolil přistoupit, aby sloužili Hospodinu jako kněží,

Lvt 7 36 v den, kdy je pomazáním oddělil od Izraelců, přikázal Hospodin, aby jim byl dáván podle nařízení provždy platného pro všechna jejich pokolení."

Lvt 7 37 To je řád pro zápalnou oběť, pro přídavnou oběť, pro oběť za hřích a oběť za vinu, i pro oběť při vysvěcování kněží a pro hod oběti pokojné,

Lvt 7 38 jak to přikázal Hospodin Mojžíšovi na hoře Sínaji v den, kdy přikázal synům Izraele, aby přinášeli své dary Hospodinu na Sínajské poušti.

Lvt 8 1 Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

Lvt 8 2 "Vezmi Árona i s jeho syny, též roucha a olej pomazání i býčka k oběti za hřích, dva berany a košík nekvašených chlebů,

Lvt 8 3 a shromáždí celou pospolitost ke vchodu do stanu setkávání."

Lvt	8	4	Mojžíš učinil, jak mu Hospodin přikázal. Pospolitost se shromáždila ke vchodu do stanu setkávání
Lvt	8	5	a Mojžíš pospolitosti řekl: "Toto nám přikázal Hospodin udělat."
Lvt	8	6	Pak vyzval Mojžíš Árona a jeho syny, aby přistoupili, a omyl je vodou.
Lvt	8	7	Přehodil mu suknicí a přepásal ho šerpou, oblékl mu řízu, vložil na něj nárameník a přepásal ho tkaným pásem nárameníku; opásal ho jím.
Lvt	8	8	Navlékl mu také náprsník a do náprsníku dal posvátné losy urím a tumím.
Lvt	8	9	Na hlavu mu nasadil turban a dopředu na turban připevnil zlatý květ, svatou čelenku, jak přikázal Mojžíšovi Hospodin.
Lvt	8	10	Potom vzal Mojžíš olej pomazání, pomazal příbytek s veškerým příslušenstvím a posvětil je.
Lvt	8	11	Sedmkrát jím stříkl na oltář a pomazal oltář i všechno jeho náčiní i nádrž s podstavcem, aby je posvětil.
Lvt	8	12	Nalil též trochu oleje pomazání na Áronovu hlavu a pomazal ho, aby ho posvětil.
Lvt	8	13	Pak vyzval Mojžíš Áronovy syny, aby přistoupili, oblékl jim suknice, přepásal je šerpou a vstavil jim na hlavu mitry, jak přikázal Mojžíšovi Hospodin.
Lvt	8	14	Potom dal přivést býčka k oběti za hřích a Áron i jeho synové vložili ruce na hlavu býčka určeného k oběti za hřích.
Lvt	8	15	Mojžíš ho porazil, vzal krev, prstem potřel rohy oltáře dokola a očistil oltář od hříchu. Krev vylił ke spodku oltáře a posvětil jej k vykonávání smírcích obřadů.
Lvt	8	16	Vzal také všechn tuk, který je na vnitřnostech, jaterní lalok i obě ledviny s jejich tukem a na oltáři to obrátil v obětní dým.
Lvt	8	17	Ale býčka, jeho kůže, maso a výměty spálil na ohni mimo tábor, jak přikázal Mojžíšovi Hospodin.
Lvt	8	18	Potom dal přivést berana k zápalné oběti a Áron i jeho synové vložili ruce na hlavu toho berana.
Lvt	8	19	Mojžíš ho porazil a krví pokropil oltář dokola.
Lvt	8	20	Berana rozsekal na díly a obrátil hlavu, díly a tuk v obětní dým.
Lvt	8	21	Vnitřnosti a hnáty omyl vodou a pak celého berana obrátil na oltáři v obětní dým. To je zápalná oběť v libou vůni, ohnivá oběť pro Hospodina, jak přikázal Mojžíšovi Hospodin.
Lvt	8	22	Pak dal přivést druhého berana, berana vysvěcení, a Áron se svými syny vložili ruce na hlavu toho berana.
Lvt	8	23	Mojžíš ho porazil, vzal trochu jeho krve a potřel Áronovi lalůček pravého ucha, palec na pravé ruce a palec u pravé nohy.
Lvt	8	24	Pak vyzval Áronovy syny, aby přistoupili, a krví jim potřel lalůček pravého ucha, palec na pravé ruce a palec u pravé nohy. Potom pokropil krví oltář dokola.
Lvt	8	25	Vzal také tuk, tučný ocas i všechn tuk, který je na vnitřnostech, jaterní lalok i obě ledviny s tukem a pravou kýtu;
Lvt	8	26	a z košíku s nekvašenými chleby, který stojí před Hospodinem, vzal jeden nekvašený bochánek, jeden bochánek chleba zadělaného olejem a jeden oplátek a položil to na kusy tuku a na pravou kýtu.
Lvt	8	27	To vše dal do rukou Áronovi i jeho synům a podáváním to nabídl jako oběť podávání Hospodinu.
Lvt	8	28	Pak to Mojžíš vzal z jejich rukou a na oltáři obrátil v obětní dým nad zápalnou obětí. To je oběť při uvádění kněží v úřad, libá vůně, ohnivá oběť pro Hospodina.
Lvt	8	29	Mojžíš vzal i hrudi a podáváním je nabídl jako oběť podávání Hospodinu; to je Mojžíšův podíl z berana vysvěcení, jak přikázal Mojžíšovi Hospodin.
Lvt	8	30	Potom vzal Mojžíš trochu oleje pomazání a krve z oltáře a stříkl na Árona a na jeho roucha a s ním i na jeho syny a na jejich roucha. Tak posvětil Árona a jeho roucha a s ním i jeho syny a jejich roucha.
Lvt	8	31	I řekl Mojžíš Áronovi a jeho synům: "vařte maso u vchodu do stanu setkávání a tam je jezte s chlebem z košíku pro oběť vysvěcení, jak jsem přikázal: Áron i jeho synové je budou jíst.
Lvt	8	32	Co zbude z masa a chleba, spálíte ohněm.
Lvt	8	33	Po sedm dní nebudete odcházet od vchodu do stanu setkávání až do dne, kdy skončí vaše uvádění v úřad; po sedm dní budete totiž uvádění v úřad.
Lvt	8	34	Hospodin přikázal, abyste byli i nadále stejným způsobem jako dnes zprošťování vin.
Lvt	8	35	Zůstanete u vchodu do stanu setkávání dnem i nocí po sedm dní a budete držet stráž Hospodinu, abyste nezemřeli. Tak mi bylo přikázáno."
Lvt	8	36	I vykonal Áron a jeho synové všechno, co Hospodin skrze Mojžíše přikázal.
Lvt	9	1	Osmého dne zavolal Mojžíš Árona, jeho syny a izraelské starší.
Lvt	9	2	Áronovi nařídil: "Vezmi si mladého býčka k oběti za hřích a berana k zápalné oběti, oba bez vady, a přiveď je před Hospodina.
Lvt	9	3	Pak promluvíš k Izraelcům: Vezměte kozla k oběti za hřích a býčka a beránka, oba roční, bez vady, k oběti zápalné,
Lvt	9	4	též býka a berana k oběti pokojné, aby byli obětováni před Hospodinem

s obětí přídavnou zadělanou olejem, neboť se vám dnes ukáže Hospodin."

Lvt 9 5 Vzali tedy, co přikázal Mojžíš, před stan setkávání a celá pospolitost přistoupila; zůstali stát před Hospodinem.

Lvt 9 6 Tu řekl Mojžíš: "Vykonejte, co přikázal Hospodin, a ukáže se vám Hospodinova sláva."

Lvt 9 7 Áronovi pak Mojžíš řekl: "Přistup k oltáři, obětuj svou oběť za hřích a svou oběť zápalnou a vykonej za sebe i za lid smírčí obřady. Obětuj také dar lidu a vykonej za něj smírčí obřady, jak přikázal Hospodin."

Lvt 9 8 Áron tedy přistoupil k oltáři. Porazil svého býčka v oběť za hřích
Lvt 9 9 a Áronovi synové mu přinesli krev. Omočil v krvi prst a potřel rohy oltáře, krev pak vylil ke spodku oltáře.

Lvt 9 10 Tuk, ledviny a jaterní lalok z oběti za hřích obrátil na oltáři v obětní dým, jak přikázal Hospodin Mojžíšovi.

Lvt 9 11 Maso a kůži spálil ohněm venku za táborem.

Lvt 9 12 Potom porazil dobytče určené k zápalné oběti. Áronovi synové mu podali krev a on jí pokropil oltář dokola.

Lvt 9 13 Podali mu zápalnou oběť rozsekanou na díly a hlavu a on to na oltáři obrátil v obětní dým.

Lvt 9 14 Vnitřnosti však a hnáty omyli a Áron je na oltáři obrátil v obětní dým nad zápalnou obětí.

Lvt 9 15 Pak dal přinést dar lidu; vzal kozla lidu k oběti za hřích, porazili ho a obětovali za hřích jako předešlou oběť.

Lvt 9 16 Dal přinést i oběť zápalnou a obětoval ji podle řádu.

Lvt 9 17 Dal přinést také oběť přídavnou, vzal z ní plnou hrst a na oltáři ji obrátil v obětní dým, kromě jitřní zápalné oběti.

Lvt 9 18 Potom porazil býka a berana jako hod oběti pokojné za lid; Áronovi synové mu podali krev a on jí pokropil oltář dokola.

Lvt 9 19 Podali mu i tuk z býka a z berana, tučný ocas, bránici, ledviny a jaterní lalok.

Lvt 9 20 Položili tuk na hrudí a on jej na oltáři obrátil v obětní dým.

Lvt 9 21 Hrudí a pravou kýtu nabídl Áron podáváním Hospodinu jako oběť podávání, jak přikázal Mojžíš.

Lvt 9 22 Potom pozvedl Áron ruce k lidu a dal jim požehnání. A sestoupil z místa, kde obětoval oběť za hřích a oběť zápalnou i pokojnou.

Lvt 9 23 Mojžíš s Áronem nato vešli do stanu setkávání. Když vyšli, dali lidu požehnání. Vtom se ukázala všemu lidu Hospodinova sláva.

Lvt 9 24 Od Hospodina vyšel oheň a pozřel na oltáři zápalnou oběť i obětovaný tuk. Všechn lid to spatřil, zajásal a padl na tvář.

Lvt 10 1 Áronovi synové Nádab a Abihú vzali každý svou kadidelnici, dali do ní oheň a na něj položili kadidlo. Přinesli před Hospodina cizí oheň, jaký jim nepřikázal.

Lvt 10 2 I vyšel oheň od Hospodina a pozřel je, takže zemřeli před Hospodinem.

Lvt 10 3 Mojžíš řekl Áronovi: "Toto mluvil Hospodin: Na těch, kteří jsou mi blízko, ukázu svou svatost, před veškerým lidem osvědčím svou slávu." Áron mlčel.

Lvt 10 4 Mojžíš tedy zavolal Míšaela a Elsáfana, syny Áronova strýce Uzíela, a poručil jim: "Přistupte a vynesete své bratry pryč od svatyně ven za tábor!"

Lvt 10 5 Přistoupili tedy a vynesli je v jejich suknicích ven za tábor podle slova Mojžíšova.

Lvt 10 6 Mojžíš pak řekl Áronovi a jeho synům Eleazarovi a Ítamarovi: "Nebudete mít své hlavy kvůli nim neupravené a neroztrhnete svá roucha, abyste nezemřeli. Na celou pospolitost by dolehl hněv. Vaši bratři, celý dům izraelský, ať pláčou nad požárem, který

Lvt 10 7 zánítil Hospodin, ale vy nebudete odcházet od vchodu do stanu setkávání, abyste nezemřeli, neboť na vás je olej Hospodinova pomazání." Udělali tedy podle Mojžíšova slova.

Lvt 10 8 Hospodin promluvil k Áronovi:

Lvt 10 9 "Ty ani tvoji synové s tebou nesmíte pít víno nebo opojný nápoj, když budete vcházet do stanu setkávání, abyste nezemřeli. To je provždy platné nařízení pro všechna vaše pokolení.

Lvt 10 10 Musíte rozlišovat svaté od nesvatého a nečisté od čistého

Lvt 10 11 a učit Izraelce všem nařízením, která vám Hospodin uložil skrze Mojžíše."

Lvt 10 12 Mojžíš dále mluvil k Áronovi a k jeho synům, kteří zůstali naživu, Eleazarovi a Ítamarovi: "Vezměte přídavnou oběť, co zbude z ohnivých obětí Hospodinových, a jezte to nekvašené u oltáře; je to velesvaté.

Lvt 10 13 Budete to jíst na svatém místě, neboť to je pravoplatný podíl tvůj a tvých synů z ohnivých obětí Hospodinových. Tak mi bylo přikázáno.

Lvt 10 14 Hrudí z obětí podávání a kýtu z obětí pozdvihování budete jíst na čistém místě, ty i tvoji synové a tvoje dcery s tebou. Jsou ti dány jako pravoplatný podíl tvůj i tvých synů z hodů oběti pokojné Izraelců.

Lvt 10 15 Kýtu z obětí pozdvihování a hrudí z obětí podávání ať přinášejí při ohnivých obětech tuku, aby to podáváním nabídl Hospodinu jako oběť podávání. To bude provždy pravoplatný podíl tvůj a tvých synů s tebou, jak přikázal Hospodin."

Lvt 10 16 Mojžíš pak začal pátrat po kozlu k oběti za hřích a zjistil, že byl

spálen. Rozlít il se na Áronovy syny, Eleazara a Ítamara, kteří zůstali naživu:
 Lvt 10 17 "Proč jste nejedli oběť za hřích na svatém místě? Vždyť je to
 velesvaté! Vám ji dal, abyste nesli nepravost pospolitosti a konali za ni před Hospodinem
 smírcí obřady.
 Lvt 10 18 Tady však nebyla ani její krev vnesena dovnitř svatyně. Měli jste jíst
 oběť ve svatyni, jak jsem přikázal."
 Lvt 10 19 Áron Mojžíšovi odpověděl: "Hle, oni dnes přinesli před Hospodina svou
 oběť za hřích a svou oběť zápalnou. Mne přece potkaly takové zlé věci. Kdybych dnes jedl oběť
 za hřích, líbilo by se to Hospodinu?"
 Lvt 10 20 Když to Mojžíš vyslechl, zalíbilo se mu to.
 Lvt 11 1 Hospodin promluvil k Mojžíšovi a Áronovi a řekl jim:
 Lvt 11 2 "Mluvte k Izraelcům: Ze všech zvířat na zemi smíte jíst tyto
 živočichy:
 Lvt 11 3 Všechno, co má rozdělená kopyta tak, že jsou kopyta rozpolcená úplně,
 přežvýkavce mezi zvířaty, ty smíte jíst.
 Lvt 11 4 Ale z přežvýkavců a z těch, kdo mají rozdělená kopyta, nesmíte jíst
 velblouda, který sice přežvýkuje, ale nemá rozdělená kopyta; bude pro vás nečistý;
 Lvt 11 5 damana, který také přežvýkuje, ale nemá rozdělená kopyta; bude pro vás
 nečistý;
 Lvt 11 6 zajíce, který také přežvýkuje, ale nemá rozdělená kopyta; bude pro vás
 nečistý;
 Lvt 11 7 vepře, který sice má rozdělená kopyta tak, že jsou úplně rozpolcená,
 ale nepřežvýkuje; bude pro vás nečistý.
 Lvt 11 8 Jejich maso nesmíte jíst, jejich zdechliny se nedotknete; budou pro
 vás nečistí.
 Lvt 11 9 Ze všeho, co je ve vodě, smíte jíst toto: Všechno ve vodách, v mořích
 a potocích, co má ploutve a šupiny, smíte jíst.
 Lvt 11 10 Z veškeré vodní havěti v mořích a potocích, ze všech živočichů, kteří
 jsou ve vodách, bude pro vás hodné opovržení všechno, co nemá ploutve ani šupiny.
 Lvt 11 11 Budou pro vás hodni opovržení. Nesmíte jíst jejich maso a jejich
 zdechliny budete mít v opovržení.
 Lvt 11 12 Všechno ve vodě, co nemá ploutve ani šupiny, budete mít v opovržení.
 Lvt 11 13 Z létajících živočichů budete mít v opovržení tyto, nesmějí se jíst,
 jsou hodni opovržení: orla, orlosupa a mořského orla,
 Lvt 11 14 luňáka a různé druhy jestřábů,
 Lvt 11 15 všechny druhy havranů,
 Lvt 11 16 pštrosa, sovů, racka a různé druhy sokolů,
 Lvt 11 17 kulicha, kormorána a výra,
 Lvt 11 18 sovů pálenou, pelikána a mrchožrouta,
 Lvt 11 19 čápa a různé druhy volavek, dudka a netopýra.
 Lvt 11 20 Všechna létající havěť chodící po čtyřech bude pro vás hodna
 opovržení.
 Lvt 11 21 Jen to smíte jíst z veškeré létající havěti chodící po čtyřech, co má
 skákavé nohy, jimiž skáče po zemi.
 Lvt 11 22 Smíte z nich jíst tyto: různé druhy kobilek, jako arbe, soleám,
 chargól a chágáb.
 Lvt 11 23 Ale ostatní létající čtyřnohá havěť bude pro vás hodna opovržení.
 Lvt 11 24 Tou byste se poskvřnili. Každý, kdo se dotkne jejich zdechliny, bude
 nečistý až do večera
 Lvt 11 25 a každý, kdo by něco z jejich zdechliny nesl, vypere si šaty a bude
 nečistý až do večera.
 Lvt 11 26 Každé zvíře, které má rozdělená kopyta, ale ne rozpolcená úplně, a
 které nepřežvýkuje, bude pro vás nečisté. Každý, kdo se ho dotkne, bude nečistý.
 Lvt 11 27 Také všechno ze čtyřnohých živočichů, co chodí po tlapách, bude pro
 vás nečisté. Každý, kdo se dotkne jejich zdechliny, bude nečistý až do večera.
 Lvt 11 28 Kdo by nesl jejich zdechlinu, vypere si šaty a bude nečistý až do
 večera. To všechno je pro vás nečisté.
 Lvt 11 29 Dále pro vás bude nečisté z havěti hemžící se po zemi: krysa, myš,
 různé druhy ještěrek,
 Lvt 11 30 gekoni, scinkové a chameleón.
 Lvt 11 31 Ti jsou pro vás nečistí z veškeré havěti. Každý, kdo se jich dotkne,
 když pojdou, bude nečistý až do večera.
 Lvt 11 32 Také všechno, nač padne něco z nich, když pojdou, bude nečisté, ať to
 je dřevěný předmět nebo oděv, kůže či pytlovina, cokoli, čeho se užívá k práci; bude to
 vloženo do vody a bude to nečisté až do večera; pak to bude čisté.
 Lvt 11 33 Když něco z nich spadne do hliněné nádoby, bude nečisté všechno, co je
 uvnitř, a nádobu rozbijete.
 Lvt 11 34 Každý pokrm určený k jídlu, který přišel do styku s onou vodou, bude
 nečistý. Též každý nápoj, který se pije z takové nádoby, bude nečistý.
 Lvt 11 35 Zkrátka všechno, nač padne něco z těch zdechlin, bude nečisté. Pec i
 krb budou nečisté, musí se zbořit; budou pro vás nečisté.
 Lvt 11 36 Jen vodní pramen a jímka zadržující vodu budou čisté. Cokoli přijde do

styku s těmi zdechlinami, bude nečisté.

Lvt 11 37 Když však něco z těch zdechlin padne na semeno, určené k setí, to zůstane čisté.

Lvt 11 38 Ale když bude na semeno nalita voda a padne na ně něco z těch zdechlin, bude pro vás nečisté.

Lvt 11 39 Když pojde některé ze zvířat, která máte dovoleno jíst, ten, kdo se dotkne jeho zdechliny, bude nečistý až do večera.

Lvt 11 40 Kdo z té zdechliny něco sní, vypere si šaty a bude nečistý až do večera. Též kdo by tu zdechlinu nesl, vypere si šaty a bude nečistý až do večera.

Lvt 11 41 Všechna havěť hemžící se po zemi je hodna opovržení, nesmí se jíst.

Lvt 11 42 Nic z veškeré havěti hemžící se po zemi, nic, co leze po břiše nebo chodí po čtyřech, ani co má více noh, nesmíte jíst, je to hodno opovržení.

Lvt 11 43 Neuvádějte v opovržení sami sebe pro nějakou hemžící se havěť; nesmíte se jimi poskvřnit, abyste se jimi neznečistili.

Lvt 11 44 Já jsem Hospodin, váš Bůh. Posvěťte se a buďte svatí, neboť já jsem svatý. Neposkvřňujte sami sebe žádnou havětí plazící se po zemi.

Lvt 11 45 Já jsem Hospodin, který jsem vás vyvedl z egyptské země, abych byl vaším Bohem. Proto buďte svatí, neboť já jsem svatý."

Lvt 11 46 To je řád o zvířatech, o ptácích a o všech živých tvorech pohybujících se ve vodách i o všech, kteří se hemží po zemi.

Lvt 11 47 Je nutno rozlišovat mezi nečistým a čistým, mezi živočichy, kteří se smějí jíst, a těmi, kteří se jíst nesmějí.

Lvt 12 1 Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

Lvt 12 2 "Mluv k Izraelcům: Když žena otěhotní a porodí chlapce, bude nečistá po sedm dní; bude nečistá jako v době svého obvyklého krvácení.

Lvt 12 3 Osmého dne bude obřezána jeho předkožka.

Lvt 12 4 Matka pak setrvá v očišťování od krve ještě po třicet tři dny.

Nedotkne se ničeho svatého a nevejde do svatyně, dokud neskončí dny jejího očišťování.

Lvt 12 5 Jestliže porodí děvče, bude nečistá dva týdny jako při svém krvácení a ještě po šedesát šest dní setrvá v očišťování od krve.

Lvt 12 6 Když skončí dny jejího očišťování po synu nebo dceři, přivede ročního beránka k zápalné oběti a holoubě nebo hrdličku k oběti za hřích knězi ke vchodu do stanu setkávání.

Lvt 12 7 On je přinese jako oběť před Hospodina a vykoná za ni smírčí obřady; tak bude očištěna od svého krvotoku. To je řád pro ženu při narození chlapce nebo děvčete.

Lvt 12 8 Jestliže si nemůže opatřit jehně, ať vezme dvě hrdličky nebo dvě holoubata, jedno k zápalné oběti a jedno k oběti za hřích. Kněz za ni vykoná smírčí obřady a bude čistá."

Lvt 13 1 Hospodin promluvil k Mojžíšovi a Áronovi:

Lvt 13 2 "Když se někomu objeví na kůži otok nebo vyrážka či bělavá skvrna a na jeho kůži bude příznak malomocenství, bude přiveden ke knězi Áronovi nebo k některému z jeho synů, kněží.

Lvt 13 3 Kněz mu prohlédne postižené místo na kůži. Když chloupky na postiženém místě zbělely a ono je napohled hlubší než okolní kůže, je postižen malomocenstvím. Kněz ho prohlédne a prohlásí jej za nečistého.

Lvt 13 4 Jestliže je to jen bílá skvrna na kůži a napohled není hlubší než okolní kůže a chloupky na ní nezbělely, přikáže kněz postiženého na sedm dní uzavřít.

Lvt 13 5 Sedmého dne jej kněz prohlédne. Vidí-li, že postižené místo zůstalo beze změny a nerozšířilo se na kůži, uzavře ho na dalších sedm dní.

Lvt 13 6 Sedmého dne ho kněz opět prohlédne. Je-li postižené místo nevýrazné a nerozšířilo se po kůži, prohlásí jej kněz za čistého. Je to jen vyrážka. Vypere své šaty a bude čistý.

Lvt 13 7 Jestliže se však potom, co se ukázal knězi, aby byl očištěn, vyrážka po kůži značně rozšířila, ukáže se knězi znovu.

Lvt 13 8 Kněz ho prohlédne. Rozšířila-li se vyrážka po kůži, kněz jej prohlásí za nečistého. Je to malomocenství.

Lvt 13 9 Když se na někom objeví rána malomocenství, bude přiveden ke knězi.

Lvt 13 10 Kněz ho prohlédne. Je-li na kůži bílý otok a chloupky na něm zbělely a v otoku se objevilo živé maso,

Lvt 13 11 je to pokročilé malomocenství na kůži. Kněz jej prohlásí za nečistého. Nedá ho uzavřít, protože je nečistý.

Lvt 13 12 Jestliže se malomocenství na kůži rozmohlo tak silně, že pokrylo celou kůži a je postižen všude, kam se kněz podívá, od hlavy až k patě,

Lvt 13 13 kněz ho prohlédne, a jestliže malomocenství už pokrylo celé tělo, prohlásí postiženého za čistého. Zbělel celý, je čistý.

Lvt 13 14 Jakmile se však na něm ukáže živé maso, bude nečistý.

Lvt 13 15 Když kněz uvidí živé maso, prohlásí jej za nečistého; živé maso je nečisté, je to malomocenství.

Lvt 13 16 Když se živé maso ztratí a místo zbělí, přijde ke knězi.

Lvt 13 17 Kněz ho prohlédne. Jestliže postižené místo zbělelo, prohlásí kněz postiženého za čistého; je čistý.

Lvt 13 18 Kdo měl na kůži vřed, který se zhojil,

Lvt	13	19	a na místě vředu se objeví bělavý otok nebo bělavě načervenalá skvrna, musí se ukázat knězi.
Lvt	13	20	Kněz ho prohlédne. Je-li místo napohled nižší než okolní kůže a chloupky na něm zbělely, prohlásí jej kněz za nečistého. Je postižen malomocenstvím; rozmohlo se z vředu.
Lvt	13	21	Uvidí-li však kněz, že na něm nejsou bílé chloupky a není nižší než okolní kůže, ale že je nevýrazné, přikáže ho uzavřít na sedm dní.
Lvt	13	22	Jestliže se po kůži velice rozšíří, prohlásí jej kněz za nečistého; je postižen malomocenstvím.
Lvt	13	23	Zůstane-li skvrna stejná, nebude-li se rozšiřovat, je to jizva po vředu. Kněz ho prohlásí za čistého.
Lvt	13	24	Když má někdo na kůži spáleninu a na spálenině se objeví bělavě načervenalá či bílá skvrna,
Lvt	13	25	kněz ji prohlédne. Jestliže chloupky na skvrně zbělely a je napohled hlubší než okolní kůže, je to malomocenství, rozmohlo se na spálenině. Kněz jej prohlásí za nečistého, je postižen malomocenstvím.
Lvt	13	26	Uvidí-li kněz, že chloupky na skvrně nejsou bílé a místo není nižší než okolní kůže, ale že je nevýrazné, přikáže ho uzavřít na sedm dní.
Lvt	13	27	Sedmého dne ho kněz prohlédne. Jestliže se skvrna dál na kůži rozšířila, prohlásí jej kněz za nečistého. Je postižen malomocenstvím.
Lvt	13	28	Zůstane-li skvrna stejná, nebude-li se po kůži rozšiřovat a bude-li nevýrazná, byl to otok po spálenině. Kněz ho prohlásí za čistého; je to jizva po spálenině.
Lvt	13	29	Když se objeví ať muži či ženě nějaké postižené místo na hlavě nebo na bradě,
Lvt	13	30	kněz je prohlédne. Bude-li napohled hlubší než okolní kůže a budou-li na něm jemné nažloutlé chloupky, prohlásí jej kněz za nečistého. Je to prašivina, druh malomocenství na hlavě nebo na bradě.
Lvt	13	31	Když kněz prohlédne místo postižené prašivinou a ono není napohled hlubší než okolní kůže a nejsou na něm černé chloupky, přikáže uzavřít postiženého prašivinou na sedm dní.
Lvt	13	32	Sedmého dne kněz prohlédne postižené místo. Jestliže se prašivina nerozšířila a nejsou na ní nažloutlé chloupky a napohled není hlubší než okolní kůže,
Lvt	13	33	postižený se oholí, avšak místo zasažené prašivinou neoholí. Kněz přikáže uzavřít postiženého prašivinou na dalších sedm dní.
Lvt	13	34	Sedmého dne kněz opět prašivinu prohlédne. Jestliže se prašivina po kůži nerozšířila a napohled není hlubší než okolní kůže, prohlásí jej kněz za čistého. Vypere si šaty a bude čistý.
Lvt	13	35	Jestliže se však prašivina po jeho očištění velice rozšíří,
Lvt	13	36	kněz ho prohlédne. Jestliže se rozšířila prašivina po kůži, nebude kněz pátrat po nažloutlých chloupkách. Postižený je nečistý.
Lvt	13	37	Jestliže však prašivina zůstala beze změny a vyrostly na ní černé chloupky, je prašivina zhojena; je čistý. Kněz ho prohlásí za čistého.
Lvt	13	38	Když se objeví ať muži či ženě na kůži skvrny, bělavé skvrny,
Lvt	13	39	kněz je prohlédne. Jsou-li skvrny na kůži nevýrazné bělavé, je to lišej, který na kůži vyrazil. Je čistý.
Lvt	13	40	Když někomu olysá hlava a má pleš, je čistý.
Lvt	13	41	Jestliže mu hlava olysá na spáncích a má lysinu, je čistý.
Lvt	13	42	Kdyby se však na pleši či na lysině objevila bíločervená rána, je to malomocenství vyražející na pleši nebo na lysině.
Lvt	13	43	Kněz ho prohlédne. Jestliže je na jeho pleši či na lysině otok a postižené místo je bělavě načervenalé, podobající se kožnímu malomocenství,
Lvt	13	44	je ten muž malomocný. Je nečistý. Kněz ho musí prohlásit za nečistého. Je postižen na hlavě.
Lvt	13	45	Malomocný, který je postižen, bude mít šaty roztržené, vlasy na hlavě neupravené, vousy zahalené a bude volat: "Nečistý, nečistý!"
Lvt	13	46	Po všechny dny, co bude postižen, zůstane nečistý. Je nečistý. Bude bydlet v odloučení, jeho obydlí bude mimo tábor.
Lvt	13	47	Když postihne malomocenství oděv, ať už oděv vlněný nebo lněný,
Lvt	13	48	látku nebo tkaninu lněnou či vlněnou nebo kůži či nějaký předmět z kůže,
Lvt	13	49	a bude postižené místo nažloutlé nebo načervenalé, na oděvu či na kůži, na látce či na tkanině nebo na jakémkoli koženém předmětu, je to rána malomocenství. Ukáže se knězi.
Lvt	13	50	Kněz postižené místo prohlédne a přikáže postiženou věc uzavřít na sedm dní.
Lvt	13	51	Sedmého dne postižené místo opět prohlédne. Když se postižení rozšířilo na oděv nebo na látce či na tkanině nebo na kůži a na všem, co se z kůže zhotovuje, je to postiženo zhoubným malomocenstvím. Je to nečisté.
Lvt	13	52	Spálí oděv či tu látku nebo tu tkaninu, ať už je to vlněné nebo lněné, i každý předmět z kůže, na němž se ta rána objevila. Je to zhoubné malomocenství. Spálí se to ohněm.
Lvt	13	53	Jestliže však kněz uvidí, že se to postižené místo na oděv či na

látce nebo na tkanině či na jakémkoli koženém předmětu nerozšiřuje,
 Lvt 13 54 nařídí postiženou věc vyprat a uzavřít ji na dalších sedm dní.
 Lvt 13 55 Po vyprání kněz opět postiženou věc prohlédne. Jestliže se postižené místo nezměnilo, i když se nerozšířilo, je to nečisté. Spálíš to ohněm, ať je ta věc zasažena na líci nebo na rubu.
 Lvt 13 56 Jestliže však kněz uvidí, že postižené místo je po vyprání nevýrazné, odtrhne je od oděvu nebo od kůže, od látky či od tkaniny.
 Lvt 13 57 Bude-li však rána ještě patrná na oděvu či na látce nebo na tkanině či na jakémkoli koženém předmětu a bude vyrážet dále, spálíš postiženou věc ohněm.
 Lvt 13 58 Oděv, látka, tkanina nebo jakýkoli předmět z kůže, který jsi vypral a rána z toho zmizela, vypere se podruhé; pak to bude čisté.
 Lvt 13 59 Toto je řád rány malomocenství na oděvu vlněném nebo lněném, na látce, tkanině či jakémkoli koženém předmětu při rozhodování o čistém nebo nečistém."
 Lvt 14 1 Hospodin promluvil k Mojžíšovi:
 Lvt 14 2 "Toto je řád týkající se malomocného v den jeho očišťování: Bude přiveden ke knězi.
 Lvt 14 3 Kněz vyjde ven z tábora a prohlédne ho. Je-li rána malomocenství na malomocném zhojena,
 Lvt 14 4 rozkáže kněz, aby vzal pro očišťování dva živé čisté ptáky, cedrové dřevo, karmínové barvivo a yzop.
 Lvt 14 5 Kněz rozkáže zabít jednoho ptáka nad hliněnou nádobou s pramenitou vodou.
 Lvt 14 6 Pak vezme živého ptáka, cedrové dřevo, karmínové barvivo a yzop a omočí to i s živým ptákem v krvi ptáka zabitého nad pramenitou vodou.
 Lvt 14 7 Stříkne sedmkrát na očišťovaného od malomocenství a očistí ho. Živého ptáka vypustí do pole.
 Lvt 14 8 Očištěný si vypere šaty, oholí si celé tělo, omyje se vodou a bude čistý. Potom vejde do tábora, ale usadí se vně svého stanu na sedm dní.
 Lvt 14 9 Sedmého dne si oholí všechny vlasy na hlavě, bradu, obočí, všechny chloupky si oholí, vypere si šaty, omyje se celý vodou a bude čistý.
 Lvt 14 10 Osmého dne vezme dva beránky bez vady, jednu roční ovečku bez vady, tři desetiny éfy bílé mouky zadělané olejem jako přídatnou oběť a jeden džbánek oleje.
 Lvt 14 11 Očišťující kněz postaví očišťovaného muže i ty věci před Hospodina, ke vchodu do stanu setkávání.
 Lvt 14 12 Pak vezme kněz jednoho beránka a přinese jej se džbánkem oleje v oběť za vinu a podáváním to nabídne jako oběť podávání před Hospodinem.
 Lvt 14 13 Beránka pak porazí na místě, kde se poráží oběť za hřích a oběť zápalná, na místě svatém, neboť knězi patří jak oběť za hřích, tak oběť za vinu. Je to veševsaté.
 Lvt 14 14 Kněz vezme trochu krve z oběti za vinu a potře očišťovanému pravý lalůček ucha a palec na pravé ruce a u pravé nohy.
 Lvt 14 15 Ze džbánu vezme kněz trochu oleje a odleje do levé dlaně.
 Lvt 14 16 Pak omočí kněz prst pravé ruky v oleji na své levé dlani a sedmkrát stříkne prstem olej před Hospodinem.
 Lvt 14 17 Trochou zbylého oleje na své dlani potře kněz očišťovanému lalůček pravého ucha a palec na pravé ruce a u pravé nohy tam, kde byl potřén krví z oběti za vinu.
 Lvt 14 18 Zbytkem oleje z dlaně potře kněz hlavu očišťovaného. Tak za něj vykoná smírčí obřady před Hospodinem.
 Lvt 14 19 Kněz připraví oběť za hřích, aby zprostil očišťovaného nečistoty; potom se porazí dobytčec k oběti zápalné.
 Lvt 14 20 Kněz bude obětovat zápalnou a přídatnou oběť na oltáři. Tak za něj kněz vykoná smírčí obřady. Bude čistý.
 Lvt 14 21 Je-li dotyčný nemajetný a nemůže dát tolik, vezme k smírčím obřadům jednoho beránka v oběť za vinu jako oběť podávání a jednu desetinu éfy bílé mouky zadělané olejem jako přídatnou oběť a džbánek oleje,
 Lvt 14 22 též dvě hrdličky nebo dvě holoubata podle svých možností. Jedno bude k oběti za hřích a druhé k zápalné oběti.
 Lvt 14 23 Osmého dne je přinese knězi ke vchodu do stanu setkávání před Hospodina na své očištění.
 Lvt 14 24 Kněz vezme beránka v oběť za vinu i džbánek oleje a podáváním to nabídne jako oběť podávání před Hospodinem.
 Lvt 14 25 Pak porazí beránka v oběť za vinu a vezme trochu krve oběti za vinu a potře očišťovanému lalůček pravého ucha a palec na pravé ruce a u pravé nohy.
 Lvt 14 26 Z oleje si kněz naleje trochu do levé dlaně.
 Lvt 14 27 Sedmkrát stříkne prstem pravé ruky před Hospodinem olej, který má na své levé dlani.
 Lvt 14 28 Trochou oleje na své dlani potře očišťovanému lalůček pravého ucha a palec na pravé ruce a u pravé nohy, na místě, kde byl potřén krví z oběti za vinu.
 Lvt 14 29 Zbytkem oleje z dlaně potře kněz hlavu očišťovaného, a tím vykoná za něho smírčí obřady před Hospodinem.
 Lvt 14 30 Potom připraví jednu z hrdliček nebo jedno z holoubat, jež dotyčný podle svých možností přinese.

Lvt 14 31 Podle jeho možností bude jedno obětí za hřích a druhé zápalnou obětí, spolu s obětí přídavnou. Tak vykoná kněz smírčí obřady za očišťovaného před Hospodinem.

Lvt 14 32 To je řád týkající se toho, kdo byl stížen malomocenstvím a nemůže tolik dát na své očištění."

Lvt 14 33 Hospodin dále mluvil k Mojžíšovi a Áronovi:

Lvt 14 34 "Až vejdete do kenaanské země, kterou vám dávám do vlastnictví, a já raním malomocenstvím některý dům v zemi, kterou budete mít ve vlastnictví,

Lvt 14 35 půjde majitel domu a oznámí knězi: "Zdá se mi, jako by byl můj dům postižen."

Lvt 14 36 Dříve než přijde kněz postižené místo prohlédnout, nařídí dům vyklidit, aby nebylo nečisté všechno, co je v domě. Potom přijde kněz, aby dům prohlédl.

Lvt 14 37 Prohlédne postižené místo. Jsou-li na postižené zdi domu nažloutlé nebo načervenalé dolíčky, napohled nižší než okolní zeď,

Lvt 14 38 vyjde kněz z domu ke vchodu do domu a přikáže uzavřít ten dům na sedm dní.

Lvt 14 39 Sedmého dne se kněz vrátí a opět to prohlédne. Jestliže se postižení na zdech domu rozšířilo,

Lvt 14 40 rozkáže postižené kameny vyjmout a vynést je ven za město na místo nečisté.

Lvt 14 41 Dům oškrabou uvnitř dokola a hlínu, kterou oškrabali, vysypou ven za město na místo nečisté.

Lvt 14 42 Pak vezmou jiné kameny a nahradí ony kameny a vezmou jinou hlínu a vymažou dům.

Lvt 14 43 Jestliže se postižení znovu v domě rozmůže i potom, co vyňali kameny a dům oškrabali a vymazali,

Lvt 14 44 přijde kněz opět. Uvidí-li, že se postižení na domě šíří, je to zhoubné malomocenství na domě. Je nečistý.

Lvt 14 45 Strhnou ten dům a kameny, dříví i všechnu hlínu z domu vynesou ven za město na místo nečisté.

Lvt 14 46 Kdo by vešel do toho domu ve dnech, kdy byl uzavřen, bude nečistý až do večera.

Lvt 14 47 Kdo by spal v tom domě, vypere si šaty. Kdo by v tom domě jedl, vypere si šaty.

Lvt 14 48 Jestliže kněz přijde a uvidí, že se rána na domě poté, co dům vymazali, nerozšiřuje, prohlásí dům za čistý, protože rána byla zhojena.

Lvt 14 49 Vezme dva ptáky, cedrové dřevo, karmínové barvívo a yzop, aby dům očistil od hříchu.

Lvt 14 50 Jednoho ptáka zabije nad hliněnou nádobou s pramenitou vodou.

Lvt 14 51 Pak vezme cedrové dřevo, yzop, karmínové barvívo a živého ptáka, omočí je v krvi zabitého ptáka a v pramenité vodě a sedmkrát stříkne na dům.

Lvt 14 52 Tak očistí ten dům od hříchu krví ptáka, pramenitou vodou, živým ptákem, cedrovým dřevem, yzopem a karmínovým barvivem.

Lvt 14 53 Živého ptáka vypustí ven z města do pole. Tak vykoná smírčí obřady za dům. Bude čistý.

Lvt 14 54 To je řád pro všechny rány malomocenství a prašiviny,

Lvt 14 55 pro ránu malomocenství na oděvu a na domě,

Lvt 14 56 pro otok, vyrážku a bělavou skvrnu,

Lvt 14 57 k poučení o tom, kdy je co nečisté a kdy čisté. To je řád týkající se malomocenství."

Lvt 15 1 Hospodin promluvil k Mojžíšovi a Áronovi:

Lvt 15 2 "Mluvte k Izraelcům a řekněte jim: Když některý muž trpí výtokem, je pro svůj výtok nečistý.

Lvt 15 3 Toto je řád týkající se jeho nečistoty při výtoku: Ať jeho tělo výtok vypouští nebo je v jeho

Lvt 15 4 těle výtok zadržén, je to jeho nečistota. Každé lůžko, na němž by ležel trpící výtokem, bude nečisté, každý předmět, na němž by seděl, bude nečistý.

Lvt 15 5 Člověk, který by se dotkl jeho lůžka, vypere si šaty, omyje se vodou a bude nečistý až do večera.

Lvt 15 6 Kdo by si sedl na předmět, na němž seděl trpící výtokem, vypere si šaty, omyje se vodou a bude nečistý až do večera.

Lvt 15 7 Kdo by se dotkl těla toho, kdo trpí výtokem, vypere si šaty, omyje se vodou a bude nečistý až do večera.

Lvt 15 8 Kdyby trpící výtokem plivl na čistého, ten si vypere šaty, omyje se vodou a bude nečistý až do večera.

Lvt 15 9 Každé sedadlo, na němž by seděl trpící výtokem, bude nečisté.

Lvt 15 10 Každý, kdo by se dotkl čehokoli, co bylo pod nemocným, bude nečistý až do večera. Kdo by ty věci nesl, vypere si šaty, omyje se vodou a bude nečistý až do večera.

Lvt 15 11 Každý, koho by se dotkl trpící výtokem, aniž si opláchl ruce ve vodě, vypere si šaty, omyje se vodou a bude nečistý až do večera.

Lvt 15 12 Hliněná nádoba, jíž by se dotkl trpící výtokem, bude rozbita. Každá nádoba dřevěná bude opláchnuta vodou.

Lvt 15 13 Když trpící výtokem bude od svého výtoku čist, odpočítá si pro své

očišťování ještě sedm dní. Vypere si šaty, omyje se celý pramenitou vodou a bude čistý.
 Lvt 15 14 Osmého dne si vezme dvě hrdličky nebo dvě holoubata, přijde před
 Hospodina ke vchodu do stanu setkávání a dá je knězi.
 Lvt 15 15 Kněz je připraví: jedno v oběť za hřích, druhé v oběť zápalnou. Tak za
 něho kněz vykoná pro jeho výtok smírčí obřady před Hospodinem.
 Lvt 15 16 Muž, který měl výron semene, omyje si celé tělo vodou a bude nečistý
 až do večera.
 Lvt 15 17 Každý oděv a všechno kožené, na nichž ulpí výron semene, budou vyprány
 ve vodě a budou nečisté až do večera.
 Lvt 15 18 Kdyby muž mající výron semene obcoval se ženou, omyjí se oba vodou a
 budou nečistí až do večera.
 Lvt 15 19 Když má žena výtok, totiž svůj pravidelný krvavý výtok, bude v období
 svého krvácení nečistá sedm dní. Každý, kdo by se jí dotkl, bude nečistý až do večera.
 Lvt 15 20 Všechno, na čem by ležela v období svého krvácení, bude nečisté, a
 všechno, na čem by seděla, bude nečisté.
 Lvt 15 21 Každý, kdo by se dotkl jejího lůžka, vypere si šaty, omyje se vodou a
 bude nečistý až do večera.
 Lvt 15 22 Každý, kdo by se dotkl jakéhokoli předmětu, na kterém seděla, vypere
 si šaty, omyje se vodou a bude nečistý až do večera.
 Lvt 15 23 Jestliže se dotkne něčeho, co bylo na lůžku či na předmětu, na němž
 seděla, bude nečistý až do večera.
 Lvt 15 24 Jestliže s ní bude muž obcovat a ulpí na něm její krvácení, bude
 nečistý sedm dní a každé lůžko, na němž by ležel, bude nečisté.
 Lvt 15 25 Když má žena dlouhotrvající krvotok mimo období svého krvácení nebo
 když výtok trvá déle než obvyklé krvácení, bude trvat její nečistota po všechny dny výtoku.
 Bude nečistá jako v období svého krvácení.
 Lvt 15 26 Každé lůžko, na němž by ležela kterýkoli den svého výtoku, bude jako
 lůžko v období jejího krvácení. Každý předmět, na němž by seděla, bude nečistý jako při
 nečistotě jejího krvácení.
 Lvt 15 27 Každý, kdo by se jich dotkl, bude nečistý; vypere si šaty, omyje se
 vodou a bude nečistý až do večera.
 Lvt 15 28 Jestliže bude očištěna od svého výtoku, odpočítá si sedm dní a potom
 bude čistá.
 Lvt 15 29 Osmého dne si vezme dvě hrdličky nebo dvě holoubata a přinese je knězi
 ke vchodu do stanu setkávání.
 Lvt 15 30 Kněz připraví jedno v oběť za hřích a druhé v oběť zápalnou. Tak za ni
 kněz vykoná pro nečistotu jejího výtoku smírčí obřady před Hospodinem.
 Lvt 15 31 Tak budete zdržovat Izraelce, aby se neznečistili a pro své znečištění
 nezemřeli, kdyby znečistili můj příbytek, který je uprostřed nich."
 Lvt 15 32 To je řád týkající se toho, kdo trpí výtokem nebo má výron semene,
 jímž je znečišťován,
 Lvt 15 33 i té, která je nečistá svým krvácením; týká se toho, kdo trpí výtokem,
 ať to je muž nebo žena, i toho, kdo by obcoval s nečistou.
 Lvt 16 1 Hospodin promluvil k Mojžíšovi po smrti dvou synů Áronových, kteří
 zemřeli, když svévolně předstoupili před Hospodina.
 Lvt 16 2 Hospodin řekl Mojžíšovi: "Promluv ke svému bratru Áronovi, ať
 nevstupuje v libovolné době do svatyně dovnitř za oponu k příkrovu, který je na schráně, aby
 nezemřel, až se objevím v oblaku nad příkrovem.
 Lvt 16 3 Jen tak smí Áron přistupovat ke svatyni: s mladým býčkem k oběti za
 hřích a s beranem k oběti zápalné.
 Lvt 16 4 Oblékne si svatou lněnou suknicí, pod ní bude mít na těle lněné
 spodky, přepáše se lněnou šerpou a ovine si lněný turban. Je to svaté roucho. Celý se omyje
 vodou, než je oblékne.
 Lvt 16 5 Od pospolitosti Izraelců vezme dva kozly k oběti za hřích a jednoho
 berana k oběti zápalné.
 Lvt 16 6 Potom přivede Áron býčka jako svou oběť za hřích a vykoná za sebe a za
 svůj dům smírčí obřady.
 Lvt 16 7 vezme i oba kozly a postaví je před Hospodina, u vchodu do stanu
 setkávání.
 Lvt 16 8 O obou kozlech bude Áron losovat: jeden los pro Hospodina, druhý pro
 Azázela.
 Lvt 16 9 Pak přivede Áron kozla, na kterého padl los pro Hospodina, a připraví
 jej v oběť za hřích.
 Lvt 16 10 Kozel, na kterého padl los pro Azázela, bude postaven živý před
 Hospodina, aby na něm vykonal smírčí obřady a vyhnal jej k Azázelovi na poušť.
 Lvt 16 11 Potom přivede Áron býčka jako svou oběť za hřích, aby za sebe a za
 svůj dům vykonal smírčí obřady, a porazí ho jako svou oběť za hřích.
 Lvt 16 12 Vezme z oltáře, od Hospodina, kadidelnicí plnou žhavého uhlí a dvě
 hrsti jemného kadidla z vonných věcí a vnese to dovnitř za oponu.
 Lvt 16 13 Kadidlo vloží na oheň před Hospodina. Oblak z kadidla zahalí příkrov,
 který je na schráně svědectví, aby nezemřel.
 Lvt 16 14 Potom vezme trochu krve z býčka a stříkne ji prstem na příkrov z

přední strany a před příkrov stříkne prstem trochu krve sedmkrát.

Lvt 16 15 Pak porazí kozla, oběť za hřích lidu, a vnese jeho krev dovnitř za oponu. S jeho krví naloží stejně jako s krví býčka; stříkne ji na příkrov a před příkrov.

Lvt 16 16 Tak vykoná smírčí obřady za svatyni pro nečistotu Izraelců, pro jejich přestoupení a všechny jejich hříchy. Stejně bude postupovat při stanu setkávání, který stojí u nich, uprostřed jejich nečistot.

Lvt 16 17 Nikdo z lidí nesmí být ve stanu setkávání, když vejde do svatyně k vykonávání smírčích obřadů, dokud nevyjde. Tam vykoná smírčí obřady za sebe i za svůj dům a za celé izraelské shromáždění.

Lvt 16 18 Potom vyjde k oltáři, který je před Hospodinem, a vykoná smírčí obřady za něj. Vezme trochu krve z býčka a krve z kozla a potře rohy oltáře dokola.

Lvt 16 19 Sedmkrát na něj stříkne prstem trochu krve. Tak jej očistí od nečistot Izraelců a posvěti ho.

Lvt 16 20 Když dokončí smírčí obřady za svatyni, za stan setkávání a za oltář, přivede živého kozla.

Lvt 16 21 Áron vloží obě ruce na hlavu živého kozla. Vyzná nad ním všechny nepravosti Izraelců a všechna jejich přestoupení se všemi jejich hříchy a vloží je na hlavu kozla; pak ho dá připraveným mužem vyhnat do pouště.

Lvt 16 22 Kozel na sobě ponese všechny jejich nepravosti do odlehlé země. Toho kozla vyžene na poušť.

Lvt 16 23 Potom vstoupí Áron do stanu setkávání a svlékne lněné roucho, které si oblékl při vstupu do svatyně, a zanechá je tam.

Lvt 16 24 Celý se omyje vodou na svatém místě a obleče si své roucho. Pak vyjde, vykoná zápalnou oběť za sebe i zápalnou oběť za lid a smírčí obřady za sebe i za lid.

Lvt 16 25 Tuk z obětí za hřích obrátí na oltáři v obětní dým.

Lvt 16 26 Ten, kdo vyhnal kozla pro Azázela, vypere si šaty a celý se omyje vodou. Teprve pak smí vstoupit do tábora.

Lvt 16 27 Býčka k oběti za hřích i kozla k oběti za hřích, jejichž krev byla vnášena do svatyně k smírčím obřadům, dá vynést ven za tábor. Jejich kůže, maso a výměty spálí ohněm.

Lvt 16 28 Ten, kdo je spálil, vypere si šaty a celý se omyje vodou. Teprve pak smí vstoupit do tábora.

Lvt 16 29 To bude pro vás provždy platné nařízení. Desátého dne sedmého měsíce se budete pokořovat a nebudete vykonávat žádnou práci, ani domorodec ani ten, kdo mezi vámi přebývá jako host.

Lvt 16 30 V tento den za vás vykoná smírčí obřady a očistí vás ode všech vašich hříchů. Budete před Hospodinem čisti.

Lvt 16 31 Bude to pro vás den odpočinku, slavnost odpočinutí. Budete se pokořovat. To je provždy platné nařízení.

Lvt 16 32 Smírčí obřady bude vykonávat kněz, který je pomazán a uveden v úřad, aby sloužil jako kněz místo svého otce, a který smí oblékat svaté lněné roucho.

Lvt 16 33 Ten vykoná smírčí obřady za velesvatyni, vykoná smírčí obřady za stan setkávání a za oltář; také za kněze i za shromáždění všeho lidu vykoná smírčí obřady.

Lvt 16 34 To pro vás bude provždy platné nařízení: jednou v roce vykoná za Izraelce smírčí obřady, aby byli zbaveni všech svých hříchů." I učinil Mojžíš, jak mu Hospodin přikázal.

Lvt 17 1 Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

Lvt 17 2 "Mluv k Áronovi a jeho synům i ke všem Izraelcům a řekni jim: Toto přikázal Hospodin:

Lvt 17 3 Kdokoli z domu izraelského porazí býka, jehně nebo kozu v táboře nebo je porazí venku za táborem

Lvt 17 4 a ke vchodu do stanu setkávání je nepřivede, aby přinesl dar Hospodinu před Hospodinův příbytek, ten za tu krev zaplatí. Prolil krev, proto bude vyobcován ze společenství svého lidu.

Lvt 17 5 To proto, aby Izraelci, když přivádějí své oběti, které si zvykli obětovat na poli, přiváděli je Hospodinu ke vchodu do stanu setkávání, ke knězi. Budou je obětovat Hospodinu jako hody oběti pokojné.

Lvt 17 6 Kněz pokropí krví Hospodinův oltář u vchodu do stanu setkávání a obrátí tuk v obětní dým, v libou vůni pro Hospodina.

Lvt 17 7 Už nebudou obětovat své oběti bésům, s nimiž smílnili. Toto jim bude provždy platné nařízení pro všechna jejich pokolení.

Lvt 17 8 Dále jim oznam: Kdokoli z domu izraelského i z těch, kdo mezi vámi přebývají jako hosté, bude obětovat zápalnou oběť nebo připraví obětní hod

Lvt 17 9 a ke vchodu do stanu setkávání to nepřivede, aby to připravil Hospodinu, bude vyobcován ze svého lidu.

Lvt 17 10 Kdokoli z domu izraelského i z těch, kdo mezi vámi přebývají jako hosté, bude jíst jakoukoli krev, proti tomu se obrátím; každého, kdo by jedl krev, vyobcují ze společenství jeho lidu.

Lvt 17 11 V krvi je život těla. Já jsem vám ji určil na oltář k vykonávání smírčích obřadů za vaše životy. Je to krev; pro život, který je v ní, se získává smíření.

Lvt 17 12 Proto jsem rozkázal Izraelcům: Nikdo z vás nebude jíst krev, ani ten, kdo mezi vámi přebývá jako host, nebude jíst krev.

Lvt 17 13 Kdokoli z Izraelců i z těch, kdo mezi vámi přebývají jako hosté, uloví zvíře nebo ptáka, které se smí jíst, nechá vytéci jeho krev a přikryje ji prachem,
 Lvt 17 14 neboť život každého tvora je v jeho krvi, ta ho oživuje. Proto jsem Izraelcům řekl: Nebudete jíst krev žádného tvora, neboť život každého tvora je v jeho krvi. Každý, kdo by ji jedl, bude vyobcován.
 Lvt 17 15 Každý, kdo by jedl zdechlinu nebo rozsápané zvíře, ať domorodec či host, vypere si šaty, omyje se vodou a bude nečistý až do večera. Potom bude opět čistý.
 Lvt 17 16 Jestliže by je nevypral a celý se neomyl, ponese následky své nepravosti."
 Lvt 18 1 Hospodin promluvil k Mojžíšovi:
 Lvt 18 2 "Mluv k Izraelcům a řekni jim: Já jsem Hospodin, váš Bůh.
 Lvt 18 3 Nesmíte jednat po způsobu egyptské země, v níž jste sídlili, ani po způsobu kenaanské země, do které vás vedu. Nebudete se řídit jejich zvyklostmi.
 Lvt 18 4 Budete jednat podle mých řádů a dbát na má nařízení; jimi se budete řídit, neboť já jsem Hospodin, váš Bůh.
 Lvt 18 5 Budete dbát na moje nařízení a na moje řády. Člověk, který podle nich bude jednat, bude z nich žít. Já jsem Hospodin.
 Lvt 18 6 Nikdo se nepřiblíží k některé ze svých blízkých příbuzných, aby odkryl její nahotu. Já jsem Hospodin.
 Lvt 18 7 Neodkryješ nahotu svého otce tím, že bys odkryl nahotu své matky. Je to tvá matka, neodkryješ její nahotu.
 Lvt 18 8 Neodkryješ nahotu ani jiné ženy svého otce. Je to také nahota tvého otce.
 Lvt 18 9 Neodkryješ nahotu žádné své sestry, dcery svého otce nebo své matky, ať zplozené v manželství nebo mimo. Neodkryješ jejich nahotu.
 Lvt 18 10 Neodkryješ nahotu dcery svého syna nebo své dcery. Neodkryješ jejich nahotu, je to tvá nahota.
 Lvt 18 11 Neodkryješ nahotu dcery jiné ženy svého otce. Tvůj otec ji zplodil, je to tvá sestra, neodkryješ její nahotu.
 Lvt 18 12 Neodkryješ nahotu sestry svého otce. Je to blízká příbuzná tvého otce.
 Lvt 18 13 Neodkryješ nahotu sestry své matky. Je to blízká příbuzná tvé matky.
 Lvt 18 14 Neodkryješ nahotu bratra svého otce tím, že by ses přiblížil k jeho ženě. Je to tvá teta.
 Lvt 18 15 Neodkryješ nahotu své snachy. Je to žena tvého syna, neodkryješ její nahotu.
 Lvt 18 16 Neodkryješ nahotu ženy svého bratra. Je to nahota tvého bratra.
 Lvt 18 17 Neodkryješ nahotu některé ženy a její dcery. Nevezmeš si ani dceru jejího syna nebo její dcery proto, abys tím odkryl její nahotu. Jsou to blízké příbuzné. Byl by to mrzký čin.
 Lvt 18 18 Nevezmeš si za ženu ani sestru své ženy, abys tu první soužil tím, že bys odkrýval její nahotu za jejího života.
 Lvt 18 19 Nepřiblížíš se k ženě, abys odkryl její nahotu v období jejího krvácení, kdy je nečistá.
 Lvt 18 20 Nebudeš obcovat se ženou svého bližního a neposkvrníš se s ní.
 Lvt 18 21 Nedopustíš, aby někdo z tvých potomků byl přiveden v oběť Molekovi. Neznečistíš jméno svého Boha. Já jsem Hospodin.
 Lvt 18 22 Nebudeš obcovat s mužem jako s ženou. Je to ohavnost.
 Lvt 18 23 Nebudeš obcovat s žádným dobytčetem a neznečistíš se s ním. Ani žena se nepostaví před dobytče, aby se s ním pářilo. Je to zvrhlost.
 Lvt 18 24 Nicím z toho všeho se neznečišťuj, neboť tím vším se znečišťují pronárody, které před vámi vyháním.
 Lvt 18 25 Jimi byla znečištěna země. Proto jsem ji ztrestal pro její nepravost a ona vyvrhla své obyvatele.
 Lvt 18 26 Vy tedy dbejte na má nařízení a na mé řády, ať se nedopustíte žádné z těchto ohavností, ani domorodec, ani ten, kdo přebývá mezi vámi jako host.
 Lvt 18 27 Všech těchto ohavností se totiž dopouštěli mužové této země, kteří byli před vámi, takže země byla znečištěna.
 Lvt 18 28 Nebo i vás země vyvrhne, kdybyste ji znečistili, jako vyvrhla pronárod, který byl před vámi.
 Lvt 18 29 Každý, kdo se dopustí kterékoli z těchto ohavností, bude vyobcován ze společenství svého lidu.
 Lvt 18 30 Proto dbejte na to, co jsem vám uložil. Nesmíte jednat podle ohavných zvyklostí, které byly páchány před vámi. Neznečišťujte se jimi. Já jsem Hospodin, váš Bůh."
 Lvt 19 1 Hospodin promluvil k Mojžíšovi:
 Lvt 19 2 "Mluv k celé pospolitosti Izraelců a řekni jim: Buďte svatí, neboť já jsem Hospodin, váš Bůh, jsem svatý.
 Lvt 19 3 Každý měj v úctě svou matku a svého otce. Dbejte na mé dny odpočinku. Já jsem Hospodin, váš Bůh.
 Lvt 19 4 Neobracejte se k bůžkům a neodlévejte si sochy bohů. Já jsem Hospodin, váš Bůh.
 Lvt 19 5 Až budete obětovat Hospodinu hod oběti pokojné, oběťujte jej tak, aby ve vás našel zalíbení.

Lvt 19 6 V den obětního hodu a v následující den se maso sní. Co by zůstalo do třetího dne, bude spáleno ohněm.

Lvt 19 7 Jestliže by se přece jedlo třetího dne, je závadné; Hospodin nenajde v obětníkovi zalíbení.

Lvt 19 8 Kdo by z něho jedl, ponese následky své nepravosti, neboť znesvětil, co je svaté Hospodinu. Bude vyobcován ze svého lidu.

Lvt 19 9 Až budete ve své zemi sklízet obilí, nepožneš své pole až do samého kraje a nebudeš paběrkovat, co zbylo po žni.

Lvt 19 10 Ani svou vinici úplně nevysbíráš, nebudeš na své vinici paběrkovat spadaná zrnka; ponecháš je pro zchudlého a pro hosta. Já jsem Hospodin, váš Bůh.

Lvt 19 11 Nebudete krást ani obelhávat a podvádět svého bližního.

Lvt 19 12 Nebudete křivě přísahat v mém jménu, sice znesvětiš jméno svého Boha. Já jsem Hospodin.

Lvt 19 13 Nebudeš utiskovat a odírat svého druha. Výdělek dělníka, kterého si najmeš, nezůstane u tebe do rána.

Lvt 19 14 Nebudeš zlořečit hluchému a slepému nepoložíš do cesty překážku, ale budeš se bát svého Boha. Já jsem Hospodin.

Lvt 19 15 Nedopustíte se bezpráví při soudu. Nebudeš nadržovat nemajetnému ani brát ohled na mocného; budeš soudit svého bližního spravedlivě.

Lvt 19 16 Nebudeš se chovat ve svém lidu jako utrhač, nebudeš ukládat svému bližnímu o život. Já jsem Hospodin.

Lvt 19 17 Nebudeš ve svém srdci chovat nenávist ke svému bratru, ale budeš trestat svého bližního podle práva, a neponeseš následky jeho hříchu.

Lvt 19 18 Nebudeš se mstít synům svého lidu a nezanevřeš na ně, ale budeš milovat svého bližního jako sebe samého. Já jsem Hospodin.

Lvt 19 19 Dbejte na má nařízení. Když budeš připouštět dobytek, nesmíš křížit dvojí druh. Svě pole nebudeš osívat dvojím druhem semene. Nebudeš nosit šaty utkané z dvojího druhu vláken.

Lvt 19 20 Kdyby někdo obcoval s ženou, která jako otrokyně byla určena pro jiného, ale ještě nebyla ani vykoupěna penězi ani propuštěna na svobodu, bude případ vyšetřen, ale nebudou potrestáni smrtí, protože nebyla ještě propuštěna.

Lvt 19 21 Muž přinese Hospodinu svou oběť za vinu ke vchodu do stanu setkávání, berana v oběť za vinu.

Lvt 19 22 Obětí berana za vinu vykoná za něho kněz smířčí obřad před Hospodinem pro hřích, jehož se dopustil; hřích, kterým se prohřešil, mu bude odpuštěn.

Lvt 19 23 Až přijdete do země a budete sázet různé ovocné stromy, bude vám jejich ovoce nedotknutelné jako neobřízka; po tři roky bude pro vás neobřezané, nesmí se jíst.

Lvt 19 24 Čtvrté léta bude všechno jejich ovoce posvěceno k oslavě Hospodina.

Lvt 19 25 Teprve v pátém roce budete jíst jejich ovoce, abyste nadále sklízeli bohatou úrodu. Já jsem Hospodin, váš Bůh.

Lvt 19 26 Nebudete jíst maso s krví, nebudete se obírat hadačstvím ani věštěním.

Lvt 19 27 Nebudete si přistřižovat na hlavě vlasy dokoła, nezohavíš si okraj plnovousu.

Lvt 19 28 Nebudete svá těla zjizvovat pro mrtvého ani si dělat nějaké tetování. Já jsem Hospodin.

Lvt 19 29 Nezneuctíš svou dceru tím, že bys ji učinil nevěstkou, aby země nepropadla smilstvu a nebyla naplněna mrzkostí.

Lvt 19 30 Dbejte na mé dny odpočinku a mějte v úctě mou svatyni. Já jsem Hospodin.

Lvt 19 31 Neobracejte se k duchům zemřelých a nevyhledávejte vědmy a neposkvrňujte se jimi. Já jsem Hospodin, váš Bůh.

Lvt 19 32 Před šedinami povstaň a starci vzdej poctu. Boj se svého Boha. Já jsem Hospodin.

Lvt 19 33 Bude-li přebývat s tebou ve vaší zemi někdo jako host, nebudete mu škodit.

Lvt 19 34 Ten, kdo bude s vámi přebývat jako host, bude vám jako domorodec mezi vámi. Budeš ho milovat jako sebe samého, protože i vy jste byli hosty v zemi egyptské. Já jsem Hospodin, váš Bůh.

Lvt 19 35 Nedopustíte se bezpráví při soudu, při měření, vážení a odměřování.

Lvt 19 36 Budete mít poctivé váhy, poctivá závaží, poctivé míry velké i malé. Já jsem Hospodin, váš Bůh.

Lvt 19 37 Proto dbejte na všechna má nařízení a všechny mé řády dodržujte. Já jsem Hospodin.

Lvt 20 1 Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

Lvt 20 2 "Řekni Izraelcům: Kdokoli z Izraelců i z těch, kdo budou v Izraeli přebývat jako hosté, by daroval Molekovi někoho ze svých potomků, musí zemřít; lid země ho ukamenuje.

Lvt 20 3 Já sám se obrátím proti tomu muži a vyobcuji jej ze společenství jeho lidu, neboť daroval někoho ze svých potomků Molekovi, a tak znečistil mou svatyni a znesvětil mé svaté jméno.

Lvt 20 4 Jestliže lid země přivře oči, aby neviděl, že ten muž daroval někoho ze svých potomků Molekovi, a nepotrestá ho smrtí,

Lvt 20 5 postavím se sám proti tomu muži i proti jeho čeledi a vyobcuji jej ze společenství jejich lidu se všemi, kdo ho v tom smilstvu následovali a také smilnili s Molekem.

Lvt 20 6 Kdyby se někdo uchyloval k duchům zemřelých a k vědmám, aby s nimi smilnil, proti takovému se obrátím a vyobcuji jej ze společenství jeho lidu.

Lvt 20 7 Posvěťte se a buďte svatí, protože já jsem Hospodin, váš Bůh.

Lvt 20 8 Dbejte na má nařízení a dodržujte je; já jsem Hospodin, já vás posvěcuji.

Lvt 20 9 Kdo by zlořečil svému otci nebo své matce, musí zemřít. Svému otci a matce zlořečil, jeho krev padni na něho.

Lvt 20 10 Kdo se dopustí cizoložství s ženou někoho jiného, kdo cizoloží s ženou svého bližního, musí zemřít, cizoložník i cizoložnice.

Lvt 20 11 Kdo by spal s ženou svého otce, odkryl nahotu svého otce. Oba musejí zemřít, jejich krev padni na ně.

Lvt 20 12 Kdyby někdo spal se svou snachou, oba musejí zemřít; dopustili se zvrhlosti, jejich krev padni na ně.

Lvt 20 13 Kdyby muž spal s mužem jako s ženou, oba se dopustili ohavnosti; musejí zemřít, jejich krev padni na ně.

Lvt 20 14 Kdyby někdo pojal ženu a zároveň i její matku, spáchal mrzký čin. Budou upáleni, muž i ty ženy, aby nedocházelo mezi vámi k mrzkým činům.

Lvt 20 15 Kdyby muž obcoval s dobytčetem, musí zemřít. Dobytče zabijete.

Lvt 20 16 Kdyby se žena přiblížila k nějakému dobytčeti, aby se s ní pářilo, zabijete ženu i dobytče. Musejí zemřít, jejich krev padni na ně.

Lvt 20 17 Kdyby si někdo vzal svou sestru, dceru svého otce nebo své matky, aby spatřil její nahotu a ona spatřila jeho nahotu, je to potupa; budou vyobcováni před zraky synů svého lidu. Odkryl nahotu své sestry, ponese následky své nepravosti.

Lvt 20 18 Kdyby někdo spal se ženou v období její nečistoty, odkryl její nahotu a obnažil zdroj jejího krváčení a ona by nechala odkryt zdroj svého krváčení, budou oba vyobcováni ze společenství svého lidu.

Lvt 20 19 Neodkryješ nahotu sestry své matky nebo svého otce; znamenalo by to obnažit svého příbuzného. Ponesou svou vinu.

Lvt 20 20 Kdo by spal se svou tetou, odkryl nahotu svého strýce. Ponesou následky svého hříchu, zemřou bezdětní.

Lvt 20 21 Kdyby někdo pojal ženu svého bratra, znamená to znečištění. Odkryl nahotu svého bratra, zůstanou bezdětní.

Lvt 20 22 Budete dbát na všechna má nařízení a na všechny moje řády a jednat podle nich, aby vás nevyvrhla země, do které vás vedu, abyste v ní sídlili.

Lvt 20 23 Nebudete se řídit zvyklostmi pronároda, který před vámi vyháním. Zprotivil jsem si je, protože se toho všeho dopouštěli.

Lvt 20 24 Ale vám jsem řekl, že dostanete do vlastnictví jejich půdu. Vám ji dám do vlastnictví, zemi oplývající mlékem a medem. Já jsem Hospodin, váš Bůh, já jsem vás oddělil od každého jiného lidu.

Lvt 20 25 Proto rozlišujte mezi čistými a nečistými zvířaty a mezi nečistým a čistým ptactvem, abyste neuvedli sami sebe v opovržení kvůli zvířatům, ptactvu a všelijakým zeměplazům, které jsem oddělil, abyste je měli za nečisté.

Lvt 20 26 Budete svatí pro mne, neboť já Hospodin jsem svatý. Oddělil jsem vás od každého jiného lidu, abyste byli moji.

Lvt 20 27 Muž či žena, v nichž by byl duch zemřelých nebo duch věštecký, musejí zemřít. Ukamenují je. Jejich krev padni na ně."

Lvt 21 1 Hospodin řekl Mojžíšovi: "Mluv ke kněžím, Áronovcům, a řekni jim: Žádný kněz se neposkvrní při někom mrtvém ze svého lidu

Lvt 21 2 s výjimkou svého nejbližšího příbuzného: matky, otce, syna, dcery, bratra

Lvt 21 3 a svobodné sestry; byla mu blízká, protože se neprovdala; při ní se smí poskvrnit.

Lvt 21 4 Neposkvrní se ve svém lidu ani jako manžel, aby nebyl znesvěcen.

Lvt 21 5 Kněží si nebudou vyholovat na hlavě lysinu ani zastříhovat okraj svého vousu ani své tělo zjizvovat.

Lvt 21 6 Mají být svatí pro svého Boha; neznesvěť jeho jméno, neboť přinášejí ohnivé oběti Hospodinovy, chléb svého Boha. Proto budou svatí.

Lvt 21 7 Nevezmou si za ženu nevěstku nebo zneuctěnou ženu, ani se neožení se ženou zapuzenou od muže, neboť kněz je svatý pro svého Boha.

Lvt 21 8 Měj ho tedy za svatého, neboť přináší na oltář chléb tvého Boha. Bude pro tebe svatý, protože

Lvt 21 9 svatý jsem já Hospodin; já vás posvěcuji. Když se dcera některého kněze znesvěť smilstvem, znesvětila svého otce; bude upálena.

Lvt 21 10 Kněz, přední mezi svými bratry, na jehož hlavu byl vylit olej pomazání a který byl uveden v úřad, aby oblékal kněžské roucho, nebude mít vlasy na hlavě neupravené a neroztrhne své roucho.

Lvt 21 11 Nepřistoupí k nikomu mrtvému, neposkvrní se ani při svém otci ani při své matce.

Lvt 21 12 Nevyjde ze svatyně a neznesvěť svatyni svého Boha, neboť byl zasvěcen

olejem pomazání svého Boha. Já jsem Hospodin.

Lvt 21 13 Za ženu si vezme jen pannu.

Lvt 21 14 S vdovou nebo zapuzenou nebo zneuctěnou či s nevěstkou, se žádnou takovou se neožení. Vezme si za ženu pannu ze svého lidu,

Lvt 21 15 aby neznescvětí své potomstvo ve svém lidu. Já jsem Hospodin, já ho posvěcuji."

Lvt 21 16 Hospodin dále mluvil k Mojžíšovi:

Lvt 21 17 "Mluv k Áronovi: Když se v pokoleních tvého potomstva vyskytne muž, který by měl nějakou vadu, nepřiblíží se, aby přinášel chléb svého Boha.

Lvt 21 18 Nepřiblíží se žádný muž s vadou: nikdo slepý nebo kulhavý nebo se znetvořenou tváří nebo s některým údem příliš dlouhým,

Lvt 21 19 nebo kdo by měl zlomenou nohu nebo zlomenou ruku,

Lvt 21 20 nebo hrbatý nebo zakrnělý nebo se skvrnou na oku nebo postižený svrabem nebo lišejem nebo s rozdrčenými varlaty.

Lvt 21 21 Nikdo z potomstva kněze Árona, kdo by měl nějakou vadu, se nepřiblíží, aby přinášel ohnivé oběti Hospodinovi. Má vadu, nepřiblíží se, aby přinášel chléb svého Boha.

Lvt 21 22 Chléb svého Boha z veševatých i svatých darů smí jíst.

Lvt 21 23 Ale nesmí přistupovat k oponě a nepřiblíží se k oltáři, neboť má vadu, aby neznescvětí prostory mé svatyně. Já jsem Hospodin, já je posvěcuji."

Lvt 21 24 Mojžíš to vyhlásil Áronovi, jeho synům a všem Izraelcům.

Lvt 22 1 Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

Lvt 22 2 "Mluv k Áronovi a jeho synům, ať se zdržují svatých darů Izraelců, které mi oddělují jako svaté, a ať neznescvěcují mé svaté jméno. Já jsem Hospodin.

Lvt 22 3 Řekni jim: Kdyby se někdo ve vašich pokoleních ze všeho vašeho potomstva přiblížil ke svatým darům, které Izraelci oddělují Hospodinu jako svaté, a byl nečistý, bude vyobcován od mé tváře. Já jsem Hospodin.

Lvt 22 4 Kdokolí z potomstva Áronova by byl malomocný nebo by trpěl výtokem, nesmí jíst ze svatých darů, dokud nebude čistý. Kdyby se dotkl čehokoli, co je znečištěno mrtvým, nebo měl výron semene

Lvt 22 5 nebo by se někdo dotkl jakékoli havěti, jež by ho znečistila, nebo člověka, který by ho znečistil jakoukoli svou nečistotou,

Lvt 22 6 každý, kdo by se něčeho z toho dotkl, bude nečistý až do večera; nesmí jíst ze svatých darů, dokud se celý neomyje vodou.

Lvt 22 7 Po západu slunce bude čistý a potom může jíst ze svatých darů, protože to je jeho pokrm.

Lvt 22 8 Zdechlinu nebo něco rozsápaného nebude jíst, aby se tím neznečistil. Já jsem Hospodin.

Lvt 22 9 Všichni budou dbát na to, co jsem jim uložil, aby nenesli následky hříchu a nezemřeli pro něj, kdyby to znesvětili. Já jsem Hospodin, já je posvěcuji.

Lvt 22 10 Žádný nepovolaný nebude jíst nic svatého; ani ten, kdo by právě dlel u kněze, ani člověk jím za mzdu najatý nebude jíst nic svatého.

Lvt 22 11 Když si však kněz koupí člověka za stříbro, ten z toho jíst může; i narození v jeho domě budou jíst z jeho pokrmu.

Lvt 22 12 Když se kněžská dcera vdá za nekněze, nesmí jíst ze svatých darů obětovaných pozdvihováním.

Lvt 22 13 Ale když kněžská dcera ovdoví nebo bude zapuzena a nemá potomka a vrátí se do domu svého otce jako za svého mládí, bude jíst z pokrmu otcova; ovšem žádný nepovolaný z něho jíst nebude.

Lvt 22 14 Kdyby někdo jedl něco svatého neúmyslně, přidá k tomu pětinu a dá jako svatý dar knězi.

Lvt 22 15 Kněží nedovolí znesvětit svaté dary Izraelců, které pozdvihují pro Hospodina;

Lvt 22 16 uvalili by tíhu provinění na ty, kdo by jedli jejich svaté dary. Já jsem Hospodin, já je posvěcuji."

Lvt 22 17 Hospodin dále mluvil k Mojžíšovi:

Lvt 22 18 "Mluv k Áronovi a jeho synům i ke všem Izraelcům. Řekneš jim: Kdo by z izraelského domu nebo z těch, kdo přebývají v Izraeli jako hosté, přinesl svůj dar při různých svých slibech nebo dobrovolných závazcích a přinesl jej jako oběť zápalnou Hospodinu,

Lvt 22 19 aby ve vás našel zalíbení, dá samce bez vady ze skotu, z ovcí nebo z koz.

Lvt 22 20 Nepřinesete nic, co by mělo vadu, neboť byste tím nedošli zalíbení.

Lvt 22 21 Když někdo připraví hod oběti pokojné pro Hospodina ze skotu nebo z bravu, aby splnil slib, nebo jako dobrovolný dar, pak jen oběť bez vady dojde zalíbení; nesmí na ní být žádná vada.

Lvt 22 22 Nic slepého nebo polámaného či zmrzačeného nebo vředovitého, svrabovitého či lišejovitého nepřinesete Hospodinu a nevložíte z toho na oltář ohnivou oběť pro Hospodina.

Lvt 22 23 Býka nebo jehně s příliš dlouhými nebo zakrslými údy můžeš dát jako dobrovolný dar, ale při slibu nenajdou zalíbení.

Lvt 22 24 Zvíře s varlaty rozmáčkнутými, roztlučenými, odříznutými nebo pořezanými nepřinesete Hospodinu. To ve své zemi dělat nebudete.

Lvt 22 25 Ani od cizince nepřinesete pokrm svému Bohu z takových zvířat, neboť

jsou porušena, mají vadu; ta vám nezískají zalíbení."

Lvt 22 26 Hospodin dále mluvil k Mojžíšovi:

Lvt 22 27 "Když se narodí býček nebo beránek nebo kozlík, ať je sedm dní pod svou matkou; počínaje osmým dnem bude se zalíbením přijat jako dar ohnivé oběti pro Hospodina.

Lvt 22 28 Kus skotu nebo bravu neporazíte v týž den s jeho mládětem.

Lvt 22 29 Když budete obětovat Hospodinu obětní hod díky, oběťujte tak, aby ve vás našel zalíbení.

Lvt 22 30 Týž den bude sněden, nic z něho nenechávejte do rána. Já jsem Hospodin.

Lvt 22 31 Dbejte na mé příkazy a jednejte podle nich. Já jsem Hospodin.

Lvt 22 32 Nezneseš mé svaté jméno. Ať jsem posvěcen mezi Izraelci. Já jsem Hospodin, já vás posvěcuji.

Lvt 22 33 Vyvedl jsem vás z egyptské země, abych vám byl Bohem, já Hospodin."

Lvt 23 1 Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

Lvt 23 2 "Mluv k Izraelcům a řekni jim: Slavnosti Hospodinovy, které budete svolávat, jsou bohoslužebná shromáždění. Jsou to mé slavnosti.

Lvt 23 3 Šest dní se bude pracovat, ale sedmého dne bude den odpočinku, slavnost odpočinutí, bohoslužebné shromáždění; nebudete vykonávat žádnou práci. Je to Hospodinův den odpočinku ve všech vašich sídlištích.

Lvt 23 4 Toto jsou slavnosti Hospodinovy, bohoslužebná shromáždění, jež budete svolávat v jejich určený čas:

Lvt 23 5 Čtrnáctého dne prvního měsíce navečer bude Hospodinův hod beránka.

Lvt 23 6 Patnáctého dne téhož měsíce začne Hospodinova slavnost nekvašených chlebů; po sedm dní budete jíst nekvašené chleby.

Lvt 23 7 Prvého dne budete mít bohoslužebné shromáždění; nebudete konat žádnou všední práci.

Lvt 23 8 Po sedm dní budete přinášet ohnivou oběť Hospodinu. Sedmého dne bude bohoslužebné shromáždění; nebudete konat žádnou všední práci."

Lvt 23 9 Hospodin dále mluvil k Mojžíšovi:

Lvt 23 10 "Mluv k Izraelcům a řekni jim: Až přijдете do země, kterou vám dávám, a budete sklízet obilí, přinesete snopek jako prvotiny své žně knězi.

Lvt 23 11 Podáváním nabídně snopek Hospodinu, aby ve vás našel zalíbení; druhého dne po dni odpočinku jej nabídně kněz podáváním.

Lvt 23 12 V den, kdy za vás bude nabízet váš snopek podáváním, připravíte Hospodinu k zápalné oběti ročního beránka bez vady

Lvt 23 13 a k němu přidavnou oběť, dvě desetiny éfy bílé mouky zadělané olejem, jako ohnivou oběť Hospodinu v libou vůni. K tomu i úlitbu, čtvrtinu hínu vína.

Lvt 23 14 Až do toho dne, kdy přinesete dar svému Bohu, nebudete jíst chléb ani zrní pražené ani čerstvé. To je provždy platné nařízení pro všechna vaše pokolení ve všech vašich sídlištích.

Lvt 23 15 Potom si odpočítáte ode dne po dni odpočinku, ode dne, kdy jste přinesli snopek k oběti podávání, plných sedm týdnů.

Lvt 23 16 Ke dni po sedmém dni odpočinku napočítáte padesát dní a pak přinesete Hospodinu novou přidavnou oběť.

Lvt 23 17 Přinesete ze svých sídlišť chléb k oběti podávání; budou to dva chleby ze dvou desetín éfy bílé mouky, budou upečeny kvašené, jakožto prvotiny Hospodinu.

Lvt 23 18 S chlebem přivedete sedm ročních beránků bez vady, jednoho mladého býčka a dva berany. To bude zápalná oběť Hospodinu s příslušnými přidavnými oběťmi a úlitbami, ohnivá oběť, libá vůně pro Hospodina.

Lvt 23 19 Také připravíte jednoho kozla k oběti za hřích a dva roční beránky k hodu oběti pokojné.

Lvt 23 20 Kněz to nabídně Hospodinu podáváním i s chlebem z prvotin jako oběť podávání, včetně obou beránků. Bude to svaté Hospodinu, určené pro kněze.

Lvt 23 21 V týž den svoláte lid. Budete mít bohoslužebné shromáždění; nebudete konat žádnou všední práci. To je provždy platné nařízení pro všechna vaše pokolení ve všech vašich sídlištích.

Lvt 23 22 Až budete sklízet obilí ve své zemi, nepožneš své pole až do okraje ani nebudeš po žni paběrkovat; zanecháš paběrky pro zchudlého a pro hosta. Já jsem Hospodin, váš Bůh."

Lvt 23 23 Hospodin dále mluvil k Mojžíšovi:

Lvt 23 24 "Mluv k Izraelcům: Prvního dne sedmého měsíce budete mít slavnost odpočinutí s pamětným vytrubováním a bohoslužebným shromážděním.

Lvt 23 25 Nebudete vykonávat žádnou všední práci, ale přinesete Hospodinu ohnivou oběť."

Lvt 23 26 Hospodin dále mluvil k Mojžíšovi:

Lvt 23 27 "Desátého dne téhož sedmého měsíce bude den smíření. Budete mít bohoslužebné shromáždění; budete se pokořovat a přinesete ohnivou oběť Hospodinu.

Lvt 23 28 Toho dne nebudete konat žádnou práci. Je to den smíření, kdy se za vás budou konat smířčí obřady před Hospodinem, vašim Bohem.

Lvt 23 29 Kdo se toho dne nebude pokořovat, bude vyobcován ze svého lidu.

Lvt 23 30 Kdyby někdo konal toho dne nějakou práci, vyhubím ho ze společenství jeho lidu.

Lvt	23	31	Nebudete vykonávat žádnou práci! To je provždy platné nařízení pro všechna vaše pokolení ve všech vašich sídlištích.
Lvt	23	32	Bude to pro vás den odpočinku, slavnost odpočinutí; budete se pokořovat od večera devátého dne toho měsíce, od jednoho večera do druhého budete zachovávat svůj den odpočinku."
Lvt	23	33	Hospodin dále mluvil k Mojžíšovi:
Lvt	23	34	"Mluv k Izraelcům: Od patnáctého dne téhož sedmého měsíce budou po sedm dní Hospodinovy slavnosti stánků.
Lvt	23	35	Prvního dne bude bohoslužebné shromáždění; nebudete konat žádnou všední práci.
Lvt	23	36	Po sedm dní budete přinášet Hospodinu ohnivou oběť, osmého dne budete mít bohoslužebné shromáždění a přinesete ohnivou oběť Hospodinu. To je slavnostní shromáždění, nebudete konat žádnou všední práci.
Lvt	23	37	To jsou Hospodinovy slavnosti, které budete svolávat jako bohoslužebná shromáždění, abyste přinášeli Hospodinu ohnivou oběť, oběť zápalnou a přídavnou, obětní hod a úlitby, všechno v příslušném dni,
Lvt	23	38	mimo oběti o Hospodinových dnech odpočinku a kromě vašich darů při různých slibech a dobrovolných závazcích, jež budete dávat Hospodinu.
Lvt	23	39	Nuže, patnáctého dne sedmého měsíce, když sklídíte zemskou úrodu, budete po sedm dnů slavit slavnost Hospodinovu. Prvního dne bude slavnost odpočinutí i osmého dne bude slavnost odpočinutí.
Lvt	23	40	Prvého dne si vezmete plody ušlechtilých stromů, palmové ratolesti, větve myrtoových keřů a potočních topolů a sedm dní se budete radovat před Hospodinem, svým Bohem.
Lvt	23	41	Tuto slavnost budete Hospodinu slavit po sedm dní v roce. To je provždy platné nařízení pro všechna vaše pokolení. Budete ji slavit v sedmém měsíci.
Lvt	23	42	Sedm dní budete bydlet ve stáncích; všichni domorodci v Izraeli budou bydlet ve stáncích,
Lvt	23	43	aby všechna vaše pokolení věděla, že jsem přechovával Izraelce ve stáncích, když jsem je vyvedl z egyptské země. Já jsem Hospodin, váš Bůh."
Lvt	23	44	Mojžíš vyhlásil Izraelcům Hospodinovy slavnosti.
Lvt	24	1	Hospodin promluvil k Mojžíšovi:
Lvt	24	2	"Přikaz Izraelcům, ať ti přinesou pročištěný olivový olej, vymačkaný, k svícení, aby mohl být každodenně zapalován kahan.
Lvt	24	3	Vně, před oponou svědectví, ve stanu setkávání jej bude Áron každodenně obsluhovat od večera do rána před Hospodinem. To je provždy platné nařízení pro všechna vaše pokolení.
Lvt	24	4	Na svícnu z čistého zlata bude každodenně před Hospodinem obsluhovat kahánky.
Lvt	24	5	Vezmeš bílou mouku a upečeš z ní dvanáct bochníků: každý bochník bude ze dvou desetin éfy.
Lvt	24	6	Položíš je před Hospodinem na stůl z čistého zlata do dvou sloupců, šest do sloupce.
Lvt	24	7	Na každý sloupec dáš čisté kadidlo; bude při chlebu na připomínku jako ohnivá oběť pro Hospodina.
Lvt	24	8	Ať je Áron před Hospodinem uspořádá vždycky v den odpočinku, a to ustavičně. To bude mezi Izraelci platit jako smlouva věčná.
Lvt	24	9	Budou patřit Áronovi a jeho synům, kteří je budou jíst na svatém místě; je to pro něho velesvaté, podíl z ohnivých obětí Hospodinových. To je provždy platné nařízení."
Lvt	24	10	Jednou si vyšel syn jedné izraelské ženy a jakéhosi Egyptana mezi Izraelce; v táboře se dostal syn té Izraelky do hádky s nějakým Izraelcem.
Lvt	24	11	Syn izraelské ženy lál jménu a zlořečil. Přivedli ho tedy k Mojžíšovi; jméno jeho matky bylo Šelomít, dcera Dibrího, z pokolení Danova.
Lvt	24	12	I dali ho do vazby, až by se jim dostalo jasného pokynu z Hospodinových úst.
Lvt	24	13	Hospodin promluvil k Mojžíšovi:
Lvt	24	14	"Vyveď toho zločaje ven z tábora; tam všichni, kdo ho slyšeli, vloží ruce na jeho hlavu a celá pospolitost ho ukamenuje.
Lvt	24	15	Izraelcům pak řekneš: Kdokoli by zlořečil svému Bohu, ponese následky svého hříchu.
Lvt	24	16	Kdo bude lát jménu Hospodinovu, musí zemřít. Celá pospolitost ho ukamenuje. Jak host, tak domorodec zemře, jestliže bude lát Jménu.
Lvt	24	17	Když někdo ubije nějakého člověka, musí zemřít.
Lvt	24	18	Kdo ubije nějaké dobytče, nahradí je, kus za kus.
Lvt	24	19	Když někdo zmrzačí svého bližního, bude mu způsobeno, co sám způsobil: zlomení na za zlomeninu, oko za oko, zub za zub; jak zmrzačil člověka,
Lvt	24	20	tak ať se stane jemu.
Lvt	24	21	Kdo ubije dobytče, nahradí je; kdo ubije člověka, zemře.
Lvt	24	22	Budete mít jediné právo jak pro hosta, tak pro domorodce. Já jsem Hospodin, váš Bůh."
Lvt	24	23	Tak promluvil Mojžíš k Izraelcům. Zločaje vyvedli ven z tábora a

ukamenovali. Izraelci učinili, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal.

Lvt 25 1 Hospodin promluvil k Mojžíšovi na hoře Sínaji:

Lvt 25 2 "Mluv k Izraelcům a řekni jim: Až přijdete do země, kterou vám dávám, bude země slavit odpočinití, odpočinití Hospodinovo.

Lvt 25 3 Šest let budeš osívat své pole, šest let budeš prořezávat svou vinici a shromažďovat z ní úrodu,

Lvt 25 4 ale sedmého roku bude mít země rok odpočinití, slavnost odpočinití, odpočinití Hospodinovo. Nebudeš osívat své pole ani prořezávat svou vinici.

Lvt 25 5 Co po tvé žni samo vyrostе, nebudeš sklízet, a hrozny z vinice, kterou jsi neobdělал, nebudeš sbírat. Země bude mít rok odpočinití.

Lvt 25 6 Co země v odpočinití sama zplodí, bude vaší potravou, pro tebe, tvého otroka i otrokyni, tvého nádeníka i přistěhovalce, kteří u tebe pobývají jako hosté.

Lvt 25 7 I tvůj dobytek a zvěř, která je v tvé zemi, bude mít všechnu její úrodu za potravu.

Lvt 25 8 Odpočítáš si pak sedm roků odpočinití, sedmkrát sedm let, a vyjde ti období sedmi roků odpočinití: čtyřicet devět let.

Lvt 25 9 Desátého dne sedmého měsíce dáš ryčně troubit na polnici; v den smíření budete troubit na polnici v celé vaší zemi.

Lvt 25 10 Padesátý rok posvětíte a vyhlásíte v zemi svobodu všem jejím obyvatelům. Bude to pro vás léto milostivé, kdy se každý vrátí ke svému vlastnictví a všichni se vrátí ke své čeledi.

Lvt 25 11 Padesátý rok vám bude létem milostivým. Nebudete v něm sít ani sklízet, co samo vyrostе, ani sbírat hrozny z neobdělanych vinic.

Lvt 25 12 Je to léto milostivé. Budete je mít za svaté. Smíte jíst z pole, co urodí.

Lvt 25 13 V tomto milostivém létě se každý vrátí ke svému vlastnictví.

Lvt 25 14 Když budete prodávat něco svému bližnímu nebo něco od něho budeš kupovat, nepoškozuj te jeden druhého.

Lvt 25 15 Podle počtu let po létě milostivém budeš kupovat od svého bližního, podle počtu let, v nichž budeš brát užitek, bude prodávat tobě.

Lvt 25 16 Čím více let zbývá, tím vyšší bude kupní cena, a čím méně let zbývá, tím nižší bude kupní cena; bude ti prodávat podle počtu let, v nichž budeš brát užitek.

Lvt 25 17 Nikdo nepoškodí svého bližního, ale budeš se bát svého Boha. Já jsem Hospodin, váš Bůh.

Lvt 25 18 Budete dodržovat má nařízení, dbát na moje řády a podle nich jednat. Tak budete bezpečně přebývat na zemi.

Lvt 25 19 Země vám vydá své plody a budete jíst dosyta a přebývat na ní bezpečně.

Lvt 25 20 Snad řeknete: Co budeme jíst sedmého roku, když nebudeme sít ani sklízet žádnou úrodu?

Lvt 25 21 Na můj rozkaz sestoupí na vás šestého roku mé požehnání, takže vydá úrodu na tři roky.

Lvt 25 22 Osmého roku budete sít, ale jíst budete z předloňské úrody až do devátého roku; dokud se nesveze jeho úroda, budete jíst ze staré.

Lvt 25 23 Země nesmí být prodávána bez práva na zpětnou koupi, neboť země je má. Vy jste u mne jen hosté a přistěhovalci.

Lvt 25 24 Proto po celé zemi, jež bude vašim vlastnictvím, zajistíte možnost zemi vyplatit.

Lvt 25 25 Když tvůj bratr zchudne a odprodá něco ze svého vlastnictví, přijde k němu jeho příbuzný jako zastávce a vyplatí, co jeho bratr prodal.

Lvt 25 26 Kdyby někdo neměl zastávce, ale byl by potom sám schopen opatřit si potřebné výplatné,

Lvt 25 27 sečte léta od doby prodeje, proplatí zbytek tomu, komu prodal, a vrátí se ke svému vlastnictví.

Lvt 25 28 Jestliže není schopen zaplatit, zůstane, co prodal, v držbě kupce až do léta milostivého. V létě milostivém bude vyvázáno z držby a on se vrátí ke svému vlastnictví.

Lvt 25 29 Když někdo prodá obytný dům v hrazeném městě, má právo jej vyplatit do roka od prodeje; rok trvá právo k vyplacení.

Lvt 25 30 Jestliže nebude vyplacen do jednoho roku, zůstane dům v hrazeném městě tomu, kdo jej koupil, i jeho pokolením, bez práva na zpětnou koupi; v létě milostivém nebude vyvázán z držby.

Lvt 25 31 Domy ve vsích neobehtaných hradbami budou posuzovány jako pole v zemi; bude na nich právo k vyplacení a v létě milostivém budou vyvázány z držby.

Lvt 25 32 Pokud jde o lévijská města, budou mít lévijsi trvale právo vyplácet městské domy, jež jsou jejich vlastnictvím.

Lvt 25 33 Někdo z lévijských lidí buď použije práva k vyplacení, nebo bude prodaný dům v městě, které je v jejich vlastnictví, vyvázán z držby v létě milostivém, neboť domy v lévijských městech jsou jejich vlastnictvím uprostřed Izraelců.

Lvt 25 34 Předměstské pole u jejich měst nesmí být prodáno, neboť to je jejich trvalé vlastnictví.

Lvt 25 35 Když tvůj bratr zchudne a nebude moci vedle tebe obstát, ujmeš se ho

jako hosta a přistěhovalce a bude žít s tebou.

Lvt 25 36 Nebudeš od něho brát lichvářský úrok, ale budeš se bát svého Boha.

Tvůj bratr bude žít s tebou.

Lvt 25 37 Svě stříbro mu nepůjčuj lichvářsky, na poskytované potravě nechtěj vydělávat.

Lvt 25 38 Já jsem Hospodin, váš Bůh, já jsem vás vyvedl z egyptské země, abych vám dal kenaanskou zemi a byl vám Bohem.

Lvt 25 39 Když tvůj bratr vedle tebe zchudne a prodá ti sebe sama, nezotročíš ho otrockou službou.

Lvt 25 40 Bude u tebe jako nádeník, jako přistěhovalec; bude u tebe sloužit až do milostivého léta.

Lvt 25 41 Pak od tebe odejde a s ním i jeho děti a vrátí se ke své čeledi; vrátí se ke své čeledi; vrátí se k vlastnictví svých otců.

Lvt 25 42 Jsou to přece moji služebníci, které jsem vyvedl z egyptské země, nesmějí být prodáváni jako otroci.

Lvt 25 43 Nebudeš nad ním surově panovat, ale budeš se bát svého Boha.

Lvt 25 44 Otrok a otrokyně, které budeš mít, ať jsou z pronárodů okolo vás; z nich si budete kupovat otroka a otrokyni.

Lvt 25 45 Také si je můžete koupit z dětí přistěhovalců, kteří u vás pobývají jako hosté, a z čeledi těch, kteří jsou u vás, z dětí, které zplodí ve vaší zemi; ti budou vaším vlastnictvím.

Lvt 25 46 Po sobě je odkážete svým synům, aby je zdědili jako své vlastnictví; trvale jim budou sloužit. Pokud jde o vaše bratry Izraelce, nikdo nebude nad svým bratrem surově panovat.

Lvt 25 47 Když u tebe nějaký host nebo přistěhovalec dosáhne blahobytu a tvůj bratr u něho zchudne, takže sebe sama prodá hostu, který se k tobě přistěhoval, nebo některému příslušníku hostovy čeledi,

Lvt 25 48 ať se prodal, bude mít právo se vykoupit. Někdo z jeho bratrů dá za něj výkupné

Lvt 25 49 nebo ho vykoupí jeho strýc nebo bratranec anebo ho vykoupí někdo z blízkých příbuzných jeho čeledi anebo si opatří potřebný obnos a vykoupí se sám.

Lvt 25 50 Proveďte vyúčtování se svým kupcem od roku, kdy se mu prodal, až do milostivého léta. Stříbro, za které se prodal, přepočte se podle počtu let, jako by po ty dny byl u něho nádeníkem.

Lvt 25 51 Jestliže zůstává ještě mnoho let, vrátí podle nich ze stříbra kupní ceny odpovídající část výkupného.

Lvt 25 52 Jestliže zbývá do milostivého léta málo roků, vyúčtuje s ním a odevzdá své výkupné podle příslušných let.

Lvt 25 53 Z roku na rok bude u něho jako nádeník a on nebude nad ním před tebou surově panovat.

Lvt 25 54 Jestliže nebude tak či onak vykoupen, bude vyvázán z držby v milostivém létě i se svými dětmi.

Lvt 25 55 Izraelci mi totiž patří jako služebníci, jsou to služebníci moji, které jsem vyvedl z egyptské země. Já jsem Hospodin, váš Bůh.

Lvt 26 1 Ve své zemi si nebudete dělat bůžky, ani si nevztyčíte tesanou sochu nebo posvátný sloup, ani nepostavíte přitesaný kámen, jimž byste se klaněli. Já jsem Hospodin, váš Bůh.

Lvt 26 2 Dbejte na mé dny odpočinku a mějte v úctě mou svatyni. Já jsem Hospodin.

Lvt 26 3 Jestliže se budete řídit mými nařízeními, dbát na má přikázání a plnit je,

Lvt 26 4 dám vám ve vhodném čase vydatné deště, země vydá svůj výnos a stromoví na poli ponese ovoce.

Lvt 26 5 Výmlat bude trvat až do vinobraní a vinobraní zas až do setby. Najíte se svého pokrmu dosyta a budete sídlit ve své zemi bezpečně.

Lvt 26 6 Zemi daruji pokoj a nikdo vás nebude děsit, když budete spát. Učiním také přítrž řádění zlé zvěře v zemi a vaší zemi nebude procházet meč.

Lvt 26 7 Budete pronásledovat své nepřátele, takže padnou před vámi mečem.

Lvt 26 8 Pět z vás jich bude pronásledovat sto a sto z vás jich bude pronásledovat deset tisíc. Tak padnou vaši nepřatelé před vámi mečem.

Lvt 26 9 Obrátím se k vám a způsobím, že se rozmnožíte a rozmnožíte. Svou smlouvu s vámi upevním.

Lvt 26 10 Budete jíst starou úrodu z loňska, dokud loňskou neodstraníte kvůli nové.

Lvt 26 11 Zřídím si mezi vámi příbytek a nezprotivíte se mi.

Lvt 26 12 Budu procházet mezi vámi a budu vám Bohem a vy budete mým lidem.

Lvt 26 13 Já jsem Hospodin, váš Bůh, já jsem vás vyvedl z egyptské země, abyste tam nebyli otroky. Rozlámal jsem břevna vašeho jha, abyste mohli chodit zpříma.

Lvt 26 14 Jestliže mě nebudete poslouchat a nebudete plnit všechny tyto příkazy,

Lvt 26 15 jestliže zavrhnete má nařízení a zprotivíte si mé řady, takže nebudete plnit všechny mé příkazy, ale budete porušovat mou smlouvu,

Lvt 26 16 pak já vám učiním toto: Navštívím vás hrůzou, úbytěmi a zimnicí,

pohasnou vám oči a budete plni zoufalství. Nadarmo budete sít obilí, snědí je vaši nepřátelé.
 Lvt 26 17 Postavím se proti vám a budete poraženi svými nepřáteli, a budou nad
 vámi panovat ti, kdo vás nenávidí, budete utíkat, i když vás nikdo nebude pronásledovat.
 Lvt 26 18 Jestliže mě ani potom nebudete poslouchat, budu vás trestat za vaše
 hříchy ještě sedmkrát víc.
 Lvt 26 19 Roztříštím vaši pyšnou moc a učiním, že nebe vám bude jako železo a
 země jako měď.
 Lvt 26 20 Nadarmo bude spotřebována vaše síla. Země vám nedá svůj výnos a
 stromoví v zemi neponese ovoce.
 Lvt 26 21 Jestliže mi i pak budete odporovat a nebudete mě chtít poslouchat,
 přidám vám sedmkrát víc ran pro vaše hříchy.
 Lvt 26 22 Pustím na vás polní zvěř. Ta vás připraví o děti, vyhubí váš dobytek a
 ztenčí vaše řady; vaše cesty zpustnou.
 Lvt 26 23 Jestliže se tím nedáte ode mne napomenout a budete mi dále odporovat,
 Lvt 26 24 i já se vám budu stavět na odpor a budu vás bít sedmkrát víc za vaše
 hříchy.
 Lvt 26 25 Uvedu na vás meč pomsty, aby pomstil porušování smlouvy.
 Shromáždíte-li se do svých měst, pošlu mezi vás mor a budete vydáni do rukou nepřítele.
 Lvt 26 26 Až vám zlomím hůl chleba, bude deset žen pro vás péci chléb v jediné
 peci a budou vám odvažovat chléb na příděl. Budete jíst, ale nenasytíte se.
 Lvt 26 27 Jestliže mě ani přesto neuposlechnete a budete mi dále odporovat,
 Lvt 26 28 i já se vám budu stavět na odpor v rozhořčení a budu vás trestat
 sedmkrát víc za vaše hříchy.
 Lvt 26 29 Budete jíst maso svých synů a budete jíst maso svých dcer.
 Lvt 26 30 Zahladím vaše posvátná návrší a roztříštím vaše kadidlové oltáříky,
 vaše mrtvoly pohodím na mršiny vašich hnusných model a zprotivíte se mi.
 Lvt 26 31 Obrátím vaše města v trosky, vaše svatyně zpustoším a nepřivoním k
 libé vůni vašich obětí.
 Lvt 26 32 Sám zpustoším zemi tak, že nad ní strnou i vaši nepřátelé, kteří se v
 ní usadí.
 Lvt 26 33 Vás pak rozptýlím mezi pronárody, vpadnu vám s taseným mečem do zad,
 takže se vaše země stane pustinou a vaše města se promění v trosky.
 Lvt 26 34 Tehdy si země vynahradí své roky odpočinutí po celou dobu, co bude
 zpustošena, až vy budete v zemi svých nepřátel. Tehdy bude země odpočívát a vynahradí si své
 roky odpočinutí.
 Lvt 26 35 Po celou dobu zpustošení bude odpočívát, protože nemohla odpočívát ve
 vašich letech odpočinutí, když jste v ní sídlili.
 Lvt 26 36 Naplním ustrašeností srdce těch, kdo z vás zůstanou v zemích svých
 nepřátel, že je zažene i šelst odváteho listí. Budou utíkat jako před mečem a padat, i když
 je nikdo nebude pronásledovat.
 Lvt 26 37 Budou klopýtat jeden přes druhého jako před mečem, ačkoli je nikdo
 nebude pronásledovat. Neobstojíte před svými nepřáteli.
 Lvt 26 38 Zahynete mezi pronárody a pohltní vás země vašich nepřátel.
 Lvt 26 39 Kterí z vás zůstanou, zaniknou pro svou nepravost v zemích svých
 nepřátel, a také pro nepravosti svých otců zaniknou.
 Lvt 26 40 Pak budou vyznávat nepravost svou i nepravost svých otců, zpronevěru,
 již se na mně dopustili, a že mi odporovali.
 Lvt 26 41 Proto i já jsem se jim postavil na odpor a zavedl jsem je do země
 jejich nepřátel, dokud nebude jejich neobřízané srdce zkrušeno a dokud neodpykají své
 provinění.
 Lvt 26 42 I připomenu si svou smlouvu s Jákobem a též svou smlouvu s Izákem,
 také si připomenu svou smlouvu s Abrahamem, i tu zemi si připomenu.
 Lvt 26 43 Země totiž bude od nich opuštěna a vynahradí si své roky odpočinutí,
 bude zpustošena, bez nich, dokud oni neodpykají své provinění, protože znovu a znovu
 zavrhovali mé řady a má nařízení si protivili.
 Lvt 26 44 Avšak i když budou v zemi svých nepřátel, nezavrhnou je a nezprotivím
 si je, jako bych s nimi měl skoncovat a zrušit svou smlouvu s nimi. Já jsem Hospodin, jejich
 Bůh.
 Lvt 26 45 Připomenu jim smlouvu s jejich předky, které jsem vyvedl z egyptské
 země před zraky pronárodů, abych jim byl Bohem, já Hospodin.
 Lvt 26 46 Toto jsou nařízení, řady a zákony, jež Hospodin vydal na hoře Sínaji
 prostřednictvím Mojžíše, aby byly mezi ním a syny Izraele.
 Lvt 27 1 Hospodin promluvil k Mojžíšovi:
 Lvt 27 2 "Mluv k Izraelcům a řekni jim: Když někdo složí zvláštní slib, osoby
 zasvěcené Hospodinu budou vyplaceny podle tvého odhadu.
 Lvt 27 3 Tvůj odhadní obnos u muže od dvaceti do šedesáti let bude činit
 padesát šekelů stříbra podle váhy určené svatyní.
 Lvt 27 4 Půjde-li o ženu, bude obnos činit třicet šekelů.
 Lvt 27 5 Půjde-li o osobu od pěti do dvaceti let, bude obnos činit při osobě
 mužského pohlaví dvacet šekelů a při ženském deset šekelů.
 Lvt 27 6 Půjde-li o dítě od jednoho měsíce do pěti let, bude obnos činit při
 dítěti mužského pohlaví pět šekelů stříbra a při ženském tři šekely stříbra.

Lvt	27	7	Půjde-li o osobu šedesátiletou a starší, bude obnos činit při osobě mužského pohlaví patnáct šekelů a při ženském deset šekelů.
Lvt	27	8	Jestliže někdo nebude s to dát příslušný obnos, bude postaven před kněze a kněz mu odhadne obnos; kněz odhadne obnos podle platební schopnosti slibujícího.
Lvt	27	9	Půjde-li o dobytek, z něhož se přináší dar Hospodinu, každý kus daný Hospodinu bude svatý.
Lvt	27	10	Nevymění jej a nezamění dobrý za špatný ani špatný za dobrý. Jestliže pak přece zamění dobytče za jiné, bude svaté to i ono.
Lvt	27	11	Půjde-li o jakékoli nečisté dobytče, z něhož se dar Hospodinu nepřináší, postaví dobytče před kněze.
Lvt	27	12	Kněz je odhadne, je-li dobré nebo špatné, a bude podle knězova odhadu.
Lvt	27	13	Jestliže však je chce někdo vyplatit, přidá k tvému odhadnímu obnosu navíc jednu pětinu.
Lvt	27	14	Když někdo zasvětil svůj dům jako svatý Hospodinu, odhadne jej kněz, je-li dobrý nebo špatný; zůstane při odhadu, jak jej provedl kněz.
Lvt	27	15	Jestliže však ten, kdo svůj dům zasvětil, jej chce vyplatit, přidá k tvému odhadnímu obnosu pětinu stříbra navíc a bude jeho.
Lvt	27	16	Oddělí-li někdo kus pole ze svého vlastnictví jako svatý pro Hospodina, odhadneš jej podle osevu; plocha osetá z jednoho chómeru ječmene bude mít cenu padesáti šekelů stříbra.
Lvt	27	17	Oddělí-li své pole jako svaté již od milostivého léta, zůstane při tvém odhadním obnosu.
Lvt	27	18	Oddělí-li své pole jako svaté po milostivém létě, vypočítá mu kněz cenu podle počtu let zbývajících do dalšího milostivého léta, a ubere se z tvého odhadního obnosu.
Lvt	27	19	Jestliže však ten, kdo oddělil pole jako svaté, je chce vyplatit, přidá k tvému odhadnímu obnosu pětinu stříbra navíc a bude patřit jemu.
Lvt	27	20	Jestliže pole nevyplatí, ale prodá je někomu jinému, nemůže být již vyplaceno.
Lvt	27	21	Takové pole při vyvázání z držby v létě milostivém bude svaté Hospodinu jako pole propadlé klatbě; bude náležet knězi jako jeho vlastnictví.
Lvt	27	22	Jestliže někdo oddělí jako svaté pro Hospodina pole, jež získal koupí, a nebylo částí jeho vlastnictví,
Lvt	27	23	vypočítá mu kněz výši obnosu až do milostivého léta a on vyplatí obnos téhož dne jako svatý Hospodinu.
Lvt	27	24	V milostivém létě bude pole vráceno tomu, od koho bylo koupeno, jehož vlastnictvím pozemek je.
Lvt	27	25	Veškeré tvé odhadní obnosy budou v šekelech podle váhy určené svatyní. Šekel je dvacet zrn.
Lvt	27	26	Jenom ať nikdo neodděluje jako svaté prvorozené dobytče; náleží beztak Hospodinu jakožto prvorozené; jak býk, tak jehně patří Hospodinu.
Lvt	27	27	Jestliže jde o dobytče nečisté, vyplatí je podle tvého odhadu a přidá pětinu obnosu navíc; nebude-li vyplaceno, bude prodáno za obnos tebou stanovený.
Lvt	27	28	Jenom nic klatého, co někdo jako takové oddal Hospodinu z čehokoli, co má, z lidí, z dobytka i z polností, jež má ve vlastnictví, nesmí být prodáváno ani vypláceno. Všechno klaté je velesvaté a náleží Hospodinu.
Lvt	27	29	Nikdo z lidí, kdo je klatbou oddán Bohu jako klatý, nemůže být vyplacen; musí zemřít.
Lvt	27	30	Všechny desátky země z obilí země a z ovoce stromů budou Hospodinovy; jsou svaté Hospodinu.
Lvt	27	31	Jestliže si však někdo přeje vyplatit něco ze svého desátku, přidá pětinu obnosu navíc.
Lvt	27	32	Každý desátek ze skotu a bravu, každý desátý kus, který při počítání prochází pod holí, bude svatý Hospodinu.
Lvt	27	33	Nebude se prohlížet, je-li dobrý či špatný, a nezamění se za jiný; jestliže jej pak přece zamění, bude ten i onen svatý. Nesmí být vyplacen."
Lvt	27	34	Toto jsou příkazy, které vydal Hospodin Mojžíšovi pro syny Izraele na hoře Sínaji.
Nmb	1	1	Hospodin promluvil k Mojžíšovi na Sínajské poušti ve stanu setkávání prvního dne druhého měsíce ve druhém roce po jejich vyjití z egyptské země.
Nmb	1	2	"Pořiďte soupis celé pospolitosti Izraelců podle čeledí otcovských rodů. Ve jmenném seznamu bude každý jednotlivec mužského pohlaví
Nmb	1	3	od dvaceti let výše, každý, kdo je v Izraeli schopen vycházet do boje. Ty a Áron je spočítáte po oddílech.
Nmb	1	4	Za každé pokolení bude s vámi jeden muž, vždy představitel otcovského rodu.
Nmb	1	5	Toto jsou jména mužů, kteří budou stát při vás: za Rúbenův kmen
Elísúr,	syn	Šedeúrův,	
Nmb	1	6	za Šimeónův Šelumíel, syn Suríšadajův,
Nmb	1	7	za Judův Nachšón, syn Amínadabův,
Nmb	1	8	za Isacharův Netaneel, syn Súarův,
Nmb	1	9	za Zabulónův Eliab, syn Chelónův,

Nmb	1	10	za Josefovce, za Efrajimův kmen Elíšama, syn Amíhudův, za Manasesův
Gamlíel,	syn	Pedásurův,	
Nmb	1	11	za Benjamínův Abídan, syn Gideóního,
Nmb	1	12	za Danův Achíezer, syn Amíšadajův,
Nmb	1	13	za Ašerův Pagíel, syn Okranův,
Nmb	1	14	za Gádův Eljásaf, syn Deúelův,
Nmb	1	15	za Neftalíův Achíra, syn Énanův."
Nmb	1	16	To byli zástupci pospolitosti, předáci otcovských pokolení; ti byli veliteli izraelských šiků.
Nmb	1	17	Mojžíš a Áron přibrali tyto muže uvedené jménem.
Nmb	1	18	Prvního dne druhého měsíce svolali celou pospolitost, aby všichni hlásili svůj původ podle čeledí otcovských rodů; do jmenného seznamu byl zapsán každý jednotlivec od dvacetiletých výše,
Nmb	1	19	jak přikázal Hospodin Mojžíšovi. Spočítal je na Sínajské poušti.
Nmb	1	20	Synové Rúbena, Izraelova prvorozeného, byli uvedeni ve svých rodopisech podle čeledí otcovských rodů; do jmenného seznamu byl zapsán každý jednotlivec mužského pohlaví od dvacetiletých výše, každý, kdo byl schopen vycházet do boje.
Nmb	1	21	Z Rúbenova pokolení bylo povoláných do služby čtyřicet šest tisíc pět set.
Nmb	1	22	Šimeónovci ve svých rodopisech podle čeledí otcovských rodů; z nich povolání do služby byli zapsáni do jmenného seznamu, každý jednotlivec mužského pohlaví od dvacetiletých výše, každý, kdo byl schopen vycházet do boje.
Nmb	1	23	Z Šimeónova pokolení bylo povoláných do služby padesát devět tisíc tři sta.
Nmb	1	24	Gádovci ve svých rodopisech podle čeledí otcovských rodů; do jmenného seznamu byl zapsán od dvacetiletých výše každý, kdo byl schopen vycházet do boje.
Nmb	1	25	Z Gádova pokolení bylo povoláných do služby čtyřicet pět tisíc šest set padesát.
Nmb	1	26	Judovci ve svých rodopisech podle čeledí otcovských rodů; do jmenného seznamu byl zapsán od dvacetiletých výše každý, kdo byl schopen vycházet do boje.
Nmb	1	27	Z Judova pokolení bylo povoláných do služby sedmdesát čtyři tisíce šest set.
Nmb	1	28	Isacharovci ve svých rodopisech podle čeledí otcovských rodů; do jmenného seznamu byl zapsán od dvacetiletých výše každý, kdo byl schopen vycházet do boje.
Nmb	1	29	Z Isacharova pokolení bylo povoláných do služby padesát čtyři tisíce čtyři sta.
Nmb	1	30	Zabulónovci ve svých rodopisech podle čeledí otcovských rodů; do jmenného seznamu byl zapsán od dvacetiletých výše každý, kdo byl schopen vycházet do boje.
Nmb	1	31	Ze Zabulónova pokolení bylo povoláných do služby padesát sedm tisíc čtyři sta.
Nmb	1	32	Josefovci: Efrajimovci ve svých rodopisech podle čeledí otcovských rodů; do jmenného seznamu byl zapsán od dvacetiletých výše každý, kdo byl schopen vycházet do boje.
Nmb	1	33	Z Efrajimova pokolení bylo povoláných do služby čtyřicet tisíc pět set.
Nmb	1	34	Manasesovci ve svých rodopisech podle čeledí otcovských rodů; do jmenného seznamu byl zapsán od dvacetiletých výše každý, kdo byl schopen vycházet do boje.
Nmb	1	35	Z Manasesova pokolení bylo povoláných do služby třicet dva tisíce dvě stě.
Nmb	1	36	Benjamínovci ve svých rodopisech podle čeledí otcovských rodů; do jmenného seznamu byl zapsán od dvacetiletých výše každý, kdo byl schopen vycházet do boje.
Nmb	1	37	Z Benjamínova pokolení bylo povoláných do služby třicet pět tisíc čtyři sta.
Nmb	1	38	Danovci ve svých rodopisech podle čeledí otcovských rodů; do jmenného seznamu byl zapsán od dvacetiletých výše každý, kdo byl schopen vycházet do boje.
Nmb	1	39	Z Danova pokolení bylo povoláných do služby šedesát dva tisíce sedm set.
Nmb	1	40	Ašerovci ve svých rodopisech podle čeledí otcovských rodů; do jmenného seznamu byl zapsán od dvacetiletých výše každý, kdo byl schopen vycházet do boje.
Nmb	1	41	Z Ašerova pokolení bylo povoláných do služby čtyřicet jeden tisíc pět set.
Nmb	1	42	Neftalíovci ve svých rodopisech podle čeledí otcovských rodů; do jmenného seznamu byl zapsán od dvacetiletých výše každý, kdo byl schopen vycházet do boje.
Nmb	1	43	Z Neftalíova pokolení bylo povoláných do služby padesát tři tisíce čtyři sta.
Nmb	1	44	To jsou povolání do služby, které spočítali Mojžíš a Áron s izraelskými předáky; bylo jich dvanáct, po jednom z každého otcovského rodu.
Nmb	1	45	Všech Izraelců povoláných do služby podle otcovských rodů od dvacetiletých výše, všech, kdo v Izraeli byli schopni vycházet do boje,
Nmb	1	46	všech povoláných do služby bylo šest set tři tisíce pět set padesát.
Nmb	1	47	Avšak Lévijci podle svého otcovského pokolení mezi ně započtení nebyli.

Nmb	1	48	Hospodin totiž promluvil k Mojžíšovi:
Nmb	1	49	"Pokolení Léviho mezi Izraelce nezapočítáš ani nepořídíš jejich soupi s.
Nmb	1	50	Lévijce přidělíš k příbytku svědectví, ke všemu jeho nářadí i ke všemu, co k němu patří. Budou nosit příbytek a všechno jeho nářadí a budou u něho přisluhovat; budou tábořit kolem příbytku.
Nmb	1	51	Než příbytek potáhne dál, Lévijci jej složí; při táboření jej Lévijci postaví. Přiblížili se někdo nepovolaný, zemře.
Nmb	1	52	Izraelci budou tábořit každý ve svém táboře, každý při svém praporu po oddílech.
Nmb	1	53	Lévijci však budou tábořit kolem příbytku svědectví, aby na pospolitost Izraelců nedolehl hrozný hněv. Lévijci budou držet stráž u příbytku svědectví."
Nmb	1	54	Izraelci učinili vše přesně tak, jak přikázal Hospodin Mojžíšovi.
Nmb	2	1	Hospodin promluvil k Mojžíšovi a Áronovi:
Nmb	2	2	"Izraelci budou tábořit každý u svého praporu, pod znaky svého otcovského rodu; budou tábořit opodál kolem stanu setkávání.
Nmb	2	3	Vpředu, na východní straně, se utáboří po oddílech prapor tábora Judova. Předákem Judovců bude Nachšón, syn Amínadabův;
Nmb	2	4	v jeho voji bude sedmdesát čtyři tisíce šest set povolaných do služby.
Nmb	2	5	U něho bude tábořit pokolení Isachar. Předákem Isacharovců bude Netaneel, syn Súarův;
Nmb	2	6	v jeho voji bude padesát čtyři tisíce čtyři sta povolaných do služby.
Nmb	2	7	Dále pokolení Zabulón. Předákem Zabulónovců bude Elíab, syn Chelónův;
Nmb	2	8	v jeho voji bude padesát sedm tisíc čtyři sta povolaných do služby.
Nmb	2	9	Všech povolaných do služby z tábora Judova bude po oddílech sto osmdesát šest tisíc čtyři sta; ti potáhnou první.
Nmb	2	10	Prapor tábora Rúbenova po oddílech bude na jižní straně. Předákem Rúbenovců bude Elísur, syn Šedeúrův;
Nmb	2	11	v jeho voji bude čtyřicet šest tisíc pět set povolaných do služby.
Nmb	2	12	U něho bude tábořit pokolení Šimeón. Předákem Šimeónovců bude Šelumiel, syn Suríšadajův;
Nmb	2	13	v jeho voji bude padesát devět tisíc tři sta povolaných do služby.
Nmb	2	14	Dále pokolení Gád. Předákem Gádovců bude Eljasáf, syn Reuelův;
Nmb	2	15	v jeho voji bude čtyřicet pět tisíc šest set padesát povolaných do služby.
Nmb	2	16	Všech povolaných do služby z tábora Rúbenova bude po oddílech sto padesát jeden tisíc čtyři sta padesát; ti potáhnou druhí.
Nmb	2	17	Pak potáhne stan setkávání a tábor Lévijců uprostřed ostatních táborů. Potáhnou tak, jak budou tábořit, každý na určeném místě, prapor za praporem.
Nmb	2	18	Prapor tábora Efrajimova po oddílech bude na západní straně. Předákem Efrajimovců bude Elíšama, syn Amíhudův;
Nmb	2	19	v jeho voji bude čtyřicet tisíc pět set povolaných do služby.
Nmb	2	20	U něho bude pokolení Manases. Předákem Manasesovců bude Gamliel, syn Pedásurův;
Nmb	2	21	v jeho voji bude třicet dva tisíce dvě stě povolaných do služby.
Nmb	2	22	Dále pokolení Benjamín. Předákem Benjamínovců bude Abídan, syn Gideóního;
Nmb	2	23	v jeho voji bude třicet pět tisíc čtyři sta povolaných do služby.
Nmb	2	24	Všech povolaných do služby z tábora Efrajimova bude po oddílech sto osm tisíc jedno sto; ti potáhnou třetí.
Nmb	2	25	Prapor tábora Danova po oddílech bude na straně severní. Předákem Danovců bude Achíezer, syn Amíšadajův;
Nmb	2	26	v jeho voji bude šedesát dva tisíce sedm set povolaných do služby.
Nmb	2	27	U něho bude tábořit pokolení Ašer. Předákem Ašerovců bude Pagíel, syn Okranův;
Nmb	2	28	v jeho voji bude čtyřicet jeden tisíc pět set povolaných do služby.
Nmb	2	29	Dále pokolení Neftalí. Předákem Neftalíovců bude Achíra, syn Énanův;
Nmb	2	30	v jeho voji bude padesát tři tisíce čtyři sta povolaných do služby.
Nmb	2	31	Všech povolaných do služby z tábora Danova bude sto padesát sedm tisíc šest set; ti potáhnou poslední, prapor za praporem."
Nmb	2	32	To jsou Izraelci povolaní do služby podle otcovských rodů. Všech povolaných do služby v táborech po oddílech bylo šest set tři tisíce pět set padesát.
Nmb	2	33	Avšak Lévijci nebyli mezi Izraelce započtení, jak přikázal Hospodin Mojžíšovi. Tak tábořili prapor za praporem, tak i táhli dál, každý se svou čeledí, u svého otcovského rodu.
Nmb	2	34	
Nmb	3	1	Toto je rodopis Áronův - a Mojžíšův - v den, kdy Hospodin promluvil k Mojžíšovi na hoře Sínaji.
Nmb	3	2	Toto jsou jména Áronových synů: Prvorozený Nádab, pak Abíhú, Eleazar a Ítamar.
Nmb	3	3	To jsou jména Áronových synů, pomazaných kněží, které Mojžíš uvedl v úřad, aby sloužili jako kněží.

Nmb	3	4	Nádab a Abihú však zemřeli před Hospodinem, když na Sínajské poušti přinesli před Hospodina cizí oheň. Syny neměli. Proto vedle svého otce Árona sloužili jako kněží Eleazar a Ítamar.
Nmb	3	5	Hospodin promluvil k Mojžíšovi:
Nmb	3	6	"Přiveď pokolení Léviho a postav je před kněze Árona, aby mu přisluhovali.
Nmb	3	7	Budou držet stráž před stanem setkávání za něho i za celou pospolitost, aby se mohla konat služba při příbytku.
Nmb	3	8	Budou mít na starosti všechno nářadí stanu setkávání. Budou držet stráž za Izraelce, aby se mohla konat při příbytku služba.
Nmb	3	9	Lévijce dáš Áronovi a jeho synům; budou mu odděleni z Izraelců jako dar.
Nmb	3	10	Árona pak a jeho syny pověříš, aby střežili své kněžství. Jestliže se přiblíží někdo nepovolaný, zemře."
Nmb	3	11	Hospodin dále mluvil k Mojžíšovi:
Nmb	3	12	"Hle, já jsem si vzal lévijce z Izraelců místo všech prvorozených mezi Izraelci, všech, kteří otvírají lůno. Lévijci jsou moji.
Nmb	3	13	Mně patří všechno prvorozené. V den, kdy jsem pobil všechno prvorozené v egyptské zemi, oddělil jsem pro sebe jako svaté všechno prvorozené v Izraeli, člověka i dobytče. Jsou moji. Já jsem Hospodin."
Nmb	3	14	Hospodin dále mluvil k Mojžíšovi na Sínajské poušti:
Nmb	3	15	"Spočítej Léviovce podle čeledí otcovských rodů. Spočítáš všechny mužského pohlaví, od jednoměsíčních výše."
Nmb	3	16	Mojžíš je na rozkaz Hospodinův spočítal, jak měl přikázáno.
Nmb	3	17	A toto jsou Léviovci uvedení svými jmény: Geršón, Kehat a Merarí.
Nmb	3	18	Toto jsou jména Geršónovců podle čeledí; Libní a Šimeí.
Nmb	3	19	A Kehatovci podle čeledí: Amrák a Jishár, Chebrón a Uzíel.
Nmb	3	20	A Meraríovci podle čeledí: Machlí a Muší. To jsou lévijské čeledi podle otcovských rodů.
Nmb	3	21	Ke Geršónovi patří čeleď libníjská a čeleď šimeíská. To jsou geršónské čeledi.
Nmb	3	22	Povolaných do služby bylo mezi nimi sedm tisíc pět set, což odpovídalo počtu všech mužského pohlaví od jednoměsíčních výše.
Nmb	3	23	Geršónské čeledi měly tábořit za příbytkem na západní straně.
Nmb	3	24	Předákem geršónského rodu byl Eljásaf, syn Láelův.
Nmb	3	25	Ve stanu setkávání měli Geršónovci na starosti příbytek, totiž stan, jeho příkryvku a závěs na vchodu do stanu setkávání,
Nmb	3	26	zástěny nádvoří i závěs na vchodu do nádvoří, které je kolem příbytku a oltáře, stanová lana a veškerou práci s tím spojenou.
Nmb	3	27	Ke Kehatovi patří čeleď amrámská a čeleď jishárská, čeleď chebrónská a čeleď uzielská. To jsou kehatské čeledi.
Nmb	3	28	Bylo jich osm tisíc šest set, což odpovídalo počtu všech mužského pohlaví od jednoměsíčních výše; ti drželi stráž při svatyni.
Nmb	3	29	Čeledi kehatovců měly tábořit podél příbytku na jižní straně.
Nmb	3	30	Předákem rodu kehatských čeledí byl Elísáfan, syn Uzíelův.
Nmb	3	31	Na starosti měli schránu, stůl, svícen, oltáře, nářadí svatyně potřebné k obsluze, závěs a veškerou práci s tím spojenou.
Nmb	3	32	Předním z předáků léviovských byl Eleazar, syn kněze Árona, pověřený dohledem nad těmi, kteří drželi stráž při svatyni.
Nmb	3	33	K Merarímu patří čeleď machlíjská a čeleď mušíjská. To jsou meraríjské čeledi.
Nmb	3	34	Povolaných do služby bylo mezi nimi šest tisíc dvě stě, což odpovídalo počtu všech mužského pohlaví od jednoměsíčních výše.
Nmb	3	35	Předákem rodu meraríjských čeledí byl Súríel, syn Abíchajilův; měly tábořit podél příbytku na severní straně.
Nmb	3	36	Meraríovci byli pověřeni starostí o desky příbytku a jeho svlaky, o sloupy, podstavce, všechno nářadí a veškerou práci s tím spojenou,
Nmb	3	37	též o sloupy kolem nádvoří, jejich podstavce, stanové kolíky a lana.
Nmb	3	38	Vpředu před příbytkem, před stanem setkávání, na východní straně budou tábořit Mojžíš, Áron a jeho synové; budou držet stráž při svatyni, stráž za Izraelce. Jestliže se přiblíží někdo nepovolaný, zemře.
Nmb	3	39	Všech lévijců povolaných do služby, které spočítal Mojžíš a Áron podle čeledí na rozkaz Hospodinův, všech mužského pohlaví od jednoměsíčních výše bylo dvacet dva tisíce.
Nmb	3	40	Hospodin řekl Mojžíšovi: "Spočítej všechny prvorozené Izraelce mužského pohlaví od jednoměsíčních výše a poříd jejich jmenný seznam.
Nmb	3	41	Pak místo všech prvorozených mezi Izraelci vezmeš pro mne lévijce. Já jsem Hospodin! Též místo všech prvorozených izraelských dobytčat vezmeš dobytek lévijců."
Nmb	3	42	Mojžíš spočítal všechny prvorozené mezi Izraelci, jak mu Hospodin přikázal.
Nmb	3	43	A bylo všech prvorozených mužského pohlaví od jednoměsíčních výše, kteří byli zapsáni do jmenného seznamu, povolaných do služby dvacet dva tisíce dvě stě

sedmdesát tři.

Nmb	3	44	Hospodin dále mluvil k Mojžíšovi:
Nmb	3	45	"Místo všech prvorozených mezi Izraelci vezmi Lévijsce a místo jejich dobytka dobytek Lévijců. Lévijsci jsou moji. Já jsem Hospodin!
Nmb	3	46	Jako výplatné za dvě stě tříasedmdesát prvorozených Izraelců, kteří přesahují počet Lévijců,
Nmb	3	47	vybereš po pěti šekelech stříbra na hlavu; vybereš je podle váhy určené svatyní, šekel je dvacet zrn.
Nmb	3	48	Stříbro předáš Áronovi a jeho synům jako výplatné za ty, kdo přesahují jejich počet."
Nmb	3	49	Mojžíš vybral výplatné za ty, kdo přesahovali počet vyplacených Lévijců.
Nmb	3	50	vybral stříbro za prvorozené Izraelce, tisíc tři sta šedesát pět šekelů podle váhy určené svatyní.
Nmb	3	51	výplatné pak předal Mojžíš na rozkaz Hospodinův Áronovi a jeho synům, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal.
Nmb	4	1	Hospodin promluvil k Mojžíšovi a Áronovi:
Nmb	4	2	"Pořiď soupis Kehatovců z řad Léviůvců podle čeledí otcovských rodů od třicetiletých výše až po padesátileté, všech, kdo jsou schopni nastoupit do služby, totiž konat dílo při stanu setkávání.
Nmb	4	4	Toto bude služba Kehatovců při stanu setkávání: péče o nejsvětější předměty.
Nmb	4	5	Než tábor potáhne dál, přijde Áron se svými syny a sejmu oponu zavěšenou uvnitř. Tou přikryjí schránu svědectví;
Nmb	4	6	na to pak dají přehoz z tachaší kůže, rozprostrou navrch pokrývku celou purpurově fialovou a provléknou tyče.
Nmb	4	7	Na stůl pro předkladné chleby rozprostrou pokrývku purpurově fialovou a na ni dají mísy, pánvičky, obětní misky a konvice pro úlitbu; bude na něm i každodenní chléb.
Nmb	4	8	Na to vše rozprostrou karmínovou pokrývku, přikryjí přikrývkou z tachaší kůže a provléknou tyče.
Nmb	4	9	Pak vezmu purpurově fialovou pokrývku a přikryjí svícen k svícení i jeho kahaný, nůžky na knoty, pánve na oheň a všechny nádoby na olej, potřebné k jeho obsluze.
Nmb	4	10	Vloží jej se vším náčiním do přikrývky z tachaší kůže a dají na nosidla.
Nmb	4	11	Na zlatý oltář rozprostrou pokrývku purpurově fialovou, přikryjí jej přikrývkou z tachaší kůže a provléknou tyče.
Nmb	4	12	Pak vezmu všechno bohoslužebné náčiní potřebné k obsluze ve svatyni, dají na pokrývku purpurově fialovou, přikryjí je přikrývkou z tachaší kůže a dají na nosidla.
Nmb	4	13	vyberou popel z oltáře a na oltář rozprostrou nachovou pokrývku;
Nmb	4	14	na ni dají všechno náčiní potřebné k jeho obsluze: pánve na oheň, vidlice, lopaty, kropenky a všechno ostatní oltářní náčiní, rozprostrou na ně přehoz z tachaší kůže a provléknou tyče.
Nmb	4	15	Tak Áron a jeho synové úplně přikryjí svaté předměty a všechno nářadí svatyně, než tábor potáhne dál; teprve potom přijdou Kehatovci, aby to nesli. Nedotknou se svatých předmětů, aby nezemřeli. To bude povinnost Kehatovců při stanu setkávání.
Nmb	4	16	Eleazar, syn kněze Árona, bude pověřen dohledem na olej k svícení, na kadidlo z vonných látek, každodenní přídavnou obět a olej k pomazávání, bude pověřen dohledem na celý příbytek se vším, co je v něm, ve svatyni i v jejích nádobách."
Nmb	4	17	Hospodin dále mluvil k Mojžíšovi a Áronovi:
Nmb	4	18	"Nesmíte dopustit, aby kmen kehatských čeledí z řad Lévijců byl vyhlazen.
Nmb	4	19	Aby zůstali naživu a nezemřeli, udělejte pro ně toto: Než přistoupí k nejsvětějším předmětům, přijde Áron se svými syny a každému určí jeho pracovní povinnost.
Nmb	4	20	Nesměj vejít, aby se dívali, jak jsou baleny svaté předměty, aby nezemřeli."
Nmb	4	21	Hospodin dále mluvil k Mojžíšovi:
Nmb	4	22	"Pořiď také soupis Geršónovců podle čeledí otcovských rodů.
Nmb	4	23	Spočítáš je od třicetiletých výše až po padesátileté, všechny, kdo jsou schopni nastoupit do služby, totiž konat službu při stanu setkávání.
Nmb	4	24	Toto bude služba a pracovní povinnost geršónských čeledí:
Nmb	4	25	Budou nosit stanové plachty příbytku, totiž stan setkávání, jeho přikrývku i přikrývku z tachaší kůže, která je na něm navrchu, závěs ze vchodu do stanu setkávání,
Nmb	4	26	zástěny nádvoří i závěs ze vchodu brány do nádvoří, které je kolem příbytku a oltáře, stanová lana i všechno nářadí potřebné k práci. Budou konat všechno, co jim bude uloženo.
Nmb	4	27	Veškerá služba Geršónovců se bude konat na rozkaz Árona a jeho synů; týká se to veškeré jejich pracovní povinnosti. Dohlédnete na ně, aby svou povinnost plnili svědomitě.
Nmb	4	28	To bude služba geršónovských čeledí při stanu setkávání; budou ji bedlivě konat za dozoru Ítamara, syna kněze Árona.

Nmb 4 29 Meraríovce rovněž spočítáš podle čeledí otcovských rodů.
 Nmb 4 30 Spočítáš je od třicetiletých výše až po padesátileté, všechny, kdo jsou schopni nastoupit do služby, totiž konat službu při stanu setkávání.
 Nmb 4 31 Jejich povinností, na kterou budou dbát při veškeré své službě při stanu setkávání, je péče o desky příbytku a jeho svlaky, o sloupy a podstavce,
 Nmb 4 32 též o sloupy kolem nádvoří, jejich podstavce, stanové kolíky a lana a o všechno nářadí pro veškerou práci s tím spojenou. Jmenovitě vypočítáte všechny předměty, o něž budou povinni dbát.
 Nmb 4 33 To bude služba čeledí Meraríovců a veškerá jejich práce při stanu setkávání za dozoru Ítamara, syna kněze Árona."
 Nmb 4 34 Mojžíš s Áronem a předáky pospolitosti spočítal Kehatovce podle čeledí otcovských rodů,
 Nmb 4 35 od třicetiletých výše až po padesátileté, všechny, kdo byli schopni nastoupit do služby, totiž do služby při stanu setkávání.
 Nmb 4 36 Povolanych do služby podle čeledí bylo dva tisíce sedm set padesát.
 Nmb 4 37 To jsou povolání do služby z kehatských čeledí, všichni, kdo slouží při stanu setkávání, jak je spočítal Mojžíš s Áronem na rozkaz Hospodinův daný skrze Mojžíše.
 Nmb 4 38 Geršónovců povolanych do služby podle čeledí otcovských rodů
 Nmb 4 39 od třicetiletých výše až po padesátileté, všech, kdo byli schopni nastoupit do služby, totiž do služby při stanu setkávání,
 Nmb 4 40 povolanych do služby podle čeledí a otcovských rodů bylo dva tisíce šest set třicet.
 Nmb 4 41 To jsou povolání do služby z čeledí Geršónovců, všichni, kdo slouží při stanu setkávání, jak je spočítal Mojžíš s Áronem na rozkaz Hospodinův.
 Nmb 4 42 Povolanych do služby z čeledí Meraríovců podle čeledí otcovských rodů
 Nmb 4 43 od třicetiletých výše až po padesátileté, všech, kdo byli schopni nastoupit do služby, totiž do služby při stanu setkávání,
 Nmb 4 44 povolanych do služby podle čeledí bylo tři tisíce dvě stě.
 Nmb 4 45 To jsou povolání do služby z čeledí Meraríovců, jak je spočítal Mojžíš s Áronem na rozkaz Hospodinův daný skrze Mojžíše.
 Nmb 4 46 Všechny lévijců povolanych do služby, jak je spočítal Mojžíš s Áronem a izraelskými předáky podle čeledí otcovských rodů,
 Nmb 4 47 od třicetiletých výše až po padesátileté, všech, kdo přicházeli vykonávat uloženou práci a jakoukoli pracovní povinnost při stanu setkávání,
 Nmb 4 48 povolanych do služby bylo osm tisíc pět set osmdesát.
 Nmb 4 49 Sečetl je na rozkaz Hospodinův daný skrze Mojžíše, každého podle jeho pracovní povinnosti; to jsou povolání do služby, jak přikázal Hospodin Mojžíšovi.
 Nmb 5 1 Hospodin promluvil k Mojžíšovi:
 Nmb 5 2 "Přikaz Izraelcům, ať vyhostí z tábora každého malomocného, každého, kdo trpí výtokem, i každého, kdo se znečistil při mrtvém.
 Nmb 5 3 Vyhostíte osoby jak mužského, tak i ženského pohlaví, vyhostíte je ven za tábor, aby neznečišťovaly tábory těch, uprostřed nichž já přebývám."
 Nmb 5 4 Izraelci tak učinili a vyhostili je ven za tábor. Udělali to tak, jak mluvil Hospodin k Mojžíšovi.
 Nmb 5 5 Hospodin dále mluvil k Mojžíšovi:
 Nmb 5 6 "Mluv k Izraelcům: Když se muž nebo žena dopustí nějakého hříchu, jak se ho lidé dopouštějí zpronevěrou Hospodinu, a budou shledáni vinnými,
 Nmb 5 7 vyznají svůj hřích, jehož se dopustili, a viník dá odškodnění a navíc přidá pětinu. To dá tomu, proti komu se provinil.
 Nmb 5 8 Nemá-li ten člověk žádného zastávce, jemuž by se odškodnění mělo předat, případně stanovené odškodnění Hospodinu a předá se knězi, kromě berana smířčí oběti, potřebného k vykonání smířčího obřadu za něho.
 Nmb 5 9 Každá oběť pozdvihování se všemi svatými dary, které Izraelci přinesou knězi, bude jeho.
 Nmb 5 10 Svaté dary od kohokoli budou jeho; co kdo dá knězi, bude jeho."
 Nmb 5 11 Hospodin dále mluvil k Mojžíšovi:
 Nmb 5 12 "Mluv k Izraelcům a řekni jim: Kdyby se žena některého muže dostala na scestí a zpronevěřila se mu
 Nmb 5 13 a někdo se s ní tělesně stýkal, třebaže to zůstane skryto jejímu muži a ona se neprozradí, poskvrnila se, i když proti sobě nemá svědka a nebyla přistižena.
 Nmb 5 14 Když se muž zmocní žárlivost a bude žárlit na svou ženu, která se poskvrnila, anebo se ho zmocní žárlivost a bude žárlit na svou ženu, která se neposkvrnila,
 Nmb 5 15 přivede svou ženu ke knězi a přinese za ni jako oběť desetinu éfy ječné mouky, ale nepoleje ji olejem ani na ni nedá kadidlo, neboť to je obětní dar žárlivosti, připomínkový obětní dar, který má připomenout vinu.
 Nmb 5 16 Kněz ženu přivede a postaví ji před Hospodina.
 Nmb 5 17 Pak vezme kněz do hliněné nádoby svatou vodu, nabere trochu prachu z podlahy v příbytku a dá jej do vody.
 Nmb 5 18 Potom kněz postaví ženu s rozpuštěnými vlasy před Hospodina a dá jí do rukou připomínkový obětní dar, to je obětní dar žárlivosti. Kněz bude mít v ruce hořkou vodu prokletí
 Nmb 5 19 a bude zapřísahat ženu slovy: "Jestliže se s tebou nikdo nestýkal a ty

ses nedostala na scestí a neposkvrnila ses před svým mužem, buď nedotčena touto hořkou vodou prokletí.

Nmb 5 20 Ale jestliže ses dostala na scestí a byla svému muži nevěrná a poskvrnila se tím, že se s tebou stýkal někdo jiný kromě tvého muže...".

Nmb 5 21 tu kněz zapřísáhne ženu přísěžnou kletbou a řekne jí: "Ať s tebou Hospodin naloží uprostřed tvého lidu podle přísěžné kletby! Hospodin ať způsobí, aby tvůj klín potratil a břicho ti nadulo.

Nmb 5 22 Ať tato voda prokletí vnikne do tvých útrob, aby ti břicho nadulo a tvůj klín potratil." Žena odpoví: "Amen, amen."

Nmb 5 23 Kněz pak napíše tyto kletby na listinu a spláchne je do hořké vody

Nmb 5 24 a dá ženě vypít tu hořkou vodu prokletí, takže ji voda prokletí naplní hořkostí.

Nmb 5 25 Potom vezme kněz z ženiny ruky obětní dar žárlivosti, bude obětní dar nabízet podáváním Hospodinu a přinese jej k oltáři.

Nmb 5 26 Vezme z obětního daru hrst na připomínku a obrátí ji na oltáři v obětní dým. Potom dá ženě napít té vody.

Nmb 5 27 Když jí dal napít té vody, tedy v případě, že se poskvrnila zpronevěrou svému muži, naplní ji voda prokletí hořkostí, břicho jí naduje, její klín potratí a žena bude ve svém lidu kletbou.

Nmb 5 28 Jestliže se však žena neposkvrnila, nýbrž je čistá, bude podezření zproštěna a bude mít potomky.

Nmb 5 29 Toto je řád v případě žárlivosti, když se žena dostane na scestí, je nevěrná svému muži a poskvrní se.

Nmb 5 30 Muž, jehož se zmocní žárlivost a jenž bude na svou ženu žárlit, postaví ji před Hospodina a kněz s ní vykoná vše podle tohoto řádu.

Nmb 5 31 Muž bude prost viny, žena svou vinu ponese."

Nmb 6 1 Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

Nmb 6 2 "Mluv k Izraelcům a řekni jim: Když se muž nebo žena rozhodne složit mimořádný slib nazírský a zasvětit se Hospodinu,

Nmb 6 3 ať se vystríhá vína a opojného nápoje. Nebude pít nic kvašeného, víno ani opojný nápoj, nebude pít šťávu z hroznů ani jíst čerstvé nebo sušené hrozny.

Nmb 6 4 Po celou dobu svého nazírství neokusí nic z toho, co pochází z vinné révy, od nezralých hroznů až po výhonky.

Nmb 6 5 Po celou dobu platnosti slibu svého nazírství si nedá břitvou oholit hlavu. Dokud neskončí doba, po kterou se zasvětil Hospodinu, bude svatý a nechá si na hlavě volně růst vlasy.

Nmb 6 6 Po celou dobu svého zasvěcení Hospodinu nesmí přijít do styku se zemřelým.

Nmb 6 7 Nesmí se poskvrnit ani tehdy, když mu zemře otec nebo matka, bratr nebo sestra, protože na jeho hlavě je nazírské znamení jeho Boha.

Nmb 6 8 Je svatý Hospodinův po celou dobu svého nazírství.

Nmb 6 9 Kdyby však zcela nenadále poblíž něho někdo zemřel a on poskvrnil svou hlavu s nazírským znamením, oholí si ji v den, kdy se bude očišťovat, oholí ji sedmého dne.

Nmb 6 10 V osmý den přinese knězi dvě hrdličky nebo dvě holoubátka ke vchodu do stanu setkávání.

Nmb 6 11 Kněz připraví jedno v oběť za hřích a druhé v oběť zápalnou, aby za něho vykonal smířcí obřady proto, že se prohřešil při mrtvém; toho dne mu zase posvětit hlavu.

Nmb 6 12 On se pak znovu zasvětit Hospodinu po dobu svého nazírství a přinese ročního beránka jako oběť za vinu; avšak předešlá doba bude neplatná, protože své nazírství poskvrnil.

Nmb 6 13 Toto je řád pro nazíra: V den, kdy skončí doba jeho nazírství, přivede ho kněz ke vchodu do stanu setkávání.

Nmb 6 14 Jako svůj dar Hospodinu přinese jednoho ročního beránka bez vady k oběti zápalné, jednu roční ovci bez vady k oběti za hřích a jednoho berana bez vady k oběti pokojné;

Nmb 6 15 dále koš nekvašených chlebů, totiž bochánky z bílé mouky zadělané olejem a nekvašené oplatky pomazané olejem, a příslušné přídavné oběti a úlitby.

Nmb 6 16 Kněz to přinese před Hospodina a bude obětovat jeho oběť za hřích a jeho oběť zápalnou.

Nmb 6 17 Berana připraví Hospodinu jako hod oběti pokojné spolu s košem nekvašených chlebů; kněz připraví i jeho přídavnou oběť a jeho úlitbu.

Nmb 6 18 Nazír si pak u vchodu do stanu setkávání oholí na hlavě nazírské znamení, vezme vlasy z hlavy, své nazírské znamení, a dá je na oheň, který bude pod pokojnou obětí.

Nmb 6 19 Nato kněz vezme vařené plece z berana, z koše jeden nekvašený bochánek a jednu nekvašenou oplatku a vloží to do rukou nazírovi, poté co si oholil své nazírské znamení.

Nmb 6 20 Kněz to nabídne Hospodinu podáváním jako oběť podávání. Je to svatý příděl pro kněze spolu s hrudím oběti podávání a kýtou oběti pozdvihování. Potom už může nazír pít víno."

Nmb 6 21 Takový je řád pro nazíra, který Hospodinu slíbil dar za svoje nazírství kromě toho, co dá sám od sebe navíc. Učiní podle svého slibu, který složil, podle

řádu svého nazírství.

Nmb	6	22	Hospodin dále promluvil k Mojžíšovi:
Nmb	6	23	"Mluv k Áronovi a jeho synům: Budete žehnat synům Izraele těmito slovy:
Nmb	6	24	"Ať Hospodin ti žehná a chrání tě,
Nmb	6	25	ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv,
Nmb	6	26	ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem."
Nmb	6	27	Tak vloží mé jméno na Izraelce a já jim požehnám."
Nmb	7	1	V den, kdy Mojžíš dokončil stavbu příbytku, pomazal a posvětil jej i všechno jeho nářadí, též oltář s veškerým nářadím. Když to vše pomazal a posvětil,
Nmb	7	2	přinesli izraelští předáci, představitelé otcovských rodů, své dary; byli to předáci pokolení, ti, kteří stáli nad povolanými do služby.
Nmb	7	3	Přivedli jako svůj dar před Hospodina šest krytých povelů a dvanáct kusů skotu, po jednom povelu od dvou předáků a od každého předáka jednoho býka; ty přinesli jako dar před příbytek.
Nmb	7	4	Hospodin řekl Mojžíšovi:
Nmb	7	5	"Přijmi je od nich. Budou tu pro službu při stanu setkávání. Dáš je lévijským, každé čeledi podle její služby."
Nmb	7	6	Mojžíš přijal povelů i skot a dal je lévijským.
Nmb	7	7	Dva povelů a čtyři kusy skotu dal Geršónovcům pro jejich službu.
Nmb	7	8	Čtyři povelů a osm kusů skotu dal Meraríovcům pro jejich službu za dozoru Ítamara, syna kněze Árona.
Nmb	7	9	Kehatovcům nedal nic, protože jejich služba se týkala svatých předmětů, a ty se nosily na ramenou.
Nmb	7	10	Předáci přinesli také dar k zasvěcení oltáře. V den, kdy byl oltář pomazán, přinesli před něj svůj dar.
Nmb	7	11	Hospodin řekl Mojžíšovi: "Každého dne přinese vždy jeden z předáků svůj dar k zasvěcení oltáře."
Nmb	7	12	Prvního dne tedy přinesl svůj dar Nachšón, syn Amínadabův, z pokolení Judova.
Nmb	7	13	Jeho dar: jedna stříbrná mísa o váze sto třiceti šekelů, jedna stříbrná kropenka o sedmdesáti šekelech podle váhy určené svatyní - obojí plné bílé mouky zadělané olejem k oběti přídavné -,
Nmb	7	14	jedna zlatá pánvička o deseti šekelech, plná kadi dla,
Nmb	7	15	jeden mladý býček, jeden beran, jeden roční beránek k oběti zápalné,
Nmb	7	16	jeden kozel k oběti za hřích,
Nmb	7	17	k hodu oběti pokojné dva kusy skotu, pět beranů, pět kozlů a pět ročních beránků. To byl dar Nachšóna, syna Amínadabova.
Nmb	7	18	Druhého dne přinesl svůj dar Netaneel, syn Súarův, předák Isacharův.
Nmb	7	19	Přinesl darem jednu stříbrnou mísu o váze sto třiceti šekelů, jednu stříbrnou kropenku o sedmdesáti šekelech podle váhy určené svatyní - obojí plné bílé mouky zadělané olejem k oběti přídavné -,
Nmb	7	20	jednu zlatou pánvičku o deseti šekelech, plnou kadi dla,
Nmb	7	21	jednoho mladého býčka, jednoho berana, jednoho ročního beránka k oběti zápalné,
Nmb	7	22	jednoho kozla k oběti za hřích,
Nmb	7	23	k hodu oběti pokojné dva kusy skotu, pět beranů, pět kozlů a pět ročních beránků. To byl dar Netaneela, syna Súarova.
Nmb	7	24	Třetího dne předák Zabulónovců, Elíab, syn Chelónův.
Nmb	7	25	Jeho dar: jedna stříbrná mísa o váze sto třiceti šekelů, jedna stříbrná kropenka o sedmdesáti šekelech podle váhy určené svatyní - obojí plné bílé mouky zadělané olejem k oběti přídavné -,
Nmb	7	26	jedna zlatá pánvička o deseti šekelech, plná kadi dla,
Nmb	7	27	jeden mladý býček, jeden beran, jeden roční beránek k oběti zápalné,
Nmb	7	28	jeden kozel k oběti za hřích,
Nmb	7	29	k hodu oběti pokojné dva kusy skotu, pět beranů, pět kozlů a pět ročních beránků. To byl dar Elíaba, syna Chelónova.
Nmb	7	30	Čtvrtého dne předák Rúbenovců Elísúr, syn Šedeúrov.
Nmb	7	31	Jeho dar: jedna stříbrná mísa o váze sto třiceti šekelů, jedna stříbrná kropenka o sedmdesáti šekelech podle váhy určené svatyní - obojí plné bílé mouky zadělané olejem k oběti přídavné -,
Nmb	7	32	jedna zlatá pánvička o deseti šekelech, plná kadi dla,
Nmb	7	33	jeden mladý býček, jeden beran, jeden roční beránek k oběti zápalné,
Nmb	7	34	jeden kozel k oběti za hřích,
Nmb	7	35	k hodu oběti pokojné dva kusy skotu, pět beranů, pět kozlů a pět ročních beránků. To byl dar Elísúra, syna Šedeúrova.
Nmb	7	36	Pátého dne předák Šimeónovců Šelumíel, syn Suríšadajův.
Nmb	7	37	Jeho dar: jedna stříbrná mísa o váze sto třiceti šekelů, jedna stříbrná kropenka o sedmdesáti šekelech podle váhy určené svatyní - obojí plné bílé mouky zadělané olejem k oběti přídavné -,
Nmb	7	38	jedna zlatá pánvička o deseti šekelech, plná kadi dla,
Nmb	7	39	jeden mladý býček, jeden beran, jeden roční beránek k oběti zápalné,

Nmb	7	40	jeden kozel k oběti za hřích,
Nmb	7	41	k hodu oběti pokojné dva kusy skotu, pět beranů, pět kozlů a pět
ročních beránků. To byl			dar Šelumíela, syna Suríšadajova.
Nmb	7	42	Šestého dne předák Gádovců Eljásaf, syn Deuelův.
Nmb	7	43	Jeho dar: jedna stříbrná mísa o váze sto třiceti šekelů, jedna
stříbrná kropenka o sedmdesáti šekelech podle váhy určené svatyní - obojí plné bílé mouky			
zadělané olejem k oběti			přídavné -,
Nmb	7	44	jedna zlatá pánvička o deseti šekelech, plná kadi dla,
Nmb	7	45	jeden mladý býček, jeden beran, jeden roční beránek k oběti zápalné,
Nmb	7	46	jeden kozel k oběti za hřích,
Nmb	7	47	k hodu oběti pokojné dva kusy skotu, pět beranů, pět kozlů a pět
ročních beránků. To byl			dar Eljásafa, syna Deuelova.
Nmb	7	48	Sedmého dne předák Efrajimovců Elíšama, syn Amíhudův.
Nmb	7	49	Jeho dar: jedna stříbrná mísa o váze sto třiceti šekelů, jedna
stříbrná kropenka o sedmdesáti šekelech podle váhy určené svatyní - obojí plné bílé mouky			
zadělané olejem k oběti			přídavné -,
Nmb	7	50	jedna zlatá pánvička o deseti šekelech, plná kadi dla,
Nmb	7	51	jeden mladý býček, jeden beran, jeden roční beránek k oběti zápalné,
Nmb	7	52	jeden kozel k oběti za hřích,
Nmb	7	53	k hodu oběti pokojné dva kusy skotu, pět beranů, pět kozlů a pět
ročních beránků. To byl			dar Elíšamy, syna Amíhudova.
Nmb	7	54	osmého dne předák Manasesovců Gamliel, syn Pedásurův.
Nmb	7	55	Jeho dar: jedna stříbrná mísa o váze sto třiceti šekelů, jedna
stříbrná kropenka o sedmdesáti šekelech podle váhy určené svatyní - obojí plné bílé mouky			
zadělané olejem k oběti			přídavné -,
Nmb	7	56	jedna zlatá pánvička o deseti šekelech, plná kadi dla,
Nmb	7	57	jeden mladý býček, jeden beran, jeden roční beránek k oběti zápalné,
Nmb	7	58	jeden kozel k oběti za hřích,
Nmb	7	59	k hodu oběti pokojné dva kusy skotu, pět beranů, pět kozlů a pět
ročních beránků. To byl			dar Gamliela, syna Pedásurova.
Nmb	7	60	Devátého dne předák Benjamínovců Abídan, syn Gideóního.
Nmb	7	61	Jeho dar: jedna stříbrná mísa o váze sto třiceti šekelů, jedna
stříbrná kropenka o sedmdesáti šekelech podle váhy určené svatyní - obojí plné bílé mouky			
zadělané olejem k oběti			přídavné -,
Nmb	7	62	jedna zlatá pánvička o deseti šekelech, plná kadi dla,
Nmb	7	63	jeden mladý býček, jeden beran, jeden roční beránek k oběti zápalné,
Nmb	7	64	jeden kozel k oběti za hřích,
Nmb	7	65	k hodu oběti pokojné dva kusy skotu, pět beranů, pět kozlů a pět
ročních beránků. To byl			dar Abídana, syna Gideóního.
Nmb	7	66	Desátého dne předák Danovců Achíezer, syn Amíšadajův.
Nmb	7	67	Jeho dar: jedna stříbrná mísa o váze sto třiceti šekelů, jedna
stříbrná kropenka o sedmdesáti šekelech podle váhy určené svatyní - obojí plné bílé mouky			
zadělané olejem k oběti			přídavné -,
Nmb	7	68	jedna zlatá pánvička o deseti šekelech, plná kadi dla,
Nmb	7	69	jeden mladý býček, jeden beran, jeden roční beránek k oběti zápalné,
Nmb	7	70	jeden kozel k oběti za hřích,
Nmb	7	71	k hodu oběti pokojné dva kusy skotu, pět beranů, pět kozlů a pět
ročních beránků. To byl			dar Achíezera, syna Amíšadajova.
Nmb	7	72	Jedenáctého dne předák Ašerovců Pagíel, syn Okranův.
Nmb	7	73	Jeho dar: jedna stříbrná mísa o váze sto třiceti šekelů, jedna
stříbrná kropenka o sedmdesáti šekelech podle váhy určené svatyní - obojí plné bílé mouky			
zadělané olejem k oběti			přídavné -,
Nmb	7	74	jedna zlatá pánvička o deseti šekelech, plná kadi dla,
Nmb	7	75	jeden mladý býček, jeden beran, jeden roční beránek k oběti zápalné,
Nmb	7	76	jeden kozel k oběti za hřích,
Nmb	7	77	k hodu oběti pokojné dva kusy skotu, pět beranů, pět kozlů a pět
ročních beránků. To byl			dar Pagíela, syna Okranova.
Nmb	7	78	Dvanáctého dne předák Neftalíovců Achíra, syn Énanův.
Nmb	7	79	Jeho dar: jedna stříbrná mísa o váze sto třiceti šekelů, jedna
stříbrná kropenka o sedmdesáti šekelech podle váhy určené svatyní - obojí plné bílé mouky			
zadělané olejem k oběti			přídavné -,
Nmb	7	80	jedna zlatá pánvička o deseti šekelech, plná kadi dla,
Nmb	7	81	jeden mladý býček, jeden beran, jeden roční beránek k oběti zápalné,
Nmb	7	82	jeden kozel k oběti za hřích,
Nmb	7	83	k hodu oběti pokojné dva kusy skotu, pět beranů, pět kozlů a pět
ročních beránků. To byl			dar Achíry, syna Énanova.
Nmb	7	84	To byl dar k zasvěcení oltáře od izraelských předáků v den, kdy byl
pomazán: dvanáct stříbrných mis, dvanáct stříbrných kropenek, dvanáct zlatých pánviček.			
Nmb	7	85	Sto třicet šekelů stříbra měla jedna mísa a jedna kropenka sedmdesát;
stříbro všech nádob vážilo dva tisíce čtyři sta šekelů podle váhy určené svatyní.			
Nmb	7	86	Zlatých pánviček bylo dvanáct, plných kadi dla, každá pánvička po
deseti šekelech podle váhy určené svatyní; zlato všech pánviček vážilo sto dvacet šekelů.			

Nmb 7 87 všech kusů skotu k oběti zápalné bylo dvanáct býčků, k tomu dvanáct beranů, dvanáct ročních beránků s příslušnými přidavnými oběťmi a dvanáct kozlů k oběti za hřích;

Nmb 7 88 všech kusů skotu k hodu oběti pokojné bylo čtyřadvacet býčků, k tomu šedesát beranů, šedesát kozlů a šedesát ročních beránků. To byl dar k zasvěcení oltáře poté, co byl pomazán.

Nmb 7 89 Když Mojžíš vcházel do stanu setkávání, aby Bůh k němu mluvil, slyšel hlas, jak k němu mluví od příkrovu na schráně svědectví, z místa mezi dvěma cheruby; i mluvil s ním.

Nmb 8 1 Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

Nmb 8 2 "Mluv k Áronovi a řekni mu: Když budeš nasazovat kahánky, dbej, aby těch sedm kahánek svítilo dopředu před svícen."

Nmb 8 3 Áron tak učinil. Nasadil kahánky na svícen směrem dopředu, jak přikázal Hospodin Mojžíšovi.

Nmb 8 4 Svícen byl vyroben z tepaného zlata; jak dřík, tak květy na něm byly z tepaného zlata. Mojžíš zhotovil svícen podle vzoru, který mu ukázal Hospodin.

Nmb 8 5 Hospodin dále mluvil k Mojžíšovi:

Nmb 8 6 "Vezmi z Izraelců lévijce a očist' je.

Nmb 8 7 Aby byli čisti, vykonej s nimi toto: Pokrop je vodou rozhřešení, pak ať si dají břitvou oholit celé tělo a vyperou si roucha. Tak se očistí.

Nmb 8 8 Potom vezmou mladého býčka a jako oběť přidavnou bílou mouku zadělanou olejem. A ty vezmeš druhého mladého býčka k oběti za hřích.

Nmb 8 9 Přikážeš, aby lévijci předstoupili před stan setkávání, a svoláš celou pospolitost Izraelců.

Nmb 8 10 Přivedeš lévijce před Hospodina a Izraelci na ně budou vkládat ruce.

Nmb 8 11 Nato Áron nabídne lévijce Hospodinu podáváním jako oběť podávání od Izraelců, a budou způsobit vykonávat Hospodinovu službu.

Nmb 8 12 Lévijci vloží ruce na hlavy těch býků a ty oběťuj Hospodinu jednoho jako oběť za hřích a druhého jako oběť zápalnou k vykonání smírcích obřadů za lévijce.

Nmb 8 13 Pak lévijce postavíš před Árona a jeho syny, nabídneš je Hospodinu jako oběť podávání

Nmb 8 14 a oddělíš lévijce od ostatních Izraelců. Lévijci jsou moji.

Nmb 8 15 Lévijci půjdou sloužit při stanu setkávání teprve potom, až je očistíš a nabídneš jako oběť podávání.

Nmb 8 16 Budou mi odděleni z Izraelců jako dar; vzal jsem si je místo všech, kteří otvírají lůno, místo všech prvorozených mezi Izraelci.

Nmb 8 17 Mně patří všechno prvorozené mezi Izraelci, člověk i dobytče. Oddělil jsem je pro sebe jako svaté v den, kdy jsem pobil v egyptské zemi všechno prvorozené.

Nmb 8 18 Vzal jsem si lévijce místo všech prvorozených mezi Izraelci.

Nmb 8 19 Dávám je Áronovi a jeho synům jako darované z Izraelců, aby za Izraelce vykonávali službu při stanu setkávání. Budou za Izraelce vykonávat smírcí obřady, aby je nepostihla pohroma, když přistoupí ke svatyni."

Nmb 8 20 Mojžíš a Áron i celá pospolitost Izraelců vykonali s lévijci to, co o nich přikázal Hospodin Mojžíšovi; to s nimi Izraelci vykonali.

Nmb 8 21 Lévijci se očistili od hříchů, vyprali si roucha a Áron je podáváním nabídl Hospodinu jako oběť podávání, a tak za ně vykonal smírcí obřady, aby byli čisti.

Nmb 8 22 Teprve potom šli lévijci vykonávat službu při stanu setkávání před Áronem a jeho syny. Jak Hospodin Mojžíšovi o lévijcích přikázal, tak s nimi učinili.

Nmb 8 23 Hospodin dále mluvil k Mojžíšovi:

Nmb 8 24 "Toto je řád pro lévijce: Od pětadvaceti let bude schopen nastoupit do služby, totiž konat službu při stanu setkávání.

Nmb 8 25 Od padesáti let bude této služby zproštěn a nebude už sloužit.

Nmb 8 26 Může ovšem přísluhovat svým bratrům při stanu setkávání ve strážné službě, ale vlastní službu konat nebude. Tak to učiníš s lévijci vzhledem k tomu, co jim bylo svěřeno."

Nmb 9 1 Hospodin promluvil k Mojžíšovi na Sínajské poušti v prvním měsíci, druhého roku po jejich vyjití z egyptské země:

Nmb 9 2 "Ať Izraelci slaví ve stanovený čas hod beránka.

Nmb 9 3 Budete jej slavit ve stanovený čas čtrnáctého dne tohoto měsíce navečer, budete jej slavit podle všech příslušných nařízení a směrnic."

Nmb 9 4 I vyzval Mojžíš Izraelce, aby slavili hod beránka.

Nmb 9 5 A slavili hod beránka prvního měsíce, čtrnáctého dne toho měsíce navečer, na Sínajské poušti. Izraelci učinili všechno tak, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal.

Nmb 9 6 Byli tu však muži, kteří se poskvrnili při mrtvém člověku a nemohli onoho dne hod beránka slavit. Proto předstoupili onoho dne ti muži před Mojžíše - a Árona -

Nmb 9 7 a řekli mu: "My jsme se poskvrnili při mrtvém člověku. Proč máme být vyloučení a nesmíme přinést dar Hospodinu ve stanovený čas spolu s ostatními Izraelci?"

Nmb 9 8 Mojžíš jim odpověděl: "Zůstaňte tu, dokud neuslyším, co vám přikáže Hospodin."

Nmb 9 9 Hospodin dále mluvil k Mojžíšovi:

Nmb 9 10 "Mluv k Izraelcům: Když se někdo z vás nebo z vašich budoucích pokolení poskvrní při mrtvém anebo bude na daleké cestě, bude také slavit hod beránka

Hospodinu.

Nmb 9 11 Budou jej slavit druhého měsíce čtrnáctého dne navečer. Budou ho jíst s nekvašenými chleby a hořkými bylinami.

Nmb 9 12 Neponechají z něho nic do rána a nezlámou mu žádnou kost. Budou slavit hod beránka podle všech nařízení o něm.

Nmb 9 13 Ale kdo by byl čistý a nebyl na cestě a zanedbá slavení hodu beránka, bude vyobcován ze svého lidu, protože nepřinesl Hospodinu dar ve stanovený čas. Takový člověk ponese následky svého hříchu.

Nmb 9 14 Host, který s vámi bude pobývat, může slavit hod beránka Hospodinu, ale bude jej slavit podle nařízení o hodu beránka, jak je určeno. Stejně nařízení jako pro vás bude platit i pro hosta a domorodce v zemi."

Nmb 9 15 V den, kdy byl postaven příbytek, přikryl jej oblak a zahalil stan svědectví; od večera do rána se jevil nad příbytkem jako ohnivá zář.

Nmb 9 16 Tak tomu bylo každodenně. Přikrýval jej oblak a v noci měl vzhled ohnivé záře.

Nmb 9 17 Kdykoli se oblak od stanu vznesl, hned táhli Izraelci dál. Kde se oblak pozdržel, tam se Izraelci utábořili.

Nmb 9 18 Na Hospodinův rozkaz táhli Izraelci dál a na Hospodinův rozkaz tábořili. Tábořili po celou dobu, pokud se zdržoval oblak nad příbytkem.

Nmb 9 19 Když oblak setrval nad příbytkem po mnoho dní, drželi Izraelci Hospodinovu stráž a netáhli dál.

Nmb 9 20 Někdy však byl oblak nad příbytkem jen několik dní. Na Hospodinův rozkaz tábořili, na Hospodinův rozkaz táhli dál.

Nmb 9 21 Někdy tu byl oblak jen od večera do rána; když se oblak ráno vznesl, i oni táhli dál. Ať to bylo ve dne nebo v noci, jakmile se oblak vznesl, táhli dál.

Nmb 9 22 Ať setrval oblak nad příbytkem třeba dva dny nebo měsíc nebo rok, dokud nad ním setrval, Izraelci tábořili a netáhli dál. Když se vznesl, táhli dál.

Nmb 9 23 Na Hospodinův rozkaz tábořili, na Hospodinův rozkaz táhli dál. Drželi Hospodinovu stráž na Hospodinův rozkaz daný skrze Mojžíše.

Nmb 10 1 Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

Nmb 10 2 "Zhotov si dvě stříbrné trubky. Uděláš je z tepaného stříbra. Budou ti sloužit k svolávání pospolitosti a k povelu, že tábory mají táhnout dál.

Nmb 10 3 Zatroubí-li se na ně, sejde se k tobě ke vchodu do stanu setkávání celá pospolitost.

Nmb 10 4 Jestliže se zatroubí jen na jednu, sejdou se k tobě předáci, náčelníci izraelských šiků.

Nmb 10 5 Když ryčně zatroubíte po první, vytáhnou tábory tábořící na východ od stanu setkávání.

Nmb 10 6 Když ryčně zatroubíte po druhé, vytáhnou tábory tábořící na jihu. Ryčně se bude troubit při nástupu cesty.

Nmb 10 7 Budete-li však svolávat shromáždění, zatroubíte sice, ale ne ryčně.

Nmb 10 8 Na trubky budou troubit Áronovi synové, kněží. To vám bude provždy platným nařízením pro všechna vaše pokolení.

Nmb 10 9 Až potom ve své zemi vytáhnete do boje proti protivníku, který vás bude sužovat, a trubkami budete ryčně troubit, připomenete se Hospodinu, svému Bohu, a budete osvobozeni od svých nepřátel.

Nmb 10 10 Na trubky budete troubit v den své radosti, o slavnostech, při novoluní, při svých zápalných obětech nebo svých hodech oběti pokojné, aby vás připomínaly vašemu Bohu. Já jsem Hospodin, váš Bůh."

Nmb 10 11 Ve druhém roce, dvacátého dne druhého měsíce, se vznesl oblak od příbytku svědectví.

Nmb 10 12 I táhli Izraelci ze Sínajské pouště dál, po jednotlivých stanovištích, až se oblak pozdržel na poušti Páranské.

Nmb 10 13 Tak poprvé táhli dál na Hospodinův rozkaz daný skrze Mojžíše.

Nmb 10 14 Jako první táhl po oddílech prapor tábora Judovců. Nad jejich vojem byl velitelem Nachšón, syn Amínadabův.

Nmb 10 15 Nad vojem pokolení Isacharovců byl Netaneel, syn Súarův.

Nmb 10 16 Nad vojem pokolení Zabulónovců byl Eliab, syn Chelónův.

Nmb 10 17 Pak byl složen příbytek a vytáhli Geršónovci a Meraríovci, kteří příbytek nosili.

Nmb 10 18 Dále táhl po oddílech prapor tábora Rúbenovců. Nad jejich vojem byl Elísúr, syn Šedeúrův.

Nmb 10 19 Nad vojem pokolení Šimeónovců byl Šelumíel, syn Suríšadajův.

Nmb 10 20 Nad vojem pokolení Gádovců byl Eljásaf, syn Deúelův.

Nmb 10 21 Pak táhli Kehatovci, kteří nosili svatyni. Než došli, druzí už postavili příbytek.

Nmb 10 22 Dále táhl po oddílech prapor tábora Efrajimovců. Nad jejich vojem byl Elíšama, syn Amíhudův.

Nmb 10 23 Nad vojem pokolení Manasesovců byl Gamliel, syn Pedásurův.

Nmb 10 24 Nad vojem pokolení Benjamínovců byl Abídan, syn Gideóního. -

Nmb 10 25 Pak táhl po oddílech prapor tábora Danovců, uzavírající všechny tábory. Nad jejich vojem byl Achíezer, syn Amíšadajův.

Nmb 10 26 Nad vojem pokolení Ašerovců byl Pagíel, syn Okranův.
Nmb 10 27 Nad vojem pokolení Neftalíovců byl Achíra, syn Énanův.
Nmb 10 28 To byl postup Izraelců při tažení po oddílech; tak táhli dál.
Nmb 10 29 Mojžíš řekl Chóbabovi, synu Midjánce Reúela, svého tchána: "Táhneme k místu, o kterém Hospodin prohlásil: Dám vám je. Pojď s námi, prokážeme ti dobro. Vždyť Hospodin přiřkl Izraeli vše dobré."
Nmb 10 30 On mu však odpověděl: "Nepůjdu; chci jít do své země a do svého rodiště."
Nmb 10 31 Mojžíš řekl: "Neopouštěj nás prosím! Znáš přece na poušti místa, kde můžeme tábořit; buď naším průvodcem.
Nmb 10 32 Když půjdeš spolu s námi a dostaví se to dobro, které nám chce Hospodin prokázat, prokážeme dobro i my tobě."
Nmb 10 33 I táhli od hory Hospodinovy tři dny cesty a schrána Hospodinovy smlouvy táhla po tři dny cesty před nimi, aby jim vyhlédla místo odpočinutí.
Nmb 10 34 A když táhli z tábora, býval ve dne nad nimi Hospodinův oblak.
Nmb 10 35 Kdykoli schrána měla táhnout dál, říkal Mojžíš: "Povstaň, Hospodine, ať se rozprchnou tvoji nepřátelé, ať před tebou utečou, kdo tě nenávidí!"
Nmb 10 36 Když se zastavila k odpočinku, říkal: "Navrať se, Hospodine, k desetitisícům izraelských šiků!"
Nmb 11 1 Lid si začal Hospodinu stěžovat na těžkosti. Hospodin to slyšel a vzplanul hněvem. Tu vyšel mezi nimi Hospodinův oheň a pohltil okraj tábora.
Nmb 11 2 Lid volal k Mojžíšovi. I modlil se Mojžíš k Hospodinu a oheň uhasl.
Nmb 11 3 Proto pojmenovali ono místo Tabéra (to je Spáleníště), že mezi nimi vyšel Hospodinův oheň.
Nmb 11 4 Chátru přimíšenou mezi nimi popadla žádostivost. Rovněž Izraelci začali znovu s pláčem volat: "Kdo nám dá najíst masa?
Nmb 11 5 Vzpomínáme na ryby, které jsme měli v Egyptě k jídlu zadarmo, na okurky a melouny, na pór, cibuli a česnek.
Nmb 11 6 Jsme už celí seschlí, nevidíme nic jiného než tu manu."
Nmb 11 7 Mana byla jako koriandrové semeno a měla vzhled vonné pryskyřice.
Nmb 11 8 Lid ji chodíval sbírat, pak ji mleli mlýnkem nebo drtili v hmoždíři, vařili v kotlíku nebo z ní připravovali podpopelné chleby; měla chuť jako pečivo zadělané olejem.
Nmb 11 9 Když v noci padala na tábor rosa, padala na něj i mana.
Nmb 11 10 Mojžíš slyšel, že lid pláče, každý u vchodu do svého stanu, čeleď vedle čeledi. Hospodin vzplanul velikým hněvem. I Mojžíš na to hleděl s nevolí
Nmb 11 11 a vyčítal Hospodinu: "Proč zacházíš se svým služebníkem tak zle? Proč jsem u tebe nenalezl milost, žeš na mě vložil všechn tento lid jako břímě?
Nmb 11 12 Copak jsem všechn tento lid počal já? Copak jsem ho porodil já, že mi říkáš: Nes jej v náručí, jako chůva nemluvnátko, do země, kterou jsi přísáhl dát jeho otcům?
Nmb 11 13 Kde vezmu maso, abych je dal všemu tomuto lidu? Volají ke mně s pláčem: "Dej nám maso, chceme jíst."
Nmb 11 14 Nemohu sám unést všechn tento lid, je to nad mé síly.
Nmb 11 15 Když už se mnou chceš takto jednat, raději mě zabij, jestliže jsem u tebe nalezl milost, abych se nemusel dívat na svoje trápení."
Nmb 11 16 Hospodin Mojžíšovi odpověděl: "Shromážd mi sedmdesát mužů z izraelských starších, o nichž víš, že jsou staršími a správci v lidu. Vezmi je ke stanu setkávání, ať se tam postaví s tebou.
Nmb 11 17 Sestoupím a budu tam s tebou mluvit. A odeberu z ducha, který je na tobě, a vložím jej na ně. Ponesou pak břímě lidu s tebou, neponeseš je už sám.
Nmb 11 18 A lidu řekneš: Posvěťte se pro zítřek. Budete jíst maso, protože jste s pláčem volali k Hospodinu: "Kdo nám dá najíst masa? Jak dobře nám bylo v Egyptě!" Hospodin vám dá maso a najíte se.
Nmb 11 19 Nebudete je jíst jen jeden den, ani dva dny, ani pět dní, ani deset dní, ba ani dvacet dní,
Nmb 11 20 ale po celý měsíc, až vám poleze z chřípí a zhnusí se vám. To proto, že jste zavrhlí Hospodina, který je mezi vámi, když jste před ním s pláčem volali: "Proč jsme jen odešli z Egypta?"
Nmb 11 21 Mojžíš namítl: "Šest set tisíc pěších je v lidu, uprostřed něhož jsem, a ty řekneš: Dám jim maso a budou jíst po celý měsíc!
Nmb 11 22 To se pro ně budou porážet ovce a skot, aby se na všechny dostalo? Nebo se pro ně vychytají všechny ryby v moři, aby se na všechny dostalo?"
Nmb 11 23 Hospodin Mojžíšovi odpověděl: "Což ruka Hospodínova je na to krátká? Hned uvidíš, skuteční-li se mé slovo, nebo ne."
Nmb 11 24 Mojžíš tedy vyšel ven a oznámil Hospodínova slova lidu. Shromáždil sedmdesát mužů ze starších lidu a rozestavil je kolem stanu.
Nmb 11 25 Hospodin sestoupil v oblaku, promluvil k němu a odebral z ducha, který byl na něm, a dal jej těm sedmdesáti starším. Sotva na nich duch spočinul, prorokovali, ale potom už nikdy.
Nmb 11 26 Dva muži však zůstali v táboře, jeden se jmenoval Eldad a druhý Médad. I na nich spočinul duch, ačkoliv nepřišli ke stanu; byli totiž mezi zapsanými. Ti prorokovali v táboře.

Nmb 11 27 Tu přiběhl mládenec a oznámil Mojžíšovi: "Eldad a Médad v táboře prorokují."

Nmb 11 28 Nato se ozval Jozue, syn Núnův, který už jako jinoch přisluhoval Mojžíšovi, a zvolal: "Mojžíši, můj pane, zabraň jim v tom!"

Nmb 11 29 Ale Mojžíš mu řekl: "Ty kvůli mně žárlíš? Kéž by všechen Hospodinův lid byli proroci! Kéž by jim Hospodin dal svého ducha!"

Nmb 11 30 Potom se Mojžíš odebral s izraelskými staršími do tábora.

Nmb 11 31 Vtom se zvedl vítr seslaný Hospodinem, přihnál od moře křepelky a rozhodil je po táboře, asi do vzdálenosti jednodenní cesty na tu i na onu stranu kolem tábora, do výše kolem dvou loket nad zemí.

Nmb 11 32 Lid se hned pustil do sbírání křepelky a sbíral je po celý den i po celou noc a po celý příští den; i ten, kdo nasbíral málo, měl deset chómerů. Rozložili si je okolo tábora.

Nmb 11 33 Ještě měli v zubech maso, ještě nebylo ani rozžvýkáno, když Hospodin vzplanul proti lidu hněvem a počal lid bít převelikou ranou.

Nmb 11 34 Proto dali tomu místu jméno Kibrót-taava (to je Hroby žádostivosti), že tam pohřbili z lidu ty, kdo propadli žádostivosti.

Nmb 11 35 Z Kibrót-taavy táhl lid do Chaserótu. A v Chaserótu zůstali.

Nmb 12 1 Mirjam s Áronem mluvila proti Mojžíšovi kvůli kúšské ženě, kterou si vzal; pojal totiž za ženu Kúšanku.

Nmb 12 2 Říkali: "Což Hospodin mluví jenom prostřednictvím Mojžíše? Což nemluví i naším prostřednictvím?" Hospodin to slyšel.

Nmb 12 3 Mojžíš však byl nejpokornější ze všech lidí, kteří byli na zemi.

Nmb 12 4 Hned nato řekl Hospodin Mojžíšovi i Áronovi a Mirjamě: "Vy tři vyjděte ke stanu setkávání!" Všichni tři tedy vyšli.

Nmb 12 5 a Hospodin sestoupil v oblakovém sloupu a stanul u vchodu do stanu.

Nmb 12 6 Řekl: "Poslyšte má slova: Bude-li mezi vámi prorok, já Hospodin se mu dám poznat ve vidění, mluvit s ním budu ve snu.

Nmb 12 7 Ne tak je tomu s mým služebníkem Mojžíšem. Má trvalé místo v celém mém domě.

Nmb 12 8 S ním mluvím od úst k ústům ve viděních, ne v hádankách; smí patřit na zjev Hospodinův. Jak to, že se tedy nebojíte mluvit proti mému služebníku Mojžíšovi?"

Nmb 12 9 Hospodin vzplanul proti nim hněvem a odešel.

Nmb 12 10 Když oblak od stanu odstoupil, hle, Mirjam byla malomocná, bílá jako sníh. Áron se obrátil k Mirjamě, a hle, byla malomocná.

Nmb 12 11 Tu řekl Áron Mojžíšovi: "Dovol, můj pane, nenech nás pykat za hřích, jehož jsme se ve své pošetilosti dopustili.

Nmb 12 12 Ať není Mirjam jako mrtvě narozené děcko, jehož tělo je z poloviny stráveno, hned jak vyšlo z matčina lůna."

Nmb 12 13 I volal Mojžíš k Hospodinu: "Bože, prosím uzdrav ji, prosím!"

Nmb 12 14 Hospodin Mojžíšovi odpověděl: "Kdyby jí otec naplil do tváře, nenesla by hanbu po sedm dní? Sedm dní bude vyloučena z tábora, potom se zase připojí."

Nmb 12 15 Tak byla Mirjam sedm dní vyloučena z tábora a lid netáhl dál, dokud se Mirjam nepřipojila.

Nmb 12 16 Potom táhl lid z Chaserótu a utábořili se na poušti Páranské.

Nmb 13 1 Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

Nmb 13 2 "Pošli muže, aby prozkoumali kenaanskou zemi, kterou dávám Izraelcům. Pošlete po jednom muži z jejich otcovských pokolení, vždy jejich předáka!"

Nmb 13 3 Mojžíš je tedy na rozkaz Hospodinův poslal z Páranské pouště. Všichni ti muži byli náčelníci Izraelců.

Nmb 13 4 Toto jsou jejich jména: z Rúbenova pokolení Šamúa, syn Zakúrův,

Nmb 13 5 z Šimeónova pokolení Šafat, syn Chóriův,

Nmb 13 6 z Judova pokolení Káleb, syn Jefunův,

Nmb 13 7 z Isacharova pokolení Jigál, syn Josefův,

Nmb 13 8 z Efrajimova pokolení Hóšea, syn Núnův,

Nmb 13 9 z Benjamínova pokolení Paltí, syn Rafúův,

Nmb 13 10 ze Zabulónova pokolení Gadíel, syn Sódíův,

Nmb 13 11 z Josefova pokolení, z pokolení Manasesova, Gadí, syn Súsíův,

Nmb 13 12 z Danova pokolení Amíel, syn Gemalíův,

Nmb 13 13 z Ašerova pokolení Setúr, syn Míkaelův,

Nmb 13 14 z Neftalíova pokolení Nachbí, syn Vofsíův,

Nmb 13 15 z Gádova pokolení Geúel, syn Makíův.

Nmb 13 16 To jsou jména mužů, které poslal Mojžíš prozkoumat zemi. Hóšeu, syna Núnova, nazval Mojžíš Jozue.

Nmb 13 17 Mojžíš je poslal prozkoumat kenaanskou zemi a řekl jim: "Jděte vzhůru Negebem, vystupte pak na pohoří

Nmb 13 18 a zjistěte, jaká to je země a jaký lid v ní sídlí; zda je silný nebo slabý, zda ho je málo nebo mnoho;

Nmb 13 19 a zda je země, v níž sídlí, dobrá nebo zlá, též zda jsou města, v nichž sídlí, otevřená nebo opevněná;

Nmb 13 20 též zda je země úrodná či neúrodná, zda v ní jsou stromy nebo ne.

Buďte odvážní a přineste něco z ovoce té země!" Byl totiž čas raných hroznů.

Nmb 13 21 Šli tedy a prozkoumali zemi od pouště Sinu až k Rechóbu při cestě do Chamátu.

Nmb 13 22 Šli vzhůru Negebem a jeden z nich přišel až do Chebrónu, kde žili Achíman, Šešaj a Talmaj, zplodenci Anákovi; Chebrón byl vystavěn sedm let před egyptským Sóanem.

Nmb 13 23 Přišli až k úvalu Eškolu, kde uřízli ratolest s jedním vinným hroznem, dva ji museli nést na sochoru, a několik granátových jablek a fíků.

Nmb 13 24 To místo se nazývá Eškolský úval (to je úval hroznů) podle hroznu, který tam Izraelci odřízli.

Nmb 13 25 Po čtyřiceti dnech průzkumu země se vrátili zpět.

Nmb 13 26 Přišli konečně k Mojžíšovi a Áronovi a k celé pospolitosti Izraelců na Páranskou poušť do Kádeše, podali jim a celé pospolitosti zprávu a ukázali jim ovoce té země.

Nmb 13 27 Ve svém vyprávění mu řekli: "Vstoupili jsme do země, do níž jsi nás poslal. Vskutku oplývá mlékem a medem. A toto je její ovoce.

Nmb 13 28 Jenomže lid, který v té zemi sídlí, je mocný a města jsou opevněná a nesmírně veliká. Dokonce jsme tam viděli potomky Anákovy.

Nmb 13 29 Na jihu země sídlí Amálek, na pohoří jsou usazeni Chetejci, Jebúsejci a Emorejci, při moři a podél Jordánu Kenaanci."

Nmb 13 30 Káleb však uklidňoval lid bouřící se proti Mojžíšovi. Říkal: "Vzhůru! Pojďme! Obsadíme tu zemi a jistě se jí zmocníme."

Nmb 13 31 Ale muži, kteří šli spolu s ním, tvrdili: "Nemůžeme vytáhnout proti tomu lidu, vždyť je silnější než my."

Nmb 13 32 Pomluvami zhaněli Izraelcům zemi, kterou prozkoumali: "Země, kterou jsme při průzkumu prošli, je země, která požírá své obyvatele, a všechen lid, který jsme v ní spatřili, jsou muži obrovité postavy.

Nmb 13 33 Viděli jsme tam zrůdy - Anákovci totiž patří ke zrūdám - a zdálo se nám, že jsme nepatrní jako kobylinky, vskutku jsme v jejich očích byli takoví."

Nmb 14 1 Celá pospolitost se pozdvihla; dali se do křiku a lid tu noc proplakal.

Nmb 14 2 Všichni Izraelci reptali proti Mojžíšovi a Áronovi a celá pospolitost jim vyčítala: "Kéž bychom byli zemřeli v egyptské zemi nebo na této poušti! Kéž bychom zemřeli!"

Nmb 14 3 Proč nás Hospodin přivedl do této země? Abychom padli mečem? Aby se naše ženy a děti staly kořistí? Nebude pro nás lépe vrátit se do Egypta?"

Nmb 14 4 I řekli si vespolek: "Ustanovme si náčelníka a vraťme se do Egypta!"

Nmb 14 5 Tu padli Mojžíš a Áron na tvář před celým shromážděním pospolitosti Izraelců.

Nmb 14 6 Jozue, syn Núnův, a Káleb, syn Jefunův, dva z těch, kdo dělali průzkum v zemi, roztrhli svá roucha

Nmb 14 7 a domlouvali celé pospolitosti Izraelců: "Země, kterou jsme při průzkumu procházeli, je země převelice dobrá.

Nmb 14 8 Jestliže nám Hospodin bude přát, uvede nás do této země a dá nám ji. Je to země oplývající mlékem a medem.

Nmb 14 9 Nechtějte se přece bouřit proti Hospodinu. Nebojte se lidu té země. Sníme je jako chleba. Jejich ochrana od nich odstoupila, kdežto s námi je Hospodin. Nebojte se jich!"

Nmb 14 10 Celá pospolitost však křičela, aby je ukamenovali. Vtom se všem Izraelcům ukázala při stanu setkávání Hospodinova sláva.

Nmb 14 11 Hospodin řekl Mojžíšovi: "Jak dlouho mě bude tento lid znevažovat? Jak dlouho mi nebude věřit přes všechna znamení, která jsem uprostřed něho konal?"

Nmb 14 12 Budu ho bít morem a vydědím jej, a z tebe učiním větší a zdatnější národ, než je on."

Nmb 14 13 Mojžíš však řekl Hospodinu: "Uslyší o tom Egyptané, neboť z jejich středu jsi vyvedl tento lid svou mocí,

Nmb 14 14 a budou o tom vykládat obyvatelům této země. Ti slyšeli, že ty, Hospodine, jsi uprostřed tohoto lidu, že ty, Hospodine, se zjevuješ tváří v tvář. Tvůj oblak stojí nad nimi, v sloupu oblakovém chodíš před nimi ve dne a v sloupu ohnivém v noci.

Nmb 14 15 Když tento lid do jednoho usmrtíš, pronárody, které slyšely o tobě zprávu, řeknou:

Nmb 14 16 "Protože Hospodin nebyl s to uvést tento lid do země, kterou přísežně zaslíbil, pobil je na poušti."

Nmb 14 17 Nuže, nechť se prosím vyvýší tvá moc, Panovníku, jak jsi prohlásil. Řekl jsi:

Nmb 14 18 "Hospodin je shovívavý a nesmírně milosrdný, odpouští vinu a přestupek, ale viníka nenechá bez trestu, vinu otců stíhá na synech do třetího i čtvrtého pokolení."

Nmb 14 19 Promiň prosím tomuto lidu vinu podle svého velikého milosrdenství, jako jsi mu ji odpouštěl od Egypta až sem."

Nmb 14 20 Hospodin odpověděl: "Na tvou přímluvu promím."

Nmb 14 21 Avšak, jakože jsem živ, Hospodinova sláva naplní celou zemi.

Nmb 14 22 Proto žádný z mužů, kteří viděli mou slávu a má znamení, jež jsem

činil v Egyptě i na poušti, a pokoušeli mě už aspoň desetkrát a neposlouchali mě,
 Nmb 14 23 nespatri zemi, kterou jsem přísazně zaslíbil jejich otcům; nespatri ji
 žádný, kdo mě znevažoval.
 Nmb 14 24 Jen svého služebníka Káleba, protože byl jiného ducha a cele se mi
 oddal, uvedu do země, do níž vstoupil, a jeho potomstvo ji obsadí.
 Nmb 14 25 v dolině sídlí Amálekovci a Kenaanci; zítra se tedy obraťte a táhněte
 pouští cestou k Rákosovému moři."
 Nmb 14 26 Hospodin promluvil k Mojžíšovi a Áronovi:
 Nmb 14 27 "Jak dlouho mám snášet tuto zlou pospolitost, která proti mně stále
 reptá? Slyšel jsem reptání Izraelců, jak proti mně reptají.
 Nmb 14 28 Vyřídím jim: Jakože jsem živ, je výrok Hospodinův, naložím s vámi tak,
 jak jste si o to říkali.
 Nmb 14 29 Na této poušti padnou vaše mrtvá těla, vás všech povoláných do služby,
 kolik je vás všech od dvacetiletých výše, kdo jste proti mně reptali.
 Nmb 14 30 Věru že nevezdete do země kromě Káleba, syna Jefunova, a Jozua, syna
 Núnova, ačkoliv jsem pozvedl ruku k přísaze, že v ní budete přebývat.
 Nmb 14 31 Ale vaše děti, o nichž jste tvrdili, že se stanou kořistí, do ní
 uvedu, takže poznají zemi, kterou jste zavrhlí.
 Nmb 14 32 Avšak vy, vaše mrtvá těla padnou na této poušti
 Nmb 14 33 a vaši synové budou pastevcí na poušti po čtyřicet let. Ponesou
 následky vašeho smilstva, dokud vaše mrtvá těla nebudou do jednoho ležet na poušti.
 Nmb 14 34 Podle počtu dnů, v nichž jste dělali průzkum země, ponese své viny.
 Za každý den jeden rok, za čtyřicet dnů čtyřicet let. Tak pocítíte mou nevoli.
 Nmb 14 35 Já Hospodin jsem promluvil. S celou touto zlou pospolitostí, která se
 proti mně spikla, naložím vskutku tímto způsobem: na této poušti do posledního vymřou."
 Nmb 14 36 Muži, které Mojžíš poslal prozkoumat zemi a kteří po návratu
 podněcovali celou pospolitost k reptání proti němu tím, že pohaněli tuto zemi pomluvami,
 Nmb 14 37 ti muži, kteří pohaněli zemi zlými pomluvami, zemřeli zasažení
 Hospodinem.
 Nmb 14 38 Z oněch mužů, kteří šli prozkoumat zemi, zůstali naživu Jozue, syn
 Núnův, a Káleb, syn Jefunův.
 Nmb 14 39 Když Mojžíš oznámil všem Izraelcům tato slova, začal lid velice
 truchlit.
 Nmb 14 40 Za časného jitra vystoupili nahoru na pohoří. Řekli: "Jsme připraveni
 vystoupit k místu, o němž Hospodin mluvil. Víme, že jsme zhřešili."
 Nmb 14 41 Ale Mojžíš je varoval: "Proč zase přestupujete Hospodinův rozkaz?
 Nezdaří se vám to.
 Nmb 14 42 Nevystupujte tam - vždyť ve vašem středu není Hospodin -, abyste
 neutrpěli porážku od svých nepřátel.
 Nmb 14 43 Amálekovci a Kenaanci tam budou proti vám a vy padnete mečem, protože
 jste se odvrátili od Hospodina. Hospodin s vámi nebude."
 Nmb 14 44 Přesto opovážlivě vystoupili nahoru na pohoří; ale schrána Hospodinovy
 smlouvy ani Mojžíš se nehnuli ze středu tábora.
 Nmb 14 45 Vtom sestoupili Amálekovci a Kenaanci, kteří sídlili v onom pohoří, a
 bili je a pobíjeli až do Chormy.
 Nmb 15 1 Hospodin promluvil k Mojžíšovi:
 Nmb 15 2 "Mluv k Izraelcům a řekni jim: Až vejdete do země, kterou vám dávám,
 abyste v ní sídlili,
 Nmb 15 3 a budete chtít připravit Hospodinu ohnivou oběť - oběť zápalnou nebo
 obětní hod - při plnění slibu nebo k dobrovolnému daru anebo o slavnostních shromážděních, a
 připravíte pro Hospodina libou vůni ze skotu nebo z bravu,
 Nmb 15 4 tedy ten, kdo bude Hospodinu přinášet svůj dar, přinese jako oběť
 přídatnou desetinu éfy bílé mouky zadělané čtvrtinou hínu oleje.
 Nmb 15 5 Na každého beránka připravíš čtvrtinu hínu vína k úlitbě, jak při
 oběti zápalné, tak při obětním hodu.
 Nmb 15 6 Na berana připravíš jako oběť přídatnou dvě desetiny bílé mouky
 zadělané třetinou hínu oleje
 Nmb 15 7 a vína k úlitbě třetinu hínu; to přineseš jako libou vůni pro
 Hospodina.
 Nmb 15 8 Budeš-li připravovat dobytče v oběť zápalnou nebo k obětnímu hodu při
 plnění slibu nebo jako oběť pokojnou Hospodinu,
 Nmb 15 9 přineseš spolu s dobytčetem jako oběť přídatnou tři desetiny bílé
 mouky zadělané polovinou hínu oleje
 Nmb 15 10 a vína přineseš k úlitbě polovinu hínu. To bude k ohnivě oběti jako
 libá vůně pro Hospodina.
 Nmb 15 11 Tak se to bude dělat při každém býku nebo beranu nebo při ovcích či
 kozách,
 Nmb 15 12 podle toho, kolik jich budete obětovat. Tak to připravíte na každý kus
 z celkového počtu.
 Nmb 15 13 Tak to bude dělat podle těchto ustanovení každý domorodec, když bude
 přinášet ohnivou oběť jako libou vůni pro Hospodina.
 Nmb 15 14 A pokud někdo pobývá s vámi jako host nebo kdo žije mezi vámi už po

několik pokolení a bude chtít připravit ohnivou oběť jako libou vůni pro Hospodina, bude dělat všechno, jako to děláte vy.

Nmb 15 15 Ve shromáždění bude platit totéž nařízení pro vás i pro toho, kdo bude pobývat mezi vámi jako host. To je před Hospodinem provždy platné nařízení pro všechna vaše pokolení, jak pro vás, tak pro hosta.

Nmb 15 16 Týmž řádem a touž směrnicí se budete řídit vy i host, který pobývá mezi vámi."

Nmb 15 17 Hospodin dále mluvil k Mojžíšovi:

Nmb 15 18 "Mluv k Izraelcům a řekni jim: Až vejдете do země, do níž vás vedu,

Nmb 15 19 a budete jíst z pokrmů země, odevzdáte pro Hospodina oběť pozdvihování.

Nmb 15 20 Bochánek připravený z prvotin vaší obilní tluče odevzdáte jako oběť pozdvihování. Odevzdáte jej jako oběť pozdvihování z humna.

Nmb 15 21 Z prvotin své obilní tluče budete dávat Hospodinu oběť pozdvihování po všechna svá pokolení."

Nmb 15 22 "Jestliže neúmyslně nedodržíte některý z příkazů, které udělal Hospodin Mojžíšovi,

Nmb 15 23 cokoli z toho, co vám Hospodin prostřednictvím Mojžíše přikázal ode dne, kdy začal Hospodin vydávat příkazy pro všechna vaše pokolení, až dosud,

Nmb 15 24 jestliže se to stalo neúmyslně nedopatřením pospolitosti, připraví celá pospolitost mladého býčka k zápalné oběti jako libou vůni pro Hospodina, i s příslušnou obětí přidavnou a úlitbou, jak je určeno, a jednoho kozla k oběti za hřích.

Nmb 15 25 Kněz vykoná za celou pospolitost Izraelců smírčí obřady, a bude jim odpuštěno. Stalo se to neúmyslně a oni přinesli svůj dar, ohnivou oběť pro Hospodina, i oběť za hřích před Hospodinem za to, co učinili neúmyslně.

Nmb 15 26 Celé pospolitosti Izraelců bude odpuštěno, i hostu, který přebývá mezi vámi, neboť všechen lid to učinil neúmyslně.

Nmb 15 27 Jestliže se jednatel prohřeší neúmyslně, přivede jednoroční kozu k oběti za hřích.

Nmb 15 28 Kněz vykoná smírčí obřady za toho, kdo se neúmyslně prohřešil, kdo se před Hospodinem dopustil něčeho neúmyslně, vykoná za něho smírčí obřady, a bude mu odpuštěno.

Nmb 15 29 Budete mít tentýž řád pro domorodce mezi Izraelci i pro hosta, který pobývá mezi vámi, když se někdo něčeho dopustí neúmyslně.

Nmb 15 30 Ale ten, kdo něco spáchá úmyslně, ať domorodec nebo host, hanobí Hospodina. Takový bude vyobcován ze společenství svého lidu.

Nmb 15 31 Pohrdl Hospodinovým slovem a porušil jeho příkaz. Takový musí být bezpodmínečně vyobcován, lpí na něm vina."

Nmb 15 32 Když Izraelci prodlévali na poušti, přistihli muže, který v den odpočinku sbíral dříví.

Nmb 15 33 Ti, kdo jej přistihli, jak sbírá dříví, předvedli jej před Mojžíše a Árona a před celou pospolitost.

Nmb 15 34 Dali ho střežit, neboť nebylo zřejmé, co se s ním má stát.

Nmb 15 35 Hospodin řekl Mojžíšovi: "Ten muž musí zemřít. Celá pospolitost jej ukamenuje venku za táborem."

Nmb 15 36 Celá pospolitost ho vyvedla ven za tábor a ukamenovali ho, takže zemřel, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal.

Nmb 15 37 Hospodin řekl Mojžíšovi:

Nmb 15 38 "Mluv k Izraelcům a řekni jim, aby si po všechna pokolení dělali na okraji svých šatů trásně a nad trásně ať se dávají na okraj svého roucha purpurově fialovou stuhu.

Nmb 15 39 Budete mít trásně, abyste si při pohledu na ně připomínali všechna Hospodinova přikázání a plnili je, abyste se neřídili vlastním srdcem a vlastníma očima, jako se jimi řídí smilníci,

Nmb 15 40 abyste si připomínali a plnili všechna má přikázání a byli svatými pro svého Boha.

Nmb 15 41 Já jsem Hospodin, váš Bůh, já jsem vás vyvedl z egyptské země, abych vám byl Bohem. Já jsem Hospodin, váš Bůh."

Nmb 16 1 Lévijec Kórach, syn Jishára, syna Kehatova, přibrať Dátana a Abírama, syny Elíabovy, též Óna, syna Peletova, Rúbenovce,

Nmb 16 2 a s dvěma sty padesáti muži povstali proti Mojžíšovi; byli to Izraelci, předáci pospolitosti, kteří zastupovali lid při slavnostech, muži pověstní.

Nmb 16 3 Shromáždili se proti Mojžíšovi a Áronovi a vyčítali jim: "Příliš mnoho si osobujete. Celá pospolitost, všichni v ní jsou svatí a Hospodin je uprostřed nich. Proč se povznášíte nad Hospodinovo shromáždění?"

Nmb 16 4 Když to Mojžíš uslyšel, padl na tvář.

Nmb 16 5 Potom promluvil ke Kórachovi a celé jeho skupině: "Ráno oznámí Hospodin, kdo je jeho a kdo je svatý, komu tedy dovolí, aby k němu přistupoval. Koho vyvolí, tomu dovolí, aby k němu přistupoval.

Nmb 16 6 Udělejte toto: Vezměte si kadidelnice, Kórach a celá jeho skupina,

Nmb 16 7 a zítra do nich dejte oheň a vložte na ně před Hospodinem kadidlo. Muž, kterého vyvolí Hospodin, ten bude svatý. Příliš mnoho si osobujete, Léviovci!"

Nmb 16 8 Potom řekl Mojžíš Kórachovi: "Nuže poslyšte, Léviovci."

Nmb 16 9 Je vám to málo, že vás Bůh Izraele oddělil od pospolitosti Izraele a dovolil, abyste k němu přistupovali, vykonávali službu při Hospodinově příbytku, stáli před pospolitostí a přisluhovali jí?

Nmb 16 10 Dovolil přistupovat tobě i všem tvým bratřím Léviovcům s tebou. A vy se domáháte i kněžského úřadu.

Nmb 16 11 To znamená, že ty a celá tvoje skupina se srocujete proti Hospodinu. Co je Áron, že proti němu reptáte?"

Nmb 16 12 Nato dal Mojžíš předvolat Dátana a Abírama, syny Eliabovy. Odpověděli: "Nepřijdeme.

Nmb 16 13 Což je to málo, že jsi nás vyvedl ze země oplývající mlékem a medem, abys nás umoril na poušti? To se ještě opovažuješ dělat ze sebe nad námi velitele?

Nmb 16 14 Ještě jsi nás neuvedl do země oplývající mlékem a medem, ještě jsi nám nedal do dědictví pole ani vinice. To chceš vyloupnout těmto mužům oči? Nepřijdeme."

Nmb 16 15 Mojžíš zlobně vzplanul a volal k Hospodinu: "Neobracej se k jejich obětním darům. Ani jediného osla jsem od nich nevzal a nikomu z nich jsem neudělal nic zlého."

Nmb 16 16 Mojžíš potom Kórachovi nařídil: "Ty a celá tvoje skupina buďte zde před Hospodinem. Zítra tu budete, ty, oni i Áron.

Nmb 16 17 Každý si vezmete svou kadidelnici; dáte do ní kadidlo a přinesete každý svou kadidelnici před Hospodina, dvě stě padesát kadidelnic. Také ty a Áron, každý svou kadidelnici."

Nmb 16 18 Každý si tedy vzal svou kadidelnici, dali do nich oheň, vložili do nich kadidlo a postavili se ke vchodu do stanu setkávání, i Mojžíš a Áron.

Nmb 16 19 Kórach shromáždil proti nim celou pospolitost ke vchodu do stanu setkávání. Vtom se celé pospolitosti ukázala Hospodinova sláva.

Nmb 16 20 Hospodin promluvil k Mojžíšovi a Áronovi:

Nmb 16 21 "Oddělte se od této pospolitosti. Chci s nimi rázně skoncovat."

Nmb 16 22 Oba padli na tvář a volali: "Bože, Bože duchů veškerého tvorstva, jen jediný muž zhřešil a ty bys byl rozlícen na celou pospolitost?"

Nmb 16 23 Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

Nmb 16 24 "Domluv pospolitosti: Vyklidíte prostor kolem příbytku Kórachova, Dátanova a Abíramova!"

Nmb 16 25 Mojžíš se hned odebral k Dátanovi a Abíramovi a starší izraelští šli za ním.

Nmb 16 26 Promluvil k pospolitosti: "Odstupte od stanů těchto svévolných mužů a nedotýkejte se ničeho, co je jejich, abyste nebyli smetení spolu se všemi jejich hříchy."

Nmb 16 27 I vyklidili okolí příbytku Kórachova, Dátanova a Abíramova. Dátan a Abíram však vyšli a postavili se u vchodu do svých stanů se svými ženami, syny a dětmi.

Nmb 16 28 Mojžíš řekl: "Podle toho poznáte, že mě poslal Hospodin, abych činil všechny tyto skutky, a že nedělám nic z vlastní vůle:

Nmb 16 29 Jestliže tito lidé zemrou, jako umírá každý člověk, a postihne je obecný lidský úděl, neposlal mě Hospodin.

Nmb 16 30 Jestliže však Hospodin stvoří něco mimořádného a půda rozevře svůj chřtán a pohltní je se vším, co je jejich, takže sestoupí zaživa do podsvětí, poznáte, že tito muži znevažili Hospodina."

Nmb 16 31 Sotva to všechno domluvil, rozpoltila se pod nimi půda,

Nmb 16 32 země otevřela svůj chřtán a pohltila je i jejich obydlí a všechny lidi, kteří byli s Kórachem, i všechnen majetek.

Nmb 16 33 Sestoupili do podsvětí zaživa se vším, co bylo jejich, a země se nad nimi zavřela; zmizeli zprostředku shromáždění.

Nmb 16 34 Celý Izrael, který byl kolem nich, při jejich křiku utekl. Řekli si: "Aby i nás země nepohltila."

Nmb 16 35 Od Hospodina pak vyšlehl oheň a pozřel těch dvě stě padesát mužů přinášejících kadidlo.

Nmb 16 36

Nmb 16 37

Nmb 16 38

Nmb 16 39

Nmb 16 40

Nmb 16 41

Nmb 16 42

Nmb 16 43

Nmb 16 44

Nmb 16 45

Nmb 16 46

Nmb 16 47

Nmb 16 48

Nmb 16 49

Nmb 16 50

Nmb 17 1 Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

Nmb 17 2 "Řekni Eleazarovi, synu kněze Árona, ať vynese ze spáleniště kadidelnice, neboť jsou svaté, a oheň z nich dej rozmetat opodál.

Nmb 17 3 Z kadidelnic těch, kteří pro svůj hřích přišli o život, se udělají

tepané pláty k obložení oltáře; přinesli je před Hospodina, a proto jsou svaté; budou pro Izraelce znamením."

Nmb 17 4 Kněz Eleazar tedy vzal měděné kadidelnice, které přinesli ti, kdo byli spáleni, a vytepalí z nich obložení k oltáři

Nmb 17 5 jako výstražnou připomínku pro Izraelce, aby nikdo nepovolal, kdo by nepocházel z potomstva Áronova, nepřistupoval a nechtěl pálit před Hospodinem kadidlo, nebo dopadne jako Kórach a jeho skupina, jak mu to řekl Hospodin prostřednictvím Mojžíše.

Nmb 17 6 Druhého dne reptala celá pospolitost Izraelců proti Mojžíšovi a Áronovi: "Vy jste příčinou smrti Hospodinova lidu."

Nmb 17 7 Když se však pospolitost shromáždila proti Mojžíšovi a Áronovi a obrátili se k stanu setkávání, hle, přikryl jej oblak a ukázala se Hospodinova sláva.

Nmb 17 8 I šel Mojžíš s Áronem před stan setkávání.

Nmb 17 9 Hospodin k Mojžíšovi promluvil:

Nmb 17 10 "Vzdal se od této pospolitosti! Chci s nimi rázně skoncovat." Tu padli oba na tvář

Nmb 17 11 a Mojžíš řekl Áronovi: "Vezmi kadidelnici, dej do ní oheň z oltáře a vlož kadidlo a rychle jdi k pospolitosti. Vykonej za ně smírcí obřady, neboť již vyšlehl od Hospodina hrozný hněv, pohroma již začala."

Nmb 17 12 Áron vzal kadidelnici, jak mu řekl Mojžíš, a běžel doprostřed shromáždění. Ale pohroma v lidu již začala. Zapálil kadidlo, aby vykonal smírcí obřady za lid.

Nmb 17 13 Postavil se mezi mrtvé a živé a pohroma se zastavila. [(Numbers 17:14) Mrtvých při té pohromě bylo čtrnáct tisíc sedm set, kromě mrtvých v případě Kórachově.] [(Numbers 17:15) Pak se Áron vrátil k Mojžíšovi ke vchodu do stanu setkávání. Pohroma byla zastavena.] [(Numbers 17:16) Hospodin promluvil k Mojžíšovi:] [(Numbers 17:17) "Mluv k Izraelcům a vezmi od nich po holi za každý otcovský rod, od všech předáků dvanáct holí za jejich otcovské rody. Jméno každého napíšeš na jeho hůl.] [(Numbers 17:18) Áronovo jméno napíšeš na hůl Léviho; za každého představitele otcovského rodu bude jedna hůl.] [(Numbers 17:19) Uložíš je do stanu setkávání před schránu svědectví, tam, kde se s vámi setkávám.] [(Numbers 17:20) Hůl muže, kterého vyvolím, vypučí. Tak zkotím reptání Izraelců, kteří proti vám reptají."] [(Numbers 17:21) Mojžíš k Izraelcům promluvil a všichni jejich předáci mu odevzdali dvanáct holí, za každého předáka po holi za jeho otcovský rod; Áronova hůl byla uprostřed mezi jejich holemi.] [(Numbers 17:22) Mojžíš uložil hole ve stanu svědectví před Hospodinem.] [(Numbers 17:23) Když pak nazítrí Mojžíš vešel do stanu svědectví, hle, Áronova hůl za dům Léviho vypučela, vyrazilo poupě, rozkvetl květ a dozrály mandle.] [(Numbers 17:24) Všechny hole vynesl Mojžíš od Hospodina ke všem Izraelcům, aby to viděli, a každý si vzal svou hůl.] [(Numbers 17:25) Hospodin řekl Mojžíšovi: "Dones Áronovu hůl zpátky před schránu svědectví, aby byla opatrována jako znamení pro vzpurné. Tak skončuješ s jejich reptáním proti mně a nezemrou."] [(Numbers 17:26) I učinil Mojžíš přesně tak, jak mu Hospodin přikázal.] [(Numbers 17:27) Ale Izraelci řekli Mojžíšovi: "Ach, zjaldeme, zhyne, my všichni zhyne."] [(Numbers 17:28) Každý, kdo se jen přiblíží k Hospodinovu příbytku, zemře. Máme snad do jednoho zhytnout?"]

Nmb 18 1 Hospodin řekl Áronovi: "Ty a s tebou tvoji synové i celý tvůj rod budete odpovědni za každou nepravost ve svatyni; ty a s tebou tvoji synové budete odpovědni za každou nepravost svého kněžství.

Nmb 18 2 Také svým bratřím, pokolení Léviho, kmenu svého otce, dovolíš, aby přistupovali s tebou. Přidruží se k tobě a budou ti přisluhovat, kdežto ty a s tebou tvoji synové budete před stanem svědectví.

Nmb 18 3 Budou držet stráž u tebe i stráž při celém stanu. Ale k předmětům ve svatyni a k oltáři se nepřiblíží, aby nezemřeli ani oni ani vy.

Nmb 18 4 Přidruží se k tobě a budou držet stráž při stanu setkávání a konat při stanu veškerou službu. Nikdo nepovolalý se k vám nepřiblíží.

Nmb 18 5 Budete držet stráž při svatyni a stráž při oltáři, aby už na Izraelce nedolehl hrozný hněv.

Nmb 18 6 Já sám jsem vzal vaše bratry lévijce z Izraelců pro vás jako dar, jako darované Hospodinu, aby vykonávali službu při stanu setkávání.

Nmb 18 7 Ty však a s tebou tvoji synové budete dbát na své kněžské povinnosti ve všem, co se týká oltáře i služby uvnitř před oponou; tam budete sloužit. Vaši kněžskou službu vám dávám darem. Kdyby se přiblížil někdo nepovolalý, zemře."

Nmb 18 8 Hospodin promluvil k Áronovi: "Hle, dávám ti na starost své oběti pozdvihování; dávám je provždy platným nařízením tobě i tvým synům jako příděl ze všech svatých darů Izraelců.

Nmb 18 9 Z nejsvětějších darů, z toho, co nepřijde na oheň, ti bude patřit toto: všechny jejich obětní dary při každé jejich oběti přídavné i při každé jejich oběti za hřích a za vinu, které mi budou dávat; nejsvětější dary budou patřit tobě a tvým synům.

Nmb 18 10 Na velesvatém místě je budeš jíst; bude je jíst každý mužského pohlaví; svaté patří tobě.

Nmb 18 11 Toto bude tvoje: oběť pozdvihování z jejich darů. Při všech obětech podávání, přinášených Izraelci, dávám ji tobě a s tebou i tvým synům a dcerám provždy platným nařízením; smí je jíst každý, kdo je v tvém domě čistý.

Nmb 18 12 Dávám ti všechnen nejlepší čerstvý olej a všechnen nejlepší mošt a obilí, jejich prvotiny, které budou odevzdávat Hospodinu.

Nmb 18 13 Tvoje budou rané plody ze všeho, co bude v jejich zemi, co budou

přinášet Hospodinu; smí je jíst každý, kdo je v tvém domě čistý.
Nmb 18 14 Tvé bude i všechno, co je v Izraeli postiženo klatbou.
Nmb 18 15 Všechno, co z veškerého tvorstva otvírá lůno a co se přináší v obět
Hospodinu, jak z lidí, tak z dobytka, bude tvoje; avšak prvorozené z lidí bezpodmínečně
vyplatíš, také vyplatíš prvorozené z nečistého dobytka.
Nmb 18 16 Budeš je vyplácet od stáří jednoho měsíce; výplatné se bude vyměřovat
ve stříbře: pět šekelů podle váhy určené svatyní; jeden šekel je dvacet zrn.
Nmb 18 17 Nebudeš vyplácet jen prvorozené ze skotu nebo prvorozené z ovcí či z
koz; je to svaté. Jejich krví pokropíš oltář a jejich tuk obrátíš v obětní dým. To je ohnivá
oběť, libá vůně pro Hospodina.
Nmb 18 18 Jejich maso bude tvoje, stejně jako jsou tvoje hrudí z oběti podáváníí
a pravá kýta.
Nmb 18 19 Všechny oběti pozdvihování svatých darů, které pozdvihují Izraelci k
Hospodinu, dávám tobě a s tebou i tvým synům a dcerám provždy platným nařízením. Je to smlouva
potvrzená solí, provždy platná před Hospodinem pro tebe i pro tvé potomstvo."
Nmb 18 20 Hospodin řekl Áronovi: "V jejich zemi nebudeš mít mezi nimi dědictví
ani podíl. Tvůj podíl i tvé dědictví uprostřed Izraelců jsem já.
Nmb 18 21 Léviocům dávám v Izraeli za dědictví všechny desátky za jejich
službu, neboť oni konají službu při stanu setkávání.
Nmb 18 22 Izraelci ať se už ke stanu setkávání nepřibližují, aby se neobtěžili
hříchem a nezemřeli.
Nmb 18 23 Službu při stanu setkávání budou konat pouze lévijsi; sami budou
odpovědni za každou svou nepravost. To je provždy platné nařízení pro všechna vaše pokolení. A
nebudou mít uprostřed Izraelců dědictví.
Nmb 18 24 Zato dávám lévijským za dědictví desátky Izraelců, které pozdvihují k
Hospodinu v oběť pozdvihování. Proto jsem jim řekl, že nebudou mít uprostřed Izraelců
dědictví."
Nmb 18 25 Hospodin promluvil k Mojžíšovi:
Nmb 18 26 "Mluv k lévijským a řekni jim: Když převeźmete od Izraelců desátky,
které vám od nich dávám do dědictví, budete z nich pozdvihovat v oběť Hospodinu desátý díl z
desátku.
Nmb 18 27 To vám bude uznáno za vaši oběť pozdvihování, jako by šlo o obilí z
humna a o šťávu z lisu.
Nmb 18 28 Tak budete pozdvihovat také vy oběť pozdvihování Hospodinu, totiž ze
všech svých desátků, které od Izraelců přijmete, a z nich odevzdáte Hospodinovu oběť
pozdvihování knězi Áronovi.
Nmb 18 29 Ze všech darů vám náležejících budete pozdvihovat každou oběť
pozdvihování Hospodinu, svatý díl ze všeho nejlepšího.
Nmb 18 30 Dále jim řekneš: Když budete pozdvihovat to nejlepší z nich, bude to
lévijským uznáno jako výtěžek z humna a lisu.
Nmb 18 31 Smíte to jíst spolu se svými rodinami kdekoli, neboť to je vaše mzda
za vaši službu při stanu setkávání.
Nmb 18 32 Neobtěžíte se hříchem, když z toho budete pozdvihováním oddělovat to
nejlepší, nezneseš svaté dary Izraelců a nezemřete."
Nmb 19 1 Hospodin promluvil k Mojžíšovi a Áronovi:
Nmb 19 2 "Toto je nařízení zákona, které přikázal Hospodin: Mluv k Izraelcům,
ať k tobě přivedou červenohnědou krávu bez vady a bez poskvrny, na niž dosud nebylo vloženo
jho.
Nmb 19 3 Předáte ji knězi Eleazarovi; ten ji vyvede ven z tábora a za jeho
přítomnosti bude poražena.
Nmb 19 4 Kněz Eleazar potom nabere na prst trochu její krve a sedmkrát stříkne
krví směrem ke stanu setkávání.
Nmb 19 5 Kráva pak před jeho očima bude spálena; spálí se její kůže i maso a
krev včetně výmětů.
Nmb 19 6 Potom vezme kněz cedrové dřevo s yzopem a karmínovým barvivem a hodí
je na spalovanou krávu.
Nmb 19 7 Až si kněz vypere roucha a omyje se celý vodou, může vejít do tábora,
ale bude nečistý až do večera.
Nmb 19 8 I ten, kdo ji spaluje, vypere si ve vodě roucha, celý se omyje vodou a
bude nečistý až do večera.
Nmb 19 9 Někdo čistý sebere popel ze spálené krávy a uloží jej na čisté místo
venku za táborem. Tam se bude uchovávat pro pospolitost Izraelců, pro přípravu očištné vody k
očišťování od hříchu.
Nmb 19 10 I ten, kdo sebere popel z krávy, vypere si roucha a bude nečistý až do
večera. To bude provždy platné nařízení pro Izraelce i pro hosta, který pobývá mezi nimi:
Nmb 19 11 Kdo by se dotkl kteréhokoli mrtvého člověka, bude nečistý po sedm dní.
Nmb 19 12 Třetího a sedmého dne se bude tou vodou očišťovat od hříchu a bude
čistý. Jestliže se však nebude očišťovat od hříchu třetího a sedmého dne, nebude čistý.
Nmb 19 13 Každý, kdo by se dotkl mrtvého, člověka, který zemřel, a neočistil by
se od hříchu, poskvrní Hospodinův příbytek. Takový bude z Izraele vyobcován, neboť nebyl
pokropen očištnou vodou; je nečistý, jeho nečistota na něm zůstává lpět.
Nmb 19 14 Toto je řád: Když někdo zemře ve stanu, každý, kdo do toho stanu

vstoupí, a každý, kdo v tom stanu je, bude nečistý po sedm dní.
 Nmb 19 15 Také každá otevřená nádoba, pokud na ní není přivázána poklice, bude nečistá.

Nmb 19 16 Každý, kdo se na poli dotkne skoleného mečem nebo mrtvého anebo lidských kostí či hrobu, bude nečistý po sedm dní.

Nmb 19 17 Pro nečistého vezmou trochu prachu z krávy spálené k očišťování od hříchu a na něj se do nádoby nalije čerstvá voda.

Nmb 19 18 Někdo čistý vezme yzop, smočí v té vodě a stříkne na stan, na všechno nádobí i na všechny lidi, kteří tam jsou, i na toho, kdo se dotkl kostí nebo skoleného anebo mrtvého či hrobu.

Nmb 19 19 Třetího a sedmého dne stříkne čistý na nečistého, a tak jej očistí sedmého dne od hříchu. Ten si vypere roucho, omyje se vodou a večer bude čistý.

Nmb 19 20 Když se někdo znečistí a od hříchu se neočistí, bude vyobcován ze shromáždění, neboť poskvrnil Hospodinovu svatyni; nebyl pokropen očištnou vodou, je nečistý.

Nmb 19 21 To jim bude provždy platné nařízení. Ten, kdo bude stříkat očištnou vodou, vypere si roucha, a kdo se dotkne očištné vody, bude nečistý až do večera.

Nmb 19 22 Také vše, čeho se dotkne nečistý, bude nečisté, i člověk, který se ho dotkne, bude nečistý až do večera."

Nmb 20 1 Celá pospolitost Izraelců dorazila v prvním měsíci na poušť Sin. Lid se usadil v Kádeši. Tam zemřela Mirjam a byla tam i pochována.

Nmb 20 2 Pospolitost neměla vody. Proto se srotili proti Mojžíšovi a Áronovi.

Nmb 20 3 Lid se dal s Mojžíšem do sváru. Naříkali: "Kéž bychom byli také zahynuli, když zahynuli naši bratři před Hospodinem!

Nmb 20 4 Proč jste zavedli Hospodinovo shromáždění na tuto poušť? Abychom tu pomřeli, my i náš dobytek?

Nmb 20 5 Proč jste nás vyvedli z Egypta? Abyste nás uvedli na toto zlé místo? Na místo, kde nelze sít obilí ani pěstovat fíky nebo vinnou révu či granátová jablka, ba není tady ani voda k napití."

Nmb 20 6 I odešli Mojžíš a Áron od shromáždění ke vchodu do stanu setkávání a padli na tvář. Tu se jim ukázal a Hospodinova sláva.

Nmb 20 7 Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

Nmb 20 8 "Vezmi hůl, svolaj spolu se svým bratrem Áronem pospolitost a před jejich očima promluvte ke skalisku, ať vydá vodu. Vyvedeš jim tak vodu ze skaliska a napojíš pospolitost i jejich dobytek."

Nmb 20 9 Mojžíš tedy vzal hůl, která byla před Hospodinem, jak mu přikázal.

Nmb 20 10 I svolal Mojžíš s Áronem shromáždění před skalisko. Řekl jim: "Poslyšte, odbojníci! To vám z tohoto skaliska máme vyvést vodu?"

Nmb 20 11 Nato Mojžíš pozdvihl ruku, dvakrát udeřil svou hůl do skaliska a vytryskl proud vody, takže se napila pospolitost i jejich dobytek.

Nmb 20 12 Hospodin však Mojžíšovi a Áronovi řekl: "Protože jste mi neuvěřili, když jste měli před syny Izraele dosvědčit mou svatost, neuvedete toto shromáždění do země, kterou jim dám."

Nmb 20 13 To jsou Vody Meríba (to je Vody sváru), protože se Izraelci přeli s Hospodinem; on však mezi nimi prokázal svou svatost.

Nmb 20 14 Mojžíš vyslal z Kádeše posly k edómskému králi se žádostí: "Toto praví tvůj bratr Izrael: Ty znáš všechny útrapy, které nás potkaly.

Nmb 20 15 Naši otcové sestoupili do Egypta. V Egyptě jsme sídlili po dlouhý čas. Egypťané však s námi i s našimi otci nakládali zle.

Nmb 20 16 Úpěli jsme k Hospodinu a on nás vyslyšel. Seslal svého posla a vyvedl nás z Egypta. A tak jsme v Kádeši, v městě na pomezí tvého území.

Nmb 20 17 Nech nás prosím projít tvou zemí. Nepotáhneme přes pole ani vinice a nebudeme pít vodu ze studní. Půjdeme Královskou cestou a neodbočíme napravo ani nalevo, dokud neprojdeme tvým územím."

Nmb 20 18 Ale Edóm mu řekl: "Mou zemí procházet nebudeš, jinak proti tobě vytáhnu s mečem."

Nmb 20 19 Izraelci mu odpověděli: "Potáhneme po silnici. Jestliže budeme pít tvou vodu, my nebo náš dobytek, zaplatíme ji. O nic jiného nejde, než abychom mohli pěšky projít."

Nmb 20 20 Edóm zase odmítl: "Procházet nebudeš." A vytáhl proti němu s početným lidem a s velkou mocí.

Nmb 20 21 Tak odmítl Edóm povolit Izraeli průchod svým územím, a Izrael se mu vyhnul.

Nmb 20 22 Z Kádeše táhli dál a celá pospolitost Izraelců dorazila k hoře Hóru.

Nmb 20 23 Na hoře Hóru na pomezí edómské země řekl Hospodin Mojžíšovi a Áronovi:

Nmb 20 24 "Áron bude připojen ke svému lidu a nevejde do země, kterou dám Izraelcům, protože jste jednali vzpurně proti mému rozkazu při vodách sváru.

Nmb 20 25 Vyveď Árona a jeho syna Eleazara vzhůru na horu Hór.

Nmb 20 26 Svlékni Áronovi jeho roucho a oblec do něho jeho syna Eleazara. Áron bude připojen k svému lidu, zemře tam."

Nmb 20 27 Mojžíš vykonal, co mu přikázal Hospodin. Před očima celé pospolitosti vystoupili na horu Hór.

Nmb 20 28 Mojžíš svlékl Áronovi jeho roucho a oblékl do něho jeho syna Eleazara.

I zemřel tam Áron na vrcholu hory. Mojžíš s Eleazarem s hory pak sestoupili.
 Nmb 20 29 Když celá pospolitost spatřila, že Áron zesnul, celý dům izraelský
 Árona oplakával po třicet dní.
 Nmb 21 1 Když uslyšel aradský král, Kenaanec sídlící v Negebu, že Izrael
 přichází cestou z Atárimu, dal se s Izraelem do boje a některé z nich zajal.
 Nmb 21 2 Tu se Izrael zavázal Hospodinu slibem: "Jestliže skutečně vydáš do
 mých rukou tento lid, zničím jejich města jako klatá."
 Nmb 21 3 Hospodin Izraele vyslyšel a Kenaanec mu vydal. Vyhubil je i s jejich
 městy jako klaté a nazval to místo Chorma (to je klatbě propadlé).
 Nmb 21 4 Z hory Hóru táhli dál cestou k Rákosovému moři, aby obešli edómskou
 zemi. Avšak lid propadl na té cestě malomyslnosti
 Nmb 21 5 a mluvil proti Bohu a proti Mojžíšovi: "Proč jste nás vyvedli z
 Egypta? Abyste nás na poušti umorili? Vždyť tu není chléb ani voda! Tato nuzná strava se nám
 už protiví."
 Nmb 21 6 I poslal Hospodin na lid ohnivě hady. Ti lid štípali, takže v Izraeli
 mnoho lidí pomřelo.
 Nmb 21 7 Lid přišel k Mojžíšovi a přiznával: "Zhřešili jsme, když jsme mluvili
 proti Hospodinu a proti tobě. Modli se k Hospodinu, aby nás těch hadů zbavil." Mojžíš se tedy
 za lid modlil.
 Nmb 21 8 Hospodin Mojžíšovi řekl: "Udělej si hada ohnivce a připevni ho na
 žerď. Když se na něj kterýkoli uštknutý podívá, zůstane naživu."
 Nmb 21 9 Mojžíš tedy udělal bronzového hada a připevnil ho na žerď. Jestliže
 někoho uštkl had a on pohlédl na hada bronzového, zůstal naživu.
 Nmb 21 10 Izraelci táhli dál a utábořili se v Obótu.
 Nmb 21 11 Pak vytáhli z Obótu a utábořili se v Ijé-abárimu, na poušti ležící na
 východ od Moábu.
 Nmb 21 12 Odtud táhli dál a utábořili se v úvalu Zeredu.
 Nmb 21 13 Odtud táhli dál a utábořili se na druhé straně Arnónu, na poušti
 vycházející z emorejského území; Arnón je totiž moábskou hranicí mezi Moábem a Emorejci.
 Nmb 21 14 Proto se říká v Knize Hospodinových bojů: "Přemohl Vahéba v bouři i
 úvaly, Arnón
 Nmb 21 15 a sráz úvalů, který spadá tam, co sídlí Ar, který se dotýká pomezí
 moábského."
 Nmb 21 16 Odtud táhli do Beéru. To je Beér (neboli Studna), kde řekl Hospodin
 Mojžíšovi: "Shromáždí lid a já jim dám vodu."
 Nmb 21 17 Tehdy zpíval Izrael tuto píseň: "Vytryskni, studnice! Zazpívej te o ní!
 Nmb 21 18 Studnici kopali velmožové, hloubili ji urození z lidu palcátem a svými
 holemi." A z pouště táhli do Matany,
 Nmb 21 19 z Matany do Nachalíelu, z Nachalíelu do Bamótu,
 Nmb 21 20 z Bamótu do údolí v poli Moábském při vrcholu Pisgy, který vyčnívá nad
 pustinou Ješímónem.
 Nmb 21 21 Izrael vyslal k emorejskému králi Síchonovi posly se vzkazem:
 Nmb 21 22 "Chtěl bych projít tvou zemí. Neodbočíme do polí ani do vinic a
 nebudeme pít vodu ze studní. Půjdeme královskou cestou, dokud neprojdeme tvým územím."
 Nmb 21 23 Síchon však Izraeli svým územím projít nedovolil, ale shromáždil
 všechny svůj lid a vytáhl proti Izraeli na poušť. Dorazil do Jahsy a bojoval s Izraelem.
 Nmb 21 24 Izrael ho však pobil ostrým mečem a obsadil jeho zemi od Arnónu po
 Jabok až k Amónovcům; hranice Amónovců byla totiž pevná.
 Nmb 21 25 Izrael zabral všechna tato města. Tak se Izrael usadil ve všech
 emorejských městech i v Chešbónu a ve všech jeho vesnicích.
 Nmb 21 26 Chešbón byl totiž městem Síchona, krále emorejského. Ten bojoval proti
 někdejšímu moábskému králi a odňal z jeho rukou všechnu jeho zemi až k Arnónu.
 Nmb 21 27 Proto říkají průpovídkáři: "Vejděte do Chešbónu! Pěkně je vystavěno a
 opevněno Síchonovo město!
 Nmb 21 28 Avšak oheň vyšlehne z Chešbónu, plamen ze Síchonovy tvrze, pozře Ar
 Moábský, baaly posvátných návrší Arnónu.
 Nmb 21 29 Běda tobě, Moábe, jsi ztracen, lide Kemóšův! Učinil z jeho synů
 utečence, z jeho dcer zajatkyně Síchona, krále Emorejců.
 Nmb 21 30 Ale my jsme jim vrhli los. Zanikl Chešbón po Díbón, zpustošili jsme
 jej po Nófach, tam u Médeby."
 Nmb 21 31 Tak se Izrael usadil v emorejské zemi.
 Nmb 21 32 Mojžíš pak poslal zvědy, aby prošli Jaezer. Dobyli jeho vesnice a
 podrobili si Emorejce, kteří tam byli.
 Nmb 21 33 Nato se obrátili a vystoupili cestou k Bášanu. Bášanský král Óg vytáhl
 se vším svým lidem k boji proti nim do Edreí.
 Nmb 21 34 Hospodin však řekl Mojžíšovi: "Neboj se ho, neboť ho vydám do tvých
 rukou se vším jeho lidem i s jeho zemí. Naložíš s ním, jako jsi naložil se Síchonem, králem
 emorejským, sídlícím v Chešbónu."
 Nmb 21 35 A pobili ho i s jeho syny a všechny jeho lid, takže nikdo nevyvázl, a
 jeho zemi obsadili.
 Nmb 22 1 Izraelci táhli dál a utábořili se v Moábských pustinách v Zajordání
 naproti Jerichu.

Nmb	22	2	Balák, syn Sipórův, viděl všechno, co učinil Izrael Emorejčům.
Nmb	22	3	Moáb se velmi obával toho lidu, že je ho tak mnoho, Moáb měl z Izraelců hrůzu.
Nmb	22	4	Proto řekl Moáb midjánským starším: "Teď toto společenství spase všechno kolem nás, jako spásá vůl zeleň na poli." Toho času byl Balák, syn Sipórův, moábským králem.
Nmb	22	5	Ten vyslal posly k Bileámovi, synu Beórovu, do Petóru, který je nad Řekou, do země příslušníků jeho lidu, aby ho takto pozvali: "Hle, z Egypta vyšel lid a pokryl povrch země; usazuje se naproti mně.
Nmb	22	6	Pojď nyní prosím a proklej mi tento lid, neboť je zdatnější nežli já. Snad ho pak porazím a vyženu ze země. Víím, že komu ty požehnáš, je požehnan, a koho ty prokleješ, je proklet."
Nmb	22	7	Moábští a midjánští starší šli s odměnou pro věstce v rukou. Přišli k Bileámovi a vyřídili mu Balákova slova.
Nmb	22	8	Vybídl je: "Tuto noc přenocujte zde; dám vám odpověď, až ke mně promluví Hospodin." Moábští velmožové zůstali tedy u Bileáma.
Nmb	22	9	Bůh přišel k Bileámovi a řekl: "Kdo jsou ti muži u tebe?"
Nmb	22	10	Bileám odpověděl Bohu: "Poslal je ke mně moábský král Balák, syn Sipórův, se vzkazem:
Nmb	22	11	"Hle, z Egypta vyšel lid a pokryl povrch země. Pojď nyní a zatrat' mi jej, snad ho v boji přemohu a vyženu ho."
Nmb	22	12	Bůh však Bileámovi poručil: "Nepůjdeš s nimi a neprokleješ ten lid, neboť je požehnaný!"
Nmb	22	13	Ráno Bileám vstal a řekl Balákovým velmožům: "Jděte do své země. Hospodin odmítl pustit mě s vámi."
Nmb	22	14	Moábští velmožové se vydali na cestu, přišli k Balákovi a řekli: "Bileám odmítl s námi jít."
Nmb	22	15	Balák tedy poslal znovu velmože, ve větším počtu a váženější než předchozí.
Nmb	22	16	Přišli k Bileámovi a řekli mu: "Toto praví Balák, syn Sipórův: Nijak se nerozpakuj ke mně přijít.
Nmb	22	17	Převelice tě poctím a učiním vše, co mi řekneš. Jen pojď a zatrat' mi ten lid!"
Nmb	22	18	Bileám však Balákovým služebníkům odpověděl: "I kdyby mi Balák dal dům plný stříbra a zlata, nemohl bych přestoupit rozkaz Hospodina, svého Boha, a učinit cokoli, ať malého nebo velkého.
Nmb	22	19	Přesto prosím zůstaňte zde i této noci, ať zvím, co bude Hospodin dále se mnou mluvit."
Nmb	22	20	V noci přišel Bůh k Bileámovi a řekl mu: "Když ti muži tě přišli pozvat, jdi s nimi. Ale budeš dělat jenom to, co ti poručím."
Nmb	22	21	Bileám tedy ráno vstal, osedlal svou oslici a jel s moábskými velmoži.
Nmb	22	22	Vzplanul Bůh hněvem, že jede, a Hospodinův posel se mu postavil do cesty jako protivník. On pak jel na své oslici a byli s ním dva jeho mládenci.
Nmb	22	23	Oslice spatřila Hospodinova posla, jak stojí v cestě s taseným mečem v ruce, uhnula z cesty a šla polem. Bileám oslici bil, aby ji zase zavedl na cestu.
Nmb	22	24	Tu se postavil Hospodinův posel na pěšinu mezi vinicemi, kde byly zídky z obou stran.
Nmb	22	25	Oslice spatřila Hospodinova posla, přitiskla se ke zdi, přitiskla se ke zdi i Bileámovu nohu a on ji znovu bil.
Nmb	22	26	Hospodinův posel opět přešel a postavil se v soutěsce, kde nebylo možno uhnout napravo ani nalevo.
Nmb	22	27	Oslice spatřila Hospodinova posla a klekla pod Bileámem. Bileám vzplanul hněvem a bil oslici holí.
Nmb	22	28	Tu otevřel Hospodin oslici ústa a ona řekla Bileámovi: "Co jsem ti udělala, že mě již potřebí biješ?"
Nmb	22	29	Bileám oslici odpověděl: "Protože si ze mne děláš blázný! Mít v ruce meč, byl bych tě už zabil."
Nmb	22	30	Oslice Bileámovi odpověděla: "Což nejsem tvá oslice, na níž jezdíš odjakživa až do dneška? Udělala jsem ti někdy něco takového?" Řekl: "Ne."
Nmb	22	31	I sňal Hospodin clonu z Bileámových očí a on spatřil Hospodinova posla, jak stojí v cestě s taseným mečem v ruce. Poklonil se a padl na tvář.
Nmb	22	32	Hospodinův posel mu řekl: "Proč jsi svou oslici už třikrát bil? Hle, to já jsem vyšel jako tvůj protivník, protože mám tu cestu za pochybenou.
Nmb	22	33	Oslice mě spatřila a vyhnula se mi, teď už potřebí. Kdyby se mi nevyhnula, byl bych tě věru zabil a ji nechal naživu."
Nmb	22	34	Bileám odvětil Hospodinovu poslu: "Zhřešil jsem. Nevěděl jsem, že ty ses mi postavil do cesty. Avšak jestliže se ti to nelíbí, vrátím se zpátky."
Nmb	22	35	Hospodinův posel odpověděl Bileámovi: "Jdi s těmi muži, ale nebudeš mluvit nic než to, co já budu mluvit k tobě." Bileám tedy šel s Balákovými velmoži.
Nmb	22	36	Sotva Balák uslyšel, že Bileám přichází, vyšel mu vstříc do moábského města, které leží při Arnónu na samých hranicích.
Nmb	22	37	Balák řekl Bileámovi: "Copak jsem pro tebe neposílal naléhavě a nezval

tě? Proč jsi ke mně nepřišel? Což tě nejsem s to náležitě uctít?"

Nmb 22 38 Bileám odpověděl Balákovi: "Teď jsem k tobě přišel. Budu však vůbec s to něco promluvit? Budu moci mluvit jen to, co mi vloží do úst Bůh."

Nmb 22 39 Pak šel Bileám s Balákem a přišli do Kirjat-chusótu.

Nmb 22 40 Balák dal připravit k obětním hodům skot a brav a poslal pro Bileáma i pro velmože, kteří byli s ním.

Nmb 22 41 Za jitra pak vzal Balák Bileáma a vyvedl ho na Baalova posvátná návrší. Odtamtud bylo vidět zadní voj lidu.

Nmb 23 1 Bileám řekl Balákovi: "Vybuduj zde sedm oltářů a přiveď mi sem sedm býků a sedm beranů."

Nmb 23 2 Balák učinil, oč ho Bileám požádal. Pak Balák s Bileámem obětovali na každém oltáři býka a berana.

Nmb 23 3 Bileám řekl Balákovi: "Postav se u své zápalné oběti a já půjdu, snad se Hospodin se mnou setká. Co mi ukáže, to ti oznámím." Potom odešel na holé návrší.

Nmb 23 4 A Bůh se s Bileámem setkal. Ten mu řekl: "Připravil jsem sedm oltářů a obětoval jsem na každém oltáři býka a berana."

Nmb 23 5 I vložil Hospodin Bileámovi do úst slovo a řekl: "Vrať se k Balákovi a mluv takto!"

Nmb 23 6 Vrátil se tedy k němu a on stál u své zápalné oběti se všemi moábskými velmoži.

Nmb 23 7 I pronesl svou průpověď: "Z Aramu přivedl mě Balák, z východních hor moábský král: Pojď mi proklít Jáкова, pojď zaklínat Izraele!"

Nmb 23 8 Jak mám zatratit, když Bůh neztrácuje? Jak mám zaklínat, když Hospodin nezaklíná?

Nmb 23 9 Vidím ho z temene skal, z pahorků na něj hledím: Je to lid, který přebývá odděleně, nepočítá se mezi pronárody.

Nmb 23 10 Kdo sečte prach Jákovův, kdo spočítá byť jen čtvrtinu Izraele? Kéž umřu smrtí lidí přímých, kéž je můj konec jako jeho!"

Nmb 23 11 Tu se Balák na Bileáma osopil: "Cos mi to provedl? Vzal jsem tě, abys mé nepřátele zatratil, a ty jen žehnáš!"

Nmb 23 12 On však odpověděl: "Což nemusím dbát toho, abych mluvil, co mi vkládá do úst Hospodin?"

Nmb 23 13 Balák mu řekl: "Pojď prosím se mnou na jiné místo, odkud bys jej viděl. Uvidíš zase jen jeho zadní voj, neuvidíš jej celý. Zatratíš mi jej odtamtud."

Nmb 23 14 Vzal ho na pole hlídek, na vrchol Pisgy; vybudoval sedm oltářů a obětoval na každém oltáři býka a berana.

Nmb 23 15 Bileám řekl Balákovi: "Postav se zde u své zápalné oběti, já se pokusím setkat s Hospodinem tamto."

Nmb 23 16 A Hospodin se setkal s Bileámem. Vložil mu do úst slovo a řekl: "Vrať se k Balákovi a mluv takto!"

Nmb 23 17 Když k němu přišel, on stál u své zápalné oběti a s ním moábští velmožové. Balák se ho tázal: "Co mluvil Hospodin?"

Nmb 23 18 I pronesl svou průpověď: "Nuže, slyš, Baláku! Pozorně mi naslouchej, Sípóruv synu!

Nmb 23 19 Bůh není člověk, aby lhal, ani lidský syn, aby litoval. Zdali řekne, a neučiní, promluví, a nedodrží?

Nmb 23 20 Hle, dostal jsem úkol žehnat. On dal požehnání a já to nezvrátím.

Nmb 23 21 Nehledí na kouzla proti Jákovovi, nedbá těch, kdo přejí bídu Izraeli. Hospodin, jeho Bůh, je s ním, hlaholí to v něm královským holdem.

Nmb 23 22 Bůh, který jej vyvedl z Egypta, je mu jako rohy jednorožců.

Nmb 23 23 Proti Jákovovi není zaklínadla, proti Izraeli není věštby. Od tohoto času bude hlášáno o Jákovovi, zvěstováno o Izraeli, co mu Bůh prokázal.

Nmb 23 24 Jaký to lid! Povstává jako lvíce, zvedá se jako lev. Neulehne, dokud nezhltně ulovek, dokud nevypije krev skolených!"

Nmb 23 25 Balák řekl Bileámovi: "Když jej nemůžeš zatratit, aspoň mu nežehnej!"

Nmb 23 26 Ale Bileám odpověděl Balákovi: "Což jsem ti neříkal: Všechno, co bude mluvit Hospodin, vykonám?"

Nmb 23 27 Balák řekl Bileámovi: "Pojď prosím, vezmu tě na jiné místo, snad bude mít Bůh za správné, abys mi jej zatratil odtamtud."

Nmb 23 28 I vzal Balák Bileáma na vrchol Peóru, který ční nad pustinou Ješímonem.

Nmb 23 29 Bileám řekl Balákovi: "Vybuduj zde sedm oltářů a přiveď mi sem sedm býků a sedm beranů."

Nmb 23 30 Balák tedy učinil, co řekl Bileám, a obětoval na každém oltáři býka a berana.

Nmb 24 1 Bileám viděl, že se Hospodinu líbí, aby Izraeli žehnal. Neuchýlil se tedy jako podvakerát předtím k zaklínadlům, nýbrž obrátil se tváří k poušti.

Nmb 24 2 Když se Bileám rozhlédl, spatřil, jak Izrael táboří kmen vedle kmene. Tu se ho zmocnil Boží duch

Nmb 24 3 a on pronesl svou průpověď: "Výrok Bileáma, syna Beórova, výrok muže jasnozřivého,

Nmb 24 4 výrok toho, jenž slyší řeč Boží, jenž mívá vidění od všemocného; když

upadá do vytržení, má odkryté oči.

Nmb 24 5 Jak skvělé jsou tvé stany, Jákobe, tvé příbytky, Izraeli!

Nmb 24 6 Rozprostírají se jako úvaly, jako zahrady nad řekou, jako vonné stromoví vysázené Hospodinem, jako cedry při vodách.

Nmb 24 7 Z jeho věder se řinou vody, jeho símě je hojně zavlažováno, jeho král bude vyvýšen nad Agaga, jeho království bude povzneseno.

Nmb 24 8 Bůh, který ho vyvedl z Egypta, je mu jako rohy jednorožců. Zhltné pronárody, své protivníky, rozhryže jim kosti, protkne je svými šípy.

Nmb 24 9 Stočil se a lehl jako lev, jak lvíce. Donutí ho někdo, aby povstal?

Kdo ti bude žehnat, buď požehnan, kdo tě bude proklínat, buď proklet."
Nmb 24 10 Tu Balák vzplanul proti Bileámovi hněvem. Tleskl rukama a osopil se na Bileáma: "Povolal jsem tě, abys mé nepřátele zatratil, a ty jim jen žehnáš, dokonce již potření.

Nmb 24 11 Tak si běž, odkud jsi přišel! Přislíbil jsem ti prevelikou poctu, avšak Hospodin tě té pocty zbavil."

Nmb 24 12 Bileám odvětil Balákovi: "Což jsem neříkal už tvým poslům, které jsi ke mně poslal:

Nmb 24 13 I kdyby mi Balák dal svůj dům plný stříbra a zlata, nemohl bych přestoupit Hospodinův rozkaz a učinit z vlastní vůle něco dobrého nebo zlého. Budu mluvit, co řekne Hospodin!

Nmb 24 14 A teď tedy jdu ke svému lidu. Ale ještě ti sdělím, co tento lid v budoucnu učiní tvému lidu."

Nmb 24 15 I pronesl svou průpověď: "Výrok Bileáma, syna Beórova, výrok muže jasnozřivého,

Nmb 24 16 výrok toho, jenž slyší řeč Boží, jenž má poznání od Nejvyššího, jenž mívá vidění od všemocného; když upadá do vytržení, má odkryté oči.

Nmb 24 17 Vidím jej, ne však přítomného, hledím na něj, ne však zblízka. Vyjde hvězda z Jákoba, povstane žezlo z Izraele. Protkne spánky Moába, téměř všech šetovců.

Nmb 24 18 Bude podroben i Edóm, podroben bude Seír, Jákobovi nepřátelé. Izrael si povede zdatně.

Nmb 24 19 Panovat bude ten, jenž vzejde z Jákoba, a zahubí toho, kdo vyvázne z města."

Nmb 24 20 Když uviděl Amáleka, pronesl svou průpověď: "Amálek je prvotina pronárodů, ale skončí v záhubě."

Nmb 24 21 Když uviděl Kénijce, pronesl svou průpověď: "Tvé sídlo je mohutné, tvé hnízdo leží na skalisku,

Nmb 24 22 stejně však přijde vniveč, Kajine, jen co tě Ašúr odvede do zajetí!"

Nmb 24 23 Pak pronesl svou průpověď: "Běda! Kdo zůstane naživu, až to Bůh vykoná?

Nmb 24 24 Loďstvo od kitejských břehů pokoří Ašúra, pokoří Ebera. Ale v záhubě skončí i ono."

Nmb 24 25 I vydal se Bileám na cestu a vrátil se, odkud přišel. Rovněž Balák šel svou cestou.

Nmb 25 1 Když Izrael pobýval v Šitímu, začal lid smilnit s Moábkami.

Nmb 25 2 Zvaly totiž lid k obětním hodům svého božstva a lid hodoval a klaněl se jejich božstvu.

Nmb 25 3 Tak se Izrael spřáhl s Baal-peórem. Proto Hospodin vzplanul proti Izraeli hněvem.

Nmb 25 4 I řekl Hospodin Mojžíšovi: "Vezmi všechny představitele lidu a dej jim na slunci zpřerážet údy kvůli Hospodinu, ať se Hospodinův planoucí hněv odvrátí od Izraele."

Nmb 25 5 Mojžíš tedy izraelským soudcům řekl: "Pobijte každý ze svých mužů ty, kdo se spřáhl s Baal-peórem."

Nmb 25 6 I přišel jakýsi Izraelec a přivedl ke svým bratrům Midjánku před očima Mojžíše i celé pospolitosti Izraelců, právě když plakali u vchodu do stanu setkávání.

Nmb 25 7 Když to spatřil Pinchas, syn Eleazara, syna kněze Árona, vystoupil zprostředku pospolitosti, vzal do ruky oštěp,

Nmb 25 8 vešel za izraelským mužem do ženské části stanu a probodl je oba, izraelského muže i tu ženu až k jejím rodidlům. Tak byla mezi Izraelci pohroma zastavena.

Nmb 25 9 Ale mrtvých při té pohromě bylo čtyřiaadvacet tisíc.

Nmb 25 10 Nato promluvil Hospodin k Mojžíšovi:

Nmb 25 11 "Pinchas, syn Eleazara, syna kněze Árona, odvrátil mé rozhořčení od Izraelců tím, že dal uprostřed nich průchod mé žárlivosti, takže jsem ve své žárlivosti s Izraelci neskoncoval.

Nmb 25 12 Proto vyhlas: Hle, daruji mu svou smlouvu pokoje.

Nmb 25 13 Ta bude pro něho i pro jeho potomstvo smlouvou trvalého kněžství za to, že horlil pro svého Boha. Bude za Izraelce vykonávat smírčí obřady."

Nmb 25 14 Jméno zabitého izraelského muže, který byl zabit spolu s Midjánkou, bylo Zimrí, syn Sálův; byl to předák jednoho rodu Šimeónova.

Nmb 25 15 Jméno zabitě midjánské ženy bylo Kozbí, dcera Súrova; ten byl kmenový náčelník jednoho rodu v Midjánsku.

Nmb 25 16 Hospodin dále mluvil k Mojžíšovi:

Nmb 25 17 "Napadni Midjánce a pobijte je.

Nmb	25	18	Oni napadli vás svými nástrahami, které vám nastražili prostřednictvím
Peóra a své sestry Kozbí, dcery midjánského náčelníka, zabité v den pohromy, která vznikla			
kvůli Peórovi." [(Numbers 25:19) Po té pohromě]			
Nmb	26	1	řekl Hospodin Mojžíšovi a Eleazarovi, synu kněze Árona:
Nmb	26	2	"Pořídte soupis celé pospolitosti Izraelců, od dvacetiletých výše
podle otcovských rodů, všech, kteří jsou v Izraeli schopni vycházet do boje."			
Nmb	26	3	I promluvil k nim Mojžíš s knězem Eleazarem na Moábských pustinách u
Jordánu naproti Jerichu			
Nmb	26	4	a pořídili soupis od dvacetiletých výše, jak přikázal Hospodin
Mojžíšovi. Toto byli Izraelci, kteří vyšli z egyptské země:			
Nmb	26	5	Rúben, Izraelův prvorozený. Rúbenovci: Chanók a od něho chanócká
čeleď, od Palúa palúská čeleď,			
Nmb	26	6	od Chesróna chesrónská čeleď, od Karmího karmíjská čeleď.
Nmb	26	7	To jsou rúbenské čeledi; povolaných do služby z nich bylo čtyřicet tři
tisíce sedm set třicet.			-
Nmb	26	8	Palúovci: Eliáb
Nmb	26	9	a Eliábovi synové: Nemúel, Dátan a Abíram; to byl ten Dátan a Abíram,
zástupci pospolitosti, kteří se vzepřeli proti Mojžíšovi a Áronovi spolu se skupinou			
Kórachovou, když se ona vzepřela proti Hospodinu.			
Nmb	26	10	Země otevřela svůj chřtán a pohltila je i Kóracha. Tehdy ta skupina
zhynula a oheň pozřel dvě stě padesát mužů. Stali se výstražným znamením.			
Nmb	26	11	Kórachovi synové však nezemřeli.
Nmb	26	12	Šimeónovci podle čeledí: od Nemúela nemúelská čeleď, od Jámina
jáminská čeleď, od Jákina jákinská čeleď,			
Nmb	26	13	od Zeracha zerašská čeleď, od Šaula šaulská čeleď.
Nmb	26	14	To jsou čeledi šimeónské; bylo jich dvacet dva tisíce dvě stě.
Nmb	26	15	Gádovci podle čeledí: od Sefóna sefónská čeleď, od Chagího chagíjská
čeleď, od Šúniho šúnijská čeleď,			
Nmb	26	16	od Ozniho ozníjská čeleď, od Ériho érijská čeleď,
Nmb	26	17	od Aróda aródská čeleď, od Aréliho arélijská čeleď.
Nmb	26	18	To jsou čeledi Gádovců s jejich povolanými do služby; těch bylo
čtyřicet tisíc pět set.			
Nmb	26	19	Judovi synové byli též Er a Ónan; Er a Ónan však zemřeli v kenaanské
zemi.			
Nmb	26	20	Judovci podle čeledí byli: od Šély šélská čeleď, od Peresa pereská
čeleď, od Zeracha zerašská čeleď.			
Nmb	26	21	Peresovci byli: od Chesróna chesrónská čeleď, od Chamúla chamúlská
čeleď.			
Nmb	26	22	To jsou čeledi Judovy s jejich povolanými do služby; těch bylo
sedmdesát šest tisíc pět set.			
Nmb	26	23	Isacharovci podle čeledí: Tóla a od něho tólská čeleď, od Púvy púvská
čeleď,			
Nmb	26	24	od Jašúba jašúbská čeleď, od Šimróna šimrónská čeleď.
Nmb	26	25	To jsou čeledi Isacharovy s jejich povolanými do služby; těch bylo
šedesát čtyři tisíce tři sta.			
Nmb	26	26	Zabulónovci podle čeledí: od Sereda seredská čeleď, od Elóna elónská
čeleď, od Jachleela jachleelská čeleď.			
Nmb	26	27	To jsou čeledi zabulónské s jejich povolanými do služby; těch bylo
šedesát tisíc pět set.			
Nmb	26	28	Josefovi synové podle čeledí: Manases a Efrajim.
Nmb	26	29	Manasesovci: od Makíra makírská čeleď. Makír zplodil Gileáda; od
Gileáda gileádská čeleď.			
Nmb	26	30	To jsou Gileádovci: Íezer a od něho íezerská čeleď, od Cheleka
chelecká čeleď,			
Nmb	26	31	Asríel a od něho asríelská čeleď, Šekem a od něho šekemská čeleď,
Nmb	26	32	Šemída a od něho šemídská čeleď, Chefer a od něho cheferská čeleď.
Nmb	26	33	Selofchad, syn Cheferův, neměl syny, jenom dcery; jména Selofchadových
dcer jsou: Machla, Nóa, Chogla, Milka a Tirsa.			
Nmb	26	34	To jsou čeledi Manasesovy s jejich povolanými do služby; těch bylo
padesát dva tisíce sedm set.			
Nmb	26	35	To jsou Efrajimovci podle čeledí: od Šútelacha šútelašská čeleď, od
Bekera bekerská čeleď, od Tachana tachanská čeleď.			
Nmb	26	36	To jsou Šútelachovci: od Erána eránská čeleď.
Nmb	26	37	To jsou čeledi Efrajimovců s jejich povolanými do služby; těch bylo
třicet dva tisíce pět set. To jsou Josefovcí podle čeledí.			
Nmb	26	38	Benjamínovci podle čeledí: od Bely belská čeleď, od Ašbela ašbelská
čeleď, od Achírama achíramská čeleď,			
Nmb	26	39	od Šefúfama šúfamská čeleď, od Chúfama chúfamská čeleď.
Nmb	26	40	Belovci byli: Ard a Naamán; od Arda ardská čeleď, od Naamána naamánská
čeleď.			
Nmb	26	41	To jsou Benjamínovci podle čeledí; povolaných do služby z nich bylo
čtyřicet pět tisíc šest set.			

Nmb	26	42	Danovci podle čeledí: od Šúchama šúchamská čeleď. To jsou čeledi
Danovy podle čeledí.			
Nmb	26	43	všech šúchamských čeledí s jejich povoláními do služby bylo šedesát
čtyři tisíce čtyři sta.			
Nmb	26	44	Ašerovci podle čeledí: od Jimny jimenská čeleď, od Jišvího jišvíjská
čeleď, od Beríji beríjská čeleď.			
Nmb	26	45	Od Beríovců také: od Chebera cheberská čeleď, od Malkíela malkíelská
čeleď.			
Nmb	26	46	Jméno Ašerovy dcery bylo Serach.
Nmb	26	47	To jsou čeledi Ašerovců s jejich povoláními do služby; těch bylo
padesát tři tisíce čtyři sta.			
Nmb	26	48	Neftalíovci podle čeledí: od Jachseela jachseelská čeleď, od Gúního
gúníjská čeleď,			
Nmb	26	49	od Jesera jeserská čeleď, od Šiléma šilémská čeleď.
Nmb	26	50	To jsou čeledi Neftalíovy podle čeledí; povolaných do služby z nich
bylo čtyřicet pět tisíc			
Nmb	26	51	Toto byli Izraelci povolání do služby, celkem šest set jeden tisíc
sedm set třicet.			
Nmb	26	52	Hospodin promluvil k Mojžíšovi:
Nmb	26	53	"Těm bude rozdělena země v dědictví podle jmenného seznamu.
Nmb	26	54	Většímu přidělíš větší dědictví, menšímu menší dědictví, každému bude
dáno dědictví podle počtu			
povolání do služby.			
Nmb	26	55	Země bude rozdělena losem; budou dědit podle jmen otcovských pokolení.
Nmb	26	56	Dědictví ať je každému rozděleno losem, jak velikému, tak malému."
Nmb	26	57	To jsou povolání do služby z pokolení Léviho podle čeledí: od Geršóna
geršónská čeleď, od Kehata			
kehatská čeleď, od Merarího			
meraríjská čeleď.			
Nmb	26	58	To jsou čeledi Léviho: čeleď libníjská, čeleď chebrónská, čeleď
machijská, čeleď mušíjská			
a čeleď kórachovská. Kehat			
zplodil Amráma.			
Nmb	26	59	Jméno Amrámovy ženy bylo Jókebed, dcera Léviho, která se narodila
Lévimu v Egyptě. Porodila			
Amrámovi Árona a Mojžíše			
a jejich sestru Mirjam.			
Nmb	26	60	Áronovi se narodil Nádab, Abíhú, Eleazar a Ítamar.
Nmb	26	61	Nádab a Abíhú však zemřeli, když přinesli cizí oheň před Hospodina.
Nmb	26	62	Povolání do služby, všech mužského pohlaví od jednoměsíčních výše,
bylo dvacet tři tisíce.			
Nebyli připočtení mezi			
Izraelce, neboť jim mezi			
Izraelci nebylo dáno			
dědictví.			
Nmb	26	63	To byli ti, které povolal do služby Mojžíš s knězem Eleazarem při
sčítání Izraelců na Moábských			
pustinách u Jordánu naproti			
Jerichu.			
Nmb	26	64	Nebyl mezi nimi nikdo z těch, kteří byli povoláni do služby tehdy,
když Mojžíš s knězem Áronem			
sčítal Izraelce na sínaiské			
poušti.			
Nmb	26	65	Hospodin jim totiž řekl, že určitě zemřou na poušti. Nezbyl z nich
žádný, jenom Káleb, syn			
Jefunúv, a Jozue, syn			
Núnúv.			
Nmb	27	1	Tehdy přistoupily dcery Seľofchada, syna Chefera, syna Gileáda, syna
Makíra, syna Manasesa z			
čeledi Manasesa, syna			
Josefova. Jména jeho			
dcer byla: Machla, Nóa,			
Chogla, Milka a Tirsá.			
Nmb	27	2	Postavily se před Mojžíše a před kněze Eleazara i před předáky a celou
pospolitost ke vchodu do			
stanu setkávání a řekly:			
Nmb	27	3	"Náš otec zemřel na poušti, ale nebyl ve skupině těch, kdo se smluvili
proti Hospodinu, ve skupině			
Kórachově; umřel za svůj			
hřích a neměl syny.			
Nmb	27	4	Proč má být vymazáno jméno
našeho otce z jeho čeledi			
proto, že nemá syna? Dej			
nám trvalé vlastnictví			
mezi bratry našeho otce."			
Nmb	27	5	Mojžíš tedy předložil jejich
právní záležitost			
Hospodinu.			
Nmb	27	6	Hospodin řekl Mojžíšovi:
Nmb	27	7	"Seľofchadovy dcery mluví o tom
oprávněně. Přiděl jim			
dědičně trvalé			
vlastnictví mezi bratry			
jejich otce a převed' na ně			
dědictví po jejich otci.			
Nmb	27	8	Mluv k Izraelcům takto: Když
někdo zemře a nemá syna,			
převедete			
dědictví po něm na jeho			
dceru.			
Nmb	27	9	Jestliže nemá ani dceru, dáte
dědictví po něm jeho			
bratrům.			
Nmb	27	10	Jestliže nemá ani bratry, dáte
dědictví po něm bratrům jeho			
otce.			
Nmb	27	11	Jestliže nejsou ani bratři po
jeho otci, dáte dědictví po			
něm jeho			
nejbližšímu příbuznému z			
jeho čeledi; ten je obdrží."			
To se stalo pro Izraelce			
právním			
nařízením, jak přikázal			
Hospodin Mojžíšovi.			
Nmb	27	12	Hospodin řekl Mojžíšovi: "Vystup na toto
pohoří Abárím a pohlédni na			
zemi, kterou jsem dal			
Izraelcům.			
Nmb	27	13	Až ji uvidíš, budeš i ty
připojen ke svému lidu, tak			
jako k němu byl			
připojen tvůj bratr Áron.			
Nmb	27	14	Vzepřeli jste se mému
rozkazu na poušti Sinu, když			
se pospolitost			
pustila se mnou do sváru, místo			
abyste dosvědčili před jejich			
zraky při těch vodách mou			
svatost." To jsou kádešské			
Vody sváru na poušti Sinu.			
Nmb	27	15	Mojžíš promluvil k Hospodinu:
Nmb	27	16	"Nechť Hospodin, Bůh duchů
všech tvorů, ustanoví nad			
pospolitostí			
muže,			
Nmb	27	17	který by před nimi vycházel a
vcházel a který by je			
vyváděl a			

přiváděl, aby Hospodinova pospolitost nebyla jako ovce bez pastýře."

Nmb 27 18 I řekl Hospodin Mojžíšovi: "Vezmi k sobě Jozua, syna Núnova, muže, v němž je duch, a vlož na něho ruku.

Nmb 27 19 Postavíš ho před kněze Eleazara i před celou pospolitost a dáš mu před jejich zraky pověření.

Nmb 27 20 Předáš mu díl své velebnosti, aby ho celá pospolitost synů izraelských poslouchala.

Nmb 27 21 Bude se stavět před kněze Eleazara a ten se bude pro něho Hospodina vyptávat na rozhodnutí pomocí urímu. Na jeho rozkaz budou vycházet a na jeho rozkaz budou vcházet, on a s ním všichni Izraelci, tedy celá pospolitost."

Nmb 27 22 Mojžíš učinil, co mu Hospodin přikázal. Vzal Jozua a postavil ho před kněze Eleazara i před celou pospolitost,

Nmb 27 23 vložil na něho ruce a dal mu pověření, jak o tom mluvil Hospodin skrze Mojžíše.

Nmb 28 1 Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

Nmb 28 2 "Příkaz Izraelcům a řekni jim: Dbejte na to, abyste mi ve stanovený čas přinášeli darem můj pokrm jako ohnivou oběť, libou vůni pro mne.

Nmb 28 3 Řekneš jim: Toto bude ohnivá oběť, kterou budete přinášet Hospodinu: denně dva roční beránky bez vady jako každodenní zápalnou oběť.

Nmb 28 4 Jednoho beránka připravíš ráno a druhého navečer.

Nmb 28 5 K tomu jako oběť přídavnou desetinu éfy bílé mouky zadělané čtvrtinou hínu odkapaného oleje.

Nmb 28 6 Taková každodenní zápalná oběť byla připravena v libou vůni na hoře Sínaji. To bude ohnivá oběť pro Hospodina.

Nmb 28 7 Příslušná úlitba k tomu bude čtvrtina hínu na jednoho beránka; úlitba opojného nápoje se pro Hospodina vykoná ve svatyni.

Nmb 28 8 Navečer připravíš druhého beránka, připravíš ho stejně jako ráno s obětí přídavnou a příslušnou úlitbou. To bude ohnivá oběť, libá vůně pro Hospodina.

Nmb 28 9 V den odpočinku budete obětovat dva roční beránky bez vady a jako oběť přídavnou dvě desetiny bílé mouky zadělané olejem i příslušnou úlitbu.

Nmb 28 10 To bude pravidelná zápalná oběť pro den odpočinku, kromě každodenní zápalné oběti a příslušné úlitby.

Nmb 28 11 Na počátku vašich měsíců budete přinášet jako zápalnou oběť Hospodinu dva mladé býčky, jednoho berana, sedm ročních beránků bez vady,

Nmb 28 12 jako oběť přídavnou tři desetiny bílé mouky zadělané olejem na každého býčka, dvě desetiny bílé mouky zadělané olejem jako oběť přídavnou na každého berana

Nmb 28 13 a po desetině bílé mouky zadělané olejem jako oběť přídavnou na každého beránka. Zápalná oběť bude připravena v libou vůni jako ohnivá oběť pro Hospodina.

Nmb 28 14 Příslušná úlitba bude polovina hínu vína na býčka, třetina hínu na berana a čtvrtina hínu na beránka. To bude zápalná oběť o novoluní, po všechny měsíce v roce.

Nmb 28 15 Mimo každodenní zápalnou oběť a příslušnou úlitbu bude Hospodinu také připraven jeden kozel v oběť za hřích.

Nmb 28 16 V prvním měsíci, čtrnáctého dne toho měsíce, bude Hospodinův hod beránka.

Nmb 28 17 Patnáctého dne toho měsíce bude slavnost; po sedm dní se budou jíst nekvašené chleby.

Nmb 28 18 Prvního dne bude bohoslužebné shromáždění. Nebudete vykonávat žádnou všední práci.

Nmb 28 19 Jako ohnivou oběť přinesete Hospodinu v oběť zápalnou dva mladé býčky, jednoho berana a sedm ročních beránků; budou bez vady.

Nmb 28 20 Připravíte též jako příslušnou oběť přídavnou bílou mouku zadělanou olejem, tři desetiny na býčka, dvě desetiny na berana,

Nmb 28 21 a na každého beránka z těch sedmi připravíš po desetině.

Nmb 28 22 Dále jednoho kozla jako oběť za hřích k vykonání smírcích obřadů za sebe.

Nmb 28 23 To vše budete připravovat kromě jitřní zápalné oběti, která patří ke každodenní oběti zápalné.

Nmb 28 24 Budete to připravovat denně po sedm dní jako pokrm ohnivé oběti v libou vůni pro Hospodina, a to kromě každodenní oběti zápalné a příslušné úlitby.

Nmb 28 25 Sedmého dne pak budete mít bohoslužebné shromáždění. Nebudete vykonávat žádnou všední práci.

Nmb 28 26 V den prvních snopků, když o svátcích týdnů budete přinášet Hospodinu novou oběť přídavnou, budete mít bohoslužebné shromáždění. Nebudete vykonávat žádnou všední práci.

Nmb 28 27 Přinesete jako oběť zápalnou v libou vůni pro Hospodina dva mladé býčky, jednoho berana, sedm ročních beránků

Nmb 28 28 a jako příslušnou oběť přídavnou bílou mouku zadělanou olejem, tři desetiny na každého býčka, dvě desetiny na každého berana

Nmb 28 29 a po desetině na každého beránka z těch sedmi.

Nmb 28 30 Dále jednoho kozla k vykonání smírcích obřadů za sebe.

Nmb 28 31 To připravíte kromě každodenní oběti zápalné a příslušné oběti přídavné; budou bez vady. Přinesete též příslušné úlitby.

Nmb	29	1	Sedmého měsíce, prvního dne toho měsíce, budete mít bohoslužebné shromáždění. Nebudete vykonávat žádnou všední práci. Bude to pro vás den troubení.
Nmb	29	2	Připravíte jako oběť zápalnou v libou vůni pro Hospodina jednoho mladého býčka, jednoho berana, sedm ročních beránků bez vady
Nmb	29	3	a jako příslušnou oběť přidavnou bílou mouku zadělanou olejem, tři desetiny na býčka, dvě desetiny na berana
Nmb	29	4	a jednu desetinu na každého beránka z těch sedmi.
Nmb	29	5	Dále jednoho kozla jako oběť za hřích k vykonání smířčích obřadů za sebe.
Nmb	29	6	To kromě novolunní oběti zápalné a příslušné oběti přidavné i každodenní oběti zápalné a příslušné oběti přidavné i úliteb, jak jsou určeny. To bude ohnivá oběť v libou vůni pro Hospodina.
Nmb	29	7	Desátého dne toho sedmého měsíce budete mít bohoslužebné shromáždění a budete se pokořovat. Nebudete vykonávat žádnou práci.
Nmb	29	8	Přinesete jako oběť zápalnou pro Hospodina v libou vůni jednoho mladého býčka, jednoho berana a sedm ročních beránků; budou bez vady.
Nmb	29	9	Též jako příslušnou oběť přidavnou bílou mouku zadělanou olejem, tři desetiny na býčka, dvě desetiny na každého berana
Nmb	29	10	a po desetinu na každého beránka z těch sedmi.
Nmb	29	11	Dále jednoho kozla jako oběť za hřích, kromě smířčí oběti za hřích a každodenní oběti zápalné a příslušné oběti přidavné i úliteb.
Nmb	29	12	Patnáctého dne sedmého měsíce budete mít bohoslužebné shromáždění. Nebudete vykonávat žádnou všední práci, ale po sedm dní budete slavit slavnost Hospodinu.
Nmb	29	13	Přinesete jako zápalnou oběť oběť ohnivou, libou vůni pro Hospodina, třináct mladých býčků, dva berany a čtrnáct ročních beránků; budou bez vady.
Nmb	29	14	Též jako příslušnou oběť přidavnou bílou mouku zadělanou olejem, tři desetiny na každého býčka z těch třinácti, dvě desetiny na každého berana z obou
Nmb	29	15	a po desetinu na každého beránka z těch čtrnácti.
Nmb	29	16	Dále jednoho kozla jako oběť za hřích, kromě každodenní oběti zápalné, příslušné oběti přidavné a úlitby.
Nmb	29	17	Druhého dne dvanáct mladých býčků, dva berany a čtrnáct ročních beránků bez vady,
Nmb	29	18	též příslušnou oběť přidavnou a úlitby podle počtu býčků, beranů a beránků, jak je určeno.
Nmb	29	19	Dále jednoho kozla jako oběť za hřích, kromě každodenní oběti zápalné a příslušné oběti přidavné i úliteb.
Nmb	29	20	Třetího dne jedenáct býčků, dva berany a čtrnáct ročních beránků bez vady,
Nmb	29	21	též příslušnou oběť přidavnou a úlitby podle počtu býčků, beranů a beránků, jak je určeno.
Nmb	29	22	Dále jednoho kozla jako oběť za hřích, kromě každodenní oběti zápalné a příslušné oběti přidavné i úlitby.
Nmb	29	23	Čtvrtého dne deset býčků, dva berany a čtrnáct ročních beránků bez vady,
Nmb	29	24	též příslušnou oběť přidavnou a úlitby podle počtu býčků, beranů a beránků, jak je určeno.
Nmb	29	25	Dále jednoho kozla jako oběť za hřích, kromě každodenní oběti zápalné a příslušné oběti přidavné i úlitby.
Nmb	29	26	Pátého dne devět býčků, dva berany a čtrnáct ročních beránků bez vady,
Nmb	29	27	též příslušnou oběť přidavnou a úlitby podle počtu býčků, beranů a beránků, jak je určeno.
Nmb	29	28	Dále jednoho kozla jako oběť za hřích, kromě každodenní oběti zápalné a příslušné oběti přidavné i úlitby.
Nmb	29	29	Šestého dne osm býčků, dva berany a čtrnáct ročních beránků bez vady,
Nmb	29	30	též příslušnou oběť přidavnou a úlitby podle počtu býčků, beranů a beránků, jak je určeno.
Nmb	29	31	Dále jednoho kozla jako oběť za hřích, kromě každodenní oběti zápalné a příslušné oběti přidavné i úliteb.
Nmb	29	32	Sedmého dne sedm býčků, dva berany a čtrnáct ročních beránků bez vady,
Nmb	29	33	též příslušnou oběť přidavnou a úlitby podle počtu býčků, beranů a beránků, jak je určeno.
Nmb	29	34	Dále jednoho kozla jako oběť za hřích, kromě každodenní oběti zápalné a příslušné oběti přidavné i úlitby.
Nmb	29	35	Osmého dne budete mít slavnostní shromáždění. Nebudete vykonávat žádnou všední práci.
Nmb	29	36	Jako zápalnou oběť přinesete oběť ohnivou, libou vůni pro Hospodina: jednoho býčka, jednoho berana a sedm ročních beránků bez vady,
Nmb	29	37	též příslušnou oběť přidavnou a úlitby na býčka, na berana a na beránky podle jejich počtu, jak je určeno.
Nmb	29	38	Dále jednoho kozla jako oběť za hřích, kromě každodenní oběti zápalné a příslušné oběti přidavné i úlitby.
Nmb	29	39	To budete konat pro Hospodina v časech vám stanovených, kromě svých

slibů a dobrovolných darů při vašich obětech zápalných i přídavných, při úlitbách a obětech pokojných."

Nmb 29 40

Nmb 30 1 Mojžíš řekl Izraelcům všechno, jak mu Hospodin přikázal.

Nmb 30 2 Mojžíš promluvil k představitelům pokolení Izraelců: "Hospodin přikázal tuto věc:

Nmb 30 3 Když učiní slib Hospodinu muž nebo složí přísahu, že na sebe vezme nějaký závazek, nezruší své slovo. Splní vše, co vlastními ústy pronesl.

Nmb 30 4 Když učiní slib Hospodinu žena a zaváže se k něčemu v otcovském domě ve svém dívčím věku

Nmb 30 5 a její otec uslyší její slib a závazek, který na sebe vzala, a bude k tomu mlčet, tedy budou všechny její sliby platit, i každý závazek, který na sebe vzala, bude platný.

Nmb 30 6 Jestliže však jí otec zabrání toho dne, kdy to uslyší, nebudou platit žádné její sliby a závazky, které na sebe vzala. Hospodin jí odpustí, protože jí v tom otec zabránil.

Nmb 30 7 Jestliže se vdá a bude ji vázat slib, nebo se o své újmě vlastními ústy k něčemu zavázala

Nmb 30 8 a její muž o tom uslyší a bude k tomu mlčet toho dne, kdy se o tom doslechne, budou její sliby platit, i závazek, který na sebe vzala, bude platný.

Nmb 30 9 Jestliže však jí zabrání její muž toho dne, kdy to uslyší, a zruší její slib, který jí váže, i to, k čemu se o své újmě vlastními ústy zavázala, Hospodin jí odpustí.

Nmb 30 10 Slib vdovy a zapuzené ženy, každý závazek, který na sebe vzala, bude pro ni platit.

Nmb 30 11 Jestliže něco slíbila nebo se k něčemu přísežně zavázala žena v domě svého muže

Nmb 30 12 a její muž to slyšel a mlčel k tomu a nezabránil jí, budou platit všechny její sliby, i každý závazek, který na sebe vzala, bude platný.

Nmb 30 13 Jestliže je však její muž toho dne, kdy je slyšel, výslovně zrušil, tedy vše, co pronesla svými rty jako svůj slib nebo závazek, který na sebe vzala, pozbývá platnosti. Její muž je zrušil a Hospodin jí odpustí.

Nmb 30 14 Každý slib i každý přísežný závazek, že se bude pokořovat, její muž buď nechá platit nebo jej zruší.

Nmb 30 15 Jestliže však její muž před ní trvale mlčí den ze dne, nechává platit všechny její sliby nebo všechny závazky, které jí zavazují; učinil je platnými tím, že před ní mlčel toho dne, kdy je slyšel.

Nmb 30 16 Jestliže je však výslovně zruší teprve později, než je slyšel, ponese následky její nepravosti on." [(Numbers 30:17) To jsou nařízení, která přikázal Hospodin Mojžíšovi pro vztah mezi mužem a jeho ženou, mezi otcem a jeho dcerou v dívčím věku, dokud je v otcovském domě.]

Nmb 31 1 Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

Nmb 31 2 "Vykonáš za syny Izraele pomstu na Midjáncích a pak budeš připojen ke svému lidu."

Nmb 31 3 Mojžíš tedy promluvil k lidu: "Vyzbrojte své muže k boji, aby se vrhli na Midjána a vykonali na Midjánu Hospodinovu pomstu.

Nmb 31 4 Pošlete do boje z každého izraelského pokolení po tisíci mužích."

Nmb 31 5 I dodali z izraelských šiků vždy tisíc mužů na pokolení, celkem to bylo dvanáct tisíc vyzbrojených k boji.

Nmb 31 6 Mojžíš je poslal do boje po tisíci na pokolení a s nimi Pinchasa, syna kněze Eleazara, se svatou zbrojí a válečnými trubkami.

Nmb 31 7 Vypravili se do boje proti Midjánu, jak přikázal Hospodin Mojžíšovi, a pobili všechny muže.

Nmb 31 8 Zabili také midjánské krále Evího, Rekema, Súra, Chúra a Rebaa, pět midjánských králů, mimo ostatní skolené. I Bileáma, syna Beórova, zabili mečem.

Nmb 31 9 Midjánské ženy a jejich děti však Izraelci zajali a všechn jejich dobytek, všechna stáda a veškeré bohatství uloupili.

Nmb 31 10 všechna jejich města, ve kterých sídlili, i všechna jejich hradiště vypálili.

Nmb 31 11 Pak vzali všechnu kořist i všechn lup, lidi i dobytek,

Nmb 31 12 a přivedli zajatce i lup a kořist před Mojžíše a kněze Eleazara i před pospolitost Izraelců do tábora na Moábských pustinách u Jordánu naproti Jerichu.

Nmb 31 13 Mojžíš a kněz Eleazar i všichni předáci pospolitosti jim vyšli vstříc ven z tábora.

Nmb 31 14 Mojžíš se však rozlítil na vůdce vojska, na velitele nad tisíci a nad sty, přicházející z vojenské výpravy.

Nmb 31 15 Vytkl jim: "Cože jste nechali naživu všechny ženy?

Nmb 31 16 Právě ony daly Izraelcům podnět k věrolomnosti vůči Hospodinu ve věci Beórově podle slov Bileámových, takže na pospolitost Hospodinovu dolehla pohroma.

Nmb 31 17 Nyní zabijte z dětí všechny mužského pohlaví i každou ženu, která poznala muže a obcovala s ním.

Nmb 31 18 všechny děti ženského pohlaví a ženy, jež nepoznaly muže a neobcovaly

s ním, nechte naživu pro sebe.

Nmb 31 19 A vy se utáboříte na sedm dní venku za táborem. Každý, kdo někoho zabil, i každý, kdo se dotkl skoleného, bude se očišťovat od hříchu třetího a sedmého dne, jak vy, tak vaši zajatci.

Nmb 31 20 Očistíte od hříchu i každé roucho a každou koženou nádobu, každý výrobek z kozích kůží i všechno dřevěné nářadí."

Nmb 31 21 Kněz Eleazar řekl bojovníkům, kteří se účastnili bitvy: "Toto je nařízení zákona, který vydal Hospodin Mojžíšovi:

Nmb 31 22 Zlato, stříbro, měď, železo, cín a olovo,

Nmb 31 23 vše, co snese oheň, přepálíte ohněm a bude to čisté; musí se to však očistit od hříchu také očišťnou vodou. Všechno, co nesnese oheň, properete vodou.

Nmb 31 24 Sedmého dne si vyperete roucha a budete čisti. Potom vstoupíte do tábora."

Nmb 31 25 Hospodin řekl Mojžíšovi:

Nmb 31 26 "Ty s knězem Eleazarem a s představiteli rodů pospolitosti pořídíš soupis lupu, jak zajatých lidí, tak dobytka.

Nmb 31 27 Lup rozdělíš na polovinu mezi válečníky, kteří se účastnili boje, a ostatní pospolitost.

Nmb 31 28 Od bojovníků, kteří se účastnili boje, oddělíš dávku pro Hospodina po jednom z pěti set, jak z lidí, tak i skotu, oslů, ovcí a koz.

Nmb 31 29 Vezmete je z jejich poloviny a dáš je knězi Eleazarovi jako Hospodinovu oběť pozdvihování.

Nmb 31 30 Z poloviny patřící Izraelcům vezmeš po jednom ukořistěném z padesáti, jak z lidí, tak ze skotu, oslů, ovcí a koz a ze všeho dobytka, a dáš je lévijským, držícím stráž u Hospodinova příbytku."

Nmb 31 31 Mojžíš a kněz Eleazar vykonali, co Hospodin přikázal Mojžíšovi.

Nmb 31 32 Z lupu naloupeného válečným lidem zbývalo: ovcí a koz šest set sedmdesát pět tisíc,

Nmb 31 33 skotu sedmdesát dva tisíce kusů,

Nmb 31 34 oslů šedesát jeden tisíc;

Nmb 31 35 lidských duší, totiž žen, které nepoznaly muže a neobcovaly s ním, bylo celkem třicet dva tisíce.

Nmb 31 36 Polovina tvořící podíl těch, kdo se účastnili boje, činila tři sta třicet sedm tisíc pět set ovcí a koz.

Nmb 31 37 Dávka z ovcí a koz pro Hospodina činila šest set sedmdesát pět kusů.

Nmb 31 38 Skotu bylo třicet šest tisíc kusů a dávka pro Hospodina dvaasedmdesát kusů.

Nmb 31 39 Oslů bylo třicet tisíc pět set a dávka pro Hospodina jedenašedesát kusů.

Nmb 31 40 Lidských duší bylo šestnáct tisíc a dávka pro Hospodina dvaatřicet osob.

Nmb 31 41 Mojžíš tedy dal knězi Eleazarovi tuto dávku jako Hospodinovu oběť pozdvihování, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal.

Nmb 31 42 Z poloviny patřící Izraelcům, kterou oddělil Mojžíš od poloviny pro účastníky tažení -

Nmb 31 43 a byla to polovina patřící pospolitosti, totiž ovcí a koz tři sta třicet sedm tisíc pět set,

Nmb 31 44 skotu třicet šest tisíc kusů,

Nmb 31 45 oslů třicet tisíc pět set,

Nmb 31 46 lidských duší šestnáct tisíc -

Nmb 31 47 tedy z této poloviny patřící Izraelcům vzal Mojžíš po jednom ukořistěném z padesáti, jak z lidí, tak z dobytka, a dal je lévijským, držícím stráž u Hospodinova příbytku, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal.

Nmb 31 48 Tu přistoupili k Mojžíšovi vůdcové vojenských útvarů, velitelé nad tisíci a nad sty,

Nmb 31 49 a řekli mu: "Tvoji služebníci pořídili soupis bojovníků, kterým veleli, a nechybí ani jeden z nás.

Nmb 31 50 Každý přinášíme Hospodinu jako dar, co kdo našel, zlaté předměty, spony a náramky, pečetní prsteny, náušnice a přívěsky, abychom za sebe vykonali před Hospodinem smírcí obrady."

Nmb 31 51 I přijal Mojžíš a kněz Eleazar od nich to zlato, vesměs umně zpracované.

Nmb 31 52 Všeho zlata věnovaného na oběť pozdvihování, jež odevzdali Hospodinu, bylo šestnáct tisíc sedm set padesát šekelů, totiž od velitelů nad tisíci a nad sty.

Nmb 31 53 Z mužstva loupil každý pro sebe.

Nmb 31 54 Přijal tedy Mojžíš a kněz Eleazar to zlato od velitelů nad tisíci a nad sty a vnesli je do stanu setkávání, aby připomínalo před Hospodinem syny Izraele.

Nmb 32 1 Rúbenovci a Gádovci měli převeliké množství stád. Když spatřili jaezerskou a gileádskou zemi, shledali, že to je vhodné místo pro stáda.

Nmb 32 2 Gádovci a Rúbenovci tedy přišli a řekli Mojžíšovi, knězi Eleazarovi a předákům pospolitosti:

Nmb 32 3 "Atarót, Díbón, Jazer, Nimra, Chešbón, Eleále, Sebám, Nebó a Beón,

Nmb 32 4 země, kterou Hospodin před izraelskou pospolitostí porazil, je zemí vhodnou pro stáda. A tvoji služebníci mají stáda."

Nmb 32 5 A dodali: "Jestliže jsme u tebe našli přízeň, necht' je tvým služebníkům přidělena do vlastnictví tato země. Nevoď nás přes Jordán."

Nmb 32 6 Mojžíš Gádovcům a Rúbenovcům vytkl: "Což vaši bratři půjdou do boje a vy si zůstanete tady?"

Nmb 32 7 Proč berete Izraelcům odvahu přejít do země, kterou jim dal Hospodin?

Nmb 32 8 Zrovna tak se zachovali vaši otcové, když jsem je poslal z Kádeš-barneje, aby zhlédli zemi.

Nmb 32 9 Došli až do úvalu Eškólu a zhlédli zemi, ale Izraelcům vzali odvahu, takže nechtěli vejít do země, kterou jim dal Hospodin.

Nmb 32 10 Onoho dne vzplanul Hospodin hněvem a zapřisáhl se:

Nmb 32 11 Muži ve věku od dvaceti let výše, kteří vyšli z Egypta, neuvidí zemi, kterou jsem přísahou zaslíbil Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi, protože se mi cele neoddali,

Nmb 32 12 kromě Kenazejce Káleba, syna Jefunova, a Jozua, syna Núnova; ti se totiž cele oddali Hospodinu.

Nmb 32 13 Tehdy vzplanul Hospodin proti Izraeli hněvem a čtyřicet let jim dal bloudit po poušti, dokud nezaniklo celé to pokolení, které se dopouštělo toho, co je zlé v Hospodinových očích.

Nmb 32 14 A teď jste nastoupili vy na místo svých otců, zplozenci hříšných lidí, abyste ještě stupňovali Hospodinův hněv planoucí proti Izraeli.

Nmb 32 15 Když se od něho odvrátíte, nechá Izraele na poušti ještě déle. Tak uvedete na všechn tento lid zkázu."

Nmb 32 16 Přistoupili k němu a prohlásili: "Vystavíme zde ohrady pro svá stáda a města pro své děti."

Nmb 32 17 My však potáhneme ve zbroji v čele Izraelců, dokud je neuvedeme na jejich místo. Naše děti zatím zůstanou v městech opevněných proti obyvatelům této země.

Nmb 32 18 Nenavrátíme se do svých domovů, dokud se všichni Izraelci neujmou svého dědictví.

Nmb 32 19 Nebudeme požadovat dědictví s nimi tam někde za Jordánem, když nám připadne dědictví na této straně Jordánu k východu."

Nmb 32 20 Mojžíš jim odpověděl: "Jestliže dodržíte toto slovo, vyzbrojíte se před Hospodinem do boje

Nmb 32 21 a všichni ve zbroji přejdete před Hospodinem Jordán, potom až on vyžene své nepřátele

Nmb 32 22 a země bude před Hospodinem podmaněna, vrátíte se a budete bez viny u Hospodina i u Izraele. Pak bude tato země vaším vlastnictvím před Hospodinem."

Nmb 32 23 Nezachováte-li se však takto, prohřešíte se proti Hospodinu. Vězte, že se vám váš hřích vymstí.

Nmb 32 24 Vystavějte si města pro své děti a ohrady pro své ovce a dodržte, co jste slíbili."

Nmb 32 25 Gádovci a Rúbenovci Mojžíšovi odpověděli: "Tvoji služebníci učiní, jak náš pán přikazuje."

Nmb 32 26 Naše děti, ženy, stáda a všechn dobytek budou zde v gileádských městech.

Nmb 32 27 Ale tvoji služebníci přejdou Jordán, všichni vojensky vyzbrojeni před Hospodinem, aby bojovali, jak praví náš pán."

Nmb 32 28 I vydal Mojžíš o nich rozkaz knězi Eleazarovi a Jozuovi, synu Núnovu, i představitelům otcovských rodů pokolení Izraelců.

Nmb 32 29 Řekl jim: "Překročí-li Gádovci a Rúbenovci s vámi Jordán, všichni ve zbroji, aby bojovali před Hospodinem, a země bude před vámi podmaněna, dáte jim do vlastnictví zemi gileádskou."

Nmb 32 30 Nepřekročí-li jej však s vámi ve zbroji, ať mají vlastnictví mezi vámi v zemi kenaanské."

Nmb 32 31 Gádovci a Rúbenovci odpověděli: "Učiníme, jak promluvil k tvým služebníkům Hospodin."

Nmb 32 32 Ano, přejdeme ve zbroji před Hospodinem do země kenaanské, aby nám zůstalo ve vlastnictví naše dědictví v Zajordání."

Nmb 32 33 Mojžíš jim tedy dal, totiž Gádovcům, Rúbenovcům a polovině kmene Manasesa, syna Josefova, království emorejského krále Síchona a království bášanského krále Óga, celou tu zemi, její města s přilehlým územím, všechna města té země kolem.

Nmb 32 34 Gádovci pak znovu vystavěli Díbón, Atarót a Aróer,

Nmb 32 35 Atarót-Sófan, Jaezer a Jogbehu,

Nmb 32 36 Bét-nimru a Bét-háran, opevněná města a ohrady pro ovce.

Nmb 32 37 Rúbenovci znovu vystavěli Chešbón, Eleále a Kirjátajim,

Nmb 32 38 Nebó a Baal-meón, jimž změnili jména, a Sibmu; městům, jež vystavěli, dali jména.

Nmb 32 39 Synové Makíra, syna Manasesova, táhli do Gileádu a dobyli jej. Podrobili si Emorejce, kteří v něm sídlili.

Nmb 32 40 Mojžíš dal Gileád Makírovi, synu Manasesovu, a ten se tam usadil.

Nmb 32 41 Zatím Jaír, syn Manasesův, dobyl na svém tažení jejich vesnice a nazval je vesnicemi Jaírovými.

Nmb	32	42	A Nóbach dobyl na svém tažení Kenat i jeho osady a nazval je svým jménem Nóbach.
Nmb	33	1	Toto byla stanoviště Izraelců, když vytáhli z egyptské země po oddílech pod vedením Mojžíše a Árona.
Nmb	33	2	Na Hospodinův rozkaz sepsal Mojžíš místa, odkud vycházeli, podle jejich stanovišť. Toto byla tedy jejich stanoviště podle výchozích bodů:
Nmb	33	3	V prvním měsíci, patnáctého dne prvního měsíce, vytáhli z Ramesesu. Druhého dne po hodu beránka vyšli Izraelci navzdory všemu před očima celého Egypta,
Nmb	33	4	zatímco Egypťané pohřbívali ty, které mezi nimi Hospodin pobil, všechny prvorozence. Hospodin totiž vykonal soudy nad jejich božstvy.
Nmb	33	5	Izraelci tedy vytáhli z Ramesesu a utábořili se v Sukótu.
Nmb	33	6	Vytáhli ze Sukótu a utábořili se v Étamu, který je na okraji pouště.
Nmb	33	7	Vytáhli z Étamu, obrátili se zpět k Pí-chírótu, který leží naproti Baal-sefónu, a utábořili se před Migdólem.
Nmb	33	8	Vytáhli z Pené-chírótu a prošli prostředkem moře na poušť. Vykonal i třídenní pochod pouští Étamem a utábořili se v Maře.
Nmb	33	9	Vytáhli z Mary a přišli do Élimu. v Élimu bylo dvanáct pramenů a sedmdesát palm; tam se utábořili.
Nmb	33	10	Vytáhli z Élimu a utábořili se u Rákosového moře.
Nmb	33	11	Vytáhli od Rákosového moře a utábořili se na Sínské poušti.
Nmb	33	12	Vytáhli ze Sínské pouště a utábořili se v Dofce.
Nmb	33	13	Vytáhli z Dofky a utábořili se v Alúši.
Nmb	33	14	Vytáhli z Alúše a utábořili se v Refídímu; tam nebyla voda, aby se lid mohl napít.
Nmb	33	15	Vytáhli z Refídímu a utábořili se na Sínajské poušti.
Nmb	33	16	Vytáhli ze Sínajské pouště a utábořili se v Kibrót-taavě.
Nmb	33	17	Vytáhli z Kibrót-taavy a utábořili se v Chaserótu.
Nmb	33	18	Vytáhli z Chaserótu a utábořili se v Ritmě.
Nmb	33	19	Vytáhli z Ritmy a utábořili se v Rimón--peresu.
Nmb	33	20	Vytáhli z Rimón-peresu a utábořili se v Libně.
Nmb	33	21	Vytáhli z Libny a utábořili se v Rise.
Nmb	33	22	Vytáhli z Risy a utábořili se v Kehelatě.
Nmb	33	23	Vytáhli z Kehelaty a utábořili se na hoře Šeferu.
Nmb	33	24	Vytáhli od hory Šeferu a utábořili se v Charadě.
Nmb	33	25	Vytáhli z Charady a utábořili se v Makhelótu.
Nmb	33	26	Vytáhli z Makhelótu a utábořili se v Tachatu.
Nmb	33	27	Vytáhli z Tachatu a utábořili se v Terachu.
Nmb	33	28	Vytáhli z Terachu a utábořili se v Mitce.
Nmb	33	29	Vytáhli z Mitky a utábořili se v Chašmóně.
Nmb	33	30	Vytáhli z Chašmóny a utábořili se v Moserótu.
Nmb	33	31	Vytáhli z Moserótu a utábořili se v Bené-jaakánu.
Nmb	33	32	Vytáhli z Bené-jaakánu a utábořili se v Chór-gidgádu.
Nmb	33	33	Vytáhli z Chór-gidgádu a utábořili se v Jotbatě.
Nmb	33	34	Vytáhli z Jotbaty a utábořili se v Abróně.
Nmb	33	35	Vytáhli z Abróny a utábořili se v Esjón-geberu.
Nmb	33	36	Vytáhli z Esjón-geberu a utábořili se na poušti Sinu; to je Kádeš.
Nmb	33	37	Vytáhli z Kádeše a utábořili se na hoře Hóru na okraji Edómské pouště.
Nmb	33	38	Tehdy na Hospodinův rozkaz vystoupil kněz Áron na horu Hór a zemřel tam čtyřicátého roku po vyjití Izraelců z egyptské země, pátého měsíce, prvního dne toho měsíce.
Nmb	33	39	Áronovi bylo sto třiaadvacet let, když na hoře Hóru zemřel.
Nmb	33	40	Tu uslyšel Kenaanec, aradský král, který sídlil v Negebu v kenaanské zemi, že přicházejí Izraelci.
Nmb	33	41	Vytáhli od hory Hóru a utábořili se v Salmóně.
Nmb	33	42	Vytáhli ze Salmóny a utábořili se ve Funónu.
Nmb	33	43	Vytáhli z Funónu a utábořili se v Obótu.
Nmb	33	44	Vytáhli z Obótu a utábořili se v Ijé-abárímu na moábském území.
Nmb	33	45	Vytáhli z Ijímu a utábořili se v Dibón-gádu.
Nmb	33	46	Vytáhli z Dibón-gádu a utábořili se v Almón-diblátajimu.
Nmb	33	47	Vytáhli z Almón-diblátajimu a utábořili se v horách Abárímských proti Nebó.
Nmb	33	48	Vytáhli z hor Abárímských a utábořili se na Moábských pustinách u Jordánu naproti Jeri chu.
Nmb	33	49	Tábořili u Jordánu od Bét-ješimótu až k Ábel-šitímu na Moábských pustinách.
Nmb	33	50	Hospodin promluvil k Mojžíšovi na Moábských pustinách u Jordánu naproti Jeri chu:
Nmb	33	51	"Mluv k Izraelcům a řekni jim: Až přejdete Jordán do kenaanské země,
Nmb	33	52	vyženete před sebou obyvatele té země a zničíte všechny jejich modlářské výtvary. Zničíte všechny jejich lité modly a popleníte všechna jejich posvátná návrší.
Nmb	33	53	Podrobíte si tu zemi a usadíte se v ní. Tu zemi jsem dal vám, abyste

ji obsadili.

- Nmb 33 54 Rozdělitě si zemi losem jako dědictví mezi své čeledi; větší dáte větší dědictví a menší dáte menší dědictví. Kam komu padne los, to bude jeho. Rozdělitě ji v dědictví svým otcovským pokolením.
- Nmb 33 55 Nevýženete-li však obyvatele té země před sebou, tedy ti, které z nich zanecháte, budou vám trnem v očích a bodcem v boku, budou vás sužovat v té zemi, ve které se usadíte.
- Nmb 33 56 A jak jsem zamýšlel učinit jim, učiním vám."
- Nmb 34 1 Hospodin promluvil k Mojžíšovi:
- Nmb 34 2 "Příkaz Izraelcům a řekni jim: Přijďte do kenaanské země, do té země, která vám připadne do dědictví, do kenaanské země vymezené těmito hranicemi:
- Nmb 34 3 Jižní okraj vaší země povede od pouště Sinu podél Edómu. Na východě povede vaše jižní hranice od konce Solného moře,
- Nmb 34 4 potom se vaše hranice stočí od jihu ke svahu štírů, bude pokračovat k Sinu a na jihu bude vybíhat ke Kádeš-barneji, potáhne se na Chasar-adár a bude pokračovat k Asmónu.
- Nmb 34 5 Pak se hranice stočí od Asmónu k Egyptskému potoku a bude vybíhat k moři.
- Nmb 34 6 Vaší západní hranicí bude velké moře s pobřežním územím; to bude vaše západní hranice.
- Nmb 34 7 Toto pak bude vaše severní hranice: od velkého moře si vyznačíte jako mezník horu Hór.
- Nmb 34 8 Od hory Hóru si vyznačíte hranici až k cestě do Chamátu a hranice bude vybíhat k Sedadu.
- Nmb 34 9 Hranice pak povede k Zifrónu a bude vybíhat k Chasar-énanu. To bude vaše severní hranice.
- Nmb 34 10 východní hranici si vyměříte od Chasar-énanu k Šefámu,
- Nmb 34 11 poté sestoupí hranice od Šefámu k Riblé na východ od Ajinu, pak sestupuje, až narazí na východní svah při Kineretském moři.
- Nmb 34 12 Dál sestoupí hranice k Jordánu a bude vybíhat k Solnému moři. To bude vaše země, vymezená hranicemi kolem dokola."
- Nmb 34 13 Mojžíš tedy vydal Izraelcům takovýto rozkaz: "Toto je země, kterou dostanete losem do dědictví. Hospodin přikázal dát ji devíti a půl pokolením.
- Nmb 34 14 Pokolení Rúbenovců a pokolení Gádovců již přijala svá dědictví pro svoje otcovské rody; i polovina pokolení Manasesova přijala dědictví.
- Nmb 34 15 Dvě a půl pokolení přijala svá dědictví v Zajordání, na východ od Jericha, k východu slunce."
- Nmb 34 16 Hospodin promluvil k Mojžíšovi:
- Nmb 34 17 "Toto jsou jména mužů, kteří za vás převezmou zemi do dědictví: kněz Eleazar a Jozue, syn Núnův.
- Nmb 34 18 K převzetí země do dědictví přiberete po jednom předáku z každého pokolení.
- Nmb 34 19 Toto jsou jména těch mužů: za Judovo pokolení Káleb, syn Jefunův,
- Nmb 34 20 za pokolení Šimeónovců Šemuel, syn Amíhúdův,
- Nmb 34 21 za Benjamínovo pokolení Elídad, syn Kislónův,
- Nmb 34 22 za pokolení Danovců předák Bukí, syn Joglíův,
- Nmb 34 23 za Josefovce z pokolení Manasesovců předák Chaníel, syn Efódův,
- Nmb 34 24 z pokolení Efrajimovců předák Kemúel, syn Šiftánův,
- Nmb 34 25 za pokolení Zabulónovců předák Elísafan, syn Parnakův,
- Nmb 34 26 za pokolení Isacharovců předák Paltíel, syn Azanův,
- Nmb 34 27 za pokolení Ašerovců předák Achíhúd, syn Šelomíův,
- Nmb 34 28 za pokolení Neftalíovců předák Pedahél, syn Amíhúdův."
- Nmb 34 29 To jsou ti, kterým přikázal Hospodin, aby Izraelcům přidělili dědictví v kenaanské zemi.
- Nmb 35 1 Hospodin promluvil k Mojžíšovi na Moábských pustinách u Jordánu naproti Jerichu:
- Nmb 35 2 "Vydej rozkaz Izraelcům, aby ze svého dědičného vlastnictví dali lévijským města k obývání; též okolní pastviny náležející k městům dáte lévijským.
- Nmb 35 3 Budou tak mít pro sebe města k bydlení a jejich pastviny pro svůj dobytek, který je jejich jménem, i pro všechno své zvířectvo.
- Nmb 35 4 Městské pastviny, jež dáte lévijským, budou sahat od městské zdi do vzdálenosti jednoho tisíce loket dokola.
- Nmb 35 5 Naměříte tedy vně za městem dva tisíce loket jako východní okraj, dva tisíce loket jako jižní okraj, dva tisíce loket jako západní okraj a dva tisíce loket jako severní okraj, takže město bude uprostřed. To budou mít za městské pastviny.
- Nmb 35 6 Z měst, jež dáte lévijským, bude šest měst útočištných, jež určíte k tomu, aby se tam mohl utéci ten, kdo zabil; k nim přidáte dalších dvaadvacet měst.
- Nmb 35 7 Všech měst, jež dáte lévijským, bude čtyřicet osm, i s pastvinami.
- Nmb 35 8 Až budete z vlastnictví Izraelců dávat města, dáte více od těch, kdo mají víc, a méně od těch, kdo mají míň; každý dá lévijským ze svých měst podle míry svého dědictví, kterého se mu dostalo."
- Nmb 35 9 Hospodin dále mluvil k Mojžíšovi:

Nmb 35 10 "Mluv k Izraelcům a řekni jim: Až přejdete Jordán do kenaanské země,
Nmb 35 11 vyberete si města, která budete mít za města útočištná. Tam se uteče
ten, kdo zabil, pokud by někoho zabil neúmyslně.
Nmb 35 12 Ta města vám budou útočištěm před mstitelem, tak aby ten, kdo zabil,
nemusel zemřít, dokud nebude stát na soudu před pospolitostí.
Nmb 35 13 Z měst, která dáte, budete mít šest měst jako útočiště.
Nmb 35 14 Tři města určíte v Zajordání a tři města v kenaanské zemi. Budou to
útočištná města.
Nmb 35 15 Pro Izraelce i pro hosta a přistěhovalce mezi nimi bude těchto šest
měst útočištěm, aby se tam utekl každý, kdo někoho zabil neúmyslně.
Nmb 35 16 Jestliže však někdo udeří někoho železným předmětem, takže ten člověk
zemře, je to vrah a vrah musí zemřít.
Nmb 35 17 Jestliže uchopí kámen, kterým může přivodit smrt, a udeří někoho,
takže zemře, je to vrah a vrah musí zemřít.
Nmb 35 18 Též jestliže uchopí dřevěný předmět, kterým může přivodit smrt, a
udeří někoho, takže zemře, je to vrah a vrah musí zemřít.
Nmb 35 19 Vraha usmrtí krevní mstitel; jakmile ho dopadne, usmrtí ho.
Nmb 35 20 Jestliže někdo do někoho z nenávisti strčí nebo ve zlém úmyslu něco po
někom hodí, takže zemře,
Nmb 35 21 nebo z nepřátelství někoho udeří rukou, takže zemře, musí ten, kdo
druhého zabil, zemřít: je to vrah. Krevní mstitel vraha usmrtí, jakmile ho dopadne.
Nmb 35 22 Jestliže však někdo nešťastnou náhodou bez nepřátelství do někoho
strčí nebo bez zlého úmyslu na někoho shodí nějaký předmět
Nmb 35 23 nebo z nepozornosti na něj nechá padnout kámen, který může přivodit
smrt, takže ten člověk zemře, přitom však mu nebyl nepřítelem a nechystal mu nic zlého,
Nmb 35 24 pospolitost rozhodne mezi tím, kdo zabil, a krevním mstitelem podle
těchto právních ustanovení.
Nmb 35 25 Tím pospolitost vyproští toho, kdo zabil, z rukou krevního mstitele a
umožní mu návrat do jeho útočištného města, kam se utekl. Zůstane v něm až do smrti velekněze,
který byl pomazán svatým olejem.
Nmb 35 26 Jestliže však ten, kdo zabil, opustí území svého útočištného města,
kam se utekl,
Nmb 35 27 a krevní mstitel ho najde mimo území jeho útočištného města a zabije
ho, nebude na něm lpět krev.
Nmb 35 28 Ten, kdo zabil, musí zůstat ve svém útočištném městě až do smrti
velekněze; teprve po smrti velekněze se může vrátit do svého vlastního území.
Nmb 35 29 Toto vám bude právním nařízením pro všechna vaše pokolení ve všech
vašich sídlištích.
Nmb 35 30 Každého vraha, který někoho zabil, bude možno odsoudit k smrti jen
podle výpovědi několika svědků; k jeho usmrcení nestačí výpověď jednoho svědka.
Nmb 35 31 Za život vraha nepřijmete výkupné; jako svěvolník je hoden smrti a
musí zemřít.
Nmb 35 32 Nepřijmete výkupné, aby se někdo, kdo utekl do svého útočištného
města, potom zase usadil v zemi před smrtí kněze.
Nmb 35 33 Neposkvrňujte zemi, v níž jste. Právě krev poskvrňuje zemi a země
nemůže být zproštěna viny za krev, která byla na ni prolita, jinak než krví toho, kdo krev
prolil.
Nmb 35 34 Neznečistíš zemi, ve které sídlíte, uprostřed níž já přebývám, neboť
já Hospodin přebývám uprostřed synů Izraele."
Nmb 36 1 Tehdy přistoupili představitelé rodů z čeledi synů Gileáda, syna
Makíra, syna Manasesova z josefovských čeledí, aby promluvili s Mojžíšem a předáky,
představiteli rodů Izraelců.
Nmb 36 2 Řekli: "Hospodin přikázal našemu pánu, aby Izraelcům přidělil losem do
dědictví zemi. Našemu pánu bylo též od Hospodina přikázáno dát dědictví našeho bratra
Selofchada jeho dcerám.
Nmb 36 3 Když se však stanou ženami některého z příslušníků druhých izraelských
kmenů, bude naše otcovské dědictví zkráceno o jejich dědictví a připojeno k dědictví toho
pokolení, k němuž budou náležet. Tak bude los našeho dědictví zkrácen.
Nmb 36 4 Budou-li pak Izraelci slavit milostivé léto, bude jejich dědictví
připojeno k dědictví toho pokolení, k němuž budou náležet, a dědictví našeho otcovského
pokolení bude o jejich dědictví zkráceno."
Nmb 36 5 Z Hospodinova rozkazu tedy přikázal Mojžíš Izraelcům: "Pokolení
Josefovců mluví o tom oprávněně.
Nmb 36 6 Tuto věc přikázal Hospodin o dcerách Selofchadových: Ať se vdají, za
koho se jim zlíbí, jen ať se vdávají v čeledi svého otcovského pokolení.
Nmb 36 7 Dědictví Izraelců nesmí přecházet z pokolení na pokolení; Izraelci
budou spjati každý s dědictvím svého otcovského pokolení.
Nmb 36 8 Každá dcera, která obdrží dědictví od některého izraelského pokolení,
vdá se za někoho z čeledi svého otcovského pokolení, aby Izraelci podrželi ve vlastnictví
dědictví po svých otcích, každý to své.
Nmb 36 9 Dědictví nebude přecházet z pokolení na pokolení. Izraelská pokolení
budou všechna spjata se svým dědictvím."

Nmb 36 10 Co Hospodin Mojžíšovi přikázal, to Selofchadovy dcery splnily.
Nmb 36 11 Selofchadovy dcery Machla, Tirsá, Chogla, Milka a Nóa se staly manželkami synů svých strýců.
Nmb 36 12 Staly se manželkami mužů z čeledi synů Manasesa, syna Josefova, a jejich dědictví zůstalo při pokolení jejich otcovské čeledi.
Nmb 36 13 Toto jsou příkazy a právní řády, které přikázal Hospodin synům Izraele skrze Mojžíše na Moábských pustinách u Jordánu naproti Jerichu.
Dtr 1 1 Toto jsou slova, která mluvil Mojžíš k celému Izraeli v Zajordání, ve stepní pustině naproti Súfu mezi Páranem, Tófelem, Lábanem, Chaserótem a Dí-zahabem.
Dtr 1 2 Cesta od Chorébu směrem k pohoří Seíru do Kádeš-barneje trvá jedenáct dní.
Dtr 1 3 Ve čtyřicátém roce, prvního dne jedenáctého měsíce, sdělil Mojžíš synům Izraele vše, co mu pro ně Hospodin přikázal,
Dtr 1 4 když porazil emorejského krále Síchona, jenž sídlil v Chešbónu, a bášanského krále Óga, jenž sídlil v Aštarótu a v Edreí.
Dtr 1 5 V Zajordání v moábské zemi začal Mojžíš vysvětlovat tento zákon:
Dtr 1 6 Hospodin, náš Bůh, k nám promluvil na Chorébu: "Dostí dlouho jste již pobýli na této hoře.
Dtr 1 7 Obrátte se a táhněte dál, vstupte na pohoří Emorejců a ke všem jejich sousedům na pustině, v pohoří i v Přímořské nížině, v Negebu a na mořském pobřeží, jděte do kenaanské země a na Libanón až k veliké řece, řece Eufratu.
Dtr 1 8 Hleď, předal jsem vám zemi. Jděte obsadit zemi, o níž Hospodin přísahal vašim otcům Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi, že ji dá jim a jejich potomstvu."
Dtr 1 9 V oné době jsem vám řekl: "Nemohu vás sám unést.
Dtr 1 10 Hospodin, váš Bůh, vás rozmnožil; je vás dnes takové množství jako hvězd na nebi.
Dtr 1 11 Necht' vás Hospodin, Bůh vašich otců, rozhojní ještě tisíckrát, necht' vám žehná, jak vám přislíbil.
Dtr 1 12 Jak bych mohl sám unést vaše těžkosti, břemena a spory!
Dtr 1 13 Přiveďte ze svých kmenů moudré, rozumné a zkušené muže a já je učiním vašimi náčelníky."
Dtr 1 14 Odpověděli jste mi: "Ta věc, kterou navrhuješ učinit, je dobrá."
Dtr 1 15 Vzal jsem tedy představitele vašich kmenů, moudré a zkušené muže, a ustanovil jsem je za vaše náčelníky, za velitele nad tisíci, nad sty, padesáti a deseti a za správce vašich kmenů.
Dtr 1 16 V oné době jsem také přikázal vašim soudcům: "Vyslechněte své bratry a suďte každého v rozepři s jeho bratrem i s bezdomovcem spravedlivě.
Dtr 1 17 Při soudu nebuďte straničtí, vyslechněte jak malého, tak velkého a nikoho se nelekejte; soud je věcí Boží. Záleží tost, která bude pro vás obtížná, předložte mně a já ji vyslechnu."
Dtr 1 18 V oné době jsem vám přikázal všechno, co máte dělat.
Dtr 1 19 Od Chorébu jsme pak táhli dál a šli jsme celou tou velikou a hroznou pouští, kterou jste viděli, cestou k Emorejskému pohoří, jak nám přikázal Hospodin, náš Bůh, až jsme přišli do Kádeš-barneje.
Dtr 1 20 Tu jsem vám řekl: "Přišli jste až k Emorejskému pohoří, které nám dává Hospodin, náš Bůh.
Dtr 1 21 Hleď, Hospodin, tvůj Bůh, předal tu zemi tobě. Vytáhni a obsaď ji, jak ti poručil Hospodin, Bůh tvých otců. Neboj se a neděš."
Dtr 1 22 Ale vy všichni jste ke mně přistoupili s návrhem: "Pošleme před sebou muže, aby nám obhlédli zemi a podali nám zprávu o cestě, kterou máme táhnout, i o městech, do nichž máme vstoupit."
Dtr 1 23 Pokládal jsem to za dobré, proto jsem z vás vybral dvanáct mužů, po jednom z každého kmene.
Dtr 1 24 Ti se vypravili na výzvědy, vystoupili na pohoří a přišli až do úvalu Eškólu.
Dtr 1 25 Vzali s sebou z plodů té země, přinesli k nám dolů a podali nám zprávu: "Země, kterou nám dává Hospodin, náš Bůh, je dobrá."
Dtr 1 26 Ale vy jste nechtěli táhnout a vzpírali jste se rozkazu Hospodina, svého Boha.
Dtr 1 27 Žehrali jste na něj ve svých stanech a říkali: "Hospodin nás vyvedl z egyptské země z nenávisť, aby nás vydal do rukou Emorejců, a tak nás vyhladil.
Dtr 1 28 Kam to táhneme? Naši bratři nás zbavili odvahy, když řekli: viděli jsme tam lid větší a vyšší než jsme my, města veliká a opevněná až k nebi, dokonce i Anákovce."
Dtr 1 29 Tu jsem vám řekl: "Nemějte strach a nebojte se jich.
Dtr 1 30 Hospodin, váš Bůh, který jde před vámi, bude bojovat za vás, jak to před vašimi očima učinil s vámi v Egyptě
Dtr 1 31 i v poušti, kde jsi viděl, jak tě Hospodin, tvůj Bůh, nesl, jako nosí muž svého syna, po celé cestě, kterou jste prošli, až jste došli k tomuto místu."
Dtr 1 32 Přesto teď nevěříte Hospodinu, svému Bohu,
Dtr 1 33 který chodí cestou před vámi, aby vám vyhlédl místo k táboření, a ukazuje vám cestu, po níž máte jít, za noci v ohni a ve dne v oblaku.

Dtr 1 34 Když Hospodin vyslechl vaše slova, rozlítíl se a přísahal:
Dtr 1 35 "Věru, nikdo z mužů tohoto zlého pokolení nespatri tu dobrou zemi,
kterou jsem přísahal dát jejich otcům.
Dtr 1 36 Jenom Kaleb, syn Jefunův, ten ji spatří, jemu a jeho synům dám zemi,
na níž stanula jeho noha, protože se cele oddal Hospodinu."
Dtr 1 37 Kvůli vám se Hospodin rozhněval i na mne. Řekl: "Ani ty tam nevejdeš.
Dtr 1 38 Jozue, syn Núnův, který ti je k službě, ten tam vejde. Posilni ho,
neboť on rozdělí Izraeli zemi v dědictví.
Dtr 1 39 Dám ji vašim dětem, o nichž jste říkali, že se stanou kořistí
nepřátel; vaši synové, kteří dnes ještě nerozeznávají dobro od zla, ti tam vejdou. Jim ji dám
a oni ji obsadí.
Dtr 1 40 Ale vy se obraťte a táhněte do pouště cestou k Rákosovému moři."
Dtr 1 41 Tu jste mi odpověděli: "Zhřešili jsme proti Hospodinu. Chceme táhnout
a bojovat tak, jak nám přikázal Hospodin, náš Bůh." Pak se každý z vás opásal svou válečnou
zbrojí a chystali jste se lehkovázně vystoupit na pohoří.
Dtr 1 42 Hospodin mi však řekl: "Vyrřiď jim: Netáhněte a nebojujte, neboť já
mezi vámi nebudu, a budete od svých nepřátel poraženi."
Dtr 1 43 Mluvil jsem k vám, ale vy jste neposlechli, vzepřeli jste se
Hospodinovu rozkazu a opovážlivě jste vystoupili na pohoří.
Dtr 1 44 Emorejci, sídlící na tom pohoří, vyrazili proti vám, hnali se za vámi
jako vosy a rozprašili vás po Seíru až do Chormy.
Dtr 1 45 Tu jste se vrátili a plakali před Hospodinem, ale Hospodin váš hlas
nevyslyšel, nepopřál vám sluchu.
Dtr 1 46 Proto jste museli po mnoho dní zůstat v Kádeši; zůstali jste tam téměř
rok.
Dtr 2 1 Potom jsme se obrátili a táhli dál do pouště cestou k Rákosovému moři,
jak Hospodin ke mně mluvil. Po mnoho dní jsme obcházeli pohoří Seír.
Dtr 2 2 Tu mi Hospodin řekl:
Dtr 2 3 "Už dosti dlouho obcházíte toto pohoří. Obrat'te se na sever.
Dtr 2 4 Lidu přikaz: Procházíte územím svých bratří Ezauovců, sídlících v
Seíru. Budou se vás bát, ale mějte se napozoru.
Dtr 2 5 Nedrážděte je, neboť z jejich země vám nedám ani šlépěj půdy. Pohoří
Seír jsem dal do vlastnictví Ezauovi.
Dtr 2 6 Za stříbro si od nich budete kupovat pokrm, abyste měli co jíst, za
stříbro si od nich budete opatřovat vodu, abyste měli co pít.
Dtr 2 7 Hospodin, tvůj Bůh, ti při veškeré práci tvých rukou žehnal; znal tvé
putování touto velikou pouští. Už po čtyřicet let je Hospodin, tvůj Bůh, s tebou; v ničem jsi
nestrádal."
Dtr 2 8 Přešli jsme tedy mimo území svých bratří Ezauovců, sídlících v Seíru,
stranou cesty vedoucí pustinou od Élatu a Esjón-geberu. Tam jsme se obrátili a pokračovali
směrem na Moábskou step.
Dtr 2 9 Tu mi Hospodin řekl: "Nedotírej na Moába a nedráždi ho k válce, neboť
z jeho země ti nedám do vlastnictví nic. Ar jsem dal do vlastnictví synům Lotovým."
Dtr 2 10 (Předtím v něm sídlili Emejci, veliký a početný lid, vysoký jako
Anákovci;
Dtr 2 11 ti byli stejně jako Anákovci pokládáni za Refájce, Moábci je však
nazývali Emejci.
Dtr 2 12 v Seíru zase předtím sídlili Chorejci, ale Ezauovci si je podrobili;
vyhladili je před sebou a usadili se na jejich místě, jako učinil Izrael se svou vlastní zemí,
kterou jim dal Hospodin.)
Dtr 2 13 "Nuže vzhůru, přejděte potok Zered." I přešli jsme potok Zered.
Dtr 2 14 Doba, po kterou jsme putovali z Kádeš-barneje, až jsme překročili
potok Zered, činila třicet osm let, dokud z tábora nevyhynulo do jednoho celé pokolení
bojovníků, jak jim přísahal Hospodin.
Dtr 2 15 To právě Hospodinova ruka byla proti nim a uváděla je ve zmatek, dokud
z tábora nevyhynuli do jednoho.
Dtr 2 16 Když pak všichni bojovníci z lidu do jednoho vymřeli,
Dtr 2 17 Hospodin ke mně promluvil:
Dtr 2 18 "Dnes procházíš moábským územím, městem Arem,
Dtr 2 19 a přibližuješ se k Amónovcům. Nedotírej na ně a nedráždi je, neboť ze
země Amónovců ti nedám do vlastnictví nic. Dal jsem ji do vlastnictví synům Lotovým."
Dtr 2 20 (Také ona byla pokládána za zemi Refájců; předtím v ní sídlili
Refájci, Amónovci je však nazývali Zamzumci.
Dtr 2 21 Byl to veliký a početný lid, vysoký jako Anákovci. Hospodin je před
nimi vyhladil, takže si je podrobili a usadili se na jejich místě,
Dtr 2 22 jak to učinil pro Ezauovce sídlící v Seíru. vyhladil před nimi
Chorejce, takže si je podrobili a usadili se na jejich místě, a zde jsou až dosud.
Dtr 2 23 Avejce, sídlící ve dvorcích až do Gázy, vyhladili zase Kaftórci, kteří
vytáhli z Kaftóru a usadili se na jejich místě.)
Dtr 2 24 "Vzhůru, táhněte dál a přejděte potok Arnón. Hleď, vydal jsem ti do
rukou chešbónského krále Síchona, Emorejce, a jeho zemi. Začni ji osazovat a vydráždi je tak
k válce.

Dtr 2 25 Dnešním dnem začínám nahánět strach a bázeň z tebe národům pod celým nebem. Až o tobě uslyší zprávu, budou se před tebou třást a chvěti úzkostí."

Dtr 2 26 Tehdy jsem poslal posly z pouště kedemótu k chešbónskému králi Síchonovi s pokojným vzkazem:

Dtr 2 27 "Rád bych prošel tvou zemí. Půjdu jenom po cestě, neodbočím napravo ani nalevo.

Dtr 2 28 Za stříbro mi prodáš pokrm, abych měl co jíst, a za stříbro mi dáš vodu, abych měl co pít. Chci pouze pěšky projít,

Dtr 2 29 jak mi to dovolili Ezauovci sídlící v Seíru a Moábci sídlící v Aru, jen co přejdu přes Jordán do země, kterou nám dává Hospodin, náš Bůh."

Dtr 2 30 Ale chešbónský král Síchon nesvolil, abychom jí prošli, neboť Hospodin, tvůj Bůh, zatvrdil jeho ducha a dal mu srdce zpupné, aby ti ho vydal do rukou, jak se dnešního dne stalo.

Dtr 2 31 Tu mi Hospodin řekl: "Hleď, už ti vydávám Síchona a jeho zemi. Začni jeho zemi obsazovat."

Dtr 2 32 Síchon vytrhl proti nám do Jahsy k boji s veškerým svým lidem.

Dtr 2 33 A Hospodin, náš Bůh, nám ho vydal. Porazili jsme ho i jeho syny a všechnen jeho lid.

Dtr 2 34 V oné době jsme dobyli všechna jeho města, vyhubili jsme každé jeho město jako klaté, muže, ženy i děti; nenechali jsme nikoho vyvážnout.

Dtr 2 35 Jen dobytek a kořist z měst, která jsme dobyli, jsme si ponechali jako lup.

Dtr 2 36 Od Aróeru, který je na břehu potoka Arnónu, a od města, které je tam v úvalu, až do Gileádu nebyla pro nás žádná tvrz nedobytná; to vše nám vydal Hospodin, náš Bůh.

Dtr 2 37 Jen k zemi Amónovců ses nepřiblížil, k celému pásmu při potoku Jaboku, ani k městům v pohoří a vůbec nikam, kam nám Hospodin, náš Bůh, zakázal.

Dtr 3 1 Potom jsme se obrátili a táhli vzhůru cestou k Bášanu. Tu vytrhl proti nám k boji do Edreí bášanský král Óg s veškerým svým lidem.

Dtr 3 2 Ale Hospodin mi řekl: "Neboj se ho, neboť jsem ti ho vydal do rukou, i všechnen jeho lid a jeho zemi. Naložíš s ním, jako jsi naložil s emorejským králem Síchonem, který sídlil v Chešbónu."

Dtr 3 3 Tak nám Hospodin, náš Bůh, vydal do rukou i bášanského krále Óga s veškerým jeho lidem. Pobili jsme je a nikdo z nich nevyvážl.

Dtr 3 4 V oné době jsme dobyli všechna jeho města. Nebylo žádné tvrze, kterou bychom jim nevzali, celkem šedesát měst, celý kraj Argób, Ógovo království v Bášanu.

Dtr 3 5 všechna tato města byla opevněna vysokými hradbami s branami a závorami; mimoto jsme dobyli velmi mnoho otevřených měst.

Dtr 3 6 Vyhubili jsme je jako klatá, jako jsme učinili chešbónskému králi Síchonovi; vyhubili jsme každé město jako klaté, muže, ženy i děti.

Dtr 3 7 všechnen dobytek však a kořist z měst jsme si ponechali jako lup.

Dtr 3 8 Tak jsme v oné době vzali z rukou dvou emorejských králů, kteří byli v Zajordání, zemi od potoka Arnónu až k Chermónskému pohoří.

Dtr 3 9 (Chermón nazývají Sidónci Sirjón a Emorejci jej nazývají Senír.)

Dtr 3 10 Vzali jsme všechna města náhorní roviny, celý Gileád, celý Bášan až po Salku a Edreí, města Ógova království v Bášanu.

Dtr 3 11 Neboť právě bášanský král Óg zůstal ze zbytku Refájců. Hle, jeho lože, lože železné, je v Rabě Amónovců. Je dlouhé devět loket a široké čtyři lokte, měreno běžným loktem.

Dtr 3 12 V oné době jsme tedy obsadili toto území od Aróeru při potoku Arnónu. Polovinu Gileádského pohoří s tamními městy jsem dal Rúbenovcům a Gádovcům.

Dtr 3 13 Zbytek Gileádu s celým Bášanem, královstvím Ógovým, jsem dal polovině kmene Manasesova, celý kraj Argób; celý Bášan se nazývá zemí Refájců.

Dtr 3 14 Manasesovec Jaír zabral celý kraj Argób až k pomezí gešúrskému a maakatskému a nazval jej - totiž Bášan - svým jménem: vesnice Jaírovy; jmenují se tak dodnes.

Dtr 3 15 Makírovi jsem dal Gileád.

Dtr 3 16 Rúbenovcům a Gádovcům jsem dal část Gileádu až k potoku Arnónu (hranici tvoří střed úvalu) a až k potoku Jaboku k hranici Amónovců,

Dtr 3 17 a pouštinu s Jordánem jako hranici od Kineretu po Pusté moře, moře Solné, na východ od úpatí Pisgy.

Dtr 3 18 V oné době jsem vám přikázal: "Hospodin, váš Bůh, vám dal tuto zemi, abyste ji obsadili. Všichni, kteří jste schopni boje, potáhněte ve zbroji před svými bratry Izraelci.

Dtr 3 19 Jen vaše ženy, děti a stáda, vím, že máte čtená stáda, zůstanou ve vašich městech, která jsem vám dal.

Dtr 3 20 Až Hospodin dopřeje odpočinutí vašim bratřím jako vám, až i oni obsadí zemi, kterou jim dává Hospodin, váš Bůh, za Jordánem, pak se vrátíte každý do svého vlastnictví, které jsem vám dal."

Dtr 3 21 Jozuovi jsem v oné době přikázal: "Na vlastní oči jsi viděl všechno, co Hospodin, váš Bůh, učinil těm dvěma králům. Tak učiní Hospodin všem královstvím, jimiž budeš procházet.

Dtr 3 22 Nebojte se jich, vždyť Hospodin, váš Bůh, bojuje za vás."

Dtr 3 23 V oné době jsem prosil Hospodina o smilování:

Dtr 3 24 "Panovníku Hospodine, ty jsi začal ukazovat svému služebníkovu svou velikost a svou pevnou ruku. Však také který bůh na nebi nebo na zemi by dovedl vykonat takové činy a takové bohatýrské skutky jako ty!

Dtr 3 25 Kéž smím přejít Jordán a spatřit tu dobrou zemi, co je za Jordánem, dobrou hornatou zemi a Libanón!"

Dtr 3 26 Ale Hospodin proti mně kvůli vám vzplanul prchlivostí a nevyslyšel mě. Řekl mi: "Máš dost. O této věci už ke mně nemluv.

Dtr 3 27 Vystup na vrchol Pisgy a rozhlédni se na západ, na sever, na jih a na východ; na vlastní oči se podívej. Tento Jordán však nepřejdeš.

Dtr 3 28 A dej příkazy Jozuovi, dodej mu síly a odvahy, neboť on ho přejde v čele tohoto lidu a rozdělí jim do dědictví zemi, kterou uvidíš."

Dtr 3 29 Tak jsme zůstali v údolí naproti Bét-peóru.

Dtr 4 1 Nyní tedy, Izraeli, slyš nařízení a práva, která vás učím dodržovat, abyste zůstali naživu a mohli obsadit zemi, kterou vám dává Hospodin, Bůh vašich otců.

Dtr 4 2 K tomu, co vám prikazuji, nic nepřidáte a nic z toho neuberete, ale budete dbát na příkazy Hospodina, svého Boha, které vám udílím.

Dtr 4 3 Na vlastní oči jste viděli, co Hospodin učinil kvůli Baal-peórovi, že každého muže, který chodil za Baal-peórem, Hospodin, tvůj Bůh, vyhladil z tvého středu.

Dtr 4 4 Ale vy, kteří jste se přimkli k Hospodinu, svému Bohu, jste dodnes všichni živi.

Dtr 4 5 Hleď, učil jsem vás nařízením a právům, jak mi přikázal Hospodin, můj Bůh, abyste je dodržovali v zemi, kterou přicházíte obsadit.

Dtr 4 6 Bedlivě je dodržujte. To bude vaše moudrost a rozumnost před zraky lidských pokolení. Když uslyší všechna tato nařízení, řeknou: "Jak moudrý a rozumný lid je tento veliký národ!"

Dtr 4 7 Což se najde jiný veliký národ, jemuž jsou jeho bohové tak blízko, jako je nám Hospodin, náš Bůh, kdykoli k němu voláme?

Dtr 4 8 A má jiný veliký národ nařízení a práva tak spravedlivá jako celý tento zákon, který vám dnes předkládám?

Dtr 4 9 Jenom si dej pozor a velice se střež zapomenout na věci, které jsi viděl na vlastní oči, aby nevymizely z tvého srdce po všechny dny tvého života. Seznam s nimi své syny i vnuky.

Dtr 4 10 Nezapomeň na den, kdy jsi stál před Hospodinem, svým Bohem, na Chorébu, kdy mi řekl Hospodin: "Shromáždí mi lid a dám jim slyšet svá slova, aby se mě naučili bát po všechny dny svého života na zemi a učili tomu i své syny."

Dtr 4 11 Tenkrát jste se přiblížili a stáli pod horou. Hora planula ohněm až do samých nebes a kolem byla tma, oblak a mrákota.

Dtr 4 12 I promluvil k vám Hospodin zprostředku ohně. Slyšeli jste zvuk slov, avšak žádnou podobu jste neviděli; slyšeli jste jen hlas.

Dtr 4 13 Oznamil vám svou smlouvu, kterou vám přikázal dodržovat, desatero přikázání, a napsal je na dvě kamenné desky.

Dtr 4 14 A mně Hospodin v oné době přikázal učit vás nařízením a právům, abyste je dodržovali v zemi, do které táhnete a kterou máte obsadit.

Dtr 4 15 V den, kdy k vám Hospodin mluvil na Chorébu zprostředku ohně, jste neviděli žádnou podobu; velice se tedy střežte,

Dtr 4 16 abyste se nezvrhli a neudělali si tesanou sochu, žádné sochařské zpodobení: zobrazení mužství nebo ženství,

Dtr 4 17 zobrazení jakéhokoli zvířete, které je na zemi, zobrazení jakéhokoli okřídleného ptáka, který létá po nebi,

Dtr 4 18 zobrazení jakéhokoli plaza, který se plazí po zemi, zobrazení jakékoli ryby, která je ve vodách pod zemí;

Dtr 4 19 abys nepovznášel své zraky k nebesům, a když bys viděl slunce, měsíc a hvězdy, všechen nebeský zástup, nedať se svést a neklaněť se jim a nesloužil tomu, co dal Hospodin, tvůj Bůh, jako podíl všem národům pod celým nebem.

Dtr 4 20 Ale vás Hospodin vzal a vyvedl z tavící pece, z Egypta, abyste byli jeho dědičným lidem, jak tomu je dnes.

Dtr 4 21 Na mne se však Hospodin kvůli vám rozhněval a přísahal, že nepřejdu Jordán a že nevstoupím do té dobré země, kterou ti Hospodin, tvůj Bůh, dává do dědictví.

Dtr 4 22 Umřu v této zemi, nepřejdu Jordán, ale vy jej přejdete a tu dobrou zemi obsadíte.

Dtr 4 23 Dávejte si pozor, abyste nezapomněli na smlouvu Hospodina, svého Boha, kterou s vámi uzavřel, a neudělali si tesanou sochu, zpodobení čehokoli, co ti Hospodin, tvůj Bůh, zakázal,

Dtr 4 24 neboť Hospodin, tvůj Bůh, je oheň šířající, Bůh žárlivě milující.

Dtr 4 25 Budeš plodit syny a vnuky a dožijete se v té zemi stárí; zvrhnete-li se však a uděláte si tesanou sochu, zpodobení čehokoli, a dopustíte se toho, co je zlé v očích Hospodina, svého Boha, co ho uráží,

Dtr 4 26 beru si dnes proti vám za svědky nebe i zemi, že v zemi, do níž přejdete přes Jordán, abyste ji obsadili, rychle a nadobro vyhynete. Nebudete v ní dlouho žít, ale budete vyhlazeni.

Dtr 4 27 Hospodin vás rozptýlí mezi kdejaký lid, že z vás v pronárodech, kam vás Hospodin zavede, zbude jen malý počet.

Dtr 4 28 Tam budete sloužit bohům vyrobeným lidskýma rukama, bohům ze dřeva a z kamene, kteří nevidí a neslyší, nejedí a nečichají.

Dtr 4 29 Odtamtud budete hledat Hospodina, svého Boha; nalezneš ho, budeš-li ho opravdu hledat celým svým srdcem a celou svou duší.

Dtr 4 30 Ve svém souzení, až tě v posledních dnech toto všechno stihne, navrátíš se k Hospodinu, svému Bohu, a budeš ho poslouchat.

Dtr 4 31 Vždyť Hospodin, tvůj Bůh, je Bůh milosrdný, nenechá tě klesnout a nepřipustí tvou zkázu, nezapomene na smlouvu s tvými otci, kterou jim stvrdil přísahou.

Dtr 4 32 Jen se ptej na dřívější časy, které byly před tebou, od chvíle, kdy Bůh stvořil na zemi člověka. Ptej se od jednoho konce nebes ke druhému, zda se stala tak veliká věc anebo bylo o něčem takovém slyšáno.

Dtr 4 33 Zdali kdy slyšel lid hlas Boha mluvícího zprostředku ohně, jako jsi slyšel ty, a zůstal naživu,

Dtr 4 34 anebo zdali se pokusil nějaký bůh přijít a vzít pronárod zprostředku jiného pronároda zkouškami, znameními, zázraky a bojem, pevnou rukou a vztaženou paží, velkými hroznými činy, jak to vše s vámi učinil Hospodin, váš Bůh, v Egyptě tobě před očima.

Dtr 4 35 Tobě bylo odhaleno poznání, že Hospodin je Bůh; kromě něho není žádný jiný.

Dtr 4 36 Z nebe ti dal slyšet svůj hlas, aby tě napomenul, na zemi ti dal spatřit svůj veliký oheň a jeho slova jsi slyšel zprostředku ohně.

Dtr 4 37 Protože miloval tvé otce, vyvolil po nich i jejich potomstvo a tebe vyvedl svou velikou mocí z Egypta,

Dtr 4 38 aby před tebou vyhnal pronárody větší a zdatnější, než jsi ty, a přivedl tě do jejich země a dal ti ji do dědictví, jak tomu je dnes.

Dtr 4 39 Proto poznej dnes a vezmi si k srdci, že Hospodin je Bůh nahoře na nebesích i dole na zemi; žádný jiný není.

Dtr 4 40 Dbej na jeho nařízení a příkazy, které ti dnes udílím, aby se vedlo dobře tobě i tvým synům po tobě a abys byl dlouho živ na zemi, kterou ti pro všechny dny dává Hospodin, tvůj Bůh.

Dtr 4 41 Tehdy oddělil Mojžíš tři města v Zajordání, na východě,

Dtr 4 42 aby se tam mohl utéci ten, kdo zabil, pokud zabil svého bližního neúmyslně a neměl ho dříve v nenávisti. Nechtě se uteče do některého z těchto měst a zůstane naživu:

Dtr 4 43 do rúbenovského Beseru ve stepi na náhorní rovině, do gádovského Rámotu v Gileádu a do manasesovského Gólanu v Bášanu.

Dtr 4 44 Toto je zákon, který předložil Mojžíš Izraelcům.

Dtr 4 45 Toto jsou svědectví, nařízení a práva, která přednesl Mojžíš Izraelcům po jejich vyjití z Egypta

Dtr 4 46 v Zajordání, v údolí naproti Bét-peóru, v zemi emorejského krále Síchona, jenž sídlil v Češbónu; porazili ho Mojžíš a Izraelci po svém vyjití z Egypta.

Dtr 4 47 Obsadili jeho zemi i zemi bášanského krále Óga, obou emorejských králů v Zajordání, na východě:

Dtr 4 48 od Aróeru, který je na břehu potoka Arnónu, až k hoře Siónu, což je Chermón,

Dtr 4 49 a celou pustinu za Jordánem na východě až k Pustému moři pod úpatí Pisgy.

Dtr 5 1 Mojžíš svolal celý Izrael a řekl jim: Slyš, Izraeli, nařízení a práva, která vám dnes vyhláším. Učte se jim a bedlivě je dodržujte.

Dtr 5 2 Hospodin, náš Bůh, s námi uzavřel na Chorébu smlouvu.

Dtr 5 3 Tuto smlouvu neuzavřel Hospodin jen s našimi otci, ale s námi všemi, kteří jsme tu dnes naživu.

Dtr 5 4 Tvář v tvář mluvil s vámi Hospodin na hoře zprostředku ohně.

Dtr 5 5 Já jsem stál v oné době mezi Hospodinem a vámi, abych vám oznámil Hospodinovo slovo, protože jste se báli ohně a nevystoupili jste na horu. Řekl:

Dtr 5 6 "Já jsem Hospodin, tvůj Bůh; já jsem tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví.

Dtr 5 7 Nebudeš mít jiného boha mimo mne.

Dtr 5 8 Nezbrazíš si Boha zpodoběním něčeho, co je nahoře na nebi, dole na zemi nebo ve vodách pod zemí.

Dtr 5 9 Nebudeš se ničemu takovému klanět ani tomu sloužit. Já Hospodin, tvůj Bůh, jsem Bůh žárlivě milující. Stíhám vinu otců na synech i do třetího a čtvrtého pokolení těch, kteří mě nenávidí,

Dtr 5 10 ale prokazují milosrdenství tisícům pokolení těch, kteří mě milují a má přikázání zachovávají.

Dtr 5 11 Nezneužiješ jména Hospodina, svého Boha. Hospodin nenechá bez trestu toho, kdo by jeho jména zneužíval.

Dtr 5 12 Dbej na den odpočinku, aby ti byl svatý, jak ti přikázal Hospodin, tvůj Bůh.

Dtr 5 13 Šest dní budeš pracovat a dělat všechnu svou práci.

Dtr 5 14 Ale sedmý den je den odpočinku Hospodina, tvého Boha. Nebudeš dělat žádnou práci ani ty ani tvůj syn a tvá dcera ani tvůj otrok a tvá otrokyně ani tvůj býk a tvůj osel, žádné tvé dobytče ani tvůj host, který žije v tvých branách, aby odpočinul tvůj otrok a

tvá otrokyně tak jako ty.

Dtr 5 15 Pamatuj, že jsi byl otrokem v egyptské zemi a že tě Hospodin, tvůj Bůh, odtud vyvedl pevnou rukou a vztaženou paží. Proto ti přikázal Hospodin, tvůj Bůh, dodržovat den odpočinku.

Dtr 5 16 Cti svého otce i matku, jak ti přikázal Hospodin, tvůj Bůh, abys byl dlouho živ a dobře se ti vedlo na zemi, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh.

Dtr 5 17 Nezabiješ.

Dtr 5 18 Nesesmilníš.

Dtr 5 19 Nepokradeš.

Dtr 5 20 Nevydáš proti svému bližnímu falešné svědectví.

Dtr 5 21 Nebudeš dychtit po ženě svého bližního. Nebudeš toužit po domě svého bližního ani po jeho poli ani po jeho otroku ani po jeho otrokyni ani po jeho býku ani po jeho oslu, vůbec po ničem, co patří tvému bližnímu."

Dtr 5 22 Tato slova mluvil Hospodin k celému vašemu shromáždění na hoře zprostředku ohně, oblaku a mrákoty mocným hlasem a víc nepřipojil. Napsal je na dvě kamenné desky a dal je mně.

Dtr 5 23 Jakmile jste uslyšeli hlas zprostředku tmy, zatímco hora planula ohněm, přistoupili jste ke mně, všichni představitelé vašich kmenů a vaši starší,

Dtr 5 24 a řekli jste: "Hle, Hospodin, náš Bůh, nám ukázal svou slávu a velikost. Slyšeli jsme jeho hlas zprostředku ohně a viděli jsme dnešního dne, že Bůh mluví s člověkem a ten může zůstat naživu."

Dtr 5 25 Ale proč bychom teď měli zemřít? Vždyť nás tento veliký oheň pozře. Uslyšíme-li ještě dál hlas Hospodina, svého Boha, zemřeme.

Dtr 5 26 Kdo ze všeho tvorstva by mohl slyšet hlas žitého Boha, mluvícího zprostředku ohně, jako slyšíme my, a zůstat naživu?

Dtr 5 27 Přístup k němu ty a vyslechni všechno, co Hospodin, náš Bůh, řekne. Ty nám pak vypovíš všechno, co k tobě promluví Hospodin, náš Bůh, a my to vyposlechneme a učiníme."

Dtr 5 28 Hospodin vyslechl vaše slova, když jste mluvili ke mně, a řekl mi: "Vyslechl jsem slova tohoto lidu, jak mluvili k tobě. Dobře to všechno pověděli."

Dtr 5 29 Kéž mají stále takové srdce, aby se mě báli po všechny dny a dbali na všechny mé příkazy, aby se jim i jejich synům vždycky vedlo dobře.

Dtr 5 30 Jdi, řekni jim: "Vraťte se do svých stanů."

Dtr 5 31 Ty však zde u mne stůj a já ti sdělím všechna přikázání, nařízení a práva, kterým je budeš učit, aby je dodržovali v zemi, kterou jim dávám do vlastnictví."

Dtr 5 32 Bedlivě dodržujte, co vám přikázal Hospodin, váš Bůh, neuchylujte se napravo ani nalevo.

Dtr 5 33 Musíte se ve všem držet cesty, kterou vám Hospodin, váš Bůh, přikázal jít, a tak zůstanete naživu, dobře se vám povede a budete dlouho žít v zemi, kterou máte obsadit.

Dtr 6 1 Toto jsou přikázání, nařízení a práva, kterým vás Hospodin, váš Bůh, přikázal vyučovat, abyste je dodržovali v zemi, do níž táhnete a kterou máte obsadit:

Dtr 6 2 Aby ses bál Hospodina, svého Boha, a bedlivě dbal na všechna jeho nařízení a příkazy, které ti udílím, ty i tvůj syn a tvůj vnuk, po všechny dny svého života, abys byl dlouho živ.

Dtr 6 3 Poslouchej je, Izraeli, a bedlivě je dodržuj. Tak se ti povede dobře a velmi se rozmnožíte v zemi oplývající mlékem a medem, jak ti přislíbil Hospodin, Bůh tvých otců.

Dtr 6 4 Slyš, Izraeli, Hospodin je náš Bůh, Hospodin jediný.

Dtr 6 5 Budeš milovat Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem a celou svou duší a celou svou silou.

Dtr 6 6 A tato slova, která ti dnes prikazuji, budeš mít v srdci.

Dtr 6 7 Budeš je vštěpovat svým synům a budeš o nich rozmlouvat, když budeš sedět doma nebo půjdeš cestou, když budeš uléhat nebo vstávat.

Dtr 6 8 Uvážeš si je jako znamení na ruku a budeš je mít jako pásek na čele mezi očima.

Dtr 6 9 Napíšeš je také na veřeje svého domu a na své brány.

Dtr 6 10 Až tě Hospodin, tvůj Bůh, přivede do země, o které přísahal tvým otcům Abrahamovi, Izákovi a Jakobovi, že ti ji dá, a dá ti veliká a dobrá města, která jsi nestavěl,

Dtr 6 11 domy plné všeho dobrého, které jsi nenaplnil, vykopané studny, které jsi nevykopal, vinice a olivovní, které jsi nevyсадil, a budeš jíst a nasytíš se,

Dtr 6 12 pak si dávej pozor, abys nezapomněl na Hospodina, který tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví.

Dtr 6 13 Hospodina, svého Boha, se budeš bát, jemu budeš sloužit, při jeho jménu přísahat.

Dtr 6 14 Nesmíte chodit za jinými bohy z božstev těch národů, které jsou kolem vás,

Dtr 6 15 neboť uprostřed tebe je Bůh žárlivě milující, Hospodin, tvůj Bůh. Ať Hospodin, tvůj Bůh, nevzplane proti tobě hněvem a nevyhladí tě z povrchu země.

Dtr 6 16 Nepokoušejte Hospodina, svého Boha, jako jste ho pokoušeli v Masse.

Dtr 6 17 Musíte bedlivě dbát na příkazy Hospodina, svého Boha, na jeho svědectví a nařízení, která ti přikázal.

Dtr 6 18 Budeš dělat jen to, co je správné a dobré v Hospodinových očích, aby se ti dobře vedlo, až půjdeš obsadit tu dobrou zemi, o níž Hospodin přísahal tvým otcům,
Dtr 6 19 že z ní před tebou vypudí všechny tvé nepřátele; tak přece mluvil Hospodin.
Dtr 6 20 Až se tě tvůj syn v budoucnu zeptá: "Co to jsou ta svědectví, nařízení a práva, která vám přikázal Hospodin, náš Bůh?",
Dtr 6 21 odvětiš svému synu: "Byli jsme faraónovými otroky v Egyptě a Hospodin nás vyvedl z Egypta pevnou rukou.
Dtr 6 22 Před našimi zraky činil Hospodin znamení a zázraky veliké a zlé proti Egyptu, proti faraónovi i proti celému jeho domu.
Dtr 6 23 Ale nás odtamtud vyvedl, aby nás uvedl sem a dal nám zemi, kterou přisežně přislíbil našim otcům.
Dtr 6 24 Hospodin nám přikázal, abychom dodržovali všechna tato nařízení, báli se Hospodina, svého Boha, aby s námi bylo dobře po všechny dny, aby nás zachoval při životě, jak tomu je dnes.
Dtr 6 25 Bude se nám počítat za spravedlnost, budeme-li bedlivě dodržovat každý tento příkaz před Hospodinem, svým Bohem, jak nám přikázal."
Dtr 7 1 Až tě Hospodin, tvůj Bůh, uvede do země, kterou přicházíš obsadit, zažene před tebou početné pronárody, Chetejce, Girgašejce, Emorejce, Kenaance, Perizejce, Chivejce a Jebúsejce, sedm pronárodů početnějších a zdatnějších než ty.
Dtr 7 2 Hospodin, tvůj Bůh, ti je předá, abys je pobil. Vyhubíš je jako klaté, neuzavřeš s nimi smlouvu a nesmiluješ se nad nimi,
Dtr 7 3 nespřízníš se s nimi, svou dceru neprovdáš za syna někoho z nich ani jeho dceru nevezmeš pro svého syna.
Dtr 7 4 To by odvrátilo tvého syna ode mne, takže by sloužili jiným bohům. Hospodin by proti vám vzplanul hněvem a rychle by tě vyhladil.
Dtr 7 5 Proto s nimi naložíte takto: jejich oltáře rozboříte, jejich posvátné sloupy roztříštíte, jejich posvátné kůly pokácíte, jejich tesané sochy spálíte.
Dtr 7 6 Jsi přece svatý lid Hospodina, svého Boha; tebe si Hospodin, tvůj Bůh, vyvolil ze všech lidských pokolení, která jsou na tvé zemi, abys byl jeho lidem, zvláštním vlastnictvím.
Dtr 7 7 Nikoli proto, že byste byli početnější než kterýkoli jiný lid, přilnul k vám Hospodin a vyvolil vás. Vás je přece méně než kteréhokoli lidu.
Dtr 7 8 Ale protože vás Hospodin miluje a zachovává přísahu, kterou se zavázal vašim otcům, vyvedl vás Hospodin pevnou rukou a vykoupil tě z domu otroctví, z rukou faraóna, krále egyptského.
Dtr 7 9 Poznej tedy, že Hospodin, tvůj Bůh, je Bůh, Bůh věrný, zachovávající smlouvu a milosrdenství do tisícího pokolení těm, kteří ho milují a dbají na jeho přikázání.
Dtr 7 10 Avšak tomu, kdo ho nenávidí, odplácí přímo a uvrhne ho do záhuby. Nebude odkládat; tomu, kdo ho nenávidí, odplatí přímo.
Dtr 7 11 Proto bedlivě dbej na přikázání, nařízení a práva, která ti dnes přikazují dodržovat.
Dtr 7 12 Za to, že tato práva budete poslouchat a bedlivě je dodržovat, bude Hospodin, tvůj Bůh, zachovávat tobě smlouvu a milosrdenství, jak přísahal tvým otcům.
Dtr 7 13 Bude tě milovat a bude ti žehnat a rozmnoží tě. Požehná plodu tvého života i plodu tvé role, tvému obilí, tvému moštu, tvému oleji, vrhu tvého skotu a přírůstku tvého bravu na zemi, o níž se přísahou zavázal tvým otcům, že ti ji dá.
Dtr 7 14 Budeš požehnaný nad každý jiný lid, nevyskytne se neplodný nebo neplodná u tebe ani u tvého dobytka.
Dtr 7 15 Hospodin od tebe odvrátí každou nemoc, nevloží na tebe žádnou ze zhoubných chorob egyptských, které jsi poznal, ale uvalí je na všechny, kdo tě nenávidí.
Dtr 7 16 Pohltíš každý lid, který ti vydá Hospodin, tvůj Bůh, nebudeš ho litovat, nebudeš sloužit jeho bohům; bylo by ti to léčkou.
Dtr 7 17 Snad si v srdci řekneš: "Tyto pronárody jsou početnější než já. Jak bych si je mohl podrobit?"
Dtr 7 18 Neboj se jich! Jen si vzpomeň, jak naložil Hospodin, tvůj Bůh, s faraónem a s celým Egyptem,
Dtr 7 19 vzpomeň si na veliké zkoušky, které jsi viděl na vlastní oči, na znamení a zázraky, na pevnou ruku a vztaženou paži, jimiž tě vyvedl Hospodin, tvůj Bůh. Tak naloží Hospodin, tvůj Bůh, s každým lidem, kterého se bojíš.
Dtr 7 20 I děsy na ně pošle Hospodin, tvůj Bůh, dokud nezhytnou ti, kteří zbyli a skryli se před tebou.
Dtr 7 21 Nesmíš mít před nimi strach, neboť Hospodin, tvůj Bůh, Bůh veliký a vzbuzující bázeň, je uprostřed tebe.
Dtr 7 22 Hospodin, tvůj Bůh, zažene ty pronárody před tebou poznenáhlu. Nemůžeš s nimi rychle skoncovat, aby se proti tobě nerozmohla poľní zvěř.
Dtr 7 23 Hospodin, tvůj Bůh, ti je však předá ochromené velikým zděšením, dokud nebudou vyhlazeni.
Dtr 7 24 Vydá ti do rukou jejich krále a zničíš jejich jméno pod nebem; nikdo se proti tobě nepostaví, dokud je nevyhladíš.
Dtr 7 25 Tesané sochy jejich bohů spálíte. Nebudeš žádostiv stříbra ani zlata z nich, nevezmeš si je, abys nepadl do léčky. Před Hospodinem, tvým Bohem, je to ohavnost.

Dtr 7 26 Nevneseš do svého domu ohavnou modlu; propadl bys klatbě jako ona.
Budeš ji mít v opovržení, budeš ji mít za hnusnou ohavnost, neboť je klatá.

Dtr 8 1 Bedlivě dodržujte každý příkaz, který ti dnes prikazuji, abyste
zůstali naživu, rozmnožili se a obsadili zemi, kterou příslezně přislíbil Hospodin vašim otcům.

Dtr 8 2 Připomínej si celou tu cestu, kterou tě Hospodin, tvůj Bůh, vedl po
čtyřicet let na poušti, aby tě pokořil a vyzkoušel a poznal, co je v tvém srdci, zda budeš
dbát na jeho přikázání, či nikoli.

Dtr 8 3 Pokořoval tě a nechal tě hladovět, potom ti dával jíst manu, kterou
jsi neznal a kterou neznali ani tvoji otcové. Tak ti dával poznat, že člověk nežije pouze
chlebem, ale že člověk žije vším, co vychází z Hospodinových úst.

Dtr 8 4 Po těch čtyřicet let tvůj šat na tobě nezvetšl a noha ti neotekla.

Dtr 8 5 Uznej tedy ve svém srdci, že tě Hospodin, tvůj Bůh, vychovával, jako
vychovává muž svého syna.

Dtr 8 6 Proto budeš dbát na přikázání Hospodina, svého Boha, chodit po jeho
cestách a jeho se bát.

Dtr 8 7 Vždyť Hospodin, tvůj Bůh, tě uvádí do dobré země, do země s potoky
plnými vody, s prameny vod propastných tůní, vyvěrajícími na pláni i v pohoří,

Dtr 8 8 do země, kde roste pšenice i ječmen, vinná réva, fíkoví a granátová
jablka, do země olivového oleje a medu,

Dtr 8 9 do země, v níž budeš jíst chléb bez nedostatku, v které nebudeš
postrádat ničeho, do země, jejíž kamení je železo a z jejíchž hor budeš těžit měď.

Dtr 8 10 Budeš jíst dosyta a budeš dobrořečit Hospodinu, svému Bohu, za tu
dobrou zemi, kterou ti dal.

Dtr 8 11 Stráž se však, abys nezapomněl na Hospodina, svého Boha, a nepřestal
dbát na jeho přikázání, práva a nařízení, která ti dnes udílím.

Dtr 8 12 Až se dosyta najíš a vystavíš si pěkné domy a usídliš se,

Dtr 8 13 až se ti rozmnoží skot a brav, až budeš mít hodně stříbra a zlata, až
se ti rozmnoží všechno, co máš,

Dtr 8 14 jen ať se tvé srdce nevypíná, takže bys zapomněl na Hospodina, svého
Boha, který tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví.

Dtr 8 15 Vedl tě velikou a hroznou pouští, kde jsou ohniví hadi a štíři,
žíznivým krajem bez vody, vyvedl ti vodu z křemene skály,

Dtr 8 16 krmil tě na poušti manou, kterou tvoji otcové neznali, aby tě pokořil
a vyzkoušel a aby ti nakonec prokázal dobro.

Dtr 8 17 Neříkej si v srdci: "Tohoto blahobytu jsem se domohl svou silou a
zdatností svých rukou."

Dtr 8 18 Pamatuj na Hospodina, svého Boha, neboť k nabytí blahobytu ti dává
sílu on, aby utvrdil svou smlouvu, kterou přísahal tvým otcům, jak tomu je dnes.

Dtr 8 19 Jestliže však přesto na Hospodina, svého Boha, zapomeněš a budeš
chodit za jinými bohy, sloužit jim a klanět se jim, dosvědčuji vám dnes, že docela vyhynete.

Dtr 8 20 Jako pronárody, které Hospodin před vámi vyhubí, tak vyhynete za to,
že jste neposlouchali Hospodina, svého Boha.

Dtr 9 1 Slyš, Izraeli, dnes přejdeš Jordán, aby sis podrobil pronárody větší a
zdatnější, než jsi ty, města veliká a opevněná až k nebi,

Dtr 9 2 veliký a vysoký lid, Anákovce, o kterých víš. Slyšel jsi o nich
úslaví: "Kdo se postaví proti Anákovcům?"

Dtr 9 3 Dnes poznáš, že Hospodin, tvůj Bůh, který jde před tebou, je jako
sžírající oheň. On je vyhladí a on je před tebou pokoří, takže si je podrobíš a rychle je
vyhubíš, jak ti Hospodin slíbil.

Dtr 9 4 Neříkej si však v srdci, až je Hospodin, tvůj Bůh, před tebou vypudí:
"Pro mou spravedlnost mě Hospodin přivedl, abych obsadil tuto zemi." Vždyť tyto pronárody
vyhání před tebou pro jejich zvlášť.

Dtr 9 5 Přicházíš obsadit jejich zemi ne pro svou spravedlnost a přímou svého
srdce. Hospodin, tvůj Bůh, vyhání před tebou tyto pronárody pro jejich zvlášť a proto, aby
splnil, co přísahal Hospodin tvým otcům, Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi.

Dtr 9 6 Věz tedy, že ne pro svou spravedlnost ti Hospodin, tvůj Bůh, dává tuto
dobrou zemi, abys ji obsadil, neboť jsi lid tvrdé šíje.

Dtr 9 7 Pamatuj, nezapomeň, jak jsi rozlít il Hospodina, svého Boha, na poušti.
Ode dne, kdy jsi vyšel z egyptské země, až do svého příchodu na toto místo jste byli vůči
Hospodinu vzpurní.

Dtr 9 8 Rozlít il i jste Hospodina na Chorébu. Hospodin se na vás rozhněval tak,
že vás chtěl vyhladit.

Dtr 9 9 Když jsem vystoupil na horu, abych přijal kamenné desky, desky
smlouvy, kterou s vámi Hospodin uzavřel, zůstal jsem na hoře čtyřicet dní a čtyřicet nocí,
chleba jsem nejedl a vody nepil.

Dtr 9 10 A Hospodin mi dal obě kamenné desky psané prstem Božím, na nichž byla
všechna přikázání, o kterých s vámi Hospodin mluvil na hoře zprostředku ohně v den
shromáždění.

Dtr 9 11 Po uplynutí čtyřiceti dní a čtyřiceti nocí mi Hospodin dal obě kamenné
desky, desky smlouvy.

Dtr 9 12 A Hospodin mi poručil: "Vstaň a rychle odtud sestup, neboť tvůj lid,
který jsi vyvedl z Egypta, se vrhá do zkázy. Brzo sešli z cesty, kterou jsem jim přikázal,

odlili si modlu."

- Dtr 9 13 Dále mi Hospodin řekl: "Vidím, jak je tento lid tvrdošíjný.
Dtr 9 14 Nech mě, já je vyhladím a vymažu jejich jméno pod nebem, z tebe však učiním pronárod zdatnější a početnější, než jsou oni."
Dtr 9 15 Obrátil jsem se a sestoupil z hory, zatímco hora planula ohněm. Obě desky smlouvy jsem nesl v rukou.
Dtr 9 16 Tu jsem spatřil, jak jste zhřešili proti Hospodinu, svému Bohu. Odlili jste si sochu býčka! Brzo jste sešli z cesty, kterou vám přikázal Hospodin, váš Bůh.
Dtr 9 17 Uchopil jsem obě desky, odhodil jsem je a před vašimi zraky je roztrástil.
Dtr 9 18 Pak jsem se vrhl před Hospodinem k zemi jako poprvé a ležel jsem čtyřicet dní a čtyřicet nocí, chleba jsem nejedl a vody nepil, pro všechny váš hřích, kterým jste zhřešili, když jste se dopustili toho, co je zlé v Hospodinových očích, a tak jste ho urazili.
Dtr 9 19 Lekal jsem se hněvu a rozhořčení, jímž se Hospodin proti vám rozlítíl, aby vás vyhladil. A Hospodin mě vyslyšel i tentokrát.
Dtr 9 20 Hospodin se velmi rozhněval i na Árona a chtěl ho zahladit. V oné době jsem se proto modlil i za Árona.
Dtr 9 21 A váš hříšný výtvar, který jste udělali, toho býčka, jsem vzal a spálil v ohni, roztloukl jsem jej a rozemlel jsem jej nadobro až na jemný prach; prach z něho jsem vsypal do potoka, který stéká z hory.
Dtr 9 22 Také v Taběře a v Masse a v Kibrót-taavě jste rozlítili Hospodina.
Dtr 9 23 A když vás Hospodin poslal z Kádeš-barneje se slovy: "Táhněte vzhůru a obsaďte zemi, kterou jsem vám dal", vzdorovali jste rozkazu Hospodina, svého Boha, nevěřili jste mu a neuposlechli jste ho.
Dtr 9 24 Byli jste vůči Hospodinu vzpurní ode dne, co vás znám.
Dtr 9 25 Tu jsem se vrhl před Hospodina, čtyřicet dní a čtyřicet nocí jsem se vrhal před něho, protože Hospodin řekl, že vás vyhladí.
Dtr 9 26 Modlil jsem se k Hospodinu: "Panovníku Hospodine, neuvaluj zkázu na svůj lid, na své dědictví, které jsi vykoupil svou velikou mocí a vyvedl z Egypta pevnou rukou.
Dtr 9 27 Rozpomeň se na své služebníky, na Abrahama, Izáka a Jákoba, a nepřihlížej k zatvrzelosti tohoto lidu, k jeho zvržení a hříchu,
Dtr 9 28 aby neříkali v zemi, z níž jsi nás vyvedl: "Protože je Hospodin nemohl uvést do země, kterou jim slíbil, a měl je v nenávisti, vyvedl je a na poušti je usmrtil."
Dtr 9 29 Oni jsou přece tvůj lid a tvé dědictví, které jsi vyvedl svou velikou silou a vztaženou paží."
Dtr 10 1 V oné době mi Hospodin řekl: "vytesej si dvě kamenné desky, jako byly ty první, a vystup ke mně na horu. Také si uděláš dřevěnou schránu.
Dtr 10 2 Na ty desky napíšeš táž slova, která byla na prvních deskách, jež jsi roztrástil. Pak je vložíš do schrány."
Dtr 10 3 Udělal jsem tedy schránu z akáciového dřeva a vytesal jsem dvě kamenné desky, jako byly ty první, a vystoupil jsem na horu s oběma deskami v rukou.
Dtr 10 4 I napsal na desky totéž, co bylo napsáno poprvé, desatero přikázání, která k vám mluvil Hospodin na hoře zprostředku ohně v den shromáždění; pak mi je Hospodin dal.
Dtr 10 5 Obrátil jsem se a sestoupil z hory. Desky jsem vložil do schrány, kterou jsem udělal, aby tam byly, jak mi Hospodin přikázal.
Dtr 10 6 Izraelci potom táhli z Beerótu Jaakanovců do Mósery; tam zemřel Áron a byl tam pochován. Jako kněz po něm sloužil jeho syn Eleazar.
Dtr 10 7 Odtud vytáhli do Gudgódu a z Gudgódu do Jotby, do země potoků plných vody.
Dtr 10 8 V oné době oddělil Hospodin kmen Léviho, aby nosil schránu Hospodinovy smlouvy, aby stál před Hospodinem, přisluhoval mu a dával požehnání v jeho jménu. Tak tomu je dodnes.
Dtr 10 9 Proto se Lévimu nedostalo podílu ani dědictví s jeho bratry. Sám Hospodin je jeho dědictvím, jak k němu mluvil Hospodin, tvůj Bůh.
Dtr 10 10 Já jsem pak zůstal na hoře jako poprvé čtyřicet dní a čtyřicet nocí a Hospodin mě vyslyšel i tentokrát; Hospodin nechtěl tvou zkázu.
Dtr 10 11 A Hospodin mi řekl: "Vzhůru, vytáhni před lidem, aby šli obsadit zemi, o které jsem přísahal jejich otcům, že jim ji dám."
Dtr 10 12 Nyní tedy, Izraeli, co od tebe požaduje Hospodin, tvůj Bůh? Jen aby ses bál Hospodina, svého Boha, chodil po všech jeho cestách, miloval ho a sloužil Hospodinu, svému Bohu, celým svým srdcem a celou svou duší,
Dtr 10 13 abys dbal na Hospodinova přikázání a nařízení, která ti dnes udílím, aby s tebou bylo dobře.
Dtr 10 14 Hle, Hospodinu, tvému Bohu, patří nebesa i nebesa nebes, země a všechno, co je na ní.
Dtr 10 15 Avšak Hospodin přilnul jenom k tvým otcům, zamiloval si je a vyvolil jejich potomstvo, vás, ze všech národů, jak tomu je dnes.
Dtr 10 16 Obrežte tedy svá neobřezaná srdce a už nebuďte tvrdošíjní.
Dtr 10 17 Vždyť Hospodin, váš Bůh, je Bůh bohů a Pán pánů, Bůh veliký, všemocný

a vzbuzující bázeň, který nebere ohled na osobu a nepřijímá úplatek,
Dtr 10 18 ale zjednává právo sirotku a vdově, miluje hosta a dává mu chléb a šat.
Dtr 10 19 Milujte tedy hosta, neboť jste byli hosty v egyptské zemi.
Dtr 10 20 Hospodina, svého Boha, se budeš bát, jemu budeš sloužit, k němu se přimkneš a v jeho jménu budeš přísahat.
Dtr 10 21 On je tvá chvála. On je tvůj Bůh, který s tebou učinil tyto veliké a hrozné věci, které jsi viděl na vlastní oči.
Dtr 10 22 Tvoji otcové sestoupili do Egypta v počtu sedmdesáti duší, ale nyní tě Hospodin, tvůj Bůh, učinil tak početným jako nebeské hvězdy.
Dtr 11 1 Budeš milovat Hospodina, svého Boha, budeš dbát na to, co ti svěřil, na jeho nařízení, práva a přikázání po všechny dny.
Dtr 11 2 Znáte dnes přece to, co vaši synové nepoznali a neviděli, totiž napomínání Hospodina, vašeho Boha, jeho velikost, jeho pevnou ruku a vztaženou paži,
Dtr 11 3 jeho znamení a činy, které vykonal uprostřed Egypta na faraónovi, králi egyptském, a celé jeho zemi,
Dtr 11 4 všechno, co učinil egyptskému vojsku, jeho koním a vozům, jak je zaplavil vodou Rákosového moře, když vás pronásledovali, ano, Hospodin je vyhubil - tak tomu je dodnes;
Dtr 11 5 a co s vámi učinil na poušti, než jste přišli až na toto místo,
Dtr 11 6 a jak naložil s Dátanem a Abíramem, syny Rúbenovce Elíaba, jak země rozevřela svůj chřtán a pohltila je uprostřed celého Izraele i s jejich rodinami a stany i se všemi jejich přívrženci.
Dtr 11 7 Na vlastní oči jste přece spatřili celé to veliké Hospodinovo dílo, které vykonal.
Dtr 11 8 Dbejte proto na každý příkaz, který vám dnes udílím, abyste byli rozhodní, až půjdete obsadit zemi, do níž táhnete a kterou máte obsadit,
Dtr 11 9 a abyste byli dlouho živi na zemi, o které Hospodin přísahal, že ji dá vašim otcům a jejich potomstvu, v zemi oplývající mlékem a medem.
Dtr 11 10 Země, kterou přicházíš obsadit, není totiž jako země egyptská, z níž jste vyšli, kterou jsi oséval semenem a zavlažoval šlapáním čerpadla jako zelinářskou zahradu.
Dtr 11 11 Země, do níž táhnete a kterou máte obsadit, je země hor a plání. Pije vodu z nebeského deště.
Dtr 11 12 Je to země, o níž Hospodin, tvůj Bůh, pečuje. Oči Hospodina, tvého Boha, jsou na ni neustále upřeny, od začátku roku až do konce.
Dtr 11 13 Jestliže budete opravdu poslouchat má přikázání, která vám dnes udílím, totiž abyste milovali Hospodina, svého Boha, a sloužili mu celým svým srdcem a celou svou duší,
Dtr 11 14 dám vaši zemi déšť v pravý čas, déšť podzimní i jarní, a budeš sklízet své obilí, svůj mošt a olej
Dtr 11 15 a na tvém poli dám růst bylině pro tvůj dobytek; budeš jíst dosyta.
Dtr 11 16 Střežte se, aby se vaše srdce nedalo zlákat, takže byste se odchýlili, sloužili jiným bohům a klaněli se jim.
Dtr 11 17 To by Hospodin vzplanul proti vám hněvem a zavřel by nebesa, takže by nebylo deště, z půdy by se nic neurodilo a vy byste v té dobré zemi, kterou vám Hospodin dává, rychle vyhynuli.
Dtr 11 18 Tato má slova si vložte do srdce a do své duše, přivažte si je jako znamení na ruku a ať jsou jako pásek na čele mezi vašimi očima.
Dtr 11 19 Budete jim vyučovat své syny a rozmlouvat o nich, ať budeš sedět doma nebo půjdeš cestou, ať budeš uléhat nebo vstávat.
Dtr 11 20 Napíšeš je na veřeje svého domu a na své brány,
Dtr 11 21 abyste na zemi, o které Hospodin přísahal vašim otcům, že jim ji dá, dlouho žili vy i vaši synové, aby vaše dny byly jako dny nebes nad zemí.
Dtr 11 22 Jestliže budete bedlivě a cele dbát na toto přikázání, které vám přikazuji dodržovat, totiž abyste milovali Hospodina, svého Boha, chodili po všech jeho cestách a přimkli se k němu,
Dtr 11 23 vyžene Hospodin před vámi všechny tyto pronárody, takže si podrobíte národy větší a zdatnější, než jste vy.
Dtr 11 24 Každé místo, na něž vaše noha šlápne, bude vaše: od pouště po Libanón, od Řeky, řeky Eufratu, až k Zadnímu moři, to vše bude vaše území.
Dtr 11 25 Nikdo se proti vám nepostaví, Hospodin, váš Bůh, uvalí strach a bázeň před vámi na celou zemi, kde stanete, jak k vám mluvil.
Dtr 11 26 Hleď, dnes vám předkládám požehnání i zlořečení:
Dtr 11 27 požehnání, když budete poslouchat příkazy Hospodina, svého Boha, které já vám dnes přikazuji,
Dtr 11 28 a zlořečení, když nebudete poslouchat příkazy Hospodina, svého Boha, sejdete-li z cesty, kterou vám dnes přikazuji, a budete-li chodit za jinými bohy, k nimž se nemáte znát.
Dtr 11 29 Až tě uvede Hospodin, tvůj Bůh, do země, kterou přicházíš obsadit, budeš dávat požehnání na hoře Gerizímu a zlořečení na hoře Ébalu.
Dtr 11 30 Ty hory jsou za Jordánem, za cestou na západ, v zemi Kenaanců sídlících v pustině naproti Gilgálu při božišti Móre.

Dtr 11 31 Přejdete totiž Jordán a půjdete obsadit zemi, kterou vám dává Hospodin, váš Bůh. Obsadíte ji a usadíte se v ní.

Dtr 11 32 Proto bedlivě dodržujte všechna nařízení a práva, která vám dnes předkládám.

Dtr 12 1 Toto jsou nařízení a práva, která budete bedlivě dodržovat v zemi, kterou ti dal do vlastnictví Hospodin, Bůh tvých otců, po všechny dny, v nichž budete žít na zemi.

Dtr 12 2 Úplně zničíte všechna místa, kde pronárody, jež si podrobíte, sloužily svým bohům na vysokých horách i na pahorcích a pod každým zeleným stromem.

Dtr 12 3 Jejich oltáře zboříte, jejich posvátné sloupy roztříštíte, jejich posvátné kůly spálíte, tesané sochy jejich bohů pokácíte a jejich jméno z toho místa vyhladíte.

Dtr 12 4 Pro Hospodina, svého Boha, nesmíte udělat nic takového,

Dtr 12 5 ale budete vyhledávat místo, které si vyvolí Hospodin, váš Bůh, ze všech vašich kmenů, aby tam spočinulo jeho jméno; tam budeš přicházet.

Dtr 12 6 Tam budete přinášet své zápalné oběti a oběti svých hodů i desátky a obět pozdvihování svých rukou, záslibné a dobrovolné dary i prvorozené kusy ze svého skotu a bravu.

Dtr 12 7 Budete tam jíst před Hospodinem, svým Bohem, a vy i váš dům se budete radovat ze všeho, k čemu jste přiložili ruku, v čem ti požehnal Hospodin, tvůj Bůh.

Dtr 12 8 Nebudete už dělat to, co zde děláme dnes, co každý sám pokládá za správné.

Dtr 12 9 Dosud jste totiž nevešli do místa odpočinutí a neujali se dědictví, které ti dává Hospodin, tvůj Bůh.

Dtr 12 10 Ale až přejdete Jordán a usadíte se v zemi, kterou vám přiděluje do dědictví Hospodin, váš Bůh, až vám dá odpočinutí ode všech vašich okolních nepřátel, takže budete sídlit bezpečně,

Dtr 12 11 potom na místo, které si vyvolí Hospodin, váš Bůh, aby tam přebývalo jeho jméno, budete přinášet všechno, co vám přikazují: své zápalné oběti a oběti svých hodů i desátky a obět pozdvihování svých rukou i všechno nejlepší ze svých záslibných darů, které jste Hospodinu přislíbili.

Dtr 12 12 Budete se radovat před Hospodinem, svým Bohem, vy i vaši synové a vaše dcery, vaši otroci a vaše otrokyně i lévijec, který žije v tvých branách, protože nemá mezi vámi podíl ani dědictví.

Dtr 12 13 Střež se, abys neobětoval své zápalné oběti na jakémkoli místě, které by sis vyhlédl.

Dtr 12 14 Jenom na tom místě, které si vyvolí Hospodin v jednom z tvých kmenů, budeš obětovat své zápalné oběti, tam budeš vykonávat všechno, co ti přikazují.

Dtr 12 15 Porážet dobytek a jíst maso můžeš ovšem ve všech svých branách, kdykoli po něm zatoužíš, podle požehnání, které ti dal Hospodin, tvůj Bůh; smí je jíst nečistý i čistý i nečistý jako gazelu nebo jelena.

Dtr 12 16 Jenom krev jíst nebudete. Vylejete ji na zem jako vodu.

Dtr 12 17 Ale ve svých branách nesmíš jíst desátek ze svého obilí, moštu a čerstvého oleje ani prvorozené kusy ze svého skotu a bravu ani jakýkoli záslibný dar, který jsi přislíbil, ani dobrovolné dary ani obět pozdvihování svých rukou.

Dtr 12 18 Jen před Hospodinem, svým Bohem, na místě, které si Hospodin, tvůj Bůh, vyvolí, tam je budeš jíst ty i tvůj syn a tvá dcera, tvůj otrok a tvá otrokyně i lévijec, který žije v tvých branách. Před Hospodinem, svým Bohem, se budeš radovat ze všeho, k čemu jsi přiložil ruku.

Dtr 12 19 Pokud budeš žít ve své zemi, varuj se toho, abys Léviyce nechal opuštěného.

Dtr 12 20 Až Hospodin, tvůj Bůh, rozšíří tvé území, jak ti slíbil, a ty řekneš: "chtěl bych jíst maso", protože zatoužíš jíst maso, můžeš je jíst podle své chuti.

Dtr 12 21 Když bude od tebe daleko místo, které Hospodin, tvůj Bůh, vyvolí, aby tam spočinulo jeho jméno, porážíš kus ze svého skotu či bravu, který ti dal Hospodin, jak jsem ti přikázal, a budeš jíst ve svých branách zcela podle své chuti.

Dtr 12 22 Budeš je jíst tak, jak se jí gazela nebo jelen; může je jíst stejně nečistý jako čistý.

Dtr 12 23 Jenom rozhodně odmítej jíst krev, neboť krev je život; proto nebudeš jíst s masem i život.

Dtr 12 24 Nebudeš ji jíst, nýbrž ji vyleješ na zem jako vodu.

Dtr 12 25 Nebudeš ji jíst, aby se dobře vedlo tobě i tvým synům po tobě, když budeš dělat, co je správné v Hospodinových očích.

Dtr 12 26 Jen to svaté, co máš obětovat, a své záslibné dary budeš nosit na místo, které Hospodin vyvolí.

Dtr 12 27 Připravíš své zápalné oběti, maso i krev, na oltáři Hospodina, svého Boha. Krev tvých obětí k hodům bude vylita na oltář Hospodina, tvého Boha, kdežto maso sníš.

Dtr 12 28 Bedlivě poslouchej všechna tato slova, která ti přikazují, aby se vždycky dobře vedlo tobě i tvým synům po tobě, když budeš dělat, co je v očích Hospodina, tvého Boha, dobré a správné.

Dtr 12 29 Až Hospodin, tvůj Bůh, před tebou vyplení pronárody, které si jdeš podrobit, a až si je podrobíš a usadíš se v jejich zemi,

Dtr 12 30 dej si pozor, abys neuvízl v léčce, která po nich zbude, až budou před tebou už vyhlazeny: abys nevyhledával jejich bohy a neřekl: "Jak sloužily tyto pronárody svým bohům, tak to budu dělat i já!"

Dtr 12 31 Něco takového nesmíš udělat pro Hospodina, svého Boha, neboť všechno, co ony činily pro své bohy, Hospodin nenávidí jako ohavnost; vždyť ony pro své bohy spalují dokonce své syny a dcery.

Dtr 12 32

Dtr 13 1 Všechno, co vám přikazuji, budete bedlivě dodržovat. Nic k tomu nepřidáš a nic z toho neubereš.

Dtr 13 2 Kdyby povstal ve tvém středu prorok nebo někdo, kdo hádá ze snů, a nabídl ti znamení nebo zázrak,

Dtr 13 3 i kdyby se dostavilo to znamení nebo ten zázrak, o němž ti mluvil, když říkal: "Pojďme za jinými bohy", které jsi neznal, "a služme jim",

Dtr 13 4 neuposlechneš slov takového proroka nebo toho, kdo hádá ze snů. To vás zkouší Hospodin, váš Bůh, aby poznal, zda milujete Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem a celou svou duší.

Dtr 13 5 Hospodina, svého Boha, budete následovat a jeho se budete bát, budete dbát na jeho přikázání a poslouchat ho, jemu budete sloužit a k němu se přimknete.

Dtr 13 6 Avšak takový prorok nebo ten, kdo hádá ze snů, bude usmrčen, protože přemlouval k odpadnutí od Hospodina, vašeho Boha, který vás vyvedl z egyptské země a vykoupil tě z domu otroctví. Chtěl tě svést z cesty, po které ti Hospodin, tvůj Bůh, přikázal chodit. I odstraníš zlo ze svého středu.

Dtr 13 7 Kdyby tě tvůj bratr, syn tvé matky, nebo tvůj syn nebo tvá dcera nebo tvá vlastní žena nebo tvůj nejmilejší přítel potají ponoukal: "Pojďme sloužit jiným bohům", které jsi neznal ty ani tvoji otcové,

Dtr 13 8 některým z bohů těch národů, které jsou kolem vás, ať blízko tebe nebo daleko od tebe, od jednoho konce země až k druhému konci země,

Dtr 13 9 nepřivolíš mu a neuposlechneš ho, nebudeš ho litovat ani s ním mít soucit ani ho krýt.

Dtr 13 10 Musíš ho zabít. Nejprve se proti němu pozdvihne tvoje ruka, aby ho usmrtila, potom ruce všeho lidu.

Dtr 13 11 Budeš ho kamenovat, dokud nezemře, protože tě usiloval odvést od Hospodina, tvého Boha, který tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví.

Dtr 13 12 Celý Izrael ať o tom uslyší a ať se bojí. Nikdy ať se mezi vámi nestane něco tak zlého.

Dtr 13 13 Kdybys uslyšel o některém svém městě, které ti dává Hospodin, tvůj Bůh, aby ses v něm usadil,

Dtr 13 14 že z tvého středu vyšli muži ničemní a svádějí obyvatele města slovy: "Pojďme sloužit jiným bohům", které jste neznali,

Dtr 13 15 budeš pátrat a zkoumat a dobře se vyptávat; bude-li to jistá pravda, že se taková ohavnost ve tvém středu stala,

Dtr 13 16 úplně vybijíš obyvatele toho města ostrým mečem, zničíš je ostrým mečem jako klaté, i všechno, co je v něm, i jeho dobytek.

Dtr 13 17 všechnu kořist z něho shromáždíš na jeho prostranství a město i všechnu kořist z něho spálíš jako celopal pro Hospodina, svého Boha. Zůstane navěky pahorkem sutin, nikdy nebude vystavěno.

Dtr 13 18 Ať ti neulpí na ruce nic z toho, co propadlo klatbě, aby se Hospodin od svého planoucího hněvu odvrátil a udělil ti slitování. Slituje se nad tebou a rozmnoží tě, jak přísahal tvým otcům, [(Deuteronomy 13:19) když budeš poslouchat Hospodina, svého Boha, dbát na všechny jeho přikazy, které ti dnes udílím, a dodržovat, co je správné v očích Hospodina, tvého Boha.]

Dtr 14 1 Jste synové Hospodina, svého Boha. Nebudete si pro mrtvého dělat smuteční zářezy, ani mezi očima lysinu.

Dtr 14 2 Jsi přece svatý lid Hospodina, svého Boha. Tebe si Hospodin vyvolil ze všech lidských pokolení, která jsou na tvé zemi, abys byl jeho lidem, zvláštním vlastnictvím.

Dtr 14 3 Nesmíš jíst nic ohavného.

Dtr 14 4 Smíte jíst tato zvířata: býka, ovci a kozu,

Dtr 14 5 jelena, gazelu, daňka, kozorožce, antilopu díšona, tura stepního a divokou kozu,

Dtr 14 6 zkrátka všechna zvířata, která mají kopyta rozdělená tak, že jsou obě kopyta úplně rozpolcená, přežvýkavce mezi zvířaty; ty jíst smíte.

Dtr 14 7 z přežvýkavců, z těch, co mají kopyta rozdělená rozpolcením, nesmíte však jíst velblouda, zajíce a damana. Jsou to přežvýkavci, ale kopyta nemají úplně rozdělená; budou pro vás nečistí.

Dtr 14 8 Ani vepře; má sice kopyta rozdělená, ale nepřežvýkuje; bude pro vás nečistý. Jejich maso nesmíte jíst, jejich zdechlina se nedotknete.

Dtr 14 9 Ze všeho, co je ve vodě, smíte jíst toto: všechno, co má ploutve a šupiny. To smíte jíst.

Dtr 14 10 Co nemá ploutve ani šupiny, jíst nesmíte; bude to pro vás nečisté.

Dtr 14 11 Smíte jíst všechno čisté ptactvo.

Dtr 14 12 Jen tyto z nich jíst nesmíte: orla, orlosupa a orla mořského,

Dtr 14 13 luňáka, jestřába a různé druhy supů,
Dtr 14 14 žádný druh havranů,
Dtr 14 15 pštrosa, sovou, racka a různé druhy sokolů,
Dtr 14 16 kulicha, výra a sovou pálenou,
Dtr 14 17 pelikána, mrchožrouta a kormorána,
Dtr 14 18 čápa a různé druhy volavek, dudka a netopýra.
Dtr 14 19 Nečistá bude pro vás i všechna létající havěť; nesmí se jíst.
Dtr 14 20 Všechno čisté ptactvo jíst smíte.
Dtr 14 21 Nesmíte jíst žádnou zdechlinu. Buď ji dáš bezdomovci, který žije v
tvých branách, aby ji jedl, nebo ji prodáš cizinci. Vždyť jsi svatý lid Hospodina, svého Boha.
Nebudeš vařit kůzle v mléce jeho matky.
Dtr 14 22 Budeš odvádět desátky z veškeré úrody své setby, která každoročně na
poli vyrostle.
Dtr 14 23 Na místě, které si on vyvolí, aby tam přebývalo jeho jméno, budeš jíst
před Hospodinem, svým Bohem, desátky ze svého obilí, moštu a čerstvého oleje i prvorozených
kusů svého skotu a bravu, aby ses učil bát Hospodina, svého Boha, po všechny dny.
Dtr 14 24 Kdybys měl dlouhou cestu a nemohl je donést, protože místo, které
vyvolí Hospodin, tvůj Bůh, aby tam spočinulo jeho jméno, bude od tebe vzdáleno, až Hospodin,
tvůj Bůh, ti požehná,
Dtr 14 25 směníš je za stříbro, stříbro zavážeš, vezmeš do ruky a půjdeš na
místo, které si Hospodin, tvůj Bůh, vyvolí.
Dtr 14 26 Tam koupíš za to stříbro všechno, po čem zatoužíš, skot, brav, víno,
opojný nápoj, cokoli budeš chtít, a budeš jíst před Hospodinem, svým Bohem, a radovat se i se
svým domem.
Dtr 14 27 Ani Léviijce, který žije v tvých branách, nenecháš opuštěného, protože
nemá s tebou podíl ani dědictví.
Dtr 14 28 Každého třetího roku odneseš všechny desátky ze své úrody toho roku a
složíš je ve svých branách.
Dtr 14 29 I přijde Léviijec, protože nemá s tebou podíl ani dědictví, a
bezdomovec, sirotek a vdova, kteří žijí v tvých branách, a budou jíst dosyta, aby ti Hospodin,
tvůj Bůh, žehnal při každé práci, kterou bude tvá ruka konat.
Dtr 15 1 Každého sedmého roku budeš slavit léto promíjení dluhu.
Dtr 15 2 Toto je způsob promíjení dluhu: Každý věřitel svému bližnímu promíne,
co mu půjčil. Nebude na svého bližního, svého bratra, naléhat, protože je vyhlášeno
Hospodinovo promíjení dluhu.
Dtr 15 3 Na cizince naléhat smíš, ale co máš u svého bratra, to mu tvá ruka
promíne.
Dtr 15 4 Ať není u tebe potřebného, neboť Hospodin ti bohatě požehná v zemi,
kterou ti Hospodin, tvůj Bůh, dává do dědictví, abys ji obsadil.
Dtr 15 5 Jen ochotně poslouvej Hospodina, svého Boha, a bedlivě a cele dodržuj
tento příkaz, který ti dnes prikazuji.
Dtr 15 6 Vždyť ti Hospodin, tvůj Bůh, požehná, jak ti řekl. Budeš poskytovat
půjčky mnohým pronárodům, ale sám si nebudeš vypůjčovat. Budeš ovládat mnohé pronárody, ale
tebe neovládnou.
Dtr 15 7 Bude-li u tebe potřebný někdo z tvých bratrů, v některé z tvých bran v
tvé zemi, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh, nebude tvé srdce zpupné a nezavřeš svou ruku před
svým potřebným bratrem.
Dtr 15 8 Ochotně mu otvírej svou ruku a poskytni mu dostatečnou půjčku podle
toho, kolik ve svém nedostatku potřebuje.
Dtr 15 9 Dej si pozor, aby v tvém srdci nevyvstala ničemná myšlenka, že se
blíží sedmý rok, rok promíjení dluhů; že tedy budeš na svého potřebného bratra nevlídný a
nedáš mu nic. On by kvůli tobě volal k Hospodinu a na tobě by byl hřích.
Dtr 15 10 Dávej mu štědře a nebuď skoupý, když mu máš něco dát, neboť kvůli tomu
ti Hospodin, tvůj Bůh, požehná ve všem, co děláš, ve všem, k čemu přiložíš ruku.
Dtr 15 11 Potřebný ze země nevymizí. Proto ti prikazuji: Ve své zemi ochotně
otvírej ruku svému utištěnému a potřebnému bratru.
Dtr 15 12 Bude-li ti prodán tvůj bratr, Hebrej nebo Hebrejka, bude tvým otrokem
po šest let, ale sedmého roku jej propustíš na svobodu.
Dtr 15 13 Když ho propustíš na svobodu, nepropustíš ho s prázdnou.
Dtr 15 14 Štědře jej obdaruješ ze svého stáda i humna a lisu. V čem ti Hospodin,
tvůj Bůh, požehnal, z toho mu dáš.
Dtr 15 15 Pamatuj, že jsi byl otrokem v egyptské zemi a že tě Hospodin, tvůj
Bůh, vykoupil. Proto ti dnes toto prikazuji.
Dtr 15 16 Kdyby ti řekl: "Nechci od tebe odejít", protože miluje tebe i tvůj dům
a je mu u tebe dobře,
Dtr 15 17 vezmeš šídlo, připíchneš mu ucho ke dveřím a bude provždy tvým
otrokem. Stejně učiníš i své otrokyni.
Dtr 15 18 Nebude ti zatěžko propustit ho na svobodu, neboť ti vysloužil
dvojnásobnou mzdu nádenickou za šest let, a Hospodin, tvůj Bůh, ti požehná ve všem, co budeš
konat.
Dtr 15 19 Každého prvorozeného samce, který se narodí v tvém skotu nebo bravu,
oddělíš jako svatého pro Hospodina, svého Boha. Nebudeš vykonávat žádnou práci se svým

prvorozeným býčkem, nebudeš stříhat prvorozené kusy ze svého bravu.

Dtr 15 20 Před Hospodinem, svým Bohem, ho budeš jíst se svým domem rok co rok na místě, které Hospodin vyvolí.

Dtr 15 21 Avšak bude-li na něm nějaká vada, bude-li kulhavý nebo slepý nebo bude mít jakoukoli zlou vadu, nebudeš ho obětovat Hospodinu, svému Bohu.

Dtr 15 22 Budeš ho jíst ve svých branách, stejně nečistý jako čistý, jako gazelu nebo jelena.

Dtr 15 23 Jen jeho krev nesmíš jíst. Vyleješ ji na zem jako vodu.

Dtr 16 1 Dbej na měsíc ábíb (to je měsíc klasů), abys slavil hod beránka Hospodinu, svému Bohu, protože tě Hospodin, tvůj Bůh, v měsíci ábíbu vyvedl v noci z Egypta.

Dtr 16 2 Hospodinu, svému Bohu, budeš obětovat hod beránka z bravu nebo skotu na místě, které Hospodin vyvolí, aby tam přebývalo jeho jméno.

Dtr 16 3 Nebudeš při něm jíst nic kvašeného. Po sedm dní budeš při něm jíst nekvašené chleby, chléb poroby, neboť jsi chvatně vyšel z egyptské země. Po všechny dny svého života si budeš připomínat den, kdy jsi vyšel z egyptské země.

Dtr 16 4 Na celém tvém území se u tebe po sedm dní neuvidí kvas. Z masa, které připravíš prvního dne navečer, nezůstane nic přes noc do rána.

Dtr 16 5 Nebudeš moci připravovat hod beránka v kterékoli ze svých bran, které ti dává Hospodin, tvůj Bůh.

Dtr 16 6 Jenom na místě, které Hospodin, tvůj Bůh, vyvolí, aby tam přebývalo jeho jméno, připravíš hod beránka večer při západu slunce v ten čas, kdy jsi vyšel z Egypta.

Dtr 16 7 Budeš vařit a budeš jíst na místě, které vyvolí Hospodin, tvůj Bůh. Ráno se pak vrátíš a půjdeš ke svým stanům.

Dtr 16 8 Šest dní budeš jíst nekvašené chleby, sedmého dne bude slavnostní shromáždění pro Hospodina, tvého Boha. Nebudeš vykonávat žádnou práci.

Dtr 16 9 Odpočítáš si sedm týdnů. Od chvíle, kdy přiložíš srp ke stojícímu obilí, začneš počítat sedm týdnů.

Dtr 16 10 Pak budeš slavit Hospodinu, svému Bohu, slavnost týdnů. Dáš dobrovolně podle své možnosti z toho, v čem ti Hospodin, tvůj Bůh, požehná.

Dtr 16 11 A budeš se radovat před Hospodinem, svým Bohem, na místě, které vyvolí Hospodin, tvůj Bůh, aby tam přebývalo jeho jméno, ty i tvůj syn a tvá dcera, tvůj otrok a tvá otrokyně, lévíjec, který žije v tvých branách, i bezdomovec, sirotek a vdova, kteří jsou mezi vámi.

Dtr 16 12 Budeš si připomínat, že jsi byl v Egyptě otrokem. Proto budeš bedlivě dodržovat tato nařízení.

Dtr 16 13 Slavnost stánků budeš slavit po sedm dní, až shromáždíš úrodu ze svého humna a lisu.

Dtr 16 14 Při své slavnosti se budeš radovat ty i tvůj syn a tvá dcera, tvůj otrok a tvá otrokyně, lévíjec i bezdomovec, sirotek a vdova, kteří žijí v tvých branách.

Dtr 16 15 Sedm dní budeš slavit slavnost Hospodina, svého Boha, na místě, které Hospodin vyvolí. Vždyť Hospodin, tvůj Bůh, ti požehná na veškeré tvé úrodě a při všem, co budeš dělat. Oddej se proto radosti.

Dtr 16 16 Každý z vás, kdo je mužského pohlaví, se ukáže třikrát v roce před tváří Hospodina, tvého Boha, na místě, které on vyvolí: při slavnosti nekvašených chlebů, při slavnosti týdnů a při slavnosti stánků. A neukáže se před Hospodinovou tváří s prázdnou.

Dtr 16 17 Každý přinese, co může dát, podle požehnání Hospodina, tvého Boha, které ti udělil.

Dtr 16 18 Ve všech svých branách, které ti Hospodin, tvůj Bůh, pro tvoje kmeny dává, si ustanovíš soudce a správce. Budou soudit lid podle spravedlivého práva.

Dtr 16 19 Nepřevrátíš právo, nebudeš nikomu stranit, nepřijmeš úplatek. Úplatek oslepuje oči moudrých a překrucuje slova spravedlivých.

Dtr 16 20 Budeš usilovat o spravedlnost, a jen o spravedlnost, abys zůstal naživu a obsadil zemi, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh.

Dtr 16 21 Nevsadíš si posvátný kůl ani žádný strom při oltáři Hospodina, svého Boha, který si uděláš.

Dtr 16 22 Nevztyčíš si posvátný sloup; to Hospodin, tvůj Bůh, nenávidí.

Dtr 17 1 Nebudeš obětovat Hospodinu, svému Bohu, dobytce ze skotu nebo bravu, na němž je vada, cokoli špatného, protože to má Hospodin, tvůj Bůh, za ohavnost.

Dtr 17 2 Vyskytne-li se u tebe v některé z tvých bran, které ti Hospodin, tvůj Bůh, dává, muž nebo žena, kteří by se dopustili toho, co je zlé v očích Hospodina, tvého Boha, přestoupili by jeho smlouvu

Dtr 17 3 a odešli sloužit jiným bohům a klanět se jim, slunci nebo měsíci anebo celému nebeskému zástupu, což jsem nepřikázal,

Dtr 17 4 a bude-li ti to oznámeno nebo o tom uslyšíš, dobře si to prošetříš. Bude-li to jistá pravda, že byla spáchána v Izraeli taková ohavnost,

Dtr 17 5 vyvedeš toho muže nebo tu ženu, kteří se dopustili té zlé věci, ke svým branám a toho muže nebo tu ženu budete kamenovat, dokud nezemřou.

Dtr 17 6 Ten, kdo má zemřít, bude usmrcen na základě výpovědi dvou nebo tří svědků. Nebude usmrcen na základě výpovědi jediného svědka.

Dtr 17 7 Svědkové na něho vztáhnou ruku jako první, aby ho usmrtili, potom všechen ostatní lid. Tak odstraníš zlo ze svého středu.

Dtr 17 8 Naskytne-li se ti nějaký mimořádný právní případ, rozsoudit, kdo je

vinen vraždou, rozepří, ublížením na těle, tedy jakýkoli sporný případ ve tvých branách, vydáš se k místu, které si Hospodin, tvůj Bůh, vyvolí.

Dtr 17 9 Přijdeš k lévijským kněžím a k soudci, který tam bude v těch dnech, dotážeš se a oni ti oznámí právní nález.

Dtr 17 10 Budeš pak jednat podle výroku, který ti oznámí z onoho místa, které vyvolí Hospodin. Bedlivě dodržíš všechno, o čem tě oni poučí.

Dtr 17 11 Budeš jednat podle znění zákona, o němž tě poučí, a podle práva, které ti vysvětlí. Neuchýlíš se napravo ani nalevo od toho, co ti oni oznámí.

Dtr 17 12 Kdo bude jednat opovážlivě, že by neposlechl kněze, který tam stojí ve službě Hospodina, tvého Boha, nebo soudce, ten zemře. Tak odstraníš zlo z Izraele.

Dtr 17 13 Všechn lid ať to slyší a bojí se a ať už nejedná opovážlivě.

Dtr 17 14 Až vejdeš do země, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh, obsadíš ji a usadíš se v ní. I řekneš si: "Ustanovím nad sebou krále jako všechny pronárody kolem mne."

Dtr 17 15 Ustanovíš tedy nad sebou za krále jen toho, koho si vyvolí Hospodin, tvůj Bůh. Ustanovíš nad sebou krále ze svých bratrů. Nesmíš dosadit nad sebou cizince, který není tvým bratrem.

Dtr 17 16 Avšak ať nemá mnoho koní a ať neuvádí lid zpátky do Egypta, aby měl více koní. Hospodin vám přece řekl: "Nikdy se už touto cestou nevracejte."

Dtr 17 17 Také ať nemá mnoho žen, aby se jeho srdce neodvrátilo od Boha. Ani stříbra a zlata ať nemá příliš mnoho.

Dtr 17 18 Když dosedne na svůj královský trůn, dá si napsat do knihy opis tohoto zákona, opatrovaného lévijskými kněžími.

Dtr 17 19 Bude jej mít u sebe a bude v něm číst po všechny dny svého života, aby se učil bát Hospodina, svého Boha, a bedlivě dodržoval všechna slova tohoto zákona a tato nařízení;

Dtr 17 20 aby se jeho srdce nevypínalo nad jeho bratry a neuchyloval se od příkazu napravo ani nalevo; aby byl dlouho živ ve svém království uprostřed Izraele on i jeho synové.

Dtr 18 1 Lévijské kněží, celý Léviův kmen, nebudou mít podíl ani dědictví s Izraelem. Budou žít z ohnivých obětí Hospodinových, tedy z jeho dědictví.

Dtr 18 2 Nebudou mít dědictví uprostřed svých bratrů. Jejich dědictvím bude sám Hospodin, jak jim přislíbil.

Dtr 18 3 Kněžím podle práva náleží od lidu, od těch, kteří přinášejí k obětnímu hodu dobytce ze skotu nebo z bravu, toto: knězi dají plece, obě čelisti a žaludek.

Dtr 18 4 Budeš mu dávat prvotiny svého obilí, moštu a oleje i prvotiny své ovčí stříže.

Dtr 18 5 Vždyť si jej vyvolil Hospodin, tvůj Bůh, ze všech tvých kmenů, aby po všechny dny stál on a jeho synové ve službě ve jménu Hospodinově.

Dtr 18 6 Přijde-li lévijec z některé z tvých bran odkudkoli z Izraele, kde pobývá jako host, přijde-li pln touhy na místo, které Hospodin vyvolí,

Dtr 18 7 bude konat službu ve jménu Hospodina, svého Boha, jako ostatní jeho bratři lévijci, kteří tam stojí před Hospodinem.

Dtr 18 8 Bude jíst týž podíl, kromě toho, co by prodal po otcích.

Dtr 18 9 Až vstoupíš do země, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh, neuč se jednat podle ohavností oněch pronárodů.

Dtr 18 10 Ať se u tebe nevyskytne nikdo, kdo by provedl svého syna nebo svou dceru ohněm, věstec obírající se věštbami, mrakopravec ani hadač ani čaroděj

Dtr 18 11 ani zaklínač ani ten, kdo se doptává duchů zemřelých, ani jasnovidce ani ten, kdo se dotazuje mrtvých.

Dtr 18 12 Každého, kdo činí tyto věci, má Hospodin v ohavnosti. Právě pro tyto ohavnosti Hospodin, tvůj Bůh, před tebou vyhání ony pronárody.

Dtr 18 13 Budeš se dokonale držet Hospodina, svého Boha.

Dtr 18 14 Tyto pronárody, které si podrobíš, poslouchají mrakopravce a věstce, ale tobě to Hospodin, tvůj Bůh, nedovolil.

Dtr 18 15 Hospodin, tvůj Bůh, ti povolá z tvého středu, z tvých bratrů, proroka jako jsem já. Jeho budete poslouchat,

Dtr 18 16 zcela podle toho, co jsi žádal od Hospodina, svého Boha, na Chorébu v den shromáždění: "Kéž neslyším už hlas Hospodina, svého Boha, a nevidím už ten veliký oheň, abych nezemřel."

Dtr 18 17 Hospodin mi řekl: "Dobře to pověděli.

Dtr 18 18 Povolám jim proroka z jejich bratrů, jako jsi ty. Do jeho úst vložím svá slova a on jim bude mluvit vše, co mu přikážu.

Dtr 18 19 Kdo by má slova, která on bude mluvit mým jménem, neposlouchal, toho já sám budu volat k odpovědnosti.

Dtr 18 20 Avšak prorok, který by opovážlivě mluvil mým jménem něco, co jsem mu mluvit nepřikázal, nebo který by mluvil jménem jiných bohů, takový prorok zemře."

Dtr 18 21 V srdci si asi říkáš: "Jak poznáme slovo, které Hospodin nepromluvil?"

Dtr 18 22 Nuže, promluví-li prorok jménem Hospodinovým a věc se nestane a nesplní, nepromluvil to slovo Hospodin. Opovážlivě je mluvil ten prorok sám; nelekej se toho.

Dtr 19 1 Až vyhladí Hospodin, tvůj Bůh, pronárody, jejichž zemi ti Hospodin, tvůj Bůh, dává, a ty si je podrobíš a usadíš se v jejich městech a domech,

Dtr 19 2 oddělíš si tři města uprostřed své země, kterou ti Hospodin, tvůj Bůh,

dává, abys ji obsadil.

Dtr 19 3 Upravíš si k nim cestu a rozdělíš na tři díly území své země, kterou ti přiděluje do dědictví Hospodin, tvůj Bůh, aby tam mohl utéci každý, kdo zabil.

Dtr 19 4 A tak tomu bude s tím, kdo zabil a uteče se tam, aby zůstal naživu: Kdo zabil svého bližního neúmyslně, aniž jej předtím nenáviděl,

Dtr 19 5 třeba ten, kdo by šel se svým bližním do lesa rubat dříví a rozmáchl se sekerou při kácení stromu a železo by se vysmeklo z topírka a zasáhlo jeho bližního tak, že by zemřel, ten ať se uteče do jednoho z těch měst, aby zůstal naživu.

Dtr 19 6 Jinak by ho jako vraha pronásledoval v rozhořčení svého srdce krevní mstitel, a kdyby cesta byla příliš daleká, dostihl by ho a zabil by ho. On však není hoden smrti, protože zabitého neměl nikdy předtím v nenávisti.

Dtr 19 7 Proto ti prikazuji: "Oddělíš si tři města."

Dtr 19 8 Jestliže Hospodin, tvůj Bůh, rozšíří tvé území, jak přísahal tvým otcům, a dá ti celou zemi, o níž řekl, že ji dá tvým otcům,

Dtr 19 9 dbej cele na tento příkaz, který ti dnes udílím, totiž abys miloval Hospodina, svého Boha, a chodil po jeho cestách po všechny dny, a přidej k těmto třem městům ještě další tři.

Dtr 19 10 Ve tvé zemi, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh, do dědictví, nebude prolévána nevinná krev, abys nebyl vinen prolitou krví.

Dtr 19 11 Kdyby však někdo svého bližního nenáviděl a strojil mu úklady, povstal proti němu a ubil ho k smrti a pak utekl do některého z těch měst,

Dtr 19 12 starší z jeho města pro něho pošlou, vezmou ho odtud a předají ho do rukou krevního mstitele, aby zemřel.

Dtr 19 13 Nebudeš ho litovat. Tak odstraníš nevinně prolitou krev z Izraele a bude s tebou dobře.

Dtr 19 14 Neposuneš mezník svého bližního, kterým předkové vymezili tvůj dědičný díl, ježž zdědíš v zemi, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh, abys ji obsadil.

Dtr 19 15 Nepovstane jen jediný svědek proti někomu v jakémkoli zločinu, v jakémkoli prohřešku a při jakémkoli hříchu, jehož se někdo dopustil. Soudní výrok bude vyneseno podle výpovědi dvou nebo tří svědků.

Dtr 19 16 Povstane-li proti někomu zlovolný svědek, aby ho nařkl z odpadnutí od Hospodina,

Dtr 19 17 postaví se oba muži, kteří mají spor, před Hospodina, před kněze a soudce, kteří tam v těch dnech budou,

Dtr 19 18 a soudcové případ dobře vyšetří. Zjistí-li, že je to křivý svědek, že nařkl svého bratra křivě,

Dtr 19 19 učiníte jemu, jak on zamýšlel učinit svému bratru. Tak odstraníš zlo ze svého středu.

Dtr 19 20 Ať to ostatní uslyší a ať se bojí. Nikdy ať se mezi vámi nestane něco tak zlého.

Dtr 19 21 Nebudeš ho litovat. Život za život, oko za oko, zub za zub, ruka za ruku, noha za nohu.

Dtr 20 1 Když vytáhneš do boje proti svým nepřítelům a spatříš koně a vozbu, lid početnější, než jsi sám, nebudeš se jich bát, neboť Hospodin, tvůj Bůh, který tě přivedl z egyptské země, je s tebou.

Dtr 20 2 Než podstoupíte boj, přistoupí kněz a promluví k lidu.

Dtr 20 3 Řekne jim: "Slyš, Izraeli! Dnes podstupujete boj proti svým nepřítelům. Neklesejte na mysl, nebojte se, nebuďte ustrašení, nemějte z nich hrůzu.

Dtr 20 4 Vždyť Hospodin, váš Bůh, jde s vámi, aby za vás bojoval s vašimi nepříteli a zachránil vás."

Dtr 20 5 Pak promluví k lidu správce: "Ten, kdo vystavěl nový dům a ještě jej nezasvětil, ať se vrátí domů, aby nezemřel v boji a nezasvětil jej někdo jiný.

Dtr 20 6 Ten, kdo vysadil vinici a ještě z ní nesklízel, ať se vrátí domů, aby nezemřel v boji a nesklízel z ní někdo jiný.

Dtr 20 7 Ten, kdo se zasnoubil se ženou a ještě si ji nevzal, ať se vrátí domů, aby nezemřel v boji a nevzal si ji někdo jiný."

Dtr 20 8 Dále ještě správce promluví k lidu: "Ten, kdo je bojácný a zbabělý, ať se vrátí domů, aby jeho bratři neztratili odvahu jako on."

Dtr 20 9 Až správce dokončí promluvu k lidu, postaví se v čelo lidu velitelé oddílů.

Dtr 20 10 Když přitáhneš k městu, abys proti němu bojoval, nabídněš mu mír.

Dtr 20 11 Jestliže ti odpoví mírem a otevře ti brány, tu všechn lid, který je v něm, podrobíš nuceným pracím a budou ti sloužit.

Dtr 20 12 Jestliže k míru s tebou nesvolí, ale povede s tebou boj, oblehneš je.

Dtr 20 13 Až ti je Hospodin, tvůj Bůh, vydá do rukou, pobiješ v něm ostrším mečem všechny osoby mužského pohlaví.

Dtr 20 14 Ale ženy, děti a dobytek i vše, co bude v městě, všechnu kořist z něho si ponecháš jako lup. Budeš užívat kořisti po svých nepřítelích, kterou ti dal Hospodin, tvůj Bůh.

Dtr 20 15 Tak naložíš se všemi městy od tebe velice vzdálenými, která nepatří k městům těchto pronárodů zde.

Dtr 20 16 Ale v městech těchto národů, které ti dává Hospodin, tvůj Bůh, do

dědictví, nenecháš naživu naprosto nikoho.

Dtr 20 17 Zničíš je jako klaté, Chetejce, Emorejce, Kenaance, Perizejce,

Chivejce a Jebusejce, jak ti přikázal Hospodin, tvůj Bůh,

Dtr 20 18 aby vás neučili jednat podle všelijakých svých ohavností, které činili kvůli svým bohům. Prohřešili byste se proti Hospodinu, svému Bohu.

Dtr 20 19 Když budeš dlouhou dobu obléhat nějaké město a v boji se ho zmocníš, nezničíš jeho stromy a nebudeš je vytínat sekerou. Vždyť z něho můžeš jíst. Nekácej je! Což je strom na poli člověk, abys jej také obléhal?

Dtr 20 20 Můžeš zničit a skácet jenom strom, o němž víš, že to není strom s ovocem k jídlu; použiješ ho při stavbě obléhacího náspu proti městu, které s tebou vede boj, dokud město nepadne.

Dtr 21 1 Bude-li v zemi, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh, abys ji obsadil, nalezen skolený, ležící na poli, a nebude známo, kdo jej ubil,

Dtr 21 2 vyjdou tvoji starší a soudcové a vyměří vzdálenost k městům, která budou v okolí skoleného.

Dtr 21 3 Když se zjistí, které město je skolenému nejbližší, vezmou starší toho města jalovici, jíž nebylo použito k práci a která netahala pod jhem.

Dtr 21 4 Starší toho města přivedou jalovici dolů k potoku s tekoucí vodou, kde se nepracovalo a neselo, a tam u potoka zlomí jalovici vaz.

Dtr 21 5 Pak přistoupí kněží Léviovcí, protože je vyvolil Hospodin, tvůj Bůh, aby mu sloužili a jménem Hospodinovým dávali požehnání. Podle jejich výroku se stane při každém sporu a při každém ublížení na těle.

Dtr 21 6 Všichni starší toho města, které je nejbližší skolenému, si omyjí ruce nad jalovici, jíž byl u potoka zlomen vaz,

Dtr 21 7 a dosvědčí: "Naše ruce tuto krev neprolily a naše oči nic neviděly.

Dtr 21 8 Hospodine, zprošť viny svůj izraelský lid, který jsi vykoupil, a nestíhej nevině prolitou krev uprostřed svého izraelského lidu." Tak budou zproštěni viny za prolitou krev.

Dtr 21 9 Když vykonáš, co je v Hospodinových očích správné, odstraníš nevině prolitou krev ze svého středu.

Dtr 21 10 Když vytáhneš do boje proti svým nepřítelům a Hospodin, tvůj Bůh, ti je vydá do rukou a ty zajmeš zajatce

Dtr 21 11 a spatříš mezi zajatci ženu krásné postavy, přilneš k ní a budeš si ji chtít vzít za ženu,

Dtr 21 12 přivedeš ji do svého domu. Ať si oholí hlavu a ostříhá nehty

Dtr 21 13 a odloží svůj plášť, v němž byla zajata, a zůstane v tvém domě. Po dobu jednoho měsíce bude oplakávat svého otce a svou matku. Potom k ní smíš vejít, budeš jejím manželem a ona bude tvou ženou.

Dtr 21 14 Jestliže se ti pak znelíbí, propustíš ji a bude volná. Nesmíš ji prodat za stříbro ani s ní hrubě zacházet, poté co jsi ji ponížil.

Dtr 21 15 Má-li někdo dvě ženy, z nichž by jednu miloval a druhou by nemiloval, a porodí mu syny milovaná i nemilovaná, ale prvorozený syn bude synem nemilované,

Dtr 21 16 v den, kdy bude dávat, co mu patří, svým synům do dědictví, nemůže dát právo prvorozenství synu milované na úkor prvorozeného syna nemilované.

Dtr 21 17 Vezme ohled na prvorozeného syna nemilované a dá mu dvojnásobný díl všeho, co má, protože on je prvotina jeho síly, jemu náleží právo prvorozenství.

Dtr 21 18 Má-li někdo syna nepoddajného a vzpurného, který neposlouchá otce ani matku, a když ho kárají, neposlechne je,

Dtr 21 19 ať ho jeho otec i matka uchopí a vyvedou ke starším jeho města, k bráně jeho místa,

Dtr 21 20 a řeknou starším jeho města: "Tento náš syn je nepoddajný a vzpurný, neposlouchá nás, je to modlářský žrout a pijan."

Dtr 21 21 A tak ho všichni muži jeho města uházejí kamením a zemře. Tak odstraníš zlo ze svého středu. Ať to slyší celý Izrael a bojí se.

Dtr 21 22 Bude-li nad někým pro hřích vynesena rozsudek smrti, bude-li usmrcen a ty jej pověsíš na kůl,

Dtr 21 23 nenecháš jeho mrtvolu na kůlu přes noc, ale bezpodmínečně ho pohřbíš týž den, protože ten, kdo byl pověšen, je zlořečený Bohem. Neposkvrníš svou zemi, kterou ti dává do dědictví Hospodin, tvůj Bůh.

Dtr 22 1 Nebudeš netečně přihlížet, jak se zaběhl býk tvého bratra nebo jeho ovce. Vrátiš je svému bratru.

Dtr 22 2 Jestliže tvůj bratr není blízko tebe a ty ho neznáš, zaženeš dobytče do svého domu a bude u tebe. Až tvůj bratr bude po něm pátrat, vrátíš mu je.

Dtr 22 3 Stejně naložíš s jeho oslem, stejně naložíš s jeho pláštěm, stejně naložíš s každou ztracenou věcí svého bratra, která se mu ztratila a tys ji našel. Nesmíš být netečný.

Dtr 22 4 Nebudeš netečně přihlížet, jak na cestě klesl osel tvého bratra nebo jeho býk. Pozdvihneš jej spolu s ním.

Dtr 22 5 Žena na sebe nevezme, co patří muži, a muž neobleče, co nosí žena. Hospodin, tvůj Bůh, má v ohavnosti každého, kdo to činí.

Dtr 22 6 Když přijdeš cestou na ptačí hnízdo s holátkou nebo s vejci, s matkou sedící na holátkách nebo na vejcích na nějakém stromě nebo na zemi, nevezmeš matku od mláďat.

Dtr 22 7 Matku pustíš, mláďátka si smíš vzít. Tak ti bude dobře a budeš dlouho živ.

Dtr 22 8 Když vystavíš nový dům, uděláš na střeše zábradlí. Neuvalíš na svůj dům vinu za prolitou krev, kdyby z něho někdo spadl.

Dtr 22 9 Neosázíš svou vinici dvojím druhem, jinak bude nedotknutelné všechno, jak sadba, kterou jsi zasadil, tak úroda z vinice.

Dtr 22 10 Nebudeš orat s volem a oslem zapřaženými spolu.

Dtr 22 11 Nebudeš si oblékat tkaninu ze směsi vlny a lnu.

Dtr 22 12 Uděláš si střapce na všech čtyřech rozích své pokrývky, kterou se přikrýváš.

Dtr 22 13 Když si muž vezme ženu a vejde k ní, ale pak ji bude nenávidět,

Dtr 22 14 obviní ji ze špatnosti a bude o ní roznášet zlou pověst tím, že bude říkat: "Vzal jsem si tuto ženu, přiblížil jsem se k ní, ale zjistil jsem, že není panna",

Dtr 22 15 tedy otec té dívky a její matka přinesou důkaz dívčina panenství do brány ke starším města.

Dtr 22 16 Otec té dívky řekne starším: "Tomu muži jsem dal za ženu svou dceru, ale on ji teď nenávidí.

Dtr 22 17 Hle, obviňuje ji ze špatnosti a říká: Zjistil jsem, že tvoje dcera nebyla panna. Tady je důkaz panenství mé dcery." A rozprostrou roušku před staršími města.

Dtr 22 18 I vezmou starší toho města onoho muže a ztrestají ho.

Dtr 22 19 Dají mu pokutu sto šekelů stříbra a předají je otcí té dívky, protože roznášel zlou pověst o izraelské panně. Ta zůstane jeho ženou. Po celý svůj život ji nesmí propustit.

Dtr 22 20 Jestliže však byla ta řeč pravdivá a u té dívky nebylo shledáno, že je panna,

Dtr 22 21 tedy vyvedou dívku ke vchodu do domu jejího otce, mužové jejího města ji ukamenují a zemře, neboť tím, že smilnila v domě svého otce, dopustila se v Izraeli hanebnosti. Tak odstraníš zlo ze svého středu.

Dtr 22 22 Když bude přistižen muž, že ležel s vdanou ženou, oba zemrou: muž, který ležel se ženou, i ta žena. Tak odstraníš zlo z Izraele.

Dtr 22 23 Když dívku, pannu zasnoubenou muži, najde nějaký muž v městě a bude s ní ležet,

Dtr 22 24 vyvedete oba dva k bráně toho města, ukamenujete je a zemrou: dívka proto, že v městě nekřičela, a muž proto, že ponížil ženu svého bližního. Tak odstraníš zlo ze svého středu.

Dtr 22 25 Jestliže nalezne muž zasnoubenou dívku na poli a zmocní se jí a bude s ní ležet, zemře jenom ten muž, který s ní ležel.

Dtr 22 26 Dívce neuděláš nic. Dívka se nedopustila hříchu hodného smrti. Je to podobný případ, jako když někdo povstane proti svému bližnímu a zabije ho.

Dtr 22 27 Vždyť ji našel na poli, zasnoubená dívka křičela, ale nebyl tu nikdo, kdo by ji zachránil.

Dtr 22 28 Když najde muž dívku, pannu, která není zasnoubena, a chytí ji, bude s ní ležet a budou přistiženi,

Dtr 22 29 muž, který s ní ležel, dá otcí té dívky padesát šekelů stříbra. Stane se jeho ženou, protože ji ponížil. Po celý svůj život ji nesmí propustit.

Dtr 22 30

Dtr 23 1 Nikdo si nesmí vzít ženu svého otce a odkrýt tak cíp pláště svého otce.

Dtr 23 2 Do Hospodinova shromáždění nevstoupí, kdo má rozdrcená varlata nebo uříznutý pyj.

Dtr 23 3 Do Hospodinova shromáždění nevstoupí míšenec; ani jeho desáté pokolení nevstoupí do Hospodinova shromáždění.

Dtr 23 4 Do Hospodinova shromáždění nikdy nevstoupí Amónec nebo Moábec; ani jejich desáté pokolení nevstoupí do Hospodinova shromáždění,

Dtr 23 5 zato že vám nevyšli vstříc s chlebem a vodou na cestě, když jste táhli z Egypta, a že Moáb najal proti tobě Bileáma, syna Beórova, z Petóru v Aramském Dvojřící, aby ti zlořečil.

Dtr 23 6 Ale Hospodin, tvůj Bůh, nechtěl Bileáma slyšet. Proto zvrátil Hospodin, tvůj Bůh, zlořečení tobě v požehnání, neboť Hospodin, tvůj Bůh, tě miloval.

Dtr 23 7 Po všechny své dny nikdy neusiluj o pokoj s nimi ani o dobrodiní od nich.

Dtr 23 8 Nebudeš si hnusit Edómce, neboť to je tvůj bratr. Nebudeš si hnusit Egyptana, neboť jsi byl hostem v jeho zemi.

Dtr 23 9 Synové, kteří se jím narodí, smějí v třetím pokolení vstoupit do Hospodinova shromáždění.

Dtr 23 10 Když vytáhneš vojensky proti svým nepřítelům, vystříhej se jakékoli špatnosti.

Dtr 23 11 Bude-li mezi vámi někdo, kdo by nebyl čistý pro noční výron semene, vyjde ven za tábor. Nevstoupí dovnitř do tábora.

Dtr 23 12 K večeru se omyje vodou a při západu slunce smí vstoupit dovnitř do tábora.

Dtr 23 13 Vně za táborem budeš mít vyhrazené místo, kam budeš chodit na stranu.

Dtr 23 14 Mezi svým náradím budeš mít kolík. Než si venku dřepneš, vyhrabeš jím
důlek a své výkaly zase přikryješ.

Dtr 23 15 Vždyť Hospodin, tvůj Bůh, chodí po tvém táboře, aby tě vysvobodil a
aby ti vydal tvé nepřátele. Ať je tedy tvůj tábor svatý, aby u tebe nespátril nic mrzkého a
neodvrátil se od tebe.

Dtr 23 16 Nevydáš otroka jeho pánu, když se k tobě před svým pánem uchýlí.

Dtr 23 17 Bude bydlet s tebou uprostřed tebe na místě, které si zvolí, v některé
z tvých bran, kde mu bude dobře. Neutiskuj ho.

Dtr 23 18 Žádná z izraelských dcer se nezasvěťí smilstvu; ani žádný z
izraelských synů se nezasvěťí smilstvu.

Dtr 23 19 Nepřineseš nevěstčím mzdu ani psovskou odměnu do domu Hospodina, svého
Boha, ať jde o jakýkoli slib, neboť obojí je Hospodinu, tvému Bohu, ohavností.

Dtr 23 20 Svému bratru nebudeš půjčovat na úrok, na žádný úrok ani za stříbro
ani za pokrm ani za cokoli, co se půjčuje na úrok.

Dtr 23 21 Cizinci můžeš půjčovat na úrok, ale svému bratru na úrok půjčovat
nesmíš, aby ti Hospodin, tvůj Bůh, požehnal ve všem, k čemu přiložíš svou ruku na zemi, kterou
jdeš obsadit.

Dtr 23 22 Když se Hospodinu, svému Bohu, zavážeš slibem, neotálej ho splnit,
neboť Hospodin, tvůj Bůh, to bude určitě od tebe vyžadovat a byl by na tobě hřích.

Dtr 23 23 Když se zdržíš slibování, nebude na tobě hřích.

Dtr 23 24 Budeš bedlivě dodržovat to, co vyřkly tvoje rty a co jsi dobrovolně
slíbil Hospodinu, svému Bohu, k čemu ses svými ústy zavázal.

Dtr 23 25 Když vejdeš do vinice svého bližního, smíš se najíst hroznů dosyta
podle libosti, ale nebudeš nic dávat do nádoby. [(Deuteronomy 23:26) Když vejdeš do obilí
svého bližního, smíš si rukou natrhat klasů, ale nebudeš obilí svého bližního žnout srpem.]

Dtr 24 1 Když si muž vezme ženu a ožení se s ní, ona však u něho nenalezne
přízeň, neboť na ní shledal něco odporného, napíše jí rozlukový list, dá jí ho do rukou a
vykáže ji ze svého domu.

Dtr 24 2 Ona vyjde z jeho domu, odejde a vdá se za jiného muže.

Dtr 24 3 Ale ten druhý muž k ní také pojme nenávisť, napíše jí rozlukový list,
dá jí ho do rukou a vykáže ji ze svého domu. Anebo ten druhý muž, který si ji vzal za ženu,
zemře.

Dtr 24 4 Tu její první manžel, který ji vykázal, si ji znovu za ženu vzít
nemůže, když byla poskvrněna, neboť by to před Hospodinem byla ohavnost. Neuvalíš hřích na
zemi, kterou ti Hospodin, tvůj Bůh, dává do dědictví.

Dtr 24 5 Když se muž právě oženil, nebude vycházet do boje a nebude mu ukládán
žádný úkol. Po jeden rok bude uvolněn pro svůj dům, aby se radoval se svou ženou, kterou si
vzal.

Dtr 24 6 Nikdo nesmí zabavit mlýnské kameny, spodní ani běhoun, neboť takový
člověk jako by zabavil sám život.

Dtr 24 7 Když bude někdo přistižen, že ukradl někoho ze svých bratří Izraelců,
hrubě s ním nakládal a prodal ho, tedy ten zloděj zemře; tak odstraníš zlo ze svého středu.

Dtr 24 8 Měj se na pozoru při ráně malomocenství, abys velmi bedlivě dodržoval
všechno, o čem vás poučí lévijsťí kněží. Bedlivě dodržujte, co jsem jim přikázal.

Dtr 24 9 Pamatuj, co Hospodin, tvůj Bůh, učinil Mirjamě na cestě, když jste
táhli z Egypta.

Dtr 24 10 Když poskytneš svému bližnímu nějakou půjčku, nevejdeš do jeho domu,
abys na něm vymáhal zástavu.

Dtr 24 11 Zůstaneš venku a muž, kterému jsi půjčku poskytl, vynese ti zástavu
ven.

Dtr 24 12 Jestliže je ten muž zchudlý, s jeho zástavou neulehneš.

Dtr 24 13 Vrátiš mu zástavu při západu slunce, aby ulehl ve svém plášti a žehnal
ti. To bude tvá spravedlnost před Hospodinem, tvým Bohem.

Dtr 24 14 Nebudeš utiskovat nádeníka, zchudlého a potřebného ze svých bratří ani
ze svých hostí, kteří žijí v tvé zemi v tvých branách.

Dtr 24 15 Dáš mu jeho mzdu ještě téhož dne, než nad ním zapadne slunce, neboť je
zchudlý a svým životem na ní závisí, aby nevolal proti tobě k Hospodinu a aby na tobě nebyl
hřích.

Dtr 24 16 Nebudou usmrcováni otcové za syny a synové nebudou usmrcováni za otce,
každý bude usmrcen pro vlastní hřích.

Dtr 24 17 Nepřevrátíš právo bezdomovce ani sirotka a vdově nezabavíš roucho.

Dtr 24 18 Ale pamatuj, že jsi byl otrokem v Egyptě a že Hospodin, tvůj Bůh, tě
odtud vykoupil. Proto ti přikazují, abys to dodržoval.

Dtr 24 19 Když budeš sklízet ze svého pole a zapomeneš na poli snop, nevrátíš se
pro něj. Bude patřit bezdomovci, sirotku a vdově, aby ti Hospodin, tvůj Bůh, požehnal při
každé práci tvých rukou.

Dtr 24 20 Když oklátíš plody ze své olivy, nebudeš ještě setřásat zbylé. Ty
budou patřit bezdomovci, sirotku a vdově.

Dtr 24 21 Když budeš na vinici sbírat hrozny, nebudeš po sobě paběrkovat. Bude
to patřit bezdomovci, sirotku a vdově.

Dtr 24 22 Pamatuj, že jsi byl otrokem v egyptské zemi. Proto ti přikazují, abys
to dodržoval.

Dtr 25 1 Když mezi muži dojde ke sporu a oni se dostaví k soudu, aby je rozsoudili, ať je spravedlivý ospravedlněn a svévolník odsouzen.

Dtr 25 2 Je-li svévolník hoden mrskání, dá ho soudce položit a mrskat za své přítomnosti; dá mu vysázet počet ran podle jeho svévole.

Dtr 25 3 Smí jej dát zmrskat nejvýše čtyřiceti ranami, aby tvůj bratr nebyl před tebou zlehčen, kdyby mu při mrskání přidal více ran.

Dtr 25 4 Při mlácení nedáš dobytčeti náhubek.

Dtr 25 5 Když budou bydlet bratři spolu a jeden z nich zemře bez syna, nevdá se žena zemřelého jinam, za cizího muže. Vejde k ní její švagr a vezme si ji za ženu právem švagrovství.

Dtr 25 6 Prvorozený syn, kterého porodí, ponese jméno jeho zemřelého bratra, aby jeho jméno nebylo z Izraele vymazáno.

Dtr 25 7 Avšak jestliže si ten muž nebude chtít vzít svou švagrovou, vystoupí jeho švagrová do brány ke starším a řekne: "Můj švagr se zdráhá zachovat svému bratrovi jméno v Izraeli, není svolný užít vůči mně práva švagrovství."

Dtr 25 8 Předvolají ho tedy starší jeho města a promluví s ním. Když bude stát na svém a řekne: "Nechci si ji vzít",

Dtr 25 9 přistoupí k němu před staršími jeho švagrová, zuje mu střevíc, plivne mu do tváře a prohlásí: "To si zaslouží muž, který nechce svému bratru zbudovat dům."

Dtr 25 10 I bude mít v Izraeli přezdívku: "Dům vyzutého".

Dtr 25 11 Když se muži budou spolu rvát jeden s druhým a přistoupí žena jednoho, aby vyrvala svého muže z rukou toho, který ho bije, a vztáhne ruku a uchopí ho za ohanbí,

Dtr 25 12 bez slitování jí utneš ruku.

Dtr 25 13 Nebudeš mít ve svém váčku dvojí závaží, větší a menší.

Dtr 25 14 Nebudeš mít ve svém domě dvojí míru, větší a menší.

Dtr 25 15 Budeš mít správné a poctivé závaží, správnou a poctivou míru, abys byl na zemi, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh.

Dtr 25 16 Vždyť Hospodin, tvůj Bůh, má v ohavnosti každého, kdo páchá něco takového, každého, kdo se dopouští bezpráví.

Dtr 25 17 Pamatuj, co ti učinil Amálek, když jste táhli z Egypta.

Dtr 25 18 Střetl se s tebou na cestě a zničil ti zadní voj, všechny churavé za tebou, když tys byl ochablý a unavený; a nebál se Boha.

Dtr 25 19 Proto až ti Hospodin, tvůj Bůh, dá odpočinutí ode všech tvých okolních nepřátel v zemi, kterou ti Hospodin, tvůj Bůh, dává do dědictví, abys ji obsadil, vymažeš památku Amálekovu zpod nebes. Nezapomeň!

Dtr 26 1 Až přijdeš do země, kterou ti Hospodin, tvůj Bůh, dává do dědictví, a obsadíš ji a usadíš se v ní,

Dtr 26 2 vezmeš z prvotin všech polních plodů, které vytěžíš ze své země, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh, vložíš je do koše a půjdeš k místu, které vyvolí Hospodin, tvůj Bůh, aby tam přebývalo jeho jméno.

Dtr 26 3 Přijdeš ke knězi, který tam bude v těch dnech, a řekneš mu: "Vyznávám dnes Hospodinu, tvému Bohu, že jsem vstoupil do země, o které přísahal Hospodin našim otcům, že nám ji dá."

Dtr 26 4 Kněz vezme koš z tvé ruky a postaví jej před oltář Hospodina, tvého Boha.

Dtr 26 5 Ty pak promluvíš před Hospodinem, svým Bohem, takto: "Můj otec byl Aramejec bloudící bez domova, sestoupil do Egypta a s hrstkou lidí tam pobýval jako host. Tam se stal velikým, zdatným a početným národem.

Dtr 26 6 Ale Egypťané s námi zle nakládali, trýznili nás a tvrdě nás zotročovali.

Dtr 26 7 Tu jsme úpěli k Hospodinu, Bohu našich otců, a Hospodin nás vyslyšel, shlédl na naše pokoření, plahočení a útlak.

Dtr 26 8 Hospodin nás vyvedl z Egypta pevnou rukou a vztaženou paží, za veliké hrůzy, se znameními a zázraky,

Dtr 26 9 a přivedl nás na toto místo a dal nám tuto zemi, zemi oplývající mlékem a medem.

Dtr 26 10 Nyní tedy, hle, přinesl jsem prvotiny z plodů role, kterou jsi mi dal, Hospodine." A postavíš koš před Hospodina, svého Boha, a pokloníš se před Hospodinem, svým Bohem.

Dtr 26 11 Budeš se radovat ze všeho dobrého, co dal Hospodin, tvůj Bůh, tobě a tvému domu, ty i lévijec i bezdomovec, který bude mezi vámi.

Dtr 26 12 Když pak třetího roku, v roce desátků, odvedeš všechny desátky ze své úrody a dáš je lévijsi, bezdomovci, sirotku a vdově, aby jedli v tvých branách a nasýtili se,

Dtr 26 13 řekneš před Hospodinem, svým Bohem: "Vynesl jsem z domu, co bylo svaté, a dal jsem to lévijsi a bezdomovci, sirotku a vdově, zcela podle tvého příkazu, který jsi mi dal. Nepřestoupil jsem ani neopomenul žádné z tvých přikázání.

Dtr 26 14 Nejedl jsem z toho, když jsem měl zármutek, neodstranil jsem z toho nic, když jsem byl nečistý, nedal jsem z toho nic pro mrtvého. Poslechl jsem Hospodina, svého Boha, a učinil jsem vše, jak jsi mi přikázal.

Dtr 26 15 Shlédni ze svého svatého obydlí, z nebes, a požehnej svému izraelskému lidu i půdě, kterou jsi nám dal, jak jsi přísežně slíbil našim otcům, tu zemi oplývající mlékem a medem."

Dtr 26 16 Dnešního dne ti Hospodin, tvůj Bůh, přikazuje, abys dodržoval tato nařízení a právní ustanovení. Budeš je bedlivě dodržovat celým svým srdcem a celou svou duší.

Dtr 26 17 Prohlásil jsi při Hospodinu, že ti bude Bohem a ty že budeš chodit po jeho cestách a dbát na jeho nařízení, přikázání a právní ustanovení a že ho budeš poslouchat.

Dtr 26 18 A Hospodin prohlásil dnes tobě, že budeš jeho lidem, zvláštním vlastnictvím, jak k tobě mluvil. Budeš dbát na všechna jeho přikázání

Dtr 26 19 a on tě vyvýší nade všechny pronárody, které učinil. Budeš mu chválou, věhlasem a okrasou, budeš svatým lidem Hospodina, svého Boha, jak mluvil.

Dtr 27 1 I přikázal Mojžíš a izraelští starší lidu: Dbejte na každý příkaz, který vám dnes udílím.

Dtr 27 2 V den, kdy přejdete Jordán do země, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh, postavíš si velké kameny a obilíš je vápnem.

Dtr 27 3 Napíšeš na ně všechna slova tohoto zákona, až přejdeš Jordán a vejdeš do země, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh, do země oplývající mlékem a medem, jak k tobě mluvil Hospodin, Bůh tvých otců.

Dtr 27 4 Až tedy přejdete Jordán, postavíte na hoře Ébalu ony kameny, jak vám dnes přikazuji, a obilíš je vápnem.

Dtr 27 5 Vybuduješ tam oltář Hospodinu, svému Bohu, oltář z kamenů, ale nebudeš je opracovávat železem.

Dtr 27 6 Z neopracovaných kamenů vybuduješ oltář Hospodinu, svému Bohu, a budeš na něm obětovat zápalné oběti Hospodinu, svému Bohu.

Dtr 27 7 Budeš tam také obětovat a jíst pokojné oběti a radovat se před Hospodinem, svým Bohem.

Dtr 27 8 A na kameny napíšeš co nejzřetelněji všechna slova tohoto zákona.

Dtr 27 9 I promluvil Mojžíš a lévijské kněží k celému Izraeli: Ztiš se a slyš, Izraeli, stal ses dnešního dne lidem Hospodina, svého Boha.

Dtr 27 10 Budeš poslouchat Hospodina, svého Boha, a plnit jeho příkazy a jeho nařízení, která ti dnes přikazuji.

Dtr 27 11 Onoho dne Mojžíš lidu dále přikázal:

Dtr 27 12 Až přejdete Jordán, postaví se na hoře Gerizímu, aby žehnali lidu: Simeón, Lévi, Juda, Isachar, Josef a Benjamín.

Dtr 27 13 A tito se postaví na hoře Ébalu, aby zlořečili: Rúben, Gád, Ašer, Zabulón, Dan a Neftalí.

Dtr 27 14 Lévijské střídavě se všemi izraelskými muži budou pronášet zvýšeným hlasem:

Dtr 27 15 "Buď proklet muž, který zhotoví tesanou nebo litou sochu, ohavnost před Hospodinem, výrobek rukou řemeslníka, a uloží ji v úkrytu." A všechen lid odpoví a řekne: "Amen."

Dtr 27 16 "Buď proklet, kdo zlehčuje svého otce a svou matku." A všechen lid řekne: "Amen."

Dtr 27 17 "Buď proklet, kdo posouvá mezník svého bližního." A všechen lid řekne: "Amen."

Dtr 27 18 "Buď proklet, kdo svádí slepce z cesty." A všechen lid řekne: "Amen."

Dtr 27 19 "Buď proklet, kdo převrací právo bezdomovce, sirotka a vdovy." A všechen lid řekne: "Amen."

Dtr 27 20 "Buď proklet, kdo obcuje se ženou svého otce, neboť odkryl cíp pláště svého otce." A všechen lid řekne: "Amen."

Dtr 27 21 "Buď proklet, kdo obcuje s nějakým zvířetem." A všechen lid řekne: "Amen."

Dtr 27 22 "Buď proklet, kdo obcuje se svou sestrou, dcerou svého otce nebo dcerou své matky." A všechen lid řekne: "Amen."

Dtr 27 23 "Buď proklet, kdo obcuje se svou tchyní." A všechen lid řekne: "Amen."

Dtr 27 24 "Buď proklet, kdo tajně ubije svého bližního." A všechen lid řekne: "Amen."

Dtr 27 25 "Buď proklet, kdo vezme úplatek, aby ubil člověka a prolil nevinnou krev." A všechen lid řekne: "Amen."

Dtr 27 26 "Buď proklet, kdo nebude plnit slova tohoto zákona a dodržovat je." A všechen lid řekne: "Amen."

Dtr 28 1 Jestliže budeš opravdově poslouchat Hospodina, svého Boha, a bedlivě dodržovat všechny jeho příkazy, které ti dnes udílím, vyvýší tě Hospodin, tvůj Bůh, nad všechny pronárody země.

Dtr 28 2 A spočinou na tobě všechna tato požehnání, když budeš poslouchat Hospodina, svého Boha:

Dtr 28 3 Požehnaný budeš ve městě a požehnaný budeš na poli.

Dtr 28 4 Požehnaný bude plod tvého života i plodiny tvé role, plod tvého dobytka, vrh tvého skotu a přírůstek tvého bravu.

Dtr 28 5 Požehnaný bude tvůj koš a tvá díže.

Dtr 28 6 Požehnaný budeš při svém vcházení a požehnaný při svém vycházení.

Dtr 28 7 Hospodin dá, že tvoji nepřátelé, kteří proti tobě povstanou, budou před tebou poraženi. Jednou cestou proti tobě vytáhnou a sedmi cestami budou před tebou utíkat.

Dtr 28 8 Hospodin přikáže, aby s tebou bylo požehnání ve tvých sýpkách a na

všem, k čemu přiložíš ruku. Hospodin, tvůj Bůh, ti bude žehnat v zemi, kterou ti dává.
Dtr 28 9 Hospodin si tě ustaví za svatý lid, jak ti přísáhl, když budeš na příkazy Hospodina, svého Boha, dbát a chodit po jeho cestách.
Dtr 28 10 Všechny národy země budou vidět, že se nazýváš Hospodi novým jménem, a budou se tě bát.
Dtr 28 11 Hospodin ti dá nadbytek dobrého: plodu tvého života a plodu tvého dobytka i plodin tvé role v zemi, o které přísahal Hospodin tvým otcům, že ti ji dá.
Dtr 28 12 Hospodin ti otevře svou štědrou pokladnici, nebesa, aby v pravý čas dal tvé zemi déšť a požehnal každé práci tvých rukou. Budeš půjčovat mnohým pronárodům, ale sám si nebudeš muset půjčovat.
Dtr 28 13 Hospodin tě učiní hlavou a ne chvostem, budeš vždycky stoupat výš a neklesneš níž, budeš-li poslouchat příkazy Hospodina, svého Boha, které ti dnes udílím, abys je bedlivě dodržoval.
Dtr 28 14 Neuchýlíš se napravo ani nalevo od žádného ze slov, která vám dnes prikazuji, tím, že bys chodil za jinými bohy a sloužil jim.
Dtr 28 15 Jestliže však nebudeš Hospodi na, svého Boha, poslouchat a nebudeš bedlivě dodržovat všechny jeho příkazy a nařízení, která ti dnes udílím, dopadnou na tebe všechna tato zlořečení:
Dtr 28 16 Prokletý budeš ve městě a prokletý budeš na poli.
Dtr 28 17 Prokletý bude tvůj koš i tvá díže.
Dtr 28 18 Prokletý bude plod tvého života i plodiny tvé role, vrh tvého skotu i přírůstek tvého bravu.
Dtr 28 19 Prokletý budeš při svém vcházení a prokletý při svém vycházení.
Dtr 28 20 Hospodin na tebe pošle prokletí, zděšení a zmar ve všem, k čemu přiložíš ruku a co budeš dělat, dokud nebudeš zahlazen. Zanikneš rychle pro své zlé jednání, protože jsi mě opustil.
Dtr 28 21 Hospodin způsobí, že se tě bude držet mor, dokud s tebou neskoncuje v zemi, kterou přicházíš obsadit.
Dtr 28 22 Hospodin tě bude bít úbytěmi a zimnicí, palčivou horečkou, mečem, obilnou rzí a snětí; ty tě budou pronásledovat, dokud nezanikneš.
Dtr 28 23 Nebe nad tvou hlavou bude měděné a země pod tebou bude železná.
Dtr 28 24 Místo deště dá Hospodin tvé zemi písek a prach; budou na tebe padat z nebe, dokud nebudeš zahlazen.
Dtr 28 25 Hospodin dopustí, že budeš před svými nepřáteli poražen. Jednou cestou proti nepříteli vytáhneš a sedmi cestami budeš před ním utíkat. Budeš obrazem hrůzy ve všech královstvích země.
Dtr 28 26 Tvá mrtvola bude pokrmem všemu nebeskému ptactvu i zemskému zvířectvu a nikdo je nezaplaší.
Dtr 28 27 Hospodin tě raní egyptskými vředy a boulemi, svrabem a prašivinou, které nebudeš moci vyléčit.
Dtr 28 28 Hospodin tě raní šílenstvím, slepotou a pomatením mysli.
Dtr 28 29 O poledni budeš tápat jako tápe slepý ve tmě. Na svých cestách nebudeš mít zdar, stále budeš týrán a odírán, po všechny dny, a nikdo tě nezachrání.
Dtr 28 30 Zasnoubíš se s ženou, a jiný muž ji zneuctí, vystavíš si dům, a nebudeš v něm bydlet, vysázíš vinici, a nebudeš z ní sklízet.
Dtr 28 31 Tvůj býk bude poražen před tvýma očima, avšak jíst z něho nebudeš. Tvůj osel ti bude uchvácen před očima, a nevrátí se ti. Tvůj brav bude vydán tvému nepříteli, a nikdo tě nezachrání.
Dtr 28 32 Tvoji synové a tvé dcery budou vydány jinému lidu; tvé oči se na to budou dívat, po celé dny se budou pro ně rozpívat v slzách, ale nic nezmůžeš.
Dtr 28 33 Plodiny tvé role i veškerý tvůj výtěžek pozře lid, který jsi neznal, napořád budeš týrán a utiskován, po všechny dny.
Dtr 28 34 Zešílíš z podívané, na kterou se budeš muset dívat.
Dtr 28 35 Hospodin tě raní na kolenou i na stehnech, od chodidla až po temeno zlými vředy, které nebudeš moci vyléčit.
Dtr 28 36 Hospodin od tebe odvede i tvého krále, jehož nad sebou ustanovíš, k pronárodu, který jsi neznal ty ani tvoji otcové. Tam budeš sloužit jiným bohům, dřevu a kamení.
Dtr 28 37 Budeš předmětem úděsu, pořekadel a posměchu mezi všemi národy, kam tě Hospodin odvede.
Dtr 28 38 Vyseješ na poli mnoho osiva, ale sklídíš málo, neboť to ožerou kobyly.
Dtr 28 39 Vysázíš a obděláš vinice, avšak víno pít ani uskladňovat nebudeš, neboť to sežerou červi.
Dtr 28 40 Všude po svém území budeš mít olivy, ale olejem se nepomažeš, neboť olivy ti opadají.
Dtr 28 41 Zplodíš syny a dcery, ale tobě nezůstanou, neboť půjdou do zajetí.
Dtr 28 42 Všechno tvé stromoví a plodiny tvé role napadne hmyz.
Dtr 28 43 Bezdomovec, který je ve tvém středu, bude stoupat stále výš nad tebe, ty pak budeš klesat čím dál tím níž.
Dtr 28 44 On ti bude půjčovat, ale ty mu nebudeš moci půjčit. On bude hlavou, a ty budeš chvostem.

Dtr 28 45 Dopadnou na tebe všechna tato zlořečení a budou tě pronásledovat, dokud nebudeš zahlazen, neboť jsi neposlouchal Hospodina, svého Boha, a nedbal jsi na příkazy a nařízení, která ti udělal.

Dtr 28 46 Budou na tobě a na tvém potomstvu navěky znamením a zázrakem.

Dtr 28 47 Zato, že jsi měl hojnost všeho, ale nesloužil Hospodinu, svému Bohu, s radostí a vděčným srdcem,

Dtr 28 48 budeš otročit svým nepřítelům, které na tebe pošle Hospodin, v hladu a žízni, v nahotě a v nedostatku všeho. On ti vloží na šíji železné jho, dokud tě nevyhladí.

Dtr 28 49 Hospodin na tebe přivede pronárod zdaleka, od konce země, jako přilétá orel, pronárod, jehož jazyku nebudeš rozumět,

Dtr 28 50 pronárod kruté tváře, který nebere ohled na starce a nad chlapcem se nesmiluje.

Dtr 28 51 Bude požírat plod tvého dobytka i plodiny tvé role, dokud nebudeš zahlazen. Nenechá ti obilí ani mošt a olej, vrh tvého skotu ani přírůstek tvého bravu, dokud tě nevyhubí.

Dtr 28 52 Sevře tě ve všech tvých branách, dokud nepadnou tvé vysoké a pevné hradby, na něž spoléháš po celé své zemi. Sevře tě ve všech tvých branách po celé tvé zemi, kterou ti dal Hospodin, tvůj Bůh.

Dtr 28 53 A v tísní obležení, kterým tě bude tísnit tvůj nepřítel, budeš jíst plod svého života, maso svých synů a dcer, které ti dal Hospodin, tvůj Bůh.

Dtr 28 54 Změkčilý a zhýčkaný mezi vámi bude nepřejícně hledět na svého bratra i na svou vlastní ženu a na syny, kteří mu ještě zbylí,

Dtr 28 55 aby nemusel některému z nich dát z masa svých dětí, které pojídá, ze strachu, že by jemu nezbylo nic v tísní obležení, kterým tě bude tísnit tvůj nepřítel ve všech tvých branách.

Dtr 28 56 Ta změkčilá a zhýčkaná mezi vámi, která se pro zhýčkanost a změkčilost ani nepokusila postavit nohou na zem, bude nepřejícně hledět na svého vlastního muže i na svého syna a na svou dceru,

Dtr 28 57 i na své plodové lůžko, které z ní vychází, i na své děti, které porodí. Tajně je sní pro nedostatek všeho v tísní obležení, kterým tě bude tísnit tvůj nepřítel ve tvých branách.

Dtr 28 58 Jestliže nebudeš bedlivě dodržovat všechna slova tohoto zákona, napsaná v této knize, a bát se toho slavného a hrozného jména Hospodina, svého Boha,

Dtr 28 59 dopustí Hospodin na tebe i na tvé potomstvo neobyčejné rány, rány veliké a vytrvalé i nemoci zlé a vytrvalé.

Dtr 28 60 Obrátí na tebe všechny egyptské choroby, jichž se lékáš, a ony na tobě ulpí.

Dtr 28 61 Hospodin na tebe uvede též každou nemoc a každou ránu, o níž není psáno v knize tohoto zákona, dokud nebudeš zahlazen.

Dtr 28 62 I zbude vás maličko, ač vás bylo mnoho jako nebeských hvězd, protože jsi neposlouchal Hospodina, svého Boha.

Dtr 28 63 A jako se Hospodin nad vámi veselil, když vám prokazoval dobro a rozmnožoval vás, tak se bude Hospodin nad vámi veselit, když vás bude hubit a zahlazovat. Budete vyrváni ze země, kterou přichází obsadit.

Dtr 28 64 Hospodin tě rozptýlí do všech národů od jednoho konce země do druhého. Tam budeš sloužit jiným bohům, které jsi neznal ty ani tvoji otcové, dřevu nebo kameni.

Dtr 28 65 Mezi těmi pronárody nebudeš mít klidu, ani tvá noha si neodpočine. Hospodin ti tam dá chvějící se srdce, pohaslé oči a zoufalou duši.

Dtr 28 66 Tvůj život bude viset na vlásku, v noci i ve dne se budeš chvět strachem a nebudeš jist svým životem.

Dtr 28 67 Ráno budeš říkat: "Kéž by byl večer!" a večer budeš říkat: "Kéž by bylo ráno!" pro strach svého srdce, kterým se budeš chvět, a pro podívanou, na kterou se budeš muset dívat.

Dtr 28 68 Loděmi tě Hospodin přivede zpátky do Egypta; vydáš se cestou, o níž jsem prohlásil, že ji už nespatriš. Tam se budete nabízet na prodej svým nepřítelům za otroky a otrokyně, ale nikdo vás nekoupí. [(Deuteronomy 28:69) Toto jsou slova smlouvy, o které Hospodin přikázal Mojžíšovi, aby ji uzavřel se syny Izraele v moábské zemi, kromě té smlouvy, kterou s nimi uzavřel na Chorébu.]

Dtr 29 1 Mojžíš svolal celý Izrael a řekl jim: Na vlastní oči jste viděli, co učinil Hospodin v egyptské zemi faraónovi a všem jeho služebníkům i celé jeho zemi,

Dtr 29 2 na vlastní oči jsi viděl veliké zkoušky, znamení a ony veliké zázraky.

Dtr 29 3 Ale Hospodin vám nedal srdce, aby chápalo, ani oči, aby viděly, ani uši, aby slyšely, až do tohoto dne.

Dtr 29 4 Když jsem vás vodil čtyřicet let pouští, pláště vám nezvetšely a opánky ti na noze nezpuchřely.

Dtr 29 5 Nejedli jste chléb a nepili jste víno ani opojný nápoj, abyste poznali, že já jsem Hospodin, váš Bůh.

Dtr 29 6 Když jste přišli k tomuto místu, vytáhl proti nám k boji chešbónský král Síchon a bašanský král Og, ale pobili jsme je

Dtr 29 7 a zabrali jsme jejich zemi a dali ji v dědictví Rúbenovcům. Gádovcům a polovině kmene Manasesovců.

Dtr 29 8 Dbejte tedy na slova této smlouvy a dodržujte je, abyste měli úspěch

ve všem, co budete dělat.

Dtr 29 9 Vy všichni stojíte dnes před Hospodinem, svým Bohem, vaši představitelé podle vašich kmenů, vaši starší, vaši správci, všichni izraelští mužové,
Dtr 29 10 vaše děti, vaše ženy i tvůj host, který je ve tvém táboře, i tvůj drvoštěp a nosič vody,
Dtr 29 11 abys vešel ve smlouvu Hospodina, svého Boha, kterou Hospodin, tvůj Bůh, s tebou dnes pod kletbou uzavírá:
Dtr 29 12 že si z tebe dnes ustavuje svůj lid a chce ti být Bohem, jak k tobě mluvil a jak přísahal tvým otcům, Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi.
Dtr 29 13 Avšak nejen s vámi uzavírám pod kletbou tuto smlouvu,
Dtr 29 14 jak s tím, který tu dnes s námi stojí před Hospodinem, naším Bohem, tak s tím, který tu dnes s námi není.
Dtr 29 15 Vždyť víte, jak jsme přebývali v egyptské zemi a jak jsme procházeli územím pronárodů; sami jste jím prošli.
Dtr 29 16 viděli jste jejich ohyzdné a hnusné modly, dřevo a kámen, stříbro a zlato, které mají.
Dtr 29 17 Ať není mezi vámi muž ani žena, čeleď ani kmen, jejichž srdce by se dnes odvrátilo od Hospodina, našeho Boha, takže by šli sloužit bohům těch pronárodů. Ať není mezi vámi kořen plodící jed a pelyněk.
Dtr 29 18 Mohlo by se stát, že by někdo slyšel slova této kletby a v duchu by si dobrořečil: "Budu mít pokoj, i když si budu žít v zarputilosti srdce, vždyť to dopadne stejně s opilým jako se střizlivým."
Dtr 29 19 Takovému nebude Hospodin ochoten odpustit. Tehdy vzplane Hospodinův hněv i jeho rozhorlení proti tomu muži a dolehne na něj každá kletba zapsaná v této knize a Hospodin vymaže zpod nebes jeho jméno.
Dtr 29 20 Hospodin ho k jeho zkáze odloučí od všech izraelských kmenů, podle všech kleteb smlouvy, zapsaných v knize tohoto zákona.
Dtr 29 21 I řekne příští pokolení, vaši synové, kteří povstanou po vás, i cizinec, který přijde z daleké země, až uvidí rány té země a její nemoci, které na ni Hospodin dopustil,
Dtr 29 22 celou zemi spálenou sírou a solí, že není osévána, že v ní neklíčí a nevzchází žádná bylina, že je vyvrácená jako Sodoma a Gomora, Adma a Sebójím, které vyvrátil Hospodin ve svém hněvu a rozhořčení,
Dtr 29 23 všechny pronárody řeknou: "Proč tak Hospodin s touto zemí naložil? Proč tento veliký planoucí hněv?"
Dtr 29 24 A řeknou: "Proto, že opustili smlouvu Hospodina, Boha svých otců, kterou s nimi uzavřel, když je vyvedl z egyptské země,
Dtr 29 25 a šli sloužit jiným bohům a klaněli se jim, bohům, jež neznali a které jim neurčil.
Dtr 29 26 Proto Hospodin vzplanul proti té zemi hněvem a uvedl na ni všechno zlořečení zapsané v této knize.
Dtr 29 27 v hněvu, v rozhořčení a ve velikém rozlícení je Hospodin vyvrátil z jejich země a vyvrhl je do jiné země, jak je tomu dnes."
Dtr 29 28 Skryté věci patří Hospodinu, našemu Bohu, zjevné však patří navěky nám a našim synům, abychom dodržovali všechna slova tohoto zákona.
Dtr 29 29
Dtr 30 1 Když na tebe toto všechno přijde, požehnání i zlořečení, jež jsem ti předložil, a ty si to vezmeš k srdci, kdekoli budeš ve všech pronárodech, do kterých tě zapudí Hospodin, tvůj Bůh,
Dtr 30 2 a navrátíš se k Hospodinu, svému Bohu, a budeš ho poslouchat, ty i tvoji synové, celým svým srdcem a celou svou duší podle všeho, co ti dnes přikazují,
Dtr 30 3 změní Hospodin, tvůj Bůh, tvůj úděl, slituje se nad tebou a shromáždí tě zase ze všech národů, kam tě Hospodin, tvůj Bůh, rozptýlil.
Dtr 30 4 Kdybys byl zapuzen až na kraj světa, Hospodin, tvůj Bůh, tě odtud shromáždí a vezme tě odtamtud.
Dtr 30 5 Hospodin, tvůj Bůh, tě uvede do země, kterou obsadili tvoji otcové, a ty ji znovu obsadíš a on ti bude prokazovat dobrodiní a rozmnoží tě víc než tvé otce.
Dtr 30 6 Hospodin, tvůj Bůh, obřeže tvé srdce i srdce tvého potomstva a budeš milovat Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem a celou svou duší a budeš živ.
Dtr 30 7 Všechny tyto kletby pak vloží Hospodin, tvůj Bůh, na tvé nepřátele a na ty, kdo tě nenávisťně pronásledovali.
Dtr 30 8 Ty budeš opět poslouchat Hospodina a dodržovat všechny jeho příkazy, které ti dnes udílím.
Dtr 30 9 Hospodin, tvůj Bůh, ti dá nadbytek dobrého v každé práci tvých rukou, plodu tvého života a plodu tvého dobytka i plodin tvé role. Hospodin se bude opět nad tebou veselit k tvému dobru, jako se veselil nad tvými otcí,
Dtr 30 10 budeš-li poslouchat Hospodina, svého Boha, a dbát na jeho přikázání a nařízení, zapsaná v knize tohoto zákona, a navrátíš-li se k Hospodinu, svému Bohu, celým svým srdcem a celou svou duší.
Dtr 30 11 Tento příkaz, který ti dnes udílím, není pro tebe ani nepochopitelný, ani vzdálený.
Dtr 30 12 Není v nebi, abys muel říkat: "Kdo nám vystoupí na nebe, vezme jej

pro nás a ohlásí nám jej, abychom ho plnili?"
Dtr 30 13 Ani za mořem není, abys musel říkat: "Kdo se nám přeplaví přes moře, vezme jej pro nás a ohlásí nám jej, abychom ho plnili?"
Dtr 30 14 Vždyť to slovo je ti velmi blízko, ve tvých ústech a ve tvém srdci, abys je dodržoval.
Dtr 30 15 Hleď, předložil jsem ti dnes život a dobro i smrt a zlo;
Dtr 30 16 když ti dnes přikazuji, abys miloval Hospodina, svého Boha, chodil po jeho cestách a dbal na jeho přikázání, nařízení a právní ustanovení, pak budeš žít a rozmnožíš se; Hospodin, tvůj Bůh, ti bude žehnat v zemi, kterou přicházíš obsadit.
Dtr 30 17 Jestliže se však tvé srdce odvrátí a nebudeš poslouchat, ale dáš se svést a budeš se klanět jiným bohům a sloužit jim,
Dtr 30 18 oznamuji vám dnes, že úplně zaniknete. Nebudete dlouho živi v zemi, kam přecházíte přes Jordán, abys ji obsadil.
Dtr 30 19 Dovoľávám se dnes proti vám svědectví nebes i země: Předložil jsem ti život i smrt, požehnání i zlořečení; vyvol si tedy život, abys byl živ ty i tvé potomstvo
Dtr 30 20 a miloval Hospodina, svého Boha, poslouchal ho a přimkl se k němu. Na něm závisí tvůj život a délka tvých dnů, abys mohl sídlit v zemi, o které přísahal Hospodin tvým otcům, Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi, že jim ji dá.
Dtr 31 1 Mojžíš šel a vyhlásil celému Izraeli tato slova.
Dtr 31 2 Řekl jim: "Je mi dnes sto dvacet let, nemohu již vycházet ani vcházet, a Hospodin mi řekl: "Nepřejdeš tento Jordán."
Dtr 31 3 Hospodin, tvůj Bůh, půjde před tebou, vyhladí před tebou ony pronárody a ty si je podrobíš. Jozue, ten půjde před tebou, jak mluvil Hospodin.
Dtr 31 4 Hospodin s nimi naloží, jako naložil se Síchonem a Ógem, emorejskými králi, které vyhladil, a s jejich zemí.
Dtr 31 5 Hospodin vám je vydá a naložíte s nimi zcela podle příkazu, který jsem vám dal.
Dtr 31 6 Buďte rozhodní a udatní, nebojte se a nemějte z nich strach, neboť sám Hospodin, tvůj Bůh, jde s tebou, nenechá tě klesnout a neopustí tě."
Dtr 31 7 Mojžíš zavolał Jozua a řekl mu v přítomnosti celého Izraele: "Buď rozhodný a udatný, neboť ty vejdeš s tímto lidem do země, kterou Hospodin přísahal dát jejich otcům. Ty jim ji předáš do dědictví."
Dtr 31 8 Sám Hospodin půjde před tebou, bude s tebou, nenechá tě klesnout a neopustí tě; neboj se a neděs."
Dtr 31 9 I napsal Mojžíš tento zákon a předal jej kněžím, Lévióvcům, kteří nosili schránu Hospodinovy smlouvy, i všem izraelským starším.
Dtr 31 10 Mojžíš jim přikázal: "Každého sedmého roku, v roce určeném k promíjení dluhu, o slavnosti stánků,
Dtr 31 11 až přijde celý Izrael, aby se ukázal před tváří Hospodina, tvého Boha, na místě, které vyvolí, budeš předčítat tento zákon před celým Izraelem, aby jej slyšeli.
Dtr 31 12 Shromáždi lid, muže i ženy a děti i hosta, který žije v tvých branách, aby slyšeli a učili se bát Hospodina, vašeho Boha, a bedlivě dodržovali všechna slova tohoto zákona.
Dtr 31 13 Též jejich synové, kteří ho ještě neznají, ať poslouchají a učí se bát Hospodina, vašeho Boha, po všechny dny, co budete žít v zemi, do níž přejdete přes Jordán, abyste ji obsadili."
Dtr 31 14 Hospodin řekl Mojžíšovi: "Hle, přiblížily se dny tvé smrti. Povol ej Jozua a postavte se do stanu setkávání a já mu dám příkaz." Šel tedy Mojžíš s Jozuem a postavili se do stanu setkávání.
Dtr 31 15 I ukázal se Hospodin ve stanu v oblakovém sloupu. Oblakový sloup stál nad vchodem do stanu.
Dtr 31 16 Hospodin řekl Mojžíšovi: "Hle, ty ulehneš ke svým otcům a tento lid povstane a bude smilnit s cizími bohy země, do níž vstupuje, opustí mě a poruší mou smlouvu, kterou jsem s ním uzavřel.
Dtr 31 17 V onen den vzplane proti němu můj hněv. Opustím je a skryji před nimi svou tvář. Bude za pokrm svým nepřítelům a stihne ho mnohé zlo a soužení. V onen den řekne: "Zdali mě nestihlo toto zlo proto, že můj Bůh není uprostřed nás?"
Dtr 31 18 A já onoho dne skryji nadobro svou tvář pro všechno to zlo, jehož se dopustil, když se obrátil k jiným bohům.
Dtr 31 19 Nyní si tedy napište tuto píseň. Uč jí syny Izraele, vlož jim ji do úst, aby byla tato píseň mým svědkem proti synům Izraele.
Dtr 31 20 Já ho totiž uvedu do té země, oplývající mlékem a medem, kterou jsem přísazně slíbil jeho otcům, ale on bude jíst, nasytí se a ztuční a obrátí se k jiným bohům. Jim budou sloužit, mne zneváží a mou smlouvu zruší.
Dtr 31 21 Až pak na něj dolehne mnohé zlo a soužení, bude tato píseň, jež neupadne v zapomenutí v ústech jeho potomstva, vypovídat proti němu jako svědek. Znáš výtvary jeho myslí, vím, co udělá dnes, ještě dřív, než ho uvedu do země, kterou jsem mu přísazně slíbil."
Dtr 31 22 Mojžíš tedy onoho dne napsal tu píseň a učil jí Izraelce.
Dtr 31 23 Hospodin pak přikázal Jozuovi, synu Núnovu, a řekl: "Buď rozhodný a udatný, neboť ty uvedeš syny Izraele do země, kterou jsem jim přísazně slíbil, a já budu s tebou."

Dtr 31 24 Když Mojžíš dokončil zápis slov tohoto zákona do knihy,
Dtr 31 25 přikázal lévijcům nosícím schránu Hospodinovy smlouvy:
Dtr 31 26 "Vezměte knihu tohoto zákona a uložte ji po straně schrány smlouvy
Hospodina, vašeho Boha. Tam bude proti tobě svědkem.
Dtr 31 27 Vždyť já znám tvou vzdorovitost a tvou tvrdou šíji: Hle, už dnes, kdy
ještě mezi vámi žiji, vzdorujete Hospodinu; tím spíše po mé smrti!
Dtr 31 28 Svolejte ke mně všechny starší svých kmenů a své správce. Chci před
nimi vyhlásit tato slova a dovolat se proti nim svědectví nebes i země.
Dtr 31 29 Víím, že po mé smrti zabřednete do zkázy a sejdete z cesty, kterou jsem
vám přikázal. V posledních dnech vás pak potká zlo, protože jste páchali to, co je zlé v
Hospodinových očích, a uráželi ho dílem svých rukou."
Dtr 31 30 Nato Mojžíš vyhlásil před celým shromážděním Izraele slova této písně
až do konce.
Dtr 32 1 Naslouchejte, nebesa, budu mluvit, poslouchej, země, řeči mých úst.
Dtr 32 2 Ať kane jako déšť mé naučení, necht' se snáší má řeč jako rosa, jako
prška na mladou travu, jako vláhé krupěje na bylinu.
Dtr 32 3 Hlásám Hospodinuovo jméno, přiznejte velikost našemu Bohu!
Dtr 32 4 On je Skála. Jeho dílo je dokonalé, na všech jeho cestách je právo.
Bůh je věrný a bez podlosti, je spravedlivý a přímý.
Dtr 32 5 Pokolení pokřivené a potměšilé do zkázy se vrhlo. Pro svá poskvrnění
přestalo být jeho syny.
Dtr 32 6 Takto odplácíte Hospodinu, lidé zbloudilý a nemoudrý? Cožpak není on
tvůj otec? Vždyť mu patříš. On tě učinil a zpevnil.
Dtr 32 7 Rozpomeň se na dávné dny, snaž se porozumět létům zašlých pokolení,
vyptávej se svého otce, on ti poví, svých starců, oni ti řeknou:
Dtr 32 8 Když Nejvyšší přiděloval pronárodům dědictví, když rozsazoval lidské
syny, stanovil hranice kdejakého lidu podle počtu synů Izraele.
Dtr 32 9 Hospodinovým podílem je jeho lid, vyměřeným dílem jeho dědictví je
Jákoab.
Dtr 32 10 Našel ho v zemi divokých pouští, v pustotě kvílících pustin, zahrnul
ho svou péčí, chránil ho jako zřítelnicí oka.
Dtr 32 11 Jako bdí orel nad svým hnízdem a nad svými mláďaty se vznáší, svá
křídla rozprostírá, své mládě bere a na své peruti je nosí,
Dtr 32 12 tak Hospodin sám ho vedl, žádný cizí bůh s ním nebyl.
Dtr 32 13 Dovolil mu jezdit po posvátných návrších země, aby jedl, čím oplývá
pole, kojil ho medem ze skaliska, olejem z křemene skály,
Dtr 32 14 smetanou krav a mlékem ovcí spolu s tukem jehňat a beranů bášanského
plemene i kozlů; sytil ho bělí pšeničného zrna. Pil jsi i ohnivě víno, krev hroznů.
Dtr 32 15 Ješurún ztuchl a zbučel, ztuchl jsi, obrosl tukem a ztloustl.
Bohem, který ho učinil, opovrhl, potupil Skálu své spásy.
Dtr 32 16 Bohy cizími ho popouzeli k žárlivosti, ohavnými modlami ho uráželi.
Dtr 32 17 Obětovali bésům, a ne Bohu, božstvům, jež ani neznali, těm novým,
nedávno povstalým, před nimiž se vaši otcové nechvěli hrůzou.
Dtr 32 18 Opomněl jsi Skálu, která tě zplodila, zapomněls na Boha, který tě v
bolestech zrodil.
Dtr 32 19 Hospodin to viděl. Odvrhl je, uražen skutky svých synů a dcer.
Dtr 32 20 Řekl: "Skryji před nimi svou tvář, uvidím, jaký vezmou konec. Je to
proradné pokolení, synové bez věrnosti.
Dtr 32 21 Popouzeli mě lžibohem k žárlivosti, svými přeludy mě uráželi; já je
popudím lží lidem, pobloudilým pronárodem jim urážky splatím.
Dtr 32 22 Mým hněvem se vznítí oheň, až do nejhlubšího podsvětí šlehá, pohltní
zemi i to, co se z ní těží, sežehne základy hor.
Dtr 32 23 Samé zlo na ně shrnu, vystřílím na ně své šípy.
Dtr 32 24 Budou vysílení hladem, strávení nákazou, přehořkou morovou ranou.
Vydám je zubům šelem a jedovatým plazům v prachu.
Dtr 32 25 Venku jim připravím sirobu meč, v komnatách zachvátí strach jinocha i
pannu, kojence i muže šedivého.
Dtr 32 26 Řekl bych: Rozpráším je, vyhladím jejich památku mezi lidmi.
Dtr 32 27 Ale obávám se urážek nepřítele a že to jejich protivníci nepochopí, že
řeknou: "Vyvyšila se naše vlastní ruka; Hospodin nic takového nevykoná."
Dtr 32 28 Je to pronárod, jenž ztratil soudnost, nejsou schopni porozumět.
Dtr 32 29 Kdyby byli moudří, jednali by prozíravě, pochopili by, jak skončí.
Dtr 32 30 Jak to, že jeden zažene tisíc a dva zažene na útěk deset tisíc! Ne-li
proto, že je prodala jejich Skála, že je Hospodin vydal v plen?
Dtr 32 31 Jejich skála není jako Skála naše, to mohou posoudit i naši nepřátelé.
Dtr 32 32 Jejich réva je z révy sodomské, z vinic Gomory, jejich hrozny, hrozny
jedovaté, mají trpká zrnka.
Dtr 32 33 Jejich víno, jedovina dračí, krutý zmijí jed.
Dtr 32 34 "Což to není uschováno u mne, zapečetěno v mých pokladnicích?
Dtr 32 35 Má je pomsta i odplata, přijde včas a jejich noha zakolísá, den jejich
béd se blíží, řítí se na ně, co je jim uchystáno."
Dtr 32 36 Hospodin svůj lid obhájí, bude mít se svými služebníky soucit, až

uzří, že ubývá síl, že je konec se zajatým i se zanechaným.
Dtr 32 37 Tu řekne: "Kdepak jsou jejich bohové, skála, k níž se přivinuli?
Dtr 32 38 Ti, kteří jídali tuk jejich obětí, popíjeli víno jejich úliteb? Ať
povstanou a pomohou vám, ať jsou vám skryší!
Dtr 32 39 Nyní hleďte, jsem jedině já, jiný bůh vedle mne není, já usmrcuji i
obživuji, zdeptal jsem, a zase zhojím, není, kdo by vytrhl z mé ruky.
Dtr 32 40 Pozvedám ruku k nebi a pravím: Já jsem živ navěky!
Dtr 32 41 Nabrousím-li svůj blyskavý meč, chopí-li se moje ruka soudu, vykonám
nad svými protivníky pomstu, odplatím těm, kdo mě nenávidí.
Dtr 32 42 Opojím své šípy krví - můj meč bude požírat maso -, krví skolených a
zajatých, hlavou nepřítelů s vlajícími vlasy."
Dtr 32 43 Pronárody, zaplesejte s jeho lidem, vždyť on pomstí krev svých
služebníků, vykoná nad svými protivníky pomstu a svou zemi, svůj lid, zproští viny.
Dtr 32 44 Mojžíš předstoupil a přednesl všechna slova této písně lidu, on i
Hóšea, syn Núnův.
Dtr 32 45 Když Mojžíš domluvil k celému Izraeli všechna tato slova,
Dtr 32 46 řekl jim: "Upněte své srdce ke všem slovům, která vám dnes dosvědčuji.
Přikážete svým synům, aby bedlivě dodržovali všechna slova tohoto zákona.
Dtr 32 47 Pro vás není to slovo prázdné, ono je váš život. Pro toto slovo budete
dlouho žít v zemi, do níž přejdete přes Jordán, abyste ji obsadili."
Dtr 32 48 Ještě téhož dne promluvil Hospodin k Mojžíšovi:
Dtr 32 49 "Vystup zde na pohoří Abarím, na horu Nebó, která je v moábské zemi,
naproti Jerichu, a pohleď na kenaanskou zemi, kterou dávám synům Izraele do vlastnictví.
Dtr 32 50 Vystup na tu horu, na ní zemřeš a budeš připojen ke svému lidu, jako
zemřel tvůj bratr Áron na hoře Hóru a byl připojen ke svému lidu,
Dtr 32 51 protože jste se mi zpronevěřili uprostřed Izraelců u vod sváru v
Kádeši na poušti Sinu, že jste uprostřed Izraelců nedosvědčili mou svatost.
Dtr 32 52 Proto uzříš zemi jen odtud, ale tam do země, kterou dávám synům
Izraele, nevstoupíš."
Dtr 33 1 Toto je požehnání, kterým Mojžíš, muž Boží, žehnal před svou smrtí
syny Izraele.
Dtr 33 2 Pravil: "Hospodin přišel ze Sínaje, jako slunce jim vzešel ze Seíru,
zaskvěl se z hory Páranu, přišel s desetitisíci svatými, po jeho pravici jim z ohně vzešel
Zákon."
Dtr 33 3 Ano, lidská pokolení jsou mu milá. Všichni jeho svatí jsou v tvé ruce,
přivinuli se k tvým nohám, budou se učit z tvých řečí
Dtr 33 4 Zákonu, který nám přikázal Mojžíš jako odkaz Jákobovu shromáždění.
Dtr 33 5 Tehdy se Hospodin stal králem v Ješurunovi, když se shromažďovali
představitelé lidu spolu s izraelskými kmeny.
Dtr 33 6 "Živ buď, Rúbene, neumírej, i když je tvých mužů nepatrný počet."
Dtr 33 7 A toto je pro Judu. Pravil: "Slyš, Hospodine, hlas Judův, přiveď ho k
jeho lidu. Vlastníma rukama vede svou při. Buď mu pomoci proti jeho protivníkům."
Dtr 33 8 O Lévim pravil: "Tvé tumám a urím, Hospodine, patří muži tobě zbožně
oddanému. Vyzkoušel jsi ho při pokušení v Masse, měl jsi s ním svár při vodách sváru u Meríby.
Dtr 33 9 Řekl o svém otci a o své matce: "Nehledím na ně"; na své bratry se
neohlíží, své syny nezná. Oni dbali na tvou řeč, zachovávali tvou smlouvu.
Dtr 33 10 Budou vyučovat tvým právům Jákoba a tvému zákonu Izraele, budou klást
před tebe kadidlo a na tvůj oltář celopaly.
Dtr 33 11 Žehnej, Hospodine, jeho zdatnosti a měj zalíbení v díle jeho rukou.
Zdeptej bedra těch, kdo povstávají proti němu, aby už nepovstali, kdo ho nenávidí!"
Dtr 33 12 O Benjamínovi pravil: "Hospodinův miláček to je. Ať u něho přebývá v
bezpečí. On ho bude chránit po celý čas, vždyť přebývá mezi jeho úbočími."
Dtr 33 13 O Josefovi pravil: "Požehnána buď od Hospodina jeho země výtečnou
rosou nebes i propastnou tůní, jež odpočívá dole,
Dtr 33 14 výtečnými úrodami vyzrálými sluncem, vším výtečným, co přináší měsíc,
Dtr 33 15 nejlepšími plody pravěkých hor, výtečnostmi pahorků dávnověkých,
Dtr 33 16 výtečnostmi země a všeho, co je na ní, a zalíbením toho, jenž přebývá
v keři. To nechť přijde na hlavu Josefovu, na temeno zasvěcenice mezi bratry.
Dtr 33 17 Je plný důstojnosti jako prvorozený býk, jeho rohy jsou rohy
jednorozců; nabere na ně lidská pokolení i s dálavami země. Takové ať jsou desetitisíce
Efrajimovy, takové ať jsou tisíce Manasesovy."
Dtr 33 18 O Zabulónovi pravil: "Raduj se, Zabulóne, při svém vycházení, i ty,
Isachare, ve svých stanech.
Dtr 33 19 Svolají na horu lidská pokolení a budou tam obětovat oběti
spravedlnosti. Budou sát hojnost z moří, poklady ukryté v písku."
Dtr 33 20 O Gádovi pravil: "Požehnan buď ten, jenž Gádovi rozšiřuje prostor.
Uložil se jako lvíce, rozsápe paži i lebku.
Dtr 33 21 Vyhlédl si prvotinu tam, kde je uschován velitelský podíl. Přišel s
představiteli lidu, vykoná Hospodinovu spravedlnost a jeho práva vůči Izraeli."
Dtr 33 22 O Danovi pravil: "Dan je lví mládě, vyskočí z Bášanu."
Dtr 33 23 O Neftalím pravil: "Neftalí je nasycen přízní, je plný Hospodini
požehnání, ovládne moře i jih."

Dtr 33 24 O Ašerovi pravil: "Nad ostatní syny požehnán buď Ašer, buď oblíben u svých bratrů, v oleji ať smáčí svou nohu.

Dtr 33 25 Tvé závory ať jsou z železa a bronzu, tvá síla ať provází všechny tvé dny."

Dtr 33 26 "Nikdo není jako Bůh, Ješurúne; na pomoc ti jede po nebesích, na oblacích ve své velebnosti.

Dtr 33 27 Domov je v odvěkém Bohu, na jeho věčných pažích. Zahnal před tebou nepřítele a řekl: "vyhlad ho!"

Dtr 33 28 Izrael přebývá bezpečně - jedinečný je Jákobův Pramen - v zemi obilí a moštu; též jeho nebesa kanou rosou.

Dtr 33 29 Blaze tobě, Izraeli! Kdo je ti roven, lide vysvobozený Hospodinem? On je štítem tvé pomoci a mečem tvé velebnosti. Před tebou selže síla tvých nepřátel, pošlapeš jejich posvátná návrší!"

Dtr 34 1 Mojžíš vystoupil z Moábských pustin na horu Nebó, na vrchol Pisgy; ta je naproti Jerichu. Hospodin mu ukázal celou zemi: Gileád až po Dan, celý kraj Neftalího i zemi Efrajimovu a Manasesovu a celou zemi Judovu až k Zadnímu moři,

Dtr 34 3 i Negeb a okrsek Jerišké pláně, Palmové město, až k Sóaru.

Dtr 34 4 Pak mu Hospodin řekl: "Toto je země, o které jsem přísahal Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi slovy: Dám ji tvému potomstvu. Dal jsem ti ji spatřit na vlastní oči, ale nepřejdeš tam."

Dtr 34 5 I zemřel Mojžíš, služebník Hospodinův, tam v moábské zemi podle Hospodinovy výpovědi.

Dtr 34 6 Pochoval ho v údolí v moábské zemi naproti Bét-peóru. Nikdo až dodnes nezná jeho hrob.

Dtr 34 7 Mojžíšovi bylo sto dvacet let, když umřel. Zrak mu nepohasl a svěžest ho neopustila.

Dtr 34 8 Synové Izraele oplakávali Mojžíše v Moábských pustinách po třicet dní, dokud neuplynuly dny pláče a truchlení pro Mojžíše.

Dtr 34 9 Jozue, syn Núnův, byl naplněn duchem moudrosti. Mojžíš totiž na něho vložil své ruce. Izraelci ho poslouchali a činili, jak přikázal Hospodin Mojžíšovi.

Dtr 34 10 Nikdy však již v Izraeli nepovstal prorok jako Mojžíš, jemuž by se dal Hospodin poznat tvář v tvář,

Dtr 34 11 se všemi znameními a zázraky, jež ho poslal Hospodin konat v egyptské zemi na faraónovi a všech jeho služebnících i celé jeho zemi,

Dtr 34 12 i se všemi skutky pevné ruky, se vším, co vzbuzovalo velikou bázeň, co konal Mojžíš před zraky celého Izraele.

Jsh 1 1 Po smrti Mojžíše, služebníka Hospodina, řekl Hospodin Jozuovi, synu Núnovu, který Mojžíšovi přislíchoval:

Jsh 1 2 "Mojžíš, můj služebník, zemřel. Nyní tedy vstaň a přejdi s veškerým tímto lidem přes tento Jordán do země, kterou dávám Izraelcům.

Jsh 1 3 Dal jsem vám každé místo, na které vaše noha šlápne, jak jsem přislíbil Mojžíšovi.

Jsh 1 4 Vaše pomezí povede od stepi a tohoto Libanónu až k veliké řece, řece Eufratu, podél celé země Chetejců až k velkému moři, kde zapadá slunce.

Jsh 1 5 Po všechny dny tvého života se proti tobě nikdo nepostaví. Jako jsem byl s Mojžíšem, budu i s tebou. Nenechám tě klesnout a neopustím tě.

Jsh 1 6 Buď rozhodný a udatný, neboť ty rozdělíš tomuto lidu zemi v dědictví, jak jsem se přísázně zavázal jejich otcům, že jim ji dám.

Jsh 1 7 Jen buď rozhodný a velmi udatný, bedlivě plň vše, co je v zákoně, který ti přikázal Mojžíš, můj služebník. Neodchyluj se od něho napravo ani nalevo; tak budeš jednat prozíravě všude, kam půjdeš.

Jsh 1 8 Kniha tohoto zákona ať se nevzdálí od tvých úst. Rozjímej nad ním ve dne v noci, abys mohl bedlivě plnit vše, co je v něm zapsáno. Potom tě bude na tvé cestě provázet zdar, potom budeš jednat prozíravě.

Jsh 1 9 Nepřikázal jsem ti snad: Buď rozhodný a udatný, neměj strach a neděs se, neboť Hospodin, tvůj Bůh, bude s tebou všude, kam půjdeš?"

Jsh 1 10 I přikázal Jozue správcům lidu:

Jsh 1 11 "Projděte táborem a přikážte lidu: Připravte si zásobu potravin, neboť po třech dnech přejdete tento Jordán a půjdete obsadit zemi, kterou vám Hospodin, váš Bůh, dává do vlastnictví."

Jsh 1 12 Rúbenovcům, Gádovcům a polovině kmene Manasesova pak Jozue řekl:

Jsh 1 13 "Pamatujte na to, co vám přikázal Mojžíš, služebník Hospodinův. Řekl: "Hospodin, váš Bůh, vás přivede do odpočínutí a dá vám tuto zemi."

Jsh 1 14 Vaše ženy, děti a stáda nechtě zůstanou v zemi, kterou vám dal Mojžíš v Zajordání. Ale vy ostatní, udatní bohatíři, vojensky seřazení přejdete před svými bratry řeku a budete jim pomáhat,

Jsh 1 15 dokud Hospodin nepřivede do odpočínutí vaše bratry jako vás. Až i oni obsadí zemi, kterou jim dává Hospodin, váš Bůh, vrátíte se do své země a obsadíte ji; tu vám dal Mojžíš, služebník Hospodinův, v Zajordání na východě."

Jsh 1 16 Odpověděli Jozuovi: "Učiníme všechno, co jsi nám přikázal, a půjdeme všude, kam nás pošleš.

Jsh 1 17 Budeme tě poslouchat stejně, jako jsme poslouchali Mojžíše. Jen ať Hospodin, tvůj Bůh, je s tebou, jako byl s Mojžíšem.

Jsh 1 18 Kdo se tvému rozkazu postaví na odpor a tvých slov neuposlechne ve všem, co mu přikážeš, je hoden smrti. Jen buď rozhodný a udatný."

Jsh 2 1 Jozue, syn Núnův, vyslal potají ze Šitímu dva muže jako zvědy. Řekl: "Jděte, prohlédněte tu zemi i Jericho." Šli tedy a vstoupili do domu jedné ženy jménem Rachab, nevěstky, a tam přespali.

Jsh 2 2 Králi Jericha bylo ohlášeno: "V noci sem přišli nějací izraelští muži, aby obhlédli zemi."

Jsh 2 3 Jerišský král dal Rachabě rozkaz: "Vyveď ty muže, kteří k tobě přišli a vstoupili do tvého domu. Přišli proto, aby obhlédli celou zemi."

Jsh 2 4 Ale ta žena muže odvedla, ukryla a řekla: "Ano, ti muži ke mně přišli, ale já jsem nevěděla, odkud jsou."

Jsh 2 5 Když při setmění zavírali bránu, ti muži odešli. Nevím, kam šli. Rychle je pronásledujte, ať je dostihnete."

Jsh 2 6 Ona však je vyvedla na střechu a skryla je v pazdeřích, které měla na střeše složené;

Jsh 2 7 a oni ty muže pronásledovali směrem k Jordánu až k brodům. Jakmile pronásledovatelé vyšli, hned za nimi bránu zavřeli.

Jsh 2 8 Zvědové se ještě neuložili k spánku, když k nim vstoupila na střechu.

Jsh 2 9 Řekla těm mužům: "Vím, že Hospodin dal zemi vám. Padla na nás hrůza před vámi a všichni obyvatelé země propadli před vámi zmatku."

Jsh 2 10 Slyšeli jsme, jak Hospodin před vámi vysušil vody Rákosového moře, když jste vycházeli z Egypta, a jak jste v Zajordání naložili se dvěma emorejskými králi, se Síchonem a Ogem, které jste zahubili jako klaté.

Jsh 2 11 Jakmile jsme to uslyšeli, ztratili jsme odvahu a pozbyli jsme ducha, poněvadž Hospodin, váš Bůh, je Bohem nahoře na nebi i dole na zemi."

Jsh 2 12 Zavazte se mi nyní prosím přísahou při Hospodinu, že také vy prokážete milosrdenství domu mého otce, jako jsem já prokázala milosrdenství vám. Dejte mi věrohodné znamení,

Jsh 2 13 že ponecháte naživu mého otce a matku, mé bratry a sestry i vše, co jim náleží, a že nás vysvobodíte před smrtí."

Jsh 2 14 Muži jí odpověděli: "Jsme odhodláni za vás zemřít. Nesmíte však vyzradit toto naše ujednání. Až nám Hospodin vydá zemi, prokážeme ti milosrdenství a osvědčíme věrnost."

Jsh 2 15 Potom je spustila po provaze z okna; její dům byl totiž v hradební zdi, bydlela na hradbách.

Jsh 2 16 A řekla jim: "Jděte na tamtu horu, aby na vás pronásledovatelé nenarazili, a skrývejte se tam po tři dny, dokud se nevrátí ti, kdo vás pronásledují; potom jděte svou cestou."

Jsh 2 17 Muži ji upozornili: "Budeme zproštění přísahy, jíž jsi nás zavázala,

Jsh 2 18 jestliže neuvážeš, až vstoupíme do země, tuto šňůru z karmínových vláken v okně, z něhož jsi nás spustila, a neshromáždíš k sobě do domu svého otce a matku, své bratry a celý svůj dům."

Jsh 2 19 Kdo vyjde ze dveří tvého domu ven, jeho krev padne na jeho hlavu, a my budeme bez viny. Avšak krev každého, kdo bude s tebou v domě, padne na naši hlavu, kdyby na něj někdo vztáhl ruku."

Jsh 2 20 Vyzradíš-li toto naše ujednání, budeme zproštění přísahy, jíž jsi nás zavázala."

Jsh 2 21 Odvětila: "Staň se podle vašich slov." Nato je propustila a oni odešli. Pak uvázala na okno karmínovou šňůru.

Jsh 2 22 Oni došli až na horu, kde zůstali tři dny, dokud se pronásledovatelé nevrátili; ti prohledali celou cestu, nikoho však nenašli.

Jsh 2 23 Oba muži se tedy vrátili; sestoupili z hory, přešli Jordán a přišli k Jozuovi, synu Núnovu. Vyprávěli mu o všem, co se jim přihodilo.

Jsh 2 24 Řekli Jozuovi: "Hospodin nám dal celou zemi do rukou. Všichni obyvatelé země propadli před námi zmatku."

Jsh 3 1 Za časného jitra vytáhl Jozue se všemi Izraelci ze Šitímu, až přišli k Jordánu; tam přenocovali, dříve než jej přešli.

Jsh 3 2 Když uplynuly tři dny, prošli správcové táborem

Jsh 3 3 a přikázali lidu: "Jakmile spatříte schránu smlouvy Hospodina, svého Boha, a lévijské kněze, kteří ji nesou, vytáhněte ze svého místa a půjdete za ní."

Jsh 3 4 Mezi vámi a ní bude ovšem odstup zhruba dvou tisíc loket; nepřibližujte se k ní. Půjdete za ní, abyste poznali cestu, kudy se máte ubírat, neboť nikdy předtím jste touto cestou neprocházeli."

Jsh 3 5 Jozue pak vyzval lid: "Posvěťte se, neboť Hospodin zítra mezi vámi učiní podivuhodné věci."

Jsh 3 6 Potom Jozue řekl kněžím: "Zvedněte schránu smlouvy a ubírejte se před lidem." I zvedli schránu smlouvy a šli před lidem.

Jsh 3 7 Hospodin řekl Jozuovi: "Dnešního dne jsem tě začal před zraky celého Izraele vyvyšovat, aby poznali, že jsem s tebou, jako jsem byl s Mojžíšem."

Jsh 3 8 Kněžím nesoucím schránu smlouvy přikážeš toto: Až vstoupíte na pokraj

jordánských vod, zůstanete v Jordánu stát."

Jsh 3 9 Jozue vyzval Izraelce: "Přistupte sem a slyšte slova Hospodina, svého Boha."

Jsh 3 10 A Jozue pokračoval: "Poznáte, že uprostřed vás je živý Bůh. Ten před vámi vyžene Kenaance, Chetejce, Chivejce, Perizejce, Gergasejce, Emorejce i Jebusejce.

Jsh 3 11 Hle, před vámi přejde Jordán schrána smlouvy Pána celé země.

Jsh 3 12 Nyní si vyberte z izraelských kmenů dvanáct mužů, po jednom muži z každého kmene.

Jsh 3 13 Jakmile nohy kněží nesoucích schránu Hospodina, Pána celé země, spočinou ve vodách Jordánu, jordánské vody se rozestoupí; vody řítící se shora zůstanou stát jako jednolitá hráz."

Jsh 3 14 Tak se stalo. Lid vytáhl ze svých stanů, aby přešel Jordán, a kněží nesoucí schránu smlouvy šli před lidem.

Jsh 3 15 Když ti, kteří nesli schránu, přišli k Jordánu a nohy kněží nesoucích schránu se smočily na pokraji vod - Jordán je vždycky v čas žně rozvodněn daleko z břehů -,

Jsh 3 16 tu vody řítící se shora zůstaly stát a postavily se jako jednolitá hráz velmi daleko odtud u města Adamu, které leží při Saretánu; a ty, které tekly dolů k Pustému moři, k moři Solnému, se vytratily. Tak přešel lid naproti Jerichu.

Jsh 3 17 Kněží nesoucí schránu Hospodinovy smlouvy stáli nepohnutě na suché zemi uprostřed Jordánu a celý Izrael přecházel po suchu, dokud celý ten pronárod do jednoho nepřešel Jordán.

Jsh 4 1 Když celý ten pronárod do jednoho přešel Jordán, řekl Hospodin Jozuovi:

Jsh 4 2 "Vyberte si z lidu dvanáct mužů, po jednom z každého kmene,

Jsh 4 3 a přikážete jim: Vyneste zprostřed Jordánu, odtud, kde nepohnutě stály nohy kněží, dvanáct kamenů, vezměte je s sebou a složte je na místě, kde této noci přenocujete."

Jsh 4 4 Jozue tedy povolal dvanáct mužů, které z Izraelců určil, po jednom z každého kmene,

Jsh 4 5 a řekl jim: "Jděte před schránu Hospodina, svého Boha, doprostřed Jordánu. Každý si vyzvedne na rameno jeden kámen, podle počtu kmenů Izraelců.

Jsh 4 6 To bude mezi vámi na znamení. Až se v budoucnu budou vaši synové vyptávat: "Čím jsou pro vás tyto kameny?"

Jsh 4 7 odpovíte jim: "Vody Jordánu se rozestoupily před schránou Hospodinovy smlouvy; když procházela Jordánem, vody Jordánu se rozestoupily." Tyto kameny budou Izraelcům pamětným znamením navěky."

Jsh 4 8 Izraelci učinili, jak Jozue přikázal. Vynesli zprostřed Jordánu dvanáct kamenů podle počtu kmenů Izraelců, jak Jozuovi uložil Hospodin, a přešli s nimi na místo, kde se chystali přenocovat; tam je složili.

Jsh 4 9 Též na místě uprostřed Jordánu, kde stály nohy kněží nesoucích schránu smlouvy, postavil Jozue dvanáct kamenů a ty tam jsou až dodnes.

Jsh 4 10 Kněží nesoucí schránu stáli uprostřed Jordánu, dokud nebylo vykonáno úplně všechno, co podle Hospodinova příkazu uložil Jozue lidu, jak Jozuovi přikázal Mojžíš.

Lid pak rychle přešel.

Jsh 4 11 Když přešel všechen lid do jednoho, přešla také Hospodinova schrána i kněží, kteří byli před lidem.

Jsh 4 12 v čele Izraelců přešli vojensky seřazení též Rúbenovci, Gádovci a polovina kmene Manasesova, jak jim uložil Mojžíš.

Jsh 4 13 Kolem čtyřiceti tisíc vojáků táhlo ve zbroji před Hospodinem do boje na Jerišké pustiny.

Jsh 4 14 Onoho dne vyvýšil Hospodin Jozua před očima celého Izraele, takže měli před ním bázeň po celý jeho život, jako měli bázeň před Mojžíšem.

Jsh 4 15 Hospodin řekl Jozuovi:

Jsh 4 16 "Přikaz kněžím nesoucím schránu svědectví, ať vystoupí z Jordánu."

Jsh 4 17 Jozue tedy kněžím přikázal: "Vystupte z Jordánu."

Jsh 4 18 Sotva však kněží nesoucí schránu Hospodinovy smlouvy zprostřed Jordánu vystoupili, hned jak se nohy kněží odtrhly ode dna a stanuly na suchu, vrátily se vody Jordánu na své místo a rozlévaly se jako předtím daleko z břehů.

Jsh 4 19 Desátého dne prvního měsíce vystoupil lid z Jordánu. Utábořili se v Gilgálu, při východním okraji Jericha.

Jsh 4 20 Oněch dvanáct kamenů, které vzali z Jordánu, postavil Jozue v Gilgálu.

Jsh 4 21 Řekl Izraelcům: "Až se v budoucnu budou vaši synové vyptávat svých otců: "Co je to za kameny?"

Jsh 4 22 seznamte své syny s tímto: Izrael přešel tento Jordán po suchu.

Jsh 4 23 Hospodin, váš Bůh, vysušil před vámi vody Jordánu, dokud jste nepřešli, jako to učinil Hospodin, váš Bůh, s Rákosovým mořem, které před vámi vysušil, dokud jste nepřešli,

Jsh 4 24 aby poznaly všechny národy země, jak mocná je ruka Hospodinova, a abyste se báli Hospodina, svého Boha, po všechny dny."

Jsh 5 1 Když uslyšeli všichni emorejští králové, kteří sídlili na západ od Jordánu, a všichni kenaanští králové při moři, že Hospodin vysušil před Izraelci vody Jordánu, dokud nepřešli, ztratili odvahu a pozbyli před Izraelci ducha.

Jsh 5 2 V tom čase vyzval Hospodin Jozua: "Zhotov si kamenné nože a znovu zaveď, podruhé, pro Izraelce obřízku."

Jsh 5 3 Jozue si tedy zhotovil kamenné nože a obřezal Izraelce u Pahorku předkožek.

Jsh 5 4 Důvod, proč je Jozue obřezal, byl tento: Všechn lid mužského pohlaví, který vyšel z Egypta, všichni bojovníci, pomřeli na poušti cestou po vyjití z Egypta.

Jsh 5 5 Všechn lid, který vyšel, byl obřezán; neobřezávali však nikoho z lidu, kdo se narodil na poušti cestou po vyjití z Egypta.

Jsh 5 6 Čtyřicet let chodili Izraelci pouští, dokud do jednoho nezmišel celý ten pronárod bojovníků, kteří vyšli z Egypta, protože neposlouchali Hospodina. O nich se Hospodin zapřísáhl, že jim nedovolí spatřit zemi, o které přisáhl jejich otcům, že nám ji dá, zemi oplývající mlékem a medem.

Jsh 5 7 Místo nich povolal jejich syny a ty Jozue obřezal, neboť byli neobřezaní; cestou je totiž neobřezávali.

Jsh 5 8 Když byl celý ten pronárod do jednoho obřezán, zůstali na svém místě v táboře, dokud se nezhojili.

Jsh 5 9 Hospodin Jozuovi řekl: "Dnes jsem od vás odvalil egyptskou potupu." Proto pojmenoval to místo Gilgál (to je Odvalení); jmenuje se tak až dodnes.

Jsh 5 10 Izraelci tábořili v Gilgálu. Čtrnáctého dne toho měsíce navečer slavili na Jeriškých pustinách hod beránka.

Jsh 5 11 Druhého dne po hodu beránka začali jíst nekvašené chleby a pražené zrní z výtěžku země, právě toho dne.

Jsh 5 12 Toho druhého dne, kdy začali jíst z výtěžku země, přestala také mana; teď už Izraelci manu neměli, ale toho roku jedli z úrody kenaanské země.

Jsh 5 13 Když byl Jozue u Jericha, rozhlédl se, a hle, naproti němu stojí muž a má v ruce tasený meč. Jozue šel k němu a zeptal se ho: "Patříš k nám nebo k našim protivníkům?"

Jsh 5 14 Odvětil: "Nikoli. Jsem velitel Hospodinova zástupu, právě jsem přišel." I padl Jozue tváří k zemi, klaněl se a otázel se: "Jaký rozkaz má můj pán pro svého služebníka?"

Jsh 5 15 Velitel Hospodinova zástupu Jozuovi odpověděl: "Zuj si z nohou opánky, neboť místo, na němž stojíš, je svaté." A Jozue tak učinil.

Jsh 6 1 Jericho se před Izraelci důkladně uzavřelo; nikdo nevycházel ani nevcházel.

Jsh 6 2 Ale Hospodin řekl Jozuovi: "Hleď, vydal jsem ti do rukou Jericho i jeho krále s udatnými bohatýry.

Jsh 6 3 Vy všichni bojovníci obejdete město vždy jednou kolem. To budeš dělat po šest dní.

Jsh 6 4 Sedm kněží ponese před schránou sedm polnic z beraních rohů. Sedmého dne obejdete město sedmkrát a kněží zatroubí na polnice.

Jsh 6 5 Až zazní táhlý tón z beraního rohu, jakmile uslyšíte zvuk polnice, vyrazí všechny lid mohutný válečný pokřik. Hradby města se zhroutí a lid vstoupí do města, každý tam, kde právě bude".

Jsh 6 6 Jozue, syn Núnův, tedy povolal kněze a nařídil jim: "Přineste schránu smlouvy a sedm kněží ať nese před Hospodinovou schránou sedm polnic z beraních rohů."

Jsh 6 7 Lidu řekl: "Pojďte a obcházejte město a ozbrojenci ať se ubírají před Hospodinovou schránou."

Jsh 6 8 Stalo se, jak Jozue lidu nařídil: Sedm kněží nesoucích sedm polnic z beraních rohů se ubíralo před Hospodinem a troubilo na polnice a schrána Hospodinovy smlouvy šla za nimi.

Jsh 6 9 Ozbrojenci šli před kněžími troubícími na polnice a shromážděný zástup šel za schránou, šli a troubili na polnice.

Jsh 6 10 Jozue lidu dále přikázal: "Zdržíte se válečného pokřiku, ani nehlesnete, ani slovo nevyjde z vašich úst, až do dne, kdy vám nařídím: Strhněte pokřik. Pak strhněte pokřik."

Jsh 6 11 Na jeho pokyn obešla Hospodinova schrána město jednou kolem. Pak šli do tábora a v táboře přenocovali.

Jsh 6 12 Za časného jitra přinesli Jozue a kněží Hospodinovu schránu.

Jsh 6 13 Sedm kněží neslo před Hospodinovou schránou sedm polnic z beraních rohů a za pochodu troubilo na polnice. Ozbrojenci šli před nimi a shromážděný zástup šel za Hospodinovou schránou; šli a troubili na polnice.

Jsh 6 14 I druhého dne obešli město jednou a vrátili se do tábora. To dělali po šest dní.

Jsh 6 15 Ale sedmého dne za časného jitra, hned jak vzešla jitřenka, obešli město týmž způsobem sedmkrát; jen onoho dne obcházel město sedmkrát.

Jsh 6 16 Když obcházel po sedmé, zatroubili kněží na polnice a Jozue lidu nařídil: "Strhněte válečný pokřik, neboť vám Hospodin město vydal.

Jsh 6 17 Město se vším všudy je klaté před Hospodinem. Naživu zůstane jen nevěstka Rachab se všemi, kteří jsou u ní v domě, neboť skryla posly, které jsme vyslali.

Jsh 6 18 Jenom se mějte na pozoru před tím, co je klaté, abyste nebyli vyhubeni jako klatí, kdybyste vzali něco klatého. Přivolali byste na izraelský tábor klatbu a uvrhli jej do zkázy.

Jsh 6 19 Všechno stříbro a zlato i bronzové a železné předměty budou zasvěceny Hospodinu, dá se to na Hospodinův poklad."

Jsh 6 20 Když kněží zatroubili na polnice, lid strhl válečný pokřik. Jakmile lid zaslechl zvuk polnice, strhl mohutný pokřik. Hradby se zhroutily a lid vstoupil do města, každý tam, kde právě byl. Tak dobyli město.

Jsh 6 21 Všechno, co bylo v městě, vyhubili ostrím meče jako klaté, muže i ženy, mladíky i starce, též skot a brav i osly.

Jsh 6 22 Ale oběma mužům, kteří jako zvědové prošli zemí, Jozue řekl: "Vstupte do domu té ženy nevěstky a vyveďte tu ženu odtud spolu se vším, co jí náleží, jak jste jí přísahali."

Jsh 6 23 Ti mládenci, zvědové, tedy vešli dovnitř a vyvedli Rachabu i jejího otce a matku i bratry se vším, co jí náleželo; vyvedli všechno její příbuzenstvo a poskytli jim místo za izraelským táborem.

Jsh 6 24 Město se vším všudy vypálili. Jen stříbro a zlato i bronzové a železné předměty dali na poklad Hospodinova domu.

Jsh 6 25 Ale nevěstku Rachabu, dům jejího otce a všechno, co jí náleželo, nechal Jozue naživu. Tak zůstala uprostřed Izraele až dodnes, poněvadž skryla posly, které poslal Jozue na výzvědy do Jericha.

Jsh 6 26 V onen čas se Jozue zapřísáhl: "Proklet buď před Hospodinem muž, který znovu vybuduje toto město Jericho. Na svém prvorozeném položí jeho základy, na svém nejmladším postaví jeho brány."

Jsh 6 27 Hospodin byl s Jozuem a pověst o něm se roznesla po celé zemi.

Jsh 7 1 Izraelci se při provádění klatby dopustili zpronevěry. Akán, syn Karmího, syna Zabdího, syna Zerachova z pokolení Judova, vzal něco z věcí propadlých klatbě. Proto vzplanul Hospodin proti Izraelcům hněvem.

Jsh 7 2 Jozue vyslal muže z Jericha do Aje, který byl u Bét-ávenu, na východ od Bét-elu, a řekl jim: "Jděte do té země na výzvědy!" Muži tedy šli na výzvědy do Aje.

Jsh 7 3 Když se vrátili k Jozuovi, hlásili mu: "Není třeba, aby táhl všechen lid. Ať vytáhnou jen dva nebo tři tisíce mužů a přepadnou Aj. Nezatěžuj tím všechen lid, vždyť jich je málo."

Jsh 7 4 I vydalo se tam z lidu na tři tisíce mužů, ale museli před ajskými muži utéci.

Jsh 7 5 Ajští mužové z nich pobili asi třicet šest mužů. Pronásledovali je před branou až k lomům a na stráni je pobíjeli. Lid ztratil odvahu, rozplynula se jako voda.

Jsh 7 6 Tu roztrhl Jozue své roucho, padl před Hospodinovou schránou tváří k zemi, ležel tak až do večera spolu s izraelskými staršími a házeli si prach na hlavu.

Jsh 7 7 Jozue lkal: "Ach, Panovníku Hospodine, proč jsi vlastně převedl tento lid přes Jordán? Chceš nás vydat do rukou Emorejců, aby nás zahubili? Kéž bychom byli raději zůstali na druhé straně Jordánu!"

Jsh 7 8 Dovol prosím, Panovníku, co mám říci, když se Izrael dal na útěk před svými nepřáteli?

Jsh 7 9 Až to uslyší Kenaanci a ostatní obyvatelé země, obklíčí nás a vyhladí naše jméno ze země. Co pak učiníš pro své veliké jméno?"

Jsh 7 10 Hospodin řekl Jozuovi: "Vstaň! Co je s tebou, že jsi padl na tvář?"

Jsh 7 11 Izrael zhřešil. Přestoupili mou smlouvu, kterou jsem jim vydal. Vzali z věcí propadlých klatbě, kradli, zatajili to a uložili mezi své věci.

Jsh 7 12 Proto nemohou Izraelci před svými nepřáteli obstát a obracejí se před svými nepřáteli na útěk, protože sami propadli klatbě. Nebudu už s vámi, jestliže ze svého středu nevymytíte to, co propadlo klatbě.

Jsh 7 13 Vzhůru, posvět lid a vyzvi jej: "Posvěťte se na zítřek! Toto praví Hospodin, Bůh Izraele: Uprostřed tebe je něco, co propadlo klatbě, Izraeli! Nemůžeš obstát před svými nepřáteli, dokud to, co propadlo klatbě, neodstraníš ze svého středu.

Jsh 7 14 Ráno budete přistupovat po kmenech. Kmen, který Hospodin označí, bude přistupovat po čeledích. Čeleď, kterou Hospodin označí, bude přistupovat po domech. Dům, který Hospodin označí, bude přistupovat po mužích.

Jsh 7 15 Ten, kdo bude označen, že si присvojil věc propadlou klatbě, bude spálen se vším, co mu patří, protože přestoupil Hospodinovu smlouvu a dopustil se v Izraeli hanebnosti."

Jsh 7 16 Za časného jitra rozkázal Jozue Izraeli přistupovat po kmenech. Losem byl označen kmen Judův.

Jsh 7 17 Rozkázal, aby přistupovala judská čeleď. Označena byla čeleď Zerachejců. Rozkázal, aby přistupovala zerašská čeleď po mužích. Označen byl Zabdí.

Jsh 7 18 Pak rozkázal, aby přistupoval jeho dům po mužích. Označen byl Akán, syn Karmího, syna Zabdího, syna Zerachova z pokolení Judova.

Jsh 7 19 Tu vyzval Jozue Akána: "Synu, přiznej slávu Hospodinu, Bohu Izraele, a vzdej mu chválu. Doznej se mi, co jsi učinil; nic přede mnou nezapírej!"

Jsh 7 20 Akán odpověděl Jozuovi: "Ano, zhřešil jsem proti Hospodinu, Bohu Izraele; učinil jsem toto:

Jsh 7 21 Viděl jsem mezi kořistí jeden pěkný šineárský plášť, dvě stě šekelů stříbra a jeden zlatý jazyk o váze padesáti šekelů. Vzplanul jsem žádostí a vzal jsem si to. Je to ukryto v zemi uvnitř mého stanu a stříbro je vespod."

Jsh 7 22 Jozue poslal posly, ti běželi do stanu, a hle, bylo to ukryto v jeho

stanu a stříbro bylo vespod.

Jsh 7 23 Vzali ty věci ze stanu, přinesli k Jozuovi a všem Izraelcům a pohodili je před Hospodinem.

Jsh 7 24 Za účasti všeho Izraele vzal Jozue Akána, syna Zerachova, i stříbro, plášť a zlatý jazyk, i jeho syny a dcery, býky a osly, jeho brav i stan a všechno, co mu patřilo, a ubírali se s tím vzhůru do doliny Akóru.

Jsh 7 25 Jozue řekl: "Zkázu, kterou jsi uvalil na nás, nechť uvalí Hospodin v tento den na tebe." Všechn Izrael jej kamenoval; spálili je a zaházeli je kamením.

Jsh 7 26 Navršili nad ním velkou hromadu kamení; je tam až dodnes. A Hospodin upustil od svého planoucího hněvu. Proto se to místo jmenuje Emek Akór (to je Dolina zkázy) až dodnes.

Jsh 8 1 Potom řekl Hospodin Jozuovi: "Neboj se a neděs. Vezmi s sebou všechny bojeschopný lid a vytáhni proti Aji. Hleď, vydal jsem ti do rukou ajského krále i jeho lid, jeho město i jeho zemi.

Jsh 8 2 Naložíš s Ajem a jeho králem, jako jsi naložil s Jerichem a jeho králem. Avšak kořist a dobytek si necháte jako lup. Postav proti němu za městem zálohy."

Jsh 8 3 Jozue a všechny bojeschopný lid vytáhli proti Aji. Jozue vybral třicet tisíc mužů, udatných bohatýrů, a v noci je rozmístil.

Jsh 8 4 Prikázal jim: "Hleďte, za městem se položte do zálohy proti městu. Příliš se od města nevzdalujte, buďte všichni připraveni.

Jsh 8 5 Já a všechny lid, který bude se mnou, se k městu přiblížíme. Jakmile oni vytrhnou proti nám jako předtím, dáme se před nimi na útěk.

Jsh 8 6 Ať za námi vytrhnou; odlákáme je od města, neboť si řeknou: "Utíkají před námi jako předtím." Proto se dáme před nimi na útěk.

Jsh 8 7 Pak vyrazíte ze zálohy a město obsadíte; Hospodin, váš Bůh, vám je vydal do rukou.

Jsh 8 8 Až se města zmocníte, zapálíte je. Tak učiníte podle slova Hospodina. Hleďte, to jsem vám prikázal."

Jsh 8 9 Jozue je tedy rozmístil a oni se stáhli do zálohy a usadili se mezi Bét-elem a Ajem, západně od Aje. Jozue pak strávil tuto noc uprostřed lidu.

Jsh 8 10 Za časného jitra vykonal Jozue přehlídku lidu. Pak táhl s izraelskými staršími před lidem na Aj.

Jsh 8 11 S ním vytáhl všechny bojeschopný lid. Postupovali a došli až naproti městu. Utábořili se na sever od Aje. Mezi nimi a Ajem bylo údolí.

Jsh 8 12 Jozue vybral asi pět tisíc mužů a postavil je do zálohy mezi Bét-elem a Ajem, západně od města.

Jsh 8 13 Lid, celý tábor, zaujal postavení severně od města a zadní voj západně od města. Jozue odešel té noci doprostřed doliny.

Jsh 8 14 Když to zpozoroval ajský král, on i všechny jeho lid, mužové města, za časného jitra rychle vytrhli do boje proti Izraeli v určený čas na okraj pustiny. Nevěděl však, že jsou proti němu za městem zálohy.

Jsh 8 15 Když se Jozue a všechny Izrael měli s nimi střetnout, dali se na útěk směrem k poušti.

Jsh 8 16 Tu byl křikem přivolán všechny lid, který byl v městě, aby je pronásledoval. Pronásledovali Jozua a dali se od města odlákat.

Jsh 8 17 V Aji, totiž v Bét-elu, nezůstal nikdo, kdo by nevytrhl za Izraelem. Nechali město otevřené a pronásledovali Izraele.

Jsh 8 18 I řekl Hospodin Jozuovi: "Pozvedni oštěp, který držíš v ruce, směrem k Aji, neboť jsem ti jej vydal do rukou." Jozue pozvedl oštěp, který držel v ruce, směrem k městu.

Jsh 8 19 Jakmile pozvedl ruku, zálohy se ihned vyřítily ze svého postavení, přihnaly se, vpadly do města, dobyly je a ihned město zapálily.

Jsh 8 20 Ajští muži se ohlédlí a spatřili, jak z města vystupuje k nebi kouř. Nemohli však utéci sem ani tam, neboť i lid, který utíkal do pouště, se obrátil proti pronásledovatelům.

Jsh 8 21 Když totiž Jozue a všechny Izrael viděli, že záloha dobyla město a že z města vystupuje kouř, obrátili se a pobíjeli ajské muže.

Jsh 8 22 A ti z města jim vytrhli vstříc, takže Ajští byli Izraelem sevřeni z jedné i z druhé strany. Izraelci je pobíjeli, nenechali nikoho vyvážnout a uniknout.

Jsh 8 23 Ale ajského krále chytli živého a přivedli ho k Jozuovi.

Jsh 8 24 Izrael pobil všechny obyvatele Aje na poli, v poušti, kam je pronásledovali. Všichni do jednoho padli ostrým meče. Pak se celý Izrael vrátil do Aje a vybil jej ostrým meče.

Jsh 8 25 Všech mužů i žen, kteří toho dne padli, bylo dvanáct tisíc; padli všichni ajští muži.

Jsh 8 26 Ale Jozue nespustil ruku s pozvednutým oštěpem dříve, dokud nebyli všichni obyvatelé Aje vyhubeni jako klatí.

Jsh 8 27 Jen dobytek a kořist z města si Izrael nechal jako lup podle slova Hospodina, které prikázal Jozuovi.

Jsh 8 28 Jozue vypálil Aj a učinil jej navěky pahorkem sutin, místem zpustošeným, jak je tomu až dodnes.

Jsh 8 29 Ajského krále dal pověsit na kůl, kde byl až do večera. Když slunce

zapadalo, rozkázal Jozue, aby snáli jeho mrtvé tělo z kůlu. Pohodili je u vchodu do městské brány a navršili nad ním velikou hromadu kamení, která tam je až dodnes.

Jsh 8 30 Tehdy zbudoval Jozue oltář Hospodinu, Bohu Izraele, na hoře Ébalu,
Jsh 8 31 jak Izraelcům přikázal Mojžíš, služebník Hospodinův, tak jak je
napsáno v Kniže Mojžíšova zákona: oltář z neotesaných kamení, neopracovaných železem. Na něm
přinesli Hospodinu oběti zápalné a obětovali oběti pokojné.

Jsh 8 32 Tam napsal v přítomnosti Izraelců na kamenech opis Mojžíšova zákona.

Jsh 8 33 Všechen Izrael se svými staršími, správci a soudci stál po obou
stranách schrány proti lévijským kněžím, kteří nosili schránu Hospodinovy smlouvy, i hosté a
domorodci, polovina směrem k hoře Gerizimu a druhá polovina směrem k hoře Ébalu, jak kdysi
přikázal Mojžíš, služebník Hospodinův, aby dávali požehnání izraelskému lidu.

Jsh 8 34 Potom předčítal všechna slova Zákona, požehnání i zlořečení, přesně
jak to je zapsáno v Kniže Zákona.

Jsh 8 35 Nebylo jediného slova přikázaného Mojžíšem, které by Jozue nepřečetl
před celým shromážděním Izraele, včetně žen a dětí i těch, kdo žili mezi nimi jako hosté.

Jsh 9 1 Když se o tom doslechli všichni králové, kteří byli z této strany
Jordánu, v pohoří i v Přímořské nížině a na celém pobřeží Velkého moře směrem k Libanónu,
totiž král chetejský, emorejský, kenaanský, perizejský, chivejský a jebúsejský,

Jsh 9 2 shromáždili se, aby jednomyslně bojovali proti Jozuovi a Izraeli.

Jsh 9 3 I obyvatelé Gibeónu se doslechli, jak Jozue naložil s Jerichem a Ajem.

Jsh 9 4 Vymyslili si tedy také lest, že půjdou a budou se vydávat za
poselstvo. vložili na osly vetché pytle a zpuchřelé, popraskané a svazované vinné měchy,
Jsh 9 5 na nohou měli vetché spravované střevíce a na sobě odřené pláště. I
všechen chléb, jímž se zásobili, byl vyschlý a rozdrobený.

Jsh 9 6 Tak přišli k Jozuovi do tábora v Gilgálu a řekli jemu i mužům

izraelským: "Přišli jsme z daleké země. Uzavřete s námi smlouvu!"

Jsh 9 7 Ale izraelští muži Chivejcům odpověděli: "Možná, že sídlíte mezi námi;
jakkak bychom mohli s vámi uzavřít smlouvu!"

Jsh 9 8 Řekli nato Jozuovi: "Jsme tvoji otroci." Jozue se jich otázal: "Kdo
jste a odkud přicházíte?"

Jsh 9 9 odpověděli mu: "Z velmi daleké země přišli tvoji otroci za jménem
Hospodina, tvého Boha. Slyšeli jsme o něm zprávy, co všechno učinil v Egyptě

Jsh 9 10 a jak naložil s dvěma emorejskými králi v Zajordání, s chešbónským
králem Síchonem a s bášanským králem Ógem z Aštarótu.

Jsh 9 11 Naši stařešinové a všichni obyvatelé naší země nás vyzvali: "Vezměte
si s sebou zásoby na cestu, jděte jim vstříc a řekněte jim: Jsme vaši otroci. Uzavřete s námi
smlouvu."

Jsh 9 12 Toto je náš chléb. Byl ještě horký, když jsme se jím zásobili při
odchodu z našich domů, než jsme se vydali k vám. A teď se podívejte: je vyschlý a rozdrobený.

Jsh 9 13 A tyto vinné měchy byly nové, když jsme je plnili. Podívejte se, jak
popraskaly. A toto jsou naše pláště a střevíce; zvětšely, protože cesta byla velmi dlouhá."

Jsh 9 14 Izraelští muži si tedy vzali z jejich zásob, aniž se ptali na
Hospodinův výrok.

Jsh 9 15 Jozue sjednal mír a uzavřel s nimi smlouvu, že je nechá naživu.

Předáci izraelské pospolitosti jim to potvrdili přísahou.

Jsh 9 16 Když uplynuly tři dny po tom, co s nimi uzavřeli smlouvu, doslechli
se, že jsou z jejich blízkosti a že sídlí mezi nimi.

Jsh 9 17 Izraelci totiž táhli dál a třetího dne přišli do jejich měst. Byla to
města Gibeón, Kefíra, Beerót a Kirjat-jearím.

Jsh 9 18 Ale Izraelci je nepobili, poněvadž se jim předáci izraelské
pospolitosti zavázali přísahou při Hospodinu, Bohu Izraele. Proto celá pospolitost proti
předákům reptala

Jsh 9 19 a všichni předáci vysvětlovali celé pospolitosti: "My jsme jim
přisahali při Hospodinu, Bohu Izraele, takže se jich nyní nemůžeme dotknout.

Jsh 9 20 Musíme je nechat naživu, aby na nás nedolehlo Hospodinovo rozlíčení
pro přísahu, kterou jsme se jim zavázali."

Jsh 9 21 O nich pak předáci řekli: "Ať zůstanou naživu, ale budou pro celou
pospolitost sekát dříví a čerpat vodu." Tak o nich mluvili předáci.

Jsh 9 22 Potom si je zavolal Jozue a promluvil k nim: "Proč jste nás obelstili?
Tvrdili jste: "Jsme od vás velmi daleko", a zatím sídlíte mezi námi!

Jsh 9 23 Buďte za to prokletí. Nepřestanete být otroky. Budete sekát dříví a
čerpat vodu pro dům mého Boha."

Jsh 9 24 Odpověděli Jozuovi: "Tvým otrokům bylo oznámeno, co Hospodin, tvůj
Bůh, přikázal svému služebníkovi Mojžíšovi, že vám dá celou zemi a že před vámi vyhladí všechny
její obyvatele. Velmi jsme se báli, že nás připravíte o život. Proto jsme to udělali.

Jsh 9 25 Teď jsme v tvých rukou. Nalož s námi jak uznáš za dobré a správné."

Jsh 9 26 I naložil s nimi tak, že je vyprostil z rukou Izraelců, takže je
nezabili.

Jsh 9 27 Ale onoho dne jim Jozue uložil, aby sekali dříví a čerpali vodu pro
pospolitost a pro Hospodinův oltář, a to až dodnes, na místě, které vyvolí.

Jsh 10 1 Adonísedek, král jeruzalémský, se doslechl, že Jozue dobyl Aj a zničil
jej jako klatý - jako naložil s Jerichem a s jeho králem, tak naložil s Ajem a s jeho králem -

a že obyvatelé Gibeónu uzavřeli s Izraelem mír a jsou nyní mezi nimi.

Jsh 10 2 Tu se začali velmi bát, neboť Gibeón byl veliké město jako jedno z měst královských; byl větší než Aj a všichni jeho muži byli bohatíři.

Jsh 10 3 Proto poslal Adonísedek, král jeruzalémský, vzkaz Hóhamovi, králi chebrónskému, Pirámovi, králi jarmútskému, Jafíovi, králi lakíšskému, a Debírovi, králi eglónskému:

Jsh 10 4 "Přitáhněte mi na pomoc, ať porazíme Gibeón, neboť uzavřel mír s Jozuem a Izraelci!"

Jsh 10 5 Pět emorejských králů se tedy vydalo společně na pochod, králové jeruzalémský, chebrónský, jarmútský, lakíšský a eglónský, každý se svými šiky. Obléhli Gibeón a zahájili proti němu boj.

Jsh 10 6 Gibeónští muži poslali k Jozuovi do tábora v Gilgálu s prosbou: "Nenechávej své otroky bez pomoci! Pospěš rychle k nám a zachraň nás. Pomoz nám, neboť se proti nám srotili všichni emorejští králové, kteří sídlí v pohoří."

Jsh 10 7 I vytáhl Jozue z Gilgálu a s ním všechen bojeschopný lid, samí udatní bohatíři.

Jsh 10 8 I řekl Hospodin Jozuovi: "Neboj se jich, neboť jsem ti je vydal do rukou. Žádný z nich před tebou neobstojí."

Jsh 10 9 Jozue táhl z Gilgálu po celou noc a náhle je přepadl.

Jsh 10 10 A Hospodin je před Izraelem uvedl ve zmatek. Připravil jim u Gibeónu zdrcující porážku. Pronásledoval je směrem k bétchorónskému svahu a pobíjel je až do Azeky a Makedy.

Jsh 10 11 Když před Izraelem utíkali a byli na bétchorónské stráni, vrhal na ně Hospodin z nebe balvany až do Azeky; tak umírali. Těch, kteří zemřeli po kamenném krupobití, bylo více než těch, které Izraelci pobili mečem.

Jsh 10 12 Tehdy mluvil Jozue k Hospodinu, v den, kdy Hospodin vydal Izraelcům Emorejce. Volal před očima Izraele: "Zmlkni, slunce, v Gibeónu, měsíci, v dolině Ajalónu."

Jsh 10 13 A slunce zmlklo a měsíc stál, dokud lid nevykonal pomstu nad svými nepřáteli. To je zapsáno, jak známo, v Knize Prímého. Slunce stálo v polovině nebes a nepospíchal o k západu po celý den.

Jsh 10 14 Nikdy předtím ani potom nebylo dne, jako byl onen, aby Hospodin tak vyslyšel něčí hlas, neboť Hospodin bojoval za Izraele.

Jsh 10 15 Pak se Jozue spolu s celým Izraelem vrátili do Gilgálu do tábora.

Jsh 10 16 Těch pět králů se však dalo na útěk a skrylo se v jeskyni u Makedy.

Jsh 10 17 Jozuovi bylo oznámeno: "Našli jsme pět králů, ukrytých v jeskyni u Makedy."

Jsh 10 18 Jozue řekl: "Přivalte balvany k otvoru jeskyně a postavte k ní několik mužů, aby krále střežili.

Jsh 10 19 Vy však neustávejte a pronásledujte své nepřátele, přepadněte jejich zadní voj a nedovolte jim vejít do jejich měst, neboť Hospodin, váš Bůh, vám je vydal do rukou."

Jsh 10 20 Jozue s Izraelci dovršil převelikou, zdrcující porážku nepřatel. Rozdrtil je. Ti, kteří z nich přece jen vyvázli, stáhli se do opevněných měst.

Jsh 10 21 Všechnen lid se vrátil pokojně k Jozuovi do tábora u Makedy. Nikdo se neodvážil proti Izraelcům hlesnout.

Jsh 10 22 Jozue pak rozkázal: "Uvolněte otvor jeskyně a přiveďte ke mně z jeskyně těch pět králů!"

Jsh 10 23 Učinili tak a přivedli k němu z jeskyně těch pět králů: krále jeruzalémského, chebrónského, jarmútského, lakíšského a eglónského.

Jsh 10 24 Když k němu tyto krále přivedli, svolal Jozue všechny izraelské muže a rozkázal velitelům bojovníků, kteří s ním táhli: "Přistupte a stoupněte svýma nohama na šíje těmto králům!" Přistoupili a stoupili jim svýma nohama na šíje.

Jsh 10 25 Pak jim Jozue řekl: "Nebojte se a neděste, buďte rozhodní a udatní, neboť právě tak naloží Hospodin se všemi vašimi nepřáteli, proti nimž bojujete."

Jsh 10 26 Jozue je potom dal pobít a usmrtit a pověsit na pěti kůlech. Na kůlech zůstali viset až do večera.

Jsh 10 27 Při západu slunce vydal Jozue rozkaz, aby je sňali z kůlů a vhodili do jeskyně, kde se skrývali. K otvoru jeskyně navršili balvany, které tam jsou až dodnes.

Jsh 10 28 Onoho dne dobyl Jozue Makedu a vybil ji ostrším mečem i s jejím králem. Vyhubil obyvatel jako klaté i vše živé v ní; nenechal nikoho vyvážnout. Naložil s králem Makedy, jako naložil s králem jeriškým.

Jsh 10 29 Potom táhl Jozue spolu s celým Izraelem z Makedy do Libny a bojoval s Libnou.

Jsh 10 30 I ji a jejího krále vydal Hospodin do rukou Izraele. Vybil ji ostrším mečem i vše živé v ní; nenechal nikoho vyvážnout. Naložil s jejím králem, jako naložil s králem jeriškým.

Jsh 10 31 Potom táhl Jozue spolu s celým Izraelem z Libny do Lakíše, oblehl jej a bojoval proti němu.

Jsh 10 32 I vydal Hospodin Lakíš do rukou Izraele. Druhého dne jej dobyl, vybil jej ostrším mečem i vše živé v něm, stejně jako naložil s Libnou.

Jsh 10 33 Tehdy přitáhl Horám, král gezerský, Lakíši na pomoc. Ale Jozue pobil jej i jeho lid; nenechal nikoho vyvážnout.

Jsh 10 34 Potom táhl Jozue spolu s celým Izraelem z Lakíše do Eglónu. Oblehli jej a bojovali proti němu.

Jsh 10 35 Dobyli jej onoho dne a vybili jej ostrým mečem; vše živé v něm onoho dne vyhubil jako klaté, stejně jako naložil s Lakíšem.

Jsh 10 36 Potom přitáhl Jozue spolu s celým Izraelem z Eglónu do Chebrónu a bojovali proti němu.

Jsh 10 37 Dobyli jej a vybili ostrým mečem, jeho krále, všechna jeho města i vše živé v něm; nenechal nikoho vyváznout, stejně jako naložil s Eglónem. Město a vše živé v něm vyhubil jako klaté.

Jsh 10 38 Potom se Jozue obrátil spolu s celým Izraelem do Debíru a bojoval proti němu.

Jsh 10 39 Dobyli jej a vybili jej ostrým mečem, jeho krále i všechna jeho města, a vyhubili jako klaté vše živé v něm; nenechal nikoho vyváznout. Jako naložil s Chebrónem, tak naložil s Debírem a jeho králem, stejně jako naložil s Libnou a jejím králem.

Jsh 10 40 Tak vybil Jozue celou zemi, pohoří i Negeb, Přímořskou nížinu i srázy, a všechny jejich krále. Nikoho nenechal vyváznout, vše, co dýchalo, vyhubil jako klaté, jak přikázal Hospodin, Bůh Izraele.

Jsh 10 41 Jozue je vybil od Kádeš-barneje až ke Gáze, i celou zemi Gošen až po Gibeón.

Jsh 10 42 Tak se zmocnil Jozue jedním rázem všech těchto králů a jejich zemí, neboť Hospodin, Bůh Izraele, bojoval za Izraele.

Jsh 10 43 Pak se Jozue spolu s celým Izraelem navrátil do Gilgálu do tábora.

Jsh 11 1 Když se o tom doslechli Jabín, král chasórský, poslal k Jóbabovi, králi madónskému, ke králi šimrónskému, ke králi akšáfskému

Jsh 11 2 a k jiným králům na severu v pohoří, v Jordánském úvalu jižně od Kinarótu, v Přímořské nížině i v Dórské pahorkatině na západě.

Jsh 11 3 Na východě i na západě byli Kenaanci, v pohoří Emorejci, Chetejci, Perizejci a Jebusejci, pod Chermónem v zemi Mispě Chivejci.

Jsh 11 4 Ti všichni vytáhli se svými šiky, lid početný jako písek na mořském břehu, a velmi mnoho koní a vozů.

Jsh 11 5 Všichni tito králové se spojili, přitáhli a společně se utábořili u vod Merómu, aby bojovali s Izraelem.

Jsh 11 6 Tu řekl Hospodin Jozuovi: "Neboj se jich, neboť já je zítra v tuto dobu vydám Izraeli všechny skolené; jejich koně ochromíš a jejich vozy spálíš ohněm."

Jsh 11 7 A tak Jozue a všechn bojeschopný lid na ně nečekaně přitáhli k vodám Merómu a přepadli je.

Jsh 11 8 A Hospodin je vydal Izraeli do rukou. Pobíjeli je a pronásledovali až k velkému Sidónu, k Misrefót-majimu a na východě k planině Mispě; pobíjeli je, že z nich nezůstal nikdo, kdo by vyvázl.

Jsh 11 9 Jozue pak s nimi naložil, jak mu řekl Hospodin: jejich koně ochromil a jejich vozy spálil ohněm.

Jsh 11 10 v téže době se Jozue obrátil a dobyl Chasór a jeho krále zabil mečem; Chasór byl totiž dříve hlavou všech těchto království.

Jsh 11 11 Všechno živé v něm vybili ostrým mečem a vyhubili jako klaté. Nic, co dýchalo, nezůstalo naživu. A Chasór vypálil Jozue ohněm.

Jsh 11 12 Dobyli i všechna města těchto králů; všechny jejich krále Jozue zajal a pobil ostrým mečem. Vyhubil je jako klaté, jak přikázal služebník Hospodinův Mojžíš.

Jsh 11 13 Avšak z měst, postavených na svých pahorcích, nevypálil Izrael žádné. Jozue vypálil jenom Chasór.

Jsh 11 14 Všechnu kořist z těch měst a dobytek si Izraelci nechali jako lup. Zato každého člověka zabili ostrým mečem, až všechny vyhladili. Neponechali nic, co dýchalo.

Jsh 11 15 Jak přikázal Hospodin svému služebníkovi Mojžíšovi, tak Mojžíš přikázal Jozuovi a tak Jozue učinil. Nevynechal nic ze všeho toho, co Hospodin Mojžíšovi přikázal.

Jsh 11 16 Jozue zabral celou tu zemi: pohoří i celý Negeb, celou zemi Gošen, Přímořskou nížinu i Jordánskou pouštinu, izraelské pohoří i přilehlou Přímořskou nížinu,

Jsh 11 17 od Lysé hory, zvedající se k Seíru, až k Baal-gádu na Libanónské planině pod Chermónským pohořím. Všechny jejich krále zajal, pobil a usmrtil.

Jsh 11 18 Se všemi těmito králi vedl Jozue po dlouhá léta boje.

Jsh 11 19 Nebylo města, jež by s Izraelci uzavřelo mír, kromě Chivejců, sídlících v Gibeónu. Všechno zabrali bojem.

Jsh 11 20 To sám Hospodin zatvrdil jejich srdce, že se dali do boje s Izraelem, aby je vyhubil jako klaté a nesmíloval se nad nimi, nýbrž aby je zahladil, jak přikázal Hospodin Mojžíšovi.

Jsh 11 21 Toho času přitáhl Jozue a vyhladil Anákovce z pohoří, z Chebrónu, z Debíru, z Anábu a z celého judského pohoří i z celého pohoří izraelského; Jozue vyhubil je i jejich města jako klaté.

Jsh 11 22 v zemi Izraelců nezanechal žádné Anákovce; nějací zůstali jen v Gáze, v Gatu a v Ašdódu.

Jsh 11 23 Přesně jak Hospodin řekl Mojžíšovi, tak zabral Jozue celou zemi a dal ji Izraeli za dědictví, podle toho, jak byli rozděleni na kmeny. A země žila v míru bez válek.

Jsh 12 1 Toto pak jsou králové té země, které Izraelci pobili a jejichž zemi obsadili za Jordánem k východu slunce, od potoka Arnónu až k Chermónskému pohoří a celou

Jordánskou pustinu k východu:

Jsh 12 2 Síchon, král emorejský, který sídlil v Chešbónu a vládl od Aróeru na břehu potoka Arnónu, totiž od středu Potočního údolí přes polovici Gileádu až k potoku Jaboku, který tvoří hranici Amónců,

Jsh 12 3 od Jordánské pustiny východně od Kinerótského moře (to je Genezaretského jezera) až k moři Pustému, to je k moři Solnému, na východ, směrem k Bét-ješimótu, a na jihu až pod sráz Pisgy.

Jsh 12 4 Dále pomezí Óga, krále bášanského, ze zbytku Refájců; ten sídlil v Aštarótu a v Edreí

Jsh 12 5 a vládl nad Chermónským pohořím, nad Salkou i nad celým Bášanem až k pomezí gešúrskému a maakatskému a nad půlkou Gileádu při pomezí Síchona, krále chešbónského.

Jsh 12 6 Mojžíš, služebník Hospodinův, a Izraelci je pobili a Mojžíš, služebník Hospodinův, dal toto území do vlastnictví Rúbenovcům, Gádovcům a polovině kmene Manasesova.

Jsh 12 7 A toto jsou králové té země, které pobil Jozue a Izraelci na západ od Jordánu, od Baal-gádu na planině Libanónské až k Lysé hoře zvedající se k Seíru. Jozue ji dal do vlastnictví izraelským kmenům podle toho, jak byly rozděleny,

Jsh 12 8 v pohoří i v Přímořské nížině, v Jordánské pustině i na srázích, v poušti i v Negebu, mezi Chetejci, Emorejci, Kenaanci, Perizejci, Chivejci a Jebúsejci:

Jsh 12 9 Král jerišský jeden, král ajský, při Bét-elu, jeden,

Jsh 12 10 král jeruzalémský jeden, král chebrónský jeden,

Jsh 12 11 král jarmútský jeden, král lakíšský jeden,

Jsh 12 12 král eglónský jeden, král gezerský jeden,

Jsh 12 13 král debírský jeden, král gederský jeden,

Jsh 12 14 král chormský jeden, král aradský jeden,

Jsh 12 15 král libenský jeden, král adulámský jeden,

Jsh 12 16 král makedský jeden, král bételský jeden,

Jsh 12 17 král tapúašský jeden, král cheferský jeden,

Jsh 12 18 král afecký jeden, král šáronský jeden,

Jsh 12 19 král mádónský jeden, král chasórský jeden,

Jsh 12 20 král šimrónsko-merónský jeden, král akšáfský jeden,

Jsh 12 21 král taanacký jeden, král megidský jeden,

Jsh 12 22 král kedešský jeden, král joknoámský, pod Karmelem, jeden,

Jsh 12 23 král dórský, z Dórské pahorkatiny jeden, král pronárodů z Gilgálu jeden,

Jsh 12 24 král tirsý jeden; všech králů jedenatřicet.

Jsh 13 1 Jozue byl stařec pokročilého věku. Hospodin mu řekl: "Ty jsi zestárl a sešel věkem, ale zbývá ještě velmi mnoho země, kterou je nutno obsadit.

Jsh 13 2 Toto je země, kterou zbývá přidělit: všechny oblasti pelištejské a celá oblast gešúrská,

Jsh 13 3 od ramene řeky při hranicích Egypta až na sever k pomezí Ekrónu, jež se počítá za kenaanské, pět pelištejských knížectví, Gázské, Ašdódské, Aškalónské, Gatské a Ekrónské, a oblast avijská

Jsh 13 4 na jihu; dále celá kenaanská země i Meára, patřící Sidóňanům, po Afek, až k pomezí Emorejců,

Jsh 13 5 země gebalská a celý Libanón na východ od Baal-gádu pod Chermónským pohořím až k cestě do Chamátu.

Jsh 13 6 všechny obyvatele pohoří od Libanónu až k Misrefót-majimu, všechny Sidóňany, vyženu před Izraelci já sám. Jen přiděl zemi losem Izraeli za dědictví, jak jsem ti přikázal.

Jsh 13 7 Rozděl nyní tuto zemi do dědictví devíti kmenům a polovině kmene Manasesova.

Jsh 13 8 S druhou polovinou vzali svůj dědičný podíl Rúbenovci a Gádovci; Mojžíš jim jej dal v Zajordání na východě. Mojžíš, služebník Hospodinův, jim dal tento díl:

Jsh 13 9 od Aróeru na břehu potoka Arnónu a od města, které je uprostřed Potočního údolí, celou náhorní rovinu od Médeby k Dibónu,

Jsh 13 10 všechna města Síchona, krále emorejského, který kraloval v Chešbónu, až k pomezí Amónovců;

Jsh 13 11 Gileád a pomezí gešúrské a maakatské, celé pohoří Chermón a celý Bášan až do Salky,

Jsh 13 12 celé království Óga v Bášanu, který kraloval v Aštarótu a v Edreí. Ten zůstal ze zbytku Refájců, které Mojžíš porazil a podrobil si je.

Jsh 13 13 Ale Gešúrejce a Maakatany si Izraelci nepodrobili. Proto Gešúr a Maakat sídlí uprostřed Izraele až dodnes.

Jsh 13 14 Jenom kmenu Léviho nedal dědičný podíl. Bude jíst z ohnivých obětí Hospodina, Boha Izraele; on bude jeho dědičným podílem, jak jej ujistil.

Jsh 13 15 Mojžíš tedy dal pokolení Rúbenovců pro jejich čeledi dědičný podíl.

Jsh 13 16 Patřilo jim území od Aróeru na břehu potoka Arnónu a města, které je uprostřed Potočního údolí, celá náhorní rovina až k Médebě,

Jsh 13 17 Chešbón a všechna jeho města, která leží na náhorní rovině, Dibón, Bamót-baal, Bét-baal-meón,

Jsh 13 18 Jahsa, Kedemót, Mefaat,

Jsh 13 19 Kirjatajim, Sibma a Seret-šachar na hoře v dolině,

Jsh 13 20 Bétpeór, srázy Písgy a Bét-ješimót,
 Jsh 13 21 všechna města na náhorní rovině, celé království Síchona, krále
 emorejského, který kraloval v Chešbónu. Toho Mojžíš porazil spolu s midjánskými předáky Evím,
 Rekemem, Súrem, Chúrem a Rebaem, vasaly Síchonovými, obyvateli té země.
 Jsh 13 22 Též Bileáma, syna Beórova, věstce, popravili Izraelci mečem jako
 ostatní skolené.
 Jsh 13 23 Hranicí Rúbenovců byl Jordán a přilehlé území. Tato města a jejich
 dvorce jsou dědičným podílem Rúbenovců pro jejich čeleď.
 Jsh 13 24 Mojžíš dal také pokolení Gádovu, Gádovcům, pro jejich čeleď dědičný
 podíl.
 Jsh 13 25 Patřilo jim toto území: Jaezer a všechna gileádská města, polovina
 země Amónovců až k Aróeru naproti Rabě
 Jsh 13 26 a od Chešbónu až k Ramat-mispě a Betonímu a od Machanajimu až k pomezí
 Lidbiru,
 Jsh 13 27 v dolině Bét-rám a Bét-nimra, Sukót a Šafón, zbytek království
 Síchona, krále chešbónského, s Jordánem jako hranicí až k břehům moře Kíneretského z východní
 strany Jordánu.
 Jsh 13 28 Tato města a jejich dvorce jsou dědičným podílem Gádovců pro jejich
 čeleď.
 Jsh 13 29 Mojžíš dal i polovině kmene Manasesova dědičný podíl; patřil
 zajordánské polovině pokolení Manasesovců pro jejich čeleď.
 Jsh 13 30 Jejich území se prostíralo od Machanajimu: celý Bášan, celé království
 Óga, krále bášanského, se všemi vesnicemi Jaírovými v Bášanu, celkem šedesát měst,
 Jsh 13 31 polovice Gileádu i Aštarót a Edreí, Ógova královská města v Bášanu.
 Případly synům Makíra, syna Manasesova, totiž polovině Makírovců, pro jejich čeleď.
 Jsh 13 32 To jsou dědičné podíly, které Mojžíš přidělil v Moábských pustinách
 naproti Jerichu za Jordánem k východu.
 Jsh 13 33 Kmenu Léviho však Mojžíš dědičný podíl nedal. Hospodin, Bůh Izraele,
 bude jejich dědičným podílem, jak je ujistil.
 Jsh 14 1 Izraelci obdrželi v kenaanské zemi tyto dědičné podíly: přidělili jim
 je dědičně kněz Eleazar a Jozue, syn Núnův, a představitelé rodů izraelských pokolení.
 Jsh 14 2 Dědičný podíl, a to pro devět a půl pokolení, jim byl přidělen losem,
 jak přikázal Hospodin skrze Mojžíše.
 Jsh 14 3 Mojžíš dal totiž dědičný podíl dvěma a půl pokolením v Zajordání.
 Lévijským ovšem mezi nimi dědičný podíl nedal.
 Jsh 14 4 Zato Josefovci tvořili dvě pokolení, Manasesovo a Efrajimovo; a tak
 nedali lévijským podíl v zemi, jen města k bydlení a pastviny pro jejich dobytek a stáda.
 Jsh 14 5 Jak přikázal Hospodin Mojžíšovi, tak Izraelci učinili, když
 rozdělovali zemi.
 Jsh 14 6 Judovci přistoupili v Gilgálu k Jozuovi a Káleb, syn Kenazejce Jefuna,
 mu řekl: "Ty znáš rozhodnutí, o němž mluvil Hospodin v Kádeš-barneji k Mojžíšovi, muži Božímu,
 ohledně mne a tebe.
 Jsh 14 7 Bylo mi čtyřicet let, když mě Mojžíš, služebník Hospodinův, vyslal z
 Kádeš-barneje, abych jako zvěd prošel zemí, a já jsem mu podal zprávu podle nejlepšího
 svědomí.
 Jsh 14 8 Moji bratři, kteří táhli vzhůru se mnou, zavinili, že lid ztratil
 odvahu. Ale já jsem se celé oddal Hospodinu, svému Bohu.
 Jsh 14 9 Onoho dne se zavázal Mojžíš přísahou: "Ano, země, na niž stoupla tvá
 noha, bude navěky patřit tobě a tvým synům jako dědičný podíl, neboť ses celé oddal Hospodinu,
 mému Bohu."
 Jsh 14 10 Nuže hle, Hospodin mě uchoval naživu, jak přislíbil. Čtyřicet pět let
 uplynulo od chvíle, co Hospodin takto promluvil k Mojžíšovi, když Izrael putoval pouští. A
 hle, je mi už osmdesát pět let.
 Jsh 14 11 Ale ještě dnes jsem právě tak silný jako tenkrát, když mě Mojžíš
 vyslal. Moje síla je dnes stejná, jako byla tehdy, abych bojoval a vycházel a vcházel.
 Jsh 14 12 Nuže, dej mi to pohoří, o němž mluvil onoho dne Hospodin. Slyšel jsi
 přece v onen den, že jsou tam Anákovci a velká opevněná města. Snad bude Hospodin se mnou a
 podaří se mi podrobit si je, jak mluvil Hospodin."
 Jsh 14 13 Jozue mu požehnal a přidělil Chebrón jako dědičný podíl Kálebovi, synu
 Jefunovu.
 Jsh 14 14 Proto patří Chebrón až dodnes jako dědičný podíl Kálebovi, synu
 Kenazejce Jefuna, poněvadž se celé oddal Hospodinu, Bohu Izraele.
 Jsh 14 15 Předtím se Chebrón jmenoval Kirjat-arba (to je Město Arbovo); Arba byl
 největší člověk mezi Anákovci. A země žila v míru bez válek.
 Jsh 15 1 Pokolení Judovců připadl pro jejich čeleď při pomezí Edómu a pouště
 Sinu v Negebu, úplně na jihu, tento los:
 Jsh 15 2 Patřilo jim území Negebu od břehů Solného moře, od zálivu směřujícího
 k Negebu.
 Jsh 15 3 Směrem od Negebu se táhne ke Svahu štírů, pokračuje k poušti Sinu a
 stoupá na jih od Kádeš-barneje, míří k Chesrónu, stoupá k Adáru a odbočuje ke Karce.
 Jsh 15 4 Pokračuje k Asmónu, táhne se k Potoku egyptskému, takže území vybíhá k
 moři. To je vaše jižní hranice.

Jsh	15	5	Východní hranicí bude Solné moře až k ústí Jordánu. Na severu začíná hranice mořským zálivem při ústí Jordánu.
Jsh	15	6	Odtud stoupá hranice k Bét-chogle a pokračuje severně od Bét-araby. Pak stoupá ke kameni Bohana, syna Rúbenova.
Jsh	15	7	Hranice stoupá dále od doliny Akóru k Debíru a obrací se na sever ke Gilgálu naproti Adumímskému svahu jižně od potoka. Hranice pak pokračuje podél vody Slunečního pramene a vybíhá k prameni Rogelu.
Jsh	15	8	Hranice potom stoupá k údolí syna Hinómov a jižně od skalního hřebenu jebúsejského, což je Jeruzalém, a vystupuje na vrcholek hory, která na západě leží proti údolí hinómskému a je na severním konci doliny Refájců.
Jsh	15	9	Od vrchołu hory zabočuje hranice k prameni vod Neftóachu a vede k městům pohoří Efrónu; poté zabočuje k Baale, to je Kirjat-jearímu.
Jsh	15	10	Zde hranice odbočuje od Baaly na západ k hoře Seíru a pokračuje od severu ke skalnímu hřebenu Lesní hory, to je Kesalónu, sestupuje od Bét-šemeše a pokračuje k Timně.
Jsh	15	11	Potom hranice vede ke skalnímu hřebenu Ekrónu na severu od města a zabočuje k Šikerónu, pokračuje k Baalské hoře a vede k Jabneelu; hranice vybíhá až k moři.
Jsh	15	12	Západní hranicí je velké moře a jeho pobřeží. To je území Judovců pro jejich čeledi, vymezené hranicemi dokola.
Jsh	15	13	Kálebovi, synu Jefunovu, dal podíl uprostřed Judovců podle Hospodinova příkazu Jozuovi, totiž Kirjat-arbu, to je město Arby, otce Anákova, což je Chebrón.
Jsh	15	14	Odtud vyhnal Kaleb tři Anákovce: Šesaje, Achímana a Talmaje, zplozence Anákovy.
Jsh	15	15	Odtud pak táhl vzhůru proti obyvatelům Debíru; Debír se předtím jmenoval Kirjat-sefer (to je Město knihy).
Jsh	15	16	Kaleb tenkrát prohlásil: "Kdo porazí Kirjat-sefer a dobude jej, tomu dám za manželku svou dceru Aksu."
Jsh	15	17	Dobyl jej Otníel, syn Kenazův, Kalebův bratr; dal mu tedy svou dceru Aksu za manželku.
Jsh	15	18	Když přišla, navedla jej, aby žádal jejího otce o pole. Sesedla z osla. Kaleb se jí otázal: "Co si přeješ?"
Jsh	15	19	Odpověděla: "Obdař mě požehnáním! Když jsi mě provdal do jižního suchopáru, dej mi také vodní zřídla." Dal jí tedy zřídla, horní a dolní.
Jsh	15	20	To je dědičný podíl pokolení Judovců pro jejich čeledi.
Jsh	15	21	Nejvzdálenější města, která připadla pokolení Judovců, při édomském pomezí v Negebu, byla: Kabseel, Eder a Jagúr,
Jsh	15	22	Kína, Dimóna a Adeáda,
Jsh	15	23	Kedeš, Chasór a Jitnán,
Jsh	15	24	Zíř, Telem a Bealót,
Jsh	15	25	Chasór-chadata a Kerijót-chesrón, což je Chasór,
Jsh	15	26	Amám, Šema a Mólada,
Jsh	15	27	Chasar-gada, Češmón a Bét-pelet,
Jsh	15	28	Chasar-šúal, Beer-šeba a Bizjótja,
Jsh	15	29	Baala, Ijím a Esem,
Jsh	15	30	Eltólád, Kesíl a Chorma,
Jsh	15	31	Siklag, Madmana a Sansana,
Jsh	15	32	Lebaót, Šilchím, Ajín a Rimón, celkem dvacet devět měst a jejich dvorce.
Jsh	15	33	V Přímořské nížině: Eštaól, Sorea a Ašna,
Jsh	15	34	Zanóach, Ěn-ganím, Tapúach a Ěnam,
Jsh	15	35	Jarmút, Adulám, Sóko a Azeka,
Jsh	15	36	Šaarajim, Adítajim, Gedera a Gederótajim, čtrnáct měst a jejich dvorce.
Jsh	15	37	Senan, Chadaša a Migdal-gad,
Jsh	15	38	Dilean, Míšepe a Jokteel,
Jsh	15	39	Lakíš, Boskat a Eglón,
Jsh	15	40	Kabón, Lachmas a Kitlíš,
Jsh	15	41	Gederót, Bét-dágon, Naama a Makeda, šestnáct měst a jejich dvorce.
Jsh	15	42	Libna, Eter a Ašan,
Jsh	15	43	Jiftach, Ašna a Nesíb,
Jsh	15	44	Keíla, Akzíř a Maréša, devět měst a jejich dvorce.
Jsh	15	45	Ekrón s vesnicemi a dvorci,
Jsh	15	46	od Ekrónu až k moři všechno, co leží stranou Ašdódu, a jejich dvorce,
Jsh	15	47	Ašdód s vesnicemi a dvorci, Gáza s vesnicemi a dvorci, až k Potoku egyptskému a velkému moři s pobřežím.
Jsh	15	48	V pohoří: Šamír, Jatír a Sóko,
Jsh	15	49	Dana, Kirjat-sana, což je Debír,
Jsh	15	50	Anab, Eštemo a Aním,
Jsh	15	51	Gošen, Cholón a Gílo, jedenáct měst a jejich dvorce.
Jsh	15	52	Arab, Dúma a Ešeán,
Jsh	15	53	Janím, Bét-tapúach a Afeka,
Jsh	15	54	Chumta, Kirjat-arba, což je Chebrón, a Síor, devět měst a jejich

dvorce. -
Jsh 15 55 Maón, Karmel, Zíř a Júta,
Jsh 15 56 Jizreel, Jokdeám a Zanoách,
Jsh 15 57 Kajin, Gibeá a Timna, deset měst a jejich dvorce. -
Jsh 15 58 Chalchúl, Bét-súr a Gedór,
Jsh 15 59 Maarat, Bét-anót a Eltekón, šest měst a jejich dvorce. -
Jsh 15 60 Kirjat-baal, což je Kirjat-jearím, a Raba, dvě města a jejich dvorce.
Jsh 15 61 Ve stepi: Bét-araba, Midín a Sekaka,
Jsh 15 62 Nibšán, Ír-melach a Ěn-gedí, šest měst a jejich dvorce. -
Jsh 15 63 Ale jebúsejské obyvatelé Jeruzaléma nebyli Judovci s to si podrobit.
Tak sídlí jebúsejci s Judovci v Jeruzalémě až dodnes.
Jsh 16 1 Josefovci vyšel tento los: od Jordánu při Jerichu k Jerišským vodám
na východ; hranice stoupá pouští od Jericha do hor k Bét-elu.
Jsh 16 2 Pak vede od Bét-elu k Lúzu a pokračuje k pomezí Arkejců do Atarótu.
Jsh 16 3 Sestupuje na západ k pomezí Jaflétejců až k pomezí Dolního Bét-chorónu
a Gezeru a vybíhá k moři.
Jsh 16 4 Takový byl dědičný podíl Josefovců, Manasesa a Efrajima.
Jsh 16 5 Efrajimovcům připadlo pro jejich čeledi toto pomezí: Hranice jejich
dědičného podílu jde na východ od Atarót-adaru až k Hornímu Bét-chorónu.
Jsh 16 6 Dál vede hranice k moři na sever od Mikmetatu. Pak odbočuje hranice na
východ k Taanat-šilu a mívá je na východ k Janóachu.
Jsh 16 7 Od Janóachu sestupuje k Atarótu a k Naaře, dotýká se Jericha a vede k
Jordánu.
Jsh 16 8 Od Tapúachu jde hranice na západ k potoku Káně a vybíhá k moři. To je
dědičný podíl pokolení Efrajimovců pro jejich čeledi.
Jsh 16 9 K tomu města oddělená pro Efrajimovce uprostřed dědičného podílu
Manasesovců, všechna města i s dvorci.
Jsh 16 10 Avšak nepodrobili si Kenaance, kteří sídlili v Gezeru. A tak sídlí
Kenaanci uprostřed Efrajima až dodnes. Byli podrobeni otrockým pracím.
Jsh 17 1 Tento los připadl pokolení Manasesovu; to byl Josefův prvorozený.
Makírovi, Manasesovu prvorozenému, otci Gileádovu, za to, že byl válečník, připadly Gileád a
Bášán.
Jsh 17 2 Také ostatním Manasesovcům připadly podíly pro jejich čeledi:
Abíezerovcům, Chelekovcům, Asríelovcům, Šekemovcům, Cheferovcům a Šemídaovcům. To byli potomci
Josefova syna Manasesa, mužské potomstvo podle svých čeledí.
Jsh 17 3 Avšak Selofchad, syn Cheferův, vnuk Gileádův, pravnuke Manasesova syna
Makíra, neměl syny, nýbrž jen dcery. Jmenovaly se: Machla, Nóa, Chogla, Milka a Tirsá.
Jsh 17 4 Ty předstoupily před kněze Eleazara a před Jozua, syna Núnova, a před
předáky se slovy: "Hospodin přikázal Mojžíšovi, aby nám dal dědičný podíl mezi našimi
bratřími." Dali jim tedy podle Hospodinova příkazu dědičný podíl mezi bratry jejich otce.
Jsh 17 5 Manasesovi bylo tudíž přiděleno deset oblastí, kromě území gileádského
a bášanského, která jsou v Zajordání,
Jsh 17 6 neboť Manasesovy dcery obdržely mezi jeho potomky dědičný podíl. Země
gileádská připadla ostatním Manasesovcům.
Jsh 17 7 Manasesova hranice jde od Ašeru k Michmetu, který leží naproti Šekemu,
a vede na jih k obyvatelům Ěn-tapúachu.
Jsh 17 8 Území tapúášské připadlo Manasesovi, ale samotný Tapúach, při
Manasesově pomezí, patřil Efrajimovcům.
Jsh 17 9 Hranice pak sestupuje k potoku Káně. Na jih od potoka mezi městy
Manasesovými jsou města patřící Efrajimovi. Hranice Manasesova se táhne severně podél potoka a
vybíhá k moři.
Jsh 17 10 Jižní část patří Efrajimovi, severní Manasesovi, a jeho hranici tvoří
moře. Na severu se dotýkají Ašera a na východě Isachara.
Jsh 17 11 Manasesovi připadly v území Isacharově a Ašerově: Bét-šeán s
vesnicemi, Jibleám s vesnicemi, obyvatelé Dóru s vesnicemi, obyvatelé Ěn-dóru s vesnicemi,
obyvatelé Taanaku s vesnicemi, obyvatelé Megida s vesnicemi a tři návrší.
Jsh 17 12 Ale Manasesovci nebyli s to podrobit si tato města a to umožnilo
Kenaancům zůstat v té zemi.
Jsh 17 13 Teprve když se Izraelci vzmožili, podrobili Kenaance nuceným pracím.
Ale nebyli s to podrobit si je úplně.
Jsh 17 14 I vytýkali Josefovci Jozuovi: "Proč jsi nám dal za dědictví jeden los
a jednu oblast? Jsme lid početný, protože Hospodin nám tak mnoho požehnal."
Jsh 17 15 Jozue jim řekl: "Jste-li lid početný, vytáhněte do lesů, tam na území
Perizejců a Refájců, a vykácete je, když je pro vás Efrajimské pohoří těsné."
Jsh 17 16 Josefovci namítali: "Pohoří nám nepostačí. A všichni Kenaanci, kteří
sídlí v dolině, mají železné vozy, jak v Bét-šeánu s jeho vesnicemi, tak v dolině Jizreelu."
Jsh 17 17 Jozue odpověděl domu Josefovu, Efrajimovi a Manasesovi: "Jste početný
lid a máte velkou sílu. Nebudete mít jeden los.
Jsh 17 18 Bude vám patřit pohoří. Protože je zalesněné, vykácíte je, a kam až
vybíhá, bude vám patřit. Podrobíte si Kenaance, třebaže mají železné vozy a jsou silní."
Jsh 18 1 Celá pospolitost Izraelců se shromáždila do Šíla a postavili tam stan
setkávání. Zemi si už podmanili.

Jsh 18 2 Mezi Izraelci zůstalo však ještě sedm kmenů, kterým nepřidělili dědičný podíl.

Jsh 18 3 Tu řekl Jozue Izraelcům: "Jak dlouho budete otálet, než konečně obsadíte zemi, kterou vám dal Hospodin, Bůh vašich otců?"

Jsh 18 4 Určete si za každý kmen tři muže. Pošlu je, aby se vydali na cestu a prošli zemi. Až pořídí její popis podle příslušných dědičných podílů, přijdou ke mně.

Jsh 18 5 Rozdělí si ji na sedm podílů. Juda zůstane na svém území na jihu a dům Josefův zůstane na svém území na severu.

Jsh 18 6 Vy pak pořídíte popis země, rozdělený na sedm podílů, a přinesete jej sem ke mně a já vám ji přidělím losem zde před Hospodinem, naším Bohem.

Jsh 18 7 Lévijsi nebudou mít mezi vámi žádný podíl, jejich dědičným podílem bude Hospodinovo kněžství. A Gád, Rúben a polovice Manasesova kmene dostali své dědičné podíly na východě v Zajordání, jak jim je dal Mojžíš, služebník Hospodinův."

Jsh 18 8 Mužové se tedy vydali na cestu a Jozue přikázal těm, kteří šli poříditi popis země: "Jděte a projděte zemi. Až pořídíte její popis, vrátíte se ke mně a já zde v Šílu před Hospodinem vylosuji vaše podíly."

Jsh 18 9 Mužové šli, prošli zemi a pořídili její popis podle měst, rozdělený na sedm podílů. Pak přišli k Jozuovi do tábora v Šílu

Jsh 18 10 a Jozue jim v Šílu před Hospodinem přidělil losem podíly. Jozue tam rozdělil Izraelcům zemi podle jejich podílů.

Jsh 18 11 První los byl vytažen pokolení Benjamínců pro jejich čeleď: bylo jim vylosováno území mezi Judovci a Josefovci.

Jsh 18 12 Toto je jejich hranice na severní straně: začíná u Jordánu a stoupá ke skalnímu hřebenu severně od Jericha. Směrem na západ vystupuje do pohoří a vybíhá k Bétávenské poušti.

Jsh 18 13 Odtud pokračuje hranice k Lúzu, ke skalnímu hřebenu jižně od Lúzu, to je Bét-elu, a sestupuje k Atarót-adaru proti hoře, která je na jih od Dolního Bét-chorónu.

Jsh 18 14 Pak hranice odbočuje a stáčí se na západní straně k jihu od hory, která je jižně proti Bét-chorónu, a vybíhá ke Kirjat-baal, to je Kirjat-jearímu, městu Judovců. To je západní strana.

Jsh 18 15 Jižní strana: od okraje Kirjat-jearímu se táhne hranice na západ a vede k prameni vod Neftóachu.

Jsh 18 16 Pak sestupuje k úpatí hory, která je naproti Údolí syna Hinómov; leží na severu v dolině Refájců. Údolím hinómským sestupuje ke skalnímu hřebenu Jebúsejců na jihu. Pak sestupuje k prameni Rogelu.

Jsh 18 17 Zabočuje od severu a vede k slunečnímu prameni a táhne se podle kruhů, které leží naproti Adumímskému svahu. Potom sestupuje ke kameni Rúbenovce Bohana.

Jsh 18 18 Pokračuje severně ke skalnímu hřebenu nad Jordánskou pustinou a sestupuje do pustiny.

Jsh 18 19 Pak pokračuje na sever ke skalnímu hřebenu u Bét-chogly a vybíhá k severní zátocě Solného moře při ústí Jordánu na jihu. To je jižní hranice.

Jsh 18 20 Na východní straně tvoří jejich hranici Jordán. To je dědičný podíl Benjamínců pro jejich čeleď, vymezený svými hranicemi dokola.

Jsh 18 21 Pokolení Benjamínců a jejich čeledím patřila města: Jericho, Bét-chogla a Emek-kesis,

Jsh 18 22 Bét-araba, Semárajim a Bét-el,

Jsh 18 23 Avím, Para a Ofra,

Jsh 18 24 Kefar-amóni, Ofní a Geba, dvanáct měst s dvorci;

Jsh 18 25 Gibeón, Ráma a Beerót,

Jsh 18 26 Mispe, Kefíra a Mósa,

Jsh 18 27 Rekem, Jirpeel a Tarala,

Jsh 18 28 Sela, Elef a město Jebúsejcovo, to je Jeruzalém, Gibeat, Kirjat, čtrnáct měst i s dvorci. To je dědičný podíl Benjamínců pro jejich čeleď.

Jsh 19 1 Druhý los vyšel Šimeónovi, totiž pokolení Šimeónovců pro jejich čeleď. Jejich dědičný podíl byl uprostřed podílu Judovců.

Jsh 19 2 Patřila jim dědičným podílem: Beer-šeba, Šeba a Mólada,

Jsh 19 3 Chasal-šúal, Bála a Asem,

Jsh 19 4 Eltólád, Betúl a Chorma,

Jsh 19 5 Siklag, Bét-markabót a Chasarsúsa,

Jsh 19 6 Bét-lebaót a Šarúchen, třináct měst i s dvorci;

Jsh 19 7 Ajin, Rimón, Eter a Ašan, čtyři města i s dvorci.

Jsh 19 8 Také všechny dvorce, které byly v okolí těch měst až po Baalat-beer a Ramat-negeb. To je dědičný podíl pokolení Šimeónovců pro jejich čeleď.

Jsh 19 9 Dědičný podíl Šimeónovců byl v oblasti Judovců. Protože podíl Judovců byl pro ně příliš velký, dostali Šimeónovci dědičný podíl uprostřed jejich podílu.

Jsh 19 10 Třetí los byl vytažen Zabulónovcům pro jejich čeleď. Pomezí jejich dědičného podílu sahalo až k Sarídu.

Jsh 19 11 Jejich hranice stoupá na západ, k Mareále. Dotýká se Dabešetu a sleduje potok naproti Jokneámu.

Jsh 19 12 Od Sarídu jde zpět přímo na východ k pomezí Kislótu pod Tábořem, táhne se k Daberatu a vystupuje k Jáfiji.

Jsh 19 13 Odtud pokračuje přímo na východ do Gat-cheferu a Et-kasínu, vede k

Rimónu a zabočuje k Néji.

Jsh	19	14	Tam se hranice stáčí na sever k Chanatónu a vybíhá do údolí
Ji ftach-el u.			
Jsh	19	15	Patří jim také Katat, Nahal al, Šimrón, Jidala a Bét-lechem, dvanáct
měst i s dvorci.			
Jsh	19	16	Tato města i s dvorci jsou dědičným podílem Zabulónovců pro jejich
čeledi.			
Jsh	19	17	Čtvrtý los vyšel Isacharovi, totiž Isacharovcům pro jejich čeledi.
Jsh	19	18	Jejich pomezí sahlo až k Jizreelu a patří k němu Kesulót a Šúnem,
Jsh	19	19	Chafarajim, Šion a Anacharat,
Jsh	19	20	Rabít, Kišjón a Ebes,
Jsh	19	21	Remet, Ěn-ganím, Ěn-chada a Bét-pases.
Jsh	19	22	Hranice se dotýká Tábora, táhne se k Šachasímu a Bét-šemeši a vybíhá k
Jordánu, šestnáct měst i s dvorci.			
Jsh	19	23	Ta města i s dvorci jsou dědičným podílem pokolení Isacharovců pro
jejich čeledi.			
Jsh	19	24	Pátý los vyšel pokolení Ašerovců pro jejich čeledi.
Jsh	19	25	Připadlo jim pomezí: Chelkat, Chalí, Beten a Akšáf,
Jsh	19	26	Alamelek, Ameád a Mišál. Hranice se na západě dotýká Karmelu a ramene
řičky Libnátu.			
Jsh	19	27	Obrací se na východ k Bét-dágonu, dotýká se území zabulónského a údolí
Ji ftach-el u na severu,			táhne se k Bét-emeku a Neielu a vede nalevo ke Kabúlu
Jsh	19	28	a přes Ebrón, Rechób, Chamón a Kánu až k velkému Sidónu.
Jsh	19	29	Pak se hranice vrací k Rámě a až k opevněnému městu Týru. Vrací se k
chose a mezi Chebelem a			Akzíbem vybíhá k moři.
Jsh	19	30	Patří jim také Uma, Afek a Rechób, dvaadvacet měst i s dvorci.
Jsh	19	31	Tato města i s dvorci jsou dědičným podílem pokolení Ašerovců pro
jejich čeledi.			
Jsh	19	32	Šestý los vyšel Neftalíovcům, totiž Neftalíovcům pro jejich čeledi.
Jsh	19	33	Připadalo jim pomezí od Chelefu, od božíště v Saanani mu, přes
Adamí-nekeb a Jabneel k			Lakúmu; vybíhá k Jordánu.
Jsh	19	34	Pak se hranice vrací na západ k Aznótu pod Tábořem a táhne se odtud k
Chúkoku. Na jihu se dotýká			území zabulónského, na západě ašerského a na východě u Jordánu
judského.			
Jsh	19	35	Patří jim i opevněná města: Sidím, Ser a Chamát, Rakat, Kineret,
Jsh	19	36	Adama, Ráma a Chasór,
Jsh	19	37	Kedeš, Edreí a Ěn-chasór,
Jsh	19	38	Jirón, Migdal-el, Chore m, Bét-anat a Bét-šemeš, devatenáct měst i s
dvorci.			
Jsh	19	39	Ta města i s dvorci jsou dědičným podílem pokolení Neftalíovců pro
jejich čeledi.			
Jsh	19	40	Sedmý los vyšel pokolení Danovců pro jejich čeledi.
Jsh	19	41	Pomezí jejich dědičného podílu tvořily: Sorea, Eštaól a Ír-šemeš,
Jsh	19	42	Šaalabín, Ajalón a Jitla,
Jsh	19	43	Elón, Timnata a Ekrón,
Jsh	19	44	Elteke, Gibetón a Baalat,
Jsh	19	45	Jehúd, Bené-berak a Gat-rimón,
Jsh	19	46	vody Jarkónu a Rakónu s pomezím naproti Jafě.
Jsh	19	47	Avšak Danovci o své území přišli. Vytáhli proto do boje s Lešemem a
dobyli jej. vybili jej ostrím			mečem, obsadili jej a usídlili se v něm. Přejmenovali Lešem na
Dan podle svého praotce			Dana.
Jsh	19	48	Tato města i s dvorci jsou dědičným podílem pokolení Danovců pro
jejich čeledi.			
Jsh	19	49	Tak ukončili přidělování země do dědictví podle jednotlivých území.
Jozuovi, synu Núnovu, dali			Izraelci dědičný podíl mezi sebou.
Jsh	19	50	Podle Hospodinova rozkazu dali mu město, které si vyžádal, totiž
Timnat-serach v Efrajimském			pohoří. Vybudoval město a usadil se v něm.
Jsh	19	51	Toto jsou dědičné podíly, které kněz Eleazar, Jozue, syn Núnův, a
představitelé rodů přidělili			losem izraelským pokolením v sílu před Hospodinem u vchodu do
stanu setkávání. A skončilo			přidělování země.
Jsh	20	1	Hospodin promluvil k Jozuovi:
Jsh	20	2	"Mluv k Izraelcům: Určete si útočištná města, jak jsem vám uložil
skrže Mojžíše.			
Jsh	20	3	Tam ať se uteče ten, kdo zabil, pokud někoho zabil nedopatřením,
neúmyslně. Budou vám za			útočiště před krevním mstitelem.
Jsh	20	4	Kdo by se utekl do některého z těchto měst, postaví se při vchodu do
městské brány a přednese			svou záležitost starším toho města. Pak ho přijmou k sobě do města a
určí mu místo, aby s nimi			bydlil.
Jsh	20	5	Když ho bude pronásledovat krevní mstitel, nesmějí mu toho, kdo zabil,
vydat do rukou, poněvadž			zabil svého bližního neúmyslně, aniž ho kdy předtím nenáviděl.
Jsh	20	6	Bude bydlet v tom městě, dokud se nepostaví před pospolitost k soudu,
případně do smrti velekněze,			který v těch dnech bude vykonávat svůj úřad. Tehdy se ten, kdo

zabil, smí vrátit do svého města a ke své rodině, do města odkud utekl."

Jsh 20 7 I oddělili jako svatý Kedeš v Galileji v pohoří Neftalíově, Šekem v pohoří Efrajimově a Kirjatarbu, to je Chebrón, v pohoří Judově.

Jsh 20 8 V Zajordání pak určili na východ od Jericha Beser ve stepi na Náhorní rovině v pokolení Rúbenově, Rámot v Gileádu v pokolení Gádově a Gólan v Bášanu v pokolení Manasesově.

Jsh 20 9 To jsou smluvní města pro všechny Izraelce i pro bezdomovce, kteří budou mezi vámi pobývat. Tam ať se uteče každý, kdo by někoho zabil nedopatřením; nezemře rukou krevního mstitele, dokud se nepostaví před shromáždění.

Jsh 21 1 Představitelé lévijských rodů přistoupili ke knězi Eleazarovi a k Jozuovi, synu Núnovu, a k představitelům rodů izraelských pokolení.

Jsh 21 2 Mluvili k nim v Šilu, v kenaanské zemi, takto: "Hospodin přikázal skrze Mojžíše, aby nám byla dána města k bydlení i pastviny při nich pro náš dobytek."

Jsh 21 3 Izraelci dali tedy lévijským podle Hospodinova rozkazu ze svého dědičného podílu tato města s pastvinami:

Jsh 21 4 Los vyšel čeledím Kehatovců. Synům kněze Árona mezi lévijskými bylo losem určeno třináct měst z pokolení Judova, Šimeónova a Benjamínova.

Jsh 21 5 Zbývajícím Kehatovcům bylo losem určeno deset měst z čeledí pokolení Efrajimova, z pokolení Danova a poloviny pokolení Manasesova.

Jsh 21 6 Geršónovcům bylo losem určeno třináct měst z čeledí pokolení Isacharova, Ašerova, Neftalíova a poloviny pokolení Manasesova v Bášanu.

Jsh 21 7 Meraríovcům bylo určeno dvanáct měst z pokolení Rúbenova, Gádova a Zabulónova podle jejich čeledí. -

Jsh 21 8 Izraelci určili losem lévijským tato města i s pastvinami, jak to přikázal Hospodin skrze Mojžíše.

Jsh 21 9 Z pokolení Judovců a Šimeónovců dali jménem uvedená města.

Jsh 21 10 Případla Áronovcům z čeledí Kehatovců mezi lévijskými, protože jim padl los nejprve.

Jsh 21 11 Dali jim Kirjat-arbu, město otce Anókova, to je Chebrón, v pohoří Judském, a pastviny kolem něho.

Jsh 21 12 Ale pole toho města a jeho dvorce dali do trvalého vlastnictví Kálebovi, synu Jefunovu.

Jsh 21 13 Synům kněze Árona dali jako útočištné město pro toho, kdo zabil, Chebrón i s pastvinami; dále Libnu i s pastvinami,

Jsh 21 14 Jatír i s pastvinami a Eštemóu i s pastvinami,

Jsh 21 15 Cholón i s pastvinami a Debír i s pastvinami,

Jsh 21 16 Ajín i s pastvinami, Jutu i s pastvinami, Bét-šemeš i s pastvinami, devět měst z těchto dvou kmenů. -

Jsh 21 17 Z pokolení Benjamínova: Gibeón i s pastvinami, Gebu i s pastvinami,

Jsh 21 18 Anatót i s pastvinami a Almón i s pastvinami, čtyři města.

Jsh 21 19 Všech měst pro Áronovce, kněží, bylo třináct, i s pastvinami.

Jsh 21 20 Čeledím Kehatovců, lévijských, kteří zbyli z Kehatovců, byla losem určena města z pokolení Efrajimova.

Jsh 21 21 Jako útočištné město pro toho, kdo zabil, jim dali Šekem i s pastvinami v pohoří Efrajimském, dále Gezer i s pastvinami,

Jsh 21 22 Kibsajim i s pastvinami a Bét-chorón i s pastvinami, čtyři města. -

Jsh 21 23 Z pokolení Danova: El teke i s pastvinami, Gibetón i s pastvinami,

Jsh 21 24 Ajalón i s pastvinami, Gat-rimón i s pastvinami, čtyři města. -

Jsh 21 25 Z poloviny pokolení Manasesova: Taanak i s pastvinami a Gat-rimón i s pastvinami, dvě města.

Jsh 21 26 Všech měst pro čeledi zbývajících Kehatovců bylo deset, i s pastvinami.

Jsh 21 27 Geršónovcům z lévijských čeledí připadlo z poloviny pokolení Manasesova jako útočištné město pro toho, kdo zabil, Gólan v Bášanu i s pastvinami; dále Beeštera i s pastvinami, dvě města. -

Jsh 21 28 Z pokolení Isacharova: Kišjón i s pastvinami, Daberat i s pastvinami,

Jsh 21 29 Jarmút i s pastvinami, En-ganím i s pastvinami, čtyři města. -

Jsh 21 30 Z pokolení Ašerova: Mišál i s pastvinami, Abdón i s pastvinami,

Jsh 21 31 Chelkat i s pastvinami a Rechob i s pastvinami, čtyři města. -

Jsh 21 32 Z pokolení Neftalíova: jako útočištné město pro toho, kdo zabil, Kedeš v Galileji i s pastvinami; dále Chamót-dór i s pastvinami a Kartan i s pastvinami, tři města. -

Jsh 21 33 Všech měst pro Geršónovce a jejich čeledi bylo třináct, i s pastvinami.

Jsh 21 34 Čeledím Meraríovců, zbývajících lévijských, připadlo z pokolení Zabulónova: Jokneám i s pastvinami, Karta i s pastvinami,

Jsh 21 35 Dimna i s pastvinami, Nahalal i s pastvinami, čtyři města. -

Jsh 21 36 Z pokolení Rúbenova: Beser i s pastvinami; dále Jahsa i s pastvinami,

Jsh 21 37 Kedemót i s pastvinami a Méfaat i s pastvinami, čtyři města. -

Jsh 21 38 Z pokolení Gádova: jako útočištné město pro toho, kdo zabil, Rámot v Gileádu i s pastvinami; dále Machanajim i s pastvinami,

Jsh 21 39 Chešbón i s pastvinami, Jaazer i s pastvinami, celkem čtyři města. -

Jsh 21 40 Všechny města pro Meraríovce a jejich čeledi, zbývající z Lévijských čeledí, bylo určeno losem dvanáct.

Jsh 21 41 Všechny lévijských měst uprostřed trvalého vlastnictví Izraelců bylo čtyřicet osm, i s pastvinami.

Jsh 21 42 Ke každému z těchto měst patřily okolní pastviny; to platilo o každém z těchto měst.

Jsh 21 43 Hospodin dal Izraeli celou zemi, jak se přísahou zavázal jejich otcům, že jim ji dá. Obsadili ji a usadili se v ní.

Jsh 21 44 A Hospodin jim dal odpočinutí všude v úkol, zcela tak, jak přísáhl jejich otcům. Žádný ze všech jejich nepřátel před nimi neobstál. Hospodin jim vydal do rukou všechny nepřátele.

Jsh 21 45 Ani jedno ze všech dobrých slov, která Hospodin mluvil k domu izraelskému, nezapadlo: všechno se uskutečnilo.

Jsh 22 1 Tehdy svolal Jozue Rúbenovce, Gádovce a polovinu pokolení Manasesova

Jsh 22 2 a řekl jim: "Zachovali jste všechno, co vám přikázal Mojžíš, služebník Hospodinův. Uposlechl jste mě ve všem, co jsem vám přikázal.

Jsh 22 3 Neopustili jste své bratry po celý dlouhý čas až dodnes, ale dbali jste na to, co vám svěřil a přikázal Hospodin, váš Bůh.

Jsh 22 4 Teď dopřál Hospodin, váš Bůh, vašim bratrům odpočinutí, jak jim přislíbil. Vraťte se tedy ke svým stanům, do země svého trvalého vlastnictví, kterou vám dal Mojžíš, služebník Hospodinův, v Zájordaní.

Jsh 22 5 Jen se usilovně snažte zachovávat přikázání a zákon, které vám přikázal Mojžíš, služebník Hospodinův, totiž milovat Hospodina, svého Boha, chodit po všech jeho cestách a dbát na jeho přikázání, přimknout se k němu a sloužit mu z celého srdce a z celé duše."

Jsh 22 6 Jozue jim požehnal a propustil je a oni odešli ke svým stanům.

Jsh 22 7 Polovině kmene Manasesova dal Mojžíš území v Bášanu a druhé polovině dal Jozue území spolu s jejich bratry na západ od Jordánu. Když je tehdy Jozue s požehnáním propouštěl k jejich stanům,

Jsh 22 8 řekl jim: "S velkými poklady se navraťte ke svým stanům, s velkým množstvím dobytka, stříbrem, zlatem, mědí a železem a s velkým množstvím rouch; rozdělte si s bratry kořist po nepřátelích."

Jsh 22 9 Rúbenovci, Gádovci a polovina kmene Manasesova se vrátili od Izraelců v Sílu, jež je v kenaanské zemi, a táhli do země gileádské, do země svého trvalého vlastnictví, kterou obdrželi na rozkaz Hospodinův skrze Mojžíše.

Jsh 22 10 Když přišli ke Kruhům jordanským, které jsou ještě v zemi kenaanské, zbudovali tam Rúbenovci, Gádovci a polovina kmene Manasesova nad Jordánem oltář, veliký, nápadný oltář.

Jsh 22 11 Izraelci se doslechli, že Rúbenovci, Gádovci a polovina kmene Manasesova zbudovali oltář naproti kenaanské zemi u jordanských Kruhů, směrem k Izraelcům.

Jsh 22 12 Když to Izraelci uslyšeli, shromáždila se celá pospolitost Izraelců do Síla, aby se proti nim vypravili do boje.

Jsh 22 13 Izraelci vyslali k Rúbenovcům, Gádovcům a polovině kmene Manasesova do země gileádské kněze Pinchasa, syna Eleazarova,

Jsh 22 14 a s ním deset předáků, po jednom předáku z každého rodu všech izraelských pokolení. Každý byl představitelem svého otcovského rodu v izraelských šicích.

Jsh 22 15 Přišli do gileádské země k Rúbenovcům, Gádovcům a k polovině kmene Manasesova a jednali s nimi:

Jsh 22 16 "Toto praví celá Hospodinova pospolitost: Jakou to zpronevěrou jste se zpronevěřili Bohu Izraele, že jste se dnes odvrátili od Hospodina! Zbudovali jste si oltář, abyste se dnes vzbouřili proti Hospodinu?"

Jsh 22 17 Což je pro nás maličkostí nepravost spáchaná v Peóru, od níž až dodnes nejsme očištěni a kvůli níž přišla pohroma na Hospodinovu pospolitost?

Jsh 22 18 A vy se dnes odvrácíte od Hospodina! Proto se stane toto: Dnes se bouříte vy proti Hospodinu a zítra se on rozlítí na celou izraelskou pospolitost.

Jsh 22 19 Jestliže země vašeho trvalého vlastnictví je nečistá, přejděte přece do země trvalého vlastnictví Hospodinova, v němž přebývá Hospodinův příbytek, a dejte si přidělit podíl mezi námi. Jen se nebuřte proti Hospodinu a nezatahujte nás do své vzpoury budováním vlastního oltáře mimo oltář Hospodina, našeho Boha.

Jsh 22 20 Což se Akán, syn Zerachův, nedopustil zpronevěry věcí oddaných klatbě? Což nedolehl o Hospodinovo rozlícení na celou izraelskou pospolitost? A to způsobil jediný člověk! Což pro svou nepravost nezahynul?"

Jsh 22 21 Tu odpověděli Rúbenovci, Gádovci a polovina kmene Manasesova a takto hovořili s představiteli izraelských šiků:

Jsh 22 22 "Bůh bohů Hospodin, Bůh bohů Hospodin to ví a ať to zví rovněž Izrael: Jestliže to byla vzpoura či zpronevěra vůči Hospodinu, ať nás dnešního dne nezachrání.

Jsh 22 23 Jestliže jsme si zbudovali oltář, abychom se odvrátili od Hospodina, abychom na něm obětovali oběti zápalné a přídavné nebo připravovali při něm hody oběti pokojné, ať zakročí sám Hospodin!

Jsh 22 24 Ve skutečnosti jsme tak učinili z obavy, protože jsme si řekli, že se jednou synové vaši zeptají našich: "Co máte společného s Hospodinem, Bohem Izraele?"

Jsh 22 25 Vždyť Hospodin určil za hranici mezi námi a vámi Jordán, synové

Rúbenovi a Gádovi. Nemáte podíl v Hospodinu." Tak vaši synové zavíní, že se naši synové přestanou bát Hospodina.

Jsh 22 26 Proto jsme si řekli: Dejme se do díla a zbudujme si oltář, ale ne pro zápalnou oběť ani pro obětní hod,

Jsh 22 27 nýbrž aby byl svědkem mezi námi a vámi i mezi našimi pokoleními, po nás, že máme právo sloužit Hospodinu před jeho tváří svými zápalnými oběťmi i hody oběti pokojné. Vaši synové nebudou moci jednou říkat našim synům: "Nemáte podíl v Hospodinu."

Jsh 22 28 Řekli jsme si: Kdyby se stalo, že by tak mluvili v budoucnu s námi a s našimi pokoleními, odpověděli bychom: Hleďte, zde je zpodobení Hospodinova oltáře; ten zřídili naši otcové ne pro zápalnou oběť ani pro obětní hod, nýbrž aby byl svědkem mezi námi a vámi.

Jsh 22 29 Jsme dalecí toho vzburit se proti Hospodinu a odvrátit se dnes od Hospodina vybudováním oltáře pro oběti zápalné, přídavné a obětní hod mimo oltář Hospodina, našeho Boha, který je před jeho příbytkem."

Jsh 22 30 Když uslyšeli kněz Pinchas a předáci pospolitosti i představitelé izraelských šiků, kteří byli s ním, co mluvili Rúbenovci, Gádovci a Manasesovci, líbilo se jim to.

Jsh 22 31 I řekl kněz Pinchas, syn Eleazarův, Rúbenovcům, Gádovcům a Manasesovcům: "Dnes jsme poznali, že je Hospodin uprostřed nás. Nezpronevěřili jste se Hospodinu. Vyprostili jste tím Izraelce z Hospodinových rukou."

Jsh 22 32 Pak se kněz Pinchas, syn Eleazarův, s předáky vrátil od Rúbenovců a Gádovců ze země gileádské k Izraelcům do země kenaanské a podal jim zprávu.

Jsh 22 33 Izraelcům se to zalíbilo. Dobrořečili Bohu a nemluvili již o tom, že potáhnou do boje proti nim a že zničí zemi, v níž sídlí Rúbenovci s Gádovci.

Jsh 22 34 Rúbenovci a Gádovci pak oltář pojmenovali a řekli: "Je mezi námi svědkem, že Hospodin je Bůh."

Jsh 23 1 Po mnoha dnech, když Hospodin dal Izraeli odpočinout od všech okolních nepřátel, Jozue, stařec pokročilého věku,

Jsh 23 2 svolal celý Izrael, jeho starší a představitele, soudce a správce, a řekl jim: "Jsem stařec pokročilého věku.

Jsh 23 3 Sami jste viděli všechno, co učinil Hospodin, váš Bůh, všem těm pronárodům před vašima očima; neboť Hospodin, váš Bůh, bojoval za vás.

Jsh 23 4 Pohleďte, přidělil jsem vám tyto zbylé pronárody do dědictví pro vaše kmeny, od Jordánu, se všemi pronárody, které jsem vyhladil, až k Velkému moři, kde slunce zapadá.

Jsh 23 5 Hospodin, váš Bůh, je zapudí od vaší tváře a vyžene je před vámi; a vy obsadíte jejich zemi, jak vám přislíbil Hospodin, váš Bůh.

Jsh 23 6 A tak buďte zcela rozhodní a zachovávejte a čiňte všechno, co je napsáno v knize Mojžíšova zákona, abyste se od něho neuchýlili napravo ani nalevo.

Jsh 23 7 Nesmíte se mísit s těmito pronárody, jejichž zbytky jsou mezi vámi. Jména jejich bohů nepřipomínejte ani skrze ně nepřísahujte; neslužte jim a neklaňte se jim,

Jsh 23 8 ale přimkněte se k Hospodinu, svému Bohu, jak jste činili dodnes.

Jsh 23 9 Neboť Hospodin před vámi vyhnal velké a mocné pronárody; nikdo před vámi až dodnes neobstál.

Jsh 23 10 Jediný z vás bude schopen pronásledovat tisíc mužů, protože Hospodin, váš Bůh, bojuje za vás, jak vám přislíbil.

Jsh 23 11 Sami u sebe dbejte úzkostlivě o to, abyste milovali Hospodina, svého Boha.

Jsh 23 12 Jestliže však přece odpadnete a přimknete se ke zbytku těch pronárodů, které ještě zbyly mezi vámi, a jestliže se s nimi spřízníte sňatkem a budete se mísit s nimi a oni s vámi,

Jsh 23 13 tedy jistotně vězte, že Hospodin, váš Bůh, už před vámi ty pronárody nevyžene. Stanou se vám osídlem a léčkou, karabáčem na vašich bocích a trny v očích, dokud nevmizíte z této dobré země, kterou vám dal Hospodin, váš Bůh.

Jsh 23 14 Hle, já nyní odcházím cestou všeho pozemského. Uznejte tedy celým srdcem a celou duší, že nezapadlo ani jedno ze všech dobrých slov, která o vás mluvil Hospodin, váš Bůh. Všechno se vám uskutečnilo, nezapadlo z toho jediné slovo.

Jsh 23 15 A tak se i stane, že jako se na vás uskutečnilo všechno dobro, o němž k vám mluvil Hospodin, váš Bůh, tak na vás Hospodin uvede všechno zlo a vyhladí vás z této dobré země, kterou vám Hospodin, váš Bůh, dal.

Jsh 23 16 Jestliže přestoupíte smlouvu Hospodina, svého Boha, kterou vám přikázal, a půjdete sloužit jiným bohům a klanět se jim, vzplane proti vám Hospodinův hněv a rychle vymizíte z této dobré země, kterou vám dal."

Jsh 24 1 Jozue shromáždil všechny izraelské kmeny do Šekemu. Svolal izraelské starší, představitele, soudce a správce, a postavili se před Bohem.

Jsh 24 2 Jozue řekl všemu lidu: "Toto praví Hospodin, Bůh Izraele: Vaši otcové, Terach, otec Abrahamův a otec Náchorův, sídlili odedávna za řekou Eufratem a sloužili jiným bohům.

Jsh 24 3 Vzal jsem vašeho otce Abrahama odtamtud za řekou a provedl jsem jej celou kenaanskou zemí. Rozmnožil jsem jeho potomstvo a dal jsem mu Izáka.

Jsh 24 4 Izákovi jsem dal Jáкова a Ezaua. Ezauovi jsem dal do vlastnictví seírské pohoří. Jákov a jeho synové sestoupili do Egypta.

Jsh 24 5 Poslal jsem Mojžíše a Arona a porazil jsem Egypt divy, které jsem

učinil uprostřed nich. Potom jsem vás vyvedl.

Jsh 24 6 A když jsem vyvedl vaše otce z Egypta, přišli jste k moři. Egypťané však vaše otce pronásledovali u Rákosového moře na vozech a koních.

Jsh 24 7 I úpěli k Hospodinu a on položil mračno mezi vás a Egypťany a způsobil, že se přes ně přelilo moře a přikrylo je. Na vlastní oči jste viděli, jak jsem naložil s Egyptem. Pak jste pobývali dlouhý čas v poušti.

Jsh 24 8 Potom jsem vás uvedl do země Emorejců, kteří sídlili v Zajordání. Bojovali proti vám, ale já jsem vám je vydal do rukou. Obsadili jste jejich zemi a já jsem je před vámi vyhladil.

Jsh 24 9 Když se pozdvihl moábský král Balák, syn Sipóruv, aby bojoval proti Izraeli, a poslal pro Bileáma, syna Beórova, aby vám zlořečil,

Jsh 24 10 nechtěl jsem Bileáma slyšet, opětovně vám musel žehnat. Tak jsem vás vytrhl z jeho rukou.

Jsh 24 11 Pak jste přešli Jordán a přišli jste k Jerichu. Občané Jericha, Emorejci, Perizejci, Kenaanci, Chetejci, Girgašejci, Chivejci a Jebúsejci bojovali proti vám, ale já jsem vám je vydal do rukou.

Jsh 24 12 Poslal jsem před vámi děsy a ti je před vámi zapudili, totiž dva krále emorejské; nezapudil jsi je ty svým mečem a lukem.

Jsh 24 13 Dal jsem vám zemi, na kterou jste nevynaložili žádnou námahu, města, která jste nestavěli, ale sídlíte v nich, vinice a olivový, které jste nesázeli, a přece z nich jíte.

Jsh 24 14 Bojte se tedy Hospodina a služte mu bezvýhradně a věrně. Odstraňte božstva, kterým vaši otcové sloužili za řekou Eufratem a v Egyptě, a služte Hospodinu.

Jsh 24 15 Jestliže se vám zdá, že sloužit Hospodinu je zlé, vyvolte si dnes, komu chcete sloužit: zda božstvům, kterým sloužili vaši otcové, když byli za řekou Eufratem, nebo božstvům Emorejců, v jejichž zemi sídlíte. Já a můj dům budeme sloužit Hospodinu."

Jsh 24 16 Lid odpověděl: "Jsme daleci toho, opustit Hospodina a sloužit jiným bohům!

Jsh 24 17 Naším Bohem je přece Hospodin. On nás i naše otce vyvedl z egyptské země, z domu otroctví. On činil před našimi zraky ta veliká znamení, opatroval nás na celé cestě, kterou jsme šli, i mezi kdejakým lidem, skrze nějž jsme procházeli.

Jsh 24 18 Hospodin zapudil od nás každý lid, i Emorejce sídlící v zemi. Také my budeme sloužit Hospodinu. On je náš Bůh."

Jsh 24 19 Tu řekl Jozue lidu: "Nebudete moci sloužit Hospodinu, neboť on je Bůh svatý. Je to Bůh žárlivý, nepromine vám vaše nevěrnosti a hříchy.

Jsh 24 20 Jestliže opustíte Hospodina a budete sloužit cizím bohům a odvrátíte se, zle s vámi naloží a skoncuje s vámi, ač vám předtím učinil mnoho dobrého."

Jsh 24 21 Lid Jozuovi odpověděl: "Nikoli. Budeme sloužit jen Hospodinu!"

Jsh 24 22 Nato Jozue vyhlásil lidu: "Budete svědky sami proti sobě, nedodržíte-li své rozhodnutí, že budete sloužit Hospodinu." Odpověděli: "Ano, budeme svědky."

Jsh 24 23 Jozue pokračoval: "Odstraňte tedy cizí božstva, která jsou mezi vámi, a přikloňte se srdcem k Hospodinu, Bohu Izraele."

Jsh 24 24 Lid řekl Jozuovi: "Budeme sloužit Hospodinu, svému Bohu, a jeho budeme poslouchat."

Jsh 24 25 I uzavřel Jozue onoho dne v Šekemu smlouvu s lidem a vydal mu nařízení a právní ustanovení.

Jsh 24 26 Tato slova zapsal Jozue do knihy Božího zákona. Pak vzal veliký kámen a postavil jej tam pod posvátným stromem, který stál při Hospodinově svatyni.

Jsh 24 27 A všemu lidu Jozue řekl: "Hle, tento kámen bude proti nám jako svědek, neboť slyšel všechna slova, která s námi Hospodin mluvil. Bude proti vám jako svědek, abyste nezapírali svého Boha."

Jsh 24 28 Potom Jozue lid rozpustil, každého k jeho dědičnému podílu.

Jsh 24 29 Po těch událostech Jozue, syn Núnův, služebník Hospodinův, zemřel ve věku sto deseti let.

Jsh 24 30 Pohřbili jej na území jeho dědičného podílu v Timnat-serachu v Efrajimském pohoří na sever od hory Gaaše.

Jsh 24 31 Izrael sloužil Hospodinu po celou dobu Jozuovu i po celou dobu starších, kteří Jozua přežili a znali celé Hospodinovo dílo, které pro Izraele vykonal. -

Jsh 24 32 Josefovy kosti, přenesené Izraelci z Egypta, pohřbili v Šekemu na dílu pole, který koupil Jákob od synů Šekemova otce Chamóra za sto kesít. Případlo do dědictví Josefovým synům. -

Jsh 24 33 Také Eleazar, syn Áronův, zemřel a pohřbili jej v Gibeji, v městě jeho syna Pinchasa, které mu bylo dáno v pohoří Efrajimském.

Jdg 1 1 Po Jozuově smrti se synové Izraele dotázali Hospodina: "Kdo z nás má vytáhnout do boje proti Kenaancům první?"

Jdg 1 2 Hospodin odpověděl: "První potáhne Juda; do jeho rukou jsem dal zemi."

Jdg 1 3 I vyzval Juda svého bratra Šimeóna: "Vytáhni se mnou do území, které mi bylo přiděleno losem, a budeme bojovat proti Kenaancům. Já pak půjdu zase s tebou do území přiděleného tobě." Šimeón s ním tedy šel.

Jdg 1 4 Juda vytáhl a Hospodin vydal Kenaance a Perizejce do jejich rukou. Pobili je v Bezeku, deset tisíc mužů.

Jdg 1 5 V Bezeku zastihli také Adoní-bezeka a bojovali proti němu a pobili

Kenaance a Perizejce.

Jdg 1 6 Avšak Adoní-bezek utekl. Proto jej pronásledovali, chytili jej a utali mu palce na rukou i u nohou.

Jdg 1 7 Tu Adoní-bezek doznal: "Sedmdesát králů s utatými palci na rukou i u nohou sbíralo drobtý pod mým stolem. Jak jsem činíval, tak mi Bůh odplatil." Odvlekli jej do Jeruzaléma a tam zemřel.

Jdg 1 8 Judovci bojovali proti Jeruzalému, dobyli jej, vybili ostrým meče a město vypálili.

Jdg 1 9 Potom se vypravili do boje proti Kenaancům, kteří byli usazeni na pohoří, v Negebu a v Přímořské nížině.

Jdg 1 10 Tak se vydal Juda proti Kenaancům sídlícím v Chebrónu; Chebrón se předtím jmenoval Kirjat-arba. Pobili Šešaje, Achimana a Talmaje.

Jdg 1 11 Odtud se vydal proti obyvatelům Debíru; Debír se předtím jmenoval Kirjat-sefer.

Jdg 1 12 Káleb tenkrát prohlásil: "Kdo přepadne Kirjat-sefer a dobude jej, tomu dám za manželku svou dceru Aksu."

Jdg 1 13 Dobył jej Otníel, syn Kenazův, mladší bratr Kálebův; dal mu tedy svou dceru Aksu za manželku.

Jdg 1 14 Když přišla, navedla jej, aby žádal jejího otce o pole. Sesedla z osla. Káleb se jí otázal: "Co si přeješ?"

Jdg 1 15 Odpověděla mu: "Obdař mě požehnáním! Když jsi mne provdal do jižního suchopáru, dej mi také vodní zřídla." Káleb jí tedy dal zřídla, horní a dolní.

Jdg 1 16 Kénijci, synové Mojžíšova tchána, vytáhli z Palmového města spolu s Judovci do Judské stepi jižně od Aradu. Tam se usadili s lidem.

Jdg 1 17 Juda však táhl se svým bratrem Šimeónem a pobili Kenaance sídlící v Sefatu. Zničili město jako klaté; proto mu dali jméno Chorma (to je klatbě propadlé).

Jdg 1 18 Juda dobył také Gázu a její území, Aškalón a jeho území, Ekrón a jeho území.

Jdg 1 19 Hospodin byl s Judou. Podrobil si pohoří, avšak nebyl s to podrobit si obyvatele doliny, protože měli železné vozy.

Jdg 1 20 Kálebovi dali Chebrón, jak rozhodl Mojžíš; vyhnal odtud tři Anákovce.

Jdg 1 21 Pokud však jde o Jebúsejce, obyvatele Jeruzaléma, nebyli Benjamínovci s to si je podrobit; proto až dodnes sídlí Jebúsejec v Jeruzalémě spolu s Benjamínovci.

Jdg 1 22 Také dům Josefův vytáhl, a to k Bét-elu, a Hospodin byl s nimi.

Jdg 1 23 Dům Josefův provedl v Bét-elu průzkum; město se předtím jmenovalo Lúz.

Jdg 1 24 Hlídka spatřila muže vycházejícího z města a vyzvala ho: "Ukaž nám, kudy se dá vniknout do města, a my ti dáme milost."

Jdg 1 25 Ukázal jim tedy, kudy se dá vniknout do města. Město vybili ostrým meče, ale toho muže i všechnu jeho čeleď propustili.

Jdg 1 26 Muž se odebral do chetejské země a vystavěl město, kterému dal jméno Lúz; tak se jmenuje až dodnes.

Jdg 1 27 Manases však nebyl s to podrobit si Bét-šeán a jeho vesnice ani Taanak a jeho vesnice ani obyvatele Dóru a jeho vesnic ani obyvatele Jibleámu a jeho vesnic ani obyvatele Megida a jeho vesnic, a to umožnilo Kenaancům zůstat v té zemi.

Jdg 1 28 Teprve když se Izrael vzmožil, podrobil Kenaance nuceným pracím, ale nebyl s to podrobit si je úplně.

Jdg 1 29 Efrajim nebyl s to podrobit si Kenaance sídlící v Gezeru; Kenaanci sídlili v Gezeru uprostřed nich.

Jdg 1 30 Zabulón nebyl s to podrobit si obyvatele Kitrónu ani obyvatele Nahalólu; Kenaanci sídlili uprostřed nich, ale časem byli podrobeni nuceným pracím.

Jdg 1 31 Ašer nebyl s to podrobit si obyvatele Aka ani obyvatele Sidónu, Achlábu, Akzíbu, Chelby, Afíku a Rechóbu.

Jdg 1 32 Ašerovci sídlili uprostřed Kenaanců usedlých v zemi, protože nebyli s to si je podrobit.

Jdg 1 33 Neftalí nebyl s to podrobit si obyvatele Bét-šemeše ani Bét-anaty; sídlil uprostřed Kenaanců usedlých v zemi, ale obyvatelé Bét-šemeše a Bét-anaty jím byli časem podrobeni nuceným pracím.

Jdg 1 34 Danovce zatlačili Emorejci do hor a nedovolili jim sestoupit do doliny.

Jdg 1 35 To umožnilo Emorejčům zůstat v Har-cheresu, v Ajalónu a v Šaalbímu. Když však vzrostla moc Josefova domu, byli podrobeni nuceným pracím.

Jdg 1 36 Emorejská hranice vedla od Svahu štírů, od Skaliska nahoru.

Jdg 2 1 I vystoupil posel Hospodinův z Gilgálu do Bokímu a volal: "Vyvedl jsem vás z Egypta a uvedl jsem vás do země, kterou jsem přísězně slíbil vašim otcům. Prohlásil jsem: "Svou smlouvu s vámi navěky nezruším.

Jdg 2 2 Vy však nesmíte uzavřít žádnou smlouvu s obyvatelem této země. Jejich oltáře rozkopáte." Vy jste mě neuposlechli. Čeho jste se to dopustili?

Jdg 2 3 Proto jsem také prohlásil: "Nevypudím je před vámi. Budou vám osidlem a jejich bohové vám budou léčkou.""

Jdg 2 4 Když Hospodinův posel promluvil tato slova ke všem Izraelcům, dal se lid do hlasitého pláče.

Jdg 2 5 Proto dali tomu místu jméno Bokím (to je Plačící) a obětovali tam

Hospodinu.
 Jdg 2 6 Když Jozue propustil lid, odebrali se Izraelci každý do svého dědictví, aby obsadili zemi.
 Jdg 2 7 Lid sloužil Hospodinu po všechny dny Jozuovy a po celou dobu života starších, kteří Jozua přezíli a viděli celé velké Hospodinovo dílo, které pro Izraele vykonal.
 Jdg 2 8 I zemřel Hospodinův služebník Jozue, syn Núnův, ve věku sto desíti let.
 Jdg 2 9 Pochovali ho na jeho dědičném území v Timnat-cheresu v Efrajimském pohoří severně od hory Gaaše.
 Jdg 2 10 Též celé ono pokolení se odebralo ke svým otcům. Po nich nastoupilo jiné pokolení, které neznalo Hospodina ani jeho dílo, jež pro Izraele vykonal.
 Jdg 2 11 Izraelci se dopouštěli toho, co je zlé v Hospodinových očích, a sloužili baalům.
 Jdg 2 12 Opustili Hospodina, Boha svých otců, který je vyvedl z egyptské země. Chodili za jinými bohy, za božstvy těch národů, které byly kolem nich, a klaněli se jim. Tak Hospodina uráželi.
 Jdg 2 13 Opustili Hospodina a sloužili Baalovi a Aštoretě.
 Jdg 2 14 Proto Hospodin vzplanul proti Izraeli hněvem a vydal jej do rukou plenitelů a ti jej plenili. Vydal je napospas okolním nepřátelům, že už vůbec před svými nepřáteli nemohli obstát.
 Jdg 2 15 Pokaždé, když vytrhli do boje, zle na ně dopadla Hospodinova ruka, jak jim to Hospodin prohlásil a přísahou stvrdil. Doléhalo na ně veliké soužení.
 Jdg 2 16 I povolával Hospodin soudce, aby je vysvobozovali z rukou plenitelů.
 Jdg 2 17 Avšak ani své soudce neposlouchali, dál smilnili s jinými bohy a klaněli se jim. Brzo sešli z cesty, po níž chodívali jejich otcové v poslušnosti Hospodinových příkázání; vůbec tak nejednali.
 Jdg 2 18 Kdykoli jim Hospodin povolával soudce, býval se soudcem a vysvobozoval je z rukou nepřátel po všechny soudcovy dny. Hospodin měl totiž s nimi soucit, když sténali pod svými utlačovateli a tyrany.
 Jdg 2 19 Po soudcově smrti si však opět počínali hůře než jejich otcové, chodili za jinými bohy, sloužili jim a klaněli se jim. Nevzdali se svých způsobů ani svého zatvrzelého počínání.
 Jdg 2 20 Proto Hospodin vzplanul proti Izraeli hněvem a prohlásil: "Protože tento pronárod přestoupil moji smlouvu, kterou jsem uložil jejich otcům, a neposlouchají mě, ani já už před nimi nevyženu žádný z těch pronárodů, které ponechal Jozue, než zemřel."
 Jdg 2 21 Jimi budu Izraele zkoušet, zda bude chodit po cestě Hospodinově právě tak bedlivě jako jejich otcové, či nebude."
 Jdg 2 23 Hospodin tam proto tyto pronárody nechal a nevyhnal je hned, ani je nevydal do Jozuových rukou.
 Jdg 3 1 Tyto pronárody ponechal Hospodin, aby jimi zkoušel Izraele, totiž všechny ty, kteří nepoznali žádné boje o Kenaan,
 Jdg 3 2 aby je izraelská pokolení poznala a naučila se bojovat, ti totiž, kteří předtím boj vůbec nepoznali:
 Jdg 3 3 ponechal pět pelištejských knížat a všechny Kenaance i Sidónany a Chivejce, kteří obývali Libanónské pohoří od hory Baal-chermonu až po cestu do Chamátu.
 Jdg 3 4 Ti zůstali, aby byl skrze ně Izrael zkoušen, aby se ukázalo, budou-li poslouchat Hospodinovy příkazy, které přikázal jejich otcům skrze Mojžíše.
 Jdg 3 5 Izraelci tedy sídlili uprostřed Kenaanců, Chetejců, Emorejců, Perizejců, Chivejců a Jebúsejců.
 Jdg 3 6 Brali si jejich dcery za ženy a své dcery dávali jejich synům a sloužili jejich bohům.
 Jdg 3 7 Izraelci se dopouštěli toho, co je zlé v Hospodinových očích.
 Jdg 3 8 Zapomněli na svého Boha Hospodina a sloužili baalům a ašerám.
 Jdg 3 8 Proto Hospodin vzplanul proti Izraeli hněvem a vydal jej napospas Kúšanovi Rišátajimskému, králi aramského Dvojříčí. Izraelci otročili Kúšanovi Rišátajimskému osm let.
 Jdg 3 9 I úpěli Izraelci k Hospodinu a Hospodin jim povolal vysvoboditele, aby je vysvobodil, Otníela, syna Kenazova, mladšího bratra Kálebova.
 Jdg 3 10 Na něm spočinul duch Hospodinův a on se ujal soudu nad Izraelem.
 Jdg 3 10 Vytrhl do boje a Hospodin mu vydal do rukou aramejského krále Kúšana Rišátajimského. Na Kúšana Rišátajimského mocně dolehla jeho ruka.
 Jdg 3 11 Země pak žila v míru po čtyřicet let, dokud Otníel, syn Kenazův, nezemřel.
 Jdg 3 12 Izraelci se dále dopouštěli toho, co je zlé v Hospodinových očích.
 Jdg 3 12 Proto Hospodin dopustil, aby moábský král Eglón nabyt nad Izraelem vrchu, neboť se dopouštěli toho, co je zlé v Hospodinových očích.
 Jdg 3 13 Eglón k sobě shromáždil Amónovce a Amáleka, vytáhl a přepadl Izraele. Přitom obsadili Palmové město.
 Jdg 3 14 Izraelci otročili moábskému králi Eglónovi osmnáct let.
 Jdg 3 15 I úpěli Izraelci k Hospodinu a Hospodin jim povolal vysvoboditele, Ehúda, syna Benjamínce Géry, muže, který nevládl pravou rukou. Po něm poslali Izraelci

moábskému králi Eglónovi obětní dar.
 Jdg 3 16 Ehúd si zhotovil na píd dlouhou oboustrannou dýku, připásal si ji pod
 šat k pravému boku
 Jdg 3 17 a přinesl moábskému králi Eglónovi obětní dar. Eglón byl velice
 tlustý.
 Jdg 3 18 Jakmile skončilo předání obětního daru, Ehúd propustil lid, který
 obětní dar přinesl,
 Jdg 3 19 a sám se vrátil od model u Posvátného kruhu a řekl: "Mám pro tebe
 tajné sdělení, králi." Král řekl: "Tiše!" Všichni, kteří ho obklopovali, od něho tedy odešli.
 Jdg 3 20 Eglón seděl v chladném vrchním pokoji, určeném jenom pro něho. Ehúd k
 němu přistoupil a řekl: "Mám pro tebe výrok Boží." Eglón povstal z křesla.
 Jdg 3 21 Vtom Ehúd vytrhl levicí od pravého boku dýku a vrazil mu ji do břicha.
 Jdg 3 22 Za čepelí vnikl i jilec a tuk se za čepelí zavřel, protože mu dýku z
 břicha nevytáhl. Vyšel ven záchodem
 Jdg 3 23 a prošel chodbou; dveře vrchního pokoje však za sebou zavřel na
 zástrčku.
 Jdg 3 24 Sotva vyšel, přišli Eglónovi služebníci. Když viděli, že dveře
 vrchního pokoje jsou zavřeny na zástrčku, řekli si: "Jistě vykonává v chladném pokoji svou
 potřebu."
 Jdg 3 25 Načekali se až hanba, nikdo však dveře vrchního pokoje neotvíral.
 Proto vzali klíč, otevřeli, a hle, jejich pán leží na zemi mrtev.
 Jdg 3 26 Zatímco váhali, Ehúd unikl, již minul modly a unikl do Seíry.
 Jdg 3 27 Jakmile přišel, dal troubit po Efrajimském pohoří na polnici. Izraelci
 vytáhli s ním dolů z pohoří a on jim byl v čele.
 Jdg 3 28 Vyzval je: "Pospěšte za mnou! Hospodin vám vydal do rukou vaše
 nepřátele Moábce!" Sestoupili za ním a dobyli na Moábu jordánské brody. Nikomu nedovolili
 přejít.
 Jdg 3 29 Toho času pobili z Moába asi deset tisíc mužů, vesměs významných a
 udatných; nikdo z nich neunikl.
 Jdg 3 30 Onoho dne se Moáb musel před Izraelem pokořit. Země žila v míru po
 osmdesát let.
 Jdg 3 31 Po něm byl Šamgar, syn Anatův. Pobil Pelištejce, šest set mužů, bodcem
 na pohánění dobytka. Tak i on vysvobodil Izraele.
 Jdg 4 1 Po Ehúdově smrti se Izraelci dále dopouštěli toho, co je zlé v
 Hospodinových očích.
 Jdg 4 2 I vydal je Hospodin napospas Jabínovi, králi kenaanskému, který
 královal v Chasóru. Velitelem jeho vojska byl Sísera; ten sídlil v Charósetu pronárodů.
 Jdg 4 3 I úpěli Izraelci k Hospodinu, protože Jabín měl devět set železných
 vozů a po dvacet let Izraelce krutě utlačoval.
 Jdg 4 4 Toho času v Izraeli soudila prorokyně Debóra, žena Lapidótova.
 Jdg 4 5 Sedávala pod Debóřinou palmou mezi Rámou a Bét-elem v Efrajimském
 pohoří a Izraelci za ní přicházeli, aby je soudila.
 Jdg 4 6 Ta poslala pro Báraka, syna Abínoamova, z neftalíjské Kedeše, a
 naléhala na něho: "Sám Hospodin, Bůh Izraele, ti prikazuje: "Táhni hned na horu Tábor a vezmi
 s sebou deset tisíc mužů z Neftalíovců a Zabulónovců.
 Jdg 4 7 Já k tobě přivedu k potoku Kíšonu velitele Jabínova vojska Síseru i
 jeho vozbu a jeho hlučící dav a dám ti jej do rukou."
 Jdg 4 8 Bárak jí odpověděl: "Půjdeš-li se mnou, půjdu, nepůjdeš-li se mnou,
 nepůjdu."
 Jdg 4 9 Řekla: "Určitě s tebou půjdu, avšak na cestě, kterou půjdeš, se
 neproslovíš, Hospodin totiž vydá Síseru do rukou ženy." I vstala Debóra a vypravila se s
 Bárakem do Kedeše.
 Jdg 4 10 Bárak svolal do Kedeše Zabulóna i Neftalího; táhlo za ním deset tisíc
 mužů, i Debóra táhla s ním.
 Jdg 4 11 A Kénijec Cheber se odloučil od Kajina, od potomků Chóbaba, tchána
 Mojžíšova, a přemístil svůj stan k božíšti v Saanajimu u Kedeše.
 Jdg 4 12 Když ohlásili Síserovi, že Bárak, syn Abínoamův, vystoupil na horu
 Tábor,
 Jdg 4 13 svolal celou svou vozbu, devět set železných vozů, i všecken lid,
 který měl v pohotovosti, z Charósetu pronárodů k potoku Kíšonu.
 Jdg 4 14 Debóra vyzvala Báraka: "Připrav se, toto je den, kdy ti Hospodin vydal
 Síseru do rukou. Hospodin sám vytáhl před tebou." I sestoupil Bárak z hory Táboru a za ním
 deset tisíc mužů.
 Jdg 4 15 Hospodin ostrím meče uvedl ve zmatek Síseru a všechnu jeho vozbu a
 celý tábor před Bárakem. Sísera seskočil z vozu a prchal pěšky.
 Jdg 4 16 Bárak pronásledoval vozbu a tábor až k Charósetu pronárodů. Celý
 Síserův tábor padl ostrím meče, nezůstal ani jediný.
 Jdg 4 17 Sísera prchal pěšky ke stanu Jáely, ženy Kénijce Chebera, neboť mezi
 chasóřským králem Jabínem a domem Kénijce Chebera byl mír.
 Jdg 4 18 Jáel vyšla Síserovi vstříc a zvala jej: "Uchyl se, můj pane, uchyl se
 ke mně, neboj se!" Uchýlil se k ní do stanu a ona ho přikryla houní.
 Jdg 4 19 Poprosil ji: "Dej mi prosím napít trochu vody, mám žízeň." Otevřela

měch s mlékem, dala mu napít a přikryla ho.

Jdg 4 20 Nato ji požádal: "Stůj u vchodu do stanu, a kdyby někdo přišel a ptal se tě: "Je zde někdo?" odpověz: "Není.""

Jdg 4 21 I uchopila Jáel, žena Cheberova, stanový kolík, vzala do ruky kladivo, přikradla se k němu a vrazila mu stanový kolík do spánku, že pronikl až do země. On totiž tvrdě spal, protože byl unaven. Tak zemřel.

Jdg 4 22 A tu, když Bárak pronásledoval Síseru, vyběhla mu Jáel vstříc a volala na něho: "Pojď, ukážu ti muže, kterého hledáš." Vstoupil k ní, a hle, Sísera leží mrtev a v jeho spánku vězí stanový kolík.

Jdg 4 23 Onoho dne pokořil Bůh kenaanského krále Jabína před syny Izraele.

Jdg 4 24 Ruka Izraelců začala postupně tvrdě doléhat na kenaanského krále Jabína, až i Jabína, krále kenaanského, zničili.

Jdg 5 1 Onoho dne zpívala Debóra a Bárak, syn Abínoamův:

Jdg 5 2 vlas bojovníků v Izraeli volně vlaje, že se dobrovolně sešel lid, dobrořečte Hospodinu!

Jdg 5 3 Slyšte, králové, poslouchejte, hodnostáři, já budu pět Hospodinu, já mu budu zpívat, zpívat žalmy Hospodinu, Bohu Izraele.

Jdg 5 4 Hospodine, když jsi táhl ze Seíru, když jsi vykročil z Edómského pole, země se trásla, z nebes kanuly krupěje, ano, z oblaků kanuly krupěje vod.

Jdg 5 5 Hory se zapotácely před Hospodinem, Bohem ze Sínaje, před Hospodinem, Bohem Izraele.

Jdg 5 6 Ve dnech Šamgara, syna Anatova, ve dnech Jáeliných byly opuštěny stezky. Kdo se vydávali na cesty, vydávali se po stezkách křivolakých.

Jdg 5 7 Opuštěn byl venkov, pusto bylo v Izraeli, až jsem povstala já, Debóra, povstala jsem jako matka v Izraeli.

Jdg 5 8 Kdykoli si lid volil nové bohy, rozpoutal se v branách boj; ale ukázal se štít nebo kopí mezi čtyřiceti tisíci v Izraeli?

Jdg 5 9 Mé srdce je s těmi, kdo třímají v Izraeli palcát, při dobrovolnících v lidu; dobrořečte Hospodinu!

Jdg 5 10 Vy, kteří jezdíte na bělavých oslicích, kdo sedáváte na kobercích, kdo se ubíráte cestou, rozvažujte!

Jdg 5 11 Vzdálení hluku střelců, mezi napajedly, tam ať opěvují spravedlivé činy Hospodina, spravedlivé činy jeho vojevůdce v Izraeli, když lid Hospodinův sestoupil k branám.

Jdg 5 12 Prociťni, prociťni, Debóro, prociťni, prociťni, píseň pěj! Povstaň, Báraku, odveď své zajatce, synu Abínoamův!

Jdg 5 13 Tehdy ten z lidu, kdo vyvázl, pošlapal urozené; Hospodin mi dal pošlapat bohatýry.

Jdg 5 14 Z Efrajima ti, kdo z něho vzešli, bojovali s Amálekem, Benjamíne, za tebou táhly tvé zástupy, z Makíra sestoupili ti, kdo třímají palcát, ze Zabulóna ti, kdo nosí velitelskou hůl.

Jdg 5 15 Isacharští velmožové šli s Debórou, Isachar hned za Bárakem, vyslán do doliny, šel mu v patách. Avšak u potoků Rúbenových, bylo velké zasedání.

Jdg 5 16 Proč jsi zůstal sedět mezi ohradami? Abys naslouchal, jak svolávají stáda? U potoků Rúbenových bylo velké rokování.

Jdg 5 17 Gileád si zůstal za Jordánem. A proč Dan pobývá jako host na lodích? Ašer se usadil na pobřeží moře, při svých zálivech si zůstal.

Jdg 5 18 Zabulón je lid, který dokázal nasadit svůj život, rovněž Neftalí na výšinách pole.

Jdg 5 19 Přišli králové a bojovali, tehdy bojovali kenaanští králové v Taanaku, při vodách megidských, stříbra se však nezmocnili.

Jdg 5 20 Z nebes bojovaly hvězdy, bojovaly ze svých drah se Síserou.

Jdg 5 21 Potok Kíšon odplavil ty krále, potok prastarý, ten potok Kíšon. Jen je mocně pošlapej, má duše!

Jdg 5 22 Tehdy dupala kopyta koní, stateční cválali ostrým tryskem.

Jdg 5 23 Proklejte Meróz, velí Hospodinův posel, uvalte na jeho obyvatele kletbu: Nepřišli na pomoc Hospodinu, na pomoc Hospodinu proti bohatýrům.

Jdg 5 24 Požehnána buď nad jiné ženy Jáel, žena Kénijce Chebera, nad jiné ženy ve stanech buď požehnána!

Jdg 5 25 Požádal o vodu, poskytl a mléko, v koflíku urozených podala smetanu.

Jdg 5 26 Rukou chopila stanový kolík, pravici pádně kladivo, udeřila Síseru, roztránila mu hlavu, probodla a prorazila jeho spánky.

Jdg 5 27 Klesl jí k nohám, padl, zůstal ležet, k nohám jí klesl, padl; tam klesl a padl zabítý.

Jdg 5 28 Síserova matka vyhlížela z okna, naříkala za okenní mříží: "Proč tak dlouho nepřijíždí jeho vůz? Proč mešká hřmot jeho vozby?"

Jdg 5 29 odpověděly jí nejmoudřejší z jejích kněžen a ona si teď opakuje jejich slova:

Jdg 5 30 "Určitě získali a rozdělují kořist, jednu dvě zajatkyně každému hrdinovi, kořist pro Síseru - pestré šaty, kořist, pestré šaty, jeden dva pestré šátky na krk co kořist."

Jdg 5 31 Tak ať zhynou všichni tvoji nepřátelé, Hospodine! Ale ti, kdo jej

milují, budou jako slunce vycházející v plné síle. - Země žila v míru po čtyřicet let.
Jdg 6 1 Synové Izraele se dále dopouštěli toho, co je zlé v Hospodinových
očích. Proto je Hospodin vydal na sedm let do rukou Midjānců.
Jdg 6 2 Ruka Midjānců na Izraele mocně doléhala. Izraelci si dělali před
Midjānci úkryty na horách, v soutěskách, v jeskyních a na nepřístupných vrcholcích.
Jdg 6 3 Sotvaže Izrael zasel, přitáhli Midjānci s Amálekem a syny východu a
přepadali jej.
Jdg 6 4 Položili se proti nim a ničili úrodu země až po cestu do Gázy.
Neponechávali v Izraeli k obživě ani ovci ani býka ani osla.
Jdg 6 5 Přitáhli vždy se svými stády a stany; přihnali se jako kobylinky v
takovém množství, že nebylo možno spočítat je ani jejich velbloudy. Přicházeli do země, aby ji
ničili.
Jdg 6 6 Izrael byl od Midjānců úplně zbídačen. I úpěli Izraelci k Hospodinu.
Jdg 6 7 Když Izraelci tak úpěli k Hospodinu kvůli Midjāncům,
Jdg 6 8 poslal k nim proroka, aby jim řekl: "Toto praví Hospodin, Bůh Izraele:
Já jsem vás přivedl z Egypta, vyvedl jsem vás z domu otroctví.
Jdg 6 9 Vypostil jsem vás z moci Egypta i z rukou všech vašich utlačovatelů.
Vypudil jsem je před vámi a jejich zemi jsem dal vám.
Jdg 6 10 Řekl jsem vám: Já jsem Hospodin, váš Bůh. Nebojte se bohů Emorejců, v
jejichž zemi sídlíte. Ale vy jste mě neuposlechli."
Jdg 6 11 I přišel Hospodinův posel a posadil se v Ofře pod posvátným stromem,
který náležel Jóášovi Abiezerskému; jeho syn Gedeón mlátil pšenici v lisu, aby s ní utekl před
Midjānci.
Jdg 6 12 Hospodinův posel se mu ukázal a oslovil jej: "Hospodin s tebou, udatný
bohatýře!"
Jdg 6 13 Gedeón mu odpověděl: "Dovol, můj pane, je-li s námi Hospodin, proč nás
tohle všechno potkává? Kde jsou všechny jeho podivuhodné činy, o nichž nám vypravovali naši
otcové? Říkali: "Což nás Hospodin nevyvedl z Egypta?" Ale teď nás Hospodin zavrhl a vydal do
rukou Midjānců."
Jdg 6 14 Hospodin se k němu obrátil a pravil: "Jdi v této své síle a vysvobodíš
Izraele z rukou Midjānců. Hle, já tě posílám."
Jdg 6 15 On mu však namítl: "Dovol prosím, Panovníku, jak bych mohl Izraele
vysvobodit? Můj rod je v Manasesovi nejslabší a já jsem v otcovském domě nejnepatrnější."
Jdg 6 16 Ale Hospodin mu řekl: "Protože já budu s tebou, pobiješ Midjānce jako
jediného muže."
Jdg 6 17 Tu jej požádal: "Jestliže jsem opravdu našel u tebe milost, dej mi
nějaké znamení, že se mnou mluvíš ty sám.
Jdg 6 18 Jenom se odtud nevzdaluj, dokud k tobě nepřijdu. Rád bych přinesl dar
a předložil ti jej." odpověděl: "Zůstanu, dokud se nevrátíš."
Jdg 6 19 Gedeón odešel a připravil kůzle a nekvašené chleby z éfy mouky. Maso
vložit do košíku, vývar nalil do hrnce, vynesl to k němu pod posvátný strom a nabídl mu to.
Jdg 6 20 Posel Boží mu poručil: "Vezmi maso a nekvašené chleby a polož je na
toto skalisko; vývar vylej." On tak učinil.
Jdg 6 21 Hospodinův posel se dotkl koncem napřažené hole, kterou měl v ruce,
masa a nekvašených chlebů. I vyšlehl ze skály oheň a pohltil maso i nekvašené chleby, zatímco
Hospodinův posel mu zmizel z očí.
Jdg 6 22 Tu Gedeón shledal, že to byl Hospodinův posel, a zvolal: "Běda mi,
Panovníku Hospodine, vždyť jsem viděl Hospodinova posla tváří v tvář!"
Jdg 6 23 Hospodin jej však uklidnil: "Pokož tobě; neboj se, nezemřeš."
Jdg 6 24 I vybudoval tam Gedeón Hospodinu oltář a nazval jej: "Hospodin je
pokoj." Je v abiezerské Ofře až dodnes.
Jdg 6 25 Té noci mu Hospodin poručil: "Vezmi býčka, který patří tvému otci,
toho druhého býka, sedmi letého. Zboříš Baalův oltář, který patří tvému otci, a skácíš posvátný
kůl, který je u něho.
Jdg 6 26 Pak zbuduješ podle řádu na vrcholu tohoto kopce oltář Hospodinu, svému
Bohu, vezmeš toho druhého býka a budeš jej obětovat jako zápalnou oběť na dříví z posvátného
kůlu, který jsi skácel."
Jdg 6 27 Gedeón přibral deset mužů ze svých služebníků a vykonal, k čemu jej
vyzval Hospodin. Protože se však bál domu svého otce a mužů města, nevykonal to ve dne, nýbrž
v noci.
Jdg 6 28 Za časného jitra mužové města vstali, a hle, Baalův oltář byl
rozbořen, posvátný kůl, který byl u něho, byl skácen a druhý býk byl obětován na zbudovaném
oltáři.
Jdg 6 29 Vyptávali se jeden druhého: "Kdo tohle udělal?" Pátrali a hledali, až
zjistili, že to udělal Gedeón, syn Jóášův.
Jdg 6 30 Tu vyzvali mužové města Jóáše: "Vydej svého syna; musí zemřít.
Rozbořil Baalův oltář a skácel posvátný kůl, který byl u něho."
Jdg 6 31 Jóáš však odpověděl všem, kteří stáli proti němu: "To vy chcete vést
spor za Baala? Copak vy ho zachráníte? Kdo za něj chce vést spor, ať do jitra zemře! Je-li
Baal bohem, ať si sám vede svůj spor, jemu přece rozbořil oltář."
Jdg 6 32 Toho dne ho nazval Jerubaalem (to je Odpůrce Baalův); řekl: "Ať si
Baal proti němu vede spor, jemu přece rozbořil oltář!"

Jdg 6 33 Celý Midján spolu s Amálekem a syny východu se spojili, přešli Jordán a utábořili se v dolině Jizreelů.

Jdg 6 34 Avšak Gedeóna vyzbrojil duch Hospodinův a on zatroubil na polnici, a tak svolal k sobě Abíezerovce.

Jdg 6 35 Rozeslal posly po celém Manasesovi, takže i ten byl k němu přivolán. Rozeslal také posly k Ašerovi, Zabulónovi a Neftalímu a oni jim vytáhli naproti.

Jdg 6 36 Potom Gedeón prosil Boha: "Chceš mou rukou vysvobodit Izraele, jak jsi prohlásil?"

Jdg 6 37 Hle, rozprostírám na humně ovčí rouno. Bude-li rosa jenom na rouně a všude po zemi bude sucho, poznám, že mou rukou vysvobodíš Izraele, jak jsi řekl."

Jdg 6 38 Tak se také stalo. Nazítrí za časného jitra rouno vyždímal a vytlačil z něho plný koflík rosy.

Jdg 6 39 Gedeón dále prosil Boha: "Nechť proti mně nevzplane tvůj hněv, když promluví ještě jednou. Rád bych to s rounem zkusil ještě jednou. Kéž je jenom rouno suché a všude po zemi rosa!"

Jdg 6 40 A Bůh to tak té noci učinil. Jenom rouno bylo suché, zatímco všude po zemi byla rosa.

Jdg 7 1 Za časného jitra se Jerubaal, to je Gedeón, a všecken lid, který byl s ním, utábořili u pramene Charódu. Tábor Midjánců byl od něho na sever, v dolině za návrším Móre.

Jdg 7 2 I řekl Hospodin Gedeónovi: "Je s tebou příliš mnoho lidu, než abych jim vydal Midjánce do rukou, aby se Izrael vůči mně nevychloubal: "Vysvobodil jsem se vlastní rukou."

Jdg 7 3 Nuže, proveď teď k lidu: Kdo se bojí a třese, ať se z Gileádského pohoří vrátí a vzdálí."

Jdg 7 4 Vrátilo se dvaadvacet tisíc mužů z lidu, zůstalo jich jen deset tisíc. Hospodin však Gedeónovi řekl: "Ještě je lidu mnoho. Poruč jim, ať sestoupí k vodě, tam ti je vyzkouším. O kom ti řeknu: Půjde s tebou, ten s tebou půjde. Ale nesmí jít s tebou nikdo, o kom ti řeknu: Ten s tebou nepůjde."

Jdg 7 5 Poručil tedy lidu sestoupit k vodě. Hospodin řekl Gedeónovi: "Postavíš zvlášť každého, kdo bude chlemtat vodu jazykem jako pes, a každého, kdo si při pití klekne na kolena."

Jdg 7 6 Těch, kteří chlemtali a podávali si vodu rukou k ústům, bylo celkem tři sta mužů. Všecken ostatní lid klekal při pití vody na kolena.

Jdg 7 7 Hospodin řekl Gedeónovi: "Třemi sty muži, kteří chlemtali, vás vysvobodím a vydám ti Midjánce do rukou. Všecken ostatní lid ať odejde, každý do svého domova."

Jdg 7 8 Lid si tedy nabral přiděl potravy a svoje polnice a Gedeón propustil všechny izraelské muže, každého k jeho stanu; jen těch tři sta si podržel. Tábor Midjánců ležel pod ním v dolině.

Jdg 7 9 Té noci mu Hospodin poručil: "Ihned sestup do tábora nepřátel, neboť jsem ti je vydal do rukou."

Jdg 7 10 Jestliže se bojíš sestoupit sám, sestup do tábora se svým mládcem Púrou.

Jdg 7 11 Uslyšíš, o čem budou mluvit. Pak jednej rozhodně a vtrhni dolů do tábora." Gedeón sestoupil se svým mládcem Púrou k vojenským hlídkám na pokraji tábora.

Jdg 7 12 Midjánci s Amálekem a se všemi syny východu leželi totiž v dolině v takovém množství jako kobylky, i jejich velbloudů byl bezpočet, takové množství jako písku na mořském břehu.

Jdg 7 13 Gedeón přišel, právě když jeden druhému vyprávěl sen. Povádal: "Považ, jaký jsem to měl sen! Na midjánský tábor se valil pecen ječného chleba; přivalil se ke stanu a vrazil do něho, až padl, úplně jej převrátil, že stan zůstal ležet."

Jdg 7 14 Jeho druh mu odpověděl: "To nemůže znamenat nic jiného než meč Izraelce Gedeóna, syna Jóášova. Bůh mu dal do rukou Midjánce i s celým táborem."

Jdg 7 15 Když Gedeón slyšel vyprávění tohoto snu i jeho výklad, poklonil se. Vrátil se do izraelského tábora a zvolal: "Vstaňte! Hospodin vám vydal do rukou tábor Midjánců!"

Jdg 7 16 Těch tři sta mužů rozdělil do tří oddílů, všem jim dal do rukou polnice a prázdné džbány a do džbánů pochodně.

Jdg 7 17 Poručil jim: "Sledujte mě a dělejte, co já. Hle, půjdu na okraj tábora, a co udělám, udělejte i vy."

Jdg 7 18 Až spolu s ostatními, kteří budou se mnou, zatroubím na polnici, zatroubíte i vy na polnici okolo celého tábora a zvoláte: "Za Hospodina a za Gedeóna!"

Jdg 7 19 Gedeón se sto muži, kteří byli s ním, přišli na okraj tábora na počátku prostřední noční hlídky, právě když střídali stráž. Zatroubili na polnice a rozbili džbány, které měli v rukou.

Jdg 7 20 Tři oddíly najednou zatroubily na polnice a rozbily džbány; do levé ruky uchopili pochodně, do pravé polnice, aby troubili, a zvolali: "Meč za Hospodina a za Gedeóna!"

Jdg 7 21 Zůstali stát kolem tábora, každý na svém místě. V celém táboře nastal divý spěch, zmateně pokřikovali a dávali se na útěk.

Jdg 7 22 Zatímco tři sta mužů troubilo na polnice, Hospodin obrátil v celém táboře meč jednoho proti druhému; tábor se dal na útěk do Bét-šity směrem k Seréře a k

ábelmechólskému břehu naproti Tabatu.

Jdg 7 23 Tu byli svoláni Izraelci z Neftalího, Ašera a celého Manasesa, aby

Mi djánce pronásledovali.

Jdg 7 24 Také po celém Efrajimském pohoří rozeslal Gedeón posly s výzvou: "Sestupte dolů proti Midjāncům a obsadte jordánské vody až k Bét-baře." Všichni Efrajimci byli přivoláni a obsadili jordánské vody až k Bét-baře.

Jdg 7 25 Přitom zajali dva midjánské velmože, Oréba (to je Havrana) a Zéba (to je Vlka). Oréba zabili na Havraní skále a Zéba zabili ve vlčím lisu, a pronásledovali Midjánce. Hlavu Orébovu a Zébovu přinesli Gedeónovi za Jordán.

Jdg 8 1 Efrajimští muži vytýkali Gedeónovi: "Cos nám to udělal, že jsi nás nepovolal, když jsi táhl do boje proti Midjāncům?" A ostře se s ním přeli.

Jdg 8 2 Ale on jim odpověděl: "Copak jsem teď učinil něco tak velikého jako vy? Což není Efrajimovo paběrkování lepší než Abiezerovo vinobraní?"

Jdg 8 3 Do vašich rukou vydal Bůh midjánské velmože Oréba a Zéba. Mohl jsem učinit něco tak velikého jako vy?" Když k nim promluvil toto slovo, jejich pobouření proti němu polevilo.

Jdg 8 4 Potom přišel Gedeón k Jordánu a přešel jej spolu se třemi sty muži, kteří byli s ním, unavenými pronásledováním.

Jdg 8 5 Vyzval muže ze Sukótu: "Dejte prosím několik bochníků chleba lidu, který jde za mnou. Jsou unaveni. Pronásleduji midjánské krále Zebacha a Salmunu."

Jdg 8 6 Sukótské velmožové mu však odpověděli: "To už je ruka Zebachova a Salmunova v tvých rukou, že máme dát chleba tvému voji?"

Jdg 8 7 Gedeón prohlásil: "Za tohle zmrskám vaše těla stepním trním a bodlácím, jen co mi dá Hospodin Zebacha a Salmunu do rukou."

Jdg 8 8 Odtud táhl do Penúelu a promluvil k nim stejně, avšak penúelské mužové mu odpověděli právě tak, jako odpověděli sukótské.

Jdg 8 9 Řekl tedy penúelským mužům: "Až se budu vracet v pokoji, rozbořím tuto věž."

Jdg 8 10 Zebach a Salmuna byli i se svým vojskem v Karkóru, asi s patnácti tisíci muži, se všemi, kteří zbyli z celého tábora synů východu; padlo sto dvacet tisíc mužů ozbrojených mečem.

Jdg 8 11 Gedeón táhl cestou kočovníků východně od Nóbachu a Jogbohy a přepadl tábor, právě když se tábor cítil v bezpečí.

Jdg 8 12 Zebach a Salmuna utíkali a on je pronásledoval. Oba midjánské krále, Zebacha a Salmunu, chytil a celý tábor vyděsil.

Jdg 8 13 Když se Gedeón, syn Joášův, vracel z bitvy naproti slunečnímu svahu,

Jdg 8 14 chytil jednoho mládence ze sukótských mužů a vyslýchal ho. On mu

sepsal sukótské velmože a starší, sedmdesát sedm mužů.

Jdg 8 15 Potom přišel k sukótským mužům a řekl: "Tu je Zebach a Salmuna, kvůli nimž jste mě potupili slovy: "To už je ruka Zebachova a Salmunova v tvých rukou, že máme dát tvým unaveným mužům chleba?"

Jdg 8 16 Vzal na stařešiny města stepní trní a bodláčí; tak dal sukótským mužům poučení.

Jdg 8 17 Potom rozbořil penúelskou věž a muže města pobil.

Jdg 8 18 Zebacha a Salmuny se otázal: "Co to bylo za muže, které jste povraždili na Táboru?" Odpověděli: "Byli podobní tobě, každý vypadal jako kralovic."

Jdg 8 19 Nato řekl: "To byli moji bratři, synové mé matky. Jakože živ je Hospodin, kdybyste je byli nechali naživu, nezabil bych vás."

Jdg 8 20 Poručil svému prvorozenému synu Jeterovi: "Vstaň a zabij je!" Ale mládenec nevytasil meč,

Jdg 8 21 protože se bál, byl to ještě chlapec. Tu řekli Zebach a Salmuna: "Vstaň sám a zasaď nám úder, vždyť jaký muž, taková jeho síla."

Jdg 8 22 Gedeón tedy vstal a zabil Zebacha a Salmunu a pobral měsíčky, které měli jejich velbloudi na krku.

Jdg 8 23 Izraelští muži požádali potom Gedeóna: "Buď naším vladařem, ty i tvůj syn i vnuk, protože jsi nás vysvobodil z rukou Midjānců."

Jdg 8 24 Ale Gedeón je odmítl: "Nebudu vaším vladařem, ani můj syn nebude vaším vladařem. Nad vámi bude vládnout Hospodin!"

Jdg 8 25 Dále jim Gedeón řekl: "Rád bych vás o něco požádal. Každý mi dejte ze své kořisti jeden nosní kroužek." Nepřátelé totiž měli zlaté nosní kroužky, byli to Izmaelci.

Jdg 8 26 Odpověděli: "Rádi dáme." Rozprostřeli plášť a každý tam hodil nosní kroužek ze své kořisti.

Jdg 8 27 váha zlatých nosních kroužků, které si vyžádal, byla tisíc sedm set šekelů zlata, kromě měsíčkovitých přívěsků, náušnic a purpurových rouch, která měli na sobě midjánští králové, a kromě ozdob, které měli na krku jejich velbloudi.

Jdg 8 28 Gedeón z toho udělal efóda vystavil jej ve svém městě, v Ofře. Tam za ním chodil smílnit celý Izrael, takže se stal Gedeónovi i jeho domu léčkou.

Jdg 8 29 Midján však byl před Izraelci pokořen a už se nikdy nevzpamatoval. Za dnu Gedeónových žila země v míru po čtyřicet let.

Jdg 8 30 Jerubaal, syn Joášův, pak odešel a usadil se ve svém domě.

Jdg 8 31 Gedeón měl sedmdesát synů, kteří vzešli z jeho beder; měl totiž mnoho žen.

Jdg 8 32 Také jeho žena na mu v Šekemu porodila syna; jemu dal jméno Abímelék.

Jdg 8 32 I zemřel Gedeón, syn Jóašův, v utěšeném stáří a byl pochován v hrobě svého otce Jóaše v abíezerské Ofře.

Jdg 8 33 Jakmile však Gedeón zemřel, Izraelci opět chodili smilnit k baalům a Baala smlouvy dokonce prohlásili za svého boha.

Jdg 8 34 Nepřipomínali si Hospodina, svého Boha, který je vytrhl z rukou všech jejich okolních nepřátel.

Jdg 8 35 Ani domu Jerubaala-Gedeóna neprojevovali vděčnost za všechno dobro, které pro Izraele vykonal.

Jdg 9 1 Abímelek, syn Jerubaalův, odešel do Šekemu, k bratrům své matky a promluvil k nim i k celé čeledi rodu své matky takto:

Jdg 9 2 "Předneste všem šekemským občanům: Co je pro vás lepší, aby nad vámi vládlo sedmdesát mužů, samí Jerubaalovci, anebo aby nad vámi vládl jediný muž? Pamatujte, že jsem vaše krev a vaše tělo."

Jdg 9 3 Bratři jeho matky přednesli o něm toto všechno všem šekemským občanům a ti se k Abímelekovi přiklonili, neboť si řekli: "Je to náš bratr."

Jdg 9 4 Potom mu vydali sedmdesát šekelů stříbra z chrámu Baala smlouvy; za ně si Abímelek najal lehkomyslné a bezohledné muže, aby ho provázeli.

Jdg 9 5 Vešel do otcovského domu v Ofře a povraždil na jednom kameni své bratry Jerubaalovce, sedmdesát mužů. Zbyl jen Jótam, nejmladší syn Jerubaalův, protože se ukryl.

Jdg 9 6 Všichni šekemští občané a všichni z domu Miló se shromáždili a prohlásili Abímeleka za krále při božišti u sloupu, který byl v Šekemu.

Jdg 9 7 Když to oznámili Jótamovi, šel a postavil se na vrchol u hory Gerizímu, hlasitě volal a mluvil k nim: "Slyšte mě, šekemští občané, a vás nechť slyší Bůh!

Jdg 9 8 Sešly se pospolu stromy, aby si nad sebou pomazaly krále. Vyzvaly olivu: "Kraluj nad námi!"

Jdg 9 9 Oliva jim však odpověděla: "Mám se vzdát své tučnosti, jíž se uctívají bohové i lidé, a kymáčet se nad stromy?"

Jdg 9 10 Stromy pak vyzvaly fík: "Pojď nad námi kralovat ty!"

Jdg 9 11 Fík jim však odpověděl: "Mám se vzdát své sladkosti a svých výborných plodů a kymáčet se nad stromy?"

Jdg 9 12 Stromy pak vyzvaly vinnou révu: "Pojď nad námi kralovat ty!"

Jdg 9 13 Vinná réva jim však odpověděla: "Mám se vzdát svého moštu, který je k radosti bohům i lidem, a kymáčet se nad stromy?"

Jdg 9 14 I vyzvaly všechny stromy trnitý keř: "Pojď nad námi kralovat ty!"

Jdg 9 15 A trnitý keř stromům odpověděl: "Jestliže mě doopravdy chcete pomazat za krále nad sebou, pojdte se schoulit do mého stínu! Jestliže však ne, vyšlehně z trnitého keře oheň a pozře i libanónské cedry!"

Jdg 9 16 Nuže: Jednali jste věrně a bezelstně, když jste si ustanovili za krále Abímeleka? Jednali jste dobře s Jerubaalem a s jeho domem? Jednali jste s ním podle toho, jak si zasloužil?

Jdg 9 17 Můj otec přece za vás bojoval s nasazením vlastního života a vytrhl vás z rukou Midjánců.

Jdg 9 18 Vy však jste dnes proti domu mého otce povstali, povraždili jste jeho syny, sedmdesát mužů, na jednom kameni, a ustanovili jste Abímeleka, syna jeho otrokyně, za krále šekemských občanů jen proto, že to je váš bratr.

Jdg 9 19 Jestliže jste tohoto dne jednali s Jerubaalem a s jeho domem věrně a bezelstně, radujte se z Abímeleka a také on ať se raduje z vás.

Jdg 9 20 Jestliže však nikoli, ať vyšlehně z Abímeleka oheň a pozře šekemské občany i dům Miló, pak ať vyšlehně oheň z šekemských občanů a z domu Miló a pozře Abímeleka."

Jdg 9 21 Poté se dal Jótam na útěk a uprchl před svým bratrem Abímelekem do Beěru, kde se usadil.

Jdg 9 22 Abímelek panoval nad Izraelem tři roky.

Jdg 9 23 Bůh poslal mezi Abímeleka a šekemské občany zlého ducha a šekemští občané se vůči Abímelekovi zachovali věrolomně.

Jdg 9 24 Tak násilí spáchané na sedmdesáti Jerubaalovcích a jejich prolitá krev dopadly na Abímeleka, jejich bratra, který je povraždil, i na šekemské občany za to, že ho podporovali, když vraždil své bratry.

Jdg 9 25 Šekemští občané postavili proti němu zálohy na vrcholcích hor a oloupili každého, kdo se ubíral cestou mimo ně. Bylo to hlášeno Abímelekovi.

Jdg 9 26 Tenkrát přišel Gaal, syn Ebedův, se svými bratry a dorazili do Šekemu. Šekemští občané k němu pojali důvěru.

Jdg 9 27 Vyšli na pole a sbírali na svých vinicích hrozny, lisovali je a uspořádali slavnost vinobraní, pak vešli do domu svého boha, hodovali, pili a zlořečili Abímelekovi.

Jdg 9 28 Přitom mluvil Gaal, syn Ebedův: "Kdo je Abímelek ve srovnání s Šekemem, že mu máme sloužit? Což to není syn Jerubaalův? A není u něho dozorcem Zebúl? Služte raději mužům Chamóra, otce Šekemova. Proč bychom my měli sloužit jemu?"

Jdg 9 29 Kdybych měl v rukou tento lid, Abímeleka bych odstranil." Vyzval Abímeleka: "Rozmnož své oddíly a vytáhni!"

Jdg 9 30 Jak uslyšel Zebúl, velitel města, řeč Gaala, syna Ebedova, vzplanul hněvem

Jdg 9 31 a tajně poslal k Abímelekovi posly se vzkazem: "Hle, do Šekemu přišel Gaal, syn Ebedův, se svými bratry a pobuřují proti tobě město.

Jdg 9 32 Povstaň teď v noci spolu s lidem, který je s tebou, a ukryj se v poli do zálohy.

Jdg 9 33 Za časného jitra při východu slunce přitrhneš k městu. On i jeho lid vyjdou k tobě a ty mu uděláš, co se tvé ruce naskytne."

Jdg 9 34 Abímelek v noci povstal, i všechen lid, který byl s ním, a rozestavili proti Šekemu do čtyř oddílů zálohy.

Jdg 9 35 Gaal, syn Ebedův, vyšel a stoupl si do vrat městské brány, právě když Abímelek se svým lidem povstal ze zálohy.

Jdg 9 36 Když Gaal uviděl ten lid, řekl Zebúlovi: "Hle, z hřebenů hor sestupuje nějaký lid!" Zebúl mu odpověděl: "vidíš stín hor a připadá ti jako mužové."

Jdg 9 37 Ale Gaal mluvil dál: "Hle, nějaký lid sestupuje z Pupku země a jeden oddíl přichází cestou od božíště mrakopravců."

Jdg 9 38 Tu mu řekl Zebúl: "Kdepak jsou teď tvé řeči? Vždyť jsi říkal: "Kdo je Abímelek, že bychom mu měli sloužit?" Ano, je to ten lid, který jsi tak podceňoval. Jen vytrhni a bojuj proti němu!"

Jdg 9 39 Gaal tedy vyšel v čele šekemských občanů, aby bojoval proti Abímelekovi,

Jdg 9 40 ale Abímelek ho zahnal na útěk, a mnoho skolených zůstalo ležet až po vrata brány.

Jdg 9 41 Abímelek se usadil v Arumě a Zebúl vypudil Gaala a jeho bratry ze Šekemu.

Jdg 9 42 Druhého dne vyšel lid na pole. Hlásili to Abímelekovi.

Jdg 9 43 Ten rozdělil lid do tří oddílů a ukryl se do zálohy v poli. Když uviděl, že lid vychází z města, zvedl se proti nim, aby je pobil.

Jdg 9 44 Abímelek a oddíly, které byly s ním, přitrhli a postavili se do vrat městské brány, kdežto na všechny, kdo byli na poli, přitrhly dva zbývající oddíly a pobily je.

Jdg 9 45 Po celý den bojoval Abímelek proti městu. Město dobyl a povraždil lid, který byl v něm, potom je rozbořil a posypal solí.

Jdg 9 46 Jak to uslyšeli všichni občané šekemské věže, vešli do sklepení domu boha smlouvy.

Jdg 9 47 Abímelekovi bylo hlášeno, že se tam shromáždili všichni občané šekemské věže.

Jdg 9 48 I vystoupil Abímelek se vším svým lidem na horu Salmón, uchopil sekeru, usekl ze stromu větev, zvedl ji a dal si ji na rameno. Lidu, který byl s ním, poručil: "Co jste viděli, že jsem udělal, udělejte rychle jako já!"

Jdg 9 49 Všechnen lid, každý z nich, usekli větve a šli za Abímelekem. Nakladli je na sklepení a zapálili je nad nimi. Tak zemřeli všichni muži šekemské věže, na tisíc mužů a žen.

Jdg 9 50 Potom táhl Abímelek do Tebesu, oblehl jej a dobyl.

Jdg 9 51 Uprostřed města byla pevná věž, kam utekli všichni mužové a ženy i všichni občané města. Zavřeli za sebou a vystoupili na střež věže.

Jdg 9 52 Abímelek přišel až k věži a bojoval proti ní. Přiblížil se ke vchodu do věže, aby založil požár.

Jdg 9 53 Vtom hodila nějaká žena Abímelekovi na hlavu mlýnský kámen a prorazila mu lebku.

Jdg 9 54 Rychle zavolał svého zbrojnoše a poručil mu: "vytas meč a usmrť mě, at' o mně neříkají: "Zabila ho žena!"" Mládenec jej tedy probodl a on zemřel.

Jdg 9 55 Když izraelští muži uviděli, že Abímelek zemřel, vrátil se každý do svého domova.

Jdg 9 56 Tak odplatil Bůh Abímelekovi za zločin, jehož se dopustil proti svému otci, když povraždil svých sedmdesát bratrů.

Jdg 9 57 Též všechny zločiny šekemských mužů obrátil Bůh na jejich hlavu. Postihlo je zlořečení Jótama, syna Jerubaalova.

Jdg 10 1 Po Abímelekovi povstal k vysvobozování Izraele Tóla, syn Púy, syna Dódova, muž z pokolení Isacharova. Sídlił v Šamíru v Efrajimském pohoří.

Jdg 10 2 Soudil Izraele třiaadvacet let. Když zemřel, byl pochován v Šamíru.

Jdg 10 3 Po něm povstal Jaír Gileádský. Soudil Izraele dvaadvacet let.

Jdg 10 4 Měl třicet synů, kteří jezdili na třiceti oslátkách a měli třicet měst; podle nich se nazývají Jaírovy vesnice až podnes; jsou v gileádské zemi.

Jdg 10 5 Když Jaír zemřel, byl pochován v Kamónu.

Jdg 10 6 Izraelci se dále dopouštěli toho, co je zlé v Hospodinových očích. Sloužili baalům a ašoretám i bohům aramejským a bohům sidónským, též bohům moábským a bohům Amónovců i bohům Pelištejců. Hospodina opustili a nesloužili mu.

Jdg 10 7 Hospodin proto vzplanul proti Izraeli hněvem a vydal jej napospas Pelištejcům a Amónovcům.

Jdg 10 8 Ti potírali a týrali Izraelce od toho roku po osmnáct let, i všechny Izraelce za Jordánem v zemi emorejské v Gileádu.

Jdg 10 9 Amónovci přešli Jordán, aby bojovali také proti Judovi a Benjamínovi i proti domu Efrajimovu. Na Izraele dolehlo veliké soužení.

Jdg 10 10 I upělil Izraelci k Hospodinu: "Zhřešili jsme proti tobě, opustili jsme

svého Boha a sloužili baalům."

Jdg 10 11 Hospodin řekl Izraelcům: "Což jsem vás nevysvobodil od Egyptanů, Emorejců, Amónovců a Pelištejců?
Jdg 10 12 Také Sidónci, Amálek a Maónci vás utlačovali, ale úpěli jste ke mně a já jsem vás vysvobozoval z jejich rukou.
Jdg 10 13 Vy jste mě však zase opustili a sloužíte jiným bohům, proto vás už nevysvobodím.
Jdg 10 14 Jděte si úpět k bohům, které jste si vybrali, ať vás v čas vašeho soužení vysvobodí!"
Jdg 10 15 Izraelci Hospodinu odpověděli: "Zhřešili jsme. Nalož s námi, jak sám uznáš za vhodné, jenom nás ještě tentokrát vyprosti!"
Jdg 10 16 Odstranili ze svého středu cizí bohy a sloužili Hospodinu. I ustrnul se nad bídou Izraele.
Jdg 10 17 Amónovci se svolali a utábořili se v Gileádu. Izraelci se také shromáždili a utábořili se v Mispě.
Jdg 10 18 Lid a gileádští velmožové se mezi sebou dohodli: "Ten, kdo zahájí boj proti Amónovcům, bude náčelníkem všech obyvatel Gileádu."
Jdg 11 1 Jiftách Gileádský byl udatný bohatýr. Byl synem nevěstky, zplozený Gileádem.
Jdg 11 2 Gileádovi porodila syny také vlastní žena. Když její synové dospěli, vypudili Jiftácha. Řekli mu: "Nemáš nárok na dědictví v domě našeho otce, protože jsi syn jiné ženy."
Jdg 11 3 Jiftách před svými bratry uprchl a usadil se v zemi Tóbu. Seběhli se k němu lehkomyšní muži a podnikali s ním výpady.
Jdg 11 4 Po nějaké době se Amónovci pustili do boje s Izraelem.
Jdg 11 5 Když už Amónovci s Izraelem bojovali, vypravili se gileádští starší pro Jiftácha do země Tóbu.
Jdg 11 6 Řekli mu: "Pojď, staň se naším vůdcem a budeme bojovat proti Amónovcům."
Jdg 11 7 Jiftách gileádským starším odpověděl: "Což právě vy jste mě z nenávisli nevypudili z otcovského domu? Jak to, že přicházíte ke mně teď, když jste v soužení?"
Jdg 11 8 Gileádští starší Jiftáchovi řekli: "Právě proto se teď obracíme na tebe, abys šel s námi a bojoval proti Amónovcům a byl náčelníkem nás, všech obyvatel Gileádu."
Jdg 11 9 Jiftách gileádským starším odpověděl: "Jestliže mě pohnete k návratu, abych bojoval proti Amónovcům, a Hospodin mi je vydá, budu vskutku vaším náčelníkem?"
Jdg 11 10 Gileádští starší se Jiftáchovi zavázali: "Ať Hospodin, který to slyší, je mezi námi svědkem, že všechno uděláme podle tvých slov."
Jdg 11 11 Jiftách tedy šel s gileádskými staršími a lid si jej ustanovil za náčelníka a vůdce. Jiftách pak přednesl celou svou záležitost před Hospodinem v Mispě.
Jdg 11 12 Potom vyslal Jiftách posly ke králi Amónovců se vzkazem: "Co máš proti mně, že jsi na mě přitáhl, abys bojoval proti mé zemi?"
Jdg 11 13 Král Amónovců Jiftáchovým poslům odpověděl: "Izrael přece při svém tažení z Egypta zabral mou zemi od Arnónu až k Jaboku, ba až k Jordánu. Vydej ji nyní po dobrém."
Jdg 11 14 Jiftách vyslal posly znovu ke králi Amónovců
Jdg 11 15 a vzkázal mu: "Toto praví Jiftách: Izrael nezabral zemi Moábců ani zemi Amónovců.
Jdg 11 16 Když táhl Izrael z Egypta, ubíral se pouští k Rákosovému moři, až přišel do Kádeše.
Jdg 11 17 Tenkrát vyslal Izrael posly k edómskému králi se žádostí: "Dovol, abych prošel tvou zemí", ale edómský král nechtěl ani slyšet. Poslal také k moábskému králi, ale ani on nesvolil. Proto zůstal Izrael v Kádeši.
Jdg 11 18 Potom táhl pouští a obešel edómskou a moábskou zemi, až dospěl na východ od moábské země. Utábořili se na druhém břehu Arnónu, vůbec na moábské území nevstoupili; Arnón tvoří totiž hranici Moábska.
Jdg 11 19 Izrael pak poslal posly k emorejskému králi Síchonovi, králi Chešbónu, a požádal ho: "Dovol, abychom prošli tvou zemí ke svému cíli!"
Jdg 11 20 Síchon však Izraeli nedůvěřoval, že by jeho územím jen prošel. Proto shromáždil všechny svůj lid, utábořili se v Jahse a zahájil s Izraelem boj.
Jdg 11 21 Ale Hospodin, Bůh Izraele, vydal Izraeli do rukou Síchona i všechny jeho lid, takže je pobili. Tak Izrael obsadil celou zemi Emorejců, kteří v té zemi sídlili.
Jdg 11 22 Obsadili celé území Emorejců od Arnónu až k Jaboku a od pouště až k Jordánu.
Jdg 11 23 Nuže, Hospodin, Bůh Izraele, vyhnal Emorejce před svým izraelským lidem. A ty bys to území chtěl obsadit?
Jdg 11 24 Jistě, můžeš obsadit zemi toho, koho ti podrobí tvůj bůh Kemóš. Ale zemi každého, koho před námi vyžene Hospodin, náš Bůh, obsadíme my.
Jdg 11 25 Nuže, jsi snad lepší než moábský král Balák, syn Sipórův? Pustil se on s Izraelem do sporu nebo do boje?
Jdg 11 26 Izrael sídlí v Chešbónu a jeho vesnicích, v Aróeru a jeho vesnicích i ve všech městech při Arnónu již tři sta let. Proč jste je za tu dobu nezabrali?"

Jdg 11 27 Pokud jde o mne, já jsem se proti tobě neprohřešil, avšak ty se dopouštíš zlého vůči mně, když se chystáš proti mně bojovat. Nechtě dnes Hospodin rozhodne mezi Izraelci a Amónovci jako soudce!"

Jdg 11 28 Ale král Amónovců nechtěl slyšet vzkaz, který mu Jiftách poslal.

Jdg 11 29 Tu spochýnil na Jiftáchovi duch Hospodinův a on táhl Gileádem a Manasesem do Mispy gileádské a z Mispy gileádské táhl proti Amónovcům.

Jdg 11 30 Jiftách složil Hospodinu slib: "Vydáš-li mi Amónovce opravdu do rukou,

Jdg 11 31 ten, kdo mi vyjde naproti z vrat mého domu, až se budu vracet v pokoji od Amónovců, bude patřit Hospodinu a toho obětují v zápalnou oběť."

Jdg 11 32 Nato táhl Jiftách do boje proti Amónovcům a Hospodin mu je vydal do rukou.

Jdg 11 33 Připravil jim zdrcující porážku mezi Aróerem a cestou do Minítu a až po Abel-keramím, totiž dvacetí městům. Tak byli Amónovci před syny Izraele pokořeni.

Jdg 11 34 Když přicházel Jiftách do Mispy ke svému domu, hle, vychází mu naproti s bubínky a s tancem jeho dcera. Měl jenom tu jedinou, kromě ní neměl syna ani dceru.

Jdg 11 35 Jak ji uviděl, roztrhl své roucho a zvolal: "Ach, má dcero, srazilas mě do prachu, uvrhla jsi mě do zkázy! Zavázal jsem se svými ústy Hospodinu a nemohu to vzít zpět."

Jdg 11 36 Ona mu odpověděla: "Můj otče, když ses svými ústy zavázal Hospodinu, učíš se mnou, co jsi vyřkl, za to, co Hospodin pro tebe učinil, abys mohl vykonat pomstu nad svými nepřáteli, nad Amónovci."

Jdg 11 37 Požádala pak svého otce: "Nechť je mi dovoleno toto: Ponech mi dva měsíce. Ráda bych odešla do hor a oplakávala se svými družkami své panenství."

Jdg 11 38 On jí řekl: "Jdi." Propustil ji na dva měsíce a ona odešla se svými družkami, aby na horách oplakávala své panenství.

Jdg 11 39 Po uplynutí dvou měsíců se vrátila k otci a on splnil slib, který o ní učinil. Muže nepoznala. V Izraeli se pak stalo zvykem,

Jdg 11 40 že izraelské dívky vycházívaly rok co rok po čtyři dny v roce opěvovat dceru Jiftácha Gileádského.

Jdg 12 1 I svolali se efrajimští muži a táhli k severu. Vyčítali Jiftáchovi: "Proč jsi táhl do boje proti Amónovcům a nezavolaš jsi nás, abychom šli s tebou? Zapálíme ti dům nad hlavou!"

Jdg 12 2 Jiftách jim odpověděl: "Já i můj lid jsme měli s Amónovci těžký spor. Ač jsem vás úpěnlivě volal, nevysvobodili jste mě z jejich rukou.

Jdg 12 3 Když jsem zjistil, že mě nevysvobodíte, nasadil jsem vlastní život a táhl jsem na Amónovce. A Hospodin mi je vydal do rukou. Proč jste tedy dnes na mě vytáhli? Abyste proti mně bojovali?"

Jdg 12 4 Jiftách shromáždil všechny gileádské muže, bojoval s Efrajimem a gileádští muži Efrajima pobili. Ti totiž říkali: "Vy Gileáďané jste efrajimští uprchlíci, zmítáte se mezi Efrajimem a Manasesem."

Jdg 12 5 Gileád dobyl na Efrajimovi jordánské brody. Když nyní řekl někdo z efrajimských uprchlíků: "Rád bych se přebrodlil", zeptali se ho gileádští muži: "Jsi Efratejec?" Jestliže odvětil "Nejsem",

Jdg 12 6 vyzvali ho: "Tak řekni šibboleť!" On však řekl: "Šibboleť" a nedokázal to přesně vyslovit. Tu ho popadli a zabili při jordánských brodech. Toho času padlo z Efrajima čtyřicet dva tisíce mužů.

Jdg 12 7 Jiftách soudil Izraele po šest let. I zemřel Jiftách Gileádský a byl pochován v jednom z gileádských měst.

Jdg 12 8 Po něm soudil Izraele Ibsán z Bét-lechemu.

Jdg 12 9 Měl třicet synů. Třicet dcer vyvdal jinam a třicet dívek přivedl svým synům odjinud. Soudil Izraele po sedm let.

Jdg 12 10 I zemřel Ibsán a byl pochován v Bét-lechemu.

Jdg 12 11 Po něm soudil Izraele Elón Zabulónský. Soudil Izraele po deset let.

Jdg 12 12 I zemřel Elón Zabulónský a byl pochován v Ajalónu v zabulónské zemi.

Jdg 12 13 Po něm soudil Izraele Abdón, syn Hiléla Pireatónského.

Jdg 12 14 Měl čtyřicet synů a třicet vnuků, kteří jezdili na sedmdesáti oslátkách. Soudil Izraele po osm let.

Jdg 12 15 I zemřel Abdón, syn Hiléla Pireatónského, a byl pochován v Pireatónu v efrajimské zemi v Amáleckém pohoří.

Jdg 13 1 Izraelci se dále dopouštěli toho, co je zlé v Hospodinových očích. Proto je Hospodin vydal na čtyřicet let do rukou Pelištejců.

Jdg 13 2 Byl jeden muž ze Soreje, z danovské čeledi, jménem Manóach. Jeho žena byla neplodná a nerodila.

Jdg 13 3 I ukázal se té ženě Hospodinův posel a řekl jí: "Hle, ty jsi neplodná, nerodila jsi, avšak otěhotníš a porodíš syna.

Jdg 13 4 Proto se teď měj na pozoru: nepij víno ani opojný nápoj a nejez nic nečistého.

Jdg 13 5 Hle, otěhotníš a porodíš syna, ale jeho hlavy se nesmí dotknout břitva; ten chlapec bude od mateřského života Boží zasvěcenec. On začne vysvobozovat Izraele z rukou Pelištejců."

Jdg 13 6 Žena přišla povědět svému muži: "Přišel ke mně muž Boží; vypadal jako Boží posel, tak byl hrozný. Ani jsem se ho nezeptala, odkud je, a on mi své jméno nepověděl.

Jdg 13 7 Řekl mi: "Hle, otěhotníš a porodíš syna. Nepij teď víno ani opojný nápoj a nejez nic nečistého, protože ten chlapec bude od mateřského života až do dne své smrti Boží zasvěcenec." "

Jdg 13 8 Manóach prosil Hospodina: "Dovol prosím, Panovníku, nechtě k nám znovu přijde muž Boží, kterého jsi poslal, a poučí nás, co máme dělat s chlapcem, který se má narodit."

Jdg 13 9 Bůh Manóacha vyslyšel a Boží posel přišel znovu k té ženě, právě když seděla na poli a její muž Manóach nebyl s ní.

Jdg 13 10 Žena rychle běžela povědět o tom svému muži. Řekla mu: "Ukázal se mi ten muž, který ke mně onehdy přišel."

Jdg 13 11 Manóach šel hned za svou ženou, přišel k tomuto muži a otázel se ho: "Jsi ty ten muž, který mluvil k této ženě?" On odpověděl: "Jsem."

Jdg 13 12 Manóach řekl: "Nuže, až se splní tvá slova, na co je nutno u toho chlapce dbát a co s ním máme činit?"

Jdg 13 13 Hospodinův posel Manóachovi odpověděl: "Ať se žena varuje všeho, o čem jsem jí řekl."

Jdg 13 14 Ať neokusí ničeho, co pochází z vinné révy. Nesmí pít víno ani opojný nápoj ani jíst něco nečistého. Ať bedlivě dbá na všechno, co jsem jí přikázal."

Jdg 13 15 Manóach řekl Hospodinovu poslu: "Dovol, abychom tě zdrželi a připravili ti kůzle."

Jdg 13 16 Ale Hospodinův posel Manóachovi odpověděl: "I kdybys mě zdržel, nejedl bych z tvého pokrmu. Chceš-li však připravit zápalnou oběť, oběťuj ji Hospodinu." Manóach totiž nevěděl, že je to posel Hospodinův.

Jdg 13 17 Manóach se ještě Hospodinova posla zeptal: "Jaké je tvé jméno? Rádi bychom tě poctili, až se splní tvá slova."

Jdg 13 18 Ale Hospodinův posel mu odpověděl: "Proč se ptáš na mé jméno? Je podí vuhodné."

Jdg 13 19 Manóach vzal tedy kůzle a oběť přídavnou a obětoval na té skále Hospodinu a ten před Manóachem a jeho ženou učinil podivuhodnou věc:

Jdg 13 20 Když totiž vystupoval plamen z oltáře k nebi, vystoupil v plameni z oltáře i Hospodinův posel. Jak to uviděli Manóach a jeho žena, padli tvářmi k zemi.

Jdg 13 21 Potom se už Hospodinův posel Manóachovi a jeho ženě neukázal. Tehdy Manóach poznal, že to byl posel Hospodinův,

Jdg 13 22 a řekl své ženě: "Určitě zemřeme, neboť jsme viděli Boha."

Jdg 13 23 Jeho žena mu však odpověděla: "Kdyby nás chtěl Hospodin usmrtit, nepřijal by od nás oběť zápalnou ani přídavnou, nebyl by nám toto všechno ukázal, ani by nám teď neoznámil něco takového."

Jdg 13 24 I porodila ta žena syna a dala mu jméno Samson. Chlapec vyrostl a Hospodin mu žehnal.

Jdg 13 25 A duch Hospodinův ho začal ponoukat v Danovském táboře mezi Soreou a Eštaólem.

Jdg 14 1 Samson sestoupil do Timnaty a spatřil v Timnatě ženu z pelištejských dcer.

Jdg 14 2 Když se vrátil, sdělil svému otci a matce: "V Timnatě jsem spatřil ženu z pelištejských dcer. Nuže, vezměte mi ji za ženu!"

Jdg 14 3 Ale otec s matkou mu bránili: "Což není žádná mezi dcerami tvých bratrů a všeho mého lidu, že si jdeš pro ženu mezi pelištejské neobřezance?" Samson však svému otci odpověděl: "Vezmi pro mne tuto, protože to je v mých očích ta pravá!"

Jdg 14 4 Otec s matkou netušili, že je to od Hospodina, že hledá záminku proti Pelištejcům; toho času totiž vládli nad Izraelem Pelištejci.

Jdg 14 5 I sestoupil Samson s otcem a matkou do Timnaty. Když přišli k timnatským vinicím, vyskočil náhle proti němu řvoucí mladý lev.

Jdg 14 6 Tu se ho zmocnil duch Hospodinův, že jej holýma rukama roztrhl jako kůzle. Otcí ani matce nepověděl, co udělal.

Jdg 14 7 Pak sestoupil dolů, aby se domluvil s tou ženou; v Samsonových očích to byla ta pravá.

Jdg 14 8 Když opět za čas šel, aby si ji vzal, odbočil podívat se na zabitého lva. A hle, ve lví zdechlině bylo včelstvo a med.

Jdg 14 9 Nabral si jej do hrsti a cestou jej jedl. Zašel k otci a matce a dal i jim, aby jedli; ale nepověděl jim, že med vybral ze lví zdechliny.

Jdg 14 10 I sestoupil jeho otec k té ženě a Samson tam uspořádal hostinu, jak to mládenci dělávali.

Jdg 14 11 Jakmile ho uviděli, vybrali třicet družbů, aby byli s ním.

Jdg 14 12 Samson jim řekl: "Chci vám dát hádanku. Jestli mi ji dokážete za sedm dní hostiny rozluštit a uhodnete její smysl, dám vám třicet košíl a třicately sváteční šaty.

Jdg 14 13 Jestli mi ji však nebudete moci rozluštit, dáte vy mně třicet košíl a třicately sváteční šaty." Souhlasili s ním: "Dej nám svou hádanku, ať si ji poslechneme."

Jdg 14 14 Řekl jim tedy: "Ze žrouta vyšel pokrm, ze siláka vyšla sladkost."

Jdg 14 15 Po tři dny nebyli s to hádanku rozluštit. Sedmého dne navedli Samsonovu ženu: "Přemluv svého muže, ať nám hádanku prozradí! Jinak tě i s domem tvého otce upálíme. To jste nás sem pozvali, abyste nás obrali?"

Jdg 14 16 I vyčítala ta žena s pláčem Samsonovi: "Chováš vůči mně jenom

nenávist, nemáš mě rád! Dals hádanku synům mého lidu a neprozradil jsi mi ji." Odpověděl jí: "Ani svému otci a své matce jsem ji neprozradil, a tobě bych ji měl prozradit?"

Jdg 14 17 Ale ona na něj s pláčem naléhala po celých sedm dní hostiny, že jí to sedmého dne prozradil. Tolik ho obtěžovala. A ona prozradila hádanku synům svého lidu.

Jdg 14 18 Sedmého dne, ještě před západem slunce, mu řekli mužové města: "Co je sladší než med, co je silnější než lev?" Odpověděl jim: "Kdybyste neorali mou jalovici, moji hádanku byste neuhodli."

Jdg 14 19 Tu se ho zmocnil duch Hospodinův, sestoupil do Aškalónu a pobil tam třicet mužů. Pobral jim jejich výstroj a dal sváteční šaty těm, kdo rozluštili hádanku. S planoucím hněvem se pak vrátil do otcovského domu.

Jdg 14 20 Samsonovu ženu dostal jeden z družbů, který mu byl druhem.

Jdg 15 1 Po nějakém čase, ve dnech, kdy se žala pšenice, navštívil Samson svou ženu a přinesl darem kozlíka. Řekl: "Rád bych vešel do pokojíku ke své ženě." Ale její otec mu nedovolil vejít

Jdg 15 2 a namítl: "Myslil jsem, že k ní chováš nenávist, tak jsem ji dal tvému družbovi. Což není její mladší sestra hezcí? Může být tvá místo ní!"

Jdg 15 3 Ale Samson jim odvětil: "Tentokrát budu vůči Pelištejcům bez viny, když jim provedu něco zlého."

Jdg 15 4 Odešel a pochytil tři sta lišek. Potom vzal pochodně, otočil vždy dvě lišky ocasy k sobě a mezi ně připevnil pochodeň.

Jdg 15 5 Pochodně zapálil a lišky pustil do nepožatého obilí Pelištejců. Zapálil jak kopky, tak nepožaté obilí, dokonce i vinice a olivy.

Jdg 15 6 Pelištejci se vyptávali: "Kdo tohle udělal?" Rozkřiklo se: Samson, zet Timnatana, za to, že mu vzal ženu a dal ji jeho družbovi. I přitáhli Pelištejci a upálili ji i s jejím otcem.

Jdg 15 7 Tu jim Samson řekl: "Když takhle jednáte, neustanu, dokud nad vámi nevykonám pomstu."

Jdg 15 8 Bil je hlava nehlava a způsobil jim zdrcující porážku. Potom sestoupil a usadil se ve skalní strži Étamu.

Jdg 15 9 Ale Pelištejci přitáhli a utábořili se v Judsku; rozložili se v Lechí.

Jdg 15 10 Judští muži se ptali: "Proč jste na nás přitáhli?" Odpověděli: "Přitáhli jsme spoutat Samsona a naložit s ním stejně, jako on nakládal s námi."

Jdg 15 11 I sestoupilo tři tisíce judských mužů ke skalní strži Étamu a řekli Samsonovi: "Copak nevíš, že nad námi vládnou Pelištejci? Cos nám to provedl?" Odvětil jim: "Jak jednali oni se mnou, tak jsem já jednal s nimi."

Jdg 15 12 Řekli mu: "Sestoupili jsme, abychom tě spoutali a vydali do rukou Pelištejců." Samson je požádal: "Odprisáhněte mi, že se na mě nevrhnete vy sami!"

Jdg 15 13 Přislíbili mu: "Nevrhne se na tebe. Jenom tě pevně spoutáme a vydáme do jejich rukou, určitě tě neusmrtíme." Spoutali ho dvěma novými provazy a odvedli ho od skály.

Jdg 15 14 Když přišel do Lechí, Pelištejci ho přivítali válečným pokřikem. Tu se ho zmocnil duch Hospodinův a provazy na jeho pažích byly jako nitě, které sežehl oheň. Pouta mu na rukou povolila.

Jdg 15 15 Našel čerstvou oslí čelist, popadl ji do ruky a pobil jí tisíc mužů.

Jdg 15 16 I řekl Samson: "Oslí čelisti jsem pobil hromadu, dvě hromady, oslí čelisti jsem pobil tisíc mužů."

Jdg 15 17 Když domluvil, odhodil čelist. To místo nazval Rámat-lechí (to je výšina čelisti).

Jdg 15 18 Dostal pak nesmírnou žízeň a volal k Hospodinu. Řekl: "Ty jsi způsobil skrze svého služebníka toto velké vysvobození. A teď mám umřít žízní a upadnout do rukou neobřezanců?"

Jdg 15 19 I rozpoltil Bůh skalní kotlinu v Lechí a vytryskla z ní voda. Napil se, okřál na duchu a ožil. Proto nazval to místo Pramen volajícího; ten je v Lechí dodnes.

Jdg 15 20 Soudil Izraele za dnů Pelištejců po dvacet let.

Jdg 16 1 Pak se Samson odebral do Gázy. Spatřil tam ženu nevěstku a vešel k ní.

Jdg 16 2 Obyvatelům Gázy bylo oznámeno: "Přišel sem Samson." Obcházelí kolem a číhali na něho celou noc v městské bráně. Po celou noc tiše vyčkávali. Řekli: "Až nastane jitro, zabijeme ho."

Jdg 16 3 Ale Samson ležel jen do půlnoci. O půlnoci vstal, vysadil křídla vrat městské brány s oběma veřejemi, vytrhl je i se závorou, vložil si je na ramena a vynesl je na vrchol hory ležící směrem k Chebrónu.

Jdg 16 4 Potom se zamiloval do ženy v Hroznovém úvalu. Jmenovala se Delíla.

Jdg 16 5 I přišla k ní pelištejská knížata se žádostí: "Hleď na něm vymámit, v čem spočívá jeho veliká síla, jak bychom ho přemohli a spoutali a zneškodnili. Každý z nás ti dá tisíc sto šekelů stříbra."

Jdg 16 6 Delíla tedy naléhala na Samsona: "Prozraď mi přece, v čem spočívá tvá veliká síla a čím tě spoutat, abys byl zneškodněn?"

Jdg 16 7 Samson jí řekl: "Kdyby mě spoutali sedmi syrovými houžvemi, které ještě nevyschly, zeslábl bych a byl bych jako kterýkoli člověk."

Jdg 16 8 Pelištejská knížata jí donesla sedm syrových houžví, které ještě nevyschly, a ona ho jimi spoutala.

Jdg 16 9 Přitom u ní v pokojíku na něj číhali. Pak křikla na Samsona: "Samsone,

jdou na tebe Pelištejci!" Tu zpřetrhal houžve, jako se trhá šňůrka z koudele, když ji sežehne oheň, a nevyšlo najevo, v čem spočívá jeho síla.

Jdg 16 10 Delíla naléhala na Samsona: "Vidíš, jak jsi mě obelstil a vykládals mi lži. Teď mi však prozraď, čím bys mohl být spoután."

Jdg 16 11 Odpověděl jí: "Kdyby mě pevně spoutali novými provazy, jichž se dosud nepoužilo, zeslábl bych a byl bych jako kterýkoli člověk."

Jdg 16 12 I vzala Delíla nové provazy, spoutala ho jimi a křikla na něho: "Samsone, jdou na tebe Pelištejci!" Přitom v pokojíku na něj číhali. Tu strhal provazy s paží jako nitě.

Jdg 16 13 Delíla vyčítala Samsonovi: "I teď jsi mě obelstil a vykládáš mi lži. Prozraď mi, čím bys mohl být spoután!" Odpověděl jí: "Kdybys vpletla mých sedm pramenů vlasů do osnovy."

Jdg 16 14 Učinila tak, upevnila kolíkem a křikla na něho: "Samsone, jdou na tebe Pelištejci!" Prociťl ze spánku a vytrhl kolík, vratidlo i osnovu.

Jdg 16 15 Zase mu vytýkala: "Jak můžeš říkat: "Miluji tě", když tvé srdce není při mně! Už třikrát jsi mě obelstil a neprozradils mi, v čem je tvá veliká síla."

Jdg 16 16 Když ho po celé dny obtěžovala svými řečmi a dotírala na něho, že z toho byl až k smrti unaven,

Jdg 16 17 otevřel jí své srdce dokořán a řekl jí: "Nikdy se nedotkla mé hlavy břitva, protože jsem od života své matky Boží zasvěcenec. Kdybych byl oholen, má síla by ode mne odstoupila, zeslábl bych a byl bych jako každý člověk."

Jdg 16 18 Delíla viděla, že jí otevřel své srdce dokořán, a poslala pelištejským knížatům vzkaz: "Tentokrát přijďte, neboť mi otevřel své srdce dokořán." Pelištejská knížata k ní tedy přišla a přinesla s sebou stříbro.

Jdg 16 19 Ona ho uspała na klíně, zavolala jednoho muže a dala oholit sedm pramenů vlasů na jeho hlavě. Tak se stala příčinou jeho ponížení. Jeho síla od něho odstoupila.

Jdg 16 20 Křikla: "Samsone, jdou na tebe Pelištejci!" Prociťl ze spánku a pomyslí si: "Dostanu se z toho jako dosud vždycky a pouta setřesu." Nevěděl, že Hospodin od něho odstoupil.

Jdg 16 21 Pelištejci se ho zmocnili, vypíchli mu oči a odvěkli ho do Gázy, kde ho spoutali dvojítm bronzovým řetězem. Ve vězení musel mlít.

Jdg 16 22 Ale vlasy na hlavě mu začaly hned po oholení dorůstat.

Jdg 16 23 Pelištejská knížata se shromáždila, aby obětovala velkou oběť svému bohu Dágonovi a aby se oddala radovánkám. Řekli: "Náš bůh nám vydal do rukou Samsona, našeho nepřítele."

Jdg 16 24 Když ho lid viděl, vychvaloval svého boha. Volali: "Náš bůh nám vydal do rukou našeho nepřítele, pustošitele naší země, který mnoho našich skolil."

Jdg 16 25 Rozjařili se a křičeli: "Zavolejte Samsona, ať nám poslouží k nevázaným hrám!" Zavolali tedy Samsona z vězení, aby si s ním nevázaně pohrávali. Postavili ho mezi sloupy.

Jdg 16 26 Samson požádal mládence, který jej vedl za ruku: "Pust' mě, ať mohu ohmatat sloupy, na nichž budova spočívá, a oprít se o ně!"

Jdg 16 27 Dům byl plný mužů i žen, byla tam všechna pelištejská knížata. I na střeše bylo na tři tisíce mužů a žen, hodlajících přihlížet nevázaným hrám se Samsonem.

Jdg 16 28 I volal Samson k Hospodinu a prosil: "Panovníku Hospodine, rozpomeň se na mne a dej mi prosím jen ještě tentokrát sílu, Bože, abych rázem mohl vykonat na Pelištejcích pomstu za svoje oči!"

Jdg 16 29 Pak Samson pevně objal oba prostřední sloupy, na nichž budova spočívá, a vzepřel se proti nim, proti jednomu pravicí a proti druhému levicí.

Jdg 16 30 A řekl: "Ať zhynu zároveň s Pelištejci!" Napnul sílu, a dům se zřítíl na knížata i na všechny lid, který byl v něm, takže mrtvých, které usmrtil umíraje, bylo víc než těch, které usmrtil zažíva.

Jdg 16 31 I sestoupili jeho bratři a celý jeho dům, vynesli ho, vrátili se a pochovali ho mezi Soreou a Eštaólem v hrobě jeho otce Manóacha. Soudil Izraele po dvacet let.

Jdg 17 1 Byl jeden muž z Efrajimského pohoří jménem Míkajáš.

Jdg 17 2 Přiznal se své matce: "Těch tisíc sto šekelů stříbra, které ti byly vzaty, pro něž jsi dokonce vyřkla přede mnou kletbu, to stříbro je u mne, já jsem je vzal." Tu jeho matka řekla: "Můj synu, buď požehnán Hospodinu!"

Jdg 17 3 Vrátil matce těch tisíc sto šekelů stříbra a matka prohlásila: "To stříbro jsem celé zasvětila Hospodinu. Předávám je tobě, můj synu, abys z něho dal udělat sochu tesanou a litou. Dávám ti je nyní zpátky."

Jdg 17 4 Ale on vrátil stříbro své matce. I vzala dvě stě šekelů stříbra a dala je zlatníkovi; udělal z nich sochu tesanou a litou, která pak byla v Míkově domě.

Jdg 17 5 Ten muž, Míka, měl totiž svatyni. Udělal efód a domácí bůžky a pověřil jednoho ze svých synů, aby mu sloužil jako kněz.

Jdg 17 6 V těch dnech neměli v Izraeli krále. Každý dělal, co uznal za správné.

Jdg 17 7 Byl jeden mládenec z judského Betléma, z Judovy čeledi; byl to Lévíjec a pobýval tam jako host.

Jdg 17 8 Ten muž odešel z města, z judského Betléma, aby pobýval jako host, kde se mu naskytne. Při svém putování došel na Efrajimské pohoří k Míkovu domu.

Jdg 17 9 Míka se ho otázal: "Odkud přicházíš?" Odpověděl mu: "Jsem Lévíjec z

judského Betléma a putuji, abych pobýval jako host, kde se mi naskytne."

Jdg 17 10 Míka mu navrhl: "Zůstaň u mne a budeš mi otcem a knězem. Budu ti za to dávat deset šekelů stříbra ročně, ošacení a stravu." Lévijec na to přistoupil.

Jdg 17 11 Přivoliť zůstat u toho muže. A byl mu mládenec jako jeden z jeho synů.

Jdg 17 12 Míka lévijského mládence pověřil, aby mu sloužil jako kněz; zůstal tedy v Míkově domě.

Jdg 17 13 Míka si řekl: "Nyní vím, že mi Hospodin bude prokazovat dobro, neboť mám za kněze lévijsce."

Jdg 18 1 v oněch dnech neměli v Izraeli krále. Kmen Danovců si tehdy hledal dědičný podíl, aby se mohl usadit, protože mu až po onen den nepřípadl mezi izraelskými kmeny žádný dědičný podíl.

Jdg 18 2 Danovci tedy vyslali ze své čeledi pět mužů, chrabrých bojovníků, ze svých končin, ze Soreje a Eštaólu, aby jako zvědové prozkoumali zemi. Poručili jim: "Jděte prozkoumat zemi." I přišli na Efrajimské pohoří až k Míkovu domu a přenocovali tam.

Jdg 18 3 Když byli u Míkova domu, poznali po řeči lévijského mládence. Odbočili tam a zeptali se ho: "Kdo tě sem přivedl? Co tady děláš? Co tu pohledáváš?"

Jdg 18 4 Odpověděl jim: "Tak a tak to se mnou vyjednal Míka. Najal mě, abych mu sloužil jako kněz."

Jdg 18 5 Poprosili ho: "Doptej se teď Boha, abychom věděli, zdaří-li se nám cesta, na kterou jsme se vydali."

Jdg 18 6 Kněz jim řekl: "Jděte v pokoji. Nad cestou, na kterou jste se vydali, bdí Hospodin."

Jdg 18 7 Těch pět mužů tedy šlo dál, až přišli do Lajiše. Spatřili město žijící si v bezpečí po způsobu Sidónců a v něm klidný a bezstarostný lid. Nebylo v zemi nikoho, kdo by je potupil, nebylo uchvatitele moci. Od Sidónců byli daleko a s nikým neměli žádnou dohodu.

Jdg 18 8 Zvědové se vrátili ke svým bratrům do Soreje a Eštaólu. Bratří se jich zeptali: "Jak jste pořídili?"

Jdg 18 9 Odpověděli: "Vzhůru, vytáhneme proti nim! Viděli jsme tu zemi, je velmi dobrá. Vy otálíte? Nerozpakujte se tam vtrhnout a tu zemi obsadit."

Jdg 18 10 Přijďte tam k bezstarostnému lidu. Země je na všechny strany otevřená, Bůh vám ji vydal do rukou. Je to místo, kde není nedostatek v ničem, co může země dát."

Jdg 18 11 Tak vyrazilo odtamtud z čeledi Danovců, ze Soreje a Eštaólu, šest set válečně vyzbrojených mužů.

Jdg 18 12 Táhlí vzhůru a utábořili se v Kirjat-jearímu v Judsku. Proto se to místo nazývá Danovský tábor až dodnes; je za Kirjat-jearímem.

Jdg 18 13 Odtud se ubírali přes Efrajimské pohoří, až došli k Míkovu domu.

Jdg 18 14 Tu promluvil těch pět mužů, kteří jako zvědové prošli lajišskou zemi. Řekli svým bratrům: "Zdalipak víte, že v těchto domech je efód a domácí bůžci i socha tesaná a litá? Teď víte, co máte udělat."

Jdg 18 15 Odbočili tam, přišli k domu lévijského mládence, k Míkovu domu, a pozdravili ho přáním pokoje.

Jdg 18 16 Oněch šest set válečně vyzbrojených mužů zůstalo stát při vchodu do brány; byli to Danovci.

Jdg 18 17 Pak vystoupilo těch pět mužů, kteří jako zvědové prošli zemi, vešli tam a vzali tesanou sochu, efód a domácí bůžky i sochu litou, zatímco kněz stál u vchodu do brány se šesti sty válečně vyzbrojenými muži.

Jdg 18 18 Když vešli do Míkova domu a vzali tesanou sochu, efód a domácí bůžky i sochu litou, otázal se jich kněz: "Co to děláte?"

Jdg 18 19 Odpověděli mu: "Mlč, buď zticha a pojď s námi; budeš nám otcem a knězem. Je lepší být knězem domu jediného muže, anebo být knězem kmene a čeledi v Izraeli?"

Jdg 18 20 Knězi se to zalíbilo, vzal efód a domácí bůžky i tesanou sochu a vstoupil mezi lid.

Jdg 18 21 Nato se obrátili k odchodu. Děti, dobytek i cenný majetek umístili dopředu.

Jdg 18 22 Byli už daleko od Míkova domu, když byli přivoláni muži z domů, které stály při domě Míkově. Dohonili Danovce

Jdg 18 23 a volali na ně. Přiměli je k tomu, že se otočili a otázali se Míky: "Co ti je, že jsi je přivolal?"

Jdg 18 24 Odpověděl: "Vzali jste mi bohy, které jsem si udělal, i kněze a odtáhli jste. Co mi ještě zbývá? A to se mě ptáte: "Co ti je?"

Jdg 18 25 Danovci jej okřikli: "Ať už za námi není slyšet tvůj hlas! Jinak se na vás vrhnou rozhořčení muži a budeš smeten i se svým domem."

Jdg 18 26 Potom Danovci pokračovali v cestě. Míka viděl, že jsou silnější než on, obrátil se a vrátil do svého domu.

Jdg 18 27 Když tedy vzali, co si dal udělat Míka, i kněze, kterého měl, přitáhli na Lajiš, na klidný a bezstarostný lid. Pobili je ostrým mečem a město vypálili.

Jdg 18 28 Nebylo nikoho, kdo by je vysvobodil, protože město bylo daleko od Sidónu a s nikým neměli žádnou dohodu. Leželo v dolině u Bét-rechóbu. Danovci pak město opět vystavěli a osídlili.

Jdg 18 29 Pojmenovali město Dan podle jména svého praotce Dana, který se narodil Izraelovi; původně se ovšem jmenovalo Lajiš.

Jdg 18 30 Danovci si tam postavili tu tesanou sochu a Jónatan, syn Geršóma, syna Mojžíšova, i jeho potomci byli kněžími kmene Danovců až do dne, kdy byli ze země vysídleni.

Jdg 18 31 Míkovu tesanou sochu, kterou si dal udělat, tam měli umístěnu po celou dobu, kdy byl dům Boží v Šílu.

Jdg 19 1 V těch dnech, kdy neměli v Izraeli krále, pobýval nějaký lévijec jako host v odlehlých končinách Efrajimského pohoří. Vzal si za ženinu jakousi ženu z judského Betléma.

Jdg 19 2 Ale ženina se proti němu provinila smilstvem a odešla od něho do otcovského domu, do judského Betléma. Byla tam po dobu čtyř měsíců.

Jdg 19 3 Její muž se za ní vypravil, aby jí domluvil a pohnul ji k návratu. Měl s sebou svého mládence a pár oslů. Ona ho uvedla do otcovského domu. Jakmile ho dívčin otec spatřil, šel mu radostně vstříc.

Jdg 19 4 Pak ho jeho tchán, dívčin otec, zdržoval, takže u něho zůstal tři dny. Jedli a pili a nocovali tam.

Jdg 19 5 Čtvrtého dne za časného jitra, když se zvedl k odchodu, řekl dívčin otec svému zeti: "Posilni se soustem chleba a potom půjdete."

Jdg 19 6 Tak zůstali a oba spolu jedli a pili. Potom dívčin otec vybídl muže: "Buď tak laskav, zůstaň ještě přes noc a buď dobré mysli."

Jdg 19 7 Když se muž přece zvedl k odchodu, přinutil ho jeho tchán, že tam opět zůstal přes noc.

Jdg 19 8 Pátého dne za časného jitra chtěl odejít, ale dívčin otec na něho zase naléhal: "Posilni se prosím!" Pozdrželi se, až den pokročil, a oba pojedli.

Jdg 19 9 Potom se muž se svou ženinou a mládcem zvedl k odchodu. Jeho tchán, dívčin otec, mu však řekl: "Pohleď, den se schyluje k večeru. Zůstaňte přes noc. Den se přece sklání. Přenocuj zde a buď dobré mysli. Zítra za časného jitra se vydáš na cestu a půjdeš ke svému stanu."

Jdg 19 10 Avšak muž nechtěl zůstat přes noc, zvedl se k odchodu a došel se svým párem osedlaných oslů a se svou ženinou až naproti Jebúsu, což je Jeruzalém.

Jdg 19 11 Když byli u Jebúsu, den téměř minul. Tu navrhl mládenec svému pánu: "Pojď prosím, uchýlíme se do tohoto jebúsejského města a přenocujeme v něm."

Jdg 19 12 Ale jeho pán mu odpověděl: "Neuchýlíme se do cizího města, které nepatří Izraelcům. Půjdeme dál do Gibeje."

Jdg 19 13 A pobídl mládence: "Pojď, abychom se přiblížili k některému z těch míst a mohli přenocovat v Gibeji nebo v Rámě."

Jdg 19 14 Šli tedy dál. Slunce už zapadlo, když byli u benjamínské Gibeje.

Jdg 19 15 Uchýlili se tam a vstoupili do Gibeje, aby přenocovali. Když tam lévijec přišel, usadil se na městském prostranství, ale nebyl tu nikdo, kdo by jej přijal na noc do domu.

Jdg 19 16 Večer se vracel z práce na poli nějaký starý muž. Pocházel z Efrajimského pohoří a pobýval v Gibeji jako host; mužové toho místa byli Benjamínovci.

Jdg 19 17 Rozhlédl se a spatřil na městském prostranství počestného. I otázal se ten starý muž: "Kam jdeš a odkud přicházíš?"

Jdg 19 18 Odpověděl mu: "Ubíráme se z judského Betléma do odlehlých končin Efrajimského pohoří, odkud pocházím. Šel jsem do judského Betléma; chodím sloužit do Hospodiniho domu. Tady však není nikdo, kdo by mě přijal do domu."

Jdg 19 19 A přitom mám jak slámu a obrok pro své osly, tak chléb a víno pro sebe i pro tvou služebnici a pro mládence, který je s tvými služebníky. V ničem nemáme nedostatek."

Jdg 19 20 Starý muž mu pravil: "Pokoď se! Klidně mi přenech starost o všechno, co potřebuješ. Jenom nezůstávej přes noc zde na prostranství."

Jdg 19 21 Uvedl ho do svého domu a pro osly připravil krmivo. Umyli si nohy, jedli a pili.

Jdg 19 22 Byli dobré mysli, avšak hle, mužové města, muži ničemníci, obklíčili dům, tloukli na dveře a vyzývali toho starého muže, hospodáře: "Vyveď muže, který vešel do tvého domu, ať ho poznáme!"

Jdg 19 23 Tu k nim ten hospodář vyšel a domlouval jim: "Ne tak, moji bratři! Nedopustíte se přece něčeho tak zlého! Vždyť tento muž vešel do mého domu. Nesmíte spáchat takovou hanebnost!"

Jdg 19 24 Tady je má dcerka, panna, a jeho ženina. Hned je vyvedu. Můžete je zneužít a nakládat s nimi, jak se vám zlíbí, ale vůči tomuto muži nesmíte spáchat takovou hanebnost."

Jdg 19 25 Ti muži ho však nechtěli ani slyšet. Proto popadl ten muž svou ženinu a vyvedl ji ven. Obcovali s ní a zneužívali ji celou noc až do rána; propustili ji, teprve když vzešla jitřenka.

Jdg 19 26 Za ranního rozbřesku se ta žena dovrátila zpět, zhroutila se u vchodu do domu muže, kde byl její pán, a zůstala ležet až do světla.

Jdg 19 27 Ráno její pán vstal, otevřel domovní dveře a vyšel, aby se vydal na cestu. Tu spatřil ženu, svou ženinu, zhroutěnou u vchodu do domu, s rukama na prahu.

Jdg 19 28 Řekl jí: "Vstaň a půjdeme!" Ale nedostal odpověď. Naložil ji tedy na osla a vydal se na cestu k domovu.

Jdg 19 29 Když přišel do svého domu, vzal nůž, uchopil ženinu a rozsekal ji i s kostmi na dvanáct dílů a rozeslal ji po celém izraelském území.

Jdg 19 30 Kdokoli to viděl, říkal: "Něco takového se nestalo a nebylo spatřeno

ode dne, kdy Izraelci vyšli z egyptské země, až podnes. Uvažujte o tom, poraďte se a vyjádřete se!"

Jdg 20 1 I vytáhli všichni synové Izraele a shromáždila se celá pospolitost od Danu po Beer-šebu i gileádská země jako jeden muž k Hospodinu do Mispy.

Jdg 20 2 Dostavili se vůdcové všeho lidu i všechny izraelské kmeny do shromáždění Božího lidu, čtyři sta tisíc pěšáků ozbrojených meči.

Jdg 20 3 Benjamínovci slyšeli, že Izraelci přitáhli vzhůru do Mispy. Izraelci se tázali: "Mluvíte, jak došlo k takovému zločinu?"

Jdg 20 4 Nato odpověděl ten lévijec, muž zavražděné ženy: "Přišel jsem se svou ženinou přenocovat do benjamínské Gibeje.

Jdg 20 5 Gibejští občané však proti mně povstali a obklíčili mě v noci v tom domě. Měli v úmyslu mě zavraždit. A mou ženinu zneužili tak, že zemřela.

Jdg 20 6 Tu jsem vzal svou ženinu, rozsekal ji na díly a rozeslal je do všech krajů izraelského dědictví, neboť oni se dopustili v Izraeli mrzké hanebnosti.

Jdg 20 7 Vy všichni jste přece synové Izraele. Ujměte se věci a poraďte tady."

Jdg 20 8 Všechn lid povstal jako jeden muž a rozhodl: "Nikdo z nás neodejde do svého stanu, nikdo z nás se neuchýlí do svého domu,

Jdg 20 9 a s Gibeou naložíme takto: Potáhneme proti ní, jak určí los.

Jdg 20 10 Vybereme ve všech izraelských kmenech deset mužů ze sta, sto z tisíce a tisíc z deseti tisíců, aby opatrovali potravu pro lid, který přitáhne proti benjamínské Gibeji, aby jí odplatil za všechnu hanebnost, které se v Izraeli dopustila."

Jdg 20 11 Tak se shromáždili všichni muži k městu, semknuti jako jeden muž.

Jdg 20 12 Izraelské kmeny vyslaly muže do všech Benjamínových čeledí s dotazem: "Co je to za zločin, k němuž u vás došlo?"

Jdg 20 13 Ihned vydejte ty gibejské ničemy. Na smrt s nimi, ať odstraníme z Izraele zlořád!" Ale Benjamínovci nechtěli výzvy svých bratrů Izraelců uposlechnout.

Jdg 20 14 Shromáždili se z města do Gibeje, aby vytáhli do boje proti Izraelcům.

Jdg 20 15 Onoho dne bylo napočteno Benjamínovců z měst dvacet šest tisíc mužů ozbrojených meči, mimo sedm set vybraných mužů napočtených z obyvatelů Gibeje.

Jdg 20 16 Ze všeho toho lidu bylo sedm set vybraných mužů leváků; každý z nich vrhal kameny prakem navlas přesně a neminul se.

Jdg 20 17 Izraelských mužů, bez Benjamínců, bylo napočteno čtyři sta tisíc mužů ozbrojených meči, sami bojovníci.

Jdg 20 18 Zvedli se a táhli vzhůru do Bét-elu, aby se doptali Boha. I ptali se Izraelci: "Kdo z nás má táhnout do boje s Benjamínci první?" Hospodin odpověděl: "První bude Juda."

Jdg 20 19 Tak se Izraelci ráno zvedli a položili se proti Gibeji.

Jdg 20 20 Izraelští muži vytáhli do boje s Benjamínem a seřadili se k bitvě proti Gibeji.

Jdg 20 21 Tu z Gibeje vyrazili Benjamínci a vnesli onoho dne do Izraele zkázu; srazili k zemi dvaadvacet tisíc mužů.

Jdg 20 22 Ale lid, izraelští muži, se vzchopili a opět se seřadili k boji na místě, na němž se seřadili prvního dne.

Jdg 20 23 Předtím však Izraelci táhli vzhůru do Bét-elu a plakali před Hospodinem až do večera; potom se Hospodina doptali: "Máme znovu podstoupit boj se syny svého bratra Benjamína?" Hospodin odpověděl: "Táhněte proti němu!"

Jdg 20 24 Druhého dne se Izraelci utkali s Benjamínci.

Jdg 20 25 Ale i druhého dne proti nim vyrazil Benjamín z Gibeje a znovu vnesli mezi Izraelce zkázu; srazili k zemi osmnáct tisíc mužů, ačkoli všichni byli ozbrojeni meči.

Jdg 20 26 I táhli všichni Izraelci, totiž všechen lid, vzhůru a přišli do Bét-elu. Plakali a seděli tam před Hospodinem a postili se onoho dne až do večera; přitom přinášeli Hospodinu oběti zápalné a pokojné.

Jdg 20 27 Pak se Izraelci doptali Hospodina; byla tam totiž v té době schrána Boží smlouvy

Jdg 20 28 a v té době stával před ní Pinchas, syn Eleazara, syna Áronova. Tázali se: "Máme pokračovat dál ve válečném tažení proti synům svého bratra Benjamína, anebo toho máme nechat?" Hospodin odpověděl: "Vytáhněte, neboť zítra ti je vydám do rukou."

Jdg 20 29 Izrael tedy položil proti Gibeji ze všech stran zálohy.

Jdg 20 30 Třetího dne táhli Izraelci vzhůru proti Benjamíncům a seřadili se proti Gibeji jako už dvakrát předtím.

Jdg 20 31 Benjamínci vyrazili proti lidu, dali se odlákat od města a začali jako po dvakrát předtím bít a pobíjet některé z lidu. Na silnicích, z nichž jedna vystupuje do Bét-elu a druhá do Gibeje, padlo v poli asi třicet mužů z Izraele.

Jdg 20 32 Benjamínci si řekli: "Zase jsme je porazili jako předtím." Izraelci totiž řekli: "Utíkejme a odlákejme je od města k silnicím!"

Jdg 20 33 Tu se všichni izraelští muži zvedli ze svého místa a seřadili se v Baal-támaře, zatímco izraelská záloha se vyrojila ze svého stanoviště na Gibejské planině.

Jdg 20 34 Proti Gibeji nyní nastoupilo deset tisíc mužů vybraných ze všeho Izraele a nastal urputný boj. Benjamínci ovšem nevěděli, že jim hrozí záhuba.

Jdg 20 35 I porazil Hospodin Benjamína před Izraelem. Izraelci vnesli onoho dne do Benjamína zkázu; padlo dvacet pět tisíc sto mužů, všichni ozbrojeni meči.

Jdg 20 36 Benjamínci viděli, že jsou poraženi. Izraelští muži vyklizovali před

Benjamínem prostor, protože spoléhali na zálohu, kterou zřídili proti Gibeji.
Jdg 20 37 Muži ze zálohy přispěchali a zaútočili na Gibeu. Záloha přitáhla a vybila celé město ostrým mečem.
Jdg 20 38 Izraelští muži byli domluveni se zálohou, že jim dá znamení dýmem vystupujícím z města.
Jdg 20 39 Proto se izraelští muži v bitvě obrátili k Benjamíncům zády. Benjamín začal pobíjet a dobíjet izraelské muže, asi třicet mužů. Řekli si: "Teď už jsme je nadobro porazili jako v první bitvě."
Jdg 20 40 Vtom začal vystupovat z města sloup dýmu. Když se Benjamín ohlédl dozadu, spatřil, jak vystupuje kouř z města k nebi jako při celopalů.
Jdg 20 41 Tu se k nim izraelští muži obrátili čelem. Benjamínci se zhrozili, neboť viděli, že jim hrozí záhuba.
Jdg 20 42 Dali se před izraelskými muži na ústup cestou k poušti, avšak boji neunikli, a ti, kteří vyrazili z měst, vnášeli mezi ně zkázu.
Jdg 20 43 Obklíčili Benjamína, pronásledovali jej bez oddechu až na východ od Gibeje a deptali ho.
Jdg 20 44 Tenkrát padlo z Benjamína osmnáct tisíc mužů, samí válečníci.
Jdg 20 45 Někteří se obrátili a dali na útěk do pouště ke skalisku Rimónu. Izraelci paběrkovali po silnicích a pochytili pět tisíc mužů. Hnali je až do Gideónu a pobili z nich ještě dva tisíce mužů.
Jdg 20 46 Všech padlých z Benjamína bylo onoho dne pětadvacet tisíc mužů ozbrojených meči, samí válečníci.
Jdg 20 47 Ale šest set mužů se obrátilo a uteklo do pouště ke skalisku Rimónu; zůstali na skalisku Rimónu čtyři měsíce.
Jdg 20 48 Izraelští muži se vrátili k Benjamínovcům a pobili je ostrým mečem, pobili všechno, co v městě zůstalo, i dobytek, všechno, nač přišli; také všechna města, do nichž přišli, vypálili.
Jdg 21 1 Izraelští muži přísahali v Mispě takto: "Nikdo z nás nedá svou dceru za ženu Benjamínci."
Jdg 21 2 I přišel lid do Bét-elu a seděli tam před Bohem až do večera za hlasitého nářku a velmi usedavého pláče.
Jdg 21 3 Volali: "Hospodine, Bože Izraele, proč se v Izraeli stalo, aby byl dnes odečten od Izraele jeden kmen?"
Jdg 21 4 Nazítrí za časného jitra tam lid zbudoval oltář a obětovali oběti zápalné a pokojné.
Jdg 21 5 Izraelci se tázali: "Kdo se ze všech izraelských kmenů nedostavil do shromáždění k Hospodinu?" Byla totiž vyslovena veliká přísaha proti tomu, kdo by se nedostavil do Misy k Hospodinu, že bez milosti propadne smrti.
Jdg 21 6 Synové Izraele totiž litovali svého bratra Benjamína a říkali: "Dnes byl odtat od Izraele jeden kmen."
Jdg 21 7 Jak to uděláme se zbývajícimi Benjamínci, aby dostali ženy? My jsme přece přísahali při Hospodinu, že jim nedáme za ženu žádnou ze svých dcer."
Jdg 21 8 Proto se tázali: "Je někdo z izraelských kmenů, který se nedostavil k Hospodinu do Misy?" A hle: Z Jábeše v Gileádu nepřišel do tábora na shromáždění nikdo.
Jdg 21 9 Byl přepočítán lid a skutečně tam nebyl nikdo z obyvatelů Jábeše v Gileádu.
Jdg 21 10 Pospolitost Izraele tam ihned vyslala dvanáct tisíc mužů, chrabrych bojovníků. A přikázali jim: "Jděte pobít obyvatele Jábeše v Gileádu ostrým mečem, i ženy a děti.
Jdg 21 11 Toto je úkol, který máte splnit: Vyhubíte jako klaté všechny mužského pohlaví i každou ženu, která poznala muže a obcovala s ním."
Jdg 21 12 Mezi obyvateli Jábeše v Gileádu se našlo čtyři sta dívek, panen, které dosud muže nepoznaly a s mužem neobcovaly. Přivedli je do tábora v Šílu, jež je v kenaanské zemi.
Jdg 21 13 Celá pospolitost pak vyslala mluvčí k Benjamínovcům, kteří byli na skalisku Rimónu, aby jim vyhlásili pokoj.
Jdg 21 14 Tak se toho času Benjamín vrátil. Dali jim ženy, které ponechali naživu z žen z Jábeše v Gileádu, ale nebylo jich pro ně dost.
Jdg 21 15 Lid Benjamína litoval, neboť Hospodin způsobil mezi izraelskými kmeny trhlínu.
Jdg 21 16 Stařešínové pospolitosti se tázali: "Co uděláme se zbývajícimi, aby dostali ženy, když ženy benjamínské byly vyhubeny?"
Jdg 21 17 Řekli: "Vlastnictví získané uprchlíky bude Benjamínovo, aby nebyl vyhlazen kmen z Izraele.
Jdg 21 18 My však jim nemůžeme dát za ženy své dcery." Izraelci se totiž zapřísahali: "Buď proklet, kdo by dal ženu Benjamínovi!"
Jdg 21 19 Pak řekli: "Hle, rok co rok bývá Hospodinova slavnost v Šílu, které je severně od Bét-elu, východně od silnice vystupující z Bét-elu do Šekemu a jižně od Lebóny."
Jdg 21 20 Benjamínovcům přikázali: "Skryjte se ve vinicích jako zálohy.
Jdg 21 21 Jak uvidíte, že šíloské dcery vycházejí v průvodu k tanečním rejům, vyrazte z vinic a uchvatte si každý ženu ze šíloských dcer. Pak odejděte do benjamínské země.
Jdg 21 22 Kdyby přišli jejich otcové nebo bratři a chtěli před námi vést spor,

řekneme jim: Smilujte se nad nimi kvůli nám. Nevzali jsme v boji ženu pro každého. Vy jste jim je přece nedali, abyste se teď provinili."

Jdg 21 23 Benjáminovci to tak udělali a unesli si ženy podle svého počtu z tančících dívek, které uloupili. Pak odešli a vrátili se do svého dědictví, vystavěli města a usadili se v nich.

Jdg 21 24 Toho času se odtamtud rozešli též Izraelci, každý ke svému kmeni a ke své čeledi, každý odešel do svého dědictví.

Jdg 21 25 V těch dnech neměli v Izraeli krále. Každý dělal, co uznal za správné.

Rth 1 1 Za dnů, kdy soudili soudcové, nastal v zemi hlad. Tehdy odešel jeden muž z judského Betléma se svou ženou a dvěma syny, aby pobýval jako host na Moábských polích.

Rth 1 2 Jmenoval se Elímelek, jeho žena Noemi a dva jeho synové Machlón a Kiljón. Byli to Efratejci z judského Betléma. Přišli na Moábská pole a přebývali tam.

Rth 1 3 Ale Noemin muž Elímelek zemřel a ona zůstala s oběma syny sama.

Rth 1 4 Ti se oženili s Moábkami. Jedna se jmenovala Orpa, druhá Rút. Sídili tam asi deset let.

Rth 1 5 Oba, Machlón i Kiljón, rovněž zemřeli, a tak ta žena zůstala sama, bez dětí i bez muže.

Rth 1 6 Proto se přichystala se svými snachami k návratu z Moábských polí.

Uslyšela totiž na Moábských polích, že Hospodin se opět přiklonil ke svému lidu a dal mu chléb.

Rth 1 7 Odešla tedy se svými snachami z místa, kde přebývala. Když se vracely do judské země,

Rth 1 8 vybídla cestou Noemi obě své snachy: "Jděte, vraťte se každá do domu své matky. Nechť vám Hospodin prokáže milosrdenství, jako jste je vy prokazovaly zemřelým i mně.

Rth 1 9 Kéž vám Hospodin dá, abyste každá našla odpočinutí v domě svého muže." A políbila je. Rozplakaly se hlasitě

Rth 1 10 a namítaly jí: "Nikoli, vrátíme se s tebou k tvému lidu."

Rth 1 11 Ale Noemi jim domlouvala: "Jen se vraťte, mé dcery! Proč byste se mnou chodily? Cožpak mohu ještě zrodit syny, aby se stali vašimi muži?

Rth 1 12 Vraťte se, mé dcery, jděte! Vždyť už jsem na vdávání stará. I kdybych si řekla, že mám ještě naději, a kdybych se hned této noci vdala a porodila syny,

Rth 1 13 čekaly byste proto, až by dospěli? Zdráhaly byste se proto vdát?

Nikoli, mé dcery. Můj úděl je pro vás příliš trpký: Dolehla na mne Hospodino va ruka."

Rth 1 14 Tu se rozplakaly ještě hlasitěji. Orpa políbila svou tchyni na rozloučenou, avšak Rút se k ní přimkla.

Rth 1 15 Noemi jí řekla: "Hle, tvá švagrová se vrací ke svému lidu a ke svým bohům. Vrať se také, následuj svou švagrovou!"

Rth 1 16 Ale Rút jí odvětila: "Nenaléhej na mne, abych tě opustila a vrátila se od tebe. Kamkoli půjdeš, půjdu, kdekoli zůstaneš, zůstanu. Tvůj lid bude mým lidem a tvůj Bůh mým Bohem.

Rth 1 17 Kde umřeš ty, umřu i já a tam budu pochována. Ať se mnou Hospodin udělá, co chce! Rozdělí nás od sebe jen smrt."

Rth 1 18 Když Noemi viděla, že Rút je odhodlána jít s ní, přestala ji přemlouvat.

Rth 1 19 Tak šly obě, až došly do Betléma. Když přišly do Betléma, shluklo se kolem nich celé město. Ženy se ptaly: "Je toto Noemi?"

Rth 1 20 Odvětila jim: "Nenazývejte mě Noemi (to je Rozkošná). Nazývejte mě Mara (to je Trpká), neboť všemohoucí mi připravil velmi trpký úděl.

Rth 1 21 Odházela jsem s přinou náručí, ale Hospodin mě přivádí zpět s prázdnou. Jak byste mě mohly nazývat Noemi, když je Hospodin proti mně a když mi všemohoucí určil zlý úděl?"

Rth 1 22 Tak se Noemi vrátila a s ní se navrátila z Moábských polí její snacha, moábská Rút. Přišly do Betléma, když začínala sklizeň ječmene.

Rth 2 1 Noemi měla příbuzného z manželovy strany, významného muže z Elímelekovy čeledi. Jmenoval se Bóaz.

Rth 2 2 Moábská Rút řekla Noemi: "Ráda bych šla na pole sbírat klasy za někým, u koho dojdou přízně." Noemi jí odpověděla: "Jdi, má dcero."

Rth 2 3 Šla tedy, přišla na pole a sbírala za ženci klasy. Shodou okolností patřil ten díl pole Bóazovi z Elímelekovy čeledi.

Rth 2 4 Tu přišel z Betléma Bóaz a pozdravil žence: "Hospodin s vámi."

Odpověděli: "Hospodin ti žehnej."

Rth 2 5 Bóaz se otázal svého služebníka, který dozíral na žence: "Čí je to dívka?"

Rth 2 6 Služebník, který dozíral na žence, odpověděl: "To je moábská dívka, která se vrátila s Noemi z Moábských polí.

Rth 2 7 Optala se: "Mohla bych sbírat a paběrkovat za ženci mezi snopy?" Jak přišla, zůstala tu od samého rána až do této chvíle. Jen trochu si tady oddechla."

Rth 2 8 Bóaz oslovil Rút: "Poslyš, má dcero. Nechoď sbírat na jiné pole a neodcházej odtud. Přidrž se mých děveček.

Rth 2 9 Podívej se vždy, na které části pole budou sklízet, a jdi za nimi.

Poručil jsem služebníkům, aby tě neobtěžovali. Budeš-li mít žízeň, jdi k nádobám a napij se

vody, kterou služebníci načerpají."

Rth 2 10 Tu padla na tvář, poklonila se k zemi, a otázala se ho: "Jak to, že jsem u tebe došla přízně, že se mě ujímáš, ačkoli jsem cizinka?"

Rth 2 11 Bóaz jí odpověděl: "Jsem dobře zpraven o všem, co jsi po smrti svého muže učinila pro svou tchyni, že jsi opustila otce a matku i rodnou zemi a odešla jsi k lidu, který jsi dříve neznala.

Rth 2 12 Nechtě ti Hospodin odplatí za tvůj skutek. Ať tě bohatě odmění Hospodin, Bůh Izraele, pod jehož křídla ses přišla ukryt!"

Rth 2 13 Ona řekla: "Kéž bys mi i nadále projevoval přízeň, pane. Potěšil jsi mě, že jsi se svou otrokyní mluvil přívětivě, ačkoli se nemohu rovnat žádné z tvých otrokyň."

Rth 2 14 Když byl čas k jídlu, řekl jí Bóaz: "Přistup bliž, pojez chleba a namáchej si sousta ve víně." Přisedla si k žencům a on jí nabídl pražené zrní. Najedla se dosyta a ještě jí zbylo.

Rth 2 15 Když vstala, aby sbírala dál, přikázal Bóaz svým služebníkům: "Bude-li sbírat i mezi snopy, nevyčítejte jí to.

Rth 2 16 Ano, upouštějte pro ni klasy z hrstí a nechávejte je ležet. Jen ať sbírá, neokřikujte ji."

Rth 2 17 Sbírala tedy na tom poli až do večera. Pak vymlátila to, co nasbírala, a byla toho asi éfa ječmene.

Rth 2 18 Odnesla si jej do města. Když její tchyně spatřila, co nasbírala, a když Rút vyňala i to, co jí zbylo po nasycení, a dala jí,

Rth 2 19 otázala se: "Kde jsi dnes sbírala? Kde jsi pracovala? Požehnán buď ten, kdo se tě ujal." Pověděla tchyni, u koho pracovala: "Muž, u něhož jsem dnes pracovala, se jmenuje Bóaz."

Rth 2 20 Tu řekla Noemi své snaše: "Požehnán buď od Hospodina, který neodňal své milosrdenství od živých ani od mrtvých." A pokračovala: "Ten muž je náš blízký příbuzný, patří k našim zastáncům."

Rth 2 21 Nato řekla moábská Rút: "Dokonce mě vybídl: Přidrž se mých služebníků, dokud nebudou hotovi se sklizní všeho, co mi patří."

Rth 2 22 Noemi své snaše Rút přisvědčila: "Dobře, má dcero, že chceš chodit s jeho děvečkami. Aspoň na tebe nebudou na cizím poli dorážet."

Rth 2 23 Přidržela se tedy Bóazových děveček a sbírala, dokud neskončila sklizeň ječmene a pšenice. A bydlela s tchyní.

Rth 3 1 Potom jí její tchyně Noemi řekla: "Neměla bych ti, má dcero, vyhledat odpočinutí, aby ti bylo dobře?"

Rth 3 2 Hleď, což není Bóaz, s jehož děvečkami jsi byla, náš příbuzný? Právě dnes v noci bude na humně převívat ječmen.

Rth 3 3 Umyj se, potři se mastí, přehoď si plášť a sejdi na humno. Nedej se však tomu muži poznat, dokud nedojí a nedopije.

Rth 3 4 Až si lehne a ty zjistíš, kde leží, půjdeš, odkryješ mu plášť v nohách a lehneš si tam. On ti pak poví, co máš učinit."

Rth 3 5 Odpověděla jí: "Vykonám všechno, co mi říkáš."

Rth 3 6 Sešla na humno a udělala všechno, jak jí tchyně přikázala.

Rth 3 7 Bóaz se najedl, napil a byl dobré mysli. Pak si šel lehnout na kraj hromady obilí. Ona se přikradla, odkryla mu plášť v nohách a lehla si.

Rth 3 8 O půlnoci se ten muž vyděsil, trhl sebou a vidí - v nohách mu leží žena.

Rth 3 9 Otázal se: "Kdo jsi?" Odpověděla: "Jsem Rút, tvá služebnice.

Rth 3 10 Rozprostři nad svou služebnicí křídlo svého pláště, vždyť jsi zastáncem."

Rth 3 11 Nato jí řekl: "Požehnána buď od Hospodina, má dcero. Projevila jsi teď větší oddanost než dříve, že nechodíš za mládenci, ani nuznými ani bohatými.

Rth 3 12 Už se neboj, má dcero! Udělám pro tebe všechno, oč si říkáš. Všechn můj lid v bráně ví, že jsi žena znamenitá.

Rth 3 13 Ano, jsem vskutku váš zastáncem. Je však ještě jiný zastáncem, bližší příbuzný než já.

Rth 3 14 Zůstaň tu přes noc. Ráno, bude-li on chtít, dobrá, ať se tě zastane; nebude-li ochoten být ti zastáncem, zastanu se tě sám, jakože živ je Hospodin. Spi klidně až do rána."

Rth 3 15 Tak spala u jeho nohou až do rána. Ale vstala dříve, než by kdo mohl poznat druhého, protože Bóaz řekl: "Jen ať se nikdo nedoví, že přišla na humno žena."

Rth 3 16 A dodal: "Podej mi loktuši, co máš na sobě, a nastav ji." Když ji nastavila, odměřil jí šest měr ječmene a vložil na ni. Pak odešel do města

Rth 3 17 a ona odešla k tchyni. Ta se otázala: "S jakou přicházíš, má dcero?" I vyprávěla jí všechno, jak s ní ten muž jednal.

Rth 3 18 A dodala: "Těchto šest měr ječmene mi dal on. Řekl totiž: Nesmíš přijít ke své tchyni s prázdnou."

Rth 3 19 Noemi jí pravila: "Jen vyčkej, má dcero, a poznáš, jak to dopadne. Ten muž si nedá pokoj a dovede tu záležitost ke konci ještě dnes."

Rth 4 1 Bóaz vystoupil k bráně a posadil se tam. Tu šel kolem zastáncem, o němž Bóaz mluvil. Vybídl ho: "Člověče, zastav se a posaď se tu." A on se zastavil a posadil se.

Rth 4 2 Bóaz pak vybral deset mužů z městských starších a požádal je: "Zasedněte zde." A oni zasedli.

Rth 4 3 Zastánci pak řekl: "Noemi, která se vrátila z Moábských polí, chce prodat díl pole, který patřil našemu bratru Elímelekovi.
Rth 4 4 Řekl jsem si, že ti to dám na vědomí a vybidnu tě, abys jej koupil v přítomnosti těch, kteří tu zasedají, před staršími mého lidu. Chceš-li použít svého práva k vykoupení, tedy jej vykup, nechceš-li, oznam mi to. Víím, že kromě tebe není bližšího zastánce. Já jsem po tobě." On odpověděl: "Vykoupím jej."
Rth 4 5 Bóaz řekl: "V den, kdy koupíš od Noemi pole, kupuješ je i od moábské Rút, ženy po zemřelém, se závazkem zachovat jméno zemřelého v jeho dědictví."
Rth 4 6 Tu řekl zastánci: "Nemohu je vykoupit pro sebe, aniž bych zničil vlastní dědictví. Použij pro sebe mého výkupního práva; já vykoupit nemohu."
Rth 4 7 V Izraeli tomu bývalo odedávna při vykupování nebo při výměnném obchodu takto: Každé jednání se stvrzovalo tím, že si jeden vyzul střevíc a dal jej druhému. To byl v Izraeli způsob stvrzování.
Rth 4 8 Zastánci tedy řekl Bóazovi: "Kup si to sám." A zul si střevíc.
Rth 4 9 Bóaz pak řekl starším a všemu lidu: "Dnes jste svědky, že jsem koupil od Noemi všechno, co patřilo Elímelekovi, i vše, co patřilo Kiljónovi a Machlónovi.
Rth 4 10 Koupil jsem získal za manželku i moábskou Rút, ženu Machlónovu, abych zachoval jméno zemřelého v jeho dědictví. Tak nebude vyhlazeno jméno zemřelého z kruhu jeho bratrů ani z brány jeho rodiště. Jste toho dnes svědky."
Rth 4 11 Všechen lid, který byl v bráně, i starší odpověděli: "Jsme svědky. Kéž dá Hospodin, aby žena, která přichází do tvého domu, byla jako Ráchel a Lea, které obě zbudovaly dům izraelský. Počínej si zdatně v Efratě a zachovej jméno v Betlémě."
Rth 4 12 Nechtě je tvůj dům skrze potomstvo, které ti dá Hospodin z této dívky, jako dům Peresa, jehož Tamar porodila Judovi."
Rth 4 13 I vzal si Bóaz Rút a stala se jeho ženou. Vešel k ní a Hospodin jí dopřál, že otěhotněla a porodila syna.
Rth 4 14 Tu řekly ženy Noemi: "Požehnán buď Hospodin, který tě odedneška nenechává bez zastánce, jehož jméno se bude ozývat v Izraeli."
Rth 4 15 On ti vrátí smysl života, bude o tebe ve stáří pečovat. Vždyť jej porodila tvá snacha, která tě tolik miluje. Ta je pro tebe lepší než sedm synů."
Rth 4 16 Noemi vzala dítě, položila si je na klín a stala se mu chůvou.
Rth 4 17 Sousedky mu daly jméno. Řekly: "Noemi se narodil syn", a pojmenovaly jej Obéd (to je Ctitel Hospodinův). To je otec Jišaje, otce Davidova.
Rth 4 18 Toto je rodopis Peresův: Peres zplodil Chesróna,
Rth 4 19 Chesrón zplodil Ráma, Rám zplodil Amínadaba,
Rth 4 20 Amínadab zplodil Nachšóna, Nachšón zplodil Salmu,
Rth 4 21 Salmón zplodil Bóaza, Bóaz zplodil Obéda,
Rth 4 22 Obéd zplodil Jišaje a Jišaj zplodil Davida.
1Sm 1 1 Byl jeden muž z Ramatajim-sóřimu, z Efrajimského pohoří; jmenoval se Elkána. Byl to Efratejec, syn Jeróchama, syna Elíhúa, syna Tochúa, syna Súfova.
1Sm 1 2 Měl dvě ženy: jedna se jmenovala Chana a druhá Penina. Penina měla děti, Chana děti neměla.
1Sm 1 3 Ten muž putoval rok co rok ze svého města, aby se klaněl Hospodinu zástupů a obětoval mu v Šílu. Tam byli Hospodinovými kněžími dva synové Elího, Chofní a Pinchas.
1Sm 1 4 Když nastal den, kdy Elkána obětoval, dával své ženě Penině i všem jejím synům a dcerám díly z oběti;
1Sm 1 5 Chaně pak dával dvojnásobný díl, protože Chanu miloval; Hospodin však uzavřel její lůno.
1Sm 1 6 Její protivnice ji ustavičně urážela, že Hospodin uzavřel její lůno, jen aby jí dráždila.
1Sm 1 7 Tak tomu bývalo každého roku. Pokaždé, když putovala do Hospodinova domu, tak ji urážela, že Chana pro pláč ani nejedla.
1Sm 1 8 Její muž Elkána ji uklidňoval: "Chano, proč pláčeš? Proč nejíš? Proč jsi tak ztrápená? Což já pro tebe neznamenuji víc než deset synů?"
1Sm 1 9 Jednou, když v Šílu pojedli a popili, Chana vstala, zatímco kněz Elí seděl na stolci u veřejí Hospodinova chrámu,
1Sm 1 10 a v hořkosti duše se modlila k Hospodinu a usedavě plakala.
1Sm 1 11 Složila slib. Řekla: "Hospodine zástupů, jestliže opravdu shlédneš na ponížení své služebnice a rozpomeneš se na mne, jestliže na svou služebnici nezapomeneš, ale daruješ své služebnici mužského potomka, daruji jej tobě, Hospodine, na celý život; břitva se jeho hlavy nedotkne."
1Sm 1 12 Když se před Hospodinem tolik modlila, Elí dával pozor na její ústa.
1Sm 1 13 Chana hovořila jen v srdci a pouze její rty se pohybovaly, ale její hlas nebylo slyšet, takže ji Elí pokládal za opilou.
1Sm 1 14 Řekl jí proto: "Jak dlouho budeš opilá? Zanech už vína!"
1Sm 1 15 Ale Chana odpověděla: "Nikoli, můj pane; jsem žena hluboce zarmoucená. Nepila jsem víno ani jiný opojný nápoj, pouze jsem vylévala před Hospodinem svou duši.
1Sm 1 16 Nepokládej svou služebnici za ženu ničemnou. Vždyť až dosud jsem mluvila ze své velké beznaděje a žalosti."
1Sm 1 17 Elí odpověděl: "Jdi v pokoji. Bůh Izraele ti dá, zač jsi ho tak naléhavě prosila."

1Sm 1 18 Ona na to řekla: "Kéž tvá služebnice najde u tebe milost!" Potom ta žena šla svou cestou, pojedla a její tvář už nebyla smutná.

1Sm 1 19 Za časného jitra se poklonili před Hospodinem a vraceli se. Když přišli do svého domu do Rámy, Elkána poznal svou ženu Chanu a Hospodin se na ni rozpomenul.

1Sm 1 20 Chana otěhotněla, a než uplynul rok, porodila syna a pojmenovala ho Samuel (to je vyslyšel Bůh). Řekla: "Vždyť jsem si ho vyprosila od Hospodina."

1Sm 1 21 Ten muž Elkána putoval opět s celým svým domem, aby Hospodinu obětoval výroční oběť a splnil svůj slib.

1Sm 1 22 Ale Chana s ním neputovala. Řekla svému muži: "Až bude chlapec odstaven, přivedu ho, aby se ukázal před Hospodinem a zůstal tam navždy."

1Sm 1 23 Nato jí její muž Elkána odpověděl: "Učiň, co pokládáš za dobré. Zůstaň, dokud ho neodstavíš. Kéž Hospodin utvrdí své slovo!" Žena tedy zůstávala doma a kojila svého synka, dokud ho neodstavila.

1Sm 1 24 Když ho odstavila, vzala ho s sebou, a s ním tři býčky, jednu éfu bílé mouky a měch vína, a uvedla ho do Hospodinova domu v Šilu. Chlapec byl ještě malý.

1Sm 1 25 Porazili býčka a uvedli chlapce k Élímu.

1Sm 1 26 Chana řekla: "Dovol, můj pane, při tvém životě, můj pane, já jsem ta žena, která tu stála u tebe a modlila se k Hospodinu."

1Sm 1 27 Modlila jsem se za tohoto chlapce a Hospodin mi dal, zač jsem ho tak naléhavě prosila.

1Sm 1 28 Vyprosila jsem si ho přece od Hospodina, aby byl jeho po všechny dny, co bude živ. Je vyprošený pro Hospodina." I poklonil se tam Hospodin.

1Sm 2 1 Chana se takto modlila: "Mé srdce jásosem oslavuje Hospodina, můj roh se zvedá díky Hospodinu. Má ústa se otevřela proti nepřítelům, raduji se ze tvé spásy."

1Sm 2 2 Nikdo není svatý mimo Hospodina, není nikoho krom tebe, nikdo není skálou jako náš Bůh.

1Sm 2 3 Nechte už těch povýšených řečí, urážka ať z úst vám neunikne! Vždyť Hospodin je Bůh vševědoucí, neobstojí před ním lidské činy.

1Sm 2 4 Zlomen je luk bohatýrů, ale ti, kdo klesali, jsou opásáni statečností.

1Sm 2 5 Sytí se dávají najmout za chléb, hladoví přestali lačnět. Neplodná posedmé rodí, syny obdařená chřadne.

1Sm 2 6 Hospodin usmrcuje i obživuje, do podsvětí přivádí a vyvádí též odtud.

1Sm 2 7 Hospodin ochuzuje i zbohacuje, ponizuje a též povyšuje.

1Sm 2 8 Nuzného pozvedá z prachu, z kalu vytahuje ubožáka; posadí je v kruhu knížat a za dědictví jim dá trůn slávy. Vždyť pilíře země patří Hospodinu, on sám založil svět na nich.

1Sm 2 9 On střeží nohy svých věrných, ale svévolníci zajdou ve tmách; svou silou se nikdo neprosadí.

1Sm 2 10 Ti, kdo s Hospodinem vedou spor, se zděsí, až on z nebe na ně zaburácí. Hospodin povede při i s dálavami země. Udělí moc svému králi, roh svého pomazaného zvedne."

1Sm 2 11 Elkána odešel do svého domu do Rámy. A chlapec konal službu Hospodinu pod dohledem kněze Élího.

1Sm 2 12 Synové Élího byli ničemníci, neznali se k Hospodinu.

1Sm 2 13 Uplatňovali vůči lidu tento kněžský řád: kdykoli někdo připravil obětní hod, přicházel kněžský mládenec s trojzubou vidlicí, právě když se maso vařilo.

1Sm 2 14 Vrazil ji do kotle nebo do hrnce, do kotlíku nebo do kotlíku nebo pekáče, a co vidlice zachytila, to si bral kněz pro sebe. Tak to dělávali všem z Izraele, kteří tam do Šila přicházeli.

1Sm 2 15 Dokonce dříve než obrátili tuk v obětní dým, přicházel kněžský mládenec a říkal obětujícímu muži: "Dej knězi maso na pečení. Neprijme od tebe maso vařené, ale syrové."

1Sm 2 16 Když mu ten člověk řekl: "Napřed se musí obrátit tuk v obětní dým, pak si vezmi, po čem toužíš", odpovídal: "Nikoli. Dej to hned. Nedáš-li, vezmu si to násilím."

1Sm 2 17 Hřích těch mládenců byl před Hospodinem nesmírně veliký, protože lidé znevažovali Hospodinovy obětní dary.

1Sm 2 18 Ale Samuel konal službu před Hospodinem, mládeneček přepásaný lněným efodem.

1Sm 2 19 Jeho matka mu dělávala malou pláštěnku a rok co rok mu ji přinášela, když putovala se svým mužem, aby obětovali výroční oběť.

1Sm 2 20 Élí zehnal Elkánovi a jeho manželce. Říkal: "Nechť tě Hospodin zahrne potomstvem z této ženy místo vyprošeného, který byl vyprošen pro Hospodina." Pak odcházeli domů.

1Sm 2 21 Hospodin navštívil Chanu a ta otěhotněla a porodila tři syny a dvě dcery. Mládeneček Samuel však vyrůstal při Hospodinu.

1Sm 2 22 Élí byl již velmi starý. Slyšel o všem, čeho se dopouštěli jeho synové na celém Izraeli, i o tom, že obcovali se ženami konajícími službu u vchodu do stanu setkávání.

1Sm 2 23 Říkal jim: "Proč děláte takové věci? Ode všeho lidu slyším o vás samé zlé věci."

1Sm 2 24 To nejde, moji synové! Není to dobrá zpráva, kterou slyším; svádíte Hospodinův lid k přestoupením.

1Sm 2 25 Jestliže hřeší člověk proti člověku, je rozhodčím nad ním Bůh. Zhřeší-li však člověk proti Hospodinu, kdo nad ním bude rozhodčím?" Ale oni svého otce neposlouchali. Hospodin tedy rozhodl, že propadne smrti.

1Sm 2 26 Mládenec Samuel však prospíval a byl oblíben u Hospodina i u lidí.

1Sm 2 27 Tu přišel k Élímu muž Boží a řekl mu: "Toto praví Hospodin: Což jsem se nezjevil právě tvému rodu, když byli v Egyptě v područí domu faraónova?"

1Sm 2 28 Vyvolil jsem si jej ze všech izraelských kmenů za kněze, aby na mém oltáři přinášel zápalné oběti, aby páлил kadidlo a nosil přede mnou efód. Tvému rodu jsem dal všechny ohnivé oběti synů Izraele.

1Sm 2 29 Proč pošlapáváte můj obětní hod a dar, které jsem přikázal pro tento příbytek? Ctíli jsi své syny více než mne. Ztloustli jste z prvotin všech obětních darů Izraele, mého lidu.

1Sm 2 30 Proto slyš výrok Hospodina, Boha Izraele. Prohlásil jsem sice, že tvůj dům a tvůj rod budou přede mnou konat svůj úřad věčně. Ale nyní je toto Hospodinův výrok: Jsem toho dalek! Ty, kdo mě ctí, poctím, ale ti, kdo mnou pohrdají, budou zlehčeni.

1Sm 2 31 Hle, přicházejí dny, kdy odetnu rámě tobě i tvému rodu, takže tvůj dům zůstane bez starce.

1Sm 2 32 Spatříš soužení, jež dolehne na příbytek při všem dobrém, co Bůh učiní Izraeli. Už nikdy nebude v tvém domě starce;

1Sm 2 33 jen jediného z tvých od svého oltáře nevyhladím. Tvé oči vyhasnou a tvá duše se naplní steskem; všichni, kdo rozmnoží tvůj dům, zemrou v mužném věku.

1Sm 2 34 Co přijde na oba tvé syny, Chofního a Pinchasa, bude pro tebe znamením: oba zemrou v týž den.

1Sm 2 35 Sobě však ustanovím věrného kněze, který bude konat, co mám na srdci a v mysli. Vybuduji mu trvalý dům, kde bude vykonávat po všechny dny svůj úřad před mým pomazaným.

1Sm 2 36 Každý pak, kdo zbude v tvém domě, přijde se mu poklonit kvůli kousku stříbra a bochníku chleba a řekne: "Připoj mě prosím k některé skupině kněží, abych s nimi mohl jíst sousto chleba."

1Sm 3 1 Mládenec Samuel vykonával službu Hospodinovu pod dohledem Élího. V těch dnech bylo Hospodinovo slovo vzácné, prorocké vidění nebylo časté.

1Sm 3 2 Jednoho dne ležel Élí na svém místě. Oči mu začaly pohasínat, takže neviděl.

1Sm 3 3 Boží kahan ještě nezhasl a Samuel ležel v Hospodinově chrámě, kde byla Boží schrána.

1Sm 3 4 Hospodin zavolal na Samuela. On odpověděl: "Tu jsem."

1Sm 3 5 Běžel k Élímu a řekl: "Tu jsem, volal jsi mě." On však řekl: "Nevolal jsem, lehni si zase." Šel si tedy lehnout.

1Sm 3 6 Ale Hospodin zavolal Samuela znovu. Samuel vstal, šel k Élímu a řekl: "Tu jsem, volal jsi mě." On však řekl: "Nevolal jsem, můj synu, lehni si zase."

1Sm 3 7 Samuel ještě Hospodina neznal a Hospodinovo slovo mu ještě nebylo zjeveno.

1Sm 3 8 A znovu, potřetí, zavolal Hospodin Samuela. On vstal, šel k Élímu a řekl: "Tu jsem, volal jsi mě." Tu Élí pochopil, že mládence volá Hospodin.

1Sm 3 9 I řekl Élí Samuelovi: "Jdi si lehnout; jestliže tě zavolá, řekneš: 'Mluv, Hospodine, tvůj služebník slyší.'" Samuel si tedy šel lehnout na své místo.

1Sm 3 10 A Hospodin přišel, stanul a zavolał jako předtím: "Samueli, Samueli!" Samuel odpověděl: "Mluv, tvůj služebník slyší."

1Sm 3 11 Hospodin řekl Samuelovi: "Hle, já učiním v Izraeli něco takového, že bude znít v obou uších každému, kdo o tom uslyší."

1Sm 3 12 Onoho dne uvedu na Élího všechno, co jsem ohlásil jeho domu, od začátku až do konce.

1Sm 3 13 Oznamil jsem mu, že jeho dům odsuzuji navěky pro nepravost, o které věděl: Jeho synové přivolávají na sebe zlořečení, on však proti nim nezakročil.

1Sm 3 14 Proto jsem o Élího domu přísahal: Dům Élího nebude nikdy zbaven viny ani obětním hodem ani obětním darem."

1Sm 3 15 Samuel ležel až do jitra. Pak otevřel dveře Hospodinova domu. Samuel se bál oznámit Élímu to vidění.

1Sm 3 16 Élí si však Samuela zavolał a pravil: "Samueli, můj synu!" On odpověděl: "Tu jsem."

1Sm 3 17 Otázal se: "Co to bylo, o čem s tebou mluvil? Nic prosím přede mnou nezatajuj! Ať s tebou Bůh udělá, co chce, jestliže přede mnou zatajíš něco z toho všeho, o čem s tebou mluvil!"

1Sm 3 18 Samuel mu tedy oznámil všechno a nic před ním nezatajil. A on řekl: "On je Hospodin. Ať učiní, co je dobré v jeho očích."

1Sm 3 19 Tak Samuel vyrůstal a Hospodin byl s ním. Nedopustil, aby některé z jeho slov padlo na zem.

1Sm 3 20 Celý Izrael od Danu až k Beer-šebě poznal, že Samuel má od Hospodina prorocké pověření.

1Sm 3 21 Hospodin se mu dával i nadále vidět v sílu; Hospodin se totiž v sílu zjevoval Samuelovi svým slovem.

1Sm 4 1 Samuelovo slovo se týkalo celého Izraele. Izrael vytáhl do boje proti

Pelištejcům. Utábořili se u Eben-ezeru (to je u Kamene pomoci); Pelištejci se utábořili v Afeku

1Sm 4 2 a seřadili se proti Izraeli. Rozpoutal se boj a Izrael byl od Pelištejců poražen; ti pobili v bitvě na poli asi čtyři tisíce mužů.

1Sm 4 3 Když se lid sešel v táboře, řekli izraelští starší: "Proč nás Hospodin dnes před Pelištejci porazil? Vezměme si ze Šíla schránu Hospodinovy smlouvy, ať přijde mezi nás a zachrání nás ze spárů našich nepřátel."

1Sm 4 4 Lid tedy poslal do Šíla a přinesli odtud schránu smlouvy Hospodina zástupů, trůnícího na cherubech. Se schránou Boží smlouvy tam byli oba synové Élího, Chofní a Pinchas.

1Sm 4 5 Když schrána Hospodinovy smlouvy přicházela do tábora, spustil všechen Izrael mohutný válečný ryk, až země duněla.

1Sm 4 6 Pelištejci uslyšeli válečný ryk a ptali se: "Co znamená tento mohutný válečný ryk v táboře Hebrejů?" Pak zjistili, že Hospodinova schrána přišla do tábora.

1Sm 4 7 Tu se Pelištejci začali bát. Řekli: "Bůh přišel do jejich tábora." A naříkali: "Běda nám! Dosud se nic takového nestalo."

1Sm 4 8 Běda nám! Kdo nás vysvobodí z rukou těch vznešených bohů? To jsou přece ti bohové, kteří pobili Egypt všelijakými ranami na poušti.

1Sm 4 9 Vzchopte se! Vzmužte se, Pelištejci, ať neotročíte Hebrejům, jako oni otročili vám. Vzmužte se a dejte se do boje!"

1Sm 4 10 Pelištejci tedy bojovali a Izrael byl poražen; každý utíkal ke svému stanu. Byla to převeliká rána. Z Izraele padlo třicet tisíc pěších.

1Sm 4 11 I Boží schrána byla vzata a oba synové Élího, Chofní a Pinchas, zahynuli.

1Sm 4 12 Onoho dne nějaký Benjamíнец zběhl z bitvy a dorazil do Šíla; měl roztržený šat a na hlavě hlínu.

1Sm 4 13 Když přiběhl, Élí právě seděl na stolci a vyhlížel na cestu, neboť se v srdci trásl o Boží schránu. Muž přiběhl, aby v městě oznámil porážku. Celé město se dalo do úpěnlivého křiku.

1Sm 4 14 Élí slyšel ten úpěnlivý křik a ptal se: "Co je to za hrozný hluk?" Muž přispěchal a oznámil to Élímu.

1Sm 4 15 Élímu bylo devadesát osm let, oči měl zakalené a neviděl.

1Sm 4 16 Muž řekl Élímu: "Přicházím z bitvy. Ano, utekl jsem dnes z bitvy." Élí se zeptal: "Co se stalo, můj synu?"

1Sm 4 17 Tu posel odpověděl: "Izrael utekl před Pelištejci. Lid utrpěl zdrcující porážku. I oba tvoji synové, Chofní a Pinchas, jsou mrtvi. Boží schrána byla vzata."

1Sm 4 18 Jakmile se zmínil o Boží schráně, spadl Élí nazad ze stolce k pilíři brány, zlomil si vaz a zemřel; byl to muž starý a těžký. Soudil Izraele čtyřicet let.

1Sm 4 19 Sotva jeho snacha, manželka Pinchasova, která byla těhotná a blízka porodu, uslyšela zprávu, že Boží schrána byla vzata a že umřel její tchán i muž, sklonila se a porodila, protože ji přepadly křeče.

1Sm 4 20 Ve chvíli, kdy umírala, řekly jí ženy stojící u ní: "Neboj se, porodila jsi syna." Ona však neodpověděla, byla bez zájmu.

1Sm 4 21 Hocha nazvala í-kábód (to je Je-po-slávě) a řekla: "Sláva se odstěhovala z Izraele." To kvůli Boží schráně, že byla vzata, a kvůli svému tchánu a muži.

1Sm 4 22 Řekla: "Sláva se odstěhovala z Izraele, vždyť Boží schrána je vzata."

1Sm 5 1 Pelištejci vzali Boží schránu a zanesli ji z Eben-ezeru do Ašdódu.

1Sm 5 2 Pelištejci tedy Boží schránu vzali, přenesli ji do domu Dágonova a vystavili ji vedle Dágonu.

1Sm 5 3 Když Ašdóďané nazítří časně vstali, hle, Dágon ležel tváří k zemi před Hospodinovou schránou. I vzali Dágonu a dali ho zpět na jeho místo.

1Sm 5 4 Nazítří za časného jitra vstali, a hle, Dágon zase ležel tváří k zemi před Hospodinovou schránou; Dágonova hlava a obě jeho ruce ležely uraženy na prahu. Z Dágonu zůstal jen trup.

1Sm 5 5 Proto až dodnes nešlapou v Ašdódu Dágonovi kněží a nikdo, kdo vstupuje do Dágonova domu, na Dágonův práh.

1Sm 5 6 Hospodinova ruka těžce dolehla na Ašdóďany a způsobila mezi nimi spoušť. Ranila je nádory, Ašdód i jeho území.

1Sm 5 7 Když ašdódští muži viděli, jak se věci mají, rozhodli: "Schrána Boha Izraele nemůže u nás zůstat. Jeho ruka tvrdě dopadla na nás i na našeho boha Dágonu."

1Sm 5 8 Obeslali všechna pelištejská knížata, shromáždili je k sobě a tázali se: "Co uděláme se schránou Boha Izraele?" Oni odvětili: "Necht' je schrána Boha Izraele dopravena do Gatu." I dopravili tam schránu Boha Izraele.

1Sm 5 9 Avšak sotva ji tam dopravili, způsobila Hospodinova ruka ve městě nesmírnou hrůzu a ranila muže města, malé i velké; vyrazily se jim nádory.

1Sm 5 10 Proto odeslali Boží schránu do Ekrónu. Sotva však přišla Boží schrána do Ekrónu, dali se Ekrónané do úpěnlivého křiku: "Dopravili k nám schránu Boha Izraele, aby umořili nás i náš lid!"

1Sm 5 11 Obeslali všechna pelištejská knížata, shromáždili je a rozhodli: "Odešlete schránu Boha Izraele zpět na její místo, ať nás a náš lid neumoří." Celé město zachvátila smrtelná hrůza. Boží ruka tam dolehla velmi těžce.

1Sm 5 12 Muži, kteří nezemřeli, byli raněni nádory. Volání města o pomoc

stoupalo k nebesům.

1Sm 6 1 Po sedm měsíců byla Hospodinova schrána na poli Pelištejců.
 1Sm 6 2 Pelištejci svolali kněze a věštce a ptali se: "Co máme s Hospodinovou schránou udělat? Sdělte nám, jakým způsobem ji odeslat na její místo."
 1Sm 6 3 Ti jim odpověděli: "Jestliže budete posílat schránu Boha Izraele, nesmíte ji poslat s prázdnou. Musíte jí přinést oběť za provinění. Teprve pak budete uzdraveni a bude vám zřejmé, proč se jeho ruka od vás neodvracela."
 1Sm 6 4 Dále se tázali: "Jakou oběť za provinění jí máme přinést?" A oni řekli: "Pět zlatých nádorů a pět zlatých myší podle počtu pelištejských knížat, neboť stejná pohroma postihla všechny, i vaše knížata."
 1Sm 6 5 Uděláte napodobeniny svých nádorů a napodobeniny svých myší, které přinášejí zemi zkázu, a vzdáte přitom slávu Bohu Izraele. Snad nadlehčí svou ruku, která dolehla na vás, na vaše bohy a na vaši zemi.
 1Sm 6 6 Proč byste byli neoblomní v srdci, jako byli neoblomní Egyptané a farao? Když proti nim Bůh zasáhl, zdalipak je nepustili, aby šli?
 1Sm 6 7 Nyní tedy udělejte nový vůz a přiveďte dvě krávy po otelení, na které ještě nebylo vloženo jho, zapřáhněte krávy do vozu, ale jejich telata odveďte od nich zpět domů.
 1Sm 6 8 Pak vezmete Hospodinovu schránu a dáte ji na vůz; zlaté předměty, které jí přinesete jako oběť za provinění, vložíte do vaku po jejím boku a pustíte ji, ať jede,
 1Sm 6 9 a uvidíte: Jestliže bude směřovat ke svému území do Bét-šemeše, pak nám způsobil toto veliké zlo on; jestliže nikoli, tedy poznáme, že nás neranila jeho ruka, ale stalo se nám to náhodou."
 1Sm 6 10 Mužové tak učinili. Vzali dvě krávy po otelení, zapřáhli je do vozu a jejich telata zadrželi doma;
 1Sm 6 11 na vůz vložili Hospodinovu schránu, vak a do něho zlaté myši a napodobeniny svých hlíz.
 1Sm 6 12 Krávy zamířily přímou cestou na Bét-šemeš, šly stále po téže silnici a bučely, neuchýlily se napravo ani nalevo. Pelištejská knížata šla za nimi až k území Bét-šemeše.
 1Sm 6 13 Bétšemešané právě sklízeli v dolině pšenici. Tu se rozhlédli a spatřili schránu a zaradovali se, že ji vidí.
 1Sm 6 14 Vůz dojel na pole Jósuy Bétšemešského a tam se zastavil. Byl tam veliký kámen. I rozstíпали dříví vozu a obětovali krávy Hospodinu v zápalnou oběť.
 1Sm 6 15 Lévijsi složili Hospodinovu schránu a vak, který byl při ní a v němž byly zlaté předměty, a položili je na ten veliký kámen. Onoho dne přinesli bétšemešští muži zápalné oběti a připravili obětní hody Hospodinu.
 1Sm 6 16 Pět pelištejských knížat to vidělo a vrátilo se onoho dne do Ekrónu.
 1Sm 6 17 Toto jsou zlaté hlízy, které odvedli Pelištejci Hospodinu v oběť za provinění: jedna za Ašdód, jedna za Gázu, jedna za Aškalón, jedna za Gat a jedna za Ekrón.
 1Sm 6 18 Zlaté myši odpovídaly počtu všech pelištejských měst s pěti knížaty, od opevněného města až po venkovskou obec, až po kámen Velikého truchlení, na který uložili Hospodinovu schránu; ten je na poli Jósuy Bétšemešského dodnes.
 1Sm 6 19 Hospodin však ranil bétšemešské muže za to, že se podívali do Hospodinovy schrány. Sedmdesát mužů z lidu ranil, a bylo tu padesát tisíc mužů. Proto lid truchlil, že Hospodin postihl lid zdrcující ranou.
 1Sm 6 20 Muži z Bét-šemeše se ptali: "Kdo může obstát před Hospodinem, tímto svatým Bohem? A ke komu poputuje od nás?"
 1Sm 6 21 I posílali posly k obyvatelům Kirjat-jearímu se vzkazem: "Pelištejci vrátili Hospodinovu schránu. Přijďte a odnešte si ji."
 1Sm 7 1 Muži kirjatjearímští přišli a Hospodinovu schránu odnesli. Dopravili ji do domu Abínádabova na pahorek a jeho syna Eleazara posvětili, aby u Hospodinovy schrány držel stráž.
 1Sm 7 2 Ode dne, kdy schrána spočinula v Kirjat-jearímu, uplynulo mnoho dní, celkem dvacet let. Tu celý izraelský dům zatoužil po Hospodinu.
 1Sm 7 3 Samuel vyzval celý izraelský dům: "Jestliže se chcete celým srdcem obrátit k Hospodinu, odstraňte ze svého středu cizí bohy i aštarty, upněte se srdcem k Hospodinu a služte jenom jemu. On vás vysvobodí z rukou Pelištejců."
 1Sm 7 4 Izraelci tedy odstranili baaly a aštarty a sloužili jenom Hospodinu.
 1Sm 7 5 Samuel vyhlásil: "Shromážděte celý Izrael do Mistry a já se budu za vás modlit k Hospodinu."
 1Sm 7 6 Shromáždili se tedy do Mistry, čerpali vodu a vylévali ji před Hospodinem; také se onoho dne postili a říkali tam: "Zhřešili jsme proti Hospodinu." A Samuel soudil Izraelce v Mispě.
 1Sm 7 7 Když se Pelištejci doslechli, že se Izraelci shromáždili do Mistry, vytáhla pelištejská knížata proti Izraelci. Izraelci to uslyšeli a báli se Pelištejců.
 1Sm 7 8 Naléhali na Samuela: "Nepřestaň za nás úpěnlivě volat k Hospodinu, našemu Bohu, ať nás zachrání z rukou Pelištejců."
 1Sm 7 9 Samuel vzal jedno neodstavené jehňátko a obětoval je Hospodinu v zápalnou oběť, celopal, a úpěnlivě volal k Hospodinu za Izraele. A Hospodin mu odpověděl.
 1Sm 7 10 Když Samuel obětoval zápalnou oběť, Pelištejci vyrazili k bitvě s

Izraelci. Ale Hospodin onoho dne zahrml mocným hlasem proti Pelištejcům a uvedl je ve zmatek. Byli před Izraelem poraženi.

1Sm 7 11 Izraelští mužové vytáhli z Mispy, pronásledovali Pelištejce a pobíjeli je až pod Bét-kar.

1Sm 7 12 I vzal Samuel jeden kámen a položil jej mezi Mispu a Šén. Dal mu jméno Eben-ezer (to je Kámen pomoci) a prohlásil: "Až potud nám Hospodin pomáhal."

1Sm 7 13 Pelištejci byli pokořeni a nadále už nepronikali na izraelské území. Hospodinova ruka na Pelištejce doléhal a po všechny Samuelovy dny.

1Sm 7 14 Města, která Pelištejci Izraeli odňali, od Ekrónu až po Gat, připadla zase Izraeli a Izrael vysvobodil z rukou Pelištejců i jejich pomezí. Mezi Izraelem a Emorejci zavládl pokoj.

1Sm 7 15 Samuel byl soudcem Izraele po celý svůj život.

1Sm 7 16 Rok co rok se vydával na obchůzku do Bét-elu, do Gilgálu a do Mispy a na všech těchto místech soudil Izraele.

1Sm 7 17 Pak se vracel do Rámy, neboť tam byl jeho dům, a tam soudil Izraele; tam také vybudoval Hospodinu oltář.

1Sm 8 1 Když Samuel zestárl, ustanovil Izraeli za soudce své syny.

1Sm 8 2 Jméno jeho prvorozeného syna bylo Jóel a jméno druhého Abijáš; byli soudci v Beer-šebě.

1Sm 8 3 Jeho synové však nechodili jeho cestou, ale propadli lakotě, brali úplatky a převraceli právo.

1Sm 8 4 Všichni izraelští starší se tedy shromáždili a přišli k Samuelovi do Rámy.

1Sm 8 5 Řekli mu: "Hle, ty jsi už starý a tvoji synové nechodí tvou cestou. Dosaď nyní nad námi krále, aby nás soudil, jako je tomu u všech národů."

1Sm 8 6 Ale Samuelovi se to nelíbilo, že řekli: "Dej nám krále, aby nás soudil." I modlil se Samuel k Hospodinu.

1Sm 8 7 A Hospodin Samuelovi odpověděl: "Uposlechni lid ve všem, co od tebe žádají. Vždyť nezavrhlí tebe, ale zavrhlí mne, abych nad nimi nekraloval.

1Sm 8 8 Všim, co dělali ode dne, kdy jsem je vyvedl z Egypta, až dodnes, dokazují, že mě opustili a že slouží jiným bohům; tak jednají i vůči tobě.

1Sm 8 9 Teď však je uposlechni, ale důrazně je varuj a oznam jim právo krále, který nad nimi bude kralovat."

1Sm 8 10 Samuel pověděl všechna Hospodinova slova lidu, těm, kteří od něho žádali krále.

1Sm 8 11 Právil: "Toto bude právo krále, který nad vámi bude kralovat: Vezme vám syny a zařadí je ke svému vozatajstvu a jezdeckvu, aby běhali před jeho vozem.

1Sm 8 12 Ustanoví si velitele nad tisíci a nad sty a další, aby pro něho obstarávali orbu a sklizeň, a další, aby pro něho zhotovovali válečnou výzbroj a výstroj jeho vozů.

1Sm 8 13 Také dcery vám vezme za mastičkářky, kuchařky a pekařky.

1Sm 8 14 Vezme vám nejlepší pole, vinice a olivové háje a dá je svým služebníkům.

1Sm 8 15 Z vašich výmlatů a vinic bude vybírat desátky a bude je dávat svým dvořanům a služebníkům.

1Sm 8 16 Vezme vám otroky a otrokyně a nejlepší jinochy i osly, aby pro něho pracovali.

1Sm 8 17 Bude vybírat desátky z vašich stád, a stanete se jeho otroky.

1Sm 8 18 A přijde den, kdy budete úpět kvůli svému králi, kterého jste si vyvolili, ale Hospodin vám onoho dne neodpoví."

1Sm 8 19 Lid však odmítl Samuela uposlechnout. Prohlásili: "Nikoli. Ať je nad námi král!"

1Sm 8 20 I my chceme být jako všechny ostatní národy. Náš král nás bude soudit a bude před námi vycházet a povede naše boje."

1Sm 8 21 Samuel všechna slova lidu vyslechl a přednesl je Hospodinu.

1Sm 8 22 Hospodin Samuelovi pravil: "Uposlechni je a ustanov jím krále." Samuel pak izraelským mužům řekl: "Jděte každý do svého města."

1Sm 9 1 Byl muž z Benjámínova pokolení jménem Kíš, syn Abíela, syna Seróra, syna Bekórata, syna Afíacha, syna jednoho Jemínce, statečný bohatýr.

1Sm 9 2 Ten měl syna jménem Saul, hezkého mladíka. Mezi Izraelci nebylo hezčího muže nad něj; od ramen vzhůru převyšoval všechny lid.

1Sm 9 3 Saulovu otci Kíšovi se ztratily oslice. Kíš proto řekl svému synu Saulovi: "Vezmi s sebou některého z mládenců a vydej se ty oslice hledat."

1Sm 9 4 Prošel tedy Efrajimské pohoří, prošel zemi Šališu, ale nenašli nic. Prošel též zemi Šaalím, a nikde nic. Prošel i zemi Jemíní, a nenašli nic.

1Sm 9 5 Když přišli do země Súfu, řekl Saul svému mládenci, který byl s ním: "Pojď, vraťme se, aby můj otec místo o oslice neměl obavy o nás."

1Sm 9 6 On mu řekl: "Hle, v tom městě je muž Boží. A ten muž je vážený.

Všechno, co řekne, se skutečně stane. Pojďme tedy tam, snad nám oznámí, kterou cestou se máme dát."

1Sm 9 7 Saul svému mládenci odvětil: "Tak pojďme! Ale co tomu muži přineseme? Vždyť chléb nám v brašně došel. Nemáme dárek, který bychom muži Božímu přinesli. Co máme u

sebe?"

1Sm 9 8 Nato mládenec Saulovi odpověděl: "Mám u sebe čtvrt šekelu stříbra. Dám jej muži Božímu, a on nám oznámí cestu."

1Sm 9 9 Když se dříve někdo v Izraeli šel dotazovat Boha, říkal: "Nuže, pojďme k vidoucímu." Dnešní prorok se dříve nazýval vidoucí.

1Sm 9 10 Saul svému mláďenci řekl: "Dobře jsi promluvil. Nuže, pojďme." A šli do města, kde byl muž Boží.

1Sm 9 11 Když stoupali do svahu k městu, zastihli dívky, které šly čerpat vodu. Otázali se jich: "Je zde vidoucí?"

1Sm 9 12 "Ano, je," odpověděly, "máš ho před sebou. Pospěš si! Právě dnes přišel do města, protože lid má dnes na posvátném návrší obětní hod.

1Sm 9 13 Až vejdete do města, zastihnete ho, ještě než vystoupí na posvátné návrší, kde se bude jíst. Lid totiž nebude jíst, dokud on neprijde. Teprve až on požehná obětnímu hostu, budou pozvaní jíst. Jděte tedy nahoru, dnes ho zastihnete."

1Sm 9 14 Stoupali tedy k městu. Když přicházeli do středu města, zrovna proti nim vycházel Samuel, aby vystoupil na posvátné návrší.

1Sm 9 15 Den před Saulovým příchodem odhalil Hospodin Samuelovu uchu toto:

1Sm 9 16 "Zítřka touto dobou pošlu k tobě muže z benjamínské země. Pomažeš ho za vévodu nad mým izraelským lidem; on můj lid vysvobodí z rukou Pelištejců. Pohlédl jsem na svůj lid, jehož úpěnlivě volání ke mně proniklo."

1Sm 9 17 Když Samuel uviděl Saula, Hospodin ho upozornil: "To je ten muž, o němž jsem ti řekl, že bude spravovat můj lid."

1Sm 9 18 Vtom Saul přistoupil uprostřed brány k Samuelovi a řekl: "Pověz mi prosím, kde je tu dům vidoucího."

1Sm 9 19 Samuel Saulovi odpověděl: "Já jsem vidoucí. Vystup přede mnou na posvátné návrší, dnes budete jíst se mnou. Ráno tě propustím a odpovím ti na vše, co máš na srdci."

1Sm 9 20 Pokud jde o oslice, které se ti před třemi dny ztratily, neměj o ně starost, neboť se našly. Koho si však Izrael tolik žádá? Zdalipak ne tebe a celý dům tvého otce?"

1Sm 9 21 Saul odpověděl: "Což nejsem Benjamínek? Z těch nejmenších izraelských kmenů? A má čeleď je ze všech čeledí Benjamínova kmene nejnepatrnější! Jak mi můžeš říkat něco takového?"

1Sm 9 22 Ale Samuel vzal Saula i jeho mládence, uvedl je do hodovní síně a dal jim místo v čele pozvaných. Těch bylo na třicet mužů.

1Sm 9 23 Kuchařovi Samuel řekl: "Podej tu část, kterou jsem ti dal a o níž jsem ti řekl: Ulož ji u sebe."

1Sm 9 24 Kuchař pozdvihl kýtu i to, co bylo na ní, a položil vše před Saula. Samuel řekl: "Hle, polož před sebe, co zůstalo, a jez. Bylo to uchováno pro tebe na tento slavnostní okamžik." A dodal: "Proto jsem svolal lid." Tak jedl onoho dne Saul se Samuelem.

1Sm 9 25 Potom sestoupili z posvátného návrší do města a Samuel mluvil se Saulem na střeše.

1Sm 9 26 Za časného jitra, když vycházela jitřenka, zavolal Samuel na Saula na střeše: "Vstaň, propustím tě." Saul tedy vstal a oba, on i Samuel, vyšli ven.

1Sm 9 27 Sestupovali k okraji města. Tu řekl Samuel Saulovi: "Řekni mláďenci, ať jde před námi." A když je předešel: "A ty se na chvíli zastav, ohlásím ti Boží slovo."

1Sm 10 1 Samuel vzal nádobku s olejem, vylil mu jej na hlavu, políbil ho a řekl: "Sám Hospodin tě pomazává za vévodu nad svým dědictvím."

1Sm 10 2 Až půjdeš dnes ode mne, zastihneš u Rachelina hrobu na benjamínském území v Selsachu dva muže; oni ti řeknou: "Oslice, které jsi šel hledat, se našly. Tvůj otec již nedbá o to, co je s oslicemi, ale má obavy o vás. Říká: Co mám pro svého syna udělat?"

1Sm 10 3 Odtud budeš postupovat dál, až přijdeš k božímu Táboru; tam tě zastihnou tři muži putující k Bohu do Bét-elu. Jeden ponese tři kůzlata, druhý ponese tři bochníky chleba a třetí ponese měch s vínem.

1Sm 10 4 Popřejí ti pokoj a dají ti dva chleby a ty je od nich přijmeš.

1Sm 10 5 Potom vstoupíš na Boží pahorek, na kterém jsou pelištejská výsostná znamení. Až tam vejdeš do města, narazíš na hlouček proroků sestupujících z posvátného návrší; před nimi harfa, buben, píšťala a citara, a oni budou v prorockém vytržení.

1Sm 10 6 Vtom se tě zmocní duch Hospodinův a upadneš do prorockého vytržení s nimi a změníš se v jiného muže.

1Sm 10 7 Až se u tebe tato znamení dostaví, učiň, co se tvé ruce naskytne, neboť Bůh bude s tebou.

1Sm 10 8 Potom sestoupíš přede mnou do Gilgálu a já sestoupím k tobě, abych obětoval zápalné oběti a připravil hody oběti pokojné. Sedm dní budeš čekat, než k tobě přijdu. Pak ti dám vědět, co máš udělat."

1Sm 10 9 Sotva se Saul obrátil, aby od Samuela odešel, proměnil mu Bůh srdce v jiné. Onoho dne se dostavila všechna tato znamení.

1Sm 10 10 Když přišli na onen pahorek, přicházel mu vstříc hlouček proroků. Tu se ho zmocnil duch Boží a on upadl uprostřed nich do prorockého vytržení.

1Sm 10 11 Všichni z lidu, kdo ho znali z dřívějška, když viděli, že prorokuje spolu s proroky, říkali jeden druhému: "Co se to s Kíšovým synem děje? Což také Saul je mezi proroky?"

1Sm 10 12 A někdo odtamtud řekl: "Kdo je jejich otec?" Proto se stalo příslovím: "Což také Saul je mezi proroky?"

1Sm 10 13 Když prorocké vytržení pominulo, vstoupil na posvátné návrší.

1Sm 10 14 I zeptal se Saulův strýc jeho a mládence: "Kde jste chodili?" On odpověděl: "Hledali jsme oslice. Když jsme viděli, že nikde nejsou, šli jsme k Samuelovi."

1Sm 10 15 Saulův strýc řekl: "Oznam mi prosím, co vám Samuel pověděl."

1Sm 10 16 Saul svému strýci odpověděl: "Oznámil nám s jistotou, že se oslice našly." Ale co Samuel říkal ohledně království, mu neoznámil.

1Sm 10 17 Samuel svolal lid k Hospodinu do Mispy.

1Sm 10 18 Řekl Izraelcům: "Toto praví Hospodin, Bůh Izraele: Já jsem přivedl Izraele z Egypta; vysvobodil jsem vás z moci Egypta i z moci všech království, která vás utlačovala.

1Sm 10 19 Vy však dnes zavrhuje svého Boha, který vás zachraňoval ze všech vašich strastí a úzkostí. Říkáte mu: "Ustanov nad námi krále." Tak se teď postavte před Hospodina podle svých kmenů a rodů."

1Sm 10 20 Samuel dal předvést všechny izraelské kmeny. Losem byl označen kmen Benjamín.

1Sm 10 21 Dal tedy předvést kmen Benjamin po čeledích. Byla označena čeleď Matrí, v ní byl označen Saul, syn Kíšův. Hledali ho tedy, ale nebyl k nalezení.

1Sm 10 22 Tázali se Hospodina dále: "Přijde sem ještě ten muž?" A Hospodin řekl: "Hle, skrývá se mezi zbrojí."

1Sm 10 23 Běželi ho přivést. Když se postavil doprostřed lidu, převyšoval od ramen vzhůru všechny lid.

1Sm 10 24 Samuel řekl všemu lidu: "Hleďte, koho vyvolil Hospodin, není mu rovného ve všem lidu!" A všechny lid spustil pokřik: "Ať žije král!"

1Sm 10 25 Samuel potom promluvil k lidu o právu královském, zapsal je do knihy a uložil před Hospodinem. Nato propustil všechny lid, každého do jeho domu.

1Sm 10 26 Také Saul šel domů do Gibeje; a s ním šla družina bojovníků, jejichž srdcí se dotkl Bůh.

1Sm 10 27 Ničemové však říkali: "Tenhleten že nás zachrání?" A pohrdali jím, ani dar mu nepřinesli. On však jako by neslyšel.

1Sm 11 1 Tu přitáhl Náchaš Amónský a utábořil se proti Jábeši v Gileádu. Všichni jábešští muži Náchašovi řekli: "Uzavři s námi smlouvu a budeme tvými otroky."

1Sm 11 2 Náchaš Amónský jim odpověděl: "Uzavřu ji s vámi tím způsobem, že každému z vás vyloupnu pravé oko. Tak uvedu pohanu na celý Izrael."

1Sm 11 3 Jábešští starší mu řekli: "Poskytni nám sedm dní. Rozešleme posly do celého izraelského území. Nebude-li nikoho, kdo by nás zachránil, vyjdeme k tobě."

1Sm 11 4 I přišli poslové do Gibeje Saulovy a přednesli ta slova lidu. Všechn lid se dal do hlasitého pláče.

1Sm 11 5 Saul šel právě za dobyt看 z pole. Tázal se: "Co je lidu, že pláče?" A oni mu sdělili slova jábešských mužů.

1Sm 11 6 Jakmile Saul ta slova uslyšel, zmocnil se ho duch Boží. Vzplanul nesmírným hněvem.

1Sm 11 7 vzal spřežení dobytka, rozsekal je na kusy a rozeslal po poslech do celého izraelského území se vzkazem: "Tohle se stane s dobyt看 každému, kdo nevytáhne za Saulem a Samuelem." Na lid padl strach před Hospodinem, i vytáhli jako jeden muž.

1Sm 11 8 Saul jim dal nastoupit v Bezeku: Izraelců bylo tři sta tisíc a judských mužů třicet tisíc.

1Sm 11 9 Přišlým poslům řekli: "Vyřiďte mužům v Jábeši Gileádsém toto: Zítra za slunečního žáru vám přijde vysvobození." I přišlí poslové a oznámili to jábešským mužům a ti se zaradovali.

1Sm 11 10 Jábešští mužové vzkázali Náchašovi: "Zítra vyjdeme k vám. Pak s námi udělejte, co uznáte za dobré."

1Sm 11 11 Nazítrí Saul rozestavil lid do tří oddílů a za jitřní hlídky vtrhli doprostřed ležení a pobíjeli Amóna až do denního žáru; ti, kteří zůstali, se rozprchli, ani dva z nich nezůstali pospolu.

1Sm 11 12 Tu lid řekl Samuelovi: "Kdo říkal: "To Saul má nad námi kralovat?" Vydejte ty muže, ať je usmrtíme!"

1Sm 11 13 Ale Saul řekl: "Dnešního dne nebude nikdo usmrcen, neboť dnes Hospodin připravil Izraeli vysvobození."

1Sm 11 14 A Samuel vybídl lid: "Nuže, pojďme do Gilgálu, obnovíme tam království."

1Sm 11 15 všechny lid šel tedy do Gilgálu a před Hospodinem tam v Gilgálu nastolili Saula za krále. Slavili tam před Hospodinem hody oběti pokojné a Saul se tam se všemi izraelskými muži převelice radoval.

1Sm 12 1 Samuel pak řekl celému Izraeli: "Hle, uposlechl jsem vás ve všem, oč jste mě žádali, a ustanovil jsem nad vámi krále.

1Sm 12 2 Nyní tedy hle, svůj úřad koná před vámi král. Já jsem zestárl a zešedivěl, i moji synové jsou tu s vámi. Svůj úřad jsem před vámi konal od svého mládí až dodnes.

1Sm 12 3 Tu jsem. Vypovídejte proti mně před Hospodinem i před jeho pomazaným, zdali jsem vzal někomu býka či osla, zdali jsem někoho vydíral a někomu krivdil, zdali jsem od

někoho vzal úplatek a nad něčím přivřel oči, a já vám to nahradím."

1Sm 12 4 Odvětili: "Nevydíral jsi nás a nekřivdil jsi nám a nic jsi od nikoho nevezal."

1Sm 12 5 Řekl jim: "Hospodin je svědkem proti vám, i jeho pomazaný je dnešního dne svědkem, že jste na mně nic neshledali." Lid odvětil: "Je svědkem."

1Sm 12 6 Samuel pak řekl lidu: "Ano, Hospodin, který učinil Mojžíše a Árona a který přivedl vaše otce z egyptské země."

1Sm 12 7 Nyní předstupte! Povedu s vámi před Hospodinem soud o všech Hospodinových spravedlivých činech, které konal pro vás a pro vaše otce."

1Sm 12 8 Když Jákob přišel do Egypta a vaši otcové úpěli k Hospodinu, Hospodin poslal Mojžíše a Árona a ti vyvedli vaše otce z Egypta a usadili je na tomto místě."

1Sm 12 9 Oni však na Hospodina, svého Boha, zapomněli. Proto je vydal napospas Síserovi, veliteli chasórského vojska, i Pelištejcům a moábskému králi; ti bojovali proti nim."

1Sm 12 10 Tu úpěli k Hospodinu a říkali: "Zhřešili jsme, neboť jsme opustili Hospodina a sloužili jsme baalům a aštartám, ale nyní nás vysvobod z rukou našich nepřátel a budeme sloužit tobě."

1Sm 12 11 Hospodin tedy poslal Jerubaala, Bedána, Jiftácha a Samuela a vysvobodil vás z rukou vašich okolních nepřátel, takže jste sídlili v bezpečí."

1Sm 12 12 Když jste viděli, že na vás táhne Náchaš, král Amónovců, řekli jste mi: "Nikoli, ať nad námi kraluje král", ačkoli vaším králem je Hospodin, váš Bůh."

1Sm 12 13 Nuže tady je král, kterého jste si zvolili a vyžádali. Ano, Hospodin vám dal krále."

1Sm 12 14 Jestliže se budete Hospodina bát, jemu sloužit a poslouchat ho, nebudete-li se vzpírat Hospodinovým rozkazům, obстоjíte vy i král, který nad vámi kraluje; půjdete-li ovšem za Hospodinem, svým Bohem."

1Sm 12 15 Jestliže však nebudete Hospodina poslouchat a budete se Hospodinovým rozkazům vzpírat, dolehne Hospodinova ruka na vás i na vaše otce."

1Sm 12 16 Nyní předstupte! Hleďte na tuto velikou věc, kterou Hospodin učiní před vašimi očima."

1Sm 12 17 Není právě pšeničná žatva? Budu volat k Hospodinu a on způsobí hromobití a déšť. Tak očividně poznáte, jak velmi zlé je v Hospodinových očích to, čeho jste se dopustili tím, že jste si vyžádali krále."

1Sm 12 18 A tak Samuel volal k Hospodinu a Hospodin onoho dne způsobil hromobití a déšť. A všechen lid se velice bál Hospodina i Samuela."

1Sm 12 19 I řekl všechen lid Samuelovi: "Modli se k Hospodinu, svému Bohu, za své služebníky, abychom nezemřeli za to, že jsme ke všem svým hříchům přidali ještě to zlé, že jsme si vyžádali krále."

1Sm 12 20 Nato řekl Samuel lidu: "Nebojte se. Ano, dopustili jste se všeho toho zla, avšak neodchylujte se od Hospodina a služte Hospodinu celým srdcem."

1Sm 12 21 Neuchylujte se k nicotám, které neprospějí a nevysvobodí; vždyť jsou jen nicotou."

1Sm 12 22 Hospodin pro své veliké jméno svůj lid nezavrhně, vždyť z vás hodlá učinit svůj lid."

1Sm 12 23 Jsem dalek toho, abych proti Hospodinu hřešil a přestal se za vás modlit. I nadále vás budu vyučovat dobré a přímé cestě."

1Sm 12 24 Jen se bojte Hospodina a věrně mu služte celým srdcem. Hleďte, co velikého s vámi učinil."

1Sm 12 25 Jestliže však budete kupit zlo na zlo, budete smeteni jak vy, tak váš král."

1Sm 13 1 Uplynul rok Saulova kralování. Když kraloval nad Izraelem druhý rok, 1Sm 13 2 vybral si z Izraele tři tisíce mužů; dva tisíce jich bylo se Saulem v Mikmásu v Bételském pohoří, tisíc jich bylo s Jónatanem v Gibeji Benjamínově; zbytek lidu rozpustil, každého k jeho stanům."

1Sm 13 3 Jónatan porazil výsostné znamení pelištejské v Gebě. Pelištejci o tom uslyšeli, proto dal Saul troubit na polnici po celé zemi. Řekl: "Ať to Hebrejové slyší!"

1Sm 13 4 Tak uslyšel celý Izrael: "Saul porazil výsostné znamení pelištejské." Tím vzbudil Izrael u Pelištejců nelibost. Proto byl svolán lid k Saulovi do Gilgálu."

1Sm 13 5 Pelištejci se shromáždili, aby bojovali s Izraelem. Měli třicet tisíc vozů, šest tisíc jezdců a lidu takové množství jako písku na mořském břehu. Přitáhli a utábořili se v Mikmásu na východ od Bét-ávenu."

1Sm 13 6 Izraelští muži viděli, že se dostali do tísně a že lid je sklíčen. Lid se ukrýval v jeskyních, rozsedlinách, skalních stržích, slujích a jamách."

1Sm 13 7 Hebrejové přešli Jordán do země gádské a gileádské, zatímco Saul byl ještě v Gilgálu; všechen lid, který šel za ním, byl zděšen."

1Sm 13 8 Čekal sedm dní do chvíle, kterou určil Samuel, ale Samuel do Gilgálu nepřicházel a lid se od Saula rozprchával."

1Sm 13 9 Saul tedy řekl: "Přineste ke mně oběť zápalnou a pokojnou." A obětoval zápalnou oběť."

1Sm 13 10 Sotva skončil obětování zápalné oběti, přišel Samuel. Saul mu vyšel vstříc a pozdravil ho."

1Sm 13 11 Samuel se ho otázel: "Cos to udělal?" Saul odvětil: "Když jsem viděl, že se lid ode mne rozprchává, neboť tys k určenému dni nepřicházel, a že se Pelištejci

shromáždili v Mikmásu,

1Sm 13 12 řekl jsem si: Pelištejci teď sejdou proti mně do Gilgálu a já jsem si nenaklonil Hospodina. A tak jsem se opovážil zápalnou obět obětovat sám."

1Sm 13 13 Samuel nato Saulovi řekl: "Počínal sis jako pomatenec. Nedbals příkazu, který ti dal Hospodin, tvůj Bůh. Tak by byl Hospodin upevnil tvé království nad Izraelem navěky.

1Sm 13 14 Teď však tvé království neobstojí. Hospodin si vyhledal muže podle svého srdce. Jemu Hospodin přikáže, aby byl vévodou nad jeho lidem, protože ty jsi nedbal toho, co ti Hospodin přikázal."

1Sm 13 15 A Samuel hned vystoupil z Gilgálu do Gibeje Benjamínovy. Saul dal nastoupit lidu, který při něm setrval; bylo jich kolem šesti set mužů.

1Sm 13 16 Saul, jeho syn Jónatan i lid, který s nimi setrval, usadili se v Gibeji Benjamínově, kdežto Pelištejci tábořili v Mikmásu.

1Sm 13 17 Z pelištejského ležení vyšly tři oddíly záškodníků; jeden oddíl se ubíral směrem k Ofře, k zemi Šúalu,

1Sm 13 18 druhý oddíl se ubíral směrem k Bét-chorónu a třetí oddíl se ubíral směrem k území vybíhajícímu nad Seboímským údolím k poušti.

1Sm 13 19 V celé izraelské zemi nebylo možno najít kováře. Pelištejci totiž říkali: "Jen ať Hebrejové nevyrábějí meče ani kopí."

1Sm 13 20 Když si kdokoli z Izraele chtěl dát naostřit rádlo, motyku, širočinu či radlici, musel sestoupit k Pelištejcům.

1Sm 13 21 Naostření rádlu, motyky, trojzubce a širočiny a zakalení ostnu stálo jeden pím.

1Sm 13 22 V čas boje tomu bylo tak, že lid, který byl se Saulem a Jónatanem, neměl po ruce meč ani kopí; měl je pouze Saul a jeho syn Jónatan.

1Sm 13 23 Postavení Pelištejců se posunulo k průsmyku u Mikmásu.

1Sm 14 1 Jednoho dne vyzval Jónatan, syn Saulův, mládence, svého zbrojnoše: "Pojď, pronikneme k postavení Pelištejců tamhle naproti." Svému otci to však neoznámil.

1Sm 14 2 Saul se usadil na úpatí pahorku pod granátovníkem v Mi grónu. Lidu s ním bylo na šest set mužů.

1Sm 14 3 Achijáš, syn Achítúba, bratra Íkábóda, syna Pinchasa, syna Élího, Hospodinova kněze v Šílu, nosil efód. Lid ovšem nevěděl, že Jónatan odešel.

1Sm 14 4 V průsmyku, kterým se Jónatan snažil proniknout nad postavení Pelištejců, byl skalní útes z jedné strany i skalní útes z druhé strany; jeden se jmenoval Bóses a druhý Sené.

1Sm 14 5 Jeden útes byl jako pilíř na severu naproti Mikmásu, druhý na jihu naproti Gebě.

1Sm 14 6 Jónatan tedy vyzval mládence, svého zbrojnoše: "Pojď, pronikneme k postavení těch neobřezanců. Snad pro nás Hospodin něco udělá. Vždyť Hospodinu nemůže nic zabránit, aby zachránil ať skrze mnoho nebo skrze málo."

1Sm 14 7 Zbrojnoš mu odpověděl: "Udělej všechno, co máš na mysli. Jen vpřed! Já budu s tebou podle tvé vůle."

1Sm 14 8 Jónatan rozhodl: "Pronikneme k těm mužům a znenadání se před nimi objevíme.

1Sm 14 9 Jestliže nás vyzvou: "Nehýbejte se, dokud k vám nedorazíme", zůstaneme na místě a nepůjdeme k nim nahoru.

1Sm 14 10 Jestliže však řeknou: "Pojďte k nám nahoru", půjdeme vzhůru, neboť Hospodin nám je vydal do rukou. To bude pro nás znamením."

1Sm 14 11 Když se oba objevili před postavením Pelištejců, Pelištejci řekli: "Hle, Hebrejové vylézají z děr, kam se ukryli."

1Sm 14 12 Muži z toho postavení vyzvali Jónatana a jeho zbrojnoše: "Pojďte k nám nahoru, něco vám povíme!" Tu řekl Jónatan svému zbrojnoši: "Vzhůru za mnou! Hospodin je vydal Izraeli do rukou!"

1Sm 14 13 Jónatan lezl po čtyřech nahoru a za ním jeho zbrojnoš. I padali před Jónatanem a zbrojnoš je za ním pobíjel.

1Sm 14 14 To byl první úder, kdy Jónatan se svým zbrojnošem pobili kolem dvaceti mužů na polovičním honu pole.

1Sm 14 15 V nepřátelském táboře, na poli i ve všem lidu, nastalo zděšení; také muži z onoho postavení i záškodníci byli zděšeni a země se chvěla. To zděšení způsobil Bůh.

1Sm 14 16 I Saulova hlídka v Gibeji Benjamínově viděla, jak hlučící dav zmateně pobíhá sem a tam.

1Sm 14 17 Saul rozkázal lidu, který byl s ním: "Dejte nastoupit! Zjistěte, kdo od nás odešel." Nastoupili a zjistilo se, že tu není Jónatan a jeho zbrojnoš.

1Sm 14 18 Saul poručil Achijášovi: "Přines Boží schránu!" Boží schrána byla totiž toho času mezi Izraelci.

1Sm 14 19 Zatímco Saul ještě mluvil s knězem, hluk v táboře Pelištejců se dále vzrůchal. Proto Saul poručil knězi: "Stáhni ruku zpět!"

1Sm 14 20 Saul a všechen lid, který byl s ním, se svolali pokřikem a přišli až k té bitvě. A hle, tam řádil meč jednoho proti druhému, nesmírná hrůza.

1Sm 14 21 Také Hebrejové z okolí, kteří předtím byli s Pelištejci a s nimi přitáhli do tábora, přidali se k Izraeli, který byl se Saulem a Jónatanem.

1Sm 14 22 Rovněž všichni izraelští muži, kteří se skrývali v pohoří Efrajimském,

jakmile uslyšeli, že se Pelištejci dali na útěk, pustili se v té bitvě za nimi.
 1Sm 14 23 Tak Hospodin zachránil v onen den Izraele. Bitva se přehnala přes Bét-áven.
 1Sm 14 24 Když se izraelští muži onoho dne zase sešli, Saul zaklínal lid slovy: "Buď proklet muž, který by do večera, dokud se nepomstím svým nepřátelům, pojedl nějaký pokrm." Proto nikdo z lidu žádný pokrm neokusil.
 1Sm 14 25 Celá země chodívala hledat plástve; med býval na povrchu pole.
 1Sm 14 26 Když lid přišel na plástve, přetékały medem. Nikdo však nepozdvihl ruku k ústům. Lid se bál té přísahy.
 1Sm 14 27 Ale Jónatan neslyšel, že jeho otec zavázal lid přísahou. Napráhl hůl, kterou měl v ruce, ponořil její konec do plástve medu a rukou si ji podal k ústům. Hned se mu rozjasnily oči.
 1Sm 14 28 Nějaký muž z lidu se ozval a řekl: "Tvůj otec zavázal lid těžkou přísahou: Buď proklet muž, který by dnes pojedl nějaký pokrm. Proto je lid zemdlen."
 1Sm 14 29 Jónatan odvětil: "Můj otec přivede do zkázy celou zemi. Jen pohleďte, jak se mi rozjasnily oči, sotva jsem ochutnal trochu toho medu.
 1Sm 14 30 Což teprve, kdyby se dnes mohl lid pořádně najíst z kořisti svých nepřátel, kterou nalezl! Proto teď není možný další úder proti Pelištejcům."
 1Sm 14 31 Onoho dne pobíjeli Pelištejce od Mikmásu až k Ajalónu a lid byl velmi zemdlen.
 1Sm 14 32 Lid se tedy vrhl na kořist, brali brav i skot i býčky a poráželi je na zemi. Lid jedl maso s krví.
 1Sm 14 33 Saulovi oznámili: "Hle, lid hřeší proti Hospodinu, když jí s krví." On vzkřikl: "Zachovali jste se věrolomně." Okamžitě ke mně přivalte veliký kámen."
 1Sm 14 34 Dále Saul rozkázal: "Rozejděte se mezi lid s výzvou, ať každý ke mně přivede svého býka nebo svou ovci. Tady je porazíte a sníte, abyste nehřešili proti Hospodinu tím, že byste jedli maso s krví." Všichni z lidu, každý přivedl té noci svého býka a poráželi je tam.
 1Sm 14 35 A Saul vybudoval Hospodinu oltář. Byl to první oltář, který Hospodinu vybudoval.
 1Sm 14 36 Saul rozhodl: "V noci vyrazíme za Pelištejci. Až do jitřního úsvitu budeme moci mezi nimi loupit. Ani jednoho z nich neušetříme." Odvětili: "Udělej vše, co pokládáš za správné." Ale kněz podotkl: "Přistupme sem k Bohu."
 1Sm 14 37 Saul se doptával Boha: "Mám vyrazit dolů za Pelištejci? Vydáš je Izraeli do rukou?" Ale on mu onoho dne neodpověděl.
 1Sm 14 38 Proto Saul poručil: "Přistupte sem, všichni vůdcové lidu! Vyzvěďte a zjistěte, jaký hřích byl dnes spáchán.
 1Sm 14 39 Jakože je živ Hospodin, zachránce Izraele, i kdyby šlo o mého syna Jónatana, musí zemřít!" Ale ze všeho lidu mu nikdo neodpověděl.
 1Sm 14 40 Poručil tedy celému Izraeli: "Vy budete na jedné straně a já se svým synem Jónatanem na straně druhé." Lid Saulovi odvětil: "Udělej, co pokládáš za správné."
 1Sm 14 41 Saul řekl Hospodinu: "Bože Izraele, ukaž, kdo není bezúhonný." Losem byl postižen Jónatan a Saul, kdežto lid z toho vyvázl.
 1Sm 14 42 Saul znovu poručil: "Vrhněte los mezi mnou a mým synem Jónatanem." Tu byl označen Jónatan.
 1Sm 14 43 Saul vyzval Jónatana: "Přiznej se mi, co jsi spáchal!" Jónatan mu to pověděl a doznal: "Koncem hole, kterou jsem měl v ruce, jsem ochutnal trochu medu. Jsem připraven zemřít."
 1Sm 14 44 Saul řekl: "Ať se mnou Bůh udělá, co chce! Jónatane, ty musíš zemřít!"
 1Sm 14 45 Avšak lid se proti Saulovi ozval: "Jónatan že by měl zemřít? Vždyť připravil Izraeli takové veliké vysvobození! Buď toho dalek! Jakože je živ Hospodin, ani vlásek z hlavy mu nesmí spadnout na zem. S pomocí Boží jednal dnešního dne." tak lid Jónatana vykoupil, že nezemřel.
 1Sm 14 46 Saul odtáhl od Pelištejců a Pelištejci odešli do svých domovů.
 1Sm 14 47 Když se Saul chopil kralování nad Izraelem, bojoval proti všem svým okolním nepřátelům, proti Moábovi, Amónovcům a Edómu, proti králům Soby a proti Pelištejcům. Všude, kam se obrátil, dopouštěl se svévolností.
 1Sm 14 48 Statečnost však prokázal, když pobil Amáleka a vysvobodil Izraele z rukou těch, kteří ho plenili.
 1Sm 14 49 Saulovi synové byli Jónatan, Jišví a Malkíšua. A jména jeho dvou dcer: prvorozená se jmenovala Měrab, mladší pak Míkal.
 1Sm 14 50 Saulova žena se jmenovala Achínoam, dcera Achímaasova. Jméno velitele jeho vojska bylo Abínér, syn Néra, strýce Saulova.
 1Sm 14 51 Kíš, Saulův otec, a Nér, otec Abnérův, byli syny Abíelovými.
 1Sm 14 52 Po všechny dny Saulovy se vedl tuhý boj proti Pelištejcům. Když Saul spatřil nějakého bohatýra a statečného muže, přibral ho k sobě.
 1Sm 15 1 Samuel řekl Saulovi: "Hospodin mě poslal, abych tě pomazal za krále nad jeho lidem, nad Izraelem. Nyní tedy poslechni Hospodinova slova.
 1Sm 15 2 Toto praví Hospodin zástupů: Mám v patrnosti, co učinil Amálek Izraeli; položil se mu do cesty, když vystupoval z Egypta.
 1Sm 15 3 Nyní jdi a pobij Amáleka; jako klaté zničíte vše, co mu patří. Nebudeš ho šetřit, ale usmrtíš muže i ženu, pachole i kojence, býka i ovci, velblouda i osla!"

1Sm 15 4 Saul svolal lid a dal mu nastoupit v Telaímu; bylo to dvě stě tisíc pěších a judských mužů deset tisíc.

1Sm 15 5 Pak Saul přitáhl až k Amálekovu městu a v úvalu umístil zálohu.

1Sm 15 6 Kénijcům Saul vzkázal: "Odejděte od Amáleka a sestupte dolů, abych vás nesmetl spolu s ním. Vy jste přece prokázali milosrdenství všem Izraelcům, když vystupovali z Egypta." Kénijci tedy od Amáleka odešli.

1Sm 15 7 A Saul Amáleka pobíjel od Chavíly směrem na Šúr, který je naproti Egyptu.

1Sm 15 8 Amáleckého krále Agaga chytil živého, ale ostrším meče vyhubil všechen lid jako klatý.

1Sm 15 9 Saul a jeho lid ušetřil Agaga a nejlepší kusy z bravu a skotu, z druhého vrhu, a ze skopců a vůbec ze všeho pěkného, a nechtěli je vyhubit jako klaté. Jako klaté zničili jen to, co bylo podhradné a bezcenné.

1Sm 15 10 I stalo se slovo Hospodino k Samuelovi:

1Sm 15 11 "Lituji, že jsem ustanovil Saula králem, neboť se ode mne odvrátil a mými slovy se neřídí." Tu vzplanul Samuel hněvem a po celou noc úpěl k Hospodinu.

1Sm 15 12 Za časného jitra šel Samuel vstříc Saulovi. Tu oznámili Samuelovi: "Saul přitáhl na Karmel a postavil si tam znamení své moci. Pak se obrátil, táhl dál a sestoupil do Gilgálu."

1Sm 15 13 Když Samuel přišel k Saulovi, ten ho pozdravil: "Buď požehnán od Hospodina. Řídil jsem se Hospodinovým slovem."

1Sm 15 14 Samuel se však tázal: "A co to bečení ovcí, jež doléhá k mým uším, a to bučení dobytka, které slyším?"

1Sm 15 15 Saul vysvětloval: "Přivedli je od Amáleka. Lid ušetřil nejlepší kusy z bravu a skotu, aby je obětoval Hospodinu, tvému Bohu. Ale zbytek jsme vyhubili jako klatý."

1Sm 15 16 Samuel Saula přerušil: "Přestaň! Musím ti oznámit, co ke mně této noci Hospodin promluvil." Řekl mu: "Mluv."

1Sm 15 17 Samuel pravil: "Cožpak nejsi vůdcem izraelských kmenů, ačkoli sis dříve připadal nepatrný? Hospodin tě pomazal za krále nad Izraelem."

1Sm 15 18 Hospodin tě také poslal na cestu s rozkazem: Jdi a jako klaté vyhubíš ty amálecké hříšníky. Budeš proti nim bojovat, dokud je úplně nezničíš.

1Sm 15 19 Proč jsi Hospodina neuposlechl, ale vrhl se na kořist a dopustil se toho, co je v Hospodinových očích zlé?"

1Sm 15 20 Saul vysvětloval Samuelovi: "Vždyť jsem Hospodina uposlechl. Šel jsem cestou, na kterou mě Hospodin poslal. Přivedl jsem amáleckého krále Agaga a Amáleka jsem zničil jako klatého."

1Sm 15 21 Ale lid si vzal z kořisti, z bravu a skotu, to nejlepší z klatého, aby měl co obětovat v Gilgálu Hospodinu, tvému Bohu."

1Sm 15 22 Tu řekl Samuel: "Líbí se Hospodinu zápalné oběti a obětní hody víc než poslouchat Hospodina? Hle, poslouchat je lepší než obětní hod, pozorně rozvažovat je víc než tuk beranů."

1Sm 15 23 Vzdor je jako hříšné věštění a svéhlavost jako kouzla a ctění domácích bůžků. Protože jsi zavrhl Hospodinovo slovo, i on zavrhl tebe jako krále."

1Sm 15 24 Saul doznal Samuelovi: "Zhřešil jsem, neboť jsem přestoupil Hospodinův rozkaz i tvá slova. Báť jsem se lidu, proto jsem je uposlechl."

1Sm 15 25 Nyní však sejmi ze mne prosím můj hřích a vrať se se mnou; chci se poklonit Hospodinu."

1Sm 15 26 Samuel však Saula odmítl: "Nevrátím se s tebou. Zavrhl jsi Hospodinovo slovo, proto Hospodin zavrhl tebe, abys nebyl králem nad Izraelem."

1Sm 15 27 Když se Samuel obrátil k odchodu, uchopil Saul cíp jeho pláště a ten se odtrhl.

1Sm 15 28 Samuel mu řekl: "Dnes od tebe Hospodin odtrhl izraelské království a dal je tvému bližnímu, lepšímu, než jsi ty."

1Sm 15 29 Věčný Bůh Izraele neklame ani nebude litovat; není to přece člověk, aby litoval."

1Sm 15 30 Saul se dožadoval: "Zhřešil jsem. Nyní mi však prosím prokaž poctu před staršími mého lidu i před Izraelem a vrať se se mnou. Chci se poklonit Hospodinu, tvému Bohu."

1Sm 15 31 Samuel se tedy vrátil a šel za Saulem. A Saul se poklonil Hospodinu.

1Sm 15 32 Pak Samuel poručil: "Přiveďte ke mně amáleckého krále Agaga!" Agag šel k němu sebevědomě, neboť si řekl: "Zajisté je odvrácena hořkost smrti."

1Sm 15 33 Samuel řekl: "Jako tvůj meč zbavoval ženy dětí, tak ať je tvá matka bezdětná nad jiné ženy." A Samuel rozsekal Agaga na kusy před Hospodinem v Gilgálu.

1Sm 15 34 Potom Samuel odešel do Rámy, zatímco Saul vystoupil ke svému domu, do Gibeje Saulovy.

1Sm 15 35 A Samuel už nikdy až do dne své smrti Saula nespatriil, avšak pro Saula truchlil. Hospodin litoval, že Saula ustanovil králem nad Izraelem.

1Sm 16 1 Hospodin řekl Samuelovi: "Jak dlouho ještě budeš nad Saulem truchlit? Já jsem ho zavrhl, aby nad Izraelem nekraloval. Naplň svůj roh olejem a jdi, posílám tě k Jišajovi Betlémskému. Vyhlédl jsem si krále mezi jeho syny."

1Sm 16 2 Samuel se zdráhal: "Jak mohu jít? Saul o tom uslyší a zabije mě."

Hospodin řekl: "Vezmeš s sebou jalovici a řekneš: "Přicházím obětovat Hospodinu."

1Sm 16 3 Na obětní hod pozveš Jišaje a já ti dám vědět, co máš dělat. Pomažeš mi toho, o němž ti povím."

1Sm 16 4 Samuel vykonal, co řekl Hospodin. Když přišel do Betléma, vyděšení starší města mu spěchali vstříc s otázkou: "Přinášíš pokoj?"

1Sm 16 5 Odvětil: "Pokoj. Přišel jsem obětovat Hospodinu. Posvěťte se a půjdete se mnou k obětnímu hodu." Pak posvětil Jišaje a jeho syny a pozval je k obětnímu hodu.

1Sm 16 6 Když se dostavili a on spatřil Eliába, řekl si: "Jistě tu stojí před Hospodinem jeho pomazaný."

1Sm 16 7 Hospodin však Samuelovi řekl: "Nehleď na jeho vzhled ani na jeho vysokou postavu, neboť já jsem ho zamítl. Nejde o to, nač se dívá člověk. Člověk se dívá na to, co má před očima, Hospodin však hledí na srdce."

1Sm 16 8 Jišaj pak zavolał Abinádaba a předvedl ho před Samuelem. On však řekl: "Hospodin nevyvolil ani toho."

1Sm 16 9 Jišaj tedy předvedl šamu. Řekl: "Hospodin nevyvolil ani toho."

1Sm 16 10 Tak předvedl Jišaj před Samuelem svých sedm synů, ale Samuel řekl: "Žádného z nich Hospodin nevyvolil."

1Sm 16 11 A Samuel se Jišaje otázal: "To jsou všichni mládenci?" Jišaj odvětil: "Ještě zbývá nejmladší, ten však pase stádo." Samuel Jišajovi poručil: "Pošli pro něj! Nebudeme stolovat, dokud sem nepřijde."

1Sm 16 12 Poslal tedy pro něj a dal ho přivést. Byl ryšavý, s krásnýma očima a pěkného vzhledu. Tu řekl Hospodin: "Nuže, pomaz ho! To je on."

1Sm 16 13 Samuel tedy vzal roh s olejem a pomazal ho uprostřed jeho bratrů. A duch Hospodinův se Davida zmocňoval od onoho dne i nadále. Samuel pak hned nato odešel do Rámy.

1Sm 16 14 Duch Hospodinův odstoupil od Saula a přepadal ho zlý duch od Hospodina.

1Sm 16 15 Proto Saulovi jeho služebníci navrhli: "Hle, přepadá tě zlý duch od Boha.

1Sm 16 16 Ať náš pán poručí svým služebníkům, kteří jsou před ním, aby vyhledali někoho, kdo umí hrát na citaru. Bude na ni hrát, kdykoli na tebe dolehne zlý duch od Boha, a bude ti dobře."

1Sm 16 17 Saul tedy poručil svým služebníkům: "Vyhleďte mi někoho, kdo dobře hraje, a přiveďte ho ke mně!"

1Sm 16 18 Jeden z družiny nato řekl: "Viděl jsem syna Jišaje Betlémského, ten umí hrát. Přitom je to statečný bohatýr, bojovník i muž hbitý v řeči a pohledný, a je s ním Hospodin."

1Sm 16 19 Saul poslal posly k Jišajovi a poručil: "Pošli ke mně svého syna Davida, který je u stáda!"

1Sm 16 20 Jišaj vzal osla, chléb a měch s vínem i jednoho kozlíka a poslal to Saulovi po svém synu Davidovi.

1Sm 16 21 David přišel k Saulovi, stával před ním a on si ho velice zamiloval; stal se jeho zbrojnošem.

1Sm 16 22 Jišajovi poslal Saul vzkaz: "Ať David zůstane u mne, neboť získal mou přízeň."

1Sm 16 23 Kdykoli na Saula doléhal duch od Boha, bral David citaru a hrál na ni. Saulovi to přinášelo úlevu a bylo mu dobře, zlý duch od něho odstupoval.

1Sm 17 1 Pelištejci shromáždili své šiky k bitvě. Shromáždili se do Sóka, jež patří Judovi, a utábořili se mezi Sókem a Azekou v Efes-damímu.

1Sm 17 2 Také Saul a izraelští muži se shromáždili, utábořili se v dolině Posvátného stromu a seřadili se k bitvě proti Pelištejcům.

1Sm 17 3 Na hoře z jedné strany stáli Pelištejci, na hoře z druhé strany stál Izrael a mezi nimi bylo údolí.

1Sm 17 4 I vycházel z pelištejských šiků soubojový zápasník jménem Goliáš z Gat, vysoký šest loket a jednu pěst.

1Sm 17 5 Na hlavě měl bronzovou přilbu a byl oděn do šupinatého pancíře; váha pancíře byla pět tisíc šekelů bronzu.

1Sm 17 6 Na nohou měl bronzové holenice a na ramenou bronzový oštěp.

1Sm 17 7 Násada jeho kopí byla jako tkalcovské vratidlo a hrot jeho kopí vážil šest set šekelů železa. Před ním chodil štítonoš.

1Sm 17 8 Goliáš stával a volal na izraelské řady. Říkal jim: "Proč vycházíte a radíte se k bitvě? Což nejsem já Pelištejec a vy služebníci Saulovi? Vyberte si někoho, ať ke mně sestoupí."

1Sm 17 9 Když mě v boji přemůže a zabije mě, budeme vašimi otroky. Avšak jestliže já přemohu jeho a zabiji ho, budete vy našimi otroky a budete nám sloužit."

1Sm 17 10 A Pelištejec dodával: "Dneska jsem potupil izraelské řady. Vydejte mi někoho a budeme spolu bojovat."

1Sm 17 11 Kdykoli Saul a celý Izrael slyšeli tato Pelištejcova slova, děsili se a velice se báli.

1Sm 17 12 David byl synem Efratejce, toho z Betléma Judova, jenž se jmenoval Jišaj a měl osm synů. Za dnů Saulových byl ten muž příliš starý, aby mohl jít mezi vojáky,

1Sm 17 13 ale šli tři nejstarší Jišajovi synové; odešli se Saulem do války. Jména jeho tří synů, kteří odešli do války, jsou: prvorozený Eliáb, druhý po něm Abinádab a

třetí šama.

1Sm 17 14

David, ten byl nejmladší. Se Saulem odešli tři nejstarší.

1Sm 17 15

David odešel od Saula a vrátil se, aby pásł stádo svého otce v

Betlémě.

1Sm 17 16

A Pelištejec se předváděl za časného jitra i navečer a stavěl se na

odiv po čtyřicet dní.

1Sm 17 17

Jišaj vybědl svého syna Davida: "Vezmi pro své bratry éfu praženého

zrní a těchto deset chlebů a běž do tábora za svými bratry.

1Sm 17 18

Těchto deset homolek syra doneseš veliteli nad tisíci. Navštívíš své

bratry s přáním pokoje a převezmeš od nich vzkazy.

1Sm 17 19

Bojují se saulem a všemi izraelskými muži proti Pelištejcům v dolině

Posvátného stromu."

1Sm 17 20

Za časného jitra přenechal David stádo hlídači, naložil si všechno a

šel, jak mu Jišaj přikázal. Když přicházel k ležení, vojsko vycházelo, řadilo se a vydávalo

válečný pokřik.

1Sm 17 21

Izrael i Pelištejci se seřadili, řada proti řadě.

1Sm 17 22

David složil své zásoby u strážného nad zásobami a běžel k bojové

řadě. Přišel a popřál svým bratrům pokoj.

1Sm 17 23

Ještě s nimi mluvil, když tu z řad Pelištejců vystoupil soubojový

zápasník jménem Goliáš, Pelištejec z Gatu, a mluvil táž slova jako dříve. David je slyšel.

1Sm 17 24

Všichni izraelští muži, sotvaže toho muže uviděli, dali se před ním na

útěk a velmi se báli.

1Sm 17 25

A nějaký Izraelec řekl: "viděli jste toho muže, co vystoupil?"

Vystupuje, aby tupil Izraele. Avšak toho, kdo ho zabije, zahrne král velikým bohatstvím, dá mu

svou dceru a jeho rod učiní v Izraeli svobodným".

1Sm 17 26

David se tázal mužů, kteří u něho stáli: "Cože dostane muž, který

zabije tohoto Pelištejce a sejme z Izraele potupu? Vždyť kdo je ten neobřezaný Pelištejec, že

tupí řady živého Boha?"

1Sm 17 27

Lid mu odpověděl stejně: "To a to dostane muž, který ho zabije."

1Sm 17 28

Jeho nejstarší bratr Eliáb však slyšel, jak mluvil s muži. Eliáb

vzplanul proti Davidovi hněvem a okřikl ho: "Proč jsi sem přišel? Komu jsi nechal ten houfeček

ovcí na stepi? Však znám tvou drzost i tvé zlé srdce! Přišel jsi sem dolů, aby ses mohl dívat

na bitvu."

1Sm 17 29

David se otázel: "Copak jsem udělal? Nejde o královo slovo?"

1Sm 17 30

Obrátil se od něho na jiného a tázal se stejně. A lid mu odpověděl

stejně jako poprvé.

1Sm 17 31

Slova, která David promluvil, se roznesla, hlásili je Saulovi a on ho

přijal.

1Sm 17 32

David Saulovi řekl: "Člověk nesmí klesat na mysli. Tvůj služebník

půjde s tím Pelištejcem bojovat."

1Sm 17 33

Saul Davidovi odvětil: "Nemůžeš jít proti tomu Pelištejci a bojovat s

ním. Jsi přece mladíček, kdežto on je bojovník od mládí."

1Sm 17 34

David řekl Saulovi: "Tvůj služebník byl pastýřem ovcí svého otce. Když

přišel lev anebo medvěd, aby odnesl ze stáda ovcí,

1Sm 17 35

hnal jsem se za ním a bil jsem ho a vyrval mu ji z tlamy. Když se

proti mně postavil, chytil jsem ho za dolní čelist a bil jsem ho, až jsem ho usmrtil.

1Sm 17 36

Tvůj služebník ubil jak lva, tak medvěda. A tomu neobřezanému

Pelištejci se povede jako jednomu z nich, protože potupil řady živého Boha."

1Sm 17 37

A David dodal: "Hospodin, který mě vytrhl ze spárů lva a medvěda, ten

mě vytrhne i ze spárů tohoto Pelištejce." Saul tedy Davidovi řekl: "Jdi; Hospodin buď s

tebou!"

1Sm 17 38

Poté Saul oblékl Davida do svého odění, na hlavu mu dal bronzovou

přilbu a oblékl ho do pancíře.

1Sm 17 39

Na jeho odění si David připásal jeho meč a pokusil se chodit, ale

nebyl na to zvyklý. David tedy Saulovi řekl: "Nemohu v tom chodit, nejsem zvyklý." A svlékl to

ze sebe.

1Sm 17 40

Vzal si do ruky svou hůl, z potoka vybral pět oblázků, vložil je do

své pastýřské torby, do brašny, a s prskem v ruce postupoval proti Pelištejci.

1Sm 17 41

Pelištejec se k Davidovi pomalu přibližoval a před ním jeho štítonoš.

1Sm 17 42

Pelištejec se podíval, spatřil Davida a pohrdl jím, protože to byl

mladíček, ryšavý, krásného vzhledu.

1Sm 17 43

Pelištejec na Davida pokřikoval: "Copak jsem pes, že na mě jdeš s

holí?" A Pelištejec zlořečil Davidovi skrze své bohy.

1Sm 17 44

Pokřikoval na Davida: "Požd ke mně, ať vydám tvé tělo nebeskému

ptactvu a polnímu zvířectvu."

1Sm 17 45

Alé David Pelištejci odpověděl: "Ty jdeš proti mně s mečem, kopím a

oštěpem, já však jdu proti tobě ve jménu Hospodina zástupů, Boha izraelských řad, kterého jsi

potupil.

1Sm 17 46

Ještě dnes mi tě Hospodin vydá do rukou. Zabiji tě a srazím ti hlavu.

Ještě dnes vydám mrtvolu z pelištejského tábora nebeskému ptactvu a zemské zvěři. Celý svět

pozná, že při Izraeli stojí Bůh.

1Sm 17 47

A celé toto shromáždění pozná, že Hospodin nezachraňuje mečem a kopím.

vždyť boj je Hospodinův. On vás vydá do našich rukou."

1Sm 17 48 Když Pelištejec vykročil a přibližoval se k Davidovi, David rychle vyběhl z řady proti Pelištejci.

1Sm 17 49 David sáhl rukou do mošny, vzal odtud kámen, vymrštil jej z praku a zasáhl Pelištejce do čela. Kámen mu prorazil čelo a on se skácel tváří k zemi.

1Sm 17 50 Tak zdolal David Pelištejce prakem a kamenem, zasáhl Pelištejce a usmrtil ho, aniž měl v ruce meč.

1Sm 17 51 David přiběhl a stanul u Pelištejce. Popadl jeho meč, vytrhl jej z pochvy a usmrtil ho; utal mu jím hlavu. Když Pelištejci viděli, že jejich hrdina je mrtev, dali se na útěk.

1Sm 17 52 Izraelští a judští muži vyskočili, spustili válečný pokřik a pronásledovali Pelištejce až tam, kudy se vstupuje do údolí, a až k branám Ekrónu; i padali ranění Pelištejci cestou od Šaarajimu až ke Gatu a k Ekrónu.

1Sm 17 53 Pak Izraelci přestali Pelištejce stíhat a vyplenili jejich tábory.

1Sm 17 54 David vzal Pelištejcovu hlavu, přinesl ji do Jeruzaléma a jeho zbroj uložil ve svém stanu.

1Sm 17 55 Když Saul viděl Davida, jak jde proti Pelištejci, otázel se vojevůdce Abnéra: "Čí syn je ten mládenec, Abnére?" Abnér mu odpověděl: "Jakože jsi živ, králi, nevím."

1Sm 17 56 Král mu poručil: "Zeptej se, čí syn je ten mladík."

1Sm 17 57 Když se David po vítězství nad Pelištejcem vrátil, uvedl ho Abnér před Saula; Pelištejcovu hlavu měl David v ruce.

1Sm 17 58 Saul se ho otázel: "Čí syn jsi, mládenče?" David odpověděl: "Syn tvého služebníka Jišaje Betlémského."

1Sm 18 1 I skončil rozhovor se Saulem. Jónatan přilnul celou duší k Davidovi, zamiloval si ho jako sebe sama.

1Sm 18 2 Saul ho totiž vzal onoho dne k sobě a nedovolil mu vrátit se do otcovského domu.

1Sm 18 3 A Jónatan uzavřel s Davidem smlouvu, neboť ho miloval jako sám sebe.

1Sm 18 4 Jónatan svlékl plášť, který měl na sobě, a dal jej Davidovi, též své oděnění i s mečem, lukem a opaskem.

1Sm 18 5 A David podnikal výpravy, a kamkoli ho Saul poslal, měl úspěch. Proto ho Saul ustanovil velitelem nad bojovníky. To se líbilo všemu lidu i Saulovým služebníkům.

1Sm 18 6 Tenkrát, když přicházeli, když se David vracel od vítězství nad Pelištejcem, vyšly ze všech izraelských měst zpívající a tančící ženy vstříc králi Saulovi s radostí, s bubínky a loutnami.

1Sm 18 7 A křepčící ženy prozpěvovaly: "Saul pobil své tisíce, ale David své deseti tisíce."

1Sm 18 8 Saul se velice rozzlobil; taková slova se mu nelíbila. Řekl: "Davidovi přičkli desetitisíce, a mně jen tisíce. Už mu chybí jen to království."

1Sm 18 9 Od onoho dne hleděl Saul na Davida stále s nedůvěrou.

1Sm 18 10 Druhého dne se Saula zmocnil zlý duch od Boha a on uvnitř paláce běsnil jako posedlý. David hrál na citaru jako každý den. Saul měl v ruce kopí.

1Sm 18 11 Náhle Saul kopím mrštil. Řekl si: "Přibodnu Davida ke stěně." Ale David před ním dvakrát uhnul.

1Sm 18 12 Tu se Saul začal Davida bát, neboť s ním byl Hospodin, kdežto od Saula odstoupil.

1Sm 18 13 Proto ho Saul odstranil ze své blízkosti a ustanovil ho velitelem nad tisíci. A on vycházel a vcházel před lidem.

1Sm 18 14 Na všech výpravách si David vedl úspěšně; Hospodin byl s ním.

1Sm 18 15 Když Saul viděl, jak velké má úspěchy, trásl se před ním strachem.

1Sm 18 16 Celý Izrael a Juda však Davida miloval, protože on před nimi vycházel a vcházel.

1Sm 18 17 Jednou řekl Saul Davidovi: "Tu je má starší dcera Mérab. Dám ti ji za ženu, budeš-li statečně vést Hospodinovy boje." Saul si říkal: "Ať to není moje ruka, která ho zasáhne, nýbrž ruka Pelištejců."

1Sm 18 18 David Saulovi odpověděl: "Kdo jsem já a co je můj život a má otcovská čeleď v Izraeli, že mám být královým zetěm?"

1Sm 18 19 Avšak v době, kdy Saulova dcera Mérab měla být dána Davidovi, byla dána za ženu Adrielovi Mechólatskému.

1Sm 18 20 Davida si však zamilovala Saulova dcera Míkal. Oznámili to Saulovi a jemu se to zamlouvalo.

1Sm 18 21 Saul totiž řekl: "Dám mu ji, aby mu byla léčkou. A zasáhne ho ruka Pelištejců." Davidovi však Saul řekl: "Můžeš se dnes stát mým zetěm prostřednictvím druhé."

1Sm 18 22 A Saul svým služebníkům přikázal: "Namluvte nenápadně Davidovi: Hle, král si tě oblíbil a všichni jeho služebníci tě milují. Nyní se můžeš stát královým zetěm."

1Sm 18 23 Saulovi služebníci to tedy Davidovi přednesli. David namítl: "Myslíte si, že je lehké být zetěm krále? Já jsem člověk chudý a nepatrný."

1Sm 18 24 Služebníci pak Saulovi oznámili: "David mluvil tak a tak."

1Sm 18 25 Saul poručil: "Řekněte Davidovi toto: Král nemá zájem o věno, leč o sto pelištejských předkožek. Nechtě je vykonána pomsta nad královými nepřáteli." Saul si myslel, že David padne Pelištejcům do rukou.

1Sm 18 26 Jeho služebníci oznámili tato slova Davidovi a Davidovi se zamlouvalo

stát se královým zetěm. Ještě neuplynuly stanovené dny,
 1Sm 18 27 když se David se svými muži vypravil a pobil mezi Pelištejci dvě stě mužů. Jejich předkožky David přinesl; předali je v plném počtu králi. Tak se stal královým zetěm; Saul mu dal svou dceru Míkal za ženu.
 1Sm 18 28 Saul viděl a poznal, že Hospodin je s Davidem, a jeho dcera Míkal ho milovala.
 1Sm 18 29 I bál se Saul Davida ještě víc a byl po všechny dny Davidovým nepřítelem.
 1Sm 18 30 A pelištejští velitelé táhli opět do pole. Ale kdykoli vytáhli, byl David úspěšnější než všichni Saulovi služebníci, takže jeho jméno bylo lidu velmi drahé.
 1Sm 19 1 Saul promluvil se svým synem Jónatanem i se všemi svými služebníky o tom, že by měl být David usmrcen. Saulův syn Jónatan si však Davida velice oblíbil.
 1Sm 19 2 Proto Jónatan Davida varoval: "Můj otec Saul usiluje o to, aby tě usmrtil. Tak se měj prosím ráno na pozoru. Schovej se a zůstaň v úkrytu!
 1Sm 19 3 Já vyjdu a postavím se vedle svého otce na poli, kde budeš ty, a promluvím o tobě se svým otcem. Když něco zjistím, povím ti to."
 1Sm 19 4 A Jónatan se za Davida u svého otce Saula přimlouval. Řekl mu: "Ať se král nedopustí vůči svému služebníku Davidovi hříchu! Vždyť on se proti tobě neprohřešil a jeho činy jsou tobě k užítu.
 1Sm 19 5 Vlastní život nasadil a zabil Pelištejce. Hospodin tak připravil veliké vysvobození celému Izraeli. Viděl jsi to a radoval ses. Proč by ses měl prohřešit prolitím nevinné krve a Davida bezdůvodně usmrtit?"
 1Sm 19 6 Saul Jónatana uposlechl. A Saul se zapřisáhl: "Jakože živ je Hospodin, nebude usmrcen."
 1Sm 19 7 Jónatan tedy zavolał Davida a pověděl mu všechna tato slova. Nato Jónatan přivedl Davida k Saulovi, aby stával před Saulem jako dříve.
 1Sm 19 8 Ale vypukla opět válka. David vytáhl do boje proti Pelištejcům a připravil jim zdrcující porážku, že se před ním dali na útěk.
 1Sm 19 9 Jenže zlý duch od Hospodina zase napadl Saula, když seděl ve svém domě. Měl kopí v ruce a David hrál na citaru.
 1Sm 19 10 Saul chtěl Davida přibodnout kopím ke stěně. Ten však před Saulem uskočil, takže Saul zabodl kopí do stěny. David té noci utekl a unikl.
 1Sm 19 11 Saul vyslal k Davidovu domu posly, aby jej střežili a Davida ráno usmrtili. Ale Davidova žena Míkal mu to oznámila. Řekla: "Jestliže se ti nepodaří zachránit se v noci, budeš zítra mrtev."
 1Sm 19 12 Míkal spustila Davida oknem a on prchl pryč a unikl.
 1Sm 19 13 Pak vzala Míkal domácího bůzka, položila na lože, do hlav položila chumáč kozí srsti a přikryla pokrývkou.
 1Sm 19 14 Když Saul vyslal posly, aby Davida jali, řekla: "Je nemocen."
 1Sm 19 15 Saul vyslal posly znovu, aby se na Davida podívali. Řekl: "Přineste ho na loži ke mně, abych ho usmrtil."
 1Sm 19 16 Poslové přišli, a hle, na loži domácí bůzek a chumáč kozí srsti v hlavách.
 1Sm 19 17 Saul se na Míkal osopil: "Proč jsi mě takto obelstila? Pustilas mého nepřítele, aby unikl." Míkal Saulovi odpověděla: "On mi vyhrožoval: Pust mě, jinak tě usmrťím."
 1Sm 19 18 David uprchl a unikl. Přišel do Rámy k Samuelovi a oznámil mu všechno, co mu Saul provedl. Pak šel se Samuelem a usadili se v prorockém domě.
 1Sm 19 19 Tu bylo Saulovi oznámeno: "Hle, David je v prorockém domě v Rámě."
 1Sm 19 20 Saul vyslal posly, aby Davida jali. Ti spatřili sbor proroků v prorockém vytržení a Samuela stojícího jako představeného nad nimi. Vtom spočinul duch Boží na Saulových poslech a také oni upadli do prorockého vytržení.
 1Sm 19 21 Oznámili to Saulovi a on poslal další posly, ale také ti upadli do prorockého vytržení. Poslal posly ještě potřetí, ale i ti upadli do prorockého vytržení.
 1Sm 19 22 Šel tedy do Rámy sám. Když přišel k té velké cisterně v Sekú, otázal se: "Kde je tu Samuel a David?" A dostal odpověď: "V prorockém domě v Rámě."
 1Sm 19 23 Šel tam, do prorockého domu v Rámě, ale i na něm spočinul duch Boží, takže dál šel v prorockém vytržení, až přišel do prorockého domu v Rámě.
 1Sm 19 24 Také on si svlékl šaty a také on upadl před Samuelem do prorockého vytržení. Celý den a celou noc ležel nahý. Proto se říká: "Což také Saul je mezi proroky?"
 1Sm 20 1 David uprchl z prorockého domu v Rámě a přišel si Jónatanovi postěžovat: "Co jsem provedl? Jaký je můj zločin? Jaký je můj hřích vůči tvému otci, že mi ukládá o život?"
 1Sm 20 2 On mu odpověděl: "Toho buď dalek! Nezemřeš. Vždyť můj otec neudělá ani to nejmenší, aniž se mi svěří. Proč by tohle můj otec přede mnou skrýval? Není tomu tak."
 1Sm 20 3 David se ještě zapřisáhl a odporoval: "Tvůj otec určitě ví, že jsem získal tvou přízeň. Řekl: "Ať o tom neví Jónatan, aby se netrápil." Nicméně, jakože živ je Hospodin a jakože živ jsi ty, od smrti mě dělí jen krůček."
 1Sm 20 4 Jónatan se tedy Davida otázal: "Co chceš, abych pro tebe udělal?"
 1Sm 20 5 David Jónatanovi řekl: "Hle, zítra je novoluní a já mám sedět s králem u jídla. Propust mě a já se budu až do třetího dne navečer skrývat v poli.
 1Sm 20 6 Bude-li mě tvůj otec pohřešovat, řekneš: "David mě naléhavě prosil,

aby si směl odběhnout do svého města Betléma; koná se tam výroční obětní hod pro celou čeleď." 1Sm 20 7 Jestliže řekne: "Dobře", může být tvůj služebník klidný, jestliže však ho popadne vztek, věz, že se odhodlal k nejhoršímu.

1Sm 20 8 Prokaž proto milosrdenství svému služebníku, neboť jsi vstoupil se svým služebníkem ve smlouvu před Hospodinem. Jestliže jsem spáchal nějaký zločin, usmrt mě ty sám. Proč bys mě teď vodil ke svému otci?"

1Sm 20 9 Ale Jónatan odvětil: "Toho buď dalek! Dozví-li se bezpečně, že se můj otec vůči tobě odhodlal k nejhoršímu, neoznámí ti to snad?"

1Sm 20 10 David se Jónatana otázel: "Kdo mi oznámí, když ti tvůj otec odpoví tvrdě?"

1Sm 20 11 Jónatan Davida vybídl: "Pojď, vyjdeme na pole." Oba vyšli na pole.

1Sm 20 12 Tu řekl Jónatan Davidovi: "Při Hospodinu, Bohu Izraele! Když zítra či pozítří v příhodnou dobu od svého otce vyzvím, že je to s Davidem dobré, tedy k tobě nikoho nepošlu a nebudu ti nic vzkazovat.

1Sm 20 13 Ať se mnou Hospodin udělá, co chce! Vzkážu ti, rozhodne-li se můj otec vůči tobě pro to nejhorší. Propustím tě a půjdeš v pokoji. Hospodin buď s tebou, jako byl s mým otcem.

1Sm 20 14 Avšak i ty mi prokazuj Hospodinovo milosrdenství, pokud budu živ a nezemřu,

1Sm 20 15 a nezpřetrhej svazky svého milosrdenství vůči mé rodině nikdy, ani tenkrát, až Hospodin vyhladí Davidovy nepřátele z povrchu země do posledního muže."

1Sm 20 16 I uzavřel Jónatan s Davidovým domem smlouvu: "Ať Hospodin volá Davidovy nepřátele k odpovědnosti."

1Sm 20 17 Nadto zavázal Jónatan Davida přísahou při své lásce k němu, neboť ho z duše miloval.

1Sm 20 18 Jónatan mu řekl: "Zítra bude novoluní, a až si všimnou tvého sedadla, budeš pohřešován.

1Sm 20 19 Třetího dne rychle sestup a přijď k místu, kde ses skrýval v den jednání, a zůstaň u kamene Ezelu.

1Sm 20 20 Já vystřelím vedle něho tři šípy, jako bych je vypustil na nějaký terč.

1Sm 20 21 Hned nato pošlu chlapce: "Jdi najít šípy." Jestliže chlapci výslovně řeknu: "Hle, šípy jsou zde za tebou, seber je", pak přijď, neboť to pro tebe bude znamenat pokoj, nic se ti nestane, jakože živ je Hospodin.

1Sm 20 22 Jestliže však řeknu mladíkovi: "Hle, šípy jsou dál před tebou", pak odejdi, neboť tě posílá Hospodin.

1Sm 20 23 Ale slovo, které jsme si dali, já a ty, platí. Hospodin je navěky svědkem mezi mnou a tebou!"

1Sm 20 24 David se tedy skryl v poli. Když nastalo novoluní, král zasedl k hodům a jedl.

1Sm 20 25 Král se posadil tak jako jindy na sedadlo u stěny, ale Jónatan stál; po Saulově boku se posadil Abnér. Povšimli si Davidova místa.

1Sm 20 26 Onoho dne o tom Saul nepromluvil, neboť si řekl: "Přihodilo se mu něco, co jej znečistilo, není čistý."

1Sm 20 27 Když však druhého dne po novoluní si opět všimli Davidova místa, otázal se Saul svého syna Jónatana: "Proč Jišajův syn včera ani dnes nepřišel k hodům?"

1Sm 20 28 Jónatan Saulovi odpověděl: "David mě naléhavě prosil, aby směl do Betléma.

1Sm 20 29 Řekl: "Propust mě, naše čeleď má ve městě obětní hod. Můj bratr mi přikázal přijít. Jestliže jsem tedy získal tvou přízeň, rád bych se uvolnil a podíval se na své bratry." Proto se nedostavil ke královu stolu."

1Sm 20 30 Saul vzplanul proti Jónatanovi hněvem a křičel na něj: "Ty synu poběhlce, což jsem to nevěděl, že si Jišajova syna vyvoluješ ke své hanbě i k hanbě klínu své matky?"

1Sm 20 31 Po všechny dny života Jišajova syna na zemi neobstojíš ty ani tvé království. Hned pro něho pošli a dej ho přivést ke mně, protože je synem smrti."

1Sm 20 32 Jónatan svému otci Saulovi odpověděl a otázel se ho: "Proč má zemřít? Co provedl?"

1Sm 20 33 Avšak Saul po něm mrštil kopím, aby ho proklál. I poznal Jónatan, že jeho otec je odhodlán Davida usmrtit.

1Sm 20 34 Jónatan, rozpálen hněvem, vstal od stolu a toho druhého dne po novoluní při hodu nejedl, protože se trápil pro Davida, že ho jeho otec potupil.

1Sm 20 35 Za jitra vyšel Jónatan na pole podle dohody s Davidem a byl s ním malý chlapec.

1Sm 20 36 Poručil svému chlapci: "Běž najít šípy, které vystřelím." Zatímco chlapec běžel, on přes něho vystřelil šíp.

1Sm 20 37 Když chlapec přišel k místu, kam Jónatan šíp vystřelil, volal Jónatan za chlapcem: "Není šíp tam dál před tebou?"

1Sm 20 38 A Jónatan volal za chlapcem: "Rychle, spěchej, nezastavuj se!"

Jónatanův chlapec posbíral šípy a přišel ke svému pánu.

1Sm 20 39 Chlapec nic netušil. Jen Jónatan a David věděli, oč jde.

1Sm 20 40 Jónatan pak dal svou zbroj chlapci, kterého měl s sebou, a poručil mu:

"Jdi, zanes to do města."

1Sm 20 41 A chlapec šel. Tu povstal David od jižní strany, padl tváří k zemi a třikrát se poklonil. Políbili se a plakali jeden pro druhého, až se David vzbudil.

1Sm 20 42 Jónatan řekl Davidovi: "Jdi v pokoji. Co jsme si my dva v Hospodinově jménu přísahali, toho ať je Hospodin navěky svědkem mezi mnou a tebou i mezi mým a tvým potomstvem."

1Sm 21 1 David vstal a odešel, zatímco Jónatan se ubíral do města.

1Sm 21 2 I přišel David do Nóbu ke knězi Achímelekovi. Achímelek vyděšen vyšel Davidovi vstříc a otázal se ho: "Proč jsi sám a nikdo není s tebou?"

1Sm 21 3 David knězi Achímelekovi odpověděl: "Mám pověření od krále. Poručil mi: Nikdo ať nezví nic o tom, k čemu tě posílám a čím jsem tě pověřil. Družině jsem uložil, aby čekala na určeném místě.

1Sm 21 4 Nyní však mi dej, co máš po ruce, pět chlebů, či co se najde."

1Sm 21 5 Kněz Davidovi odpověděl takto: "Nemám po ruce obyčejný chléb, je tu jenom svatý chléb. Jen jestli se družina vyvarovala styku se ženami."

1Sm 21 6 David odpověděl knězi ujištěním: "Jistě. Žen jsme se nedotkli už předtím. Když jsem odcházel, byla těla členů družiny svatá. Cesta ovšem svatá nebyla, ale dnes bude tímto způsobem posvěcena."

1Sm 21 7 Kněz mu tedy dal svatý chléb, protože tam jiný nebyl, totiž jenom chléb předkladný, který byl od Hospodinovy tváře odložen, aby tam byl položen čerstvý chléb v den, kdy se starý odebíral.

1Sm 21 8 V onen den tam však byl jeden ze Saulových služebníků v uzavření před Hospodinem, jménem Dóeg Edómský, nejpřednější ze Saulových pastýřů.

1Sm 21 9 David se ještě otázal Achímeleka: "Nemáš zde po ruce nějaké kopí nebo meč? Nevzal jsem s sebou svůj meč ani svou zbroj, protože králova záležitost byla neodkladná."

1Sm 21 10 Kněz řekl: "Je tu meč Pelištejce Goliáše, kterého jsi zabil v dolině Posvátného stromu. Je zavinitý do pláště za efódem. Chceš-li si jej vzít, vezmi. Kromě něho tu žádný jiný není." David odpověděl: "Není nad něj, dej mi jej."

1Sm 21 11 I povstal David, aby onoho dne prchl před Saulem. Přišel k Akíšovi, králi Gatů.

1Sm 21 12 Akíšovi služebníci řekli králi: "Což to není David, král země? Což se o něm nezpívalo při tanečním rejji: "Saul pobil své tisíce, ale David své deseti tisíce"?"

1Sm 21 13 Tato slova utkvěla Davidovi v mysli a velice se bál Akíše, krále Gatů.

1Sm 21 14 Proto před nimi změnil své chování, jednal v jejich rukou jako potřeštěný, dělal značky na vrata brány a pouštěl po bradě sliny.

1Sm 21 15 Akíš však řekl svým služebníkům: "Víte přece, že to je šílenec, proč ho přivádíte ke mně? [(I Samuel 21:16) Nedostává se mi snad šílenců, že jste přivedli tady toho, aby mě svým šílením obtěžoval? Takový by měl vstoupit do mého domu?"]

1Sm 22 1 David odtud odešel a uchýlil se do jeskyně Adulámu. Když o tom uslyšeli jeho bratři a celý dům jeho otce, sestoupili tam k němu.

1Sm 22 2 Také se kolem něho shromáždili všichni utlačovaní, všichni stíhaní věřitelem a všichni, jejichž život byl plný hořkosti. Stal se jejich velitelem. Bylo s ním na čtyři sta mužů.

1Sm 22 3 Odtud David odešel do Mispy Moábské. Moábskému králi řekl: "Ať tu prosím zůstanou můj otec a má matka s vámi, dokud nezvím, jak se mnou Bůh naloží."

1Sm 22 4 Nechal je u moábského krále a pobývali u něho po všechny dny, pokud byl David ve skalní skrýši.

1Sm 22 5 Prorok Gád pak řekl Davidovi: "Nezůstávej ve skalní skrýši. Odeber se do judské země." David šel, až přišel do lesa Cheretu.

1Sm 22 6 Saul se doslechl, že se David a jeho muži zase ukázali. Saul tehdy seděl v Gibeji pod tamaryškem na výšině s kopím v ruce a všichni jeho služebníci stáli před ním.

1Sm 22 7 Tu řekl svým služebníkům, kteří před ním stáli: "Poslyšte, Benjamínovci! To vám všem dá Jišajův syn pole a vinice? Všechny vás ustanoví za velitele nad tisíci a nad sty?

1Sm 22 8 Proto jste se všichni proti mně spikli? Nikdo mi neohlásí, že můj syn uzavřel se synem Jišajovým smlouvu! Nikdo z vás se kvůli mně netrápí a neohlásí mi, že můj syn podporuje mého služebníka, aby mi strojil úklady, jak je tomu právě dnes!"

1Sm 22 9 Dóeg Edómský, který byl ustanoven nad Saulovými služebníky, odpověděl: "Viděl jsem syna Jišajova, jak přišel do Nóbu k Achímelekovi, synu Achítúbovu.

1Sm 22 10 Ten se kvůli němu doptával Hospodina, dal mu stravu na cestu, i meč Pelištejce Goliáše mu dal."

1Sm 22 11 Král si předvolal kněze Achímeleka, syna Achítúbova, i celý jeho rod, kněžstvo z Nóbu. Všichni se ke králi dostavili.

1Sm 22 12 Saul řekl: "Poslyš, synu Achítúbův!" On odpověděl: "Tu jsem, můj pane."

1Sm 22 13 Saul se na něj obořil: "Proč jste se proti mně spikli, ty a syn Jišajův? Dal jsi mu chléb a meč a doptával ses kvůli němu Boha, aby proti mně povstal a strojil mi úklady, jak je tomu právě dnes."

1Sm 22 14 Achímelek králi odpověděl: "Kdo je mezi všemi tvými služebníky tak věrný jako David? Je zetěm krále, je příslušníkem tvé tělesné stráže a je ve tvém domě vážen.

1Sm 22 15 Že bych se teprve dnes kvůli němu doptával Boha, toho jsem dalek. Ať

král nepodkládá něco takového svému služebníku ani celému mému rodu! Vždyť tvůj služebník o tom všem vůbec nic neví, ani to nejmenší!"

1Sm 22 16 Král se však rozkřikl: "Propadl jsi smrti, Achímeleku, ty i celý tvůj rod."

1Sm 22 17 A král poručil běžcům, kteří stáli před ním: "Obkličte a usmrťte Hospodinovy kněze. I jejich ruka byla s Davidem! Věděli, že prchá, a neohlásili mi to." Avšak královi služebníci nechtěli vztáhnout ruku a udeřit na kněze Hospodinovy.

1Sm 22 18 Král tedy poručil Dóegovi: "Obklič je ty! Udeř na kněze!" Dóeg Edómský je obkličil, udeřil na kněze a usmrtil onoho dne osmdesát pět mužů, nosících lněný efód.

1Sm 22 19 Také kněžské město Nób vybil ostrým mečem; muže i ženy, pacholata i kojence, býky, osly a ovce pobil ostrým mečem.

1Sm 22 20 Unikl jen jeden syn Achímeleka, syna Achítúbova, jménem Ebjátar. Uprchl za Davidem.

1Sm 22 21 Ebjátar oznámil Davidovi, že Saul Hospodinovy kněze povraždil.

1Sm 22 22 David Ebjátarovi řekl: "Věděl jsem onoho dne, že je tam Dóeg Edómský a že to určitě oznámí Saulovi. To jako bych sám napadl všechny příslušníky tvého rodu."

1Sm 22 23 Zůstaň se mnou, neboj se. Kdo ukládá o život mně, ukládá o život tobě. U mne jsi pod ochranou."

1Sm 23 1 Davidovi oznámili: "Hle, Pelištejci bojují proti Keíle, už plení humna."

1Sm 23 2 David se doptával Hospodina: "Mám jít a pobít tyto Pelištejce?"

Hospodin Davidovi řekl: "Jdi, pobiješ Pelištejce a zachráníš Keílu."

1Sm 23 3 Davidovi muži však namítali: "Už tady v Judsku žijeme ve strachu; natož když potáhneme ke Keíle proti bitevním řadám Pelištejců."

1Sm 23 4 Proto se David doptával Hospodina znovu a Hospodin mu odpověděl. Řekl: "Jen táhni dolů ke Keíle, já ti vydávám Pelištejce do rukou."

1Sm 23 5 David se svými muži tedy otáhl ke Keíle a bojoval proti Pelištejcům.

Zahnal jejich stáda a připravil jim zdrcující porážku. Tak David vysvobodil obyvatele Keíly.

1Sm 23 6 Když Ebjátar, syn Achímelekův, uprchl k Davidovi do Keíly, vzal s sebou efód.

1Sm 23 7 Saulovi bylo oznámeno, že David přišel do Keíly. Saul řekl: "Bůh ho vydal do mých rukou. Je polapen, vstoupil do města s vraty a závorami."

1Sm 23 8 Saul vyzval k boji všechen lid, aby táhli dolů na Keílu a oblehli Davida a jeho muže.

1Sm 23 9 Když David zvěděl, že Saul proti němu chystá to nejhorší, poručil knězi Ebjátarovi: "Přines efód."

1Sm 23 10 A David se ptal: "Hospodine, Bože Izraele, tvůj služebník dostal jistou zprávu, že Saul hodlá přitrhnout ke Keíle a zničit město kvůli mně."

1Sm 23 11 Vydají mě občané Keíly do jeho rukou? Sestoupí sem Saul, jak to slyšel tvůj služebník? Hospodine, Bože Izraele, oznam to prosím svému služebníku." Hospodin

odpověděl: "Sestoupí."

1Sm 23 12 David se tázal: "Vydají občané Keíly mě i mé muže Saulovi do rukou?" Hospodin odpověděl: "Vydají."

1Sm 23 13 Nato David se svými muži, bylo jich kolem šesti set, vytáhl z Keíly a přecházeli z místa na místo. Když bylo Saulovi oznámeno, že David z Keíly unikl, zanechal tažení.

1Sm 23 14 David pobýval v poušti na nepřístupných vrcholcích; pobýval v horách pouště Zífu. Ačkoli po něm Saul po celý čas pátral, Bůh mu ho do rukou nevydal.

1Sm 23 15 David viděl, že Saul vytáhl, aby mu ukládal o život, i ukryl se v poušti Zífu v Choreši.

1Sm 23 16 Jónatan, syn Saulův, se vypravil a šel za Davidem do Choreše. Ve jménu Božím mu dodal odvahy.

1Sm 23 17 Řekl mu: "Neboj se, ruka mého otce Saula tě nenajde. Ty budeš kralovat nad Izraelem a já budu druhým po tobě. Také můj otec Saul to ví."

1Sm 23 18 Oba uzavřeli před Hospodinem smlouvu. David zůstal v Choreši a Jónatan se odebral ke svému domu.

1Sm 23 19 Zífejci vystoupili k Saulovi do Gibeje a řekli: "David se přece skrývá u nás na nepřístupných vrcholcích v Choreši, na pahorku Chakíle, na jih od pouště Ješimónu."

1Sm 23 20 Nyní tedy, králi, když celou svou duší toužíš táhnout dolů, přitáhni. Vydal ho králi do rukou už bude na nás."

1Sm 23 21 Saul odpověděl: "Buďte požehnáni od Hospodina, neboť jste se mnou měli soucit."

1Sm 23 22 Jděte ještě vykonat přípravy. Zjistěte a obhlédněte místo, kde se zdržuje a kdo ho tam viděl. Bylo mi řečeno, že si počíná velmi vchytrale."

1Sm 23 23 Obhlédněte a zjistěte všechny úkryty, kde se ukrývá. Až to zjistíte, vraťte se ke mně a já potáhnou s vámi. Jestli je v zemi, budu po něm slídit mezi všemi judskými rody."

1Sm 23 24 Vypravili se tedy a šli před Saulem do Zífu. Ale David se svými muži byl v poušti Maónu, v pustině na jih od pouště Ješimónu.

1Sm 23 25 Saul se dal se svými muži do pátrání. Když to oznámili Davidovi, táhl dolů ke skalisku a zůstal v poušti Maónu. Saul o tom uslyšel a Davida v poušti Maónu pronásledoval.

1Sm 23 26 Saul táhl po jedné straně pohoří, zatímco David se svými muži byl na druhé straně pohoří. David se snažil před Saulem nakvap ustoupit, ale Saul se svými muži Davida a jeho muže obklíčil, aby je pochytili.

1Sm 23 27 Vtom přišel k Saulovi posel se zprávou: "Rychle odtáhni, neboť do země vpadli Pelištejci."

1Sm 23 28 Saul tedy přestal pronásledovat Davida a táhl proti Pelištejcům. Proto se to místo nazývá Skalisko rozdělení.

1Sm 23 29

1Sm 24 1 David odtud vystoupil a usadil se na nepřístupných vrcholcích u Ěn-gedí.

1Sm 24 2 Když se Saul vrátil ze stíhání Pelištejců, oznámili mu: "Hle, David je v poušti Ěn-gedí."

1Sm 24 3 Saul tedy vzal tři tisíce mužů vybraných z celého Izraele a vydal se hledat Davida a jeho muže po Kozorožčích skalách.

1Sm 24 4 Došel až k ohradám pro stáda, které byly při cestě; byla tam jeskyně. Saul do ní vstoupil, aby vykonal potřebu. V odlehleém koutu jeskyně však seděl David se svými muži.

1Sm 24 5 Tu Davidovi jeho muži řekli: "Toto je den, o němž ti Hospodin řekl: 'Vydám ti do rukou tvého nepřítele.' Můžeš s ním naložit, jak se ti zlíbí." David se přikradl a odřízl cíp Saulova pláště.

1Sm 24 6 Ale pro to odříznutí cípu Saulova pláště si David potom dělal výčitky.

1Sm 24 7 Svým mužům řekl: "Chraň mě Hospodin, abych se dopustil něčeho takového na svém pánu, na Hospodinově pomazaném, a vztáhl na něho ruku. Je to přece Hospodinův pomazaný!"

1Sm 24 8 Těmi slovy David své muže zarazil a nedovolil jim povstat proti Saulovi. Saul vstal, vyšel z jeskyně a šel svou cestou.

1Sm 24 9 Potom vstal i David, vyšel z jeskyně a volal za Saulem: "Králi, můj pane!" Saul se ohlédl. David padl na kolena tváří k zemi a klaněl se.

1Sm 24 10 David Saulovi řekl: "Proč posloucháš lidské řeči, že David usiluje o tvou zkázu?"

1Sm 24 11 Hle, na vlastní oči dnes vidíš, že tě dnes v jeskyni vydal Hospodin do mých rukou. Říkali, abych tě zabil. Já jsem tě však ušetřil. Řekl jsem: Na svého pána nevztáhnou ruku. Je to přece Hospodinův pomazaný.

1Sm 24 12 Pohleď, můj otče! Pohleď na cíp svého pláště v mé ruce. Odřízl jsem cíp tvého pláště a nezabil jsem tě. Uvaž a pohleď, že na mé ruce nelpí žádné zlo ani nevěrnost. Já jsem se proti tobě neprohřešil, ale ty mi ukládáš o život, chceš mi jej vzít.

1Sm 24 13 Ať nás rozsoudí Hospodin. Ať Hospodin vykoná nad tebou pomstu za mne. Má ruka však proti tobě nebude.

1Sm 24 14 Jak praví dávné přísloví: "Svévole pochází od svévolníků, ale má ruka proti tobě nebude."

1Sm 24 15 Proti komu vytáhl izraelský král? Koho pronásleduješ? Mrtvého psa, pouhou blechu!

1Sm 24 16 Ať Hospodin vede mou při a rozsoudí nás. Ať přihlédne a rozhodne můj spor a svým rozsudkem mě vysvobodí z tvých rukou."

1Sm 24 17 Když David přestal k Saulovi takto mluvit, Saul zvolal: "Což to není tvůj hlas, můj synu Davide?" A Saul se dal do hlasitého pláče.

1Sm 24 18 Pak Davidovi řekl: "Jsi spravedlivější než já. Ty mi odplácíš dobrým, ale já jsem ti odplácel zlým."

1Sm 24 19 Dals mi to dnes najevo, když jsi mi prokázal dobro. Hospodin mě vydal do tvých rukou, ale tys mě nezabil.

1Sm 24 20 Kdypak někdo najde svého nepřítele a nechá ho odejít v dobrém? Kéž tě Hospodin odmění dobrým za to, coš mi dnes učinil!

1Sm 24 21 Věřu, teď už vím, že kralovat budeš určitě ty. Izraelské království bude v tvých rukou stálé.

1Sm 24 22 A teď mi odpřisáhní při Hospodinu, že nevyhubíš mé potomstvo a že mé jméno z domu mého otce nevyhladíš!" [(1 Samuel 24:23) David to Saulovi odpřisáhl. Saul se pak odebral ke svému domu a David se svými muži vystoupil do skalní skryše.]

1Sm 25 1 Když Samuel zemřel, všechen Izrael se shromáždil a oplakával ho. Pochovali ho v jeho domě v Rámě. A David nato sestoupil do Páranské stepi.

1Sm 25 2 V Maónu byl muž, který měl hospodářství na Karmelu. Byl velmi zámožný. Měl tři tisíce ovcí a tisíc koz. Právě stříhal na Karmelu ovce.

1Sm 25 3 Ten muž se jmenoval Nabal a jeho žena se jmenovala Abígajil. Byla to žena bystrého rozumu a krásné postavy, ale muž byl zatvrzelý a v jednání zlý. Byl to Kálebovec.

1Sm 25 4 David se v poušti doslechl, že Nabal stříhá své ovce.

1Sm 25 5 I poslal David deset mládenců a řekl jim: "Vystupte na Karmel. Půjdete k Nabalovi a popřejete mu mým jménem pokoj."

1Sm 25 6 Řeknete toto: Buď zdrav! Pokoj tobě, pokoj tvému domu, pokoj všemu, co máš.

1Sm 25 7 Právě jsem slyšel, že slavíš stříž. Nuže, tvoji pastýři bývali s námi. Neubližovali jsme jim. Nepohřešili nic po všechny dny, co byli na Karmelu.

1Sm 25 8 Zeptej se svých mládenců, povědí ti o tom. Kéž moji mládenci u tebe

najdou vlídné přijetí! Vždyť přicházíme ve šťastný den. Dej prosím svým otrokům a svému synu Davidovi něco z toho, co máš po ruce."

1Sm 25 9 Davidovi mládenci přišli, vyřídili to vše Nábalovi Davidovým jménem a vyčkávali.

1Sm 25 10 Ale Nábal se na Davidovy služebníky rozkřikl: "Kdo je David? Kdo je to Jišajův syn? Dnes přibývá otroků, kteří se odtrhují od svých pánů."

1Sm 25 11 Mám snad vzít svůj chléb, svou vodu a zvířata, která jsem porazil pro své stříhače, a dát je mužům, o nichž ani nevím, odkud jsou?"

1Sm 25 12 Davidovi mládenci se vydali na zpáteční cestu. Vrátili se a všechno mu to oznámili.

1Sm 25 13 David svým mužům rozkázal: "Opásejte se každý mečem!" Každý se tedy opásal mečem. I David se opásal mečem. Za Davidem vytáhlo na čtyři sta mužů a dvě stě jich zůstalo u výstroje.

1Sm 25 14 Jeden z mláďenců oznámil Nábalově ženě Abígajile: "Hle, David poslal z pouště posly s pozehnáním pro našeho pána, ale on se na ně osopil."

1Sm 25 15 Ti muži se k nám chovali velice dobře. Neubližovali nám a nic jsme nepohřešili po všechny dny, co jsme se s nimi stýkali, když jsme byli na poli.

1Sm 25 16 Byli nám hradbou ve dne v noci po všechny dny, co jsme byli s nimi, když jsme pásli ovce.

1Sm 25 17 Teď uvaž a pohleď, co bys měla udělat. Vždyť se na našeho pána a celý jeho dům valí pohroma! A on je takový ničema, že se s ním nedá mluvit."

1Sm 25 18 Abígajil rychle vzala dvě stě chlebů, dva měchy vína, pět připravených ovcí, pět měr praženého zrní, sto sušených hroznů, dvě stě pletenců sušených fíků a naložila to na osly.

1Sm 25 19 Svým mláďencům řekla: "Jděte napřed, já půjdu za vámi." Svému muži Nábalovi neoznámila nic.

1Sm 25 20 Když sjížděla na oslu dolů, kryta horou, tu proti ní sestupoval David se svými muži, takže na ně narazila.

1Sm 25 21 David si řekl: "Věru, nadarmo jsem střežil ve stepi všechno, co mu patřilo. Ze všeho, co má, nic nepohřešil. A přece se mi odplatil za dobro zlem."

1Sm 25 22 Ať Bůh udělá s mými nepřáteli, co chce, jestliže mu ve všem, co má, zanechám do rána jediného močícího na stěnu."

1Sm 25 23 Jakmile Abígajil uviděla Davida, rychle sesedla s osla, padla před Davidem na tvář a poklonila se k zemi.

1Sm 25 24 Padla mu k nohám a zvolala: "Má, má je to vina, můj pane. Necht' smí tvá otrokyně k tobě promluvit, vyslechni slova své otrokyně."

1Sm 25 25 Kéž můj pán nebere toho ničemu Nábala vážně. Vždyť je takový jako jeho jméno. Jmenuje se Nábal (to je Bloud) a jen blud je v něm. Já, tvá otrokyně, jsem neviděla mládence svého pána, které poslal.

1Sm 25 26 Ale nyní, můj pane, jakože živ je Hospodin a jakože živ jsi ty, Hospodin ti zabránil dopustit se krveprolití a pomoci si vlastní rukou. Ať jsou nyní jako Nábal tvoji nepřátelé, kteří vyhledávají zkázu mého pána.

1Sm 25 27 Toto pozehnání zde přinesla svému pánu tvá služka. Ať je rozdáno družině, která chodí v šlépějích mého pána.

1Sm 25 28 Promiň své otrokyni přestoupení. Vždyť Hospodin jistě zbuduje mému pánu trvalý dům. Můj pán vede boje Hospodinovy a po všechny tvé dny se na tobě nenašlo nic zlého.

1Sm 25 29 Kdyby někdo povstal, aby tě pronásledoval a ukládal ti o život, ať je život mého pána pojat do svazku živých u Hospodina, tvého Boha. Ale život tvých nepřátel ať vloží do praku a odmrští.

1Sm 25 30 Až Hospodin učiní mému pánu všechno to dobré, jež ti přislíbil, a pověří tě, abys byl vévodou nad Izraelem,

1Sm 25 31 nebudeš mít újmu ani výčitky, můj pane, že jsi zbytečně prolil krev, aby sis pomohl. Až Hospodin prokáže mému pánu dobro, vzpomeň na svou otrokyni."

1Sm 25 32 David Abígajile odvětil: "Pozehnán buď Hospodin, Bůh Izraele, že mi tě dnes poslal vstříc."

1Sm 25 33 A pozehnán buď tvůj důvtip a pozehnána ty sama, žes mě dnes zadržela, abych se nedopustil krveprolití a nepomohl si vlastní rukou.

1Sm 25 34 Ale jakože je živ Hospodin, Bůh Izraele, který mi zabránil způsobit ti něco zlého, kdybys mi nebyla rychle vyšla vstříc, nezůstal by Nábalovi do jitřního úsvitu jediný močící na stěnu."

1Sm 25 35 David od ní vzal, co mu přinesla, a řekl jí: "Pokojně vystup do svého domu. Hleď, vyslyšel jsem tě a beru na tebe ohled."

1Sm 25 36 Když Abígajil přišla k Nábalovi, měl právě ve svém domě hody jako nějaký král. Byl dobře naladěný, opilý až přespříliš. Proto mu až do jitřního úsvitu neoznámila ani to nejmenší.

1Sm 25 37 Ráno, když Nábal vystřízlivěl, oznámila mu jeho žena, co se událo. Tu ho ranila mrtvice a ztuhl jako kámen.

1Sm 25 38 Asi po deseti dnech Hospodin Nábala tvrdě zasáhl, takže zemřel.

1Sm 25 39 Když David uslyšel, že Nábal zemřel, řekl: "Pozehnán buď Hospodin, že rozhodl spor proti Nábalovi, jenž mě pohaněl, a že překazil svému služebníku zlý čin a že zlobu Nábalovu obrátil Hospodin na jeho hlavu." David pak Abígajile poslal vzkaz, že si ji

chce vzít za ženu.

1Sm 25 40 Davidovi služebníci přišli k Abígajile na Karmel a promluvili k ní:

"Posílá nás k tobě David. Chce si tě vzít za ženu."

1Sm 25 41 Hned se poklonila tváří až k zemi a řekla: "Hle, tvoje otrokyně bude služkou, která umývá nohy služebníkům svého pána."

1Sm 25 42 Abígajil se rychle vypravila; jela na oslu a doprovázelo ji pět jejích dívek. Následoval a Davidovy posly a stala se jeho ženou.

1Sm 25 43 David pojal také Achínoamu z Jizreelu; tak byly obě jeho ženami.

1Sm 25 44 Ale Saul dal svou dceru Míkal, ženu Davidovu, Paltímu, synu Lajišovu, který byl z Galímu.

1Sm 26 1 Zífejci přišli říci Saulovi do Gibeje: "David se přece skrývá na pahorku Chakíle naproti poušti Ješimónu."

1Sm 26 2 Saul hned sestoupil do pouště Zífu se třemi tisíci muži vybranými z Izraele, aby v poušti Zífu hledal Davida.

1Sm 26 3 Saul se utábořil na pahorku Chakíle, který je při cestě naproti poušti Ješimónu. David, který se usadil v poušti, viděl, že Saul přitáhl do pouště za ním.

1Sm 26 4 David totiž vyslal zvědy a zjistil, že Saul opravdu přitáhl.

1Sm 26 5 Odebral se tedy na místo, kde se Saul utábořil. David uviděl místo, kde ležel Saul i Abnér, syn Nérův, velitel jeho vojska. Saul spal v ležení a lid tábořil kolem něho.

1Sm 26 6 David vyzval Chetejce Achímeleka a Abíšaje, syna Serújina, bratra Jóabova: "Kdo se mnou sestoupí k Saulovi do tábora?" Abíšaj řekl: "Já s tebou sestoupím."

1Sm 26 7 Tak vnikl David s Abíšajem v noci mezi lid, a hle, Saul leží, spí v ležení a jeho kopí je zabodnuto do země v hlavách lože; Abnér a lid leželi kolem něho.

1Sm 26 8 Abíšaj řekl Davidovi: "Bůh ti dnes vydal do rukou tvého nepřítele. Teď dovol, ať ho jedinou ranou přirazím kopím k zemi, druhé rány nebude třeba."

1Sm 26 9 David však Abíšajovi řekl: "Neodpravuj ho! Vždyť kdo vztáhne ruku na Hospodinova pomazaného a zůstane bez trestu?"

1Sm 26 10 David dále řekl: "Jakože živ je Hospodin, jistě jej Hospodin zasáhne; buď nadejde jeho den, kdy zemře, anebo odejde do boje a bude smeten."

1Sm 26 11 Chraň mě však Hospodin, abych vztáhl ruku na Hospodinova pomazaného. Vezmi tady to kopí, které má v hlavách, i džbánek na vodu a odejděme."

1Sm 26 12 David vzal kopí a džbánek na vodu od hlav Saulova lože a odešli. Nikdo nic neviděl, nikdo nic nevěděl, nikdo se neprobudil, všichni spali; padla na ně mrákota od Hospodina.

1Sm 26 13 David pak přešel na protilehlou stranu, postavil se na vrchol hory vpozvdálí, takže mezi nimi byl značný prostor.

1Sm 26 14 David zavolal na lid a na Abnéra, syna Nérova: "Jestlipak odpovíš, Abnére?" Abnér se ozval: "Kdo jsi, že voláš na krále?"

1Sm 26 15 David Abnérovi řekl: "Jsi přece muž. Kdo je ti v Izraeli roven? Proč jsi nestřežil krále, svého pána? Někdo z lidu přišel krále, tvého pána, odpravit."

1Sm 26 16 Nepočínal sis dobře. Jakože živ je Hospodin, jste syny smrti, protože jste nestřežili svého pána, Hospodinova pomazaného. Podívej se teď, kde je královo kopí a džbánek na vodu, který měl v hlavách!"

1Sm 26 17 Saul poznal po hlase Davida. Otázal se: "Je to tvůj hlas, můj synu Davide?" David řekl: "Je to můj hlas, králi, můj pane."

1Sm 26 18 Dále řekl: "Proč vlastně můj pán pronásleduje svého otroka? Vždyť čeho jsem se dopustil? Co je na mně zlého?"

1Sm 26 19 Necht' nyní král, můj pán, vyslechne slova svého otroka. Jestli tě proti mně podněcuje Hospodin, necht' přijme vůni obětního daru. Jestli však lidé, ať jsou prokleti před Hospodinem. Vždyť mě dnes zapudili, abych se nemohl podílet na Hospodinově dědictví, jako by řekli: "Jdi soužit jiným bohům."

1Sm 26 20 Kéž má krev nevyteče na zem daleko od Hospodinovy tváře. Vždyť izraelský král vytáhl, aby hledal pouhou blechu, jako by honil po horách koroptev."

1Sm 26 21 Saul na to řekl: "Zhrěšil jsem. Vrať se, můj synu Davide. Nic zlého ti už neudělám, protože sis dnes cenil mého života. Počínal jsem si jako pomatenec, převelice jsem chybil."

1Sm 26 22 David odpověděl: "Tu je královo kopí. Ať sem přijde někdo z družiny a odnese je."

1Sm 26 23 Hospodin odplatí každému za jeho spravedlnost a věrnost. Hospodin tě dnes vydal do mých rukou, ale já jsem nechtěl na Hospodinova pomazaného vztáhnout ruku.

1Sm 26 24 Hle, jaký význam jsem dnes přikládal tvému životu, takový význam ať přikládá Hospodin životu mému a vysvobodí mne z každé úzkosti!"

1Sm 26 25 Saul Davidovi pravil: "Buď požehnán, můj synu Davide! Jistě mnoho vykonáš a dokážeš." David pak šel svou cestou a Saul se vrátil ke svému místu.

1Sm 27 1 David si řekl: "Kteréhokoli dne mohu být zahuben Saulovou rukou."

Nezbývá mi nic lepšího než uniknout do pelištejské země. Saul mě nechá být, přestane mě po celém izraelském území hledat. Tak mu uniknu z rukou."

1Sm 27 2 A David hned přešel spolu se svými šesti sty muži k Akíšovi, synu Maókovu, králi Gatu.

1Sm 27 3 David se usadil u Akíše v Gatu, on i jeho muži, každý se svou rodinou, David se svými dvěma ženami, Achínoamou Jizreelskou a Abígajilou Karmelskou, ženou po

Nábalovi.

1Sm 27 4 Když Saulovi ohlásili, že David uprchl do Gatu, už ho dál nehledal.

1Sm 27 5 David řekl Akíšovi: "Jestli jsem získal tvou přízeň, kéž je mi dáno místo v některém z venkovských měst a já se tam usadím. Proč by měl tvůj služebník sídlit s tebou v městě královském?"

1Sm 27 6 Akíš mu dal onoho dne Siklag. Proto náleží Siklag judským králům dodnes.

1Sm 27 7 Údobí, po které David sídlil v pelištejské krajině, trvalo celkem jeden rok a čtyři měsíce.

1Sm 27 8 David se svými muži vycházel a podnikal vpády proti Gešúrejčům, Gírzejcům a Amálekovcům; ti všichni byli odedávna obyvateli té země od cesty do Šúru až po egyptskou zemi.

1Sm 27 9 David pobíjel obyvatele země, nenechával naživu muže ani ženu, ale bral brav a skot, osly, velbloudy i šaty. S tím se vracel a přicházel k Akíšovi.

1Sm 27 10 Když se Akíš ptal: "Kam jste dnes vpadli?", David odpovídal: "Na jih Judy" nebo "Na jih Jerachmeelců" nebo "Na jih Kénijců".

1Sm 27 11 David nenechával naživu muže ani ženu a nevodil je do Gatu. Říkal: "Mohli by na nás vyzradit: Toto dělá David." Takto si počínal po celou dobu, co sídlil v pelištejské krajině.

1Sm 27 12 Akíš Davidovi důvěřoval. Říkal: "Vzbudil velikou nelibost u svého lidu, Izraele; navždy zůstane mým služebníkem."

1Sm 28 1 V oněch dnech shromáždili Pelištejci své válečné šiky, aby bojovali proti Izraeli. Akíš řekl Davidovi: "Jistě víš, že potáhneš se mnou v šiku ty i tvoji muži."

1Sm 28 2 David Akíšovi odpověděl: "Však poznáš sám, co tvůj služebník udělá!"

Akíš na to Davidovi řekl: "Ustanovuji tě tedy svým osobním strážcem po všechny dny."

1Sm 28 3 Samuel zemřel a všechen Izrael ho oplakával. Pochovali ho v Rámě, jeho městě. Saul pak vymýtil ze země vyvolávače duchů zemřelých a jasnovidce.

1Sm 28 4 Pelištejci se shromáždili, vtrhli do země a utábořili se v Šúnemu. Saul proto shromáždil celý Izrael a utábořili se v pohoří Gilbóa.

1Sm 28 5 Když Saul uviděl pelištejský tábor, strachy se celý roztrásl.

1Sm 28 6 I doptával se Saul Hospodina, ale Hospodin mu neodpovídal ani skrze sny ani skrze urím ani skrze proroky.

1Sm 28 7 Tu řekl Saul svým služebníkům: "Vyhledejte mi ženu, která vyvolává duchy zemřelých. Půjdu k ní a dotážu se jí." Jeho služebníci mu řekli: "Taková žena, která vyvolává duchy zemřelých, je v En-dóru."

1Sm 28 8 Saul se přestrojil, vzal si jiné šaty a šel tam spolu se dvěma muži. Přišel k té ženě v noci a řekl jí: "Věsti mi prostřednictvím ducha zemřelého. Přivolej mi, koho ti řeknu."

1Sm 28 9 Žena mu odpověděla: "Však ty víš, co udělal Saul, že vyhladil ze země vyvolávače duchů zemřelých a jasnovidce. Proč mi strojíš léčku? Chceš mě vydat na smrt?"

1Sm 28 10 Ale Saul se jí zapřisáhl při Hospodinu: "Jakože živ je Hospodin, žádný trest tě za to nestihne."

1Sm 28 11 Žena se ho zeptala: "Koho ti mám přivolat?" Odvětil: "Přivolej mi Samuela."

1Sm 28 12 Když žena Samuela viděla, hlasitě vykřikla a obrátila se na Saula: "Proč jsi mě obelstil? Vždyť ty jsi Saul!"

1Sm 28 13 Ale král jí řekl: "Neboj se! Co vidíš?" Žena Saulovi odpověděla: "Vidím božský zjev, jak vystupuje ze země."

1Sm 28 14 Řekl jí: "Jak vypadá?" Odpověděla: "Vystupuje starý muž, zahalený pláštěm." Saul poznal, že to je Samuel, padl na kolena tváří k zemi a klaněl se.

1Sm 28 15 Samuel se Saula otázel: "Proč rušíš můj klid? Proč jsi mě dal přivolat?" Saul řekl: "Jsem ve velkých úzkostech. Bojují proti mně Pelištejci a Bůh ode mne odstoupil. Vůbec mi neodpovídá ani prostřednictvím proroků ani skrze sny. Proto jsem zavolal tebe, abys mi oznámil, co mám dělat."

1Sm 28 16 Samuel odpověděl: "Proč se ptáš mne, když Hospodin od tebe odstoupil a stal se tvým protivníkem?"

1Sm 28 17 Hospodin učinil, co prohlásil skrze mne: Hospodin vytrhl království z tvé ruky a dal je tvému bližnímu, Davidovi.

1Sm 28 18 Žes neuposlechl Hospodina a nestal se vykonavatelem jeho planoucího hněvu proti Amálekovi, za to ti dnes Hospodin udělá toto:

1Sm 28 19 Spolu s tebou vydá Hospodin do rukou Pelištejců též Izraele. Zítra budeš ty i tvoji synové u mne. Také izraelský tábor vydá Hospodin do rukou Pelištejců."

1Sm 28 20 Saul se náhle skácel, jak byl dlouhý, k zemi; tak velice se polekal Samuelových slov. Nebylo v něm síly, protože nepojedl chleba celý den a celou noc.

1Sm 28 21 Žena přistoupila k Saulovi a viděla, jak strašně se zhrozil. Řekla mu: "Hle, tvoje otrokyně tě uposlechla. Dala jsem v sázku svůj život. Poslechla jsem tě v tom, cos mi poručil."

1Sm 28 22 Teď zase ty prosím poslechni svou otrokyni. Předložím ti sousto chleba a pojíš, aby ses posílil, vždyť musíš pokračovat v cestě."

1Sm 28 23 Ale on se zdráhal. Říkal: "Nebudu jíst." Jeho služebníci spolu s tou ženou však na něho naléhali a on je uposlechl. Povstal ze země a posadil se na lože.

1Sm 28 24 Žena měla doma vykrmeného býčka. Rychle ho připravila k hodu, nabrala

mouky, zadělala a napekla nekvašených chlebů.

1Sm 28 25 Předložila to Saulovi i jeho služebníkům a oni jedli. Pak se zvedli a odešli ještě té noci.

1Sm 29 1 Pelištejci shromáždili všechny své šiky do Afeku, zatímco Izrael tábořil u pramene, který je v Jizreelu.

1Sm 29 2 Pelištejská knížata pochodovala se svými setninami a pluky, kdežto David a jeho muži pochodovali s Akíšem jako poslední.

1Sm 29 3 Pelištejští velitelé se ptali: "Co s těmito Hebreji?" Akíš pelištejským velitelům odpověděl: "Vždyť je to David, služebník izraelského krále Saula, který je u mne už rok, ba léta. Neshledal jsem na něm nic zlého ode dne, kdy odpadl od Saula, až dodnes."

1Sm 29 4 Ale pelištejští velitelé se na něho rozlítili. Řekli mu: "Pošli toho muže zpět, ať se vrátí tam na své místo, které jsi mu určil. S námi ať do boje netáhne, aby se v boji nestal naším protivníkem. Čímpak by se více svému pánu zalíbil, než hlavami těchto mužů?"

1Sm 29 5 Cožpak to není David, kterého opěvovali v tanečním reji: "Saul pobil své tisíce, ale David své desetitisíce"?"

1Sm 29 6 Akíš si zavolał Davida a řekl mu: "Jakože živ je Hospodin, ty jsi přímý a tvé vycházení a vcházení u mne v táboře se mi líbí. Neshledal jsem na tobě nic zlého ode dne, kdy jsi ke mně přišel, až dodnes. Ale nelíbíš se knížatům."

1Sm 29 7 Vrať se tedy pokojně zpátky, aby ses nedopustil něčeho, co pelištejská knížata považují za zlé."

1Sm 29 8 David Akíšovi namítl: "Čeho jsem se dopustil a co zlého jsi shledal na mém služebníkovi ode dne, kdy jsem se před tebou objevil, až dodnes, že nesmím jít do boje proti nepřátelům krále, svého pána?"

1Sm 29 9 Akíš Davidovi odpověděl: "Uznávám, v mých očích jsi dobrý jako Boží posel. Pelištejští velitelé však řekli: "Ať netáhne s námi do boje."

1Sm 29 10 Nyní tedy za časného jitra ty i služebníci tvého pána, kteří přišli s tebou, za časného jitra hned na úsvitě odejdete."

1Sm 29 11 Tak se David spolu se svými muži vydal za časného jitra na cestu zpátky do pelištejské země, zatímco Pelištejci vystupovali do Jizreelu.

1Sm 30 1 David právě dorazil se svými muži třetího dne do Siklagu, poté co Amálekovi vpadli do Negebu, k Siklagu. Dobyli Siklagu a vypálili jej.

1Sm 30 2 Ženy, mladé i staré, které v něm byly, zajali. Nikoho neusmrtili. Odvedli je a šli svou cestou.

1Sm 30 3 Když přišel David se svými muži k městu, viděl, že je vypáleno a že jejich ženy, synové a dcery jsou zajati.

1Sm 30 4 David i všechen lid, který byl s ním, se dali do hlasitého pláče a plakali až do úplného vysílení.

1Sm 30 5 Zajaty byly také obě Davidovy ženy, Achínoam Jizreelská a Abígajil, žena po Nabalovi Karmelském.

1Sm 30 6 Davidovi bylo velmi úzko. Lid se domlouval, že ho ukamenuje. Všechnen lid byl totiž rozhořčen, každý pro své syny a dcery. David však našel posilu v Hospodinu, svém Bohu.

1Sm 30 7 David řekl knězi Ebjátarovi, synu Achímelekovu: "Přines mi efód!" Ebjátar Davidovi efód přinesl.

1Sm 30 8 David se doptával Hospodina: "Mám pronásledovat tu hordu? Dostihnu ji?" On mu řekl: "Pronásleduj! Jistě dostihneš a jistě všechny vysvobodíš."

1Sm 30 9 David tedy vytáhl se šesti sty muži, které měl při sobě, a došli až k Besóorskému úvalu, kde někteří zůstali.

1Sm 30 10 David pronásledoval nepřitele se čtyřmi sty muži; dvě stě mužů tam zůstalo, protože byli na smrt zemdleni a nemohli už Besóorský úval přejít.

1Sm 30 11 Na poli našli nějakého Egyptana a vzali ho k Davidovi. Dali mu najíst chleba a napít vody.

1Sm 30 12 Dali mu též pletenec sušených fíků a dva sušené hrozny. Jedl a okřál na duchu, neboť tři dny a tři noci nejedl chléb a nenapil se vody.

1Sm 30 13 David se ho zeptal: "Čí jsi a odkud jsi?" On řekl: "Já jsem rodem Egyptan, otrok jednoho Amálekovce. Před třemi dny mě můj pán opustil, protože jsem byl nemocen."

1Sm 30 14 Vpadli jsme do Negebu osídleného Keretejci i na území Judy, totiž do Negebu Kálebova, a vypálili jsme Siklag."

1Sm 30 15 David se ho otázel: "Přivedl bys mě k té hordě?" On řekl: "Přísahaj mi při Bohu, že mě nezabiješ a že mě nevydáš mému pánu do rukou, a přivedu tě k té hordě."

1Sm 30 16 Přivedl ho k nim, a hle, byli roztažení po celé zemi, jedli, pili a oslavovali všechnu tu velikou kořist, kterou pobrali v pelištejské a judské zemi.

1Sm 30 17 David je pobíjel od ranního rozbřesku až do večera příštího dne. Nikdo z nich neunikl kromě čtyř set mladých mužů, kteří vsedli na velbloudy a ujeli.

1Sm 30 18 Tak vysvobodil David všechno, co Amálekovi pobrali; i obě své ženy David vysvobodil.

1Sm 30 19 Nikdo z nich nechyběl, mladí ani staří, synové ani dcery, kořist ani cokoli jim pobrali. Všechno David získal zpět.

1Sm 30 20 David také pobral všechnen brav a skot. Hnali před ním to stádo a

říkali: "To je Davidova kořist."

1Sm 30 21 Tak došel David ke dvěma stům mužů, kteří byli na smrt zemdleni a nemohli jít za Davidem a které zanechali v Besóřském úvalu. Vyšli vstříc Davidovi a lidu, který byl s ním. David přistoupil k lidu a popřál jim pokoj.

1Sm 30 22 Tu se mezi těmi muži, kteří šli s Davidem, ozvali všichni zlí a ničemové: "Protože s námi nešli, nedostanou nic z kořisti, kterou jsme získali. Ať si každý pouze odvede svou ženu a děti a ať jdou!"

1Sm 30 23 Ale David řekl: "Nenakládejte tak, moji bratři, s tím, co nám dal Hospodin. Ochraňoval nás a vydal nám do rukou tu hordu, která na nás přitrhla.

1Sm 30 24 Kdopak vás v této věci uposlechne? Podíl toho, jenž vyšel do boje, bude stejný jako podíl toho, jenž zůstal u výstroje; dostanou stejný díl."

1Sm 30 25 Tak tomu bylo od onoho dne i nadále. Ustanovil to jako nařízení a řád pro Izraele, platný podnes.

1Sm 30 26 Když David dorazil do Siklagu, rozeslal podíly z kořisti starším judským, svým přátelům, se vzkazem: "To je pro vás dar z kořisti získané na Hospodinových nepřátelích."

1Sm 30 27 Poslal jej starším do Bét-elu, do Rámotu v Negebu, do Jatiru,

1Sm 30 28 do Aróeru, do Sifmótu, do Eštemoy,

1Sm 30 29 do Rákalu, do měst Jerachmeeľovců, do měst Kénijců,

1Sm 30 30 do Chormy, do Bór-ašanu, do Ataku,

1Sm 30 31 do Chebrónu a na všechna místa, kam David se svými muži chořoval.

1Sm 31 1 Pelištejci bojovali proti Izraeli. Izraelští muži před Pelištejci utíkali a padali pobiti v pohoří Gilbóa.

1Sm 31 2 Pelištejci se pustili za Saulem a jeho syny. I pobili Pelištejci Saulovy syny Jónatana, Abiánádaba a Malíkíšuu.

1Sm 31 3 Pak zesílil boj proti Saulovi. Objevili ho lukostřelci a těžce ho postřelili.

1Sm 31 4 Saul řekl svému zbrojnoši: "Vytas meč a probodni mě jím, než přijdou ti neobřezanci, aby mě neprobodli oni a nezneuctili." Zbrojnoš však nechtěl, velmi se bál. Saul tedy uchopil meč a nalehl na něj.

1Sm 31 5 Když zbrojnoš viděl, že Saul zemřel, také on nalehl na svůj meč a zemřel s ním.

1Sm 31 6 Toho dne spolu zemřeli Saul, jeho tři synové, jeho zbrojnoš i všichni jeho mužové.

1Sm 31 7 Když izraelští muži na druhé straně doliny a na druhé straně Jordánu viděli, že izraelští muži utekli a že Saul a jeho synové zemřeli, opouštěli města a utíkali. Přišli Pelištejci a usadili se v nich.

1Sm 31 8 Pelištejci přišli druhého dne, aby obrali pobité, a našli přitom Saula a jeho tři syny padlé v pohoří Gilbóa.

1Sm 31 9 Uřali mu hlavu, vzali zbroj a poslali kolovat po pelištejské zemi jako radostné poselství pro dům svých modlářských stvůr i pro lid.

1Sm 31 10 Jeho zbroj uložili v Aštartině domě a jeho mrtvolu přibili na hradby Bét-šanu.

1Sm 31 11 I uslyřeli o něm obyvatelé Jábeře v Gileádu, o tom, co Pelištejci se Saulem provedli.

1Sm 31 12 Všichni válečníci se vypravili, šli celou noc a sňali mrtvolu Saulovu i mrtvolu jeho synů z bétšanských hradeb. Když došli do Jábeře, spálili je tam.

1Sm 31 13 Pak posbírali jejich kosti a pochovali je v Jábeři pod tamaryškem. Poté se postili sedm dní.

2Sm 1 1 Po Saulově smrti se David vrátil z vítězné bitvy s Amálekem a zůstal dva dny v Siklagu.

2Sm 1 2 Třetího dne přišel nějaký muž ze Saulova tábora s roztrženým šatem a s prsty na hlavě. Přišel k Davidovi, padl na zem a poklonil se.

2Sm 1 3 David se ho zeřtal: "Odkud jdeš?" On mu řekl: "Unikl jsem z izraelského tábora."

2Sm 1 4 David se dále řtal: "Pověř, co se stalo?" On řekl, že lid utekl z bitvy, že také mnoho lidu padlo a našlo smrt, že i Saul a jeho syn Jónatan zahynuli.

2Sm 1 5 David se zeřtal mládence, který mu to oznámil: "Jak víš, že zemřel Saul a jeho syn Jónatan?"

2Sm 1 6 Mládenec, který mu to oznámil, odvěřil: "Náhodou jsem se ocitl v pohoří Gilbóa. A hle, Saul se opířal o své kopí a vozy a jezdci už na něj dotířali.

2Sm 1 7 Ještě se obrátil, spatřil mě a zavolal na mě. Ozval jsem se: "Tu jsem."

2Sm 1 8 Zeřtal se: "Kdo jsi?" Odvěřil jsem mu: "Jsem Amálekovec."

2Sm 1 9 Vyzval mě: "Postav se ke mně a usmřť mě, neboť mě svířá smrtelná křeč, ale ještě je ve mně život."

2Sm 1 10 Postavil jsem se k němu a usmřtil jsem ho. Poznal jsem, že po svém pádu stejně nebude živ. Sňal jsem mu z hlavy královskou řelenku a z paže náramek a přinesl jsem je sem svému pánu."

2Sm 1 11 David uchopil svůj řat a roztrhl jej, stejně tak i všichni muži, kteří byli s ním.

2Sm 1 12 Naříkali, plakali a postili se až do večera pro Saula a pro jeho syna

Jónatana i pro Hospodinův lid, pro dům izraelský, že padli mečem.
2Sm 1 13 David se zeptal mládence, který mu to oznámil: "Odkud jsi?" On řekl:
"Jsem syn Amálekovského bezdomovce."
2Sm 1 14 David se na něj rozkřikl: "Jak to, že ses nebál vztáhnout ruku a
zahubit Hospodina pomazaného?"
2Sm 1 15 David zavolał jednoho z družiny a poručil: "Přistup a sraz ho!" A on
ho ubil k smrti.
2Sm 1 16 David mu totiž řekl: "Krev, kterou jsi prolil, ať padne na tvou hlavu.
Tvá ústa tě usvědčila, když jsi řekl: "Já jsem usmrtil Hospodina pomazaného.""
2Sm 1 17 I zpíval David nad Saulem a nad jeho synem Jónatanem tento žalozpěv.
2Sm 1 18 Vyzval také Judejce, aby se při něm učili zacházet s lukem. Je zapsán
v Knize Přímého.
2Sm 1 19 "Ozdoba tvá, Izraeli, na tvých návrších skolená leží. Tak padli
bohatýři!
2Sm 1 20 Neoznamujte to v Gatu, nezvěstujte to v ulicích Aškalónu, ať se
neradují dcery pelištejské, dcery neobřezanců ať nejásají.
2Sm 1 21 Hory v Gilbóe, rosa ani déšť ať na vás nesestoupí, ať se v oběť
nepozdvihuje nic z vašich polí, neboť tam byl pohozen štít bohatýrů, štít Saulův, nepomazan
olejem,
2Sm 1 22 nýbrž krví skolených a tukem bohatýrů. Jónatanův luk neselhal nikdy,
Saulův meč doprázdna nebyl.
2Sm 1 23 Saul a Jónatan, v životě hodni líbezné lásky, neodloučili se od sebe
ani v smrti. Bývali nad orly bystřejší a nad lvy udatnější.
2Sm 1 24 Dcery izraelské, plačte pro Saula, který vás odíval karmínem a
rozkošemi, jenž zlatou okrasou zdobil váš oděv.
2Sm 1 25 Tak padli bohatýři uprostřed boje, Jónatan na tvých návrších skolen!
2Sm 1 26 Stýská se mi po tobě, můj bratře Jónatane, byls ke mně pln něhy, tvá
lásky ke mně byla podivuhodnější nad lásku žen.
2Sm 1 27 Tak padli bohatýři, v zmar přišla válečná zbroj!"
2Sm 2 1 Potom se David doptával Hospodina: "Mám vystoupit do některého
judského města?" Hospodin mu řekl: "Vystup." David se tázal: "Kam mám vystoupit?" On řekl: "Do
Chebrónu."
2Sm 2 2 David tam tedy vystoupil i se svými dvěma ženami, s Achínoamou
Jizreelskou a s Abígajilou, ženou po Nabalovi Karmelském.
2Sm 2 3 Také své muže, kteří byli s ním, přivedl David i s jejich rodinami.
Usadili se v městech chebrónských.
2Sm 2 4 I přišli judští muži a pomazali tam Davida za krále nad domem judským.
Potom bylo Davidovi oznámeno: "Muži z Jábeše v Gileádu, ti pochovali Saula."
2Sm 2 5 David poslal k mužům v Jábeši v Gileádu posly se vzkazem: "Jste
Hospodinovi požehnaní. Prokázali jste milosrdenství svému pánu Saulovi tím, že jste ho
pochovali."
2Sm 2 6 Nechtě nyní Hospodin prokáže milosrdenství a věrnost vám. I já vám budu
prokazovat dobro za to, co jste učinili.
2Sm 2 7 Teď jedněte rozhodně a buďte stateční. Váš pán Saul zemřel; avšak
rovněž mne pomazal dům judský za krále nad sebou."
2Sm 2 8 Ale Abnér, syn Nérův, velitel Saulova vojska, vzal Íš-bóšeta, syna
Saulova, a přivedl ho do Machanajimu.
2Sm 2 9 Ustanovil ho králem Gileádu, Ašúrců a Jizreelu i nad Efrajimem,
Benjámínem a celým Izraelem.
2Sm 2 10 Íš-bóšetovi, synu Saulovu, bylo čtyřicet let, když začal nad Izraelem
kralovat. Kraloval dva roky. Za Davidem stál pouze dům judský.
2Sm 2 11 David byl v Chebrónu králem nad domem judským celkem sedm let a šest
měsíců.
2Sm 2 12 Když Abnér, syn Nérův, vytáhl se služebníky Íš-bóšeta, syna Saulova, z
Machanajimu do Gibeónu,
2Sm 2 13 vytáhl také Jóab, syn Serújin, a Davidovi služebníci. Narazili na sebe
u Gibeónského rybníka. Usadili se u rybníka, jedni z jedné, druhí z druhé strany rybníka.
2Sm 2 14 Abnér navrhl Jóabovi: "Ať nastoupí družiny a uspořádají před námi
bojové hry." Jóab souhlasil: "Ať nastoupí."
2Sm 2 15 Nastoupili tedy proti sobě ve stejném počtu, dvanáct za Benjámina, za
Íš-bóšeta, syna Saulova a dvanáct ze služebníků Davidových.
2Sm 2 16 Jeden druhého uchopil za hlavu a vrazil mu do boku dýku. Tak padli
zároveň. Ono místo bylo nazváno Chelkat-súrím a leží v Gibeónu.
2Sm 2 17 Onoho dne se strhl velmi tuhý boj. Abnér s izraelskými muži byl
Davidovými služebníky poražen.
2Sm 2 18 Byli tam i tři Serújini synové Jóab, Abíšaj a Asáel. Asáel byl hbitých
nohou jako gazela na poli.
2Sm 2 19 Pronásledoval Abnéra a neodbočoval od něho vpravo ani vlevo.
2Sm 2 20 Abnér se k němu obrátil a tázal se: "Ty jsi Asáel?" On odpověděl:
"Jsem."
2Sm 2 21 Abnér mu řekl: "Odboč vpravo nebo vlevo, zmocni se někoho z družiny a
vezmi si jeho výzbroj." Ale Asáel od něho nechtěl uhnout.

2Sm 2 22 Abnér domlouval Asáelovi ještě jednou: "Uхни ode mne; proč tě mám srazit k zemi? Jak bych se mohl podívat na tvého bratra Jóaba?"

2Sm 2 23 Protože odmítal uhnout, vrazil mu Abnér pod žebra kopí a kopí jím projelo. I padl tam a na místě zemřel. Každý, kdo přijde k místu, kde Asáel padl a zemřel, zůstane stát.

2Sm 2 24 Jóab s Abíšajem pronásledovali Abnéra. Když slunce zapadlo, přišli k pahorku Amě naproti Gíachu, směrem ke Gibeónské poušti.

2Sm 2 25 Benjamínovci se shromáždili k Abnérovi a v jednom šiku zaujali postavení na vrcholu jednoho pahorku.

2Sm 2 26 Abnér zavolal na Jóaba: "Což musí meč požírat nepřetržitě? Nevíš, že nakonec zůstává jen hořkost? Kdy konečně poručíš lidu, aby se vrátil a nehonil své bratry?"

2Sm 2 27 Jóab odpověděl: "Jakože živ je Bůh, kdybys byl nepromluvil, byl by se lid stáhl a přestal honit jeden druhého teprve ráno."

2Sm 2 28 Jóab dal zatroubit na polnici, všecken lid se zastavil a Izraele už nepronásledoval. Dál již nebojovali.

2Sm 2 29 Abnér a jeho muži šli po celou tu noc pustinou, přešli Jordán, prošli celý Bitrón, až přišli do Machanajimu.

2Sm 2 30 Když se Jóab vrátil a přestal Abnéra honit, shromáždil všecken lid. Z Davidových služebníků pohřešili devatenáct mužů a Asáela.

2Sm 2 31 Z Benjamínců a z mužů Abnérových zemřelo tři sta šedesát mužů, které pobili Davidovi služebníci.

2Sm 2 32 Asáela přenesli a pochovali v hrobě jeho otce v Betlémě. Jóab šel se svými muži po celou noc; svítání je zastihlo v Chebrónu.

2Sm 3 1 Boj mezi domem Saulovým a Davidovým se protahoval, David se stále vzmáhal, zatímco dům Saulův stále upadal.

2Sm 3 2 V Chebrónu se Davidovi narodili synové: Jeho prvorozený byl Amnón z Achínoamy Jizreelské,

2Sm 3 3 jeho druhý syn byl Kileab z Abígajily, ženy po Nábalovi Karmelském, třetí byl Abšalóm, syn Maaky, dcery gešúrského krále Talmaje,

2Sm 3 4 čtvrtý Adonijáš, syn Chagity, pátý Šefatjáš, syn Abítaly,

2Sm 3 5 a šestý Jitreám z Davidovy manželky Egly. Ti se Davidovi narodili v Chebrónu.

2Sm 3 6 Avšak boj mezi domem Saulovým a domem Davidovým trval dále. V Saulově domě nabýval převahy Abnér.

2Sm 3 7 Saul měl ženinu jménem Rispu, dceru Ajovu. Íš-bóšet vytýkal Abnérovi: "Jak to, že jsi vešel k ženině mého otce?"

2Sm 3 8 Pro ta Íš-bóšetova slova Abnér velice vzplanul a vyčítal: "Copak jsem psí hlava, patřím snad k Judovi? Denně prokazují milosrdenství domu Saula, tvého otce, jeho bratřím a přátelům. Nedopustil jsem, abys padl do Davidových rukou, a ty mi dnes předhazuješ přečin s tou ženou?"

2Sm 3 9 Ať se mnou Bůh udělá, co chce! Učiním pro Davida, co mu přísáhl Hospodin.

2Sm 3 10 Odejmu království Saulovu domu a upevním Davidův trůn nad Izraelem a nad Judou od Danu až do Beer-šeby."

2Sm 3 11 Íš-bóšet nebyl s to ozvat se Abnérovi ani slovem, protože se ho bál.

2Sm 3 12 Abnér poslal za sebe k Davidovi posly se slovy: "Komu patří země?" a s nabídkou: "Uzavři se mnou smlouvu. Budu stát při tobě a obrátím k tobě celý Izrael."

2Sm 3 13 David odpověděl: "Dobře, uzavřu s tebou smlouvu. Ale jednu věc od tebe žádám: Až přijdeš, abys spatřil mou tvář, nespatriš ji, dokud nepřivedeš Saulovu dceru Míkal."

2Sm 3 14 A David vyslal k Íš-bóšetovi, synu Saulovu, posly se vzkazem: "Vydej mi mou ženu Míkal, kterou jsem pravoplatně získal za sto pelištejských předkožek!"

2Sm 3 15 Í-bóšet ji dal vzít od muže, od Paltíela, syna Lavišova.

2Sm 3 16 Její muž ji s pláčem doprovázel až do Bachurímu. Tam mu Abnér řekl: "Vrať se." A on se vrátil.

2Sm 3 17 Abnér pak promluvil s izraelskými staršími: "Už dávno jste se dožadovali toho, aby králem nad vámi byl David."

2Sm 3 18 Nyní se mějte k činu. Hospodin přece o Davidovi prohlásil: "Rukou svého služebníka Davida vysvobodím svůj izraelský lid z rukou Pelištejců i z rukou všech jeho nepřátel.""

2Sm 3 19 A totéž Abnér přednesl Benjamínovi. Potom Abnér odešel, aby v Chebrónu přednesl Davidovi vše, co Izrael a celý Benjamínův dům považují za dobré.

2Sm 3 20 Když Abnér s dvaceti muži přišel k Davidovi do Chebrónu, David pro něho a pro muže, kteří byli s ním, uspořádal hostinu.

2Sm 3 21 Abnér Davidovi řekl: "Rád bych odešel a shromáždil ke králi, svému pánu, celý Izrael. Uzavřou s tebou smlouvu a ty budeš nade vším kralovat, jak si budeš přát." David pak Abnéra propustil a on pokojně odešel.

2Sm 3 22 A hle, přišli Davidovi služebníci s Jóabem z výpravy a přinášeli s sebou velikou kořist. Abnér už u Davida v Chebrónu nebyl, neboť ho David propustil a on pokojně odešel.

2Sm 3 23 Tu přišel Jóab s veškerým vojskem, které bylo s ním. Jóabovi oznámili, že Abnér, syn Nérův, přišel ke králi a ten že jej propustil a on pokojně odešel.

2Sm 3 24 Jóab vstoupil ke králi a optal se: "Co jsi to udělal? Když k tobě

Abnér přišel, proč jsi ho nechal odejít?

2Sm 3 25 Znáš Abnéra, syna Nérova! Přišel tě oklamat. Chce znát tvé vycházení a vcházení, chce vědět o všem, co konáš."

2Sm 3 26 Nato Jóab od Davida odešel a vyslal za Abnérem posly. Ti ho přivedli od cisterny v síře zpět. David však o tom nevěděl.

2Sm 3 27 Když se Abnér vrátil do Chebrónu, uchýlil se s ním Jóab dovnitř brány, jako by s ním chtěl důvěrně promluvit. Tam mu zasadil ránu pod žebra, a tak zemřel za krev jeho bratra Asáela.

2Sm 3 28 Když o tom David později uslyšel, prohlásil: "Já i mé království jsme před Hospodinem navěky nevinní prolitou krví Abnéra, syna Nérova.

2Sm 3 29 Ta ať dopadne na hlavu Jóabovu i na celý dům jeho otce. Ať v Jóabově domě nikdy nechybí trpící výtokem ani stížený malomocenstvím ani držící se hůlky ani padlý mečem ani trpící nedostatkem chleba!"

2Sm 3 30 Tak Jóab se svým bratrem Abíšajem zabil Abnéra, protože v Gibeónu usmrtil v boji jejich bratra Asáela.

2Sm 3 31 I poručil David Jóabovi a všemu lidu, který byl s ním: "Roztrhněte svůj šat, přepásejte se žíněným rouchem a naříkejte nad Abnérem!" Král David šel za márami.

2Sm 3 32 Abnéra pochovali v Chebrónu a král nad Abnérovým hrobem hlasitě plakal; plakal i všecken lid.

2Sm 3 33 Král pěl nad Abnérem žalozpěv: "Což musel zemřít Abnér, tak jako umírá bloud?"

2Sm 3 34 Nebyly spoutány tvé ruce ani do okovů sevřeny tvé nohy. Padl jsi jak ten, kdo rukou bídáků padá." A všecken lid nad ním plakal dále.

2Sm 3 35 Pak přistoupil všecken lid k Davidovi, aby ho přiměli k jídlu, dokud byl ještě den. David se však zapřísáhl: "Ať se mnou Bůh udělá, co chce, okusím-li před západem slunce chleba či čehokoli jiného."

2Sm 3 36 A všecken lid to pozoroval a líbilo se jim to, tak jako se lidu líbilo všechno, co král činil.

2Sm 3 37 Všecken lid a celý Izrael onoho dne poznal, že Abnér, syn Nérův, nebyl usmrčen z popudu krále.

2Sm 3 38 Král svým služebníkům řekl: "Nevíte, že dnešního dne padl v Izraeli velitel, a to veliký?"

2Sm 3 39 A já jsem dnes tak slabý, já pomazaný král. A tihle muži, Serújini synové, jsou tvrdší než já. Ať Hospodin odplatí tomu, kdo páchá zlo, podle zla, jež spáchal."

2Sm 4 1 Když uslyšel Saulův syn, že Abnér v Chebrónu zemřel, ochably jeho ruce. I celý Izrael se zhrozil.

2Sm 4 2 Saulův syn měl dva muže, velitele houfů; jeden se jmenoval Baana a druhý Rekáb. Byli to synové Rimóna Beerótského z Benjamínců; Beerót se totiž také počítá k Benjamínovi.

2Sm 4 3 Beerótané však uprchli do Gitajimu, kde pobývají jako hosté až dodnes.

2Sm 4 4 Jónatan, syn Saulův, měl syna, který měl zchromené nohy. Bylo mu pět let, když z Jizreelu došla zpráva o Saulovi a Jónatanovi. Jeho chůva jej tehdy vzala a dala se na útěk. Při útěku tak pospíchala, že upadl; proto kulhal. Jmenoval se Mefibóšet.

2Sm 4 5 Synové Rimóna Beerótského, Rekáb a Baana, přišli za denního horka do Íš-bóšetova domu. Ten ležel za poledne na lůžku.

2Sm 4 6 Vešli dovnitř do domu jakoby brát pšenici. Zasadili Íš-bóšetovi ránu pod žebra; potom Rekáb a jeho bratr Baana unikli.

2Sm 4 7 Když totiž vešli do domu, on ležel na svém lehátku ve své ložnici. Ubili ho k smrti a urázili mu hlavu; vzali ji a šli celou noc pustinou.

2Sm 4 8 Íš-bóšetovu hlavu donesli Davidovi do Chebrónu. Řekli králi: "Tu je hlava Íš-bóšeta, syna tvého nepřítele Saula, který ti ukládal o život. Hospodin dopřál králi, mému pánu, dnešního dne pomstu nad Saulem i nad jeho potomstvem."

2Sm 4 9 David odpověděl Rekábovi a jeho bratru Baanovi, synům Rimóna Beerótského, slovy: "Jakože živ je Hospodin, který vykoupil můj život ze všeho soužení,

2Sm 4 10 toho, který mi oznámil: "Hle, Saul je mrtev", a pokládal se za zvěstovatele radosti, toho jsem v Siklagu jal a popravil. To jsem mu dal za tu zvěst.

2Sm 4 11 Jakpak když svévolníci zavraždí spravedlivého v jeho domě a na jeho lůžku? To bych vás teď neměl volat k odpovědnosti za jeho krev? To bych vás teď neměl vymýtit ze země?"

2Sm 4 12 David přikázal družině, aby je popravili. Usekli jim ruce i nohy a pověsili je u rybníka v Chebrónu. Hlavu Íš-bóšetovu vzali a pohřbili v Abnérově hrobě v Chebrónu.

2Sm 5 1 Všechny izraelské kmeny přišly k Davidovi do Chebrónu a prohlásily: "Hle, jsme tvá krev a tvé tělo.

2Sm 5 2 Už tenkrát, když králem nad námi byl Saul, vyváděl a přiváděl jsi Izraele ty. Tobě Hospodin řekl: "Ty budeš pást Izraele, můj lid, ty budeš vévodou nad Izraelem."

2Sm 5 3 Přišli i všichni izraelští starší ke králi do Chebrónu a král David s nimi v Chebrónu uzavřel před Hospodinem smlouvu. I pomazali Davida za krále nad Izraelem.

2Sm 5 4 Davidovi bylo třicet let, když se stal králem; kraloval čtyřicet let.

2Sm 5 5 V Chebrónu kraloval nad Judou sedm let a šest měsíců, v Jeruzalémě kraloval třiatřicet let nad celým Izraelem i nad Judou.

2Sm 5 6 Král šel se svými muži na Jeruzalém proti Jebúsejcům, obyvatelům země. Ti Davidovi řekli: "Sem nevstoupíš, leč bys odstranil slepé a kulhaví." Prohlásili: "Sem David nevstoupí."

2Sm 5 7 Ale David dobyl skalní pevnost Sijón, to je Město Davidovo.

2Sm 5 8 Onoho dne David řekl: "Každý, kdo chce bít Jebúseje, ať pronikne vodní štolou na ty kulhavé a slepé, které David z duše nenávidí." Proto se říká: "Slepý a kulhavý nevstoupí do Božího domu."

2Sm 5 9 David se usadil ve skalní pevnosti a nazval ji Město Davidovo. Vybudoval okruh od Miló až k domu.

2Sm 5 10 David se stále více vzmaňal a Hospodin, Bůh zástupů, byl s ním.

2Sm 5 11 Týrský král Chiram poslal k Davidovi posly; poslal mu cedrové dřevo, tesaře a kameníky; ti postavili Davidovi dům.

2Sm 5 12 David poznal, že jej Hospodin potvrdil za krále nad Izraelem a že kvůli svému izraelskému lidu povznese jeho království.

2Sm 5 13 Po svém příchodu z Chebrónu si vzal David další ženiny a ženy z Jeruzaléma. Davidovi se narodili další synové a dcery.

2Sm 5 14 Toto jsou jména těch, kteří se mu narodili v Jeruzalémě: Šamúa, Šóbab, Nátan, Šalomoun,

2Sm 5 15 Jibchár, Elíšúa, Nefeg a Jafía,

2Sm 5 16 Elíšáma, Eljáda a Elífelet.

2Sm 5 17 Když Pelištejci uslyšeli, že byl David pomazán za krále nad Izraelem, vytáhli všichni Pelištejci Davida hledat. David o tom uslyšel a sestoupil ke skalní pevnosti.

2Sm 5 18 Pelištejci přitáhli a rozložili se v dolině Refájců.

2Sm 5 19 David se doptával Hospodina: "Mám proti Pelištejcům vytáhnout? Vydáš mi je do rukou?" Hospodin Davidovi odpověděl: "Vytáhni. Určitě ti vydám Pelištejce do rukou."

2Sm 5 20 David přišel do Baal-perasímu. Tam je David pobil. Prohlásil: "Hospodin jako prudké vody prolomil přede mnou řady mých nepřátel." Proto pojmenovali to místo Baal-perasím (to je Pán průlomů).

2Sm 5 21 Pelištejci tam zanechali své modlářské stvůry; David a jeho muži je odnesli.

2Sm 5 22 Pelištejci potom vytáhli znovu a rozložili se v dolině Refájců.

2Sm 5 23 Když se David doptával Hospodina, on odpověděl: "Netáhni. Obejdi je zezadu a napadni je směrem od balzámovníků."

2Sm 5 24 Jakmile uslyšíš v korunách balzámovníků šelest kroků, tehdy si pospěš, neboť tehdy vyjde před tebou Hospodin a pobije tábor Pelištejců."

2Sm 5 25 David vykonal, co mu Hospodin přikázal, a pobíjel Pelištejce od Geby až do Gezeru.

2Sm 6 1 David se znovu se všemi vybranými muži z Izraele, se třiceti tisíci, a s veškerým lidem, který byl s ním, vydal na cestu z Baalímu Judova, aby odtud přivezli Boží schránu, při níž se vzývá Jméno, jméno Hospodina zástupů, trůnícího nad cheruby.

2Sm 6 3 Vezli Boží schránu na novém povozu. Vyzvedli ji z Abínádabova domu na pahorku; Uza a Achjó, synové Abínádabovi, řídili ten nový povoz.

2Sm 6 4 Vyzvedli ji tedy z Abínádabova domu na pahorku, Uza šel při Boží schráně, Achjó před schránou.

2Sm 6 5 David a všechen izraelský dům křepčili před Hospodinem za doprovodu různých nástrojů z cypřišového dřeva, citar, harf, bubínků, chřestítek a cymbálů.

2Sm 6 6 Když přišli k Nákonovu humnu, vztáhl Uza ruku k Boží schráně a zachytil ji, protože spřežení vybočilo z cesty.

2Sm 6 7 Hospodin vzplanul proti Uzovi hněvem. Bůh ho tam pro neúctu zabil a on tam při Boží schráně zemřel.

2Sm 6 8 Též David vzplanul, neboť se Hospodin prudce obořil na Uzu, a proto nazval to místo Peres-uza (to je Uzovo zbořenisko); jmenuje se tak dodnes.

2Sm 6 9 V onen den pojala Davida bázeň před Hospodinem. Řekl: "Jak by mohla Hospodinova schrána vejít ke mně?"

2Sm 6 10 Proto David nechtěl přenést Hospodinovu schránu k sobě do Města Davidova. David ji dal tedy dopravit do domu Obéd-edóma Gatského.

2Sm 6 11 V domě Obéd-edóma Gatského zůstala Hospodinova schrána tři měsíce. Hospodin Obéd-edómovi i celému jeho domu žehnal.

2Sm 6 12 Potom králi Davidovi oznámili, že Hospodin pro Boží schránu žehná Obéd-edómovu domu i všemu, co mu patří. David šel s radostí přenést Boží schránu z domu Obéd-edóma do Města Davidova.

2Sm 6 13 Když ti, kdo nesli Hospodinovu schránu, ušli šest kroků, obětoval býka a vykrmené dobytče.

2Sm 6 14 A David poskakoval před Hospodinem ze vší síly; byl přitom přepásán lněným efódem.

2Sm 6 15 David a všechen izraelský dům vystupovali s Hospodinovou schránou za ryčného troubení polnic.

2Sm 6 16 Když Hospodinova schrána vstupovala do Města Davidova, Míkal, dcera Saulova, se právě dívala z okna. Viděla krále Davida, jak se točí a vyskakuje před Hospodinem, a v srdci jím pohrdla.

2Sm 6 17 Hospodinovu schránu přinesli a umístili ji na příslušném místě

uprostřed stanu, který pro ni David postavil. David obětoval před Hospodinem zápalné a pokojné oběti.

2Sm 6 18 Když David dokončil obětování zápalných a pokojných obětí, požehnal lidu ve jménu Hospodina zástupů.

2Sm 6 19 Pak podělil všechen lid, všechno množství Izraele, muže i ženy, každého jedním bochánkem chleba, jedním datlovým koláčem a jedním koláčem hrozkovým. Poté se všechen lid rozešel, každý do svého domu.

2Sm 6 20 David se vrátil, aby požehnal svému domu. Tu Míkal, dcera Saulova, vyšla Davidovi vstříc se slovy: "Jak se dnes proslavil izraelský král! Pro oči otrokyň svých služebníků se dnes odhaloval jako nějaký blázen."

2Sm 6 21 David Míkal odvětil: "Před Hospodinem, který mě vyvolil místo tvého otce a místo celého jeho domu a ustanovil mě vévodou Hospodinova lidu, Izraele, před Hospodinem jsem tak dováděl.

2Sm 6 22 I když budu ještě víc zlehčován než teď a budu docela maličký i ve vlastních očích, budu vážen právě u těch otrokyň, o nichž jsi mluvila."

2Sm 6 23 A Míkal, dcera Saulova, neměla děti až do dne své smrti.

2Sm 7 1 Když král už sídlil ve svém domě a Hospodin mu dopřál klid ode všech jeho okolních nepřátel,

2Sm 7 2 tu řekl král proroku Nátanovi: "Hleď, já sídlím v domě cedrovém, a Boží schrána sídlí pod stanovou houní."

2Sm 7 3 Nátan králi odvětil: "Jen udělej vše, co máš na srdci, neboť Hospodin je s tebou."

2Sm 7 4 Ale té noci se stalo slovo Hospodinovo k Nátanovi:

2Sm 7 5 "Jdi a řekni mému služebníku Davidovi: Toto praví Hospodin: Ty mi chceš vybudovat dům, abych v něm sídlil?

2Sm 7 6 Nesídlil jsem v domě od toho dne, kdy jsem syny Izraele vyvedl z Egypta, až do dne tohoto. Přecházel jsem se stanem a s příbytkem.

2Sm 7 7 Ať jsem přecházel se všemi Izraelci kudykoli, zdalipak jsem kdy řekl některému z izraelských vůdců, jemuž jsem přikázal pást Izraele, svůj lid: "Proč mi nezbudujete cedrový dům?"

2Sm 7 8 Nyní tedy promluvíš takto k mému služebníku Davidovi: Toto praví Hospodin zástupů: Vzal jsem tě z pastvin od stáda, abys byl vévodou nad svým lidem, nad Izraelem.

2Sm 7 9 Byl jsem s tebou, ať jsi šel kamkoli. Vyhladil jsem před tebou všechny tvé nepřátele. Tvé jméno jsem učinil tak veliké, jako je jméno velikánů na zemi.

2Sm 7 10 I svému lidu, Izraeli, jsem připravil místo a zasadil jej; tam bude bydlet a už nikdy nebude znepokojován, už jej nebudou ponížovat bídáci jako dřív,

2Sm 7 11 ode dne, kdy jsem správou svého izraelského lidu pověřil soudce. Tobě jsem dopřál klid ode všech tvých nepřátel. Hospodin ti oznamuje, že on vybuduje dům tobě.

2Sm 7 12 Až se naplní tvé dny a ty ulehneš ke svým otcům, dám po tobě povstat tvému potomku, který vzejde z tvého lůna, a upevním jeho království.

2Sm 7 13 Ten vybuduje dům pro mé jméno a já upevním jeho královský trůn navěky.

2Sm 7 14 Já mu budu Otcem a on mi bude synem. Když se proviní, budu ho trestat metlou a ranami jako kteréhokoli člověka.

2Sm 7 15 Avšak svoje milosrdenství mu neodejmu, jako jsem je odňal Saulovi, kterého jsem před tebou odvrhl.

2Sm 7 16 Tvůj dům a tvé království budou před tebou trvat navěky, tvůj trůn bude navěky upevněn."

2Sm 7 17 Nátan k Davidovi promluvil ve smyslu všech těchto slov a celého tohoto vidění.

2Sm 7 18 Král David pak vešel, usedl před Hospodinem a řekl: "Co jsem já, Panovníku Hospodine, a co je můj dům, že jsi mě přivedl až sem?"

2Sm 7 19 A i to bylo v tvých očích málo, Panovníku Hospodine. Dokonce přislubuješ domu služebníka svého dlouhá léta. Takové naučení dopřáváš člověku, Panovníku Hospodine.

2Sm 7 20 O čem by ještě mohl David k tobě promluvit? Panovníku Hospodine, ty znáš svého služebníka.

2Sm 7 21 Pro své slovo a podle svého srdce jsi učinil celou tuto velikou věc a dal o ní vědět svému služebníku.

2Sm 7 22 Vždyť jsi tak veliký, Hospodine Bože. Není žádného jako ty, není Boha kromě tebe, podle toho všeho, co jsme na vlastní uši slyšeli.

2Sm 7 23 Kdo je jako tvůj lid, jako Izrael, jediný pronárod na zemi, jež si Bůh přišel vykoupit jako svůj lid, a tak si učinil jméno! Vykonal jsi pro něj veliké a hrozné věci, pro svou zemi, před svým lidem, který sis vykoupil z Egypta, z pronárodů, z jeho bohů.

2Sm 7 24 Pevně jsi podepřel svůj izraelský lid, je tvým lidem navěky. A sám ses jim stal, Hospodine, Bohem.

2Sm 7 25 Nyní tedy, Hospodine Bože, potvrď navěky své slovo, které jsi promluvil o svém služebníku a o jeho domě. Učiň, jak jsi promluvil.

2Sm 7 26 Ať je navěky veliké tvé jméno, ať se říká: "Hospodin zástupů je Bůh nad Izraelem." A dům tvého služebníka Davida ať je před tebou pevný.

2Sm 7 27 Neboť ty, Hospodine zástupů, Bože Izraele, jsi svému služebníku ohlásil: "Vybuduji ti dům." Proto tvůj služebník našel odvahu modlit se k tobě tuto modlitbu.

2Sm 7 28 Ano, Panovníku Hospodine, ty sám jsi Bůh, tvá slova jsou pravda. Přislíbil jsi svému služebníku takové dobrodiní.

2Sm 7 29 Nyní tedy požehnej laskavě domu svého služebníka, aby trval před tebou navěky. Vždyť jsi to, Panovníku Hospodine, přislíbil. Tvým požehnáním bude dům tvého služebníka požehnan navěky."

2Sm 8 1 Potom David porazil Pelištejce a podrobil si je. Zbavil Pelištejce vlády nad mateřským městem Gatem.

2Sm 8 2 Porazil i Moábce a přeměřil je provazcem; rozkázal jim ulehnout na zem, dva provazce jich odměřil k usmrcení, jeden celý k zachování při životě. Tak se Moábci stali Davidovými otroky a odváděli dávky.

2Sm 8 3 David porazil také Hadad-ezera, syna Rechóbova, krále Sóby, když táhl, aby se zmocnil řeky Eufratu.

2Sm 8 4 David zajal jeho sedm set jezdců a dvacet tisíc pěšáků. David ochromil koně celé vozby a ponechal koně jen ke stu vozům.

2Sm 8 5 Hadad-ezerovi, králi Sóby, přišli na pomoc Aramejci z Damašku. David pobil z Aramejců dvaadvacet tisíc mužů.

2Sm 8 6 Pak David umístil do damašského Aramu výsostná znamení. Tak se i Aramejci stali Davidovými otroky a odváděli dávky. Hospodin Davida zachraňoval, ať šel kamkoli.

2Sm 8 7 David také pobral zlaté štíty, které měli Hadad-ezerovi služebníci, a přinesl je do Jeruzaléma.

2Sm 8 8 Z Betachu a z Berótaje, Hadad-ezerových měst, pobral král David velké množství mědi.

2Sm 8 9 Když Toí, král Chamátu, uslyšel, že David porazil celé Hadad-ezerovo vojsko,

2Sm 8 10 poslal Toí svého syna Jórama ke králi Davidovi, aby mu popřál pokoje a dobrořečil mu za jeho boj a vítězství nad Hadad-ezerem, že jej porazil. Hadad-ezer vedl totiž s Toím války. Jóram s sebou přinesl stříbrné, zlaté a měděné předměty.

2Sm 8 11 I ty král David zasvětil Hospodinu; zasvětil je spolu se stříbrem a zlatem ode všech podmaněných pronárodů,

2Sm 8 12 od Aramejců, Moábců, Amónovců, Pelištejců, Amáleka, i z kořisti od Hadad-ezera, syna Rechóbova, krále Sóby.

2Sm 8 13 Tak si David získal jméno, když se vracel po svém vítězství nad osmnácti tisíci Aramejců v Solném údolí.

2Sm 8 14 I v Edómu umístil výsostná znamení, umístil výsostná znamení po celém Edómu. Všichni Edómci se stali Davidovými otroky. Hospodin Davida zachraňoval, ať šel kamkoli.

2Sm 8 15 David kraloval nad celým Izraelem a zjednával právo a spravedlnost všemu svému lidu.

2Sm 8 16 Jóab, syn Serújin, byl vrchním velitelem, Jóšafat, syn Achílúduv, byl kancléřem.

2Sm 8 17 Sádok, syn Achítúbův, a Achímelek, syn Ebjátarův, byli kněžími. Serajáš byl písařem.

2Sm 8 18 Pak tu byli Benajáš, syn Jójadův, a Keretejci a Peletejci. Davidovi synové byli kněžími.

2Sm 9 1 David se zeptal: "Zdalipak zůstal ještě někdo ze Saulova domu? Rád bych mu kvůli Jónatanovi prokázal milosrdenství."

2Sm 9 2 K Saulovu domu patřil otrok jménem Síba. Toho předvolali k Davidovi. Král mu řekl: "Ty jsi Síba?" On odpověděl: "Tvůj otrok."

2Sm 9 3 Král se otázel: "Už nezůstal ze Saulova domu nikdo? Rád bych mu prokázal Boží milosrdenství." Síba králi odpověděl: "Je tu ještě Jónatanův syn, zchromený na nohy."

2Sm 9 4 Král se otázel: "Kde je?" A Síba králi řekl: "Ten je v Lódebaru, v domě Makíra, syna Amíelova."

2Sm 9 5 Král David ho dal tedy přivést z Lódebaru, z domu Makíra, syna Amíelova.

2Sm 9 6 Když Mefibóšet, syn Jónatana, syna Saulova, přišel k Davidovi, padl tváří k zemi a klaněl se. David řekl: "Mefibósete!" On pravil: "Zde je tvůj otrok."

2Sm 9 7 David mu řekl: "Neboj se. Rád bych ti prokázal milosrdenství kvůli Jónatanovi, tvému otci. Vrátil ti všechna pole tvého děda Saula a budeš každodenně jíst u mého stolu."

2Sm 9 8 On se poklonil a řekl: "Co je tvůj služebník, že se obracím k mrtvému psu, jako jsem já?"

2Sm 9 9 Král předvolal Síbu, sluhu Saulova, a řekl mu: "Všechno, co patřilo Saulovi a celému jeho domu, jsem dal vnukovi tvého pána.

2Sm 9 10 Ty mu budeš obdělávat půdu, ty se svými syny a svými otroky budeš dodávat chléb k obživě pro vnuka svého pána. Mefibóšet, vnuk tvého pána, bude každodenně jíst u mého stolu." Síba měl patnáct synů a dvacet otroků.

2Sm 9 11 Odpověděl králi: "Vše, co král, můj pán, svému služebníku přikázal, tvůj služebník splní, ačkoli Mefibóšet může jíst u mého stolu jako jeden z královských synů."

2Sm 9 12 Mefibóšet měl malého syna jménem Míka. Všichni obyvatelé Síbova domu byli Mefibóšetovými otroky.

2Sm 9 13 A tak sídlil Mefibóšet v Jeruzalémě, neboť každodenně jídal u krále

stolu. Kulhal na obě nohy.

2Sm 10 1 Potom se stalo, že zemřel král Amónovců a po něm se ujal království jeho syn Chanún.

2Sm 10 2 I řekl David: "Prokáži milosrdenství Chanúnovi, synu Náchašovu, jako prokázal jeho otec milosrdenství mně." David tedy poslal své služebníky, aby ho jejich prostřednictvím potěšil v zármutku nad otcem. Davidovi služebníci přišli do země Amónovců.

2Sm 10 3 Amónovští velitelé však svého pána Chanúna podněcovali: "Tobě se zdá, že David chce uctít tvého otce? Že k tobě poslal těšitele? Neposlal David své služebníky k tobě proto, aby prozkoumal město, aby je mohl oblehnout a vyvrátit?"

2Sm 10 4 Chanún dal tedy Davidovým služebníkům oholit polovinu brady a uříznout polovinu roucha až k zadkům a tak je propustil.

2Sm 10 5 Když to oznámili Davidovi, poslal jim naproti, protože ti muži byli velice zhanobeni. Král jim nařídil: "Zůstaňte v Jerichu, dokud vám brady neobrostou; pak se vrátíte."

2Sm 10 6 Amónovci viděli, že vzbudili Davidovu nelibost. Poslali k Aramejcům z Bét-rechóbu a Aramejcům ze Soby a najali za mzdu dvacet tisíc pěšáků, od krále z Maaky tisíc mužů a od Íš-tóba dvanáct tisíc mužů.

2Sm 10 7 Když to David uslyšel, poslal Jóaba s celým vojskem bohatýrů.

2Sm 10 8 Amónovci vytáhli a seřadili se k boji u vchodu do brány. Aramejci ze Soby a Rechóbu a Íš-tób a Maaka stáli stranou v poli.

2Sm 10 9 Když Jóab spatřil, že má proti sobě bitevní řady zpředu i zezadu, vybral si nejlepší ze všech izraelských mladíků a seřadil je proti Aramejcům.

2Sm 10 10 Zbytek lidu podřídil svému bratru Abíšajovi a seřadil jej proti Amónovcům.

2Sm 10 11 Řekl: "Budou-li mít Aramejci nade mnou převahu, přijdeš mi na pomoc. Budou-li Amónovci mít převahu nad tebou, přijdu ti na pomoc já."

2Sm 10 12 Buď rozhodný! Vzchopme se! Za náš lid, za města našeho Boha! Hospodin nechť učiní, co uzná za dobré."

2Sm 10 13 Jóab a lid, který byl s ním, se dali do boje proti Aramejcům; ti před ním utekli.

2Sm 10 14 Když Amónovci viděli, že Aramejci utíkají, utekli také oni před Abíšajem a vešli do města. Jóab nechal Amónovce a přišel do Jeruzaléma.

2Sm 10 15 Když Aramejci viděli, že jsou Izraelem poraženi, opět se shromáždili.

2Sm 10 16 Hadad-ezer vydal rozkaz, aby vytáhli též Aramejci za Řekou. Ti přišli do Chélamu. V jejich čele byl Šóbak, velitel Hadad-ezerova vojska.

2Sm 10 17 Oznámili to Davidovi a on shromáždil celý Izrael, překročil Jordán a přišel do Chélamu. Aramejci se proti Davidovi seřadili a bojovali s ním.

2Sm 10 18 Aramejci se však dali před Izraelem na útěk. David pobil koně od sedmi set aramejských vozů a čtyřicet tisíc jezdců. Zabil také Šóbaka, velitele vojska; ten na místě zemřel.

2Sm 10 19 Když všichni králové, Hadad-ezerovi služebníci, viděli, že jsou Izraelem poraženi, uzavřeli s Izraelem příměří a sloužili mu. Aramejci se pak už báli jít Amónovcům na pomoc.

2Sm 11 1 Na přelomu roku, v době, kdy králové táhnou do boje, poslal David Jóaba a s ním své služebníky i celý Izrael, aby hubili Amónovce a oblehli Rabu. David však zůstal v Jeruzalémě.

2Sm 11 2 Jednou k večeru vstal David z lože a procházel se po střeše královského domu. Tu spatřil ze střechy ženu, která se právě omývala. Byla to žena velmi půvabného vzhledu.

2Sm 11 3 David si dal zjistit, kdo je ta žena. Ptal se: "Není to Bat-šeba, dcera Elíamova, manželka Chetejce Urijáše?"

2Sm 11 4 David pak pro ni poslal posly. Ona k němu přišla a on s ní spal; očistila se totiž od své nečistoty. Potom se vrátila do svého domu.

2Sm 11 5 Ta žena však otěhotněla a poslala Davidovi zprávu: "Jsem těhotná."

2Sm 11 6 David vzkázal Jóabovi: "Pošli mi Chetejce Urijáše." Jóab tedy poslal Urijáše k Davidovi.

2Sm 11 7 Urijáš k němu přišel a David se ho ptal, jak se daří Jóabovi, jak se daří lidu a jak se daří v boji.

2Sm 11 8 Pak řekl David Urijášovi: "Zajdi do svého domu a umyj si nohy." Urijáš vyšel z královského domu a za ním nesl královský dar.

2Sm 11 9 Urijáš však ulehl se všemi služebníky svého pána u vchodu do královského domu a do svého domu nezašel.

2Sm 11 10 Když oznámili Davidovi, že Urijáš do svého domu nezašel, otázal se David Urijáše: "Což jsi nepřišel z cesty? Proč jsi tedy nezašel do svého domu?"

2Sm 11 11 Urijáš Davidovi odvětil: "Schrána, Izrael i Juda sídlí v stáncích, můj pán Jóab i služebníci mého pána táboří v poli. A já bych měl vstoupit do svého domu, jíst a pít a spát se svou ženou? Jakože jsi živ, jakože živa je tvá duše, něčeho takového se nedopustím!"

2Sm 11 12 David Urijášovi řekl: "Pobuď tu ještě dnes, zítra tě propustím."

Urijáš tedy zůstal v Jeruzalémě toho dne i nazítří.

2Sm 11 13 David ho pozval, aby s ním jedl a pil, a opil ho. On však večer vyšel a ulehl na svém loži se služebníky svého pána. Do svého domu nezašel.

2Sm 11 14 Ráno David napsal Jóabovi dopis a poslal jej po Urijášovi.
 2Sm 11 15 V tom dopise psal: "Postavte Urijáše do nejtuzšího boje a pak od něho
 ustupte, ať je zabit a zemře."
 2Sm 11 16 Jóab tedy obhlédl město a určil Urijášovi místo, o kterém věděl, že
 tam jsou vybraní válečníci.
 2Sm 11 17 Vtom vytrhli mužové města a bojovali s Jóabem. Z lidu padlo několik
 Davidových služebníků, též Chetejec Urijáš našel smrt.
 2Sm 11 18 Jóab poslal Davidovi zprávu o všem, co se v té bitvě stalo.
 2Sm 11 19 Poslovi přikázal: "Vypovíš králi všechno o té bitvě."
 2Sm 11 20 On ti v návalu královského rozhořčení jistě vytkne: "Proč jste
 bojovali tak blízko města? Což jste nevěděli, že z hradeb střilejí?"
 2Sm 11 21 Kdo zabil Abímeleka, syna Jerúbešetova? Nebyla to žena, která na něho
 svrhla ze zdi mlýnský kámen, takže umřel v Tebesu? Proč jste se přibližovali k hradbám?" Pak
 řekneš: "Také tvůj služebník Chetejec Urijáš je mrtev."
 2Sm 11 22 Posel šel, přišel k Davidovi a oznámil všechno, s čím ho Jóab poslal.
 2Sm 11 23 Posel Davidovi řekl: "Ti muži byli v přesile a vytrhli proti nám do
 pole, ale my jsme na ně dotírali až do vrat brány."
 2Sm 11 24 Vtom začali z hradeb na tvé služebníky střílet lučištníci a usmrtili
 několik královských služebníků. Také tvůj služebník Chetejec Urijáš je mrtev."
 2Sm 11 25 David řekl poslovi: "Vyřiď Jóabovi: "Nepokládej to za nic zlého, vždyť
 meč požírá tak i onak. Zesil svůj boj proti městu a zboř je." Posilni ho!"
 2Sm 11 26 Když Urijášova žena uslyšela, že její muž Urijáš je mrtev, naříkala
 nad svým manželem.
 2Sm 11 27 Jakmile však smutek pominul, David pro ni poslal, přijal ji do svého
 domu a ona se stala jeho ženou. Porodila mu pak syna. Ale v očích Hospodinových bylo zlé, co
 David spáchal.
 2Sm 12 1 Hospodin poslal k Davidovi Nátana. Ten k němu přišel a řekl mu: "V
 jednom městě byli dva muži, jeden boháč a druhý chudák.
 2Sm 12 2 Boháč měl velmi mnoho bravu a skotu.
 2Sm 12 3 Chudák neměl nic než jednu malou ovečku, kterou si koupil. Živil ji,
 rostla u něho spolu s jeho syny, jedla z jeho skývy chleba a pila z jeho poháru, spávala v
 jeho klíně a on ji měl jako dceru.
 2Sm 12 4 Tu přišel k bohatému muži návštěvník. Jemu bylo líto vzít nějaký kus
 ze svého bravu či skotu, aby jej připravil poutníkovi, který k němu přišel. Vzal tedy ovečku
 toho chudého muže a připravil ji muži, který k němu přišel."
 2Sm 12 5 David vzplanul proti tomu muži náramným hněvem. Řekl Nátanovi: "Jakože
 živ je Hospodin, muž, který tohle spáchal, je synem smrti!"
 2Sm 12 6 A tu ovečku nahradí čtyřnásobně zato, že něco takového spáchal a neměl
 souci tu."
 2Sm 12 7 Nátan Davidovi odvětil: "Ten muž jsi ty! Toto praví Hospodin, Bůh
 Izraele: Já jsem tě pomazal za krále nad Izraelem a já jsem tě vytrhl ze Saulových rukou.
 2Sm 12 8 Dal jsem ti dům tvého pána a do tvé náruče ženy tvého pána, dal jsem
 ti dům Izraelův i Judův, a kdyby ti to bylo málo, přidal bych ti mnohem víc.
 2Sm 12 9 Proč jsi pohrdl Hospodinovým slovem a dopustil ses toho, co je v jeho
 očích zlé? Chetejce Urijáše jsi zabil mečem a jeho ženu sis vzal za manželku, zavraždils ho
 mečem Amónovců.
 2Sm 12 10 Nyní se už nikdy nevyhne meč tvému domu, protože jsi mnou pohrdl a
 vzal jsi Chetejci Urijášovi ženu, aby ti byla manželkou.
 2Sm 12 11 Toto praví Hospodin: Hle, já způsobím, aby proti tobě povstalo zlo z
 tvého domu. Před tvýma očima vezmu tvé ženy a dám je tomu, kdo je ti blízký; ten bude s tvými
 ženami spát za bílého dne.
 2Sm 12 12 A ačkoli tys to spáchal tajně, já tuto věc učiním před celým Izraelem,
 a to za dne."
 2Sm 12 13 David Nátanovi řekl: "Zhřešil jsem proti Hospodinu." Nátan Davidovi
 pravil: "Týž Hospodin hřích s tebe sňal. Nezemřeš.
 2Sm 12 14 Poněvadž jsi však touto věcí zavinil, aby nepřátelé Hospodina
 znevažovali, syn, který se ti narodí, musí zemřít."
 2Sm 12 15 Nátan pak odešel do svého domu. I zasáhl Hospodin dítě, které Davidovi
 porodila Urijášova žena, takže těžce onemocnělo.
 2Sm 12 16 David kvůli chlapci hledal Boha a tvrdě se postil, pak šel domů a
 ležel přes noc na zemi.
 2Sm 12 17 Starší jeho domu k němu přistoupili, aby ho zvedli ze země, on však
 nechtěl, ba ani s nimi chléb nepojedl.
 2Sm 12 18 Sedmého dne dítě zemřelo. Davidovi služebníci se mu báli oznámit, že
 dítě zemřelo. Říkali: "Když dítě bylo ještě naživu, domlouvali jsme mu, ale neuposlechl nás.
 Jak bychom mu teď mohli říci: "Dítě zemřelo"? Provedl by něco zlého."
 2Sm 12 19 Když David viděl, že si jeho služebníci šeptají, porozuměl, že dítě
 zemřelo. David se tedy svých služebníků zeptal: "Dítě zemřelo?" Odvětili: "Zemřelo."
 2Sm 12 20 A David vstal ze země, umyl se, pomazal se, převlékl si oděv, vešel do
 Hospodinova domu a klaněl se. Pak vstoupil do svého domu a požádal, aby mu předložili chléb, a
 jedl.
 2Sm 12 21 Jeho služebníci mu pravili: "Jak můžeš takto jednat? Dokud dítě bylo

naživu, postil ses a plakal. Jakmile dítě zemřelo, vstaneš a jíš chléb."
 2Sm 12 22 Odvětil: "Dokud dítě ještě žilo, postil jsem se a plakal, neboť jsem si říkal: Kdoví, zda se Hospodin nade mnou neslituje a zda dítě nezůstane naživu."
 2Sm 12 23 Teď zemřelo. Proč bych se měl postit? Což je mohu ještě přivést zpět? Já půjdu k němu, ale ono se ke mně nevrátí."
 2Sm 12 24 Pak David potěšil svou ženu Bat-šebu, vešel k ní a spal s ní. I porodila syna a on mu dal jméno Šalomoun. Toho si Hospodin zamiloval
 2Sm 12 25 a ohlásil skrze proroka Nátana, že ho mají pojmenovat Jedidjáš (to je Hospodinův miláček) kvůli Hospodinu.
 2Sm 12 26 Jóab bojoval proti Rabě Amónovců; dobýval královské město.
 2Sm 12 27 I poslal Jóab posly k Davidovi s hlášením: "Bojoval jsem proti Rabě a dobyl jsem Město vod."
 2Sm 12 28 Nyní tedy seber zbytek lidu a polož se proti tomu městu a dobuď je, abych nedobyl to město já, aby nad ním nebylo provoláváno mé jméno."
 2Sm 12 29 David sebral všecken lid, táhl do Raby, bojoval proti ní a dobyl ji.
 2Sm 12 30 Šňal z hlavy jejích krále korunu, jejíž zlato s drahokamem vážilo talent. Bývala pak na hlavě Davidově. Z města odvezl též velké množství kořisti.
 2Sm 12 31 Lid, který byl v něm, odvedl a postavil k pilám, železným špičákům a železným sekýrám a převedl je do cihelny. Tak naložil se všemi městy Amónovců. Pak se David i všecken lid vrátili do Jeruzaléma.
 2Sm 13 1 Potom se přihodilo toto: Davidův syn Abšalóm měl krásnou sestru jménem Támar. Do ní se zamiloval Davidův syn Amnón.
 2Sm 13 2 Amnón se tak soužil, že až pro svou sestru Támaru onemocněl; byla to panna a Amnónovi připadalo nemožné něco si s ní začít.
 2Sm 13 3 Amnón však měl přítele jménem Jónadaba, syna Davidova bratra Šimey. Jónadab byl muž velmi protřelý.
 2Sm 13 4 Ten se ho zeptal: "Proč tak den ode dne chřadneš, královský synu? Nepovíš mi to?" Amnón mu odvětil: "Miluji Támaru, sestru svého bratra Abšalóma."
 2Sm 13 5 Jónadab mu poradil: "Ulehní na lůžko a předstírej nemoc. Tvůj otec se na tebe přijde podívat a ty mu řekneš: "Nechť přijde prosím má sestra Támar a posilní mě jídlem. Ale ať dělá ten posilující pokrm před mýma očima, abych se mohl dívat a jíst z jejích rukou.""
 2Sm 13 6 Amnón tedy ulehl a předstíral nemoc. Král se na něho přišel podívat. Amnón králi řekl: "Nechť přijde prosím má sestra Támar a udělá před mýma očima dvě srdíčka, abych se z její ruky posilnil."
 2Sm 13 7 David poslal k Támaře do domu vzkaz: "Jdi prosím do domu svého bratra Amnóna a udělej mu posilující pokrm."
 2Sm 13 8 Támar tedy šla do domu svého bratra Amnóna. On ležel. Vzala těsto, uhnětla je a před jeho očima udělala srdíčka a připravila je.
 2Sm 13 9 Pak vzala pánev a vyklopila je před něho, ale on odmítal jíst. Poručil: "Ať jdou všichni pryč!" Všichni tedy šli pryč.
 2Sm 13 10 Pak řekl Amnón Támaře: "Přines ten posilující pokrm do pokojíka a já se posilím z tvé ruky." Támar vzala srdíčka, která udělala, a přinesla je do pokojíka svému bratru Amnónovi.
 2Sm 13 11 Když k němu však přistoupila, aby mu dala jíst, uchopil ji a řekl jí: "Požd, spi se mnou, má sestro!"
 2Sm 13 12 Odvětila mu: "Ne, můj bratře, neponižuj mne! To se v Izraeli přece nedělá! Nedopouštěj se té hanebnosti!"
 2Sm 13 13 Kam bych se poděla se svou potupou? A ty budeš v Izraeli jako nějaký hanebný bloud. Promluv nyní s králem, on mě tobě neodepře."
 2Sm 13 14 On však na to nedal a neposlechl; zmocnil se jí, ponížil ji a spal s ní.
 2Sm 13 15 Pak ji však Amnón začal převelice nenávidět. Nenávist, kterou k ní pocitoval, byla větší než láska, kterou ji miloval. Amnón jí poručil: "Ihned odejdi!"
 2Sm 13 16 Řekla mu: "Nemám proč. To, že mě vyháníš, je mnohem větší zlo než předešlé, jehož ses na mně dopustil." Ale on ji nechtěl slyšet.
 2Sm 13 17 Zavolal mládence, který mu posluhoval, a poručil: "Ať ji hned ode mne vyvedou! A zavři za ní dveře."
 2Sm 13 18 Měla na sobě pestře tkanou suknici; takové řízy totiž oblékaly královské dcery panny. Jeho sluha ji tedy vyvedl a zavřel za ní dveře.
 2Sm 13 19 Támar si posypala hlavu prachem a roztrhla pestře tkanou suknici, kterou měla na sobě, položila si ruku na hlavu a odcházela s úpěnlivým nářkem.
 2Sm 13 20 Její bratr Abšalóm se jí zeptal: "Nebyl s tebou tvůj bratříček Amnón? Ale teď, má sestro, mlč. Je to tvůj bratr, nepřipouštěj si to k srdci." Zneuctěná Támar se usídlila v domě svého bratra Abšalóma.
 2Sm 13 21 Když král David uslyšel o všech těchto věcech, velice vzplanul.
 2Sm 13 22 Abšalóm už nepromluvil s Amnónem ani v dobrém ani ve zlém. Abšalóm totiž Amnóna nenáviděl, protože ponížil jeho sestru Támaru.
 2Sm 13 23 Po dvou letech se přihodilo, že Abšalóm slavil stříž ovcí v Baal-chasóru, jenž je nedaleko Efrajimu. Abšalóm pozval všechny královské syny
 2Sm 13 24 a předstoupil před krále s prosbou: "Hle, tvůj otrok slaví stříž. Necht' jde prosím král a jeho služebníci s tvým otrokem."

2Sm 13 25 Král však Abšalomovi odvětil: "Nikoli, můj synu. Všichni jít nemůžeme, nechceme ti být na obtíž." A až na něho naléhal, nechtěl jít, ale poželal mu.

2Sm 13 26 Abšalom tedy řekl: "Nemohl by s námi jít můj bratr Amnón?" Král se ho zeptal: "Proč má s tebou jít?"

2Sm 13 27 Ale když Abšalom na něho naléhal, poslal s ním Amnóna i všechny královské syny.

2Sm 13 28 Abšalom přikázal své družině: "Hleďte, až bude Amnón rozjařen vínem a až vám řeknu: "Bijte Amnóna!", usmrťte ho a nebojte se. Je to na můj příkaz. Buďte rozhodní a stateční!"

2Sm 13 29 Abšalomova družina naložila s Amnónem podle Abšalomova příkazu. Tu se všichni královští synové zvedli, vsedli na mezky a dali se na útěk.

2Sm 13 30 Byli ještě na cestě, když Davidovi došla zpráva: "Abšalom pobil všechny královské syny, nezůstal z nich ani jeden."

2Sm 13 31 Král povstal, roztrhl svá roucha a vrhl se na zem. Všichni jeho služebníci stáli s roztrženými rouchy.

2Sm 13 32 Tu se ozval Jónadab, syn Davidova bratra Šimey: "Nechť se můj pán nedomnívá, že usmrtili všechny mládence, syny královské. Mrtev je pouze Amnón. Vždyť Abšalom to měl v úmyslu ode dne, kdy ponížil jeho sestru Támaru.

2Sm 13 33 Nyní však ať si král, můj pán, nepřipouští k srdci takovou věc, že všichni královští synové jsou mrtvi. Vždyť mrtev je pouze Amnón."

2Sm 13 34 Abšalom uprchl. Když se mládenec na hřbitvě rozhlížel, spatřil, jak vzadu po cestě po úbočí hory přichází mnoho lidí.

2Sm 13 35 I řekl Jónadab králi: "He, královští synové přicházejí. Jak tvůj služebník pověděl, tak tomu je."

2Sm 13 36 Jen to dořekl, hned nato přišli královští synové a převelice usedavě plakali; také král a všichni jeho služebníci převelice plakali.

2Sm 13 37 Abšalom uprchl a odešel k Talmajovi, synu Amíchúrovu, králi Gešúru. I truchlil David pro svého syna po všechny ty dny.

2Sm 13 38 Abšalom uprchl a odešel do Gešúru a byl tam tři roky.

2Sm 13 39 Král David upustil od tažení proti Abšalomovi, neboť Amnónovu smrt oželel.

2Sm 14 1 Jóab, syn Serújin, poznal, že král je Abšalomovi nakloněn.

2Sm 14 2 Poslal tedy Jóab do Tekóje pro moudrou ženu a řekl jí: "Předstírej smutek, oblékni si smuteční šaty a nemaž se olejem. Vydávej se za ženu, která již po mnoho dní drží smutek nad mrtvým."

2Sm 14 3 Předstoupíš před krále a promluvíš k němu takto." A Jóab ji naučil, co má mluvit.

2Sm 14 4 Tekójská žena s králem promluvila. Padla tváří k zemi, klaněla se a zvolala: "Pomoz, králi!"

2Sm 14 5 Král se jí zeptal: "Co je ti?" Ona odvětila: "Ach, jsem ovdovělá žena, muž mi zemřel."

2Sm 14 6 Tvá otrokyně měla dva syny. Ti se spolu na poli pohádali a nebylo nikoho, kdo by je od sebe odtrhl. Jeden udeřil druhého a usmrtil ho.

2Sm 14 7 A teď celé příbuzenstvo povstalo proti tvé otrokyni a žádají: Vydej nám bratrovraha, ať ho usmrtime za život jeho bratra, kterého zavraždil. Ať vyhladíme i dědice. Tak chtějí uhasit i tu jiskřičku, která mi zbývá, aby po mém muži nezůstalo na zemi ani jméno ani potomstvo."

2Sm 14 8 Král ženě řekl: "Jdi do svého domu a já o tobě rozhodnu."

2Sm 14 9 Ale tekójská žena králi odvětila: "Králi, můj pane, nechť je ta vina na mně a na domu mého otce, avšak král a jeho trůn ať je bez viny."

2Sm 14 10 Král prohlásil: "Kdo by proti tobě mluvil, toho přiveď ke mně a víckrát se tě nedotkne."

2Sm 14 11 Ona řekla: "Nechť prosím král pamatuje na Hospodina, svého Boha, aby krevní mstitel neusiloval dál o zkázu a aby mého syna nezahladili." On prohlásil: "Jakože živ je Hospodin, ani vlas tvého syna nepadne na zem!"

2Sm 14 12 Žena odvětila: "Nechť smí tvá otrokyně králi, svému pánu, povědět ještě něco." Řekl: "Mluv."

2Sm 14 13 Žena pravila: "Proč ty smýšlíš právě tak proti Božímu lidu? Když král vyslovil toto slovo, jako by obvinil sebe, že neumožnil návrat tomu, kterého zahnal."

2Sm 14 14 Vždyť jsme smrtelní, jsme jako po zemi rozlitá voda, která se nedá sebrat. Bůh však nechce život odejmout a velmi se rozmyšlí, aby zapuzeného od sebe zapudil nadobro.

2Sm 14 15 Nyní jsem tedy přišla, abych králi, svému pánu, přednesla tuto řeč, protože jsem se bála lidu. Tvá otrokyně si řekla: Promluví ke králi. Snad král prosbu své služebnice splní."

2Sm 14 16 Král zajisté vyslyší a vyprostí svou služebnici ze spárů muže, který usiluje vyhladit mě i s mým synem z Božího dědictví."

2Sm 14 17 Tvá otrokyně si řekla: Kéž slovo krále, mého pána, přinese uklidnění, vždyť král, můj pán, je jako Boží posel a rozlišuje dobro a zlo. Hospodin, tvůj Bůh, buď s tebou!"

2Sm 14 18 I odpověděl král ženě: "Nezatajuj přede mnou, nač se tě zeptám." Žena řekla: "Mluv prosím, králi, můj pane."

2Sm 14 19 Král se zeptal: "Nemá v tom všem ruce Jóab?" Žena odpověděla: "Jakože je živa tvá duše, králi, můj pane, nelze uhnout napravo ani nalevo od ničeho, co král, můj pán, vyřkne. Tvůj služebník Jóab to byl, kdo mi dal příkaz a kdo tvou otrokyni naučil všemu, co má mluvit.

2Sm 14 20 Jen proto, aby se tato záležitost stočila žádoucím směrem, dopustil se tvůj služebník Jóab této věci. Můj pán je však moudrý, tak moudrý jako Boží posel, a pozná vše, co se na zemi děje."

2Sm 14 21 I řekl král Jóabovi: "Hle, již jsem to zařídil. Jdi, přiveď mládence Abšalóma zpátky."

2Sm 14 22 Tu padl Jóab tváří k zemi, klaněl se a dobrořečil králi. Řekl: "Dnes tvůj služebník poznal, že u tebe nalezl přízeň, králi, můj pane, když král prosbu svého služebníka splnil."

2Sm 14 23 Jóab se hned odebral do Gešúru a přivedl Abšalóma do Jeruzaléma.

2Sm 14 24 Ale král nařídil: "Ať se uchýlí do svého domu. Moji tvář nespatri." Abšalóm se tedy uchýlil do svého domu a královu tvář nespatri.

2Sm 14 25 V celém Izraeli nebyl nikdo pro svou krásu tak vyhlášený jako Abšalóm. Od hlavy k patě nebylo na něm poskvny.

2Sm 14 26 Když si dával ostříhat hlavu - dával se stříhat koncem každého roku, poněvadž ho vlasy tížily tak, že se stříhat musel -, váha vlasů z jeho hlavy byla dvě stě šekelů královské váhy.

2Sm 14 27 Abšalómovi se narodili tři synové a jedna dcera jménem Támar. Byla to žena krásného vzhledu.

2Sm 14 28 Abšalóm bydlel v Jeruzalémě dva roky, aniž spatřil královu tvář.

2Sm 14 29 Pak poslal Abšalóm pro Jóaba, aby ho vyslal ke králi, ale on k němu přijít nechtěl. Poslal pro něho ještě podruhé, ale on zase nechtěl přijít.

2Sm 14 30 Proto řekl svým služebníkům: "Hleďte, Jóab má díl pole vedle mého a má tam ječmen. Jděte a vypalte jej." Abšalómovi služebníci ten díl vypálili.

2Sm 14 31 Hned nato se Jóab vypravil do domu k Abšalómovi a vyčítal mu: "Proč tvoji služebníci vypálili díl, který mi patří?"

2Sm 14 32 Abšalóm Jóabovi odpověděl: "Hle, poslal jsem ti vzkaz, abys přišel sem, že tě vyšlu ke králi s dotazem: Proč jsem přišel z Gešúru? Bylo by mi lépe, kdybych tam byl zůstal. Nyní chci spatřit královu tvář. Je-li na mně vina, ať mě vydá na smrt!"

2Sm 14 33 Jóab předstoupil před krále a oznámil mu to a král dal Abšalóma zavolat. Ten před krále předstoupil a klaněl se před králem tváří až k zemi. I políbil král Abšalóma.

2Sm 15 1 Později si Abšalóm opatřil vůz, koně a padesát mužů, kteří před ním běhali.

2Sm 15 2 Abšalóm za časného jitra stával při cestě u brány. Každého muže, který měl spor a přicházel ke králi k soudu, si Abšalóm zavolal a vyptával se: "Z kterého jsi města?" Když odpověděl: "Tvůj služebník je z toho a toho izraelského kmene",

2Sm 15 3 Abšalóm mu řekl: "Pohleď, tvá záležitost je dobrá a správná, ale od krále nemůžeš čekat vyslyšení."

2Sm 15 4 A Abšalóm dodával: "Kdybych já byl ustanoven v zemi soudcem, zjednal bych spravedlnost každému, kdo by ke mně se svým sporem a právní záležitostí přišel."

2Sm 15 5 Když se pak někdo přiblížil, aby se mu poklonil, vztáhl ruku, uchopil ho a políbil.

2Sm 15 6 Tímto způsobem se Abšalóm choval k celému Izraeli, který přicházel ke králi k soudu. Tak Abšalóm lstivě získával srdce izraelských mužů.

2Sm 15 7 Když Abšalóm dovršil čtyřicet let, řekl králi: "Dovol mi jít do Chebrónu splnit slib, který jsem učinil Hospodinu.

2Sm 15 8 Tvůj služebník totiž, když bydlel v Gešúru v Aramu, učinil takovýto slib: Dá-li Hospodin, abych se vrátil do Jeruzaléma, budu sloužit Hospodinu."

2Sm 15 9 Král mu řekl: "Jdi v pokoji!" A on hned odešel do Chebrónu.

2Sm 15 10 Abšalóm poslal do všech izraelských kmenů zvědy s rozkazem: "Jakmile uslyšíte polnici, svolájte: Abšalóm se stal v Chebrónu králem!"

2Sm 15 11 S Abšalómem šlo z Jeruzaléma dvě stě mužů. Byli pozváni, šli bezelstně, nic netušili.

2Sm 15 12 Abšalóm též poslal pro Achítofela Gíloského, rádce Davida, do jeho města Gíla, zatímco připravoval obětní hody. Spiknutí nabývalo síly a s Abšalómem šlo stále více lidí.

2Sm 15 13 K Davidovi přišel muž se zprávou: "Izraelští muži stojí za Abšalómem."

2Sm 15 14 Tu řekl David všem svým služebníkům, kteří s ním byli v Jeruzalémě: "Ihned prchněme, jinak nebudeme moci před Abšalómem uniknout. Pospěšte s odchodem, aby si nepospíšil on a nedostihl nás, aby na nás neuvedl to nejhorší a město nevybil ostrým mečem."

2Sm 15 15 Královi služebníci králi odvětili: "Ať král, náš pán, rozhodne jakkoli, my jsme jeho otroky."

2Sm 15 16 Král tedy vyšel a celý jeho dům ho následoval. Král zanechal jen deset žen, aby střežily dům.

2Sm 15 17 Král vyšel a všecken lid ho následoval; zastavili se u posledního domu.

2Sm 15 18 Všichni jeho služebníci přecházeli kolem něho, též všichni Keretejci a všichni Peletejci a všichni Gaťané, šest set mužů, kteří za ním přišli pěšky z Gatu,

přecházeli před králem.

- 2Sm 15 19 Král oslovil Itaje Gatského: "Proč jdeš s námi i ty? Vrať se a zůstaň s králem. Jsi přece cizinec, vyhoštěný ze svého domova."
- 2Sm 15 20 Včera jsi přišel a dnes bych měl chtít, abys jako štvanec šel s námi? Já jdu, protože jít musím, ty však se vrať se svými bratry zpátky. Milosrdenství a věrnost buď s tebou."
- 2Sm 15 21 Avšak Itaj králi odpověděl: "Jakože živ je Hospodin a jakože živ je král, můj pán, kdekoli bude král, můj pán, ať mrtev nebo živ, tam bude i jeho otrok."
- 2Sm 15 22 David tedy Itajovi odpověděl: "Pojď, přejdi potok." I přešel Itaj Gatský a všichni jeho muži a všechny děti, které byly s ním.
- 2Sm 15 23 Celá země hlasitě plakala, když všečen ten lid přecházel. I král přešel Kidrónský úval a všečen ten lid se ubíral cestou do pouště.
- 2Sm 15 24 A hle, i Sádok a všichni Léviijci s ním nesli schránu Boží smlouvy. Postavili Boží schránu a Ebjátar obětoval, až úplně všečen lid z města přešel.
- 2Sm 15 25 Potom král Sádokovi nařídil: "Dones Boží schránu zpět do města. Naleznu-li u Hospodina milost a on mě přivede zpět, dá mi spatřit ji i svůj příbytek."
- 2Sm 15 26 Řekne-li: "Nelíbíš se mi", ať se mnou naloží, jak uzná za dobré."
- 2Sm 15 27 Dále král knězi Sádokovi řekl: "Ty jsi přece vidoucí. Vrať se pokojně do města i se svým synem Achímaasem a s Jónatanem, synem Ebjátarovým; oba vaši synové ať jdou s vámi."
- 2Sm 15 28 Hleďte, já se budu zdržovat u brodu v pustině, dokud mi od vás nepřijde nějaká zpráva."
- 2Sm 15 29 Sádok a Ebjátar donesli tedy Boží schránu zpět do Jeruzaléma a zůstali tam.
- 2Sm 15 30 David pak stoupal po svahu Olivové hory, stoupal a plakal, hlavu měl zahalenou a šel bos. I všečen lid, který byl s ním, stoupal se zahalenou hlavou, stoupal a plakal.
- 2Sm 15 31 David dostal zprávu: "Achítofel je mezi spiklenci s Abšalómem." David pravil: "Hospodine, zhať prosím to, k čemu bude Achítofel radit!"
- 2Sm 15 32 Když přišel David na vrchol, aby se tam klaněl Bohu, hle, vyšel mu vstříc Chúšaj Arkijský s roztrženým rouchem a hlínou na hlavě.
- 2Sm 15 33 David mu řekl: "Půjdeš-li dál, budeš mi břemenem."
- 2Sm 15 34 Vráťš-li se do města a řekneš Abšalómovi: "Králi, jsem tvým služebníkem; dříve jsem byl služebníkem tvého otce, nyní budu služebníkem tvým", překazíš to, k čemu bude Achítofel radit.
- 2Sm 15 35 Vždyť tam s tebou budou kněží Sádok a Ebjátar. O každém slovu z královského domu, které uslyšíš, podáš zprávu kněžím Sádokovi a Ebjátarovi.
- 2Sm 15 36 A jsou tam s nimi jejich dva synové, Achímaas Sádokův a Jónatan Ebjátarův. Po nich mi vzkážete každé slovo, které uslyšíte."
- 2Sm 15 37 Davidův přítel Chúšaj vstoupil tedy do města. Také Abšalóm vstoupil do Jeruzaléma.
- 2Sm 16 1 Sotvaže David přešel přes vrchol, jde mu vstříc Mefibóšetův sluha Síba se spřežením osedlaných oslů a na nich dvě stě chlebů, sto hrud sušených hroznů, sto košíků letního ovoce a méch vína.
- 2Sm 16 2 Král se Síby zeptal: "K čemu máš tyhle věci?" Síba odpověděl: "Osly pro královský dům k jízdě, chléb s ovocem k jídlu pro družinu a víno, aby se unavený mohl na poušti napít."
- 2Sm 16 3 Král dodal: "A kde je syn tvého pána?" Síba králi řekl: "Ten vyčkává v Jeruzalémě. Řekl totiž: "Dnes mi izraelský dům vrátí království mého otce.""
- 2Sm 16 4 Král Síbovi pravil: "Hle, všechno, co patří Mefibóšetovi, je tvé!" Síba odpověděl: "Skláním se. Kéž najdu u tebe přízeň, králi, můj pane."
- 2Sm 16 5 Když král David přicházel k Bachurímu, právě odtamtud vycházel muž z čeledi Saulova domu jménem Šimeí, syn Gěrův. Vyšel a zlořečil
- 2Sm 16 6 a házel kamením po Davidovi a po všech služebnících krále Davida, ačkoli po jeho pravici i levici byl veškerý lid a všichni bohatýři.
- 2Sm 16 7 Při svém zlořečení volal Šimeí takto: "Táhni, táhni, vrahu, ničemníku!"
- 2Sm 16 8 Na tebe Hospodin obrátil všechnu krev Saulova domu. Na jeho místě stal ses králem, Hospodin však dal království do rukou tvého syna Abšalóma. To máš za všechno to zlo, vždyť jsi vrah!"
- 2Sm 16 9 Tu řekl králi Abíšaj, syn Serújin: "Copak tento mrtvý pes smí zlořečit králi, mému pánu? Nejraději bych šel a srazil mu hlavu."
- 2Sm 16 10 Ale král odpověděl: "Co je vám do mých záležitostí, synové Serújini? On zlořečí, protože mu Hospodin řekl: "Zlořeč Davidovi!" Kdo se potom smí ptát: "Proč to děláš?""
- 2Sm 16 11 A David Abíšajovi a všem svým služebníkům řekl: "Hle, můj syn, který vyšel z mého lůna, ukládá mi o život. Oč větší důvod má k tomu ten Benjamínek! Nechte ho, ať zlořečí, neboť mu to nařídil Hospodin."
- 2Sm 16 12 Snad Hospodin pohlédne na mé ponížení, snad mi Hospodin za to jeho dnešní zlořečení odplatí dobrem!"
- 2Sm 16 13 David se svými muži pokračoval v cestě a Šimeí se ubíral podle něho po svahu hory, šel a zlořečil a házel po něm kamení a metal prach.
- 2Sm 16 14 Král a všečen lid, který byl s ním, přišli unavení na místo, kde si oddechli.

2Sm 16 15 Abšalom a všechen lid, izraelští muži, vstoupili do Jeruzaléma; byl s ním i Achítotel.

2Sm 16 16 Když Davidův přítel Chúšaj Arkijský přišel k Abšalomovi, pozdravil Abšaloma: "Ať žije král! Ať žije král!"

2Sm 16 17 Abšalom Chúšajovi řekl: "Tak se odvděčuješ svému příteli? Proč jsi nešel se svým přítelem?"

2Sm 16 18 Chúšaj Abšalomovi odpověděl: "Nikoli! Koho vyvolil Hospodin a všechen tento lid i všichni izraelští muži, s tím budu a u toho zůstanu."

2Sm 16 19 A pak, komu bych měl sloužit? Přece jeho synu. Jako jsem sloužil tvému otci, tak budu sloužit tobě."

2Sm 16 20 Abšalom řekl Achítotelovi: "Poraďte, co máme dělat."

2Sm 16 21 Achítotel Abšalomovi odpověděl: "Vejdí k ženinám svého otce, které ponechal, aby strážily dům. Celý Izrael uslyší, že jsi vzbudil u svého otce nelibost, a všichni, kdo jsou s tebou, začnou jednat rozhodně."

2Sm 16 22 Proto postavili Abšalomovi na střeše stan a Abšalom před zraky celého Izraele vešel k ženinám svého otce.

2Sm 16 23 Radit se s Achítotelem, který byl v těch dnech rádcem, bylo jako doptávat se na božské slovo. Tak tomu bylo s každou Achítotelovou radou, dávanou jak Davidovi, tak Abšalomovi.

2Sm 17 1 Achítotel pravil Abšalomovi: "Dovol, abych vybral dvanáct tisíc mužů a hned této noci se vydal pronásledovat Davida."

2Sm 17 2 Došli ho, až bude zemdlený a skleslý, a překvapím ho. Všechnen lid, který je s ním, uteče a já osamocенého krále zabiji."

2Sm 17 3 Všechnen lid obrátím k tobě; vrátí se všichni, až na muže, kterého hledáš. Všechnen lid bude mít pokoj."

2Sm 17 4 Abšalomovi i všem izraelským starším se to líbilo.

2Sm 17 5 Abšalom však poručil: "Ať je povolán také Chúšaj Arkijský. Poslechneme si i jeho výrok."

2Sm 17 6 Když Chúšaj přišel k Abšalomovi, Abšalom mu pravil: "Toto navrhuje Achítotel. Máme jednat podle jeho slova? Ne-li, vyslov se."

2Sm 17 7 Chúšaj Abšalomovi odpověděl: "Rada, kterou dal Achítotel, není v tomto případě dobrá."

2Sm 17 8 A Chúšaj pokračoval: "Ty znáš svého otce i jeho muže, že to jsou bohatíři a že jsou rozhořčení jak osiřelá medvědice v poli. Tvůj otec je bojovník, ten nebude nocovat s lidem."

2Sm 17 9 Jistě je už ukryt v nějaké strži nebo na jiném místě. Když někteří z tvých hned na začátku padnou, někdo to uslyší a roznese se: "Lid, který jde za Abšalomem, byl poražen!"

2Sm 17 10 Nakonec ztratí odvahu i ten nejstatečnější muž lvího srdce. Celý Izrael přece ví, že tvůj otec je bohatýr a že ti, kteří jsou s ním, jsou muži stateční."

2Sm 17 11 Proto ti radím: Nechtě se k tobě shromáždí celý Izrael od Danu až k Beer-šebě. Bude jich jak mořského písku. A ty táhni do bitvy osobně."

2Sm 17 12 Přitrhne na jedno z těch míst, kde se on zdržuje, a padneme na něho jako rosa na roli. Nezбудe z něho a ze všech mužů, kteří jsou s ním, ani jeden."

2Sm 17 13 Stáhne-li se do města, snesou všichni Izraelci k tomu městu provazy. Budeme vláčet jeho znamení až do úvalu, že se z něho nenajde ani oblázek."

2Sm 17 14 Abšalom a všichni izraelští muži prohlásili: "Rada Chúšaje Arkijského je lepší než rada Achítotelova." To Hospodin přikázal překazit dobrou radu Achítotelovu, aby na Abšaloma uvedl zkázu.

2Sm 17 15 I řekl Chúšaj kněžím Sádokovi a Ebjátarovi: "Tak a tak radil Achítotel Abšalomovi a izraelským starším, já však jsem poradil tak a tak."

2Sm 17 16 Nyní tedy rychle pošlete Davidovi zprávu: "Nezůstávej přes noc ve stepních pustinách. Musíš přejít Jordán. Jinak ti, králi, hrozí záhuba, i všemu lidu, který je s tebou."

2Sm 17 17 Jónatan a Achímaas stáli u pramene Rogelu. Služebná šla a oznámila jim to. Oni to šli oznámit králi Davidovi; sami se totiž ve městě ukázat nemohli."

2Sm 17 18 Přesto je však uviděl mládenec a oznámil to Abšalomovi. Ti dva se rychle vydali na cestu, až přišli do domu nějakého muže v Bachurímu. Ten měl na dvoře studnu a oni se tam do ní spustili."

2Sm 17 19 Žena pak vzala příkrývku a rozprostřela ji navrch té studny a na ni rozestřela obilnou drť, takže nebylo nic znát."

2Sm 17 20 Abšalomovi služebníci přišli k té ženě do domu a ptali se: "Kde jsou Achímaas a Jónatan?" Žena jim odpověděla: "Přešli tudy přes strouhu." Hledali je tedy, ale nenašli a vrátili se do Jeruzaléma."

2Sm 17 21 Sotva odešli, ti dva ze studně vystoupili a šli podat zprávu králi Davidovi. Řekli Davidovi: "Vydejte se na cestu a rychle přejděte vodu, neboť Achítotel dal o vás takovou radu."

2Sm 17 22 David vstal se vším lidem, který byl s ním, a do ranního úsvitu přešli Jordán. Když Jordán přešli, nechyběl ani jeden."

2Sm 17 23 Když Achítotel viděl, že jeho rada provedena nebyla, osedlal osla a vydal se na cestu do svého domu ve svém městě. Udělal porřízení o svém domě a oběsil se. Umřel a byl pohřben v hrobě svého otce."

2Sm 17 24 David přišel do Machanajimu a Abšalóm přešel Jordán se všemi izraelskými muži.

2Sm 17 25 Místo Jóaba ustanovil Abšalóm nad vojskem Amasu. Amasa byl synem muže jménem Jitra Izraelský, který vešel k Abígale, dceři Náchašově, sestře Serúji, matky Jóabovy.

2Sm 17 26 Izrael a Abšalóm se utábořili v zemi Gileádu.

2Sm 17 27 Když David přišel do Machanajimu, Šóbi, syn Náchašův z Raby Amónovců, a Makír, syn Amielův z Lódebaru, a Barzilaj Gileádský z Rogelímu

2Sm 17 28 přinesli lůžko, misky a hliněné nádoby i pšenici, ječmen a mouku, pražené zrní, boby, čočku a pražmu,

2Sm 17 29 i med a máslo, ovce a kravský sýr Davidovi a lidu, který byl s ním, aby pojedli. Řekli si totiž: "Lid je v té poušti hladový, unavený a žíznivý."

2Sm 18 1 David dal nastoupit lidu, který byl s ním, a ustanovil nad nimi velitele nad tisíci a nad sty.

2Sm 18 2 Potom David podřídil třetinu lidu Jóabovi, třetinu Jóabovu bratru Abíšajovi, synu Serújinu, a třetinu Itaji Gatskému. Lidu král řekl: "Já s vámi potáhnu rovněž."

2Sm 18 3 Lid však prohlásil: "Netáhni. Na nás jim nebude záležet, budeme-li utíkat. Usmrtí-li nás i polovic, nebude jim na nás záležet. Ty však jsi za deset tisíc z nás. Nyní nám lépe pomůžeš, když budeš ve městě."

2Sm 18 4 Král jim odpověděl: "Učiním, co pokládáte za dobré." Král se postavil k bráně a všechen lid vycházel po stech a tisících.

2Sm 18 5 Král přikázal Jóabovi, Abíšajovi a Itajovi: "S ohledem na mne jedněte s mládencem Abšalómem šetrně." Všechen lid slyšel, co král všem velitelům ohledně Abšalóma přikázal.

2Sm 18 6 I vytáhl lid do pole proti Izraeli. K bitvě došlo v Efrajimském lese.

2Sm 18 7 Izraelský lid tam byl Davidovými služebníky poražen. V ten den došlo k velké porážce, bylo dvacet tisíc padlých.

2Sm 18 8 Bitva se rozšířila po celé té zemi a les toho dne pohltil více lidu než meč.

2Sm 18 9 Abšalóm narazil na Davidovy služebníky, a jak ujížděl na mezku, vběhl mezek pod větvoví velikého posvátného stromu a on v tom stromě uvázl hlavou, takže se ocitl mezi nebem a zemí; mezek, na němž jel, běžel dál.

2Sm 18 10 Uviděl to nějaký muž a oznámil to Jóabovi: "Hle, viděl jsem Abšalóma visícího na posvátném stromě."

2Sm 18 11 Jóab řekl muži, který mu to oznámil: "Když jsi ho viděl, proč jsi ho tam nesrazil k zemi? Byl bych ti dal deset šekelů stříbra a jeden pás."

2Sm 18 12 Ale ten muž Jóabovi odpověděl: "I kdybych dostal na ruku tisíc šekelů stříbra, nevztáhl bych ruku na královského syna. Na vlastní uši jsme přece slyšeli, co král přikázal tobě, Abíšajovi a Itajovi: "Jen mi dejte pozor na mládence Abšalóma!"

2Sm 18 13 Mám být sám proti sobě? Před králem se přece pranic neukryje, ba ty sám by ses proti mně postavil."

2Sm 18 14 Jóab řekl: "Nebudu se tu s tebou zdržovat." Popadl tři oštěpy a vrazil je Abšalómovi do srdce; ten byl ještě v objetí toho posvátného stromu živý.

2Sm 18 15 Deset Jóabových zbrojnošů Abšalóma obstoupilo a ubili ho k smrti.

2Sm 18 16 Pak Jóab zatroubil na polnici a lid přestal Izraele pronásledovat; Jóab v tom lidu zabránil.

2Sm 18 17 Abšalóma vzali, hodili ho v lese do velké strže a navršili na něj převelikou hromadu kamenů. Celý Izrael se rozutekl, každý ke svému stanu.

2Sm 18 18 Abšalóm si ještě za svého života postavil v Královské dolině posvátný sloup. Řekl si totiž: "Nemám syna, jenž by zachoval památku mého jména", a nazval ten posvátný sloup svým jménem. Dodnes se nazývá Ruka Abšalóмова.

2Sm 18 19 Achímaas, syn Sádokův, řekl Jóabovi: "Dovoľ mi běžet a zvěstovat králi, že Hospodin mu zjednal právo a vysvobodil ho z rukou jeho nepřátel."

2Sm 18 20 Jóab mu však odpověděl: "Dnes bys nebyl nositelem dobré zvěsti. Ohlásíš dobrou zvěst v jiný den. Dnes tu zvěst neohlašuj, neboť králi zemřel syn."

2Sm 18 21 Jóab pak poručil jistému Kúšijci: "Jdi a oznam králi, co jsi viděl." Kúšijec se Jóabovi poklonil a dal se v běh.

2Sm 18 22 Achímaas, syn Sádokův, řekl Jóabovi ještě jednou: "Buď jak buď, i já poběžím za Kúšijcem." Jóab se zeptal: "Proč bys běžel ty, můj synu, když nemáš co dobrého zvěstovat?"

2Sm 18 23 "Buď jak buď, poběžím." Jóab mu řekl: "Běž." Achímaas běžel směrem k jordánskému okrsku a Kúšijce předběhl.

2Sm 18 24 David právě seděl mezi dvěma branami. Tu vyšla hlídka na střechu brány u hradby, rozhlédla se a spatřila, že nějaký muž běží sám.

2Sm 18 25 Hlídka zvolala a hlásila to králi. Král řekl: "Je-li sám, nese dobrou zvěst." Zatímco se přibližoval víc a více,

2Sm 18 26 spatřila hlídka druhého běžce. Hlídka zvolala na strážného: "Hle, nějaký muž, a běží sám." Král řekl: "Také ten ohlásí dobrou zvěst."

2Sm 18 27 Hlídka hlásila: "Připadá mi, že ten první, co běží, je jako Achímaas, syn Sádokův." Král podotkl: "To je dobrý muž a přichází s dobrou zvěstí."

2Sm 18 28 Achímaas hlasitě pozdravil krále: "Pokoj!" Poklonil se králi tváří k zemi a pokračoval: "Požehnan buď Hospodin, tvůj Bůh, jenž ti vydal muže, kteří pozdvihli ruce

proti králi, mému pánu!"

2Sm 18 29 Král se ptal: "Je s mládencem Abšalómem vše v pořádku?" Achímaas
odvětil: "Když Jóab posílal králova služebníka, totiž služebníka tvého, viděl jsem veliký
shluk, ale nevím nic."

2Sm 18 30 Král řekl: "Odstup a postav se stranou." Odstoupil tedy a stál tam.
2Sm 18 31 A hle, vešel Kúšijec se slovy: "Krále, mého pána, čeká dobrá zvěst;
Hospodin ti dnes zjednal právo a vysvobodil tě z rukou všech, kteří proti tobě povstali."

2Sm 18 32 Ale král se Kúšijce zeptal: "Je s mládencem Abšalómem vše v pořádku?"
Kúšijec odpověděl: "Nechť se stane nepřátelům krále, mého pána, jako tomu mládenci, i všem,
kteří proti tobě zlovolně povstávají!"

2Sm 18 33
2Sm 19 1 Král otřesen vystoupil do přístřešku nad branou a plakal. Šel a
naříkal: "Můj synu Abšalóme, můj synu Abšalóme! Kéž bych byl umřel místo tebe, Abšalóme, synu
můj, synu můj!"

2Sm 19 2 Jóabovi bylo oznámeno: "Hle, král pro Abšalóma pláče a truchlí."

2Sm 19 3 Tak se toho dne proměnilo vysvobození ve smutek všeho lidu, neboť lid
slyšel toho dne slova: "Král se trápí pro svého syna."

2Sm 19 4 A lid se toho dne kradl do města, jako se vkrádá lid, který se stydí,
že utekl z bitvy.

2Sm 19 5 Král si zavinul tvář a velmi hlasitě křičel: "Můj synu Abšalóme,
Abšalóme, synu můj, synu můj!"

2Sm 19 6 Tu vstoupil ke králi do domu Jóab a řekl: "Dnes jsi způsobil hanbu
všem svým služebníkům, kteří dnes zachránili život tvůj i životy tvých synů a tvých dcer i
životy tvých žen a životy tvých ženin."

2Sm 19 7 Miluješ ty, kdo tě nenávidí, a nenávidíš ty, kdo tě milují. Vždyť jsi
dnes dal najevo, že ti nejsou ničím ani velitelé ani služebníci. Dnes jsem poznal, že kdyby
zůstal naživu Abšalóm a my všichni byli dnes mrtví, měl bys to za správné.

2Sm 19 8 Vstaň nyní, vyjdi a vlídně promluv ke svým služebníkům! Přísahám při
Hospodinu: Nevjdeš-li, nebude této noci s tebou nocovat ani jeden muž. A bude to pro tebe
horší než všechno zlo, které na tebe dolehlo od tvého mládí až do nynějška."

2Sm 19 9 Král tedy vstal a usedl v bráně. Všemu lidu bylo oznámeno: "Hle, král
sedí v bráně." I vyšel všechen lid před krále. Izrael se pak rozutekl, každý ke svým stanům.

2Sm 19 10 Všechnen lid ve všech izraelských kmenech se dostal do rozepře: "Král
nás vysvobodil ze spárů našich nepřátel, zachránil nás ze spárů Pelištejců a nyní uprchl ze
země před Abšalómem."

2Sm 19 11 Avšak Abšalóm, jehož jsme nad sebou pomazali za krále, zahynul v
bitvě. Proč nyní ohledně králova návratu mlčíte?"

2Sm 19 12 Král David vzkázal kněžím Sádokovi a Ebjátarovi: "Promluvte k judským
starším: Proč chcete být při návratu krále do jeho domu poslední?" Řeč celého Izraele se totiž
donesla ke králi, do jeho domu.

2Sm 19 13 "Jste přece moji bratři, má krev a mé tělo. Proč chcete být při
králově návratu poslední?"

2Sm 19 14 Také Amasovi povězte: Což nejsi ty má krev a mé tělo? Ať se mnou Bůh
udělá, co chce, nebudeš-li u mne po všechny dny velitelem vojska místo Jóaba."

2Sm 19 15 Tak si naklonil srdce každého judského muže, že byli jako jeden muž.
Poslali králi vzkaz: "Vrať se zpět se všemi svými služebníky!"

2Sm 19 16 Král se tedy vracel a přišel až k Jordánu. Juda vstoupil do Gilgálu a
šel králi vstříc, aby ho převedl přes Jordán.

2Sm 19 17 Tu si pospíšil Benjamínek Šimeí, syn Gérův z Bachurímu, a sestoupil s
judskými muži králi Davidovi vstříc.

2Sm 19 18 Bylo s ním tisíc mužů z Benjamína, též služebník Saulova domu Síba s
patnácti svými syny a dvaceti otroky. Dorazili k Jordánu před králem

2Sm 19 19 a přešli brod, aby převedli králův dům a aby se králi zalíbili. Šimeí,
syn Gérův, padl před králem, jenž se chystal přejít Jordán,

2Sm 19 20 a řekl králi: "Nechť mi to můj pán nepokládá za vinu a nechť
nevzpomíná, čím se jeho otrok provinil v ten den, kdy král, můj pán, vycházel z Jeruzaléma;
nechť to král nechová v srdci."

2Sm 19 21 Vždyť tvůj otrok ví, že zhřešil. Dnes však jsem přišel z celého
Josefova domu první, abych sestoupil králi, svému pánu, vstříc."

2Sm 19 22 Tu se ozval Abíšaj, syn Serújin: "Což nebude Šimeí usmrcen za to, že
zlořečil Hospodinovu pomazánému?"

2Sm 19 23 David však prohlásil: "Co je vám do mých záležitostí, synové Serújini!
Zase se mi dnes stavíte na odpor. Dnes by měl být v Izraeli někdo usmrcen? Což nevím, že jsem
dnes nad Izraelem opět králem?"

2Sm 19 24 Šimeímu král potom řekl: "Nezemřeš." A král mu přísahal.

2Sm 19 25 Také Mefibóšet, vnuk Saulův, sešel králi vstříc. Ode dne, co král
odešel, až do dne, co se v pokoji vrátil, nepečoval o své nohy ani o svůj vous a neprař si
šaty.

2Sm 19 26 když přišel králi vstříc do Jeruzaléma, řekl mu král: "Proč jsi nešel
se mnou, Mefibóšete?"

2Sm 19 27 On odpověděl: "Králi, můj pane, můj služebník mě oklamal. Tvůj otrok
si totiž řekl: Osedlám si osla, vsednu na něj a pojedu s králem. Tvůj otrok přece kulhá."

2Sm 19 28 Ale on tvého otroka u tebe, králi, můj pane, pomluvil. Avšak král, můj pán, je jako Boží posel. Učiň tedy, co uznáš za dobré.

2Sm 19 29 celý dům mého otce je před králem, mým pánem, hoden smrti. Ty však jsi svého otroka posadil mezi ty, kdo jedí z tvého stolu. Jaké spravedlnosti bych se měl u krále ještě dovolávat?"

2Sm 19 30 Král mu odpověděl: "Proč ještě vedeš takové řeči? Rozhodl jsem: Ty a síba si pole rozdělíte."

2Sm 19 31 Mefibóšet králi odpověděl: "Ať si vezme třeba všechno, jen když se král, můj pán, v pokoji vrátil do svého domu."

2Sm 19 32 Též Barzilaj Gileádský sestoupil z Rogelímu, aby s králem přešel Jordán; vydal se přes Jordán s ním.

2Sm 19 33 Barzilaj byl velmi starý, bylo mu osmdesát let. Ten krále v jeho vyhnanství opatroval v Machanajimu potravou, neboť to byl muž velmi zámožný.

2Sm 19 34 Král Barzilaje vyzval: "Táhni se mnou a já tě u sebe v Jeruzalémě zaopatřím."

2Sm 19 35 Barzilaj však králi odpověděl: "Kolik let života mi zbývá, že bych měl s králem vystoupit do Jeruzaléma?"

2Sm 19 36 Je mi teď osmdesát let. Což mohu ještě odlišovat dobré od špatného? Zdalipak si tvůj služebník může ještě pochutnat na jídle a pití? Což ještě mohu naslouchat zpěvákům a zpěvačkám? Proč by tvůj služebník měl být ještě králi, svému pánu, břemenem?

2Sm 19 37 Tvůj služebník potáhne s králem jen kousek za Jordán. Proč by mě měl král tolik odměňovat?

2Sm 19 38 Nechtě se prosím tvůj služebník smí vrátit. Rád bych umřel ve svém městě při hrobu svého otce a své matky. Hle, s králem, mým pánem, potáhne tvůj služebník Kimhám. Pro něho učiň, co uznáš za dobré."

2Sm 19 39 Král řekl: "Ať tedy Kimhám táhne se mnou. Učiním pro něho, co uznáš za dobré. Splním ti vše, co si ode mne budeš přát."

2Sm 19 40 Tak přešel všechen lid Jordán, přešel jej i král. Král Barzilaje políbil a požehnal mu a on se vrátil domů.

2Sm 19 41 Král táhl do Gilgálu a Kimhám táhl s ním. Krále doprovázel i všechen judský lid a též polovina lidu izraelského.

2Sm 19 42 A hle, všichni izraelští muži přišli ke králi a tázali se krále: "Proč tě naši bratři, muži judští, ukradli? Proč převedli krále i jeho dům přes Jordán a všechny Davidovy muže s ním?"

2Sm 19 43 Všichni judští muži mužům izraelským odpověděli: "Král je přece náš příbuzný. Proč se tedy kvůli tomu tolik hněváte? Cožpak jsme z krále kus ujedli? Nebo jsme ho snad unesli?" [(II Samuel 19:44) Izraelští muži odpověděli mužům judským: "Na krále, a to i na Davida, máme desetkrát větší nárok než vy. Proč jste nás tedy znevážili? Což to nebyla naše první starost, aby se náš král vrátil?" Ale řeč mužů judských byla tvrdší než řeč mužů izraelských.]

2Sm 20 1 Tehdy se vyskytl ničemník jménem Šeba, syn Bichrího, benjamínského muže. Ten zatroubil na polnici a zvolal: "My nemáme podíl v Davidovi, nemáme dědictví v synu Jišajovu. Každý ke svým stanům, Izraeli!"

2Sm 20 2 Všichni izraelští muži přešli od Davida k Šebovi, synu Bichrího, ale judští muži, od Jordánu až k Jeruzalému, se přimkli ke svému králi.

2Sm 20 3 David vešel do svého domu v Jeruzalémě. Král vzal deset žen, byly to ženiny zanechané, aby střežily dům, a dal je do střeženého domu; zaopatřil je, ale nevcházeli k nim. Tak byly uzavřeny až do dne své smrti a žily jako vdovy.

2Sm 20 4 Král poručil Amasovi: "Do tří dnů mi svolaj judské muže. I ty se sem dostav."

2Sm 20 5 Amasa šel Judu svolat, ale promeškal určenou lhůtu.

2Sm 20 6 I řekl David Abišajovi: "Šeba, syn Bichrího, nám teď bude škodit více než Abšalom. Ihned vezmi služebníky svého pána a pronásleduj ho, aby si nenašel opevněná města a neunikl našim očím."

2Sm 20 7 Za ním vytáhli Jóabovi muži, Keretejci a Peletejci i všichni bohatýři. Vytáhli z Jeruzaléma, aby pronásledovali Šebu, syna Bichrího.

2Sm 20 8 Byli právě u velikého kamene, který je v Gibeónu, když k nim přišel Amasa. Jóab byl přepásán přes své odění a šat; měl pás s mečem v pochvě připnutý na bedrech; když vycházel, meč se povysunul.

2Sm 20 9 Jóab Amasovi řekl: "Pokoj tobě, můj bratře!" A pravou rukou vzal Jóab Amasu za bradu, aby ho políbil.

2Sm 20 10 Amasa však přitom nedal pozor na meč v Jóabově ruce. Ten ho bodl pod žebra, takže mu vnitřnosti vyhřezly na zem; aniž mu dal druhou ránu, zemřel. Pak Jóab a jeho bratr Abišaj pronásledovali Šebu, syna Bichrího.

2Sm 20 11 Jeden z Jóabovy družiny stál nad Amasou a volal: "Kdo chce jít s Jóabem a kdo je Davidův, za Jóabem!"

2Sm 20 12 Amasa se válel v krvi uprostřed silnice. Když ten muž viděl, že se všechen lid zastavuje, odvěkl Amasu ze silnice do pole a hodil přes něj pokrývku; viděl totiž, že každý, kdo k němu přijde, zůstává stát.

2Sm 20 13 Jakmile ho odklidil ze silnice, všichni muži táhli za Jóabem, aby pronásledovali Šebu, syna Bichrího.

2Sm 20 14 Ten prošel všemi izraelskými kmeny až do Abelů a Bét-maaky; také

všichni Bérejci se shromáždili a šli za ním. -
2Sm 20 15 Jóabovi muži přišli a oblehli ho v Abel-bét-maace. Zřídili proti městu násep a ten dosahoval k valu; všechen lid, který byl s Jóabem, se snažil strhnout hradby.
2Sm 20 16 Tu jedna moudrá žena zavolala z města: "Slyšte, slyšte! Povězte prosím Jóabovi: Přístup sem a já k tobě promluví."
2Sm 20 17 Když se k ní přiblížil, žena se ho zeptala: "Ty jsi Jóab?" Odpověděl: "Jsem." Řekla mu: "Vyslechni slova své otrokyně." Odvětil: "Poslouchám."
2Sm 20 18 Pokračovala: "Kdysi se říkávalo: Je nutno doptat se v Abelu a přesně tak to provést.
2Sm 20 19 Jsme pokojné, věrné izraelské město. A ty usiluješ umořit město, matku v Izraeli. Proč chceš pohltit Hospodinovo dědictví?"
2Sm 20 20 Jóab odpověděl: "Toho jsem dalek, toho jsem dalek! Nechci je pohltit ani zničit.
2Sm 20 21 Věc se má jinak. Muž z Efrajimského pohoří, jenž se jmenuje Šeba, syn Bichrího, pozdvihl ruku proti králi, proti Davidovi. Vydejte ho, jen jeho samotného, a já od města odtáhnou." Žena Jóabovi řekla: "Nuže, bude ti hozena přes hradby jeho hlava."
2Sm 20 22 Pak šla ta žena se svou moudrou radou ke všemu lidu. Šebovi, synu Bichrího, utkali hlavu a hodili ji Jóabovi. Ten zatroubil na polnici a rozešli se od města, každý ke svým stanům. Jóab se vrátil do Jeruzaléma ke králi.
2Sm 20 23 Jóab byl nad vším izraelským vojskem. Benajáš, syn Jójadův, byl nad Keretejci a Peletejci.
2Sm 20 24 Adorám byl nad nucenými pracemi, Jóšafat, syn Achílůdův, byl kancléřem,
2Sm 20 25 Šeja byl písařem, Sádok a Ebjátar kněžími.
2Sm 20 26 Též Íra Jairský byl Davidovým knězem.
2Sm 21 1 Za dnů Davidových byl hlad po tři roky za sebou. David tedy vyhledal Hospodinovu tvář. Hospodin řekl: "Na Saulovi a jeho domu lpi krev, protože dal povraždit Gibeónany."
2Sm 21 2 Král předvolal Gibeónany a promluvil k nim. Gibeónané nejsou z Izraelců, nýbrž ze zbytku Emorejců, jimž se Izraelci zavázali přísahou, ale Saul je usiloval vybit ve svém zanícení pro Izraelce a Judu.
2Sm 21 3 David se Gibeónanů tázal: "Co mám pro vás udělat? Jak dosáhnou smíření, abyste dobrořečili Hospodinovu dědictví?"
2Sm 21 4 Gibeónané mu odvětili: "Co se týče Saula a jeho domu, nejde nám o stříbro a zlato, ani nám nejde o to, aby byl usmrcen kdokoli z Izraele." Právil: "Co řeknete, to pro vás udělám."
2Sm 21 5 Odpověděli králi: "Za toho muže, který nás zamýšlel zničit a vyhladit, aby po nás v celém izraelském území nic nezůstalo,
2Sm 21 6 nechť je nám vydáno sedm mužů z jeho synů a my jim zpřerážíme údy v Gibeji Saula, někdejšího Hospodinova vyvoleného, kvůli Hospodinu." Král prohlásil: "Vydám je."
2Sm 21 7 Král však ušetřil Mefibóšeta, syna Jónatana, syna Saulova, pro přísahu ve jménu Hospodinově, která byla mezi nimi, totiž mezi Davidem a Jónatanem, synem Saulovým.
2Sm 21 8 Král vzal dva syny Rispy, dcery Ajovy, jež porodila Saulovi, Armóna a Mefibóšeta, a pět synů Saulovy dcery, Míkaliny sestry, které porodila Adrielovi, synu Barzilaje Mechólatského,
2Sm 21 9 a vydal je Gibeónanům do rukou. Ti jim zpřeráželi údy na hoře před Hospodinem. Tak jich najednou padlo sedm. Byli usmrceni v prvních dnech žně, když se začal žít ječmen.
2Sm 21 10 Rispa, dcera Ajova, vzala žíněné roucho a rozprostřela si je na skále; zůstala při nich od začátku žně, dokud je neskropila voda z nebes; nenechala na ně sedat nebeské ptactvo ve dne ani polní zvěř v noci.
2Sm 21 11 Davidovi bylo oznámeno, co učinila Rispa, dcera Ajova, ženina Saulova.
2Sm 21 12 David šel a vzal kosti Saulovy i kosti jeho syna Jónatana od občanů Jábeše v Gileádu, kteří je potají odnesli z bétšanského prostranství, kde je pověsili Pelištejci v den, kdy porazili Saula v pohoří Gilbóa.
2Sm 21 13 Přinesl odtamtud kosti Saulovy a kosti jeho syna Jónatana. Pak posbírali kosti těch, jimž byly zpřeráženy údy,
2Sm 21 14 a pochovali je s kostmi Saula a jeho syna Jónatana v zemi Benjamínově v Sele, v hrobě jeho otce Kíše. Vykonali všechno, co král přikázal. Bůh potom přijal prosby za zemi.
2Sm 21 15 A došlo znovu k boji Pelištejců s Izraelem. David sestoupil se svými služebníky a bojovali s Pelištejci. Ale David byl už unaven.
2Sm 21 16 Tu Jišbí Benób, který byl z rodu obrů, jehož dřevce vážilo tři sta šekelů bronzu a jenž byl opásán novým mečem, prohlásil, že Davida zabije.
2Sm 21 17 Avšak Abíšaj, syn Serújin, mu přišel na pomoc a toho Pelištejce ubil k smrti. Davidovi mužové tehdy Davida zapřísáhli: "Víckrát se s námi do boje nevydávej, ať nezhasíš světlo Izraele!"
2Sm 21 18 O něco později se opět strhl boj s Pelištejci v Góbu. Tehdy ubil Sibekaj Chúšatský Sáfa, který byl z rodu obrů.
2Sm 21 19 Když se znovu strhl boj s Pelištejci v Góbu, Elchánan, syn Jaare Oregíma Betlémského, ubil Goliáše Gatského. Násada jeho kopí byla jako tkalcovské vratidlo.
2Sm 21 20 A opět se strhl boj v Gatu. Tam byl obrovitý muž, který měl šest prstů

na rukou a šest prstů u nohou, celkem čtyřiašest. Ten také pocházel z obrů.
2Sm 21 21 Tupil Izraele, a Jónatan, syn Šimeáje, bratra Davidova, ho ubil.
2Sm 21 22 Tito čtyři pocházeli z obrů v Gatu. Padli rukou Davida a rukou jeho služebníků.
2Sm 22 1 Slova této písně přednášel David Hospodinu v den, kdy jej Hospodin vysvobodil ze spárů všech jeho nepřátel i ze spárů Saulových.
2Sm 22 2 Pravit: "Hospodine, skalní štíte můj, má pevná tvrzi, můj vysvoboditeli,
2Sm 22 3 Bože můj, má skálo, utíkám se k tobě, štíte můj a rohu spásy, nedobytný hrade, moje útočiště, zachránce můj, ty mě před násilím zachraňuješ!
2Sm 22 4 Když jsem vzýval Hospodina, jsem patřil chvála, byl jsem zachráněn před svými nepřáteli.
2Sm 22 5 Ovinuly mě příboje smrti, zachvátily mě dravé proudy Ničemníka,
2Sm 22 6 provazy podsvětí se kolem mne stáhly, dostihly mě léčky smrti.
2Sm 22 7 V soužení jsem vzýval Hospodina, ke svému Bohu jsem volal. Uslyšel můj hlas ze svého chrámu, mé volání proniklo až k jeho sluchu.
2Sm 22 8 Zachvěla se země, roztrásla se, nebesa v základech se hnula, chvěla se před jeho plamenným hněvem.
2Sm 22 9 Z chřipí se mu valil dým, z úst šířající oheň, planoucí řeřavé uhlí.
2Sm 22 10 Sklonil nebesa a sestupoval, pod nohama černé mračno.
2Sm 22 11 Na cheruba usedl a letěl, ukázal se na perutích větru.
2Sm 22 12 Temno učinil stánkem kolem sebe, vířící vodstvo, mračna prachu.
2Sm 22 13 Před jeho jasem vzplálo hořící uhlí.
2Sm 22 14 Hospodin zaburácel z nebe, Nejvyšší vydal svůj hlas.
2Sm 22 15 Vyslal šípy a rozehnal je, blesky je uvedl v zmatek.
2Sm 22 16 Tu se objevila koryta moře, základy světa se obnažily, když Hospodin zaútočil, když zadul svým hněvivým dechem.
2Sm 22 17 Vztáhl ruku z výše, uchopil mě, vytáhl mě z nesmírného vodstva.
2Sm 22 18 Nepříteli mocnému mě vyrval, těm, kdo nenáviděli mě, kdo zdatnější byli.
2Sm 22 19 Přepadli mě v den mých běd, ale Hospodin mě podepíral.
2Sm 22 20 Učinil mě volným, ubránil mě, protože si mě oblíbil.
2Sm 22 21 Hospodin mi odplatil podle mé spravedlnosti, odměnil mě podle čistoty mých rukou,
2Sm 22 22 neboť jsem dbal na Hospodinovy cesty, neodvrátil jsem se svévolně od svého Boha.
2Sm 22 23 Všechny jeho řády jsem měl na zřeteli, neodbočil jsem od jeho nařízení.
2Sm 22 24 Jemu jsem náležel dokonale, varoval se nepravosti.
2Sm 22 25 Podle mé spravedlnosti mě Hospodin odměňoval, podle čistoty mé tak, jak jsem se jemu.
2Sm 22 26 Ty věrnému osvědčuješ věrnost, muži dokonalému svou dokonalost,
2Sm 22 27 ryzímu svou ryzost osvědčuješ, s neupřímným se však pouštíš do zápasu.
2Sm 22 28 A lid ponížený zachraňuješ, ale svým pohledem ponížeš povýšené.
2Sm 22 29 Ty jsi moje světlo, Hospodine. Hospodin mi září do mých temnot.
2Sm 22 30 S tebou proběhnu i nepřátelskou vřavou, se svým Bohem zdolám hradbu,
2Sm 22 31 s Bohem, jehož cesta je tak dokonalá! To, co řekne Hospodin, je protřibené. On je štítem všech, kteří se k němu utíkají.
2Sm 22 32 Kdo je Bůh krom Hospodina, kdo je skála, ne-li Bůh náš!
2Sm 22 33 Bůh je má záštita pevná a vodí mě cestou dokonalou,
2Sm 22 34 on dává mým nohám hbitost laně, na mých posvátných návrších mi dopřává stanout,
2Sm 22 35 učí bojovat mé ruce a mé paže napnout bronzový luk.
2Sm 22 36 Podal jsi mi štít své spásy, tvá péče mé síly rozmnožila.
2Sm 22 37 Dals volnost mým krokům, nohy se mi nepodvrtnou.
2Sm 22 38 Budu stíhat nepřátele, vyhladím je. Nevrátím se zpět, dokud je neudolám.
2Sm 22 39 Docela je rozdrťm, už nepovstanou, pod nohy mi padnou.
2Sm 22 40 Opásals mě statečností k boji; ty, kdo povstávají proti mně, sám srazíš.
2Sm 22 41 obrátil jsi na útěk mé nepřátele, navždy umlčím ty, kdo mě nenávidí.
2Sm 22 42 Budou volat o pomoc, a nespasí je nikdo, volat k Hospodinu, ale neodpoví.
2Sm 22 43 Roztluču je, budou jako prach země, pošlapu a podupu je jako bláto ulic.
2Sm 22 44 Dals mi vyvážnout z rozbroju mého lidu, jako vůdce pronárodů jsi mě střežil. Sloužit bude mi i lid, který jsem neznal.
2Sm 22 45 Cizinci se budou vtírat do mé přízně, na slovo mě uposlechnou.
2Sm 22 46 Cizinci jak tráva zvadnou, vypotácejí se ze svých hradíšť.
2Sm 22 47 Živ je Hospodin! Buď požehnána moje skála, vyvýšen buď Bůh, má spásná skála!
2Sm 22 48 Bůh, jenž mě pověřil vykonáním pomsty, národy mi podřizuje.

2Sm	22	49	Ty mě z rukou mých nepřátel vytrhuješ, pozvedáš mě nad ty, kdo proti mně povstávají, ty mě násilníku vyrveš.
2Sm	22	50	Proto ti vzdám, Hospodine, mezi pronárody chválu, budu zpívat žalmy tvému jménu.
2Sm	22	51	Velká vítězství dopřává svému králi, prokazuje milosrdenství svému pomazanému, Davidovi a jeho potomstvu, navěky."
2Sm	23	1	Toto jsou Davidova poslední slova: "Výrok Davida, syna Jišajova, výrok muže Nejvyšším povýšeného, pomazaného Bohem Jákobovým, líbezného pěvce izraelských žalů.
2Sm	23	2	Hospodinův duch skrze mne mluvil, na mém jazyku byla řeč jeho.
2Sm	23	3	Pravil mi Bůh Izraele, skála Izraele ke mně promluvila: Kdo člověku vládne spravedlivě, ten, kdo vládne v Boží bázni,
2Sm	23	4	je jak jitřní světlo při východu slunce, jak bez mráčku jitro, od jehož jasu a vláhy se zelená země.
2Sm	23	5	I když můj dům před Bohem takový není, ustanovil pro mne věčnou smlouvu ve všem uspořádanou a dodržanou. Je to veškerá má spása a veškeré blaho, odjinud nevezde nic.
2Sm	23	6	Ničemník bude jak trní zavržené všemi, nikdo na ně rukou nesáhne.
2Sm	23	7	Ten, kdo by se ho chtěl dotknout, vezme železo, násadu kopí. Budou sežehnuti a spáleni ohněm ve svém sídle."
2Sm	23	8	Toto jsou jména Davidových bohatýrů: Jóšeb Bašebet Tachkemónský, vůdce osádky. Ten s rozkoší vrhal oštěp; naráz jich proklál osm set.
2Sm	23	9	Po něm Eleazar, syn Dóda, syna Achóchiova, jeden ze tří bohatýrů, kteří byli s Davidem, když dráždili Pelištejce a ti se tam shromáždili k boji; izraelští muži též přitáhli.
2Sm	23	10	Povstal a bil Pelištejce, až se mu ruka unavila a křečovitě svírala meč. Toho dne připravil Hospodin veliké vysvobození. Lid se obrátil za ním a už jen obíral pobité.
2Sm	23	11	Po něm byl Šama, syn Ageův, Hararský. Pelištejci se shromáždili do houfu; byl tam díl pole plný čočky. Lid před Pelištejci utíkal.
2Sm	23	12	On se postavil doprostřed toho dílu, osvobodil jej a bil Pelištejce. Tak Hospodin připravil veliké vysvobození.
2Sm	23	13	Jiní tři ze třiceti vůdců sestoupili a přišli o žních k Davidovi do jeskyně Adulámu. Pelištejský houf ležel v dolině Refajců.
2Sm	23	14	David byl tehdy ve skalní skrýši, postavení Pelištejců bylo tenkrát u Betléma.
2Sm	23	15	Tu David zatoužil: "Kdo mi dá napít vody z betlémské studny, která je u brány?"
2Sm	23	16	Ti tři bohatýři vtrhli do pelištejského tábora, načerpali vodu z betlémské studny, která je u brány, a přinesli ji Davidovi. On však nechtěl pít, nybrž vykonal jí úlitbu Hospodinu.
2Sm	23	17	Řekl: "Hospodine, necht' jsem dalek toho, abych udělal něco takového. Což to není krev mužů, kteří šli s nasazením života?" Proto se jí nechtěl napít. To vykonali ti tři bohatýři.
2Sm	23	18	Také Abíšaj, bratr Jóabův, syn Serújin, byl vůdce tří. I on zamával kopím a proklál jich na tři sta. Mezi těmi třemi byl nejproslulejší.
2Sm	23	19	Byl z těch tří nejváženější a byl jejich velitelem, ale oněm třem prvním se nevyrovnal.
2Sm	23	20	Benajáš, syn Jójady, syna zdatného muže z Kabseelu, muže mnoha činů, ubil dva moábské reky a sestoupil a ubil v jámě lva; byl tehdy sním.
2Sm	23	21	Ubil též Egyptana hrozného vzezření; Egyptan měl v ruce kopí. Sestoupil k němu s holí, vytrhl Egyptanovi kopí z ruky a jeho vlastním kopím ho zabil.
2Sm	23	22	Toto vykonal Benajáš, syn Jójadův. A byl mezi těmi třemi bohatýry proslulý.
2Sm	23	23	Z těch třiceti byl nejváženější, ale oněm třem prvním se nevyrovnal. David ho přidělil ke své tělesné strážci.
2Sm	23	24	Mezi těmi třiceti byl také Asáel, bratr Jóabův, Elchánan, syn Dóda Betlémského,
2Sm	23	25	Šama Charódský, Elíka Charódský,
2Sm	23	26	Cheles Paltejský, Íra, syn Íkeše Tekójského,
2Sm	23	27	Abíezer Anatótský, Mebúnaj Chušatský,
2Sm	23	28	Salmón Achóchejský, Mahraj Netófský,
2Sm	23	29	Cheleb, syn Baany Netófského, Ítaj, syn Ríbaje z Gibeje Benjamínovců,
2Sm	23	30	Benajáš Píreatónský, Hidaj z Gaašských úvalů,
2Sm	23	31	Abí-albón Arbátský, Azmávet Barchúmský,
2Sm	23	32	Eljachba Šaalbónský, ze synů Jášenových Jónatan,
2Sm	23	33	Šama Hararský, Achíam, syn Šárara Ararského,
2Sm	23	34	Elífelet, syn Achasbaje, syna Maakatánova, Elíam, syn Achítofela Gíloského,
2Sm	23	35	Chesrav Karmelský, Paaraj Arbejský,
2Sm	23	36	Jigál, syn Nátana ze Sóby, Bání Gádský,
2Sm	23	37	Selek Amónský, Nacharaj Beerótský, zbrojnoš Jóaba, syna Serújina,
2Sm	23	38	Íra Jitřejský, Gáreb Jitřejský

2Sm 23 39 a Urijaš Chetejský. Všechno bylo třicet sedm.
 2Sm 24 1 Hospodin znovu vzplanul proti Izraeli hněvem a podnítil Davida proti
 nim: "Jdi, sečti Izraele a Judu!"
 2Sm 24 2 Král poručil Jóabovi, veliteli vojska, který byl s ním: "Obejdi
 všechny izraelské kmeny od Danu až k Beer-šebě. Spočítejte lid, chci znát počet lidu."
 2Sm 24 3 Jóab králi namítl: "Nechť Hospodin, tvůj Bůh, zvětší lid jak chce,
 třeba stokrát. Kéž na vlastní oči to král, můj pán, vidí. Ale proč král, můj pán, o to tak
 stojí?"
 2Sm 24 4 Královo rozhodnutí bylo však pro Jóaba a velitele vojska nezvratné.
 Jóab s veliteli vojska vyšel od krále, aby sečetli ten lid, Izraele.
 2Sm 24 5 Překročili Jordán a utábořili se v Aróeru, napravo od města, jež je
 uprostřed Gádského údolí, směrem k Jaezeru.
 2Sm 24 6 Pak přišli do Gileádu a do země Tachtím-chodší a přišli do Dan-jaanu a
 do okolí Sidónu.
 2Sm 24 7 Přišli do pevnosti Sóru a do všech měst chivejských a kenaanských, pak
 šli na jih Judy k Beer-šebě.
 2Sm 24 8 Obešli celou zemi a po uplynutí devíti měsíců a dvaceti dnů přišli do
 Jeruzaléma.
 2Sm 24 9 Jóab králi odevzdal součet branného lidu: V Izraeli bylo osm set tisíc
 bojeschopných mužů, schopných tasit meč, a judských mužů bylo pět set tisíc.
 2Sm 24 10 Ale potom měl David výčitky svědomí, že dal lid sečíst. David volal k
 Hospodinu: "Velmi jsem zhřešil, že jsem to učinil. Nyní, Hospodine, sejmí prosím ze svého
 služebníka vinu; počínal jsem si jako velký pomatenec."
 2Sm 24 11 Ráno, když David vstal, stalo se slovo Hospodinovo k proroku Gádovi,
 Davidovu vidoucímu:
 2Sm 24 12 "Jdi a promluv k Davidovi: Toto praví Hospodin: Předkládám ti trojí;
 jedno z toho si vyber a tak s tebou naložím."
 2Sm 24 13 Gád přišel k Davidovi a oznámil mu: "Má na tebe dolehnout sedm let
 hladu v tvé zemi? Nebo chceš tři měsíce utíkat před svými protivníky, kteří tě budou
 pronásledovat? Anebo má řídit ve tvé zemi po tři dny mor? Nuže tedy rozvaž, co mám vyřídit
 tomu, který mě poslal."
 2Sm 24 14 David Gádovi odvětil: "Je mi velmi úzko. Nechť tedy prosím padne do
 rukou Hospodinu, neboť jeho slitování je nesmírné, jen ať nepadnu do rukou lidských."
 2Sm 24 15 Hospodin tedy dopustil na Izraele mor od toho jitra až do určeného
 času. I pomřelo z lidu od Danu až k Beer-šebě sedmdesát tisíc mužů.
 2Sm 24 16 Pak vztáhl anděl svou ruku nad Jeruzalém, aby v něm šířil zkázu. Ale
 Hospodina pojala nad tím zlem lítost. I řekl andělu, jenž šířil mezi lidem zkázu: "Dost, již
 přestaň." Hospodinův anděl byl právě u humna Aravny Jebúsejského.
 2Sm 24 17 Když David uviděl anděla bijícího lid, pravil Hospodinu: "Hle, já jsem
 zhřešil a já jsem se provinil; co však učinily tyto ovce? Buď tedy tvá ruka proti mně a proti
 domu mého otce!"
 2Sm 24 18 Téhož dne přišel Gád opět k Davidovi a řekl mu: "Vystup a postav
 Hospodinu na humně Aravny Jebúsejského oltář."
 2Sm 24 19 David vystoupil podle Gádova slova, jak Hospodin přikázal.
 2Sm 24 20 Aravna vyhlížel a spatřil krále s jeho služebníky, že jdou k němu. I
 vyšel Aravna a poklonil se králi tváří k zemi.
 2Sm 24 21 Aravna pravil: "Proč přicházíš, králi, můj pane, k svému otroku?"
 David odpověděl: "Abych od tebe koupil humno k vybudování oltáře Hospodinu; zde byla od lidu
 odvrácena pohroma."
 2Sm 24 22 Aravna pravil Davidovi: "Nechť král, můj pán, vezme a obětuje, co uzná
 za dobré. Tu je dobytek k zápalné oběti a jako dříví smyky a dobytčí jha."
 2Sm 24 23 To vše dával král Aravna králi. Aravna ještě králi řekl: "Kéž má v
 tobě Hospodin, tvůj Bůh, zalíbení."
 2Sm 24 24 Král Aravnovi odvětil: "Nikoli, odkoupím to od tebe za kupní cenu.
 Hospodinu, svému Bohu, nemohu obětovat zápalné oběti darované." David tedy koupil to humno i
 ten skot za padesát šekelů stříbra.
 2Sm 24 25 I vybudoval tam David Hospodinu oltář a obětoval zápalné a pokojné
 oběti. Hospodin prosby za zemi přijal a pohroma byla od Izraele odvrácena.
 1Kn 1 1 Král David zestárl a dosáhl vysokého věku. Přikrývali ho pokrývkami,
 ale nemohl se zahrát.
 1Kn 1 2 Proto mu jeho služebníci navrhli: "Ať vyhledají králi, našemu pánu,
 dívku pannu, aby byla králi k službám a opatrovala ho; bude též uléhat po tvém boku a zahrívat
 krále, našeho pána."
 1Kn 1 3 Hledali tedy po celém izraelském území krásnou dívku, až našli
 Šúnemanku Abíšagu a přivedli ji ke králi.
 1Kn 1 4 Byla to překrásná dívka; opatrovala krále a obsluhovala ho. Král ji
 však nepoznal.
 1Kn 1 5 Adónijáš, syn Chagítin, se vynášel: "Kralovat budu já." A opatřil si
 vůz, koně a padesát mužů, kteří běhali před ním.
 1Kn 1 6 Otec ho po celý ten čas nezarmoutil otázkou: "Co to děláš?" Také on
 byl velmi pěkné postavy; narodil se po Abšalomovi.
 1Kn 1 7 Dohodl se s Jóabem, synem Serújíným, a s knězem Ebjátarem. Ti

Adónijáše podporovali.

1Kn 1 8 Avšak kněz Sádok a Benajáš, syn Jójadův, ani prorok Nátan a Šimeí, Reí a Davidovi bohatýři při Adónijášovi nestáli.

1Kn 1 9 Adónijáš připravil obětní hod, brav, skot a vykrmený dobytek, u kamene Zócheletu, který je vedle pramene Rogelu, a pozval všechny své bratry, králov syny, i všechny judské muže, králov slugebníky.

1Kn 1 10 Ale proroka Nátana, Benajáše, bohatýry a svého bratra Šalomouna nepozval.

1Kn 1 11 I řekl Nátan Bat-šebě, matce Šalomounově: "Neslyšela jsi, že se Adónijáš, syn Chagítin, stal králem? A David, náš pán, o tom neví.

1Kn 1 12 Pojď tedy, poradím ti, jak se zachrániš ty i tvůj syn Šalomoun.

1Kn 1 13 Nuže, vejdi ke králi Davidovi a zeptej se ho: "Což jsi ty sám, králi, můj pane, nepřísahal své otrokyni: Tvůj syn Šalomoun bude po mně králem, ten dosedne na můj trůn? Proč se tedy stal králem Adónijáš?"

1Kn 1 14 Zatímco tam ještě budeš s králem mluvit, přijdu za tebou a potvrdím tvá slova."

1Kn 1 15 Bat-šeba tedy vešla do pokojíka ke králi. Král totiž byl už velmi starý a Šunemanka Abíšag ho obsluhovala.

1Kn 1 16 Bat-šeba před králem padla na kolena a poklonila se mu. Král se otázal: "Co si přeješ?"

1Kn 1 17 Odpověděla mu: "Můj pane, ty jsi své otrokyni přísahal při Hospodinu, svém Bohu: "Tvůj syn Šalomoun bude po mně králem, ten dosedne na můj trůn".

1Kn 1 18 A hle, teď se stal králem Adónijáš, a ty, králi, můj pane, o tom nevíš.

1Kn 1 19 Už připravil obětní hod, býky a velké množství vykrmeného dobytka a bravu, a pozval všechny králov syny, kněze Ebjátara a velitele vojska Jóaba, ale tvého slugebníka Šalomouna nepozval.

1Kn 1 20 K tobě, králi, můj pane, se upírají oči celého Izraele, abys jim oznámil, kdo po tobě dosedne na trůn krále, mého pána.

1Kn 1 21 Kdyby se stalo, že by král, můj pán, ulehł ke svým otcům, budeme tu stát já a můj syn Šalomoun jako hříšníci."

1Kn 1 22 Zatímco ještě mluvila s králem, přišel prorok Nátan.

1Kn 1 23 Oznámili králi: "Je tu prorok Nátan." Vstoupil před krále a klaněl se mu tváří až k zemi.

1Kn 1 24 Pak se Nátan otázal: "Králi, můj pane, což jsi řekl: "Po mně bude králem Adónijáš, ten dosedne na můj trůn"?"

1Kn 1 25 Dnes totiž sestoupil a připravil obětní hod, býky a množství vykrmeného dobytka a bravu, a pozval všechny králov syny i velitele vojska a kněze Ebjátara a oni s ním jedí a pijí a provolávají: "Ať žije král Adónijáš!"

1Kn 1 26 Ale mne, tvého slugebníka, ani kněze Sádoka a Benajáše, syna Jójadova, ani tvého slugebníka Šalomouna nepozval.

1Kn 1 27 Pochází tento rozkaz vskutku od krále, mého pána? Neuvědomil jsi svého slugebníka o tom, kdo po tobě dosedne na trůn, králi, můj pane."

1Kn 1 28 Král David odpověděl: "Zavolejte mi Bat-šebu." Vešla před krále a zůstala před ním stát.

1Kn 1 29 Král se zapřísáhl: "Jakože živ je Hospodin, který mě vykoupil z každého soužení,

1Kn 1 30 jak jsem ti přísahal při Hospodinu, Bohu Izraele, králem bude po mně tvůj syn Šalomoun, ten dosedne na můj trůn místo mne; učiním tak ještě dnes."

1Kn 1 31 Bat-šeba padla na kolena, poklonila se králi tváří k zemi a řekla: "Ať navěky žije král David, můj pán."

1Kn 1 32 Potom král David nařídil: "Zavolejte mi kněze Sádoka, proroka Nátana a Benajáše, syna Jójadova." Když předstoupili před krále,

1Kn 1 33 král jim řekl: "Vezměte s sebou slugebníky svého pána, posaďte mého syna Šalomouna na mou mezkyni a doveďte ho dolů ke Gichónu.

1Kn 1 34 Tam ho kněz Sádok a prorok Nátan pomažou za krále nad Izraelem. Zatroubíte na polnici a budete volat: "Ať žije král Šalomoun!"

1Kn 1 35 Pak půjdete za ním vzhůru a on přijde, dosedne na můj trůn a bude králem místo mne. Je to můj příkaz, aby on byl vévodou nad Izraelem i nad Judou."

1Kn 1 36 Benajáš, syn Jójadův, králi odpověděl: "Stane se! Tak rozhodl Hospodin, Bůh krále, mého pána.

1Kn 1 37 Jako byl Hospodin při králi, mém pánu, tak ať je při Šalomounovi a ať vyvýší jeho trůn nad trůn krále Davida, mého pána."

1Kn 1 38 Kněz Sádok, prorok Nátan a Benajáš, syn Jójadův, i Keretejci a Peletejci sešli dolů; Šalomouna posadili na mezkyni krále Davida a vedli ho ke Gichónu.

1Kn 1 39 Kněz Sádok vzal ze stanu Hospodinova roh s olejem a Šalomouna pomazal. Zatroubili na polnici a všechen lid provolal: "Ať žije král Šalomoun!"

1Kn 1 40 Všechen lid pak šel vzhůru za ním, pískal na píšťaly a převelice se radoval; země od toho hluku až pukala.

1Kn 1 41 Adónijáš a všichni pozvaní, kteří byli s ním, to uslyšeli, když hostina končila. Jóab zaslechl zvuk polnice a otázal se: "Co je to ve městě za velký halas?"

1Kn 1 42 Zatímco ještě mluvil, přišel Jónatan, syn kněze Ebjátara, a Adónijáš

mu řekl: "Pojď, ty jsi statečný muž a jistě přinášíš dobrou zvěst."
1Kn 1 43 Ale Jónatan Adónijášovi odpověděl: "Naopak. Král David, náš pán,
ustanovil za krále Šalomouna.
1Kn 1 44 Král s ním poslal kněze Sádoka, proroka Nátana a Benajáše, syna
Jójadova, i Keretejce a Peletejce a posadili ho na královu mezkyni.
1Kn 1 45 Kněz Sádok a prorok Nátan ho u Gichónu pomazali za krále, a když šli
odtamtud radostně vzhůru, město halasilo. To byl ten zvuk, který jste zaslechli.
1Kn 1 46 Šalomoun už dosedl na královský trůn.
1Kn 1 47 Královi služebníci přišli rovněž a dobrořečili našemu pánu, králi
Davidovi: "Ať tvůj Bůh učiní jméno Šalomounovo slavnějším než tvé jméno a ať vyvýší jeho trůn
nad tvůj trůn." A král se na svém lůžku poklonil.
1Kn 1 48 Poté král řekl: "Požehnán buď Hospodin, Bůh Izraele, že nám dal dnes
toho, kdo bude sedět na mém trůnu, a že to mé oči vidí."
1Kn 1 49 Tu se všichni pozvaní, kteří byli při Adónijášovi, roztrásli, vstali a
každý šel svou cestou.
1Kn 1 50 I Adónijáš vstal a ze strachu před Šalomounem šel a chytil se rohů
oltáře.
1Kn 1 51 Šalomounovi oznámili: "Hle, Adónijáš se bojí krále Šalomouna, drží se
rohů oltáře a říká: "Ať mi dnes král Šalomoun odpřisáhne, že svého služebníka neusmrtí
mečem."
1Kn 1 52 Šalomoun řekl: "Bude-li se chovat jako statečný muž, ani vlas mu
nespadne na zem, bude-li však na něm shledáno něco zlého, zemře."
1Kn 1 53 Král Šalomoun ho dal odvést od oltáře a on přišel a poklonil se králi
Šalomounovi. Šalomoun mu řekl: "Jdi do svého domu."
1Kn 2 1 Když se přiblížil čas Davidovy smrti, přikázal svému synu Šalomounovi:
1Kn 2 2 "Odcházím cestou všeho pozemského. Ty však buď rozhodný a mužný.
1Kn 2 3 Dbej na to, co ti svěřil Hospodin, tvůj Bůh: Choď po jeho cestách a
dodržuj jeho nařízení a přikázání, jeho práva a svědectví, jak jsou zapsána v zákoně
Mojžíšově, a tak budeš mít úspěch ve všem, co budeš konat, ať se obrátíš kamkoli.
1Kn 2 4 A Hospodin splní své slovo, které mi dal: "Budou-li tvoji synové dbát
na svou cestu tak, aby chodili přede mnou věrně celým srdcem a celou duší, nebude z
izraelského trůnu vyhlazen následník z tvého rodu."
1Kn 2 5 Ty také víš, co mi udělal Jóab, syn Serújin, co udělal dvěma velitelům
izraelských vojsk, Abnérovi, synu Nérovu, a Amasovi, synu Jeterovu: Zabil je a dopustil se
válečného krveprolití v čas pokoje. Krví prolitou jako ve válce si potřásl opasek na svých
bedrech a opánky na svých nohou.
1Kn 2 6 Zachovej se podle své moudrosti a nedej mu pokojně sestoupit v
šedinách do hrobu.
1Kn 2 7 Synům Barzilaje Gileádského však prokážeš milosrdenství. Ať jsou mezi
těmi, kdo jedí u tvého stolu, neboť právě tak se zachovali ke mně, když jsem prchal před tvým
bratrem Abšalomem.
1Kn 2 8 Je tu u tebe i Šimeí, syn Gérův, Benjamínek z Bachurímu, který mi
zlořečil strašlivým způsobem v den, kdy jsem odcházel do Machanajimu. Ale potom mi vyšel
vstříc dolů k Jordánu a já jsem mu při Hospodinu přísahal: "Neusmrtím tě mečem."
1Kn 2 9 Teď však ho nenechávej bez trestu. Protože jsi moudrý muž, budeš
vědět, jak s ním naložit, abys jeho šediny uvedl v krev do hrobu."
1Kn 2 10 I uleh David ke svým otcům a byl pohřben v Městě Davidově.
1Kn 2 11 David kraloval nad Izraelem po dobu čtyřiceti let. V Chebrónu David
kraloval sedm let, v Jeruzalémě třiatřicet let.
1Kn 2 12 Šalomoun dosedl na trůn svého otce Davida a jeho království se velmi
upevnilo.
1Kn 2 13 Adónijáš, syn Chagítin, přišel k Šalomounově matce Bat-šebě. Otázala
se: "Přicházíš pokojně?" Odpověděl: "Pokojně."
1Kn 2 14 A dodal: "Chtěl bych na tobě něco." Ona odvětila: "Mluv".
1Kn 2 15 Řekl: "Ty víš, že království patřilo mně a že na mne se obrátil celý
Izrael s žádostí, abych kraloval. Ale království připadlo mému bratru. Má je od Hospodina.
1Kn 2 16 Nyní mám k tobě jedinou prosbu. Neodmítmi mě." Ona mu odpověděla:
"Miluv."
1Kn 2 17 Řekl tedy: "Řekni prosím králi Šalomounovi, tebe přece neodmítne, aby
mi dal za ženu Šunemanku Abíšagu."
1Kn 2 18 Bat-šeba odpověděla: "Dobře. Já se za tebe u krále přimluví.".
1Kn 2 19 A Bat-šeba šla ke králi Šalomounovi, aby s ním promluvila o
Adónijášovi. Král jí vyšel vstříc a poklonil se jí. Pak se posadil na svůj trůn. I králově
matce přistavili trůn a ona se posadila po jeho pravici.
1Kn 2 20 Pak řekla: "Mám k tobě jednu malou prosbu. Neodmítmi mě." Král jí
odvětil: "Žádej, má matko, tebe neodmítnu."
1Kn 2 21 Řekla: "Ať je Šunemanka Abíšag dána za ženu tvému bratru Adónijášovi."
1Kn 2 22 Král Šalomoun své matce odpověděl: "Proč žádáš pro Adónijáše Šunemanku
Abíšagu? Žádej pro něho království. Vždyť je to můj bratr, starší než já. Žádej je pro něho a
pro kněze Ebjátara a pro Jóaba, syna Serújina!"
1Kn 2 23 A král Šalomoun přísahal při Hospodinu: "Ať se mnou Bůh udělá, co
chce! Adónijáš vyřkl rozsudek sám nad sebou."

1Kn 2 24 Jakože živ je Hospodin, který mě pevně posadil na trůn mého otce Davida a který mi podle svého slova vybudoval dům, ještě dnes Adónijáš zemřel!"

1Kn 2 25 Král Šalomoun to zařídil prostřednictvím Benajáše, syna Jójadova. Ten ho skolil; tak zemřel.

1Kn 2 26 Knězi Ebjátarovi král poručil: "Odejdi do Anatótu ke svým polím, neboť jsi propadl smrti. Dnes tě zabít nedám, protože jsi nosíval schránu Panovníka Hospodina před mým otcem Davidem a protože jsi snášel všechno, co snášel můj otec."

1Kn 2 27 I zapudil Šalomoun Ebjátara, takže přestal být Hospodinovým knězem, a tak se naplnilo Hospodinovo slovo, které vyslovil proti domu Eliho v Sílu.

1Kn 2 28 Zpráva o tom se dostala až k Jóabovi; Jóab se totiž přiklonil k Adónijášovi, ačkoli k Abšalomovi se nepřiklonil. I utekl Jóab ke stanu Hospodinovu a chytil se rohů oltáře.

1Kn 2 29 Králi Šalomounovi oznámili, že Jóab utekl ke stanu Hospodinovu, že je u oltáře. Proto Šalomoun poslal Benajáše, syna Jójadova, s rozkazem: "Jdi a skol ho!"

1Kn 2 30 Benajáš tedy přišel ke stanu Hospodinovu a řekl: "Toto praví král: Jdi odtud!" Ale on odpověděl: "Nikoli, zemřu zde." Benajáš tedy vyřídil králi tuto odpověď: "Jóab řekl toto a odpověděl mi takto."

1Kn 2 31 Král mu nařídil: "Učiň, jak řekl. Skol ho! Potom ho pohřbi. Tak sejmeš ze mne a z domu mého otce vinu za krev, kterou Jóab bezdůvodně prolil."

1Kn 2 32 Hospodin obrátí jeho krev na jeho hlavu, protože skolil dva muže spravedlivější a lepší, než je sám. Zavraždil je mečem, aniž o tom můj otec David věděl, totiž Abnéra, syna Nérova, velitele vojska izraelského, a Amasu, syna Jeterova, velitele vojska judského.

1Kn 2 33 Jejich krev se obrátí na hlavu Jóabovu a na hlavu jeho potomstva navěky. Davidovi a jeho potomstvu, jeho domu i trůnu ať vzejde od Hospodina pokoj až navěky."

1Kn 2 34 Benajáš, syn Jójadův, tedy vyšel a Jóaba skolil a usmrtil. Pohřbili ho pak v jeho domě na poušti.

1Kn 2 35 Benajáše, syna Jójadova, ustanovil král místo něho nad vojskem a kněze Sádoka ustanovil král místo Ebjátara.

1Kn 2 36 Potom si dal král předvolat Šimeího a nařídil mu: "Postav si dům v Jeruzalémě a usaď se tu. Nikam odtud nevycházej."

1Kn 2 37 Buď jist, že v den, kdy vyjdeš a překročíš Kidrónský úval, propadneš smrti. Tvá krev padne na tvou hlavu."

1Kn 2 38 Šimeí králi odpověděl: "Slovo, jež promluvil král, můj pán, je dobré a tvůj služebník se tak zachová." Šimeí tedy bydlil v Jeruzalémě po mnoho dnů.

1Kn 2 39 Po třech letech uprchli Šimeímu dva otroci k Akíšovi, synu Maakovu, králi gatskému. Šimeímu bylo oznámeno: "Tvoji otroci jsou v Gatu."

1Kn 2 40 Nato Šimeí osedlal osla a jel do Gatu k Akíšovi hledat své otroky. Odjel a své otroky z Gatu přivedl.

1Kn 2 41 Šalomounovi však bylo ohlášeno, že Šimeí odešel z Jeruzaléma do Gatu a zase se vrátil.

1Kn 2 42 Král si dal Šimeího zavolat a řekl mu: "Což jsem tě nezavázal přísahou při Hospodinu a nedal jsem ti výstrahu: "Buď jist, že v den, kdy vyjdeš a půjdeš kamkoli, propadneš smrti"? A tys mi řekl: "Slovo, jež jsem slyšel, je dobré."

1Kn 2 43 Proč jsi tedy nedbal na Hospodinovu přísahu a na příkaz, který jsem ti dal?"

1Kn 2 44 Král dále Šimeímu řekl: "Ty víš o všem tom zlém, co bylo v tvém srdci, co jsi provedl mému otci Davidovi. Hospodin tvou zlobu obrátil na tvoji hlavu."

1Kn 2 45 Král Šalomoun však bude požehnaný a trůn Davidův zůstane před Hospodinem pevný navěky."

1Kn 2 46 Pak dal král příkaz Benajášovi, synu Jójadovu, a ten vyšel a skolil ho; tak zemřel. A království se v ruce Šalomounově upevnilo.

1Kn 3 1 Šalomoun se spřiznil s faraónem, králem egyptským. Pojal faraónovu dceru za ženu a uvedl ji do Města Davidova, kde pobývala, dokud nedokončil stavbu svého domu a domu Hospodinova a hradeb kolem Jeruzaléma.

1Kn 3 2 Lid však obětoval na posvátných návrších, neboť dům pro Hospodinovo jméno nebyl ještě v oněch dnech zbudován.

1Kn 3 3 Šalomoun miloval Hospodina. Řídil se nařízeními svého otce Davida, až na to, že obětoval a pátil kadidlo na posvátných návrších.

1Kn 3 4 Jednou šel král do Gibeónu, aby tam obětoval; bylo to největší posvátné návrší. Šalomoun tam na oltáři obětoval tisíc zápalných obětí.

1Kn 3 5 V Gibeónu se Šalomounovi ukázal v noci ve snu Hospodin. Bůh řekl: "Žádej, co ti mám dát."

1Kn 3 6 Šalomoun odpověděl: "Ty jsi prokazoval velké milosrdenství svému služebníku, mému otci Davidovi, a on před tebou chodil věrně, spravedlivě a se srdcem upřímným vůči tobě. Toto velké milosrdenství jsi mu zachoval a dal jsi mu syna, který sedí na jeho trůnu, jak je tomu dnes."

1Kn 3 7 Hospodine, můj Bože, ty jsi nyní po mém otci Davidovi ustanovil za krále svého služebníka, ale já jsem příliš mladý, neumím vycházet a vcházet.

1Kn 3 8 A tvůj služebník je uprostřed tvého lidu, který jsi vyvolil, lidu tak početného, že nemůže být pro množství počítán ani sečten.

1Kn 3 9 Kéž bys tedy dal svému služebníku srdce vnímavé, aby mohl soudit tvůj

lid a dovedl rozlišovat mezi dobrem a zlem. Neboť kdo by dokázal soudit tento tvůj lid, jemuž je tak těžko vládnout?"

1Kn 3 10 Panovníku se líbilo, že Šalomoun žádal o tuto věc.

1Kn 3 11 Bůh mu řekl: "Protože jsi žádal o toto a nežádal jsi pro sebe ani dlouhý věk ani jsi nežádal bohatství, ba ani jsi nežádal bezživotí svých nepřátel, ale žádal jsi pro sebe rozumnost při soudním jednání,

1Kn 3 12 hle, učiním podle tvých slov. Dávám ti moudré a rozumné srdce, takže nikdo tobě podobný nebyl před tebou a ani po tobě nepovstane nikdo tobě podobný.

1Kn 3 13 A dávám ti i to, oč jsi nežádal, bohatství i slávu, tak aby nebyl nikdo tobě podobný mezi králi po všechny tvé dny.

1Kn 3 14 Budeš-li chodit po mých cestách a zachovávat má nařízení a přikázání, tak jako chodil tvůj otec David, prodloužím tvé dny."

1Kn 3 15 Tu se Šalomoun probudil a viděl, že to byl sen. Šel tedy do Jeruzaléma a postavil se před schránou Panovníkovy smlouvy, přinesl zápalné oběti, připravil oběti pokojné a vystrojl všem svým služebníkům hody.

1Kn 3 16 Tehdy přišly ke králi dvě ženy nevěstky a postavily se před něj.

1Kn 3 17 Jedna z těch žen řekla: "Prosím, můj pane, já a tato žena bydlíme v jednom domě a já jsem u ní v domě porodila.

1Kn 3 18 Třetího dne po mém porodu také tato žena porodila. Byly jsme spolu a v tom domě s námi nebyl nikdo cizí, v domě nebyl nikdo kromě nás dvou.

1Kn 3 19 Syn této ženy však v noci zemřel, neboť ho zalehla.

1Kn 3 20 Proto v noci vstala, a zatímco tvá otrokyně spala, vzala mého syna od mého boku, položila si ho do klína a svého mrtvého syna položila do klína mně.

1Kn 3 21 Ráno jsem vstala, abych svého syna nakojila, ale on byl mrtev. Když jsem si ho však zrána pozorně prohlédla, zjistila jsem, že to není můj syn, kterého jsem porodila."

1Kn 3 22 Druhá žena však prohlásila: "Nikoli. Můj syn je ten živý a ten mrtvý je tvůj." Ale první trvala na svém: "Ne. Tvůj syn je ten mrtvý, a ten živý je můj." A tak se před králem hádaly.

1Kn 3 23 Král řekl: "Tato tvrdí: "Ten živý je můj syn, a ten mrtvý je tvůj." A tato tvrdí: "Ne, tvůj syn je ten mrtvý, a ten živý je můj.""

1Kn 3 24 Král proto poručil: "Podejte mi meč." Přinesli tedy před krále meč.

1Kn 3 25 A král nařídil: "Rozetněte to živé dítě ve dvě. Jednu polovinu dejte jedné a druhou polovinu druhé."

1Kn 3 26 Tu řekla králi žena, jejíž syn byl ten živý a již se srdce svíralo souci tem nad jejím synem: "Prosím, můj pane, dejte to živé novorozeně jí, jen je neusmrcujte!" Ale druhá řekla: "Ať není ani moje ani tvoje. Rozetněte je!"

1Kn 3 27 Tu král rozhodl: "Dejte to živé novorozeně té, která řekla: "Neusmrcujte je"; to je jeho matka."

1Kn 3 28 Když se celý Izrael dozvěděl o rozsudku, který král vynesl, jala je bázeň před králem. Viděli, že je nadán Boží moudrostí k vykonávání soudu.

1Kn 4 1 Tak byl král Šalomoun králem nad celým Izraelem.

1Kn 4 2 A toto byli jeho nejvyšší úředníci: Azarjáš, syn Sádokův, byl knězem.

1Kn 4 3 Elíchoref a Achijáš, synové Šíšovi, byli písaři, Jósafat, syn

Achílúdův, byl kancléřem,

1Kn 4 4 Benajáš, syn Jójadův, byl nad vojskem. Sádok a Ebjátar byli kněžími.

1Kn 4 5 Azarjáš, syn Nátanův, byl nad správci, Zabúd, syn Nátanův, byl knězem a královým přítelem.

1Kn 4 6 Achíšar byl nad domem a Adóníram, syn Abdův, byl nad nucenými pracemi.

1Kn 4 7 Šalomoun měl dále dvanáct správců nad celým Izraelem a ti opatrovali potravu pro krále a jeho dům. Každý měl v roce svůj měsíc, kdy potravu opatroval.

1Kn 4 8 Toto jsou jejich jména: Syn Chúrův v Efrajimském pohoří.

1Kn 4 9 Syn Dekerův v Mákasu a v Šaalbímu, Bét-šemeši, Elónu a Bét-chánanu.

1Kn 4 10 Syn Chesedův v Arubótu. Jemu podléhalo Sóko a celá země cheferská.

1Kn 4 11 Syn Abínádabův spravoval celou pahorkatinu dóorskou. Měl za ženu Táfatu, dceru Šalomounovu.

1Kn 4 12 Baana, syn Achílúdův, spravoval Taanak a Megido a celý Bét-šeán, který leží vedle Saretanu pod Jizreelem, od Bét-šeánu až k Abel-mechóle, až za Jokmoám.

1Kn 4 13 Syn Geberův v Rámotu v Gileádu. Jemu podléhaly vsi Jaíra, syna Manasesova, který byl v Gileádu, podléhala mu také krajina argóbská, která je v Bášanu, šedesát velkých měst s hradbami a bronzovými závorami.

1Kn 4 14 Achínádab, syn Idův, v Machanajimu.

1Kn 4 15 Achímaas na území Neftaliově; také on si vzal za ženu Šalomounovu dceru, a to Basematu.

1Kn 4 16 Baaná, syn Chúšajův, na území Ašerově a v Alótu.

1Kn 4 17 Jósafat, syn Paruachův, na území Isacharově.

1Kn 4 18 Šimeí, syn Élův, na území Benjamínově.

1Kn 4 19 Geber, syn Uriův, v zemi gileádské, v zemi emorejského krále Síchona a bášanského krále Óga; v té zemi byl jeden výsostný znak.

1Kn 4 20 Juda a Izrael byli tak početní jako písek u moře. Měli co jíst a pít a radovali se.

1Kn 4 21

1Kn	4	22	
1Kn	4	23	
1Kn	4	24	
1Kn	4	25	
1Kn	4	26	
1Kn	4	27	
1Kn	4	28	
1Kn	4	29	
1Kn	4	30	
1Kn	4	31	
1Kn	4	32	
1Kn	4	33	
1Kn	4	34	
1Kn	5	1	Šalomoun vládl nad všemi královstvími od řeky Eufratu až k zemi pelištejské a až k hranicím Egypta; odtud přinášeli Šalomounovi dary a sloužili mu po všechny dny jeho života.
1Kn	5	2	Na jeden den se u Šalomounova dvora spotřebovalo třicet kórů bílé mouky a šedesát kórů mouky ječné,
1Kn	5	3	deset kusů krmného hovězího dobytka a dvacet kusů dobytka z pastvy, sto kusů ovcí a koz, kromě jelenů, gazel, antilop a vykrmené drůbeže.
1Kn	5	4	Panoval nad celým územím na západ od Řeky od Tifsachu až ke Gáze, nad všemi králi za Řekou, a měl pokoj ode všech sousedů.
1Kn	5	5	A Juda i Izrael bydleli v bezpečí po všechny dny Šalomounovy, každý pod svou vinnou révou a pod svým fíkovníkem, od Danu až po Beer-Šebu.
1Kn	5	6	Šalomoun měl také ustájeno čtyřicet tisíc koní pro svou vozbu a dvanáct tisíc koní jezdeckých.
1Kn	5	7	Jmenovaní správci opatrovali potravu pro krále Šalomouna a pro všechny, kteří měli přístup ke stolu krále Šalomouna, každý ve svém měsíci. Nedopouštěli, aby něco chybělo.
1Kn	5	8	Také ječmen a slámu pro koně a lehkonohé oře dodávali na místo, kde právě král byl, každý podle toho, jak mu bylo určeno.
1Kn	5	9	Bůh dal Šalomounovi moudrost, převelikou rozumnost a takovou hojnost myšlenek, jako je písku na břehu moře.
1Kn	5	10	Šalomounova moudrost převýšila moudrost všech synů dávnověku i všechnu moudrost egyptskou.
1Kn	5	11	Byl moudřejší než všichni lidé, než Étan Ezrachejský a Héman, Kalkol a Darda, synové Machólovi. Jeho jméno bylo proslulé mezi všemi okolními pronárody.
1Kn	5	12	Vyslovil tři tisíce přísloví a jeho písní bylo tisíc a pět.
1Kn	5	13	Dovedl také mluvit o stromech, od cedru, který je na Libanónu, až po yzop, který roste na zdi, a dovedl mluvit i o zvířatech, ptácích, plazech a rybách.
1Kn	5	14	Šalomounově moudrosti přicházeli naslouchat ze všech národů i ode všech králů země, kteří se o jeho moudrosti doslechli.
1Kn	5	15	Týrský král Chíram poslal k Šalomounovi své služebníky, neboť uslyšel, že ho pomazali za krále namísto jeho otce. Chíram byl totiž přítelem Davidovým po všechna léta.
1Kn	5	16	Šalomoun poslal Chíramovi vzkaz:
1Kn	5	17	"Ty víš, že můj otec David nemohl vybudovat dům jménu Hospodina, svého Boha, pro boje, které vedl s okolními nepřáteli, dokud mu je Hospodin nepoložil pod nohy.
1Kn	5	18	Teď mi však Hospodin, můj Bůh, dal ode všech okolních nepřátel odpočinutí, nehrozí mi protivník ani žádná zlá událost. [(I Kings 5:19) Proto jsem se rozhodl vybudovat dům jménu Hospodina, svého Boha, podle Hospodinových slov k mému otci Davidovi: "Tvůj syn, kterého dosadím po tobě na tvůj trůn, ten vybuduje dům mému jménu."] [(I Kings 5:20) Proto přikáž, aby pro mne poráželi libanónské cedry. Moji služebníci budou s tvými a já ti budu dávat mzdu pro tvé služebníky v takové výši, jakou určíš; vždyť víš, že mezi námi není nikoho, kdo by uměl porážet stromy jako Sidónané."] [(I Kings 5:21) Když Chíram uslyšel Šalomounova slova, velmi se zaradoval a řekl: "Požehnán buď dnes Hospodin, že dal Davidovi moudrého syna, aby vládl nad tímto početným lidem."] [(I Kings 5:22) A Chíram poslal Šalomounovi poselství: "Slyšel jsem, co jsi mi vzkázal. Pokud jde o dřevo cedrové a cypřišové, vyhovím každému tvému přání.] [(I Kings 5:23) Moji služebníci je stáhnou z Libanónu dolů k moři a já z nich dám udělat vory; po moři je dopravím až na místo, které mi určíš. Tam je dám rozpojit a ty je dáš odtáhnout. Také ty vyhovíš mému přání a budeš dodávat potravu pro můj dům."] [(I Kings 5:24) Dodával tedy Chíram Šalomounovi dřevo cedrové a cypřišové, všechno podle jeho přání.] [(I Kings 5:25) Šalomoun dodával Chíramovi dvacet tisíc kórů pšenice k jídlu pro jeho dům a dvacet kórů oleje získaného drcením; to dával Šalomoun Chíramovi rok co rok.] [(I Kings 5:26) Hospodin dal Šalomounovi moudrost, kterou mu přislíbil, a mezi Chíramem a Šalomounem byl pokoj. Oba spolu uzavřeli smlouvu.] [(I Kings 5:27) Král Šalomoun vybral z celého Izraele robotníky v počtu třiceti tisíc mužů.] [(I Kings 5:28) Z nich posílal na Libanón střídavě deset tisíc každý měsíc. Měsíc byli na Libanónu, dva měsíce doma. Nad robotníky byl Adóníram.] [(I Kings 5:29) Šalomoun měl také sedmdesát tisíc nosičů břemen a osmdesát tisíc kameníků v horách,] [(I Kings 5:30) mimo představené Šalomounových správců, kteří byli nad pracemi v počtu tří tisíc tří set a panovali nad lidem konajícím tu práci.] [(I Kings 5:31) Král přikázal, aby se do základů domu dávaly kvádry; proto lámali velké kusy

ušlechtilého kamene.] [(I Kings 5:32) Dělníci Šalomounovi a dělníci Chíramovi a Gebalci je otesávali a připravovali dřevo i kameny k budování domu.]

1Kn 6 1 Čtyři sta osmdesát let po vyjití Izraelců z egyptské země, čtvrtého roku svého kralování nad Izraelem, v měsíci zívu, což je druhý měsíc, začal Šalomoun budovat dům Hospodinu.

1Kn 6 2 Dům, který král Šalomoun budoval Hospodinu, byl dlouhý šedesát loket, široký dvacet a vysoký třicet loket.

1Kn 6 3 Délka předsíně před lodí chrámovou byla dvacet loket podle šířky domu a před domem byla široká deset loket.

1Kn 6 4 V domě dal udělat také okna se zužujícím se ostěním.

1Kn 6 5 Při zdi domu dal kolem vybudovat přístavbu, při zdech domu kolem lodí chrámové a svatostánku; tak udělal kolem ochozy.

1Kn 6 6 Přístavba byla dole široká pět loket; ve střední části šest loket a v třetí části sedm loket; dal totiž udělat na vnější zdi domu kolem římsovité výstupky, aby stropní trámy nezasahovaly do zdi domu.

1Kn 6 7 Když byl dům budován, budovali jej z kamene opracovaného již v lomu. V domě nebylo při budování slyšet kladivo ani dláto, vůbec žádné železné nástroje.

1Kn 6 8 Vchod ke střednímu ochozu byl na pravé zdi domu; po točitých schodech se vystupovalo na střední ochoz a ze středního do třetího.

1Kn 6 9 Tak budoval Šalomoun dům a dokončil jej. Přikryl jej cedrovými trámy a cedrovým obložením.

1Kn 6 10 Při celém domě dal vybudovat přístavbu vysokou vždy pět loket a spojil ji s domem cedrovými kmeny.

1Kn 6 11 I stalo se slovo Hospodinovo k Šalomounovi:

1Kn 6 12 "Pokud jde o tento dům, který buduješ: Budeš-li se řídit mými nařízeními, budeš-li uplatňovat má práva, dodržovat všechna má přikázání a podle nich žít, splním na tobě své slovo, které jsem dal tvému otci Davidovi,

1Kn 6 13 budu bydlet uprostřed Izraelců a Izraele, svůj lid, neopustím."

1Kn 6 14 Šalomoun budování domu dokončil.

1Kn 6 15 Obložil také stěny domu uvnitř cedrovými deskami; od podlahy domu až ke stropu obložil vnitřek dřevem a podlahu domu položil z cypřišových desek.

1Kn 6 16 Dvacet loket od zadní strany domu vybudoval přepážku z cedrových desek od podlahy až ke stropu a uvnitř vybudoval svatostánek, velesvatyni.

1Kn 6 17 Dům, to je chrámová loď před velesvatyní, měřil čtyřicet loket.

1Kn 6 18 Uvnitř domu bylo všechno z cedru; v něm byly vyřezány kalichy květů a věncoví z květin. Kámen nebylo vidět.

1Kn 6 19 V nejvnitřnější části domu zřídil svatostánek, aby tam umístil schránu Hospodinovy smlouvy.

1Kn 6 20 Před svatostánkem, který byl dvacet loket dlouhý, dvacet loket široký a dvacet loket vysoký a který obložil lístkovým zlatem, umístil oltář z cedrového dřeva a obložil jej.

1Kn 6 21 Uvnitř obložil Šalomoun dům lístkovým zlatem a oddělil zlatými řetězy prostor před svatostánkem obloženým zlatem.

1Kn 6 22 Vůbec celý dům obložil zlatem, úplně celý; také oltář, který patřil ke svatostánku, obložil celý zlatem.

1Kn 6 23 Pro svatostánek zhotovil dva cheruby z olivového dřeva; jejich výška byla deset loket.

1Kn 6 24 Pět loket měřilo jedno křídlo cheruba a pět loket druhé křídlo, od jednoho konce křídla ke druhému bylo deset loket.

1Kn 6 25 Také druhý cherub měřil deset loket. Oba cherubové měli stejnou míru a stejný tvar.

1Kn 6 26 Výška prvního i druhého cheruba byla deset loket.

1Kn 6 27 Cheruby umístil do nejvnitřnější části domu. Rozprostírali křídla tak, že křídlo jednoho se dotýkalo jedné stěny a křídlo druhého se dotýkalo druhé stěny; jejich druhá křídla se uprostřed domu navzájem dotýkala.

1Kn 6 28 Také cheruby obložil zlatem.

1Kn 6 29 Na všechny stěny přední i zadní části domu dal vyřezat dokola řezby cherubů, palm a věncoví z květin.

1Kn 6 30 Rovněž podlahu přední i zadní části domu obložil zlatem.

1Kn 6 31 Vchod svatostánku opatřil dveřmi z olivového dřeva; pilíř a veřeje byly pětihranné.

1Kn 6 32 Obě křídla dveří byla z olivového dřeva. Na ně dal vyřezat řezby cherubů, palm a věncoví z květin a obložil je zlatem. I na cheruby a palmy nanesl zlato.

1Kn 6 33 Podobně dal zhotovit i pro vchod do chrámové lodí veřeje z olivového dřeva, ale čtverhranné,

1Kn 6 34 a dvojité dveře z cypřišového dřeva; jedno dveřní křídlo bylo

1Kn 6 35 též druhé křídlo bylo dvojdílné a otáčelo se.

1Kn 6 36 A dal na nich vyřezat cheruby, palmy a věncoví z květin a vyryté pak obložit tepaným zlatem.

1Kn 6 37 Vybudoval také zeď vnitřního nádvoří ze tří vrstev kamenných kvádrů a z jedné vrstvy otesaných cedrových trámů.

1Kn 6 37 Hospodinův dům byl založen ve čtvrtém roce v měsíci zívu.

1Kn	6	38	v jedenáctém roce v měsíci búlu, což je osmý měsíc, král dům dokončil podle všech svých směrnic a pokynů. Stavěl jej sedm let.
1Kn	7	1	Svůj dům stavěl Šalomoun třináct let, než jej zcela dokončil:
1Kn	7	2	Vystavěl dům Libanónského lesa, dlouhý sto loket, široký padesát loket a vysoký třicet loket, na čtyřech řadách cedrových sloupů; na sloupech byly cedrové trámy.
1Kn	7	3	Byl přikryt cedrovým dřevem spočívajícím na nosnících, které byly na sloupech. Těch bylo čtyřicet pět, po patnácti v jedné řadě.
1Kn	7	4	A dal udělat tři řady okenních ostění, takže třikrát bylo okno proti oknu.
1Kn	7	5	Všechny vchody s veřejemi měly obdélníková ostění a třikrát bylo okno proti oknu.
1Kn	7	6	Udělal také sloupovou síň dlouhou padesát loket a širokou třicet loket. Vpředu byla předsíň se sloupy a schodištěm.
1Kn	7	7	Udělal i trůnní síň, kde soudil; soudní síň byla obložena cedrovým dřevem od podlahy ke stropu.
1Kn	7	8	Jeho dům, v němž sídlil, byl v jiném nádvoří stranou soudní síně a byl udělán jako ona. Šalomoun udělal stejným způsobem jako onu síň také dům pro dceru faraónovu, kterou pojal za ženu.
1Kn	7	9	Všechno uvnitř i zvenčí bylo z ušlechtilého kamene, z kvádrů řezaných na míru pilou, a to od základu až k horním okrajům a od vnějšku až do velkého nádvoří.
1Kn	7	10	Základy byly z ušlechtilého kamene, z velkých kamenů, z kamenů o deseti a osmi loktech,
1Kn	7	11	a nad tím kvádry z ušlechtilého kamene, řezané na míru, a cedrové dřevo.
1Kn	7	12	Kolem bylo velké nádvoří ohražené zdí ze tří vrstev kamenných kvádrů a z jedné vrstvy cedrových trámů po vzoru vnitřního nádvoří domu Hospodinova a předsíně toho domu.
1Kn	7	13	Král Šalomoun poslal pro Chírama z Týru.
1Kn	7	14	Byl to syn jedné vdovy z pokolení Neftalíova; jeho otec byl Týran, řemeslník obrábějící měď. Byl naplněn moudrostí, rozumností a poznáním, takže se vyznal v každé práci s mědí. Přišel ke králi Šalomounovi a konal všechnu svěřenou práci.
1Kn	7	15	Vytvořil dva bronzové sloup; jeden sloup byl vysoký osmnáct loket a dal se obepnout šňůrou dvanáct loket dlouhou; stejně tak sloup druhý.
1Kn	7	16	Udělal též dvě hlavice, odlité z bronzu, a nasadil je na vrchol sloupů; jedna i druhá hlavice byly vysoké pět loket.
1Kn	7	17	Na hlavicích, které byly na vrcholu sloupů, bylo proplétané mřížování s řetízkovými ozdobami. Sedm jich bylo na jedné i na druhé hlavici.
1Kn	7	18	Ke sloupům udělal dvě řady granátových jablek kolem každého mřížování přikrývajících hlavici na vrcholu sloupů; stejně to udělal s druhou hlavicí.
1Kn	7	19	Hlavice na vrcholu sloupů u chrámové předsíně byly zakončeny lilií čtyři lokte vysokou.
1Kn	7	20	Na obou sloupech bylo nahoře kolem vydutí hlavic připevněno k mřížování dvě stě granátových jablek v řadách, u obou hlavic.
1Kn	7	21	Sloup postavil u předsíně chrámu. Postavil pravý sloup a dal mu jméno Jakín. Pak postavil levý sloup a dal mu jméno Bóaz.
1Kn	7	22	Sloup byly na vrcholku zakončeny lilií. Tak byla dohotovena práce na sloupech.
1Kn	7	23	Odlil také moře o průměru deseti loket, okrouhlé, pět loket vysoké; dalo se obepnout měřicí šňůrou dlouhou třicet loket.
1Kn	7	24	Pod jeho okrajem je dokola vroubilo věncoví, deset ozdob na jeden loket; lemovaly moře dokola. Věncoví bylo odlito ve dvou řadách spolu s ním.
1Kn	7	25	Moře spočívalo na dvanácti býcích; tři byli obráceni na sever, tři na západ, tři na jih a tři na východ. Na nich bylo moře položeno a zadky všech byly obráceny dovnitř.
1Kn	7	26	Bylo na dlaň silné a jeho okraj byl udělán jako okraj poháru nebo rozkvetlé lilie. Pojalo dva tisíce batů.
1Kn	7	27	Udělal také deset bronzových stojanů; každý stojan byl čtyři lokte dlouhý, čtyři lokte široký a tři lokte vysoký.
1Kn	7	28	Stojany byly udělány tak, že jejich kostru tvořily lišty spojované příčkami.
1Kn	7	29	Na lištách mezi příčkami byli znázorněni lvi, býci a cherubové a nad příčkami pod lvy a býky se vinuly větve.
1Kn	7	30	Každý stojan měl čtyři bronzová kola s bronzovými osami. Jeho čtyři rohové sloupky vybíhaly v ramena. Ramena byla odlita vždy proti věncům a nesla nádrž.
1Kn	7	31	Okraj nádrže vyčníval nad prstenec stojanu o jeden loket. Byl kruhový, přiměřeně udělaný, široký jeden a půl lokte, a také na něm byla odlita výzdoba. Lišty stojanů však tvořily čtyřúhelníky, nikoli kruhy.
1Kn	7	32	Pod lištami byla čtyři kola s osami vsazenými do stojanu a každé kolo bylo vysoké jeden a půl lokte.
1Kn	7	33	Kola byla stejná jako u válečného vozu; jejich osy, loukotě, paprsky a náboje byly celé lité.
1Kn	7	34	Na čtyřech rozích každého stojanu byla čtyři ramena; ramena vycházela

ze stojanu.

- 1Kn 7 35 Nahoře měl stojan dokoła obrubu půl lokte vysokou a držadla spojená s lištami.
- 1Kn 7 36 Na plochy držadel a lišt vyryl cheruby, lvy a palmy na každé volné místo a věnce kolem.
- 1Kn 7 37 všech deset stojanů udělal týmž způsobem: všechny byly jednotně odlity, měly jednotnou míru a jednotný tvar.
- 1Kn 7 38 Udělal také deset bronzových nádrží. Každá nádrž měla obsah čtyřicet batůů v průměru měla čtyři lokte. Na každém z deseti stojanů byla jedna nádrž.
- 1Kn 7 39 Pět stojanů postavil při pravé straně domu a pět při levé; moře postavil po pravé straně domu k jihovýchodu.
- 1Kn 7 40 Chíram také udělal kotlíky, lopaty a kropenky. Tak dokončil Chíram veškerou práci, kterou dělal králi Šalomounovi pro Hospodinův dům:
- 1Kn 7 41 dva sloupky a kulovité hlavice na vrchoł obou sloupů, dvoje mřížování, aby obě kulovité hlavice na vrcholu sloupů přikrývalo,
- 1Kn 7 42 čtyři sta granátových jablek k obojímu mřížování, po dvou řadách granátových jablek na jedno mřížování, aby obě kulovité hlavice na sloupech přikrývaly,
- 1Kn 7 43 dále deset stojanů a deset nádrží na stojany,
- 1Kn 7 44 jedno moře a dvanáct býků jako podstavce pod moře,
- 1Kn 7 45 i hrnce, lopaty a kropenky a všechny ty předměty, které udělal Chíram králi Šalomounovi pro Hospodinův dům; byly z leštěného bronzu.
- 1Kn 7 46 Král je dal odlévat v jordánském okrsku mezi Sukótem a Saretanem do forem v zemi.
- 1Kn 7 47 Šalomoun upustil od vážení všech předmětů, protože jich bylo převeliké množství; na váhu mědi se nehledělo.
- 1Kn 7 48 Šalomoun tedy udělal všechny předměty, které byly pro Hospodinův dům: zlatý oltář a zlatý stůl, na nějž se kladl předkladný chléb,
- 1Kn 7 49 svícny potažené lístkovým zlatem, pět napravo a pět nalevo před svatostánkem, jejich květy, kahánky a kleště na knoty ze zlata,
- 1Kn 7 50 misky, nože, kropenky, číše a pánve potažené lístkovým zlatem; zlaté byly i stěžeje ke dveřím velesvatyně uvnitř domu a ke dveřím hlavní chrámové lodi.
- 1Kn 7 51 Tak byla ukončena všechna práce, kterou vykonal král Šalomoun pro Hospodinův dům. Šalomoun tam pak vnesl svaté dary svého otce Davida; stříbrné a zlaté i ostatní předměty uložil mezi poklady Hospodinova domu.
- 1Kn 8 1 Tehdy Šalomoun svolal k sobě do Jeruzaléma shromáždění izraelských starších, všechny představitele dvanácti pokolení a předáky izraelských rodů, aby vynesli schránu Hospodinovy smlouvy z Města Davidova, totiž ze Sijónu.
- 1Kn 8 2 Ke králi Šalomounovi se shromáždili všichni izraelští muži ve svátek v měsíci etanímu, což je sedmý měsíc.
- 1Kn 8 3 Když všichni izraelští starší přišli, zvedli kněží schránu
- 1Kn 8 4 a vynesli nahoru schránu Hospodinovu a stan setkávání i všechny svaté předměty, které byly ve stanu; to vše vynesli kněží a lévijci.
- 1Kn 8 5 Král Šalomoun a s ním celá izraelská pospolitost, která se kolem něho před schránu sešla, obětovali tolik bravu a skotu, že nemohl být pro množství spočítán ani sečten.
- 1Kn 8 6 Kněží vnesli schránu Hospodinovy smlouvy na její místo do svatostánku domu, do velesvatyně, pod křídla cherubů.
- 1Kn 8 7 Cherubové totiž rozprostírali křídla k místu, kde byla schrána, takže cherubové zakrývali shora schránu i její tyče.
- 1Kn 8 8 Tyče však byly tak dlouhé, že jejich konce bylo vidět ze svatyně před svatostánkem, avšak zvenčí viditelné nebyly; jsou tam až dodnes.
- 1Kn 8 9 Ve schráně nebylo nic než dvě kamenné desky, které tam uložil Mojžíš na Chorébu, kde Hospodin uzavřel smlouvu s Izraelci, když vyšli z egyptské země.
- 1Kn 8 10 Když kněží vycházeli ze svatyně, naplnil Hospodinův dům oblak,
- 1Kn 8 11 takže kněží kvůli tomu oblaku nemohli konat službu, neboť Hospodinův dům naplnila Hospodinova sláva.
- 1Kn 8 12 Tehdy Šalomoun řekl: "Hospodin praví, že bude přebývat v mrákotě.
- 1Kn 8 13 Vybudoval jsem ti sídlo, kde budeš přebývat, vznešené obydlí, po všechny věky."
- 1Kn 8 14 Pak se král obrátil a žehnal celému shromáždění Izraele; celé shromáždění Izraele přitom stálo.
- 1Kn 8 15 Řekl: "Požehnán buď Hospodin, Bůh Izraele, který vlastními ústy mluvil k mému otci Davidovi a vlastní rukou naplnil, co řekl:
- 1Kn 8 16 "Óde dne, kdy jsem vyvedl Izraele, svůj lid, z Egypta, nevyvolil jsem v žádném z izraelských kmenů město k vybudování domu, aby tam dlelo mé jméno. Ale vyvolil jsem Davida, aby byl nad Izraelem, mým lidem."
- 1Kn 8 17 Můj otec David měl v úmyslu vybudovat dům jménu Hospodina, Boha Izraele.
- 1Kn 8 18 Hospodin však mému otci Davidovi řekl: "Máš sice dobrý úmysl vybudovat mému jménu dům,
- 1Kn 8 19 avšak ten dům nezbuduješ ty, nýbrž tvůj syn, který vzejde z tvých beder; ten vybuduje dům mému jménu."

1Kn 8 20 Hospodin splnil své slovo, které vyřkl. Nastoupil jsem po svém otci Davidovi, dosedl podle Hospodinova slova na izraelský trůn a vybudoval jsem dům jménu Hospodina, Boha Izraele.

1Kn 8 21 Připravil jsem tam místo pro schránu, v níž je Hospodinova smlouva, kterou uzavřel s našimi otci, když je vyvedl z egyptské země."

1Kn 8 22 Pak se Šalomoun v přítomnosti celého shromáždění Izraele postavil před Hospodinův oltář, rozprostřel dlaně k nebi

1Kn 8 23 a řekl: "Hospodine, Bože Izraele, není Boha tobě podobného nahoře na nebi ani dole na zemi. Ty zachovááš smlouvu a milosrdenství svým služebníkům, kteří chodí před tebou celým srdcem.

1Kn 8 24 Ty jsi zachoval svému služebníku, mému otci Davidovi, to, co jsi mu přislíbil. Vlastními ústy jsi přislíbil a vlastní rukou jsi to naplnil, jak je dnes zřejmé.

1Kn 8 25 Nyní, Hospodine, Bože Izraele, zachovej svému služebníku, mému otci Davidovi, to, co jsi mu přislíbil slovy: "Nebude přede mnou vyhlazen následník z tvého rodu, jenž bude sedět na izraelském trůnu, budou-li ovšem tvoji synové dbát na svou cestu, aby přede mnou chodili, jako jsi chodil přede mnou ty."

1Kn 8 26 Nyní tedy, Bože Izraele, nechť se prokáže spolehlivost tvého slova, které jsi promluvil ke svému služebníku, mému otci Davidovi.

1Kn 8 27 Ale může Bůh opravdu sídlit na zemi, když nebesa, ba ani nebesa nebes tě nemohou pojmout, natož tento dům, který jsem vybudoval?

1Kn 8 28 Hospodine, můj Bože, skloň se k modlitbě svého služebníka a k jeho prosbě o smilování a vyslyš lkání a modlitbu, kterou se tvůj služebník před tebou dnes modlí:

1Kn 8 29 Ať jsou tvé oči upřeny na tento dům v noci i ve dne, na místo, o kterém jsi řekl, že tam bude dlít tvé jméno. Vyslychej modlitbu, kterou se bude tvůj služebník modlit obrácen k tomuto místu.

1Kn 8 30 Vyslychej prosbu svého služebníka i Izraele, svého lidu, kterou se budou modlit obrácení k tomuto místu, vyslychej v místě svého přebývání, v nebesích, vyslychej a odpouštěj.

1Kn 8 31 Jestliže se někdo prohřeší proti svému bližnímu a ten by mu uložil, aby se zaklínal přísahou, a on by tu přísahu složil před tvým oltářem v tomto domě,

1Kn 8 32 ty sám v nebesích vyslyš, zasáhni a rozsud své služebníky; prohlás svévolníka za svévolného a odplat mu podle jeho cesty, a prohlás spravedlivého za spravedlivého a odměň jej podle jeho spravedlnosti.

1Kn 8 33 Bude-li poražen Izrael, tvůj lid, od nepřítele pro hřích proti tobě, ale navrátí se k tobě, vzdají chválu tvému jménu a budou se k tobě modlit a prosit o smilování v tomto domě,

1Kn 8 34 vyslyš v nebesích a odpust Izraeli, svému lidu, hřích a uveď je zpět do země, kterou jsi dal jejich otcům.

1Kn 8 35 Uzavrou-li se nebesa a nebude déšť pro hřích proti tobě, budou-li se modlit obrácení k tomuto místu a vzdávat chválu tvému jménu a odvrátí se od svých hříchů, protože jsi je pokoril,

1Kn 8 36 vyslyš v nebesích a odpust svým služebníkům a Izraeli, svému lidu, hřích; vždyť je vyučuješ dobré cestě, po níž by měli chodit, a dej déšť své zemi, kterou jsi dal svému lidu do dědictví.

1Kn 8 37 Bude-li v zemi hlad, bude-li mor, obilná rez či sněh, kobylinky nebo jiná havěť, bude-li ho v zemi jeho bran sužovat nepřítel či jakákoli rána a jakákoli nemoc,

1Kn 8 38 vyslyš každou modlitbu, každou prosbu, kterou bude mít kterýkoli člověk ze všeho tvého izraelského lidu, každý, kdo pozná ránu svého srdce a rozprostře své dlaně obrácen k tomuto domu.

1Kn 8 39 Vyslyš v nebesích, v sídle, kde přebýváš, a odpust, učin a odplat každému podle všech jeho cest, neboť znáš jeho srdce - vždyť ty sám jediný znáš srdce všech lidských synů -,

1Kn 8 40 aby se tě báli po všechny dny, kdy budou žít na půdě, kterou jsi dal našim otcům.

1Kn 8 41 Také přijde-li cizinec, který není z Izraele, tvého lidu, ze vzdálené země kvůli tvému jménu,

1Kn 8 42 neboť budou slyšet o tvém velkém jménu a o tvé mocné ruce a o tvé vztažené paži, přijde-li a bude se modlit obrácen k tomuto domu,

1Kn 8 43 vyslyš v nebesích, v sídle, kde přebýváš, a učin vše, oč k tobě ten cizinec bude volat, aby poznaly tvé jméno všechny národy země a bály se tě jako Izrael, tvůj lid, aby poznaly, že se tento dům, který jsem vybudoval, nazývá tvým jménem.

1Kn 8 44 Vytáhne-li tvůj lid do boje proti nepříteli po cestě, kterou jej pošleš, a budou-li se modlit k Hospodinu směrem k městu, které jsi vyvolil, a k domu, který jsem vybudoval tvému jménu,

1Kn 8 45 vyslyš v nebesích jejich modlitbu a prosbu a zjednej jim právo.

1Kn 8 46 Zhřeší-li proti tobě, neboť není člověka, který by nehřešil, a ty se na ně rozhněváš a vydáš je nepříteli, aby je zajali a jaté vedli do nepřátelské země, vzdálené nebo blízké,

1Kn 8 47 a oni si to v zemi, do níž byli jako zajatci odvedeni, vezmou k srdci, obrátí se a budou tě v zemi těch, kdo je zajali, prosit o smilování: "Zhřešili jsme, provinili jsme se, svévolně si vedli",

1Kn 8 48 navrátí-li se tedy k tobě celým srdcem a celou duší v zemi svých

nepřátel, kteří je odvedli do zajetí a budou se k tobě modlit směrem ke své zemi, kterou jsi
 dal jejich otcům, k městu, které jsi vyvolil, a k domu, který jsem vybudoval tvému jménu,
 1Kn 8 49 vyslyš v nebesích, v sídle, kde přebýváš, jejich modlitbu a prosbu a
 zjednej jim právo;
 1Kn 8 50 odpust' svému lidu, čím proti tobě zhřešili, i všechna jejich
 provinění, kterých se proti tobě dopustili. Dej jim najít slitování u těch, kdo je zajali; at'
 se nad nimi slítují.
 1Kn 8 51 vždyť jsou tvým lidem a tvým dědictvím, které jsi vyvedl z Egypta, z
 pece železné.
 1Kn 8 52 Necht' jsou tvé oči otevřené k prosbě tvého služebníka i k prosbě
 Izraele, tvého lidu, a slyš je, kdykoli budou k tobě volat.
 1Kn 8 53 Ty sám jsi je sobě oddělil za dědictví ze všech národů země, jak jsi
 prohlásil skrze svého služebníka Mojžíše, když jsi vyvedl naše otce z Egypta, Panovníku
 Hospodine.
 1Kn 8 54 Když Šalomoun dokončil svou modlitbu k Hospodinu, celou tuto modlitbu
 a prosbu o smilování, vstal od Hospodinova oltáře, kde klečel na kolenou s dlaněmi
 rozprostřenými k nebesům.
 1Kn 8 55 Pak vstoje udělil mocným hlasem požehnání celému shromáždění Izraele:
 1Kn 8 56 "Požehnan buď Hospodin, který podle svého slova dal odpočinutí
 Izraeli, svému lidu. Nezapadlo ani jedno ze všech dobrých slov, která mluvil skrze svého
 služebníka Mojžíše.
 1Kn 8 57 Kéž je Hospodin, náš Bůh, s námi, jako byl s našimi otci! Necht' nás
 neopouští a neodvrhne!
 1Kn 8 58 Necht' nakloní naše srdce k sobě, abychom chodili po všech jeho cestách
 a dodržovali jeho přikázání, nařízení a práva, která přikázal našim otcům.
 1Kn 8 59 A necht' jsou tato má slova, kterými jsem prosil o smilování před
 Hospodinem, blízká Hospodinu, našemu Bohu, ve dne i v noci, aby zjednával den co den právo
 svému služebníku i právo Izraeli, svému lidu,
 1Kn 8 60 aby poznaly všechny národy země, že Hospodin je Bůh; není žádný jiný.
 1Kn 8 61 Vaše srdce buď cele při Hospodinu, našem Bohu, abyste se řídili jeho
 nařízeními a dodržovali jeho přikázání tak jako dnes."
 1Kn 8 62 Král a s ním celý Izrael slavili před Hospodinem obětní hod.
 1Kn 8 63 Šalomoun obětoval Hospodinu v obět' pokojnou dvacet dva tisíce kusů
 skotu a sto dvacet tisíc kusů bravu. Tak zasvětili král a všichni Izraelci Hospodinův dům.
 1Kn 8 64 Onoho dne posvětil král střed nádvoří, které je před Hospodinovým
 domem, neboť tam přinesl obět' zápalnou, obětní dar a tučné díly pokojných obětí, protože
 bronzový oltář, který je před Hospodinem, byl příliš malý, než aby pojal zápalnou obět', obětní
 dar i tučné díly pokojných obětí.
 1Kn 8 65 v onen čas slavil Šalomoun a s ním celý Izrael slavnost, velké
 shromáždění před Hospodinem, naším Bohem, od cesty do Chamátu až k Egyptskému potoku; trvala
 sedm dní a dalších sedm dní, celkem čtrnáct dní.
 1Kn 8 66 osmého dne propustil lid a oni dobrořečili králi a šli do svých stanů
 radostně a s dobrou myslí pro všechno, co dobrého učinil Hospodin svému služebníku Davidovi a
 Izraeli, svému lidu.
 1Kn 9 1 Když Šalomoun dokončil budování Hospodinova domu i královského domu a
 všeho, co si s takovým zaujetím přál vykonat,
 1Kn 9 2 ukázal se Hospodin Šalomounovi podruhé, jako se mu ukázal v Gibeónu.
 1Kn 9 3 Hospodin mu řekl: "Vyslyšel jsem tvou modlitbu a tvou prosbu, s kterou
 ses na mne obrátil. Oddělil jsem jako svatý tento dům, který jsi vybudoval, a dal jsem tam
 spočinout svému jménu navěky. Mé oči i mé srdce tam budou po všechny dny.
 1Kn 9 4 A co se tebe týče, budeš-li chodit přede mnou v bezúhonnosti srdce a
 přímosti, jako chodil tvůj otec David, jednat podle všeho, co jsem ti přikázal, dodržovat má
 nařízení a práva,
 1Kn 9 5 upevním trůn tvého království nad Izraelem navěky, jak jsem přislíbil
 tvému otci Davidovi, že nebude z izraelského trůnu vyhlazen následník z tvého rodu.
 1Kn 9 6 Jestliže se ode mne odvrátíte vy a vaši synové a nebudete dodržovat má
 přikázání a má nařízení, která jsem vám vydal, a půjdete sloužit jiným bohům a klanět se jim,
 1Kn 9 7 vyhladím Izraele z povrchu země, kterou jsem jim dal, a zřeknu se
 domu, který jsem oddělil jako svatý pro své jméno. Izrael se stane pořekadlem a předmětem
 výsměchu mezi všemi národy.
 1Kn 9 8 Nad tímto domem, ačkoli byl nejvyšší ze všech, ustrne a usykne každý
 kolemjdoucí. Bude se říkat: "Proč Hospodin takto naložil s touto zemí a s tímto domem?"
 1Kn 9 9 A bude se odpovídat: "Protože opustili Hospodina, svého Boha, který
 vyvedl jejich otce z egyptské země, a chytili se jiných bohů, klaněli se jim a sloužili jim.
 Proto na ně Hospodin uvedl všechno toto zlo."
 1Kn 9 10 Po uplynutí dvaceti let, během nichž Šalomoun stavěl oba domy, dům
 Hospodinův a dům královský,
 1Kn 9 11 a týrský král Chíram podporoval Šalomouna cedrovým a cypřišovým dřevem
 a zlatem podle každého jeho přání, tehdy dal král Šalomoun Chíramovi dvacet měst v zemi
 galilejské.
 1Kn 9 12 Chíram vyjel z Týru, aby se podíval na města, která mu Šalomoun dal,
 ale nezamlouvala se mu.

1Kn 9 13 Řekl tedy: "Cos mi to dal za města, můj bratře!" A nazval je zemí Kabúl. Tak se nazývá až dodnes.

1Kn 9 14 Chíram totiž poslal králi sto dvacet talentů zlata.

1Kn 9 15 Důvodem nucených prací, které král Šalomoun ukládal, bylo, aby budoval Hospodinův dům a dům svůj, Miló a jeruzalémské hradby, Chasór, Megido a Gezer.

1Kn 9 16 Farao, egyptský král, předtím vytáhl, dobyl Gezer a vypálil jej.

Kenaance, kteří v městě bydleli, pobil a město dal věnem své dceři, ženě Šalomounově.

1Kn 9 17 Šalomoun vystavěl Gezer a Dolní Bét-chorón

1Kn 9 18 v zemi a Baalat a Tadmór v poušti,

1Kn 9 19 všechna města pro sklady, které Šalomoun měl, města pro vozbu a města pro koně a vše, co s tak velkým zaujetím budoval v Jeruzalémě i na Libanónu a v celé zemi, v níž vládl.

1Kn 9 20 Všechn lid, který zbyl z Emorejců, Chetejců, Perizejců, Chivejců a Jebúsejců, kteří nebyli z Izraele,

1Kn 9 21 totiž jejich syny, kteří po nich v zemi zbyli, které Izraelci nedokázali vyhubit jako klaté, podrobil Šalomoun otrockým nuceným pracím, a tak je tomu až dodnes.

1Kn 9 22 Z Izraelců však Šalomoun neudělal otrokem nikoho; ti byli bojovníky, jeho služebníky, velitelé, tvořili osádku jeho válečných vozů a byli velitelé jeho vozby a jízdy.

1Kn 9 23 Správců představených nad pracemi pro Šalomouna bylo pět set padesát: ti panovali nad lidem konajícím tu práci.

1Kn 9 24 Tehdy, když faraónova dcera odešla z Města Davidova do svého domu, který jí Šalomoun vystavěl, začal stavět Miló.

1Kn 9 25 Třikrát za rok obětoval Šalomoun oběti zápalné a pokojné na oltáři, který vybudoval Hospodinu, a pálił na něm před Hospodinem kadidlo, když dům dokončil.

1Kn 9 26 Král Šalomoun dal také udělat lodě v Esjón-geberu, který je blízko Elótu na břehu Rákosového moře v edómské zemi.

1Kn 9 27 Na ty lodě poslal Chíram své služebníky, lodníky znalé moře, aby byli se služebníky Šalomounovými.

1Kn 9 28 Doplnili do Ofíru a přivezli odtamtud králi Šalomounovi čtyři sta dvacet talentů zlata.

1Kn 10 1 I královna ze Sáby uslyšela zprávu o tom, co Šalomoun vykonal pro Hospodino jméno, a přijela ho vyzkoušet hádankami.

1Kn 10 2 Přijela do Jeruzaléma s velmi okázalým doprovodem, s velbloudy nesoucími balzámy, velké množství zlata a drahokamy. Přišla k Šalomounovi a mluvila s ním o všem, co měla na srdci.

1Kn 10 3 Šalomoun jí zodpověděl všechny její otázky; ani jedna otázka nebyla pro krále tak tajemná, že by jí nezodpověděl.

1Kn 10 4 Když královna ze Sáby viděla všechnu Šalomounovu moudrost a dům, který vybudoval,

1Kn 10 5 i jídlo na jeho stole, zasedání jeho hodnostářů, pohotovost jeho služebnictva a jejich oděvy, jeho číšníky i jeho zápalnou oběť, kterou přinášel v Hospodinově domě, zůstala bez dechu.

1Kn 10 6 Řekla králi: "Co jsem slyšela ve své zemi o tvém podnikání i o tvé moudrosti, je pravda.

1Kn 10 7 Nevěřila jsem těm slovům, dokud jsem nepřišla a nespatriła to na vlastní oči. A to mi nebyla sdělena ani polovina. Překonal jsi moudrosti a blahobytem pověst, kterou jsem slyšela.

1Kn 10 8 Blaze tvým mužům, blaze těmto tvým služebníkům, kteří jsou ustavičně v tvých službách a naslouchají tvé moudrosti.

1Kn 10 9 Požehnán buď Hospodin, tvůj Bůh, který si tě oblíbil a dosadil tě na izraelský trůn. Protože si Hospodin zamiloval Izraele navěky, ustanovil tě králem, abys zjednával právo a spravedlnost."

1Kn 10 10 Pak dala králi sto dvacet talentů zlata, velmi mnoho balzámu a drahokamy. Už nikdy nebylo přivezeno tolik takového balzámu, jaký dala královna ze Sáby králi Šalomounovi.

1Kn 10 11 Také Chíramovy lodě, které dopravovaly z Ofíru zlato, přivezly z Ofíru velmi mnoho almučímového dřeva a drahokamy.

1Kn 10 12 Z almučímového dřeva dal král udělat zábradlí pro dům Hospodinův i pro dům královský a citary a harfy pro zpěváky. Takové almučímové dřevo už víckrát nebylo dovezeno a dodnes se nevidí.

1Kn 10 13 Král Šalomoun splnil královně ze Sáby každé přání, jež vyslovila. Navíc jí dal dary hodné krále Šalomouna. Pak se odebrala i se svými služebníky do své země.

1Kn 10 14 Váha zlata, které bylo přiváženo Šalomounovi za jeden rok, činila šest set šedesát šest talentů,

1Kn 10 15 mimo zlato od kupců a ze zisku obchodníků i od všech králů západua místodržitelů země.

1Kn 10 16 Král Šalomoun dal udělat dvě stě pavéz z tepaného zlata; na jednu pavézu vynaložil šest set šekelů zlata.

1Kn 10 17 Dále dal udělat tři sta štítů z tepaného zlata; na jeden štít vynaložil tři hřivny zlata. Král je pak dal uložit do domu Libanónského lesa.

1Kn 10 18 Král dal také udělat veliký trůn ze slonoviny a obložil jej ryzím zlatem.

1Kn 10 19 Trůn měl šest stupňů, vzadu nahoře byl zaoblen, po obou stranách sedadla měl opěradla a vedle opěradel stáli dva lvi.

1Kn 10 20 Na šesti stupních tam stálo z obou stran dvanáct lvů. Nic takového nebylo zhotoveno v žádném království.

1Kn 10 21 Všechny nádoby, ze kterých král Šalomoun pil, byly zlaté a všechny předměty domu Libanónského lesa byly potaženy lístkovým zlatem; nic nebylo ze stříbra, to v Šalomounově době nemělo cenu.

1Kn 10 22 Král měl na moři zámořské loďstvo spolu s loděmi Chíramovými. Jednou za tři roky zámořské loďstvo přijíždělo a přiváželo zlato a stříbro, slonovinu, opice a pávy.

1Kn 10 23 Král Šalomoun převýšil všechny krále země bohatstvím i moudrostí.

1Kn 10 24 Celá země vyhledávala Šalomouna, aby slyšela jeho moudrost, kterou mu Bůh vložil do srdce.

1Kn 10 25 Každý přinášel svůj dar: předměty stříbrné i zlaté, pláště, zbroj, balzámy, koně, mezky, a to rok co rok.

1Kn 10 26 Tak Šalomoun nashromáždil vozy a jezdecké koně; měl tisíc čtyři sta vozů a dvanáct tisíc jezdeckých koní. Rozmístil je ve městech pro vozbu a u sebe v Jeruzalémě.

1Kn 10 27 Král měl v Jeruzalémě stříbra jako kamení a cedrů jako planých fíků, jakých roste mnoho v Přímořské nížině.

1Kn 10 28 Koně, které měl Šalomoun, přicházeli z Egypta. Karavany králových překupníků kupovaly stáda koní za pevnou cenu.

1Kn 10 29 Vůz se vyvážel z Egypta za šest set šekelů stříbra a kůň za sto padesát. Jejich prostřednictvím se vyváželi všem králům chetejským a aramejským.

1Kn 11 1 Král Šalomoun si zamiloval mnoho žen cizinek, faraónovu dceru, Moábky, Amónky, Edómky, Sidónanky a Chetejky.

1Kn 11 2 z těch pronárodů, o nichž Hospodin Izraelcům řekl: "Nebudete vcházet k nim a oni nebudou vcházet k vám. Jistě by naklonili vaše srdce ke svým bohům." Šalomoun k nim přilnul velkou láskou.

1Kn 11 3 Měl mnoho žen: sedm set kněžen a tři sta ženin. Jeho ženy odklonily jeho srdce.

1Kn 11 4 Když nadešel Šalomounovi čas stáří, jeho ženy odklonily jeho srdce k jiným bohům, takže jeho srdce nebylo celé při Hospodinu, jeho Bohu, jako bylo srdce jeho otce Davida.

1Kn 11 5 Šalomoun chodil za božstvem Sidónanů Aštoretou a za ohyzdnou modlou Amónců Milkómem.

1Kn 11 6 Tak se Šalomoun dopouštěl toho, co je zlé v Hospodinových očích, a neoddal se celé Hospodinu jako jeho otec David.

1Kn 11 7 Tehdy Šalomoun vystavěl posvátné návrší Kemóšovi, ohyzdné modle Moábců, na hoře, která je naproti Jeruzalému, a Molekovi, ohyzdné modle Amónovců.

1Kn 11 8 Totéž udělal pro všechny své ženy cizinky, které pálily kadidlo a obětovaly svým bohům.

1Kn 11 9 Hospodin se na Šalomouna rozhněval, že se srdcem odklonil od Hospodina, Boha Izraele, jenž se mu dvakrát ukázal.

1Kn 11 10 a výslovně mu zakázal chodit za jinými bohy. Ale on nedbal na to, co Hospodin přikázal.

1Kn 11 11 Hospodin tedy řekl Šalomounovi: "Protože to s tebou dopadlo tak, že nedodržíš mou smlouvu a má nařízení, která jsem ti přikázal, zcela jistě odtrhnu království od tebe a dám je tvému služebníku.

1Kn 11 12 Avšak za tvého života to neučiním kvůli tvému otci Davidovi. Odtrhnu je až z ruky tvého syna.

1Kn 11 13 Celé království však přece neodtrhnu, jeden kmen dám tvému synu kvůli svému služebníku Davidovi a kvůli Jeruzalému, který jsem vyvolil."

1Kn 11 14 Hospodin vzbudil Šalomounovi protivníka v Edómci Hadadovi. Byl z edómského královského rodu.

1Kn 11 15 Když totiž David byl v Edómu a Jóab, velitel vojska, vytáhl, aby pohřbil padlé, vybil v Edómu všechny mužského pohlaví.

1Kn 11 16 Jóab a celý Izrael tam byli usazeni šest měsíců, dokud v Edómu nebyli vyhlazeni všichni mužského pohlaví.

1Kn 11 17 Hadad však uprchl a s ním někteří edómští muži ze služebnictva jeho otce a přišli do Egypta. Hadad byl tenkrát příliš mladý.

1Kn 11 18 Odešli z Midjánu a přišli do Páranu. Z Páranu s sebou vzali muže a přišli do Egypta k faraónovi, králi egyptskému. Farao mu dal dům, zaručil mu pokrm a dal mu i zemi.

1Kn 11 19 Hadad získal velkou přízeň v očích faraónových, takže mu dal za ženu sestru své manželky, sestru vznešené paní Tachpenésy.

1Kn 11 20 Sestra Tachpenésy mu porodila syna Genubata a Tachpenés ho po odstavení vychovávala přímo ve faraónově domě. Tak byl Genubat ve faraónově domě mezi faraónovými syny.

1Kn 11 21 v Egyptě Hadad uslyšel, že David ulehł ke svým otcům a že zemřel i velitel vojska Jóab. Proto Hadad řekl faraónovi: "Propust' mne, rád bych šel do své země."

1Kn 11 22 Farao mu řekl: "Co ti u mne chybí, že chceš jít do své země?" Odvětil:

"Nic. Jenom mě propustť!"

1Kn 11 23 Bůh vzbudil Šalomounovi též protivníka v Rezónovi, synu Eljádovu, který uprchl svému pánu Hadad-ezerovi, králi Soby.

1Kn 11 24 Shromáždil kolem sebe muže a stal se velitelem hordy, když je David začal vybíjet. Odešli do Damašku; tam se usídlili a v Damašku kralovali.

1Kn 11 25 Byl protivníkem Izraele po všechny Šalomounovy dny, spolu s tím zlem, které představoval Hadad. Zprotivil si Izraele, když kraloval nad Aramem.

1Kn 11 26 Také Jarobeám, syn Nebatův, služebník Šalomounův, Efratejec ze Seredy, jehož matka jménem Serúa byla vdovou, pozdvihl ruku proti králi.

1Kn 11 27 A důvod, proč pozdvihl ruku proti králi, je tento: Šalomoun vystavěl Miló a uzavřel trhlinu města svého otce Davida.

1Kn 11 28 Ten muž Jarobeám byl udatný bohatýr. Když Šalomoun mladíka uviděl, jak koná své dílo, ustanovil ho nad veškerou pracovní povinností domu Josefova.

1Kn 11 29 v onen čas vyšel jednou Jarobeám z Jeruzaléma. Cestou ho potkal prorok Achijáš Šíloský, zahalený do nového pláště. Byli na poli sami.

1Kn 11 30 Achijáš uchopil nový plášť, který měl na sobě, roztrhal jej na dvanáct kusů

1Kn 11 31 a řekl Jarobeámovi: "Vezmi si deset kusů! Toto praví Hospodin, Bůh Izraele: "Hle, já odtrhnu království z ruky Šalomounovy a tobě dám deset kmenů.

1Kn 11 32 Jemu zbude jeden kmen ze všech izraelských kmenů kvůli mému služebníkovi Davidovi a kvůli Jeruzalému, městu, které jsem vyvolil.

1Kn 11 33 To proto, že mě opustili, klaněli se Aštoretě, božstvu Sidónanů, Kemóšovi, božstvu Moábců, a Milkómovi, božstvu Amónovců. Nechodili po mých cestách, neřídili se tím, co je správné v mých očích, mými nařízeními a právními ustanoveními jeho otec David.

1Kn 11 34 Ale celé království mu z ruky nevezmu, neboť jsem ho ustanovil vladykou na celý život kvůli svému služebníkovi Davidovi, jehož jsem vyvolil a který mé příkazy a má nařízení dodržoval.

1Kn 11 35 Vezmu království z ruky jeho syna a dám je tobě, totiž deset kmenů.

1Kn 11 36 Jeho synu dám jeden kmen, tak, aby mému služebníkovi Davidovi zůstalo planoucí světlo po všechny dny přede mnou v Jeruzalémě, v městě, které jsem si vyvolil, abych tam dal spočinout svému jménu.

1Kn 11 37 Tebe si však vezmu, abys kraloval nade vším, po čem tvá duše touží. Ty budeš králem nad Izraelem.

1Kn 11 38 Budeš-li poslušný ve všem, co ti přikážu, a budeš-li chodit po mých cestách a řídit se tím, co je správné v mých očích, a dodržovat má nařízení a má přikázání, jak to činil můj služebník David, budu s tebou a vybuduji ti trvalý dům, jako jsem vybudoval Davidovi, a dám ti Izraele.

1Kn 11 39 Pokořím tím Davidovo potomstvo, ale ne pro všechny dny.""

1Kn 11 40 Šalomoun usiloval Jarobeáma usmrtit. Proto Jarobeám uprchl do Egypta k egyptskému králi Šíšakovi a zůstal v Egyptě až do Šalomounovy smrti.

1Kn 11 41 O ostatních příbězích Šalomounových, o všem, co konal, i o jeho moudrosti se píše, jak známo, v knize příběhů Šalomounových.

1Kn 11 42 Šalomoun kraloval v Jeruzalémě nad celým Izraelem čtyřicet let.

1Kn 11 43 I ulehł Šalomoun ke svým otcům a byl pohřben v městě svého otce Davida. Po něm se stal králem jeho syn Rechabeám.

1Kn 12 1 Rechabeám se odebral do Šekemu. Do Šekemu totiž přišel celý Izrael, aby ho ustanovil králem.

1Kn 12 2 Jarobeám, syn Nebatův, se o tom doslechl, když byl ještě v Egyptě, kam uprchl před králem Šalomounem; Jarobeám se totiž usadil v Egyptě.

1Kn 12 3 Poslali pro něj a povolali ho zpět. Jarobeám přišel s celým shromážděním Izraele a promluvili k Rechabeámovi:

1Kn 12 4 "Tvůj otec nás sevřel tvrdým jhem. Ulehči nám nyní tvrdou službu svého otce a těžké jho, které na nás vložil, a my ti budeme sloužit."

1Kn 12 5 Rechabeám jim řekl: "Jděte a po třech dnech se opět ke mně vraťte." A lid se rozešel.

1Kn 12 6 Král Rechabeám se radil se starci, kteří byli ve službách jeho otce Šalomouna, dokud ještě žil. Ptal se: "Jak vy radíte? Co mám tomuto lidu odpovědět?"

1Kn 12 7 Promluvili k němu takto: "Jestliže se dnes tomuto lidu projevíš jako služebník a posloužíš jim, jestliže jim vyhovíš a dáš jim laskavou odpověď, budou po všechny dny tvými služebníky."

1Kn 12 8 On však nedbal rady starců, kterou mu dávali, a radil se s mladíky, kteří s ním vyrostli a teď byli v jeho službách.

1Kn 12 9 Těch se zeptal: "Co radíte vy? Jak máme odpovědět tomuto lidu, který mi řekl: "Ulehči nám jho, které na nás vložil tvůj otec"?"

1Kn 12 10 Mladíci, kteří s ním vyrostli, promluvili k němu takto: "Toto řekni tomuto lidu, který k tobě promluvil slovy: "Tvůj otec nás obtížil jhem, ty však nám je ulehči." Promluv k nim takto: "Můj malík je tlustší než bedra mého otce.

1Kn 12 11 Tak tedy můj otec na vás vložil těžké jho? Já k vašemu jhu ještě přidám. Můj otec vás trestal bičí, já vás však budu trestat důtkami!"

1Kn 12 12 Třetího dne přišel Jarobeám a všechnen lid k Rechabeámovi, jak král nařídil: "Třetího dne se ke mně navraťte."

1Kn 12 13 Král lidu odpověděl tvrdě a nedbal rady, kterou mu dali starci.

1Kn 12 14 Promluvil k nim podle rady mladíků: "Můj otec vás obtížil jhem, já k vašemu jhu ještě přidám. Můj otec vás trestal bičí, já vás však budu trestat důtkami."

1Kn 12 15 Král lid nevyslyšel, neboť to bylo řízení Hospodinovo. Tak se splnilo slovo, které Hospodin ohlásil Jarobeámovi, synu Nebatovu, skrze Achijáše Šíloského.

1Kn 12 16 Když celý Izrael uviděl, že je král nevyslyšel, dal lid králi tuto odpověď: "Jaký podíl máme v Davidovi? Nemáme dědictví v synu Jišajovu. Ke svým stanům, Izraeli! Nyní pohleď na svůj dům, Davide!" A Izrael se rozešel ke svým stanům.

1Kn 12 17 Proto Rechabeám kraloval pouze nad Izraelci usedlými v judských městech.

1Kn 12 18 Král Rechabeám vyslal Adoráma, který byl nad nucenými pracemi, ale celý Izrael ho ukamenoval k smrti. Král Rechabeám byl nucen skočit do vozu a utéci do Jeruzaléma.

1Kn 12 19 Tak se vzbouřil Izrael proti domu Davidovu, a to trvá dodnes.

1Kn 12 20 Když se celý Izrael doslechl, že se Jarobeám navrátil, poslali pro něj a povolali ho do pospolitosti a ustanovili ho za krále nad celým Izraelem. Při domě Davidově nezůstal nikdo kromě kmene Judova.

1Kn 12 21 Když přišel Rechabeám do Jeruzaléma, shromáždil celý dům Judův a kmen Benjamínův, sto osmdesát tisíc vybraných bojovníků, aby bojovali s domem izraelským a vrátili království Rechabeámovi, synu Šalomounovu.

1Kn 12 22 I stalo se slovo Boží k Šemajášovi, muži Božímu:

1Kn 12 23 "Řekni judskému králi Rechabeámovi, synu Šalomounovu, a celému domu Judovu a Benjamínovi i zbytku lidu:

1Kn 12 24 Toto praví Hospodin: "Netáhněte a nebojujte proti svým bratrům Izraelcům. Každý ať se vrátí do svého domu, neboť se to stalo z mé vůle." Uposlechl tedy Hospodinova slova a vrátili se zpět, jak Hospodin nařídil.

1Kn 12 25 Jarobeám vystavěl šekem v Efrajimském pohoří a usadil se v něm. Odtud vyšel a vystavěl Penúel.

1Kn 12 26 Pak si Jarobeám v srdci řekl: "Nyní by se mohlo království navrátit k Davidovu domu.

1Kn 12 27 kdyby tento lid chodil slavit obětní hody do Hospodinova domu v Jeruzalémě, obrátilo by se srdce tohoto lidu k jejich pánu, judskému králi Rechabeámovi. Mne by zabili a vrátili by se k judskému králi Rechabeámovi".

1Kn 12 28 Král se poradil a dal udělat dva zlaté býčky a řekl lidu: "Už jste se dost nachodili do Jeruzaléma. Zde jsou tvoji bohové, Izraeli, kteří tě vyvedli z egyptské země!"

1Kn 12 29 Jednoho býčka postavil v Bét-elu a druhého dal do Danu.

1Kn 12 30 To svádělo lid k hříchu. Lid chodil za jedním z nich až do Danu.

1Kn 12 31 Jarobeám udělal též domy na posvátných návrších a nadělal ze spodiny lidu kněze, kteří nepocházeli z Léviůvců.

1Kn 12 32 V osmém měsíci, patnáctého dne toho měsíce, zavedl Jarobeám svátek, podobný svátku v Judsku, a vystoupil k oltáři. Tak si počínal v Bét-elu: obětoval býčkům, které dal udělat, a ustanovil v Bét-elu kněze posvátných návrší, která nadělal.

1Kn 12 33 Vystoupil k oltáři, který dal udělat v Bét-elu, patnáctý den osmého měsíce, toho měsíce, v kterém si usmyslel zavést svátek pro Izraelce; vystoupil k oltáři pálit kadidlo.

1Kn 13 1 Když Jarobeám stanul u oltáře, aby páli kadidlo, přišel do Bét-elu z Judska muž Boží s Hospodinovým slovem.

1Kn 13 2 Volal proti oltáři na Hospodinův pokyn: "Oltáři, oltáři, toto praví Hospodin: "Hle, Davidovu domu se narodí syn jménem Jóšijáš. Ten bude na tobě obětovat kněze posvátných návrší, kteří na tobě páli kadidlo. Budou se na tobě spalovat i lidské kosti.""

1Kn 13 3 Téhož dne dal i věštecké znamení: "Toto je věštecké znamení, které ohlásil Hospodin: Hle, oltář se roztrhne a popel z obětí, který je na něm, se rozsype."

1Kn 13 4 Když uslyšel král Jarobeám slovo muže Božího, které zvolal proti oltáři v Bét-elu, vztáhl od oltáře svou ruku a poručil: "Chopte se ho!" Ale ruka, kterou proti němu vztáhl, strnula, takže ji nemohl přitáhnout k sobě zpět.

1Kn 13 5 Oltář se roztrhl a popel z obětí se z oltáře rozsypal podle věšteckého znamení, které muž Boží učinil na Hospodinův pokyn.

1Kn 13 6 Král se na muže Božího obrátil se slovy: "Prosím, pros Hospodina, svého Boha, o shovívavost a modli se za mne, abych mohl přitáhnout ruku k sobě zpět." Muž Boží prosil Hospodina o shovívavost a král přitáhl ruku k sobě zpět a byla zase jako dřív.

1Kn 13 7 Král k muži Božímu promluvil: "Poď se mnou do domu, posilní se a dám ti dar."

1Kn 13 8 Muž Boží králi odvětil: "I kdybys mi dal polovinu svého domu, nepůjdu s tebou. Na tomto místě nebudu jíst chléb ani pít vodu,

1Kn 13 9 neboť tak mi přikázal Hospodin svým slovem: "Nebudeš jíst chléb ani pít vodu a nevrátíš se zpět cestou, kterou jsi šel.""

1Kn 13 10 Muž Boží pak odešel jinou cestou a nevracel se cestou, po níž do Bét-elu přišel.

1Kn 13 11 V Bét-elu bydlel jeden starý prorok. Jeho synové přišli a vyprávěli mu o všech činech, které toho dne vykonal muž Boží v Bét-elu. Vyprávěli svému otci i o tom, co promluvil ke králi.

1Kn 13 12 Nato se jich otec zeptal: "Kterou cestou odešel?" Jeho synové viděli,

kudy muž Boží, který přišel z Judska, odešel.

1Kn 13 13 Poručil tedy synům: "Osedlejte mi osla!" Osedlali mu osla, on na něj nasedl

1Kn 13 14 a jel za mužem Božím. Našel jej, jak sedí pod posvátným stromem. Řekl mu: "Ty jsi ten muž Boží, který přišel z Judska?" Odpověděl: "Jsem."

1Kn 13 15 Nato mu řekl: "Pojd se mnou do domu a pojez chléb."

1Kn 13 16 Muž Boží pravil: "Nemohu se s tebou vrátit, nepůjdu s tebou. Na tomto místě nebudu jíst chléb ani s tebou pít vodu,

1Kn 13 17 neboť tak mi nařídil Hospodin svým slovem: "Nebudeš tam jíst chléb ani pít vodu ani se nevrátíš cestou, po níž jsi šel.""

1Kn 13 18 On mu však řekl: "I já jsem prorok jako ty. Na Hospodinův pokyn ke mně promluvil anděl: "Přiveď ho s sebou zpátky do svého domu, ať pojí chléb a napije se vody.""

Tak ho obelhal.

1Kn 13 19 I vrátil se s ním, jedl chléb v jeho domě a pil vodu.

1Kn 13 20 Když ještě seděli za stolem, stalo se slovo Hospodinovo k proroku, který ho přivedl zpět.

1Kn 13 21 Zvolal na muže Božího, který přišel z Judska: "Toto praví Hospodin: "Poněvadž ses vzepřel rozkazu Hospodinovu a nedodržel jsi příkaz, který ti dal Hospodin, tvůj Bůh,

1Kn 13 22 ale vrátil ses a jedls chléb a pils vodu na místě, o němž ti řekl: Nebudeš tam jíst chléb ani pít vodu, nedostane se tvé mrtvé tělo do hrobu tvých otců.""

1Kn 13 23 Když prorok, kterého přivedl zpět, pojedl a napil se, osedlal mu osla

1Kn 13 24 a on odejel. Na cestě ho přepadl lev a usmrtil ho. Jeho mrtvola ležela na cestě a vedle ní stál osel; i lev stál vedle mrtvol.

1Kn 13 25 Tu šli kolem nějáci muži a viděli na cestě ležící mrtvolu i lva stojícího vedle té mrtvol. Přišli do města, v němž bydlel ten starý prorok, a vykládali o tom.

1Kn 13 26 Když to uslyšel prorok, který ho přivedl z cesty zpět, řekl: "To je muž Boží, který se vzepřel Hospodinovu rozkazu. Hospodin jej vydal lvu a ten ho roztrhal a usmrtil podle slova, které k němu Hospodin promluvil."

1Kn 13 27 Pak rozkázal svým synům: "Osedlejte mi osla!" Osedlali mu ho.

1Kn 13 28 Odejel a nalezl mrtvolu ležící na cestě; vedle mrtvol stál osel i lev. Lev nesežral mrtvolu ani neroztrhal osla.

1Kn 13 29 Prorok zvedl mrtvolu muže Božího, naložil ji na osla a vezl ji zpět. Ten starý prorok přišel do města, nařikal nad ním a pohřbil ho.

1Kn 13 30 Jeho mrtvé tělo uložil do svého hrobu a nařikali nad ním: "Běda, můj bratře!"

1Kn 13 31 Po pohřbu řekl svým synům: "Až umřu, pochovejte mě do hrobu, v němž je pohřben muž Boží. Vedle jeho kostí uložte i mé kosti.

1Kn 13 32 Jistě se stane to, co na Hospodinův pokyn volal proti oltáři v Bét-elu i proti všem domům na posvátných návrších v samařských městech."

1Kn 13 33 Ani po této události se Jarobeám neodvrátil od své zlé cesty, ale dál dělal kněze posvátných návrší ze spodiny lidu. Kdo chtěl, toho pověřil, aby byl knězem posvátných návrší.

1Kn 13 34 Touto věcí se Jarobeámův dům prohřešil, a proto musel být zničen a vyhlazen z povrchu země.

1Kn 14 1 V té době onemocněl Abijáš, syn Jarobeámův.

1Kn 14 2 I řekl Jarobeám své ženě: "Vstaň, přestroj se, aby se nepoznalo, že jsi žena Jarobeáмова, a jdi do Šíla. Tam je prorok Achijáš, který mi ohlásil, že budu nad tímto lidem králem.

1Kn 14 3 Vezmi s sebou deset chlebů, ale rozdrobených, a lahviici medu a jdi k němu. On ti oznámí, co se s chlapcem stane."

1Kn 14 4 Jarobeáмова žena tak učinila. Vydala se na cestu do Šíla a vstoupila do Achijášova domu. Achijáš už neviděl, jeho oči byly zastřeny stářím.

1Kn 14 5 Ale Hospodin Achijášovi řekl: "Hle, přišla žena Jarobeáмова dotázat se tě na slovo o svém synu, který je nemocen. Promluvíš k ní tak a tak. Až přijde, bude se vydávat za někoho jiného."

1Kn 14 6 Sotvaže Achijáš uslyšel její kroky, když vcházela do dveří, řekl: "Vstup, ženo Jarobeáмова! Proč se vydáváš za někoho jiného? Jsem k tobě poslán s tvrdým slovem.

1Kn 14 7 Jdi, řekni Jarobeámovi: Toto praví Hospodin, Bůh Izraele: "Vyvýšil jsem tě zprostředka lidu a učinil jsem tě vévodou nad Izraelem, svým lidem,

1Kn 14 8 odtrhl jsem království od domu Davidova a dal jsem je tobě. Ty však nejsi jako můj služebník David, který dodržoval má přikázání a následoval mě celým svým srdcem, takže konal jen to, co je správné v mých očích.

1Kn 14 9 Ty sis počínal hůře než všichni, kdo byli před tebou. Odešels a udělal sis jiné bohy, slité modly, a tak jsi mě urážel. Obrátil ses ke mně zády.

1Kn 14 10 Proto uvedu na Jarobeámův dům zlo. Vyhladím Jarobeámovi toho, jenž močí na stěnu, a v Izraeli zajatého i zanechaného. Vymetu Jarobeámův dům tak dokonale, jako se vymetá mrva.

1Kn 14 11 Kdo zemře Jarobeámovi v městě, toho sežerou psi, kdo zemře na poli, toho sežere nebeské ptactvo." Tak promluvil Hospodin.

1Kn 14 12 Ty však vstaň a jdi domů. Až tvá noha vstoupí do města, dítě zemře.
 1Kn 14 13 Všechn Izrael bude nad ním naříkat a pohřbí je. Jen ono samotné z Jarobeáмова rodu přijde do hrobu, protože z Jarobeáмова domu jen na něm našel Hospodin, Bůh Izraele, něco dobrého.
 1Kn 14 14 Hospodin vzbudí proti Izraeli krále, který Jarobeámov dům vyhladí. Ještě dnes! Co říkám - hned teď!
 1Kn 14 15 Hospodin bude bít Izraele, takže se bude klátit jako rákosí ve vodě, vyrve Izraele z dobré země, kterou dal jejich otcům, a rozptýlí je až za Řeku, protože si dělali posvátné kůly a Hospodina uráželi.
 1Kn 14 16 Vydá Izraele pro Jarobeámovy hříchy, jichž se dopouštěl a jimiž svedl Izraele k hříchu."
 1Kn 14 17 Jarobeáмова žena se vydala na cestu a přišla do Tirsy. Sotva vstoupila na práh domu, chlapec zemřel.
 1Kn 14 18 Pohřbili ho a všechny Izrael nad ním naříkal, podle slova, které ohlásil Hospodin skrze svého služebníka, proroka Achijáše.
 1Kn 14 19 O ostatních příbězích Jarobeámových, jak válčil a kraloval, se píše v knize letopisů králů izraelských.
 1Kn 14 20 Jarobeám kraloval po dobu dvaceti dvou let. I ulehł ke svým otcům. Po něm se stal králem jeho syn Nádab.
 1Kn 14 21 Rechabeám, syn Šalomounův, kraloval v Judsku. Bylo mu jedenačtyřicet let, když začal kralovat, a kraloval sedmáct let v Jeruzalémě, v městě, které vyvolil Hospodin ze všech izraelských kmenů, aby tam spočinulo jeho jméno. Jeho matka se jmenovala Naama; byla to Amónka.
 1Kn 14 22 Juda činil to, co je zlé v Hospodinových očích; popouzeli ho k žárlivosti svými hříchy, jichž se dopouštěli ještě víc než jejich otcové.
 1Kn 14 23 Na každém vysokém pahorku a pod každým zeleným stromem si stavěli i oni posvátná návrší, posvátné sloupy a kůly.
 1Kn 14 24 v zemi bylo také pňno modlářského smilstva; páchali je podle všelijakých ohavností těch pronárodů, které Hospodin před Izraelci vyhnal.
 1Kn 14 25 V pátém roce vlády krále Rechabeáma vytáhl Šíšak, král egyptský, proti Jeruzalému.
 1Kn 14 26 Pobral poklady domu Hospodinova i poklady domu královského; pobral všechno. Pobral i všechny zlaté štíty, které pořídil Šalomoun.
 1Kn 14 27 Místo nich pořídil král Rechabeám štíty bronzové a svěřil je velitelům běžců, kteří střežili vchod do královského domu.
 1Kn 14 28 Kdykoli král vcházel do Hospodinova domu, běžci je přinášeli a zase odnášeli do místnosti pro běžce.
 1Kn 14 29 O ostatních příbězích Rechabeámových, o všem, co konal, se píše, jak známo, v knize letopisů králů judských.
 1Kn 14 30 Válka mezi Rechabeámem a Jarobeámem trvala po všechna ta léta.
 1Kn 14 31 I ulehł Rechabeám ke svým otcům a byl pohřben vedle svých otců v Městě Davidově. Jeho matka se jmenovala Naama; byla to Amónka. Po něm se stal králem jeho syn Abijám.
 1Kn 15 1 V osmnáctém roce vlády krále Jarobeáma, syna Nebatova, se stal králem nad Judou Abijám.
 1Kn 15 2 Kraloval v Jeruzalémě tři léta. Jeho matka se jmenovala Maaka; byla to dcera Abi Šalomova.
 1Kn 15 3 Chodil ve všech hříších svého otce, jichž se před ním dopouštěl, a jeho srdce nebylo cele při Hospodinu, jeho Bohu, jako srdce jeho otce Davida.
 1Kn 15 4 Ale pro Davida mu dal Hospodin, jeho Bůh, v Jeruzalémě planoucí světlo; vzbudil po něm jeho syna a upevnil Jeruzalém.
 1Kn 15 5 To proto, že David činil to, co je správné v Hospodinových očích, a po celý svůj život se neodchýlil od ničeho, co mu on přikázal, kromě té věci s chetejcem Uriášem.
 1Kn 15 6 Válka mezi Rechabeámem a Jarobeámem trvala po všechna léta Abijáмова života.
 1Kn 15 7 O ostatních příbězích Abijámových, o všem, co konal, se píše, jak známo, v knize letopisů králů judských. Válka mezi Abijámem a Jarobeámem trvala dál.
 1Kn 15 8 I ulehł Abijám ke svým otcům a pohřbili ho v Městě Davidově. Po něm se stal králem jeho syn Ása.
 1Kn 15 9 Ve dvacátém roce vlády izraelského krále Jarobeáma se stal králem Ása, král judský.
 1Kn 15 10 Kraloval v Jeruzalémě jedenačtyřicet let. Jeho matka se jmenovala Maaka; byla to dcera Abi Šalomova.
 1Kn 15 11 Ása činil to, co je správné v Hospodinových očích, jako jeho otec David.
 1Kn 15 12 vymýtil ze země ty, kdo se oddávali modlářskému smilstvu, a odstranil všechny hnusné modly, které udělali jeho otcové.
 1Kn 15 13 Také svou matku Maaku zbavil jejího královského postavení za to, že udělala nestvůrnou modlu pro Ašéru. Ása její nestvůrnou modlu podťal a spálil v Kidrónském úvalu.
 1Kn 15 14 I když nebyla odstraněna posvátná návrší, přece bylo srdce Ásovo po

všechny jeho dny cele při Hospodinu.

1Kn 15 15 Svaté dary svého otce i své svaté dary, stříbro, zlato a různé předměty, přinesl do Hospodinova domu.

1Kn 15 16 Válka mezi Ásou a Baešou, králem izraelským, trvala po všechny jejich dny.

1Kn 15 17 Izraelský král Baeša vytáhl proti Judsku. Vystavěl Rámu, aby zabránil judskému králi Ásovi vycházet a vcházet.

1Kn 15 18 Ása vzal všechno stříbro a zlato, které zbylo v pokladech domu Hospodinova, i poklady domu královského a předal je svým služebníkům. Ty pak poslal král Ása k aramejskému králi Ben-hadadovi, synu Tabrimóna, syna Chezjóna, který sídlil v Damašku, se vzkazem:

1Kn 15 19 "Máme spolu smlouvu, měli ji i můj a tvůj otec. Zde ti posílám stříbro a zlato jako úplatu. Nuže, zruš svou smlouvu s izraelským králem Baešou, ať ode mne odtáhne."

1Kn 15 20 Ben-hadad krále Ásu uposlechl a poslal velitele se svými vojsky proti izraelským městům. Vybil Ijón, Abel-bét-maaku, celý Kinerót a celou zemi Neftalí.

1Kn 15 21 Když to Baeša uslyšel, přestal stavět Rámu. Sídlil v Tirse.

1Kn 15 22 Král Ása vyzval celé Judsko, všechny bez výjimky, aby z Rámy odnášeli kámen a dřevo, z nichž stavěl Baeša. Král Ása z toho vystavěl Gebu Benjamínovu a Míspu.

1Kn 15 23 O všech ostatních příbězích Ásových, o všech jeho bohatýrských činech, o všem, co konal, i o městech, která vystavěl, se píše, jak známo, v Knize letopisů králů judských; pouze ve stáří byl nemocen na nohy.

1Kn 15 24 I ulehł Ása ke svým otcům a byl pohřben vedle svých otců v městě svého otce Davida. Po něm se stal králem jeho syn Jóšafat.

1Kn 15 25 V druhém roce vlády judského krále Ásy se stal králem nad Izraelem Nádab, syn Jarobeámův. Kraloval nad Izraelem dva roky.

1Kn 15 26 Dopouštěl se toho, co je zlé v Hospodinových očích. Chodil po cestě svého otce, v jeho hříchu, jímž svedl k hříchu Izraele.

1Kn 15 27 Proti němu zosnoval spiknutí Baeša, syn Achijášův, z domu Isacharova. V Gibetónu, který patří Pelištejcům, ho Baeša zabil. Nádab a všecken Izrael totiž Gibetón obléhali.

1Kn 15 28 Baeša ho usmrtil v třetím roce vlády judského krále Ásy a kraloval místo něho.

1Kn 15 29 Když se ujal kralování, vybil všecken dům Jarobeámův, nezanechal Jarobeámovi nic, co mělo dech; vyhladil jej podle slova Hospodinova, které ohlásil skrze svého služebníka Achijáše Síloského.

1Kn 15 30 To pro Jarobeámovy hříchy, jichž se dopouštěl a jimiž svedl k hříchu Izraele, pro jeho urážky, jimiž urážel Hospodina, Boha Izraele.

1Kn 15 31 O ostatních příbězích Nádabových, o všem, co konal, se píše, jak známo, v Knize letopisů králů izraelských.

1Kn 15 32 Válka mezi Ásou a izraelským králem Baešou trvala po všechny jejich dny.

1Kn 15 33 V třetím roce vlády judského krále Ásy se stal králem nad celým Izraelem Baeša, syn Achijášův. Kraloval v Tirse dvacet čtyři roky.

1Kn 15 34 Dopouštěl se toho, co je zlé v Hospodinových očích. Chodil po cestě Jarobeámově, v jeho hříchu, jímž svedl k hříchu Izraele.

1Kn 16 1 I stalo se slovo Hospodinovo k Jehúovi, synu Chananíovu, proti Baešovi:

1Kn 16 2 "Ačkoli jsem tě pozvedl z prachu a učinil jsem tě vévodou nad Izraelem, svým lidem, chodil jsi po cestě Jarobeámově a Izraele, můj lid, jsi svedl k hříchu, takže mě svými hříchy uráželi.

1Kn 16 3 Hle, já vymetu Baešu i jeho dům a učiním s jeho domem totéž, co s domem Jarobeáma, syna Nebatova.

1Kn 16 4 Kdo zemře Baešovi ve městě, toho sežerou psi, a kdo mu zemře na poli, toho sežere nebeské ptactvo."

1Kn 16 5 O ostatních příbězích Baešových, o tom, co konal, i o jeho bohatýrských činech se píše, jak známo, v Knize letopisů králů izraelských.

1Kn 16 6 I ulehł Baeša ke svým otcům a byl pohřben v Tirse. Po něm se stal králem jeho syn Éla.

1Kn 16 7 Tak skrze proroka Jehúa, syna Chananíova, se stalo slovo Hospodinovo k Baešovi a k jeho domu kvůli všemu, co konal a co je zlé v Hospodinových očích. Urážel ho dílem svých rukou a stal se podobný domu Jarobeámovu, který vybil.

1Kn 16 8 V dvacátém šestém roce vlády judského krále Ásy se stal králem Éla, syn Baešův. Kraloval dva roky nad Izraelem v Tirse.

1Kn 16 9 Proti němu zosnoval spiknutí jeho služebník Zimrí, velitel poloviny vozby. Éla v Tirse právě popíjel a byl opilý v domě Arsy, správce domu v Tirse.

1Kn 16 10 Zimrí vstoupil a ubil ho k smrti; bylo to ve dvacátém sedmém roce vlády judského krále Ásy. A stal se místo něho králem.

1Kn 16 11 Když jako král nastoupil na trůn, vybil celý Baešův dům. Nezanechal mu toho, jenž močí na stěnu, ani mstitel ani přítele.

1Kn 16 12 Tak Zimrí vyhladil celý Baešův dům podle Hospodinova slova, které Baešovi ohlásil skrze proroka Jehúa,

1Kn 16 13 kvůli všem Baešovým hříchům i kvůli hříchům jeho syna Ély, jichž se

dopouštěli a jimiž svedli k hříchu Izraele; svými modlářskými přeludy uráželi Hospodina, Boha Izraele.

1Kn 16 14 O ostatních příbězích Élových, o všem, co konal, se píše, jak známo, v knize letopisů králů izraelských.

1Kn 16 15 V dvacátém sedmém roce vlády judského krále Ásy se stal králem Zimrí. Kraloval v Tirse sedm dní. Lid tábořil u pelištejského Gibetónu.

1Kn 16 16 Tábořící lid uslyšel, že Zimrí zosnoval spiknutí a že dokonce ubil krále. Všechn Izrael tedy v onen den ustanovil v táboře králem nad Izraelem velitele vojska Omrího.

1Kn 16 17 Omrí odtáhl se vším Izraelem od Gibetónu a oblehli Tirsu.

1Kn 16 18 Když Zimrí viděl, že město bude dobyto, vešel do paláce královského domu, královský dům nad sebou zapálil, a tak zemřel.

1Kn 16 19 pro své hříchy, které páchal, když se dopouštěl toho, co je zlé v Hospodinových očích, a chodil po cestě Jarobeámové, v jeho hříchu, jímž svedl k hříchu Izraele.

1Kn 16 20 O ostatních příbězích Zimrího a o spiknutí, které zosnoval, se píše, jak známo, v knize letopisů králů izraelských.

1Kn 16 21 Tehdy se izraelský lid rozdvojil. Polovina lidu byla při Tibním, synu Gínatovu, a chtěla ho ustanovit králem, polovina byla při Omřím.

1Kn 16 22 Lid, který byl při Omřím, přemohl lid, který byl při Tibním, synu Gínatovu. Tibní zahynul a králem se stal Omří.

1Kn 16 23 V třicátém prvním roce vlády judského krále Ásy se stal králem nad Izraelem Omří. Kraloval dvanáct let, z toho v Tirse šest let.

1Kn 16 24 Od Šemera získal horu Šomerón za dva talenty stříbra. Tu horu obestavěl a město, které vystavěl, pojmenoval Šomerón (to je Samaří) podle jména pána hory Šemera.

1Kn 16 25 Omří se dopouštěl toho, co je zlé v Hospodinových očích, horších věcí než všichni, kdo byli před ním.

1Kn 16 26 Chodil po všech cestách Jarobeáma, syna Nebatova, v jeho hříchu, jímž svedl k hříchu Izraele; svými modlářskými přeludy uráželi Hospodina, Boha Izraele.

1Kn 16 27 O ostatních příbězích Omřího, o tom, co konal, o jeho bohatýrských činech, jež konal, se píše, jak známo, v knize letopisů králů izraelských.

1Kn 16 28 I ulehł ke svým otcům a byl pohřben v Samaří. Po něm se stal králem jeho syn Achab.

1Kn 16 29 V třicátém osmém roce vlády judského krále Ásy se stal králem nad Izraelem Achab, syn Omřího. Kraloval nad Izraelem v Samaří dvacet dva roky.

1Kn 16 30 Dopouštěl se toho, co je zlé v Hospodinových očích, více než všichni, kdo byli před ním.

1Kn 16 31 Bylo mu málo chodit v hříších Jarobeáma, syna Nebatova. Vzal si za ženu Jezábelu, dceru Etbaala, krále Sidónanů, a chodil sloužit Baalovi a klaněl se mu.

1Kn 16 32 Postavil Baalovi oltář v Baalově domě, který vystavěl v Samaří.

1Kn 16 33 Achab také udělal posvátný kůl. Tím, čeho se dopouštěl, urážel Hospodina, Boha Izraele, víc než všichni izraelští králové, kteří byli před ním.

1Kn 16 34 V jeho dnech vystavěl Chíel Bételský Jericho. Na Abíramovi, svým prvorozeném, položil jeho základ a na Segúbovi, svým nejmladším, postavil jeho vrata podle Hospodinova slova, které ohlásil skrze Jozua, syna Núnova.

1Kn 17 1 Eliáš Tišbejský z přistěhovalců gileádských řekl Achabovi: "Jakože živ je Hospodin, Bůh Izraele, v jehož jsem službách, v těchto letech nebude rosa ani déšť, leč na mé slovo."

1Kn 17 2 I stalo se k němu slovo Hospodinovo:

1Kn 17 3 "Jdi odtud a obrať se na východ a skryj se u potoka Kerítu proti Jordánu.

1Kn 17 4 Z potoka budeš pít a přikázal jsem havranům, aby tě tam opatrovali potravou."

1Kn 17 5 Šel tedy a učinil, jak řekl Hospodin. Usadil se u potoka Kerítu proti Jordánu.

1Kn 17 6 A havrani mu přinášeli chléb i maso ráno a chléb i maso večer a z potoka pil.

1Kn 17 7 Uplynula řada dnů a potok vyschl, protože v zemi nenastaly deště.

1Kn 17 8 I stalo se k němu slovo Hospodinovo:

1Kn 17 9 "Vstaň a jdi do Sarepty, jež je u Sidónu, a usaď se tam. Hle, přikázal jsem tam jedné vdově, aby tě opatrovala potravou."

1Kn 17 10 Vstal tedy a šel do Sarepty. Přišel ke vchodu do města, a hle, jedna vdova tam sbírá dříví. Zavolal na ni: "Naber mi prosím trochu vody do nádoby, abych se napil."

1Kn 17 11 Když ji šla nabrat, zavolal na ni: "Vezmi pro mě prosím s sebou skývu chleba."

1Kn 17 12 Řekla: "Jakože živ je Hospodin, tvůj Bůh, nemám nic upečeno, mám ve džbánu jen hrst mouky a v láhvi trochu oleje. Hle, sbírám trochu dříví. Pak to půjdu připravit pro sebe a svého syna. Najíme se a zemřeme."

1Kn 17 13 Eliáš jí řekl: "Neboj se. Jdi a udělej, co jsi řekla. Jen mi z toho nejdřív připrav malý podpopelný chléb a přines mi jej. Potom připravíš jídlo pro sebe a svého syna,

1Kn 17 14 nebot' toto praví Hospodin, Bůh Izraele: "Mouka ve džbánu neubude a olej v láhvi nedojde až do dne, kdy dá Hospodin zemi déšť."
 1Kn 17 15 Šla a udělala, jak Elijáš řekl, a měla co jíst po mnoho dní ona i on i její dům.
 1Kn 17 16 Mouka ve džbánu neubývala a olej v láhvi nedocházel podle slova Hospodina, které ohlásil skrze Elijáše.
 1Kn 17 17 Po těchto událostech onemocněl syn té ženy, paní domu. V nemoci se mu přitížilo, ba již přestal dýchat.
 1Kn 17 18 Tu řekla Elijášovi: "Co ti bylo do mých věcí, muži Boží? Přišel jsi ke mně, abys mi připomněl mou nepravost a mému synu přivodil smrt?"
 1Kn 17 19 On jí řekl: "Dej mi svého syna!" Vzal jí ho z klína, vynesl jej do pokojíka na střeše, kde bydlel, a položil ho na své lože.
 1Kn 17 20 Pak volal k Hospodinu: "Hospodine, můj Bože, cožpak i té vdově, u které jsem hostem, způsobilš zlo a přivodíš jejímu synu smrt?"
 1Kn 17 21 Třikrát se nad dítětem sklonil a volal k Hospodinu: "Hospodine, můj Bože, ať se prosím vrátí do tohoto dítěte život!"
 1Kn 17 22 Hospodin Elijášův hlas vyslyšel, do dítěte se navrátil život a ožilo.
 1Kn 17 23 Elijáš dítě vzal, snesl je z pokojíka na střeše do domu, dal je jeho matce a řekl: "Pohleď, tvůj syn je živ."
 1Kn 17 24 Žena Elijášovi odpověděla: "Nyní jsem poznala, že jsi muž Boží a že slovo Hospodinovo v tvých ústech je pravdivé."
 1Kn 18 1 Po mnoha dnech, třetího roku, se stalo slovo Hospodinovo k Elijášovi: "Jdi a ukaž se Achabovi, chci dát zemi déšť."
 1Kn 18 2 Elijáš tedy šel, aby se ukázal Achabovi. V Samaří se rozmohl hlad.
 1Kn 18 3 Achab si zavolał Obadjáše, správce domu. Obadjáš se velice bál Hospodina.
 1Kn 18 4 Když dal Jezábel vyhladit Hospodinovy proroky, ujal se Obadjáš sta proroků, schoval je po padesáti mužích v jeskyni a opatroval je chlebem a vodou.
 1Kn 18 5 Achab Obadjášovi řekl: "Jdi ke všem vodním pramenům a ke všem potokům v zemi; snad se najde tráva, abychom uživilí koně a mezky a nemuseli porážet dobytek."
 1Kn 18 6 Rozdělili si zemi, aby ji prošli. Achab šel sám jednou cestou a Obadjáš šel sám jinou cestou.
 1Kn 18 7 Když byl Obadjáš na cestě, hle, Elijáš mu jde vstříc. Obadjáš ho upozoroval, padl na tvář a zvolal: "Jsi to ty, Elijáši, můj pane?"
 1Kn 18 8 Odvětil mu: "Jsem. Jdi a vyřiď svému pánu: Je zde Elijáš."
 1Kn 18 9 Obadjáš řekl: "Čím jsem zhřešil, že vydáváš svého služebníka do rukou Achabovi, aby mě usmrtil?"
 1Kn 18 10 Jakože živ je Hospodin, tvůj Bůh, není pronároda ani království, kam by můj pán nebyl poslal, aby tě vyhledal. Když řekli: "Není tady", museli v tom království nebo pronárodu odprisáhnout, že tě nenašli.
 1Kn 18 11 A ty nyní říkáš: "Jdi a vyřiď svému pánu: Je zde Elijáš."
 1Kn 18 12 Stane se, že já od tebe odejdu a Hospodinův duch tě odnese nevím kam. Já to půjdu oznámit Achabovi, on tě nenajde a zabije mě. Tvůj služebník se přece od mládí bojí Hospodina!
 1Kn 18 13 Což mému pánu nebylo oznámeno, co jsem udělal, když Jezábel vraždila Hospodinovy proroky? Sto mužů z Hospodinových proroků jsem schoval po padesáti mužích v jeskyni a opatroval je chlebem a vodou.
 1Kn 18 14 A ty nyní říkáš: "Jdi a vyřiď svému pánu: Je zde Elijáš." Vždyť mě zabije!"
 1Kn 18 15 Elijáš mu řekl: "Jakože živ je Hospodin zástupů, v jehož jsem službách, že se dnes před ním ukážu."
 1Kn 18 16 Obadjáš šel tedy naproti Achabovi a oznámil mu to. Achab šel Elijášovi naproti.
 1Kn 18 17 Když Achab uviděl Elijáše, řekl mu: "Jsi to ty, jenž uvádíš do zkázy Izraele?"
 1Kn 18 18 Ten odvětil: "Izraele neuvádím do zkázy já, ale ty a dům tvého otce tím, že opouštíte Hospodinova přikázání a ty že chodíš za baaly.
 1Kn 18 19 Ale nyní zaříd, ať se ke mně shromáždí na horu Karmel celý Izrael i čtyři sta padesát Baalových proroků a čtyři sta proroků Ašeríných, kteří jedí u stolu s Jezábelou."
 1Kn 18 20 Achab tedy obeslal všechny Izraelce a shromáždil proroky na horu Karmel.
 1Kn 18 21 Tu přistoupil Elijáš ke všemu lidu a řekl: "Jak dlouho budete poskakovat na obě strany? Je-li Hospodin Bohem, následujte ho; jestliže Baal, jděte za ním!" Lid mu neodpověděl ani slovo.
 1Kn 18 22 Elijáš dále řekl lidu: "Jako Hospodinův prorok zbývám už sám, ale Baalových proroků je čtyři sta padesát.
 1Kn 18 23 Ať nám dají dva býky. Oni ať si vyberou jednoho býka, ať ho rozsekají na kusy a položí na dříví, ale oheň ať nezakládají. Já udělám totéž s druhým býkem: dám ho na dříví, ale oheň nezaložím.
 1Kn 18 24 Vzávejte pak jména svých bohů a já budu vzývat jméno Hospodinovo. Bůh, který odpoví ohněm, ten je Bůh." Všechn lid odpověděl: "To je správná řeč."

1Kn 18 25 Eliáš vyzval Baalovy proroky: "Vyberte si jednoho býka a připravte ho první, protože vás je víc. Potom vzyvejte jména svých bohů, ale oheň nezakládejte!"

1Kn 18 26 Vzali tedy býka, kterého jim dal, připravili ho a od rána až do poledne vzyvali Baalovo jméno: "Baale, odpověz nám!" Neozval se však nikdo, nikdo neodpověděl. A poskakovali u zhotoveného oltáře.

1Kn 18 27 V poledne se jim Eliáš začal posmívat: "Volejte co nejhlasitěji, vždyť je to bůh! Třeba je zamyšlen nebo má nucení anebo odcestoval. Snad spí, ať se probudí!"

1Kn 18 28 Oni volali co nejhlasitěji a zasazovali si podle svého obyčeje rány meči a oštěpy, až je polévala krev.

1Kn 18 29 Minulo poledne a oni ještě pokřikovali až do chvíle, kdy se přináší obětní dar. Neozval se však nikdo, nikdo neodpověděl, nikdo tomu nevěnoval pozornost.

1Kn 18 30 Tu řekl Eliáš všemu lidu: "Přistupte ke mně!" Všechny lid k němu přistoupil a on opravil pobořený Hospodinův oltář.

1Kn 18 31 Vzal dvanáct kamenů podle počtu kmenů synů Jákoba, k němuž se stalo slovo Hospodinovo, že se bude jmenovat Izrael.

1Kn 18 32 Z kamenů vybudoval oltář ve jménu Hospodinově a kolem oltáře vymežil příkopem prostor pro vyšetí dvou měr zrní.

1Kn 18 33 Pak narovnal dříví, rozsekal býka na kusy a položil na dříví.

1Kn 18 34 Nato řekl: "Naplněte čtyři džbány vodou a vylijte ji na zápalnou oběť a na dříví!" Potom řekl: "Udělejte to ještě jednou." Oni to udělali. Znovu řekl: "Udělejte to potřetí!" Udělali to tedy potřetí.

1Kn 18 35 Voda tekla okolo oltáře a naplnila i příkop.

1Kn 18 36 Nastal čas, kdy se přináší obětní dar. Prorok Eliáš přistoupil a řekl: "Hospodine, Bože Abrahamův, Izákův a Izraelův, ať se dnes pozná, že ty jsi Bůh v Izraeli a já tvůj služebník a že jsem učinil všechny tyto věci podle tvého slova."

1Kn 18 37 Odpověz mi, Hospodine! Odpověz mi, ať pozná tento lid, že ty, Hospodine, jsi Bůh. Ty sám obrať jejich srdce zpět k sobě."

1Kn 18 38 I spadl Hospodinův oheň a pozřel zápalnou oběť i dříví, kameny i prst, a vodu z příkopu vypil.

1Kn 18 39 Když to všichni lid spatřil, padli na tvář a volali: "Jen Hospodin je Bůh! Jen Hospodin je Bůh!"

1Kn 18 40 Eliáš jim poručil: "Pochyťte Baalovy proroky! Nikdo z nich ať neunikne!" Když je pochytali, zavedl je Eliáš dolů k potoku Kísonu a tam je pobil.

1Kn 18 41 Poté řekl Eliáš Achabovi: "Vystup vzhůru, jez a pij. Je slyšet hukot deště!"

1Kn 18 42 Achab tedy vystoupil vzhůru, aby jedl a pil. Eliáš mezitím vystoupil na vrchol Karmelu, sehnul se k zemi a vtiskl si tvář mezi kolena.

1Kn 18 43 Pak řekl svému mládenci: "Vystup a pohleď směrem k moři." On vystoupil, pohleděl a řekl: "Nic tam není." Eliáš pravil: "Opakuj to sedmkrát."

1Kn 18 44 Když to bylo posedmé, řekl: "Hle, z moře vystupuje mráček malý jako lidská dlaň." Eliáš mu řekl: "Vystup vzhůru a vyřiď Achabovi: "Zapráhni a jeď dolů, ať tě nestihne deště!"

1Kn 18 45 A vtom už k tomu došlo. Nebe se zachmuřilo, vítr přihnul mraky a spustil se silný dešť. Achab dal zapráhnout a jel do Jizreele.

1Kn 18 46 Hospodinova ruka byla s Eliášem. Podkasal si bedra a běžel před Achabem, až doběhl do Jizreele.

1Kn 19 1 Achab oznámil Jezábele vše, co udělal Eliáš, že pobil všechny Baalovy proroky mečem.

1Kn 19 2 Jezábel poslala k Eliášovi posla se slovy: "Ať bohové udělají, co chtějí! Zítřka v tento čas naložím s tebou, jako ty jsi naložil s nimi!"

1Kn 19 3 Když to Eliáš zjistil, vstal a odešel, aby si zachránil život. Přišel do Beer-šeby v Judsku a tam zanechal svého mládence.

1Kn 19 4 Sám šel den cesty pouští, až přišel k jednomu trnitému keři a usedl pod ním; přál si umřít. Řekl: "Už dost, Hospodine, vezmi si můj život, vždyť nejsem lepší než moji otcové."

1Kn 19 5 Pak pod tím keřem uleh a usnul. Tu se ho dotkl anděl a řekl mu: "Vstaň a jez!"

1Kn 19 6 Vzhlédl, a hle, v hlavách podpopelný chléb, pečený na žhavých kamenech, a láhev vody. Pojedl, napil se a opět uleh.

1Kn 19 7 Hospodinův anděl se ho však dotkl podruhé a řekl: "Vstaň a jez, máš před sebou dlouhou cestu!"

1Kn 19 8 Vstal, pojedl, napil se a šel v síle onoho pokrmu čtyřicet dní a čtyřicet nocí až k Boží hoře Chorebu.

1Kn 19 9 Tam vešel do jeskyně a v ní přenocoval. Tu k němu zaznělo slovo Hospodinovo. Bůh mu řekl: "Co tu chceš, Eliáš?"

1Kn 19 10 Odpověděl: "Velice jsem horlil pro Hospodina, Boha zástupů, protože Izraelci opustili tvou smlouvu, tvé oltáře zbořili a tvé proroky povraždili mečem. Zbývám už jen sám, avšak i mně ukládají o život, jak by mě o něj připravili."

1Kn 19 11 Hospodin řekl: "Vyjdi a postav se na hoře před Hospodinem." A hle, Hospodin se tudy ubírá. Před Hospodinem veliký a silný vítr rozervávající hory a tříštící skály, ale Hospodin v tom větru nebyl. Po větru zemětřesení, ale Hospodin v tom zemětřesení nebyl.

1Kn 19 12 Po zemětřesení oheň, ale Hospodin ani v tom ohni nebyl. Po ohni hlas tichý, jemný.

1Kn 19 13 Jakmile jej Eliáš uslyšel, zavinul si tvář pláštěm, vyšel a postavil se u vchodu do jeskyně. Tu mu hlas pravil: "Co tu chceš, Eliáši?"

1Kn 19 14 Odpověděl: "Velice jsem horlil pro Hospodina, Boha zástupů, protože Izraelci opustili tvou smlouvu, tvé oltáře zbořili a tvé proroky povraždili mečem. Zbývám už jen sám, avšak i mně ukládají o život, jak by mě o něj připravili."

1Kn 19 15 Hospodin mu řekl: "Jdi, vrať se svou cestou k damašské poušti. Až tam přijdeš, pomazeš Chazaela za krále nad Aramem.

1Kn 19 16 Jehúa, syna Nimšího, pomazeš za krále nad Izraelem a Elíšu, syna Šáfatova z Ábel-mechóly, pomazeš za proroka místo sebe.

1Kn 19 17 Kdo unikne Chazaelovu meči, toho usmrtí Jehú, a kdo unikne Jehúovu meči, toho usmrtí Elíša.

1Kn 19 18 Ale zachovám v Izraeli sedm tisíc, všechny ty, jejichž kolena nepoklekla před Baalem a jejichž ústa ho nepolíbila."

1Kn 19 19 Odešel odtud a našel Elíšu, syna Šáfatova, jak orá. Bylo před ním dvanáct spřežení a on sám při dvanáctém. Eliáš k němu přikročil a hodil na něj svůj plášť.

1Kn 19 20 Elíša opustil dobytek, rozběhl se za Eliášem a řekl: "Dovol, ať políbím otce a matku. Pak půjdu za tebou." On mu řekl: "Jdi a vrať se! Nezapomeň, co jsem ti učinil."

1Kn 19 21 Obrátil se tedy od něho, vzal spřežení dobytčat a obětoval je. Maso uvařil na dříví z jejich jha a dal je lidu, a ti jedli. Potom vstal, šel za Eliášem a přisluhoval mu.

1Kn 20 1 Ben-hadad, král aramejský, shromáždil celé své vojsko. Bylo s ním dvaatřicet králů s koni a vozy. Vytáhl a oblehl Samari a dobýval je.

1Kn 20 2 Poslal do města k Achabovi, králi izraelskému, posly

1Kn 20 3 se vzkazem: "Toto praví Ben-hadad: Mně patří tvé stříbro i tvé zlato; mně patří i tvé ženy i tví nejlepší synové."

1Kn 20 4 Izraelský král odpověděl: "Jak poroučíš, králi, můj pane, jsem tvůj se vším, co mám."

1Kn 20 5 Poslové přišli znovu a řekli: "Toto praví Ben-hadad: Poslal jsem k tobě se vzkazem: Vydej mi své stříbro i své zlato, své ženy i své syny.

1Kn 20 6 A proto zítra v tento čas pošlu k tobě své služebníky. Prohledají tvůj dům i domy tvých služebníků a všechno, co je žádoucí tvým očím, zabaví a vezmou."

1Kn 20 7 Tu svolal izraelský král všechny starší země. a řekl: "Uvažte prosím a pohleďte, jaké zlo ten člověk chystá! Poslal ke mně pro mé ženy i pro mé syny, pro mé stříbro i pro mé zlato a já jsem mu nic neodepřel."

1Kn 20 8 Všichni starší i všechen lid mu řekli: "Neposlouchej ho a nepřivoluji mu."

1Kn 20 9 Odpověděl tedy Ben-hadadovým poslům: "Řekněte králi, mému pánu: Všechno, kvůli čemu jsi k svému služebníku poslal poprvé, učiním, ale tuto věc učinit nemohu." Poslové odešli a vyřídili odpověď.

1Kn 20 10 Nato mu Ben-hadad vzkázal: "Ať se mnou bohové udělají, co chtějí, jestliže zbude ze Samari tolik prachu, aby každý z lidu, který se mnou přitáhl, mohl jej nabrat do hrsti!"

1Kn 20 11 Izraelský král odpověděl: "Vyřiďte mu: Ať se nechlubí ten, kdo se opásává, jako ten, kdo pás odkládá!"

1Kn 20 12 Jak Ben-hadad to slovo uslyšel, právě totiž popíjel, on i králové, ve stanech, rozkázal svým služebníkům: "Nastupte!" A nastoupili proti městu.

1Kn 20 13 I přistoupil k izraelskému králi Achabovi jeden prorok a řekl: "Toto praví Hospodin: Vidíš celé toto veliké množství? Ještě dnes ti je dám do rukou a poznáš, že já jsem Hospodin."

1Kn 20 14 Tu řekl Achab: "Skrze koho?" On odpověděl: "Toto praví Hospodin: Skrze družinu velitelů krajů." Otázal se: "Kdo svede bitvu?" Prorok odpověděl: "Ty!"

1Kn 20 15 Achab dal nastoupit družině velitelů krajů: bylo jich dvě stě třicet dva. Po nich dal nastoupit veškerému lidu, všem Izraelcům; bylo jich sedm tisíc.

1Kn 20 16 Vytáhli v poledne. Ben-hadad ve stanech popíjel a opil se, on i dvaatřicet králů, kteří mu přišli na pomoc.

1Kn 20 17 Nejprve vytáhla družina velitelů krajů. Ben-hadad vyslal zvědy a ti mu oznámili, že muži vytáhli ze Samari.

1Kn 20 18 Řekl: "Jestliže vyšli kvůli míru, zajměte je živé, a jestliže vyšli k bitvě, zajměte je také živé!"

1Kn 20 19 Z města vytáhli tito: družina velitelů krajů a za ní vojsko.

1Kn 20 20 Muž udeřil na muže a Aramejci se dali na útěk. Izrael je pronásledoval. Aramejský král Ben-hadad unikl na koni i s jízdou.

1Kn 20 21 Také izraelský král vytáhl a pobil koně, rozbil vozy a připravil Aramejcům zdrcující porážku.

1Kn 20 22 I přistoupil k izraelskému králi prorok a řekl mu: "Jdi a vzchop se! Uvaž a pohleď, co učiníš, až proti tobě na přelomu roku vytáhne aramejský král."

1Kn 20 23 Aramejskému králi služebníci řekli: "Jejich Bůh je Bohem hor, proto nás přemohli. Ale budeme-li s nimi bojovat na rovině, jistě přemůžeme my je."

1Kn 20 24 Učiň tuto věc: Odvolej ty krále z jejich míst a na jejich místa dosaď

místodržitelé.

1Kn 20 25 A poříď si vojsko, jako bylo to, co padlo, rovněž koně za koně a vozy za vozy, a budeme bojovat proti Izraelcům na rovině a jistě je přemůžeme." I uposlechl je a učinil tak.

1Kn 20 26 Na přelomu roku vykonal Ben-hadad přehlídku Aramejců a vytáhl k Afeku do boje s Izraelem.

1Kn 20 27 Také Izraelci vykonali přehlídku, opatřili si potravu a vytáhli proti nim. Izraelci se před nimi utábořili jako dva houfy koz, kdež to Aramejci zaplavili zemi.

1Kn 20 28 Tu přistoupil muž Boží a řekl izraelskému králi: "Toto praví Hospodin: Protože Aramejci řekli: "Hospodin je Bohem hor a nikoli Bohem dolin", dám celý tento veliký hlučící dav do tvých rukou a poznáte, že já jsem Hospodin."

1Kn 20 29 I tábořili jedni proti druhým sedm dní. Sedmého dne došlo k boji a Izraelci Aramejce pobili, sto tisíc pěšáků v jednom dni.

1Kn 20 30 Zbylí utíkali směrem k Afeku. U města se zřítily hradby na dvacet sedm tisíc zbylých mužů. Ben-hadad utekl, dostal se do města a skryl se v nejzazším pokojíku.

1Kn 20 31 Jeho služebníci mu řekli: "Slyšeli jsme, že králové izraelského domu jsou králové milosrdní. Vložme si na bedra žíněné roucho a na hlavu provaz a vyjděme k izraelskému králi, snad tě zachová při životě."

1Kn 20 32 Opásali si tedy bedra žíněným rouchem a na hlavu si vložili provaz. Přišli k izraelskému králi a řekli: "Tvůj služebník Ben-hadad vzkazuje: "Zachovej mě při životě."" Achab se tázal: "Je ještě živ? Je to můj bratr!"

1Kn 20 33 Ti muži to pochopili jako příznivé znamení od něho a rychle řekli: "Ovšem, Ben-hadad je tvůj bratr!" Achab jim řekl: "Jděte a přiveďte ho." Ben-hadad k němu vyšel a on ho vzal k sobě do vozu.

1Kn 20 34 Ben-hadad mu řekl: "Města, která můj otec vzal tvému otci, vrátím. Také si můžeš zřídit ulice v Damašku, jako si je zřídil můj otec v Samaří." "A já," řekl Achab, "na základě této smlouvy tě propustím." Uzavřel s ním smlouvu a propustil ho.

1Kn 20 35 Jeden muž z prorockých žáků řekl na Hospodinovo slovo svému druhovi: "Zbij mě!" Ale ten muž ho odmítl zbít.

1Kn 20 36 I řekl mu: "Protože jsi neuposlechl Hospodina hlasu, hle, až půjdeš ode mne, zadává tě lev." Když od něho odešel, přepadl ho lev a zadával ho.

1Kn 20 37 Prorok vyhledal jiného muže a řekl mu: "Zbij mě!" Ten muž ho důkladně zbil a zranil.

1Kn 20 38 Prorok šel a postavil se králi do cesty. Aby ho nepoznali, zakryl si oči páskou.

1Kn 20 39 Když jel král mimo, vykřikl na něho: "Tvůj služebník vyšel do boje. Vtom kdosi vybočil, přivedl ke mně muže a řekl: "Tohoto muže hlídej; ztratí-li se, dáš svůj život za jeho život nebo zaplatíš talent stříbra."

1Kn 20 40 Ač tvůj služebník dělal to i ono, zajatec zmizel." Izraelský král mu řekl: "Vynesl jsi rozsudek sám nad sebou."

1Kn 20 41 Tu prorok rychle sňal pásku z očí a izraelský král poznal že je to jeden z proroků.

1Kn 20 42 Řekl králi: "Toto praví Hospodin: Protože jsi propustil muže propadlého klatbě, dáš svůj život za jeho život a svůj lid za jeho lid."

1Kn 20 43 Nato odjel izraelský král do svého domu rozmrzelý a podrážděný. Tak přijel do Samaří.

1Kn 21 1 Po těchto událostech se stalo toto: Nábót Jizreelský měl vinici v Jizreelu vedle paláce samařského krále Achaba.

1Kn 21 2 Achab promluvil s Nábodem: "Dej mi svou vinici, chci z ní mít zelenářskou zahradu, protože je blízko mého domu. Dám ti za ni lepší vinici anebo, chceš-li raději, vyplatím ti její kupní cenu ve stříbre."

1Kn 21 3 Nábót řekl Achabovi: "Chraň mě Hospodin, abych ti dal dědictví po svých otcích."

1Kn 21 4 Achab vstoupil do svého domu rozmrzelý a podrážděný tím, jak s ním Nábót Jizreelský mluvil, když řekl: "Dědictví po svých otcích ti nedám." Ulehl na lože, odvrátil tvář, ani chléb nepojedl.

1Kn 21 5 Přišla k němu Jezábel, jeho žena, a promluvila k němu: "Čím to je, že je tvůj duch rozmrzelý a ani chleba nejíš?"

1Kn 21 6 Odpověděl jí: "Mluvil jsem s Nábodem Jizreelským a řekl jsem mu: "Dej mi svou vinici za stříbro nebo, přeješ-li si, dám ti za ni jinou vinici." Ale on mi řekl: "Svou vinici ti nedám.""

1Kn 21 7 Jezábel, jeho žena, mu řekla: "Teď ukážeš svou královskou moc nad Izraelem! Vstaň, pojez chleba a buď dobré mysli. Já sama ti dám vinici Nábota Jizreelského."

1Kn 21 8 Pak napsala Achabovým jménem dopisy, zapečetila jeho pečeti a poslala je starším a šlechticům, těm, kteří byli v jeho městě a bydlili s Nábodem.

1Kn 21 9 V dopisech psala: "Vyhlaste púst a posaďte Nábota do čela lidu.

1Kn 21 10 Proti němu posaďte dva muže ničemníky a ti ať vydají svědectví, že zlořečil Bohu a králi. Pak ho vyveďte a ukamenujte k smrti."

1Kn 21 11 Mužové jeho města, starší a šlechticové, ti, kteří bydleli v jeho městě, vykonali, co jim Jezábel vzkázala, jak bylo psáno v dopisech, které jim poslala:

1Kn 21 12 vyhlásili púst a posadili Nábota do čela lidu.

1Kn 21 13 Pak přišli dva muži ničemníci a posadili se proti němu. Ti ničemníci

vydali před lidem proti Nábotovi svědectví, že zlořečil Bohu a králi. I vyvedli ho ven z města a ukamenovali ho k smrti.

1Kn 21 14 Poté vzkázali Jezábele: "Nábot byl ukamenován k smrti."

1Kn 21 15 Když Jezábel uslyšela, že Nábot byl ukamenován a zemřel, řekla Achabovi: "Vstaň a zaber vinici Nábota Jizreelského, kterou ti odmítl dát za stříbro. Nábot už nežije, je mrtev."

1Kn 21 16 Jakmile Achab uslyšel, že Nábot je mrtev, vstal, sestoupil do vinice Nábota Jizreelského a zabral ji.

1Kn 21 17 I stalo se slovo Hospodinovo k Elijáši Tišbejskému:

1Kn 21 18 "Vstaň a jdi vstříc Achabovi, králi izraelskému ze Samaří. Je právě v Nábotově vinici; šel tam, aby ji zabral.

1Kn 21 19 Promluv k němu: "Toto praví Hospodin: Zavraždil jsi a teď si zabíráš." Ohlas mu: "Toto praví Hospodin: Na místě, kde psi chlemtali krev Nábotovu, budou psi chlemtat i tvoji krev.""

1Kn 21 20 Achab řekl Elijášovi: "Přece jsi mě našel, můj nepříteli?" On řekl:

"Našel, protože ses zaprodal a dopouštíš se toho, co je zlé v Hospodinových očích.

1Kn 21 21 Hle, praví Hospodin, uvedu na tebe zlo, vymetu ty, kdo přijdou po tobě, vyhladím Achabovi toho, jenž močí na stěnu, a v Izraeli zajatého i zanechaného.

1Kn 21 22 A dopustím na tvůj dům totéž, co na dům Jarobeáma, syna Nebatova, a na dům Baeši, syna Achijášova, za urážku, již jsi mě urazil a svedl k hříchu Izraele."

1Kn 21 23 Také o Jezábele promluvil Hospodin: "Jezábelu sežerou na val ech Jizreelu psi.

1Kn 21 24 Kdo zemře Achabovi ve městě, toho sežerou psi, a kdo zemře na poli, toho sežere nebeské ptactvo."

1Kn 21 25 Nebyl nikdo jako Achab, aby se zaprodal a dopouštěl toho, co je zlé v Hospodinových očích, jak ho k tomu podněcovala Jezábel, jeho žena.

1Kn 21 26 Jednal velice ohavně tím, že chodil za hnusnými modlami; páchal všechno to, co Emorejci, které Hospodin před Izraelci vyhnal.

1Kn 21 27 Jakmile Achab uslyšel tato slova, roztrhl svůj šat, přehodil přes sebe žíněné roucho, postil se a spával v žíněném rouchu a chodil zkroušeně.

1Kn 21 28 I stalo se slovo Hospodinovo k Elijášovi Tišbejskému:

1Kn 21 29 "Viděl jsi, že se Achab přede mnou pokořil? Protože se přede mnou pokořil, nedopustím to zlo za jeho dnů, ale uvedu je na jeho dům za dnů jeho syna."

1Kn 22 1 Po tři roky nedošlo mezi Aramem a Izraelem k válce.

1Kn 22 2 V třetím roce sestoupil Jóšafat, král judský, ke králi izraelskému.

1Kn 22 3 Izraelský král řekl svým služebníkům: "Víte, že Rámot v Gileádu patří nám? A my otálíme vzít jej z rukou aramejského krále."

1Kn 22 4 Pak se otázal Jóšafata: "Půjdeš se mnou do války o Rámot v Gileádu?"

Jóšafat izraelskému králi odpověděl: "Jsme jedno, já jako ty, můj lid jako tvůj lid, mí koně jako tví koně."

1Kn 22 5 Jóšafat izraelskému králi řekl: "Dotaž se ještě dnes na slovo Hospodinovo."

1Kn 22 6 Izraelský král shromáždil proroky, na čtyři sta mužů, a řekl jim: "Mám jít do války proti Rámotu v Gileádu nebo mám od toho upustit?" Odpověděli: "Jdi, Panovník jej vydá králi do rukou."

1Kn 22 7 Ale Jóšafat se zeptal: "Cožpak tu už není žádný prorok Hospodinův, abychom se dotázali skrze něho?"

1Kn 22 8 Izraelský král Jóšafatovi odpověděl: "Je tu ještě jeden muž, skrze něhož bychom se mohli dotázat Hospodina, ale já ho nenávidím, protože mi neprorokuje nic dobrého, nybrž jen zlo. Je to Míkajáš, syn Jimlův." Jóšafat řekl: "Nechť král tak nemluví!"

1Kn 22 9 Izraelský král tedy povolal jednoho dvořana a řekl: "Rychle přiveď Míkajáše, syna Jimlova."

1Kn 22 10 Král izraelský i Jóšafat, král judský, seděli každý na svém trůnu, slavnostně oblečení, na humně u vchodu do samařské brány a všichni proroci před nimi prorokovali.

1Kn 22 11 Sidkijáš, syn Kenaanův, si udělal železné rohy a říkal: "Toto praví Hospodin: "Jimi budeš trkat Arama, dokud neskoná.""

1Kn 22 12 Tak prorokovali všichni proroci: "Vytáhni proti Rámotu v Gileádu. Budeš mít úspěch. Hospodin jej vydá králi do rukou!"

1Kn 22 13 Posel, který šel zavolat Míkajáše, mu domlouval: "Hle, slova proroků jedněmi ústy ohlašují králi dobré věci. Ať je tvá řeč jako řeč každého z nich; mluv o dobrých věcech."

1Kn 22 14 Míkajáš odpověděl: "Jakože ži v je Hospodin, budu mluvit to, co mi řekne Hospodin."

1Kn 22 15 Když přišel ke králi, král mu řekl: "Míkajáši, máme jít do války proti Rámotu v Gileádu, nebo máme od toho upustit?" On mu odpověděl: "Vytáhni, budeš mít úspěch. Hospodin jej vydá králi do rukou."

1Kn 22 16 Král ho okřikl: "Kolikrát tě mám zapřísahat, abys mi v Hospodinově jménu nemluvil nic než pravdu?"

1Kn 22 17 Míkajáš odpověděl: "Viděl jsem všechen izraelský lid rozptýlený po horách jako ovce, které nemají pastýře. Hospodin řekl: "Zůstali bez pánů, ať se každý v pokoji vrátí domů.""

1Kn 22 18 Izraelský král řekl Jósafatovi: "Neřekl jsem ti, že mi nebude prorokovat nic dobrého, nybrž jen zlo?"

1Kn 22 19 Ale Míkajáš pokračoval: "Tak tedy slyš slovo Hospodinovo. Viděl jsem Hospodina, sedícího na trůně. Všechny nebeský zástup stál před ním zprava i zleva.

1Kn 22 20 Hospodin řekl: "Kdo zláká Achaba, aby vytáhl a padl u Rámotu v Gileádu?" Ten říkal to a druhý ono.

1Kn 22 21 Tu vystoupil jakýsi duch, postavil se před Hospodinem a řekl: "Já ho zláám." Hospodin mu pravil: "Čím?"

1Kn 22 22 On odpověděl: "Vyjdu a stanu se zrádným duchem v ústech všech jeho proroků." Hospodin řekl: "Ty ho zlákáš, ty to dokážeš. Jdi a učiň to!"

1Kn 22 23 A nyní, hle, Hospodin dal zrádného ducha do úst všech těchto tvých proroků. Hospodin ti ohlásil zlé věci."

1Kn 22 24 Sidkijáš, syn Kenaanův, přistoupil, uhodil Míkajáše do tváře a řekl: "Kudy přešel Hospodinův duch ode mne, aby mluvil skrze tebe?"

1Kn 22 25 Míkajáš řekl: "To uvidíš v onen den, až vejdeš do nejzazšího pokojíku, aby ses ukryl."

1Kn 22 26 Izraelský král nařídil: "Seber Míkajáše a odveď ho k veliteli města Ámonovi a ke královu synu Jóášovi.

1Kn 22 27 Vyřídíš: "Toto praví král: Tady toho vsaďte do vězení a dávejte mu jen kousek chleba a trochu vody, dokud nepřijdu v pokojí.""

1Kn 22 28 Ale Míkajáš řekl: "Jestliže se vrátíš zpět v pokojí, nemluvil skrze mne Hospodin." A připojil: "Slyšte to, všichni lidé!"

1Kn 22 29 Král izraelský i Jósafat, král judský, vytáhli proti Rámotu v Gileádu.

1Kn 22 30 Izraelský král řekl Jósafatovi, že se přestrojí, až vyjede do boje. Dodal: "Ty ovšem obleč své roucho." Tak se izraelský král přestrojil a vyjel do boje.

1Kn 22 31 Aramejský král přikázal třiceti dvěma velitelům své vozby: "Nebojujte ani s malým ani s velkým, ale jen se samým izraelským králem!"

1Kn 22 32 Když velitelé vozby spatřili Jósafata, řekli si: "To je jistě izraelský král!" Odbočili, aby bojovali proti němu. Tu Jósafat vyrazil válečný pokřik.

1Kn 22 33 Když velitelé vozby viděli, že to není izraelský král, odvrátili se od něho.

1Kn 22 34 Kdosi však bezděčně napjal luk a zasáhl izraelského krále mezi články pancíře. Král řekl svému vozataji: "Obrať a odvez mě z bojiště, jsem raněn."

1Kn 22 35 Ale boj se toho dne tak vystupňoval, že král musel zůstat na voze proti Aramejcům; večer pak zemřel. Krev z rány vytékala do korby vozu.

1Kn 22 36 Při západu slunce se tábořem rozlehl pokřik: "Každý do svého města, každý do své země!"

1Kn 22 37 Král tedy zemřel a byl dopraven do Samaří. V Samaří krále pohřbili.

1Kn 22 38 Když oplachovali vůz v samařském rybníku, chlemtali psi jeho krev a nevěstky se v ní omývaly, podle slova Hospodinova, které ohlásil.

1Kn 22 39 O ostatních příbězích Achabových, o všem, co konal, o domě ze slonoviny, který vystavěl, a o všech městech, která vystavěl, se píše, jak známo, v Kniže letopisů králů izraelských.

1Kn 22 40 I ulehl Achab ke svým otcům. Po něm se stal králem jeho syn Achazjáš.

1Kn 22 41 Ve čtvrtém roce vlády izraelského krále Achaba se stal králem nad Judou Jósafat, syn Ásův.

1Kn 22 42 Jósafatovi bylo třicet pět let, když začal kralovat, a kraloval v Jeruzalémě dvacet pět let. Jeho matka se jmenovala Azúba; byla to dcera Šilchího.

1Kn 22 43 Chodil po všech cestách svého otce Ásy. Neodchýlil se od nich, ale činil to, co je správné v Hospodinových očích.

1Kn 22 44 Jenom neodstranili posvátná návrší; lid na posvátných návrších ještě obětoval a páčil kadidlo.

1Kn 22 45 Jósafat také žil v pokojí s králem izraelským.

1Kn 22 46 O ostatních příbězích Jósafatových, o jeho bohatýrských činech, jež konal, a jak bojoval, se píše, jak známo, v Kniže letopisů králů judských.

1Kn 22 47 Zbytek těch, kdo provozovali modlářské smilstvo a zůstali ještě ve dnech jeho otce Ásy, vymýtil ze země.

1Kn 22 48 V Edómu tenkrát neměli krále, byl tam královský správce.

1Kn 22 49 Jósafat dal udělat zámořské lodě, aby pluly do Ofíru pro zlato, ale nevypluly; lodě ztroskotaly v Esjón-geberu.

1Kn 22 50 Achazjáš, syn Achabův, tehdy řekl Jósafatovi: "Ať se plaví na lodích s tvými služebníky i moji služebníci!" Ale Jósafat nesvolil.

1Kn 22 51 I ulehl Jósafat ke svým otcům a byl pohřben vedle svých otců v městě svého otce Davida. Po něm se stal králem jeho syn Jóram.

1Kn 22 52 V sedmáctém roce vlády judského krále Jósafata se stal králem nad Izraelem v Samaří Achazjáš, syn Achabův. Kraloval nad Izraelem dva roky.

1Kn 22 53 Dopouštěl se toho, co je zlé v Hospodinových očích. Chodil po cestě svého otce a své matky i po cestě Jarobeáma, syna Nebatova, který svedl Izraele k hříchu. [(I Kings 22:54) Sloužil Baalovi a klaněl se mu a urážel Hospodina, Boha Izraele; všechno konal tak jako jeho otec.]

2Kn 1 1 Po Achabově smrti odpadl Moáb od Izraele.

2Kn 1 2 Achazjáš propadl mříží svého pokojíku na střeše v Samaří a churavěl.

vyslal posly a řekl jim: "Jděte a dotazte se Baal-zebúba, boha Ekrónu, zdali z tohoto ochoření vyvážnu živ."

2Kn 1 3 Tu promluvil anděl Hospodinův k Elijášovi Tišbejskému: "Vstaň a vyjdi vstříc poslům samařského krále a pověz jim: Což není Bůh v Izraeli, že se jdete dotazovat Baal-zebúba, boha Ekrónu?"

2Kn 1 4 Proto Hospodin praví toto: Z lože, na něž jsi ulehl, nepovstaneš, ale zcela jistě zemřeš." A Eliáš šel.

2Kn 1 5 Když se poslové vrátili ke králi, zeptal se jich: "Jak to, že se vracíte?"

2Kn 1 6 Odvětili mu: "Jakýsi muž nám vyšel vstříc a řekl nám: "Jděte zpět ke králi, který vás vyslal, a vyřiďte mu: Toto praví Hospodin: Což není Bůh v Izraeli, že se obracíš s dotazem na Baal-zebúba, boha Ekrónu? Proto z lože, na něž jsi ulehl, nepovstaneš, ale zcela jistě zemřeš.""

2Kn 1 7 Otázal se jich: "Jak vypadal ten muž, který vám vyšel vstříc a mluvil k vám tato slova?"

2Kn 1 8 Oni mu řekli: "Byl to muž v chlupatém plášti a bedra měl opásaná koženým pásem." Tu řekl: "To byl Eliáš Tišbejský."

2Kn 1 9 Poslal pro něho velitele s padesáti vojáky. Ten k němu vystoupil, a hle, Eliáš seděl na vrcholu hory. Promluvil k němu: "Muži Boží, král rozkazuje: "Sestup!""

2Kn 1 10 Eliáš veliteli těch padesáti odpověděl: "Jsem-li muž Boží, ať sestoupí oheň z nebe a pozře tebe i tvých padesát!" I sestoupil oheň z nebe a pozřel jej i jeho padesát.

2Kn 1 11 Král pro něho poslal opět jiného velitele s padesáti vojáky. Ten promluvil: "Muži Boží, toto praví král: "Rychle sestup!"

2Kn 1 12 Eliáš jim odpověděl: "Jsem-li muž Boží, ať sestoupí oheň z nebe a pozře tebe i tvých padesát!" I sestoupil Boží oheň z nebe a pozřel jej i jeho padesát.

2Kn 1 13 Ale král poslal ještě potřetí velitele s padesáti vojáky. Když tento třetí velitel přišel nahoru, poklekl před Eliášem a prosil ho o smilování. Promluvil k němu: "Muži Boží, kéž má v tvých očích život můj i život těchto tvých padesáti služebníků nějakou cenu.

2Kn 1 14 Hle, oheň sestoupil z nebe a pozřel oba předešlé velitele i jejich padesát vojáků. Kéž má nyní můj život v tvých očích nějakou cenu!"

2Kn 1 15 Tu promluvil k Eliášovi Hospodinův anděl: "Sestup s ním. Neboj se ho!" Povstal tedy, sestoupil s ním ke králi

2Kn 1 16 a promluvil k němu: "Toto praví Hospodin: Že jsi poslal posly s dotazem k Baal-zebúbovi, bohu Ekrónu, jako by nebyl Bůh v Izraeli, aby ses dotázal na jeho slovo, proto z lože, na něž jsi ulehl, nepovstaneš, ale zcela jistě zemřeš."

2Kn 1 17 I zemřel podle Hospodinova slova, které promluvil Eliáš. Po něm se stal králem Joram, a to v druhém roce vlády judského krále Jórama, syna Jošafatova. Achazjáš totiž neměl syna.

2Kn 1 18 O ostatních příbězích Achazjášových, o tom, co konal, se píše, jak známo, v knize letopisů králů izraelských.

2Kn 2 1 I stalo se, když Hospodin chtěl vzít Eliáše ve vichru vzhůru do nebe, že Eliáš s Elíšou se právě ubírali z Gilgálu.

2Kn 2 2 Eliáš řekl Elíšovi: "Zůstaň zde, protože mě Hospodin posílá do Bét-elu." Elíša mu odpověděl: "Jakože živ je Hospodin a jakože živ jsi ty, neopustím tě." I sestoupili do Bét-elu.

2Kn 2 3 Proroctí žáci, kteří byli v Bét-elu, vyšli k Elíšovi a otázali se ho: "Víš, že Hospodin dnes vezme tvého pána od tebe vzhůru?" Odvětil: "Vím to také. Mlčte!"

2Kn 2 4 A Eliáš mu řekl: "Elíšo, zůstaň zde, protože Hospodin mě posílá do Jericha." Odvětil: "Jakože živ je Hospodin a jakože živ jsi ty, neopustím tě." I přišli do Jericha.

2Kn 2 5 Proroctí žáci, kteří byli v Jerichu, přistoupili k Elíšovi a řekli mu: "Víš, že Hospodin dnes vezme tvého pána od tebe vzhůru?" Odvětil: "Vím to také. Mlčte!"

2Kn 2 6 Tu mu řekl Eliáš: "Zůstaň zde, protože Hospodin mě posílá k Jordánu." Odvětil: "Jakože živ je Hospodin a jakože živ jsi ty, neopustím tě." I šli oba spolu.

2Kn 2 7 Padesát mužů z prorockých žáků šlo za nimi a postavilo se naproti nim vpovzdálí; a oni oba stáli u Jordánu.

2Kn 2 8 Eliáš vzal svůj plášť, svinul jej, udeřil do vody a ta se rozestoupila, takže oba přešli po suchu.

2Kn 2 9 A stalo se, jak přešli, že Eliáš řekl Elíšovi: "Požádej, co mám pro tebe udělat, dříve než budu od tebe vzat." Elíša řekl: "Ať je na mně dvojnásobný díl tvého ducha!"

2Kn 2 10 Eliáš mu řekl: "Těžkou věc si žádáš. Jestliže mě uvidíš, až budu od tebe brán, stane se ti tak. Jestliže ne, nestane se."

2Kn 2 11 Pak šli dál a rozmlouvali. A hle, ohnivý vůz s ohnivými koni je od sebe odloučil a Eliáš vystupoval ve vichru do nebe.

2Kn 2 12 Elíša to viděl a vykřikl: "Můj otče! Můj otče! Vozataji Izraele!" A pak už ho neviděl. I uchopil své roucho a roztrhl je na dva kusy.

2Kn 2 13 Pak zdvihl Eliášův plášť, který z něho spadl, vrátil se a postavil se na břehu Jordánu.

2Kn 2 14 vzal Eliášův plášť, který z něho spadl, udeřil jím do vody a zvolal:

"Kde je Hospodin, Bůh Elijášův, i on sám?" Když udeřil do vody, rozestoupila se a Elíša přešel.

2Kn 2 15 viděli to proročtí žáci z Jericha, kteří byli naproti, a řekli: "Na Elíšovi spočinul duch Elijášův." Šli mu vstříc, poklonili se mu až k zemi.
2Kn 2 16 a řekli mu: "Hle, je tu s tvými služebníky padesát udatných mužů. Ať jdou hledat tvého pána, aby ho Hospodinův duch neodnesl a nemrští jím na nějakou horu nebo do nějakého údolí." Řekl: "Nikam je neposílejte."

2Kn 2 17 Když ho však nutili až do omrzení, řekl: "Pošlete je." Oni tedy poslali těch padesát mužů; ti hledali Elijáše tři dny, ale nenašli ho.

2Kn 2 18 Pak se vrátili k Elíšovi, který zůstal v Jerichu. Řekl jim: "Což jsem vám neřekl: Nikam nechoďte?"

2Kn 2 19 Mužové města řekli Elíšovi: "Hle, v městě se dobře sídlí, jak náš pán vidí, ale voda je zlá, takže země trpí neplodností."

2Kn 2 20 I řekl: "Podejte mi novou mísu a dejte do ní sůl." Podali mu ji tedy.

2Kn 2 21 Pak vyšel k místu, kde voda vyvěrala, hodil tam sůl a řekl: "Toto praví Hospodin: Uzdravuji tuto vodu, už nikdy odtud nevzejde smrt či neplodnost."

2Kn 2 22 A voda je zdravá až dodnes podle Elíšova slova, které promluvil.

2Kn 2 23 Odtud vystoupil do Bét-elu. Když byl na cestě, vyšli z města malí chlapci, pošklebovali se mu a pokřikovali na něj: "Táhni, ty s lysinou, táhni, ty s lysinou!"

2Kn 2 24 On se obrátil, podíval se na ně a ve jménu Hospodinově jím zlořečil. Vtom vyběhly z křovin dvě medvědice a roztrhaly z nich čtyřicet dvě děti.

2Kn 2 25 Odtud odešel na horu Karmel a odtud se vrátil do Samaří.

2Kn 3 1 V osmnáctém roce vlády judského krále Jóšafata se stal králem nad Izraelem v Samaří Jóram, syn Achabův. Kraloval dvanáct let.

2Kn 3 2 Dopouštěl se toho, co je zlé v Hospodinových očích, i když ne tolik jako jeho otec a matka. Odstranil Baalův posvátný sloup, který udělal jeho otec.

2Kn 3 3 Avšak lpěl na hříších Jarobeáma, syna Nebatova, jimiž svedl Izraele k hříchu, a neupustil od nich.

2Kn 3 4 Méša, král moábský, byl drobopravec. Odváděl izraelskému králi sto tisíc jehňat a sto tisíc beranů s vlnou.

2Kn 3 5 Po Achabově smrti odpadl moábský král od krále izraelského.

2Kn 3 6 Onoho dne vytáhl král Jóram ze Samaří a povolal do zbraně celý Izrael.

2Kn 3 7 Pak vzkázal Jóšafatovi, králi judskému: "Moábský král ode mne odpadl. Půjdeš se mnou do války proti Moábu?" On řekl: "Potáhnu. Jsme jedno, já jako ty, můj lid jako tvůj lid, mí koně jako tví koně."

2Kn 3 8 A otázal se: "Kterou cestou potáhneme?" On odpověděl: "Směrem k Edómské poušti."

2Kn 3 9 Šli tedy, král izraelský a král judský i král edómský. Po sedmi dnech cesty oklikami, jimiž se ubírali, neměl vodu ani tábor ani dobytek v zadním voji.

2Kn 3 10 Izraelský král řekl: "Běda! Hospodin povolal nás, tyto tři krále, aby nás vydal do rukou Moábcům!"

2Kn 3 11 Ale Jóšafat se zeptal: "Což tu není žádný prorok Hospodinův, abychom se skrze něho dotázali Hospodina?" Jeden ze služebníků izraelského krále odpověděl: "Je zde Elíša, syn Šáfátův, který líval vodu na ruce Elijášovy."

2Kn 3 12 Jóšafat řekl: "U něho je Hospodinovo slovo." Tak se k němu vypravili, izraelský král a Jóšafat i král edómský.

2Kn 3 13 Elíša řekl izraelskému králi: "Co je mi do tvých věcí? Jdi si k prorokům svého otce a k prorokům své matky!" Izraelský král mu odpověděl: "Nikdy! Hospodin povolal nás, tyto tři krále, aby nás vydal do rukou Moábcům."

2Kn 3 14 Elíša nato řekl: "Jakože živ je Hospodin zástupů, v jehož službách stojím, kdybych neměl ohled na Jóšafata, krále judského, tebe bych si ani nevšíml, ani bych se na tebe nepodíval."

2Kn 3 15 Ale nyní mi přiveďte hudebníka." Když hudebník hrál, byla nad Elíšou Hospodinova ruka.

2Kn 3 16 Řekl: "Toto praví Hospodin: Udělej v tomto úvalu prohlubeň vedle prohlubně."

2Kn 3 17 Neboť toto praví Hospodin: Nepocítíte vítr a neuvidíte déšť, a přesto se tento úval naplní vodou a budete pít vy i vaše stáda a váš dobytek.

2Kn 3 18 Ale to vše je v Hospodinových očích málo. Vydá vám Moábce do rukou.

2Kn 3 19 Vybijete každé opevněné město, všechna nejlepší města, vykácíte všechno dobré stromové a zasypete všechny vodní prameny a každý dobrý díl půdy znehodnotíte kamením."

2Kn 3 20 I stalo se za jitra, když se přináší obětní dar, hle, směrem od Edómu začaly přicházet vody a země se naplnila vodou.

2Kn 3 21 Všichni Moábci uslyšeli, že králové proti nim vytáhli do boje. Dali svolat všechny, kdo byli schopní opásat se zbrojí, i starší, a zaujali postavení na pomezí.

2Kn 3 22 Za časného jitra, když slunce vycházelo nad vodami, spatřili Moábci naproti vody rudé jako krev.

2Kn 3 23 Řekli: "To je krev. Ti králové se pobili, ubili se navzájem. A teď za kořistí, Moábci!"

2Kn 3 24 Když se přihnali k izraelskému táboru, Izraelci vyskočili a bili Moábce. Ti se před nimi dali na útěk a Izraelci se hnali za nimi a pobíjeli je,

2Kn 3 25 bořili města, každý díl dobré půdy zaházeli úplně kamením, každý vodní pramen zasypali a každý dobrý strom pokáceli, takže zůstaly jen kamenné zdi kírcharěšetské, ale i ty obklíčili prakovníci a udeřili na ně.

2Kn 3 26 Když moábský král viděl, že boj je nad jeho síly, vzal s sebou sedm set mužů s tasenými meči, aby se probil ke králi edómskému, ale nedokázali to.

2Kn 3 27 Jal však jeho prvorozeného syna, který měl kralovat po něm, a obětoval ho v zápalnou oběť na městských hradbách. I postihlo Izraele veliké rozlíčení, takže od něho odtáhli a vrátili se do své země.

2Kn 4 1 Jedna z žen prorockých žáků úpěnlivě volala k Elíšovi: "Tvůj služebník, můj muž, je mrtev. Ty víš, že se tvůj služebník bál Hospodina. A teď přišel věřitel, aby si vzal obě mé děti za otroky."

2Kn 4 2 Elíša jí řekl: "Co mohu pro tebe udělat? Pověz mi, co máš doma." Odpověděla: "Tvá služebnice nemá v domě nic než baňku oleje."

2Kn 4 3 Řekl jí: "Jdi, vypůjč si venku nádoby ode všech svých sousedů, prázdné nádoby, ale nespokojuj se s málem."

2Kn 4 4 Pak jdi domů, zavři za sebou a za svými syny dveře a nalévej do všech těch nádob; plné dávej stranou."

2Kn 4 5 Odešla od něho a zavřela za sebou a za svými syny dveře. Ti jí podávali nádoby a ona nalévala.

2Kn 4 6 Když nádoby naplnila, řekla svému synu: "Podej mi další nádobu." On jí odpověděl: "Už tu žádná nádoba není." Tu přestal olej téci.

2Kn 4 7 Šla to sdělit muži Božímu. Ten jí řekl: "Jdi prodat olej a vyrovnej svůj dluh. Potom budeš se svými syny žít z toho, co zbude."

2Kn 4 8 Jednoho dne procházel Elíša Šunemem. Tam byla znamenitá žena. Ta ho přiměla, aby u ní pojedl chléb. Kdykoli pak tudy procházel, zašel tam, aby pojedl chléb.

2Kn 4 9 Řekla svému muži: "Hle, vím, že muž Boží, který kolem nás často chodívá, je svatý."

2Kn 4 10 Udělejme malý zděný pokojík na střeše a dejme mu tam lůžko, stůl, stoličku a svícen. Kdykoli k nám přijde, může se tam uchýlit."

2Kn 4 11 Jednoho dne tam opět přišel, uchýlil se do pokojíku na střeše a ulehł tam.

2Kn 4 12 Pak řekl svému mládenci Géchazímu: "Zavolej tu Šunemanku!" Zavolał ji a ona před něj předstoupila.

2Kn 4 13 Právil mu: "Řekni jí: 'Hle, staráš se o nás se vši péčí. Co bych pro tebe mohl udělat? Mám se za tebe přimluvit u krále nebo u velitele vojska?'" Odpověděla: "Bydlím spokojeně uprostřed svého lidu."

2Kn 4 14 I otázal se Elíša: "Co bych pro ni mohl udělat?" Géchazí odpověděl: "Přece něco. Nemá syna a její muž je starý."

2Kn 4 15 Tu řekl Elíša: "Zavolej ji." Zavolał ji a ona zůstala stát u vchodu.

2Kn 4 16 Řekl: "V jistém čase, po obvyklé době, budeš chovat syna." Ona řekla: "Ne, můj pane, muži Boží, nelži své služebnici!"

2Kn 4 17 Ale žena počala a v jistém čase, po obvyklé době, porodila syna, jak jí Elíša předpověděl.

2Kn 4 18 Když dítě vyrostlo, vyšlo jednoho dne k otci za ženci.

2Kn 4 19 Řeklo svému otci: "Má hlava, ach, má hlava!" On přikázal mládenci: "Dones je matce."

2Kn 4 20 Ten je odnesl a odevzdal matce. Sedělo jí na kolenou až do poledne a zemřelo.

2Kn 4 21 Ona vyšla nahoru a uložila je na lůžko muže Božího, zavřela za ním a vyšla.

2Kn 4 22 Pak zavolał svého muže a řekla mu: "Pošli mi jednoho z mládenců a jednu oslici. Pospíším k muži Božímu a vrátím se."

2Kn 4 23 On řekl: "Proč jdeš k němu dnes? Není novoluní ani den odpočinku." Řekla: "To je v pořádku."

2Kn 4 24 Osedlala oslici a řekla svému mládenci: "Poháněj ji a běž, nezdržuj se kvůli mně v jízdě, leč bych ti řekla."

2Kn 4 25 I jela, až přišla k muži Božímu na horu Karmel. Jak ji muž Boží zdálky spatřil, řekl svému mládenci Géchazímu: "Hle, to je ta Šunemanka."

2Kn 4 26 Běž jí naproti a zeptej se jí: "Je vše v pořádku s tebou, s tvým mužem i s tvým dítětem?" Ona řekla: "V pořádku."

2Kn 4 27 Ale když přišla k muži Božímu na horu, chopila se jeho nohou. Géchazí přistoupil a chtěl ji odstrčit. Muž Boží však řekl: "Nech ji, má hořko v duši. Hospodin mi to zatajil a neoznámil mi to."

2Kn 4 28 Ona řekla: "Což jsem si syna od svého pána vyžádala? Což jsem neříkala, abys mě nešálil?"

2Kn 4 29 Elíša řekl Géchazímu: "Opásej si bedra, vezmi si do ruky mou hůl a jdi. Potkáš-li někoho, nezdrav ho, a pozdraví-li tě někdo, neodpovídej. Mou hůl polož chlapci na tvář."

2Kn 4 30 Ale chlapcova matka řekla: "Jakože živ je Hospodin a jakože živa je tvá duše, nepustím se tě!" I povstal a šel za ní.

2Kn 4 31 Géchazí je předešel a položil hůl na chlapcovu tvář, ale ten se neozval a nic nevnímal. Vrátil se tedy vstříc Elíšovi a ohlásil mu: "Chlapec se neprobudil."

2Kn 4 32 Elíša vešel do domu, a hle, mrtvý chlapec byl uložen na jeho lůžku.
 2Kn 4 33 Vstoupil, zavřel dveře, aby byli sami, a modlil se k Hospodinu.
 2Kn 4 34 Pak se zdvihl, položil se na dítě, vložil svá ústa na jeho ústa, své oči na jeho oči a své dlaně na jeho dlaně; byl nad ním skloněn, dokud se tělo dítěte nezahřálo.
 2Kn 4 35 Potom se obrátil a prošel se domem sem a tam. Vrátil se a sklonil se nad chlapcem; ten sedmkrát kýchl a otevřel oči.
 2Kn 4 36 Elíša zavolał Géchaziho a řekl: "Zavolej tu Šúnemanku!" Zavolał ji. Když k němu přišla, řekl: "Vezmi si svého syna."
 2Kn 4 37 Vstoupila, padla mu k nohám a poklonila se až k zemi. Pak si vzala svého syna a odešla.
 2Kn 4 38 Jednou, když byl v zemi hlad, vrátil se Elíša do Gilgálu. Proročtí žáci seděli před ním. Tu řekl svému mládenci: "Přistav velký hrnec a uvař prorockým žákům polévku."
 2Kn 4 39 Jeden z žáků vyšel na pole nasbírat zeliny. Našel polní popínavou rostlinu a sesbíral z ní plný šat polních tykví. I přišel a rozkrájel to do hrnce na polévku, aniž to kdo znal.
 2Kn 4 40 Pak to nalili těm mužům k jídlu. Když trochu polévky snědli, vzkřikli: "V hrnci je smrt, muži Boží!" A neodvážili se jíst.
 2Kn 4 41 Elíša řekl: "Dejte sem mouku." Nasypal ji do hrnce a řekl: "Nalévej lidu." I jedli a v hrnci už nic zlého nebylo.
 2Kn 4 42 Potom přišel jakýsi muž z Baal-šališi a přinesl muži Božímu chléb z prvního obilí, dvacet ječných chlebů, a v ranci čerstvé obilí. Elíša řekl: "Dej to lidu, ať jedí."
 2Kn 4 43 Ten, který mu přisluhoval, namítl: "Cožpak to mohu předložit stu mužů?" Ale on odvětil: "Dej to lidu, ať jedí, neboť toto praví Hospodin: "Budou jíst a ještě zůstanou."
 2Kn 4 44 Předložil jim to a oni jedli a ještě zůstalo podle Hospodinova slova.
 2Kn 5 1 Naamán, velitel vojska aramejského krále, byl u svého pána ve veliké vážnosti a oblibě, protože skrze něho dal Hospodin Aramejcům vítězství. Tento muž, udatný bohatýr, byl postižen malomocenstvím.
 2Kn 5 2 Jednou vyrazily z Aramu hordy a zajaly v izraelské zemi malé děvčátko. To sloužilo Naamánově ženě.
 2Kn 5 3 Řeklo své paní: "Kdyby se můj pán dostal k proroku, který je v Samaří, ten by ho jistě malomocenství zbavil."
 2Kn 5 4 Naamán to šel oznámit svému pánu: "Tak a tak mluvilo to děvče z izraelské země."
 2Kn 5 5 Aramejský král řekl: "Vyprav se tam a já pošlu izraelskému králi dopis." I šel. Vzal s sebou deset talentů stříbra a šest tisíc šekelů zlata a desatery sváteční šaty.
 2Kn 5 6 Izraelskému králi přinesl dopis: "Jakmile ti dojde tento dopis, s nímž jsem ti poslal svého služebníka Naamána, zbav ho malomocenství."
 2Kn 5 7 Když izraelský král dopis přečetl, roztrhl své roucho a řekl: "Jsem snad Bůh, abych rozdával smrt nebo život, že ke mně posílá někoho, abych ho zbavil malomocenství? Jen uvažte a pohleďte, že hledá proti mně záminku!"
 2Kn 5 8 Když Elíša, muž Boží, uslyšel, že izraelský král roztrhl své roucho, vzkázal králi: "Proč jsi roztrhl své roucho? Jen ať přijde ke mně. Poznám, že je v Izraeli prorok."
 2Kn 5 9 Naamán tedy přijel se svými koni a s vozem a zastavil u vchodu do Elíšova domu.
 2Kn 5 10 Elíša mu po poslovi vzkázal: "Jdi, omyj se sedmkrát v Jordánu a tvé tělo bude opět zdravé. Budeš čist."
 2Kn 5 11 Ale Naamán se rozlítil a odešel. Řekl: "Hle, říkal jsem si: "Zajisté ke mně vyjde, postaví se a bude vzývat jméno Hospodina, svého Boha, bude mávat rukou směrem k posvátnému místu, a tak mě zbaví malomocenství."
 2Kn 5 12 Cožpak nejsou damašské řeky Abána a Parpar lepší než všechny vody izraelské? Cožpak jsem se nemohl omýt v nich, abych byl čist?" Obrátil se a rozhořčeně odcházel.
 2Kn 5 13 Ale jeho služebníci přistoupili a domlouvali mu: "Otče, ten prorok ti řekl důležitou věc. Proč bys to neudělal? Přece ti řekl: "Omyj se, a budeš čist."
 2Kn 5 14 On tedy sestoupil a ponořil se sedmkrát do Jordánu podle slova muže Božího. A jeho tělo bylo opět jako tělo malého chlapce. Byl čist.
 2Kn 5 15 Vrátil se k muži Božímu s celým svým průvodem. Přišel a postavil se před něho a řekl: "Hle, poznal jsem, že není Boha na celé zemi, jenom v Izraeli. A nyní přijmi prosím od svého služebníka projev vděčnosti."
 2Kn 5 16 Elíša odvětil: "Jakože živ je Hospodin, v jehož službách stojím, nevezmu nic." Třebaže ho nutil, aby si něco vzal, on odmítl.
 2Kn 5 17 Potom Naamán řekl: "Tedy nic? Kéž je tvému služebníku dáno tolik prstí, kolik unese pár mezků, neboť tvůj služebník už nebude připravovat zápalné oběti ani obětní hody jiným bohům než Hospodinu."
 2Kn 5 18 Toliko v této věci ať Hospodin tvému služebníku odpustí: Když můj pán vstupuje do domu Rimónova, aby se tam klaněl, a opírá se o mou ruku, i já se v Rimónově domě

skláním. Když se tedy v Rimónově domě budu sklánět, ať Hospodin tvému služebníku tuto věc odpustí!"

2Kn 5 19 On mu řekl: "Jdi v pokoji."

2Kn 5 20 Řekl si Géchazí, mládenec Eliášův, muže Božího: "Hle, můj pán ušetřil toho Aramejce Naamána, když nechal z jeho ruky, co přivezl. Jakože živ je Hospodin, poběžím za ním a něco si od něho vezmu."

2Kn 5 21 A Géchazí se za Naamánem rozběhl. Když Naamán spatřil, že za ním běží, seskočil z vozu, šel mu vstříc a řekl: "Je všechno v pořádku?"

2Kn 5 22 Odpověděl: "V pořádku. Můj pán mě posílá se vzkazem: "Hle, právě ke mně přišli z Efrajimského pohoří dva mládenci z prorockých žáků. Dej jim talent stříbra a dvojce sváteční šaty!"

2Kn 5 23 Naamán řekl: "Vezmi si laskavě dva talenty." A ještě ho nutil. Zavázal oba talenty stříbra do dvou vaků, k tomu dvojce sváteční roucho, a dal to dvěma svým mládencům, aby to před ním nesli.

2Kn 5 24 Když přišel na kopec, vzal si to od nich a doma uložil. Muže propustil a oni odešli.

2Kn 5 25 Sám pak vešel a postavil se před svého pána. Eliáš se ho zeptal: "Odkudpak, Géchazí?" Odvětil: "Tvůj služebník nikam nešel."

2Kn 5 26 Eliáš mu řekl: "Což jsem v duchu nebyl při tom, když se muž obrátil ze svého vozu a šel ti vstříc? Copak je čas brát stříbro a brát šaty a olivovní či vinice, brav či skot, otroky či otrokyně?"

2Kn 5 27 Proto Naamánovo malomocenství navěky ulpí na tobě a na tvém potomstvu." I vyšel od něho malomocný, bílý jako sníh.

2Kn 6 1 Proroctví žáci řekli Eliášovi: "Hle, místo, kde před tebou sedáváme, je pro nás těsné."

2Kn 6 2 Pojďme k Jordánu, vezmeme si odtamtud každý jeden trám a uděláme si místo, kde bychom sedávali." Řekl: "Jděte!"

2Kn 6 3 Ale jeden z nich řekl: "Buď tak laskav a pojď se svými služebníky."

Odvětil: "Ano, půjdu."

2Kn 6 4 I šel s nimi. Přišli k Jordánu a začali kácet stromy.

2Kn 6 5 Při porážení stromu se jednomu z nich stalo, že mu železná sekera spadla do vody. Vykřikl a zvolal: "Ach, můj pane, je vypůjčená!"

2Kn 6 6 Muž Boží se otázal: Kam padla?" Když mu to místo ukázal, uřízl Eliáš dřevo, hodil je tam a železo vyplavalo.

2Kn 6 7 Pak řekl: "Přitáhni si je!" On vztáhl ruku a vzal si je.

2Kn 6 8 Kdykoli se aramejský král chystal do boje proti Izraeli, radíval se se svými služebníky: "Můj tábor bude na tom a tom místě."

2Kn 6 9 Muž Boží však izraelskému králi vždycky vzkazoval: "Dej si pozor a netáhni tímto místem, protože tam táboří Aramejci!"

2Kn 6 10 Izraelský král posílal zvědy na místo, které mu muž Boží označil a před nímž ho varoval, aby se tam měl na pozor; stalo se tak ne jednou nebo dvakrát.

2Kn 6 11 Ta věc pobouřila mysl aramejského krále; svolal své služebníky a řekl jim: "Proč mi neoznámíte, kdo z našich donáší izraelskému králi?"

2Kn 6 12 Jeden z jeho služebníků řekl: "Nikoli, králi, můj pane. Je to prorok Eliáš, který je v Izraeli. Ten oznamuje izraelskému králi i ta slova, která vyslovíš ve své ložnici."

2Kn 6 13 On poručil: "Jděte zjistit, kde je, a já ho dám zajmout." Oznamovali mu: "Hle, je v Dótanu."

2Kn 6 14 Poslal tam koně a vozy a silný oddíl vojska. Přitáhli v noci a oblehli město.

2Kn 6 15 Za časného jitra vstal sluha muže Božího, vyšel ven, a hle, vojsko s koni a vozy obkličovalo město. Mládenec Eliášův řekl: "Běda, můj pane, co teď budeme dělat?"

2Kn 6 16 Odvětil: "Neboj se, protože s námi je jich víc než s nimi."

2Kn 6 17 Potom se Eliáš modlil: "Hospodine, otevři mu prosím oči, aby viděl!"

Tu Hospodin otevřel mládenci oči a on uviděl horu plnou koní a ohnivých vozů okolo Eliášův.

2Kn 6 18 Když se k němu Aramejci začali stahovat, modlil se Eliáš k Hospodinu: "Raň tento pronárod zaslepeností!" I ranil je zaslepeností podle Eliášova slova.

2Kn 6 19 Eliáš jim řekl: "To není ta cesta ani to město. Pojďte za mnou, dovedu vás k muži, kterého hledáte." A dovedl je do Samarií.

2Kn 6 20 Sotva vstoupili do Samarií, Eliáš řekl: "Hospodine, otevři jim oči, ať vidí." Hospodin jim otevřel oči a spatřili, že jsou uprostřed Samarií.

2Kn 6 21 Když je uviděl izraelský král, řekl Eliášovi: "Můj otče, mám je dát pobít?"

2Kn 6 22 Řekl mu: "Nepobíjej. Což jsi je zajal svým mečem a lukem, abys je pobil? Předlož jim chléb a vodu, ať jedí a pijí. Pak ať jdou ke svému pánu."

2Kn 6 23 Připravil jim tedy velkou hostinu. Když se najedli a napili, propustil je a oni odešli ke svému pánu. A aramejské hordy už nikdy nevpadly do izraelské země.

2Kn 6 24 Po nějakém čase Ben-hadad, král aramejský, shromáždil celý svůj tábor, vytáhl a oblehl Samarií.

2Kn 6 25 v Samarií nastal veliký hlad, neboť je dlouho obléhali, až byla oslí hlava za osmdesát šekelů stříbra a čtvrtka dížky holubiho trusu za pět šekelů stříbra.

2Kn 6 26 Když izraelský král obcházel hradby, vykřikla na něho jedna žena:

"Pomoz, králi, můj pane!"

2Kn 6 27 Odpověděl: "Nepomůže-li ti Hospodin, jak bych ti mohl pomoci já? Něčím z humna nebo lisu?"

2Kn 6 28 A král se jí zeptal: "Co je ti?" Odvětila: "Tato žena mi řekla: "Dej sem svého syna a dnes jej sníme. Mého syna sníme zítra."

2Kn 6 29 Tak jsme mého syna uvařily a snědly. Ale když jsem jí druhého dne řekla: "Dej sem svého syna a sníme jej", ona svého syna ukryla."

2Kn 6 30 Když král uslyšel slova té ženy, roztrhl své roucho. Jak obcházel hradby, lid viděl, že má na těle vespod žíněnou suknicí.

2Kn 6 31 I řekl: "Ať se mnou Bůh udělá, co chce, jestliže Elíša, syn Šáfatův, dnes neprijde o hlavu."

2Kn 6 32 Elíša seděl ve svém domě a starší seděli s ním, když k němu poslal jednoho ze svých mužů. Ale ještě než posel k němu vstoupil, řekl prorok starším: "Víte, že ten vrahův syn poslal, aby mi utálil hlavu? Nuže, až bude posel přicházet, zavřete dveře, zapřete ty dveře proti němu. Což nejsou za ním slyšet kroky jeho pána?"

2Kn 6 33 Ještě k nim mluvil, když posel k němu sestoupil. A král řekl: "Hle, toto zlo je od Hospodina. Co ještě mohu od Hospodina očekávat?"

2Kn 7 1 Elíša řekl: "Slyšte slovo Hospodinovo. Toto praví Hospodin: "Zítra v tuto dobu bude v samařské bráně míra bílé mouky za šekel a dvě míry ječmene budou za šekel.""

2Kn 7 2 Nato odpověděl štítonoš, o jehož ruku se král opíral, muži Božímu: "I kdyby Hospodin otevřel nebeské propustě, jakpak se toto slovo uskuteční?" Prorok řekl: "Hle, uvidíš to na vlastní oči, ale jíst z toho nebudeš."

2Kn 7 3 U vchodu do brány byli čtyři malomocní. Řekli si vespolek: "Nač tu sedíme? Abychom zemřeli?"

2Kn 7 4 Jestliže řekneme: Vejdeme do města - ve městě je hlad a zemřeme tam. A jestliže zůstaneme sedět zde, také zemřeme. Pojďme tedy, přeběhněme do aramejského tábora. Jestliže nás nechají naživu, budeme žít; jestliže nás usmrtí, zemřeme."

2Kn 7 5 Za setmění se vydali do aramejského tábora. Došli na jeho okraj, a hle, nikdo tam nebyl.

2Kn 7 6 Panovník totiž způsobil, že Aramejci uslyšeli ve svém táboře zvuk vozů, zvuk koní, zvuk velikého vojska. Řekli si mezi sebou: "Hle, izraelský král najal proti nám chetejské a egyptské krále a ti na nás táhnou."

2Kn 7 7 Za setmění se dali na útěk. Opustili své stany, koně a osly i tábor tak, jak byl, a utekli, aby si zachránili život.

2Kn 7 8 Malomocní přišli na okraj tábora, vešli do jednoho stanu, najedli se a napili. Vynesli odtud stříbro, zlato i roucha, odešli a tajně to uložili. Pak se vrátili, vešli do jiného stanu, vynesli odtud věci, odešli a také je tajně uložili.

2Kn 7 9 Potom si vespolek řekli: "Neměli bychom takto jednat. Tento den je dnem radostné zprávy a my jsme zticha. Budeme-li vyčkávat až do ranního úsvitu, stihne nás trest. Pojďme to tedy ohlásit v královském domě."

2Kn 7 10 Přišli k městské bráně a volali na vrátného. Oznámili mu: "Vešli jsme do aramejského tábora, a hle, nikdo tam nebyl, nikdo se neozýval. Byli tam jen přivázaní koně a osli, a stany zůstaly tak, jak byly."

2Kn 7 11 Ten zavolał ostatní vrátné a ti to oznámili uvnitř královského domu.

2Kn 7 12 Král v noci vstal a řekl svým služebníkům: "Chci vám oznámit, co nám provedli Aramejci. Vědí, že hladovíme. Vyšli z tábora, aby se ukryli v poli. Řekli si: "Vyjdou z města, pochyťme je živé a vtrhneme do města.""

2Kn 7 13 Jeden z jeho služebníků odpověděl: "Ať vezmou pět koní z těch, kteří ve městě ještě zůstali. Ti budou představovat celé množství Izraele, které zůstává ve městě, anebo celé množství Izraele, které zahyne. Pustíme je a uvidíme."

2Kn 7 14 Vzali dvě spřežení koní a král je pustil směrem k aramejskému táboru. Poručil osádce: "Jeďte se podívat!"

2Kn 7 15 Jeli tedy za nimi až k Jordánu. Všude po cestě bylo plno výstroje a výbroje, kterou Aramejci ve zmatku odhazovali. Poslové se vrátili a oznámili to králi.

2Kn 7 16 Pak vytáhl lid a vyloupil aramejský tábor. A tak se stalo, že míra bílé mouky byla za šekel a dvě míry ječmene byly za šekel, podle Hospodina slova.

2Kn 7 17 Král ustanovil štítonoše, o jehož ruku se opíral, správcem brány. Lid ho však v bráně ušlapal k smrti, jak to předpověděl muž Boží tehdy, když k němu král sestoupil.

2Kn 7 18 Stalo se, co muž Boží králi předpověděl: "Zítra v tuto dobu budou v samařské bráně dvě míry ječmene za šekel a míra bílé mouky bude za šekel."

2Kn 7 19 Tehdy odpověděl štítonoš muži Božímu: "I kdyby Hospodin otevřel nebeské propustě, jakpak se toto slovo uskuteční?" On řekl: "Hle, uvidíš to na vlastní oči, ale jíst z toho nebudeš."

2Kn 7 20 Tak se mu též stalo: Lid ho v bráně ušlapal k smrti.

2Kn 8 1 Potom mluvil Elíša k ženě, jejíhož syna vzkřísil: "Vstaň a jdi, ty i tvůj dům, a pobývej kdekoli jako host, protože Hospodin přivolał hlad. Ten již přišel do země a potrvá sedm let."

2Kn 8 2 Žena se zařídila podle slova muže Božího. Odešla se svým domem a po sedm let pobývala jako host v pelištejské zemi.

2Kn 8 3 Když sedm let uplynulo, vrátila se ta žena z pelištejské země a šla prosit krále o svůj dům a o své pole.

2Kn 8 4 Král právě rozmlouval s Géchazím, mláďencem muže Božího. Řekl:
"Vyprávěj mi o všech velikých skutcích, které Eliša učinil!"

2Kn 8 5 Zrovna když králi vyprávěl, jak vzkřísil mrtvého, ta žena, jejíhož
syna vzkřísil, přišla prosit krále o svůj dům a o své pole. Géchází řekl: "Králi, můj pane, to
je ta žena a to je její syn, kterého Eliša vzkřísil."

2Kn 8 6 Král se ženy vyptával a ona mu o tom vyprávěla. Pak o ní král uložil
jednomu dvořanovi: "Ať je jí vráceno vše, co jí patří, i všechno výnos pole ode dne, kdy
opustila zemi, až do nynějška!"

2Kn 8 7 Eliša přišel do Damašku. Ben-hadad, král aramejský, byl nemocen.
Oznámili mu: "Přišel sem muž Boží."

2Kn 8 8 Král nařídil Chazaelovi: "Vezmi s sebou dar, jdi muži Božímu vstříc a
dotaž se skrze něho Hospodina, zda vyvážnu z této nemoci živ."

2Kn 8 9 Chazael mu tedy šel vstříc a vzal s sebou dar, všechno, co bylo v
Damašku nejlepšího, náklad pro čtyřicet velbloudů. Přišel a postavil se před něho se slovy:
"Posílá mě k tobě tvůj syn Ben-hadad, král aramejský, s dotazem: "Vyvážnu z této nemoci živ?"'"

2Kn 8 10 Eliša mu odpověděl: "Jdi, vyříd mu: "Určitě vyvážneš živ". Hospodin mi
však ukázal, že určitě zemře."

2Kn 8 11 Potom mu znehybněla tvář, muž Boží nadobro strnul a pak se rozplakal.

2Kn 8 12 Chazael se otázel: "Proč můj pán pláče?" Odpověděl: "Protože vím, jakého
zla se dopustíš vůči Izraelcům: Jejich pevnosti vypálíš ohněm, jejich jinochy povraždíš mečem,
jejich pacholátka rozdrtíš a jejich těhotné poroztínáš."

2Kn 8 13 Chazael mu řekl: "Cožpak je tvůj služebník pes, že by se dopustil
něčeho tak strašného?" Eliša řekl: "Hospodin mi ukázal, že budeš králem nad Aramem."

2Kn 8 14 On pak odešel od Eliši a přišel ke svému pánu. Ten se ho otázel: "Co
ti řekl Eliša?" Odpověděl: "Řekl mi, že určitě vyvážneš živ."

2Kn 8 15 Ale druhého dne vzal prostěradlo, namočil je do vody a rozprostřel mu
je na obličej, a on zemřel. Místo něho se stal králem Chazael.

2Kn 8 16 V pátém roce vlády Jórama, syna izraelského krále Achaba, za Jóšafata,
krále judského, se stal králem Joram, syn Jóšafatův, král judský.

2Kn 8 17 Bylo mu dvaatřicet let, když začal královat, a kraloval v Jeruzalémě
osm let.

2Kn 8 18 Chodil po cestě králů izraelských, jak to činil dům Achabův; jeho
ženou byla totiž dcera Achabova. Dopouštěl se toho, co je zlé v Hospodinových očích.

2Kn 8 19 Ale Hospodin nechtěl na Judu uvést zkázu kvůli Davidovi, svému
služebníku, protože mu přislíbil, že dá jemu i jeho synům planoucí světlo po všechny dny.

2Kn 8 20 Za jeho dnů se Edómci vymanili z područí Judy a ustanovili nad sebou
krále.

2Kn 8 21 Joram vytáhl s celou svou vozbou do Sáiru. Vstal v noci a udeřil na
Edómce, kteří ho obklíčili, a na velitele vozby; ale lid utekl ke svým stanům.

2Kn 8 22 Edóm se tedy vymanil z područí Judy, jak je tomu dodnes. Tehdy, v onen
čas, se vymanila i Libna.

2Kn 8 23 O ostatních příbězích Joramových, o všem, co konal, se píše, jak
známo, v knize letopisů králů judských.

2Kn 8 24 I uleh Joram ke svým otcům a byl pohřben vedle svých otců v Městě
Davidově. Po něm se stal králem jeho syn Achazjáš.

2Kn 8 25 V dvanáctém roce vlády izraelského krále Jórama, syna Achabova, se
stal králem Achazjáš, syn Joramův, král judský.

2Kn 8 26 Achazjášovi bylo dvaadvacet let, když začal kralovat, a kraloval v
Jeruzalémě jeden rok. Jeho matka se jmenovala Atalja; byla to dcera Omrího, krále izraelského.

2Kn 8 27 Chodil po cestě domu Achabova a dopouštěl se toho, co je zlé v
Hospodinových očích, jako dům Achabův. Byl totiž s domem Achabovým spřízněn.

2Kn 8 28 Vypravil se s Joramem, synem Achabovým, do války proti aramejskému
králi Chazaelovi, do Rámotu v Gileádu. Ale Aramejci Jórama ranili.

2Kn 8 29 Král Joram se vrátil, aby se léčil v Jizreelu z ran, které mu Aramejci
v Rámě zasadili, když válčil proti Chazaelovi, králi aramejskému. Achazjáš, syn Joramův, král
judský, sestoupil do Jizreelu podívat se na Jórama, syna Achabova, protože byl nemocný.

2Kn 9 1 Prorok Eliša zavolał jednoho z prorockých žáků a řekl mu: "Opásej si
bedra, do ruky vezmi tuto nádobku oleje a jdi do Rámotu v Gileádu."

2Kn 9 2 Až tam přijdeš, poohlédni se po Jehúovi, synu Jóšafata, syna Nimšího.
Přijdeš, řekneš, aby vstal ze středu svých bratrů, a zavedeš ho do nejzazšího pokojíka.

2Kn 9 3 Pak vezmeš nádobku s olejem, vyleješ mu jej na hlavu a řekneš: "Toto
praví Hospodin: Pomazal jsem tě za krále nad Izraelem." Otevřeš dveře a dáš se bez otálení na
útěk."

2Kn 9 4 Mládenec, byl to prorocký mládenec, šel do Rámotu v Gileádu.

2Kn 9 5 Přišel, když velitelé vojska právě zasedali. Řekl: "Mám něco pro tebe,
veliteli." Jehú se tázal: "Pro koho z nás všech?" Odpověděl: "Pro tebe, veliteli."

2Kn 9 6 Jehú vstal a vešel dovnitř a on mu vylil na hlavu olej. Řekl mu: "Toto
praví Hospodin, Bůh Izraele: Pomazal jsem tě za krále nad Hospodinovým lidem, nad Izraelem."

2Kn 9 7 Vybiješ dům svého pána Achaba. Tak pomstím prolitou krev svých
služebníků proroků i krev všech Hospodinových služebníků, již prolila Jezábel.

2Kn 9 8 Celý Achabův dům zahyne. Vyhladím z Achabova domu toho, jenž močí na
stěnu, a v Izraeli zajatého i zanechaného.

2Kn 9 9 Achabovu domu učiním jako domu Jarobeáma, syna Nebatova, a jako domu Baeši, syna Achijášova.

2Kn 9 10 Jezábelu sežerou psi na dílu pole v Jizreelu a nikdo ji nepohřbí." Potom otevřel dveře a utekl.

2Kn 9 11 Když Jehú vyšel k služebníkům svého pána, tázali se ho: "Je vše v pořádku? Proč k tobě ten ztřeštěnec přišel?" Řekl jim: "Víte přece, že jaký muž, takové jeho tlachání."

2Kn 9 12 Odpověděli: "Klameš. Pověz nám, co se děje!" Tu řekl: "Tak a tak ke mně mluvil. Řekl: "Toto praví Hospodin: Pomazal jsem tě za krále nad Izraelem.""

2Kn 9 13 Každý vzal rychle své roucho a položili mu je pod nohy na schody, zatroubili na polnice a provolávali: "Jehú se stal králem!"

2Kn 9 14 Tak se spikl Jehú, syn Jóšafata, syna Nimšího, proti Jóramovi. Jóram hájil tenkrát s celým Izraelem Rámot v Gileádu proti aramejskému králi Chazaelovi.

2Kn 9 15 Pak se král Jóram vrátil, aby se v Jizreelu léčil z ran, které mu zasadili Aramejci, když bojoval proti aramejskému králi Chazaelovi. Jehú řekl: "Jste-li se mnou, ať se nikdo nepokusí dostat se z města a oznámit to v Jizreelu."

2Kn 9 16 Jehú nasedl na vůz a jel do Jizreelu, neboť tam ležel Jóram a judský král Achazjáš tam sestoupil podívat se na Jórama.

2Kn 9 17 Strážný, který stál v Jizreelu na věži, spatřil přijíždět Jehúovu tlupu a volal: "Vidím nějakou tlupu!" Jóram poručil: "Vyšli jim vstříc jezdce, aby se zeptal, zda je vše v pořádku."

2Kn 9 18 Jezdec jim jel na koni vstříc a řekl: "Toto praví král: "Je vše v pořádku?"" Jehú na to: "Co je ti do pořádku? Otoč se a zařaď se za mne!" Strážný hlásil: "Posel dojel až k nim, ale nevrací se."

2Kn 9 19 Jóram poslal na koni druhého jezdce. Ten dojel k nim a řekl: "Toto praví král: "Je vše v pořádku?"" Jehú odpověděl: "Co je ti do pořádku? Otoč se a zařaď se za mne!"

2Kn 9 20 Strážný opět hlásil: "Dojel až k nim, ale nevrací se. Podle jízdy je to Jehú, syn Nimšího, neboť jede ztřeštěně."

2Kn 9 21 Jóram poručil: "Zapřahej!" Zapřáhli tedy do jeho vozu. I vyjel izraelský král Jóram i judský král Achazjáš, každý na svém voze, a vyjeli vstříc Jehúovi; setkali se s ním na dílu pole Nábota Jizreelského.

2Kn 9 22 Když Jóram spatřil Jehúa, zeptal se ho: "Je vše v pořádku, Jehú?" Jehú odpověděl: "Jakýpak pořádek, když trvá smilstvo tvé matky Jezábely a množství jejích čarů?"

2Kn 9 23 Jóram obrátil vůz a dal se na útěk. Na Achazjáše zavola: "Achazjáši, zrada!"

2Kn 9 24 Jehú napjal luk a zasáhl Jórama mezi lopatky. Šíp mu pronikl srdcem a on se na voze zhroutil.

2Kn 9 25 Jehú řekl jeho štítonosi Bidkarovi: "Seber ho a vyhoď ho na díl pole Nábota Jizreelského. Vzpomeň si: Když jsme spolu jezdívali se spřežením za jeho otcem Achabem, Hospodin nad ním vynesl tento výnos:

2Kn 9 26 "Což jsem nedávno neviděl prolitou krev Nábota a jeho synů? je výrok Hospodinův. Proto ti dám odplatu na tomto dílu pole, je výrok Hospodinův." Seber ho nyní a vyhoď ho na ten díl pole podle Hospodinova slova."

2Kn 9 27 Judský král Achazjáš to viděl a dal se na útěk směrem na Bét-hagan. Jehú ho pronásledoval a volal: "Také toho ubijte!" Ranili ho na voze na svahu Gúru u Jibleámu, ale Achazjáš ujel do Megida a tam zemřel.

2Kn 9 28 Jeho služebníci ho převezli do Jeruzaléma a pohřbili ho v Městě Davidově v jeho hrobě vedle jeho otce.

2Kn 9 29 V jedenáctém roce vlády Jórama, syna Achabova, se stal Achazjáš králem nad Judou.

2Kn 9 30 Než přijel Jehú do Jizreelu, Jezábel o všem uslyšela. Namalovala si oči líčidlem, okrášlila si hlavu a vyhlížela z okna.

2Kn 9 31 Když Jehú vstoupil do brány, zvolala: "Je vše v pořádku, Zimrí, vrahu svého pána?"

2Kn 9 32 Pozdvihl tvář k oknu a zvolal: "Kdo je se mnou? Kdo?" Dva tři dvořané na něho vyhlédli.

2Kn 9 33 Poručil: "Shoďte ji!" A shodili ji dolů. Její krev vystříkla na stěnu a na koně. Ti ji ušlapali.

2Kn 9 34 Pak Jehú vstoupil, jedl a pil. Nařídil: "Postarejte se o tu prokletou a pohřbete ji. Je to dcera královská."

2Kn 9 35 Šli tedy, aby ji pohřbili, ale nenašli z ní nic než lebku, nohy a ruce.

2Kn 9 36 Vrátili se a oznámili mu to. Tu řekl: "To je to Hospodinovo slovo, které vyhlásil skrze svého služebníka Elijáše Tišbejského: "Na dílu pole v Jizreelu budou psi žrát tělo Jezábely."

2Kn 9 37 A Jezábelina mrtvola bude na dílu pole v Jizreelu jako hnůj na poli, takže nikdo neřekne: Toto je Jezábel."

2Kn 10 1 Achab měl v Samaří sedmdesát synů. Jehú napsal dopisy a poslal je do Samaří, k velitelům Jizreelu, starším a vychovatelům synů Achabových:

2Kn 10 2 "Hned, jak vám dojde tento dopis - máte syny svého pána, máte i vozbu a koně, opevněné město a zbroj -,

2Kn 10 3 vyhlédněte si ze synů svého pána někoho, kdo je dobrý a vhodný, a
dosaďte ho na trůn jeho otce a bojujte za dům svého pána."

2Kn 10 4 Oni se však převelice báli a řekli: "Hle, neobstáli před ním ani dva
králové, jak obstojíme my?"

2Kn 10 5 Správce domu a správce města i starší a vychovatelé vzkázali tedy
Jehúovi: "Jsme tvými služebníky a uděláme všechno, co nám poručíš. Za krále nedosadíme nikoho,
udělej, co uznáš za dobré."

2Kn 10 6 Napsal jim druhý dopis: "Jste-li se mnou a chcete-li mě poslouchat,
vezměte hlavy všech synů svého pána a přijďte ke mně zítra v tuto dobu do Jizreelu!" Králových
synů bylo sedmdesát, byli u významných lidí města a ti je vychovávali.

2Kn 10 7 Jakmile jim dopis došel, chopili se králových synů, všech sedmdesát
pobili, jejich hlavy složili do košů a poslali je do Jizreelu.

2Kn 10 8 Posel přišel a oznámil mu: "Přinesli hlavy králových synů." Jehú
nařídil: "Složte je na dvě hromady u vchodu do brány, budou tam až do rána."

2Kn 10 9 Ráno vyšel, zastavil se a řekl všemu lidu: "Vy jste spravedliví. Ano,
já jsem se spíkl proti svému pánu a zabil jsem ho. Kdo však pobil všechny tyto?"

2Kn 10 10 Z toho můžete poznat, že nic z Hospodínova slova, které Hospodin
promluvil proti Achabovu domu, nepadlo na zem. Hospodin vykonal, o čem mluvil skrze svého
služebníka Elijáše."

2Kn 10 11 Jehú pak pobil všechny, kdo zbyli v Jizreelu z Achabova domu, všechny
jeho významné lidi, důvěrné přátele i kněze; nenechal vyvážnout nikoho.

2Kn 10 12 Pak se vydal do Samari. Šel cestou přes Bét-eked pastýřů.

2Kn 10 13 I našel Jehú bratry judského krále Achazjáše a otázal se: "Kdo jste?"
Oni odpověděli: "Jsme Achazjášovi bratři. Přišli jsme popřát pokoj synům krále a synům paní."

2Kn 10 14 Jehú rozkázal: "Pochyťte je živé." I chytili je živé a pobili u
cisterny v Bét-ekedu, dvačtyřicet mužů. Žádného z nich neponechali.

2Kn 10 15 Odtud odešel a setkal se s Jónadabem, synem Rekábovým, který mu vyšel
vstříc. Pozdravil ho a otázal se ho: "Myslíš to se mnou upřímně jako já s tebou?" Jónadab
řekl: "Zcela jistě!" Nato Jehú: "Podej mi ruku." I podal mu ruku a vystoupil k němu na vůz.

2Kn 10 16 Jehú pravil: "Pojeď se mnou a pohleď na moji horlivost pro Hospodína."
A jeli spolu v jeho voze.

2Kn 10 17 Když přijeli do Samari, pobil a vyhladil všechny, kdo Achabovi v
Samarí zůstali, podle slova Hospodína, které promluvil k Elijášovi.

2Kn 10 18 Potom Jehú shromáždil všechny lid a řekl jim: "Achab málo sloužil
Baalovi, Jehú mu bude sloužit více.

2Kn 10 19 Svoďte nyní ke mně všechny Baalovy proroky, všechny jeho ctitele a
všechny jeho kněze, ať žádný nechybí, neboť uspořádám pro Baala veliký obětní hod. Nikdo, kdo
by chyběl, nezůstane naživu." Jehú jednal úskočně; chtěl vyhubit Baalovy ctitele.

2Kn 10 20 Pak Jehú rozkázal: "Připravte Baalovi slavnostní shromáždění." Svolali
je.

2Kn 10 21 Jehú obeslal celý Izrael. Přišli všichni Baalovi ctitelé; nebylo
nikoho, kdo by nepřišel. Vstoupili do Baalova domu, takže Baalův dům byl plný, hlava na hlavě.

2Kn 10 22 Správci nad šatnou Jehú nařídil: "Vydávej roucha všem Baalovým
ctitelům." I vydal jim roucha.

2Kn 10 23 Pak vstoupil do Baalova domu Jehú a Jónadab, syn Rekábův. Řekl
Baalovým ctitelům: "Rozhlédněte se a zjistěte, zda tu s vámi není někdo ze služebníků
Hospodínových, zda tu jsou jen ctitelé Baalovi."

2Kn 10 24 I šli připravit obětní hody a zápalné oběti. Jehú pak postavil venku
osmdesát mužů a nařídil: "Jestliže někomu unikne někdo z mužů, které jsem vám vydal do rukou,
zaplatí to životem."

2Kn 10 25 Když se dokončila příprava zápalné oběti, nařídil Jehú běžcům a
štítonošům: "Vyrazte a bijte je. Ať nikdo neujde!" Pobili je ostrým meče. Běžci a štitonoši je
pak vyházeli a pronikli až do svatyně Baalova domu.

2Kn 10 26 Vynesli z Baalova domu posvátné sloupy a spálili je.

2Kn 10 27 Vyvrátili Baalův sloup, vyvrátili i Baalův dům a proměnili jej v
hnojiště, jak je tomu dodnes.

2Kn 10 28 Tak vyhladil Jehú Baala z Izraele.

2Kn 10 29 Jehú se však neodvrátil od hříchů Jarobeáma, syna Nebatova, který
svedl Izraele k hříchu, od zlatých býčků, kteří byli v Bét-elu a v Danu.

2Kn 10 30 Hospodin řekl Jehúovi: "Poněvadž jsi dobře udělal, co je v mých očích
správné, poněvadž jsi Achabovu domu učinil všechno tak, jak jsem to měl v úmyslu, tvoji synové
do čtvrtého pokolení budou sedět na izraelském trůnu."

2Kn 10 31 Ale Jehú nedbal na to, aby se řídil celým srdcem podle zákona
Hospodína, Boha Izraele, neodvrátil se od hříchů Jarobeáma, který svedl Izraele k hříchu.

2Kn 10 32 V těch dnech začal Hospodin Izraele oklešťovat. Chazael jej porazil na
celém izraelském pomezí

2Kn 10 33 od Jordánu na východ slunce, v celém území Gileádu, patřícím Gádovi i
Rúbenovi a Manasesovi, od Aróeru, který je v úvalu Arnónu, v Gileádu i Bášanu.

2Kn 10 34 O ostatních příbězích Jehúových, o všem, co konal, o všech jeho
bohatýrských činech se píše, jak známo, v knize letopisů králů izraelských.

2Kn 10 35 I ulehł Jehú ke svým otcům a pohřbili ho v Samari. Po něm se stal
králem jeho syn Jóachaz.

2Kn 10 36 Jehú kraloval nad Izraelem v Samarií dvacet osm let.
 2Kn 11 1 Když Atalja, matka Achazjásova, viděla, že její syn zemřel, rozhodla se vyhubit všechno královské potomstvo.
 2Kn 11 2 Ale Jóseba, dcera krále Jórama, sestra Achazjásova, vzala Jóaše, syna Achazjásova, a unesla ho zprostřed královských synů, kteří měli být usmrceni, a ukryla ho i jeho kojnou v pokojíku s lůžky. Skryli ho před Ataljou, takže nebyl usmrcen.
 2Kn 11 3 Schovával se u ní v Hospodinově domě po šest let, zatímco v zemi kralovala Atalja.
 2Kn 11 4 V sedmém roce obeslal Jójada velitele setnin, tělesnou stráž a běžce, uvedl je k sobě do Hospodinova domu a uzavřel s nimi smlouvu. V Hospodinově domě je zavázal přísahou a pak jim ukázal králova syna.
 2Kn 11 5 Přikázal jim: "Uděláte tuto věc: Třetina z vás, kteří přicházíte v den odpočinku a jste na stráži u královského domu,
 2Kn 11 6 i třetina od brány sůru a třetina od brány za domem běžců budete střídavě na stráži u domu.
 2Kn 11 7 Dvě skupiny z vás, všichni, kteří v den odpočinku odcházíte, zůstanete na stráži u Hospodinova domu při králi.
 2Kn 11 8 Obklopíte krále, každý se zbraní v ruce. Kdo by chtěl vniknout do vašich oddílů, bude usmrcen. Buďte s králem při jeho vycházení a vcházení."
 2Kn 11 9 Velitelé setnin učinili všechno, co jim kněz Jójada přikázal. Každý vzal své muže, kteří šli v den odpočinku do služby, i ty, kteří v den odpočinku ze služby odcházeli, a přišli ke knězi Jójadovi.
 2Kn 11 10 Kněz vydal velitelům setnin kopí a štíty krále Davida, které byly v Hospodinově domě.
 2Kn 11 11 Běžci se rozestavili každý se svou zbraní v ruce od pravé strany domu až k levé straně domu, při oltáři i při domě, aby byli kolem krále.
 2Kn 11 12 Jójada vyvedl králova syna, vložil na něj královskou čelenku a předal mu Hospodinovo svědectví. Dosadili ho za krále a pomazali ho, tleskali rukama a provolávali: "Ať žije král!"
 2Kn 11 13 Když Atalja uslyšela hlas lidu, který se sběhl, přišla k lidu do Hospodinova domu.
 2Kn 11 14 Podívala se, a hle, král stojí podle řádu na svém stanovišti, velitelé a trubači u krále, všechn lid země se raduje a troubí na trubky. Atalja roztrhla své roucho a vykřikla: "Spi knutí! Spi knutí!"
 2Kn 11 15 Kněz Jójada vydal příkaz velitelům setnin, ustanoveným nad vojskem. Řekl jim: "Vyveďte ji středem oddílů. Kdo by šel za ní, ať zemře mečem!" Kněz totiž řekl: "Ať není usmrcena v domě Hospodinově."
 2Kn 11 16 Přinutili ji, aby vstoupila na cestu, kudy vjíždějí koně do královského domu, a tam byla usmrcena.
 2Kn 11 17 Jójada pak uzavřel smlouvu mezi Hospodinem a králem i lidem, že budou lidem Hospodinovým, i smlouvu mezi králem a lidem.
 2Kn 11 18 Všechn lid země přišel k Baalovu domu a strhli jej; jeho oltáře i jeho obrazy nadobro roztržili a Baalova kněze Matána zabili před oltáři. Kněz pak ustanovil nad Hospodinovým domem dohled.
 2Kn 11 19 Potom vzal velitele setnin, tělesnou stráž a běžce i všechn lid země a vedli krále dolů z Hospodinova domu; branou běžců přišli do královského domu, kde zasedl na královský trůn.
 2Kn 11 20 Všechn lid země se radoval a v městě nastal klid. - Atalju usmrtili mečem v královském domě.
 2Kn 11 21
 2Kn 12 1 Jóašovi bylo sedm let, když začal kralovat.
 2Kn 12 2 V sedmém roce vlády Jehúovy se stal králem a kraloval v Jeruzalémě čtyřicet let. Jeho matka se jmenovala Sibja a byla z Beer-šeby.
 2Kn 12 3 Jóaš činil to, co je správné v Hospodinových očích, po všechny své dny, poněvadž ho vyučoval kněz Jójada.
 2Kn 12 4 Avšak posvátná návrší neodstranili, lid dále obětoval a pátil na posvátných návrších kadidlo.
 2Kn 12 5 Jóaš řekl kněžím: "Všechno stříbro ze svatých darů, které bude přineseno do Hospodinova domu, totiž stříbro, jímž se běžně platí, stříbro za osoby podle kněžského ocenění, všechno stříbro, které někdo dobrovolně přinese do Hospodinova domu,
 2Kn 12 6 ať kněží berou k sobě, každý od lidí svého obvodu, a z toho se bude opravovat, co je na domě poškozeno, všechny vzniklé škody."
 2Kn 12 7 Ale když do dvacátého třetího roku vlády krále Jóaše kněží poškozené části domu ještě neopravili,
 2Kn 12 8 předvolal král Jóaš kněze Jójadu a ostatní kněze a vytkl jim: "Proč neopravujete poškozené části domu? Přestanete brát stříbro od lidí svého obvodu, protože je určeno na opravu poškozených částí domu."
 2Kn 12 9 Kněží svolili, že nebudou brát od lidu stříbro, ale také že nebudou opravovat poškozené části domu.
 2Kn 12 10 Kněz Jójada vzal jednu truhlu, vydlabal v jejím víku otvor a dal ji vedle oltáře, napravo od místa, kudy se vchází do Hospodinova domu, a tam dávali kněží, strážci prahu, všechno stříbro přinášené do Hospodinova domu.

2Kn 12 11 Když viděli, že je v truhle hodně stříbra, přicházeli královský písař i velekněz a zavázali do měšců spočítané stříbro, které se v Hospodinově domě našlo.

2Kn 12 12 Pak dávali odpočítané stříbro těm, kdo pracovali v Hospodinově domě jako dohlážitelé, a ti je vydávali tesařům a stavebním dělníkům pracujícím na Hospodinově domě,

2Kn 12 13 zedníkům a kameníkům, i na opatřování dřeva a tesaného kamene k opravě poškozených částí Hospodinova domu a na všechno ostatní, co bylo třeba na opravu domu vynaložit.

2Kn 12 14 Avšak stříbrné misky, kleště na knoty, kroupky, trubky, veškeré nádoby zlaté a stříbrné pro Hospodinův dům nebyly porýženy ze stříbra přinášeného do Hospodinova domu,

2Kn 12 15 poněvadž je dávali těm, kdo pracovali jako dohlážitelé na opravách Hospodinova domu.

2Kn 12 16 Od mužů, kterým dávali stříbro do rukou, aby je vydávali těm, kdo pracovali, nepožadovali vyúčtování, poněvadž ti jednali poctivě.

2Kn 12 17 Stříbro z obětí za vinu a stříbro z obětí za hříchy nebylo přinášeno do Hospodinova domu; náleželo kněžím.

2Kn 12 18 Tehdy vytáhl aramejský král Chazael do boje proti Gatu a dobyl jej.

Když se Chazael chystal táhnout na Jeruzalém,

2Kn 12 19 Jóaš, král judský, vzal všechny svaté dary, které oddělili jako svaté Jósafat a Joram i Achazjáš, jeho otcové, králové judští, i svoje svaté dary, též všechno zlato, které se nacházelo v pokladech Hospodinova domu i domu královského, a poslal vše Chazaelovi, králi aramejskému, a ten od Jeruzaléma odtáhl.

2Kn 12 20 O ostatních příbězích Jóašových, o všem, co konal, se píše, jak známo, v knize letopisů králů judských.

2Kn 12 21 Jeho služebníci povstali a zosnovali spiknutí a ubili Jóaše v domě Miló, když sestupoval do Sily. [(11 Kings 12:22) Ubili ho k smrti jeho služebníci Józabad, syn Šimeátin, a Józabad, syn Šómerův. Pohřbili ho vedle jeho otců v Městě Davidově. Po něm se stal králem jeho syn Amasjáš.]

2Kn 13 1 V třináctém roce vlády judského krále Jóaše, syna Achazjášova, se stal králem nad Izraelem v Samaří Jóachaz, syn Jehúův. Kraloval sedmáct roků.

2Kn 13 2 Dopouštěl se toho, co je zlé v Hospodinových očích, a chodil v hříších Jarobeáma, syna Nebatova, který svedl Izraele k hříchu; neupustil od nich.

2Kn 13 3 Proto vzplanul Hospodin proti Izraeli hněvem. Vydal je po všechnen ten čas do rukou aramejského krále Chazaela a do rukou Ben-hadada, syna Chazaelova.

2Kn 13 4 Jóachaz však prosil Hospodina o shovívavost a Hospodin ho vyslyšel. Viděl totiž, jak je Izrael utlačován, že jej utlačuje král aramejský.

2Kn 13 5 Hospodin dal Izraeli zachránce, takže se z aramejského područí vymanili. Izraelci zase bydlili ve svých stanech jako dříve.

2Kn 13 6 Jen od hříchů domu Jarobeáma, který svedl Izraele k hříchu, neupustili, ale chodili v nich. V Samaří zůstal stát dokonce posvátný kůl.

2Kn 13 7 Hospodin neponechal Jóachazovi z válečného lidu více než padesát jezdců a deset vozů a deset tisíc pěších. Aramejský král je totiž zničil tak, že byli jako prach při mlácení.

2Kn 13 8 O ostatních příbězích Jóachazových, o všem, co konal, i o jeho bohatýrských činech se píše, jak známo, v knize letopisů králů izraelských.

2Kn 13 9 I ulehł Jóachaz ke svým otcům a pohřbili ho v Samaří. Po něm se stal králem jeho syn Jóaš.

2Kn 13 10 V třicátém sedmém roce vlády judského krále Jóaše se stal králem nad Izraelem v Samaří Jóaš, syn Jóachazův. Kraloval šestnáct let.

2Kn 13 11 Dopouštěl se toho, co je zlé v Hospodinových očích. Neupustil od žádných hříchů Jarobeáma, syna Nebatova, který svedl Izraele k hříchu, nýbrž chodil v nich.

2Kn 13 12 O ostatních příbězích Jóašových, o všem, co konal, i o jeho bohatýrských činech, jak bojoval s Amasjášem, králem judským, se píše, jak známo, v knize letopisů králů izraelských.

2Kn 13 13 I ulehł Jóaš ke svým otcům a na jeho trůn dosedl Jarobeám. Jóaš byl pohřben v Samaří vedle králů izraelských.

2Kn 13 14 Eliáš těžce onemocněl a umíral. Tehdy k němu sestoupil izraelský král Jóaš, rozplakal se nad ním a zvolal: "Můj otče, můj otče! Vozataji Izraele!"

2Kn 13 15 Eliáš mu řekl: "Vezmi luk a šípy." Přinesl k němu tedy luk a šípy.

2Kn 13 16 Řekl izraelskému králi: "Napni rukou luk." I napjal jej rukou. Eliáš položil své ruce na ruce královy.

2Kn 13 17 A nařídil: "Otevři okno na východ!" Když je otevřel, Eliáš řekl: "Střel!" Střelil a on řekl: "Šíp záchrany Hospodiny, šíp záchrany proti Aramovi. Úplně pobiješ Arama v Afeku."

2Kn 13 18 Potom Eliáš řekl: "Vezmi šípy." Vzal je tedy. Řekl izraelskému králi: "Střílej k zemi." Vystřelil třikrát třikrát a přestal.

2Kn 13 19 Tu se na něho muž Boží rozlít. Vykřikl: "Měls vystřelit pětkrát nebo šestkrát, pak bys pobil Arama úplně! Nyní pobiješ Arama jen třikrát."

2Kn 13 20 I zemřel Eliáš a pohřbili ho. Nastávajícího roku vpadly do země hordy Moábců.

2Kn 13 21 Když Izraelci pohřbívali jednoho muže, spatřili takovou hordu. I

hodili toho muže do hrobu Elíšova. Jakmile muž přišel do styku s Elíšovými kostmi, ožil a postavil se na nohy.

2Kn 13 22 Chazael, král aramejský, utlačoval Izraele po všechny dny Jóachazovy vlády.

2Kn 13 23 Ale Hospodin jim byl milostiv. Slitovával se nad nimi a obracel se k nim pro svou smlouvu s Abrahamem, Izákem a Jákobem. Nechtěl je zničit a až do nynějška je od své tváře neodvrhl.

2Kn 13 24 I umřel Chazael, král aramejský. Po něm se stal králem jeho syn Ben-hadad.

2Kn 13 25 A Jóaš, syn Jóachazův, získal zase z rukou Ben-hadada, syna Chazaelova, města, která zabral ve válce Chazael jeho otci Jóachazovi. Jóaš ho třikrát porazil a získal izraelská města nazpět.

2Kn 14 1 V druhém roce vlády izraelského krále Jóaše, syna Jóachazova, se stal králem Amasjáš, syn Jóašův, král judský.

2Kn 14 2 Bylo mu pětadvacet let, když začal kralovat, a kraloval v Jeruzalémě dvacet devět let. Jeho matka se jmenovala Jóadan a byla z Jeruzaléma.

2Kn 14 3 Činil to, co je správné v Hospodinových očích, ne však jako David, jeho otec. Všechno činil tak, jak to činil jeho otec Jóaš.

2Kn 14 4 Avšak posvátná návrší neodstranili, lid dále obětoval a pálił na posvátných návrších kadidlo.

2Kn 14 5 Jakmile bylo království pevně v jeho rukou, pobil ze svých služebníků ty, kteří ubili krále, jeho otce.

2Kn 14 6 Ale syny vrahů neusmrtil, neboť je napsáno v knize Mojžíšova zákona, že Hospodin přikázal: "Nebudou usmrcováni otcové kvůli synům a synové nebudou usmrcováni kvůli otcům, nýbrž každý bude usmrcen za svůj hřích."

2Kn 14 7 Pobil Edómce v Solném údolí, deset tisíc mužů, a v bitvě se zmocnil Sely a přejmenoval ji na Jokteel, jak je tomu dodnes.

2Kn 14 8 Tehdy poslal Amasjáš posly k izraelskému králi Jóašovi, synu Jóachaza, syna Jehúova, se vzkazem: "Pojď, utkáme se."

2Kn 14 9 Jóaš, král izraelský, poslal Amasjášovi, králi judskému, odpověď: "Na Libanónu vzkázalo trní libanónskému cedru: 'Dej svou dceru za ženu mému synovi.' I přešlo tudy libanónské polní zvíře a to trní rozšlapalo."

2Kn 14 10 vítězně jsi pobil Edómce, proto se tvé srdce tak vypíná. Užívej si slávy, ale seď doma! Proč si zahráváš se zlem? Abyš padl ty i Juda s tebou?"

2Kn 14 11 Ale Amasjáš neposlechl. Proto Jóaš, král izraelský, vytáhl a utkali se, on a Amasjáš, král judský, u Bét-šemeše, jenž patřil Judovi.

2Kn 14 12 Juda byl před tváří Izraele poražen; každý utíkal ke svému stanu.

2Kn 14 13 Judského krále Amasjáše, syna Jóaše, syna Achazjášova, izraelský král Jóaš v Bét-šemeši zajal. Pak přitáhl do Jeruzaléma a prolomil jeruzalémské hradby od Efrajimské brány až k bráně Nárožní v délce čtyř set loket.

2Kn 14 14 Pobrał všechno zlato a stříbro a všechno náčiní, které se nacházelo v Hospodinově domě a mezi poklady domu královského, i rukojmí a vrátil se do Samaří.

2Kn 14 15 O ostatních příbězích Jóašových, o tom, co konal, i o jeho bohatýrských činech, jak bojoval s Amasjášem, králem judským, se píše, jak známo, v knize letopisů králů izraelských.

2Kn 14 16 I ulehl Jóaš ke svým otcům a byl pohřben v Samaří vedle izraelských králů. Po něm se stal králem jeho syn Jarobeám.

2Kn 14 17 Amasjáš, syn Jóašův, král judský, žil po smrti izraelského krále Jóaše, syna Jóachazova, ještě patnáct let.

2Kn 14 18 O ostatních příbězích Amasjášových se píše, jak známo, v knize letopisů králů judských.

2Kn 14 19 když proti němu v Jeruzalémě zosnovali spiknutí, utekl do Lakíše. Ale poslali za ním do Lakíše vrahy a usmrtili ho tam.

2Kn 14 20 Potom ho převezli na koních a byl pohřben v Jeruzalémě v Městě Davidově vedle svých otců.

2Kn 14 21 Všechnen judský lid pak vzal Azarjáše, kterému bylo šestnáct let, a dosadili ho za krále po jeho otci Amasjášovi.

2Kn 14 22 On vystavěl Élat a navrátil jej Judovi, poté co král Amasjáš ulehl ke svým otcům.

2Kn 14 23 V patnáctém roce vlády judského krále Amasjáše, syna Jóašova, se stal králem v Samaří Jarobeám, syn Jóašův, král izraelský. Kraloval jedenáctýřicet roků.

2Kn 14 24 Dopouštěl se toho, co je zlé v Hospodinových očích. Neupustil od žádných hříchů Jarobeáma, syna Nebatova, který svedl Izraele k hříchu.

2Kn 14 25 Znovu získal pomezí Izraele od cesty do Chamátu až k Pustému moři podle slova Hospodina, Boha Izraele, které promluvil skrze svého služebníka Jonáše, syna Amítajova, proroka z Gat-chéferu.

2Kn 14 26 Hospodin totiž viděl přetrpké pokoření Izraele, jak zajatého, tak zanechaného; nebylo nikoho, kdo by Izraeli pomohl.

2Kn 14 27 Hospodin se přece nerozhodl vymazat jméno Izraele zpod nebes. Zachránil je skrze Jarobeáma, syna Jóašova.

2Kn 14 28 O ostatních příbězích Jarobeámových, o všem, co konal, i o jeho bohatýrských činech, jak bojoval a jak znovu získal Izraeli Damašek a judský Chamát, se píše,

jak známo, v Knize letopisů králů izraelských.

2Kn 14 29 I ulehł Jarobeám ke svým otcům, ke králům izraelským. Po něm se stal králem jeho syn Zekarjáš.

2Kn 15 1 V dvacátém sedmém roce vlády izraelského krále Jarobeáma se stal králem Azarjáš, syn Amasjášův, král judský.

2Kn 15 2 Bylo mu šestnáct let, když začal kralovat, a kraloval v Jeruzalémě dvaapadesát let. Jeho matka se jmenovala Jekolja a byla z Jeruzaléma.

2Kn 15 3 Činil to, co je správné v Hospodinových očích, zcela jak to činil jeho otec Amasjáš.

2Kn 15 4 Avšak posvátná návrší neodstranili, lid dále obětoval a páčil na posvátných návrších kadi dlo.

2Kn 15 5 Hospodin krále ranil, takže byl malomocný až do dne své smrti; bydlel v odděleném domě. Králův syn Jótam byl správcem domu a soudil lid země.

2Kn 15 6 O ostatních příbězích Azarjášových, o všem, co konal, se píše, jak známo, v Knize letopisů králů judských.

2Kn 15 7 I ulehł Azarjáš ke svým otcům a pohřbili ho vedle jeho otců v Městě Davidově. Po něm kraloval jeho syn Jótam.

2Kn 15 8 V třicátém osmém roce vlády judského krále Azarjáše se stal králem nad Izraelem v Samaří Zekarjáš, syn Jarobeámův. Kraloval šest měsíců.

2Kn 15 9 Dopouštěl se toho, co je zlé v Hospodinových očích, jak se toho dopouštěli jeho otcové. Neupustil od hříchů Jarobeáma, syna Nebatova, který svedl Izraele k hříchu.

2Kn 15 10 Proti němu se spikl šalúm, syn Jábešův. Ubil ho před lidem k smrti a stal se místo něho králem.

2Kn 15 11 O ostatních příbězích Zekarjášových se píše v Knize letopisů králů izraelských.

2Kn 15 12 Takové bylo Hospodinovo slovo, které promluvil k Jehúovi: "Tvoji synové do čtvrtého pokolení budou sedět na izraelském trůnu." Tak se i stalo.

2Kn 15 13 V třicátém devátém roce vlády judského krále Uzijáše se stal králem šalúm, syn Jábešův. Kraloval v Samaří jeden měsíc.

2Kn 15 14 Potom přitáhl Menachém, syn Gadíův, z Tirsy. Přišel do Samaří, ubil v Samaří šalúna, syna Jábešova, k smrti a stal se místo něho králem.

2Kn 15 15 O ostatních příbězích šalúmových i o spiknutí, které zosnoval, se píše v Knize letopisů králů izraelských.

2Kn 15 16 Tehdy Menachém vybil Tipsach a všechno, co v něm bylo, i jeho území už od Tirsy; vybil je, poněvadž mu neotevřelo brány. Všechny těhotné v něm poroztínal.

2Kn 15 17 V třicátém devátém roce vlády judského krále Azarjáše se stal králem Menachém, syn Gadíův. Kraloval nad Izraelem v Samaří deset let.

2Kn 15 18 Dopouštěl se toho, co je zlé v Hospodinových očích. Po všechny dny své vlády neupustil od hříchů Jarobeáma, syna Nebatova, který svedl Izraele k hříchu.

2Kn 15 19 Do země vtrhl Púl, král asyrský. Menachém dal Púlovi tisíc talentů stříbra, aby si zajistil jeho pomoc a upevnil království ve svých rukou.

2Kn 15 20 Menachém vymáhal to stříbro na Izraeli, na všech bohatýrských válečnících, aby je mohl odvést asyrskému králi, padesát šekelů stříbra na jednoho muže.

Asyrský král odtáhl a nezůstal tam v zemi.

2Kn 15 21 O ostatních příbězích Menachémových, o všem, co konal, se píše, jak známo, v Knize letopisů králů izraelských.

2Kn 15 22 I ulehł Menachém ke svým otcům. Po něm se stal králem jeho syn Pekachjáš.

2Kn 15 23 V padesátém roce vlády judského krále Azarjáše se stal králem nad Izraelem v Samaří Pekachjáš, syn Menachémův. Kraloval dva roky.

2Kn 15 24 Dopouštěl se toho, co je zlé v Hospodinových očích. Neupustil od hříchů Jarobeáma, syna Nebatova, který svedl Izraele k hříchu.

2Kn 15 25 Tu se proti němu spikl jeho štítonoš Pekach, syn Remaljášův, a ubil ho v Samaří v paláci královského domu, též Argóba a Arjéha. Bylo s ním padesát mužů, Gileádovců. Usmrtil ho a stal se místo něho králem.

2Kn 15 26 O ostatních příbězích Pekachjášových, o všem, co konal, se píše v Knize letopisů králů izraelských.

2Kn 15 27 V padesátém druhém roce vlády judského krále Azarjáše se stal králem nad Izraelem v Samaří Pekach, syn Remaljášův. Kraloval dvacet let.

2Kn 15 28 Dopouštěl se toho, co je zlé v Hospodinových očích. Neupustil od hříchů Jarobeáma, syna Nebatova, který svedl Izraele k hříchu.

2Kn 15 29 Za dnů Pekacha, krále izraelského, vtrhl do země Tiglat-pileser, král asyrský. Zabral Ijón, Abel-bét-maaku, Janóach, Kedeš, Chasór, Gileád a Galileu, celou zemi Neftalí, a vystěhoval je do Asýrie.

2Kn 15 30 Hósea, syn Élův, zosnoval spiknutí proti Pekachovi, synu Remaljášovu. Ubil ho k smrti a stal se místo něho králem v dvacátém roce vlády Jótama, syna Uzijášova.

2Kn 15 31 O ostatních příbězích Pekachových, o všem, co konal, se píše v Knize letopisů králů izraelských.

2Kn 15 32 V druhém roce vlády izraelského krále Pekacha, syna Remaljášova, se stal králem Jótam, syn Uzijášův, král judský.

2Kn 15 33 Bylo mu dvacet pět let, když začal kralovat, a kraloval v Jeruzalémě

šestnáct let. Jeho matka se jmenovala Jerúša; byla to dcera Sádokova.
 2Kn 15 34 Činil to, co je správné v Hospodinových očích, zcela jak to činil jeho otec Uzijáš.
 2Kn 15 35 Avšak posvátná návrší neodstranili, lid dále obětoval a páčil na posvátných návrších kadidlo. Vystavěl Horní bránu Hospodinova domu.
 2Kn 15 36 O ostatních příbězích Jótamových, o všem, co konal, se píše, jak známo, v Knize letopisů králů judských.
 2Kn 15 37 V oněch dnech začal Hospodin posílat proti Judovi Resína, krále aramejského, a Pekacha, syna Remaljášova.
 2Kn 15 38 I ulehl Jótam ke svým otcům a byl pohřben u svých otců v městě svého otce Davida. Po něm se stal králem jeho syn Achaz.
 2Kn 16 1 V sedmáctém roce vlády Pekacha, syna Remaljášova, se stal králem Achaz, syn Jótamův, král judský.
 2Kn 16 2 Achazovi bylo dvacet let, když začal kralovat, a kraloval v Jeruzalémě šestnáct let. Nečinil, co je správné v očích Hospodina, jeho Boha, jako činil jeho otec David.
 2Kn 16 3 Chodil po cestě králů izraelských. Dokonce dal svého syna provést ohněm podle ohavností pronárodů, které Hospodin před Izraelci vyhnal.
 2Kn 16 4 Obětoval a páčil kadidlo na posvátných návrších a na pahorcích a pod každým zeleným stromem.
 2Kn 16 5 Tehdy vytáhli Resín, král aramejský, a Pekach, syn Remaljášův, král izraelský, do boje proti Jeruzalému. Oblehli Achaza, ale nic proti němu v boji nezmohli.
 2Kn 16 6 Toho času získal Resín, král aramejský, nazpět Élat pro Aram a vypudil Judejce z Élatu. Do Élatu vstoupili Edómci a sídlí tam až dodnes.
 2Kn 16 7 Proto poslal Achaz posly k Tiglat-pileserovi, králi asyrskému, s prosbou: "Jsem tvůj otrok a tvůj syn. Vytáhni a vysvoboď mě ze spárů krále aramejského a ze spárů krále izraelského, kteří proti mně povstali."
 2Kn 16 8 Achaz vzal stříbro a zlato, které se nacházelo v Hospodinově domě a mezi poklady domu královského, a poslal je králi asyrskému darem.
 2Kn 16 9 Asyrský král jej vyslyšel. I vytáhl asyrský král proti Damašku, zmocnil se ho a vystěhoval jej do Kíru. Resína dal usmrtit.
 2Kn 16 10 Král Achaz se odebral do Damašku, aby se tam setkal s Tiglat-pileserem, králem asyrským. Když uviděl oltář, který byl v Damašku, poslal král Achaz knězi Urijášovi nákres oltáře a plán všech prací.
 2Kn 16 11 Kněz Urijáš postavil tedy oltář přesně tak, jak vzkázal král Achaz z Damašku. Kněz Urijáš tak učinil ještě před příchodem krále Achaza z Damašku.
 2Kn 16 12 Když král z Damašku přišel a viděl oltář, přistoupil k oltáři a obětoval na něm.
 2Kn 16 13 Zapálil na něm svou zápalnou oběť a oběť přídavnou, vykonal svou úlitbu a pokropil oltář krví z obětí pokojných.
 2Kn 16 14 Bronzový oltář, který byl před Hospodinem, dal přemístit z místa před Hospodinovým domem, z místa mezi novým oltářem a Hospodinovým domem, a umístil jej stranou nového oltáře, k severu.
 2Kn 16 15 Potom přikázal král Achaz knězi Urijášovi: "Na velkém oltáři budeš zapalovat jitřní oběti zápalné a přídavnou oběť večerní, ale i zápalnou oběť královu i jeho oběť přídavnou; dále zápalnou oběť všeho lidu země a jejich oběť přídavnou a jejich úlitby. A budeš jej kropit veškerou krví zápalné oběti a veškerou krví obětního hodu. Bronzový oltář mi bude sloužit k drobopravectví."
 2Kn 16 16 Kněz Urijáš učinil všechno přesně podle příkazu krále Achaza.
 2Kn 16 17 Potom král Achaz odsekal listy podstavců a snal z nich nádrže. Dal též sejmut moře z bronzových byků, kteří byli pod ním, a dal je na kamenné dlaždění.
 2Kn 16 18 Dal též pozměnit u Hospodinova domu krytou chodbu dne odpočinku, kterou postavili při domě, i zvláštní královský vchod kvůli králi asyrskému.
 2Kn 16 19 O ostatních příbězích Achazových, o tom, co konal, se píše, jak známo, v Knize letopisů králů judských.
 2Kn 16 20 I ulehl Achaz ke svým otcům a byl pohřben vedle svých otců v Městě Davidově. Po něm se stal králem jeho syn Chizkijáš.
 2Kn 17 1 Ve dvanáctém roce vlády judského krále Achaza se stal králem nad Izraelem v Samaří Hósea, syn Élův. Kraloval devět let.
 2Kn 17 2 Dopouštěl se toho, co je zlé v Hospodinových očích, ne však jako izraelští králové, kteří byli před ním.
 2Kn 17 3 Proti němu vytáhl šalmaneser, král asyrský, a Hósea se stal jeho služebníkem a musel mu odvádět dávky.
 2Kn 17 4 Potom odhalil asyrský král Hóseovo spiknutí, že totiž poslal posly k Sóovi, králi egyptskému, a asyrskému králi už nepřinášel pravidelné roční dávky. Proto jej asyrský král spoutal a vsadil do žaláře.
 2Kn 17 5 Asyrský král táhl celou zemí, přitáhl až k Samaří a obléhal je tři léta.
 2Kn 17 6 V devátém roce Hóseovy vlády dobyl asyrský král Samaří. Vystěhoval Izraele do Asýrie a usadil jej v chalachu a chabóru při řece Gózanu a v městech médských.
 2Kn 17 7 Stalo se to proto, že synové Izraele hřešili proti Hospodinu, svému Bohu, který je vyvedl z egyptské země z područí faraóna, krále egyptského. Oni se však báli bohů jiných

2Kn 17 8 a řídili se zvyklostmi pronárodů, které Hospodin před Izraelci vyhnal, i ustanoveními, která vydali králové izraelští.

2Kn 17 9 Izraelci podnikali věci, které nemohly obstát před Hospodinem, jejich Bohem: nastavěli si posvátná návrší ve všech svých městech, jak při hlídkové věži, tak v opevněném městě,

2Kn 17 10 postavili si posvátné sloupy a kůly na kdejakém vysokém pahorku a pod kdejakým zeleným stromem

2Kn 17 11 a pálili tam na všech posvátných návrších kadidlo jako pronárody, které Hospodin před nimi vystěhoval. Dopouštěli se zlých věcí, a tak uráželi Hospodina.

2Kn 17 12 Sloužili hnusným modlám, ačkoliv jim Hospodin řekl: "Nic takového nedělejte."

2Kn 17 13 Hospodin varoval Izraele i Judu skrze každého proroka a každého vidoucího: "Odvratte se od svých zlých cest, dbejte na mé příkazy a na má nařízení podle celého zákona, který jsem přikázal vašim otcům a který jsem vám poslal skrze své služebníky proroky."

2Kn 17 14 Neuposlechli, ale byli tvrdošíjnější jako jejich otcové, kteří nevěřili Hospodinu, svému Bohu.

2Kn 17 15 Zavrhl jeho nařízení i jeho smlouvu, kterou uzavřel s jejich otci, i jeho výstrahy, jimiž je varoval, a chodili za modlářským přeludem a přeludem se stali, následovali pronárody, které byly kolem nich, ačkoliv jim Hospodin přikázal, aby byly kolem nich, ačkoliv jim Hospodin přikázal, aby nejednali jako ony.

2Kn 17 16 Ale oni opustili všechna přikázání Hospodina, svého Boha, a odlili si sochu, dva býčky, udělali si posvátný kůl, klaněli se veškerému nebeskému zástupu a sloužili Baalovi.

2Kn 17 17 Prováděli své syny a dcery ohněm, obírali se věštěním a hadačstvím a propůjčovali se k činům, které jsou zlé v Hospodinových očích, a tak ho uráželi.

2Kn 17 18 Hospodin se na Izraele velice rozhněval a odvrhl jej od své tváře, nezůstal nikdo, jenom kmen Juda.

2Kn 17 19 Ale ani Juda nedbal na příkazy Hospodina, svého Boha. Řídil se zvyklostmi, které zavedl Izrael.

2Kn 17 20 Proto Hospodin všechno potomstvo Izraele zavrhl, pokořil je a vydal je do rukou plenitelů, až je vůbec od sebe odmrštil.

2Kn 17 21 Když odtrhl Izraele od domu Davidova, dosadili za krále Jarobeáma, syna Nebatova. Jarobeám odvrátil Izraele od Hospodina a svedl jej k velikému hříchu.

2Kn 17 22 A Izraelci chodili ve všech hříších Jarobeámových, kterých se dopustil, a neupustili od nich.

2Kn 17 23 Proto Hospodin odvrhl Izraele od své tváře, jak mu předpovídal skrze všechny své služebníky proroky. Vystěhoval Izraele z jeho země do Asýrie, jak je tomu dodnes.

2Kn 17 24 Asyrský král přivedl lid z Babylóna, Kútu, Avy, Chamátu a Sefarvajimu a usadil jej v samařských městech místo Izraelců. Dostali do vlastnictví Samařsko a sídlili v jeho městech.

2Kn 17 25 Tam se na začátku svého pobytu Hospodina nebáli; proto na ně Hospodin poslal lvy, kteří je dávali.

2Kn 17 26 Tu řekli asyrskému králi: "Pronárody, které jsi přestěhoval a usadil v samařských městech, neznají řád Boha té země. Proto na ně poslal lvy a ti jim přinášejí smrt, protože neznají řád Boha té země."

2Kn 17 27 Asyrský král přikázal: "Doveďte tam jednoho z kněží, které jste odtud vystěhovali. Ať lidé jdou a bydlí tam a on ať je učí řádu Boha té země!"

2Kn 17 28 Tak přišel jeden z kněží, které vystěhovali ze Samaří, a usadil se v Bét-elu. Učil je, jak by se měli bát Hospodina.

2Kn 17 29 Každý pronárod si udělal svého boha a postavil jej v domě na posvátných návrších, která udělali Samařané. Každý pronárod to udělal ve svém městě, v němž bydlel.

2Kn 17 30 Muži babylónští udělali Sukót-benóta, muži z Kútu udělali Nergala, muži z Chamátu udělali Ašimu.

2Kn 17 31 Avíjci udělali Nibchaza a Tartaka, Sefarvajci spalovali své syny v ohni Adramelekoví a Anamelekoví, božstvům sefarvajským.

2Kn 17 32 Báli se sice i Hospodina, ale dělali si kněze posvátných návrší ze spodiny lidu. Ti za ně obětovali v domě posvátných návrší.

2Kn 17 33 Báli se Hospodina, ale sloužili rovněž svým božstvům podle obyčeje těch pronárodů, z nichž byli přestěhováni.

2Kn 17 34 Až dodnes jednají podle dřívějších obyčejů; Hospodina se nebojí a nejednají podle příslušných nařízení a příslušného řádu, podle zákona a podle přikázání, jež vydal Hospodin synům Jákoba, jemuž dal jméno Izrael.

2Kn 17 35 S těmi Hospodin uzavřel smlouvu a přikázal jim: "Nebudete se bát jiných bohů, nebudete se jim klanět ani jim sloužit ani jim obětovat."

2Kn 17 36 Jenom Hospodina, který vás vyvedl z egyptské země s velikou silou a se vztaženou paží, se budete bát, jemu se budete klanět a jemu obětovat.

2Kn 17 37 Budete dbát na nařízení a řády, na zákon i přikázání, které pro vás napsal, a plnit je po všechny dny. Nebudete se bát jiných bohů.

2Kn 17 38 Nezapomínejte na smlouvu, kterou jsem s vámi uzavřel, a jiných bohů se nebojte.

2Kn 17 39 Budete-li se bát Hospodina, svého Boha, on vás vysvobodí z rukou všech vašich nepřátel."

2Kn 17 40 Ale oni neuposlechli, nýbrž jednali podle svého dřívějšího obyčeje.

2Kn 17 41 A tak se ty pronárody sice bály Hospodina, ale přitom sloužily svým tesaným modlám i se svými syny a vnuky. Jednali dodnes tak, jak jednali jejich otcové.

2Kn 18 1 V třetím roce vlády izraelského krále Hósey, syna Élova, se stal králem Chizkijáš, syn Achazův, král judský.

2Kn 18 2 Bylo mu dvacet pět let, když začal kralovat, a kraloval v Jeruzalémě dvacet devět let. Jeho matka se jmenovala Abí; byla to dcera Zekarjášova.

2Kn 18 3 Činil to, co je správné v Hospodinových očích, zcela jak to činil jeho otec David.

2Kn 18 4 Odstranil posvátná návrší, rozbil posvátné sloupy, skácel posvátný kůl, na kusy roztloukl bronzového hada, kterého udělal Mojžíš a jemuž až do oněch dnů Izraelci pálili kadidlo; nazvali jej Nechuštán.

2Kn 18 5 Doufal v Hospodina, Boha Izraele. Po něm už nebyl mezi všemi judskými králi žádný jemu podobný, ani mezi těmi, kteří byli před ním.

2Kn 18 6 Přimkl se k Hospodinu, neodstoupil od něho, dbal na jeho přikázání, jak je Hospodin vydal Mojžíšovi.

2Kn 18 7 A Hospodin byl s ním. Ve všem, co podnikl, měl úspěch. Vzbouřil se i proti králi asyrskému a nesloužil mu.

2Kn 18 8 Vybil Pelištejce až po Gázu, dobyl jejich území, jak hlídkovou věž, tak opevněné město.

2Kn 18 9 Ve čtvrtém roce vlády krále Chizkijáše, což byl sedmý rok vlády izraelského krále Hósey, syna Élova, vytáhl Salmaneser, král asyrský, proti Samarii a oblehl je.

2Kn 18 10 Dobyli je koncem třetího roku. V šestém roce Chizkijášovy vlády, což byl devátý rok vlády izraelského krále Hósey, bylo Samarii dobyto.

2Kn 18 11 Asyrský král vystěhoval Izraelce do Asýrie a usadil je v Chalachu a v Chabóru při řece Gózanu a v městech médských.

2Kn 18 12 To proto, že neposlouchali Hospodina, svého Boha, a přestupovali jeho smlouvu. Neposlouchali a nečinili nic z toho, co přikázal Mojžíš, služebník Hospodinův.

2Kn 18 13 V čtrnáctém roce vlády krále Chizkijáše vytáhl Sancherib, král asyrský, proti všem opevněným městům judským a zmocnil se jich.

2Kn 18 14 Proto poslal Chizkijáš, král judský, poselství asyrskému králi do Lakíše: "Prohřešil jsem se, odejdi ode mne. Cokoli na mne vložíš, ponesu." I uložil král asyrský judskému králi Chizkijášovi tři sta talentů stříbra a třicet talentů zlata.

2Kn 18 15 Chizkijáš tedy odevzdal všechno stříbro, které se nacházelo v Hospodinově domě a mezi poklady domu královského.

2Kn 18 16 V onen čas odsekal Chizkijáš zlato z dveří Hospodinova chrámu i z pažení dveří, které kdysi dal on, judský král, sám potáhnout, a vydal je asyrskému králi.

2Kn 18 17 Asyrský král poslal nejvyššího velitele a nejvyššího dvorana a nejvyššího číšníka z Lakíše ke králi Chizkijášovi do Jeruzaléma se silným vojskem. Vytáhli a přišli k Jeruzalému. Vytáhli, přišli a zastavili se u strouhy Horního rybníka, který je u silnice k Valchárovu poli.

2Kn 18 18 Zavolali na krále. Vyšel k nim Eljakím, syn Chilkijášův, který byl správcem domu, Šebna, písař, a Jóach, syn Asafův, kancléř.

2Kn 18 19 Nejvyšší číšník na ně zavolaal: "Povězte Chizkijášovi: Toto praví velkokrál, král asyrský: Na co vlastně spoléháš?"

2Kn 18 20 Říkáš: "Pouhé slovo přinese radu i zmužilost k boji." Nuže, na koho spoléháš, že se proti mně bouříš?

2Kn 18 21 Hle, spoléháš se teď na Egypt, na tu nalomenou třtinovou hůl. Kdokoli se o ni opře, tomu pronikne dlaní a propíchne ji. Takový je farao, král egyptský, vůči všem, kteří na něho spoléhají.

2Kn 18 22 Řeknete snad: "Spoléháme na Hospodina, svého Boha", ale je známo, že Chizkijáš odstranil jeho posvátná návrší a jeho oltáře a že Judovi a Jeruzalému poručil: "Pouze před tímto oltářem v Jeruzalémě se budete klanět."

2Kn 18 23 Vsaď se tedy nyní s mým pánem, asyrským králem. Dám ti dva tisíce koní, dokážeš-li k nim sehnat jezdce.

2Kn 18 24 Jak bys mohl odrazit jediného místodržitele z nejmenších služebníků mého pána, i když se spoléháš na Egypt pro jeho vozbu a jízdu!

2Kn 18 25 Cožpak jsem vytáhl bez Hospodina proti tomuto místu, abych je zničil? Hospodin mi nařídil: vytáhni proti této zemi a znič ji!"

2Kn 18 26 Eljakím, syn Chilkijášův, a Šebna a Jóach odpověděli nejvyššímu číšníkovi: "Mluv raději ke svým služebníkům aramejsky, vždyť rozumíme. Nemluv s námi judsky, aby to neslyšel lid, který je na hradbách."

2Kn 18 27 Ale nejvyšší číšník jim odvětil: "Zdalipak mě můj pán poslal, abych mluvil tato slova k tvému pánovi a k tobě? Zdali ne k mužům, kteří obsadili hradby a budou jíst svá lejna a pít svou moč spolu s vámi?"

2Kn 18 28 Nejvyšší číšník se postavil a volal judsky co nejhlasitěji. Křičel: "Slyšte slovo velkokrále, krále asyrského!"

2Kn 18 29 Toto praví král: Ať vás Chizkijáš nepodvádí, protože vás nedokáže vysvobodit z jeho rukou!

2Kn 18 30 Ať vás Chizkijáš nevede k spoléhání na Hospodina slovy: "Hospodin nás určitě vysvobodí a toto město nebude vydáno do rukou asyrského krále!"

2Kn 18 31 Neposlouchejte Chizkijáše. Toto praví král asyrský: Sjednejte se mnou dohodu a vyjděte ke mně. Každý z vás bude jíst ze své vinné révy a ze svého fíkovníku a pít vodu ze své cisterny,

2Kn 18 32 dokud nepřijdu a nevezmu vás do země stejné, jako je země vaše, do země obilí a moštu, do země chleba a vinic, do země oliv, oleje a medu. Budete žít, nezemřete. Neposlouchejte Chizkijáše. Jen vás podněcuje slovy: "Hospodin nás vysvobodí."

2Kn 18 33 Zdali někdo z bohů pronárodů vysvobodil svou zemi z rukou asyrského krále?

2Kn 18 34 Kde byli bohové Chamátu a Arpádu? Kde byli bohové Sefarvajimu, Heny a Ivy? Což vysvobodili Samaří z mých rukou?

2Kn 18 35 Který ze všech bohů těch zemí vysvobodil svou zemi z mých rukou? Že by Hospodin vysvobodil z mých rukou Jeruzalém?"

2Kn 18 36 Lid mlčel. Ani slůvkem mu neodpovídal. Králův příkaz totiž zněl: "Neodpovídejte mu."

2Kn 18 37 Eljakím, syn Chilkijášův, správce domu, Šebna, písař, a Jóach, syn Asafův, kancléř, přišli k Chizkijášovi s roztrženým rouchem a oznámili mu slova nejvyššího číšníka.

2Kn 19 1 Když to král Chizkijáš uslyšel, roztrhl své roucho, zahalil se žíněnou suknicí a vešel do Hospodinova domu.

2Kn 19 2 Poslal Eljakíma, který byl správcem domu, písaře Šebnu a starší z kněží zahalené žíněnými suknicemi k proroku Izajášovi, synu Amósovu.

2Kn 19 3 Měli mu vyřídit: "Toto praví Chizkijáš: Tento den je den souzení, trestání a ponižování; plod je připraven vyjít z lůna, ale rodička nemá sílu k porodu.

2Kn 19 4 Kéž Hospodin, tvůj Bůh, slyší všechna slova nejvyššího číšníka, kterého poslal jeho pán, král asyrský, aby haněl Boha živého. Kéž jej Hospodin, tvůj Bůh, potrestá za ta slova, která slyšel. Pozdvihni hlas k modlitbě za pozůstatek lidu, který tu je."

2Kn 19 5 Služebníci krále Chizkijáše přišli k Izajášovi.

2Kn 19 6 Izajáš jim řekl: "Vyříďte svému pánu: Toto praví Hospodin: Neboj se těch slov, která jsi slyšel, jimiž mě hanobili sluhové asyrského krále.

2Kn 19 7 Hle, uvedu do něho ducha, uslyší zprávu a vrátí se do své země. V jeho zemi jej nechám padnout mečem."

2Kn 19 8 Když se nejvyšší číšník vracel, uslyšel, že asyrský král odtáhl od Lakíše. Zastihl ho, jak bojuje proti Libně.

2Kn 19 9 Asyrský král totiž uslyšel o Tirhákovi, králi kúšském: "Hle, vytáhl proti tobě do boje!" Poslal znovu k Chizkijášovi posly se vzkazem:

2Kn 19 10 "Toto vyříďte Chizkijášovi, králi judskému: Ať tě nepodvede tvůj Bůh, na něhož spoléháš, že Jeruzalém nebude vydán do rukou asyrského krále.

2Kn 19 11 Hle, slyšel jsi o tom, co učinili králové asyrští všem zemím, že je zničili jako klaté. A ty bys byl vysvobozen?"

2Kn 19 12 Zda bohové těch pronárodů, jimž přinesli zkázu moji otcové, mohli vysvobodit Gózan, Cháran, Resef a syny Edenu, kteří byli v Telasáru?

2Kn 19 13 Kde je král Chamátu a král Arpádu a král města Sefarvajimu, Heny a Ivy?"

2Kn 19 14 Chizkijáš vzal dopisy z ruky poslů, přečetl je a pak vstoupil do Hospodinova domu a rozložil je před Hospodinem.

2Kn 19 15 Chizkijáš se před Hospodinem modlil: "Hospodine, Bože Izraele, který sídlíš nad cheruby, ty sám jsi Bůh nade všemi královstvími země. Ty jsi učinil nebesa i zemi.

2Kn 19 16 Nakloň, Hospodine, své ucho a slyš, otevři, Hospodine, své oči a viz! Slyš slova Sancheríbova, která vzkázal, aby haněl Boha živého.

2Kn 19 17 Opravdu, Hospodine, králové asyrští zničili pronárody i jejich země.

2Kn 19 18 Jejich bohy vydali ohni, protože to nejsou bohové, nýbrž dílo lidských rukou, dřevo a kámen, proto je zničili.

2Kn 19 19 Ale teď Hospodine, Bože náš, zachraň nás prosím z jeho rukou, ať poznají všechna království země, že ty, Hospodine, jsi Bůh, ty sám!"

2Kn 19 20 I vzkázal Izajáš, syn Amósov, Chizkijášovi: "Toto praví Hospodin, Bůh Izraele: Slyšel jsem, když ses ke mně modlil kvůli Sancheríbovi, králi asyrskému.

2Kn 19 21 Toto je slovo, které o něm promluvil Hospodin: Pohrdá tebou, vysmívá se ti panna, dcera sijónská! Potrásá nad tebou hlavou dcera Jeruzalémská.

2Kn 19 22 Koho jsi haněl a hanobil? Proti komu jsi povýšil hlas a oči pyšně vzhůru zvedl? Proti Svatému Izraele.

2Kn 19 23 Svými posly jsi pohaněl Panovníka, když jsi řekl: "Se svou nespočetnou vozbou jsem vytáhl do horských výšin na libanónské stráně. Pokácím tam statné cedry, skvělé cypřiše, vstoupím do jeho nejzazších koutů, do křovin a hájů.

2Kn 19 24 Já jsem vykopál studny a napil se cizí vody, svými chodidly jsem vysušil všechny průplavy Egypta."

2Kn 19 25 Což jsi neslyšel, že zdávna jsem to připravoval, už za dnů dávnověkých to chystal? Nyní to skutečným. V hromady sutin se změní opevněná města.

2Kn 19 26 Jejich bezmocní obyvatelé jsou vyděšení a zostuzeni, jsou jako bylina polní, zelenající se býlí, tráva na střeších, rez v obilí nepozatém.

2Kn 19 27 vím o tobě, ať sedíš či vycházíš a vcházíš, jak proti mně běsníš.
 2Kn 19 28 Protože proti mně tak běsníš a tvá drzost stoupá do mých uší, provleču ti chřípím kruh a do úst vložím uzdu. Odvedu tě cestou, po níž jsi přišel.
 2Kn 19 29 Toto ti bude znamením: V tomto roce budete jíst, co vyrostе samo, i druhý rok to, co samo vzejde, ale třetí rok sejte a sklízеjte, vysazuj te vlnice a jezte jejich plody.
 2Kn 19 30 Ti z Judova domu, kteří vyvážnou a zůstanou, opět se zakoření a vydají ovoce.
 2Kn 19 31 Z Jeruzaléma vyjde pozůstatek lidu a z hory Sijónu ti, kdo vyvážli. Horlivost Hospodina zástupů to učiní!"
 2Kn 19 32 Proto praví Hospodin o králi asyrském toto: "Nevejde do tohoto města. Ani šíp tam nevstřelí, se štíty proti němu nenastoupí, násep proti němu nenavrší.
 2Kn 19 33 Cestou, kterou přišel, se zase vrátí, do tohoto města nevejde, je výrok Hospodinův.
 2Kn 19 34 Budu štítem tomuto městu, zachráním je kvůli sobě a kvůli Davidovi, svému služebníku."
 2Kn 19 35 Stalo se pak té noci, že vyšel Hospodinův anděl a pobil v asyrském táboře sto osmdesát pět tisíc. Za časného jitra, hle, všichni byli mrtví, všude mrtvá těla.
 2Kn 19 36 Sancherib, král asyrský, odtáhl pryč a vrátil se do Ninive a usadil se tam.
 2Kn 19 37 Když se klaněl v chrámě svého boha Nisroka, Adramelek a Sareser, jeho synové, ho zabili mečem a unikli do země Araratu. Po něm se stal králem jeho syn Esarchadón.
 2Kn 20 1 V oněch dnech Chizkijáš smrtelně onemocněl. Přišel k němu prorok Izajáš, syn Amósův, a řekl mu: "Toto praví Hospodin: Udělej porízení o svém domě, protože zemřeš, nebudeš žít."
 2Kn 20 2 Chizkijáš se otočil tváří ke zdi a takto se k Hospodinu modlil:
 2Kn 20 3 "Ach, Hospodine, rozpomeň se prosím, že jsem chodil před tebou opravdově a se srdcem nerozděleným a že jsem činil, co je dobré v tvých očích." A Chizkijáš se dal do velikého pláče.
 2Kn 20 4 Izajáš ještě nevyšel z vnitřního dvora, když se k němu stalo slovo Hospodino:
 2Kn 20 5 "Vrať se a vyřiď Chizkijášovi, vévodovi mého lidu: Toto praví Hospodin, Bůh Davida, tvého otce: Vyslyšel jsem tvou modlitbu, viděl jsem tvé slzy. Hle, uzdravím tě. Třetího dne vstoupíš do Hospodinova domu.
 2Kn 20 6 Přidám k tvým dnům patnáct let. Vytrhnu tebe i toto město ze spárů asyrského krále. Budu štítem tomuto městu kvůli sobě a kvůli Davidovi, svému služebníku."
 2Kn 20 7 Izajáš poručil: "Vezměte suché fíky." Vzali je a přiložili na vřed a Chizkijáš zůstal naživu.
 2Kn 20 8 Chizkijáš se otázal Izajáše: "Co bude znamením, že mě Hospodin uzdraví a že třetího dne vstoupím do Hospodinova domu?"
 2Kn 20 9 Izajáš mu odpověděl: "Toto ti bude znamením od Hospodina, že Hospodin splní slovo, jež promluvil: Má stín postoupit o deset stupňů nebo se má o deset stupňů vrátit?"
 2Kn 20 10 Chizkijáš řekl: "Snadněji se stín o deset stupňů nachýlí, než aby se vrátil o deset stupňů nazpět."
 2Kn 20 11 Prorok Izajáš tedy volal k Hospodinu. A on vrátil stín na stupních, po nichž sestoupil, na stupních Achazových, o deset stupňů nazpět.
 2Kn 20 12 V ten čas poslal Beródak-baladán, syn Baladánův, král babylónský, Chizkijášovy dopisy a dar, neboť uslyšel, že Chizkijáš onemocněl.
 2Kn 20 13 Chizkijáš vyslechl posly a ukázal jim celou svou klenotnici, stříbro a zlato, různé balzámy, výborný olej i svou zbrojnicí a všechno, co se nacházelo mezi jeho poklady. Nebylo nic, co by jim Chizkijáš ve svém domě a v celém svém vládařství nebyl ukázal.
 2Kn 20 14 Prorok Izajáš přišel ke králi Chizkijášovi a zeptal se ho: "Co říkali ti muži a odkud k tobě přišli?" Chizkijáš odpověděl: "Přišli z daleké země, z Babylóna."
 2Kn 20 15 Zeptal se: "Co viděli v tvém domě?" Chizkijáš odpověděl: "Viděli všechno, co je v mém domě. Nebylo nic, co bych jim nebyl ze svých pokladů ukázal."
 2Kn 20 16 I řekl Izajáš Chizkijášovi: "Slyš slovo Hospodino:
 2Kn 20 17 Hle, přijdou dny a bude odneseno do Babylóna všechno, co je v tvém domě, poklady, které nahromadili tvoji otcové až do tohoto dne. Nic tu nezbude, praví Hospodin.
 2Kn 20 18 I některé tvé syny, kteří z tebe vzejdou, které zplodíš, vezmou a stanou se kleštěnci v paláci krále babylónského."
 2Kn 20 19 Chizkijáš na to Izajášovi řekl: "Dobré je slovo Hospodino, které jsi mluvil." A dodal: "Jen když bude za mých dnů opravdový pokoj."
 2Kn 20 20 O ostatních příbězích Chizkijášových, o všech jeho bohatýrských činech a jak udělal rybník a vodovod, jímž přivedl vodu do města, se píše, jak známo, v knize letopisů králů judských.
 2Kn 20 21 I ulehk Chizkijáš ke svým otcům. Po něm se stal králem jeho syn Menaše.
 2Kn 21 1 Menašemu bylo dvanáct let, když začal kralovat, a kraloval v Jeruzalémě padesát pět let. Jeho matka se jmenovala Chefsibah.
 2Kn 21 2 Dopouštěl se toho, co je zlé v Hospodinových očích, podle ohavnosti

pronárodů, které Hospodin před Izraelci vyhnal.

2Kn 21 3 Znovu vybudoval posvátná návrší, která jeho otec Chizkijáš zničil, nastavěl oltáře Baalovi a udělal posvátný kůl, jak to činil Achab, král izraelský. Klaněl se veškerému nebeskému zástupu a sloužil mu.

2Kn 21 4 Zbudoval oltáře v Hospodinově domě, o němž Hospodin řekl: "V Jeruzalémě dám spočinout svému jménu."

2Kn 21 5 Na obou nádvořích Hospodinova domu nastavěl oltáře veškerému nebeskému zástupu.

2Kn 21 6 Svého syna provedl ohněm, věstil z oblaků a obíral se hadačstvím, ustanovil vyvolávače duchů a jasnovidce; dopouštěl se mnohého, co je zlé v očích Hospodina, a tak ho urážel.

2Kn 21 7 Těsanou modlu Ašéry, kterou udělal, umístil do domu, o němž řekl Hospodin Davidovi a jeho synu Šalomounovi: "V tomto domě a v Jeruzalémě, který jsem vyvolil ze všech izraelských kmenů, dám navěky spočinout svému jménu.

2Kn 21 8 Už nikdy nedopustím, aby noha Izraele byla vyhnána z půdy, kterou jsem dal jejich otcům, jen když budou bedlivě činit všechno, jak jsem jim přikázal, podle celého zákona, který jim přikázal můj služebník Mojžíš."

2Kn 21 9 Neposlechli. Menaše je svedl, že se dopouštěli horších věcí než pronárody, které Hospodin před Izraelem vyhladil.

2Kn 21 10 Ale Hospodin mluvil skrze své služebníky proroky:

2Kn 21 11 "Protože se judský král Menaše dopouští těchto ohavností, horších, než jakých se dopouštěli před ním Emorejci, že svedl k hříchu svými hnusnými modlami též Judu,

2Kn 21 12 toto praví Hospodin, Bůh Izraele: Hle, já uvedu zlo na Jeruzalém a na Judu. Každému, kdo o tom uslyší, bude znít v obou uších.

2Kn 21 13 Nad Jeruzalémem natáhnou měřicí šňůru jako nad Samariím a spustím olovnici jako na dům Achabův. Vydrhnu Jeruzalém, jako se vydrhne mlsa, vydrhne se a překloupí.

2Kn 21 14 Pozůstatek svého dědictví zavrhnou, vydám je do rukou jeho nepřátel, v lup a plén všem jeho nepřátelům,

2Kn 21 15 protože se dopouštějí toho, co je zlé v mých očích, a urážejí mě ode dne, kdy vyšli jejich otcové z Egypta, až dodnes."

2Kn 21 16 Také nevinné krve prolil Menaše velice mnoho, až jí naplnil Jeruzalém od jednoho konce k druhému. Navíc tu byl jeho hřích, kterým svedl k hříchu Judu, takže se dopouštěl toho, co je zlé v Hospodinových očích.

2Kn 21 17 O ostatních příbězích Menašeho, o všem, co konal, i o jeho hříchu, jímž zhřešil, se píše, jak známo, v knize letopisů králů judských.

2Kn 21 18 I ulehł Menaše ke svým otcům a byl pohřben v zahradě svého domu, v zahradě Uzově. Po něm se stal králem jeho syn Amón.

2Kn 21 19 Amónovi bylo dvaadvacet let, když začal kralovat, a kraloval v Jeruzalémě dva roky. Jeho matka se jmenovala Mešulemet; byla to dcera Charúsova z Jotby.

2Kn 21 20 Dopouštěl se toho, co je zlé v Hospodinových očích, jako se toho dopouštěl jeho otec Menaše.

2Kn 21 21 Chodil po všech cestách, po nichž chodil jeho otec, sloužil hnusným modlám, jimž sloužil jeho otec, a klaněl se jim.

2Kn 21 22 Opustil Hospodina, Boha svých otců, a nechodil po cestě Hospodinově.

2Kn 21 23 Amónovi služebníci se proti němu spikli a usmrtili krále v jeho domě.

2Kn 21 24 Ale lid země pobil ty, kteří se proti králi Amónovi spikli. Lid země pak dosadil místo něho za krále jeho syna Jóšijáše.

2Kn 21 25 O ostatních příbězích Amónových, o tom, co konal, se píše, jak známo, v knize letopisů králů judských.

2Kn 21 26 Pohřbili ho v jeho hrobě v zahradě Uzově. Po něm se stal králem jeho syn Jóšijáš.

2Kn 22 1 Jóšijášovi bylo osm let, když začal kralovat, a kraloval v Jeruzalémě jedenatřicet let. Jeho matka se jmenovala Jedída; byla to dcera Adajáše z Boskatu.

2Kn 22 2 Činil to, co je správné v Hospodinových očích, chodil po všech cestách svého otce Davida a neuchyloval se napravo ani nalevo.

2Kn 22 3 V osmnáctém roce vlády Jóšijášovy poslal král písaře Šáfana, syna Asaljáše, syna Mešuláмова, do Hospodinova domu. Řekl mu:

2Kn 22 4 "Vystup k veleknězi Chilkijášovi, ať připraví stříbro, které bylo doneseno do Hospodinova domu a které od lidu vybrali strážci prahu.

2Kn 22 5 Vydá se těm, kdo pracují jako dohlážitelé v Hospodinově domě, a oni je budou dávat těm, kdo pracují při Hospodinově domě na opravách poškozené části domu:

2Kn 22 6 řemeslníkům, stavebním dělníkům a zedníkům, i k nákupu dřeva a tesaného kamene k opravě domu.

2Kn 22 7 Přitom není třeba dělat vyúčtování za stříbro, které se jim vydá, protože jednají poctivě."

2Kn 22 8 Velekněz Chilkijáš řekl písaři Šáfanovi: "Nalezl jsem v Hospodinově domě knihu zákona." Chilkijáš dal tu knihu Šáfanovi a on ji četl.

2Kn 22 9 Poté písař Šáfan vstoupil ke králi a podal králi hlášení. Řekl: "Tvoji služebníci vyzvedli stříbro, které se nacházelo v domě, a vydali je těm, kdo pracují jako dohlážitelé v Hospodinově domě."

2Kn 22 10 Dále písař Šáfan králi oznámil: "Kněz Chilkijáš mi předal knihu." A Šáfan ji před králem četl.

2Kn 22 11 Když král uslyšel slova knihy Zákona, roztrhl své roucho.
 2Kn 22 12 Potom král přikázal knězi Chilkijášovi, Achíkamovi, synu Šáfanovu, Akbórovi, synu Míkajášovu, písaři Šáfanovi a Asajášovi, královskému služebníku:
 2Kn 22 13 "Jděte se dotázat Hospodina ohledně mne i lidu a celého Judska, pokud jde o slova této nalezené knihy. Vždyť je proti nám rozníceno veliké Hospodinovo rozhořčení za to, že naši otcové neposlouchali slova té knihy a nejednali podle toho všeho, co je v ní o nás napsáno."
 2Kn 22 14 Kněz Chilkijáš, Achíkam, Akbór, Šáfan a Asajáš se odebrali k prorokyni Chuldě, manželce Šalúma, syna Tikvy, syna Charchasova, strážce rouch. Bydlela v Jeruzalémě v Novém Městě. Mluvili s ní.
 2Kn 22 15 Odvětila jim: "Toto praví Hospodin, Bůh Izraele: Vyřiďte muži, který vás ke mně poslal:
 2Kn 22 16 Toto praví Hospodin: Hle, uvedu zlo na toto místo a na jeho obyvatele podle všech slov té knihy, kterou četl judský král.
 2Kn 22 17 Protože mě opustili a jiným bohům pálili kadidlo, a tak mě uráželi vším tím, co svýma rukama udělali, rozlítlo se mé rozhořčení na toto místo a neuhasne.
 2Kn 22 18 A králi judskému, který vás poslal dotázat se Hospodina, vyřiďte: Toto praví Hospodin, Bůh Izraele: Pokud jde o slova, která jsi slyšel:
 2Kn 22 19 Protože tvé srdce zjihlo a pokořil ses před Hospodinem, když jsi uslyšel, co jsem mluvil proti tomuto místu a proti jeho obyvatelům, že tu bude spoušť a zlořečení, protože jsi roztrhl své roucho a přede mnou plakal, vyslyšel jsem tě, je výrok Hospodinův.
 2Kn 22 20 Proto tě připojím ke tvým otcům, budeš uložen do svého hrobu v pokoji a tvé oči nespátrají nic z toho zla, které uvedu na toto místo." I podali toto hlášení králi.
 2Kn 23 1 Král obeslal všechny starší z Judy a z Jeruzaléma, aby se k němu shromáždili.
 2Kn 23 2 Potom vystoupil král do Hospodinova domu a s ním všichni judští muži a všichni obyvatelé Jeruzaléma, i kněží a proroci, veškerý lid, malí i velicí. I předčítal jim všechna slova Knihy smlouvy, nalezené v Hospodinově domě.
 2Kn 23 3 Poté se král postavil na své stanoviště a uzavřel před Hospodinem smlouvu, že budou následovat Hospodina a zachovávat jeho příkazy, svědectví a nařízení z celého srdce a z celé duše a plnit slova této smlouvy, jak jsou napsána v této knize. Všechn lid se za smlouvu postavil.
 2Kn 23 4 Nato král přikázal veleknězi Chilkijášovi a jeho kněžským zástupcům i strážcům prahu, aby vynesli z Hospodinova chrámu všechny předměty zhotovené pro Baala, Ašéru a veškerý nebeský zástup. Venku za Jeruzalémem na polích kidrónských je spálili a prach z nich odnesli do Bét-elu.
 2Kn 23 5 Zakázal činnost žrecům, které dosadili judští králové a kteří pálili kadidlo na posvátných návrších judských měst a v okolí Jeruzaléma, i těm, kteří pálili kadidlo Baalovi, slunci, měsíci, souhvězdím a veškerému nebeskému zástupu.
 2Kn 23 6 Dal vynést z Hospodinova domu posvátný kůl ven za Jeruzalém do Kidrónského úvalu. V Kidrónském úvalu jej spálil, rozdrtil na prach a prach z něho rozházel po hrobech prostého lidu.
 2Kn 23 7 Zbořil domečky zasvěcenců bohyně lásky, které byly v prostoru Hospodinova domu, v nichž ženy tkaly stany pro Ašéru.
 2Kn 23 8 Přivedl všechny kněze z judských měst a poskvrnil posvátná návrší, na nichž kněží pálili kadidlo, od Geby až po Beer-šebu. Zbořil posvátná návrší u bran, i to, které bylo u vchodu do brány Jóšuy, velitele města, nalevo, vchází-li se do městské brány.
 2Kn 23 9 Kněží těchto posvátných návrší nesměli vystupovat k oltáři Hospodinovu v Jeruzalémě, směli ovšem jíst nekvašené chleby se svými bratřími.
 2Kn 23 10 Poskvrnil i Tófet v údolí syna Hinóмова, aby už nikdo neprovedl svého syna nebo dceru ohněm k počtě Molekové.
 2Kn 23 11 Odstranil koně, které judští králové darovali k počtě slunce, od vchodu do Hospodinova domu až po síň kleštěnce Netan-meleka, která byla ve sloupořadí; sluneční vozy spálil ohněm.
 2Kn 23 12 Král také zbořil oltáře, které byly na střeše, v Achazově pokojíku, a které udělali judští králové, i oltáře, které udělal na obou nádvořích Hospodinova domu Menaše; pospíšil si odstranit je odtud a prach z nich dal rozházet v Kidrónském úvalu.
 2Kn 23 13 Též posvátná návrší naproti Jeruzalému, jižně od Hory zkázy, jež vybudoval Šalomoun, král izraelský, pro Astoretu, ohyždnou modlu Sidónanů, pro Kemóše, ohyždnou modlu Moábců, a pro Milkóma, ohavnou modlu Amónovců, král poskvrnil.
 2Kn 23 14 Posvátné sloupy roztráštěl, posvátné kůly skácel a místa po nich naplnil lidskými kostmi.
 2Kn 23 15 Také oltář v Bét-elu, posvátné návrší, které udělal Jarobeám, syn Nebatův, jenž svedl Izraele k hříchu, také tento oltář i s posvátným návrším zbořil; posvátné návrší spálil a rozdrtil na prach a spálil i posvátný kůl.
 2Kn 23 16 Pak se Jóšijáš ohlédl a spatřil hroby, které byly na té hoře. Dal z těch hrobů vyzvednout kosti a spálil je na oltáři. Tak jej poskvrnil podle Hospodinova slova, které provolal muž Boží, jenž tyto události předpověděl.
 2Kn 23 17 Král se otázel: "Co je to za náhrobek, který vidím?" Mužové města mu odvětili: "To je hrob muže Božího, který přišel z Judy a předpověděl tyto události, to, co jsi učinil s bételským oltářem."

2Kn 23 18 Poručil: "Nechte ho v klidu. Ať nikdo nehýbá jeho kostmi." Ušetřili tedy jeho kosti i kosti proroka, který přišel ze Samarií.

2Kn 23 19 Všechny domy na posvátných návrších v samaršských městech, které udělali izraelští králové a jimiž uráželi Hospodina, Jóšijáš odstranil; naložil s nimi stejným způsobem, jako to učinil v Bét-elu.

2Kn 23 20 Všechny kněze posvátných návrší, kteří tam byli, obětoval na oltářích, na nichž spaloval lidské kosti. Potom se vrátil do Jeruzaléma.

2Kn 23 21 Král vydal rozkaz veškerému lidu: "Slavte hod beránka Hospodinu, svému Bohu, jak je psáno v této knize smlouvy."

2Kn 23 22 Takový hod beránka nebyl slaven ode dnů soudců, kteří soudili Izraele, ba ani po všechny dny králů izraelských a králů judských.

2Kn 23 23 Až v osmnáctém roce vlády krále Jóšijáše se v Jeruzalémě slavil takový Hospodinův hod beránka.

2Kn 23 24 Jóšijáš také vymýtil vyvolavače duchů zemřelých, jasnovidce, domácí bůžky, hnusné modly i všelijaké ohyzdné bůžky, které bylo možno vidět v zemi judské a v Jeruzalémě. Tak se naplnila slova zákona napsaná v knize, kterou našel kněz Chilkijáš v Hospodinově domě.

2Kn 23 25 Nebyl mu podoben žádný král před ním, který by se obrátil k Hospodinu celým svým srdcem a celou svou duší a celou svou silou a činil vše podle zákona Mojžíšova. A ani po něm nepovstal žádný jemu podobný.

2Kn 23 26 Avšak Hospodin neupustil od svého velikého planoucího hněvu, kterým vzplanul proti Judovi pro všechny urážky, jimiž ho urážel Menaše.

2Kn 23 27 Hospodin řekl: "Odvrhnu od sebe i Judu, jako jsem odvrhl Izraele. Zavrhnou toto město, které jsem vyvolil, Jeruzalém, i tento dům, o němž jsem prohlásil: Zde bude dlít mé jméno."

2Kn 23 28 O ostatních příbězích Jóšijášových, o všem, co konal, se píše, jak známo, v knize letopisů králů judských.

2Kn 23 29 Za jeho dnů táhl farao Néko, král egyptský, na pomoc králi asyrskému k řece Eufratu. Král Jóšijáš vyšel proti němu. Farao jej usmrtil v Megidu, sotva ho spatřil.

2Kn 23 30 Jeho služebníci jej mrtvého odvezli z Megida, přivezli do Jeruzaléma a pohřbili ho v jeho hrobě. Lid země vzal Jóšijášova syna Jóachaza, pomazali ho a dosadili za krále po jeho otci.

2Kn 23 31 Jóachazovi bylo třiadvacet let, když začal kralovat, a kraloval v Jeruzalémě tři měsíce. Jeho matka se jmenovala Chamútal; byla to dcera Jirmejáše z Libny.

2Kn 23 32 Dopouštěl se toho, co je zlé v Hospodinových očích, zcela tak, jak se toho dopouštěli jeho otcové.

2Kn 23 33 Farao Néko jej spoutal u Ribly v zemi Chamátu, aby už nekraloval v Jeruzalémě, a uvalil na zemi poplatek sto talentů stříbra a talent zлата.

2Kn 23 34 Farao Néko dosadil za krále Eljakíma, syna Jóšijášova, místo jeho otce Jóšijáše a změnil mu jméno na Jójakím. Jóachaza odvěkl do Egypta a on tam zemřel.

2Kn 23 35 Jójakím musel faraónovi odvádět stříbro a zlato. Proto vyměřil zemi daně, aby mohl odvádět příslušný obnos podle faraónova rozkazu. Podle svého výměru vymáhal stříbro a zlato na každém, i na lidu země, aby je mohl odvádět faraónovi Nékovi.

2Kn 23 36 Jójakímovi bylo dvacet pět let, když začal kralovat, a kraloval v Jeruzalémě jedenáct let. Jeho matka se jmenovala Zebúda; byla to dcera Pedajáše z Rúmy.

2Kn 23 37 Dopouštěl se toho, co je zlé v Hospodinových očích, zcela tak, jak se toho dopouštěli jeho otcové.

2Kn 24 1 Za jeho dnů přitáhl Nebúkadnesar, král babylónský, a Jójakím byl po tři roky jeho služebníkem. Ale potom se proti němu vzbouřil.

2Kn 24 2 Hospodin na něho poslal hordy kaldejců, hordy Aramejců, hordy Moábců a hordy Amónovců. Poslal je na Judu, aby jej zničil podle slova, které vyřkl Hospodin skrze své služebníky proroky.

2Kn 24 3 Ano, Judu postihlo to, co vyšlo z úst Hospodinových. Hospodin jej odehnal od své tváře za Menaševy hříchy, za všechno, čeho se dopustil,

2Kn 24 4 i za nevinnou krev, kterou prolil a jíž naplnil Jeruzalém. To nehodlal Hospodin odpustit.

2Kn 24 5 O ostatních příbězích Jójakímových, o všem, co konal, se píše, jak známo, v knize letopisů králů judských.

2Kn 24 6 I ulehł Jójakím ke svým otcům. Po něm se stal králem jeho syn Jójakín.

2Kn 24 7 A egyptský král už nikdy ze své země nevytáhl, protože babylónský král zabrał od Egyptského potoka až k řece Eufratu všechno, co předtím patřilo králi egyptskému.

2Kn 24 8 Jójakínovi bylo osmnáct let, když začal kralovat, a kraloval v Jeruzalémě tři měsíce. Jeho matka se jmenovala Nechušta; byla to dcera Elnátanova z Jeruzaléma.

2Kn 24 9 Dopouštěl se toho, co je zlé v Hospodinových očích, zcela tak, jak se toho dopouštěl jeho otec.

2Kn 24 10 V té době přitáhli služebníci Nebúkadnesara, krále babylónského, k Jeruzalému. Město bylo obleženo.

2Kn 24 11 Potom dorazil Nebúkadnesar, král babylónský, k městu, které jeho služebníci obléhali.

2Kn 24 12 Jójakín, král judský, vyšel ke králi babylónskému, on i jeho matka, jeho služebníci, velitelé i dvořané. Král babylónský jej vzal do zajetí v osmém roce svého

kralování.

- 2Kn 24 13 Odvezl odtud všechny poklady Hospodinova domu i poklady domu královského. Osekal všechny zlaté předměty, které dal zhotovit Šalomoun, král izraelský, pro Hospodinův chrám, podle slova Hospodinova.
- 2Kn 24 14 Přestěhoval celý Jeruzalém, všechny velitele, všechny udatné bohatýry, deset tisíc přesídlenců, všechny tesaře a kováře; kromě chudiny z lidu země tam nikdo nezůstal.
- 2Kn 24 15 Přestěhoval do Babylóna Jójakína i královu matku, královny ženy, jeho dvořany a přední v zemi, odvedl je jako přesídlence z Jeruzaléma do Babylóna.
- 2Kn 24 16 Odvedl i všechny válečníky, sedm tisíc mužů, a tesaře a kováře, tisíc mužů, vesměs muže schopné boje. Král babylónský je přivedl do Babylóna jako přesídlence.
- 2Kn 24 17 A Matanjáše, strýce Jójakínova, dosadil král babylónský za krále místo něho. Změnil mu jméno na Sidkijáš.
- 2Kn 24 18 Sidkijášovi bylo jedenadvacet let, když začal kralovat, a kraloval v Jeruzalémě jedenáct let. Jeho matka se jmenovala Chamútal; byla to dcera Jirmejáše z Libny.
- 2Kn 24 19 Dopouštěl se toho, co je zlé v Hospodinových očích, zcela tak, jak se toho dopouštěl Jójakím.
- 2Kn 24 20 Bylo to proto, že Hospodin svým hněvem stíhal Jeruzalém i Judu, až je od své tváře i zavrhl. Sidkijáš se vzbouřil proti babylónskému králi.
- 2Kn 25 1 V devátém roce Sidkijášova kralování, v desátém měsíci, desátého dne toho měsíce, přitáhl Nebúkadnesar, král babylónský, s celým svým vojskem proti Jeruzalému, položil se proti němu a zbudovali dokola obléhací val.
- 2Kn 25 2 Město bylo obleženo do jedenáctého roku vlády krále Sidkijáše.
- 2Kn 25 3 Devátého dne čtvrtého měsíce, když už tvrdě doléhal na město hlad a lid země neměl co jíst,
- 2Kn 25 4 byly hradby města prolomeny. Všichni bojovníci uprchli v noci branou mezi hradbami u královské zahrady. Kolem celého města byli kaldejcí. Král se dal cestou k pustině.
- 2Kn 25 5 Kaldejské vojsko krále pronásledovalo a dostihlo ho na Jerišských pustinách. Celé jeho vojsko se od něho rozprchlo.
- 2Kn 25 6 Krále chytili a přivedli jej k babylónskému králi do Ribly, kde nad ním vynesli rozsudek.
- 2Kn 25 7 Sidkijášovy syny před jeho očima popravili; Sidkijáše oslepil a spoutal ho bronzovými řetězy a odvedl ho do Babylóna.
- 2Kn 25 8 Sedmého dne pátého měsíce v devatenáctém roce vlády Nebúkadnesara, krále babylónského, přitáhl do Jeruzaléma Nebúzaradán, velitel tělesné stráže, služebník babylónského krále.
- 2Kn 25 9 Vypálil Hospodinův dům i dům královský a všechny domy v Jeruzalémě; všechny význačné domy vypálil ohněm.
- 2Kn 25 10 Celé kaldejské vojsko, které bylo s velitelem tělesné stráže, zbořilo hradby kolem Jeruzaléma.
- 2Kn 25 11 Zbytek lidu, který zůstal v městě, a přeběhlíky, kteří přeběhli k babylónskému králi, ten zbývající houf, Nebúzaradán, velitel tělesné stráže, přestěhoval.
- 2Kn 25 12 Část chudiny země ponechal velitel tělesné stráže jako vinaře a rolníky.
- 2Kn 25 13 Bronzové sloupy, které byly u Hospodinova domu, podstavce i bronzové moře, které bylo v Hospodinově domě, kaldejcí rozbili a měď z nich odvezli do Babylóna.
- 2Kn 25 14 Pobrali i hrnce, lopatky, kleště na knoty a pánvičky a všechno bronzové náčiní potřebné k bohoslužbě.
- 2Kn 25 15 Také kadidelnice a kroupky, jak zlaté, tak stříbrné, velitel tělesné stráže pobral.
- 2Kn 25 16 Bronzu ze všech těch předmětů, ze dvou sloupů, jednoho moře a podstavců, které dal zhotovit Šalomoun pro Hospodinův dům, bylo tolik, že se nedal ani zvážit.
- 2Kn 25 17 Jeden sloup byl osmáct loket vysoký a na něm byla bronzová hlavice tři lokte vysoká a kolem hlavice mřížování a granátová jablka. To vše bylo z bronzu. Právě tak vypadal druhý sloup včetně mřížování.
- 2Kn 25 18 Velitel tělesné stráže vzal Serajáše, hlavního kněze, i Sefanjáše, druhého kněze, a tři strážce prahu.
- 2Kn 25 19 Z města vzal jednoho dvořana, který dohlížel na bojovníky, a pět mužů z těch, kdo měli patřit na královu tvář, kteří byli v městě, i písaře, velitele vojska, jenž povolával lid země do služby, a šedesát mužů z lidu země, kteří byli ve městě.
- 2Kn 25 20 Velitel tělesné stráže Nebúzaradán je vzal a dovedl k babylónskému králi do Ribly.
- 2Kn 25 21 Babylónský král je dal v Rible v zemi chamátské popraviti. Tak byl Juda přestěhován ze své země.
- 2Kn 25 22 Nad lidem, který byl ponechán v judské zemi, který tam ponechal Nebúkadnesar, král babylónský, ustanovil správcem Gedaljáše, syna Achíkama, syna Šáfanova.
- 2Kn 25 23 Když uslyšeli všichni velitelé vojsk i jejich mužstvo, že babylónský král ustanovil správcem Gedaljáše, přišli ke Gedaljášovi do Misy. Byl to Jišmael, syn Netanjášův, Jóchanan, syn Karéachův, Serajáš, syn Tachumeta Netófské ho, a Jaazanjáš, syn Maakatanův, každý se svým mužstvem.
- 2Kn 25 24 Gedaljáš je i jejich mužstvo přísežně ujistil: "Nebojte se stát se

kaldejskými služebníky. Zůstaňte v zemi, sloužte babylónskému králi a povede se vám dobře."
 2Kn 25 25 Avšak v sedmém měsíci přišel Jišmael, syn Netanjáše, syna Elíšamova, z královského potomstva, s deseti muži a ubili Gedaljáše k smrti, i Judejce, kteří byli s ním v Mispě.
 2Kn 25 26 Pak se všechen lid, malí i velicí, i velitelé vojsk sebrali a přitáhli do Egypta, protože se báli Kaldejců.
 2Kn 25 27 Ve třicátém sedmém roce po přestěhování Jójakína, krále judského, dvacátého sedmého dne dvanáctého měsíce, udělal babylónský král Evil-merodak v tom roce, kdy začal kralovat, milost Jójakínovi, králi judskému, a propustil ho z vězení.
 2Kn 25 28 Mluvil s ním vlídně a jeho křeslo dal postavit výše než křesla králů, kteří byli u něho v Babylóně.
 2Kn 25 29 Změnil také jeho vězeňský šat a on pak po všechny dny svého života jídal každodenně před ním chléb.
 2Kn 25 30 Vše, co potřeboval, mu bylo každodenně králem poskytováno, den co den, po všechny dny jeho života.
 1Ch 1 1 Adam, Šét, Enóš,
 1Ch 1 2 Kénan, Mahalalel, Jered,
 1Ch 1 3 Henoch, Metúšelach, Lámech,
 1Ch 1 4 Noe, Šém, Chám a Jefet.
 1Ch 1 5 Synové Jefetovi: Gomer a Mágog a Mádaj, Jávan a Túbal, Mešek a Tíras.
 1Ch 1 6 Synové Gomerovi: Aškenaz, Dífat a Togarma.
 1Ch 1 7 Synové Jávanovi: Elíša a Taršíš, Kitéjci a Ródanci.
 1Ch 1 8 Synové Chámovi: Kúš a Misrajim, Pút a Kenaan.
 1Ch 1 9 Synové Kúšovi: Seba, Chavila a Sabta, Raema a Sabteka. Synové Raemovi: Šeba a Dedán.
 1Ch 1 10 Kúš pak zplodil Nimroda; ten se stal na zemi prvním bohatýrem.
 1Ch 1 11 Misrajim zplodil Lúďany a Anámce, Lehábany a Naftúchany
 1Ch 1 12 i Patrusany a Kaslúchany - z nich vzešli Pelištejci - a Kaftórce.
 1Ch 1 13 Kenaan zplodil Sidóna, svého prvorozeného, a Chéta,
 1Ch 1 14 Jebúsejce, Emorejce a Gírgašejce
 1Ch 1 15 též Chivejce, Arkejce a Sínána,
 1Ch 1 16 Arvádana, Semárce a Chamátana.
 1Ch 1 17 Synové Šémovi: Élam a Ašúr, Arpakšád a Lúd a Aram, Ús a Chuľ, Geter a Mešek.
 1Ch 1 18 Arpakšád zplodil Šelacha a Šelach zplodil Hebera.
 1Ch 1 19 Heberovi se narodili dva synové, jméno jednoho bylo Peleg (to je rozčlenění), neboť za jeho dnů byla země rozčleněna, a jméno jeho bratra bylo Joktán.
 1Ch 1 20 Joktán pak zplodil Almódada a Šelefa, Chasarmáveta a Jeracha,
 1Ch 1 21 Hadórama, Úzala a Diklu,
 1Ch 1 22 Ébala, Abímaela a Šebu,
 1Ch 1 23 Ofíra, Chavílu a Jóbaba; ti všichni jsou synové Joktánovi.
 1Ch 1 24 Šém, Arpakšád, Šelach,
 1Ch 1 25 Heber, Peleg, Reú,
 1Ch 1 26 Serúg, Náchor, Terach,
 1Ch 1 27 Abram, to je Abraham.
 1Ch 1 28 Synové Abrahamovi: Izák a Izmael.
 1Ch 1 29 Toto jsou jejich rodopisy: Izmaelův prvorozený Nebajót, dále Kédar a Abdeel a Mi bsám,
 1Ch 1 30 Mišma a Dúma a Masa, Chadad a Téma,
 1Ch 1 31 Jetúr, Náfiš a Kedma. To jsou synové Izmaelovi.
 1Ch 1 32 Synové Abrahamovy ženy Ketúry: ta porodila Zimrána a Jokšána, Medána a Midjána, Jišbáka a Šuacha. Synové Jokšanovi: Šeba a Dedán.
 1Ch 1 33 Synové Midjánovi: Éfa a Éfer a Chanók, Abída a Eldáa; ti všichni jsou synové Ketúřini.
 1Ch 1 34 Abraham zplodil Izáka. Synové Izákovi: Ezau a Izrael.
 1Ch 1 35 Synové Ezauovi: Elífaz, Reúel a Jeúš, Jaelam a Kórach.
 1Ch 1 36 Synové Elífazovi: Téman, Ómar, Sefí a Gátam, Kénaz a Timna a Amálek.
 1Ch 1 37 Synové Reúelovi: Nachat, Zerach, Šama a Mi za.
 1Ch 1 38 Synové Seírovi: Lótan a Šóbal, Sibeón a Ana a Dišón, Eser a Díšan.
 1Ch 1 39 Synové Lótanovi: Chorí a Hómam; Lótanova sestra byla Timna.
 1Ch 1 40 Synové Šóbalovi: Alján a Manachat a Ébal, Šefí a Ónam. Synové Sibeónovi: Aja a Ana.
 1Ch 1 41 Synové Anovi: Dišón. Synové Dišónovi: Chamrán a Ešbán, Jitrán a Keran.
 1Ch 1 42 Synové Eserovi: Bilhán a Zaavan a Jaakan. Synové Díšanovi: Ús a Aran.
 1Ch 1 43 Toto jsou králové, kteří kralovali v edómské zemi, dříve než kraloval král synům izraelským: Bela, syn Beórův, a jeho město se jmenovalo Dinhaba.
 1Ch 1 44 Když Bela zemřel, stal se po něm králem Jóbab, syn Zerachův, z Bosry.
 1Ch 1 45 Když zemřel Jóbab, stal se po něm králem Chušam z témanské země.
 1Ch 1 46 Když zemřel Chušam, stal se po něm králem Hadad, syn Bedadův, který porazil Midjána na Moábském poli. Jeho město se jmenovalo Avít.
 1Ch 1 47 Když zemřel Hadad, stal se po něm králem Samla z Masreky.
 1Ch 1 48 Když zemřel Samla, stal se po něm králem Šaúl z Rechobótu nad Řekou.

The Holy Bible in Czech (CEP)

1Ch	1	49	Když zemřel Šaúl, stal se po něm králem Baal-chanan, syn Akbórův.
1Ch	1	50	Když zemřel Baal-chanan, stal se po něm králem Hadad. Jeho město se jmenovalo Paí a jméno jeho ženy bylo Mehetabel; byla to dcera Matredy, vnučka Mé-zahabova.
1Ch	1	51	Když Hadad zemřel, stali se pohlaváři Edómu: pohlavár Timna, pohlavár Alja, pohlavár Jetet,
1Ch	1	52	pohlavár Oholíbama, pohlavár Ela, pohlavár Pínon,
1Ch	1	53	pohlavár Kenaz, pohlavár Téman, pohlavár Mibšár,
1Ch	1	54	pohlavár Magdíel a pohlavár Iram. To byli edómští pohlaváři.
1Ch	2	1	Toto jsou synové Izraelovi: Rúben, Šimeón, Lévi a Juda, Isachar a Zabulón,
1Ch	2	2	Dan, Josef a Benjamín, Neftalí, Gád a Ašer.
1Ch	2	3	Synové Judovi: Er, Ónan a Šela; tito tři se mu narodili z dcery Šúovy, Kenaanky. Judův prvorozený Er však byl v očích Hospodinových zlý, a proto jej Hospodin usmrtil.
1Ch	2	4	Judova snacha Támar mu porodila Peresa a Zeracha. Všech Judových synů bylo pět.
1Ch	2	5	Synové Peresovi: Chesrón a Chámul.
1Ch	2	6	Synové Zerachovi: Zimrí, Étan a Héman, Kalkol a Dára, celkem pět.
1Ch	2	7	Synové Karmího: Akár (to je Zkáza), který přivedl na Izraele zkázu tím, že se dopustil zpronevěry při provádění klatby.
1Ch	2	8	Synové Étanovi: Azarjáš.
1Ch	2	9	Synové Chesrónovi, kteří se mu narodili: Jerachmeel, Rám a Kelúbaj.
1Ch	2	10	Rám zplodil Amínadaba a Amínadab zplodil Nachšóna, předáka Judovců.
1Ch	2	11	Nachšón zplodil Salmu a Salma zplodil Bóaza.
1Ch	2	12	Bóaz zplodil Obéda a Obéd zplodil Jišaje.
1Ch	2	13	Jišaj zplodil prvorozeného Eliába, druhého Amínadaba, třetího Šimeu, čtvrtého Netaneela, pátého Radaje,
1Ch	2	14	šestého Osema, sedmého Davida
1Ch	2	15	a jejich sestry Serúju a Abígajilu. Synové Serújini: Abšaj, Jóab a Asael; tito tři.
1Ch	2	17	Abígajil porodila Amasu; otec Amasův byl Jeter Izmaelský.
1Ch	2	18	Káleb, syn Chesrónův, zplodil tyto syny s manželkou Azúbou a s Jeriótou: Ješera, Šóbaba a Ardóna.
1Ch	2	19	Když Azúba zemřela, vzal si Káleb Efratu a ta mu porodila Chúra.
1Ch	2	20	Chúr zplodil Uriho a Uri zplodil Besaleela.
1Ch	2	21	Potom Chesrón vešel k dceři Makíra, otce Gileádova, a vzal si ji; bylo mu šedesát let, když mu porodila Segúba.
1Ch	2	22	Segúb zplodil Jaíra; ten měl třiadvacet měst v gileádské zemi.
1Ch	2	23	Gešúr a Aram však jím vzali Jaírovy vesnice, Kenat a jeho osady, šedesát měst. Ti všichni jsou synové Makíra, otce Gileádova.
1Ch	2	24	Po Chesrónově smrti vešel Káleb k Efratě. Chesrónova manželka byla Abíja; porodila mu Aščúra, otce Tekóje.
1Ch	2	25	Synové Jerachmeela, Chesrónova prvorozeného, byli: prvorozený Rám, pak Búna a Oren a Osen a Achijáš.
1Ch	2	26	Jerachmeel měl ještě druhou manželku, jménem Atáru; ta byla matkou Ónamovou.
1Ch	2	27	Synové Ráma, prvorozeného Jerachmeelova, byli: Maas, Jamín a Eker.
1Ch	2	28	Synové Ónamovi byli: Šamaj a Jáda. Synové Šamajovi: Nádab a Abíšur.
1Ch	2	29	Jméno Abíšurovy manželky bylo Abíchajil; ta mu porodila Achbána a Molída.
1Ch	2	30	Synové Nádabovi: Seled a Apajim. Seled zemřel bez synů.
1Ch	2	31	Synové Apajimovi: Jiší. Synové Jišího: Šešan. Synové Šešanovi: Achlaj.
1Ch	2	32	Synové Jády, Šamajova bratra: Jeter a Jónatan; Jeter zemřel bez synů.
1Ch	2	33	Synové Jónatanovi: Pelet a Záza. To byli synové Jerachmeelovi.
1Ch	2	34	Šešan neměl syny, jenom dcery. Měl však egyptského otroka, který se jmenoval Jarcha.
1Ch	2	35	I dal Šešan svému otroku Jarchovi za manželku svou dceru a ta mu porodila Ataje.
1Ch	2	36	Ataj zplodil Nátana a Nátan zplodil Zábada.
1Ch	2	37	Zábad zplodil Eflála a Eflál zplodil Obéda.
1Ch	2	38	Obéd zplodil Jehúa a Jehú zplodil Azarjáše.
1Ch	2	39	Azarjáš zplodil Chelesa a Cheles zplodil Eleásu.
1Ch	2	40	Eleása zplodil Sismaje a Sismaj zplodil Šalúma.
1Ch	2	41	Šalúm zplodil Jekamjáše a Jekamjáš zplodil Eliášamu.
1Ch	2	42	Synové Káleba, bratra Jerachmeelova: Méša, jeho prvorozený, ten byl otcem Zífa, a synové Maréši, otce Chebrónova.
1Ch	2	43	Synové Chebrónovi: Kórach, Tapúach, Rekem a Šema.
1Ch	2	44	Šema zplodil Rachama, otce Jorkoamova, a Rékem zplodil Šamaje.
1Ch	2	45	Syn Šamajův: Maón; Maón byl otec Bét-surův.
1Ch	2	46	Kálebova ženina Éfa porodila Cháрана, Mósu a Gázeza. Cháran zplodil Gázeza.
1Ch	2	47	Synové Johdajovi: Regem, Jótam a Géšan, Pelet, Éfa a Šaaf.

1Ch	2	48	Kálebova žena Maaka porodila Šebera a Tirchanu.
1Ch	2	49	Porodila též Šaafa, otce Madmany, Ševu, otce Makbeny i otce Gibeye;
Kálebova dcera byla Aksa.			
1Ch	2	50	To byli synové Kálebovi. Syn Chúra, prvorozeného Efratina: Šóbal, otec Kirjat-jearímu,
1Ch	2	51	Salma, otec Betléma, Cháref, otec Bét-gáderu.
1Ch	2	52	Syny Šóbal a, otce Kirjat-jearímu, byli Haróe, polovina Menúchoťanů
1Ch	2	53	a čeledi kirjatjearímské: Jitrejci, Pútejci, Šumatejci a Mišraejci, z
kterých vzešli Soreatejci a Ešťaolci.			
1Ch	2	54	Synové Salmovi: Betlémané a Netófané, Atróťané, Bét-joábané a polovina
Manachaťanů a Sorejci.			
1Ch	2	55	Čeledi sóferské, obývající Jaebes: Tireaťané, Šimeaťané, Súkaťané; to
jsou Kinejci, pocházející z Chamata, otce Bét-rekabova.			
1Ch	3	1	Toto jsou synové Davidovi, kteří se mu narodili v Chebrónu: prvorozený
Amnón z Achínóamy Jizreelské, druhý Daníjel z Abígajily Karmelské,			
1Ch	3	2	třetí Abšalóm, syn Maaky, dcery gešúrského krále Talmaje, čtvrtý
Adoníjáš, syn Chagíty,			
1Ch	3	3	pátý Šefatjáš z Abítaly, šestý Jitreám z jeho manželky Egly.
1Ch	3	4	Šest se mu jich narodilo v Chebrónu, kde královal sedm roků a šest
měsíců, třicet tři roky pak královal v Jeruzalémě.			
1Ch	3	5	A tito se mu narodili v Jeruzalémě: Simea, Šóbab, Nátan a Šalomoun,
tito čtyři z Bat-šúy, dcery Amíelovy.			
1Ch	3	6	Též Jibchár, Elíšáma a Elífelet,
1Ch	3	7	Nógah, Nefeg a Jafía,
1Ch	3	8	Elíšáma, Eljáda a Elífelet, těchto devět.
1Ch	3	9	Ti všichni jsou synové Davidovi kromě synů ženin; Támar byla jejich
sestra.			
1Ch	3	10	Syn Šalomounův byl Rechabeám a jeho syn byl Abijáš, jeho syn Ása, jeho
syn Jóšafat,			
1Ch	3	11	jeho syn Jóram, jeho syn Achazjáš, jeho syn Jóaš,
1Ch	3	12	jeho syn Amasjáš, jeho syn Azarjáš, jeho syn Jótam,
1Ch	3	13	jeho syn Achaz, jeho syn Chizkijáš, jeho syn Menaše,
1Ch	3	14	jeho syn Amón, jeho syn Jóšijáš.
1Ch	3	15	Synové Jóšijášovi: prvorozený Jóchanan, druhý Jójakím, třetí Sidkijáš,
čtvrtý Šalúm.			
1Ch	3	16	Synové Jójakímovi: jeho syn Jekonjáš, jeho syn Sidkijáš.
1Ch	3	17	Synové vězně Jekonjáše: jeho syn Šealtíel,
1Ch	3	18	dále Malkíram, Pedajáš a Šenasar, Jekamjáš, Hóšama a Nedabjáš.
1Ch	3	19	Synové Pedajášovi: Zerubábel a Šimeí. Zerubábelův syn byl Mešulám a
Chananjáš a jejich sestra byla Šelomít.			
1Ch	3	20	Dále Chašúba, Óhel, Berekjáš, Chasadjáš, Júšab-chesed, těchto pět.
1Ch	3	21	Syn Chananjášův: Pelatjáš a Ješajáš, synové Refajášovi, synové
Arnánovi, synové Obadjášovi, synové Šekanjášovi.			
1Ch	3	22	Synové Šekanjášovi: Šemajáš. Synové Šemajášovi: Chatúš, Jigál a
Baríach, Nearjáš a Šafat, těchto šest.			
1Ch	3	23	Syn Nearjášův: Eljóenaj, Chizkijáš a Azríkam, tito tři.
1Ch	3	24	Synové Eljóenajovi: Hódavjáš, Eljašíb a Pelajáš, Akúb a Jóchanan,
Delajáš a Ananí, těchto sedm.			
1Ch	4	1	Synové Judovi: Peres, Chesrón a Karmí, Chúr a Šóbal.
1Ch	4	2	Reajáš, syn Šóbalův, zplodil Jachata a Jachat zplodil Achúmaje a
Lahada. To jsou čeledi soreatejské.			
1Ch	4	3	Z otce Étama jsou tito: Jizreel, Jišma a Jidbáš; jejich sestra se
jmenovala Hasleponí.			
1Ch	4	4	Penúel byl otec Gedóra a Ezer otec Chušího. To jsou synové Chúra,
prvorozeného Efratina, otce Betléma.			
1Ch	4	5	Ašchúr, otec Tekóje, měl dvě manželky: Cheleu a Naaru.
1Ch	4	6	Naara mu porodila Achuzama, Chefera, Témního a Achaštarího. To jsou
synové Naařini.			
1Ch	4	7	Synové Cheleini: Seret, Jesochar a Etnán.
1Ch	4	8	Kós zplodil Anúba a Sóbebu a čeledi Acharchela, syna Harumova.
1Ch	4	9	Jaebes byl váženější než jeho bratři; jeho matka ho pojmenovala Jaebes
se slovy: "Porodila jsem ho s trápením."			
1Ch	4	10	Jaebes vzýval Boha Izraele takto: "Kéž bys mi dal požehnání a
rozmnožil mé území! Kéž by tvá ruka byla se mnou a zbavila mě zlého, aby na mne nedolehlo			
trápení!" A Bůh splnil, oč žádal.			
1Ch	4	11	Kelúb, bratr Šúchův, zplodil Mechíra; ten je otec Eštónův.
1Ch	4	12	Eštón zplodil Bét-ráfu, Paseacha a Techinu, otce Ír-nachaše. To jsou
mužové Réky.			
1Ch	4	13	Synové Kenazovi: Otníel a Serajáš. Synové Otníelovi: Chatat.
1Ch	4	14	Meónótaj zplodil Ofru a Serajáš zplodil Jóaba, otce Gé-charašímu (to
je údolí řemeslníků); byli tam totiž řemeslníci.			
1Ch	4	15	Synové Káleba, syna Jefunova: Írú, Éla a Naam. Synové Élovi: Kenaz.

The Holy Bible in Czech (CEP)

1Ch	4	16	Synové Jehaleléovi: Zíř a Zířa, Tírja a Asarel.
1Ch	4	17	Syn Ezrův: Jeter a Mered, Efer a Jalón. Jeter zplodil Mirjama a Šamaje a Jišbacha, otce Eštemóa.
1Ch	4	18	Jeho manželka Jehúdíja porodila Jereda, otce Gedóru, a Chebera, otce Soka, a Jekutiela, otce Zanoachu. To jsou synové Bitji, dcery faraónovy, kterou pojal Mered.
1Ch	4	19	Synové Hódijášovy manželky, sestry Nachama, otce Keílova: Hagarmí a Eštemóa Maakatský.
1Ch	4	20	Synové Šimónovi: Amnón a Rina, Ben-chanan a Tilón. Synové Jišího: Zóchet a Ben-zóchet.
1Ch	4	21	Synové Šély, syna Judova: Ér, otec Léky, a Laeda, otec Maréši, a čeledi pracující v dílně na bělostné plátno v Bét-ašbéji,
1Ch	4	22	Jokím a mužové Kozeby a Jóáš a Sárař, kteří opanovali Moába, a Jašúbí-lechem. To jsou starobylé příběhy.
1Ch	4	23	Byli to hrnčíři, sadaři a vinaři, sídlili tam u krále v jeho službách.
1Ch	4	24	Synové Šimeónovi: Nemúel a Jamín, Jaríb, Zerach a Šaúl,
1Ch	4	25	jeho syn Šalúm, jeho syn Mišám, jeho syn Mišma.
1Ch	4	26	Synové Mišmovi: jeho syn Chamúel, jeho syn Zakúr, jeho syn Šimeí.
1Ch	4	27	Šimeí měl šestnáct synů a šest dcer. Jeho bratři neměli mnoho synů; celá jejich čeleď se nerozmnožila tak jako Judovci.
1Ch	4	28	Sídlili v Beer-šebě, Móladě a Chasar-šúalu,
1Ch	4	29	v Bilze, v Esemu a v Tóladu,
1Ch	4	30	v Bétúelu, Chormě a Siklagu,
1Ch	4	31	v Bét-markabótu, v Chasar-súsimu, v Bét-bireji a v Šaarajimu. To byla jejich města až do Davidova králování.
1Ch	4	32	Jich dvorce byly v Étamu a Ajinu, v Rimónu, v Tokenu a v Ašanu, v pěti městech.
1Ch	4	33	Všechny jejich dvorce, které ležely kolem těchto měst až k Baalu, byly jejich sídliště; byly zaznamenány v rodovém seznamu.
1Ch	4	34	Dále to byl Mešóbab a Jamlék a Jóša, syn Amasjášův
1Ch	4	35	Jóel a Jehú, syn Jóšibjáše, syna Serajáše, syna Asíelova,
1Ch	4	36	a Eljóenaj, Jaakoba a Ješóchajáš, Asajáš a Adíel, Ješímiel a Benajáš
1Ch	4	37	a Zíza, syn Šifího, syna Alóna, syna Jedajáše, syna Šimrího, syna Šemajášova.
1Ch	4	38	Tito jmenovitě uvedení byli předáky ve svých čeledích; jejich otcovský rod se mnohonásobně rozmohl.
1Ch	4	39	Proto šli směrem ke Gedóru na východ od údolí, aby hledali pastvu pro svůj brav.
1Ch	4	40	Našli pastvu tučnou a dobrou a zemi na všechny strany otevřenou, poklidnou a pokojnou; shledali, že tamní předešní obyvatelé pocházejí z Cháma.
1Ch	4	41	Tito jmenovitě zapsaní přišli za dnů judského krále Jechizkijáše a pobořili jejich stany i příbytky, které tam našli, zničili je jako klaté, jak je tomu dodnes. Usadili se tam místo nich, protože tam byla pastva pro jejich brav.
1Ch	4	42	Dále z nich, totiž ze Šimeónovců, odešlo pět set mužů do pohoří Seíru; v jejich čele byli Pelatjáš, Nearjáš, Refajáš a Uzíel, synové Jišího.
1Ch	4	43	Pobili pozůstatek Amálekovců, kteří kdysi vyvázli; tam sídlí dodnes.
1Ch	5	1	Synové Rúbena, prvorozeného syna Izraelova; byl sice prvorozený, ale když poskvnil lože svého otce, bylo jeho prvorozenství přeneseno na syny Josefa, syna Izraelova, takže zůstal bez zápisu prvorozenství do rodového seznamu.
1Ch	5	2	Převahu mezi svými bratry měl Juda; z něho měl vzejít vévoda, ale prvorozenství náleželo Josefovi.
1Ch	5	3	Synové Rúbena, prvorozeného syna Izraelova: Chanók a Palú, Chesrón a Karmí.
1Ch	5	4	Synové Jóelovi: jeho syn Šemajáš, jeho syn Góg, jeho syn Šimeí,
1Ch	5	5	jeho syn Míka, jeho syn Reajáš, jeho syn Baal
1Ch	5	6	a jeho syn Beera, kterého dal přestěhovat asyrský král Tilgat-pilneser; byl rúbenským předákem.
1Ch	5	7	Jeho bratři podle čeledí, zapsaní v rodových seznamech podle svých rodopisů: náčelník Jeíel a Zekarjáš
1Ch	5	8	a Bela, syn Azaza, syna Šemy, syna Jóelova; ten sídlil v Aróeru a až k Nebó a Baal-meónu;
1Ch	5	9	na východě pak sídlil až k okraji stepi při řece Eufratu; jejich stáda se totiž v gileádské zemi rozmnožila.
1Ch	5	10	Za dnů Saulových vedli válku s Hagrejci, kteří jim padli do rukou; pak se usadili v jejich stanech po celé východní straně Gileádu.
1Ch	5	11	Gádovci sídlili naproti nim v bášanské zemi až k Salce.
1Ch	5	12	Jóel byl náčelník a Šafam druhý po něm, pak Jaenaj a Šafat v Bášanu.
1Ch	5	13	Jich bratři po otcovských rodech: Míkael, Mešulám a Šeba, Jórj a Jaekán, Zía a Eber, těchto sedm.
1Ch	5	14	To byli synové Abíchajila, syna Chúrího, syna Jaróacha, syna Gileáda, syna Míkaela, syna Ješíšaje, syna Jachdóa, syna Búzova.
1Ch	5	15	Achí, syn Abdíela, syna Gúního, byl náčelník otcovského rodu.
1Ch	5	16	Sídlili v Gileádu, v Bášanu a jeho vesnicích a na všech pastvinách

šaronských, kam až vybíhají.

1Ch 5 17 Ti všichni byli zapsáni do rodových seznamů za dnů judského krále

Jótama a za dnů izraelského krále Jarobeáma.

1Ch 5 18 Rúbenovců, Gádovců a polovice Manasesova kmene, udatných mužů nosících štít a meč a lučištníků vycvičených k boji, schopných vycházet do boje, bylo čtyřicet čtyři tisíce sedm set šedesát.

1Ch 5 19 Vedli boj s Hagrejci, s Jetúrem, s Nafíšem a s Nódabem.

1Ch 5 20 Dostalo se jim proti nim pomoci, takže jim byli vydáni do rukou Hagarejci i všichni jejich spojenci; úpěli v boji k Bohu a on jejich prosby přijal, protože v něho doufali.

1Ch 5 21 Odvedli jejich stáda: padesát tisíc velbloudů, dvě stě padesát tisíc kusů bravu a dva tisíce oslů i sto tisíc osob.

1Ch 5 22 Padlých, skolených mečem, bylo mnoho, neboť ten boj byl od Boha.

Sídlili tam pak místo nich až do zajetí.

1Ch 5 23 Synové poloviny kmene Manasesova sídlili v zemi od Bášánu k

Baal-chermonu, totiž k Seníru a Chermónskému pohoří; bylo jich mnoho.

1Ch 5 24 Toto byli náčelníci otcovského rodu: Efer, Jišeí, Elíel a Azríel, Jirmejáš a Hódavjáš a Jachdíel, stateční bohatýři, mužové proslulí, náčelníci otcovských rodů.

1Ch 5 25 Avšak zpronevěřili se Bohu svých otců a smilnili s božstvy národů země, které Bůh před nimi vyhladil.

1Ch 5 26 Bůh Izraele tedy probudil ducha asyrského krále Púla, totiž ducha asyrského krále Tilgat-pilnesera; ten je dal přestěhovat, totiž Rúbenovce, Gádovce a polovinu kmene Manasesova, a přivedl je k Chalachu, Chabóru a Háře a k řece Gózanu, kde jsou dodnes. [

(I Chronicles 5:27) Synové Léviho: Geršón, Kehat a Merarí.] [(I Chronicles 5:28) Synové

Kehatovi: Amrák, Jishár, Chebrón a Uzíel.] [(I Chronicles 5:29) Synové Amrákovi: Áron a

Mojžíš; a Mirjam. Synové Áronovi: Nádab a Abíhú, Eleazar a Ítamar.] [(I Chronicles 5:30)

Eleazar zplodil Pinchasa, Pinchas zplodil Abíšúu,] [(I Chronicles 5:31) Abíšúu zplodil

Bukího, Bukí zplodil Uzího,] [(I Chronicles 5:32) Uzí zplodil Zerachjáše, Zerachjáš zplodil

Merajóta,] [(I Chronicles 5:33) Merajót zplodil Amarjáše, Amarjáš zplodil Achítúba,] [(I

Chronicles 5:34) Achítúb zplodil Sádoka, Sádok zplodil Achímaasa,] [(I Chronicles 5:35)

Achímaas zplodil Azarjáše, Azarjáš zplodil Jóchanana,] [(I Chronicles 5:36) Jóchanan zplodil

Azarjáše; to je ten, který sloužil jako kněz v domě, jež vybudoval Šalomoun v Jeruzalémě.] [

(I Chronicles 5:37) Azarjáš zplodil Amarjáše, Amarjáš zplodil Achítúba,] [(I Chronicles

5:38) Achítúb zplodil Sádoka, Sádok zplodil Šalúma,] [(I Chronicles 5:39) Šalúm zplodil

Chilkijáše, Chilkijáš zplodil Azarjáše,] [(I Chronicles 5:40) Azarjáš zplodil Serajáše a

Serajáš zplodil Jósadaka;] [(I Chronicles 5:41) Jósadak pak šel do zajetí, když Hospodin

prostřednictvím Nebúkadnesara dal přestěhovat Judu a Jeruzalém.]

1Ch 6 1 Synové Léviho: Geršóm, Kehat a Merarí.

1Ch 6 2 Toto jsou jména synů Geršómových: Libní a Šimeí.

1Ch 6 3 Synové Kehatovi: Amrák, Jishár, Chebrón a Uzíel.

1Ch 6 4 Synové Merarího: Machlí a Muší. To jsou čeledi Léviho podle otcovských rodů.

1Ch 6 5 Ke Geršómovi patří: jeho syn Libní, jeho syn Jachat, jeho syn Zima,

1Ch 6 6 jeho syn Jóach, jeho syn Idó, jeho syn Zerach, jeho syn Jeotraj.

1Ch 6 7 Synové Kehatovi: jeho syn Amínadab, jeho syn Kórach, jeho syn Asír,

1Ch 6 8 jeho syn Elkána, jeho syn Ebjásaf, jeho syn Asír,

1Ch 6 9 jeho syn Tachat, jeho syn Uríel, jeho syn Uzijáš, jeho syn Šaúl.

1Ch 6 10 A synové Elkánovi: Amasaj a Achímót.

1Ch 6 11 Elkána: Synové Elkánovi: jeho syn Sófaj, jeho syn Nachat,

1Ch 6 12 jeho syn Elíab, jeho syn Jerócham, jeho syn Elkána.

1Ch 6 13 A synové Samuelovi: prvorozený Vašní a Abijáš.

1Ch 6 14 Synové Merarího: Machlí, jeho syn Libní, jeho syn Šimeí, jeho syn Uza,

1Ch 6 15 jeho syn Šimea, jeho syn Chagijáš, jeho syn Asajáš.

1Ch 6 16 Toto jsou ti, které ustanovil David, aby zpívali v domě Hospodinově od chvíle, kdy tam spočinula schrána.

1Ch 6 17 Přisluhovali zpěvem před příbytkem stanu setkávání až do doby, kdy

Šalomoun vybudoval v Jeruzalémě dům Hospodinův. Ve své službě stáli podle svého pořádku.

1Ch 6 18 Ti, kteří tu stáli, a jejich synové: Ze synů Kehatových: Héman,

zpěvák, syn Jóela, syna Samuela,

1Ch 6 19 syna Elkány, syna Jeróchama, syna Elíela, syna Tóacha,

1Ch 6 20 syna Súfa, syna Elkány, syna Machata, syna Amasaje,

1Ch 6 21 syna Elkány, syna Jóela, syna Azarjáše, syna Sefanjáše,

1Ch 6 22 syna Tachata, syna Asíra, syna Ebjásafa, syna Kóricha,

1Ch 6 23 syna Jishára, syna Kehata, syna Léviho, syna Izraelova.

1Ch 6 24 A jeho bratr Asaf, stojící mu po pravici, Asaf, syn Berekjáše, syna

Šimey,

1Ch 6 25 syna Míkaela, syna Baasejáše, syna Malkijáše,

1Ch 6 26 syna Etního, syna Zeracha, syna Adajáše,

1Ch 6 27 syna Étana, syna Zimy, syna Šimeího,

1Ch 6 28 syna Jachata, syna Geršóma, syna Léviho.

1Ch 6 29 A jejich bratři, synové Merarího, kteří jim stáli po levici: Étan, syn Kišího, syna Abdího, syna Malúka,

The Holy Bible in Czech (CEP)

1Ch	6	30	syna Chašabj áše, syna Amasj áše, syna Chilki j áše,
1Ch	6	31	syna Amsího, syna Baního, syna Šemera,
1Ch	6	32	syna Machlího, syna Mušího, syna Merarího, syna Léviho.
1Ch	6	33	A jejich bratří Lévijci byli pověřeni veškerou službou při příbytku
Božího domu.			
1Ch	6	34	Áron pak a jeho synové obraceli v dým, co bylo přinášeno na oltář pro
zápalné oběti a na oltář pro kadidlo při veškerém díle ve velesvatyni, a vykonávali smírcí			
obřady za Izraele podle všeho toho, co přikázal Mojžíš, Boží služebník.			
1Ch	6	35	Toto jsou synové Áronovi: jeho syn Eleazar, jeho syn Pinchas, jeho syn
Abíšua,			
1Ch	6	36	jeho syn Bukí, jeho syn Uzí, jeho syn Zerachj áš,
1Ch	6	37	jeho syn Merajót, jeho syn Amarj áš, jeho syn Achítúb,
1Ch	6	38	jeho syn Sádok, jeho syn Achímaas.
1Ch	6	39	A toto jsou jejich sídliště při jejich hradištích na jejich území,
sídliště pro syny Áronovy, pro čeleď kehatskou, neboť jim připadl první los.			
1Ch	6	40	Dali jim Chebrón v zemi judské s okolními pastvinami.
1Ch	6	41	Avšak pole u města a dvorce dali Kálebovi, synu Jefunovu.
1Ch	6	42	Synům Áronovým dali útočištná města Chebrón, Libnu s pastvinami,
Jatír, Eštemóu s pastvinami,			
1Ch	6	43	Chílez s pastvinami, Debír s pastvinami,
1Ch	6	44	Ašán s pastvinami a Bét-šemeš s pastvinami.
1Ch	6	45	Od pokolení Benjamínova dostali Gebu s pastvinami, Alemet s pastvinami
a Anatót s pastvinami. všech jejich měst pro jejich čeledi bylo třináct.			
1Ch	6	46	Zbývající Kehatovci podle čeledi svého pokolení dostali losem deset
měst od poloviny pokolení Manasesova.			
1Ch	6	47	Geršómovci dostali pro své čeledi třináct měst od pokolení Isacharova,
od pokolení Ašerova, od pokolení Neftalíova a od pokolení Manasesova v Bášanu.			
1Ch	6	48	Meraríovci dostali losem pro své čeledi dvanáct měst od pokolení
Rúbenova, od pokolení Gádova a od pokolení Zabulónova.			
1Ch	6	49	Izraelci dali Léviocům města s pastvinami.
1Ch	6	50	Od pokolení Judovců, od pokolení Šimeónovců a od pokolení Benjamínovců
jim losem přidělili tato města, která uvedli jmenovitě.			
1Ch	6	51	Některé z čeledi Kehatovců dostaly města od pokolení Efrajimova na
jeho území.			
1Ch	6	52	Přidělili jim útočištná města Šekem s pastvinami v pohoří Efrajimském,
Gezer s pastvinami,			
1Ch	6	53	Jokmeám s pastvinami, Bét-chorón s pastvinami,
1Ch	6	54	Ajalón s pastvinami a Gat-rimón s pastvinami.
1Ch	6	55	Od poloviny pokolení Manasesova dostaly zbývající čeledi Kehatovců
Anér s pastvinami a Bileám s pastvinami.			
1Ch	6	56	Geršómovci podle čeledi dostali od poloviny pokolení Manasesova Gólan
v Bášanu s pastvinami a Aštarót s pastvinami.			
1Ch	6	57	Od pokolení Isacharova Kedeš s pastvinami, Dobrat s pastvinami,
1Ch	6	58	Rámot s pastvinami a Aném s pastvinami.
1Ch	6	59	Od pokolení Ašerova Mášal s pastvinami, Abdón s pastvinami,
1Ch	6	60	Chúkok s pastvinami a Rechób s pastvinami.
1Ch	6	61	Od pokolení Neftalího Kedeš v Galileji s pastvinami, Chamón s
pastvinami a Kirjatajim s pastvinami.			
1Ch	6	62	Zbývající Meraríovci dostali od pokolení Zabulónova Rimónó s
pastvinami, Tábor s pastvinami,			
1Ch	6	63	na druhé straně Jordánu pak, na východ od Jordánu, proti Jerichu, od
pokolení Rúbenova Beser ve stepi s pastvinami, Jahsu s pastvinami,			
1Ch	6	64	Kedemót s pastvinami a Mefaat s pastvinami.
1Ch	6	65	A od pokolení Gádova Rámot v Gileádu s pastvinami, Machanajim s
pastvinami,			
1Ch	6	66	Chešbón s pastvinami a Jaezer s pastvinami.
1Ch	6	67	
1Ch	6	68	
1Ch	6	69	
1Ch	6	70	
1Ch	6	71	
1Ch	6	72	
1Ch	6	73	
1Ch	6	74	
1Ch	6	75	
1Ch	6	76	
1Ch	6	77	
1Ch	6	78	
1Ch	6	79	
1Ch	6	80	
1Ch	6	81	
1Ch	7	1	K synům Isacharovým patřil Tóla a Púa, Jašúb a Šimrón, tito čtyři.

1Ch 7 2 Synové Tólovi: Uzí, Refajáš, Jeríel, Jachmaj, Jibsám a Šemúel, náčelníci otcovských rodů Tólových, stateční bohatýři, podle svých rodopisů; jejich počet za dnů Davidových činil dvacet dva tisíce šest set.

1Ch 7 3 Synové Uzího: Jizrachjáš. Synové Jizrachjášovi: Míkael, Obadjáš, Jóel, Jíšijáš, těch pět, všichni náčelníci.

1Ch 7 4 Při nich bylo třicet šest tisíc mužů ve vojenských bojových houfech, podle svých rodopisů po otcovských rodech; měli totiž mnoho žen a synů.

1Ch 7 5 A jejich bratři, statečných bohatýřů, po všech čeledech Isacharových bylo osmdesát sedm tisíc; všichni byli zapsáni do seznamů rodů.

1Ch 7 6 Benjamín: Bela, Beker a Jedíael, tyto tři.

1Ch 7 7 A synové Belovi: Esbón, Uzí, Uzíel, Jerimót a Írí, těchto pět, náčelníci otcovských rodů, stateční bohatýři; do seznamu rodů jich bylo zapsáno dvacet dva tisíce třicet čtyři.

1Ch 7 8 Synové Bekerovi: Zemíra, Jóaš, Elíezer, Eljóenaj, Omrí, Jeremót, Abijáš, Anatót a Alemet; tyto všichni jsou synové Bekerovi.

1Ch 7 9 Do seznamu rodů, podle svých rodopisů byli zapsáni jako náčelníci otcovských rodů, stateční bohatýři, celkem dvacet tisíc dvě stě.

1Ch 7 10 Synové Jedíaelovi: Bilhán. A synové Bilhánovi: Jeúš, Binjamín, Ehúd, Kenaana, Zétan, Taršíš a Achíšachar.

1Ch 7 11 Tito všichni jsou synové Jedíaelovi, podle náčelníků rodů, stateční bohatýři, sedmnáct tisíc dvě stě těch, kteří byli schopní k vojenské službě a vycházejí do boje.

1Ch 7 12 Synové Írovi: Šupím a Chupím. Synové Achérovi: Chuším.

1Ch 7 13 Synové Neftalího: Jachasíel, Gúní, Jeser a Šalúm, synové Bilhy.

1Ch 7 14 Synové Manasesovi: Asríel, kterého mu porodila jeho žena; jeho aramejská žena na porodila Makíra, otce Gileádova.

1Ch 7 15 A Makír vzal ženu pro Chupíma a Šupíma; jméno jeho sestry bylo Maaka. Jméno druhorozeného bylo Selofchad; a Selofchad měl jen dcery.

1Ch 7 16 Maaka, žena Makírova, porodila syna a pojmenovala ho Pereš; jeho bratr se jmenoval Šereš; a jeho synové: Úlam a Rekem.

1Ch 7 17 Synové Úlamovi: Bedán. To jsou synové Gileáda, syna Makírova, syna Manasesova.

1Ch 7 18 Jeho sestra Moleket porodila Íšhóda, Abíezera a Machlu.

1Ch 7 19 A synové Šemídovi byli Achján, Šekem, Likchí a Aníam.

1Ch 7 20 Synové Efrajimovi: Šutelach, jeho syn Bered, jeho syn Tachat, jeho syn Eleada, jeho syn Tachat,

1Ch 7 21 jeho syn Zabad, jeho syn Šutelach, Ezer a Elead. Ale povraždili je domorodci, muži z Gatu, neboť přitáhli, aby zabrali jejich stáda.

1Ch 7 22 Po mnoho dnů truchlil jejich otec Efrajim a jeho bratři přišli, aby ho potěšili.

1Ch 7 23 Pak vešel ke své ženě, ta otěhotněla a porodila syna; dal mu jméno Bería (to je v neštěstí), neboť byla v jeho domě v neštěstí.

1Ch 7 24 Jeho dcerou byla Šeera; ta vybudovala Bét-chorón Dolní a Horní a Uzen-Šeeru.

1Ch 7 25 A jeho syn byl Refach a Rešef, jeho syn Telach, jeho syn Tachan,

1Ch 7 26 jeho syn Laedán, jeho syn Amíhud, jeho syn Elíšama,

1Ch 7 27 jeho syn Nón, jeho syn Jozue.

1Ch 7 28 Jejich trvalé vlastnictví a sídliště: Bét-el s vesnicemi, na východě Naarán, na západě Gezer s vesnicemi, Šekem s vesnicemi, až do Aje s vesnicemi.

1Ch 7 29 v rukou synů Manasesových byl Bét-Šeán s vesnicemi, Taenak s vesnicemi, Megido s vesnicemi, Dór s vesnicemi. V těch místech sídlili synové Josefa, syna Izraelova.

1Ch 7 30 Synové Ašerovi: Jimna, Jišva, Jišví, Bería a jejich sestra Serach.

1Ch 7 31 Synové Beríovi: Cheber a Malkíel; to je otec Birzavitův.

1Ch 7 32 Cheber zplodil Jafleta, Šómera, Chótama a jejich sestru Šúu.

1Ch 7 33 Synové Jafletovi: Pásak, Bimhál a Ašvát; to jsou synové Jafletovi.

1Ch 7 34 Synové Šemerovi: Achí a Rohga, Jechuba a Arám.

1Ch 7 35 Synové Helema, jeho bratra: Sófach, Jimna, Šeleš a Ámal.

1Ch 7 36 Synové Sófachovi: Súach, Charnefer, Súal, Berí a Jimra,

1Ch 7 37 Beser, Hód, Šama, Šilša, Jitrán a Beéra.

1Ch 7 38 Synové Jeterovi: Jefune, Píspa a Ara.

1Ch 7 39 Synové Ulovi: Árach, Chaníel a Risja.

1Ch 7 40 Tě všichni jsou synové Ašerovi, náčelníci otcovských rodů, zkušení stateční bohatýři, náčelníci předáků. Počet zapsaných do seznamu rodů pro vojenskou službu a do boje činil dvacet šest tisíc mužů.

1Ch 8 1 Benjamín zplodil Belu, svého prvorozeného, Abšela jako druhého, Achracha jako třetího,

1Ch 8 2 Nóchu jako čtvrtého a Ráfu jako pátého.

1Ch 8 3 Synové Belovi byli: Adár, Géra, Abíhúd,

1Ch 8 4 Abíšúa, Naamán, Achóach,

1Ch 8 5 Géra, Šefúfan a Chúram.

1Ch 8 6 To jsou synové Echúdovi, náčelníci rodů obyvatel Geby, kteří je

přestěhovali do Manachatu,			
1Ch	8	7	totiž Naamán, Achijáš a Géra; ten je přestěhoval; též zplodil Uzu a Achí chuda.
1Ch	8	8	Šacharajim zplodil syny na Moábském poli poté, co propustil své ženiны
Chúšimu a Baaru;			
1Ch	8	9	se svou ženou Chodeší zplodil Jóbaba, Sibju, Mešu, Malkáma,
1Ch	8	10	Jeúsa, Sekejáše a Mirmu; to jsou jeho synové, náčelníci rodů.
1Ch	8	11	S Chúšimou zplodil Abítúba a Elpaala.
1Ch	8	12	Synové Elpaalovi: Eber, Mišeám, Šemed - ten vybudoval Óno a Lód s vesni cemi - ,
1Ch	8	13	Bería a Šema; to jsou náčelníci rodů obyvatel Ajalónu; ti zahnali na útěk obyvatele Gatu.
1Ch	8	14	Dále Achjó, Šášak a Jeremót,
1Ch	8	15	Zebadjáš, Arad a Eder,
1Ch	8	16	Míkael, Jišpa a Jócha, synové Beríovi,
1Ch	8	17	Zebadjáš, Mešulám, Chizkí a Cheber,
1Ch	8	18	Jišmeraj, Jizlía a Jóbab, synové Elpaalovi,
1Ch	8	19	Jakím, Zikrí a Zabdí,
1Ch	8	20	Elíenaj, Siletaj a Elíel,
1Ch	8	21	Adajáš, Berejáš a Šimrat, synové Šimeího,
1Ch	8	22	Jišpán, Eber a Elíel,
1Ch	8	23	Ebdón, Zikrí a Chánan,
1Ch	8	24	Chananjáš, Élam a Antótijáš,
1Ch	8	25	Jifdejáš a Penúel, synové Šášakovi,
1Ch	8	26	Šamšeraj, Šecharjáš a Ataljáš,
1Ch	8	27	Jaarešjáš, Elijáš a Zikrí, synové Jerochámovi.
1Ch	8	28	To jsou náčelníci rodů podle rodopisů, náčelníci, kteří sídlili v Jeruzalémě.
1Ch	8	29	V Gibeónu pak sídlili: Otec Gibeónu, jeho žena se jmenovala Maaka
1Ch	8	30	a jeho prvorozený syn Abdón, pak Súr, Kíš, Baal a Nádab,
1Ch	8	31	Gedór, Achjó a Zeker.
1Ch	8	32	Miklót zplodil Šimeu. Také ti sídlili naproti svým bratrům v Jeruzalémě, se svými bratry.
1Ch	8	33	Nér zplodil Kíše, Kíš zplodil Saula, Saul zplodil Jónatana, Malkíšu, Abínádaba a Ešbaala.
1Ch	8	34	Synem Jónatanovým byl Meríb-baal. Meríb-baal zplodil Míku.
1Ch	8	35	Synové Míkovi: Pítón, Melek, Taeréa a Achaz.
1Ch	8	36	Achaz zplodil Jójadu, Jójada zplodil Alemeta, Azmáveta a Zimrího,
Zimrí zplodil Mósu.			
1Ch	8	37	Mósa zplodil Bineu; jeho syn byl Ráfa, jeho synem Eleása a jeho synem Ásel.
1Ch	8	38	Ásel měl šest synů. Toto jsou jejich jména: Azríkam, Bokrú, Jišmáel, Šearjáš, Obadjáš a Chánan. Ti všichni jsou synové Áselovi.
1Ch	8	39	Synové jeho bratra Ešeka: Úlam, jeho prvorozený, druhý Jeúš a třetí Elífelet.
1Ch	8	40	Synové Úlamovi byli stateční bohatýři, lučištníci; měli mnoho synů a vnuků, celkem sto padesát. Ti všichni pocházeli ze synů Benjamínových.
1Ch	9	1	Všichni z Izraele byli zapsáni do seznamu rodů. Zde jsou ti, kdo byli zapsáni do knihy králů izraelských. Juda pro svou zpronevěru byl přestěhován do Babylóna.
1Ch	9	2	Kdo dříve sídlili v městech svého trvalého vlastnictví, Izrael, kněží, levité a chrámoví nevolníci,
1Ch	9	3	pocházející z Judovců, Benjamínovců, Efrajimovců a Manasesovců, sídlili nyní v Jeruzalémě:
1Ch	9	4	Útaj, syn Amíhuda, syna Omrího, syna Imrího, syna Báního ze synů Peresa, syna Judova.
1Ch	9	5	Ze šíloanů Asajáš, prvorozený, a jeho synové.
1Ch	9	6	Ze synů Zerachových Jeúel a jejich bratří, celkem šest set devadesát.
1Ch	9	7	Ze synů Benjamínových Salú, syn Mešuláma, syna Hódavjáše, syna Hasenuova,
1Ch	9	8	a Jibnejáš, syn Jerochámův, a Éla, syn Uzího, syna Mikrího, a Mešulám, syn Šefatjáše, syna Reúela, syna Jibnijášova,
1Ch	9	9	a jejich bratří podle rodopisů, celkem devět set padesát šest. Ti všichni muži byli náčelníci otcovských rodů.
1Ch	9	10	Z kněží: Jedajáš, Jójaríb a Jakín,
1Ch	9	11	Azarjáš, syn Chilkijáše, syna Mešuláma, syna Sádoka, syna Merajóta, syna Achítúba, představeného Božího domu.
1Ch	9	12	Adajáš, syn Jerocháma, syna Pašchúra, syna Malkijášova, Maesaj, syn Adíela, syna Jachzéry, syna Mešuláma, syna Mešilemíta, syna Imerova,
1Ch	9	13	a jejich bratří, náčelníci otcovských rodů, tisíc sedm set šedesát statečných bohatýrů pro služebné dílo Božího domu.
1Ch	9	14	Z lévijců: Šemajáš, syn Chašúba, syna Azríkama, syna Chašabjáše ze synů Merarího.

1Ch	9	15	Bakbakar, Chereš a Gálal, Matanjáš, syn Míky, syna Zikrího, syna Asafova.
1Ch	9	16	Obadjáš, syn Šemajáše, syna Gálala, syna Jedútúnova, a Berekjáš, syn Asy, syna Elkánova, bydlící ve dvorcích nétofských.
1Ch	9	17	Vrátní: Šalúm, Akúb, Talmón a Achíman a jejich bratří; Šalúm byl náčelníkem
1Ch	9	18	a je až dosud při východní královské bráně. To jsou vrátní z táborů Léviovců.
1Ch	9	19	Šalúm, syn Kóreho, syna Ebjásafa, syna Kórachova, a jeho bratří z rodu Kórachovců byli správci služebného díla a střežili prahy stanu; jejich otcové byli správci Hospodinova tábora a střežili vstup.
1Ch	9	20	A Pinchas, syn Eleazarův, byl dříve jejich představeným; Hospodin byl s ním.
1Ch	9	21	Zekarjáš, syn Mešelemjášův, byl vrátným při vchodu do stanu setkávání.
1Ch	9	22	Všech prověřených vrátných prahů bylo dvě stě dvanáct. Byli zapsáni do seznamu rodů ve svých dvorcích. David a Samuel, vidoucí, je ustanovili k stálé službě.
1Ch	9	23	Oni a jejich synové byli na stráž u bran domu Hospodinova, domu stanu.
1Ch	9	24	Vrátní byli na čtyřech stranách: na východě, na západě, na severu a na jihu.
1Ch	9	25	A jejich bratří měli přicházet ze svých dvorců vždy ve stanovené době, aby spolu s nimi sloužili po sedm dnů.
1Ch	9	26	Tito byli ustanoveni k stálé službě: čtyři bohatýrští vrátní; byli to Lévijci, byli správci komor a pokladů Božího domu.
1Ch	9	27	Jiní ponocovali kolem Božího domu, neboť na nich bylo držen stráž a ráno co ráno otvírat.
1Ch	9	28	Další měli na starosti služebné náčiní, v určitém počtu je přinášeli dovnitř a vynášeli ven.
1Ch	9	29	Někteří měli pod dohledem náčiní a svaté předměty, bílou mouku, víno a olej, kadidlo a vonné látky.
1Ch	9	30	Někteří kněžští synové mísili masti z vonných látek.
1Ch	9	31	A Matitjáš z Lévijců, prvorozený Kórachovce Šalúma, byl ustanoven k stálé službě u pánví.
1Ch	9	32	Někteří Kehatovci, někteří z jejich bratří, měli na starosti rovnání předkladných chlebů, měli je připravovat vždycky v den odpočinku.
1Ch	9	33	Toto jsou zpěváci, náčelníci Lévijských rodů; dleli v komorách, uvolnění od jiných prací. Ve dne i v noci byli totiž v pohotovosti ke svému dílu.
1Ch	9	34	Toto jsou náčelníci Lévijských rodů podle rodopisů, náčelníci, kteří sídlili v Jeruzalémě.
1Ch	9	35	V Gibeónu sídlili: otec Gibeónu Jeíel, jeho žena se jmenovala Maaka
1Ch	9	36	a jeho prvorozený syn Abdón, pak Súr, Kíš, Baal, Nér a Nádab,
1Ch	9	37	Gedór a Achjó, Zekarjáš a Miklót.
1Ch	9	38	Miklót pak zplodil Šimeama. Také ti sídlili naproti svým bratrům v Jeruzalémě se svými bratry.
1Ch	9	39	Nér zplodil Kíše a Kíš zplodil Saula. Saul zplodil Jónatana a Malkíšú a Abínádaba a Eš-baal a.
1Ch	9	40	Synem Jónatanovým byl Meríb-baal. Meríb-baal zplodil Míku.
1Ch	9	41	Synové Míkovi: Pitón, Melek a Tachréa.
1Ch	9	42	Achaz pak zplodil Jaeru, Jaera zplodil Alemeta, Azmáveta a Zimrího, Zimrí zplodil Mósu.
1Ch	9	43	Mósa zplodil Bineu; jeho synem byl Refajáš, jeho synem byl Eleása, jeho synem byl Ásel.
1Ch	9	44	Ásel měl šest synů. Toto jsou jejich jména: Azríkam, Bokrú, Jišmáel, Šearjáš, Obadjáš a Chánan. Toto jsou synové Áselovi.
1Ch	10	1	Pelištejci bojovali proti Izraeli. Izraelští muži před Pelištejci utíkali a padali pobiti v pohoří Gilbóa.
1Ch	10	2	Pelištejci se pustili za Saulem a za jeho syny. I pobili Pelištejci Saulovy syny Jónatana, Abínádaba a Malkíšú.
1Ch	10	3	Pak zesílil boj proti Saulovi. Objevili ho lukostřelci a postřelili ho.
1Ch	10	4	Saul řekl svému zbrojnoši: "Vytas meč a probodni mě jím, než přijdou ti neobřezanci, aby mě nezneuctili." Zbrojnoš však nechtěl, velmi se bál. Saul tedy uchopil meč a nalehl na něj.
1Ch	10	5	Když zbrojnoš viděl, že Saul zemřel, také on nalehl na meč a zemřel.
1Ch	10	6	Tak zemřeli Saul, jeho tři synové a celý jeho dům, zemřeli zároveň.
1Ch	10	7	Když všichni izraelští muži, kteří byli v dolině, viděli, že bojovníci utekli a že Saul i jeho synové zemřeli, opouštěli svá města a utíkali. Pelištejci přišli a usadili se v nich.
1Ch	10	8	Pelištejci přišli druhého dne, aby obrali pobité, a našli Saula a jeho syny padlé v pohoří Gilbóa.
1Ch	10	9	Obrali ho a odnesli jeho hlavu a jeho zbroj a poslali kolovat po pelištejské zemi jako radostné poselství pro své modlářské stvůry i pro lid.

1Ch 10 10 Jeho zbroj uložili v domě svých bohů a jeho lebku přibili v domě Dágonově.

1Ch 10 11 Všichni z Jábeše v Gileádu uslyšeli o všem, co se Saulem provedli Pelištejci.

1Ch 10 12 všichni válečníci se vypravili, odnesli mrtvé tělo Saulovo i mrtvá těla jeho synů, přinesli je do Jábeše a pochovali jejich kosti pod posvátným stromem v Jábeši. Poté se postili sedm dní.

1Ch 10 13 Tak zemřel Saul pro svoji zpronevěru; zpronevěřil se Hospodinu, protože nedbal na Hospodinovo slovo. Dokonce se dotazoval věštího ducha.

1Ch 10 14 Hospodina se nedotazoval, proto jej Hospodin usmrtil a převedl království na Davida, syna Jišajova.

1Ch 11 1 Celý Izrael se shromáždil k Davidovi do Chebrónu. Řekli: "Hle, jsme tvá krev a tvé tělo.

1Ch 11 2 Už tenkrát, když byl králem Saul, vyváděl a přiváděl jsi Izraele ty. Tobě Hospodin, tvůj Bůh, řekl: "Ty budeš pást Izraele, můj lid, ty budeš vévodou nad mým izraelským lidem."

1Ch 11 3 Pak přišli všichni izraelští starší ke králi do Chebrónu a David s nimi v Chebrónu uzavřel před Hospodinem smlouvu. I pomazali Davida za krále nad Izraelem podle Hospodinova slova skrze Samuela.

1Ch 11 4 David šel s celým Izraelem na Jeruzalém, to je na Jebús; obyvatelé té země byli Jebúsejci.

1Ch 11 5 Obyvatelé Jebúsu Davidovi řekli: "Sem nevstoupíš." Ale David dobyl skalní pevnost Sijón, to je Město Davidovo.

1Ch 11 6 David řekl: "Kdo udeří na Jebúsejce první, stane se vůdcem a velitelem." První pronikl nahoru Jóab, syn Serújín, a tak se stal vůdcem.

1Ch 11 7 David se usadil ve skalní pevnosti; proto ji nazvali Město Davidovo.

1Ch 11 8 Pak vybudoval město kolem dokola počínaje od Miló. Ostatní části města opravil Jóab.

1Ch 11 9 David se stále více vzmáhal a Hospodin zástupů byl s ním.

1Ch 11 10 Toto byli vůdci Davidových bohatýrů, kteří byli při něm jako mocná opora jeho království spolu s celým Izraelem; ustanovili jej králem podle Hospodinova slova o Izraeli.

1Ch 11 11 Toto je výčet Davidových bohatýrů: Jášobeám, syn Chachmóního, vůdce osádek. Ten zamával kopím a naráz jich proklál na tři sta.

1Ch 11 12 Po něm Eleazar, syn Dóda Achóchijského; to byl jeden z těch tří bohatýrů.

1Ch 11 13 Ten byl s Davidem v Pas-damímu, když se tam Pelištejci shromáždili k boji. Byl tam díl pole, celý osetý ječmenem. Lid utíkal před Pelištejci.

1Ch 11 14 Bohatýři se postavili doprostřed toho dílu pole, osvobodili jej a Pelištejce pobili. Hospodin způsobil veliké vysvobození.

1Ch 11 15 Tři z těch třiceti vůdců sestoupili na skálu k Davidovi do jeskyně Adulámu. Pelištejský tábor ležel v dolině Refájců.

1Ch 11 16 David byl tehdy ve skalní skrýši a výsostný znak Pelištejců byl tenkrát u Betléma.

1Ch 11 17 Tu David zatoužil: "Kdo mi dá napít vody z betlémské studny, která je u brány?"

1Ch 11 18 Ti tři vtrhli do pelištejského tábora, načerpali vodu z betlémské studny, která je u brány, a přinesli ji Davidovi. David ji však nechtěl pít, nýbrž vykonal jí úlitbu Hospodinu.

1Ch 11 19 Řekl: "Můj Bože, nechť jsem dalek toho, abych udělal něco takového. Což mohu pít krev těch mužů? Nasadili svůj život. Přinesli mi ji s nasazením života." Proto se jí nechtěl napít. To vykonali ti tři bohatýři.

1Ch 11 20 Také Abšaj, bratr Jóabův, byl vůdce tří. I on zamával kopím a proklál jich na tři sta. Mezi těmi třemi byl nejproslulejší.

1Ch 11 21 Z těch tří byl váženější než druzí dva a byl jejich velitelem, ale oněm třem prvním se nevyrovnal.

1Ch 11 22 Benajáš, syn Jójady, syna zdatného muže z Kabseelu, muže mnoha činů, ubil dva moábské reky a sestoupil a ubil v jámě lva; byl tehdy sním.

1Ch 11 23 Ubil též Egyptana vysokého pět loket; Egyptan měl v ruce kopí jako tkalcovské vratidlo. Sestoupil k němu s holí, vytrhl Egyptanovi kopí z ruky a jeho vlastním kopím ho zabil.

1Ch 11 24 Toto vykonal Benajáš, syn Jójadův. A byl mezi těmi třemi bohatýry proslulý.

1Ch 11 25 Z těch třiceti byl nejváženější, ale oněm třem prvním se nevyrovnal. David ho přidělil ke své tělesné strážci.

1Ch 11 26 Následují stateční bohatýři Asáel, bratr Jóabův, Elchánan, syn Dóda z Betléma,

1Ch 11 27 Šamót Haróřský, Chel es Pel ónský,

1Ch 11 28 Íra, syn Íkeše Tekójského, Abíezer Anatótský,

1Ch 11 29 Sibekaj Chúšatský, Ílaj Achóchejský,

1Ch 11 30 Mahraj Netófský, Chel ed, syn Baany Netófského,

1Ch 11 31 Ítaj, syn Ríbaže z Gíbeje Benjamínovců, Benajáš Pi reatónský,

1Ch	11	32	Chúraj z úvalů Gaašských, Abíel Arbátský,
1Ch	11	33	Azmávet Bacharúmský, Eljachba Šaalbónský.
1Ch	11	34	Proslulí byli Jónatan Gizónský, syn Šagóa Hararského,
1Ch	11	35	Achíam, syn Sakara Hararského, Elífal, syn Úrův,
1Ch	11	36	Chefer Mekeratský, Achijáš Pelónský,
1Ch	11	37	Chesró Karmelský, Naaraj, syn Ezbajův,
1Ch	11	38	Jóel, bratr Nátanův, Mibchár, syn Hagrího,
1Ch	11	39	Selek Amónský, Nachraj Berótský, zbrojnoš Jóaba, syna Serújina,
1Ch	11	40	Íra Jitrejský, Gáreb Jitrejský,
1Ch	11	41	Urijáš Chetejský, Zabad, syn Achlájův,
1Ch	11	42	Adína, syn Šízy Rúbenského, vůdce Rúbenců, s nimiž bylo oněch třicet,
1Ch	11	43	dále Chánan, syn Maakův, a Jóšafat Mitnejský,
1Ch	11	44	Uzijáš Ašterátský, Šama a Jeíel, synové Chótama Aróerského,
1Ch	11	45	Jedíael, syn Šimrího, a jeho bratr Jócha Tisejský,
1Ch	11	46	Elíel Machavímský, Jeríbij a Jóšavjáš, synové Elnaamovi, a Jitma
Moábský,			
1Ch	11	47	Elíel a Obéd a Jaasíel Mesóbajští.
1Ch	12	1	Toto jsou bohatýři, kteří přišli za Davidem do Siklagu, kde se
zdržoval před Saulem, synem Kíšovým, jeho spolubojovníci.			
1Ch	12	2	Byli vyzbrojeni lukem, bojovali pravou i levou rukou, kamením i šípy z
luku. Pocházeli z Benjamína, ze Saulových bratrů.			
1Ch	12	3	Vůdcem byl Achíezer, pak Jóaš, synové Šemaje Gibeatského, Jezíel a
Pelet, synové Azmávetovi, Beraka a Jehú Anatótský,			
1Ch	12	4	Jišmajáš Gibeónský, jeden z třiceti bohatýrů a nad třiceti,
1Ch	12	5	Jirmejáš a Jachazíel, Jóchanan a Józabad Gederatský,
1Ch	12	6	Eleúzaj a Jerímót, Baaljáš, Šemarjáš a Šefatjáš Charífský,
1Ch	12	7	Elkána a Jišijáš, Azarel, Jóezer a Jásobeám, Korchíjci,
1Ch	12	8	Jóela a Zebadjáš, synové Jerocháma z Gedóru.
1Ch	12	9	Z Gádovců přešli k Davidovi do skalní skryše na poušť udatní bohatýři,
schopní bojovníci vyzbrojení štítem a oštěpem, s tváří lvů a hbitostí gazel na horách.			
1Ch	12	10	Vůdcem byl Ezer, druhý byl Obadjáš, třetí Elíab,
1Ch	12	11	čtvrtý Mišmana, pátý Jirmejáš,
1Ch	12	12	šestý Ataj, sedmý Elíel,
1Ch	12	13	osmý Jóchanan, devátý Elzabad,
1Ch	12	14	desátý Jirmejáš, jedenáctý Makbanaj.
1Ch	12	15	To byli Gádovci, vůdcové vojska, ti mladší nad setninou, ti starší nad
plukem.			
1Ch	12	16	To jsou ti, kteří překročili Jordán v prvním měsíci, když se rozvodnil
a vylil ze svých břehů, kteří rozehnali nepřátele po všech dolínách na východ i na západ.			
1Ch	12	17	Také jiní z Benjamínců a Judejců přišli k Davidovi do skalní skryše.
1Ch	12	18	David jim vyšel vstříc a takto je oslovil: "Přicházíte-li ke mně v
pokoji, abyste mi pomohli, ze srdce rád se s vámi spojím. Jestliže mě však chcete vyzradit mým			
protivníkům, i když na mých rukou nelpí násilí, ať to Bůh našich otců vidí a ztrestá."			
1Ch	12	19	Tu vyzbrojil duch Boží Amasaje, vůdce osádek. Řekl: "Jsme s tebou,
Davide, jsme při tobě, synu Jišajův. Pokoj, pokoj tobě, pokoj i tvým pomocníkům, vždyť tvůj			
Bůh ti pomáhá." David je přijal a ustanovil je vůdci oddílů.			
1Ch	12	20	Také někteří z Manasea odpadli k Davidovi, když vytáhl s Pelištejci do
boje proti Saulovi. Nepomáhali však Pelištejcům, protože pelištejská knížata se usnesla poslat			
Davida pryč s odůvodněním: "Za cenu našich hlav odpadne ke svému pánu Saulovi."			
1Ch	12	21	Když se ubíral do Siklagu, odpadli k němu z Manasesa Adnach, Józabad,
Jedíael, Míkael, Józabad, Elíhu a Siltaj, vůdci šiků z Manasesa.			
1Ch	12	22	Ti pomohli Davidovi proti nepřátelské hordě. Všichni to byli udatní
bohatýři. Stali se ve vojsku veliteli.			
1Ch	12	23	Den ze dne přicházely Davidovi posily, takže jeho tábor vzrostl jako
tábor Boží.			
1Ch	12	24	Toto je výčet oddílů vyzbrojených k vojenské službě, těch, kteří
přišli k Davidovi do Chebrónu, aby na něho podle Hospodinova rozkazu přenesli Saulovo			
království.			
1Ch	12	25	Judovců ozbrojených štítem a oštěpem šest tisíc osm set, vyzbrojených
k vojenské službě;			
1Ch	12	26	ze Šimeónovců sedm tisíc jedno sto bohatýrů udatných v boji;
1Ch	12	27	z Léviovců čtyři tisíce šest set;
1Ch	12	28	Jójada, vévoda Áronovců, měl s sebou tři tisíce sedm set mužů.
1Ch	12	29	Mládenec Sádok byl udatný bohatýr. Z domu jeho otce bylo dvaadvacet
velitelů.			
1Ch	12	30	Z Benjamínců, Saulových bratrů, tři tisíce. Většina jich totiž dosud
vykonávala strážní službu domu Saulovu.			
1Ch	12	31	Z Efrajimovců dvacet tisíc osm set udatných bohatýrů, proslulých ve
svých otcovských rodech.			
1Ch	12	32	Z poloviny pokolení Manasesova osmnáct tisíc, kteří byli uvedeni
jménem a určení k tomu, aby Davida ustanovili králem.			
1Ch	12	33	Z Isacharovců přišli znalci časů, kteří poučovali Izraele, co má

dělat. Jejich vůdců bylo dvě stě; všichni jejich bratři si řídili jejich pokyny.
1Ch 12 34 ze Zabulóna vytáhlo vojsko připravené k boji se všemi válečnými
zbraněmi, padesát tisíc mužů odhodlaných bez váhání nastoupit.
1Ch 12 35 Z Neftalího tisíc velitelů a s nimi třicet sedm tisíc mužů ozbrojených
štítem a kopím.
1Ch 12 36 Z Dana dvacet osm tisíc šest set mužů připravených k boji.
1Ch 12 37 Z Ašera vytáhlo vojsko čtyřicet tisíc mužů připravených k boji.
1Ch 12 38 Ze Zjordání z Rúbena, Gáda a z poloviny kmene Manasesova sto dvacet
tisíc mužů v plné zbroji do boje.
1Ch 12 39 Ti všichni byli bojovníci odhodlaní nastoupit do bitevní řady; přišli
v pokoji do Chebrónu, aby ustanovili Davida králem nad celým Izraelem. Též všechen ostatní
Izrael hodlal jednomyslně Davida ustanovit králem.
1Ch 12 40 Pobýli tam s Davidem tři dny. Jedli a pili, co jim jejich bratři
připravili. [(I Chronicles 12: 41) A jejich sousedé až od Isachara, Zabulóna a Neftalího
přivázeli na oslech, velbloudech, na mezcích i dobytčatech chléb, mouku, pletence sušených
fíků, sušené hrozny, víno a olej a přiváděli množství skotu a bravu, neboť v Izraeli zavládla
radost.]
1Ch 13 1 David se radil s veliteli nad tisíci a nad sty, s každým vojevůdcem.
1Ch 13 2 David řekl celému shromáždění Izraele: "Pokládáte-li to za vhodné a za
pokyn od Hospodina, našeho Boha, pošleme vzkaz svým ostatním bratrům do všech izraelských
území a současně i kněžím a lévijcům do jejich měst a na jejich pastviny, aby se k nám
shromáždili.
1Ch 13 3 Přeneseme k nám schránu našeho Boha; za dnů Saulových jsme ji
nevylh edávali."
1Ch 13 4 celé shromáždění s tím souhlasilo, všechen lid ten návrh pokládal za
správný.
1Ch 13 5 Proto David svolal celý Izrael, od ramene řeky Egyptské až k cestě do
Chamátu, aby přenesli Boží schránu z Kirjat-jearímu.
1Ch 13 6 Pak David a celý Izrael táhli do Baaly u Kirjat-jearímu v Judsku, aby
odtud vynesli schránu Boha Hospodina, který sídlí nad cheruby, jehož jméno je vzýváno.
1Ch 13 7 Vezli Boží schránu na novém povozu z domu Abinádabova. Povoz řídili
Uza a Achjó.
1Ch 13 8 David a celý Izrael bujaře křepčili před Bohem a zpívali za doprovodu
citar, harf, bubínku, cymbálů a pozounů.
1Ch 13 9 Když přišli ke Kídonovu humnu, napráhl Uza ruku, aby uchopil schránu,
protože spřežení vybočilo z cesty.
1Ch 13 10 Hospodin vzplanul proti Uzovi hněvem a zabil ho, protože napráhl ruku
na schránu. Zemřel tam před Bohem.
1Ch 13 11 Též David vzplanul, že se Hospodin prudce obořil na Uzu, a proto
nazval to místo Peres-uza (to je Uzovo zbořenisko); jmenuje se tak dodnes.
1Ch 13 12 V onen den pojala Davida bázeň před Bohem. Řekl: "Jak bych mohl vnést
Boží schránu až k sobě?"
1Ch 13 13 Proto David Boží schránu nepřenesl k sobě do Města Davidova, nýbrž ji
dal dopravit do domu Obéd-edóma Gatského.
1Ch 13 14 Boží schrána zůstala při domě Obéd-edómově; byla v jeho domě po tři
měsíce. Hospodin požehnal Obéd-edómovu domu i všemu, co mu patřilo.
1Ch 14 1 Týrský král Chíram poslal k Davidovi posly; poslal mu cedrové dřevo,
zedníky a tesaře, aby mu postavili dům.
1Ch 14 2 David poznal, že jej Hospodin potvrdil za krále nad Izraelem, že jeho
království bude kvůli jeho izraelskému lidu velice povzneseno.
1Ch 14 3 David si v Jeruzalémě vzal další ženy a zplodil další syny a dcery.
1Ch 14 4 Toto jsou jména těch, kteří se mu narodili v Jeruzalémě: Šamúa a
Šóbab, Nátan a Šalomoun,
1Ch 14 5 Jibchár, Elíšua a Elpel et,
1Ch 14 6 Nógah, Nefeg a Jafía,
1Ch 14 7 Elíšama, Beeljáda a Elífelet.
1Ch 14 8 Když Pelištejci uslyšeli, že David byl pomazán za krále nad celým
Izraelem, vytáhli všichni Pelištejci Davida hledat. David o tom uslyšel a vytáhl proti nim.
1Ch 14 9 Pelištejci přitáhli a vpadli do doliny Refájců.
1Ch 14 10 David se doptával Boha: "Mám proti Pelištejcům vytáhnout? Vydáš mi je
do rukou?" Hospodin mu odpověděl: "Vytáhni, vydám ti je do rukou!"
1Ch 14 11 Vystoupili tedy do Baal-perasímu a tam je David pobil. David
prohlásil: "Bůh jako prudké vody prolomil mým prostřednictvím řady mých nepřátel." Proto
pojmenovali to místo Baal-perasím (to je Pán průlomu).
1Ch 14 12 Pelištejci tam zanechali své bohy a David je dal spálit ohněm.
1Ch 14 13 Pelištejci potom znovu vpadli do doliny.
1Ch 14 14 David se opět doptával Boha. Bůh mu odpověděl: "Netáhni za nimi.
Obejdi je a napadni je směrem od balzámovníků.
1Ch 14 15 Jakmile uslyšíš v korunách balzámovníků šelest kroků, vyrazíš do boje,
neboť Bůh vyjde před tebou a pobije tábor Pelištejců."
1Ch 14 16 David vykonal, co mu Bůh přikázal. Pobili tábor Pelištejců od Gibeónu
až do Gezeru.

1Ch 14 17 David se stal proslulým ve všech zemích. Hospodin způsobil, že strach z něho dolehl na všechny národy.

1Ch 15 1 David nastavěl v Městě Davidově domy pro sebe, připravil i místo pro Boží schránu a postavil pro ni stan.

1Ch 15 2 Tehdy David řekl: "Boží schránu nesmí nést nikdo kromě lévijců, protože je vyvolil Hospodin, aby nosili Hospodinovu schránu a vždycky u ní přisluhovali."

1Ch 15 3 David svolal celý Izrael do Jeruzaléma, aby vynesli Hospodinovu schránu na místo, které pro ni připravil.

1Ch 15 4 David tedy shromáždil Áronovce a lévijce:

1Ch 15 5 Z Kehatovců předáka Uriela a sto dvacet jeho bratrů.

1Ch 15 6 Z Merariovců předáka Asajáše a dvě stě dvacet jeho bratrů.

1Ch 15 7 Z Geršómovců předáka Jóela a sto třicet jeho bratrů.

1Ch 15 8 Z Elísáfanovců předáka Šemajáše a dvě stě jeho bratrů.

1Ch 15 9 Z Chebrónovců předáka Eliela a osmdesát jeho bratrů.

1Ch 15 10 Z Uzíelovců předáka Amínadaba a sto dvanáct jeho bratrů.

1Ch 15 11 David povolal kněze Sádoka a Ebjátara a lévijce Uriela, Asajáše, Jóela, Šemajáše, Eliela a Amínadaba.

1Ch 15 12 Nařídil jim: "Vy jste představitelé lévijských rodů. Posvěťte se spolu se svými bratry. Vynesete schránu Hospodina, Boha Izraele, na místo, které jsem pro ni připravil.

1Ch 15 13 Že jste při tom ponejprv nebyli, Hospodin, náš Bůh, se prudce na nás obořil, protože jsme se ho nedotázali podle řádu."

1Ch 15 14 Kněží a lévijci se tedy posvětili a vynesli schránu Hospodina, Boha Izraele.

1Ch 15 15 Léviovcí nesli Boží schránu na ramenou na sochorech, jak podle Hospodinova slova přikázal Mojžíš.

1Ch 15 16 David také lévijským předákům nařídil, aby ustanovili své bratry zpěváky, kteří by radostně hlaholili na hudební nástroje, harfy, citary a zvučné cymbály.

1Ch 15 17 I ustanovili lévijci Hémana, syna Jóelova, a z jeho bratrů Asafa, syna Berekjášova, a z Merariovců, jejich bratrů, Étana, syna Kúšajášova.

1Ch 15 18 A na střídání s nimi jejich bratry Zakarjáše, Bena, Jaazíela, Šemíramóta, Jechíela, Uního, Elíaba, Benajáše, Maasejáše, Matitjáše, Elífléhua, Miknejáše, Obéd-edóma a Jeíela, vrátne.

1Ch 15 19 Zpěváci Héman, Asaf a Étan zvučně hráli na měděné cymbály.

1Ch 15 20 Zekarjáš, Azíel, Šemíramót, Jechíel, Uní, Elíab, Maasejáš a Benajáš doprovázeli vysoký zpěv na harfy.

1Ch 15 21 Matitjáš, Elífléhu, Miknejáš, Obéd-edóm, Jeíel a Azazjáš doprovázeli hluboký zpěv na citary.

1Ch 15 22 Kenanjáš, předák lévijců, určených k přenášení schrány, byl pověřen dozorem při přenášení; vyznal se v těchto věcech.

1Ch 15 23 Berekjáš a Elkána byli při schráně vrátnými.

1Ch 15 24 Kněží Šebanjáš, Jóšafat, Netaneel, Amasaj, Zekarjáš, Benajáš a Elíezer troubili před Boží schránou na pozouny. Obéd-edóm a Jechijáš byli také vrátnými při schráně.

1Ch 15 25 David, izraelští starší a velitelé nad tisíci radostně vystupovali se schránou Hospodinovy smlouvy z Obéd-edómovu domu.

1Ch 15 26 Protože Bůh prokázal svou pomoc lévijcům, kteří nesli schránu Hospodinovy smlouvy, obětovali sedm býčků a sedm beranů.

1Ch 15 27 David byl oděn pláštěnkou z bělostného plátna, stejně tak všichni lévijci, kteří nesli schránu, zpěváci a Kenanjáš, předák zpěváků při přenášení. David měl na sobě těž lněný efód.

1Ch 15 28 Celý Izrael vystupoval se schránou Hospodinovy smlouvy za ryčného troubení polnic a za zvuku pozounů, cymbálů, harf a citar.

1Ch 15 29 Když schrána Hospodinovy smlouvy vstupovala do Města Davidova, Míkal, dcera Saulova, se právě dívala z okna. Viděla krále Davida, jak poskakuje a křepčí, a v srdci jím pohrdla.

1Ch 16 1 Boží schránu přinesli a umístili ji uprostřed stanu, který pro ni David postavil. I přinášeli před Bohem zápalné a pokojné oběti.

1Ch 16 2 Když David dokončil obětování zápalných a pokojných obětí, požehnal lidu v Hospodinově jménu.

1Ch 16 3 Pak podělil každého z Izraele, každého muže i ženu, bochníčkem chleba a datlovým a hrozinkovým koláčem.

1Ch 16 4 Potom určil lévijce, kteří by přisluhovali u Hospodinovy schrány a připomínali Hospodina, Boha Izraele, vzdávali mu chválu a oslavovali jej.

1Ch 16 5 Asaf byl představeným, jeho zástupcem byl Zekarjáš. Jeíel, Šemíramót, Jechíel, Matitjáš, Elíab, Benajáš, Obéd-edóm a Jeíel hráli na harfy a citary, Asaf na zvučné cymbály.

1Ch 16 6 Kněží Benajáš a Jachazíel hráli každodenně na pozouny před schránou Boží smlouvy.

1Ch 16 7 Tehdy onoho dne nařídil David poprvé, aby Asaf a jeho bratři vzdávali Hospodinu chválu:

1Ch 16 8 Chválu vzdejte Hospodinu a vzývejte jeho jméno, uvádějte národům ve známost jeho skutky,

1Ch	16	9	zpívejte mu, pějте žalmy, přemýšlejte o všech jeho dívech,
1Ch	16	10	honoste se jeho svatým jménem, ať se raduje srdce těch, kteří hledají
Hospodi na!			
1Ch	16	11	Dotazujte se na vůli Hospodinovu a jeho moc, jeho tvář hledejte
ustavičně.			
1Ch	16	12	Připomínejte divy, jež vykonal, jeho zázraky a rozsudky jeho úst,
1Ch	16	13	potomkové Izraele, jeho služebníka, Jákobovi synové, jeho vyvolení!
1Ch	16	14	Je to Hospodin, náš Bůh, kdo soudí celou zemi.
1Ch	16	15	Věčně pamatujte na jeho smlouvu, na slovo, jež přikázal tisícům
pokolení.			
1Ch	16	16	uzavřel ji s Abrahamem, přísahou ji stvrdil Izákovi,
1Ch	16	17	stanovil ji Jákobovi jako nařízení, Izraeli jako smlouvu věčnou:
1Ch	16	18	"Dám ti kenaanskou zemi za dědičný úděl!"
1Ch	16	19	Na počet vás byla malá hrstka, byli jste tam hosty.
1Ch	16	20	Putovali od jednoho pronároda ke druhému, z jednoho království dál k
jinému lidu.			
1Ch	16	21	On však nedovolil nikomu, aby je utlačoval, káral kvůli nim i krále:
1Ch	16	22	"Nesahejte na mé pomazané, ublížit mým prorokům se chraňte!"
1Ch	16	23	Zpívej Hospodinu, celá země! Zvěstujte den ze dne jeho spásu,
1Ch	16	24	vypravujte mezi pronárody o jeho slávě, mezi všemi národy o jeho
dívech,			
1Ch	16	25	neboť Hospodin je veliký, nejvyšší chvály hodný, budí bázeň, je nad
všechny bohy.			
1Ch	16	26	všechna božstva národů jsou bůzci, ale Hospodin učinil nebe.
1Ch	16	27	Před jeho tváří velebná důstojnost, moc a potěšení na svatém místě
jeho.			
1Ch	16	28	Lidské čeledi, přiznejte Hospodinu, přiznejte Hospodinu slávu a moc,
1Ch	16	29	přiznejte Hospodinu slávu jeho jména! Přineste dar, vstupte před něj,
v nádheře svatyně se klaněte Hospodinu!			
1Ch	16	30	Svíjej se před ním, celá země! Pevně je založen svět, nic jím
neotřese.			
1Ch	16	31	Nebesa se zaradují, rozjásá se země, mezi národy se bude říkat:
"Hospodin kraluje!"			
1Ch	16	32	Moře i s tím, co je v něm, se rozburácí, pole zazní jásotem, i
všechno, co je na něm.			
1Ch	16	33	Tehdy zaplesají stromy v lese vstříc Hospodinu, že přichází soudit
zemi.			
1Ch	16	34	Chválu vzdejte Hospodinu, protože je dobrý, jeho milosrdenství je
věčné.			
1Ch	16	35	Rcete: Zachraň nás, ó Bože, naše spásu, shromáždí a vytrhni nás z
pronárodů; tvému svatému jménu budeme vzdávat chválu, budeme tě chválit chvalozpěvem.			
1Ch	16	36	Požehnán buď Hospodin, Bůh Izraele, od věků až na věky!" A všechen lid
ať řekne: "Amen. Chvalte Hospodina!"			
1Ch	16	37	Tam před schránou Hospodinovy smlouvy zanechal David Asafa a jeho
bratry, aby každodenně, podle denního rozvrhu, před schránou přisluhovali.			
1Ch	16	38	Obéd-edóma a jeho šedesát osm bratrů i Obéd-edóma, syna Jedítúnova, a
Chósu zanechal jako vrátné.			
1Ch	16	39	Kněze Sádoka a jeho bratry kněze zanechal před Hospodinovým příbytkem
na posvátném návrší v Gibeónu,			
1Ch	16	40	aby každodenně zrána i zvečera obětovali Hospodinu na oltáři zápalné
oběti, a to podle všeho toho, co je zapsáno v Hospodinově zákoně, který vydal Izraeli.			
1Ch	16	41	S nimi byli Héman a Jedútún a ostatní čistí, kteří byli uvedeni jmény,
aby vzdávali chválu Hospodinu, neboť jeho milosrdenství je věčné.			
1Ch	16	42	Héman a Jedútún měli s sebou pozouny, zvučné cymbály a nástroje k
Božímu zpěvu. Jedútúnovci byli u brány.			
1Ch	16	43	I odešel všechen lid, každý do svého domu. A David se obrátil ke svému
domu, aby mu udělil požehnání.			
1Ch	17	1	Když David už sídlil ve svém domě, řekl proroku Nátanovi: "Hle, já
sídlím v domě cedrovém a schrána Hospodinovy smlouvy je pod stanovými houněmi."			
1Ch	17	2	Nátan Davidovi odpověděl: "Udělej vše, co máš na srdci, neboť Bůh je s
tebou."			
1Ch	17	3	Ale té noci se stalo Boží slovo k Nátanovi:
1Ch	17	4	"Jdi a řekni mému služebníku Davidovi: Toto praví Hospodin: Ty mi
nebudeš budovat dům, v němž bych sídlil.			
1Ch	17	5	Nesídlil jsem v domě od toho dne, kdy jsem vyvedl Izraele, až do dne
tohoto. Putoval jsem se stanem, ale příbytek jsem neměl.			
1Ch	17	6	Ať jsem přecházel s celým Izraelem kudykoli, zdalipak jsem kdy řekl
některému z izraelských soudců, jemuž jsem přikázal pást můj lid: "Proč mi nezbudujete cedrový			
dům?"			
1Ch	17	7	Nyní tedy promluvíš takto k mému služebníku Davidovi: Toto praví
Hospodin zástupů: Vzal jsem tě z pastvin od stáda, abys byl vévodou nad svým lidem, nad			
Izraelem.			

1Ch 17 8 Byl jsem s tebou, ať jsi šel kamkoli. Vyhladil jsem před tebou všechny tvé nepřátele. Tvé jméno jsem učinil tak veliké, jako je jméno velikánů na zemi.

1Ch 17 9 I svému lidu, Izraeli, jsem připravil místo a zasadil jej; tam bude bydlet a už nikdy nebude znepokojován, už jej nebudou vysávat bídáci jako dřív.

1Ch 17 10 Ode dnů, kdy jsem správu svého izraelského lidu pověřil soudce, podrobil jsem ti všechny nepřátele. Oznamuji ti, že Hospodin vybuduje dům tobě.

1Ch 17 11 Až se naplní tvé dny a ty odejdeš ke svým otcům, dám po tobě povstat tvému potomku z tvých synů a upevním jeho království.

1Ch 17 12 Ten mi vybuduje dům a já upevním jeho trůn navěky.

1Ch 17 13 Já mu budu Otcem a on mi bude synem. Svoje milosrdenství mu neodejmu, jako jsem odňal tomu, který byl před tebou.

1Ch 17 14 Ustanovím jej ve svém domě a ve svém království navěky. Jeho trůn bude navěky upevněn."

1Ch 17 15 Nátan k Davidovi promluvil ve smyslu všech těchto slov a celého tohoto vidění.

1Ch 17 16 Král David pak vešel, usedl před Hospodinem a řekl: "Co jsem, Hospodine Bože, a co je můj dům, že jsi mě přivedl až sem?"

1Ch 17 17 A i to bylo v tvých očích málo, Bože. Dokonce přislubuješ domu svého služebníka dlouhá léta. Shlédl jsi na mě, jako bych byl člověk vysoké hodnosti, Hospodine Bože.

1Ch 17 18 Co může David ještě dodat k slávě, kterou jsi dal svému služebníku? Vždyť ty znáš svého služebníka.

1Ch 17 19 Hospodine, kvůli svému služebníku a podle svého srdce jsi učinil celou tuto velikou věc a dal o všech těchto velikých věcech vědět.

1Ch 17 20 Hospodine, není žádného jako ty, není Boha kromě tebe, podle toho všeho, co jsme na vlastní uši slyšeli.

1Ch 17 21 Kdo je jako tvůj izraelský lid, jediný pronárod na zemi, ježž si Bůh přišel vykoupit za lid; učinil sis jméno velikými a hroznými činy, když jsi vypudil pronárody před svým lidem, který sis vykoupil z Egypta.

1Ch 17 22 Ty jsi stanovil, aby tvůj izraelský lid byl tvým lidem navěky, a sám ses jim stal, Hospodine, Bohem.

1Ch 17 23 Nyní tedy, Hospodine Bože, ať se navěky věrné ukáže tvé slovo, které jsi promluvil o svém služebníku a o jeho domu. Učiň, jak jsi promluvil.

1Ch 17 24 Ať se navěky osvědčí jako věrné a veliké tvé jméno, ať se říká: Hospodin zástupů, Bůh Izraele, je Izraeli Bohem. A dům tvého služebníka Davida ať je před tebou pevný.

1Ch 17 25 Neboť ty, Bože, jsi svému služebníku ohlásil, že mu vybuduješ dům. Proto tvůj služebník našel odvahu modlit se před tebou.

1Ch 17 26 Ano, Hospodine, ty sám jsi Bůh. Přislíbil jsi svému služebníku takové dobrodiní.

1Ch 17 27 Nyní tedy požehnej laskavě domu svého služebníka, aby trval před tebou navěky. Dáš-li mu, Hospodine, požehnání, bude požehnán navěky!"

1Ch 18 1 Potom David porazil Pelištejce a podrobil si je a vyrval Gat a jeho vesnice z rukou Pelištejců.

1Ch 18 2 Porazil i Moábce. Moábci se stali Davidovými otroky a odváděli dávky.

1Ch 18 3 David také porazil u Chamátu Hadad-ezera, krále Sóby, když táhl, aby nad řekou Eufratem vztyčil znamení své moci.

1Ch 18 4 David zajal tisíc jeho koní k vozům a sedm tisíc jezdců a dvacet tisíc pěšáků. Všechny koně k vozům David ochromil, zanechal koně jen ku stu vozům.

1Ch 18 5 Hadad-ezerovi, králi Sóby, přišli na pomoc Aramejci z Damašku. David pobil z Aramejců dvaadvacet tisíc mužů.

1Ch 18 6 Pak David umístil do damašského Aramu výsostná znamení. Tak se i Aramejci stali Davidovými otroky a odváděli dávky. Hospodin Davida zachraňoval, ať šel kamkoli.

1Ch 18 7 David také pobral zlaté štíty, které na sobě měli Hadad-ezerovi služebníci, a přinesl je do Jeruzaléma.

1Ch 18 8 Z Tibchatu a Kúnu, Hadad-ezerových měst, pobral David velké množství bronz; z něho udělal Šalomoun bronzové moře a sloupy i bronzové nádoby.

1Ch 18 9 Když Tou, král Chamátu, uslyšel, že David porazil celé vojsko Hadad-ezera, krále Sóby,

1Ch 18 10 poslal svého syna Hadórama ke králi Davidovi, aby mu popřál pokoje a dobrořečil mu za jeho boj a vítězství nad Hadad-ezerem, že jej porazil; Hadad-ezer vedl totiž s Touem války. Hadóram přinesl všelijaké předměty zlaté, stříbrné a měděné.

1Ch 18 11 I ty král David zasvětil Hospodinu se stříbrem a zlatem, které vzal od všech pronárodů, od Edómců, Moábců, Amónovců, Pelištejců a Amáleka.

1Ch 18 12 Abšaj, syn Serújin, pobil z Edómců v Solném údolí osmnáct tisíc mužů.

1Ch 18 13 V Edómu umístil David výsostná znamení. Všichni Edómcí se stali Davidovými otroky. Hospodin Davida zachraňoval, ať šel kamkoli.

1Ch 18 14 David kraloval nad celým Izraelem a prosazoval právo a spravedlnost pro všechny svůj lid.

1Ch 18 15 Jóab, syn Serújin, byl vrchním velitelem, Jóšafat, syn Achílúdův, byl kancléřem.

1Ch 18 16 Sádok, syn Achítubův, a Abímelek, syn Ebjatarův, byli kněžími. Šavša byl písařem.

1Ch 18 17 Benajáš, syn Jójadův, byl nad Keretejci a Peletejci. Davidovi synové byli pobočníky krále.

1Ch 19 1 Potom se stalo, že zemřel král Amónovců Náchaš a po něm se ujal království jeho syn.

1Ch 19 2 I řekl David: "Prokáži milosrdenství Chanúnovi, synu Náchašovu. Vždyť jeho otec prokazoval milosrdenství mně." David tedy poslal posly, aby ho potěšili v zármutku nad otcem. Davidovi služebníci přišli k Chanúnovi do země Amónovců, aby ho potěšili.

1Ch 19 3 Amónovští velitelé však Chanúna podněcovali: "Tobě se zdá, že David chce uctít tvého otce? Že k tobě poslal těšitele? Nepřišli k tobě jeho služebníci spíše proto, aby prozkoumali a rozvrátili zemi?"

1Ch 19 4 Chanún dal tedy Davidovy služebníky oholit, dal uříznout jejich roucho do poloviny, až do rozkroku, a tak je propustil.

1Ch 19 5 I šli. Když to o těch mužích oznámili Davidovi, poslal jim naproti, protože ti muži byli velice zhanobeni. Král nařídil: "Zůstaňte v Jerichu, dokud vám brady neobrostou; pak se vrátíte."

1Ch 19 6 Amónovci viděli, že zavinili Davidovu nelibost. Proto Chanún s Amónovci poslal tisíc talentů stříbra, aby si najali koně k vozům a jezdce od Aramejců z Dvojříčí, Aramejců z Maaky a ze Soby.

1Ch 19 7 Najali si třicet dva tisíce koní k vozům od krále z Maaky a jeho lid. Ti přitáhli a utábořili se proti Médebě. Také Amónovci se shromáždili ze svých měst a přitáhli do boje.

1Ch 19 8 Když to David uslyšel, poslal Jóaba s celým vojem bohatýrů.

1Ch 19 9 Amónovci vytáhli a seřadili se k boji u vchodu do města. Králové, kteří přitáhli, stáli stranou v poli.

1Ch 19 10 Když Jóab spatřil, že má proti sobě bitevní řady vpředu i vzadu, vybral si nejlepší ze všech izraelských mladíků a seřadil je proti Aramejcům.

1Ch 19 11 Zbytek lidu podrídil svému bratru Abšajovi. I seřadili se proti Amónocům.

1Ch 19 12 Řekl: "Budou-li mít Aramejci nade mnou převahu, přijdeš mi na pomoc. Budou-li mít Amónovci převahu nad tebou, přijdu ti na pomoc já."

1Ch 19 13 Buď rozhodný! Vzdchopme se! Za náš lid, za města našeho boha! Hospodin nechť učiní, co uzná za dobré."

1Ch 19 14 Jóab a lid, který byl s ním, se dali do boje proti Aramejcům; ti před ním utekli.

1Ch 19 15 Když Amónovci viděli, že Aramejci utíkají, utekli také oni před jeho bratrem Abšajem a vešli do města. Jóab pak přišel do Jeruzaléma.

1Ch 19 16 Když Aramejci viděli, že jsou Izraelem poraženi, poslali posly, aby přivedli Aramejce, kteří byli za Řekou. V jejich čele byl Šófak, velitel Hadad-ezerova vojska.

1Ch 19 17 Oznámili to Davidovi a on shromáždil celý Izrael, překročil Jordán, přitáhl k nim a seřadil se proti nim. David se seřadil k boji proti Aramejcům a ti s ním bojovali.

1Ch 19 18 Aramejci se však dali před Izraelem na útěk. David pobil koně od sedmi tisíc aramejských vozů a čtyřicet tisíc pěšáků, usmrtil též Šófaka, velitele vojska.

1Ch 19 19 Když Hadad-ezerovi služebníci viděli, že jsou Izraelem poraženi, uzavřeli s Davidem příměří a sloužili mu. Aramejci pak už nikdy nechtěli jít Amónovcům na pomoc.

1Ch 20 1 Na přelomu roku, v době, kdy králové táhnou do boje, vedl Jóab vojenskou výpravu, hubil zemi Amónovců a oblehl Rabu. David však zůstal v Jeruzalémě. Jóab udeřil na Rabu a rozbořil ji.

1Ch 20 2 David sňal z hlavy jejich krále korunu. Shledal, že váží talent zlata; byl do ní vsazen drahokam. Bývala pak na hlavě Davidově. Z města odvezl též velké množství kořisti.

1Ch 20 3 Lid, který byl v něm, odvedl a přidělil k pilám, železným špičákům a sekyrám. Tak David naložil se všemi městy Amónovců. Pak se David i všecken lid vrátili do Jeruzaléma.

1Ch 20 4 O něco později došlo k boji s Pelištejci v Gezeru. Tehdy ubil Sibekaj Chúšatský Sipaje z rodu obrů; ti byli pokořeni.

1Ch 20 5 Když se znovu strhl boj s Pelištejci, Elchánan, syn Jaíkův, ubil Lachmího, bratra Goliáše Gatského. Násada jeho kopí byla jako tkalcovské vratidlo.

1Ch 20 6 A opět se strhl boj v Gat. Tam byl obrovitý muž, který měl po šesti prstech, celkem čtyřadvacet prstů. Ten také pocházel z obrů.

1Ch 20 7 Když tupil Izraele, ubil ho Jónatan, syn Šimey, Davidova bratra.

1Ch 20 8 Ti pocházeli z gatských obrů. Padli do rukou Davida a rukou jeho služebníků.

1Ch 21 1 Proti Izraeli povstal satan a podnítil Davida, aby sečetl Izraele.

1Ch 21 2 David poručil Jóabovi a předákům lidu: "Jděte, spočítejte Izraele od Beer-šeby až k Danu a podejte mi zprávu, chci znát jejich počet."

1Ch 21 3 Jóab králi namítl: "Nechť Hospodin zvětší svůj lid třeba stokrát. Což nejsou ti všichni, králi, můj pane, služebníky mého pána? Proč to chce můj pán zjistit? Proč se má Izrael provínit?"

1Ch 21 4 Královo rozhodnutí bylo však pro Jóaba nezvratné. Jóab vyšel a prošel celý Izrael. Pak přišel do Jeruzaléma.

1Ch 21 5 Jóab odevzdal Davidovi celkový součet lidu: Všeho Izraele bylo jeden milión a sto tisíc mužů schopných tasit meč a Judy čtyři sta sedmdesát tisíc mužů schopných tasit meč.

1Ch 21 6 Léviho a Benjamína do nich Jóab nezapočítal, neboť královo rozhodnutí pokládal za ohavnost.

1Ch 21 7 Byla to zlá věc i v očích Božích, proto Bůh Izraele ranil.

1Ch 21 8 David volal k Bohu: "Velmi jsem zhřešil, že jsem učinil tuto věc. Nyní přenes prosím vinu svého služebníka, neboť jsem si počínal jako velký pomatenec."

1Ch 21 9 Hospodin promluvil ke Gádovi, Davidovu vidoucímu:

1Ch 21 10 "Jdi a promluv k Davidovi: Toto praví Hospodin: Chystám na tebe trojí. Jedno z toho si vyber a já tak s tebou naložím."

1Ch 21 11 Gád přišel k Davidovi a řekl mu: "Toto praví Hospodin: Zvol si: 1Ch 21 12 Tři roky hladu, nebo tři měsíce být ničen protivníky a stíhán mečem nepřátel, anebo po tři dny Hospodinův meč, totiž mor v zemi, a Hospodinův anděl bude šířit zkázu po celém izraelském území. Nuže tedy, co mám vyřídit tomu, který mě poslal?"

1Ch 21 13 David Gádovi odpověděl: "Je mi velmi úzko. Nechtě prosím upadnu do rukou Hospodinu, neboť jeho slitování je přenesmírné, jen ať nepadnu do rukou lidských."

1Ch 21 14 Hospodin tedy dopustil na Izraele mor. I padlo z Izraele sedmdesát tisíc mužů.

1Ch 21 15 Bůh vyslal k Jeruzalému anděla, aby v něm šířil zkázu. Ale když šířil zkázu, Hospodin shlédl a pojal ho lítost nad tím zlem. Řekl andělu, jenž šířil zkázu: "Dost! Již přestaň!" Hospodinův anděl stál právě u humna Ornána Jebúsejského.

1Ch 21 16 David se rozhlédl a uviděl Hospodinova anděla, jak stojí mezi zemí a nebem. V ruce měl tasený meč, napřažený na Jeruzalém. David a starší, zahalení v zíněná roucha, padli tváří k zemi.

1Ch 21 17 David volal k Bohu: "Což jsem sčítání lidu nenařídil já sám? Já sám jsem zhřešil, já sám jsem se dopustil takového zla! Co však učinily tyto ovce? Hospodine, můj Bože, buď tedy tvá ruka proti mně a proti domu mého otce, jen ať ta pohroma nestíhá tvůj lid!"

1Ch 21 18 Hospodinův anděl nařídil Gádovi, aby Davidovi řekl: "Ať David vystoupí a vystaví Hospodinu oltář na humně Ornána Jebúsejského."

1Ch 21 19 David vystoupil podle Gádova slova, jež promluvil v Hospodinově jménu.

1Ch 21 20 Ornán se obrátil a spatřil toho anděla; jeho čtyři synové, kteří byli s ním, se skrývali a Ornán mlátil pšenici.

1Ch 21 21 Když David došel k Ornánovi, Ornán vzhlédl a uviděl Davida. Vyšel z humna a dvakrát se Davidovi poklonil tváří k zemi.

1Ch 21 22 David Ornánovi řekl: "Přenech mi to místo, své humno. Chci na něm vybudovat Hospodinu oltář. Dej mi je za plnou cenu stříbra, ať je od lidu odvrácena pohroma."

1Ch 21 23 Ornán Davidovi odpověděl: "Vezmi si je. Ať král, můj pán, udělá, co uzná za dobré. Hle, přidám dobytek k zápalným obětem a smyky jako dříví, též pšenici jako obětní dar. To vše dám."

1Ch 21 24 Ale král David Ornánovi řekl: "Nikoli. Odkoupím to od tebe za plnou cenu stříbra. Vždyť nemohu přinést Hospodinu, co je tvé, nemohu obětovat zápalnou oběť darovanou."

1Ch 21 25 David tedy dal Ornánovi za to místo obnos šesti set šekelů zlata.

1Ch 21 26 I vybudoval tam David Hospodinu oltář, obětoval zápalné a pokojné oběti a vzýval Hospodina. Ten mu odpověděl ohněm seslaným z nebe na oltář pro zápalné oběti.

1Ch 21 27 Hospodin pak poručil andělu, aby schoval meč do pochvy.

1Ch 21 28 V té době, kdy David zjistil, že jej Hospodin na humně Ornána Jebúsejského vyslyšel, začal tam obětovat.

1Ch 21 29 Ale Hospodinův příbytek, který zhotovil Mojžíš na poušti, i oltář pro zápalné oběti byly v té době na posvátném návrší v Gibeónu.

1Ch 21 30 Tam David nemohl chodit, aby se dotazoval Hospodina, neboť byl mečem Hospodinova anděla přestrašen.

1Ch 22 1 David prohlásil: "Zde bude dům Hospodina Boha, zde bude mít Izrael oltář k zápalným obětem."

1Ch 22 2 David poručil soustředit ty, kdo pobývali v izraelské zemi jako hosté, a udělal z nich lamače, kteří připravovali kvádry pro stavbu Božího domu.

1Ch 22 3 David také připravil mnoho železa na čepy pro křídla bran a na skoby a tak mnoho mědi, že se ani nedala zvážít.

1Ch 22 4 Také cedrového dřeva bezpočet; to množství cedrového dřeva přiváželi Davidovi Sidónané a Týrané.

1Ch 22 5 David řekl: "Můj syn Šalomoun je ještě mladíček útlého věku. Má-li vybudovat Hospodinův dům do mohutné výše, aby proslul nádherou po všech zemích, musím pro to konat přípravy." Proto David ještě před svou smrtí vykonal mnoho příprav.

1Ch 22 6 Pak zavolał svého syna Šalomouna a přikázal mu, aby Hospodinu, Bohu Izraele, vybudoval dům.

1Ch 22 7 David Šalomounovi řekl: "Můj synu, já sám jsem měl v úmyslu vybudovat dům pro jméno Hospodina, svého Boha.

1Ch 22 8 Stalo se však ke mně slovo Hospodinovo: "Prolil jsi mnoho krve, vedl jsi velké války. Nebudeš budovat dům pro mé jméno, protože jsi na zemi přede mnou prolil mnoho

krve.
1Ch 22 9 Hle, narodí se ti syn. Ten bude mužem odpočinutí. Jemu dám odpočinout od všech jeho okolních nepřátel. Vždyť jeho jméno bude Šalomoun (to je Pokojný). Za jeho dnů poskytnu Izraeli pokoj a mír.
1Ch 22 10 On vybuduje dům pro mé jméno. On se stane mým synem a já mu budu Otcem. Jeho královský trůn nad Izraelem upevním navěky."
1Ch 22 11 Nuže, můj synu, nechtě je s tebou Hospodin. Se zdarem vybuduješ dům Hospodina, svého Boha, jak to o tobě vyřkl.
1Ch 22 12 Kéž ti Hospodin dá prozíravost a rozumnost, až tě ustanoví nad Izraelem, abys dbal na zákon Hospodina, svého Boha.
1Ch 22 13 Jen tehdy budeš mít zdar, budeš-li bedlivě plnit nařízení a řády, které Hospodin přikázal Mojžíšovi pro Izraele. Buď rozhodný a udatný! Neboj se a neděs!
1Ch 22 14 Hle, i ve svém trápení jsem pro Hospodinův dům připravil sto tisíc talentů zlata, milión talentů stříbra, mědi a železa tolik, že se ani nedá zvážit. Připravil jsem též dřevo a kámen. A ty k tomu ještě přidáš.
1Ch 22 15 S tebou bude při díle mnoho dělníků, lamačů, kameníků a tesařů, každý, kdo je dovedný v nějakém díle.
1Ch 22 16 Zlata, stříbra, mědi a železa je bezpočet. Dej se do práce a nechtě je s tebou Hospodin!"
1Ch 22 17 David přikázal všem izraelským předákům, aby jeho synu Šalomounovi byli nápomocni:
1Ch 22 18 "Což není Hospodin, váš Bůh, s vámi? Dal vám odpočinout ode všech okolních nepřátel. Vydal mi do rukou obyvatele země. Země je podmaněna Hospodinu a jeho lidu.
1Ch 22 19 Nyní se tedy ze srdce a z duše dotazujte Hospodina, svého Boha, a dejte se do budování svatyně Boha Hospodina, abyste mohli vnést schránu Hospodinovy smlouvy a svaté Boží náčiní do domu, který bude pro Hospodinovo jméno vybudován."
1Ch 23 1 Když David zestárl a byl sytý dnů, ustanovil za krále nad Izraelem svého syna Šalomouna.
1Ch 23 2 Shromáždil všechny izraelské velitele, kněze a lévijce.
1Ch 23 3 Lévijsi byli sečtení od třicetiletých výše; seznam jednotlivců činil třicet osm tisíc mužů.
1Ch 23 4 Z nich bylo čtyřiaadvacet tisíc pověřeno dohledem nad dílem domu Hospodinova, šest tisíc bylo správci a soudci,
1Ch 23 5 čtyři tisíce vrátnými a čtyři tisíce oslavovaly Hospodina na nástroje, které dal k oslavování Hospodina udělat.
1Ch 23 6 David je rozdělil do tříd
1Ch 23 7 podle Geršóna, Kehata a Merariho, synů Léviho. Ke Geršónovi patří Laedán a Šimeí.
1Ch 23 8 Synové Laedánovi byli tři: Přední byl Jechiel, pak Zétam a Jóel.
1Ch 23 9 Synové Šimeího: Šelómít, Chaziel a Háran. Ti tři byli v Laedánových rodech přední.
1Ch 23 10 Synové Šimeího: Jáchat, Zina, Jeúš a Bería. To byli čtyři synové Šimeího.
1Ch 23 11 Jáchat byl přední, Zina druhý; Jeúš a Bería neměli mnoho synů, byli tedy v jednom rodovém soupisu.
1Ch 23 12 Synové Kehatovi byli čtyři: Amrák, Jishár, Chebrón a Uzíel.
1Ch 23 13 Synové Amrákovi: Áron a Mojžíš. Áron byl oddělen, aby střežil svatost velesvatyně, on i jeho synové, aby pálił před Hospodinem kadidlo a přisluhoval mu a navěky v jeho jménu udílel požehnání.
1Ch 23 14 Mojžíš byl muž Boží. Jeho synové byli jmenováni s kmenem Léviho.
1Ch 23 15 Synové Mojžíšovi byli Geršóm a Elíezer.
1Ch 23 16 Synové Geršómovi: přední Šebúel.
1Ch 23 17 Synové Elíezerovi: přední Rechabjáš. Elíezer neměl jiné syny, zato synové Rechabjášovi se velmi rozmnožili.
1Ch 23 18 Synové Jishárovi: přední Šelómít.
1Ch 23 19 Synové Chebrónovi: přední Jeriáš, druhý Amarjáš, třetí Jachaziel, čtvrtý Jekameám.
1Ch 23 20 Synové Uzíelovi: přední Míka, druhý Jisijáš.
1Ch 23 21 Synové Merariho: Machlí a Múši. Synové Machlího: Eleazar a Kíš.
1Ch 23 22 Eleazar zemřel, aniž měl syny; měl dcery. Vzali si je jejich bratřanci, synové Kíšovi.
1Ch 23 23 Synové Múšiho byli tři: Machlí, Éder a Jeremót.
1Ch 23 24 To jsou Léviovci podle svých otcovských rodů, přední v rodech, povolání do služby a zapsaní do jmenného seznamu podle jednotlivců, konající služebné dílo pro Hospodinův dům, a to od dvacetiletých výše.
1Ch 23 25 David totiž řekl: "Hospodin, Bůh Izraele, dal svému lidu odpočinutí. Navěky bude přebývat v Jeruzalémě.
1Ch 23 26 Lévijsi už tedy nebudou nosit příbytek a všechno náčiní potřebné k jeho obsluze."
1Ch 23 27 Proto podle posledního Davidova rozkazu byli do seznamu zahrnuti Léviovci od dvacetiletých výše.
1Ch 23 28 Byli dáni k ruce Áronovým synům, aby sloužili v Hospodinově domě, na

jeho nádvořích a v komorách, aby dbali na čistotu všeho svatého a konali v Božím domě službu;
1Ch 23 29 aby měli na starosti rovnání předkladných chlebů, bílou mouku pro
přídavné oběti, oplatky nekvašených chlebů, pánve a mísy, různé odměrky a míry;
1Ch 23 30 aby nastoupili každé ráno k vzdávání chval a oslavování Hospodina, a
právě tak i večer;
1Ch 23 31 aby před Hospodinem ustavičně přisluhovali při obětování zápalných
obětí Hospodinu ve dnech odpočinku, o novoluních a v určených časech, a to v tom počtu, jak
určuje jejich řád.
1Ch 23 32 konali strážní službu při stanu setkávání, strážní službu při svatyni
a strážní službu u svých bratrů, synů Áronových, při službě v domě Hospodinově.
1Ch 24 1 Třídy synů Áronových: Synové Áronovi byli Nádab, Abihú, Eleazar a
Ítamar.
1Ch 24 2 Nádab a Abihú zemřeli dříve než jejich otec a neměli syny. Jako kněží
sloužili Eleazar a Ítamar.
1Ch 24 3 David i Sádok ze synů Eleazarových a Achímelek ze synů Ítamarových je
rozdělili do služeb podle jejich povolání.
1Ch 24 4 Ukázalo se, že synové Eleazarovi jsou co do počtu předních mužů
četnější než synové Ítamarovi. Podle toho je rozdělili: předních mužů ze synů Eleazarových
bylo podle otcovských rodů šestnáct, synů Ítamarových podle otcovských rodů osm.
1Ch 24 5 Rozdělili je navzájem losem, neboť předáci svatyně a předáci Boží měli
být ze synů Eleazarových a ze synů Ítamarových.
1Ch 24 6 Písař z Léviho rodu Šemajáš, syn Netaneelův, sepsal lévijské před
králem a předáky, před knězem Sádokem a Achímelelem, synem Ebjátarovým, a předními z
otcovských rodů kněžských a lévijských. Jeden rod byl určen Eleazarovi a ještě jeden, jiný byl
určen Ítamarovi.
1Ch 24 7 První los padl na Jójaríba, druhý na Jedajáš, a
1Ch 24 8 třetí na Chárima, čtvrtý na Seórima,
1Ch 24 9 pátý na Malkijáš, šestý na Mijámina,
1Ch 24 10 sedmý na Kósa, osmý na Abijáš,
1Ch 24 11 devátý na Jéšuu, desátý na Šekanjáš,
1Ch 24 12 jedenáctý na Eljašíba, dvanáctý na Jákima,
1Ch 24 13 třináctý na Chupu, čtrnáctý na Ješebába,
1Ch 24 14 patnáctý na Bilgu, šestnáctý na Iméra,
1Ch 24 15 sedmnáctý na Chezíra, osmnáctý na Pisesa,
1Ch 24 16 devatenáctý na Petachjáš, dvacátý na Jechezkéla,
1Ch 24 17 jedenadvacátý na Jakína, dvaadvacátý na Gamúla,
1Ch 24 18 triadvacátý na Delajáš, čtyřadvacátý na Maazjáš.
1Ch 24 19 Toto jsou povolání do služby, aby vstupovali do Hospodinova domu podle
svého řádu za dozoru svého otce Árona, jak mu jej přikázal Hospodin, Bůh Izraele.
1Ch 24 20 Ostatní Léviovci: ze synů Amrámových Šúbael, ze synů Šúbaelových
Jechdejáš.
1Ch 24 21 Za Rechabjáš: přední ze synů Rechabjášových Jišijáš.
1Ch 24 22 Za Jishára: Šelomót, ze synů Šelomótových Jáchat.
1Ch 24 23 Synové Jerijášovi: Amarjáš byl druhý, Jachazíel třetí, Jekameám
čtvrtý.
1Ch 24 24 Synové Uzíelovi: Míka. Ze synů Míkových: Šamír.
1Ch 24 25 Bratr Míkův byl Jišijáš. Ze synů Jišijášových Zekarjáš.
1Ch 24 26 Synové Merariho: Machlí a Múši, synové jeho syna Jaazijáš.
1Ch 24 27 Synové Merariho: za Jaazijáš jeho syn a Šóham, Zákur a Ibrí.
1Ch 24 28 Za Machlího Eleazar, ale ten neměl syny.
1Ch 24 29 Za Kíše synové Kíšovi, Jerachmeel.
1Ch 24 30 Synové Múšiho: Machlí, Éder a Jerímót. To jsou Léviovci podle svých
otcovských rodů.
1Ch 24 31 Ty rovněž vylosovali, předního stejně jako nejmladšího bratra, aby
byli po boku svým bratrům, synům Áronovým, před králem Davidem i před Sádokem a Achímelelem a
předními muži z otcovských rodů kněžských a lévijských.
1Ch 25 1 David a velitelé vojska přidělili též službu synům Asafovým, Hémánovým
a Jedútúnovým, aby vyhlášovali prorocství při citare, harfě a při cymbálech. Seznam mužů,
konajících služebné dílo:
1Ch 25 2 Ze synů Asafových Zákur, Josef, Netanjáš a Asaréla. Synové Asafovi
byli k ruce Asafovi, když z králova pověření vyhlášoval prorocství.
1Ch 25 3 Za Jedútúna šest Jedútúnových synů: Gedaljáš, Serí, Ješajáš, Chašabjáš
a Matitjáš; byli k ruce svému otci Jedútúnovi, jenž vyhlášoval prorocství při citare k chvále a
oslavě Hospodina.
1Ch 25 4 Za Hémána synové Hémánovi: Bukijáš, Matanjáš, Uzíel, Šebúel, Jerímót,
Chananjáš, Chananí, Elíata, Gidalí, Rómamí-ezer, Jošbekáša, Malótí, Hótír a Machazíót.
1Ch 25 5 Ti všichni jsou synové Hémána, králova vidoucího, podle Božích slov o
pozdvžení rohu. Bůh dal Hémánovi čtrnáct synů a tři dcery.
1Ch 25 6 Ti všichni byli k ruce svému otci při zpěvu v Hospodinově domě s
cymbály, haframi a citarami, ke službě v domě Božím z králova pověření, k ruce Asafovi,
Jedútúnovi a Hémánovi.
1Ch 25 7 Jejich počet spolu s jejich bratry vyučenými Hospodinovu zpěvu byl dvě

stě osmdesát osm, samých mistrů.

1Ch	25	8	Losy pro strážní službu vrhli jak malému, tak velikému, mistru i učedníkovi.
1Ch	25	9	První z Asafova rodu byl vylosován Josef, druhý Gedaljáš; ten a jeho bratři a synové, celkem dvanáct mužů.
1Ch	25	10	Třetí Zákur, jeho synové a bratři, celkem dvanáct.
1Ch	25	11	Čtvrtý Jisrí, jeho synové a bratři, celkem dvanáct.
1Ch	25	12	Pátý Netanjáš, jeho synové a bratři, celkem dvanáct.
1Ch	25	13	Šestý Bukijáš, jeho synové a bratři, celkem dvanáct.
1Ch	25	14	Sedmý Jesaréla, jeho synové a bratři, celkem dvanáct.
1Ch	25	15	Osmý Ješajáš, jeho synové a bratři, celkem dvanáct.
1Ch	25	16	Devátý Matanjáš, jeho synové a bratři, celkem dvanáct.
1Ch	25	17	Desátý Šimeí, jeho synové a bratři, celkem dvanáct.
1Ch	25	18	Jedenáctý Azarel, jeho synové a bratři, celkem dvanáct.
1Ch	25	19	Dvanáctý Chašabjáš, jeho synové a bratři, celkem dvanáct.
1Ch	25	20	Podle třináctého losu Šúbael, jeho synové a bratři, celkem dvanáct.
1Ch	25	21	Podle čtrnáctého Matitjáš, jeho synové a bratři, celkem dvanáct.
1Ch	25	22	Podle patnáctého Jeremót, jeho synové a bratři, celkem dvanáct.
1Ch	25	23	Podle šestnáctého Chananjáš, jeho synové a bratři, celkem dvanáct.
1Ch	25	24	Podle sedmnáctého Jošbekáša, jeho synové a bratři, celkem dvanáct.
1Ch	25	25	Podle osmnáctého Chananí, jeho synové a bratři, celkem dvanáct.
1Ch	25	26	Podle devatenáctého Malóti, jeho synové a bratři, celkem dvanáct.
1Ch	25	27	Podle dvacátého Elijata, jeho synové a bratři, celkem dvanáct.
1Ch	25	28	Podle dvacátého prvního Hótir, jeho synové a bratři, celkem dvanáct.
1Ch	25	29	Podle dvacátého druhého Gidalí, jeho synové a bratři, celkem dvanáct.
1Ch	25	30	Podle dvacátého třetího Machaziót, jeho synové a bratři, celkem dvanáct.
1Ch	25	31	Podle dvacátého čtvrtého Rómamtí-ezer, jeho synové a bratři, celkem dvanáct.
1Ch	26	1	Oddíly vrátných; z Kórachovců: Mešel emjáš, syn Kóreho ze synů Asafových.
1Ch	26	2	Synové Mešel emjášovi: prvorozený Zekarjáš, druhý Jedíael, třetí Zebadjáš, čtvrtý Jatniel,
1Ch	26	3	pátý Élam, šestý Jóchanan, sedmý Eljóenaj.
1Ch	26	4	Synové Obéd-edómovi: prvorozený Šemajáš, druhý Józabad, třetí Jóach, čtvrtý Sákar, pátý Netaneel,
1Ch	26	5	šestý Amíel, sedmý Jisakar, osmý Peúletaj, jemuž Bůh požehnal.
1Ch	26	6	Jeho synu Šemajášovi se narodili synové, kteří se stali vladaři svého rodu, neboť to byli udatní bohatýři.
1Ch	26	7	Synové Šemajášoi: Otní a jeho bratři Refael, Obéd a Elzábad, ti stateční; Elíhú a Semakjáš.
1Ch	26	8	Ti všichni pocházeli ze synů Obéd-edómových; jejich synové a bratři byli stateční muži, schopní k službě, celkem dvaasedesát Obéd-edómovců.
1Ch	26	9	Těž Mešelemjáš měl osmnáct synů a bratří, statečných mužů.
1Ch	26	10	Synové Chósy ze synů Merariho: Šimrí byl přední, ačkoli nebyl prvorozený, ale jeho otec ho ustanovil za předního,
1Ch	26	11	druhý byl Chilkiáš, třetí Tebaljáš, čtvrtý Zekarjáš; všech synů a bratří Chósových bylo třináct.
1Ch	26	12	To jsou oddíly vrátných, přední z mužů, kteří drželi stráž po boku svých bratří při službě v Hospodinově domě.
1Ch	26	13	Jak o malém, tak o velkém losovali podle jejich otcovského rodu a podle jednotlivých bran.
1Ch	26	14	Los východní brány padl Šel emjášovi; jeho syn Zekarjáš byl prozíravý rádce. Losovali a na něj padl los severní brány.
1Ch	26	15	Na Obéd-edóma pak jižní a na jeho syny los zásobárny.
1Ch	26	16	Na Šupíma a Chósa západní brána, která vede k silnici vzhůru; stráž stála vedle stráže.
1Ch	26	17	Na východní straně bylo šest lévijců, na severní straně denně čtyři, na jižní straně denně čtyři, při zásobárně po dvou.
1Ch	26	18	V sloupořadí na západní straně čtyři, na silnici u sloupořadí dva.
1Ch	26	19	To jsou oddíly vrátných z Kórachovců a Merariovců.
1Ch	26	20	Další Lévijsi: Achijáš byl nad sklady Božího domu i nad sklady svatých věcí.
1Ch	26	21	Synové Laedánovi, Geršónovci, přední z rodu Laedánova: Laedán
1Ch	26	22	Synové Jechielího Zétam a jeho bratr Jóel byli nad sklady Hospodínova domu.
1Ch	26	23	Amrámcí, Jishárcí, Chebróncí a Ozíelci:
1Ch	26	24	Šebúel, syn Geršóma, syna Mojžíšova, se stal představeným nad sklady.
1Ch	26	25	Jeho bratr Elíezer měl syny Rechabjáše, Ješajáše, Jórama, Zikrího a Šelomóta.
1Ch	26	26	Ten Šelomót a jeho bratři byli nad všemi sklady svatých věcí, které

oddělil jako svaté král David a přední z rodů, velitelé nad tisíci a nad sty a jiní velitelé vojska.

1Ch 26 27 Z válečné kořisti to oddělili jako svaté ku podpoře Hospodinova domu.

1Ch 26 28 Všechno, co oddělil jako svaté vidoucí Samuel, Saul, syn Kíšův, Abnér, syn Nérův, Jóab, syn Serújin, cokoli kdo oddělil jako svaté, vkládal do rukou Šelomóta a jeho bratří.

1Ch 26 29 Z Jishárců Kenanjáš a jeho synové byli určeni pro práci mimo chrám, za správce a soudce nad Izraelem.

1Ch 26 30 Z Chebronců Chašabjáš a jeho bratří, tisíc sedm set statečných, byli určeni k doзору nad Izraelem od Zajordání na západ pro všechno dílo Hospodinovo a pro královskou službu.

1Ch 26 31 U Chebronců byl Jerijáš přední z Chebronců, jejich čeledí a rodů. Ve čtyřicátém roce Davidova kralování byli vyhledáváni a mezi nimi nalezeni stateční bohatýři v gileádskému Jaezeru.

1Ch 26 32 Jeho statečných bratří bylo dva tisíce sedm set předních osob z rodů. Král David je ustanovil nad Rúbenovci, Gádovci a nad polovinou kmene Manases ve všech věcech Božích i královských.

1Ch 27 1 Izraelci podle příslušného seznamu, přední z rodů, velitelé nad tisíci a nad sty a správci, kteří byli ve službách krále pro různé úkoly oddílů, jak měly nastupovat a končit službu, měsíc po měsíci, po všechny měsíce v roce. Každý oddíl měl dvacet čtyři tisíce mužů.

1Ch 27 2 Nad prvním oddílem pro první měsíc byl Jášobeám, syn Zabdielův; jeho oddíl měl dvacet čtyři tisíce mužů.

1Ch 27 3 Ze synů Peresových byl předním ze všech velitelů vojska pro první měsíc.

1Ch 27 4 Nad oddílem pro druhý měsíc byl Dódaj Achóchijský se svým oddílem a vévoda Miklót; jeho oddíl měl dvacet čtyři tisíce mužů.

1Ch 27 5 Velitelem třetího voje pro třetí měsíc byl Benajáš, syn předního kněze Jójady; jeho oddíl měl dvacet čtyři tisíce mužů.

1Ch 27 6 Tyž Benajáš byl jedním ze třiceti bohatýrů a byl nad těmi třiceti. V jeho oddílu byl jeho syn Amízábad.

1Ch 27 7 Čtvrtý pro čtvrtý měsíc byl Asáel, bratr Jóabův, a po něm jeho syn Zebadjáš; jeho oddíl měl dvacet čtyři tisíce mužů.

1Ch 27 8 Pátý pro pátý měsíc měl velitele Šamhúta Jizrašského; jeho oddíl měl dvacet čtyři tisíce mužů.

1Ch 27 9 Šestý pro šestý měsíc byl Íra, syn Íleše Tekójského; jeho oddíl měl dvacet čtyři tisíce mužů.

1Ch 27 10 Sedmý pro sedmý měsíc byl Cheles Pelónský z Efrajimovců; jeho oddíl měl dvacet čtyři tisíce mužů.

1Ch 27 11 Osmý pro osmý měsíc byl Sibekaj Chúšatský ze Zerachejců; jeho oddíl měl dvacet čtyři tisíce mužů.

1Ch 27 12 Devátý pro devátý měsíc byl Abíezer Anatótský z Benjamínců; jeho oddíl měl dvacet čtyři tisíce mužů.

1Ch 27 13 Desátý pro desátý měsíc byl Mahraj Netófský ze Zerachejců; jeho oddíl měl dvacet čtyři tisíce mužů.

1Ch 27 14 Jedenáctý pro jedenáctý měsíc byl Benajáš Pireatónský z Efrajimovců; jeho oddíl měl dvacet čtyři tisíce mužů.

1Ch 27 15 Dvanáctý pro dvanáctý měsíc byl Cheldaj Netófský z Otníela; jeho oddíl měl dvacet čtyři tisíce mužů.

1Ch 27 16 Izraelským kmenům veleli: Rúbenovi vévoda Elíezer, syn Zikríův, Simeónovi Šefatjáš, syn Maakův,

1Ch 27 17 Lévimu Chašabjáš, syn Kemúelův, Aronovi Sádok,

1Ch 27 18 Judovi Elíhú z bratří Davidových, Isacharovi Omrí, syn Míkaelův,

1Ch 27 19 Zabulónovi Jišmajáš, syn Obadjášův, Neftalímu Jerímót, syn Azríelův,

1Ch 27 20 Efrajimovcům Hósea, syn Azazjášův, polovině kmene Manases Jóel, syn Pedajášův,

1Ch 27 21 druhé polovině Manasesa v Gileádu Jidó, syn Zekarjášův, Benjamínovi Jaasíel, syn Abnérův,

1Ch 27 22 Danovi Azarel, syn Jeróchamův. To byli velitelé izraelských kmenů.

1Ch 27 23 David ani nepořizoval součet od dvacetiletých níže, neboť Hospodin řekl, že Izraele rozmnoží jako nebeské hvězdy.

1Ch 27 24 Jóab, syn Serújin, sice začal se sčítáním, ale nedokončil je. Kvůli tomu totiž postihlo Izraele Hospodinovo rozlícení. Proto se jejich součet ani do součtu v letopisech krále Davida nedostal.

1Ch 27 25 Nad královskými sklady byl Azmávet, syn Adielův, nad sklady na polích, ve městech, vesnicích a věžích Jónatan, syn Uzijášův.

1Ch 27 26 Nad těmi, kdo pracovali na polích, nad rolníky byl Ezrí, syn Kelúbův,

1Ch 27 27 nad vinicemi Šimeí Rámatský a nad sklady vína na vinicích Zabdí Šifmejský,

1Ch 27 28 nad olivami a fíkovníky v nížině Baal-chanan Gederský a nad sklady oleje Jóaš,

1Ch 27 29 nad skotem, který se pásł v Šáronu, Šitraj Šáronský a nad skotem v

dolinách Šáfat, syn Adlajův,
1Ch 27 30 nad velbloudy Obíl Izmaelský, nad oslicemi Jechdejáš Meronótský,
1Ch 27 31 nad ovce a kozami Jazíz Hagrejský. Ti všichni byli předními správci
jmění krále Davida.
1Ch 27 32 Jónatan, Davidův strýc, rádce, mistr a písař spolu s Jechíelem, synem
Chakmóniho, byli s královými syny.
1Ch 27 33 Achítotel byl královým rádcem a Chúšaj Arkíjský královým přítelem;
1Ch 27 34 po Achítotelovi Jójada, syn Benajášův, a Ebjátar. Velitelem králova
vojska byl Jóab.
1Ch 28 1 David shromáždil do Jeruzaléma všechny izraelské předáky, předáky
kmenů a předáky oddílů, kteří byli v králových službách, též velitele nad tisíci a nad sty i
správce jmění a stád krále a jeho synů spolu s dvořany a bohatýry, každého statečného
bohatýra.
1Ch 28 2 Král David povstal a řekl: "Slyšte mě, moji bratři a můj lide! Já sám
jsem měl v úmyslu vybudovat dům odpočinutí pro schránu Hospodinovy smlouvy, pro podnož nohou
našeho Boha. Už jsem začal se stavebními přípravami.
1Ch 28 3 Ale Bůh mi řekl: "Ty nemůžeš vybudovat dům pro mé jméno, neboť jsi
vedl mnoho bojů a prolil jsi mnoho krve."
1Ch 28 4 Hospodin, Bůh Izraele, si vyvolil z celého domu mého otce mne, abych
byl navěky králem nad Izraelem. Z Judy si totiž vyvolil vévodu a z domu Judova dům mého otce a
mezi syny mého otce našel zalíbení ve mně. Tak mě ustanovil králem nad celým Izraelem.
1Ch 28 5 Ze všech mých synů, a Hospodin mi dal synů mnoho, si vyvolil mého syna
Šalomouna, aby usedl na Hospodinův královský trůn nad Izraelem.
1Ch 28 6 Řekl mi: "Tvůj syn Šalomoun, ten vybuduje můj dům a má nádvoří, neboť
jsem si ho vyvolil za syna. Já mu budu Otcem.
1Ch 28 7 Jeho království upevním navěky, jestliže bude rozhodně dodržovat mé
příkazy a právní ustanovení tak jako dnes."
1Ch 28 8 A nyní před zraky celého Izraele, Hospodinova shromáždění, a před
sluchem našeho Boha: Bedlivě se vždy dotazujte na všechny příkazy Hospodina, svého Boha,
abyste si udrželi tu dobrou zemi a mohli ji předat svým synům do dědictví navěky."
1Ch 28 9 "Ty pak, můj synu Šalomoune, poznávej Boha svého otce a služ mu celým
srdcem a ochotnou myslí. Hospodin zkoumá srdce všech, postřehne každý výtvar mysli. Budeš-li
se ho dotazovat, dá se ti najít, jestliže ho opustíš, odvrhne tě navždy.
1Ch 28 10 Nyní hleď, Hospodin tě vyvolil, abys mu vybudoval dům, svatyni. Buď
rozhodný a jednej!"
1Ch 28 11 David předal svému synu Šalomounovi plán předsíně, jednotlivých částí
domu, jeho pokladnic a přístřešků, jeho vestavěných pokojů i domu pro příkrov schrány,
1Ch 28 12 též plán všeho, jak si to představoval, nádvoří Hospodinova domu a
všech okolních komor, skladů při božím domě a skladů pro svaté věci,
1Ch 28 13 seznam tříd kněží a lévijců, rozpis veškerého služebného díla při
Hospodinově domě, soupis všeho náčiní k službě při Hospodinově domě.
1Ch 28 14 Pro veškeré zlaté náčiní k různým službám předal zlato podle váhy, pro
veškeré stříbrné náčiní, pro veškeré náčiní k různým službám stříbro podle váhy,
1Ch 28 15 pro zlaté svícny a zlaté kahánky na nich zlato podle váhy svícnu a
kahánků, pro stříbrné svícny stříbro podle váhy svícnu a kahánků, na každý svícen zvlášť podle
potřeby;
1Ch 28 16 dále zlato podle váhy pro stoly na rovnání předkladných chlebů, na
každý stůl zvlášť, též stříbro na stříbrné stoly,
1Ch 28 17 na vidlice, kropenky i konve zlato čisté a zlato podle váhy na
koflíky, na každý koflík zvlášť, též stříbro podle váhy na stříbrné koflíky, na každý koflík
zvlášť,
1Ch 28 18 na kadidlový oltář přetavené zlato podle váhy; dále plán vozu a
zlatých cherubů, rozprostírajících křídla a zastírajících schránu Hospodinovy smlouvy.
1Ch 28 19 "To vše bylo zapsáno rukou Hospodinovou, abych mohl prozíravě
připravit plán veškerého díla."
1Ch 28 20 David řekl svému synu Šalomounovi: "Buď rozhodný a udatný, jednej!
Neboj se a neděs! Hospodin Bůh, můj Bůh, bude s tebou. Nenechá tě klesnout a neopustí tě,
dokud veškeré dílo prací na Hospodinově domě nedokončíš.
1Ch 28 21 A tu jsou třídy kněží a lévijců pro veškerou práci při Božím domě. S
tebou pak budou předáci a všichni lidé při veškerém díle, aby se všechna práce konala
dobrovolně a moudře a podle každého tvého slova."
1Ch 29 1 Potom řekl král David celému shromáždění: "Mého syna Šalomouna si
vyvolil Bůh jako jediného, ač je mladíček útlého věku a dílo je obrovské. Nejde totiž o hrad
pro člověka, ale pro Boha Hospodina.
1Ch 29 2 Pro dům svého Boha jsem připravil, co jsem mohl: zlato pro zlaté
náčiní, stříbro pro stříbrné, měď pro měděné, železo pro železné, dřevo pro dřevěné, kameny
karneolové pro vsazování, kameny pestře zbarvené a různé drahokamy i množství mramoru.
1Ch 29 3 A jelikož mám v domě svého Boha zalíbení, přidávám pro dům svého Boha
i ze svého vlastního jmění zlato a stříbro navíc k tomu všemu, co jsem připravil pro svatyni:
1Ch 29 4 tři tisíce talentů ofírského zlata, sedm tisíc talentů přetaveného
stříbra k obložení stěn domu,
1Ch 29 5 pro různé věci ze zlata a pro různé věci ze stříbra, pro veškeré dílo

vyráběné řemeslníky. Kdo by chtěl dnes něco ze svého dobrovolně obětovat pro Hospodina?"

1Ch 29 6 Předáci rodů izraelských kmenů, velitelé nad tisíci a nad sty i královští úředníci přinášeli dobrovolné dary.

1Ch 29 7 Na dílo Božího domu odevzdali pět tisíc talentů zlata a deset tisíc darejků, deset tisíc talentů stříbra a osmnáct tisíc talentů mědi a sto tisíc talentů železa.

1Ch 29 8 Kdo pak měl nějaké drahé kamení, odevzdal je na poklad Hospodina domu do rukou Jechíela Geršónského.

1Ch 29 9 Lid se radoval z toho, co bylo dobrovolně darováno, že z celého srdce se odevzdávaly dobrovolné dary Hospodinu. Také král David se převelice radoval.

1Ch 29 10 I dobrořečil David Hospodinu před zraky celého shromáždění. Řekl: "Požehnan jsi, Hospodine, Bože Izraele, našeho otce, od věků až na věky.

1Ch 29 11 Hospodine, tvá je velikost a bohatýrská síla, skvělost, stálost a velebnost, všechno, co je na nebi a na zemi, je tvé. Hospodine, tvé je království, ty jsi vyvýšen nade vším jako hlava.

1Ch 29 12 Bohatství a sláva pocházejí od tebe, ty panuješ nade vším, máš v rukou moc a bohatýrskou sílu, vyvýšení a utvrzení všeho je v tvých rukou.

1Ch 29 13 Nyní, Bože náš, vzdáváme ti chválu a oslavujeme tvé skvělé jméno.

1Ch 29 14 Vždyť co jsem já a co je můj lid, že máme možnost takto přinášet dobrovolné dary? Od tebe pochází všechno. Dáváme ti, co jsme přijali z tvých rukou.

1Ch 29 15 My jsme před tebou jen hosté a příchozí jako všichni naši otcové. Naše dny na zemi jsou jako stín a naděje není.

1Ch 29 16 Hospodine, Bože náš, všechno toto množství, jež jsme připravili, abychom vybudovali dům tobě, tvému svatému jménu, pochází z tvé ruky. Tobě patří všechno.

1Ch 29 17 Poznal jsem, můj Bože, že ty zkoumáš srdce a že máš zálibení v přímosti. Přinesl jsem všechny tyto dobrovolné dary z přímého srdce. A nyní vidím, jak radostně ti přináší dobrovolné dary tvůj lid, který je zde.

1Ch 29 18 Hospodine, Bože Abrahama, Izáka a Izraele, našich otců, zachovej navěky to, co si tvůj lid ve svém srdci předsevzal, a jejich srdce si připrav pro sebe.

1Ch 29 19 Dej, ať můj syn Šalomoun z celého srdce dbá na tvé příkazy, na tvá svědectví a na tvá nařízení, aby vykonal všechno, co je třeba k vybudování hradu, k němuž jsem vykonal přípravy."

1Ch 29 20 Potom David vyzval celé shromáždění: "Dobrořečte Hospodinu, svému Bohu!" A celé shromáždění dobrořečilo Hospodinu, Bohu svých otců, padli na kolena a klaněli se Hospodinu i králi.

1Ch 29 21 Druhého dne připravili Hospodinu oběti. Obětovali Hospodinu oběti zápalné: tisíc býků, tisíc beranů a tisíc beránků s příslušnými úlitbami, množství obětí za celého Izraele.

1Ch 29 22 Onoho dne jedli a pili před Hospodinem s velikou radostí. Potom vyhlásili podruhé Šalomouna, syna Davidova, králem a pomazali jej Hospodinu za vévodu a Sádoka za kněze.

1Ch 29 23 I dosedl Šalomoun na Hospodinův trůn jako král místo svého otce Davida a provázel ho zdar a celý Izrael ho poslouchal;

1Ch 29 24 též všichni předáci a bohatýři, také všichni synové Davida se králi Šalomounovi podrobili.

1Ch 29 25 Hospodin Šalomouna před zraky celého Izraele nesmírně vyvýšil. Dal mu takovou královskou velebnost, jakou před ním neměl žádný král nad Izraelem.

1Ch 29 26 David, syn Jišajův, kraloval nad celým Izraelem.

1Ch 29 27 Kraloval nad Izraelem čtyřicet let, sedm let kraloval v Chebrónu a třicet tři léta kraloval v Jeruzalémě.

1Ch 29 28 I zemřel v utěšeném stáří nasycen dny, bohatstvím a slávou. Po něm kraloval jeho syn Šalomoun.

1Ch 29 29 Příběhy krále Davida jsou od začátku až do konce zapsány v příbězích Samuela, vidoucího, v příbězích proroka Nátana a v příbězích Gáda, jenž měl dar vidění,

1Ch 29 30 spolu se vším, co se týká jeho království a bohatýrských činů i všeho, co se s ním a s Izraelem i se všemi královstvími okolních zemí v oněch časech událo.

2Ch 1 1 Šalomoun, syn Davidův, pevně vládl svému království a Hospodin, jeho Bůh, byl s ním a nesmírně jej vyvýšil.

2Ch 1 2 Šalomoun vydal rozkaz celému Izraeli, velitelům nad tisíci a nad sty, soudcům a všem předákům z celého Izraele, totiž představitelům rodů,

2Ch 1 3 a ubírali se, Šalomoun s celým shromážděním, na posvátné návrší v Gibeónu; tam byl Boží stan setkávání, který na poušti zhotovil Mojžíš, služebník Hospodinův.

2Ch 1 4 Boží schránu dal ovšem David přenést z Kirjat-jearímu na místo, které pro ni připravil v Jeruzalémě, kde pro ni postavil stan.

2Ch 1 5 Avšak bronzový oltář, který zhotovil Besaleel, syn Uriho, syna Chúrova, umístil před Hospodinovým příbytkem a tam se ho Šalomoun se shromážděním dotazoval.

2Ch 1 6 Šalomoun tam před Hospodinem obětoval na bronzovém oltáři, který byl u stanu setkávání, obětoval na něm tisíc zápalných obětí.

2Ch 1 7 Té noci se Šalomounovi ukázal Bůh a řekl mu: "Žádej, co ti mám dát."

2Ch 1 8 Šalomoun Bohu odpověděl: "Ty jsi prokazoval velké milosrdenství mému otci Davidovi a mne jsi po něm ustanovil za krále.

2Ch 1 9 Nyní, Hospodine Bože, nechť se prokáže spolehlivost tvého slova daného mému otci Davidovi. Ty jsi mě přece ustanovil za krále nad lidem tak početným, jako je prach

země.
2Ch 1 10 Dej mi tedy moudrost a umění, abych dovedl před tímto lidem vycházet a vcházet. Vždyť kdo by mohl soudit tento tvůj lid, jenž je tak četný?"
2Ch 1 11 Bůh Šalomounovi řekl: "Protože máš na srdci toto a nežádal jsi bohatství, skvosty ani slávu, ani bezživostí těch, kdo tě nenávidí, ba nežádal jsi ani dlouhý věk, ale požádal jsi pro sebe o moudrost a umění, jak soudit můj lid, nad nímž jsem tě ustanovil za krále,
2Ch 1 12 budou ti dány moudrost a umění, ale dám ti i bohatství, skvosty a slávu, takže se ti nevyrovná žádný z králů, kteří byli před tebou, ani z těch, co přijdou po tobě."
2Ch 1 13 Od stanu setkávání na posvátném návrší, které je v Gibeónu, přišel Šalomoun do Jeruzaléma a ujal se království nad Izraelem.
2Ch 1 14 Šalomoun nashromáždil vozy a jezdecké koně; měl tisíc čtyři sta vozů a dvanáct tisíc jezdeckých koní. Rozmístil je ve městech pro vozbu a u sebe v Jeruzalémě.
2Ch 1 15 Král měl v Jeruzalémě stříbra a zlata jako kamení a cedrů jako planých fíků, jakých roste mnoho v Přímořské nížině.
2Ch 1 16 Koně, které měl Šalomoun, přicházeli z Egypta. Karavany králových překupníků kupovaly stáda koní za pevnou cenu.
2Ch 1 17 Při návratu přiváželi z Egypta vůz za šest set šekelů stříbra a koně za sto padesát. Jejich prostřednictvím se tak vyváželi všem králům chetejským a aramejským. [(I Chronicles 1:18) Šalomoun se rozhodl vybudovat dům Hospodinovu jménu a sobě dům královský.]
2Ch 2 1 Šalomoun stanovil počet sedmdesáti tisíc nosičů břemen, osmdesáti tisíc kameníků v horách a nad nimi tři tisíce šest set dozorců.
2Ch 2 2 Šalomoun poslal Chúramovi, králi týrskému vzkaz: "Jako jsi jednal s mým otcem Davidem a posílal mu cedry, aby si vybudoval pro sebe dům k bydlení, tak jednej i se mnou.
2Ch 2 3 Hle, buduji dům jménu Hospodina, svého Boha. Chci mu jej oddělit jako svatý, aby se tam před ním pátilo kadidlo z vonných látek, pravidelně se rovnaly chleby a ráno i večer, též ve dnech odpočinku, o novoluních a při slavnostech Hospodina, našeho Boha, aby se přinášely zápalné oběti za Izraele navěky.
2Ch 2 4 Dům, který buduji, bude veliký, neboť náš Bůh je větší než všichni bohové.
2Ch 2 5 Kdo však má tolik síly, aby jemu mohl vybudovat dům? Vždyť jej nemohou pojmout nebesa, ani nebesa nebes. A kdo jsem já, abych mu budoval dům? Leda abych před ním pátil kadidlo.
2Ch 2 6 Nyní mi pošli odborníka, který by uměl pracovat se zlatem, stříbrem, mědí a železem, s látkou nachovou, karmínovou a purpurově fialovou a uměl by vyřezávat řezby, aby pracoval s odborníky, kteří jsou u mne v Judsku a v Jeruzalémě, které zjednal můj otec David.
2Ch 2 7 Pošli mi též z Libanónu dřevo cedrové, cypřišové a algumímové. Vím totiž, že tvoji služebníci dovedou kácet libanónské stromy. Moji služebníci tam budou spolu s tvými služebníky
2Ch 2 8 a připraví mi dosti dřeva, neboť dům, který buduji, má být veliký a obdi vuhodný.
2Ch 2 9 Hle, pro drvoštěpy kácející stromy, pro tvé služebníky, budu dodávat dvacet tisíc kórů drcené pšenice, dvacet tisíc kórů ječmene, dvacet tisíc batů vína a dvacet tisíc batů oleje."
2Ch 2 10 Chúram, král týrský, poslal Šalomounovi písemnou odpověď: "Protože Hospodin miluje svůj lid, dal mu za krále tebe."
2Ch 2 11 Chúram řekl dále: "Požehnán buď Hospodin, Bůh Izraele, on učinil nebesa i zemi, on dal králi Davidovi syna moudrého, prozíravého a důvtipného, který vybuduje dům Hospodinu a sobě dům královský.
2Ch 2 12 Nyní ti tedy posílám důvtipného odborníka Chúrama,
2Ch 2 13 syna jedné ženy z dcer danských, jehož otec byl Týřan; ten umí pracovat se zlatem a stříbrem, s mědí, železem, kamenem a dřevem, s látkami nachovými, purpurově fialovými, s bělostným plátnem a látkami karmínovými, dovede vyřezávat všelijaké řezby a vše dovedně vyřešit. Ať je mu dovoleno pracovat s tvými odborníky i s odborníky mého pána, tvého otce Davida.
2Ch 2 14 Nyní ať jen posílá můj pán svým služebníkům, jak řekl, pšenici a ječmen, olej a víno.
2Ch 2 15 My budeme na Libanónu kácet stromy podle veškeré tvé potřeby a budeme ti je dovážet po moři jako vory do Jafy; odtud si je pak dopravíš do Jeruzaléma."
2Ch 2 16 Šalomoun po sčítání, které provedl jeho otec David, spočítal všechny muže, kteří pobývali v izraelské zemi jako hosté; bylo jich sto padesát tři tisíce šest set.
2Ch 2 17 Z nich udělal sedmdesát tisíc nosičů břemen, osmdesát tisíc kameníků v horách a tři tisíce šest set dozorců, aby přidržovali lid k práci.
2Ch 2 18
2Ch 3 1 Šalomoun začal budovat v Jeruzalémě Hospodinův dům na hoře Mórija, kde se Hospodin ukázal jeho otci Davidovi, na místě, které připravil David, na humně Ornána Jebúsejského.
2Ch 3 2 s budováním začal druhého dne druhého měsíce ve čtvrtém roce svého

kralování.
2Ch 3 3 Šalomounem byly stanoveny pro stavbu Božího domu tyto rozměry základů:
délka v loktech podle staré míry byla šedesát loket, šířka dvacet loket.
2Ch 3 4 Předstín, která byla vpředu po celé šíři domu, byla dlouhá dvacet loket
a vysoká sto dvacet loket; uvnitř ji obložili čistým zlatem.
2Ch 3 5 velkou síň obložil cypřišovým dřevem a to pokryl výborným zlatem, na
němž dal zhotovit palmy a řetízkové ozdoby.
2Ch 3 6 Pro zvýšení lesku obložil síň drahokamy; zlato bylo zlato parvajimské.
2Ch 3 7 Zlatem pokryl síň, trámy, prahy, stěny a dveře a do stěn vyryl
cheruby.
2Ch 3 8 Pak udělal síň velesvatyně; vpředu byla po celé šíři domu, dlouhá byla
dvacet loket a široká též dvacet loket. Pokryl ji šesti sty talenty výborného zlata.
2Ch 3 9 váha hřebů činila padesát šekelů zlata; též vrchní pokojíky pokryl
zlatem.
2Ch 3 10 Pro síň velesvatyně dal umně zhotovit dva cheruby a dal je pozlatit.
2Ch 3 11 Délka křídel těch cherubů byla celkem dvacet loket; jedno křídlo
dlouhé pět loket se dotýkalo stěny síně a druhé křídlo dlouhé pět loket se dotýkalo křídla
druhého cheruba.
2Ch 3 12 Křídlo jednoho cheruba dlouhé pět loket se dotýkalo stěny síně, kdežto
druhé křídlo dlouhé pět loket bylo spojeno s křídlem cheruba druhého.
2Ch 3 13 Roztažená křídla těchto cherubů byla dvacet loket dlouhá; stáli na
nohou tváří k síni.
2Ch 3 14 Zhotovil také oponu z látky pupurově fialové, nachové a karmínové a z
bělostného plátna a na ni dal udělat cheruby.
2Ch 3 15 Před domem udělal dva sloupy vysoké třicet pět loket, hlavice na
vrchole byla vysoká pět loket.
2Ch 3 16 Zhotovil i řetízkové ozdoby jako pro svatostánek a dal je na hlavice
sloupů; udělal též sto granátových jablek a zavěsil je na řetízkové ozdoby.
2Ch 3 17 Sloupy postavil před chrám, jeden z pravé a druhý z levé strany; pravý
pojmenoval Jakín a levý pojmenoval Bóaz.
2Ch 4 1 Dále zhotovil bronzový oltář dvacet loket dlouhý, dvacet loket široký
a deset loket vysoký.
2Ch 4 2 odlil též moře o průměru deseti loket, okrouhlé, pět loket vysoké;
dalo se obepnout měřicí šňůrou dlouhou třicet loket.
2Ch 4 3 Pod okrajem je dokola vroubily ozdoby v podobě býků, deset na jeden
loket; lemovaly moře dokola. Dvě řady býků byly odlity spolu s mořem.
2Ch 4 4 Moře spočívalo na dvanácti býcích; tři byli obráceni na sever, tři na
západ, tři na jih a tři na východ. Na nich bylo moře položeno a zadky všech byly obráceny
dovnitř.
2Ch 4 5 Bylo na dlaň silné a jeho okraj byl udělán jako okraj poháru nebo
rozkvetlé lilie. Pojalo tři tisíce batů.
2Ch 4 6 Udělal též deset nádrží, pět jich dal napravo, pět nalevo; byly určeny
k omývání. Oplachovali v nich to, co patřilo k zápalným obětem. Moře bylo určeno k umývání
kněží.
2Ch 4 7 Udělal též deset zlatých svícňů podle předpisu a dal je do chrámu, pět
napravo a pět nalevo.
2Ch 4 8 Udělal též deset stolů a postavil je do chrámu, pět napravo a pět
nalevo; udělal též sto zlatých kropenek.
2Ch 4 9 Udělal též nádvoří pro kněze a veliký dvůr, též dveře do dvora; jejich
křídla obložil bronzem.
2Ch 4 10 Moře postavil po pravé straně domu k jihovýchodu.
2Ch 4 11 Chůram udělal též hrnce, lopaty a kropenky. Tak dokončil Chůram práci,
kterou dělal králi Šalomounovi pro Boží dům:
2Ch 4 12 dva sloupy a kulovité hlavice na vrchole obou sloupů, dvojce mřížování,
aby obě kulovité hlavice na vrchole sloupů přikrývalo;
2Ch 4 13 čtyři sta granátových jablek k obojímu mřížování, po dvou řadách
granátových jablek na jedno mřížování, aby obě kulovité hlavice na sloupech přikrývalo;
2Ch 4 14 dále udělal stojany a na stojany udělal nádrže,
2Ch 4 15 jedno moře a pod ně dvanáct býků jako podstavce,
2Ch 4 16 i hrnce, lopaty, vidlice a všechny příslušné předměty udělal Chůram
králi Šalomounovi pro Hospodinův dům; byly z leštěného bronzu.
2Ch 4 17 Král je dal odlévat v jordánském okrsku mezi Sukótem a Seredou do
forem v zemi.
2Ch 4 18 Šalomoun udělal všech těchto předmětů převeliké množství; na váhu mědi
se nehledělo.
2Ch 4 19 Šalomoun také udělal všechny předměty, které byly pro Boží dům: zlatý
oltář a stoly pro předkladné chleby,
2Ch 4 20 svícny a jejich kahánky potažené lístkovým zlatem, aby hořely před
svatostánkem podle předpisu,
2Ch 4 21 dále květ, kahánky a kleště na knoty ze zlata; bylo to nejlepší zlato;
2Ch 4 22 též nože, kropenky, číše a pánve potažené lístkovým zlatem. Udělal i
vchod do domu; vnitřní dveře do velesvatyně a dveře hlavní lodi chrámové byly ze zlata.

2Ch 5 1 Tak byla ukončena všechna práce, kterou vykonal Šalomoun pro Hospodinův dům. Šalomoun tam pak vnesl svaté dary svého otce Davida; stříbrné a zlaté i ostatní předměty uložil mezi poklady Božího domu.

2Ch 5 2 Tehdy Šalomoun svolal do Jeruzaléma shromáždění izraelských starších, všechny představitele dvanácti pokolení a předáky izraelských rodů, aby vynesli schránu Hospodinovy smlouvy z Města Davidova, totiž ze Sijónu.

2Ch 5 3 Ke králi se shromáždili všichni izraelští muži ve svátek, to je v sedmém měsíci.

2Ch 5 4 Když všichni izraelští starší přišli, zvedli lévijci schránu

2Ch 5 5 a vynesli nahoru schránu a stan setkávání i všechny svaté předměty, které byly ve stanu; to vše vynesli lévijští kněží.

2Ch 5 6 Král Šalomoun a celá izraelská pospolitost, která se kolem něho před schránou sešla, obětovali tolik bravu a skotu, že nemohl být pro množství spočítán ani sečten.

2Ch 5 7 Kněží vnesli schránu Hospodinovy smlouvy na její místo do svatostánku domu, do velesvatyně, pod křídla cherubů.

2Ch 5 8 Cherubové rozprostírali křídla nad místem, kde byla schrána, takže cherubové zakrývali shora schránu i její tyče.

2Ch 5 9 Tyče však byly tak dlouhé, že jejich konce bylo vidět u schrány před svatostánkem, avšak zvenčí viditelné nebyly; je to tam až dodnes.

2Ch 5 10 Ve schráně nebylo nic než dvě desky, které tam dal Mojžíš na Chorébu, kde Hospodin uzavřel smlouvu s Izraelci, když vyšli z Egypta.

2Ch 5 11 Když kněží vycházeli ze svatyně, všichni přítomní kněží se posvětili bez ohledu na svou třídu.

2Ch 5 12 Všichni lévijští zpěváci, patřící k Asafovi, Hemanovi a Jedútúnovi, se syny a bratry, oblečení v roucho z bělostného plátna, stáli s cymbály, harfami a citarami na východ od oltáře a s nimi bylo sto dvacet kněží troubících na pozouny.

2Ch 5 13 Trubači a zpěváci hráli a zpívali zároveň, aby Hospodina chvála a oslava zněla jednohlasně; když se začalo hrát na pozouny a cymbály a jiné hudební nástroje, chválili Hospodina, protože je dobrý a že jeho milosrdenství je věčné. I naplnil oblak ten dům, dům Hospodinův,

2Ch 5 14 takže kněží kvůli tomu oblaku nemohli konat službu, neboť Boží dům naplnila Hospodina sláva.

2Ch 6 1 Tehdy Šalomoun řekl: "Hospodin praví, že bude přebývat v mrákotě.

2Ch 6 2 Vybudoval jsem ti sídlo, kde budeš přebývat, vznešené obydlí, po všechny věky."

2Ch 6 3 Pak se král obrátil a žehnal celému shromáždění Izraele; celé shromáždění Izraele přitom stálo.

2Ch 6 4 Řekl: "Požehnán buď Hospodin, Bůh Izraele, který vlastními ústy mluvil k mému otci Davidovi a vlastní rukou naplnil, co řekl:

2Ch 6 5 "Ode dne, kdy jsem svůj lid vyvedl z egyptské země, nevyvolil jsem v žádném z izraelských kmenů město k vybudování domu, aby tam dlelo mé jméno, ani jsem nevyvolil nikoho, aby byl vévodou nad Izraelem, mým lidem.

2Ch 6 6 Ale vyvolil jsem Jeruzalém, aby tam dlelo mé jméno, a vyvolil jsem Davida, aby byl nad Izraelem, mým lidem."

2Ch 6 7 Můj otec David měl v úmyslu vybudovat dům jménu Hospodina, Boha Izraele.

2Ch 6 8 Hospodin však mému otci Davidovi řekl: "Máš sice dobrý úmysl vybudovat mému jménu dům,

2Ch 6 9 avšak ten dům nezbuduješ ty, nýbrž tvůj syn, který vzejde z tvých beder; ten vybuduje dům mému jménu."

2Ch 6 10 Hospodin splnil své slovo, které vyřkl. Nastoupil jsem po svém otci Davidovi, dosedl podle Hospodinova slova na izraelský trůn a vybudoval jsem dům jménu Hospodina, Boha Izraele.

2Ch 6 11 Uložil jsem tam schránu, v níž je Hospodina smlouva, kterou uzavřel se syny Izraele."

2Ch 6 12 Pak se Šalomoun v přítomnosti celého shromáždění Izraele postavil před Hospodinův oltář a rozprostřel dlaně.

2Ch 6 13 Šalomoun totiž udělal bronzový stupeň a dal jej doprostřed nádvoří; byl pět loket dlouhý, pět loket široký a tři lokte vysoký. Postavil se na něj před celým shromážděním Izraele, poklekl na kolena, dlaně rozprostřel k nebi

2Ch 6 14 a řekl: "Hospodine, Bože Izraele, není Boha tobě podobného na nebi ani na zemi. Ty zachovááš smlouvu a milosrdenství svým služebníkům, kteří chodí před tebou celým srdcem.

2Ch 6 15 Ty jsi zachoval svému služebníku, mému otci Davidovi, co jsi mu přislíbil. Vlastními ústy jsi přislíbil a vlastní rukou jsi to naplnil, jak je dnes zřejmé.

2Ch 6 16 Nyní, Hospodine, Bože Izraele, zachovej svému služebníku, mému otci Davidovi, to, co jsi mu přislíbil slovy: "Nebude přede mnou vyhlazen následník z tvého rodu, jenž bude sedět na izraelském trůnu, budou-li ovšem tvoji synové dbát na svou cestu a řídit se mým zákonem, jako ses jím řídil přede mnou ty."

2Ch 6 17 Nyní tedy, Hospodine, Bože Izraele, nechť se prokáže spolehlivost tvého slova, které jsi promluvil ke svému služebníku Davidovi.

2Ch 6 18 Ale může Bůh opravdu sídlit s člověkem na zemi, když nebesa, ba ani

nebesa nebes tě nemohou pojmout, natož tento dům, který jsem vybudoval?

2Ch 6 19 Hospodine, můj Bože, skloň se k modlitbě svého služebníka a k jeho prosbě o smilování a vyslyš lkání a modlitbu, kterou se tvůj služebník před tebou modlí.

2Ch 6 20 Ať jsou tvé oči upřeny na tento dům ve dne i v noci, na místo, o kterém jsi řekl, že tam dáš spočinout svému jménu. Vyslychej modlitbu, kterou se tvůj služebník bude modlit obrácen k tomuto místu.

2Ch 6 21 Vyslychej prosby svého služebníka i Izraele, svého lidu, které se budou modlit obrácení k tomuto místu, vyslychej z místa svého přebývání, z nebes, vyslychej a odpouštěj.

2Ch 6 22 Jestliže se někdo prohřeší proti svému bližnímu a ten by mu uložil, aby se zaklínal přísahou, a on by tu přísahu složil před tvým oltářem v tomto domě,

2Ch 6 23 ty sám vyslyš z nebes, zasáhni a rozsud své služebníky; odplat svévolníkovi, uval na jeho hlavu, čeho se dopustil, a prohlás spravedlivého za spravedlivého a odměň jej podle jeho spravedlnosti.

2Ch 6 24 Bude-li poražen Izrael, tvůj lid, od nepřítele pro hřích proti tobě, ale navrátí se, vzdají chválu tvému jménu a budou se před tebou modlit a prosit o smilování v tomto domě,

2Ch 6 25 vyslyš z nebes a odpusť Izraeli, svému lidu, hřích a uveď je zpět do země, kterou jsi dal jim a jejich otcům.

2Ch 6 26 Uzavřou-li se nebesa a nebude déšť pro hřích proti tobě, a budou-li se modlit obrácení k tomuto místu a vzdávat chválu tvému jménu a odvrátí se od svých hříchů, protože jsi je pokoril,

2Ch 6 27 vyslyš z nebes a odpusť svým služebníkům a Izraeli, svému lidu, hřích, vždyť je vyučuješ dobré cestě, po níž by měli chodit, a dej déšť své zemi, kterou jsi dal svému lidu do dědictví.

2Ch 6 28 Bude-li v zemi hlad, bude-li mor, obilná rez či sněh, kobylinky nebo jiná havěť, budou-li ho v zemi jeho bran sužovat nepřátelé či jakákoli rána a jakákoli nemoc,

2Ch 6 29 vyslyš každou modlitbu, každou prosbu, kterou bude mít kterýkoli člověk ze všeho tvého izraelského lidu, každý, kdo pozná svou ránu a svou bolest a rozprostře své dlaně obrácen k tomuto domu.

2Ch 6 30 Vyslyš z nebes, ze sídla, kde přebýváš, a odpusť, odplat každému podle všech jeho cest, neboť znáš jeho srdce - vždyť ty sám jediný znáš přece srdce lidských synů -,

2Ch 6 31 aby se tě báli, aby chodili po tvých cestách po všechny dny, kdy budou žít na půdě, kterou jsi dal našim otcům.

2Ch 6 32 Také přijde-li cizinec, který není z Izraele, tvého lidu, ze vzdálené země kvůli tvému velikému jménu, tvé mocné ruce a tvé vztažené paži, přijdou-li a budou se modlit obrácení k tomuto domu,

2Ch 6 33 vyslyš z nebes, ze sídla, kde přebýváš, a učin vše, oč k tobě ten cizinec bude volat, aby poznaly tvé jméno všechny národy země a bály se tě jako Izrael, tvůj lid, aby poznaly, že se tento dům, který jsem vybudoval, nazývá tvým jménem.

2Ch 6 34 Vytáhne-li tvůj lid do boje proti nepřítelům po cestě, kterou je pošleš, a budou-li se modlit k tobě směrem k tomuto městu, které jsi vyvolil a k domu, který jsem vybudoval tvému jménu,

2Ch 6 35 vyslyš z nebes jejich modlitbu a prosbu a zjednej jim právo.

2Ch 6 36 Zhřeší-li proti tobě, neboť není člověka, který by nehřešil, a ty se na ně rozhněváš a vydáš je nepříteli, aby je zajali a jaté vedli do země vzdálené nebo blízké,

2Ch 6 37 a oni si to v zemi, do níž byli jako zajatci odvedeni, vezmou k srdci, obrátí se a budou tě v zemi svého zajetí prosit o smilování: "Zhřešili jsme, provinili jsme se, svévolně si vedli",

2Ch 6 38 navrátí-li se tedy k tobě celým srdcem a celou duší v zemi svého zajetí, v zemi těch, kdo je odvedli do zajetí, a budou se modlit směrem ke své zemi, kterou jsi dal jejich otcům, k městu, které jsi vyvolil, a k domu, který jsem vybudoval tvému jménu,

2Ch 6 39 vyslyš z nebes, ze sídla, kde přebýváš, jejich modlitbu a prosby a zjednej jim právo; odpusť svému lidu, čím proti tobě zhřešili.

2Ch 6 40 Nyní, můj Bože, nechť jsou prosím tvé oči otevřené a uši ochotné slyšet modlitbu na tomto místě.

2Ch 6 41 Nyní tedy povstaň, Hospodine Bože, k místu svého odpočinku, ty sám i schrána tvé moci. Tvoji kněží ať obléknou spásu, Hospodine Bože, ať se tvoji věrní radují z dobrých věcí.

2Ch 6 42 Hospodine Bože, neodmítej pomazaného svého, pamatuj na milosrdenství prokazované svému služebníku Davi dovi."

2Ch 7 1 Když Šalomoun dokončil svou modlitbu, sestoupil z nebe oheň a pohltil zápalnou oběť i díly obětního hodu a dům naplnila Hospodinova sláva.

2Ch 7 2 Kněží nemohli do Hospodinova domu vstoupit, neboť Hospodinova sláva naplnila Hospodinův dům.

2Ch 7 3 A všichni Izraelci viděli sestupující oheň i Hospodinovu slávu nad domem, klesli na dlažbu tváří k zemi, klaněli se a vzdávali chválu Hospodinu, protože je dobrý a že jeho milosrdenství je věčné.

2Ch 7 4 A král i všechen lid slavili před Hospodinem obětní hod.

2Ch 7 5 Král Šalomoun obětoval k obětnímu hodu dvacet dva tisíce kusů skotu a sto dvacet tisíc kusů bravu. Tak zasvětil král s veškerým lidem Boží dům.

2Ch 7 6 Kněží stáli na svých místech, též lévijci s hudebními nástroji k

oslavě Hospodina; ty dal zhotovit král David, aby jimi vzdávali Hospodinu chválu, protože jeho milosrdenství je věčné. Chválili Hospodina, jak je pověřil David. Kněží naproti nim troubili a celý Izrael stál.

2Ch 7 7 Šalomoun posvětil střed nádvoří, které je před Hospodinovým domem, neboť tam přinesl zápalné oběti a tučné díly pokojných obětí, protože bronzový oltář, který dal Šalomoun zhotovit, nemohl pojmut zápalnou a přídavnou oběť a tučné díly.

2Ch 7 8 V onen čas slavil Šalomoun a s ním celý Izrael slavnost po sedm dní, převeliké shromáždění od cesty do Chamátu až k Egyptskému potoku.

2Ch 7 9 Osmého dne konali slavnostní shromáždění; zasvěcení oltáře slavili sedm dní, též slavnost trvala sedm dní.

2Ch 7 10 Dvacátého třetího dne sedmého měsíce lid propustil; šli do svých stanů radostně a s dobrou myslí pro to, co dobrého učinil Hospodin Davidovi a Šalomounovi i Izraeli, svému lidu.

2Ch 7 11 Tak dokončil Šalomoun zdárně dům Hospodinův i dům královský a všechno, co si předsevzal udělat v domě Hospodinově i ve svém domě.

2Ch 7 12 Tu se v noci ukázal Šalomounovi Hospodin a řekl mu: "Vyslyšel jsem tvou modlitbu a vyvolil jsem si toto místo za dům pro oběti."

2Ch 7 13 Uzavřu-li nebesa, takže nebude deště, přikážu-li kobyilkám, aby hubily zemi, pošlu-li na svůj lid mor,

2Ch 7 14 a můj lid, který se nazývá mým jménem, se pokoří a bude se modlit a vyhledávat mě a odvrátí se od svých zlých cest, tehdy je vyslyším z nebes, odpustím jim jejich hříchy a uzdravím jejich zemi.

2Ch 7 15 Mé oči budou otevřené a mé uši ochotné slyšet modlitbu na tomto místě.

2Ch 7 16 Nyní jsem tento dům vyvolil a oddělil jako svatý, aby tam navěky dlelo mé jméno; mé oči a mé srdce tam budou po všechny dny.

2Ch 7 17 A co se tebe týče, budeš-li chodit přede mnou, jako chodil tvůj otec

David, jednat podle všeho, co jsem ti přikázal, a dodržovat má nařízení a práva,

2Ch 7 18 upevním trůn tvého králování podle smlouvy uzavřené s tvým otcem Davidem, že z tvého rodu nebude vyhlazen vládce Izraele.

2Ch 7 19 Jestliže se však odvrátíte a opustíte má nařízení a má přikázání, která jsem vám vydal, a půjdete sloužit jiným bohům a klanět se jim,

2Ch 7 20 vytrhnu vás ze své země, kterou jsem vám dal, a zavrhnou od své tváře tento dům, který jsem oddělil jako svatý pro své jméno, a vydám jej za pořekadlo a předmět výsměchu mezi všemi národy.

2Ch 7 21 Nad tímto domem, který byl nejvyšší ze všech, ustrne každý kolemjdoucí a řekne: "Proč Hospodin takto naložil s touto zemí a s tímto domem?"

2Ch 7 22 A bude se odpovídat: "Protože opustili Hospodina, Boha svých otců, který je vyvedl z egyptské země, a chytili se jiných bohů, klaněli se jim a sloužili jim. Proto na ně uvedl všechno toto zlo."

2Ch 8 1 Po uplynutí dvaceti let, během nichž Šalomoun stavěl dům Hospodinův i dům svůj,

2Ch 8 2 vystavěl i města, která mu dal Chúram, a usadil tam Izraelce.

2Ch 8 3 Pak táhl Šalomoun do Chamát-sóby a zmocnil se jí.

2Ch 8 4 Vybudoval též Tadmór v poušti a všechna města skladů v Chamátu.

2Ch 8 5 Pak vybudoval Bét-chorón Horní a Bét-chorón Dolní, opevněná města s hradbami, vraty a závorami,

2Ch 8 6 i Baalat a všechna města pro sklady. Ta patřila Šalomounovi, též všechna města pro vozbu a města pro koně a vše, co Šalomoun s tak velkým zaujetím budoval v Jeruzalémě i na Libanónu a v celé zemi, v níž vládl.

2Ch 8 7 Všechn lid, který zbyl z Chetejců, Emorejců, Perizejců, Chivejců a Jebúsejců, kteří nebyli z Izraele,

2Ch 8 8 totiž z jejich synů ty, kteří po nich v zemi zbyli, které Izraelci zcela nevyhubili, podrobil Šalomoun nuceným pracím, a tak je tomu až dodnes.

2Ch 8 9 Z Izraelců však Šalomoun neudělal otroky na svém díle; ti byli bojovníky a veliteli jeho osádek, veliteli jeho vozby a jízdy.

2Ch 8 10 Správců představených nad pracemi pro krále Šalomouna bylo dvě stě padesát, ti panovali nad lidem.

2Ch 8 11 Faraónovu dceru vyvedl Šalomoun z Města Davidova do domu, který jí vystavěl. Řekl si totiž: "Moje žena nemůže bydlet v domě Davida, krále izraelského, neboť místa, kam vstoupila Hospodinova schrána, jsou svatá."

2Ch 8 12 Tehdy začal Šalomoun obětovat Hospodinu zápalné oběti na Hospodinově oltáři, který vybudoval před chrámovou předsíní,

2Ch 8 13 podle každodenního pořádku, podle Mojžíšova příkazu pro přinášení obětí ve dnech odpočinku, o novoluních a při slavnostech, třikrát za rok, ve svátek nekvašených chlebů, ve svátek týdnů a ve svátek stánků.

2Ch 8 14 Podle rozhodnutí svého otce Davida postavil kněze k službě podle jejich tříd a lévijce k jejich povinnostem, aby chválili Boha a konali před kněžími službu podle každodenního pořádku, též vrátné roztrídil do oddílů k jednotlivým branám ve smyslu příkazu Davida, muže Božího.

2Ch 8 15 Co se týká kněží a lévijců, neuchýlili se od králova příkazu v žádné věci, ani ve správě pokladů.

2Ch 8 16 Tak bylo dohotoveno celé Šalomounovo dílo, ode dne, kdy byly položeny

základy domu Hospodina, až do jeho dokončení, kdy byl Hospodinův dům dostavěn.
 2Ch 8 17 Tehdy táhl Šalomoun do Esjón-geberu a k Elótu při mořském pobřeží v edómské zemi.
 2Ch 8 18 Chúram mu poslal po svých služebnících lodě a služebníky znalé moře. Dopluli se Šalomounovými služebníky až do Ofíru a přivezli odtamtud králi Šalomounovi čtyři sta padesát talentů zlata.
 2Ch 9 1 I královna ze Sáby uslyšela zprávu o Šalomounovi a přijela do Jeruzaléma vyzkoušet ho hádankami. Přijela s velmi okázalým doprovodem, s velbloudy nesoucími balzámy, velké množství zlata a drahokamy. Přišla k Šalomounovi a mluvila s ním o všem, co měla na srdci.
 2Ch 9 2 Šalomoun jí zodpověděl všechny její otázky; ani jedna otázka nebyla pro Šalomouna tak tajemná, že by ji nezodpověděl.
 2Ch 9 3 Když královna ze Sáby viděla Šalomounovu moudrost a dům, který vybudoval,
 2Ch 9 4 i jídlo na jeho stole, zasedání jeho hodnostářů, pohotovost jeho služebnictva a jejich oděvy, jeho číšníky a jejich oděvy, i jeho vyvýšenou chodbu, kudy vcházel do Hospodina domu, zůstala bez dechu.
 2Ch 9 5 Řekla králi: "Co jsem slyšela ve své zemi o tvém podnikání i o tvé moudrosti, je pravda.
 2Ch 9 6 Nevěřila jsem těm slovům, dokud jsem nepřišla a nespatrikla to na vlastní oči. A to mi nebyla sdělena ani polovina z množství tvé moudrosti. Překonal jsi pověst, kterou jsem slyšela.
 2Ch 9 7 Blaze tvým mužům, blaze těmto tvým služebníkům, kteří jsou ustavičně v tvých službách a naslouchají tvé moudrosti.
 2Ch 9 8 Požehnán buď Hospodin, tvůj Bůh, který si tě oblíbil a dosadil tě na svůj trůn, abys byl králem před Hospodinem, svým Bohem. Protože si tvůj Bůh zamiloval Izraele, aby trval navěky, ustanovil tě nad ním králem, abys zjednával právo a spravedlnost."
 2Ch 9 9 Pak dala králi sto dvacet talentů zlata, velmi mnoho balzámů a drahokamy. Už nikdy tu nebyl takový balzám, jaký dala královna ze Sáby králi Šalomounovi.
 2Ch 9 10 Také služebníci Chúramovi a služebníci Šalomounovi, kteří dopravovali zlato z Ofíru, přivezli al gumimové dřevo a drahokamy.
 2Ch 9 11 Z al gumimového dřeva dal král udělat ochozy pro dům Hospodinův i pro dům královský, i citary a harfy pro zpěváky. Nic takového nikdo v zemi judské předtím nespatrikl.
 2Ch 9 12 Král Šalomoun splnil královně ze Sáby každé přání, jež vyslovila; dal jí víc, než co ona přivezla králi. Pak se odebrala i se svými služebníky do své země.
 2Ch 9 13 Váha zlata, které bylo přiváženo Šalomounovi za jeden rok, činila šest set šedesát šest talentů
 2Ch 9 14 mimo zlato, jež přinášeli kupci a obchodníci; i všichni arabští králové a místodržitelé země přinášeli Šalomounovi zlato a stříbro.
 2Ch 9 15 Král Šalomoun dal udělat dvě stě pavéz z tepaného zlata; na jednu pavézu vynaložil šest set šekelů tepaného zlata.
 2Ch 9 16 Dále dal udělat tři sta štítů z tepaného zlata; na jeden štít vynaložil tři sta šekelů zlata. Král je pak dal uložit do domu Libanónského lesa.
 2Ch 9 17 Král dal také udělat veliký trůn ze slonoviny a obložil jej čistým zlatem.
 2Ch 9 18 Trůn měl šest stupňů a podnoží ze zlata, spojené s trůnem. Po obou stranách sedadla byla u trůnu opěradla a vedle opěradel stáli dva lvi.
 2Ch 9 19 Na šesti stupních tam stálo z obou stran dvanáct lvů. Nic takového nebylo zhotoveno v žádném království.
 2Ch 9 20 Všechny nádoby, z kterých král Šalomoun pil, byly zlaté a všechny předměty domu Libanónského lesa byly potaženy lístkovým zlatem; nic nebylo ze stříbra; to v Šalomounově době nemělo cenu.
 2Ch 9 21 Král měl lodě, plující do zámoří s Chúramovými služebníky. Zámořské lodě přijížděly jednou za tři roky a přivážely zlato a stříbro, slonovinu, opice a pávy.
 2Ch 9 22 Král Šalomoun tak převýšil všechny krále země bohatstvím i moudrostí.
 2Ch 9 23 Všichni králové země vyhledávali Šalomouna, aby slyšeli jeho moudrost, kterou mu Bůh vložil do srdce.
 2Ch 9 24 Každý přinášel svůj dar: předměty stříbrné a zlaté, pláště, zbroj, balzámy, koně, mezky, a to rok co rok.
 2Ch 9 25 Šalomoun měl také ustájeno čtyři tisíce koní k vozům a dvanáct tisíc jezdeckých koní. Rozmístil je ve městech pro vozbu a u sebe v Jeruzalémě.
 2Ch 9 26 Tak se stal vládařem nad všemi králi od Řeky až k zemi pelištejské a až k hranicím Egypta.
 2Ch 9 27 Král měl v Jeruzalémě stříbra jako kamení a cedrů jako planých fíků, jakých roste mnoho v Přímořské nížině.
 2Ch 9 28 Šalomounovi přiváděli koně z Egypta i z ostatních zemí.
 2Ch 9 29 O ostatních příbězích Šalomounových, prvních i posledních, se píše, jak známo, v příbězích proroka Nátana, v proroctví Achijáše Šíloského a v prorockých viděních vi doucího Jeeda proti Jarobeámovi, synu Nebatovu.
 2Ch 9 30 Šalomoun kraloval v Jeruzalémě nad celým Izraelem čtyřicet let.
 2Ch 9 31 I ulehł Šalomoun ke svým otcům a pohřbili ho v městě jeho otce Davida.

Po něm se stal králem jeho syn Rechabeám.

2Ch 10 1 Rechabeám se odebral do Šekemu. Do Šekemu totiž přišel celý Izrael, aby ho ustanovil králem.

2Ch 10 2 Jarobeám, syn Nebatův, se o tom doslechl v Egyptě, kam uprchl před králem Šalomounem, a vrátil se z Egypta.

2Ch 10 3 Poslali pro něj a povolali ho zpět. Jarobeám přišel s celým Izraelem a promluvili k Rechabeámovi:

2Ch 10 4 "Tvůj otec nás sevřel tvrdým jhem. Ulehči nám nyní tvrdou službu svého otce a těžké jho, které na nás vložil, a my ti budeme sloužit."

2Ch 10 5 Rechabeám jim řekl: "Po třech dnech se opět ke mně vraťte." A lid se rozešel.

2Ch 10 6 Král Rechabeám se radil se starci, kteří byli v službách jeho otce Šalomouna, dokud ještě žil. Ptal se: "Jak vy radíte? Co mám tomuto lidu odpovědět?"

2Ch 10 7 Promluvili k němu takto: "Jestliže budeš k tomuto lidu dobrý a přívětivý, jestliže jim dáš laskavou odpověď, budou po všechny dny tvými služebníky."

2Ch 10 8 On však nedbal rady starců, kterou mu dávali, a radil se s mladíky, kteří s ním vyrostli a teď byli v jeho službách.

2Ch 10 9 Těch se zeptal: "Co radíte vy? Jak máme odpovědět tomuto lidu, který mi řekl: 'Ulehči nám jho, které na nás vložil tvůj otec'?"

2Ch 10 10 Mladíci, kteří s ním vyrostli, k němu promluvili takto: "Toto řekni lidu, který k tobě promluvil slovy: 'Tvůj otec nás obtížil jhem, ty však nám je ulehčí.'"

Promluv k nim takto: "Můj malík je tlustší než bedra mého otce."

2Ch 10 11 Tak tedy můj otec na vás vložil těžké jho? Já k vašemu jhu ještě přidám. Můj otec vás trestal bičí, já však vás budu trestat důtkami."

2Ch 10 12 Třetího dne přišel Jarobeám a všechn lid k Rechabeámovi, jak král nařídil: "Třetího dne se ke mně navraťte."

2Ch 10 13 Král lidu odpověděl tvrdě, král Rechabeám nedbal rady starců.

2Ch 10 14 Promluvil k nim podle rady mladíků: "Obtížím vás jhem a ještě k němu přidám. Můj otec vás trestal bičí, já však vás budu trestat důtkami!"

2Ch 10 15 Král lid nevyslyšel, neboť to bylo řízení Boží. Hospodin tak splnil slovo, které ohlásil Jarobeámovi, synu Nebatovu, skrze Achijáše Šíloského.

2Ch 10 16 Když celý Izrael uviděl, že je král nevyslyšel, dal lid králi tuto odpověď: "Jaký podíl máme v Davidovi? Nemáme dědictví v synu Jišajovu. Každý ke svým stanům, Izraeli! Nyní pohleď na svůj dům, Davide!" A celý Izrael se rozešel ke svým stanům.

2Ch 10 17 Proto Rechabeám kraloval pouze na Izraelci usedlými v judských městech.

2Ch 10 18 Král Rechabeám vyslal Hadoráma, který byl nad nucenými pracemi, ale Izraelci ho ukamenovali k smrti. Král Rechabeám byl nucen skočit do vozu a utéci do Jeruzaléma.

2Ch 10 19 Tak se vzbouřil Izrael proti domu Davidovu, a to trvá dodnes.

2Ch 11 1 Když přišel Rechabeám do Jeruzaléma, shromáždil dům Judův a Benjamínův, sto osmdesát tisíc vybraných bojovníků, aby bojovali s Izraelem a vrátili království Rechabeámovi.

2Ch 11 2 I stalo se slovo Hospodinovo k Šemajášovi, muži Božímu:

2Ch 11 3 "Řekni judskému králi Rechabeámovi, synu Šalomounovu, a celému Izraeli na území Judy a Benjamína:

2Ch 11 4 Toto praví Hospodin: Netáhněte a nebojujte proti svým bratrům. Každý ať se vrátí do svého domu, neboť se to stalo z mé vůle." Uposlechl tedy Hospodinových slov a vrátili se z výpravy proti Jarobeámovi zpět.

2Ch 11 5 Rechabeám se usídlil v Jeruzalémě a vystavěl v Judsku opevněná města.

2Ch 11 6 Vystavěl Betlém, Étam a Tekóu,

2Ch 11 7 Bét-súr, Sóko a Adulám,

2Ch 11 8 Gat, Maréšu a Zíf,

2Ch 11 9 Adórajim, Lakíš a Azéku,

2Ch 11 10 Soreu, Ajalón a Chebrón; to jsou opevněná města v Judovi a Benjamínovi.

2Ch 11 11 Zesílil pevnosti, dal jim vévody i zásoby potravy, oleje a vína a do každého jednotlivého města pavězy a oštěpy. Nesmírně je posílil.

Patřil mu Juda a Benjamín.

2Ch 11 13 Kněží a lévijci z celého Izraele ze všech území se k němu přidali.

2Ch 11 14 Lévijci opustili své pastviny i své državy a odešli do Judska a do Jeruzaléma, protože je Jarobeám se svými syny vyloučil, aby nesloužili Hospodinu jako kněží.

2Ch 11 15 Sám si ustanovil kněze pro posvátná návrší, pro běsy a pro býčky, které udělal.

2Ch 11 16 Za lévijci pak odcházeli ze všech izraelských kmenů ti, kteří si předsevzali hledat Hospodina, Boha Izraele. Přicházeli do Jeruzaléma obětovat Hospodinu, Bohu svých otců.

2Ch 11 17 Posilovali judské království a po tři léta dodávali odvahu Rechabeámovi, synu Šalomounovu. Po tři léta totiž chodili cestou Davida a Šalomouna.

2Ch 11 18 Rechabeám si vzal za ženu Machalatu, dceru Jerímóta, syna Davidova, a Abíhajilu, dceru Elíaba, syna Jišajova.

2Ch 11 19 Porodila mu syny: Jeúše, Šemarjáše a Zahama.

2Ch 11 20 Po ní si vzal Maaku, dceru Abšalómovu. Ta mu porodila Abijáše, Ataje, Zízu a Šelomíta.

2Ch 11 21 Nade všechny své ženy a ženiny miloval Rechabeám Maaku, dceru Abšalómovu. Měl osmnáct žen a šedesát ženin a zplodil dvacet osm synů a šedesát dcer.

2Ch 11 22 Do čela postavil Rechabeám Abijáše, syna Maaky, jako vévodu mezi jeho bratry, neboť ho chtěl dosadit za krále.

2Ch 11 23 Ostatní své syny po úvaze rozdělil do všech území Judy a Benjamína po všech opevněných městech a bohatě je zaopatřil. Vyžádal jim množství žen.

2Ch 12 1 Když se Rechabeámo království upevnilo a utvrdilo, opustil Hospodinův zákon a celý Izrael s ním.

2Ch 12 2 V pátém roce vlády krále Rechabeáma vytáhl Šíšak, král egyptský, proti Jeruzalému, protože se zpronevěřili Hospodinu,

2Ch 12 3 s tisícem a dvěma sty vozů a se šedesáti tisíci jezdci. Lid, který s ním přišel z Egypta, Lúbijce, Sukejce a Kušijce, nebylo možno spočítat.

2Ch 12 4 Dobył opevněná města, která byla v Judsku, a přitáhl až k Jeruzalému.

2Ch 12 5 Tu přišel prorok Šemajáš k Rechabeámovi a judským velitelům, kteří se před Šíšakem stáhli do Jeruzaléma. Řekl jim: "Toto praví Hospodin: "Vy jste opustili mne a já teď opouštím vás a ponechám vás v moci Šíšakově.""

2Ch 12 6 Izraelští velitelé i král se pokořili a řekli: "Hospodin je spravedlivý."

2Ch 12 7 Když Hospodin viděl, že se pokořili, stalo se slovo Hospodinovo k Šemajášovi: "Pokořili se, neuvedu na ně zkázu, ale dám jim brzy možnost úniku; mé rozhořčení na Jeruzalém nebude vyliho skrze Šíšaka.

2Ch 12 8 Stanou se však jeho otroky, aby poznali, co znamená sloužit mně a co otročit královstvím zemi."

2Ch 12 9 Šíšak, král egyptský, vytáhl proti Jeruzalému a pobral poklady domu Hospodina i poklady domu královského; pobral všechno. Pobral i zlaté štíty, které pořídil Šalomoun.

2Ch 12 10 Místo nich pořídil král Rechabeám štíty bronzové a svěril je velitelům běžců, kteří střežili vchod do královského domu.

2Ch 12 11 Kdykoli král vcházel do Hospodinova domu, přicházeli běžci a přinášeli je a zase je odnášeli do místnosti pro běžce.

2Ch 12 12 Že se tak pokořil, Hospodinův hněv se od něho odvrátil a nezničil ho úplně, neboť i v Judsku bylo leccos dobrého.

2Ch 12 13 Král Rechabeám pevně vládl v Jeruzalémě. Bylo mu jedenačtyřicet let, když začal kralovat, a kraloval sedmáct let v Jeruzalémě, v městě, které Hospodin vyvolil ze všech izraelských kmenů, aby tam spočinulo jeho jméno. Jeho matka se jmenovala Naama; byla to Amónka.

2Ch 12 14 Dopouštěl se toho, co je zlé, neboť se nedotazoval Hospodina upřímným srdcem.

2Ch 12 15 O příbězích Rechabeámových, prvních i posledních se píše, jak známo, v příbězích proroka Šemajáše a vidoucího Ida, kde se uvádí rodokmen. Mezi Rechabeámem a Jarobeámem byly po všechna ta léta války.

2Ch 12 16 I ulehł Rechabeám ke svým otcům a byl pohřben v Městě Davidově. Po něm se stal králem jeho syn Abijáš.

2Ch 13 1 V osmnáctém roce vlády krále Jarobeáma se stal králem nad Judou Abijáš.

2Ch 13 2 Kraloval v Jeruzalémě tři léta. Jeho matka se jmenovala Míkaja; byla to dcera Urielova z Gibeje. Válka mezi Abijášem a Jarobeámem trvala dál.

2Ch 13 3 Abijáš vypravil do boje vojsko, válečné bohatýry, čtyři sta tisíc vybraných mužů. Jarobeám seřadil do boje proti němu osm set tisíc vybraných mužů, udatných bohatýrů.

2Ch 13 4 Abijáš stál na hoře Semarajimu, která je v Efrajimském pohoří, a odtud volal: "Slyšte mě, Jarobeáme i celý Izraeli!

2Ch 13 5 Což nevíte, že Hospodin, Bůh Izraele, dal navěky království nad Izraelem Davidovi? Jemu a jeho synům je potvrdil smlouvou soli.

2Ch 13 6 Avšak Jarobeám, syn Nebatův, služebník Šalomouna, syna Davida, povstal a vzbouřil se proti svému pánu.

2Ch 13 7 Shromáždili se k němu muži bohaprázdni a ničemové a rozhodně se postavili proti Šalomounovu synovi Rechabeámovi. Rechabeám byl mladý a zbabělý a nedokázal jim čelit.

2Ch 13 8 A teď si říkáte, že chcete čelit Hospodinovu království, jež je v rukou synů Davidových? Je vás ohromné množství a máte při sobě zlaté býčky, které vám udělal Jarobeám jako bohy.

2Ch 13 9 Ale což jste nevyhnali Hospodinovy kněze Áronovce a lévijce? Nenadělali jste si kněží jako národy jiných zemí? Kdokoli přišel, mohl být za mladého býčka a sedm beranů pověřen, aby byl knězem neboha.

2Ch 13 10 Naším Bohem je Hospodin; my jsme ho neopustili. Kněží, synové Áronovi, i lévijci řádně slouží Hospodinu.

2Ch 13 11 Ráno co ráno a večer co večer obracejí zápalné oběti v obětní dým, pálí vonná koření, rovnají chléb na stůl z čistého zlata, starají se o zlatý svícen a jeho kahánky, aby hořely večer co večer. My držíme stráž před Hospodinem, naším Bohem. Vy jste ho

však opustili.

2Ch 13 12 Hle, nám je v čele Bůh. Jeho kněží hlaholí zvuknými trubkami proti vám. Izraelci, nebojte se proti Hospodinu, Bohu svých otců, neboť nebudete mít zdar!"

2Ch 13 13 Jarobeám provedl se zálohou obchvat a přitáhl na ně zezadu. Tak byli před Judou a záloha vzadu za ním.

2Ch 13 14 Když se Judejci rozhlédli, viděli, že je čeká boj vpředu i vzadu. Úpěnlivě volali k Hospodinu a kněží troubili na trubky.

2Ch 13 15 Pak judští muži spustili válečný pokřik. Za pokřiku judských mužů porazil Bůh Jarobeáma a celý Izrael před Abijášem a Judou.

2Ch 13 16 Izraelci se před Judou dali na útěk; Bůh jim je vydal do rukou.

2Ch 13 17 Abijáš a jeho lid jim způsobili velikou porážku, takže z Izraele padlo a bylo skoleno pět set tisíc vybraných mužů.

2Ch 13 18 V té době byli Izraelci pokořeni a Judejci se vzmohli, neboť se opírali o Hospodina, Boha svých otců.

2Ch 13 19 Abijáš pronásledoval Jarobeáma a dobyl na něm města Bét-el s vesnicemi, Ješánu s vesnicemi a Efrón s vesnicemi.

2Ch 13 20 Za dnů Abijášových se moc Jarobeáмова už nepozvedla. Hospodin jej porazil, takže zemřel.

2Ch 13 21 Ale Abijáš vládl pevně. Pojal čtrnáct žen a zplodil dvaadvacet synů a šestnáct dcer.

2Ch 13 22 O ostatních příbězích Abijášových, o jeho činech i slovech se píše ve výkladu proroka Ida. [(II Chronicles 13:23) I ulehł Abijáš ke svým otcům a pohřbili ho v Městě Davidově. Po něm se stal králem jeho syn Ása. Za jeho dnů žila země v míru deset let.]

2Ch 14 1 Ása činil to, co bylo dobré a správné v očích Hospodina, jeho Boha.

2Ch 14 2 Odstranil cizí oltáře a posvátná návrší, roztránil posvátné sloupy a pokácel posvátné kůly.

2Ch 14 3 Judovi poručil, aby se dotazoval Hospodina, Boha svých otců, a plnil zákon a přikázání.

2Ch 14 4 Ze všech judských měst odstranil posvátná návrší a kadidlové oltářinky. Za něho žilo království v míru.

2Ch 14 5 V Judsku stavěl opevněná města, neboť země žila v míru. Žádná válka se v těch letech proti němu nevedla. Hospodin mu dopřál klidu.

2Ch 14 6 Ása řekl Judovi: "Vystavějme tato města, obežme je hradbami s věžemi, vraty a závorami, dokud je naše země v klidu. Dotazovali jsme se Hospodina, našeho Boha, dotazovali jsme se ho a on nám dopřál klid na všech stranách." Stavěli tedy a dařilo se jim to.

2Ch 14 7 Ása měl vojsko, tři sta tisíc mužů z Judy, nosících pavézy a oštěpy, dvě stě osmdesát tisíc z Benjamína, kteří nosili štíty a stříleli z luku. Všichni byli udatní bohatíři.

2Ch 14 8 Proti nim vytáhl Kúšijec Zerach se statisícovým vojskem a třemi sty vozy; přitáhl až k Maréše.

2Ch 14 9 Ása vytáhl proti němu. Seřadili se k bitvě v údolí Sefaty u Maréši.

2Ch 14 10 Ása volal k Hospodinu, svému Bohu. Řekl: "Hospodine, jen ty jsi s to pomoci, postaví-li se mocný proti bezmocnému. Pomož nám, Hospodine, náš Bože, neboť ty jsi naše opora. V tvém jménu jsme přitáhli proti tomuto davu. Hospodine, ty jsi náš Bůh, proti tobě člověk nic nezmuže!"

2Ch 14 11 I porazil Hospodin Kúšijce před Ásou a před Judou. Kúšijci se dali na útěk.

2Ch 14 12 Ása se svým lidem je pronásledoval až ke Geraru. Kúšijci padli, žádný z nich nevyvázl živ; byli rozdrceni před Hospodinem a před jeho táborem. Judejci odnesli velké množství kořisti.

2Ch 14 13 vybili všechna města v okolí Geraru, na něž dolehl strach z Hospodina. Vyloupili všechna města a bylo v nich velké množství lupu.

2Ch 14 14 vybili také stany chovatelů stád a pobrali mnoho ovcí a velbloudů. Pak se vrátili do Jeruzaléma.

2Ch 14 15

2Ch 15 1 Na Azarjásovi, synu Ódedovu, spočinul duch Boží.

2Ch 15 2 Vyšel před Ásu a řekl mu: "Poslyš mě, Áso i celý Judo a Benjamíne. Hospodin bude s vámi, když vy budete s ním. Budete-li se dotazovat na jeho slovo, dá se vám nalézt. Jestliže ho opustíte, opustí vás."

2Ch 15 3 Mnoho let býval Izrael bez pravého Boha, bez kněze - učitele a bez zákona.

2Ch 15 4 Když se však ve svém soužení obraceli k Hospodinu, Bohu Izraele, a hledali ho, dával se jim nalézt.

2Ch 15 5 V oněch dobách nebylo možno pokojně vycházet a vcházet, neboť mezi všemi obyvateli země vládly obrovské zmatky.

2Ch 15 6 Docházelo ke srážkám mezi pronárodem a pronárodem, mezi městem a městem, neboť Bůh je uvedl ve zmatek všelijakým soužením.

2Ch 15 7 Jednejte tedy rozhodně, nechtě vaše ruce neochabnou, neboť vaše jednání bude odměněno!"

2Ch 15 8 Když Ása uslyšel tato slova a proroctví proroka Azarjáše, syna Ódedova, vzchopil se a vymýtil ohyzdné modly z celé země judské i z Benjamína a z měst, která

dobyl v Efrajimském pohoří, a obnovil Hospodinův oltář před Hospodinovou předsíní.
2Ch 15 9 Pak shromáždil celého Judu i Benjámina a z kmene Efrajimova, Manasesova a Šimeónova ty, kteří u nich pobývali jako hosté; přešlo k němu totiž mnoho lidí z Izraele, když viděli, že je s ním Hospodin, jeho Bůh.
2Ch 15 10 Třetího měsíce, v patnáctém roce Ásova králování, se shromáždili do Jeruzaléma.
2Ch 15 11 Z kořisti, kterou přihnali, obětovali onoho dne Hospodinu sedm set kusů hovězího dobytka a sem tisíc ovcí a koz.
2Ch 15 12 Zavázali se smlouvou, že se budou dotazovat na slovo Hospodina, Boha svých otců, celým svým srdcem a celou svou duší.
2Ch 15 13 A každý, kdo by se nedotazoval Hospodina, Boha Izraele, propadne smrti, ať malý nebo velký, ať muž nebo žena.
2Ch 15 14 Přísahali Hospodinu mocným hlasem a nadšeným hlaholem za zvuku trubek a polnic.
2Ch 15 15 Z té přísahy se radoval celý Juda. Přísahali celým srdcem, že ho budou hledat s veškerým zanícením, aby se jim dal najít. A Hospodin jim dopřál klid na všech stranách.
2Ch 15 16 Také svou matku Maaku zbavil král Ása jejího královského postavení, za to, že udělala nestvůrnou modlu pro Ašeru. Ása její nestvůrnou modlu podřal, rozdrtil na padrtě a spálil v Kidrónském úvalu.
2Ch 15 17 I když z Izraele nebyla odstraněna posvátná návrší, přece srdce Ásovo bylo po všechny jeho dny celé při Hospodinu.
2Ch 15 18 Svaté dary svého otce i své svaté dary, stříbro, zlato a různé předměty, přinesl do Božího domu.
2Ch 15 19 Až do pětatřicátého roku Ásova králování nebyla žádná válka.
2Ch 16 1 V třicátém šestém roce Ásova králování vytáhl Baeša, král izraelský, proti Judsku. Vystavěl Rámu, aby zabránil judskému králi Ásovi vycházet a vcházet.
2Ch 16 2 Ása tehdy vynesl z pokladů domu Hospodinova a domu královského zlato a stříbro a poslal je Ben-hadadovi, králi aramejskému, který sídlil v Damašku, se vzkazem:
2Ch 16 3 "Máme spolu smlouvu. Měli ji i můj otec a tvůj otec. Zde ti posílám stříbro a zlato. Nuže, zruš svou smlouvu s izraelským králem Baešou, ať ode mne odtáhne."
2Ch 16 4 Ben-hadad krále Ásu uposlechl a poslal velitele se svými vojsky proti izraelským městům. Vybili Ijón, Dan, Ábel-majim a všechna města skladů v kmeni Neftalí.
2Ch 16 5 Když to Baeša uslyšel, přestal stavět Rámu a své dílo přerušil.
2Ch 16 6 Král Ása sebral celé Judsko, aby z Rámy odnášeli kámen a dřevo, z nichž stavěl Baeša, a vystavěl z toho Gebu a Míspu.
2Ch 16 7 V té době přišel k judskému králi Ásovi Chananí, vidoucí, a řekl mu: "Poněvadž jsi hledal oporu u krále aramejského a neopíráš se o Hospodina, svého Boha, vymkla se ti vojska krále aramejského z ruky."
2Ch 16 8 Což neměli Kušijci a Lúbijci početné vojsko, obrovské množství vozů a jezdců? Když jsi však hledal oporu u Hospodina, dal ti je do rukou.
2Ch 16 9 Neboť oči Hospodinovy obzírají celou zemi, takže se mohou vzchopit ti, jejichž srdce je celé při něm. Ale v této věci jsi jednal jako pomatenec, a od nynějška budeš muset válčit."
2Ch 16 10 Ása se na vidoucího rozlítil a dal ho vsadit do žaláře; tak ho ta věc rozzuřila. V oné době Ása ukřivdil mnohým z lidu.
2Ch 16 11 Hle, o příbězích Ásových, prvních i posledních, se píše dále v knize králů judských a izraelských.
2Ch 16 12 V třicátém devátém roce svého králování onemocněl Ása přetěžkou nemocí nohou. Ale ani ve své nemoci se nedotazoval Hospodina, nýbrž vyhledal jen lékaře.
2Ch 16 13 I ulehl Ása ke svým otcům a zemřel v jednačtyřicátém roce svého králování.
2Ch 16 14 Pohřbili ho v jeho hrobce, kterou si dal vytesat v Městě Davidově; uložili ho na lůžko plné balzámů a dovedně připravených mastí a zapálili mu převeliký oheň.
2Ch 17 1 Místo Ásy se stal králem jeho syn Jóšafat. Ten pevně vládl nad Izraelem.
2Ch 17 2 Do všech opevněných judských měst dal vojsko a na judském území i v efrajimských městech, která dobyl jeho otec Ása, umístil výsostné znaky.
2Ch 17 3 Hospodin byl s Jóšafatem, neboť chodil po cestách, jimiž chodíval dříve jeho otec David, a nedotazoval se baalů.
2Ch 17 4 Dotazoval se Boha svého otce a řídil se jeho příkázáními, ne jak to činil Izrael.
2Ch 17 5 Hospodin upevnil království v jeho ruce a celý Juda dával Jóšafatovi dary, takže měl mnoho bohatství i slávy.
2Ch 17 6 Jeho srdce bylo naplněno hrdostí, že chodí po cestách Hospodinových; proto také odstranil z Judy posvátná návrší a posvátné kůly.
2Ch 17 7 V třetím roce svého králování vyslal své správce Ben-chajila, Obadjáše, Zekarjáše, Netaneela a Míkajáše, aby učili v judských městech.
2Ch 17 8 S ním poslal lévijsce: Šemajáše, Netanjáše, Zebadjáše, Asáela, Šemiramóta, Jónatana, Adónijáše, Tobijáše a Tób-adónijáše, lévijsce, a s nimi kněze Eliášamu a Jórama.
2Ch 17 9 Ti učili v Judsku. Měli s sebou knihu zákona Hospodinova, obcházeli

všechna judská města a vyučovali lid.
2Ch 17 10 Strach z Hospodina dolehl na všechna království těch zemí, které byly
kolem Judy, takže proti Jóšafatovi nebojovala.
2Ch 17 11 Někteří z Pelištejců přinášeli Jóšafatovi dary a stříbro jako daň;
také Arabové mu přiváděli brav: sedm tisíc sedm set beranů a sedm tisíc sedm set kozlů.
2Ch 17 12 Jóšafat se stával stále mocnějším. V Judsku vystavěl hradiska a města
pro sklady.
2Ch 17 13 v judských městech podnikal velká díla. V Jeruzalémě měl bojovníky,
udatné bohatýry.
2Ch 17 14 Toto jsou povolání do služby podle jednotlivých otcovských rodů: Juda
měl velitele nad tisíci: velitele Adnu s třemi sty tisíci udatnými bohatýry,
2Ch 17 15 vedle něho velitele Jóchanana s dvěma sty osmdesáti tisíci muži,
2Ch 17 16 dále Amasjáše, syna Zikrího, dobrovolníka Hospodina, s dvěma sty
tisíci udatnými bohatýry;
2Ch 17 17 z Benjamína byl udatný bohatýr Eljáda s dvěma sty tisíci těch, kteří
byli vyzbrojeni luky a šípy,
2Ch 17 18 dále Józabad se sto osmdesáti tisíci vyzbrojenými vojáky.
2Ch 17 19 Ti byli ve službách samého krále, kromě těch, které král umístil do
opevněných měst v celém Judsku.
2Ch 18 1 Jóšafat měl nesmírné bohatství a slávu. Spříznil se s Achabem.
2Ch 18 2 Po několika letech sestoupil k Achabovi do Samaří. Achab pro něho i
pro lid, který byl s ním, dal porazit mnoho ovcí a koz i hovězího dobytka a pak se ho snažil
zlákat k výpravě proti Rámotu v Gileádu.
2Ch 18 3 Achab, král izraelský, se otázal Jóšafata, krále judského: "Půjdeš se
mnou proti Rámotu v Gileádu?" On mu odpověděl: "Ve válce jsme jedno, já jako ty, můj lid jako
tvůj lid."
2Ch 18 4 Nato Jóšafat izraelskému králi řekl: "Dotaž se ještě dnes na slovo
Hospodina."
2Ch 18 5 Izraelský král shromáždil proroky, čtyři sta mužů, a řekl jim: "Máme
jít do války proti Rámotu v Gileádu, nebo mám od toho upustit?" Odpověděli: "Jdi, Bůh jej vydá
králi do rukou."
2Ch 18 6 Ale Jóšafat se zeptal: "Cožpak tu už není žádný prorok Hospodinův,
abychom se dotázali skrze něho?"
2Ch 18 7 Izraelský král Jóšafatovi odpověděl: "Je tu ještě jeden muž, skrze
něhož bychom se mohli dotázat Hospodina, ale já ho nenávidím, protože mi neprorokuje nic
dobrého, nýbrž po všechny dny jen zlo. Je to Míkajáš, syn Jimlův." Jóšafat řekl: "Nechť král
tak nemluví!"
2Ch 18 8 Izraelský král tedy povolal jednoho dvořana a řekl: "Rychle přiveď
Míkajáše, syna Jimlova."
2Ch 18 9 Král izraelský i Jóšafat, král judský, seděli každý na svém trůnu
slavnostně oblečení, seděli na humně u vchodu do samařské brány a všichni proroci před nimi
prorokovali.
2Ch 18 10 Sidkijáš, syn Kenaanův, si udělal železné rohy a říkal: "Toto praví
Hospodin: Jimi budeš trkat Arama, dokud neskoná."
2Ch 18 11 Tak prorokovali všichni proroci: "Vytáhni proti Rámotu v Gileádu.
Budeš mít úspěch. Hospodin jej vydá králi do rukou!"
2Ch 18 12 Posel, který šel zavolat Míkajáše, mu domlouval: "Hle, slova proroků
jedněmi ústy ohlašují králi dobré věci. Ať je tvá řeč jako řeč každého z nich, mluv o dobrých
věcech!"
2Ch 18 13 Míkajáš odpověděl: "Jakože živ je Hospodin, budu mluvit to, co řekne
můj Bůh."
2Ch 18 14 Když přišel ke králi, král mu řekl: "Míko, máme jít do války proti
Rámotu v Gileádu, nebo mám od toho upustit?" On odpověděl: "Vytáhněte, budete mít úspěch.
Budou vám vydáni do rukou."
2Ch 18 15 Král ho okřikl: "Kolikrát tě mám zapřísahat, abys mi v Hospodinově
jménu nemluvil nic než pravdu?"
2Ch 18 16 Míkajáš odpověděl: "Viděl jsem všechn Izrael rozptýlený po horách
jako ovce, které nemají pastýře. - Hospodin řekl: "Zůstali bez pánů, ať se každý v pokoji
vrátí domů.""
2Ch 18 17 Izraelský král řekl Jóšafatovi: "Neřekl jsem ti, že mi nebude
prorokovat nic dobrého, nýbrž jen zlo?"
2Ch 18 18 Ale Míkajáš pokračoval: "Tak tedy slyš slovo Hospodina. Viděl jsem
Hospodina sedícího na trůně. Všechn nebeský zástup stál po jeho pravici a levici.
2Ch 18 19 Hospodin řekl: "Kdo zláká izraelského krále Achaba, aby vytáhl a padl
u Rámotu v Gileádu?" Ten říkal to a druhý ono.
2Ch 18 20 Tu vystoupil jakýsi duch, postavil se před Hospodina a řekl: "Já ho
zlákám." Hospodin mu pravil: "Čím?"
2Ch 18 21 On odpověděl: "Vyjdu a stanu se zrádným duchem v ústech všech jeho
proroků." Hospodin řekl: "Ty ho zlákáš, ty to dokážeš. Jdi a učiň to!"
2Ch 18 22 A nyní, hle, Hospodin dal zrádného ducha do úst všech těchto tvých
proroků. Hospodin ti ohlásil zlé věci."
2Ch 18 23 Sidkijáš, syn Kenaanův, přistoupil, uhodil Míkajáše do tváře a řekl:

"Jakou cestou přešel Hospodinův duch ode mne, aby mluvil skrze tebe?"

2Ch 18 24 Míkajáš mu řekl: "To uvidíš v onen den, až vejdeš do nejzazšího pokojíku, aby ses ukryl."

2Ch 18 25 Izraelský král nařídil: "Seberte Míkajáše a odveďte ho k veliteli města Amónovi a ke královu synu Jóášovi."

2Ch 18 26 Vyřídíte: "Toto praví král: Tady toho vsaďte do vězení a dávejte mu jen kousek chleba a trochu vody, dokud se nenavrátím v pokoji!"

2Ch 18 27 Ale Míkajáš řekl: "Jestliže se vrátíš zpět v pokoji, nemluvil skrze mne Hospodin." A připojil: "Slyšte to, všichni lidé!"

2Ch 18 28 Král izraelský i Jóšafat, král judský, vytáhli proti Rámotu v Gileádu. 2Ch 18 29 Izraelský král řekl Jóšafatovi, že se přestrojí, až vyjede do boje.

Dodal: "Ty ovšem obleč své rouchy." Tak se izraelský král přestrojil a vyjeli do boje.

2Ch 18 30 Aramejský král přikázal velitelům své vozby: "Nebojujte ani s malým ani s velkým, ale jen se samým izraelským králem!"

2Ch 18 31 Když velitelé vozby spatřili Jóšafata, řekli si: "To je izraelský král!" Obklopili ho, aby bojovali proti němu. Tu Jóšafat vyrazil válečný pokřik a Hospodin mu pomohl; tak je Bůh od něho odlákal.

2Ch 18 32 Když velitelé vozby viděli, že to není izraelský král, odvrátili se od něho.

2Ch 18 33 Kdosi však bezděčně napjal luk a zasáhl izraelského krále mezi články pancíře. Král řekl svému vozatáři: "Obrát a odvez mě z bojiště, jsem raněn."

2Ch 18 34 Ale boj se toho dne tak vystupňoval, že izraelský král musel zůstat na voze proti Aramejcům až do večera a v čas západu slunce zemřel.

2Ch 19 1 Judský král Jóšafat se v pokoji vrátil do svého domu v Jeruzalémě.

2Ch 19 2 Tu proti němu vyšel vidoucí Jehú, syn Chananiho, a řekl králi Jóšafatovi: "Budeš pomáhat svévolnému a milovat ty, kdo nenávidí Hospodina? Kvůli tomu se na tebe Hospodin rozhněval."

2Ch 19 3 Přece však se na tobě našlo i něco dobrého: Odstranil jsi ze země posvátné kůly a dotazoval ses Boha upřímným srdcem."

2Ch 19 4 Jóšafat sídlil v Jeruzalémě. Pak zase vycházel mezi lid od Beer-Séby až k Efrajimskému pohoří a navracel je k Hospodinu, Bohu jejich otců.

2Ch 19 5 V zemi ustanovil soudce, ve všech opevněných městech judských, v každém z nich.

2Ch 19 6 Soudcům nařídil: "Dbejte na to, co děláte, vždyť nevykonáváte soud lidský, ale soud Hospodinův. On je s vámi, když vynášíte rozsudek."

2Ch 19 7 Ať je nyní nad vámi strach z Hospodina; konejte všechno bedlivě. U Hospodina, našeho Boha, neobstojí žádné bezpráví ani stranění osobám ani úplatkářství."

2Ch 19 8 Také v Jeruzalémě ustanovil Jóšafat některé lévijské, kněze a představené izraelských rodů, aby vykonávali Hospodinův soud a rozhodovali ve sporech těch, kteří by se s nimi obraceli do Jeruzaléma.

2Ch 19 9 Král jim přikázal: "Konejte všechno v Hospodinově bázni, věrně a z celého srdce,

2Ch 19 10 a to při každém sporu, se kterým by k vám přišli vaši bratři bydlící ve svých městech; ať to bude spor o krevní zločin nebo o zákon a přikázání či o nařízení a řády. Varujte je, aby se neproviňovali proti Hospodinu, ať vás a vaše bratry nepostihne jeho rozlícení. Tak číňte a budete bez viny!"

2Ch 19 11 Hle, nejvyšší kněz Amarjáš bude nad vámi ve všem, co se týká Božích věcí, a Zebadjáš, syn Jišmaelův, vévoda domu Judova, bude nad vámi ve všem, co se týká záležitostí královských. A jako úředníci tu budou s vámi lévijské. Buďte rozhodní a jednejte. A Hospodin bude s tím, kdo je dobrý."

2Ch 20 1 Potom se stalo, že vytáhli Moábci a Amónovci a s nimi někteří z amónských spojenců do války proti Jóšafatovi.

2Ch 20 2 Tu přišli a oznámili Jóšafatovi: "Vytáhlo proti tobě veliké množství z krajin za mořem, od Aramejců. Hle, jsou v Chasesón-támaru, to jest v En-gedi."

2Ch 20 3 Jóšafat se dotázal s bázní Hospodina. Vyhlásil také po celém Judsku půst.

2Ch 20 4 Judejci se shromáždili, aby hledali pomoc od Hospodina. Také ze všech judských měst přišli hledat Hospodina.

2Ch 20 5 Jóšafat stanul ve shromáždění Judejců a obyvatel Jeruzaléma v Hospodinově domě před novým nádvořím

2Ch 20 6 a řekl: "Hospodine, Bože našich otců, cožpak nejsi ty Bůh na nebi, který vládne nade všemi královstvími pronárodů? Máš v rukou moc a bohatýrskou sílu, nikdo se ti nemůže zpěčovat."

2Ch 20 7 Což jsi to nebyl ty, náš Bože, jenž jsi vyhnal obyvatele této země před Izraelem, svým lidem? Dal jsi ji navěky potomkům Abrahama, svého přítele.

2Ch 20 8 Usídlili se v ní a vybudovali ti v ní svatyni tvému jménu. Řekli:

2Ch 20 9 "Jestliže na nás přijde něco zlého, meč soudu, mor či hlad, postavíme se před tento dům a před tebe, protože v tomto domě dlí tvé jméno, a ve svém soužení budeme k tobě volat, a ty nás vyslyšíš a zachrániš."

2Ch 20 10 Nyní pohleď na Amónovce a Moábce i na horu Seír, kudy jsi Izraeli nedovolil projít, když přicházel z egyptské země; uhnul od nich a nevyhladil je.

2Ch 20 11 Hle, jak nám odplácení. Přitáhli nás vyhnat z tvého vlastnictví, které

jsi nám určil.

2Ch 20 12 Bože náš, což je nebudeš soudit? Nemáme sílu proti tomuto velikému množství, které táhne proti nám. Nevíme, co máme dělat, proto vzhlížíme k tobě."

2Ch 20 13 Všichni Judejci stáli před Hospodinem i se svými dětmi, ženami a syny.

2Ch 20 14 Tu sestoupil uprostřed shromáždění duch Hospodinův na Jachziela, syna Zekarjáše, syna Benajáše, syna Jeíela, syna Matanjášova, lévijce ze synů Asafových,

2Ch 20 15 a ten pravil: "Pozorně naslouchejte, všichni Judejci a obyvatelé Jeruzaléma, i ty, králi Jóšafate. Toto vám praví Hospodin: "Nebojte se a neděste se tohoto velikého množství." Boj není váš, ale Boží.

2Ch 20 16 Zítra proti nim sestupte, až budou vystupovat do Svahu květů. Potkáte je na konci úvalu směrem k poušti Jerúelu.

2Ch 20 17 Vy přitom bojovat nemusíte. Postavte se, Judejci a obyvatelé Jeruzaléma, stůjte a uvidíte, jak vás Hospodin zachrání. Nebojte se a neděste se a zítra proti nim vytáhněte! Hospodin bude s vámi."

2Ch 20 18 Nato Jóšafat padl na kolena tváří k zemi a všichni Judejci i obyvatelé Jeruzaléma padli před Hospodinem a klaněli se mu.

2Ch 20 19 Potom povstali lévijci z Kehatovců a Kórachovců, aby chválili Hospodina, Boha Izraele, hlasem velice mocným.

2Ch 20 20 Za časného jitra vytáhli na tekójskou poušť. Když vycházeli, Jóšafat se postavil a řekl: "Slyšte mě, Judejci i obyvatelé Jeruzaléma! Věřte v Hospodina, svého Boha, a budete nepohnutelní; věřte jeho prorokům a bude vás provázet zdar."

2Ch 20 21 Po poradě s lidem rozestavil před Hospodinem zpěváky, aby chválili jeho velebnou svatost. Šli před ozbrojenci a provolávali: "Chválu vzdejte Hospodinu, jeho milosrdenství je věčné."

2Ch 20 22 v ten čas, kdy se dali do jásotu a chval, vyslal Hospodin zálohy proti Amónovcům a Moábcům i proti hoře Seíru, proti těm, kteří přitáhli na Judejce, a byli poraženi.

2Ch 20 23 Amónovci a Moábcí se totiž postavili proti obyvatelům hory Seíru, aby je vyhladili jako klaté. Když pak skoncovali s obyvateli Seíru, pomohli jedni druhým do zkázy.

2Ch 20 24 Když vstoupili Judejci na výšinu s výhledem na poušť, a obrátili se směrem k tomu shluku, spatřili jen mrtvá těla ležící na zemi; nikdo nevyvázl.

2Ch 20 25 Pak přišel Jóšafat a jeho lid posbírat kořist. Našli tam u mrtvých těl množství majetku a vzácné výzbroje; získali pro sebe tolik, že to nemohli unést. Kořist sbírali tři dny, tak byla hojná.

2Ch 20 26 Čtvrtého dne se shromáždili v dolině Beraka (to je Dobrořečení), protože tam dobrořečili Hospodinu. Proto se to místo nazývá Dolina dobrořečení až dodnes.

2Ch 20 27 Potom se všichni judští i jeruzalémští s Jóšafatem v čele vraceli s radostí do Jeruzaléma, protože je Hospodin naplnil radostí z vítězství nad nepřáteli.

2Ch 20 28 Přišli s harfami, citarami a trubkami do Jeruzaléma, do Hospodiniho domu.

2Ch 20 29 Strach před Bohem dolehl na království všech zemí, když slyšela, jak Hospodin bojoval proti nepřítelům Izraele.

2Ch 20 30 Jóšafatovo království žilo v míru a jeho Bůh mu dopřál klid na všech stranách.

2Ch 20 31 Jóšafat se stal králem nad Judou. Bylo mu třicet pět let, když začal kralovat, a kraloval v Jeruzalémě dvacet pět let. Jeho matka se jmenovala Azúba; byla to dcera Šilchího.

2Ch 20 32 Chodil po cestě svého otce Ásy. Neodchýlil se od ní, ale činil to, co je správné v Hospodinových očích.

2Ch 20 33 Jenom neodstranili posvátná návrší; lid ještě nestál srdcem cele při Bohu svých otců.

2Ch 20 34 O ostatních příbězích Jóšafatových, prvních i posledních, se dále píše v Příbězích Jehúa, syna Chananiho, jež byly pojaty do knihy králů izraelských.

2Ch 20 35 Ale potom se Jóšafat, král judský, spolčil s Achazjášem, králem izraelským, a ten ho svedl k svévolným činům.

2Ch 20 36 Spolčil se s ním, aby mohl udělat lodě k plavbě do zámoří. Ty lodě dělali v Esjón-geberu.

2Ch 20 37 Elíezer, syn Dódavahův z Maréši, však prorokoval a řekl Jóšafatovi: "Že jsi se spolčil s Achazjášem, Hospodin přerušil, co jsi udělal." Lodě ztroskotaly a nemohly plout do zámoří.

2Ch 21 1 I ulehl Jóšafat ke svým otcům a byl pohřben vedle svých otců v Městě Davidově. Po něm se stal králem jeho syn Jóram.

2Ch 21 2 Jóram měl bratry, další syny Jóšafatovy: Azarjáše a Jechíela, Zekarjáše a Azarjáše, Míkaela a Šefatjáše. Ti všichni jsou synové Jóšafata, krále izraelského.

2Ch 21 3 Jejich otec jim dal mnoho darů, stříbro, zlato a jiné výtečné věci, též opevněná města v Judsku; království dal Jóramovi, protože ten byl prvorozený.

2Ch 21 4 Když se Jóram ujal království svého otce a pevně vládl, vyvraždil mečem všechny své bratry i některé izraelské velitele.

2Ch 21 5 Jóramovi bylo dvaatřicet let, když začal kralovat, a kraloval v Jeruzalémě osm let.

2Ch 21 6 Chodil po cestě králů izraelských, jak to činil dům Achabův; jeho ženou byla totiž dcera Achabova. Dopouštěl se toho, co je zlé v Hospodinových očích.

2Ch 21 7 Ale Hospodin nechtěl na dům Davidův uvést zkázu, a to kvůli smlouvě,

kteřou s Davidem uzavřel, jak mu přislíbil, že dá jemu i jeho synům planoucí světlo po všechny dny.

2Ch 21 8 Za jeho dnů se Edómci vymanili z područí Judy a ustanovili nad sebou krále.

2Ch 21 9 Joram vytáhl se svými veliteli i s celou vozbou. Vstal v noci a udeřil na Edómce, kteří ho obklíčili, a na velitele vozby.

2Ch 21 10 Edóm se však vymanil z područí Judy, jak je tomu dodnes. Tehdy, v onen čas, se vymanila z jeho područí i Libna, protože opustil Hospodina, Boha svých otců.

2Ch 21 11 Dělal také na judských horách posvátná návrší a sváděl k modloslužbě obyvatele Jeruzaléma a zaváděl Judu na scestí.

2Ch 21 12 Byl mu doručen list od proroka Elijáše: "Toto praví Hospodin, Bůh Davida, tvého otce: "Za to, že jsi nechodil cestami svého otce Jóšafata ani cestami Ásy, krále judského,

2Ch 21 13 ale chodil jsi po cestě králů izraelských a sváděl jsi k modloslužbě Judu a obyvatele Jeruzaléma - jako sváděl k modloslužbě dům Achabův -, a dokonce jsi vyvraždil své bratry, dům svého otce, kteří byli lepší než ty,

2Ch 21 14 hle, Hospodin tvrdě napadne velikou pohromou tvůj lid, tvé syny i ženy i všechno tvé jmění.

2Ch 21 15 Těžce onemocníš střevní chorobou, až ti vyhřeznou střeva pro nemoc zhoršující se den ze dne."

2Ch 21 16 Hospodin popudil proti Joramovi Pelištejce a Araby, kteří sousedili s Kúšijci.

2Ch 21 17 Ti přitáhli, vtrhli do Judska a odvěklí do zajetí s veškerým jméním, které našli v královském domě, i jeho syny a ženy; nezůstal mu žádný syn než Jóachaz, nejmladší ze synů.

2Ch 21 18 Po tom všem jej Hospodin tvrdě napadl nevléčitelnou střevní chorobou.

2Ch 21 19 Po určité době, asi do dvou let, vyhřezla mu v důsledku jeho choroby střeva a on za strašných bolestí zemřel. Lid pro něho nespaloval vonné látky jako pro jeho otce.

2Ch 21 20 Bylo mu dvaatřicet let, když začal kralovat a kraloval v Jeruzalémě osm let. Odešel a nikomu se nezastesklo. Pohřbili ho v Městě Davidově, avšak nikoli v hrobech královských.

2Ch 22 1 Po Joramovi dosadili obyvatelé Jeruzaléma za krále jeho nejmladšího syna Achazjáše; všechny jeho starší bratry totiž vyvraždila horda, která vnikla do tábora s Araby. Králem se tedy stal Achazjáš, syn Jorama, krále Judského.

2Ch 22 2 Achazjásovi bylo dvaatřicet let, když začal kralovat, a kraloval v Jeruzalémě jeden rok. Jeho matka se jmenovala Atalja; byla to dcera Omrího.

2Ch 22 3 I on chodil po cestách domu Achabova, neboť jeho matka mu radila k svévolnostem.

2Ch 22 4 Dopouštěl se toho, co je zlé v Hospodinových očích, jako dům Achabův, neboť ti mu po smrti jeho otce byli rádci k jeho vlastní zkáze.

2Ch 22 5 Na jejich radu také táhl s izraelským králem Joramem, synem Achabovým, do války proti aramejskému králi Chazaelovi do Rámotu v Gileádu. Ale Aramejci Jorama ranili.

2Ch 22 6 Vrátil se, aby se léčil v Jizreelu z ran, které mu zasadili v Rámě, když válčil proti Chazaelovi, králi aramejskému. Azarjáš, syn Joramův, král judský, sestoupil do Jizreelu podívat se na Jorama, syna Achabova, protože byl nemocný.

2Ch 22 7 Bylo to od Boha, že šel Achazjáš k Joramovi; proto byl zničen. Po svém příchodu vyjel s Joramem k Jehúovi, synu Nimšího, kterého Hospodin pomazal, aby vyhladil Achabův dům.

2Ch 22 8 Když Jehú konal soud nad Achabovým domem, našel judské velitele i syny bratrů Achazjásových, kteří byli v Achazjásových službách, a vyvraždil je.

2Ch 22 9 Hledal i Achazjáše. Chytili ho, když se ukrýval v Samaří. Přivedli ho k Jehúovi a usmrtili. Pak ho pohřbili, neboť si řekli: "Je to syn Jóšafata, který se celým svým srdcem dotazoval na Hospodinovo slovo." Z domu Achazjásova nebyl nikdo způsobilý kralovat.

2Ch 22 10 Když Atalja, matka Achazjásova, viděla, že její syn zemřel, rozhodla se vyhubit všechno královské potomstvo Judova domu.

2Ch 22 11 Ale Jóšabat, dcera krále, vzala Jóše, syna Achazjásova, a unesla ho zprostřed královských synů, kteří měli být usmrceni. Dala ho s jeho kojnou do pokojíka s lužky. A tak ho Jóšabat, dcera krále Jorama, žena kněze Jójady, protože to byla Achazjásova sestra, skryla před Ataljou, a ta ho neusmrtila.

2Ch 22 12 Schovával se u nich v Božím domě po šest let, zatímco v zemi kralovala Atalja.

2Ch 23 1 V sedmém roce se Jójada vzbouřil a vzal s sebou velitele setnin: Azarjáše; syna Jerochámova, Jišmáela, syna Jóchananova, Azarjáše, syna Óbedova, Maasejáše, syna Adajášova, a Elíšafata, syna Zikrího, aby uzavřeli smlouvu.

2Ch 23 2 obcházeli Judsko a shromáždili ze všech judských měst lévijce i představitele izraelských otcovských rodů a přišli do Jeruzaléma.

2Ch 23 3 Celé shromáždění uzavřelo v Božím domě smlouvu s králem. Jójada jim řekl: "Hle, králův syn! Bude kralovat, jak mluvil Hospodin o Davidových synech.

2Ch 23 4 Uděláte tuto věc: Třetina z vás, kteří přicházíte v den odpočinku, kněží a lévijci i strážci prahů, bude zde,

2Ch 23 5 třetina bude v královském domě, třetina v základové bráně a všechen lid na nádvořích Hospodinova domu.

2Ch 23 6 Nikdo ať nevchází do Hospodinova domu, jen kněží a službu konající lévijci; ti mohou vejít, poněvadž jsou posvěceni. Všechny lid bude na stráži u Hospodinova domu.

2Ch 23 7 Lévijci obklopí krále, každý se zbraní v ruce. Kdo by vešel do domu, bude usmrčen. Buďte s králem při jeho vycházení a vcházení."

2Ch 23 8 Lévijci i celý juda učinili vše, co jim kněz Jójada přikázal. Každý vzal své muže, ty, kteří šli v den odpočinku do služby, i ty, kteří v den odpočinku ze služby odcházeli; kněz Jójada totiž žádný oddíl ze služby nepropustil.

2Ch 23 9 Kněz Jójada vydal velitelům setnin kopí a štíty i štíty krále Davida, které byly v Božím domě.

2Ch 23 10 Postavil všechny lid, každého s oštěpem v ruce, od pravé strany domu k levé straně domu, při oltáři i při domě, aby byli kolem krále.

2Ch 23 11 Králova syna vyvedli, vložili na něj královskou čelenku a předali mu Hospodinovo svědectví. Dosadili ho za krále, Jójada a jeho synové ho pomazali a provolávali: "Ať žije král!"

2Ch 23 12 Když Atalja uslyšela hlas lidu, který se sběhl a oslavoval krále, přišla k lidu do Hospodinova domu.

2Ch 23 13 Podívala se, a hle, král stojí na svém stanovišti při vchodu, velitelé a trubači u krále, všechen lid země se raduje a troubí na trubky, jsou tu zpěváci s hudebními nástroji i hlasatelé oslavující krále. Atalja roztrhla své roucho a zvolala: "Spiknutí! Spiknutí!"

2Ch 23 14 Kněz Jójada poručil, aby vyšli velitelé setnin, ustanovení nad vojskem. Řekl jim: "Vyveďte ji středem oddílů. Kdo by šel za ní, bude usmrčen mečem." Kněz totiž řekl: "neusmrcujte ji v domě Hospodinově!"

2Ch 23 15 Přinutili ji, aby šla ke vchodu koňské brány u královského domu, a tam ji usmrtili.

2Ch 23 16 Jójada pak uzavřel smlouvu mezi sebou, vším lidem a králem, že budou lidem Hospodinovým.

2Ch 23 17 Všechny lid přišel k Baalovu domu a strhli jej; jeho oltáře i jeho obrazy roztržili a Baalova kněze Matána zabili před oltáři.

2Ch 23 18 Nad Hospodinovým domem ustanovil Jójada dohled lévijských kněží, jak je David rozdělil pro službu domu Hospodinova. Přinášeli Hospodinu zápalné oběti s radostí a zpěvem, jak je psáno v zákoně Mojžíšově, podle pokynů Davidových.

2Ch 23 19 K branám Hospodinova domu postavil vrátné, aby nemohl vstoupit nikdo, kdo byl jakkoli nečistý.

2Ch 23 20 Potom vzal velitele setnin, urozené a mocné z lidu i všechny lid země a vedl krále dolů z Hospodinova domu. Středem Horní brány přišli do královského domu a posadili krále na královský trůn.

2Ch 23 21 Všechny lid země se radoval a v městě nastal klid. - Atalju usmrtili mečem.

2Ch 24 1 Jóšovi bylo sedm let, když začal kralovat, a kraloval v Jeruzalémě čtyřicet let. Jeho matka se jmenovala Sibja a byla z Beer-sheby.

2Ch 24 2 Jóš činil to, co je správné v Hospodinových očích, po všechny dny kněze Jójady.

2Ch 24 3 Jójada mu opatřil dvě ženy; i zplodil syny a dcery.

2Ch 24 4 Potom si Jóš předsevzal obnovit Hospodinův dům.

2Ch 24 5 Shromáždil kněze a lévijce a rozkázal jim: "Vyjděte do judských měst a vybírejte ode všeho Izraele každoročně stříbro na opravu domu vašeho Boha. A pospěšte si s touto věcí." Lévijci však nespíchali.

2Ch 24 6 Král předvolal Jójadu, její hlavu, a otázal se ho: "Proč ses nestaral, aby lévijci přinášeli z Judska a Jeruzaléma poplatek pro stan svědectví, uložený Izraeli Mojžíšem, služebníkem Hospodinovým, a celým shromážděním?"

2Ch 24 7 Vždyť ta svévolná Atalja a její synové násilím vnikli do Božího domu a všechny svaté předměty Hospodinova domu věnovali baalům."

2Ch 24 8 Král poručil, aby zhotovili truhlu, kterou dali do brány Hospodinova domu při její vnější straně.

2Ch 24 9 V Judsku i v Jeruzalémě vyhlásili, aby byl Hospodinu přinesen poplatek uložený Izraeli na poušti Mojžíšem, služebníkem Božím.

2Ch 24 10 Všichni velitelé i všechny lid s radostí přinášeli poplatky a házeli je do truhly, až byla plná;

2Ch 24 11 potom byla truhla předána prostřednictvím lévijských královské správě. Když viděli, že je v truhle hodně stříbra, přišel králův písař a dohlázeč hlavního kněze, truhlu vyprázdnili a odnesli ji zpátky na její místo. Tak to dělali den co den a sebrali množství stříbra.

2Ch 24 12 Král i Jójada je vydávali tomu, kdo pracoval na služebním díle při Hospodinově domě. Byli tu dělníci, kameníci a jiní řemeslníci, kteří obnovovali Hospodinův dům, i ti, kteří opracovávali železo a měď na opravu Hospodinova domu.

2Ch 24 13 Kdo konali to dílo, dali se do práce a dílo jim rostlo pod rukama. Uvedli Boží dům do původního stavu a zpevnili jej.

2Ch 24 14 Když byli hotovi, přinesli před krále a Jójadu stříbro, jež zůstalo.

Ten z něho dal udělat pro Hospodinův dům různé nádoby, nádoby pro službu i pro obětování, mísky, nádoby zlaté a stříbrné. V Hospodinově domě přinášeli pravidelně oběti po všechny Jójadovy dny.

2Ch 24 15 Jójada byl stár a sytý dnů, když zemřel. Když umíral, bylo mu sto třicet let.

2Ch 24 16 Pohřbili ho v Městě Davidově s králi, neboť konal dobro v Izraeli i před Bohem a v jeho domě.

2Ch 24 17 Po Jójadově smrti přišli judští velmožové, poklonili se před králem a král je vyslechl.

2Ch 24 18 Opustili dům Hospodina, Boha svých otců, a začali sloužit posvátným kůlům a modlářským stvůrám. Pro toto provinění postihlo Judu a Jeruzalém Boží rozlícení.

2Ch 24 19 Posílal k nim proroky, aby je přivedli zpět k Hospodinu. Ti je varovali, ale oni neposlouchali.

2Ch 24 20 Duch Boží vyzbrojil Zekarjáše, syna kněze Jójady. Postavil se proti lidu a řekl jim: "Toto praví Bůh: Proč přestupujete Hospodinovy příkazy? Nepotkáte se se zdarem. Poněvadž jste opustili Hospodina, opustí on vás."

2Ch 24 21 Spikli se proti němu a na králův příkaz ho na nádvoří Hospodinova domu ukamenovali.

2Ch 24 22 Král Jóaš nebyl pamětliv milosrdenství, které mu prokázal Jójada, jenž mu byl otcem. Zavraždil jeho syna, který umíraje řekl: "Ať to Hospodin vidí a volá k odpovědnosti."

2Ch 24 23 Na přelomu roku vytáhlo proti Jóašovi aramejské vojsko, vtrhlo do Judska a Jeruzaléma, vyhladilo v lidu všechny jeho velitele a celou kořist poslali králi do Damašku.

2Ch 24 24 Ačkoliv aramejské vojsko přitáhlo v malém počtu mužů, Hospodin jim vydal do rukou mnohem větší vojsko, poněvadž Juda opustil Hospodina, Boha svých otců. Tak vykonal na Jóašovi soud.

2Ch 24 25 Když od něho odtáhli a opustili ho těžce nemocného, spikli se proti němu jeho služebníci pro prolitou krev synů kněze Jójady a zavraždili ho na jeho lůžku; tak zemřel. Pohřbili ho v Městě Davidově, ale nepohřbili ho v královských hrobech.

2Ch 24 26 Spikli se proti němu tito: Zabad, syn Amónky Šimeáty, a Józabad, syn Moábky Šimríty.

2Ch 24 27 O jeho synech, o množství jím uložených daní i o znovuzřízení domu Božího se dále píše ve výkladu knihy králů. Po něm se stal králem jeho syn Amasjáš.

2Ch 25 1 Amasjáš se stal králem v pětadvaceti letech a kraloval v Jeruzalémě dvacet devět let. Jeho matka se jmenovala Jóadan a byla z Jeruzaléma.

2Ch 25 2 Činil to, co je správné v Hospodinových očích, ne však celým srdcem.

2Ch 25 3 Jakmile bylo království pevně v jeho rukou, zavraždil ze svých služebníků ty, kteří ubili krále, jeho otce.

2Ch 25 4 Ale jejich syny neusmrtil, neboť je napsáno v Zákoně, v Kniže Mojžíšově, že Hospodin přikázal: "Otcové nezemrou za syny a synové nezemrou za otce, nýbrž každý zemře za svůj hřích."

2Ch 25 5 Amasjáš shromáždil Judu a ustanovil pro celého Judu a Benjamína podle otcovských rodů velitele nad tisíci a velitele nad sty. Dvacetileté a starší sečetl a shledal, že jich je tři sta tisíc vybraných mužů, schopných vycházet do boje, zacházet s oštěpem a pavézou.

2Ch 25 6 Z Izraele najal sto tisíc udatných bohatýrů za sto talentů stříbra.

2Ch 25 7 Tu k němu přišel muž Boží a řekl: "Králi, ať s tebou netáhne vojenský zástup Izraele, poněvadž Hospodin není s Izraelem, s nikým z Efrajimovců."

2Ch 25 8 Ale táhni sám a pusť se rozhodně do boje, jinak Bůh přivedí před tvář nepřítele tvůj pád. Bůh má dost síly, aby pomohl i přivedil pád."

2Ch 25 9 Amasjáš řekl mužům Božím: "Co však udělat s tím stem talentů, které jsem dal houfu z Izraele?" Muž Boží odpověděl: "Hospodin ti může dát mnohokrát víc než tohle."

2Ch 25 10 Amasjáš je tedy oddělil, totiž houf, který k němu přišel z Efrajimu, aby šli zpět do svých domovů. Ti vzplanuli proti Judovi velikým hněvem a velice rozhněvaní se vraceli do svých domovů.

2Ch 25 11 Amasjáš se vzchopil, vedl svůj lid, přitáhl do Solného údolí a pobil Seírovce, deset tisíc mužů.

2Ch 25 12 Z těch, co zůstali naživu, zajali Judovci deset tisíc, dovedli je na vrchol skály a z vrcholku té skály je svrhli; všichni se roztráštěli.

2Ch 25 13 Mezi tím lidé z houfu, který Amasjáš přiměl k návratu, aby s ním netáhli do bitvy, vpadli do judských měst od Samaří až do Bét-chorónu. Pobili v nich tři tisíce mužů a nabrali mnoho loupeže.

2Ch 25 14 Když Amasjáš přitáhl po vítězství nad Edómci, přinesl bohy Seírovců a přijal je za bohy; klaněl se před nimi a páčil jim kadidlo.

2Ch 25 15 Hospodin vzplanul proti Amasjášovi hněvem a poslal k němu proroka. Ten mu řekl: "Proč se dotazuješ bohů lidu, kteří svůj lid z tvých rukou nevysvobodili?"

2Ch 25 16 Když k němu takto mluvil, řekl mu Amasjáš: "Což tě udělali královým poradcem? Přestaň už, proč tě mají ubít?" Prorok tedy přestal, jen dodal: "Poznal jsem, že Bůh se rozhodl uvalit na tebe zkázu, protože jsi to učinil a mou radu neposloucháš!"

2Ch 25 17 Judský král Amasjáš se poradil a vzkázal izraelskému králi Jóašovi, synu Jóachaza, syna Jehúova: "Pojd, utkáme se!"

2Ch 25 18 Jóaš, král izraelský, poslal Amasjášovi, králi judskému, odpověď: "Na Libanónu vzkázalo o trní libanónskému cedru: "Dej svou dceru za ženu mému synovi." Vtom tudy přešlo libanónské polní zvíře a to trní rozšlapalo.

2Ch 25 19 Řekl sis: "Hle, pobíl jsem Edómce." Proto se tvé srdce tak vypíná, toužíš po slávě. Teď však seď doma. Proč si zahráváš se zlem? Abys padl ty i Juda s tebou?"

2Ch 25 20 Ale Amasjáš neposlechl. Bylo to od Boha, že je vydá do rukou Jóašovi, protože se dotazovali bohů Edómu.

2Ch 25 21 Jóaš, král izraelský, vytáhl a utkali se, on a Amasjáš, král judský, u Bét-šemeše, jenž patřil Judovi.

2Ch 25 22 Juda byl před tváří Izraele poražen; každý utíkal ke svému stanu.

2Ch 25 23 Judského krále Amasjáše, syna Jóaše, syna Jóachazova, izraelský král Jóaš v Bét-šemeši zajal a přivlekl ho do Jeruzaléma. Prolomil jeruzalémské hradby od Efrajimské brány až k bráně Nárožní v délce čtyř set loket.

2Ch 25 24 Pobral všechno zlato a stříbro a všechno náčiní, které se nacházelo v Božím domě u Obéd-edóma, i poklady domu královského a rukojmí a vrátil se do Samaří.

2Ch 25 25 Amasjáš, syn Jóašův, král judský, žil po smrti izraelského krále Jóaše, syna Jóachazova, ještě patnáct let.

2Ch 25 26 O ostatních příbězích Amasjášových, prvních i posledních, se dále píše v knize králů judských a izraelských.

2Ch 25 27 Od chvíle, kdy se Amasjáš odvrátil do Hospodina, osnovali proti němu v Jeruzalémě spiknutí. Utekl do Lakíše. Ale poslali za ním do Lakíše vrahy a usmrtili ho tam.

2Ch 25 28 Potom ho převezli na koních a pohřbili ho vedle jeho otců v městě Judově.

2Ch 26 1 Všechn judský lid vzal Uzijáše, kterému bylo šestnáct let, a dosadil ho za krále po jeho otci Amasjášovi.

2Ch 26 2 On vystavěl Elót a navrátil jej Judovi, poté co král Amasjáš ulehl ke svým otcům.

2Ch 26 3 Uzijášovi bylo šestnáct let, když začal kralovat, a kraloval v Jeruzalémě dvaapadesát let. Jeho matka se jmenovala Jekolja a byla z Jeruzaléma.

2Ch 26 4 Činil to, co je správné v Hospodinových očích, zcela jak to činil jeho otec Amasjáš.

2Ch 26 5 Dotazoval se Boha za dnů Zekarjáše, jenž rozuměl Božímu vidění. Ve dnech, kdy se dotazoval Hospodina, provázel ho Bůh zdarem.

2Ch 26 6 Vytáhl a válčil s Pelištejci a strhl hradby města Gatu, hradby Jabne a hradby Ašdódu. Vystavěl města kolem Ašdódu na území Pelištejců.

2Ch 26 7 Bůh mu pomáhal proti Pelištejcům, proti Arabům sídlícím v Gúr-baalu a Meúnejcům.

2Ch 26 8 Amónci odevzdávali Uzijášovi dary. Jeho jméno proniklo až k branám Egypta, neboť velice upevnil svou moc.

2Ch 26 9 Uzijáš vystavěl v Jeruzalémě věže, a to nad Nárožní branou, nad Údolní branou a při rohu hradeb, a opevnil je.

2Ch 26 10 Vystavěl věže i ve stepi a vyhloubil tam mnoho cisteren. Měl mnoho stád v Přímořské nížině a na rovině, oráče a vinaře na horách a na vinohradech. Miloval totiž půdu.

2Ch 26 11 Uzijáš měl rovněž vojsko vycvičené k boji, schopné vycházet po houfech do boje podle seznamu povoláných do služby, porízeného písařem Jeíelem a dozorcem Maasejášem pod dohledem chananjáše z králových velitelů.

2Ch 26 12 Celkový počet představitelů otcovských rodů byl dva tisíce šest set udatných bohatýrů.

2Ch 26 13 Pod jejich dohledem byly vojenské oddíly čítající tři sta sedm tisíc pět set mužů velké vojenské síly, vycvičených k boji, aby pomáhali králi proti nepříteli.

2Ch 26 14 Uzijáš opatřil pro všechny oddíly štíty, oštěpy, přilby, pancíře, luky a praký na vrhání kamenů.

2Ch 26 15 V Jeruzalémě zhotovil důmyslně vymyšlené válečné stroje; ty byly na věžích a cimbuřích k vrhání střel a velkých kamenů. Jeho jméno se rozneslo do daleka, neboť se mu dostalo podivuhodné pomoci, takže upevnil svou moc.

2Ch 26 16 Jakmile svou moc upevnil, jeho srdce se stalo domýšlivým, až se úplně zkazil a zpronevěřil Hospodinu, svému Bohu. Vstoupil do Hospodinova chrámu, aby pálił kadidlo na kadidlovém oltáři.

2Ch 26 17 Tu za ním vstoupil kněz Azarjáš a s ním osmdesát Hospodinových kněží, statečných mužů.

2Ch 26 18 Ti se postavili proti králi Uzijášovi a řekli mu: "Tobě, Uzijáši, nepřísluší páliť kadidlo Hospodinu, neboť to je záležitost kněží, synů Áronových, posvěcených k tomu, aby pálił kadidlo. Odejdi ze svatyně, poněvadž ses zpronevěřil. To ti u Hospodina Boha k slávě nebude."

2Ch 26 19 Uzijáš se rozběsnil. V ruce měl kadidelnici, aby pálił kadidlo. Jakmile se vůči kněžím rozběsnil, vyrazilo se mu na čele malomocenství před očima kněží v Hospodinově domě u kadidlového oltáře.

2Ch 26 20 Azarjáš, hlavní kněz, i ostatní kněží se k němu obrátili, a hle, byl na čele malomocný. S hrůzou ho odtud vykázali. I on sám se snažil spěšně vyjít, neboť Hospodin ho ranil.

2Ch 26 21 Král Uzijáš byl malomocný až do své smrti. Jako malomocný bydlel v

odděleném domě, poněvadž byl vyobcován z Hospodinova domu. Jeho syn Jótam byl správcem královského domu a soudil lid země.

2Ch 26 22 O ostatních příbězích Uzijášových, prvních i posledních, píše Izajáš, syn Amósův, prorok.

2Ch 26 23 I ulehli Uzijáš ke svým otcům a pohřbili ho vedle jeho otců na poli u pohřebiště králů. Řekli totiž: "Byl malomocný." Po něm kraloval jeho syn Jótam.

2Ch 27 1 Jótamovi bylo dvacet pět let, když začal kralovat, a kraloval v Jeruzalémě šestnáct let. Jeho matka se jmenovala Jeruša; byla to dcera Sádokova.

2Ch 27 2 Činil to, co je správné v Hospodinových očích, zcela jak to činil jeho otec Uzijáš. Avšak do Hospodinova chrámu nevstoupil. Lid dál propadal zkáze.

2Ch 27 3 Jótam vystavěl Horní bránu Hospodinova domu; také mnoho stavěl na hradbě Ófelu.

2Ch 27 4 V judském pohoří vystavěl města a v lesnatých krajích stavěl hrady a věže.

2Ch 27 5 válčil s králem Amónovců a přemohl je. Amónovci mu dodali toho roku sto talentů stříbra a deset tisíc kórů pšenice a deset tisíc ječmene. To mu odváděli Amónovci i ve druhém a třetím roce.

2Ch 27 6 Jótam pevně vládl, poněvadž setrval na svých cestách před Hospodinem, svým Bohem.

2Ch 27 7 O ostatních příbězích Jótamových, o všech jeho válkách a cestách, se dále píše v knize králů izraelských a judských.

2Ch 27 8 Bylo mu dvacet pět let, když začal kralovat, a kraloval v Jeruzalémě šestnáct let.

2Ch 27 9 I ulehli Jótam ke svým otcům a pohřbili ho v Městě Davidově. Po něm se stal králem jeho syn Achaz.

2Ch 28 1 Achazovi bylo dvacet let, když začal kralovat, a kraloval v Jeruzalémě šestnáct let. Nečinil, co je správné v Hospodinových očích, jako činil jeho otec David.

2Ch 28 2 Chodil po cestě králů izraelských. Dokonce odlil sochy baalů.

2Ch 28 3 Pálil kadidlo v údolí syna Hinóмова a spaloval své syny ohněm podle ohavností pronárodů, které Hospodin před Izraelci vyhnal.

2Ch 28 4 obětoval a pálil kadidlo na posvátných návrších a na pahorcích a pod každým zeleným stromem.

2Ch 28 5 Proto ho vydal Hospodin, jeho Bůh, do rukou aramejského krále. Aramejci ho porazili a zajali z jeho vojska velký počet zajatců a odvěklí je do Damašku. Byl vydán též do rukou krále izraelského, který mu způsobil velikou porážku.

2Ch 28 6 Pekach, syn Remaljášův, povraždil v Judsku v jediném dni sto dvacet tisíc mužů, samé statečné muže; opustili Hospodina, Boha svých otců.

2Ch 28 7 Zikrí, efrajimský bohatýr, zavraždil králova syna Maasejáše, Azríkama, představeného domu, a Elkánu, který byl druhý po králi.

2Ch 28 8 Izraelci zajali u svých bratrů dvě stě tisíc žen, synů a dcer a uloupili u nich obrovskou kořist. Kořist odvezli do Samari.

2Ch 28 9 Tam však byl Hospodinův prorok jménem Obéd. Ten vyšel naproti oddílu přicházejícímu do Samari. Řekl jim: "Hle, Hospodin, Bůh vašich otců, vydal ve svém rozhořčení Judu do vašich rukou. Ale vy jste vraždili tak zběsile, že to volá až do nebes.

2Ch 28 10 A teď jste si usmyslili, že Judejce a obyvatele Jeruzaléma ujařmíte jako své otroky a otrokyně. Neproviňujete se tím právě vy sami vůči Hospodinu, svému Bohu?

2Ch 28 11 Slyšte mě nyní a propusťte zajatce, které jste u svých bratrů zajali. Vždyť Hospodin proti vám plane hněvem."

2Ch 28 12 Tu povstali někteří z efrajimských představitelů, Azarjáš, syn Jóchananův, Berekjáš, syn Mešilemótův, Jechizkijáš, syn Šalůmův, a Amasa, syn Chadlajův, proti těm, kteří přišli z válečného tažení,

2Ch 28 13 a řekli jim: "Nepřivádějte sem ty zajatce! Chcete, abychom se provinili proti Hospodinu a připojili k našim hříchům a proviněním další? Vždyť našich vin je beztak mnoho a hněv Boží plane proti Izraeli."

2Ch 28 14 Ozbrojenci se tedy v přítomnosti velitelů a celého shromáždění vzdali zajatců i lupy.

2Ch 28 15 Tu povstali muži uvedení jménem, ujali se zajatců a ze získané kořisti oblékli všechny nahé. Oblékli je a obuli, dali jim najíst a napít, ošetřili je a všechny, kdo únavou klesali, dopravili na oslech a převedli do Jericha, Palmového města, k jejich bratrům. Potom se vrátili do Samari.

2Ch 28 16 V ten čas poslal král Achaz ke králům asyrským prosbu, aby mu poskytli pomoc.

2Ch 28 17 Edómci totiž znovu přitáhli a některé v Judsku pobili nebo zajali.

2Ch 28 18 Také Pelištejci vpadli do měst v Přímořské nížině a v jižním Judsku a dobyli Bét-šemeš, Ajalón, Gederót, Soko s jeho vesnicemi, Timnu s jejími vesnicemi, Gimzo s jeho vesnicemi a usídlili se tam.

2Ch 28 19 Hospodin totiž pokořoval Judu kvůli Achazovi, králi izraelskému, neboť si počínal v Judsku bezohledně a zpronevěřoval se Hospodinu.

2Ch 28 20 I přitáhl k němu Tiglat-pileser, král asyrský, ale jeho moc neupevnil, jen ho sužoval.

2Ch 28 21 Ačkoliv Achaz vydrancoval Hospodinův dům i dům královský a domy velmožů a dal všechno asyrskému králi, nepomohlo mu to.

2Ch 28 22 I v čase soužení se dále zpronevřoval Hospodinu. Takový byl král Achaz.

2Ch 28 23 Obětoval damašským bohům, kteří způsobili jeho porážku. Řekl: "Bohové aramejských králů, ti jim pomáhají; budu jim obětovat a pomohou i mně." Ale oni přivodili pád jemu i celému Izraeli.

2Ch 28 24 Achaz tedy sebral nádoby Božího domu, osekával v Božím domě zlaté předměty, dveře Hospodinova domu uzavřel a udělal si v Jeruzalémě oltáře na každém nároží.

2Ch 28 25 V každém judském městě udělal posvátná návrší, aby tam pálił kadidlo jiným bohům; tím urážel Hospodina, Boha svých otců.

2Ch 28 26 O ostatních jeho příbězích, o všech jeho cestách, prvních i posledních, se dále píše v knize králů judských a izraelských.

2Ch 28 27 I ulehl Achaz ke svým otcům a pohřbili ho v městě, v Jeruzalémě. Ale nevnesli ho do hrobů králů izraelských. Po něm se stal králem jeho syn Chizkijáš.

2Ch 29 1 Chizkijášovi bylo dvacet pět let, když začal kralovat, a kraloval v Jeruzalémě dvacet devět let. Jeho matka se jmenovala Abija; byla to dcera Zekarjášova.

2Ch 29 2 Činil to, co je správné v Hospodinových očích, zcela jak to činil jeho otec David.

2Ch 29 3 V prvním měsíci prvního roku svého kralování otevřel dveře Hospodinova domu a opravil je.

2Ch 29 4 Přivedl kněze a lévijce a shromáždil je na východní straně prostranství.

2Ch 29 5 Řekl jim: "Slyšte mě, lévijci! Teď se posvěťte, posvěťte i dům Hospodina, Boha svých otců, a vynesťte ze svatyně, co je nečisté.

2Ch 29 6 Naši otcové se zpronevěřili, činili to, co je zlé v očích Hospodina, našeho Boha, a opustili ho, odvrátili svou tvář od Hospodinova příbytku, obrátili se k němu zády.

2Ch 29 7 Dokonce zavřeli dveře předsíně, zhasili kahánky, nepálili kadidlo a neobětovali ve svatyni Boha Izraele zápalné oběti.

2Ch 29 8 Proto Judu a Jeruzalém postihlo Hospodinovo rozlícení a učinil je obrazem hrůzy a předmětem údesu a pošklebků, jak to vidíte na vlastní oči.

2Ch 29 9 Právě proto naši otcové padli mečem, naši synové a naše dcery i naše ženy upadli do zajetí.

2Ch 29 10 Teď však mám v úmyslu uzavřít smlouvu s Hospodinem, Bohem Izraele, aby od nás odvrátil svůj planoucí hněv.

2Ch 29 11 Moji synové, nebuďte teď liknaví, vždyť vás Hospodin vyvolil, abyste stáli v jeho službách, byli jeho sluhy a páliili mu kadidlo."

2Ch 29 12 Lévijci povstali: Z Kehatovců Machat, syn Amasajův, a Jóel, syn Azarjášův, z Meraríovců Kíš, syn Abdiův, a Azarjáš, syn Jehalelelův; z Geršónovců Jóach, syn Zimův, a Eden, syn Jóachův.

2Ch 29 13 Z Elísáfanovců Šimrí a Jeiel, z Asafovců Zekarjáš a Matanjáš,

2Ch 29 14 z Hémanovců Jechiel a Šimeí a z Jedútunovců Šemajáš a Uziel.

2Ch 29 15 Ti shromáždili své bratry, posvětili se podle králova rozkazu na základě Hospodinových slov přišli očistit Hospodinův dům.

2Ch 29 16 Kněží vešli dovnitř, do Hospodinova domu, aby jej očistili. Vynesli všechnu nečistotu, kterou našli v Hospodinově chrámu, do nádvoří Hospodinova domu a lévijci to od nich přejímali a vynášeli ven do Kidrónského úvalu.

2Ch 29 17 S posvěcováním začali první den prvního měsíce a osmý den téhož měsíce vešli do Hospodinovy předsíně; Hospodinův dům posvěcovali dalších osm dní; šestnáctý den prvního měsíce skončili.

2Ch 29 18 Přišli dovnitř ke králi Chizkijášovi a hlásili: "Očistili jsme celý Hospodinův dům, oltář pro zápalné oběti s veškerým příslušenstvím i stůl pro předkladné chleby s veškerým příslušenstvím.

2Ch 29 19 všechny předměty, které Achaz za svého kralování ve své zpronevěře odvrhl, jsme dali na místo a oddělili jako svaté. Hle, jsou před Hospodinovým oltářem."

2Ch 29 20 Král Chizkijáš shromáždil za časného jitra velmože města a vystoupil k Hospodinovu domu.

2Ch 29 21 Přivedli sedm býčků, sedm beranů, sedm beránků a sedm kozlů jako oběť za hřích: za království, za svatyni a za Judu. Kněží Áronovcům nařídil obětovat zápalnou oběť na Hospodinově oltáři.

2Ch 29 22 Poráželi skot a kněží chytali krev a kropili směrem k oltáři, poráželi berany a krví kropili směrem k oltáři, poráželi beránky a krví kropili směrem k oltáři.

2Ch 29 23 Pak přivedli před krále a před shromáždění kozly jako oběť za hřích. Položili na ně ruce,

2Ch 29 24 kněží je porazili a jejich krví očistili oltář od hříchu. Tak vykonali smírčí obřady za celý Izrael, neboť král celému Izraeli nařídil obětovat oběť zápalnou i oběť za hřích.

2Ch 29 25 Postavil v Hospodinově domě lévijce s cymbály, harfami a citarami podle příkazů Davida a Gáda, králova vidoucího, a Nátana, proroka. Ten příkaz totiž vydal Hospodin skrze své proroky.

2Ch 29 26 I stáli lévijci s Davidovými nástroji a kněží s trubkami.

2Ch 29 27 Chizkijáš nařídil, aby na oltáři obětovali zápalné oběti. Ve chvíli, kdy se začalo se zápalnou obětí, začal i zpěv k počtě Hospodinu za doprovodu trubek a nástrojů

Davida, krále Izraelského.

2Ch 29 28 Celé shromáždění se klanělo, zněl zpěv a hlaholily trubky. To všechno trvalo, dokud neskončila zápalná oběť.

2Ch 29 29 Když obětování skončilo, poklekl král se všemi, kteří byli s ním, a klaněli se.

2Ch 29 30 Král Chizkijáš s velmoži nařídil lévijcům, aby chválili Hospodina slovy Davida a Asafa, vidoucího. Chválili ho plni radosti, padli na kolena a klaněli se.

2Ch 29 31 Potom opět Chizkijáš nařídil: "Protože jste uvedeni v kněžský úřad pro Hospodina, přistupte a přinesť do Hospodinova domu dary k obětním hodům a oběti děkovné." Shromáždění přineslo dary k obětním hodům a oběti děkovné a každý, kdo měl k tomu ochotné srdce, i oběti zápalné.

2Ch 29 32 Počet zápalných obětí, které shromáždění přineslo, činil sedmdesát kusů skotu, sto beranů a dvě stě beránek, vše pro zápalnou oběť Hospodinu.

2Ch 29 33 Jiných svatých darů bylo šest set kusů skotu a tři tisíce kusů bravu.

2Ch 29 34 Ale kněží bylo málo, takže nestačili ze všech zápalných obětí stahovat kůže. Proto jim pomáhali jejich bratři lévijci, dokud nebylo dílo skončeno a dokud se neposvětili všichni kněží; lévijci se totiž posvěcovali pohotověji než kněží.

2Ch 29 35 A také zápalných obětí z tučných dílů obětí pokojných a úliteb k zápalné oběti bylo velmi mnoho. Tak byla obnovena služba v Hospodinově domě.

2Ch 29 36 Chizkijáš se vším lidem se radoval z toho, co Bůh lidu připravil, neboť vše se sběhlo nečekaně.

2Ch 30 1 Potom obeslal Chizkijáš celý Izrael a Judu a napsal listy Efrajimovi a Manasesovi, aby přišli do Hospodinova domu v Jeruzalémě a slavili hod beránka Hospodinu, Bohu Izraele.

2Ch 30 2 Král se dohodl se svými velmoži i s celým shromážděním v Jeruzalémě, že budou hod beránka slavit v druhém měsíci.

2Ch 30 3 Nemohli jej totiž slavit v určený čas, protože se neposvětilo dost kněží a lid se nestačil shromáždit do Jeruzaléma.

2Ch 30 4 Král i celé shromáždění to pokládali za správné.

2Ch 30 5 Usnesli se, že dají v celém Izraeli, od Beer-šeby až do Danu, svolat, aby všichni přišli do Jeruzaléma slavit hod beránka Hospodinu, Bohu Izraele, neboť mnozí jej neslavili tak, jak bylo předepsáno.

2Ch 30 6 Běžci prošli s listy od krále a od jeho velmožů celým Izraelem a Judou a podle králova příkazu svolávali: "Izraelci, navratte se k Hospodinu, Bohu Abrahama, Izáka a Izraele, a on se navrátí k těm pozůstalým z vás, kteří vyvázli z moci asyrských králů.

2Ch 30 7 Nebuďte jako vaši otcové a jako vaši bratři, kteří se Hospodinu, Bohu svých otců, zpronevěřili. Proto dopustil, že vzbuzují úžas, jak sami vidíte.

2Ch 30 8 Nyní nebuďte tvrdší než jako vaši otcové, poddejte se Hospodinu, přijďte k jeho svatyni, kterou navěky oddělil jako svatou. Služte Hospodinu, svému Bohu, a jeho planoucí hněv se od vás odvrátí.

2Ch 30 9 Když se obrátíte k Hospodinu, dojdou vaši bratři a vaši synové slitování u těch, kteří je zajali, a navrátí se do této země. Vždyť Hospodin, váš Bůh, je milostivý a slitovný a svou tvář neodvrátí od vás, když se k němu navrátíte."

2Ch 30 10 Běžci procházeli zemí Efrajimovou a Manasesovou od města k městu až do Zabulónu. Všude se jim posmívali a zesměšňovali je.

2Ch 30 11 Jen někteří z kmene Ašerova, Manasesova a Zabulónova přišli v pokoře do Jeruzaléma.

2Ch 30 12 Avšak v Judsku způsobil Bůh svou mocí, že jim dal jednomyslnost, takže plnili příkaz krále a velmožů podle Hospodinova slova.

2Ch 30 13 Do Jeruzaléma se shromáždilo množství lidu, aby v druhém měsíci slavili svátek nekvašených chlebů; shromáždění bylo velmi početné.

2Ch 30 14 Začali odstraňovat oltáře, které byly v Jeruzalémě; odstranili i všechna vykuřovadla a vhodili je do Kidrónského úvalu.

2Ch 30 15 Čtrnáctého dne druhého měsíce zabíjeli velikonočního beránka. Kněží a lévijci se se zahanbením posvětili a přinesli do Hospodinova domu zápalné oběti.

2Ch 30 16 Stáli na svých stanovištích podle příslušných řádů, podle zákona Mojžíše, muže Božího. Kněží kropili krví, kterou brali od lévijců.

2Ch 30 17 Protože ve shromáždění bylo mnoho těch, kdo se neposvětili, lévijci, kteří zabíjeli velikonoční beránky, dbali, aby každého, kdo nebyl čistý, posvětili Hospodinu.

2Ch 30 18 Velká část lidu, mnozí z kmenů Efrajimova, Manasesova, Isacharova a Zabulónova, se totiž neočistili. Jedli velikonočního beránka, ale ne tak, jak bylo předepsáno. Chizkijáš se za ně modlil: "Dobrotivý Hospodin nechť zproští viny

2Ch 30 19 každého, kdo se upřímným srdcem dotazoval na slovo Boha Hospodina, Boha svých otců, i když neprošli očišťováním ve svatyni."

2Ch 30 20 Hospodin Chizkijáše vyslyšel a lid uzdravil.

2Ch 30 21 I slavili Izraelci, kteří se šli do Jeruzaléma, slavnost nekvašených chlebů s velikou radostí po sedm dní a lévijci i kněží chválili Hospodina den co den, chválili na nástrojích Hospodinovu moc.

2Ch 30 22 Chizkijáš promluvil k srdci všech lévijců, kteří s mocným zaujetím sloužili Hospodinu. Připravovali hody pokojných obětí, po sedm dní slavnostního shromáždění jedli a pili chválu Hospodinu, Bohu svých otců.

2Ch 30 23 I usneslo se celé shromáždění, že budou pokračovat ve slavnosti ještě

dalších sedm dní. A radostně pokračovali po sedm dní.

2Ch 30 24 Chizkijáš, král judský, věnoval pro shromáždění tisíc býčků a sedm tisíc ovcí. Také velmožové věnovali pro shromáždění tisíc býčků a deset tisíc ovcí. Množství kněží se posvětilo.

2Ch 30 25 Celé shromáždění judské se radovalo, kněží a lévijci i celé shromáždění, všichni, kteří přišli z Izraele, i ti, kteří dříve přišli ze země izraelské a žili pohostinu v Judsku.

2Ch 30 26 v Jeruzalémě byla veliká radost, jaká v Jeruzalémě nebyla ode dnů izraelského krále Šalomouna, syna Davida.

2Ch 30 27 Potom lévijští kněží povstali a lidu udělili požehnání. Jejich hlas byl vyslyšen a jejich modlitba vešla až do jeho svatého příbytku, do nebe.

2Ch 31 1 Když to všechno skončilo, všechen Izrael, ti, kteří se sešli, vyšli do judských měst a roztržili posvátné sloupy, pokáceli posvátné kůly a pobořili posvátná návrší a oltáře v celém Judsku a Benjamínsku i na území Efrajimově a Manasesově, a to dokonale. Pak se všichni Izraelci vrátili do svých měst, každý do svého území.

2Ch 31 2 Chizkijáš zařadil kněze a lévijce do jednotlivých tříd, každého podle přidělené kněžské a lévijské služby, jednak při obětech zápalných a pokojných, jednak při přísluhování, děkování a chválení v branách Hospodinových táborů.

2Ch 31 3 Král přispěl ze svého majetku na zápalné oběti, aby byly obětovány ráno i večer, na zápalné oběti ve dnech odpočinku, o novoluních a při slavnostech, jak je předepsáno v Hospodinově zákoně.

2Ch 31 4 Také nařídil lidu, obyvatelům Jeruzaléma, aby dávali dary kněžím a lévijcům, aby byli v Hospodinově zákoně pevní.

2Ch 31 5 Jak se ta výzva rozšířila, Izraelci přinášeli množství prvotin obilí, moštu, čerstvého oleje, medu i všeho, co se urodilo na poli. Též desátky ze všeho přinášeli v hojnosti.

2Ch 31 6 Také Izraelci a Judejci, kteří bydleli v městech judských, odváděli desátky ze skotu a bravu i desátky ze svatých darů, zasvěcených Hospodinu, jejich Bohu.

Přinášeli a dávali je na hromady.

2Ch 31 7 Začali vše klást na hromady třetího měsíce a skončili sedmého měsíce.

2Ch 31 8 Když Chizkijáš a velmožové přišli a spatřili hromady, dobrořečili Hospodinu i Izraeli, jeho lidu.

2Ch 31 9 Chizkijáš se kněží a lévijců vyptával na ty hromady.

2Ch 31 10 Azarjáš, hlavní kněz z domu Sádokova, mu odpověděl: "Od chvíle, kdy začali přinášet oběť pozdvihování do Hospodinova domu, je jídla do sytosti a ještě hodně zůstává, neboť Hospodin svému lidu požehnal. Tak mnoho toho zůstalo."

2Ch 31 11 Chizkijáš proto nařídil připravit v Hospodinově domě komory.

Připravili je

2Ch 31 12 a pak tam věrně vnášeli oběť pozdvihování, desátek i svaté dary. Nad nimi jako představený byl lévijec Kónanjáš a jeho bratr Šimeí byl jeho zástupce.

2Ch 31 13 Jechiel, Azazjáš, Nachat, Asáel, Jerimót, Józabad, Elíel, Jismakjáš, Machat a Benajáš byli dohlážiteli pod velením Kónanjáše a jeho bratra Šimeího podle ustanovení krále Chizkijáše a Azarjáše, představeného domu Božího.

2Ch 31 14 Lévijec Kóre, syn Jimny, vrátný u východní brány, byl nad dobrovolnými Božími dary, aby vydával, co pocházelo z Hospodinovy oběti pozdvihování a z velesvatých darů.

2Ch 31 15 Jemu k ruce byli Eden, Minjamín, Jěšua, Šemajáš, Amarjáš a Šekanjáš v městech kněžských, aby svědomitě z toho vydávali svým bratrům podle tříd, jak velkému tak malému.

2Ch 31 16 Kromě toho i těm mužského pohlaví od tříletých výše, kteří byli v seznamech, každému, kdo přicházel do Hospodinova domu plnit denní úkol svých služebních povinností podle jednotlivých tříd.

2Ch 31 17 Kněžské seznamy se pořizovaly podle otcovských rodů, rovněž lévijské, od dvacetiletých výše podle jejich povinností v jednotlivých třídách.

2Ch 31 18 Seznamy platily i pro všechny jejich děti, ženy, syny a dcery, pro celé shromáždění, pokud se věrně posvětili, aby byli svatí.

2Ch 31 19 Kněží Áronovci, žijící z polí a pastvin svých měst, měli v každém městě jménem uvedené muže, kteří vydávali podíly každému z kněží a každému z lévijců, kdo byl v seznamu.

2Ch 31 20 Tak to učinil Chizkijáš v celém Judsku. Činil, co bylo dobré, správné a pravdivé před Hospodinem, jeho Bohem.

2Ch 31 21 Při celém, díle, které začal pro službu v domě Božím a pro zákon a přikázání, dotazoval se svého Boha; činil je celým svým srdcem a dílo se mu dařilo.

2Ch 32 1 Po těchto událostech a skutcích věrnosti přitáhl Sancheríb, král asyrský. Přitáhl do Judska, oblehl opevněná města a nařídil, aby mu prolomili hradby.

2Ch 32 2 Když uviděl Chizkijáš, že Sancheríb přitáhl a že se chystá do boje proti Jeruzalému,

2Ch 32 3 dohodl se s velmoži a bohatýry, že zasypou vodní prameny, které byly vně za městem, a ti mu poskytli pomoc.

2Ch 32 4 Shromáždilo se množství lidu a zasypali všechny prameny i potok, který protékal středem země. Řekli: "Proč mají asyrští králové najít tolik vody, až přitáhnou?"

2Ch 32 5 Král vládl pevně. Dal se do přestavby celé hradební zdi, která byla samá trhлина, a vyhnal ji až po věže. Zvenčí vystavěl další hradební zeď. Opravil též Míló v

Město Davidově a pořídil množství oštěpů a štítů.

2Ch 32 6 Nad lidem ustanovil vojenské velitele a shromáždil je k sobě na prostranství v bráně města. Promluvil jim k srdci:

2Ch 32 7 "Buďte rozhodní a udatní, nebojte se a neděste se asyrského krále ani toho hlučícího davu, který je s ním. S námi je někdo větší než s ním.

2Ch 32 8 S ním je paže lidská, ale s námi je Hospodin, náš Bůh, aby nám pomohl a vedl naše boje." Lid se spolehl na slova Chizkijáše, krále judského.

2Ch 32 9 Potom Sancheríb, král asyrský, když s celou svou brannou mocí stál proti Lakíši, poslal své služebníky do Jeruzaléma k Chizkijášovi, králi judskému, a k celému Judovi, který byl v Jeruzalémě, se vzkazem:

2Ch 32 10 "Toto praví Sancheríb, král asyrský: Na co spoléháte, že chcete zůstat v obleženém Jeruzalémě?

2Ch 32 11 Nesvedl vás Chizkijáš? Umoří vás hladem a žízní, když říká: "Hospodin, náš Bůh, nás vysvobodí ze spárů asyrského krále."

2Ch 32 12 Cožpak ten Chizkijáš neodstranil posvátná návrší a oltáře a nenařídil Judovi a Jeruzalému: "Jen před jediným oltářem se budete klanět a na něm budete pálit kadidlo"?

2Ch 32 13 Nevíte, co jsem udělal já a moji otcové všem národům zemí? Cožpak dokázali bohové pronárodů těch zemí vysvobodit svou zemi z mých rukou?

2Ch 32 14 Který ze všech bohů těch pronárodů, které moji otcové vyhubili jako klaté, dokázal svůj lid vysvobodit z mých rukou? Ze by váš Bůh dokázal vysvobodit z mých rukou vás?

2Ch 32 15 Ať vás Chizkijáš nepodvádí a ať vás nesvádí; nevěřte mu! Žádný bůh žádného pronároda ani království nedokázal vysvobodit svůj lid z mých rukou ani z rukou mých otců. Ani vaši bohové vás z mých rukou nevysvobodí."

2Ch 32 16 A ještě dál mluvili jeho služebníci proti Hospodinu Bohu a proti jeho služebníku Chizkijášovi.

2Ch 32 17 Psal také dopisy, jimiž haněl Hospodina, Boha Izraele. Říkal o něm: "Jako nevysvobodili bohové pronárodů těch zemí svůj lid z mých rukou, tak nevysvobodí ani Bůh Chizkijášův svůj lid z mých rukou."

2Ch 32 18 Volali zplna hrdla judsky na jeruzalémský lid, který byl na hradbách, aby na ně padl strach a hrůza, aby dobyli město.

2Ch 32 19 Mluvili o Bohu Jeruzaléma jako o bozích národů země, díle lidských rukou.

2Ch 32 20 Proto se král Chizkijáš a prorok Izajáš, syn Amósův, modlili a úpěnlivě volali k nebesům.

2Ch 32 21 Hospodin poslal anděla a zahubil v táboře asyrského krále všechny bohatýry, vévody a velitele. Král musel s ostudou odtáhnout zpět do své země. Když vešel do domu svých bohů, ti, kteří vzešli z jeho lůna, jej tam srazili mečem.

2Ch 32 22 Hospodin zachránil Chizkijáše a obyvatele Jeruzaléma z rukou Sancheríba, krále asyrského, i z rukou ostatních nepřátel a zabezpečil je ze všech stran.

2Ch 32 23 Mnozí přinášeli do Jeruzaléma dary Hospodinu i vzácné dary Chizkijášovi, králi judskému. Od té chvíle byl v očích všech pronárodů vyvýšený.

2Ch 32 24 V oněch dnech Chizkijáš smrtelně onemocněl. Modlil se k Hospodinu a ten k němu promluvil a dal mu zázračné znamení.

2Ch 32 25 Ale Chizkijáš za prokázané dobrodiní nebyl vděčný, jeho srdce se stalo domýšlivým. Proto jej i Judu a Jeruzalém postihlo Hospodinovo rozlíčení.

2Ch 32 26 Pak se Chizkijáš za pýchu svého srdce pokořil, on i obyvatelé Jeruzaléma, a Hospodinův hněv na ně za dnů Chizkijášových nedolehl.

2Ch 32 27 Chizkijáš měl bohatství a převelikou slávu. Nahromadil poklady stříbra, zlata, drahokamů, balzámů, štítů i všelijakých vzácných předmětů.

2Ch 32 28 Měl sklady pro úrodu obilí, pro mošt a čerstvý olej, i stáje pro dobytek všeho druhu a ve stájích stáda dobytka.

2Ch 32 29 Nastavěl si města a měl mnoho bravu i skotu, neboť mu Bůh dal velice mnoho jmění.

2Ch 32 30 Chizkijáš zasypal horní vody Gichónu a svedl je spodem přímo na západ do Města Davidova. Všechno Chizkijášovo počínání provázel zdar.

2Ch 32 31 Jenom tehdy, když k němu byli posláni vyslanci knížat babylónských, aby se dotazovali na zázračné znamení, které se stalo v té zemi, jej Bůh opustil. Tak jej podrobil zkoušce, aby poznal všechno, co je v jeho srdci.

2Ch 32 32 O ostatních příbězích Chizkijášových i o jeho zbožných činech se dále píše ve vidění proroka Izajáše, syna Amósova, zapsaném v Knize králů judských a izraelských.

2Ch 32 33 I ulehł Chizkijáš ke svým otcům a pohřbili ho ve svahu při hrobech Davidovců. Celý Juda a obyvatelé Jeruzaléma mu při jeho smrti prokázali poctu. Po něm se stal králem jeho syn Menaše.

2Ch 33 1 Menašemu bylo dvanáct let, když začal kralovat, a kraloval v Jeruzalémě padesát pět let.

2Ch 33 2 Dopouštěl se toho, co je zlé v Hospodinových očích, podle ohavností pronárodů, které Hospodin před Izraelci vyhnal.

2Ch 33 3 Znovu vybudoval posvátná návrší, která jeho otec Chizkijáš zbořil, nastavěl oltáře baalům a udělal posvátné kůly a klaněl se veškerému nebeskému zástupu a sloužil mu.

2Ch 33 4 Zbudoval oltáře v Hospodinově domě, o němž Hospodin řekl: "V Jeruzalémě bude navěky dlít mé jméno."
 2Ch 33 5 Na obou nádvořích Hospodinova domu nastavěl oltáře veškerému nebeskému zástupu.
 2Ch 33 6 Své syny provedl v údolí syna Hinóмова ohněm, věstil z oblaků a obíral se hadačstvím a čarováním, ustanovil vyvolavače duchů a jasnovidce; dopouštěl se mnohého, co je zlé v očích Hospodina, a tak ho urážel.
 2Ch 33 7 Tesanou sochu modly, kterou udělal, umístil do Božího domu, o němž Bůh řekl Davidovi a jeho synu Šalomounovi: "V tomto domě a v Jeruzalémě, který jsem vyvolil ze všech izraelských kmenů, dám navěky spočinout svému jménu."
 2Ch 33 8 Už nikdy nedopustím, aby noha Izraele musela odejít z půdy, kterou jsem připravil pro vaše otce, jen když budou bedlivě činit všechno, jak jsem jim přikázal, podle celého zákona, nařízení a řádů vydaných skrze Mojžíše."
 2Ch 33 9 Menaše však Judu a obyvatele Jeruzaléma svedl, že se dopouštěli horších věcí než pronárody, které Hospodin před Izraelci vyhladil.
 2Ch 33 10 Hospodin mluvil k Menašemu a jeho lidu, ale ti mu nevěnovali pozornost.
 2Ch 33 11 Proto na ně Hospodin přivedl velitele vojska asyrského krále. Menašeho lapili, provlékli mu chřipím hák, spoutali ho bronzovými řetězy a odvedli do Babylóna.
 2Ch 33 12 V nouzi prosil Hospodina, svého Boha, o shovívavost a hluboce se před Bohem svých otců pokořil.
 2Ch 33 13 Modlil se k němu a on přijal a vyslyšel jeho prosbu a přivedl jej zpět do Jeruzaléma, aby dál kraloval. Tak poznal Menaše, že jenom Hospodin je Bůh.
 2Ch 33 14 Potom vystavěl vnější hradební zeď Města Davidova v úvalu západně od Gichónu směrem k Rybné bráně a dál kolem ofelu a zvedl ji velmi vysoko. Ve všech opevněných městech v Judsku ustanovil velitele vojsk.
 2Ch 33 15 Odstranil z Hospodinova domu všechny cizí bohy a sochy, též všechny oltáře, které nastavěl na hoře Hospodinova domu a v Jeruzalémě; vyházel je z města ven.
 2Ch 33 16 Opravil Hospodinův oltář a obětoval na něm oběti pokojné a oběť díky. Nařídil Judovi, aby sloužil Hospodinu, Bohu Izraele.
 2Ch 33 17 Lid však stále obětoval na posvátných návrších, ale jen Hospodinu, svému Bohu.
 2Ch 33 18 O ostatních příbězích Menašeho, o jeho modlitbě k Bohu i o slovech vidoucích, kteří k němu mluvili jménem Hospodina, Boha Izraele, se dále píše v příbězích králů izraelských.
 2Ch 33 19 O jeho modlitbě i o tom, jak Bůh jeho prosby přijal, o každém jeho hříchu a o jeho zpronevěře, o místech, kde stavěl posvátná návrší a postavil posvátné kůly a tesané modly, to před svým pokorením, se dále píše v příbězích Chózajových.
 2Ch 33 20 I ulehł Menaše ke svým otcům a pohřbili ho u jeho domu. Po něm se stal králem jeho syn Amón.
 2Ch 33 21 Amónovi bylo dvaadvacet let, když začal kralovat, a kraloval v Jeruzalémě dva roky.
 2Ch 33 22 Dopouštěl se toho, co je zlé v Hospodinových očích, jako se toho dopouštěl jeho otec Menaše. Amón obětoval všem tesaným modlám, které udělal jeho otec a sloužil jim.
 2Ch 33 23 Ale před Hospodinem se nepokořil, jako se pokořil jeho otec Menaše. Naopak, Amón vinu jen rozmnožoval.
 2Ch 33 24 Jeho služebníci se proti němu spikli a usmrtili ho v jeho domě.
 2Ch 33 25 Ale lid země pobil všechny, kteří se proti králi Amónovi spikli. Lid země pak dosadil místo něho za krále jeho syna Jóšijáše.
 2Ch 34 1 Jóšijášovi bylo osm let, když začal kralovat, a kraloval v Jeruzalémě jedenatřicet let.
 2Ch 34 2 Činil to, co je správné v Hospodinových očích, chodil po cestách svého otce Davida a neuchyloval se napravo ani nalevo.
 2Ch 34 3 V osmém roce svého kralování, ještě jako mladík, se začal dotazovat na slovo Boha svého otce Davida a ve dvanáctém roce začal očišťovat Judu a Jeruzalém od posvátných návrší, posvátných kůlů a tesaných i litých model.
 2Ch 34 4 V jeho přítomnosti strhli oltáře baalů; oltáříky pro vykuřování kadidlem, které byly nahoře na nich, pokácel posvátné kůly, tesané i lité modly roztříštil napadrtě a rozházel po hrobech těch, kdo jim obětovali.
 2Ch 34 5 Kostí kněží spálil na jejich oltářích. Tak provedl očistu Judy a Jeruzaléma.
 2Ch 34 6 V městech kmene Manasesova, Efrajimova a Šimeónova až po Neftalího a v okolních pustinách
 2Ch 34 7 zbořil oltáře; posvátné kůly a tesané modly rozdrtil napadrtě, po celém území izraelském pokácel všechny oltáříky pro vykuřování kadidlem. Potom se vrátil do Jeruzaléma.
 2Ch 34 8 V osmnáctém roce svého kralování, když očistil zemi i dům, poslal Šáfana, syna Asaljásova, Masejáše, velitele města, a kancléře Jóacha, syna Jóachazova, aby opravili dům Hospodina, jeho Boha.
 2Ch 34 9 Přišli k veleknězi Chilkijášovi, aby mu odevzdali stříbro, které bylo doneseno do Božího domu, které Lévijsi, strážci prahu, vybrali od kmene Manasesova a

Efrajimova, ode všech, kdo zůstali z Izraele, od celého Judy a Benjamína i od obyvatelů Jeruzaléma.

2Ch 34 10 Ti je vydali těm, kdo pracovali jako dohlážitelé v Hospodinově domě, aby je vydávali dělníkům, kteří pracovali při Hospodinově domě na opravách poškozené části domu.

2Ch 34 11 Dávali je řemeslníkům a stavebním dělníkům k nákupu tesaného kamene a dřeva k vazbám a trámům budov, které judští králové nechali zpustnout.

2Ch 34 12 Muži konali dílo poctivě. Nad nimi byli dohlážiteli Jachat a Obadjáš, Lévijsi z Meraríovců, dále Zekarjáš a Mešulám z Kehatovců, aby je řídili. Všichni Lévijsi uměli hrát na hudební nástroje.

2Ch 34 13 Nad nosiči a těmi, kdo řídili všechny dělníky při různých pracích, byli lévijsí písaři, dozorcí a vrátní.

2Ch 34 14 Když se vynášelo stříbro, které bylo doneseno do Hospodinova domu, našel kněz Chilkijáš knihu Hospodinova zákona, vydaného skrze Mojžíše.

2Ch 34 15 Chilkijáš ohlásil písaři Šáfanovi: "Nalezl jsem v Hospodinově domě knihu Zákona." Chilkijáš dal tu knihu Šáfanovi.

2Ch 34 16 Šáfan knihu přinesl králi a podal králi o tom hlášení: "Tvoji služebníci vykonali vše, co jim bylo uloženo.

2Ch 34 17 Stříbro, které se nacházelo v Hospodinově domě, vyzvedli a vydali dohlážitelům a dělníkům."

2Ch 34 18 Dále písař Šáfan králi oznámil: "Kněz Chilkijáš mi předal knihu." A Šáfan ji před králem četl.

2Ch 34 19 Když král uslyšel slova Zákona, roztrhl své roucho.

2Ch 34 20 Potom král přikázal Chilkijášovi a Achikamovi, synu Šáfanovu, Abdónovi, synu Míkovu, písaři Šáfanovi a Asajášovi, král ovskému služebníku:

2Ch 34 21 "Jděte se dotázat Hospodina ohledně mne i lidu, který zůstal v Izraeli a Judsku, pokud jde o slova této nalezené knihy. Vždyť je na nás vylito velké Hospodinovo rozhořčení za to, že naši otcové nedbali na Hospodinovo slovo a nejednali podle toho všeho, co je v této knize napsáno."

2Ch 34 22 Chilkijáš s těmi, kdo byli u krále, se odebral k prorokyni Chuldě, manželce Šalúma, syna Tokhata, syna Chasrova, strážce rouch. Bydlela v Jeruzalémě v Novém Městě. Mluvili s ní o těch věcech.

2Ch 34 23 Odvětila jim: "Toto praví Hospodin, Bůh Izraele: Vyřiďte muži, který vás ke mně poslal:

2Ch 34 24 Toto praví Hospodin: "Hle, uvedu zlo na toto místo a na jeho obyvatele, podle všech kleteb zapsaných v té knize, kterou četli před judským králem.

2Ch 34 25 Protože mne opustili a jiným bohům pálili kadidlo, a tak mě uráželi vším tím, co svými rukama udělali, vylilo se mé rozhořčení na toto místo a neuhasne."

2Ch 34 26 A králi judskému, který vás poslal dotázat se Hospodina, vyřiďte: Toto praví Hospodin, Bůh Izraele: "Pokud jde o slova, která jsi slyšel:

2Ch 34 27 Protože tvé srdce zjihlo a pokořil ses před Bohem, když jsi uslyšel, co mluvil proti tomuto místu a proti jeho obyvatelům, protože ses přede mnou pokořil a roztrhl jsi své roucho a přede mnou plakal, vyslyšel jsem tě, je výrok Hospodinův.

2Ch 34 28 Proto tě připojím k tvým otcům, budeš uložen do svého hrobu v pokoji a tvé oči nespátrají nic z toho zla, které uvedu na toto místo a na jeho obyvatele." I podali toto hlášení králi.

2Ch 34 29 Král obeslal a shromáždil všechny starší z Judy a z Jeruzaléma.

2Ch 34 30 Potom vystoupil král do Hospodinova domu i všichni judští muži a obyvatelé Jeruzaléma, kněží a Lévijsi, veškerý lid, velcí i malí. I předčítal jim všechna slova Knihy smlouvy, nalezené v Hospodinově domě.

2Ch 34 31 Poté se král postavil na své stanoviště a uzavřel před Hospodinem smlouvu, že budou následovat Hospodina a zachovávat jeho příkazy, svědectví a nařízení z celého srdce a z celé duše a plnit slova smlouvy, jak jsou napsána v této knize.

2Ch 34 32 Zavázal k tomu všechny, kdo byli v Jeruzalémě a v Benjamínovi.

Obyvatelé Jeruzaléma tedy jednali podle smlouvy Boha, Boha svých otců.

2Ch 34 33 Jóšijáš odstranil všechny ohavnosti ze všech zemí, které patřily Izraelcům. Nařídil všem, kdo byli v Izraeli, aby sloužili Hospodinu, svému Bohu. Neodchýlili se od Hospodina, Boha svých otců, po všechny jeho dny.

2Ch 35 1 Potom slavil Jóšijáš v Jeruzalémě hod beránka Hospodinu. Čtrnáctého dne prvního měsíce zabíjeli velikonočního beránka.

2Ch 35 2 Zavázal kněze, aby plnili své povinnosti, a povzbudil je pro službu v Hospodinově domě.

2Ch 35 3 Lévijsům, posvěceným pro Hospodina, kteří měli poučovat všechny Izrael, nařídil: "Svatou schránu dejte do domu, který vybudoval izraelský král Šalomoun, syn Davidův. Už ji nebudete nosit na ramenou. Teď služte Hospodinu, svému Bohu, a Izraeli, jeho lidu.

2Ch 35 4 Ustavte se podle svých otcovských rodů, podle příslušných tříd, podle výnosu Davida, krále izraelského, a ustanovení jeho syna Šalomouna.

2Ch 35 5 Postavte se ve svatyni podle rozčlenění otcovských rodů svých bratrů z lidu, aby odpovídalo rozdělení Lévijsů podle rodů.

2Ch 35 6 Zabíjte velikonočního beránka, posvěťte se a buďte připraveni posloužit svým bratrům, a tak splnit Hospodinovo slovo, které vydal skrze Mojžíše."

2Ch 35 7 Jóšijáš věnoval lidu ovce, beránky a kůzlata, to vše k velikonočním
hodům pro každého přítomného, celkem třicet tisíc kusů, k tomu tři tisíce kusů skotu; to vše z
královského majetku.

2Ch 35 8 Jeho velmožové věnovali dobrovolně dary lidu, kněžím a lévijcům:
Chilkijáš, Zekarjáš a Jechiel, představení domu Božího, dali kněžím k velikonočním hodům dva
tisíce šest set kusů bravu a tři sta kusů skotu.

2Ch 35 9 Kónanjáš a jeho bratři Šemajáš a Netaneel, dále Chašabjáš, Jeiel a
Józabad, předáci lévijců, věnovali lévijcům k velikonočním hodům pět tisíc kusů bravu a pět
set kusů skotu.

2Ch 35 10 Když byla bohoslužba připravena, stoupili si kněží podle králova
příkazu na svá místa a lévijci se seřadili podle svých tříd.

2Ch 35 11 Zabíjeli velikonoční beránky. Kněží kropili krví, kterou brali z
jejich rukou, a lévijci stahovali kůže.

2Ch 35 12 Oddělovali části pro zápalnou oběť, když dávali přiděly lidu podle
rozčlenění otcovských rodů, a přinášeli je Hospodinu darem, jak je předepsáno v Knize
Možíšově; právě tak si počínali při skotu.

2Ch 35 13 Připravili velikonočního beránka na ohni podle řádu, ale co bylo
posvěceno, vařili v hrncích, kotlících a mísách a spěšně roznášeli všemu lidu.

2Ch 35 14 Potom jej připravili také pro sebe a pro kněze. Zatímco kněží Áronovci
obětovali zápalné oběti a tuk až do noci, lévijci připravovali jídlo pro sebe a pro kněze
Áronovce.

2Ch 35 15 Také zpěváci Asafovci stáli podle Davidova příkazu na svých místech.
Asaf, Héman a Jedútún, vidoucí králův, též vrátili jednotlivých bran se ze své služby
nevzdálili, protože jejich bratři lévijci připravovali jídlo i pro ně.

2Ch 35 16 Tak byla v onen den uspořádána celá Hospodinova bohoslužba; slavil se
hod beránka a obětovaly se na Hospodinově oltáři zápalné oběti podle příkazu krále Jóšijáše.

2Ch 35 17 Izraelci, přítomní toho času na hodu beránka, slavili ještě po sedm
dní svátek nekvašených chlebů.

2Ch 35 18 V Izraeli nebyl takový hod beránka slaven ode dnů proroka Samuela; ani
žádný z izraelských králů neslavil takový hod beránka, jaký slavil Jóšijáš, kněží, lévijci a
celý Juda i přítomní Izraelci a obyvatelé Jeruzaléma.

2Ch 35 19 Bylo to v osmnáctém roce Jóšijášova kralování, kdy se slavil tento hod
beránka.

2Ch 35 20 Po tom všem, když Jóšijáš dal do pořádku Hospodinův dům, táhl Néko,
král egyptský, aby bojoval u Karkemíše na Eufratu. Jóšijáš proti němu vytáhl.

2Ch 35 21 Néko k němu poslal posly se vzkazem: "Co je ti do mých věcí, judský
králi? Dnes netáhnou proti tobě, bojují s jiným domem. Bůh řekl, že si mám pospíšet. Ustup
Bohu, který je se mnou, ať tě neuvrhne do zkázy."

2Ch 35 22 Ale Jóšijáš mu neuhnul, chopil se příležitosti bojovat s ním.
Neposlechl Nékových slov, která byla z úst Božích. Přitáhl na pláň u Megida, aby tu bojoval.

2Ch 35 23 Krále Jóšijáše zasáhli střelci. Král řekl svým služebníkům: "Odneste
mě, protože jsem těžce raněn."

2Ch 35 24 Služebníci ho přenesli z válečného vozu, aby ho na jiném voze, který
měl s sebou, odvezli a dopravili do Jeruzaléma. Zemřel a byl pohřben v hrobech svých otců.
Celý Juda a Jeruzalém nad Jóšijášem truchlili.

2Ch 35 25 Jeremjáš složil na Jóšijáše žalozpěv. Všichni zpěváci a zpěvačky
opěvují Jóšijáše ve svých žalozpěvech až podnes. To se stalo v Izraeli zvykem a dále se o tom
píše v žalozpěvech.

2Ch 35 26 O ostatních příbězích Jóšijášových i o jeho zbožných činech,
odpovídajících tomu, co je psáno v zákoně Hospodinově,

2Ch 35 27 o jeho příbězích prvních i posledních, se dále píše v Knize králů
izraelských a judských.

2Ch 36 1 Lid země vzal Jóšijášova syna Jóachaza a dosadil ho za krále v
Jeruzalémě po jeho otci.

2Ch 36 2 Jóachazovi bylo třiadvacet let, když začal kralovat, a kraloval v
Jeruzalémě tři měsíce.

2Ch 36 3 Egyptský král jej v Jeruzalémě sesadil a zemi uložil poplatek sto
talentů stříbra a talent zлата.

2Ch 36 4 Za krále nad Judou a Jeruzalémem dosadil jeho bratra Eljakíma a změnil
mu jméno na Jóakím. Jóachaza, jeho bratra, dal Néko odvéci do Egypta.

2Ch 36 5 Jóakímovi bylo dvacet pět let, když začal kralovat, a kraloval v
Jeruzalémě jedenáct let. Dopouštěl se toho, co je zlé v očích Hospodina, jeho Boha.

2Ch 36 6 Přitáhl na něj Nebúkadnesar, král babylónský, spoutal ho bronzovými
řetězy a dopravil ho do Babylóna.

2Ch 36 7 Část předmětů Hospodinova domu odvezl Nebúkadnesar do Babylóna a dal
je do svého babylónského chrámu.

2Ch 36 8 O ostatních příbězích Jóakímových i o ohavnostech, jichž se
dopouštěl, i o tom, co jej postihlo, se dále píše v Knize králů izraelských a judských. Po něm
se stal králem jeho syn Jóakín.

2Ch 36 9 Jóakínovi bylo osm let, když začal kralovat, a kraloval v Jeruzalémě
tři měsíce a deset dní. Dopouštěl se toho, co je zlé v Hospodinových očích.

2Ch 36 10 Na přelomu roku ho dal král Nebúkadnesar přivést do Babylóna a s ním i

vzácné předměty Hospodinova domu. Za krále nad Judou a Jeruzalémem dosadil jeho bratra Sidkijáše.

2Ch 36 11 Sidkijášovi bylo jedenadvacet let, když začal kralovat, a kraloval v Jeruzalémě jedenáct let.

2Ch 36 12 Dopouštěl se toho, co je zlé v očích Hospodina, jeho Boha. Nepokořil se před prorokem Jeremjášem a před výrokem Hospodinovým.

2Ch 36 13 Dokonce se vzbouřil proti králi Nebúkadnesarovi, který jej zavázal při Bohu přísahou, byl tvrdší a troufalého srdce a nenavrátil se k Hospodinu, Bohu Izraele.

2Ch 36 14 Rovněž i všichni kněžští předáci a lid se mnohokrát zpronevěřili, jednali podle kdejakých ohavností pronárodů a poskvrnili Hospodinův dům, který si oddělil jako svatý v Jeruzalémě.

2Ch 36 15 Hospodin, Bůh jejich otců, k nim nepřetržitě posílal své posly, protože měl soucit se svým lidem i se svým příbytkem.

2Ch 36 16 Oni však Boží posly zesměšňovali, pohrdali jeho slovy a jeho proroky prohlášovali za podvodníky, takže Hospodinovo rozhořčení dolehlo na jeho lid a nebyl, kdo by ho zhojil.

2Ch 36 17 Přivedl na ně kaldejského krále, jenž mečem vyvraždil ve svatyni jejich mladé muže, neměl soucit s mladými muži ani s pannami, ani se starci a kmety; Bůh mu všechny vydal do rukou.

2Ch 36 18 Také všechny předměty Hospodinova domu, velké i malé, poklady Hospodinova domu a poklady královny a jeho velmožů, to vše odvezl do Babylóna.

2Ch 36 19 Dům Boží spálili, jeruzalémské hradby strhli, všechny jeho paláce vypálili a všechno vzácné zařízení bylo zničeno.

2Ch 36 20 Pozůstatek lidu, jenž unikl meči, přestěhoval do Babylóna. Stali se otroky, sloužili jemu a jeho synům až do doby, kdy se kralování ujali Peršané.

2Ch 36 21 Tak se naplnilo slovo Hospodinovo, které mluvil ústy Jeremjáše: "Dokud si země nevynahradí své dny odpočinku, bude odpočívat po všechny dny, co bude zpustošena, až se vyplní sedmdesát let."

2Ch 36 22 V prvním roce vlády Kýra, krále perského, se splnilo slovo Hospodinovo, které mluvil ústy Jeremjáše. Hospodin vzbudil ducha perského krále Kýra, že dal po celém svém království rozhlásit a také zapsat:

2Ch 36 23 "Toto praví Kýros, král perský: "Hospodin, Bůh nebes, mi dal všechna království země. Pověřil mě, abych mu vybudoval dům v Jeruzalémě, který je v Judsku. Kdokoli z vás, ze všeho jeho lidu - Hospodin, jeho Bůh, buď s ním - se může vydat na cestu."

Ezr 1 1 V prvním roce vlády Kýra, krále perského, se splnilo slovo Hospodinovo, které mluvil ústy Jeremjáše. Hospodin vzbudil ducha perského krále Kýra, že dal po celém svém království rozhlásit a také zapsat:

Ezr 1 2 "Toto praví Kýros, král perský: "Hospodin, Bůh nebes, mi dal všechna království země. Pověřil mě, abych mu vybudoval dům v Jeruzalémě, který je v Judsku.

Ezr 1 3 Kdokoli z vás, ze všeho jeho lidu - Bůh buď s ním - se může vydat na cestu do Jeruzaléma, který je v Judsku, a stavět dům Hospodina, Boha Izraele, toho Boha, který je v Jeruzalémě.

Ezr 1 4 Každého, kdo zůstal na kterémkoli místě jako host, nechť podpoří místní obyvatelé stříbrem a zlatem, majetkem a dobyt看em spolu s dobrovolnými oběťmi pro Boží dům v Jeruzalémě."

Ezr 1 5 Tu se vydali na cestu představitelé judských a benjamínských rodů, kněží a levité, všichni, jejichž ducha probudil Bůh, aby stavěli Hospodinův dům v Jeruzalémě.

Ezr 1 6 Celé okolí je podpořilo stříbrnými nádobami a zlatem, majetkem a dobyt看em i vzácnými dary kromě toho, co obětovali dobrovolně.

Ezr 1 7 Král Kýros také vydal předměty Hospodinova domu, které Nebúkadnesar odnesl z Jeruzaléma a dal do domu svého boha.

Ezr 1 8 Perský král Kýros je předal správci pokladu Mitredatovi, aby je sečtené odevzdal judskému předáku Šéšbasarovi.

Ezr 1 9 Toto je jejich soupis: třicet zlatých obětních misek, tisíc stříbrných obětních misek, dvacet devět jiných misek,

Ezr 1 10 třicet zlatých koflíků, čtyři sta deset náhradních stříbrných koflíků, tisíc jiných nádob.

Ezr 1 11 Všech zlatých a stříbrných nádob bylo pět tisíc čtyři sta. To všechno přinesl Šéšbasar, když byli přivedeni přesídlenci z Babylóna do Jeruzaléma.

Ezr 2 1 Toto jsou příslušníci judského kraje, kteří přišli ze zajetí, přesídlenci, které do Babylóna přesídlil babylónský král Nebúkadnesar. Navrátili se do Jeruzaléma a do Judska, každý do svého města.

Ezr 2 2 Přišli se Zerubábelem, Jéšuou, Nechemjášem, Serajášem, Reelajášem, Mordokajem, Bilšanem, Mi sparem, Bigvajem, Rechúmem a Baanou. Soupis mužů izraelského lidu:

Ezr 2 3 Synů Pareošových dva tisíce sto sedmdesát dva;

Ezr 2 4 synů Šefatjášových tři sta sedmdesát dva;

Ezr 2 5 synů Afachových sedm set sedmdesát pět;

Ezr 2 6 synů Pachat-moábových, totiž synů Jéšuových a Jóabových, dva tisíce osm set dvanáct;

Ezr 2 7 synů Élamových tisíc dvě stě padesát čtyři;

Ezr 2 8 synů Zatúových devět set čtyřicet pět;

Ezr 2 9 synů Zakajových sedm set šedesát;

Ezr	2	10	synů Baniho šest set čtyřicet dva;
Ezr	2	11	synů Beabajových šest set dvacet tři;
Ezr	2	12	synů Azgadových tisíc dvě stě dvacet dva;
Ezr	2	13	synů Adonikamových šest set šedesát šest;
Ezr	2	14	synů Bigvajových dva tisíce padesát šest;
Ezr	2	15	synů Adinových čtyři sta padesát čtyři;
Ezr	2	16	synů Aterových, totiž Jechizkijášových, devadesát osm;
Ezr	2	17	synů Besajových tři sta dvacet tři;
Ezr	2	18	synů Jórových sto dvanáct;
Ezr	2	19	synů Chašumových dvě stě dvacet tři;
Ezr	2	20	synů Gibarových devadesát pět;
Ezr	2	21	synů betlémských sto dvacet tři;
Ezr	2	22	mužů netófských padesát šest;
Ezr	2	23	mužů anatótských sto dvacet osm;
Ezr	2	24	synů azmávetských čtyřicet dva;
Ezr	2	25	synů kirjatarimských, kefirských a beerótských sedm set čtyřicet tři;
Ezr	2	26	synů rámských a gebských šest set dvacet jeden;
Ezr	2	27	mužů mikmásských sto dvacet dva;
Ezr	2	28	mužů bételských a ajských dvě stě dvacet tři;
Ezr	2	29	synů neboských padesát dva;
Ezr	2	30	synů magbišských sto padesát šest;
Ezr	2	31	synů druhého Elama tisíc dvě stě padesát čtyři;
Ezr	2	32	synů Charimových tři sta dvacet;
Ezr	2	33	synů lódských, chadídských a ónoských sedm set dvacet pět;
Ezr	2	34	synů jerišských tři sta čtyřicet pět;
Ezr	2	35	synů Senáových tři tisíce šest set třicet.
Ezr	2	36	Kněží: synů Jedajášových z domu Jěšuova devět set sedmdesát tři;
Ezr	2	37	synů Imerových tisíc padesát dva;
Ezr	2	38	synů Paščúrových tisíc dvě stě čtyřicet sedm;
Ezr	2	39	synů Charimových tisíc sedmáct.
Ezr	2	40	Levitě: synů Jěšuových a Kadmíelových, totiž synů Hódavjášových, sedmdesát čtyři.
Ezr	2	41	Zpěváci: synů Asafových sto dvacet osm.
Ezr	2	42	Synové vrátných: synů Šalúmových, synů Aterových, synů Talmónových, synů Akúbových, synů Chatítových, synů Šobajových, všech sto třicet devět.
Ezr	2	43	Chrámoví nevolníci: Synové Síchovi, synové Chasúfovi, synové Tabaótovi,
Ezr	2	44	synové Kérosovi, synové Síahovi, synové Padónovi,
Ezr	2	45	synové Lebánovi, synové Chagábovi, synové Akúbovi,
Ezr	2	46	synové Chágabovi, synové Šamlajovi, synové Chananovi,
Ezr	2	47	synové Gídelovi, synové Gacharovi, synové Reajášovi,
Ezr	2	48	synové Resínovi, synové Nekódovi, synové Gazamovi,
Ezr	2	49	synové Uzovi, synové Paséachovi, synové Besajovi,
Ezr	2	50	synové Asnovi, synové Meúnejců, synové Nefúejců,
Ezr	2	51	synové Bakbúkovi, synové Chakúfovi, synové Charchúrovi,
Ezr	2	52	synové Baslútovi, synové Mechídovi, synové Charšovi,
Ezr	2	53	synové Barkósovi, synové Sísеровi, synové Tamachovi,
Ezr	2	54	synové Nesíachovi a synové Chatífovi. -
Ezr	2	55	Synové služebníků Šalomounových: synové Sótajovi, synové Sóferetovi, synové Perúdovi,
Ezr	2	56	synové Jaelovi, synové Darkónovi, synové Gídelovi,
Ezr	2	57	synové Šefatjášovi, synové Chatílovi, synové Pokereta Seabajimského, synové Amíovi,
Ezr	2	58	všech chrámových nevolníků a synů Šalomounových služebníků tři sta devadesát dva.
Ezr	2	59	Tito vyšli z Tel-melachu, z Tel-charši, z Kerúb-adánu a Imeru, ale nemohli prokázat, že jejich otcovský rod a původ je z Izraele:
Ezr	2	60	synů Delajášových, synů Tóbijášových a synů Nekódových šest set padesát dva.
Ezr	2	61	A z kněžských příslušníků synové Chobajášovi, synové Kósovi a synové Barzilaje, který si vzal za ženu jednu z dcer Barzilaje Gileádského a je nazýván jejím jménem.
Ezr	2	62	Ti hledali svůj rodokmen v seznamu rodů, ale marně; proto byli vyloučeni z kněžství jako nezpůsobilí.
Ezr	2	63	Místodržící jim zapověděl jíst ze svatých přidělů kněžských, pokud nebude ustanoven kněz pro posvátné losy urim a tumim.
Ezr	2	64	Celé shromáždění dohromady čítalo čtyřicet dva tisíce tři sta šedesát duší,
Ezr	2	65	mimo jejich otroky a otrokyně, jejichž bylo sedm tisíc tři sta třicet sedm. Měli také dvě stě zpěváků a zpěvaček.
Ezr	2	66	Koní bylo sedm set třicet šest, mezků dvě stě čtyřicet pět,
Ezr	2	67	velbloudů čtyři sta třicet pět, oslů šest tisíc sedm set dvacet.

Ezr 2 68 Někteří představitelé rodů přinesli po svém příchodu k domu Hospodinovu do Jeruzaléma dobrovolné dary pro Boží dům, aby jej mohli postavit na jeho základech.

Ezr 2 69 Podle svých možností dali na chrámový poklad pro to dílo šedesát jeden tisíc zlatých darejků a pět tisíc hřiven stříbra a sto kněžských sukní.

Ezr 2 70 I usadili se kněží, levité a někteří z lidu i zpěváci, vrátní a chrámoví nevolníci ve svých městech; všechn Izrael se usadil ve svých městech.

Ezr 3 1 Když nastal sedmý měsíc a Izraelci již byli v městech, shromáždil se lid jednomyslně do Jeruzaléma.

Ezr 3 2 Jéšua, syn Jósadakův, s bratry kněžími a Zerubábel, syn Šealtielův, se svými bratry začali budovat oltář Bohu Izraele, aby na něm mohli obětovat zápalné oběti, jak je předepsáno v zákoně Mojžíše, muže Božího.

Ezr 3 3 Zřídili oltář na jeho původních základech, neboť žili ve strachu z národů zemí, a obětovali na něm zápalné oběti Hospodinu, zápal jitrů a večerní.

Ezr 3 4 Potom slavili svátek stánků, jak je předepsáno. Každý den přinášeli zápalné oběti v počtu stanoveném pro onen den.

Ezr 3 5 Vedle nich také každodenní zápalnou oběť, oběť při každém novoluní a při všech slavnostech zasvěcených Hospodinu, mimo vše, co kdo Hospodinu obětoval dobrovolně.

Ezr 3 6 V první den sedmého měsíce začali obětovat zápalné oběti Hospodinu, i když ještě nebyly položeny základy Hospodinova chrámu.

Ezr 3 7 Dali peníze kameníkům a tesařům, potravu, nápoj a olej Sidónanům a Týřanům, aby dopravovali cedrové dříví z Libanónu k moři do Jafy podle povolení, které jim dal perský král Kýros.

Ezr 3 8 Druhého roku druhého měsíce po svém příchodu k Božímu domu do Jeruzaléma začali Zerubábel, syn Šealtielův, a Jéšua, syn Jósadakův, s ostatními bratry kněžími a levity, se všemi, kteří přišli ze zajetí do Jeruzaléma, ustanovovat levity starší dvaceti let, aby řídili dílo Hospodinova domu.

Ezr 3 9 Tak nastoupili společně Jéšua se syny a bratry, Kadmiel se syny, synové Judovi, také synové Chenadadovi se syny a bratry levity, aby řídili postup práce při díle Božího domu.

Ezr 3 10 Když stavitelé Hospodinova chrámu kladli základy, ustanovili kněze s pozouny, oblečené do svátečních rouch, a levity, syny Asafovy, s cymbály, aby chválili Hospodina podle řádu izraelského krále Davida.

Ezr 3 11 Opěvovali Hospodina a vzdávali mu chválu a čest, že je dobrý, že jeho milosrdenství nad Izraelem je věčné. A všechn lid mohutným hlaholem chválil Hospodina, že byly položeny základy Hospodinova domu.

Ezr 3 12 Mnozí z kněží a levitů i představitelů rodu, starci, kteří viděli dřívější dům, dali se do hlasitého pláče, když byly kladeny základy tohoto domu před jejich očima. Mnozí však radostně hlaholili, až se to rozléhalo.

Ezr 3 13 Radostný hlahol nebylo možno rozeznat od pláče lidu. Lid totiž hlaholil tak mohutným hlaholem, že se to rozléhalo dodaleka.

Ezr 4 1 Když Judovi a Benjamínovi protivníci uslyšeli, že synové přesídlenců budují chrám Hospodinu, Bohu Izraele,

Ezr 4 2 dostavili se k Zerubábelovi a k představitelům rodů s návrhem: "Budeme stavět s vámi, neboť se dotazujeme vašeho Boha stejně jako vy. Obětujeme mu ode dnů asyrského krále Esar-chadóna, který nás sem přesídlil."

Ezr 4 3 Ale Zerubábel a Jéšua i ostatní představitelé izraelských rodů jim odpověděli: "Vy s námi nemůžete stavět dům našeho Boha. Hospodinu, Bohu Izraele, budeme stavět my sami, jak nám přikázal král Kýros, král perský!"

Ezr 4 4 Lid země bral odvahu judskému lidu a pohružkami jej odrazoval od stavby.

Ezr 4 5 Podpláceli proti nim rádce, aby rušili jejich plány, po všechny dny perského krále Kýra až do kralování perského krále Dareia.

Ezr 4 6 I za kralování Xerxova, na začátku jeho kralování, sepsali na obyvatele Judska a Jeruzaléma žalobu.

Ezr 4 7 Také za dnů Artaxerxa psali Bišlám, Mitredat a Tabel s ostatními svými druhy perskému králi Artaxerxovi; list byl napsán aramejským písmem i jazykem.

Ezr 4 8 Kancléř Rechúm a písař Šimšaj napsali králi Artaxerxovi následující dopis proti Jeruzalému,

Ezr 4 9 totiž Rechúm, kancléř, a Šimšaj, písař, s ostatními svými druhy, soudcové, vládní zmocněnci, správní a berní úředníci, lidé z Uruku, z Babylóna, Elamci z Šúšanu

Ezr 4 10 a ostatní národy, které veliký a slavný Asenapar zajal a přesídlil do měst samařských a do ostatního Zaeufratí. Nuže,

Ezr 4 11 toto je opis dopisu, který mu poslali: "Králi Artaxerxovi, tvoji otroci ze Zaeufratí. Nuže:

Ezr 4 12 Známo buď králi, že židé, kteří odešli od tebe, přišli sem do Jeruzaléma a stavějí toto odbojné a protivící se město. Chtějí dokončit hradby, už spojují základy.

Ezr 4 13 Nuže, známo buď králi, bude-li toto město vystavěno a jeho hradby dokončeny, že už nebudou odvádět daně, dávky z úrod ani jiné poplatky, takže královská pokladna utrpí škodu.

Ezr 4 14 Protože však my okoušíme dobrodiní paláce, nenáleží se, abychom přihlíželi, jak je král odírán; proto posíláme králi tuto zprávu.

Ezr 4 15 Necht' se hledá v knize zápisů tvých otců. Nalezneš v knize zápisů a dozvíš se, že toto město je odbojné a působilo škody králům i krajům. Odedávna v něm docházelo ke vzpourám. Proto bylo to město zpuštěno.

Ezr 4 16 Oznamujeme králi: Bude-li město vystavěno a jeho hradby dokončeny, nezůstane ti v Zaeufratí žádný podíl!"

Ezr 4 17 Král poslal výnos: "Rechúmovi, kancléři, a Šimšajovi, písaři, i ostatním jejich druhům, kteří bydlí v Samaří a v ostatním Zaeufratí: Pokoj! Nuže,

Ezr 4 18 list, který jste nám poslali, byl mi slovo za slovem přečten.

Ezr 4 19 Vydal jsem rozkaz, aby se hledalo, a shledalo se, že to město odedávna povstává proti králům a že v něm docházelo k odboji a ke vzpouře.

Ezr 4 20 V Jeruzalémě byli i mocní králové a panovali nad celým Zaeufratím a vybírali daně, dávky z úrod a jiné poplatky.

Ezr 4 21 Nuže, vydejte rozkaz, ať je zabráněno těm mužům dostavět město, dokud nevydám příslušný rozkaz.

Ezr 4 22 Buďte opatrní, nejednejte v této věci nedbale, aby nevznikla královskému dvoru velická škoda!"

Ezr 4 23 Jakmile Rechúm, písař Šimšaj a jejich druhové přečetli opis listu krále Artaxerxa, rychle přitáhli do Jeruzaléma k židům a zabránili jim ve stavbě násilím a mocí.

Ezr 4 24 Tak byla také zastavena práce na Božím domě v Jeruzalémě a zůstala zastavena až do druhého roku kralování perského krále Dareia.

Ezr 5 1 Proroci Ageus a Zacharjáš, syn Idův, prorokovali židům v Judsku a v Jeruzalémě ve jménu Boha Izraele a napomínali je.

Ezr 5 2 Tu se vzchopili Zerubábel, syn Šealtielův, a Jéšua, syn Jósadakův, a začali budovat Boží dům v Jeruzalémě. A ti Boží proroci při nich stáli a posilovali je.

Ezr 5 3 Tehdy k nim přišel Tatenaj, místodržitel zaeufratský, a Šetar-bóznaj se svými druhy a ptali se jich: "Kdo vám dal rozkaz stavět tento dům a obnovovat tuto svatyni?"

Ezr 5 4 Odpověděli jsme jim tedy a sdělili jména mužů, kteří budovu stavěli.

Ezr 5 5 A oko Boží bdělo nad židovskými staršími, takže jim nebránili stavět, dokud by nedošlo hlášení Dareiovi a nebyl od něho doručen list v této záležitosti.

Ezr 5 6 Opis dopisu, který poslal Tatenaj, místodržitel zaeufratský, a Šetar-bóznaj a jeho druhové, úředníci ze Zaeufratí, králi Dareiovi.

Ezr 5 7 Poslali mu zprávu, v níž bylo napsáno: "Králi Dareiovi nerušený pokoj!

Ezr 5 8 Známo buď králi, že jsme přišli do judského kraje k domu velikého Boha. Ten je stavěn z kamenných kvádrů a do zdí se kladou trámy. Práce se koná svědomitě a dílo roste pod rukama.

Ezr 5 9 Ptali jsme se těch starších, když jsme s nimi mluvili: Kdo vám dal rozkaz stavět tento dům a obnovovat tuto svatyni?"

Ezr 5 10 Také jsme se zeptali na jejich jména, abychom ti je mohli oznámit. Zapsali jsme jména mužů stojících v čele.

Ezr 5 11 Oni nám podali tuto zprávu: "Jsme služebníci Boha nebes i země a stavíme tento dům, který už byl postaven dříve před mnoha lety. Stavěl a dokončil jej veliký izraelský král.

Ezr 5 12 Když však naši otcové rozhněvali Boha nebes, vydal je do rukou Kaldejce Nebúkadnesara, krále babylónského. Ten zbořil tento dům a lid přesídlil do Babylóna.

Ezr 5 13 Ale v prvním roce Kýra, krále nad Babylónem, vydal král Kýros rozkaz ke stavbě tohoto Božího domu.

Ezr 5 14 Také nádoby z Božího domu, zlaté a stříbrné, které Nebúkadnesar odnesl z jeruzalémského chrámu a vnesl do chrámu babylónského, dal vynést král Kýros z babylónského chrámu a rozkázal je vydat muži jménem Šešbasar, kterého ustanovil místodržitelem.

Ezr 5 15 Poručil mu: Vezmi tyto nádoby a jdi, slož je v jeruzalémském chrámě. Boží dům buď postaven na původním místě!"

Ezr 5 16 Onen Šešbasar přišel položit základy Božího domu v Jeruzalémě. Od té doby se buduje až dosud a ještě není dokončen.

Ezr 5 17 Nyní tedy, uzná-li král za dobré, ať se hledá v královských archivech tam v Babylóně, zda je tomu tak, že král Kýros vydal rozkaz ke stavbě tohoto Božího domu v Jeruzalémě. Necht' je nám sdělena králova vůle v této záležitosti."

Ezr 6 1 Král Dareios tedy vydal rozkaz, aby se hledalo v archivu mezi poklady složenými kdesi v Babylóně.

Ezr 6 2 Konečně našli v médské krajině v pevnosti Achmetě jeden svitek, v němž stálo: "Zápis:

Ezr 6 3 V prvním roce svého kralování vydal král Kýros rozkaz o domě Božím v Jeruzalémě: Tento dům buď zase postaven na místě, kde se obětují oběti. Ať je od základů opraven. Jeho výška budiž šedesát loket, jeho šířka také šedesát loket.

Ezr 6 4 Tři vrstvy budou vždy z kamenných kvádrů a jedna vrstva z nových trámů. Náklad bude uhrazen z královské pokladny.

Ezr 6 5 Také zlaté a stříbrné nádoby z Božího domu, které odnesl Nebúkadnesar z jeruzalémského chrámu a donesl do Babylóna, ať jsou vráceny, ať přijdou do jeruzalémského chrámu na původní místo a jsou složeny v Božím domě."

Ezr 6 6 "Proto, Tatenaji, místodržitel zaeufratský, a Šetar-bóznaji se svými druhy, úředníci, kteří jste v Zaeufrati: Nevměšujte se do té záležitosti

Ezr 6 7 a nerušte práci na tom Božím domě! Judský místodržitel s židovskými staršími ať stavějí dům Boží na jeho původním místě.

Ezr 6 8 Vydal jsem rozkaz, co máte udělat pro židovské starší, pokud jde o stavbu Božího domu. Z královských prostředků, z daní ze Zaeufrati, buď svědomitě a bez průtahu vyplácen těm mužům potřebný obnos.

Ezr 6 9 Vše nezbytné, býci, berani a beranci k zápalným obětem pro Boha nebes, pšenice, sůl, víno a olej, ať jsou vydávány jeruzalémským kněžím podle jejich požadavků na každý den bez nedbalosti,

Ezr 6 10 aby mohli přinášet vonné dary, libé Bohu nebes, a modlit se za život krále a jeho synů.

Ezr 6 11 Vydal jsem též rozkaz: Každému, kdo by přestoupil tento výnos, buď vyrván trám z jeho domu a on na něm pověšen a přibit; a jeho dům ať je učiněn hnojištěm.

Ezr 6 12 Bůh, který chce, aby tam přebývalo jeho jméno, ať zničí každého krále i národ, který by vztáhl ruku a přestoupil tento výnos a zbořil by Boží dům v Jeruzalémě. Já, Dareios, jsem vydal tento rozkaz. Ať je svědomitě prováděn!"

Ezr 6 13 Tatenaj, místodržitel zaeufratský, a Šetar-bóznaj se svými druhy jednali svědomitě podle pokynů krále Dareia.

Ezr 6 14 Židovští starší stavěli a dílo se jim dařilo, jak prorokovali proroci Ageus a Zacharjáš, syn Idův. Stavbu dokončili podle rozkazu Boha Izraele a podle rozkazu Kýra, Dareia a Artaxerxa, králů perských.

Ezr 6 15 Dům byl dostavěn třetího dne měsíce adaru a v šestém roce kralování krále Dareia.

Ezr 6 16 I slavili Izraelci, kněží, levité i ostatní synové přesídlenců s radostí posvěcení domu Božího.

Ezr 6 17 Při posvěcení Božího domu obětovali sto býků, dvě stě beranů, čtyři sta beránků a jako oběť za hřích celého Izraele dvanáct kozlů, podle počtu izraelských kmenů.

Ezr 6 18 Ustanovili kněze podle tříd i levity podle skupin, aby vykonávali v Jeruzalémě bohoslužbu, jak je psáno v knize Mojžíšově.

Ezr 6 19 Potom čtrnáctého dne prvního měsíce slavili synové přesídlenců hod beránka.

Ezr 6 20 Kněží i levité se do jednoho očistili. Všichni byli čistí. Zabíjeli velikonočního beránka pro všechny syny přesídlenců, pro své bratry kněze i pro sebe.

Ezr 6 21 I jedli Izraelci, kteří se vrátili z přesídlení, i každý, kdo se k nim připojil a oddělil od nečistoty pohanů v zemi, aby se dotazoval Hospodina, Boha Izraele.

Ezr 6 22 Po sedm dní slavili s radostí slavnost nekvašených chlebů, protože Hospodin jim způsobil radost, když jim naklonil srdce asyrského krále, aby je podpořil při díle Božího domu, domu Boha Izraele.

Ezr 7 1 Po těchto událostech, za kralování perského krále Artaxerxa, přišel Ezdráš, syn Serajáše, syna Azarjáše, syna Chilkijáše,

Ezr 7 2 syna Šalúma, syna Sádoka, syna Achítúba,

Ezr 7 3 syna Amarjáše, syna Azarjáše, syna Merajóta,

Ezr 7 4 syna Zerahjáše, syna Uzího, syna Bukího,

Ezr 7 5 syna Abíšúy, syna Pinchasa, syna Eleazara, syna Árona, nejvyššího kněze.

Ezr 7 6 Tento Ezdráš vyšel z Babylóna. Byl to znalec Zákona, zběhlý v zákoně Mojžíšově, který vydal Hospodin, Bůh Izraele. Král mu dal vše, oč žádal, protože nad ním byla ruka Hospodina, jeho Boha.

Ezr 7 7 S ním se vydali do Jeruzaléma i někteří Izraelci, kněží a levité, zpěváci, vrátní a chrámoví nevolníci v sedmém roce krále Artaxerxa.

Ezr 7 8 Přišel do Jeruzaléma pátého měsíce téhož sedmého roku jeho kralování.

Ezr 7 9 Na první den prvního měsíce byl stanoven nástup cesty z Babylóna a prvního dne pátého měsíce přišel do Jeruzaléma, protože nad ním byla dobrotivá ruka jeho Boha.

Ezr 7 10 Ezdráš bádál s upřímným srdcem v Hospodinově zákoně, jednal podle něho a vyučoval v Izraeli nařízením a právům.

Ezr 7 11 Toto je opis listu, který vydal král Artaxerxes knězi Ezdrášovi, znalci Zákona, znalému znění příkazů Hospodinových a jeho nařízení Izraeli:

Ezr 7 12 "Artaxerxes, král králů knězi Ezdrášovi, znalci zákona Boha nebes: Rozhodnutí. Nuže:

Ezr 7 13 Vydal jsem rozkaz, že každý z izraelského lidu, z jeho kněží a levitů v mém království, kdo touží jít do Jeruzaléma, může jít s tebou,

Ezr 7 14 protože jsi vyslán králem a jeho sedmi rádci, abys dohlédl na Judsko a na Jeruzalém podle zákona svého Boha, který máš v ruce.

Ezr 7 15 Donešeš tam stříbro a zlato, které král a jeho rádcové dobrovolně obětovali Bohu Izraele, jehož příbytek je v Jeruzalémě,

Ezr 7 16 i všechno stříbro a zlato, které dostaneš po celé babylónské krajině spolu s dobrovolnými oběťmi lidu a kněží, kteří je budou dobrovolně obětovat pro dům svého Boha v Jeruzalémě.

Ezr 7 17 Za to stříbro svědomitě nakoupíš býky, berany a beránky s příslušnými obětními dary a úlitbami a budeš je obětovat na oltáři v domě vašeho Boha v Jeruzalémě.

Ezr 7 18 Se zbytkem stříbra a zlata učíňte, co ty a tvoji bratří budete

pokládat za dobré, v souladu s vůlí vašeho Boha.

Ezr 7 19 Předměty, které ti jsou předány pro službu v domě tvého Boha, odevzdej před Bohem v Jeruzalémě.

Ezr 7 20 Ostatní své výdaje za potřeby pro dům tvého Boha uhradíš z královské pokladny.

Ezr 7 21 Já, král Artaxerxes, jsem vydal rozkaz pro všechny strážce pokladu v Zaeufratí: Všechno, oč vás požádá kněz Ezdráš, znalec zákona Boha nebes, ať je svědomitě vykonáno,

Ezr 7 22 až do jednoho sta talentů stříbra, do sta kórů pšenice, do sta batů vína a sta batů oleje, a soli bez omezení.

Ezr 7 23 Všechno, co rozkáže Bůh nebes, ať se přesně vykoná pro dům Boha nebes, aby se nerozlítal na královo království a na jeho syny.

Ezr 7 24 Buď vám také známo, že žádnému knězi ani levitovi, zpěvákovi, vrátnému, chrámovému nevoľníkovu a služebníku Božího domu se nesmějí vyměřit daně, dávky z úrod a jiné poplatky.

Ezr 7 25 Ty, Ezdráš, podle moudrosti svého Boha, která je ti svěřena, ustanovíš soudce a rozhodčí, kteří budou rozhodovat pře všeho lidu v Zaeufratí, totiž všech, kteří se znají k zákonům tvého Boha. A kdo je neznají, ty budete vyučovat.

Ezr 7 26 Nad každým, kdo nebude svědomitě zachovávat zákon tvého Boha a zákon království, bude vyneseno rozsudek smrti nebo vyhnání, peněžité pokuty nebo vězení."

Ezr 7 27 Požehnan buď Hospodin, Bůh našich otců, že vložil do srdce králi, aby obnovil lesk Hospodinova domu v Jeruzalémě,

Ezr 7 28 a že mi příznivě naklonil krále a jeho rádce i všechny významné královny velmože. Vzchopil jsem se tedy, protože nade mnou byla ruka Hospodina, mého Boha, a shromáždil jsem představitele Izraele, aby šli se mnou.

Ezr 8 1 Toto jsou představitelé svých rodů a seznam rodů těch, kteří se mnou vyšli z Babylóna za kralování krále Artaxerxa:

Ezr 8 2 Z Pinchasových synů Geršóm, z Ítamarových synů Daníel, z Davidových synů Chatúš.

Ezr 8 3 Z Šekanjášových synů..., z Pareóšových synů Zekarjáš; spolu s ním bylo zapsáno do seznamu rodů sto padesát mužů.

Ezr 8 4 Z Pachat-moábových synů Eljóenaj, syn Zerachjášuv, a s ním dvě stě mužů.

Ezr 8 5 Z Šekanjášových synů Jachíezelův syn a s ním tři sta mužů.

Ezr 8 6 Z Adínových synů Ebed, syn Jónatanův, a s ním padesát mužů.

Ezr 8 7 Z Élamových synů Ješajáš, syn Ataljášuv, a s ním sedmdesát mužů.

Ezr 8 8 Z Šefatjášových synů Zebadjáš, syn Míkaelův, a s ním osmdesát mužů.

Ezr 8 9 Z Jóabových synů Óbadjáš, syn Jechielův, a s ním dvě stě osmnáct mužů.

Ezr 8 10 Z Šelómitových synů syn Jósifjášuv a s ním sto šedesát mužů.

Ezr 8 11 Z Bébajových synů Zekarjáš, syn Bébajův, a s ním dvacet osm mužů.

Ezr 8 12 Z Azgádových synů nejmladší syn Jóchanan a s ním sto deset mužů.

Ezr 8 13 Z Adoníkamových synů ti poslední. Jejich jména jsou: Elípelet, Jeíel a Šemajáš a s nimi šedesát mužů.

Ezr 8 14 Z Bigvajových synů Útaj a Zabúd a s ním sedmdesát mužů.

Ezr 8 15 Shromáždil jsem je u řeky, která vtéká do Ahavy. Tam jsme tábořili tři dny. Pátral jsem mezi lidem a kněžími, ale nenašel jsem tam ani jednoho z levitů.

Ezr 8 16 Proto jsem poslal pro představitele, pro Elíezera, Ariela, Šemajáše, Elnatana, Jaríba, druhého Elnatana, Nátana, Zekarjáše a Mešulama, i pro učeného Jójaríba a Elnatana.

Ezr 8 17 Dal jsem jim vzkaz pro Ida, představitele místa Kasifji; naučil jsem je, co mají mluvit k Idovi a k jeho bratrům, chrámovým nevoľníkům v místě Kasifji, aby nám přivedli sluhy pro dům našeho Boha.

Ezr 8 18 Dobrotivá ruka našeho Boha byla nad námi, takže nám přivedli prozíravého muže ze synů Machlího, syna Léviho, syna Izraelova, a to Šerebjáše s jeho syny a bratry, celkem osmnáct;

Ezr 8 19 dále Chašabjáše a s ním Ješajáše ze synů Merarího s jeho bratry a jejich syny, celkem dvacet.

Ezr 8 20 A chrámových nevoľníků, které dal David a velmožové k službě levitům, bylo dvě stě dvacet. Ti všichni byli uvedeni jménem.

Ezr 8 21 Tam u řeky Ahavy jsem vyhlásil půst, bychom se před svým Bohem pokořili a vyprosili si u něho pro sebe, pro své děti a i pro všechn svůj majetek přímou cestu.

Ezr 8 22 Ostýchal jsem se totiž žádat od krále ozbrojený doprovod a jízdu, aby nám na cestě pomáhali proti nepříteli; řekli jsme králi: "Dobrotivá ruka našeho Boha je nade všemi, kdo ho hledají, ale jeho moc a hněv je proti všem, kdo ho opouštějí."

Ezr 8 23 Proto jsme se postili a prosili jsme v této věci svého Boha, a on naše prosby přijal.

Ezr 8 24 Pak jsem oddělil dvanáct kněžských předáků; k nim Šerebjáše, Chašabjáše a s nimi deset jejich bratrů.

Ezr 8 25 Odvážil jsem jim stříbro a zlato i předměty jako oběť pozdvihování pro dům našeho Boha, to, co obětoval král se svými rádci a jeho velmožové i všechn Izrael, který tam byl.

Ezr 8 26 Odvážil a předal jsem jim šest set padesát talentů stříbra, stříbrných nádob za sto talentů, zlata sto talentů,
 Ezr 8 27 dvacet zlatých koflíků po tisíci darejcích a dva předměty z výborného nazlátlého bronzu, žádoucí jako zlato.
 Ezr 8 28 Přitom jsem jim řekl: "Jste svatí Hospodinu, i tyto předměty jsou svaté. Toto stříbro a zlato je dobrovolný obětní dar pro Hospodina, Boha vašich otců.
 Ezr 8 29 Bedlivě to opatrujte, dokud to neodvážíte před předáky kněží a levitů i předáky izraelských rodů v Jeruzalémě v komorách Hospodinova domu."
 Ezr 8 30 Kněží a levité převzali odvážené stříbro a zlato i předměty, aby je dopravili do Jeruzaléma, do domu našeho Boha.
 Ezr 8 31 Dvanáctý den prvního měsíce jsme se vydali od řeky Ahavy na cestu do Jeruzaléma a ruka našeho Boha byla nad námi. Vysvobozovala nás z rukou nepřátel a těch, kteří nám, na cestě strojili úklady.
 Ezr 8 32 Přišli jsme do Jeruzaléma a strávili jsme tam tři dny.
 Ezr 8 33 Čtvrtého dne bylo odváženo stříbro, zlato i předměty v domě našeho Boha a předáno knězi Meremótovi, synu Urijášovu, za přítomnosti Eleazara, syna Pinchasova, a za přítomnosti levitů Józabada, syna Jéšuova, a Nóadjáše, syna Binújova,
 Ezr 8 34 všechno podle počtu a váhy. Hned také byla zapsána celková váha.
 Ezr 8 35 Synové přesídlenců, kteří přišli ze zajetí, přinesli zápalné oběti Bohu Izraele: dvanáct býků za celý Izrael, devadesát šest beranů, sedmdesát sedm beránků, dvanáct kozlů v obět za hřích, všechno jako zápalnou obět pro Hospodina.
 Ezr 8 36 Královská nařízení odevzdali královským satrapům a místodržitelům v Zaeufratí a ti podporovali lid i Boží dům.
 Ezr 9 1 Když byly vyřízeny tyto záležitosti, přistoupili ke mně předáci a řekli: "Izraelský lid, ani kněží a levité, se neoddělili od národů zemí, páchají ohavnosti Kenaanců, Chetejců, Perizejců, Jebúsejců, Amónců, Moábců, Egyptanů a Emorejců.
 Ezr 9 2 Berou sobě i svým synům za ženy jejich dcery. Tak se mísí svaté símě s národy zemí. Předáci a představenstvo v této zpronevěře vedou."
 Ezr 9 3 Když jsem tu zprávu uslyšel, roztrhl jsem svůj šat i řízu, rval jsem si vlasy i vousy a seděl jsem jako omráčený.
 Ezr 9 4 Tu se ke mně shromáždili všichni, kdo se třásli před slovy Boha Izraele pro zpronevěru přesídlenců. Ale já jsem seděl jako omráčený až do večerní oběti.
 Ezr 9 5 Při večerní oběti jsem se probral ze své trýzně a s roztrženým šatem i řízou jsem klesl na kolena a rozprostřel ruce k Hospodinu, svému Bohu.
 Ezr 9 6 Volal jsem: "Můj Bože, stydím se a hanbím pozdvihnout k tobě svou tvář, Bože můj. Naše nepravosti se nám rozmohly až nad hlavu, naše provinění vzrostlo až k nebi.
 Ezr 9 7 Ode dnů svých otců až dodnes jsme se velice proviňovali. Pro své nepravosti jsme byli spolu se svými králi a kněžími vydáni do rukou králů zemí, pod meč, do zajetí, v loupež i k veřejnému zahanbení, jak je tomu i dnes.
 Ezr 9 8 Je to nyní malý okamžik, co se nám dostalo smilování Hospodina, našeho Boha, který nám zachoval hrstku těch, kdo vyvázli, a dal nám zakotvit na svém svatém místě. Náš Bůh nám dopřál, že se naše oči rozjasnily, dal nám pookrát v našem otroctví.
 Ezr 9 9 Byli jsme otroky, ale náš Bůh nás v našem otroctví neopustil. Příznivě nám naklonil perské krále a dal nám pookrát. Mohli jsme obnovit dům svého Boha a vystavět, co bylo v troskách. Byl naší záštitou v Judsku i v Jeruzalémě.
 Ezr 9 10 Ale nyní, co máme povědět po tom všem, Bože náš? Opustili jsme tvé příkazy,
 Ezr 9 11 které jsi vydal prostřednictvím svých služebníků proroků. Prohlásil jsi: "Země, kterou jdete obsadit, je země znečištěná nečistotou národů zemí, jejich ohavnostmi, kterými ji ve své nečistotě naplnili od jednoho konce po druhý.
 Ezr 9 12 Proto nedávejte své dcery jejich synům a jejich dcery neberte pro své syny! Neusilujte nikdy o pokoj s nimi ani o dobrodiní od nich! Buďte rozhodní a budete užívat dobrých darů země a navěky ji podrobíte pro své syny."
 Ezr 9 13 Po tom všem, co na nás přišlo pro naše zlé skutky a pro naši velikou vinu, jsi nás ty, Bože náš, nepotrestal za naše nepravosti, jak jsme zasloužili, ale dal jsi nám takto vyváznout.
 Ezr 9 14 Což budeme zase porušovat tvé příkazy a znovu se přiznat s těmi ohavnými národy? Což by ses na nás nerozhněval, takže bys nás úplně zničil, že by žádný nezůstal a nevyvázl?
 Ezr 9 15 Hospodine, Bože Izraele, ty jsi spravedlivý, proto nás dodnes zůstala hrstka těch, kdo vyvázli. Jsme tu teď před tebou se svou vinou, přestože pro takové věci nelze před tebou obstát."
 Ezr 10 1 Zatímco se Ezdráš modlil, vyznával hříchy a v pláči se před Božím domem vrhl k zemi, shromáždilo se k němu z Izraele převeliké shromáždění mužů, žen i dětí a lid se dal do usedavého pláče.
 Ezr 10 2 Tu promluvil Šekanjáš, syn Jechielův, ze synů Élamových, a řekl Ezdrášovi: "Zpronevěřili jsme se svému Bohu, když jsme si přivedli ženy cizinky z národů země. Přesto je ještě pro Izraele naděje.
 Ezr 10 3 Uzavřeme nyní smlouvu se svým Bohem, že propustíme všechny ženy cizinky i jejich děti podle rozhodnutí Panovníka i těch, kdo se třesou před příkazem našeho Boha. Ať se stane podle zákona!

Ezr 10 4 Vstaň! To bude tvůj úkol. My jsme s tebou. Buď rozhodný a jednej!"

Ezr 10 5 Ezdráš vstal a vyzval předáky kněží, levitů i všeho Izraele k přísaze, že budou jednat podle toho slova. A oni přísahali.

Ezr 10 6 Pak odešel Ezdráš od Božího domu a šel do komory Jóchanana, syna Eljašíbova. Vešel tam, nejedl chleba a nepil vody a truchlil nad zpronevěrou přesídlenců.

Ezr 10 7 Dali rozhlásit všem synům přesídlenců v Judsku a Jeruzalémě, aby se shromáždili do Jeruzaléma.

Ezr 10 8 Nedostaví-li se někdo do tří dnů podle rozhodnutí předáků a starších, všechen jeho majetek propadne klatbě a on bude vyloučen ze shromáždění přesídlenců.

Ezr 10 9 K třetímu dni se shromáždili do Jeruzaléma všichni muži judští a benjamínští. Bylo to dvacátého dne devátého měsíce. Všechny lid se usadil na prostranství u Božího domu. Chvěli se kvůli té věci i kvůli deštům.

Ezr 10 10 Tu povstal kněz Ezdráš a řekl jim: "Zpronevěřili jste se, že jste si přivedli ženy cizinky. Rozmnožili jste provinění Izraele.

Ezr 10 11 Nyní vzdejte chválu Hospodinu, Bohu svých otců, a jednejte podle jeho vůle. Oddělte se od národu země a od žen cizinek!"

Ezr 10 12 Celé shromáždění hlasitě odpovědělo: "Ano, budeme jednat podle tvého slova.

Ezr 10 13 Avšak lidu je mnoho a je doba deštů. Nemůžeme stát venku. To není záleži tost, která se vyřídí za den nebo dva, vždyť tohoto přestupku se dopustilo mnoho z nás.

Ezr 10 14 Ať naši předáci zastupují celé shromáždění. Každý, kdo si v našich městech přivedl ženu cizinku, přijde v určený čas a s ním starší příslušného města a jeho soudcové. Je třeba, abychom od sebe odvrátili planoucí hněv svého Boha a odstranili tuto věc."

Ezr 10 15 Jen Jónatan, syn Asáelův, a Jachzejáš, syn Tikvův, se postavili proti tomu, a Mešulám a levita Šabetaj je podporovali.

Ezr 10 16 Ale synové přesídlenců to učinili tak, že kněz Ezdráš si oddělil muže, představitele rodů, všechny jmenovitě podle jejich otcovských rodů. Zasedli prvního dne desátého měsíce, aby věc vyšetřili.

Ezr 10 17 Do prvního dne prvního měsíce dokončili šetření u všech mužů, kteří si přivedli ženy cizinky.

Ezr 10 18 Ukázalo se, že z kněžských synů si přivedli ženy cizinky tito: ze synů Jěšuy, syna Jósadakova,

Ezr 10 19 a z jeho bratrů: Maasejáš, Elíezer, Jaríb a Gedaljáš. Podáním ruky slíbili, že své ženy propustí. Za své provinění obětovali berana.

Ezr 10 20 Ze synů Imerových: Chanani a Zebadjáš.

Ezr 10 21 Ze synů Charimových: Maasejáš, Elíjáš, Šemajáš, Jechíel a Uzijáš.

Ezr 10 22 Z Pašchúrových synů: Eljóenaj, Maasejáš, Jišmael, Netanel, Józabad a Eleasa.

Ezr 10 23 Z levitů: Józabad, Šimeí, Kelajáš čili kelíta, Petachjáš, Júda a Elíezer.

Ezr 10 24 Ze zpěváků: Eljašíb. Z vrátných: Šalum, Telem a Uri.

Ezr 10 25 Z ostatního Izraele: Z Pareošových synů: Ramjáš, Jizijáš, Malkijáš, Mijamín, Eleazar, Malkijáš a Benajáš.

Ezr 10 26 Z Elamových synů: Matanjáš, Zekarjáš, Jechíel, Abdí, Jeremót a Elíjáš.

Ezr 10 27 Ze Zátúových synů: Eljóenaj, Eljašíb, Matanjáš, Jeremót, Zabad a Azíza.

Ezr 10 28 Z Beabajových synů: Jóchanan, Chananjáš, Zabaj, Atlaj.

Ezr 10 29 Z Baníových synů: Mešulam, Malúk, Adajáš, Jašúb, Šeal, Jeramót.

Ezr 10 30 Z Pachat-moábových synů: Adna, Kelal, Benajáš, Maasejáš, Matanjáš, Besal el, Binuj a Menaše.

Ezr 10 31 Dále Charimovi synové: Elíezer, Jišijáš, Malkijáš, Šemajáš, Šimeón,

Ezr 10 32 Binjamín, Malúk, Šemarjáš.

Ezr 10 33 Z Chašúmových synů: "Matenaj, Matata, Zabad, Elípel et, Jeremaj, Menaše, Šimeí.

Ezr 10 34 Z Baníových synů: Maadaj, Amram a Úel,

Ezr 10 35 Benajáš, Bedjáš, Keluhí,

Ezr 10 36 Vanjáš, Meremót, Eljašíb,

Ezr 10 37 Matanjáš, Matenaj, Jaasaj,

Ezr 10 38 Baní, Binuj, Šimeí,

Ezr 10 39 Šelemjáš, Nátan, Adajáš,

Ezr 10 40 Maknadbaj, Šasaj, Šaraj,

Ezr 10 41 Azarel, Šelemjáš, Šemarjáš,

Ezr 10 42 Šalum, Amarjáš, Józef.

Ezr 10 43 Z Nébových synů: Jeíel, Matitjáš, Zabad, Zebína, Jadaj, Jóel, Benajáš.

Ezr 10 44 Ti všichni si vzali ženy cizinky. Byly mezi nimi i ženy, s nimiž už zplodili syny.

Nhm 1 1 Příběhy Nehemjáše, syna Chakaljášova. V měsíci kislevu dvacátého roku, když jsem byl na hradě v Šúšanu,

Nhm 1 2 přišel Chanani, jeden z mých bratrů, s muži z Judska. Zeptal jsem se jich na Judejce, na ty zbylé, kteří ušli zajetí, a na Jeruzalém.

Nhm 1 3 Řekli mi: "Ti zbylí, kteří zůstali tam v té krajině a nebyly zajati, jsou vystaveni veliké zlobě a potupě. Jeruzalémské hradby jsou pobořeny a brány zničeny

ohněm. "

Nhm 1 4 Když jsem slyšel ta slova, usedl jsem a plakal. Truchlil jsem několik dní, postil jsem se před Bohem nebes a modlil se k němu.

Nhm 1 5 Říkal jsem: "Ach, Hospodine, Bože veliký a hrozný, který zachovááš smlouvu a jsi milosrdný k těm, kdo tě milují a zachovávají tvá přikázání.

Nhm 1 6 Kéž je tvé ucho ochotné slyšet a oči tvé pohotové vidět, abys vyslyšel modlitbu svého služebníka, kterou se před tebou modlím ustavičně dnem i nocí za syny Izraele, tvoje služebníky. Vyznávám hříchy synů izraelských, kterých jsme se proti tobě dopustili; hřešili jsme i já a dům mého otce.

Nhm 1 7 Počínali jsme si vůči tobě hanebně, nezachovávali jsme přikázání, řády a práva, které jsi vydal svému služebníku Mojžíšovi.

Nhm 1 8 Rozpomeň se prosím na slovo, které jsi přikázal svému služebníku Mojžíšovi: "Zpronevěříte-li se, já sám vás rozptýlím mezi národy.

Nhm 1 9 Když se však obrátíte ke mně a budete má přikázání zachovávat a podle nich jednat, pak i kdyby někteří z vás byly zahrnání až na okraj světa, i odtamtud je shromáždím a přivedu na místo, které jsem vyvolil, aby tam přebývalo mé jméno."

Nhm 1 10 Vždyť to jsou tvoji služebníci, tvůj lid, který jsi vykoupil svou velikou mocí a silnou rukou.

Nhm 1 11 Ach Panovníku, kéž je tvé ucho ochotné vyslyšet modlitbu tvého služebníka i modlitbu tvých služebníků, kteří usilují žít v bázni tvého jména. A dopřej dnes zdaru svému služebníku a dej mu najít u onoho muže slitování." Byl jsem totiž královským číšníkem.

Nhm 2 1 V měsíci nisanu dvacátého roku Artaxerxova králování, když před králem bylo víno, vzal jsem víno a podal je králi. Nikdy jsem před ním nebyval ztrápený.

Nhm 2 2 Tu mi král řekl: "Proč vypadáš tak ztrápeně? Vždyť nejsi nemocný! Bezpochyby se něčím trápíš." Velmi jsem se ulekl.

Nhm 2 3 a řekl jsem králi: "Ať žije král na věky! Jak bych neměl vypadat ztrápeně, když město, kde jsou hroby mých otců, leží v troskách a jeho brány jsou zničeny ohněm!"

Nhm 2 4 Král mi na to řekl: "Co si tedy přeješ?" Pomodlil jsem se k Bohu nebes

Nhm 2 5 a odpověděl jsem králi: "Jestliže to král uzná za vhodné a jestliže tvůj služebník došel tvého zalíbení, propust mě do Judska, kde jsou hroby mých otců, bych město znovu vystavěl."

Nhm 2 6 Král, vedle něhož seděla královna, se mě zeptal: "Jak dlouho potrvá tvá cesta a kdy se vrátíš?" Králi se zalíbilo mě propustit, jakmile jsem udal určitý čas.

Nhm 2 7 Řekl jsem králi: "Jestliže to král uzná za vhodné, nechť jsou mi dány doporučující listy pro místodržitele v Zaeufratí, aby mi poskytl doprovod, dokud nepřijdu do Judska,

Nhm 2 8 a také list pro správce královských obor Asafa, aby mi dodal dříví na trámy k branám hradu při domě Božím, na městské hradby i na dům, k němuž se mám vydat." Král mi je dal, neboť dobrotivá ruka mého Boha byla nade mnou.

Nhm 2 9 Když jsem přišel k místodržitelům v Zaeufratí, dal jsem jim královské doporučující listy. Král také se mnou poslal velitele vojska a jezdce.

Nhm 2 10 Jakmile to uslyšel Sanbalat Chorónský a Tóbijáš, ten amónský otrok, popadla je strašná zlost, že přišel někdo, komu jde o dobro synů Izraele.

Nhm 2 11 Tak jsem přišel do Jeruzaléma. Po třech dnech tamního pobytu

Nhm 2 12 jsem vstal v noci spolu s několika muži, ale neoznámil jsem nikomu, co mi můj Bůh vložil do srdce, abych udělal pro Jeruzalém. Neměl jsem s sebou žádné zvíře kromě toho, na němž jsem jel.

Nhm 2 13 vyjel jsem v noci údolní branou směrem k Dračí studni a k Hojné bráně. Přitom jsem si pozorně všímal pobořených jeruzalémských hradeb a bran zničených ohněm.

Nhm 2 14 Pak jsem pokračoval k Studničné bráně a ke královskému rybníku; zde však nebylo místo pro zvíře, aby se mnou prošlo.

Nhm 2 15 Ubíral jsem se tedy v noci vzhůru úvalem a pozorně jsem si všímal hradeb. Pak jsem se obrátil, vjel jsem údolní branou a vrátil se zpět.

Nhm 2 16 Představenstvo nevědělo o tom, kde jsem chodil a co dělám; dosud jsem totiž nic neoznámil Judejcům, ani kněžím ani šlechtě ani představenstvu ani ostatním, kteří pracovali na tom díle.

Nhm 2 17 Teď jsem jim řekl: "Sami vidíte, jak zle jsme postiženi. Jeruzalém je v troskách, jeho brány jsou zničeny ohněm. Pojďte a stavějme jeruzalémské hradby. A nebudeme nadále v potupě."

Nhm 2 18 Sdělil jsem jim, jak dobrotivá ruka mého Boha byla nade mnou, také i slova, jež mi řekl král. Odpověděli: "Nuže, dejme se do stavby!" I vzchopili se k dobrému dílu.

Nhm 2 19 Když o tom uslyšel Sanbalat Chorónský, Tóbijáš, ten amónský otrok, a Gešem Arabský, vysmívali se nám. S pohrdáním nám říkali: "Do čeho se to pouštíte? Chcete se bouřit proti králi?"

Nhm 2 20 Nato jsem jim odpověděl a řekl: "Sám Bůh nebes způsobí, že se nám to podaří. My jsme jeho služebníci. Dali jsme se do stavby. Vy však nemáte žádný podíl ani právo ani památku v Jeruzalémě."

Nhm 3 1 I dal se velekněz Eljašib se svými bratry kněžími do stavby ovčí brány. Když vsadili vrata, posvětili ji, posvětili ji až po věž Meá, a stavěli dál až k věži

Chananeel u.
 Nhm 3 2 Vedle něho stavěli muži z Jericha; vedle něho také stavěl Imrího syn Zakúr.
 Nhm 3 3 Rybnou bránu stavěli synové Senáovi. Vyztužili ji trámy a vsadili vrata se zámky a závorami.
 Nhm 3 4 Vedle nich opravoval Meremót, syn Urijáše, syna Kósova; vedle nich také opravoval Mešulám, syn Berekjáše, syna Mešézabelova; vedle nich také opravoval Baanův syn Sádok.
 Nhm 3 5 Vedle nich opravovali Tekójští; jejich vznešení však nesklonili šíji k službě pro svého Pána.
 Nhm 3 6 Starou bránu opravovali Paséachův syn Jójada a Besódjášův syn Mešulám. Vyztužili ji trámy a vsadili vrata se zámky a závorami.
 Nhm 3 7 Vedle nich opravoval Melatjáš Gibeónský a Jadón Meronótský, též muži z Gibeónu a z Mispy, jež patří pod správu zaeufratského místodržitele.
 Nhm 3 8 Vedle něho opravoval Charhajášův syn Uzíel, jeden ze zlatníků, a vedle něho opravoval Chananjáš, jeden z mastičkářů; ustali až u jeruzalémské široké hradby.
 Nhm 3 9 Vedle nich opravoval Chúrův syn Refajáš, správce poloviny jeruzalémského obvodu.
 Nhm 3 10 Vedle nich také opravoval Charúmafův syn Jedajáš hned naproti svému domu. Vedle něho opravoval Chašabnejášův syn Chatúš.
 Nhm 3 11 Další úsek spolu s Pecnou věží opravoval Charimův syn Malkijáš a Pachat-moábův syn Chašúb.
 Nhm 3 12 Vedle něho spolu se svými dcerami opravoval Lochešův syn Šalúm, správce druhé poloviny jeruzalémského obvodu.
 Nhm 3 13 Údolní bránu opravoval Chanún a obyvatelé Zanóachu. Vystavěli ji a vsadili vrata se zámky a závorami; opravili tisíc loket hradeb až po Hnojnou bránu.
 Nhm 3 14 Hnojnou bránu opravoval Rekábův syn Malkijáš, správce obvodu bétkeremského; vystavěl ji a vsadil vrata se zámky a závorami.
 Nhm 3 15 Studničnou bránu opravoval Kol-chozův syn Šalúm, správce obvodu Mispy; ten ji vystavěl, zastřešil a vsadil vrata se zámky a závorami; opravil také hradbu při vodojemu u královské zahrady až po schody vedoucí dolů z Města Davidova.
 Nhm 3 16 Za ním opravoval Azbúkův syn Nechemjáš, správce poloviny obvodu bétšúrského, až naproti hrobům Davidovým, po umělou vodní nádrž a dům bohatýrů.
 Nhm 3 17 Za ním také opravovali Levité za vedení Baníova syna Rechúma. Vedle něho opravoval Chašabjáš, správce poloviny obvodu keílského, za svůj obvod.
 Nhm 3 18 Za ním opravovali jejich bratři za vedení Chenadadova syna Bavaje, správce druhé poloviny obvodu keílského.
 Nhm 3 19 Vedle něho také opravoval Jéšuův syn Ezer, správce Mispy, další úsek naproti přístupu ke zbrojnici v rohu hradby.
 Nhm 3 20 Za ním horlivě opravoval Zabajův syn Barúk další úsek od rohu až ke vchodu do domu nejvyššího kněze Eljašíba.
 Nhm 3 21 Za ním opravoval Meremót, syn Urijáše, syna Kósova, další úsek od vchodu do domu Eljašíbova až na konec Eljašíbova domu.
 Nhm 3 22 Za ním opravovali kněží, muži z jordánského okrsku.
 Nhm 3 23 Za ním dále naproti svým domům, opravovali Binjamín a Chašúb; za ním, vedle svého domu, opravoval Azarjáš, syn Maasejáše, syna Ananejášova.
 Nhm 3 24 Za ním opravoval Chenadadův syn Binúj další úsek od Azarjášova domu až po roh hradby, po nároží.
 Nhm 3 25 Úzajův syn Pálal opravoval naproti rohu a vysoké věži vyčnívající nad domem královým na nádvoří pro strážce; za ním Pareošův syn Pedajáš.
 Nhm 3 26 Chrámoví nevolníci sídlili na ófelu a opravovali proto na východě naproti Vodní bráně a tamní vyčnívající věži.
 Nhm 3 27 Za ním opravovali Tekójští další úsek naproti vyčnívající vysoké věži až po zeď na ófelu.
 Nhm 3 28 Od koňské brány dál opravovali kněží, každý naproti svému domu.
 Nhm 3 29 Za nimi opravoval naproti svému domu Imerův syn Sádok a za ním opravoval Šekanjášův syn Šemajáš, strážce Východní brány.
 Nhm 3 30 Za ním opravoval další úsek Šelemjášův syn Chananjáš a Salafův šestý syn Chanún; za ním opravoval Berekjášův syn Mešulám naproti své komůrce.
 Nhm 3 31 Za ním opravoval Malkijáš, jeden ze zlatníků, až po dům chrámových nevolníků a obchodníků, naproti strážné bráně, k přístřešku na nároží.
 Nhm 3 32 Mezi přístřeškem na nároží a ovčí branou opravovali zlatníci a obchodníci. [(Nehemiah 3:33) Jakmile uslyšel Sanbalat, že stavíme hradby, vzplanul a velice se rozzlobil. Vysmíval se Judejcům] [(Nehemiah 3:34) a mluvil před svými bratry a před vojskem samařským takto: "Do čeho se to pouštějíte ti židovští ubožáci? To je máme nechat? Budou snad obětovat a dokončit to ještě dnes? Oziví snad z hromad prachu kameny přepálené ohněm?"] [(Nehemiah 3:35) Ale Tóbijáš amónský stál vedle něho a řekl: "Jen ať si stavějí! Až přiběhne liška, protrhne jejich kamennou hradbu."] [(Nehemiah 3:36) "Slyš, Bože náš, že jsme v opovržení. Obrát jejich hanění na jejich hlavu! Vydej je, aby se stali kořistí a zajatci cizí země.] [(Nehemiah 3:37) Nepřikryvej jejich nepravost, ať není jejich hřích před tebou smazán, neboť podněcují proti těm, kdo stavějí."] [(Nehemiah 3:38) Stavěli jsme hradby dále, byly již zpoloviny hotovy, protože lid byl srdcem při práci.]

Nhm 4 1 Jakmile uslyšeli Sanbalat a Tóbijáš, Arabové, Amónci a Ašdóďané, že obnova jeruzalémských hradeb pokračuje, že se trhlíny opět uzavírají, velmi vzplanuli.

Nhm 4 2 Vzájemně se smluvili, že vytáhnou proti Jeruzalému do boje a že v něm vyvolají zmatek.

Nhm 4 3 Modlili jsme se ke svému Bohu a stavěli proti nim na obranu stráže ve dne v noci.

Nhm 4 4 Juda říkal: "Síla nosičů je podlomena, všude jsou hromady sutin, nejsme schopni hradby dostavět."

Nhm 4 5 Naši protivníci říkali: "Nic nepoznají a nic nepostřehnout, dokud mezi ně nevrtneme. Pobjíme je a to dílo překazíme."

Nhm 4 6 Avšak Judejci, kteří sídlili v jejich blízkosti, přicházeli a varovali nás znovu a znovu: "Ze všech míst, kam se obrátíte, jdou proti nám!"

Nhm 4 7 Proto jsem postavil stráž pod svatým místem při hradbách na nechráněných úsecích. Postavil jsem tam lid podle čeledí s meči, kopími a luky.

Nhm 4 8 Když jsem všechno přehlédl, šel jsem a řekl šlechticům, představenstvu a ostatnímu lidu: "Nebojte se jich, pamatujte na Panovníka velikého a budícího bázeň! Bojujte za své bratry, syny a dcery, ženy a domy!"

Nhm 4 9 Jakmile naši nepřátelé uslyšeli, že je nám vše známo, pochopili, že Bůh překazil jejich záměr. My všichni jsme se vrátili na hradby, každý ke svému dílu.

Nhm 4 10 Avšak od onoho dne pracovala na díle jen polovina mých lidí, zatímco druhá polovina byla ozbrojena kopími, štíty, luky a pancíři. Velmožové stáli při celém domě judském.

Nhm 4 11 Ti, kdo stavěli hradby, nosiči břemen i nakladači, pracovali jednou rukou na díle a v druhé drželi zbraň.

Nhm 4 12 Všichni, kdo stavěli, měli meč připásaný na bedrech a tak stavěli, a vedle mne stál trubač.

Nhm 4 13 Řekl jsem šlechticům, představenstvu a ostatnímu lidu: "Dílo je velké a rozsáhlé a my jsme rozdělení po hradbách daleko od sebe."

Nhm 4 14 Uslyšíte-li z některého místa zvuk polnice, shromážděte se tam k nám. Náš Bůh bude bojovat za nás."

Nhm 4 15 A pokračovali jsme v díle; polovina mužů držela kopí od svítání až do soumraku.

Nhm 4 16 V té době jsem také řekl lidu: "Každý se svým služebníkem nocujte uprostřed Jeruzaléma; v noci nás budou střežit a ve dne pracovat."

Nhm 4 17 Nikdo z nás si nesvlékal šat, ani já ani moji bratři ani moji lidé ani strážníci, které jsme měli při sobě...

Nhm 4 18

Nhm 4 19

Nhm 4 20

Nhm 4 21

Nhm 4 22

Nhm 4 23

Nhm 5 1 Strhl se pak veliký křik lidu, zvláště žen, proti jejich bratrům Judejcům.

Nhm 5 2 Jedni říkali: "Je nás mnoho s našimi syny a dcerami, musíme shánět obilí, abychom měli co jíst a zůstali naživu."

Nhm 5 3 Jiní říkali: "Svá pole, vinice a domy dáváme do zástavy, abychom sehnali obilí v tom hladu."

Nhm 5 4 Jiní opět říkali: "Musili jsme si vypůjčit na svá pole a vinice peníze na daň pro krále."

Nhm 5 5 A přece jsme se svými bratry jedno tělo, naše děti jsou jako jejich děti. Jenže my musíme své syny a dcery prodávat do otroctví, některé z našich dcer se již otrokyněmi staly, a nemůžeme nic proti tomu dělat. Naše pole a vinice patří jiným."

Nhm 5 6 Když jsem slyšel jejich křik a tato slova, vzplanul jsem hněvem.

Nhm 5 7 Rozhodl jsem se, že proti šlechticům a představenstvu povedu pří. Vytkl jsem jim: "Půjčujete svým bratrům na lichvářský úrok", a svolal jsem proti nim velké shromáždění.

Nhm 5 8 Řekl jsem jim: "My jsme vykoupili, pokud nám bylo možno, své bratry Judejce, prodané pohanům. Naproti tomu vy své bratry prodáváte, aby byli prodáváni nám." Zmlkli a nenašli slov.

Nhm 5 9 Pokračoval jsem: "Co děláte, není dobré. Což nemáte žít v bázni před naším Bohem a uvarovat se pohanění ze strany pohanů, našich nepřátel?"

Nhm 5 10 Také já, moji bratři a moji lidé, bychom od nich mohli požadovat úrok z peněz a obilí. Upustíme však od toho dluhu.

Nhm 5 11 Vraťte jim ještě dnes jejich pole, vinice, olivovní a domy i příslušnou částku peněz, obilí, moštu a čerstvého oleje, za něž jste jim půjčku poskytli."

Nhm 5 12 Odpověděli: "Vrátíme a nic od nich nebudeme požadovat. Uděláme to tak, jak jsi řekl." Svolal jsem tedy kněze a zavázal lid přísahou, že toto slovo dodrží.

Nhm 5 13 Také jsem vytřepal záhyby svého roucha a řekl jsem: "Právě tak nechť vytřepe Bůh každého muže, který toto slovo nedodrží, z jeho domu a vlastnictví; tak buď vytřepán a vyprázdněn." Nato celé shromáždění odpovědělo: "Amen." I chválili Hospodina, a lid to slovo dodržel.

Nhm 5 14 Také ode dne, kdy mě král ustanovil místodržitelem v zemi judské, od dvacátého roku až do třicátého druhého roku krále Artaxerxa, po dobu dvanácti let, jsem ani já ani moji bratři nebrali místodržiteléské příjmy.

Nhm 5 15 Dřívější místodržitelé, moji předchůdci, zatěžovali totiž lid tím, že na něm vymáhali mimo pokrm a víno čtyřicet šekelů stříbra, rovněž jejich lidé vykořisťovali lid. Já však jsem tak nejednal z bázně před Bohem.

Nhm 5 16 Nadto jsem se účastnil oprav hradeb. Pole jsme neskupovali, ale všichni moji lidé tam byli zapojeni do díla.

Nhm 5 17 Judejci a představenstvo, sto padesát osob, mimo ty, kteří k nám přicházeli z okolních pohanů, sedali u mého stolu.

Nhm 5 18 Bylo třeba každý den připravovat jednoho býka a šest vybraných ovcí. Dále byla pro mě připravována drůbež a jednou za deset dní množství různého vína. Přitom jsem neuplatňoval nárok na místodržiteléské příjmy, protože na tomto lidu už těžce spočívala služba.

Nhm 5 19 "Pamatuj na mne, Bože můj, v dobrém, na všechno, co jsem pro tento lid učinil."

Nhm 6 1 Když se doneslo Sanbalatovi, Tóbijášovi, Gešemovi Arabskému a ostatním našim nepřátelům, že jsem dostavěl hradby, takže v nich nezbylo trhliny - ovšem do té doby jsem ještě nevsadil vrata do bran -,

Nhm 6 2 poslal ke mně Sanbalat a Gešem se vzkazem: "Přiď, sejdeme se spolu v některé vsi na pláni ónu." Zamýšleli však provést mi něco zlého.

Nhm 6 3 Poslal jsem k nim tedy posly se vzkazem: "Dělám veliké dílo, proto nemohu odejít. Mělo by se to dílo snad přerušit tím, že bych je opustil a sestoupil k vám?"

Nhm 6 4 Stejný vzkaz mi poslali čtyřikrát a já jsem jim pokaždé stejně odpověděl.

Nhm 6 5 Stejným způsobem poslal ke mně Sanbalat po páté svého služebníka, a to s otevřeným dopisem.

Nhm 6 6 Bylo v něm napsáno: "Proslýchá se mezi pohany, i Gašmu to říká, že ty a Judejci pomýšlíte na vzpouru, že proto stavíš hradby, a ty sám prý se chceš stát jejich králem.

Nhm 6 7 Také jsi prý ustanovil proroky, aby o tobě v Jeruzalémě provolávali: "To je král judský." Tato slova se jistě donesou ke králi. Proto přiď, poradíme se spolu."

Nhm 6 8 Odpověděl jsem mu: "Nic z toho, co říkáš, se nestalo. Ty sám sis to vymyslel."

Nhm 6 9 Ti všichni nás chtěli zastrašit. Říkali si: "Upustí od díla a ono se neuskuteční." "Proto nyní, Bože, posilni mé ruce!"

Nhm 6 10 Vstoupil jsem do domu Šemajáše, syna Delajáše, syna Mehétabelova, který žil odloučeně. Řekl: "Sejdeme se v domě Božím, uvnitř chrámu; musíme však zavřít chrámová vrata, protože se tě chystají zavraždit; v noci přijdou, aby tě zavraždili."

Nhm 6 11 Odpověděl jsem: "Člověk jako já má prchat? Což může někdo jako já vstoupit do chrámu a zůstat naživu? Nevstoupím."

Nhm 6 12 Zjistil jsem totiž, že ho Bůh neposlal. To proroctví mluvil proti mně, protože ho najali Tóbijáš a Sanbalat.

Nhm 6 13 Byl najat proto, abych ze strachu tak jednal a zhřešil. Chtěli toho využít, aby pošpinili mé jméno a potupili mě.

Nhm 6 14 "Pamatuj, můj Bože, na Tóbijáše a na Sanbalata, na tyto jejich skutky, a také na prorokyni Nójadu a na ostatní proroky, kteří mě zastrašovali."

Nhm 6 15 Hradby byly úplně dostavěny dvacátého pátého dne měsíce elúlu, za dvaapadesát dní.

Nhm 6 16 Jak o tom uslyšeli všichni naši nepřatelé a spatřili to všichni pohané z okolí, velice zmalomyslněli. Poznali totiž, že toto dílo bylo vykonáno s pomocí našeho Boha.

Nhm 6 17 V oněch dnech judští šlechtici často posílali dopisy Tóbijášovi a od Tóbijáše přicházely dopisy jim.

Nhm 6 18 Mnozí v Judsku s ním totiž byli spjati přísahou, neboť byl zetěm Arachova syna Šekanjáše a jeho syn Jóchanan si vzal dceru Berekjášova syna Mešuláma.

Nhm 6 19 Také ho přede mnou vychvalovali a má slova donášeli jemu. A Tóbijáš posílal dopisy, aby mě zastrašoval.

Nhm 7 1 Když byly dostavěny hradby, vsadil jsem vrata. Byli také ustanoveni vrátní, zpěváci a levité.

Nhm 7 2 Pak jsem dal ohledně Jeruzaléma příkaz svému bratru Chananímu a správci hradu Chananjášovi, který byl mužem věrnějším a bohabojnějším než mnozí jiní.

Nhm 7 3 Řekl jsem jim: "Jeruzalémské brány nesmějí být otvírány dříve, než slunce začne hřát; a když strážci uzavřou vrata, vy zajistěte závory. Stráže budou stavěny z obyvatelů Jeruzaléma, každý bude mít své stanoviště naproti svému domu."

Nhm 7 4 Město bylo rozlehlé a veliké, ale lidu v něm bylo málo a domy nebyly dostavěny.

Nhm 7 5 Tu mi můj Bůh vložil do srdce, abych shromáždil šlechtice, představenstvo i lid, aby byli zapsáni do seznamu rodů. Našel jsem písemný záznam o rodu těch, kteří přišli dříve, a našel jsem v něm napsáno:

Nhm 7 6 Toto jsou příslušníci judského kraje, kteří přišli ze zajetí, přesídlenci, které přesídlil babylónský král Nebúkadnesar. Navrátili se do Jeruzaléma a do Judska, každý do svého města.

Nhm 7 7 Přišli se Zerubábelem, Jéšuo, Nechemjášem, Azarjášem, Raamjášem,

Nachamaním, Mordokajem, Bilšánem, Misperetem, Bigvajem, Nechúmem a Baanou. Soupis mužů izraelského lidu:			
Nhm	7	8	synů Pareóšových dva tisíce sto sedmdesát dva;
Nhm	7	9	synů Šefatjášových tři sta sedmdesát dva;
Nhm	7	10	synů Arachových šest set padesát dva;
Nhm	7	11	synů Pachat-moábových, totiž synů Jéšuových a Jóabových, dva tisíce
osm set osmnáct;			
Nhm	7	12	synů Élamových dvanáct set padesát čtyři;
Nhm	7	13	synů Zatúových osm set čtyřicet pět;
Nhm	7	14	synů Zakajových sedm set šedesát;
Nhm	7	15	synů Binújových šest set čtyřicet osm;
Nhm	7	16	synů Beabajových šest set dvacet osm;
Nhm	7	17	synů Azgadových dva tisíce tři sta dvacet dva;
Nhm	7	18	synů Adoníkamových šest set šedesát sedm;
Nhm	7	19	synů Bigvajových dva tisíce šedesát sedm;
Nhm	7	20	synů Adinových šest set padesát pět;
Nhm	7	21	synů Aterových, totiž Chizkijášových, devadesát osm;
Nhm	7	22	synů Chašumových tři sta dvacet osm;
Nhm	7	23	synů Besajových tři sta dvacet čtyři;
Nhm	7	24	synů Charífových sto dvanáct;
Nhm	7	25	synů gibeónských devadesát pět;
Nhm	7	26	mužů betlémských a netófských sto osmdesát osm;
Nhm	7	27	mužů anatótských sto dvacet osm;
Nhm	7	28	mužů bétazmávetských čtyřicet dva;
Nhm	7	29	mužů kirjatjearímských, kefirských a beerótských sedm set čtyřicet
tři;			
Nhm	7	30	mužů rámských a gebských šest set dvacet jeden;
Nhm	7	31	mužů mikmáských sto dvacet dva;
Nhm	7	32	mužů bételských a ajských sto dvacet tři;
Nhm	7	33	mužů z druhého Neba padesát dva;
Nhm	7	34	synů druhého Élama dvanáct sed padesát čtyři;
Nhm	7	35	synů Charimových tři sta dvacet;
Nhm	7	36	synů jeriškých tři sta čtyřicet pět;
Nhm	7	37	synů lódských, chadídských a ónoských sedm set dvacet jeden;
Nhm	7	38	synů Seáových tři tisíce devět set třicet.
Nhm	7	39	Kněží: synů Jedajášových z domu Jéšuova devět set sedmdesát tři;
Nhm	7	40	synů Imerových tisíc padesát dva;
Nhm	7	41	synů Pašchúrových dvanáct set čtyřicet sedm;
Nhm	7	42	synů Charimových tisíc sedmnáct.
Nhm	7	43	Levité: synů Jéšuových, totiž Kadmíelových, totiž synů Hódevových,
sedmdesát čtyři.			
Nhm	7	44	Zpěváci: synů Asafových sto čtyřicet osm.
Nhm	7	45	Vrátní: synů Šalúmových, synů Aterových, synů Talmónových, synů
Akúbových, synů			Chatítových a synů Šobajových sto třicet osm.
Nhm	7	46	Chrámoví nevolníci: synové Síchovi, synové Chasúfovi, synové
Tabaótovi,			
Nhm	7	47	synové Kérosovi, synové Síaovi, synové Padónovi,
Nhm	7	48	synové Lebánovi, synové Chagábovi, synové Šalmajovi,
Nhm	7	49	synové Chananovi, synové Gídelovi, synové Gacharovi,
Nhm	7	50	synové Reajášovi, synové Resínovi, synové Nekódovi,
Nhm	7	51	synové Gazamovi, synové Uzovi, synové Paséachovi,
Nhm	7	52	synové Besajovi, synové Meúnejců, synové Nefíšesejců,
Nhm	7	53	synové Bakkúkovi, synové Chakúfovi, synové Charchúrovi,
Nhm	7	54	synové Baslítovi, synové Mechídovi, synové Charšovi,
Nhm	7	55	synové Barkósovi, synové Sísérovi, synové Tamachovi,
Nhm	7	56	synové Nesíachovi a synové Chatífovi.
Nhm	7	57	Synové služebníků Šalomounových: synové Sótajovi, synové Sóferetovi,
synové Perídovi,			
Nhm	7	58	synové Jaalovi, synové Darkónovi, synové Gídelovi,
Nhm	7	59	synové Šefatjášovi, synové Chatílovi, synové Pokereta Seabajímského a
synové Amónovi.			
Nhm	7	60	všech chrámových nevolníků a synů Šalomounových služebníků tři sta
devadesát dva.			
Nhm	7	61	Tito vyšli z Tel-melachu, z Tel-charši, z Kerúb-adónu a Imeru, ale
nemohli prokázat,			že jejich otcovský rod a původ je z Izraele:
Nhm	7	62	synů Delajášových, synů Tóbijášových a synů Nekódových šest set
čtyřicet dva.			
Nhm	7	63	A z kněží synové Chobajášovi, synové Kósovi a synové Barzilaje, který
si vzal za ženu jednu z			dcer Barzilaje Gileádského a je nazýván jejich jménem.
Nhm	7	64	Ti hledali svůj rodokmen v seznamu rodů, ale marně; proto byli
vyloučení z kněžství jako			nezpůsobilí.
Nhm	7	65	Místodržící jim zapověděl jíst ze svatých přidělů kněžských, pokud

nebude ustanoven kněz pro posvátné losy urím a tumím.

Nhm 7 66 Celé shromáždění dohromady čítalo čtyřicet dva tisíce tři sta šedesát duší,

Nhm 7 67 mimo jejich otroky a otrokyně, jichž bylo sedm tisíc tři sta třicet sedm. Měli také dvě stě čtyřicet pět zpěváků a zpěvaček.

Nhm 7 68 velbloudů bylo čtyři sta třicet pět, oslů šest tisíc sedm set dvacet.

Nhm 7 69 Z představitelů rodů někteří přispěli na dílo. Místodržící dal na chrámový poklad tisíc zlatých darejků, padesát kropek, pět set třicet kněžských sukní.

Nhm 7 70 Představitelé rodů dali na chrámový poklad pro potřeby díla dvacet tisíc zlatých darejků a dva tisíce dvě stě hriven stříbra.

Nhm 7 71 A toho, co dal ostatní lid, bylo dvacet tisíc zlatých darejků, dva tisíce hriven stříbra a šedesát sedm kněžských sukní.

Nhm 7 72 I usadili se kněží, levité, vrátní, zpěváci i někteří z lidu a chrámoví nevolníci i všechen Izrael ve svých městech. Když nastal sedmý měsíc, byli již Izraelci ve svých městech.

Nhm 7 73

Nhm 8 1 všechen lid se shromáždil jednomyslně na prostranství před Vodní branou a vyzvali znalce Zákona Ezdráša, aby přinesl knihu Mojžíšova zákona, který vydal Hospodin Izraeli.

Nhm 8 2 Kněz Ezdráš tedy přinesl zákon před shromáždění mužů i žen, všech, kteří byli schopni rozumět, aby jej slyšeli, prvního dne měsíce sedmého.

Nhm 8 3 Četl z něho na prostranství před Vodní branou od svítání až do poledne mužům i ženám, těm, kteří byli schopni rozumět. Všechny lid pozorně naslouchal slovům z knihy Zákona.

Nhm 8 4 Znalec zákona Ezdráš stál na dřevěném lešení, které k tomu účelu zhotovili; po pravici vedle něho stál Matitjáš, Šema, Anajáš, Urijáš, Chilkijáš a Maasejáš, po levici pak Pedajáš, Mišael, Malkijáš, Chašum, Chašbadána, Zekarjáš a Mešulám.

Nhm 8 5 I otevřel Ezdráš knihu před zraky všeho lidu, stál totiž výše než ostatní lid. Když ji otevřel, všechen lid povstal.

Nhm 8 6 Ezdráš dobrořečil Hospodinu, Bohu velikému, a všechen lid odpověděl s pozdviženými rukama: "Amen, amen." Padli na kolena a klaněli se Hospodinu tváří až k zemi.

Nhm 8 7 Nato Jéšua, Baní, Šerebjáš, Jamín, Akúb, Šabetaj, Hódijáš, Maasejáš, Kelíta, Azarjáš, Józabad, Chanan a Pelajáš, levité, vysvětlovali lidu zákon, zatímco lid stál na svém místě.

Nhm 8 8 Četli z knihy Božího zákona po oddílech a vykládali smysl, aby lid rozuměl tomu, co četli.

Nhm 8 9 Nehemjáš, který byl místodržícím, a kněz Ezdráš, znalec Zákona, a levité, kteří vysvětlovali lidu zákon, řekli všem lidu: "Dnešní den je svatý Hospodinu, vašemu Bohu. Netruchlete a neplačte." Všechny lid totiž plakal, když slyšel slova Zákona.

Nhm 8 10 Dále jim řekl: "Jděte, jezte tučná jídla a pijte sladké nápoje a posílejte dárky těm, kdo nemají nic připraveno. Dnešní den je zajisté svatý našemu Pánu. Netrapte se! Radost z Hospodina bude vaší záští tou."

Nhm 8 11 Také levité utěšovali všechen lid: "Utište se. Dnešní den je svatý, netrapte se!"

Nhm 8 12 I rozešel se všechen lid, aby jedli a pili a posílali dárky; uspořádali velmi radostnou slavnost, protože porozuměli slovům, která jim byla zvěstována.

Nhm 8 13 Na druhý den se pak shromáždili představitelé rodů ze všeho lidu, kněží a levité ke znalci Zákona Ezdrášovi, aby si vyložili slova Zákona.

Nhm 8 14 Našli totiž zapsáno v zákoně, ježž Hospodin vydal skrze Mojžíše, že Izraelci mají při slavnosti v sedmém měsíci sídlit ve stáncích

Nhm 8 15 a vyhlásit a rozhlásit ve všech svých městech a v Jeruzalémě: "Vyjděte na hory, přineste větve oliv šlechtěných i planých i myrtové a palmové a jiných listnatých stromů, abyste mohli udělat stánky, jak je psáno."

Nhm 8 16 Lid vyšel, přinesli větve a udělali stánky, každý na své střeše nebo na dvorku i na nádvořích Božího domu, na prostranství u Vodní brány a na prostranství u Efrajimovy brány.

Nhm 8 17 Celé shromáždění těch, kdo se vrátili ze zajetí, si udělalo stánky a sídlili v nich, což Izraelci nedělali od dob Jozua, syna Núnova, až do onoho dne. Byla z toho převeliká radost.

Nhm 8 18 Z knihy Božího zákona se četlo den co den, od prvního až do posledního dne. Po sedm dní slavili slavnost. Osmého dne bylo slavnostní shromáždění, jak je ustanoveno.

Nhm 9 1 Dvacátého čtvrtého dne toho měsíce se Izraelci shromáždili k postu v zíněných rouchách a s prstí na hlavě.

Nhm 9 2 Izraelovi potomci se oddělili ode všech cizinců. Stáli a vyznávali své hříchy i nepravosti svých otců.

Nhm 9 3 Povstávali ze svých míst, když četli čtyřikrát za den z knihy Zákona Hospodina, svého Boha, a čtyřikrát se vyznávali a klaněli Hospodinu, svému Bohu.

Nhm 9 4 Na výstupek pro levity se postavili Jéšua a Baní, Kadmíel, Šebanjáš, Buní, Šerebjáš, Baní, Kenaní a velmi hlasitě upěli k Hospodinu, svému Bohu.

Nhm 9 5 Pak vyzvali levité Jéšua a Kadmíel, Baní, Chašabnejáš, Šerebjáš, Hódijáš, Šebanjáš a Petachjáš lid: "Povstaňte, dobrořečte Hospodinu, svému Bohu, po všechny věky. Ať dobrořečí tvému slavnému jménu, vyvýšenému nad každé dobrořečení a chválu.

Nhm 9 6 Ty, Hospodine, jsi ten jediný, ty jsi učinil nebe, nebesa nebes a všechnen jejich zástup, zemi i vše, co je na ní, moře i vše, co je v nich. Sám to všechno zachovávaš při životě a nebeské zástupy se ti klanějí.

Nhm 9 7 Ty, Hospodine, jsi Bůh; ty jsi vyvolil Abrama a vyvedls jej z Ur-kasdímu a dals mu jméno Abraham.

Nhm 9 8 Shledal jsi, že jeho srdce je ti věrné, a uzavřel jsi s ním smlouvu, že zemi Kennanců, Chetejců, Emorejců a Perizejců, Jebúsejců a Girgašijců dáš jeho potomstvu. Dostal jsi svému slovu, neboť jsi spravedlivý.

Nhm 9 9 viděl jsi utrpení našich otců v Egyptě a slyšel jsi jejich úpění u Rákosového moře.

Nhm 9 10 I učinil jsi znamení a zázraky proti faraónovi a proti všem jeho služebníkům i proti všemu lidu jeho země, protože jsi poznal, jak se nad nimi zpupně vyvyšovali. Tak sis učinil jméno, jaké máš až dodnes.

Nhm 9 11 Rozpořtil jsi před nimi moře a oni prošli mořem po suchu; ale jejich pronásledovatele jsi uvrhl do hlubin jako kámen do dravých vod.

Nhm 9 12 Ve dne jsi je vodil sloupem oblakovým, v noci sloupem ohnivým, aby jim osvětloval cestu, po níž by šli.

Nhm 9 13 Sestoupil jsi na horu Sínaj a mluvil jsi s nimi z nebe, vydal jsi jim přímé rady a spolehlivá naučení, dobrá nařízení a příkázání.

Nhm 9 14 Učinil jsi jim známý svůj svatý den odpočinku, příkazy, nařízení a zákon jsi jim vydal skrze svého služebníka Mojžíše.

Nhm 9 15 Dal jsi jim chléb z nebe, když hladověli, vyvedl jsi jim vodu ze skaliska, když žíznili. A řekl jsi jim, aby šli obsadit zemi, o které jsi s pozvednutím ruky přísáhl, že jim ji dáš.

Nhm 9 16 Ale oni, naši otcové, se zpupně vyvyšovali, byli tvrdošíjní a neposlouchali tvé příkazy.

Nhm 9 17 Odmítli poslouchat a ani si nevzpomněli na divuplné skutky, které jsi pro ně činil. Byli tvrdošíjní a vzali si vzdorně do hlavy, že se vrátí do svého otroctví. Ty jsi však Bůh ochotný odpouštět, milostivý a soucitný, shovívavý a nesmírně milosrdný, proto jsi je neopustil.

Nhm 9 18 Dokonce si odlili sochu býčka a řekli: "To je tvůj Bůh, který tě vyvedl z Egypta". Dopustili se strašného rouhání.

Nhm 9 19 Avšak ty jsi je v nesmírném slitování na poušti neopustil. Ve dne od nich neodcházel sloup oblakový, který je vodil po cestě, a v noci sloup ohnivý, který jim osvětloval cestu, po níž by šli.

Nhm 9 20 Dával jsi svého dobrého ducha, aby je poučoval. Neodnímal jsi jim od úst svou manu a dával jsi jim vodu, když žíznili.

Nhm 9 21 Po čtyřicet let ses o ně na poušti staral, nic jim nescházelo, pláště jim nezvetšely a nohy jim neotekly.

Nhm 9 22 Potom jsi jim dal království a národy, přidělil jsi jim každý kout. Obsadili zemi Síchonovu, totiž zemi krále Chešbónského, i zemi bášanského krále Ōga.

Nhm 9 23 Rozmnožil jsi jejich syny jako hvězdy nebeské, uvedls je do země, o níž jsi řekl jejich otcům, aby ji šli obsadit.

Nhm 9 24 A synové do té země vešli a obsadili ji. Pokořil jsi před nimi obyvatele země, Kenaance, a vydals jim je do rukou, i jejich krále a národy země, aby s nimi naložili podle své vůle.

Nhm 9 25 Dobyli opevněná města a žírnou zemi a obsadili domy plné všelijakých dobrých věcí, vytesané nádrže, vinice, olivoví a množství ovocného stromoví. Jedli a nasýtili se, ztučněli a žili v rozkoši z tvé veliké dobroty.

Nhm 9 26 Ale začali být vzpurní a bouřili se proti tobě. Tvůj zákon zavrhlí a vraždili tvé proroky, kteří je varovali, aby je obrátili zpět k tobě. Dopustili se strašného rouhání.

Nhm 9 27 Proto jsi je vydal do rukou jejich protivníků, aby je sužovali. Když však v dobách svého soužení úpěli k tobě, tys je z nebe vyslyšal a z nesmírného slitování jsi jim dával vysvoboditele, aby je vysvobozovali z rukou jejich protivníků.

Nhm 9 28 Ale jen si oddechli, zase páchali, co je před tebou zlé. Proto jsi je nechal napospas jejich nepřatelům, aby nad nimi panovali. Když však opět k tobě úpěli, tys je z nebe vyslyšal a ve svém slitování je nesčetněkrát zachraňoval.

Nhm 9 29 Dával jsi jim výstrahu, abys je přivedl zpět ke svému zákonu. Oni se však zpupně vyvyšovali, neposlouchali tvé příkazy a prohřešovali se proti tvým řádům, které dávají život tomu, kdo se jimi řídí. Uminěně se obraceli zády, byli tvrdošíjní a neposlouchali.

Nhm 9 30 Měl jsi s nimi trpělivost po mnohá léta. Skrze své proroky jsi jim dával výstrahu svým duchem, ale neposlouchali. Proto jsi je vydal do rukou národů cizích zemí.

Nhm 9 31 Ale z nesmírného slitování jsi s nimi neskoncoval a neopustil jsi je, protože jsi Bůh milostivý a soucitný.

Nhm 9 32 Nyní tedy, náš Bože, Bože veliký, mocný a budící bázeň, který zachovávaš smlouvu a milosrdenství, nepokládej za málo všechny ty útrapy, které dolehly na nás, na naše krále, předáky, kněze a proroky, na naše otce a na všechnen tvůj lid od doby asyrských králů až dodnes.

Nhm 9 33 Ty jsi spravedlivý ve všem, co na nás přišlo, neboť jsi jednal věrně, kdežto my jsme si počínali svévolně.

Nhm 9 34 Naši králové, předáci, kněží a otcové se neřídili tvým zákonem, nedbali na tvá přikázání a na tvá svědectví, kterými jsi je varoval.

Nhm 9 35 Ve svém království, přes tvoji mnohou dobrotu, kterou jsi jim prokazoval, v širé a žírné zemi, kterou jsi jim dal, nesloužili tobě a neodvrátili se od svých zlých skutků.

Nhm 9 36 Proto jsme dnes otroky. V té zemi, kterou jsi dal našim otcům, aby jedli její plody a dobroty, jsme otroky.

Nhm 9 37 Její bohatá úroda připadá králům, které jsi nad námi ustanovil pro naše hříchy; vládnou nad našimi těly i nad naším dobytkem, jak se jim zlíbí. Jsme ve velikém soužení."

Nhm 9 38

Nhm 10 1 vzhledem k tomu všemu uzavíráme a sepisujeme pevnou dohodu zpečetěnou našimi předáky, levity a kněžími.

Nhm 10 2 Pečetě připojili místodržící Nehemjáš, syn Chakaljášův, a Sidkijáš,

Nhm 10 3 Serajáš, Azarjáš, Jirmejáš,

Nhm 10 4 Pašchúr, Amarjáš, Malkijáš,

Nhm 10 5 Chatúš, Šebanjáš, Malúk,

Nhm 10 6 Charim, Meremót, Obadjáš,

Nhm 10 7 Daníel, Gintón, Barúk,

Nhm 10 8 Mešulam, Abijáš, Mijamín,

Nhm 10 9 Maazjáš, Bilgaj a Šemajáš. To jsou kněží.

Nhm 10 10 Levi té: Azanjášův syn Jéšua, Binúj ze synů Chénadadových, Kadmiel

Nhm 10 11 a jejich bratři Šebanjáš, Hódijáš, Kelíta, Pelajáš, Chanan,

Nhm 10 12 Míka, Rechób, Chašabjáš,

Nhm 10 13 Zakúr, Šerebjáš, Šebanjáš,

Nhm 10 14 Hódijáš, Baní a Benínu.

Nhm 10 15 Představitelé lidu: Pareoš, Pachat-moáb, Élam, Zatú, Baní,

Nhm 10 16 Buní, Azgád, Bebaj,

Nhm 10 17 Adonijáš, Bigvaj, Adín,

Nhm 10 18 Ater, Chizkijáš, Azúr,

Nhm 10 19 Hódijáš, Chašum, Besaj,

Nhm 10 20 Charíf, Anatót, Nébaj,

Nhm 10 21 Magpíáš, Mešulam, Chezír,

Nhm 10 22 Mešézabel, Sádok, Jadúa,

Nhm 10 23 Pelatjáš, Chanan, Anajáš,

Nhm 10 24 Hósea, Chananjáš, Chašúb,

Nhm 10 25 Lócheš, Pilchá, Šobek,

Nhm 10 26 Rechúm, Chašabna, Maasejáš

Nhm 10 27 a Achijáš, Chanan, Anan,

Nhm 10 28 Malúk, Charim a Baana.

Nhm 10 29 Ostatní lid, kněží, levité, vrátní, zpěváci, chrámoví nevolníci a všichni, kdo se oddělili od národů zemí k Božímu zákonu, také jejich ženy, synové a dcery, každý, kdo to byl schopen pochopit,

Nhm 10 30 připojovali se ke svým vznešeným bratřím. Přicházeli a příslehně se zaklínali, že budou žít podle Božího zákona, který byl vydán skrze Božího služebníka Mojžíše, a že budou zachovávat a plnit všechna přikázání Hospodina, našeho Pána, jeho práva a jeho nařízení.

Nhm 10 31 Prohlásili: "Nebudeme dávat své dcery národům země a jejich dcery nebudeme brát pro své syny.

Nhm 10 32 Když budou přinášet národy země v den odpočinku k prodeji různé zboží a obilí, v den odpočinku, totiž ve svatý den, je od nich nebudeme brát. Sedmého léta necháme pole ladem a nebudeme vymáhat dluhy.

Nhm 10 33 Budeme se podřizovat příkazům a odevzdávání třetiny šekelu ročně pro službu v domě našeho Boha,

Nhm 10 34 na předkladné chleby, na pravidelný obětní dar, na pravidelnou oběť zápalnou ve dnech odpočinku a o novoluních, na slavnosti, na svaté dávky, na smířčí oběti za hříchy za Izraele, vůbec na všechno dílo domu našeho Boha.

Nhm 10 35 Losem jsme rozvrhli dodávky dříví mezi kněze, levity a lid, jak je mají přinášet do domu našeho Boha podle našich otcovských rodů ve stanovené časy rok co rok, aby bylo zapalováno na oltáři Hospodina, našeho Boha, jak je psáno v zákoně.

Nhm 10 36 Také budeme přinášet prvotiny ze svých rolí a provotiny všeho ovoce z každého stromu rok co rok do Hospodinova domu.

Nhm 10 37 I prvorozené ze svých synů a ze svého dobytka, jak je psáno v zákoně, prvorozené ze svého skotu a bravu, budeme přinášet do domu svého Boha kněžím, kteří konají službu v domě našeho Boha.

Nhm 10 38 Také první část z obilní tluče, z našich obětních dávek, z ovoce každého stromu, z moštu a z čerstvého oleje budeme přinášet kněžím do komor při domě našeho Boha a desátky z naší půdy budeme odvádět levitům; levité sami at' vybírají desátky ve všech městech, která s námi slouží Hospodinu.

Nhm 10 39 Kněz z rodu Áronova bude s levity, když budou vybírat desátky. Levité předají desátý díl z desátků do domu našeho Boha, do komor ve skladišti. [(Nehemiah 10:40) Do těch komor totiž budou přinášet Izraelci i levitští příslušníci obětní dávky z obilí, z moštu

a z čerstvého oleje. Tam je nádoby svatyně i kněží konající službu i vrátní a zpěváci. Dům svého Boha neopustíme."]

Nhm 11 1 Předáci lidu se usadili v Jeruzalémě. Ostatní lid losoval, aby vybral vždy jednoho z deseti, který by se usadil ve svatém městě Jeruzalémě; devět dalších zůstalo v jiných městech.

Nhm 11 2 Lid žehnal všem mužům, kteří se dobrovolně rozhodli, že se usadí v Jeruzalémě.

Nhm 11 3 Toto jsou představitelé krajin, kteří se usadili v Jeruzalémě a v judských městech. Každý se usadil ve svém trvalém vlastnictví ve svém městě, Izraelci, kněží, levité, chrámoví nevolníci a synové služebníků Šalomounových.

Nhm 11 4 V Jeruzalémě se usadili někteří Judovci a Benjamínovci. - Z Judovců: Atajáš, syn Uzijáš, syna Zekarjáš, syna Amarjáš, syna Šefatjáš, syna Mahalalelova ze synů Peresových.

Nhm 11 5 Dále Maasejáš, syn Báruka, syna Kol-choza, syna Chazajáš, syna Adajáš, syna Jójaríba, syna Zekarjáš, příslušníka šiloského.

Nhm 11 6 Všechny synů Peresových sídlících v Jeruzalémě bylo čtyři sta osmdesát šest bojeschopných mužů.

Nhm 11 7 A toto byli Benjamínovci: Salu, syn Mešuláma, syna Jóeda, syna Pedajáš, syna Kólajáš, syna Maasejáš, syna Ítiela, syna Ješajášova.

Nhm 11 8 Mimo něho Gabaj-salaj, celkem devět set dvacet osm.

Nhm 11 9 Zikríův syn Jóel byl nad nimi dohlížitelem a Senúův syn Juda byl jako druhý nad městem.

Nhm 11 10 Z kněží: Jójaríův syn Jedajáš, Jakín,

Nhm 11 11 Serajáš, syn Chilkijáš, syna Mešulama, syna Sádoka, syna Merajóta, syna Achítúbova, představený domu Božího,

Nhm 11 12 a jejich bratří, kteří konali službu v domě, celkem osm set dvacet dva. Dále Adajáš, syn Jerochama, syna Pelajáš, syna Amsího, syna Zekarjáš, syna Pašchúra, syna Malkijášova,

Nhm 11 13 a jeho bratří, představitelé rodů, celkem dvě stě čtyřicet dva. Dále Amašaj, syn Azarela, syna Achazaje, syna Mešilemóta, syna Imerova,

Nhm 11 14 a jejich bratří, udatní muži, celkem sto dvacet osm. Dohlížitelem nad nimi byl Zabdíel, syn velikých.

Nhm 11 15 Z levitů: Šemajáš, syn Chašúba, syna Azríkama, syna Chašabjáš, syna Búníova,

Nhm 11 16 a Šabetaj a Józabad z předních levitů; ti dohlíželi na službu vně domu Božího.

Nhm 11 17 Dále Matanjáš, syn Míky, syna Zabdího, syna Asafova, přední modlitebník začínající chvalo zpěvy; a jako druhý z jeho bratří Bakbukjáš. Dále Abda, syn Šamúy, syna Galala, syna Jedútúnova.

Nhm 11 18 Všechny levitů bylo ve svatém městě dvě stě osmdesát čtyři.

Nhm 11 19 Vrátní: Akúb, Talmón a jejich bratří. Strážců bran bylo sto sedmdesát dva. -

Nhm 11 20 Ostatní Izrael, kněží a levité, byli ve všech městech judských, každý ve svém dědictví.

Nhm 11 21 Chrámoví nevolníci se usadili na Ófelu; Sícha a Gišpa byli nad chrámovými nevolníky.

Nhm 11 22 Dohlížitelem levitů v Jeruzalémě byl Uzí, syn Baního, syna Chašabjáš, syna Matanjáš, syna Míky, ze synů Asafových, kteří zpívali při službách v Božím domě.

Nhm 11 23 Platil totiž pro ně příkaz krále Davida, aby den co den věrně zpívali.

Nhm 11 24 Petachjáš pak, syn Mešezabelův, ze synů Zeracha, syna Júdova, byl králi k ruce, aby vyřizoval všechny záležitosti lidu.

Nhm 11 25 Z Judovců se usadili někteří při dvorcích na svých polích v Kirjat-arbě a v jejích vesnicích, v Díbonu a jeho vesnicích, v Jekabseelu a jeho dvorcích

Nhm 11 26 a v Ješúe, v Móladě a v Bét-peletu,

Nhm 11 27 v Chasar-Šúalu a v Beer-šebě a jejích vesnicích,

Nhm 11 28 v Siklagu a v Mekóně a jejích vesnicích,

Nhm 11 29 v En-rimónu, v Soreji a v Jarmútu.

Nhm 11 30 Osídlili také Zanóach, Adulám a jejich dvorce, Lakíš a jeho polnosti, Azeku a její vesnice, takže přebývali od Beer-šeby až po Hínómské údolí.

Nhm 11 31 Benjamínovci z Geby osídlili Mikmáš, Aju, Bét-el a jeho vesnice,

Nhm 11 32 Anatót, Nób, Ananju,

Nhm 11 33 Chasór, Rámu, Gitajim,

Nhm 11 34 Chadíd, Seboím, Nebalát,

Nhm 11 35 Lód a Óno a údolí řemeslníků.

Nhm 11 36 Některé oddíly levitů v Judsku byly přemístěny k Benjamínovi.

Nhm 12 1 Toto jsou kněží a levité, kteří se vrátili spolu se Zerubábelem, synem Šealtielovým, a s Ješúou: Serajáš, Jirmejáš, Ezra,

Nhm 12 2 Amarjáš, Malúk, Chatúš,

Nhm 12 3 Šekanjáš, Rechum, Meremót,

Nhm 12 4 Idó, Ginetoj, Abijáš,

Nhm 12 5 Mijamín, Maadjáš, Bilga,

Nhm 12 6 Šemajáš, Jójaríb, Jedajáš,

Nhm	12	7	Sal ú, Amók, Chilki jáš a Jedaj áš. To jsou přední kněží se svými bratry za dnů Jěsuových.
Nhm	12	8	A levité: Jěsua, Bin új, Kadmiel, Šerebj áš, Juda a Matanj áš; ten se svými bratry řídil sborový zpěv;
Nhm	12	9	jejich bratří Bakkukjáš a Uni stáli naproti nim při vykonávání strážní služby.
Nhm	12	10	Jěsua zplodil Jójakíma; Jójakím zplodil Eljašíba; Eljašíb Jójadu.
Nhm	12	11	Jójada zplodil Jónatana; Jónatan zplodil Jadúu.
Nhm	12	12	Za dnů Jójakímových byli kněžími tito představitelé rodů: rodu Seraj ášova Meraj áš, Jirmejášova Chananj áš,
Nhm	12	13	Ezrova Mešul am, Amarj ášova Jóchanan,
Nhm	12	14	Mal úkova Jónatan, Šebanj ášova Josef,
Nhm	12	15	Charimova Adna, Meraj ótova Chel kaj,
Nhm	12	16	Idova Zekarj áš, Gi netónova Mešul am,
Nhm	12	17	Abij ášova Zikrí, Minjamínova a Móadj ášova Piltaj,
Nhm	12	18	Bilgova Šamúa, Šemaj ášova Jónatan,
Nhm	12	19	Jójaríbova Matenaj, Jedaj ášova Uzí,
Nhm	12	20	Salajova Kalaj, Amókova Eber,
Nhm	12	21	Chilki jášova Chašabj áš, Jedaj ášova Netanel.
Nhm	12	22	Za dnů Eljašibových, Jójadových, Jóchananových a Jadúových byli zapsáni představitelé rodů levitských i kněží až do králování perského Dareia.
Nhm	12	23	Levitští příslušníci, představitelé rodů, byli zapsáni do Knihy letopisů až do dnů Eljašibova syna Jóchanana.
Nhm	12	24	Přední levité: Chašabj áš, Šerebj áš a Kadmielův syn Jěsua a jejich bratří, kteří stáli naproti nim, aby podle příkazu Davida, muže Božího, vzdávali chválu a čest Hospodinu, střídavě sbor po sboru.
Nhm	12	25	Matanj áš a Bakkukj áš, Obadj áš, Mešul am, Talmón, Akúb byli strážci bran; střežili skladiště u bran.
Nhm	12	26	Ti byli za dnů Jójakíma, syna Jěsuy, syna Jósadakova, a za dnů místodržitele Nehemjáše a kněze Ezdráše, znalce Zákona.
Nhm	12	27	K posvěcení jeruzalémských hradeb vyhledali a přivedli do Jeruzaléma levity ze všech jejich míst, aby uspořádali radostnou slavnost posvěcení spojenou s důkuvzdáním a zpěvem za doprovodu cymbálů, harf a citar.
Nhm	12	28	Tu se shromáždili příslušníci pěveckých sborů z okrsku kolem Jeruzaléma a z netófských dvorců,
Nhm	12	29	z Bét-gilgálu a z polností Geby a Azmávetu; zpěváci si totiž vystavěli dvorce okolo Jeruzaléma.
Nhm	12	30	Kněží a levité se očistili, pak očistili lid i brány a hradby.
Nhm	12	31	Přikázal jsem judským velmožům, aby vystoupili na hradby, a postavil jsem dva velké děkovné sbory. Jeden šel doprava po hradbách k bráně Hnojné.
Nhm	12	32	Za nimi šel Hóšajáš s polovinou judských velmožů
Nhm	12	33	a Azarj áš, Erza, Mešul am,
Nhm	12	34	Juda, Binjamín, Šemaj áš a Jirmeáš.
Nhm	12	35	Z kněžstva tu byli s trubkami Zekarj áš, syn Jónatana, syna Šemaj áše, syna Matanj áše, syna Míkaj áše, syna Zakúra, syna Asafova,
Nhm	12	36	a jeho bratří Šemajáš a Azarel, Milalaj, Gilalaj, Maaj, Netanel, Juda a Chanani s hudebními nástroji Davida, muže Božího, a před nimi znalec Zákona Ezdráš.
Nhm	12	37	U Studničné brány, která byla naproti nim, vystoupili po schodech Města Davidova a pokračovali přístupem na hradby při Davidově paláci až k Vodní bráně na východě.
Nhm	12	38	Druhý děkovný sbor se jim ubíral naproti. Za ním jsem šel já s druhou polovinou lidu po hradbách, podél Pecné věže až k široké hradbě,
Nhm	12	39	podél Efrajimovy brány, Staré brány a Rybné brány při věži Chananeelu a věži Mea až k Ovčí bráně. Zůstali jsme stát ve Strážní bráně.
Nhm	12	40	Oba děkovné sbory se zastavili na nádvoří Božího domu, i já s polovinou představenstva,
Nhm	12	41	kněží Eljakím, Maasej áš, Minjamín, Míkaj áš, Eljóenaj, Zekarj áš, Chananj áš s trubkami,
Nhm	12	42	Maasej áš, Šemaj áš, Eleazar, Uzí, Jóchanan, Malkij áš, Élam a Ezer. Zpěváci zvučně zpívali za řízení Jizrachjáše.
Nhm	12	43	V onen den také obětovali veliké oběti a radovali se, neboť jim Bůh připravil převelikou radost. I ženy a děti se radovaly, takže se radostné veselí Jeruzaléma rozléhalo dodaleka.
Nhm	12	44	V onen den byli ustanoveni někteří za správce komor pro sklady, obětní dárky, prvotiny a desátky, aby v nich uskladňovali částky z městských polností určené Zákonem kněžím a levitům. Juda se totiž radoval z kněží a levitů, připravených
Nhm	12	45	držet stráž svého Boha a dbát na očišťování. I zpěváci a vrátní konali službu podle nařízení Davida a jeho syna Šalomouna.
Nhm	12	46	Odedávna totiž, už za dnů Davidových a Asafových, vzdávali přední zpěváci zpěvem Bohu chválu a čest.
Nhm	12	47	Proto za dnů zerubábelových i za dnů Nehemjášových odváděl celý Izrael příslušné částky na každý den pro zpěváky a vrátné; odděloval je jako svaté dárky pro levity a

levité z nich oddělovali svaté dávky pro Áronovce.

Nhm 13 1 V onen den bylo lidu předčítáno z knihy Mojžíšovy a našlo se v ní napsáno, že Amónec ani Moábec nesmí nikdy vstoupit do Božího shromáždění.

Nhm 13 2 Nevyšli totiž synům Izraele vstříc s chlebem a vodou, ale najali proti nim Bileáma, aby jim zlořečil; náš Bůh však obrátil zlořečení v požehnání.

Nhm 13 3 Když uslyšeli ten zákon, rozhodli se vyloučit z Izraele všechny přimíšence.

Nhm 13 4 Někdy předtím kněz Eljašíb, určený za správce komor domu našeho Boha, spřízněný s Tóbijášem,

Nhm 13 5 uvolnil pro něho velkou komoru, kam byly dříve dávány obětní dary, kadidlo, nádoby a desátky z obilí, moštu a čerstvého oleje, určené levitům, zpěvákům a vrátným, a obětní dávky pro kněze.

Nhm 13 6 Když se to vše stalo, nebyl jsem v Jeruzalémě. V třicátém druhém roce vlády babylónského krále Artaxerxa jsem se totiž odebral ke králi. Po nějaké době jsem si vyžádal od krále propuštění.

Nhm 13 7 Jak jsem přišel do Jeruzaléma, hned jsem porozuměl, jakého zla se dopustil Eljašíb kvůli Tóbijášovi tím, že pro něho uvolnil komoru v nádvořích Božího domu.

Nhm 13 8 Velice mě to pohorsilo. Dal jsem všechny věci Tóbijášova domu vyházet z komory ven.

Nhm 13 9 Rozkázal jsem, aby komory vyčistily, a znovu jsem do nich dal věci Božího domu, obětní dary a kadidlo.

Nhm 13 10 Dozvěděl jsem se také, že levitům nebyly dávány částky, takže se všichni rozprchli ke svým polím, levité i zpěváci konající službu.

Nhm 13 11 Měl jsem o to spor s představenstvem a ptal jsem se: "Proč je Boží dům opuštěn?" Shromáždil jsem levity a dosadil je na jejich místa.

Nhm 13 12 A všechen Juda přinášel do skladů desátky z obilí, moštu a čerstvého oleje.

Nhm 13 13 Za skladníky jsem určil kněze Šelemjáše, znalce Zákona Sádoka a z levitů Pedajáše; jim k ruce byl Chanan, syn Zakúra, syna Matanjášova; ti byli pokládáni za spolehlivé a měli za úkol vydávat příděly svým bratrům. -

Nhm 13 14 "Pamatuj na mne, Bože můj, kvůli tomu a nevymaž mou oddanost, kterou jsem prokázal domu svého Boha a jeho službám!"

Nhm 13 15 V oněch dnech jsem v Judsku viděl, že někteří lisují hrozny v den odpočinku, že přinášejí pytle obilí a nakládají na osly, a také že přinášejí do Jeruzaléma víno, hrozny a fíky a všelijaká břemena v den odpočinku. Varoval jsem je toho dne, kdy prodávali potraviny.

Nhm 13 16 I Týřané tu byli usazení; přinášeli ryby a všelijaké zboží a prodávali v den odpočinku Judovcům, a to přímo v Jeruzalémě.

Nhm 13 17 Měl jsem o to spor s judskými šlechtici a ptal jsem se jich: "Jakého zla se to dopouštíte? Znesvěcujete den odpočinku!"

Nhm 13 18 Což právě tak nejednali vaši otcové? Proto náš Bůh uvedl všechno toto zlé na nás a na toto město. A vy jej zase popouzíte k hněvu proti Izraeli tím, že znesvěcujete den odpočinku."

Nhm 13 19 Když přede dnem odpočinku padl na jeruzalémské brány stín, rozkázal jsem, aby byla zavřena vrata a aby je neotvírali dříve než po dni odpočinku. Některé ze svých služebníků jsem postavil k branám, aby nikdo nenosil břemena v den odpočinku.

Nhm 13 20 Když kupci a prodavači všelijakého zboží nocovali jednou i dvakrát vně Jeruzaléma,

Nhm 13 21 varoval jsem je a vytykal jsem jim: "Proč nocujete před hradbami? Bude-li se to opakovat, vztáhnou na vás ruku." Od té doby v den odpočinku nepřicházeli.

Nhm 13 22 Pak jsem přikázal levitům, aby se očistili a přišli střežit brány, aby byl svěcen den odpočinku. - "Pamatuj na mne, Bože můj, také kvůli tomu a měj se mnou soucit podle svého hojného milosrdenství!"

Nhm 13 23 V oněch dnech jsem také viděl, že si židé brali ašdódské, amónské a moábské ženy.

Nhm 13 24 Jejich děti pak mluvily zpoloviny ašdódsky, ale nedovedly mluvit židovsky. Hovořily jazykem toho či onoho lidu.

Nhm 13 25 Měl jsem s nimi o to spor a zlořečil jsem jim, některé muže jsem bil a rval za vousy a zapřisáhl jsem je při Bohu: "Nedávejte své dcery jejich synům a neberte jejich dcery svým synům a sobě!"

Nhm 13 26 Což se právě tím neprohřešil izraelský král Šalomoun? Mezi mnohými národy nebylo krále jemu podobného. Byl milován Bohem, který jej určil za krále nad celým Izraelem. A přece i jeho svedly ženy cizinky ke hříchu.

Nhm 13 27 Máme snad mlčet, když vás slyšíme, že pácháte všechno to veliké zlo, že se zpronevěřujete našemu Bohu a berete si ženy cizinky?"

Nhm 13 28 Jeden syn nejvyššího kněze Jójady, syna Eljašíbova, byl zetěm Sanbalata Chorónského. Toto jsem od sebe odehnal. -

Nhm 13 29 "Pamatuj na ně, Bože můj, že poskvrnili kněžství i smlouvu kněžskou a levitskou!" -

Nhm 13 30 Tak jsem je očistil od všeho cizího. Stanovil jsem povinnosti kněží a levitů, každému podle jeho díla,

Nhm 13 31 i pro přinášení dříví v určených lhůtách, i pro prvotiny. - "Pamatuj

na mne, Bože můj, v dobrém."

Est 1 1 Stalo se to za dnů Achašveróšových; to byl Achašveróš, který kraloval nad sto dvaceti sedmi krajinami od Indie až po Kús.

Est 1 2 Za oněch dnů, kdy král Achašveróš seděl na svém královském trůnu na hradě v Šúšanu,

Est 1 3 v třetím roce svého kralování uspořádal hodokvas pro všechny své velmože a služebníky. Vojenští činitelé perští a médští, šlechta a správcové krajin byli shromážděni před ním.

Est 1 4 Po mnoho dní, totiž po sto osmdesát dnů, přitom vystavoval na odív bohatství své královské slávy a skvostnou nádheru své velikosti.

Est 1 5 Když pak ty dny skončily, uspořádal král pro všechny lid, co byl na hradě v Šúšanu, od největšího po nejmenšího, sedmidenní hodokvas na nádvoří v zahradě královského paláce.

Est 1 6 Sněhobílé tkaniny lněné a bavlněné i látky purpurově fialové byly zavěšeny na bělostných a šarlatových provazech, provlečených stříbrnými kruhy na mramorových sloupech. Zlatá a stříbrná lehátka stála na mozaikové dlažbě z alabastru a mramoru, z perleti a drahokamů.

Est 1 7 Nápoje se podávaly ve zlatých nádobách, z nichž každá byla jiná. A vína královského bylo mnoho, jak se na krále sluší.

Est 1 8 Na králův pokyn se popíjelo dle libosti. Tak totiž uložil král všem hodnostářům svého domu, aby každému vyhověli podle přání.

Est 1 9 Také královna Vašti pořádala hostinu pro ženy v královském domě krále Achašveróše.

Est 1 10 Sedmého dne, když se král rozjařil vínem, nařídil Mehúmanovi, Bizetovi, Charbónovi, Bigtovi, Abagtovi, Zetarovi a Karkasovi, sedmi dvořanům, obsluhujícím krále Achašveróše,

Est 1 11 aby před něho přivedli královnu Vašti s královskou korunou. Chtěl národům a velmožům ukázat její krásu; byla totiž půvabného vzhledu.

Est 1 12 Ale královna Vašti se zdráhala přijít, jak jí vzkázal král po dvořanech. Král se velice rozlítil a vzplanul hněvem.

Est 1 13 Obrátil se na mudrce znalé časů, neboť tak se královny záležitosti předkládaly všem znalcům zákonů a práv světských i náboženských.

Est 1 14 Nejblíže mu byli Karšena, Šetar, Admata, Taršíš, Meres, Marsena a Memúkan, sedm perských a médských velmožů, kteří směli hledět na královu tvář a v království zaujímal první místo.

Est 1 15 Otázal se: "Co se má podle zákona stát s královnou Vašti za to, že neučinila, co jí po dvořanech vzkázal král Achašveróš?"

Est 1 16 Tu řekl Memúkan před králem a velmoži: "Královna Vašti se provinila nejen proti králi, ale i proti všem velmožům a proti všem národům, které žijí ve všech krajinách krále Achašveróše.

Est 1 17 Zpráva o královnině činu se donese jistě ke všem ženám a uvede jejich manžely v jejich očích v neváznost, až se bude říkat: "Král Achašveróš nařídil, aby před něho přivedli královnu Vašti, a ona nepřišla!"

Est 1 18 Ještě dnes stejně odpovědí kněžny perské a médské, až uslyší o královnině činu, všem královským velmožům a bude z toho příliš neváznosti a mrzutosti.

Est 1 19 Uzná-li to král za vhodné, ať vydá královské nařízení, které se zapíše mezi zákony perské a médské a nebude přestupováno, že Vašti už nesmí předstoupit před krále Achašveróše; a její královskou hodnost ať dá král druhé, lepší než je ona.

Est 1 20 Až se vyhláška, kterou král vydá, rozhlásí po celém jeho království - a to je obrovské -, všechny ženy budou prokazovat úctu svým manželům od největšího až po nejmenšího."

Est 1 21 Králi i velmožům se ten návrh zalíbil a král učinil podle slov Memúkanových.

Est 1 22 Poslal dopisy do všech královských krajin, všude do všech krajin jejich písmem a všude do všech národů v jejich jazyku, aby každý muž vládl ve svém domě a aby mluvil řečí svého lidu.

Est 2 1 Po těchto událostech, když rozhořčení krále Achašveróše opadlo, vzpomněl si na Vašti, na to, co učinila, i na to, jak o ní bylo rozhodnuto.

Est 2 2 Tu řekli královští panoši, kteří ho obsluhovali: "Nechť jsou vyhledány pro krále dívky, panny půvabného vzhledu!

Est 2 3 Král nechť ustanoví ve všech krajinách svého království dohlizitele, aby shromáždili všechny dívky, panny půvabného vzhledu, na hrad v Šúšanu do ženského domu pod dohled královského kleštence Hegaje, strážce žen, kde se jim poskytne náležitá péče.

Est 2 4 Ta dívka, která se králi zalíbí, stane se královnou místo Vašti."

Králi se návrh zalíbil a učinil tak.

Est 2 5 Na hradě v Šúšanu byl jeden žid jménem Mordokaj, syn Jaíra, syna Šimeího, syna Kíšova, Benjáminec.

Est 2 6 Byl přestěhován z Jeruzaléma s přesídlenci, kteří byli přestěhováni spolu s judským králem Jekonjášem, kterého přestěhoval babylónský král Nebúkadnesar.

Est 2 7 Vychovával Hadasu neboli Esteru, dceru svého strýce, protože neměla otce ani matku. Byla to dívka krásné postavy a půvabného vzhledu. Po smrti jejího otce a její matky ji Mordokaj přijal za dceru.

Est 2 8 Když se rozhlásil králův výrok, totiž jeho zákon, a mnoho dívek bylo shromážděno na hradě v Šúšanu pod dohled Hegajův, byla vzata i Ester do královského domu pod dohled Hegaje, strážce žen.

Est 2 9 Dívka se mu zalíbila a získala jeho náklonnost. Neprodleně jí poskytl náležitou péči i přiděly jídla. Přidělil jí též sedm vyhlédnutých dívek z královského domu a přemístil ji i její dívky do nejlepší části ženského domu.

Est 2 10 Ester neoznámila nic o svém lidu a o svém původu, protože jí Mordokaj přikázal, aby to neoznamovala.

Est 2 11 Mordokaj se denně procházel před nádvořím ženského domu, aby se dozvěděl, jak se Esterě daří a co se s ní děje.

Est 2 12 Na každou dívku přicházela řada, aby vešla ke králi Achašveróšovi, po uplynutí dvanácti měsíců, podle zákona pro ženy. Tak dlouho totiž trvaly přípravy: šest měsíců mazání myrhovým olejem a šest měsíců balzámy s ostatní náležitou ženskou péčí.

Est 2 13 Pak vcházela dívka ke králi. Vše, o čem si řekla, jí bylo dáno, když měla z ženského domu vejít do domu králova.

Est 2 14 Za večera vešla a za jitra se vracela do druhého ženského domu pod dohled královského kleštence Šaašgaze, strážce ženin. Ke králi už nevešla, ledaže by si ji král oblíbil; pak byla zavolána jmenovitě.

Est 2 15 Když přišla řada na Esteru, dceru Abíchajila, strýce Mordokajova, kterou Mordokaj přijal za dceru, aby vešla ke králi, nežádala nic, než co řekl královský kleštence Hegaj, strážce žen. A Ester získala přízeň všech, kdo ji spatřili.

Est 2 16 Tak byla Ester vzata ke králi Achašveróšovi do jeho královského domu desátého měsíce, to je měsíce tebetu, v sedmém roce jeho kralování.

Est 2 17 Král si Esteru zamiloval nade všechny ženy; získala jeho přízeň a náklonnost nade všechny panny. Na hlavu jí vložil královskou korunu a ustanovil ji královnou místo Vašti.

Est 2 18 Potom král uspořádal veliký hodokvas pro všechny své velmože a služebníky, hostinu k Esterině poctě. Poskytl také krajinám úlevy a udílel pocty, jak se sluší na krále.

Est 2 19 Když se podruhé shromažďovaly panny, seděl Mordokaj v královské bráně.

Est 2 20 Ester dosud nic neoznámila o svém původu a o svém lidu, jak jí Mordokaj přikázal. Řídila se jeho slovy, jako když byla u něho a on ji vychovával. -

Est 2 21 V oněch dnech, kdy Mordokaj seděl v královské bráně, rozlítili se Bigtan a Tereš, dva královi dvořané ze strážců prahu, a chtěli vztáhnout ruku na krále Achašveróše.

Est 2 22 Ale Mordokaj se o té věci dozvěděl, oznámil to královně Esterě a Ester to řekla Mordokajovým jménem králi.

Est 2 23 Záležitost se vyšetřila, vina byla prokázána a oba byli pověšeni na kůl. Pak to bylo zapsáno před králem do knihy letopisů.

Est 3 1 Po těch událostech povýšil král Achašveróš Hamana, syna Hamedatova, Agagovce, a povzněl jej. Postavil jeho křeslo nad křesla všech velmožů, které měl při sobě.

Est 3 2 Všichni královi služebníci, kteří zasedali v královské bráně, klekali a klaněli se před Hamanem, neboť tak přikázal král. Ale Mordokaj neklekal a neklaněl se.

Est 3 3 Královi služebníci, kteří zasedali v královské bráně, se Mordokaje tázali: "Proč přestupuješ králův příkaz?"

Est 3 4 Říkali mu to den co den, ale on jako by je neslyšel. Tak to oznámili Hamanovi, aby viděli, obstojí-li Mordokajovo odůvodnění. Oznámil jim totiž, že je žid.

Est 3 5 Když si Haman všiml, že Mordokaj před ním nekleká a že se neklaní, byl pln rozhořčení.

Est 3 6 Bylo mu však příliš málo vztáhnout ruku na Mordokaje samotného, protože mu oznámili, z jakého lidu Mordokaj pochází. Proto Haman usiloval vyhladit v celém Achašveróšově království všechny židy, lid Mordokajův.

Est 3 7 V prvním měsíci, to je v měsíci nísanu, v dvanáctém roce vlády krále Achašveróše vrhali před Hamanem púr, to znamená los, pro jednotlivé dny a měsíce až po dvanáctý, to je měsíc adar.

Est 3 8 Tu řekl Haman králi Achašveróšovi: "Je tu jakýsi lid, roztroušený a oddělený mezi národy po všech krajinách tvého království. Jejich zákony jsou odchylné od zákonů všech národů a zákony královskými se neřídí. Král z toho nemá žádný prospěch, když je trpí.

Est 3 9 Uzná-li král za vhodné, nechť dá písemný příkaz, aby byli zahubeni. Odvážím do rukou úředníků deset tisíc talentů stříbra, aby je uložili do královských pokladů."

Est 3 10 Král sňal z ruky svůj pečetní prsten a dal jej Agagovci Hamanovi, synu Hamedatovu, protivníkovi židů.

Est 3 11 Potom řekl král Hamanovi: "Je ti dáno to stříbro i ten lid; nalož s ním, jak uznáš za dobré."

Est 3 12 Třináctého dne prvního měsíce byli povoláni královští písaři a bylo zapsáno vše, co přikázal Haman královským satrapům a místodržitelům v jednotlivých krajinách a velmožům z jednotlivých národů, pro každou krajinu jejím písmem a pro každý národ jeho jazykem. Psalo se jménem krále Achašveróše a pečetilo se královým prstenem.

Est 3 13 Dopisy byly poslány po rychlých poslech do všech králových krajin, aby vyhladili, povraždili a zahubili všechny židy od mládence po starce, děti i ženy, v jednom dni, třináctého dne dvanáctého měsíce - to je měsíc adar; a kořist po nich aby si vzali jako

lup.
 Est 3 14 Opis spisu měl být vydán jako zákon všude ve všech krajinách a
 zveřejněn všem národům, aby byly přichystány na ten den.
 Est 3 15 Spešně vyjeli rychlí poslové, jak král uložil, sotvaže byl ten zákon
 na hradě v Šúšanu vydán. Král a Haman pak zasedli k pití, zatímco v městě Šúšanu zavládl
 rozruch.
 Est 4 1 Mordokaj se dozvěděl o všem, co se stalo. Roztrhl svůj šat, oblékl
 žíněné roucho a posypal si hlavu popelem. Vyšel doprostřed města a převělice hořekoval.
 Est 4 2 Tak došel až před královskou bránu; do královské brány totiž nebylo
 dovoleno vejít v žíněném rouchu.
 Est 4 3 A všude, v každé krajině, kamkoli se dostal králův výrok, totiž jeho
 zákon, konali židé veliké smuteční obřady s postem, pláčem a naříkáním; mnohým se staly lůžkem
 žíněné roucho a popel.
 Est 4 4 Tu přišly Esteřiny dívky a její kleštěnci a oznámili jí to. Královnu
 sevřela nesmírná úzkost. Poslala šaty, aby Mordokaje oblékli a sňali z něho žíněné roucho, ale
 on je nepřijal.
 Est 4 5 Ester tedy zavolala Hatáka z královských dvořanů, který byl ustanoven
 osobně pro ni, a přikázala mu, aby od Mordokaje vyzvěděl, co se děje a proč si tak počíná.
 Est 4 6 Haták vyšel k Mordokajovi na městské prostranství před královskou
 branou.
 Est 4 7 Mordokaj mu oznámil všechno, co ho potkalo, i obnos stříbra, které
 Haman slíbil odvážit do královských pokladů za židy, aby byli zahubeni.
 Est 4 8 Dal mu také opis vydaného zákona o jejich vyhlazení, který byl vydán v
 Šúšanu, aby jej ukázal Esterě a oznámil jí to, též aby jí vyřídil příkaz, ať vejde ke králi
 prosit ho o milost a přimluvit se u něho za svůj lid.
 Est 4 9 Haták přišel a oznámil Esterě Mordokajův vzkaz.
 Est 4 10 Ester však řekla Hatákovi a přikázala mu vyřídít Mordokajovi:
 Est 4 11 "Všichni královi služebníci i lid králových krajin vědí, že pro
 každého muže i ženu, kteří by bez pozvání vešli do vnitřního nádvoří ke králi, platí jediný
 zákon - usmrtit! Jen ten, k němuž král vztáhne zlaté žezlo, zůstane naživu. Já jsem už třicet
 dní nebyla zavolána, abych vešla ke králi."
 Est 4 12 Esterin vzkaz oznámili Mordokajovi.
 Est 4 13 Mordokaj však vyzkázal Esterě: "Nedomnívej se, že v domě králově
 vyvázneš životem, jediná ze všech židů.
 Est 4 14 Budeš-li v tuto chvíli skutečně mlčet, úleva a osvobození přijde židům
 odjinud, ale ty a dům tvého otce zahynete. Kdo ví, zda jsi nedosáhla královské hodnosti právě
 pro chvíli, jako je tato."
 Est 4 15 Ester dala odpovědět Mordokajovi:
 Est 4 16 "Jdi, shromazď všechny židy, kteří jsou v Šúšanu, a postěte se za mne.
 Nejezte a nepijte po tři dny, v noci ani ve dne. Také já a mé dívky se budeme takto postit.
 Potom půjdu ke králi, třebaže to není podle zákona. Mám-li zahynout, zahynu."
 Est 4 17 Mordokaj odešel a učinil všechno, co mu Ester přikázala.
 Est 5 1 Třetího dne si Ester oblékla královské roucho a stanula na vnitřním
 nádvoří králova domu proti královu domu. Král seděl na svém královském trůnu v královském domě
 proti vchodu do domu.
 Est 5 2 Jakmile spatřil královnu Esteru stojící na nádvoří, získala jeho
 přízeň. Král vztáhl k Esterě zlaté žezlo, které držel v ruce. Ester se přiblížila a dotkla se
 hlavičky žezla.
 Est 5 3 Tu jí král řekl: "Co ti je, královno Ester? Jaká je tvá žádost? Až do
 poloviny království ti bude dáno."
 Est 5 4 Ester odpověděla: "Uzná-li král za vhodné, nechť král s Hamanem přijde
 dnes na hostinu, kterou jsem pro něho připravila."
 Est 5 5 Král řekl: "Rychle jděte pro Hamana, ať se splní Esterino přání!" I
 přišel král s Hamanem na hostinu, kterou Ester připravila.
 Est 5 6 Když popíjeli víno, řekl král Esterě: "Jaká je tvá prosba? Bude ti
 splněna. Jaká je tvá žádost? Až do poloviny království ti bude vyhověno."
 Est 5 7 Ester odpověděla: "Toto je má prosba a žádost:
 Est 5 8 Jestliže jsem získala královu přízeň a jestliže král uzná za vhodné
 splnit mou prosbu a vyhovět mé žádosti, nechť opět přijde král s Hamanem na hostinu, kterou
 pro ně připravím; zítra pak učiním, jak praví král."
 Est 5 9 Onoho dne vyšel Haman rozradostněný a rozjařený. Avšak když spatřil v
 královské bráně Mordokaje, že nepovstal ani se před ním netřásl strachem, byl naplněn Haman
 proti Mordokajovi rozhořčením.
 Est 5 10 Ale ovládl se a šel domů. Pak poslal pro své oblíbence a pro svou ženu
 Zereš.
 Est 5 11 Vypočítával jim slávu svého bohatství a množství svých synů i všechno,
 čím ho král povýšil a povznesl nad velmože a královy služebníky.
 Est 5 12 A pokračoval: "Kromě toho nepozvala královna Ester na hostinu, kterou
 připravila, nikoho jiného než mne spolu s králem, a také na zítřek jsem k ní pozván spolu s
 králem.
 Est 5 13 Ale z toho všeho nic nemám, dokud se musím dívat na toho žida
 Mordokaje, jak sedí v královské bráně."

Est 5 14 Tu mu řekla jeho žena Zereš i všichni jeho oblíbenci: "Ať udělají kůl vysoký padesát loket, a ráno řekni králi, aby naň Mordokaje pověsili. Jdi na hostinu s králem radostně." Hamanovi se ta řeč líbila a dal udělat kůl.

Est 6 1 Oné noci spánek od krále prchal. Poručil tedy, aby přinesli knihu letopisů památných událostí a ty byly králi předčítány.

Est 6 2 Našel se zápis, jak Mordokaj oznámil na Bigtanu a Tereše, dva královny dvořany ze strážců prahu, že chtěli na krále Achašveróše vztáhnout ruku.

Est 6 3 Král se otázel: "Jaká pocta a jaké povýšení byly za to Mordokajovi uděleny?" Královští panoši, kteří ho obsluhovali, odvětili: "Nedostal vůbec nic."

Est 6 4 Tu se král otázel: "Kdo je na nádvoří?" Mezitím přišel na vnější nádvoří králova domu Haman promluvit si s králem, aby dal pověsit Mordokaje na kůl, který pro něho připravil.

Est 6 5 Panošové řekli králi: "To je Haman, stojí na nádvoří." A král řek: "Ať vstoupí!"

Est 6 6 Haman vstoupil a král se ho otázel: "Co se má stát s mužem, kterého chce král poctít?" Haman si v duchu řekl: "Koho jiného než mne by chtěl král poctít?"

Est 6 7 A odvětil králi: "Muži, kterého chce král poctít, ať přinesou královské roucho, které oblékal král, a přivedou koně, na němž jezdil král, a na jeho hlavu ať vloží královskou korunu.

Est 6 8 Roucho a kůň ať jsou odevzdány do rukou některého z královských velmožů a šlechticů, oni ať obléknou muže, kterého chce král poctít, ať ho na koni provedou po městském prostranství a před ním provolávají: Tak se jedná s mužem, kterého chce král poctít!"

Est 6 10 Nato řekl král Hamanovi: "Pospěš, vezmi roucho a koně, jak jsi pověděl, a učiň tak židu Mordokajovi, který sedí v královské bráně. Nezanedbej ani slova z toho, co jsi pověděl!"

Est 6 11 Haman tedy vzal roucho a koně, oblékl Mordokaje a provedl jej na koni po městském prostranství a provolával před ním: "Tak se jedná s mužem, kterého chce král poctít!"

Est 6 12 Mordokaj se vrátil do královské brány, zatímco Haman spěchal domů smuten a se zakrytou hlavou.

Est 6 13 Vypravoval své ženě Zereši a všem svým oblíbencům všechno, co ho potkalo. I řekli mu jeho mudrci a jeho žena: "Je-li Mordokaj, který je počátkem tvého pádu, původu židovského, nic proti němu nezmůžeš, ale podleheš mu."

Est 6 14 Ještě s ním rozmlouvali, když dorazili královi dvořané a spěšně odvedli Hamana na hostinu, kterou připravila Ester.

Est 7 1 I přišel král s Hamanem opět, aby popíjeli ve společnosti královny Estery.

Est 7 2 Také tohoto druhého dne, když popíjeli víno, otázel se král Estery: "Jaká je tvá prosba, královno Ester? Bude ti splněna. Jaká je tvá žádost? Až do poloviny království bude ti vyhověno."

Est 7 3 Královna Ester odpověděla: Jestliže jsem získala tvou přízeň, králi, a uzná-li král za vhodné, nechť je mi na mou prosbu darován můj život a na mou žádost můj lid.

Est 7 4 Vždyť jsme byli prodáni, já i můj lid, aby nás vyhladili, povraždili a zahubili. Kdybychom byli prodáni jen za otroky a otrokyně, mlčela bych, neboť takové soužení by nebylo hodno, aby se jím král obtěžoval."

Est 7 5 Zeptal se král Achašveróš, zeptal se královny Estery: "Kdo je to a kde je ten, který se opovážil udělat něco takového?"

Est 7 6 Ester odpověděla: "Tím protivníkem a nepřitelem je ten zloduch Haman." Haman zůstal před králem a královnou ochromen.

Est 7 7 Rozhořčený král povstal od popíjení vína a odešel do zahrady u paláce. Haman přistoupil, aby si od královny Estery vyprosil život, neboť viděl, že na něj dopadne králova zloba.

Est 7 8 Když se král vracel ze zahrady u paláce do domu, kde popíjeli víno, padl Haman právě na pohovku, na níž byla Ester. Tu se král rozkřikl: "To chceš dokonce u mne v domě učinit královně násilí?" Sotva to slovo z králových úst vyšlo, zakryli Hamanovi tvář.

Est 7 9 Charbóna, jeden z kleštěnců, prohodil před králem: "Vždyť je tu také kůl, jež připravil Haman pro Mordokaje, který promluvil ve prospěch králův. Stojí u Hamanova domu, vysoký padesát loket." A král řekl: "Pověste ho na něj!"

Est 7 10 Pověsili tedy Hamana na kůl, který postavil pro Mordokaje, a královo rozhořčení se uklidnilo.

Est 8 1 Onoho dne dal král Achašveróš královně Esterě dům Hamana, protivníka židů. A Mordokajovi se dostalo přístupu před krále, protože Ester oznámila, čím ji je.

Est 8 2 Král snal svůj pečetní prsten, který dal odebrat Hamanovi, a dal jej Mordokajovi. A Ester ustanovila Mordokaje nad Hamanovým domem.

Est 8 3 Ester se však znovu přimlouvala před králem, padla mu k nohám a s pláčem ho prosila o milost, aby odvrátil pohromu, chystanou Agagovcem Hamanem, a to, co zamýšlel proti židům.

Est 8 4 Král vztáhl k Esterě zlaté žezlo; tu Ester vstala, postavila se před krále

Est 8 5 a řekla: "Jestliže král uzná za vhodné a já jsem získala jeho přízeň, jestliže to král považuje za přijatelné a má ve mně zalíbení, nechť je napsáno, aby vrátili ty dopisy obsahující záměr Agagovce Hamana, syna Hamedatova, v nichž dal napsat, aby ve všech

královských krajinách zahubili židy.

Est 8 6 Neboť jak bych mohla přihlížet pohromě, která má postihnout můj lid? Jak bych mohla přihlížet záhubě svého rodu?"

Est 8 7 Král Achašveroš královně Esterě a židu Mordokajovi odvětil: "Hle, dům Hamanův jsem dal Esterě a jeho samého pověsili na kůl za to, že vztáhl na židy ruku.

Est 8 8 Vy sami teď napište židům, jak uznáte za vhodné, královým jménem, a zapečetěte královým prstenem. Ale spis napsaný jednou královým jménem a zapečetěný královým prstenem nelze vzít zpět."

Est 8 9 I byli tehdy, třináctého dne třetího měsíce, to je měsíce sívánu, povoláni královští písaři a bylo napsáno všechno, jak to přikázal Mordokaj, židům a satrapům, místodržitelům a správcům krajin od Indie až po Kúš, celkem sto dvaceti sedmi krajinám. Pro každou krajinu jejím písmem a pro každý národ jeho jazykem, i židům jejich písmem a jazykem.

Est 8 10 Napsal dopisy jménem krále Achašverose, zapečetil královým prstenem a rozeslal je po rychlých jízdních poslech, kteří jezdili na říšských lehkonohých orích, chovaných v hřebčincích.

Est 8 11 Král dal židům všude po všech městech právo, aby se shromáždili a postavili na obranu svých životů, aby vyhladili, povraždili a zahubili všechnu válečnou moc národa a krajiny těch, kteří by je napadli, i s dětmi a ženami, a kořist po nich aby si vzali jako lup,

Est 8 12 a to v jediném dni ve všech krajinách krále Achašverose, třináctého dne dvanáctého měsíce, to je měsíce adaru.

Est 8 13 Opis spisu ať je vydán jako zákon všude ve všech krajinách a zveřejněn všem národům, aby toho dne byli židé přichystáni vykonat pomstu nad svými nepřáteli.

Est 8 14 Rychlí poslové, kteří jezdili na říšských lehkonohých orích, spěšně vyrazili pobízení královým rozkazem, sotvaže byl ten zákon na hradě v Šúšanu vydán.

Est 8 15 Mordokaj vyšel od krále v královském rouchu z purpurové fialové látky a sněhobílého plátna, s velkou zlatou korunou a pláštěm z bělostného plátna a šarlatu. Město Šúšan jávalo a radovalo se.

Est 8 16 Židům vzešlo světlo a radost, veselí a pocta.

Est 8 17 Také všude ve všech krajinách a všude ve všech městech, kamkoli se dostal králův výrok, totiž jeho zákon, nastaly židům dny radosti a veselí, hostin a pohody. A mnozí z národů země se připojovali k židům, neboť na ně padl strach ze židů.

Est 9 1 Dvanáctého měsíce, to je měsíce adaru, v jeho třináctý den, kdy králův výrok, totiž jeho zákon, měl být proveden, v den, který chtivě vyhlíželi nepřatelé židů, aby se jich zmocnili, došlo k zvratu: naopak židé se zmocnili těch, kdo je nenáviděli.

Est 9 2 Židé se shromáždili ve svých městech ve všech krajinách krále Achašverose, aby vztáhli ruku na ty, kdo jim chystali pohromu. Nikdo před nimi neobstál, neboť strach z nich padl na všechny národy.

Est 9 3 Všichni správcové krajin a satrapové, místodržitelé a královští úředníci podporovali židy, protože na ně padl strach z Mordokaje.

Est 9 4 Mordokaj měl totiž v králově domě veliký vliv a šla o něm pověst po všech krajinách, protože ten muž Mordokaj získával vliv stále větší.

Est 9 5 Židé pobili všechny své nepřátele; bili je mečem a pobíjeli, až do vyhubení. Naložili s těmi, kdo je nenáviděli, jak se jim zlíbilo.

Est 9 6 Na hradě v Šúšanu židé zabili a zahubili pět set mužů.

Est 9 7 I Paršandatu a Dalfóna a Aspatu

Est 9 8 a Póratu a Adalju a Arídatu

Est 9 9 a Parmaštu a Arísaje a Aridaje a Vajzatu,

Est 9 10 deset synů Hamedatova syna Hamana, protivníka židů, zabili, ale nevztáhli ruce po lupu.

Est 9 11 Toho dne se donesl ke králi počet zabitých na hradě v Šúšanu.

Est 9 12 Král řekl královně Esterě: "Na hradě v Šúšanu židé zabili a zahubili pět set mužů a všech deset synů Hamanových. Co asi učinili v ostatních královských krajinách? Jaká je tvá prosba? Bude ti splněna. Jaká je tvá žádost? Bude ti vyhověno."

Est 9 13 Ester odvětila: "Uzná-li král za vhodné, ať je židům v Šúšanu dovoleno také zítra jednat podle dnes platného zákona, a deset synů Hamanových ať pověsí na kůl."

Est 9 14 A král souhlasil, aby se tak stalo. V Šúšanu byl vydán zákon a deset Hamanových synů pověsili.

Est 9 15 Židé v Šúšanu se shromáždili také čtrnáctého dne měsíce adaru a zabili v Šúšanu tři sta mužů, ale nevztáhli ruce po lupu.

Est 9 16 I ostatní židé v krajinách králových se shromáždili, aby se postavili na obranu svých životů a zajistili si klid od svých nepřatel, a z těch, kdo je nenáviděli, zabili sedmdesát pět tisíc mužů, ale nevztáhli ruce po lupu.

Est 9 17 Bylo to třináctého dne měsíce adaru a čtrnáctého dne byl klid. Ten den učinili dnem radostného hodování.

Est 9 18 V Šúšanu se židé shromáždili třináctého a čtrnáctého dne téhož měsíce a patnáctého dne nastal klid. Ten den učinili dnem radostného hodování.

Est 9 19 Proto rozptýlení židé, sídlící ve venkovských městech, slaví čtrnáctého dne měsíce adaru radostné hodování a den pohody a jeden druhému posílá dárky.

Est 9 20 Mordokaj pak tyto události sepsal a poslal dopisy všem židům, blízkým i dalekým, ve všech krajinách krále Achašverose.

Est 9 21 Uložil jim, aby každý rok slavili čtrnáctého a patnáctého dne

měsíce adaru

Est 9 22 památku na dny, v nichž si židé odpočinuli od svých nepřátel, a na měsíc, který jim přinesl zvrát, místo starosti radost, místo smutku den pohody; aby je slavili jako dny radostného hodování a aby posílal jeden druhému dárky a chudým dary.

Est 9 23 A židé přijali za obyčej, co začali dělat a co jim Mordokaj napsal:

Est 9 24 že Agagovec Haman, syn Hamedatův, protivník všech židů, osnoval záměr proti židům, jak by je zahubil, že házel pūr, totiž los, aby je vyděsil a zahubil.

Est 9 25 Ale když ona vešla před krále, nařídil král, dokonce písemně, obrátit jeho zlý záměr, který osnoval proti židům, na jeho hlavu, a pověsili jej i jeho syny na kůl.

Est 9 26 Proto nazvali ty dny pūrím podle slova pūr. Proto kvůli všemu, co bylo v té listině řečeno, co přitom viděli a co je postihlo,

Est 9 27 ustanovili židé a přijali za obyčej pro sebe a pro své potomstvo i pro všechny, kdo se k nim připojí, že neopomenou slavit tyto dva dny pravidelně každého roku a v určený čas, jak je psáno.

Est 9 28 Tyto dny budou připomínány a slaveny v každém pokolení a v každé čeledi, v každé krajině a v každém městě; tyto dny pūrímu nebudou mezi židy opomíjeny a památka na ně v jejich potomstvu nezanikne.

Est 9 29 Také královna Ester, dcera Abíchajilova, psala s židem Mordokajem ještě jednou, aby dodala váhy ustavující listině o purímu.

Est 9 30 Dopisy poslali všem židům do všech sto dvaceti sedmi krajin Achašveróšova království, slova pokoje a pravdy,

Est 9 31 aby dodržovali v určený čas tyto dny pūrímu, jak jim stanovil žid Mordokaj a královna Ester; stejně stanovili pro sebe i pro své potomstvo zachovávat jejich posty a nářky.

Est 9 32 Esteřiným výrokem bylo stanoveno zachovávat pūrím a bylo to zapsáno do knihy.

Est 10 1 Král Achašveróš podrobil zemi i mořské ostrovy nuceným pracím.

Est 10 2 Všechny jeho význačné a bohatýrské činy i přesné údaje o velikém vlivu Mordokaje, kterého král povýšil, jsou, jak známo, zapsány v Knize letopisů králů médských a perských.

Est 10 3 Neboť žid Mordokaj byl první po králi Achašveróšovi; byl veliký u židů a oblíbený u množství svých bratrů, pečoval o dobro svého lidu a usiloval o pokoj veškerého svého potomstva.

Job 1 1 Byl muž v zemi Úsu jménem Jób; byl to muž bezúhonný a přímý, bál se Boha a vystříhal se zlého.

Job 1 2 Narodilo se mu sedm synů a tři dcery.

Job 1 3 Jeho stáda čítala sem tisíc ovcí, tři tisíce velbloudů, pět set spřežení skotu a pět set oslic. Měl také velmi mnoho služebnictva. Ten muž předčil všechny syny dávnověku.

Job 1 4 Jeho synové strojivali doma hodokvasy, každý ve svůj den, a zvali i své tři sestry, aby s nimi hodovaly a pily.

Job 1 5 Když uplynuly dny hodokvasy, Jób pro ně posílal a posvěcoval je. Za časného jitra obětoval oběti zápalné za každého z nich; říkal si totiž: "Možná, že moji synové zhřešili a zlořečili v srdci Bohu." Tak činil Jób po všechny dny.

Job 1 6 Nastal pak den, kdy přišli synové Boží, aby předstoupili před Hospodina; přišel mezi ně i satan.

Job 1 7 Hospodin se satana zeptal: "Odkud přicházíš?" Satan Hospodinu odpověděl: "Procházel jsem zemi křížem krážem."

Job 1 8 Hospodin se satana zeptal: "Zdalipak sis všiml mého služebníka Jóba? Nemá na zemi sobě rovného. Je to muž bezúhonný a přímý, bojí se Boha a vystříhá se zlého."

Job 1 9 Satan však Hospodinu odpověděl: "Cožpak se Jób bojí Boha bezdůvodně?"

Job 1 10 Vždyť jsi ho ze všech stran ohradil, rovněž jeho dům a všechno, co má. Dílu jeho rukou žehnáš a jeho stáda se na zemi rozmohla.

Job 1 11 Ale jen vztáhni ruku a zasáhni všechno, co má, hned ti bude do očí zlořečit."

Job 1 12 Hospodin na to satanovi odvětil: "Nuže, měj si moc nade vším, co mu patří, pouze na něho ruku nevztahuj." A satan od Hospodina odešel.

Job 1 13 Nastal pak den, kdy Jóbovi synové a dcery hodovali a pili víno v domě svého prvorozeného bratra.

Job 1 14 Tu přišel k Jóbovi posel a řekl: "Právě orali s dobyt看em a při něm se popásaly oslice.

Job 1 15 Vtom přitrhli šebovci, pobrali je a čeleď pobili ostrým meče. Unikl jsem jenom já a oznamuji ti to."

Job 1 16 Ještě nedomluvil, když přišel další a řekl: "Z nebe spadl Boží oheň, zachvátil ovce a čeleď pozřel. Unikl jsem jenom já a oznamuji ti to."

Job 1 17 Ještě nedomluvil, když přišel další a řekl: "Kaldejcí rozdělení do tří houfů napadli velbloudy, pobrali je a čeleď pobili ostrým meče. Unikl jsem jenom já a oznamuji ti to."

Job 1 18 Ještě nedomluvil, když přišel další a řekl: "Tvoji synové a dcery hodovali a pili víno v domě svého prvorozeného bratra.

Job 1 19 Vtom se zvedl od pouště silný vítr a opřel se ze všech čtyř stran do domu. Ten se na mladé lidi zřítíl a oni zahynuli. Unikl jsem jenom já a oznamuji ti to."

Job	1	20	Tu Jób povstal, roztrhl svou řízu a oholil si hlavu. Potom padl k zemi, klaněl se
Job	1	21	a pravil: "Z života své matky jsem vyšel nahý, nahý se tam vrátím.
Hospodin	dal,	Hospodin	vzal; jméno Hospodinovo buď požehnáno."
Job	1	22	Při tom všem se Jób nijak neprohřešil a neřekl proti Bohu nic nepatřičného.
Job	2	1	A nastal opět den, kdy synové Boží přišli, aby předstoupili před Hospodina; přišel mezi ně i satan, aby i on předstoupil před Hospodina.
Job	2	2	Hospodin se satana zeptal: "Odkud přicházíš?" Satan Hospodinu odpověděl: "Procházel jsem zemi křížem krážem."
Job	2	3	Hospodin se satana zeptal: "Zdalipak sis všiml mého služebníka Jóba? Nemá na zemi sobě rovného. Je to muž bezúhonný a přímý, bojí se Boha a vystříhá se zlého. Ve své bezúhonnosti setrvává dosud, ačkoli jsi mě proti němu podnítil, abych ho bezdůvodně mořil."
Job	2	4	Satan však Hospodinu odpověděl: "Kůži za kůži! Za sebe samého dá člověk všechno, co má.
Job	2	5	Ale jen vztáhni ruku a dotkni se jeho kostí a jeho masa, hned ti bude do očí zlořečit."
Job	2	6	Hospodin na to satanovi odvětil: "Nuže, měj si ho v moci, avšak ušetři jeho život."
Job	2	7	A satan od Hospodina odešel a ranil Jóba od hlavy k patě ošklivými vředy.
Job	2	8	Jób vzal střep, aby se mohl škrábat, a posadil se do popela.
Job	2	9	Jeho žena mu však řekla: "Ještě se držíš své bezúhonnosti? Zlořeč Bohu a zemři."
Job	2	10	Ale on jí odpověděl: "Mluvíš jako nějaká bláhová žena. To máme od Boha přijímat jenom dobro, kdežto věci zlé přijímat nebudeme?" Při tom všem se Jób svými rty neprohřešil.
Job	2	11	O všem tom zlém, co Jóba potkalo, se doslechli jeho tři přátelé a přišli každý ze svého místa: Elífaz Témanský, Bildad Šúchský a Sófar Naamatský. Dohodli se spolu, že mu půjdou projevit soustrast a potěšit ho.
Job	2	12	Rozhlíželi se po něm už zdaleka, ale nemohli ho poznat. Propukli v hlasitý pláč, roztrhli své řízy a rozhazovali nad hlavou k nebi prach.
Job	2	13	Seděli potom spolu s ním na zemi po sedm dní a nocí a slova k němu žádný nepromluvil, neboť viděli, že jeho bolest je nesmírná.
Job	3	1	Pak otevřel Jób ústa a zlořečil svému dni.
Job	3	2	Jób mluvil takto:
Job	3	3	"Ať zanikne den, kdy jsem se zrodil, noc, kdy bylo řečeno: "Je počat muž."
Job	3	4	Ať se onen den stane temnotou, shůry Bůh ať po něm nepátrá, svítání ať se nad ním nezaskví.
Job	3	5	Temnota a šerá smrt ať jsou jeho zastánci, ať se na něj snese temné mračno, zatmění dne ať na něj náhle padne.
Job	3	6	A tu noc, tu mrákota ať vezme, ať se netěší, že je mezi dny roku, do počtu měsíců ať se nedostane.
Job	3	7	Ta noc ať je neplodná, žádné plesání ať do ní nepronikne.
Job	3	8	Ať ji zatratí, kdo zaklínají den, ti, kdo dovedou vyburcovat livjátana.
Job	3	9	Hvězdy ať se zatmí, nežli začne svítat, ať nevzejde světlo, když je bude očekávat, aby nespátřila řasy zory,
Job	3	10	neboť neuzavřela život mé matky, neskryla trápení před mým zrakem.
Job	3	11	Proč jsem nezemřel hned v lůně, nezahynul, sotvaže jsem vyšel ze života matky?
Job	3	12	Proč jsem byl brán na kolena a nač kojen z prsů?
Job	3	13	Ležel bych teď v klidu, spal bych, došel odpočinku
Job	3	14	spolu s králi a zemskými rádci, jimž z toho, co zbudovali, zbyly trosky,
Job	3	15	nebo s velmoži, co měli plno zlata a domy si naplnili stříbrem,
Job	3	16	nebo jako zahrabaný potrat - nebyl bych tu, jako nedonošený plod,
Job	3	17	který nespátřil světlo.
Job	3	18	Svévolníci přestanou tam bouřit, zemdlení tam dojdou odpočinku,
Job	3	19	vězňové jsou rovněž bez starostí, neslyší křik poháněče,
Job	3	20	malý i velký jsou si tam rovni, otrok je tam svobodný, bez pána.
Job	3	21	Proč dopřává Bůh bédnému světlo, život těm, kdo mají v duši hořkost, kdo toužebně čekají na smrt - a ona nejde, ač ji vyhledávají víc než
Job	3	22	skryté poklady,
Job	3	23	těm, kdo radostí by jásali a veselili se, že našli hrob?
Job	3	24	A proč muži, kterému je cesta skryta, ji Bůh zatarasil?
Job	3	25	Místo abych pojedl, jen vzdychám, nářek ze mne tryská jako voda; čeho jsem se tolik strachoval, to mě postihlo, dolehlo na mě to, čeho jsem se lekal.
Job	3	26	Nepoznal jsem klidu ani míru ani odpočinutí - a přišla bouře."

Job	4	1	Na to navázal Elífaz Témanský slovy:
Job	4	2	"Neponeseš těžce, zkusí-li to někdo s tebou mluvit? Kdo se však dokáže
zdržet domluvy?			
Job	4	3	Hle, tys napomínal mnohé, ruce ochablé jsi posiloval,
Job	4	4	tvé domluvy pozvedaly klopýtajícího, podlomená kolena jsi utvrzoval.
Job	4	5	Teď došlo na tebe a těžce to neseš, sotva tě to zasáhlo, hned naplněn
jsi hrůzou.			
Job	4	6	Nedůvěřuješ už ve svou bohobojnost? Nedává ti naději tvůj bezúhonný
život?			
Job	4	7	Jen se rozpomeň, kdo z nevinných kdy zhynul? Kde upadli přímí do
záhuby?			
Job	4	8	Pokud jsem já viděl, jen ti, kdo se obírají ničemnostmi, ti, kdo
rozsívají trápení, je také sklídí.			
Job	4	9	Hynou Božím dechem, když zavane jeho hněv, je s nimi konec.
Job	4	10	Lev řve, kňučí mladý lvíček, lvícatům jsou zuby vyraženy.
Job	4	11	Bez úlovku hyne lev a lví mláďata se rozeběhnou.
Job	4	12	Cośi se ke mně přikradlo, mé ucho zachytilo šelest;
Job	4	13	při přemítání o nočních viděních, když na lidi se snáší mrákota,
Job	4	14	přepadl mě strach a trásl jsem se, všechny kosti se mi strachem
chvěly,			
Job	4	15	když jakýsi duch mě míjel, chlupy se mi zježily po těle.
Job	4	16	Stanul - ale jeho zjev jsem nerozeznal, jen podoba jakási stanula před
mým zrakem a v tichu jsem slyšel hlas:			
Job	4	17	"Což je člověk spravedlivější než Bůh, čistší muž než jeho Učinitel?"
Job	4	18	Nemůže-li věřit vlastním služebníkům, shledává-li omylnost i na
andělech,			
Job	4	19	tím spíš na těch, kteří přebývají ve hliněných domech a svým základem
tkví v prachu; ty rozmáčkne snadnější než moľa.			
Job	4	20	Než se setká ráno s večerem, už budou rozdrceni, nežli si to uvědomí,
navždy zhynou.			
Job	4	21	Bývá s nimi vytrženo i jejich stanové lano; umírají, ale ne v
moudrosti.			
Job	5	1	Jen si volej, odpoví ti někdo? Na koho ze svatých se obrátíš?
Job	5	2	Pošetilce zabíjí vztek, žárlivost usmrcuje prostoduché.
Job	5	3	Viděl jsem, jak pošetilec zakořenil, vím však, že jeho příbytek
propadne zatracení,			
Job	5	4	Jeho synům záchrana se vzdálí, v bráně budou zdeptáni, nevysvobodí je
nikdo.			
Job	5	5	Hladový sní jeho sklizeň, i z trní si ji vezme, žízni vý po jeho
majetku baží.			
Job	5	6	Ničemnost přec nevzchází z prachu, trápení neklíčí z půdy,
Job	5	7	Člověk je však zrozen pro trápení a jiskry, aby létaly vzhůru.
Job	5	8	Spíše bych se dotazoval Boha, svoji záležitost předložil bych Bohu,
Job	5	9	který dělá věci veliké a nevyzpytatelné, nescíslné divy:
Job	5	10	Dává mi déšť, polím sesílá vláhu,
Job	5	11	ponížené staví na vysoké místo, zarmoucení docházejí spásy;
Job	5	12	chytrákům však hatí plány, aby jejich ruce neprovedly to, čeho jsou
schopni;			
Job	5	13	moudré jejich chytrostí dovede lapit, takže záměr potměšilců nadobro
se zvrtné:			
Job	5	14	ve dne s temnotou se střetávají, v pravé poledne tápou jak v noci;
Job	5	15	ubožáka od meče zachraňuje, z jejich úst a z jejich pevné ruky;
Job	5	16	a tak nuzný má naději, ale podlost musí zavřít ústa.
Job	5	17	Věru, blaze člověku, jehož Bůh trestá; kázeň všemocného neodmítej.
Job	5	18	On působí bolest, ale též obváže rány, co rozdrtil, vyléčí svou rukou.
Job	5	19	Z šesti soužení tě vysvobodí, v sedmi nezasáhne tě nic zlého,
Job	5	20	vykoupí tě ze smrti v čas hladu a za války z moci meče,
Job	5	21	před bičem jazyka budeš ukryt, nebudeš se bát, až přijde zhouba,
Job	5	22	vysměješ se zhoubě, hladomorů; a neboj se zemské zvěře,
Job	5	23	vždyť budeš mít smlouvu s kamením na poli a polní zvěř bude žít
pokojně s tebou,			
Job	5	24	shledáš, že je pokoj ve tvém stanu, dohlédneš-li na svůj příbytek,
neshledáš hříchu,			
Job	5	25	shledáš, že tvé potomstvo je četné, tvoji potomci že jsou jak bylina
země,			
Job	5	26	do hrobu sestoupíš ve zralosti, jako se sváží požaté obilí ve svůj
čas.			
Job	5	27	Hle, toto jsme vyzpytovali, tak je tomu. Poslechni a sám to poznáš."
Job	6	1	Jób na to odpověděl:
Job	6	2	"Kéž by bylo dobře zváženo mé hoře a mé neštěstí na vážky přiloženo!
Job	6	3	Věru, těžší je než mořský písek, že se mi až slova pletou,
Job	6	4	neboť ve mně vězí střely všemocného, můj duch se napájí jejich jedem,

seřadily se proti mně hrůzy Boží.

Job	6	5	Hýká snad divoký osel, když má mladou travu, bučí snad býk nad svou pící?
Job	6	6	Což lze bez soli jíst něco mdlého? Má nějakou chuť vaječný bílek?
Job	6	7	Štítím se dotýkat toho, co by můj chléb znečistilo.
Job	6	8	Kéž přijde, oč žádám, a kéž Bůh dá, v co naději skládám,
Job	6	9	aby mě Bůh ráčil rozmáčknot jak mola, pohnout rukou, odlomit mě z kmene.
Job	6	10	Bylo by to pro mne potěšením, navzdor nelítostným bolestem bych poskakoval, neboť slova
Job	6	11	Svatého jsem nezatajil.
Job	6	12	Kde naberu sílu, abych to přečkal? Kdy to skončí, abych to vydržel?
Job	6	13	Je snad z kamene má síla a mé tělo z bronzu?
Job	6	14	Cožpak mi pomoci není? Záchrana je mi odepřena?
Job	6	15	Kdo své milosrdenství bližnímu odepírá, ten opouští bázeň všemocného.
Job	6	15	Mí bratři jsou věrolomní, nestálí jak potok, jak koryta potoků, které se vytrácejí,
Job	6	16	jsou kalné od ledu, když sníh nad nimi taje,
Job	6	17	v čas léta se vypařují, jeho žářem mi zejí ze svého místa,
Job	6	18	jen stružkami jejich tok se vine, plynou v pustotu a zanikají.
Job	6	19	Vyhlížely je karavany z Témy, s nadějí k nim hleděly výpravy ze Šeby,
Job	6	20	za své doufání však musely se stydět, přišli k nim a zklamaly se.
Job	6	21	I vy jste teď, jako byste nebyly, při tom děsném pohledu vás jala bázeň.
Job	6	22	Řekl jsem snad: "Dejte mi" či: "Plaťte za mne vlastním zbožím"
Job	6	23	nebo: "Zachraňte mě z rukou protivníka" či snad: "Vykupte mě z rukou ukrutníků" ?
Job	6	24	Poučte mě a já zmlknu, vysvětlete mi, v čem jsem chybil.
Job	6	25	Přímá slova mohou zjitřit ránu, a co sledujete, že mi stále domlouváte?
Job	6	26	Chcete mě snad kárat za má slova? Cožpak mluví do větru ten, kdo si zoufá?
Job	6	27	Věřu, metáte los o sirotka, svého druhu jste ochotni prodat.
Job	6	28	Buďte tak laskaví a obraťte se ke mně, což bych vám mohl do očí lhát?
Job	6	29	Zadržte, ať nespáchá se podlost, zadržte, ať je tady ještě moje spravedlnost!
Job	6	30	Což může být na mém jazyku nějaká podlost? Nepozná mé patro to, co vede do neštěstí?
Job	7	1	Zdali není člověk na zemi podroben v službu, nejsou jeho dny jako dny nádeníka?
Job	7	2	Jako baží otrok po stínu a jak nádeník čeká na výdělek,
Job	7	3	tak se mi dostaly dědictvím daremné měsíce, noci plné trápení se staly mým údělem.
Job	7	4	Když uléhám, ptám se: "Kdy už vstanu?" a pak zase: "Kdy se snese večer?" Syt jsem toho, na lůžku se převalovat do rozbřesku.
Job	7	5	Mé tělo je obaleno červy a strupy plnými prachu, kůže mi puká a mokvá.
Job	7	6	Rychleji než tkalcův člunek uběhly mé dny, skončily v naprosté beznaději.
Job	7	7	Bože, pomni, že můj život uprchne jak vítr a nic dobrého už nikdy nespátrí mé oči.
Job	7	8	Neuzří mě oko, jež mě vídávalo, budou-li mě tvoje oči hledat, nebudu tu.
Job	7	9	Oblak se rozplyne, zmizí; stejně kdo sestoupí do podsvětí, už nevystoupí,
Job	7	10	nevrátí se nikdy zpět do svého domu, neobjeví se už na svém místě.
Job	7	11	A tak bránit nemohu svým ústům, mluví ze mne úzkost mého ducha, lká ze mne hořkost mé duše.
Job	7	12	Jsem snad moře nebo dračí netvor, že proti mně stavíš stráž?
Job	7	13	Řeknu-li si: "Potěší mě moje lože, mé lůžko mi ulehčí v mém lkání",
Job	7	14	děsíš mě skrze sny a přepadáš mě viděními,
Job	7	15	že bych spíše volil zardoušení, spíše smrt než kruté trápení.
Job	7	16	Život se mi zprotivil, nechci žít věčně, už mě nech, mé dny jsou pouhý vánek.
Job	7	17	Co je člověk, že mu přikládáš význam, že se jím zabýváš v srdci,
Job	7	18	že na něj dohlížíš každého rána a každou chvíli ho zkoušíš?
Job	7	19	Proč svůj zrak ode mne neodvrátíš, nenecháš mě ani slinu polknout?
Job	7	20	Zhřešil-li jsem, co mám podle tebe dělat, hlídači lidí? Proč sis mě vzal za terč, až jsem se stal břemenem sám sobě?
Job	7	21	Proč mi přestupek můj nepromineš, nesejmeš ze mne mou vinu? Již uléhám do prachu a až mě budeš
Job	8	1	za úsvitu hledat, nebudu již."
Job	8	2	Na to navázal Bildad Šúchský slovy:
Job	8	2	"Chceš takhle rozprávět ještě dlouho? Slova tvých úst jsou jako prudký vítr.

Job	8	3	Což Bůh křiví právo, všemocný snad překrucuje spravedlnost?
Job	8	4	Jestliže tví synové se proti němu prohřešili, vydal jsi v moc jejich nevěrnosti.
Job	8	5	Budeš-li však za úsvitu hledat Boha a o milost prosit Všemocného,
Job	8	6	budeš-li ryzí a přímý, jistě bude nad tebou bdít a obnoví tvůj
Job	8	7	příbytek pro tvou spravedlnost.
Job	8	7	Pakli toho, cos měl prve, bylo málo, převelice vzroste, co budeš mít potom.
Job	8	8	Jen se zeptej předešlého pokolení, a co vyzkoumali jejich otcové, buď
Job	8	9	hotov slyšet.
Job	8	9	Jsmo tu jenom od včerejška, nic jsme nepoznali, naše dny jsou na zemi
Job	8	10	jen stínem.
Job	8	10	Oni tě však poučí, řeknou ti všchno, a ze svého srdce pronesou řeč.
Job	8	11	Cožpak roste rákos, kde není bažina? Může bez vody vzrůst sítí?
Job	8	12	Ještě raší, posekat je nelze, a schne dříve než ostatní tráva.
Job	8	13	Tak je tomu se stezkami všech, kteří na Boha zapomněli, naděje rouhače
Job	8	14	přijde vniveč;
Job	8	14	ve své důvěřivé jistotě se zklame, jeho doufání - tot' pavučina.
Job	8	15	Opře se o svůj dům, ale ten neobstojí, podrží se ho, on však nebude stát.
Job	8	16	Na slunci je plný mízy, jeho výhonek přerůstá ze zahrady,
Job	8	17	jeho kořeny se proplétají kamennými valy, lze jej vidět i v kamenných domech.
Job	8	18	Je-li však vyhlazen ze svého místa, ono se ho zřekne: "Nikdy jsem tě nevidělo."
Job	8	19	Hle, takové jsou radosti jeho cesty; z jeho prachu vyraší hned jiný.
Job	8	20	Ovšem, bezúhonného Bůh nezavrhně ani ruku zlovočnicků neposílí.
Job	8	21	Jistě naplní tvá ústa smíchem a hlaholem tvé rty.
Job	8	22	Kdo tě nenávidí, budou oblečení v hanbu, po stanu svévolných nezbude nic."
Job	9	1	Jób na to odpověděl:
Job	9	2	"Vskutku vím, je tomu tak, což může člověk být před Bohem spravedlivý?
Job	9	3	Kdo by s ním chtěl vést spor, z tisíce otázek jedinou nezodpoví.
Job	9	4	On má srdce moudré a nesmírnou sílu, což dojde pokoje ten, kdo se mu vzepře?
Job	9	5	On přenáší hory, než by se kdo nadál, převrací je v hněvu;
Job	9	6	zemí pohne z místa, až se její sloupy chvějí.
Job	9	7	Slunci rozkáže - a nesmí vzejít, zapečetuje i hvězdy,
Job	9	8	sám nebesa roztahuje, kráčí po hřebenech mořských vln,
Job	9	9	on udělal souhvězdí Lva, Orióna i Plejády a souhvězdí jižní.
Job	9	10	Dělá věci veliké a nevyzpytatelné, nescíslné divy.
Job	9	11	Jde-li mimo mne, nevidím ho, mímí-li mě, ani ho nepostřehnu.
Job	9	12	Jestliže co uchvátí, kdo ho donutí to vrátit, kdopak se ho zeptá: "Co to děláš?"
Job	9	13	Bůh, ten hněv svůj neodvrací, sami pomocníci Netvora se před ním musí shrbit.
Job	9	14	Jak bych mu já tedy mohl odpovídat? Jak bych před ním volil svoje slova?
Job	9	15	Jemu neuměl bych odpovědět, i kdybych byl spravedlivý; svého Soudce
Job	9	16	jenom o milost bych prosil.
Job	9	16	A kdybych i zavolal, aby mi odpověděl, nevěřím, že přál by sluchu mému hlasu.
Job	9	17	Vždyť mě zachvacuje vichřem, bezdůvodně rozmnožuje moje rány,
Job	9	18	ani oddechnout mi nedá a jen hořkostmi mě sytí.
Job	9	19	Má-li kdo nesmírnou sílu, má ji on, a co se týče soudu, kdopak jiný mě předvolá?
Job	9	20	I kdybych byl spravedlivý, za svévolníka mě prohlásí má ústa, a
Job	9	21	kdybych byl bezúhonný, prohlásí mě za křivého.
Job	9	21	Jsem bezúhonný. Nic na sebe nevím. Protiví se mi už život.
Job	9	22	Je to jedno, proto říkám: On skoncuje s bezúhonným jako se svévolníkem.
Job	9	23	A když bičem náhle usmrcuje, ze zoufalství nevinných si činí posměch.
Job	9	24	Země byla vydána v moc svévolníka a on přikrývá tvář jejich soudců;
Job	9	25	když ne on, kdo tedy?
Job	9	25	Mé dny byly rychlejší než spěšný posel, uprchly a neužily dobra,
Job	9	26	prolétly jak rákosové čluny, jako orel na kořist se vrhající.
Job	9	27	Řeknu-li si: Zapomenu na své lkání, smutku zanechám a pookřeji,
Job	9	28	hned se všeho toho trápení zas lekám, neboť vím, že trest mi nepromíneš.
Job	9	29	Jestliže jsem si svévolně vedl, co se budu namáhat pro nějaký přelud?
Job	9	30	I kdybych se umyl sněhem, dlaně si očistil louhem,
Job	9	31	přece bys mě vnořil do takové jámy, že by si mě hnusil i můj šat.

Job	9	32	On přec není jako já, abych mu odpovídal, abychom v soud vešli spolu.
Job	9	33	Není mezi námi rozhodčího, jenž by vložil ruku na nás oba.
Job	9	34	Kéž by odňal ode mne svou hůl a nepřepadal mě jak postrach.
Job	9	35	Mluvil bych a nebál se ho, ale v mém případě tomu tak není.
Job	10	1	Život mě omrzel, dám teď volný průchod svému lkání, budu mluvit v
hořkosti své duše.			
Job	10	2	Řeknu Bohu: Za svévolníka mě nepokládej, dej mi vědět, proč vedeš spor
se mnou.			
Job	10	3	K čemu je ti dobré, že mě týráš? Zprotivil se ti výtvar tvých rukou,
že dáváš zářit záměrům svévolníků?			
Job	10	4	Cožpak máš tělesné oči, což se díváš stejně jako člověk?
Job	10	5	Jsou tvoje dny jako dny člověka, léta tvá jako dny muže,
Job	10	6	že vyhledáváš muj přečin a že pátráš po mém hříchu?
Job	10	7	Vždyť víš, že svévolník nejsem, a že nikdo nevysvobodí z tvé ruky.
Job	10	8	Tvé ruce mě ztvárnily a udělaly se vším všudy, a teď najednou mě
hubíš.			
Job	10	9	Prosím, upamatuj se, že jsi mě učinil jako hlínu a že mě obracíš v
prach.			
Job	10	10	Což jsi mě nenalil do nádoby jako mléko a jako sýr nenechal srazit?
Job	10	11	Přioděl jsi mě kůží a masem, propletls mě šlachami a kostmi,
Job	10	12	nakládal jsi se mnou milosrdně, dals mi život a tvůj dohled střežil
mého ducha.			
Job	10	13	Ale ve svém srdci ukryls toto - bylo to tvým úmyslem, to vím - :
Job	10	14	že proti mě budeš ve střehu, jestliže zhřeším, že nenecháš bez trestu
můj přečin.			
Job	10	15	Běda mně, kdybych byl svévolně jednal! Ač jsem spravedlivý, hlavu
nepozvedám, hanbou přesycen vidím své pokolení.			
Job	10	16	Kdybych se pozvedal, jak lev bys mě honil, svoji divuplnou moc bys
opět na mně zjevil.			
Job	10	17	Stavěl bys proti mně nové svědky, stupňoval své roztrpčení na mě,
vystřídaly by se u mne celé voje.			
Job	10	18	Proč jsi mě vyvedl z matčina lůna! Kéž bych byl zhynul a žádné oko mě
nespatřilo.			
Job	10	19	Byl bych, jako bych nikdy nebyl, byl bych nesen ze života matky k
hrobu.			
Job	10	20	Což není mých dnů tak málo? Kéž by toho nechal a odstoupil ode mne,
abych trochu okřál,			
Job	10	21	dřív než půjdu tam, odkud návratu není, do země temnot a šeré smrti,
Job	10	22	do země temné jak mračno, do šera smrti, kde není řádu, kde záblesk
svítání je jako mračno."			
Job	11	1	Na to navázal Sófar Naamatský slovy:
Job	11	2	"Má takové množství slov zůstat bez odpovědi? Má mluvka být v právu?
Job	11	3	Mohou lidé k tomu, co povídáš, mlčet? Máš ty se dál vysmívat a nikdo
tě neusadí?			
Job	11	4	Říkáš: "Co jsem zastával, je ryzí, jsem před tebou čistý."
Job	11	5	Jen kdyby Bůh promluvil a otevřel rty proti tobě,
Job	11	6	prozradil by ti taje moudrosti: dvojnásobný trest k záchraně vede.
Věť, že Bůh chce zapomenout na tvé nepravosti.			
Job	11	7	Dokážeš vystihnout Boha či obsáhnout dokonalost všemocného,
Job	11	8	jež nebesa převyšuje? Co chceš dělat? Hlubší je než podsvětí. Co o tom
víš?			
Job	11	9	Její míra je delší než země, širší nežli moře.
Job	11	10	Chce-li změnit, uzavřít, svolat, kdo ho odvrátí?
Job	11	11	Ano, on zná falešníky, vidí ničemnosti - a srozuměn není.
Job	11	12	Může tupec dostat rozum? Narodí se hříbě divokého osla jako člověk?
Job	11	13	Jestliže teď napraviš své srdce a vztáhneš své ruce k Bohu,
Job	11	14	jestliže dáš ruce pryč od ničemností, nepřipustíš, aby ve tvém stanu
přebývala podlost,			
Job	11	15	tedy pozdvihneš tvář bez poskvrny, budeš jak odlitý z bronzu,
nepocítíš bázně,			
Job	11	16	zapomeneš na trápení, bude ve tvých vzpomínkách jak voda, která
uplynul a.			
Job	11	17	Nadejde ti věk jasnější nad poledne, chmury obrátí se v jitro.
Job	11	18	Doufej, naděje ti kyne, pohled, budeš uléhat v bezpečí.
Job	11	19	Budeš odpočívat a nikdo tě nevyděsí, získat tebe budou si přát mnozí,
Job	11	20	kdežto svévolníkům vypoví zrak, ztratí útočiště, jejich nadějí je:
vydechnout duši."			
Job	12	1	Jób na to odpověděl:
Job	12	2	"Vy jste vskutku ten pravý lid, s vámi vymře moudrost!
Job	12	3	Ale já mám také rozum jako vy, nejsem zpozdilejší než vy; kdopak tohle
neví?			
Job	12	4	Jsem k posměchu i vlastnímu příteli, jemuž Bůh odpoví, když volá; v

posměchu je spravedlivý, bezúhonný.

Job 12 5 Bezstarostný smýšlí o zániku pohrdavě, sám stojí pevně, když nohy

jiných vrávorají!

Job 12 6 Stany zhoubců zůstávají nerušené, v bezpečí jsou ti, kdo popouzejí Boha, i ten, kdo chce Boha mít v své moci.

Job 12 7 Avšak dobytka se zeptej, poučí tě, nebeského ptactva, ono ti to poví,

Job 12 8 poučí tě i křoviska země, mořské ryby vyprávět ti budou.

Job 12 9 Kdo z nich všech by nevěděl, že ruka Hospodinova to učinila

Job 12 10 a že v jeho ruce je život všeho, co žije, duch každého lidského tvora.

Job 12 11 Zda nezkouší ucho slova jako patro ochutnává pokrm?

Job 12 12 Což jen u kmetů je moudrost a rozumnost pouze v dlouhém věku?

Job 12 13 Moudrost, ta je u Boha, i bohatýrská síla, u něho je rozvaha i rozum.

Job 12 14 Co rozboří, nikdo nezbuduje, zavře dveře za někým a otevřít je nelze.

Job 12 15 Když zadrží vody, přijde sucho, když je vypustí, pak podvrací zemi.

Job 12 16 U něho je moc i pohotová pomoc, patří mu, kdo chybuje, i ten, kdo

svádí.

Job 12 17 Rádce odvádí vysvlečené, ze soudců činí ztřeštěnce,

Job 12 18 pouta králů rozvazuje, pásem ovazuje jejich bedra,

Job 12 19 kněze odvádí vysvlečené, vyvrací prastaré rody,

Job 12 20 odnímá řeč spolehlivým, starcům bere soudnost,

Job 12 21 opovržením zahrne urozené, uvolňuje hráze řečišť,

Job 12 22 odkrývá hlubiny temnot a na světlo vyvádí, co je v šeru smrti,

Job 12 23 pronárodům dává vzrůst i zánik, rozprostírá pronárody i odvádí je,

Job 12 24 bere rozum náčelníkům lidu země, zavádí je do bezcestných pustot,

Job 12 25 aby tápali v temnotě beze světla, ano, zavádí je jako opilého.

Job 13 1 Hle, to všechno spatřilo mé oko, mé ucho to vyslechlo, rozumím tomu.

Job 13 2 Co víte vy, to vím také, nejsem zpozdilejší než vy.

Job 13 3 Ano, budu mluvit se Všemocným, obhájit se chci před Bohem.

Job 13 4 Ale vy jste šířitelé klamu, lékaři k ničemu, vy všichni.

Job 13 5 Kéž byste konečně zmlkli, bylo by to od vás moudré.

Job 13 6 Slyšte, jak se budu hájit, důvody mých rtů sledujte s pozorností.

Job 13 7 To v zájmu Boha mluvíte podlost, mluvíte lest kvůli němu?

Job 13 8 Chcete se zastávat Boha nebo vést spor místo něho?

Job 13 9 Bude-li vás zkoumat, dopadnete dobře? Či ho chcete obloudit, jako lze

obloudit člověka?

Job 13 10 Tvrdě vás potrestá, budete-li jednat pokoutně a stranit.

Job 13 11 Což vás neohromí jeho vznešenost, nepadne na vás strach z něho?

Job 13 12 Vaše připomínky jsou pořekadla z popela, čím se oháníte, je pouhá

hlína.

Job 13 13 Zmlkněte přede mnou, ať mohu mluvit, pak ať se přese mne přežene

cokoli.

Job 13 14 Chci nasadit svou kůži, dát svůj život v sázku.

Job 13 15 I kdyby mě zabil a já už neměl co očekávat, přece bych chtěl před ním

obhájit své cesty.

Job 13 16 Vždyť on je má spása. Rouhač k němu nemá přístup.

Job 13 17 Slyšte, slyšte mou řeč, dopřejte sluchu tomu, co vám sdělím.

Job 13 18 Hleďte, předkládám svou při, vím, že budu uznán spravedlivým.

Job 13 19 Kdo chce se mnou vésti spor? Budu-li mlčet, zhynu.

Job 13 20 Jen dvojí mi, Bože, nečín, a nebudu se před tebou skrývat:

Job 13 21 vzdal ode mne svoji ruku a strach z tebe ať mě nepřepadá.

Job 13 22 Zavolej, a já se ozvu, nebo budu mluvit já, a odpovíš mi.

Job 13 23 Kolik je mých nepravostí a mých hříchů? Dej mi poznat mou nevěrnost a

hřích.

Job 13 24 Proč skrýváš svou tvář a pokládáš mě za svého nepřítele?

Job 13 25 Chceš postrašit odvátý list, honit suché stéblo?

Job 13 26 Věru, znamenáš si na mě trpké věci, přičítáš mi nepravosti mého mládí,

Job 13 27 svíráš do klády mé nohy, dáváš pozor na všechny mé stezky, zanášíš si

každou šlápotu mých nohou.

Job 13 28 Člověk se rozpadá jako něco zetlelého, jako přikrývka rozežraná moly.

Job 14 1 Člověk narozený z ženy má krátký věk, avšak nepokoje do sytosti.

Job 14 2 Jako květ vzejde a zvadne, prchá jako stín a neobstojí.

Job 14 3 Přesto na něj upíráš svůj zrak a přivádíš mě na soud s tebou.

Job 14 4 Kdo dokáže, aby čisté vzešlo z nečistého? Vůbec nikdo.

Job 14 5 Jestliže jsou stanoveny jeho dny, počet jeho měsíců je ve tvé moci,

nepřekročí cíl, jejž jsi mu vytkl.

Job 14 6 Odvrát od něho své oči, ať si pooddechne jako nádeník, který je rád,

že má den za sebou.

Job 14 7 Stromu zbývá aspoň naděje, že i když podtát, začne rašit znovu a že

jeho výhonky růst nepřestanou,

Job 14 8 byť odumřel jeho kořen v zemi a na prach ztrouchnivěl jeho pařez.

Job 14 9 Jak ucítí vodu, pučí znovu, rozvětví se jako mladý stromek.

Job 14 10 Zemře-li muž, rozpadne se. Zhyne-li člověk, kam se poděl?

Job	14	11	Z moře se vytratí vody, řeka opadne a vyschne;
Job	14	12	člověk ulehne a nepovstane a dokud nebesa budou, neprociťne, ze spánku se neprobudí.
Job	14	13	Kéž bys mě skryl v podsvětí a schoval mě, než pomine tvůj hněv, stanovil mi lhůtu a pamatoval na mě.
Job	14	14	Kdyby mohl ožít muž, jenž zemřel, čekal bych po všechny dny své služby, až budu vystřídán.
Job	14	15	Zavolal bys a já bych se ozval, až se ti zasteskne po díle tvých rukou.
Job	14	16	A kdybys pak počítal mé kroky, nedbal bys už mého hříchu,
Job	14	17	zapečetěna by byla do uzlíku má nevěrnost, moji nepravost bys zastřel.
Job	14	18	Také hora se rozpadne a zřítí, i skála se pohne z místa;
Job	14	19	voda kameny omílá, svým proudem odplaví prach země; tak ničíš naději člověka.
Job	14	20	Dotíráš na něho vytrvale, dokud neodejde, měníš jeho tvář a vyhostíš ho.
Job	14	21	Neví, jsou-li jeho synové ve cti, není mu známo, jsou-li v neváznosti.
Job	14	22	Tělo bolestmi ho souží, sám nad sebou truchlí."
Job	15	1	Na to navázal Elífaz Témanský slovy:
Job	15	2	"Může moudrý člověk hlásat tak naduté vědomosti, naplnit si břicho větrem od východu?
Job	15	3	Obhajovat se slovem, jež k ničemu není, řečmi, které neprospějí?
Job	15	4	Ty sám porušuješ bázeň Boží, rozjímat před Bohem znemožňuješ.
Job	15	5	Tvá ústa jsou zajedno s tvou nepravostí, jazyk chytrácký jsi zvolil.
Job	15	6	Ne já, nybrž tvá ústa tě usvědčují ze svévole, tvoje rty vypovídají proti tobě.
Job	15	7	Jsi snad zrozen jako první z lidí, přišels na svět dříve než pahorky?
Job	15	8	Vyslechls důvěrný rozhovor Boží, že strhuješ jen na sebe moudrost?
Job	15	9	Co víš, abychom to nevěděli, čemu rozumíš, a nám to není známé?
Job	15	10	Šedivý i kmet jsou mezi námi, věkem ctihodnější než tvůj otec.
Job	15	11	Boží útěchy jsou tobě málo, když láskyplně s tebou mluví?
Job	15	12	Co tě připravuje o rozum? Proč blýskáš očima?
Job	15	13	Svým duchem se stavíš proti Bohu, vypouštíš z úst nehorázná slova.
Job	15	14	Co je člověk? Je snad bez poskvrny? Což může být spravedlivý, kdo se zrodil z ženy?
Job	15	15	Hle, on ani na své svaté nedá a nebesa nejsou v jeho očích bez poskvrny,
Job	15	16	což teprve ohavný a zvrhlý člověk, který pije podlost jako vodu?
Job	15	17	Poslouchej mě, co ti sdělím. Budu ti vyprávět, co jsem uzřel,
Job	15	18	co hlásali moudří, co jim netajili jejich otcové,
Job	15	19	ti, jimž jediným byla dána země, takže cizák mezi nimi nepřecházel:
Job	15	20	Svévolník se úzkostlivě chvěje po všechny dny, hrůzovládcí počet jeho let je ukryt.
Job	15	21	Jeho uši slyší zvuk strašlivých zvěstí, v čas pokoje přijde na něj zhoubce.
Job	15	22	Nevěří, že by se z temnot vrátil - je vyhlédnut pro meč.
Job	15	23	Poplašeně bloudí, že není chléb, ví, že je mu připraven den temnot.
Job	15	24	Soužení a úzkosti ho přepadají, dotírají na něho jako král k útoku připravený,
Job	15	25	neboť vztáhl ruku proti Bohu, počínal si vyzývavě proti všemocnému,
Job	15	26	rozběhl se proti němu se skloněnou šíjí, pod hustým koruněm svých štítů.
Job	15	27	Svoji tvář zahalil tukem, ztučněl na slabínách.
Job	15	28	Usadil se ve zničených městech, v neobývatelných domech, hrozcí cích zřícením.
Job	15	29	Nezůstane bohatý a jeho statek neobstojí, jeho majetek se na zemi nerozmůže.
Job	15	30	Nevyjde z temnot, jeho výhonek sežehne plamen; sám zajde dechem svých úst.
Job	15	31	Ač nevěří v šalebnost, bude jí zaveden, výměnou sklídí zase jen faleš.
Job	15	32	Než vyprší jeho den, plné odměny se dočká, jeho ratolest se nebude zelenat,
Job	15	33	bude jako vinná réva, když shazuje nedozrálé hrozny, nebo jak oliva shazující květy.
Job	15	34	Spolek rouhačů zůstane neplodný, oheň zhltná stany úplatkářů;
Job	15	35	plodí trápení a rodí ničemností, jejich lůno připravuje lest."
Job	16	1	Jób na to odpověděl:
Job	16	2	"Slyšel jsem už mnoho podobného, těšíte mě všichni jen trápením.
Job	16	3	Kdypak skončí to mluvení do větru? Co tě rozjitruje, že tak odpovídáš?
Job	16	4	Také bych mohl mluvit jako vy, kdybyste vy byli na mém místě, ohánět se proti vám slovy, potřásat nad vámi hlavou.
Job	16	5	Já bych vám však svými ústy dodával odvahu, svými rty bych šetrně

projevil soustrast.			
Job	16	6	Promluví-li, nezůstanu ušetřen bolesti, když od toho upustím, co ztratím?
Job	16	7	Naplňuje mě teď, Bože, malomyslností, že jsi zpustošil celou mou pospolitost.
Job	16	8	Zasáhl jsi mě, mám na to svědka, je jím má vychrtlost, ta mi to do očí dokazuje.
Job	16	9	Jeho hněv mě rozsápal, zanevřel na mě, skřípe na mě svými zuby; můj protivník zaostřuje na mě svůj zrak.
Job	16	10	Dokořán na mně otvírají ústa, potupně mě políčkují a všichni se na mě hrnou.
Job	16	11	Bůh mně dal v plen padouchovi, napospas mě vydal spárům svévolníků.
Job	16	12	Žil jsem poklidně, on však mnou zabloumal, uchopil mě za šíji a roztřístil mě; učinil mě svým terčem.
Job	16	13	Obklíčili mě jeho střelci, nelítostně roztíná mé ledví, moji žluč vylévá na zem.
Job	16	14	Drásá mě, jsem celý rozdrásaný, doráží na mě jako bohatýr.
Job	16	15	Na svou zjizvenou kůži jsem si vzal žínici, svůj roh jsem do prachu skloupl.
Job	16	16	Tvář mi opuchla od pláče, na má víčka padlo šero smrti,
Job	16	17	ač násili na mých rukou nelpí a má modlitba je ryzí.
Job	16	18	Země, krev mou nepřikrývej, můj křik ať nenajde místa klidu!
Job	16	19	Ale nyní, hle, mám svědka na nebesích, můj přímluvec je na výšinách.
Job	16	20	Ať se mi přátelé posmívají, moje oko hledí v slzách k Bohu.
Job	16	21	Kéž je muži dáno hájit se před Bohem, lidskému synu před jeho bližním.
Job	16	22	Vždyť až přejde počet mých let, půjdu stezkou, z níž se nenavrátím.
Job	17	1	Na duchu jsem zlomen, mé dny dohasly, jen hrob mi zbývá.
Job	17	2	Co posměšků zakouším, stále mě napadají, oka nezamhouřím.
Job	17	3	Slož u sebe za mě záruku, kdo jiný by se zaručil rukoudáním?
Job	17	4	Jejich srdce prozíravosti jsi zbavil, a proto je nevyššíš.
Job	17	5	Přátelům se pochlebuje, vlastním synům vypovídá zrak.
Job	17	6	Učinil mě porekadlem lidu, tím, na nějž se plívá.
Job	17	7	Můj zrak pohašl hořem, všechny mé údy jsou už jen stín.
Job	17	8	Poctiví nad tím žasnou, nevinný je pobouřen rouhačem.
Job	17	9	Spravedlivý se však přidrží své cesty, kdo má čisté ruce, bude ještě odvážnější.
Job	17	10	Vy všichni, obraťte se a pak přijďte, moudrého však mezi vámi nenacházím.
Job	17	11	Mé dny pomíjejí, moje záměry se hatí, přání mého srdce ztroskotala.
Job	17	12	Noc vydávají za den, mluví o světle, kde temnota je blízko.
Job	17	13	I kdybych měl naději, podsvětí bude mým domem, lože si ustelu ve tmách.
Job	17	14	Jámě řeknu: "Tys můj otec", červům: "Matko má, má sestro."
Job	17	15	Kde mám jakou naději a splnění mé naděje kdo spatří?
Job	17	16	Závory podsvětí zapadnou, až se spolu do prachu uložíme."
Job	18	1	Na to navázal Bildad Šúchský slovy:
Job	18	2	"Jak dlouho ještě povedete tyhle řeči? Rozvažte to a pak budem mluvit.
Job	18	3	Proč jsme ceněni jak dobytek, jsme snad nečistí ve vašich očích?
Job	18	4	Ty, který sám sebe v hněvu rozsápáváš, kvůli tobě má být opuštěna země, má se skála přemístit ze svého místa?
Job	18	5	Avšak světlo svévolníka zhasne, plamen jeho ohně nezazáří,
Job	18	6	světlo v jeho stanu ztemní, zhasne nad ním jeho kahan.
Job	18	7	Těsno bude jeho rázným krokům, vlastní plány přivedou ho k pádu,
Job	18	8	nohama se zaplete do sítě, prochází se po pletivu nad pastí,
Job	18	9	za patu se chytí do osidla, zadrhne se kolem něho smyčka.
Job	18	10	Na zemi je ukryt na něj provaz, nástraha na něho na pěšině.
Job	18	11	Ze všech stran ho přepadají hrůzy, ženou se mu v patách.
Job	18	12	Ať vychrtne jeho síla, bědy ať mu připraví pád!
Job	18	13	Ať po kusech šířá jeho kůži, ať mu kníže smrti pozře údy.
Job	18	14	Vytržen z bezpečí svého stanu musí kráčet v náruč Krále hrůzy.
Job	18	15	V jeho stanu se zabydlí, co mu nepatřilo, po jeho příbytku bude roztroušena síra.
Job	18	16	Zdola mu uschnou kořeny a svrchu mu uvadnou větve.
Job	18	17	Jeho památka vymizí ze země, nezůstane po něm nikde jméno.
Job	18	18	Vyženou ho ze světla do temnot, zapudí ho pryč ze světa.
Job	18	19	Nezůstane mu nástupce a následník v jeho lidu, z místa, kde pobývá, ni kdo nevyšvázne.
Job	18	20	Nad jeho dnem strnou děsem na západě, na východě se jich zmocní hrůza.
Job	18	21	Tak to dopadne s příbytky bídáků, s místem, kde neznali Boha."
Job	19	1	Jób na to odpověděl:
Job	19	2	"Jak dlouho ještě mě budete trápit a mučit svými řečmi?
Job	19	3	Nejméně desetkrát už jste mi utrhali na cti. Vy se nestydíte se mnou

tak nestoudně jednat?

Job	19	4	I kdybych opravdu chybil, mé pomýlení zůstane na mně.
Job	19	5	Chcete se opravdu nade mne vynášet a tupit mě svými domluvami?
Job	19	6	Uznejte přece, že mi Bůh křivdí, zatáhl kolem mne loveckou síť.
Job	19	7	Upím-li pro násilí, zůstávám bez odpovědi, o pomoc volám a zastání není.
Job	19	8	Mou cestu zahradil zdí, že nemohu projít, mé stezky obestřel temnem.
Job	19	9	Mou slávu ze mne svlékl a sňal korunu z mé hlavy.
Job	19	10	Ze všech stran mě boří, abych zašel, vyvrátil mou naději jako strom.
Job	19	11	Rozpálil se na mě hněvem, považuje mě za svého protivníka.
Job	19	12	Společně přitáhly jeho houfy, navršily proti mně svou cestu a táboří kolem mého stanu.
Job	19	13	Mé bratry ode mne vzdálil, moji známí se mi odcizili,
Job	19	14	moji příbuzní mě opustili, kdo se ke mně znal, zapomněli na mě.
Job	19	15	Hosté mého domu i mé služby mě pokládají za cizího, v jejich očích jsem cizozemec.
Job	19	16	Když zavolám na otroka, neodpoví, svými ústy se ho musím doprošovat.
Job	19	17	Můj dech se oškliví i mé ženě, vlastním dětem páchnu.
Job	19	18	I padouši se mě štítí, když chci povstat, spílají mi,
Job	19	19	všichni moji důvěrní přátelé si mě hnusí, ti, které jsem miloval, se ke mně obracejí zády.
Job	19	20	Jsem vyzáblý, kost a kůže, vyvázl jsem jenom s kůží kolem zubů.
Job	19	21	Smilujte se, smilujte se nade mnou, přátelé moji, neboť se mě dotkla ruka Boží.
Job	19	22	Proč mě pronásledujete jako Bůh a nemůžete se nasytit mého masa?
Job	19	23	Kéž by byly mé řeči sepsány, vyznačeny jako nápis
Job	19	24	rydlem železným a olovem, do skály trvale vytesány!
Job	19	25	Já vím, že můj vykupitel je živ a jako poslední se postaví nad prachem.
Job	19	26	A kdyby mi i kůži sedřeli, ač zbaven masa, uzřím Boha,
Job	19	27	já ho uzřím, pro mne tu bude, mé oči ho uvidí, ne někdo cizí, mé ledví po tom prahne v mé nitru.
Job	19	28	Říkáte: "Jak ho chytit?" Ve mně prý je příčina všeho.
Job	19	29	Lekejte se meče. Mečem na nepravosti je rozhořčení. Poznáte soud Všemocného."
Job	20	1	Na to navázal Sófar Naamatský slovy:
Job	20	2	"Jak tak o tom přemítám, musím odporovat, proto abych si pospíšil.
Job	20	3	Důtku, jež mě uráží, vyslechnout musím, ale můj rozumný duch mi velí odpovědět.
Job	20	4	Což nevíš, že je to tak odjakživa, od chvíle, co byl člověk postaven na zemi,
Job	20	5	že plesání svévolníků trvá krátce a radost rouhačů jen okamžik?
Job	20	6	I když ve své povznesenosti se vypíná až k nebi a jeho hlava se dotýká oblaků,
Job	20	7	navždy zanechá tak jako jeho výkal, a kdo jej vídali, řeknou: "Kde je?"
Job	20	8	Odlétne jak sen a nenajdou ho, bude zaplašen jako vidění noční.
Job	20	9	Oko, jež ho spatřovalo, už ho nezahledne, nikdo ho na jeho místě neuvidí.
Job	20	10	Jeho synové se budou chtít zalíbit nuzným, vlastníma rukama vrátí, co svou silou získal.
Job	20	11	I když jeho kosti jsou plny mladistvé svěžesti, i ta s ním ulehne do prachu.
Job	20	12	Ať si mu zloba připadá v ústech sladká a přechovává ji pod jazykem,
Job	20	13	kochá se v ní, nevzdá se jí, zadržuje ji na svém patře,
Job	20	14	jeho pokrm se mu v útrobach změní, stane se mu ve vnitřnostech zmijím jedem.
Job	20	15	Nahltal se majetku, ale vyzvrátí jej, Bůh mu jej vyžene z břicha.
Job	20	16	Bude sát zmijí jed, hadí jazyk ho zabije.
Job	20	17	Nebude se dívat na tekoucí vody, na řeky, potoky medu a mléka.
Job	20	18	Výtěžek vrátí, nezhltně jej, nad ziskem z obchodu nebude jásat.
Job	20	19	Odstrkoval a opouštěl nuzné, uchvátil dům, ač jej nestavěl.
Job	20	20	V nitru však nepoznal klidu, to, po čem dychtil, ho nezachrání.
Job	20	21	Před jeho žravostí nic neobstálo, proto jeho blahobyť nebude trvalý.
Job	20	22	Při nejhojnějším nadbytku mu bude úzko, dopadnou na něho ruce všech bédných.
Job	20	23	Jen ať si plní své břicho, Bůh na něho sešle svůj planoucí hněv, jeho útroby zasáhne sprškou šípů.
Job	20	24	Bude prchat před železnou zbrojí a postřelí ho bronzový luk.
Job	20	25	Střela pronikne mu zády, blesk jeho žlučí; zajde obklopen přízraky.
Job	20	26	Všechna temnota je pro něj uchována, pohltí ho oheň, který nerozdmýchal člověk, zle dopadne v jeho stanu i ten, kdo vyvázl.

Job	20	27	Nebesa zjeví jeho nepravost a země povstane proti němu.
Job	20	28	Víno z jeho domu se nepřestěhuje jinam, rozplyne se v den Božího hněvu.
Job	20	29	To je úděl svévolného člověka, určený Bohem, Bohem mu přiřčené dědictví.
Job	21	1	Jób na to odpověděl:
Job	21	2	"Poslouchejte dobře mou řeč, potěšíte mě tím.
Job	21	3	Strpte, abych též promluvil; až domluví, posmívejte se.
Job	21	4	Týká se mě lkání jen člověka? Což nemám důvod být netrpělivý?
Job	21	5	Obrátte se ke mně, užasnete; dejte si na ústa ruku:
Job	21	6	Když se rozpomínám, jsem naplněn hrůzou, mého těla se zmocňuje zděšení.
Job	21	7	Proč naživu zůstávají svévolníci? Dožijí se vysokého věku, rozmohou se, kupí statky,
Job	21	8	své potomstvo mají pevně kolem sebe, své potomky mají před očima,
Job	21	9	v jejich domech je pokoj beze strachu, Boží hůl na ně nedopadá.
Job	21	10	Jejich býk nebývá připouštěn nadarmo, jejich kráva se otelí a nezmetá.
Job	21	11	Vypouštějí jako stádo své nezvedence a jejich děti skotačí.
Job	21	12	Hulákají při bubínku a cítaře a radují se za zvuku flétny.
Job	21	13	Tráví své dny v pohodě a do podsvětí sestupují v mžiku.
Job	21	14	Bohu říkají: "Jdi pryč od nás, nechcem o tvých cestách vědět.
Job	21	15	Kdo je Všemocný, že mu máme sloužit, co nám prospěje obracet se na něj?"
Job	21	16	Avšak svůj blahobyt nemají v svých rukou. Nechtě jsou mi vzdáleny záměry svévolníků.
Job	21	17	Jak náhle hasne kahan svévolníků a přicházejí na ně bědy! Bůh jim dá za úděl útrapy v svém hněvu,
Job	21	18	jsou jak sláma ve větru a jako plevy uchvácené vichrem.
Job	21	19	Bůh prý uchovává jejich ničemnosti jejich synům. Kéž splatí přímo jemu, aby to poznal!
Job	21	20	Kéž na vlastní oči spatří svou bídu, vypije si kalich rozhořčení Všemocného.
Job	21	21	Zajímá ho, co se stane s jeho domem po něm, když je počet jeho měsíců odměřen?
Job	21	22	Bude někdo učit Boha vědomostem? On soudí přece i vysoko postavené.
Job	21	23	Jeden zemře v plném květu, zcela bezstarostný, klidný,
Job	21	24	jeho dížka je plná mléka a jeho kosti jsou prosáklé morkem.
Job	21	25	Druhý zemře s hořkou duší, aniž okusil co dobrého.
Job	21	26	Společně ulehnou do prachu a pokryjí je červí.
Job	21	27	Hle, já vím, co zamýšlíte, vaším záměrem je způsobit mi příkoří.
Job	21	28	Říkáte zajisté: "Kde je dům urozeného? Kde je stan, v němž přebývali svévolníci?"
Job	21	29	Což jste se neptali mimojdoucích, neporozuměli jste jejich znamením?
Job	21	30	V den béd bude zlý ušetřen, bude odnesen v den hrozné prchlivosti.
Job	21	31	Kdo mu vytkne jeho cestu, kdo mu odplatí za to, co napáchal?
Job	21	32	Až bude odnesen do hrobky, nad jeho rovem se bude bdít.
Job	21	33	Hroudy v jámě budou mu lehké; potáhnou se za ním všichni lidé, bude jejich před ním bezpočet.
Job	21	34	Jak mě chcete těšit takovými přeludy? Vaše odpovědi - samá věrolomnost."
Job	22	1	Na to navázal Elífaz Témanský slovy:
Job	22	2	"Znamená před Bohem něco muž? Věru, prozíravý dbá na svoje činy.
Job	22	3	Což se Všemocný zajímá o tvou spravedlnost, jsou mu tvoje bezúhonné cesty ziskem?
Job	22	4	Trestá tě snad za to, že se ho bojíš, za to s tebou vchází v soud?
Job	22	5	Tvá zloba je velká, tvá nepravost nekonečná.
Job	22	6	Bezdůvodně jsi bral zástavu od bratrů, svlékal jsi z nich šat a nechával je nahé,
Job	22	7	znaveného neosvěžils vodou, hladovému odepřel jsi chleba.
Job	22	8	Země patří tomu, kdo má pevnou paži, bude na ní sídlit ten, koho Bůh milostivě přijal.
Job	22	9	Tys však s prázdnou posílal pryč vdovy, paže siroteků jsi drtil.
Job	22	10	Proto jsou kolem tebe osidla, náhlý strach tě plní hrůzou,
Job	22	11	pro tmu nevidíš a spousty vod tě přikrývají.
Job	22	12	Což není Bůh vysoko nad nebesy? Pohleď vzhůru na hvězdy, jak jsou vyvýšeny.
Job	22	13	A ty říkáš: "Copak Bůh ví, skrze temné mrákoty co může soudit?
Job	22	14	Oblaka ho zahalují, takže nevidí; prochází se kdesi po obvodu nebes."
Job	22	15	Chceš se držet stezky dávnověku, po níž chodívali mužové propadlí ničemnostem,
Job	22	16	kteří byli zasaženi, ačkoli čas nenadešel, proudem zatopeni do základů?

Job	22	17	Říkávali Bohu: "Jdi pryč od nás." Co jiného jim měl všemocný udělat?
Job	22	18	Jejich domy naplňoval blahobytem. Nechtějí, aby jim vzdáleny záměry
svévolníky!			
Job	22	19	Spravedliví to uvidí a zaradují se, nevinný se jim vysměje:
Job	22	20	"Zničení jsou ti, kdo na nás útočili, a co po nich zbylo, pozřel
ohněm."			
Job	22	21	Měj se k Bohu důvěrněji, ať užiješ pokoje. Vzejde ti z toho jen
užítek.			
Job	22	22	Přijímej z jeho úst naučení, vkládej si do srdce jeho slova.
Job	22	23	Vrátíš-li se k Všemocnému, budeš vybudován, vzdálíš-li od svého stanu
podlost.			
Job	22	24	Odlož do prachu svá zlatá zrnka, mezi potoční skaliska ofirské zlato.
Job	22	25	Pak bude Všemocný sám tvým zlatem, bude ti hromadou stříbra.
Job	22	26	Ve Všemocném najdeš svoje blaho, budeš pozvedat svoji tvář k Bohu.
Job	22	27	Budeš-li ho prosit, vyslyší tě, a ty budeš plnit svoje sliby.
Job	22	28	Rozhodneš-li se pro něco, stane se tak, a na tvých cestách bude zářit
světlo.			
Job	22	29	Až budou jiní poníženi, řekneš: "Ó pycho!" Bůh zachrání ty, kdo klopi
oči.			
Job	22	30	Zachrání toho, kdo není bez viny; bude zachráněn pro čistotu tvých
rukou."			
Job	23	1	Jób na to odpověděl:
Job	23	2	"Také dnes zní moje lkání vzpurně, vzdychám pod rukou, která mě tíží.
Job	23	3	Kéž bych věděl, kde ho najdu. Vydal bych se k jeho sídlu,
Job	23	4	předložil bych mu svou práci a plno důkazů by podala má ústa.
Job	23	5	Chtěl bych vědět, jakými slovy by odpověděl, porozumět tomu, co mi
řekne.			
Job	23	6	Ukáže svou velkou moc, až povede spor se mnou? Nikoli, jistě by mi
dopřál sluchu.			
Job	23	7	Jako přímý bych se před ním obhajoval, navždy unikl bych svému soudci.
Job	23	8	Půjdu-li vpřed, není nikde, jestliže zpět, též ho nepostřehnu,
Job	23	9	jestliže něco učiní vlevo, neužiji ho, skryje-li se vpravo, neuvídím
to.			
Job	23	10	Zato on zná moji cestu; ať mě zkouší, vyjdu jako zlato.
Job	23	11	Má noha se přidržela jeho kroků, držel jsem se jeho cesty, neodhýlal
jsem se,			
Job	23	12	od příkazů jeho rtů jsem neodstoupil, řeči jeho úst jsem střežil víc
než vlastní cíle.			
Job	23	13	Rozhodne-li se k čemu, kdo to zvrátí? Udělá, co se mu zachce.
Job	23	14	Jistě splní, co mi určil, má k tomu dost moci.
Job	23	15	Proto se ho hrozím, chci mu porozumět, ale mám z něho strach.
Job	23	16	Bůh naplnil úzkost mého srdce, všemocný mě naplnil hrůzou.
Job	23	17	Jen proto jsem v temnotách provždy neumlkl, že se přede mnou zahalil
mračnem.			
Job	24	1	Když nejsou před všemocným skryty časy, proč ti, kdo ho znají, jeho
dny nepostřehnou?			
Job	24	2	Mocní posouvají mezníky, pasou uchvácené stádo,
Job	24	3	odvádějí osla sirotkům a vdově berou býka do zástavy,
Job	24	4	ubožáky odstrkují z cesty; musejí se skrývat všichni utištění v zemi.
Job	24	5	Ti jsou jak divocí oslové v poušti: vycházejí za svou prací, za úsvitu
hledají si pokrm, v pustině hledají chléb pro omladinu.			
Job	24	6	Sklízejí z pole, jež není jejich, obracejí vinici svévolníka.
Job	24	7	Nocují nazí, protože nemají oděv ani přikrývku v chladu;
Job	24	8	prudkými horskými dešti promočeni nemají útočiště, ke skále se
ti sknou.			
Job	24	9	Tamti uchvacují sirotka od prsu, vymáhají zástavu od utištěného.
Job	24	10	Tito chodí nazí, bez oděvu, hladově snášejí cizím snopy;
Job	24	11	mezi jejich zídками lisují olej, šlapou ve víných lisech a mají
žízeň,			
Job	24	12	ston umírajících zaznívá z města, proklání volají o pomoc. Avšak tyto
nepatřičnosti Bůh nepůsobí.			
Job	24	13	Tamti se bouří proti světlu, neznají se k Božím cestám, nesetrvávají
na jeho stezkách.			
Job	24	14	Za světla povstává vrah a vraždí utištěného ubožáka, i v noci se plíží
jako zloděj.			
Job	24	15	Též oko cizoložníka se drží v přitmě, říká: "Nikdo mě nespatří", tvář
si zahaluje rouškou.			
Job	24	16	Za tmy se do domů vloupávají, za dne se zamykají, o světle nechtějí
vědět.			
Job	24	17	Jim všem je jítro šerem smrti, s hrůzami šeré smrti se znají.
Job	24	18	Takového rychle vezme voda, jeho úděl na zemi je zlořečený, neobrací
se na cestu do vinic.			

Job	24	19	Suchopár a žár pohlcuje sněhové vody a podsvětí ty, kdo hřeší.
Job	24	20	Ať na něho zapomene i matčino lůno, ať si na něm pochutnají červi;
nebude ho ni kdy vzpomenu to.			Podllost bude roztržena jako dřevo.
Job	24	21	Odírá neplodnou, která nerodí, a vdově neprokáže dobrodiní.
Job	24	22	I vznešené zachovává Bůh svou mocí; povstane-li, nikdo si není životem jist.
Job	24	23	Dopřává člověku bezpečí a on se má oč opřít, ale oči má upřené na jejich cesty.
Job	24	24	Nakrátko jsou povýšeni a už zanikají, sehnuti jsou jako ti, co hynou, vadnou jako vršky klasů.
Job	24	25	Není tomu tak? Kdo obviní mě ze lži? Kdo moji řeč za nic nemá?"
Job	25	1	Na to navázal Bildad Šúchský slovy:
Job	25	2	"Vladařství a strach jsou v ruce toho, jenž na svých výšinách působí pokoj.
Job	25	3	Je možno jeho houfy sečíst? Nad kým nevzchází jeho světlo?
Job	25	4	Což může člověk být před Bohem spravedlivý a čistý ten, kdo se zrodil z ženy?
Job	25	5	Jestliže ani měsíc nesvítí jasně, nejsou-li ani hvězdy čisté před jeho zrakem,
Job	25	6	což teprve lidský červ, lidský syn, červíček pouhý!"
Job	26	1	Jób na to odpověděl:
Job	26	2	"Jak pomůžeš tomu, komu chybí síla? Jak zachráníš vysílené rámě?
Job	26	3	Jak poradíš tam, kde chybí moudrost? Jak seznámíš s tím, co skýtá hojnou pomoc?
Job	26	4	Komu povídáš ta slova? Čí to dech vychází z tebe?
Job	26	5	Stíny zemřelých se úzkostně chvějí, i vody dole a co v nich přebývá.
Job	26	6	Podsvětí je před ním obnaženo, říše zkázy nepřikryta.
Job	26	7	On roztáhl sever nad pustotou, nad nicotou zavěsil zemi,
Job	26	8	vody zabaluje do oblaků, mračno pod nimi se neprotrhne;
Job	26	9	svůj trůn zahaluje, rozprostírá nad ním oblak.
Job	26	10	Na vodní hladině vykroužil obzor, kde končí světlo i tma.
Job	26	11	Sloupy nebes se chvějí a trnou, když okřikne vody;
Job	26	12	svou mocí vzdouvá moře, svou rozumností Netvora zdolal.
Job	26	13	Jeho duch dal nebesům velkolepost, jeho ruka proklála útočného hada.
Job	26	14	Hle, to je jen část jeho cest; zaslechli jsme o něm pouhý šelest, kdo může porozumět hrámání jeho bohatýrské síly?"
Job	27	1	Jób pak pokračoval v pronášení svých průpovědí takto:
Job	27	2	"Jakože živ je Bůh, on upírá mi právo, Všemocný naplnil hořkostí mou duši.
Job	27	3	Ale dokud budu dýchat, dokud Boží dech bude v mých chřípích,
Job	27	4	mé rty nevysloví podllost a můj jazyk nebude hovořit lstivě.
Job	27	5	Jsem dalek toho prohlásit vás za spravedlivé, dokud nezhygnu, své bezúhonnosti se nevzdám,
Job	27	6	setrvám ve spravedlnosti a neochabnu, srdce nebude mě hanět za žádný můj den.
Job	27	7	Můj nepřítel však ať je na tom jako svévolník, a ten, kdo proti mně povstává, jako bídák.
Job	27	8	Jakou naději na zisk má rouhač, vezme-li mu Bůh život?
Job	27	9	Bude Bůh poslouchat jeho křik, až bude v tísní?
Job	27	10	Najde blaho ve Všemocném, bude přivolávat Boha v každém čase?
Job	27	11	Chci vás poučit o Boží moci, netajit, jak tomu je s Všemocným.
Job	27	12	Hle, sami jste to všichni uzřeli, proč se tedy oddáváte přeludům?
Job	27	13	Toto je před Bohem úděl člověka svévolného, dědictví ukrutníků, jež dostanou od Všemocného:
Job	27	14	Rozmnoží-li se jejich synové, přijde na ně meč, jejich potomci se nenasytí chlebem;
Job	27	15	ty co vyváznou, ty pohřbí smrt, jejich vdovy nebudou je oplakávat.
Job	27	16	Kdyby někdo nakupil stříbra jak prachu a navršil oděvu jak hlíny,
Job	27	17	co navrší, to oblékne spravedlivý a stříbro případně nevinnému.
Job	27	18	Svůj dům postavil jako mol, jako chatrč, kterou si udělal hlídač.
Job	27	19	Boháč ulehne a už se nesebere, než rozevře oči, nebude tu.
Job	27	20	Hrůzy ho dostihnou jako příval vod, vichřice ho zachvátí v noci,
Job	27	21	odnese ho východní vítr a bude pryč, víchr jej odvane z jeho místa.
Job	27	22	Tím ho Bůh postihne nelitostně, před jeho rukou bude marně prchat.
Job	27	23	Budou nad ním tleskat rukama a ušklíbou se nad místem, kde býval."
Job	28	1	Stříbro má své naleziště a zlato místo, kde se čistí,
Job	28	2	železo se získává z prachu, z rudy se taví měď.
Job	28	3	Člověk překonává tmu, prozkoumává v říši šeré smrti temný kámen do každého koutku.
Job	28	4	Proráží šachtu daleko od místa, kde přebývá. Zapomenuti, bez půdy pod nohama, na laně se houpou a kývají, vzdáleni lidem.
Job	28	5	Země, z níž vzchází chléb, je vespod zpřevracena jakoby ohněm;

Job	28	6	v jejím kamení je ložisko safírů, jsou v něm i zlatá zrnka.
Job	28	7	Dravý pták tam nezná stezku, oko luňáka ji nezahlédne,
Job	28	8	mláďě šelmy po ní nešlapalo, lev po ní nevtlačí kořist.
Job	28	9	Člověk vztáhl ruku po křemenu, hory zpěvřel až do základů,
Job	28	10	do skal vytesal stoly, jeho oko spatřilo kdejaký skvost,
Job	28	11	zamezil prosakování proudících vod, a co se tají v zemi, vynáší na světlo.
Job	28	12	Ale moudrost, kde se najde? Kde je místo rozumnosti?
Job	28	13	Člověk nezná její cenu, v zemi živých se nenajde.
Job	28	14	Propastná tůň praví: "Ve mně není", moře říká: "Já ji nemám".
Job	28	15	Nelze ji získat za lístkové zlato, její hodnota se nevyvážá stříbrem,
Job	28	16	nemůže být zaplácena ofířským zlatem, vzácným karneolem či safírem.
Job	28	17	Nedá se srovnat se zlatem či se sklem ani směniti za věci z ryzího zlata,
Job	28	18	natož za korál a křišťál; moudrost má větší cenu než perly.
Job	28	19	Nedá se srovnat s kúšským topasem, nedá se zaplatit nejčistším zlatem.
Job	28	20	Odkud tedy přichází moudrost? Kde je místo rozumnosti?
Job	28	21	Je utajena před očima všeho živého, zahalena i před nebeským ptactvem.
Job	28	22	Říše zkázy a smrtí říkají: "Pouze jsme zaslechly pověst o ní."
Job	28	23	Jenom Bůh rozumí její cestě, on zná také její místo,
Job	28	24	neboť on dohlédne až do končin země, vidí vše, co je pod nebem.
Job	28	25	Když větru udělil prudkost a vody odměrkou změřil,
Job	28	26	když dešti stanovil cíl a cestu bouřnému mračnu,
Job	28	27	hned tehdy ji viděl a vyprávěl o ní, učinil ji nepohnutelnou a také ji prozkoumal
Job	28	28	a řekl člověku: "Hle, bát se Panovníka, to je moudrost, vystříhat se zlého, toť rozumnost."
Job	29	1	Jób pak pokračoval v pronášení svých průpovědí takto:
Job	29	2	"Kéž by mi bylo jako za předešlých měsíců, jako za dnů, kdy mě Bůh střežil,
Job	29	3	kdy jeho kahan mi nad hlavou zářil a já jsem temnotou šel v jeho světle,
Job	29	4	jako se mi vedlo za dnů mé svěžesti, kdy můj stan byl místem důvěrného rozhovoru s Bohem,
Job	29	5	kdy ještě všemocný byl při mně a kolem mne moje čeleď,
Job	29	6	kdy se mé nohy koupaly ve smetaně a skála mi vylévala potoky oleje.
Job	29	7	Když jsem procházel branou vzhůru k městu, abych na náměstí zaujal své místo,
Job	29	8	mladíci, jak mě viděli, ztichli, kmeti povstávali a zůstali stát,
Job	29	9	velmoži se vystříhali řečí, kladli si na ústa ruku,
Job	29	10	hlas vévodů tichl, jazyk jim přilnul k patru.
Job	29	11	Čí ucho o mně slyšelo, ten mi blahořečil, a oko, které mě vidělo,
Job	29	12	svědčilo pro mě,
Job	29	13	že jsem utištěného zachránil, když volal o pomoc, i sirotka, který neměl, kdo by mu pomohl.
Job	29	14	Žehnání hynoucího se snášelo na mne a srdce vdovy jsem pohnul k pláči.
Job	29	15	Oblékal jsem spravedlnost, to byl můj oděv; jak říza a turban bylo mi právo.
Job	29	16	Slepému jsem byl okem a kulhavému nohou,
Job	29	17	ubozákům jsem byl otcem, spor neznámých jsem rozsuzoval,
Job	29	18	bídařům jsem však zvyřázel tesáky, ze zubů mu vyrval kořist.
Job	29	19	Říkal jsem: "Zahynu se svým hnízdem a rozmnožím své dny jako Fénix.
Job	29	20	Můj kořen se rozloží při vodách, na mém větroví bude nocovat rosa. Moje sláva se mi bude obnovovat a můj luk v mé ruce bude stále pružný."
Job	29	21	Poslouchali mě a na mě čekávali, umlkali při mé radě;
Job	29	22	po mém slovu už nic neměnili, má řeč na mě kanula jak rosa.
Job	29	23	Čekávali na mě jako na déšť, otvírali ústa jak po jarním dešti.
Job	29	24	Usmíval jsem se na ně, když ztráceli víru, a oni neodmítali světlo mé tváře.
Job	29	25	Když jsem volil cestu k nim, seděl jsem v čele, bydlel jsem jako král mezi houfy, jako ten, kdo těší truchlivé.
Job	30	1	Avšak nyní se mi vysmívají ti, kteří jsou mladší než já, jejich otců jsem si vážil tak málo,
Job	30	2	že jsem je nestavěl ani ke svým ovčáckým psům.
Job	30	3	K čemu je mi síla jejich rukou, když zhynula jejich svěžest? Nouzí a hladověním vyčerpání ohlodávají suchopár od včerejška pustý,
Job	30	4	zpuštěný,
Job	30	5	trhají lebedu mezi křovím a kořen kručinky jim je chlebem.
Job	30	6	Byli vypuzeni z obce, pokřikovali za nimi jako za zlodějem;
Job	30	7	musejí bydlet ve srázných úvalech, v podzemních slujích a pod útesy, hýkají v křoví, zalezlí pod kopřivami,

Job	30	8	bloudové, bezejmenní, ze země vymrskaní.
Job	30	9	A teď jsem jím předmětem popěvek a řečí;
Job	30	10	hnusí si mě a vzdalují se ode mne, nestydí se mi do tváře plivat.
Job	30	11	Bůh rozvázal mé stanové lano, pokořil mě, a oni všechny zábrany odhodili.
Job	30	12	Vyvstávají z pravé strany jako roj, podrážejí mi nohy, navršili proti mně cesty svých béd,
Job	30	13	rozkopali moji stezku, usilují o můj pád a nebrání jim nikdo.
Job	30	14	Jakoby širokou průrvou přicházejí, valí se uprostřed trosek.
Job	30	15	Proti mně se obrátily hrůzy, jako vítr pronásledují mě za šlechetnost, jako oblak odplynul a moje spása.
Job	30	16	A nyní je vylita má duše ve mně, chopily se mě dny pokoření.
Job	30	17	V noci mě bodá v kostech, hlodá mě bolest neutuchající.
Job	30	18	Pro úpornou bolest se změnil můj oděv, sevřela mě jako pás suknici;
Job	30	19	jsem smeten do bláta, podoben prachu a popelu.
Job	30	20	Volám k tobě o pomoc, a ty mi neodpovídáš, stojím tu, měj pro mě pochopení.
Job	30	21	Změnil ses mi v krutého protivníka, strojíš mi úklady svou mocnou rukou.
Job	30	22	Unášíš mě větrem jako na voze, až mě opouštějí smysly.
Job	30	23	Vím, že mě předáš smrti, přivedeš do domu, kde se setká všechno živé.
Job	30	24	Nikdo nepodá ruku do sutin, kdyby z nich hynoucí o pomoc volal.
Job	30	25	Neplakal jsem snad za krušných dnů, nestaral jsem se o ubožáka?
Job	30	26	Dobro jsem s nadějí očekával, a přišlo zlo, čekal jsem na světlo, a přišlo mračno.
Job	30	27	Mé útroby neklidně vřou, mám před sebou dny utrpení.
Job	30	28	Chodím zarmoucen, ačkoli nepálí slunko, povstávám ve shromáždění a volám o pomoc.
Job	30	29	Stal jsem se bratrem šakalů, druhem pštrosů.
Job	30	30	Kůže na mně zčernala, kosti mám horkostí rozpálené.
Job	30	31	Má citara zní při truchlení, moje flétna při hlasu plačících."
Job	31	1	"Uzavřel jsem smlouvu se svýma očima, jak bych se tedy směl ohlížet za pannou?
Job	31	2	Jaký je úděl od Boha shůry, dědictví od všemocného z výšin?
Job	31	3	Zdali ne bеды pro bídačka a neštěstí pro pachatele ničemností?
Job	31	4	Nevídí snad Bůh mé cesty a nepočítá všechny mé kroky?
Job	31	5	Jestliže jsem licoměrně jednal a moje noha spěchala za lstí,
Job	31	6	ať mě Bůh zváží na vázkách spravedlnosti a pozná mou bezúhonnost.
Job	31	7	Jestliže se můj krok odchýlil z cesty a mé srdce si šlo za mýma očima nebo poskvřna ulpěla na mých dlaních,
Job	31	8	ať jiný sní, co zaseju, a moji potomci ať jsou vykořenění.
Job	31	9	Jestliže se mé srdce dalo zlákat cizí ženou a já jsem strojil nástrahy u dveří svého druha,
Job	31	10	ať moje žena jinému mele a jiní ať se sklánějí nad ní.
Job	31	11	Byla by to přece mrzkost, nepravost hodná odsouzení,
Job	31	12	byl by to oheň, jenž zžírá v říši zkázy, který do kořenů zničí všechnu mou úrodu.
Job	31	13	Jestliže jsem porušil právo svého otroka či otrokyně, když se mnou vedli spor,
Job	31	14	co bych měl udělat, až Bůh povstane, co mu odvětim, až mě bude stíhat?
Job	31	15	Což ten, který mě učinil v mateřském životě, neučinil i jeho, nebyl to týž, který nás připravil v lůně?
Job	31	16	Jestliže jsem odmítl nuzákovo přání, oči vdovy nechal hasnout v beznaději
Job	31	17	a sám pojídal své sousto, aniž z něho též sirotek jedl -
Job	31	18	ten přec od mládí už se mnou rostl jak u otce, také vdovu jsem od života své matky vodil -
Job	31	19	jestliže jsem viděl hynoucího bez oděvu, že se ubožák čím přikrýt nemá,
Job	31	20	jestliže mi jeho bedra nežehnal a za to, že se ohřívá vlnou mých jehňat,
Job	31	21	jestliže má ruka hrozila sirotkovi, ač jsem v bráně viděl, že mu mohu pomoci,
Job	31	22	ať mi odpadne lopatka od ramene a paže se mi vylomí z kloubu.
Job	31	23	Propadl bych jistě strachu, bědám Božím, na nic bych se nevzmohl před jeho vznešeností.
Job	31	24	Jestliže jsem svou důvěru složil v zlato, trpytivému zlatu říkal: "V tebe doufám",
Job	31	25	jestliže jsem se radoval, že jsem tak zámožný, že má ruka nabyla úctyhodného jmění,
Job	31	26	jestliže jsem viděl světlo sluneční, jak září, a měsíc, jak skvostně pluje po obloze,

Job	31	27	a mé srdce potají se dalo zlákat, abych polibek svých úst jim rukou
poslal,			
Job	31	28	i to by byla nepravost hodná odsouzení, neboť bych tím zapřel Boha
shůry.			
Job	31	29	Jestliže jsem se zaradoval ze zániku toho, kdo mě nenáviděl, a byl
rozjařen, že potkalo ho			něco zlého -
Job	31	30	vždyť jsem nedal svým ústům zhřešit, nevyprošoval jsem si pro něho
kletbu,			
Job	31	31	lidé z mého stanu si nestěžovali: "Kéž by nám dal trochu masa, nejsme
syti",			
Job	31	32	cizinec nezůstával přes noc venku, pocestnému jsem otvíral dveře -,
Job	31	33	jestliže jsem po lidsku své přestoupení skrýval, nepravost svou tajně
uložil v své hrudi,			
Job	31	34	že bych se byl lekal početného davu a že bych se opovržení lidských
čeledí děsil, pak at' zm			lknou a nevyjdu ze dveří.
Job	31	35	Kéž bych měl někoho, kdo by mě vyslyšel! Zde je mé znamení. Ať mi
Všemocný odpoví. Můj odpůrce			sepsal zápis.
Job	31	36	Klidně si jej vložím na rameno, ovinu si jej jak věnec.
Job	31	37	O každém svém kroku mu povím, jako vévoda přistoupím k němu.
Job	31	38	Jestliže má půda proti mně křičela a její brázdy přitom plakaly,
Job	31	39	jestliže jsem její sílu spotřeboval bez placení a její vlastníky
odbýval,			
Job	31	40	ať místo pšenice vzejde trní, místo ječmene býlí." Zde končí Jóbova
slova.			
Job	32	1	Tu přestali oni tři muži Jóbovi odpovídat, protože byl ve vlastních
očíh spravedlivý.			
Job	32	2	zato vzplanul hněvem Elíhú, syn Berakeela Búzskeho z čeledi Rámovy;
jeho hněv vzplanul proti			Jóbovi, protože se pokládal za spravedlivějšího než Bůh.
Job	32	3	Jeho hněv vzplanul i proti jeho třem nepřátelům, protože nenašli
správnou odpověď a Jóba			prohlašovali za svévolníka.
Job	32	4	Elíhú se slovy k Jóbovi vyčkával, protože ostatní byli věkem starší
než on.			
Job	32	5	Elíhú však viděl, že v ústech oněch tří mužů není vhodná odpověď,
proto vzplanul hněvem.			
Job	32	6	Na to tedy navázal Elíhú, syn Berakeela Búzskeho, slovy: "Co se týče
let, jsem mladší, kdežto vy			jste kmeti, proto jsem se ostýchal a obával vám sdělit, co vím.
Job	32	7	Řekl jsem si: Ať promluví léta, ti, kteří mají let mnoho, ať s
moudrostí seznamují.			
Job	32	8	Avšak je to duch člověku daný, dech Všemocného, jenž lidi činí
rozumnými.			
Job	32	9	Nejsou vždycky moudří ti, kdo mají mnoho let, starci nemusejí vždy
rozumět právu.			
Job	32	10	Proto říkám: Poslyšte mě. Rovněž já chci sdělit, co vím.
Job	32	11	Hle, čekal jsem na vaše slova, naslouchal jsem vaší rozumnosti, až co
svými slovy vystihnete.			
Job	32	12	Snažil jsem se vám porozumět, avšak Jóba nikdo neusvědčil, žádný z vás
neodpověděl na jeho řeči.			
Job	32	13	Neříkejte: "My jsme našli moudrost; Bůh ho odvane jak plevu, a ne
člověk."			
Job	32	14	Jób svá slova nezaměřil proti mně, nebudu mu odpovídat vašimi řečmi. -
Job	32	15	Jsou zděšení, už neodpovídají, slova jim už došla.
Job	32	16	Čekám, ale oni nepromluví, stojí tu a neodpovídají.
Job	32	17	Přispějí tedy já svým dílem, rovněž já chci sdělit, co vím.
Job	32	18	Jsem naplněn slovy, těсно je duchu v mém nitru.
Job	32	19	Hle, mé nitro je jako víno, které nemá průdch, jako nové měchy, jež
pukají.			
Job	32	20	Musím mluvit, aby se mi ulevilo; otevřu rty a odpovím.
Job	32	21	Nebudu nikomu stranit, nechci nikomu lichotit;
Job	32	22	nevím, co je lichocení, to by mě můj učitel brzy smetl.
Job	33	1	Ty, Jóbe, slyš dobře mou řeč, všem mým slovům dopřej sluchu.
Job	33	2	Pohleď, otevírám ústa, pod mým patrem promlouvá můj jazyk.
Job	33	3	Má řeč tryská z upřímného srdce, mé rty mluví o poznání vytríbeném.
Job	33	4	Boží duch mě učinil, dech Všemocného mě oživil.
Job	33	5	Můžeš-li, odpovídej, předlož mi svou při, postav se!
Job	33	6	Hle, já budu tvými ústy před Bohem, i já jsem jen kus hlíny.
Job	33	7	Hle, nemusí tě přepadat strach ze mne, ani moje naléhání tebe tížit.
Job	33	8	Řekl jsi to přede mnou a já jsem tvá slova slyšel:
Job	33	9	"Ryzí jsem, prost přestoupení, jsem bez úhony, bez nepravosti.
Job	33	10	Hle, Bůh proti mně záminky hledá, pokládá mě za nepřitele,
Job	33	11	sevrhel do klády mé nohy a střeží všechny mé stezky."
Job	33	12	Hle, odpovídám ti: Zde nejsi v právu, neboť Bůh je větší než člověk.
Job	33	13	Proč s ním vedeš spor? Že svými slovy neodpovídáš?

Job	33	14	Bůh přece promluví jednou i podruhé, a člověk to nepostřehne.
Job	33	15	Ve snu, ve vidění nočním, když na lidi padá mrákota, v dřímotě na
lůžku,			
Job	33	16	tehdy otvírá lidem ucho a zpečetuje varování, jež jim dal,
Job	33	17	aby člověka odvedl od toho, co páchá, aby muže chránil před
vypínavostí,			
Job	33	18	aby jeho duši ušetřil před jámou a jeho život aby nezašel hubicí
střelou.			
Job	33	19	Bolestmi je kárán na svém loži, stálým svárem v kostech,
Job	33	20	takže jeho život si oškliví pokrm a jeho duše vytoužené jídlo.
Job	33	21	Jeho tělo se očividně ztrácí, vystupují kosti, které nebyvalo vidět.
Job	33	22	Jeho duše se blíží jámě a jeho život jisté smrti.
Job	33	23	Bude-li s ním anděl, tlumočník, jeden z tisíců, a poví-li, že je to
přímý člověk,			
Job	33	24	tehdy Bůh se nad ním smiluje a řekne: "Vykup ho, ať do jámy
nesestoupí; mám za něho			výkupné."
Job	33	25	Jeho tělo bude svěžejší než v mládí, vrátí se do dnů dospívání.
Job	33	26	Bude-li prosit Boha a on v něm najde zalíbení, ukáže mu svou tvář za
hlaholu polnic a člověku			vrátí jeho spravedlnost.
Job	33	27	Bude zpívat před lidmi a řekne: "Hřešil jsem a převracel, co bylo
přímé, ale nebylo mi			odplaceno stejným."
Job	33	28	Bůh vykoupil jeho duši, aby neodešla do jámy, jeho život smí hledět na
světlo.			
Job	33	29	To vše učiní Bůh pro muže dvakrát i třikrát,
Job	33	30	aby odvrátil jeho duši od jámy a přivedl ke světlu, do světla živých.
Job	33	31	Poslouchej mě, Jóbe, pozorně, mlč, já budu mluvit.
Job	33	32	Bude-li co říci, odpověz mi, promluv, chci pro tebe spravedlnost.
Job	33	33	Nebudeš-li mít co říci, poslouchej mě, mlč a já ti zprostředkuji
moudrost."			
Job	34	1	Na to navázal Elíhů slovy:
Job	34	2	"Vy moudří, slyšte mé řeči, vy vědoucí, naslouchejte mi.
Job	34	3	Ucho přece přezkušuje řeči, patro vychutnává pokrm.
Job	34	4	Volme si, co je právo, ať zvíme mezi sebou, co je dobré.
Job	34	5	Jób řekl: "Jsem spravedlivý, a Bůh upírá mi právo.
Job	34	6	Mám lhát? Proti svému právu mluvit? Zasáhl mě zákazonosný šíp, avšak ne
pro přestoupení."			
Job	34	7	Který muž je jako Jób? Prý pije výsměch jako vodu,
Job	34	8	spolčuje se s pachateli ničemností, obcuje se svévolnými lidmi;
Job	34	9	řekl: "Muži není k ničemu mít zalíbení v Bohu."
Job	34	10	Proto mě slyšte, rozumní mužové: Daleko je Bůh od svévole, Všemocný od
bezprávi.			
Job	34	11	Podle toho, co člověk udělá, odplatí jemu, s každým nakládá podle jeho
stezky.			
Job	34	12	Opravdu, Bůh nejedná svévolně, všemocný právo nepokřiví.
Job	34	13	Kdo mu dal pod dohled zemi a kdo před něho položil celý svět?
Job	34	14	Kdyby měl na mysli jenom sebe a svého ducha i dech k sobě zpět stáhl,
Job	34	15	tu by všechno tvorstvo rázem vyhytnulo, člověk by se obrátil v prach.
Job	34	16	Máš-li tedy rozum, poslyš toto, dopřej sluchu tomu, co říkám.
Job	34	17	Což může panovat ten, kdo nenávidí právo? Nebo Úctyhodného, jenž je
spravedlivý, prohlásíš			za svévolníka?
Job	34	18	Je snad možno říci králi: "Ty ničemo" nebo urozeným: "Svévolníku"?
Job	34	19	Bůh nestrání velmožům, nedá přednost váženému před nuzákem, protože
všichni jsou dílem jeho			rukou.
Job	34	20	Umírají v okamžení, třeba o půlnoci. Lid se zachvěje, když odcházejí;
i vznešený je odvolán,			aniž kdo hne rukou.
Job	34	21	Na cesty každého jsou upřeny jeho oči, on každý krok vidí.
Job	34	22	Není temnoty ani šera smrti, kde by se mohli skrýt pachatelé
ničemností.			
Job	34	23	Na nikoho nevkládá nic navíc, že by se musel s Bohem soudit.
Job	34	24	Ctihodné bje, nemusí nic vyšetřovat, jiné staví na ta místa;
Job	34	25	je obeznamen s jejich dílem, podvrátí je za noc a jsou rozdrnceni.
Job	34	26	Potrestá je jako svévolníky, každý na to bude hledět,
Job	34	27	za to, že se odchýlili pryč od něho a neměli uznání pro žádnou jeho
cestu,			
Job	34	28	takže se až k němu donesl křik nuzných a slyšel křik utištěných.
Job	34	29	Když zůstane klidný, kdo ho smí prohlásit za svévolníka? Když skrývá
tvář, kdo ho může spatřit?			A přece bdí nad pronárody i jednotlivci,
Job	34	30	aby nekraloval člověk - rouhač a nestal se svědцем lidu.
Job	34	31	Sluší se doznat Bohu: "Snáším svůj trest, nebudu už pohoršlivě jednat.
Job	34	32	Poučuj mě o tom, na co nestačí můj pohled. Spáchal-li jsem podlost, už
tak neučiním."			
Job	34	33	Má snad odplácet dle tvého, když ty jeho názor za nic nemáš? Ty bys to

měl rozhodnout, ne já.		Pověz, co víš!
Job 34	34	Rozumní mužové mi přisvědčí a moudrý muž mi bude naslouchat:
Job 34	35	"Jób nemluví uváženě, jeho slova nejsou prozíravá.
Job 34	36	Je třeba jednou provždy Jóba přezkoušet, protože odpovídá jako mužové
propadl ničemnostem.		
Job 34	37	vždyť ke svému hříchu přidává nevěrnost, mezi námi si výsměšně tleská
a má mnoho řečí proti Bohu."		
Job 35	1	Na to navázal Elíhů slovy:
Job 35	2	"Myslíš si, že je to podle práva říkat: "Moje spravedlnost převyšuje
Boží?"		
Job 35	3	říkat: "Co z toho máš? Co mi prospěje, nebudu-li hřešit?"
Job 35	4	Odpovím ti několika slovy, i tvým přátelům, kteří jsou s tebou.
Job 35	5	Pohleď na nebe a viz, popatř na mraky vysoko nad sebou.
Job 35	6	Jestliže jsi zhřešil, čeho jsi dosáhl proti němu? Bude-li tvých
přestoupení sebevíc, co		mu tím uděláš?
Job 35	7	Jestliže jsi jednal spravedlivě, co jsi mu dal, co přijal z tvé ruky?
Job 35	8	Jen člověka jako ty zasáhne tvá svévole, lidského syna tvá
spravedlnost.		
Job 35	9	Lidé křičí pro množství útisku, volají o pomoc pro tvrdou paži
mocných,		
Job 35	10	a nikdo se nezeptá: "Kde je Bůh, můj Učinitel, který dává člověku i v
noci prozpěvovat,		
Job 35	11	vyučuje nás a nikoli zvířata zemská a činí nás moudřejší nad nebeské
ptactvo?"		
Job 35	12	Potom jim ovšem neodpovídá, když křičí pro pýchu zlovolných.
Job 35	13	Bůh přece nedá sluchu falši, Všemocný na to ani nepohlédne,
Job 35	14	zvláště když o něm prohlašuješ: "Nedívá se na to". Tvá pře je před
ním, jen na něho čekej!		
Job 35	15	Jestliže tedy nestíhá hněvem a nestará se příliš o zpupnost,
Job 35	16	Jób si otevírá ústa do větru a neuváženě vede zbytečné řeči."
Job 36	1	Elíhů dále pokračoval slovy:
Job 36	2	"Měj se mnou trochu trpělivosti a sdělím ti, že ještě mám o Bohu co
říci.		
Job 36	3	Začnu se svým věděním zdaleka a přiznám svému Učiniteli spravedlnost,
Job 36	4	neboť opravdu má slova nejsou klam; před tebou je člověk dokonalých
vědomostí.		
Job 36	5	Hle, Bůh je úctyhodný, nezavrhne bez příčiny, je úctyhodný silou i
srdcem.		
Job 36	6	Nenechá naživu svévolníka, ale utištěným dopomůže k právu.
Job 36	7	Od spravedlivého neodvrací zrak; s králi je na trůn dosazuje navždy a
jsou vyvýšeni.		
Job 36	8	Jsou-li však spoutáni řetězy, chyceni do provazů utrpení,
Job 36	9	oznamuje jim, čeho se dopustili, že se rozbužela jejich přestoupení,
Job 36	10	otvírá jim ucho pro napomenutí a vyzývá je, aby se odvrátili do
ničemností.		
Job 36	11	Poslechnou-li, budou-li mu sloužit, dokončí své dny v pohodě a v
rozkoších svá léta.		
Job 36	12	Neposlechnou-li, sejdou hubicí střelou a zahynou pro svou
nerozvážnost.		
Job 36	13	Kdo jsou rouhavého srdce, přispívají k hněvu, nevolají o pomoc, ani
když je spoutá.		
Job 36	14	Proto zemře jejich duše v mládí a jejich život skončí se zasvěcení
smilstva.		
Job 36	15	Utištěného zachrání skrze jeho utrpení, otevře mu ucho skrze útlak.
Job 36	16	To on tě odládá z jícnu soužení; abys měl kolem volný prostor, bez
stísněnosti, a poklidný		stůl plný tučnosti.
Job 36	17	Chceš-li se svévolně přit, pře tě přivede před soud.
Job 36	18	Ať tě rozhořčení nezláká k tleskání a velké výkupné ať tě nesvede z
cesty.		
Job 36	19	vytrhne tě volání o pomoc, když se soužíš a napínáš všechnu svou sílu?
Job 36	20	Nedychti po noci, která odvede národy z jejich míst.
Job 36	21	Bedlivě dbej, aby ses neobracel k ničemnosti a nevolil ji raději než
utrpení.		
Job 36	22	Hle, jak nedostupný je Bůh ve své síle! Kdo je učitel podobný jemu?
Job 36	23	Kdo smí dohlížet na jeho cestu? Kdo smí říci: "Jednáš podle"?
Job 36	24	Pamatuj, že máš vyvyšovat jeho dílo, jež lidé opěvují.
Job 36	25	Všichni lidé je vyhlíží, avšak člověk přihlíží jen zdáli.
Job 36	26	Hle, Bůh je vyvýšený, nad naše poznání, počet jeho let je
nevyzpytatelný.		
Job 36	27	Přitahuje vodní kapky, padají jako déšť a v jeho záplavu se mění,
Job 36	28	když se z mračen valí proudy a hojně skrápějí člověka.
Job 36	29	Rozumí někdo rozprostření mraků, hromobití v jeho stánku?

Job	36	30	Hle, nad tím rozprostírá světlo a přikrývá kořeny moře.
Job	36	31	Povede při s lidmi ten, jenž dává hojný pokrm.
Job	36	32	Pláněmi se chápe světla blesků, přikazuje jim zasáhnout útočníka.
Job	36	33	Ohlašuje ho jeho hromový hlahol, dokonce i stádo ohlašuje jeho
příchod.			
Job	37	1	Mé srdce se z toho chvěje, chtělo by vyskočit ze svého místa.
Job	37	2	Naslouchejte bedlivě burácení jeho hlasu, rachotu, který mu vychází z
úst.			
Job	37	3	Nechá jej dunět pod celým nebem a jeho světlo září až k okrajům země.
Job	37	4	Za ním rve jeho hlas, on hřmí svým důstojným hlasem a nezadržuje
blesky, když se jeho hlas rozléhá.			
Job	37	5	Podivuhodně hřmí Bůh svým hlasem, dělá veliké věci, nad naše poznání:
Job	37	6	sněhu velí: "Padej na zem" a dešti: "Ať prší", a déšť padá v mocných
proudech.			
Job	37	7	Na ruku každého člověka klade svoji pečeť, aby všichni lidé, které
učinil, nabyli poznání:			
Job	37	8	zvěř vchází do doupat a přebývá v svých peleších;
Job	37	9	vichřice vyráží ze své komnaty a severák přináší chlad;
Job	37	10	svým dechem vyvolává Bůh led, že zamrzají hladiny vod;
Job	37	11	oblak obtěžkává vláhou, svým bleskem rozhání mračno,
Job	37	12	a to se točí a převrací, jak on určí, a vše, co mu přikáže, vykoná na
tváři okrsku země;			
Job	37	13	užívá ho jako metly nebo k dobru své země, jako důkazu milosrdenství.
Job	37	14	Dopřej tomu sluchu, Jóbe, postůj, zda pochopíš Boží divy.
Job	37	15	Víš snad, co jímí Bůh míní, když ozáří oblak svým bleskem?
Job	37	16	Víš něco o tom, jak plují oblaka, a vůbec něco o divech Všemoudoucího?
Job	37	17	Ty, jemuž horkem žhne šat, když země znehybní pod jižním větrem,
Job	37	18	dovedl bys jako on vzklenout oblohu pro mraky, pevnou jak lité
zrcadlo?			
Job	37	19	Seznam nás s tím, co mu máme říci. Nic nedokážeme pro temnotu.
Job	37	20	ohlásí mu někdo, že hodlám mluvit? Řekne si někdo o to, aby byl
zničen?			
Job	37	21	Nelze se dívat do světla blesků tehdy, když září v mracích; až se
přežene vítr, pročistí je.			
Job	37	22	Od severu přichází zlatavá záře, třpyt kolem Boha budící hrůzu;
Job	37	23	avšak Všemocného nenajdeme. Je vznešený v síle, ale soudem a přísnou
spravedlností nechce pokořovat.			
Job	37	24	Ať se ho proto lidé bojí; nehledí na žádného, kdo spoléhá na své
moudré srdce."			
Job	38	1	Na to odpověděl Jóbovi ze smršťe Hospodin slovy:
Job	38	2	"Kdo to zatemňuje úradek Boží neuváženými slovy?
Job	38	3	Nuže, opásej si bedra jako muž, budu se tě ptát a poučíš mě.
Job	38	4	Kde jsi byl, když jsem zakládal zemi? Pověz, víš-li něco rozumného o
tom.			
Job	38	5	Víš, kdo stanovil její rozměry, kdo nad ní natáhl měřicí šňůru?
Job	38	6	Do čeho jsou zapuštěny její podstavce, kdo kladl její úhelný kámen,
Job	38	7	zatímco jitrní hvězdy společně plesaly a všichni synové Boží propukli
v hlahol?			
Job	38	8	Kdo sevřel moře vraty, když se valilo z lůna země,
Job	38	9	když jsem mu určil za oděv mračno a za plénku temný mrak,
Job	38	10	když jsem mu stanovil meze, položil závory a vrata
Job	38	11	a řekl: "Až sem smíš přijít, ale ne dál; zde se složí tvé nespoutané
vl nobi ti!"			
Job	38	12	Zdali jsi ty někdy za svých dnů dal příkaz jitru a vykázal jitřence
její místo,			
Job	38	13	aby se chopila okrajů země a svévolníci byli z ní vytřeseni?
Job	38	14	Země se mění jak hlína pod pečetidlem, ale oni tu stojí, ač jsou jen
šat.			
Job	38	15	Svévolníkům bude odepřeno světlo a zvednutá paže bude přeražena.
Job	38	16	Přišel jsi až ke zřídlu moře, procházel ses po dně propastné tůně?
Job	38	17	Byly ti odkryty brány smrti, brány šeré smrti jsi spatřil?
Job	38	18	Postřehls celou šíři země? Pověz, znáš-li to všechno.
Job	38	19	Kde je cesta k obydlí světla? Kde má své místo temnota?
Job	38	20	Můžeš je vykázat do jejich hranic? Máš ponětí o stezkách k jejich
domu?			
Job	38	21	Tušil jsi, že se jednou narodíš a jak velký bude počet tvých dnů?
Job	38	22	Přišel jsi někdy ke skladům sněhu, spatřil jsi sklady krupobití,
Job	38	23	které si šetrím pro časy soužení, pro den války a boje?
Job	38	24	Kde je cesta k místu, kde se dělí světlo? Odkud se žene na zemi
východní vítr?			
Job	38	25	Kdo vyryl koryta povodni a bouřnému mračnu cestu,
Job	38	26	aby pršelo na liduprázdnou zemi, na poušť, v níž člověka není,

Job	38	27	aby se napojila místa pustá a zpuštěná a vzešla mladá tráva?
Job	38	28	Má snad déšť otce? Kdo zplodil krupěje rosy?
Job	38	29	Z čího lůna vyšel led? Kdo rodí nebeské jíní?
Job	38	30	Vody tuhnou na kámen, zamrzá hladina propastné tůně.
Job	38	31	Dovedeš spoutat mihotavý trpyt Plejád nebo rozvázat pouta Orióna?
Job	38	32	Vyvedeš hvězdy zvířetníku v pravý čas a povedeš souhvězdí Lva s jeho
mladými?			
Job	38	33	Víš, jaké jsou řády nebes? Ty jsi je ustanovil, aby dozírala na zemi?
Job	38	34	Pozvedneš svůj hlas k oblaku, aby tě přikryla spousta vod?
Job	38	35	Posíláš snad pro blesky, aby přišly a ohlásily se ti: "Tu jsme"?
Job	38	36	Kdo dal ibisovi moudrost a kouhoutovi rozum?
Job	38	37	Kdo je tak moudrý, aby sečetl mraky? Kdo složí nebeské měchy,
Job	38	38	když prach se v slitinu spojí a hroudy k sobě přilnou?
Job	38	39	Můžeš ulovit pro lva kořist a uspokojit lačnost lvícat,
Job	38	40	když se krčí v peleších, číhají ve svém doupěti v houštích?
Job	38	41	Kdo opatří úlovek krkavci, když jeho mláďata volají k Bohu a bloudí
bez potravy?			
Job	39	1	Znáš čas vrhu skalních kozorožců? Opatrovals laň, když rodí?
Job	39	2	Počítáš měsíce, kdy jsou březí, a znáš čas jejich vrhu,
Job	39	3	jak se skloní, vrhnou svá mláďata, svých bolestí pozbyvají?
Job	39	4	Jak jejich mláďata sílí, volně si rostou, odběhnou a už se k nim
nevrací?			
Job	39	5	Kdo vypustil divokého osla na svobodu, kdo uvolnil řemení stepního
osla,			
Job	39	6	jemuž jsem za domov vykázal pustinu, solnou pláň za příbytek?
Job	39	7	Posmívá se městskému hluku, neposlouchá povyk poháněče,
Job	39	8	na horách slídí po pastvě, pídí se po zelení.
Job	39	9	Bude ti chtít jednorožce sloužit či nocovat u tvého krmelce?
Job	39	10	Připoutáš jednorožce provazem k brázdě, bude snad za tebou doliny
vláčet?			
Job	39	11	Důvěřuješ mu, protože má tak velkou sílu? Ponecháš mu výtěžek své
práce?			
Job	39	12	Věřil bys mu, že tvé zrna sveze a shromáždí na tvůj mlat?
Job	39	13	Pštrosice mává křídlem, není to však perut s brky čápa;
Job	39	14	svá vejce ponechává na zemi a zahřívá je v prachu,
Job	39	15	zapomíná, že je noha může rozšlápnout a polní zvěř zdupat.
Job	39	16	Se svými mláďaty zachází tvrdě, jako by nebyla její, nemá strach, že
bude její námaha marná.			
Job	39	17	Bůh totiž odepřel dát jí moudrost, nedal jí ani díl rozumnosti.
Job	39	18	Když se však vyplašena vymrští, je jí k smíchu kůň i s jezdcem.
Job	39	19	Dal jsi snad koni bohatýrskou sílu, přioděl jsi jeho šíji hřívou?
Job	39	20	Docílíš, aby poskakoval jako luční kobylka? Jeho vznešené frkání
vzbuzuje strach,			
Job	39	21	v dolině hrabe nohama, rozjařen silou, má-li vytáhnout proti
ozbrojencům,			
Job	39	22	vysmívá se strachu, neděsí se, před mečem se neobrací.
Job	39	23	Toulec nad ním chřestí, blýská se kopí a oštěp,
Job	39	24	s burácením se řítí po zemi, až se chvěje, nedá na nic než na zvuk
polnice,			
Job	39	25	zařehtá, kdykoli polnice zazní, zdaleka větří bitvu, povely velitelů a
válečný ryk.			
Job	39	26	Řídí se snad sokol tvým rozumem, když vzlétne, rozprostře křídla k
jíhu?			
Job	39	27	Což se na tvůj rozkaz vznese orel, aby si vysoko udělal hnízdo?
Job	39	28	Přebývá a nocuje na skále, na skalním útesu, nepřístupném místě.
Job	39	29	Odtud vyhlíží pokrm, dodaleka hledí jeho oči.
Job	39	30	Jeho mláďata střebají krev, a kde jsou skolení, tam je i on."
Job	40	1	Hospodin dále řekl Jóbovi toto:
Job	40	2	"Smí se člověk přít se všemocným? Smí ho kárat? Ten, kdo Boha obvinil,
ať odpovídá."			
Job	40	3	Jób na to Hospodinu odpověděl:
Job	40	4	"Co ti odpovím, když jsem tak bezvýznamný! Kladu si na ústa ruku.
Job	40	5	Jednou jsem už promluvil a nevím co odpovědět, ba i podruhé, ale
nemohu pokračovat."			
Job	40	6	Na to odpověděl Jóbovi ze smršť Hospodin slovy:
Job	40	7	"Nuže, opásej si bedra jako muž, budu se tě ptát a poučíš mě.
Job	40	8	Chceš vsutku rušit můj soud, prohlásit mě za svévolníka a sám zůstat
spravedlivý?			
Job	40	9	Zdalipak máš paži jako Bůh a jako on hřímáš svým hlasem?
Job	40	10	Ozdob se tedy důstojností a vyvýšeností, oblékni si velebnost a
vznešenost.			
Job	40	11	vylej všechnu prchlivost svého hněvu, pohleď na každého pyšného a sniž

ho,			
Job	40	12	pohleď na každého pyšného a zkuš ho, sraz na místě svévolníky,
Job	40	13	ukryj je všechny společně do prachu, jejich tvář ovaž pro úkryt v zemi.
Job	40	14	Potom ti vzdám chválu i já, že tvá pravice tě zachránila.
Job	40	15	Pohleď jen na behemóta, i jeho jsem učinil jako tebe; on jako dobytče žere trávu.
Job	40	16	Pohleď, jakou má sílu v bedrech, jak mocné jsou svaly jeho břicha.
Job	40	17	Napřímí ocas jako cedr, šlachy jeho stehy jsou propletené,
Job	40	18	jeho kosti jsou bronzové válce, jeho hnáty jako železný sochor.
Job	40	19	On byl na počátku Božích cest; jen jeho učinitel může na něj s mečem.
Job	40	20	Pastvu mu poskytují hory, kde dovádí všeliká zvěř polní,
Job	40	21	uléhá pod lotosem, skryt ve třtině a bahnu.
Job	40	22	Lotos jej zastírá svým stínem, potoční topoly ho obklopují.
Job	40	23	A hle, vzdme-li se řeka, neustoupí, důvěruje si, i když se mu Jordán do tlamy valí.
Job	40	24	Kdo se mu postaví do očí a provleče mu chrípím smýčku? [(Job 40: 25)
Vytáhneš			udicí livjátana a zkrotíš provazem jeho jazyk?] [(Job 40: 26) Vložíš mu do chrípí
sítěnou			houžev, probodneš mu čelist hákem?] [(Job 40: 27) Bude se tě doprošovat o smilování a
pokorně			s tebou mluvit?] [(Job 40: 28) Uzavře snad s tebou smlouvu, abys jej vzal provždy za
otroka?]			[(Job 40: 29) Můžeš si s ním pohrávat jak s ptáčkem? Uvážeš ho pro své děvečky?] [
(Job 40: 30)			Budou o něj společníci smlouvat, rozkouskují si ho kupčíci?] [(Job 40: 31)
Propíchneš			mu kůži bodci, jeho hlavu rybářskými harpunami?] [(Job 40: 32) Zkus na něho vložit
ruku! Pomysli			na boj, a neuděláš to.]
Job	41	1	Hle, čekat na něho je ošidné, při pohledu na něho se člověk hrouť.
Job	41	2	Není odvážlivce, který by ho dráždil. Kdo potom obstojí přede mnou?
Job	41	3	Kdo mi napřed něco dal, abych mu to splatil? Pod celým nebem všechno je mé.
Job	41	4	Nemohu mlčet o jeho údech, nemluvit o jeho bohatýrské síle a jeho
výborné			stavbě těla.
Job	41	5	Kdo odkryl jeho oděv a přistoupil k němu s udidly dvojitymi?
Job	41	6	Kdo otevřel vrata jeho tlamy? Strach jde z jeho zubů.
Job	41	7	Jeho hřbet je jako řady štítů těsně uzavřených pod pečetí,
Job	41	8	dotýkají se jedny druhých, vítr mezi ně nevnikne;
Job	41	9	jeden přilétá k druhému, jsou pevně sevřeny, nelze je oddělit.
Job	41	10	Jeho kýčáním se rozžehává světlo, jeho oči jsou jak řasy jitřenky,
Job	41	11	z úst mu vycházejí pochodně, unikají ohnivě jiskry,
Job	41	12	z nozder mu vystupuje kouř jak z hrnce nad ohněm z rákosí
rozdmýchaným,			
Job	41	13	jeho dech rozžhavuje uhlí, z tlamy mu šlehá plamen,
Job	41	14	v jeho šíji dríme síla, před ním se každý zkroušeně chvěje,
Job	41	15	laločky mu přiléhají k tělu jak ulité, netřesou se,
Job	41	16	jeho srdce je slité, tvrdé jako kámen, slité jako spodní žernov.
Job	41	17	Když se zvedne, sami bohové se leknou, při tom hrozném třesku jsou bez
sebe strachy,			
Job	41	18	meč, jenž by ho zasáhl, tu ránu nevydrží, ani kopí, vržená střela či
hrot šípu.			
Job	41	19	Železo má za slámu, bronz za trouchnivé dřevo,
Job	41	20	šíp z luku ho nezažene na útěk, kameny z praku se před ním mění v
stébla slámy,			
Job	41	21	kyj má jen za slaměné stéblo, posmívá se, když přiletí chvějící se
oštěp.			
Job	41	22	Vespod má ostny podobné střepům, vleče se blátem jako smyk na obilí,
Job	41	23	způsobuje, že to v hlubině vře jako v hrnci, moře je pro něj jak
kelímek na masti,			
Job	41	24	nechává za sebou světélkující dráhu, až se zdá, že propastná tůň
zšedivěla.			
Job	41	25	Na prachu země mu není podobného, kdo by byl prost všeho děsu.
Job	41	26	Na všechno vysoké pohlíží svrchu, nad všemi šelmami je králem."
Job	41	27	
Job	41	28	
Job	41	29	
Job	41	30	
Job	41	31	
Job	41	32	
Job	41	33	
Job	41	34	
Job	42	1	Jób na to Hospodinu odpověděl:
Job	42	2	"Uznávám, že všechno můžeš a že žádný záměr tobě není neproveditelný.
Job	42	3	Kdo smí nerozvážně zatemňovat úradek Boží? Ano, hlásal jsem, čemu jsem
nerozuměl. Jsou to věci			pro mě příliš divuplné, které neznám.
Job	42	4	Rač mě vyslyšet a nech mě mluvit; budu se tě ptát a poučíš mě.

Job	42	5	Jen z doslechu o tobě jsem slyšel, teď však jsem tě spatřil vlastním okem.
Job	42	6	Proto odvolávám a lituji všeho v prachu a popelu."
Job	42	7	Když Hospodin k Jóbovi domluvil tato slova, řekl Elífazovi Témanskému: "Můj hněv plane proti tobě a oběma tvým přátelům, protože jste o mně nemluvili náležitě jako můj služebník Jób."
Job	42	8	Vezměte tedy za sebe sedm býčků a sedm beranů a jděte k mému služebníku Jóbovi. Obětujte za sebe zápalnou oběť a můj služebník Jób ať se za vás modlí. Já ho přijmu milostivě a nepotrestám vás za vaše poblouzení, že jste o mně nemluvili náležitě jako můj služebník Jób."
Job	42	9	I šli Elífaz Témanský, Bildad Šúchský a Sófar Naamatský učinit, co jim Hospodin nařídil. A Hospodin Jóba milostně přijal.
Job	42	10	Hospodin také změnil Jóbův úděl, poté co se modlil za své přátele, a dal mu všeho dvojnásob, než míval.
Job	42	11	I přišli k němu všichni jeho bratři a všechny sestry a všichni jeho dřívější známi, aby s ním v jeho domě pojedli chléb. Projevovali mu soustrast a snažili se ho potěšit po všem tom zlu, jež na něj Hospodin uvedl, a každý mu daroval po kesítě a zlatém kroužku.
Job	42	12	A Hospodin Jóbovi žehnal ke konci více než na začátku, takže měl čtrnáct tisíc ovcí a koz, šest tisíc velbloudů, tisíc spřežení skotu a tisíc oslic.
Job	42	13	Měl také sedm synů a tři dcery.
Job	42	14	Jednu nazval Jemíma, druhou Kesía a třetí Keren-ha-púk.
Job	42	15	Po celé zemi se nenašly tak krásné ženy, jako byly dcery Jóbovy. Otec jim dal dědictví jako jejich bratrům.
Job	42	16	Jób potom žil ještě sto čtyřicet let a viděl své syny i syny svých synů do čtvrtého pokolení.
Job	42	17	I zemřel Jób stár a sytý dnů.
Psl	1	1	Blaze muži, který se neřídí radami svévolníků, který nestojí na cestě hříšných, který nesedává s posměvači,
Psl	1	2	nýbrž si oblíbil Hospodinův zákon, nad jeho zákonem rozjímá ve dne i v noci.
Psl	1	3	Je jako strom zasazený u tekoucí vody, který dává své ovoce v pravý čas, jemuž listí neuvadá. Vše, co podnikne, se zdaří.
Psl	1	4	Se svévolníky je tomu jinak: jsou jak plevy hnané větrem.
Psl	1	5	Na soudu svévolní neobstojí, ani hříšní v shromáždění spravedlivých.
Psl	1	6	Hospodin zná cestu spravedlivých, ale cesta svévolníků vede do záhuby.
Psl	2	1	Proč se pronárody bouří, proč národy kují marné plány?
Psl	2	2	Srocují se králové země, vládcové se spolu umlouvají proti Hospodinu a pomazanému jeho:
Psl	2	3	"Zpřetrháme jejich pouta, jejich provazy pryč odhodíme."
Psl	2	4	Ten, jenž trní v nebesích, se směje, Panovníkovi jsou k smíchu.
Psl	2	5	Jednou k nim promluví v hněvu, ve svém rozlícení je naplní děsem:
Psl	2	6	"Já jsem ustanovil svého krále na Sijónu, na své svaté hoře!"
Psl	2	7	Přednesu Hospodinovo rozhodnutí. On mi řekl: "Ty jsi můj syn, já jsem tě dnes zplodil."
Psl	2	8	Požádej, a národy ti předám do dědictví, v trvalé vlastnictví i dálavy země.
Psl	2	9	Rozdrtíš je železnou holí, rozbiješ je jak nádobu z hlíny."
Psl	2	10	Nuže, králové, mějte rozum, dejte na výstrahu, soudcové země!
Psl	2	11	Služte Hospodinu s bázní a jásejte s chvěním.
Psl	2	12	Líbejte syna, ať se nerozhněvá, ať na cestě nezhynete, jestliže jen málo vzplane hněvem. Blaze všem, kteří se k němu utíkají!
Psl	3	1	Žalm Davidův, když prchal před svým synem Abšalómem.
Psl	3	2	Hospodine, jak mnoho je těch, kteří mě souží, mnoho je těch, kdo proti mně povstávají!
Psl	3	3	Mnoho je těch, kteří o mně prohlašují: "Ten u Boha spásu nenalezne."
Psl	3	4	Ze všech stran jsi mi však, Hospodine, štítem, tys má sláva, ty mi pozvedáš hlavu.
Psl	3	5	Pozvedám hlas k Hospodinu, a on ze své svaté hory mi už odpovídá.
Psl	3	6	Ulehnu, usnu a probudím se, neboť Hospodin mě podepírá.
Psl	3	7	Nebojím se davu desetitisíců, kteří kolem proti mně se kladou.
Psl	3	8	Povstaň, Hospodine, zachraň mě, můj Bože! Rozbiješ čelisti všem mým nepřátelům, svévolníkům zvyrážíš zuby. [(Psalms 3:9) V Hospodinu je spása. S tvým lidem je tvoje požehnání!]
Psl	4	1	Pro předního zpěváka za doprovodu strunných nástrojů. Žalm Davidův.
Psl	4	2	Když volám, odpověz mi, Bože mé spravedlnosti! V soužení mi zjednáš volnost. Smiluj se nade mnou, vyslyš mou modlitbu!
Psl	4	3	"Urození, dlouho ještě bude tupena má sláva? Milujete marnost, vyhledáváte lež.
Psl	4	4	Vězte, Hospodin pro svého věrného koná divy. Hospodin slyší, když k němu volám.
Psl	4	5	Jste tím pobouření, nezhřešte však. Přemítejte o tom v srdci na loži a

buďte zticha.

Psl	4	6	Oběť spravedlnosti mu oběťujte, důvěřujte Hospodinu."
Psl	4	7	Mnozí říkají: "Kdo nám dá užít dobrých věcí?" Avšak nad námi ať vzejde
jas tvé tváře, Hospodine!			
Psl	4	8	Mému srdci dáváš větší radost, než mívají oni z hojných žní a
vi nobraní. [(Psalms 4:9) Pokojně uléhám, pokojně spím, neboť ty sám, Hospodine, v bezpečí mi			
dáváš bydlet.]			
Psl	5	1	Pro předního zpěváka ke hře na flétnu. Žalm Davidův.
Psl	5	2	Hospodine, přej sluchu mým slovům, měj porozumění pro mou zneklidněnou
mysl.			
Psl	5	3	Pozornost mi věnuj, když o pomoc volám, můj Králi, můj Bože, vždyť se
modlím k tobě!			
Psl	5	4	Hospodine, ty můj hlas uslyšíš zrána, ráno ti připravím oběť a budu
čekat.			
Psl	5	5	Ty nejsi bůh, který má zálibu ve svévoli, zlý nemůže být u tebe
hostem,			
Psl	5	6	tobě nesmějí na oči potřestěnci, nenávidíš všechny, kdo páchají
ničemností,			
Psl	5	7	do záhuby vrháš ty, kdo lživě mluví. Kdo prolévá krev a jedná lstivě,
toho má Hospodin v ohavnosti.			
Psl	5	8	Já však pro tvé hojné milosrdenství smím přicházet do tvého domu, smím
se klanět před tvým svatým chrámem ve tvé bázni.			
Psl	5	9	Hospodine, ve své spravedlnosti mě veď navzdory těm, kdo proti mně
sočí, svou cestu přede mnou učin přímou.			
Psl	5	10	Vždyť na jejich ústa není spolehnutí, jejich nitro je zdroj zhouby,
jejich hrdlo je hrob otevřený, na jazyku samé úlisnosti.			
Psl	5	11	Odhal jejich vinu, Bože, ať doplatí na své plány, zavrhni je pro tak
četné jejich nevěrnosti, vždyť vzdorují tobě!			
Psl	5	12	Ať se zaradují všichni, kdo se k tobě utíkají; věčně budou plesat,
když je budeš chránit, jásotem tě budou oslavovat ti, kdo milují tvé jméno. [(Psalms 5:13)			
Spravedlivému, Hospodine, žehnáš, jako pavézou ho obklopuješ přízní.]			
Psl	6	1	Pro předního zpěváka za doprovodu osmistrunných nástrojů. Žalm
Davidův.			
Psl	6	2	Nekárej mě, Hospodine, ve svém hněvu, netrestej mě ve svém rozhořčení!
Psl	6	3	Smiluj se nade mnou, Hospodine, chradnu, Hospodine, uzdrav mě, mé
kosti trnou děsem.			
Psl	6	4	Má duše je tolik vyděšená, a ty, Hospodine, dokdy budeš váhat?
Psl	6	5	Vrať se, Hospodine, braň mě, pro své milosrdenství mě zachraň!
Psl	6	6	Mezi mrtvými tě nebude nic připomínat; což ti v podsvětí vzdá někdo
chválu?			
Psl	6	7	Vyčerpán jsem nářkem, každé noci smáčím svou podušku pláčem, skrápím
slzami své lože.			
Psl	6	8	Zrak mi slábne hořem, kalí se mi vinou všech mých protivníků.
Psl	6	9	Pryč ode mne všichni, kdo pácháte ničemností! Hospodin můj hlasitý
pláč slyší,			
Psl	6	10	Hospodin slyší mou prosbu, moji modlitbu Hospodin přijme. [(Psalms
6:11) Hanba a velký děs			
Psl	7	1	padnou na všechny mé nepřátele. Pryč odtáhnou v náhlém zahanbení.]
Kůšovi.			
Psl	7	2	Tklivá píseň Davidova, kterou zpíval Hospodinu kvůli Benjamínci
všech, kdo mě stíhají,			
Psl	7	3	Hospodine, Bože můj, k tobě se utíkám, zachraň mě a vytrhni z rukou
Psl	7	4	aby mě jako lev nerozsápal ten, který odvléká, a kdo by vytrhl, není.
Psl	7	4	Hospodine, Bože můj, jestliže jsem něco spáchal, jestliže lpí bezpráví
na mých dlaních,			
Psl	7	5	jestliže jsem odplácel zlem tomu, který mi přál pokoj, nebo z
prázdných ohledů jsem šetřil protivníka,			
Psl	7	6	ať nepřítel stíhá moji duši, chytí a zašlape do země můj život, ať
uvede v prach mou slávu.			
Psl	7	7	Povstaň, Hospodine, ve svém hněvu, proti zuřivosti protivníků mých se
zvedni, bděle při mně stůj na soudu, k němuž jsi dal příkaz.			
Psl	7	8	Pospolitost národů až kolem tebe stane, k soudu nad nimi se vrať na
výši nu.			
Psl	7	9	Sám Hospodin povede při s lidmi. Dopomoz mi, Hospodine, k právu, podle
mé spravedlnosti a bezúhonnosti.			
Psl	7	10	Kéž je konec zlobě svévolníků. Dej, ať spravedlivý stojí pevně, Bože
spravedlivý, jenž zkoumáš srdce a ledví!			
Psl	7	11	Štítem je mi Bůh, on zachraňuje ty, kdo mají přímé srdce.
Psl	7	12	Bůh je spravedlivý soudce; každý den má Bůh proč vzplanout hněvem.
Psl	7	13	Což si znovu člověk nebrousí svůj meč? Napíná svůj luk a míří,
Psl	7	14	smrtonosnou zbraň si chystá, šípy ohnivé si připravuje.
Psl	7	15	Počíná-li ničemnosti, zplodí trápení a zrodí křivdy.
Psl	7	16	Kope jámu, vyhloubí ji, spadne však do pastí, kterou chystá.

Psl 7 17 To, čím jiné trápí, jemu se na hlavu vrátí, jeho násilnictví na lebku mu padne. [(Psalms 7:18) Budu vzdávat chválu Hospodinu, že je spravedlivý, budu zpívat žalmy jménu Hospodina, Boha nejvyššího.]

Psl 8 1 Pro předního zpěváka podle gatského způsobu. Žalm Davidův.

Psl 8 2 Hospodine, Pane náš, jak vznešené je tvoje jméno po vší zemi! Svou velebnost vyvýšil jsi nad nebesa.

Psl 8 3 Ústy nemluvnat a kojenců jsi vybudoval mocný val proti svým protivníkům a zastavil nepřítele planoucího pomstou.

Psl 8 4 Vidím tvá nebesa, dílo tvých prstů, měsíc a hvězdy, jež jsi tam upevnil:

Psl 8 5 Co je člověk, že na něho pamatuješ, syn člověka, že se ho ujímáš?

Psl 8 6 Jen maličko jsi ho omezil, že není roven Bohu, korunuješ ho slávou a důstojností.

Psl 8 7 Svěřuješ mu vládu nad dílem svých rukou, všechno pod nohy mu kladeš:

Psl 8 8 všechnu brav a skot a také polní zvířata

Psl 8 9 a ptactvo nebeské a mořské ryby, i netvora, který se prohání po mořských stezkách. [(Psalms 8:10) Hospodine, Pane náš, jak vznešené je tvoje jméno po vší zemi!]

Psl 9 1 Pro předního zpěváka. Podle müt-labben. Žalm Davidův.

Psl 9 2 Hospodine, celým svým srdcem ti vzdávám chválu, o všech divuplných činech tvých chci vypravovat.

Psl 9 3 Budu se radovat, jásotem tě oslavovat, tvému jménu, Nejvyšší, pět žalmy.

Psl 9 4 Moji nepřátelé obrátí se nazpět, upadnou a zhynou před tvou tváří,

Psl 9 5 protožeš mi zjednal právo, obhájils mě, usedl jsi na trůn, soudce spravedlivý.

Psl 9 6 Okřikl jsi pronárody, do záhuby svrhl svévolníka, jejich jméno zahladil jsi navěky a navždy.

Psl 9 7 Po nepříteli zůstaly provždy jen trosky. Vyvrátil jsi jejich města, i památka na ně zašla.

Psl 9 8 Hospodin však bude trůnit věčně, soudnou stolicí má připravenou.

Psl 9 9 Rozsoudí svět spravedlivě, povede při národů dle práva.

Psl 9 10 Hospodin je zdeptanému nedobytným hradem, v dobách soužení je hradem nedobytným.

Psl 9 11 V tebe nechť doufají, do znají tvé jméno. Vždyť ty, kdo se dotazují po tvé vůli, neopouštíš, Hospodine.

Psl 9 12 Pějte žalmy Hospodinu, který na Sijónu trůní, oznamujte mezi lidmi jeho skutky.

Psl 9 13 Za prolitou krev k odpovědnosti volá, pamatuje na ni, na úpění ponížených nezapomněl.

Psl 9 14 Hospodine, smiluj se nade mnou, pohleď, jak mě ponížují ti, kteří mě nenávidí, smiluj se ty, jenž mě zvedáš z bran smrti!

Psl 9 15 O všech chvályhodných činech tvých chci vypravovat v branách sijónské dcery, budu jásat nad tím, žeš mě spasil.

Psl 9 16 Pronárody klesly do pastí, již udělaly, v síti, kterou nastražily, uvízla jim noha.

Psl 9 17 Hospodin tu zřejmě zjednal právo: svévolník uvízl v léčce přichystané vlastní rukou. - Higgaíón.

Psl 9 18 Do podsvětí se navrátí svévolníci, všechny pronárody, jež na Boha zapomněly.

Psl 9 19 Ubožák však nikdy neupadne v zapomnění; naděje ponížených nikdy neztroskotá.

Psl 9 20 Povstaň, Hospodine, ať si člověk nezakládá na své moci, ať už pronárody stanou před tvým soudem! [(Psalms 9:21) Hospodine, zdrť je strachem, ať si pronárody uvědomí, že jsou jenom lidé.]

Psl 10 1 Hospodine, proč jen stojíš v dálí, v dobách soužení se skrýváš?

Psl 10 2 Ponížený je pro zpupnost svévolníka v jednom ohni. Ať se zapletou v těch piklech, které vymýšlejí!

Psl 10 3 Když svévolník chválí, pak jen pro své choutky, když chamti vec dobrořečí, znevažuje Hospodina.

Psl 10 4 Svévolník ve zpupném hněvu říká: "Bůh nic nevypátrá, Bůh tu není."

Odtud všechny jeho pikle.

Psl 10 5 Úspěšné jsou jeho cesty v každé době, vysoko jsou od něho tvé soudy, soptí proti všem svým protivníkům.

Psl 10 6 Říkává si v srdci: "Mnou nic neotřese. Z pokolení do pokolení mě nepotká nic zlého."

Psl 10 7 V ústech má jen samou kletbu, lest a útisk, na jazyku trápení a ničemnosti.

Psl 10 8 Na nádvořích číhá na čekané, v skryších vraždí nevinného, jeho oči pasou po bezbranném.

Psl 10 9 Číhá v úkrytu jak v houští lev, číhá na poníženého, aby se ho zmocnil, zmocnil se ho, do sítě ho vtáhl.

Psl	10	10	Plíží se a krčí a bezbranní upadají do jeho spárů.
Psl	10	11	Říkává si v srdci: "Bůh vše zapomíná, skryl svou tvář, nikdy nic neuvidí."
Psl	10	12	Povstaň, Hospodine Bože, pozvedni svou ruku, nezapomeň na ponižované!
Psl	10	13	Smí svévolník znevažovat Boha, říkat si v srdci: "Ty nic nevypátráš"?
Psl	10	14	Ty však vidíš trápení a hoře. Shlédneš a vše vezmeš do svých rukou.
Bezbranný se spoléhá na tebe, sirotkovi poskytuješ pomoc.			
Psl	10	15	Přeraz paží svévolníka, paží zlého. Jeho svévoli vypátráš, nic ti neuni kně.
Psl	10	16	Hospodin je králem navěky a navždy, pronárody zmizí z jeho země.
Psl	10	17	Tužbu pokorných vyslycháš, Hospodine, jejich srdce posiluješ, máš
pozorné ucho,			
Psl	10	18	zjednáš právo sirotkovi, právo zdeptanému; člověk na zemi už nebude
vzbuzovat strach.			
Psl	11	1	Pro předního zpěváka, Davidův. Utíkám se k Hospodinu. Pročpak mi
říkáte: "Jen si lítej, ptáče, po té vaší hoře!"			
Psl	11	2	Hle, jak svévolníci luk už napínají, šípy na tětívu kladou, aby skláli
ve tmách ty, kdo mají přímé srdce.			
Psl	11	3	Když se všechno od základů hroutí, co dokáže spravedlivý?"
Psl	11	4	Hospodin je ve svém svatém chrámu, Hospodin má trůn svůj na nebesích.
Jeho oči hledí, jeho pohled zkoumá lidské syny.			
Psl	11	5	Hospodin zkoumá spravedlivého i svévolníka; toho, kdo miluje násilí, z
té duše nenávidí.			
Psl	11	6	sešle na svévolníky dešť žhavého uhlí a hořící síry, jejich údělem se
stane žhoucí víchr.			
Psl	11	7	Hospodin je spravedlivý, miluje vše, co je spravedlivé; jeho tvář
pohlíží na přímého.			
Psl	12	1	Pro předního zpěváka za doprovodu osmistrunného nástroje, žalm
Davidův.			
Psl	12	2	Hospodine, pomoz! Se zbožným je konec, berou za své věrní mezi lidmi.
Psl	12	3	Jeden druhého svou řečí šálí, mluví úlisnými rty a obojakým srdcem.
Psl	12	4	Kéž Hospodin zcela vymytí ty úlisné rty, jazyk, co se velikašsky
chvástá,			
Psl	12	5	ty, kdo říkají: "Náš jazyk převahu nám zaručuje, máme přece ústa. Kdo
je naším Pánem?"			
Psl	12	6	"Pro útlak ponížených, pro sténání ubožáků teď povstanu," praví
Hospodin, "daruji spásu tomu, proti němuž svévolník soptí."			
Psl	12	7	Co vysloví Hospodin, jsou slova ryzí, stříbro přetavené do kadlubu v
zemi, sedmkrátě protříbené.			
Psl	12	8	Ty je, Hospodine, budeš střežit, navěky nás budeš chránit před tím
pokolením; [(Psalms 12: 9) kolem obcházejí svévolníci a vzrývá se mezi lidmi neurvalost.]			
Psl	13	1	Pro předního zpěváka, žalm Davidův.
Psl	13	2	Dlouho ještě, Hospodine, na mě ani nevzpomeneš? Dlouho ještě chceš mi
svou tvář skrývat?			
Psl	13	3	Dlouho ještě musím sám u sebe hledat rady, strastmi se den ze dne v
srdci soužit? Dlouho ještě se bude můj nepřítel proti mně vyvyšovat?			
Psl	13	4	Shlédni, Hospodine, Bože můj, a odpověz mi! Rozjasni mé oči, ať neusnu
spánkem smrti,			
Psl	13	5	ať nepřítel neřekne: "Zdolal jsem ho!" Moji protivníci budou jásat,
zhrouť-li se.			
Psl	13	6	Já v tvé milosrdenství však doufám, moje srdce jásá nad tvou spásou.
Budu zpívat Hospodinu, neboť se mě zastal.			
Psl	14	1	Pro předního zpěváka, Davidův. Bloud si v srdci říká: "Bůh tu není."
Všichni kazí, zohavují, na co sáhnou, nikdo nic dobrého neudělá.			
Psl	14	2	Hospodin na lidi pohlíží z nebe, chce vidět, má-li kdo rozum,
dotazuje-li se po Boží vůli.			
Psl	14	3	Zpronevěřili se všichni, zvrhli se do jednoho, nikdo nic dobrého
neudělá, naprosto nikdo.			
Psl	14	4	Což nevědí všichni, kdo páchají ničemností, kdo jedí můj lid, jako by
jedli chleba, ti, kdo Hospodina nevzývají,			
Psl	14	5	že se jednou trást budou strachem? S pokolením spravedlivého je Bůh.
Psl	14	6	Radu poníženého ostouzíte, ale Hospodin je jeho útočiště.
Psl	14	7	Kéž už přijde Izraeli ze Sijónu spása! Až Hospodin změní úděl svého
lidu, bude Jákob jásat, Izrael se zaraduje.			
Psl	15	1	Žalm Davidův. Hospodine, kdo smí pobývat v tvém stanu, kdo smí bydlet
na tvé svaté hoře?			
Psl	15	2	Ten, kdo žije bezúhonně, ten, kdo jedná spravedlivě, ten, kdo ze srdce
zastává pravdu,			
Psl	15	3	nemá pomlouvačný jazyk, druhému nedělá nic zlého, na svého druha
nekydá hanu,			
Psl	15	4	pohrdá tím, kdo je hoden zavržení, váží si těch, kdo se bojí
Hospodina, nemění, co odpřisáhl, byť i ke své škodě,			

Psl	15	5	nepůjčuje na lichvářský úrok, nedá se podplatit proti nevinnému. Ten, kdo takto jedná, nikdy se nezhroutí.
Psl	16	1	Pamětní zápis; Davidův. Ochraňuj mě, Bože, utíkám se k tobě!
Psl	16	2	Pravím Hospodinu: "Ty jsi, Panovníku, moje dobro, nad tebe není."
Psl	16	3	Svatým, těm, kteří jsou v této zemi, pravím, těm vznešeným, jež jsem si oblíbil nade všechno:
Psl	16	4	"Útrapy si rozmnožují, kdo běhají za jinými bohy. Ani trochu krve v úlitbu jim nedám, jejich jméno nepřejde mi přes rty."
Psl	16	5	Hospodin je podíl mně určený, je můj kalich; můj los držíš pevně, Hospodine.
Psl	16	6	Měřicí provazce mi padly v kraji blaha, moje dědictví je velkolepé!
Psl	16	7	Dobrořečím Hospodinu, on mi radí, i v noci mě moje ledví napomíná.
Psl	16	8	Hospodina stále před oči si stavím, je mi po pravici, nic mnou neotřese.
Psl	16	9	Proto se mé srdce raduje a moje sláva jásá, v bezpečí přebývá i mé tělo,
Psl	16	10	neboť v moci podsvětí mě neponecháš, nedopustíš, aby se tvůj věrný octl v jámě.
Psl	16	11	Stezku života mi dáváš poznat; vrcholem radosti je být s tebou, ve tvé pravici je neskonale blaho.
Psl	17	1	Modlitba; Davidova. Hospodine, slyš při spravedlivou, věnuj pozornost mému bédování, dopřej sluchu mé modlitbě z bezelstných rtů.
Psl	17	2	Ty sám vynes nade mnou rozsudek; tvoje oči vidí, kde je právo.
Psl	17	3	Zkoumal jsi mé srdce, dozíral jsi v noci, trýbil jsi mě, nic ti neuniklo, ani úmysl, jenž nepřesl mi přes rty.
Psl	17	4	Pokud jde o lidské činy, slovu tvých rtů věren vyvaroval jsem se stezek rozvratníka.
Psl	17	5	Drž mé kroky ve svých stopách, aby moje nohy neuklouzly.
Psl	17	6	K tobě volám a ty odpovíš mi, Bože, nakloň ke mně ucho, slyš, co říkám.
Psl	17	7	Ukaž divy svého milosrdenství, spasiteli těch, kdo před útočníky se k pravici tvé utíkají.
Psl	17	8	Ochraňuj mě jako zřítelnicí oka, skryj mě ve stínu svých křídel
Psl	17	9	před svévolníky, kteří zahubit mě chtějí, úhlavními nepřáteli, když mě obkličují.
Psl	17	10	Tukem obrostlo jim srdce, jejich ústa mluví zpupně.
Psl	17	11	Kruhem svírají mě při každickém kroku, slídí zrakem, jak mě dostat k zemi.
Psl	17	12	Můj nepřítel podobá se lvu, jenž lační po kořisti, je jak lvíče, které číhá vskrytu.
Psl	17	13	Povstaň, Hospodine, předejdi jej, sraz ho! Kéž mi dá tvůj meč
Psl	17	14	vyváznout z moci svévolníka a tvá ruka, Hospodine, z moci lidí, lidí věku tohoto, jejichž podílem je pouze život. Ty jim ze svých zásob plníš břicho, sytí se i synové a zbytek nechávají nemluvnatům.
Psl	17	15	Já však ve spravedlnosti uzřím tvoji tvář, až procitnu, budu se sytit tvým zjevem.
Psl	18	1	Pro předního zpěváka. Žalm Hospodina slugebníka Davida, který přednášel slova této písně Hospodinu v den, kdy jej Hospodin vysvobodil ze spárů všech jeho nepřátel i z rukou saulových.
Psl	18	2	Pravil: Miluji tě vroucně, Hospodine, moje sílo.
Psl	18	3	Hospodine, skalní štíte můj, má pevná tvrzi, vysvoboditeli, Bože můj, má skálo, utíkám se k tobě, štíte můj a rohu spásy, nedobytný hrade!
Psl	18	4	Když jsem vzýval Hospodina, jemuž patří chvála, byl jsem zachráněn před svými nepřáteli.
Psl	18	5	Ovinuly mě provazy smrti, zachvátily mě dravé proudy Ničemníka,
Psl	18	6	provazy podsvětí se kolem mne stáhly, dostihly mě léčky smrti.
Psl	18	7	V soužení jsem vzýval Hospodina, k svému Bohu o pomoc jsem volal.
Psl	18	8	Uslyšel můj hlas ze svého chrámu, mé volání proniklo až k jeho sluchu.
Psl	18	9	Země se zachvěla, roztrásla se, hory v základech se hnuly, chvěly se před jeho plamenným hněvem.
Psl	18	10	Z chrípí se mu valil dým, z úst šířající oheň, planoucí řeřavé uhlí.
Psl	18	11	Sklonil nebesa a sestupoval, pod nohama černé mračno.
Psl	18	12	Na cheruba usedl a letěl a vznášel se na perutích větru.
Psl	18	13	Temno učinil svou skrýší, stánkem kolem sebe, temné vodstvo, mračna prachu.
Psl	18	14	Mračna se hnala před jeho jasem, krupobití a hořící uhlí.
Psl	18	15	Hospodin na nebi zaburácel, Nejvyšší vydal svůj hlas, krupobití a hořící uhlí.
Psl	18	16	vyslal své šípy a rozehnal mračna, množstvím blesků je uvedl v zmatek.
Psl	18	17	Tu se objevila koryta vod, základy světa se obnažily, když jsi, Hospodine, zaútočil, když jsi zadul svým hněvivým dechem.

Psl	18	17	Vztáhl ruku z výše, uchopil mě, vytáhl mě z nesmírného vodstva.
Psl	18	18	Nepříteli mocnému mě vyrval, těm, kdo nenáviděli mě, kdo zdatnější byli.
Psl	18	19	Přepadli mě v den mých běd, ale Hospodin mě podepíral,
Psl	18	20	učinil mě volným; ubránil mě, protože si mě oblíbil.
Psl	18	21	Hospodin mi odplatil podle mé spravedlnosti, odměnil mě podle čistoty mých rukou,
Psl	18	22	neboť jsem dbal na Hospodinovy cesty, neodvrátil jsem se svévolně od svého Boha.
Psl	18	23	Všechny jeho řády jsem měl na zřeteli, neodvrhl jeho nařízení.
Psl	18	24	Jeho jsem se dokonale držel, varoval se nepravosti.
Psl	18	25	Podle mé spravedlnosti mě Hospodin odměňoval, podle čistoty mých rukou, tak jak jsem je měl.
Psl	18	26	Ty věrnému osvědčuješ věrnost, muži dokonalému svou dokonalost,
Psl	18	27	ryzímu svou ryzost osvědčuješ, s neupřímným se však pouštíš do zápasu.
Psl	18	28	Ty lid ponížený zachraňuješ, ale povýšené nutíš sklopit oči.
Psl	18	29	Ty mi rozsvěcuješ světlo, Hospodine. Můj Bůh září do mých temnot.
Psl	18	30	S tebou proběhnu i nepřátelskou vřavou, se svým Bohem zdolám hradbu,
Psl	18	31	s Bohem, jehož cesta je tak dokonalá! To, co řekne Hospodin, je protřibené. On je štítem všech, kteří se k němu utíkají.
Psl	18	32	Kdo je Bůh krom Hospodina, kdo je skála, ne-li Bůh náš!
Psl	18	33	Bůh, který mě opásává statečností a mou cestu činí dokonalou,
Psl	18	34	ten dává mým nohám hbitost laně, na mých posvátných návrších mi dopřává stanout,
Psl	18	35	učí bojovat mé ruce a mé paže nahnout bronzový luk.
Psl	18	36	Podal jsi mi štít své spásy, tvoje pravice mě podepírá, tvá mírnost mé síly rozmnožila.
Psl	18	37	Dals volnost mým krokům, nohy se mi nepodvrtnou.
Psl	18	38	Budu stíhat nepřátele, dopadnu je. Nevrátím se zpět, dokud je neudolám.
Psl	18	39	Rozdrtím je, že už nepovstanou, pod nohy mi padnou.
Psl	18	40	Opásals mě statečností k boji; ty, kdo povstávají proti mně, sám srazíš.
Psl	18	41	Obrátil jsi na útěk mé nepřátele, navždy umlčím ty, kdo mě nenávidí.
Psl	18	42	Budou volat o pomoc, a nespasí je nikdo, volat k Hospodinu, ale neodpoví.
Psl	18	43	Roztluču je, budou jako prach ve větru, smetu je jak bláto z ulic.
Psl	18	44	Dals mi vyvázat z rozbrojů lidu, vůdcem pronárodů jsi mě ustanovil.
Psl	18	45	Sloužit bude mi i lid, který jsem neznal.
Psl	18	46	Na slovo mě uposlechnou, cizinci se budou vtírat do mé přízně.
Psl	18	47	Cizinci jak tráva zvadnou, vypotácejí se ze svých hradíšť.
Psl	18	48	Živ je Hospodin! Buď požehnána moje skála, vyvýšen buď Bůh, má spása!
Psl	18	49	Bůh, jenž mě pověřil vykonáním pomsty, národy mi podrobuje.
Psl	18	50	Vysvoboditeli od nepřátel, pozvedáš mě nad ty, kdo proti mně povstávají, ty mě násilníku vyrveš.
Psl	18	51	Proto ti vzdám, Hospodine, mezi pronárody chválu, budu zpívat žalmy tvému jménu. [(Psalms 18:51) velká vítězství dopřává svému králi, prokazuje milosrdenství svému pomazanému, Davidovi, a jeho potomstvu navěky!]
Psl	19	1	Pro předního zpěváka. Žalm Davidův.
Psl	19	2	Nebesa vypravují o Boží slávě, obloha hovoří o díle jeho rukou.
Psl	19	3	Svoji řeč předává jeden den druhému, noc noci sděluje poznatky.
Psl	19	4	Není to řeč lidská, nejsou to slova, takový hlas od nich nelze slyšet.
Psl	19	5	Jejich tón zvučí celičkou zemí, zní jejich hovor po širém světě. Bůh slunci na nebi postavil stan.
Psl	19	6	Ono jak ženich z komnaty vyjde, vesele jako rek, když běží k cíli.
Psl	19	7	Vychází na jednom okraji nebes, probíhá obloukem k druhému konci a nic se neskryje před jeho žářem.
Psl	19	8	Hospodinův zákon je dokonalý, udržuje při životě. Hospodinovo svědectví je pravdivé, nezkušený jím zmoudří.
Psl	19	9	Hospodinova ustanovení jsou přímá, jsou pro radost v srdci.
Psl	19	10	Hospodinova bázeň je čistá, obstojí navždy. Hospodinovy řády jsou pravda, jsou nejvyšší spravedlivé,
Psl	19	11	nad zlato vzácnější, nad množství ryzího zlata, sladší než med, než včelí med z plástve.
Psl	19	12	Jsou poučením i pro tvého služebníka, když na ně dbá, má odměnu hojnou.
Psl	19	13	Kdo může rozpoznat bludy? Zproště mě i vin, jež jsou mi skryty.
Psl	19	14	Těž před opovážlivci chraň svého služebníka, nedopusť, aby mi vládli.
Psl	19	15	Pak budu bez vady a shledán čistý, prost množství nevěrností. [(Psalms 19:15) Kéž se ti líbí řeč mých úst i to, o čem rozjímám v srdci, Hospodine, má skála, vykupiteli můj!]
Psl	20	1	Pro předního zpěváka. Žalm Davidův.

Psl	20	2	Kéž ti v den soužení Hospodin odpoví, kéž je ti hradem jméno Boha Jákobova!
Psl	20	3	Kéž ti sešle pomoc ze svatyně, kéž tě podepírá ze Sijónu!
Psl	20	4	Kéž má na paměti všechny tvé obětní dary, kéž tvou obět zápalnou rád přijme.
Psl	20	5	Kéž ti dá, po čem tvé srdce touží, kéž splní každý tvůj záměr!
Psl	20	6	Budeme plesat nad tvým vítězstvím, vztyčíme praporce ve jménu svého Boha. Kéž splní Hospodin všechna tvá přání!
Psl	20	7	Nyní vím, že Hospodin dá svému pomazanému vítězství, on mu odpoví ze svého svatého nebe bohatýrskými činy své vítězné pravice.
Psl	20	8	Jedni se honosí vozy, jiní koňmi, ale my připomínáme jméno Hospodina, svého Boha.
Psl	20	9	Oni klesali, až padli, my jsme povstali a přetrváme. [(Psalms 20:10) "Hospodine, pomoz!" Král ať nám odpoví v den, kdy budem volat.]
Psl	21	1	Pro předního zpěváka. Žalm Davidův.
Psl	21	2	Hospodine, král se raduje z tvé moci, nad tvým vítězstvím vděčně jásá.
Psl	21	3	Splnil jsi mu touhu jeho srdce, prosbě jeho rtů jsi neodepřel.
Psl	21	4	Vyšels mu vstříc štědrým požehnáním, na hlavu mu kladeš korunu z ryzího zlata.
Psl	21	5	O život tě prosil; daroval jsi mu jej do nejdelších časů, navěky a navždy.
Psl	21	6	Dík tvému vítězství je velká jeho sláva, obestřel jsi ho velebnou důstojností.
Psl	21	7	Učinils ho navždy požehnáním, oblažuješ ho radostí z tvé přítomnosti.
Psl	21	8	Vždyť král doufá v Hospodina; pro milosrdenství Nejvyššího jím nic neotřese.
Psl	21	9	Tvá ruka si najde všechny nepřátele, tvá pravice nalezne ty, kdo tě nenávidí.
Psl	21	10	Rozpálíš je jako pec v čas, kdy se objevíš, Hospodine. Ve svém hněvu je Bůh pohltí, pozře je oheň.
Psl	21	11	Vyhubíš ze země jejich plod a jejich potomstvo mezi lidmi.
Psl	21	12	Ačkoli ti chystali zlý konec a vymýšleli pikle, nepořídí.
Psl	21	13	Položíš je na lopatky, napneš proti nim tětivy svých luků. [(Psalms 21:14) Pozvedni se, Hospodine, ve své moci! Budem zpívat a pět žalmy o tvé bohatýrské síle.]
Psl	22	1	Pro předního zpěváka. Podle "Laně za ranních červánků". Žalm Davidův.
Psl	22	2	Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil? Daleko spása má, ač o pomoc volám.
Psl	22	3	Bože můj, volám ve dne, a neodpovídáš, nemohu se ztišit ani v noci.
Psl	22	4	Ty jsi ten Svätý, jenž trůní obklopen chválami Izraele.
Psl	22	5	Otcové naši doufali v tebe, doufali, tys jim dal vyváznout.
Psl	22	6	Úpěli k tobě a unikli zmaru, doufali v tebe a nebyli zahanbeni.
Psl	22	7	Já však jsem červ a ne člověk, potupa lidství, povrhel lidu.
Psl	22	8	Všem, kdo mě vidí, jsem jenom pro smích, šklebí se na mě, potrášají hlavou:
Psl	22	9	"Svěř to Hospodinu!" "Ať mu dá vyváznout, ať ho vysvobodí, když si ho oblíbil!"
Psl	22	10	Ty jsi mě vyvedl z života matky, chovals mě v bezpečí u jejích prsou.
Psl	22	11	Na tebe jsem odkázán už z lůna, z života mé matky ty jsi můj Bůh.
Psl	22	12	Nebuď mi vzdálen, blízko je soužení, na pomoc nikoho nemám!
Psl	22	13	Množství býků mě kruhem svírá, bašanští tuři mě obstoupili.
Psl	22	14	Rozevírají na mě tlamu jak řvoucí lev, když trhá kořist.
Psl	22	15	Rozlévám se jako voda, všechny kosti se mi uvolňují, jako vosk je mé srdce, rozplynul o se v mém nitru.
Psl	22	16	Jako střep vyschla má síla, jazyk mi přisedl k patru. Vrháš mě do prachu smrti!
Psl	22	17	Smečka psů mě kruhem svírá, zlovolná tlupa mě obkličuje; sápo se jako lev na mé ruce a nohy,
Psl	22	18	mohu si spočítat všechny své kosti. Pasou se na mně svým zrakem.
Psl	22	19	Dělí se o mé roucho, losují o můj oděv.
Psl	22	20	Nebuď mi vzdálen, Hospodine, má sílo, pospěš mi na pomoc!
Psl	22	21	Vysvoboď mou duši od meče, chraň jediné, co mám, před psí tlapou;
Psl	22	22	zachraň mě ze lví tlamy, před rohy jednorožců! - A tys mi odpověděl.
Psl	22	23	O tvém jménu budu vyprávět svým bratrům, ve shromáždění tě budu chválit.
Psl	22	24	Kdo se bojíte Hospodina, chvalte ho! Ctěte ho, všichni potomci Jákobovi, celé Izraelovo potomstvo, žij před ním v bázní!
Psl	22	25	Nepohrdl poníženým, v opovržení ho neměl. Když trpěl příkoří, neukryl před ním svou tvář, slyšel, když k němu o pomoc volal.
Psl	22	26	Od tebe vzejde mi chvála ve velikém shromáždění. Své sliby splním před těmi, kdo se ho bojí.
Psl	22	27	Pokorní budou jíst dosyta, budou chválit Hospodina ti, kdo se na jeho vůli dotazují. Vaše srdce bude žít navždy.

Psl	22	28	Rozpomenou se a navrátí se k Hospodinu všechny dálavy země. Tobě se budou klanět všechny čeledi pronárodů.
Psl	22	29	Vždyť Hospodinu náleží kralovat, i nad pronárody vládnout.
Psl	22	30	Všichni tuční v zemi, ti, kdo jedli a kdo se klaněli, všichni, kteří sestupují v prach, musí před ním padnout na kolena; a jejich duše si život nezachová.
Psl	22	31	Potomstvo bude mu sloužit. O Panovníku budou vyprávět dalšímu pokolení, [(Psalms 22:32) to přijde a bude hlásat jeho spravedlnost lidu, který se zrodí: "To učinil on!"]
Psl	23	1	Žalm Davidův. Hospodin je můj pastýř, nebudu mít nedostatek.
Psl	23	2	Dopřává mi odpočívát na travnatých nivách, vodí mě na klidná místa u vod,
Psl	23	3	naživu mě udržuje, stezkou spravedlnosti mě vede pro své jméno.
Psl	23	4	I když půjdu roklí šeré smrti, nebudu se bát ničeho zlého, vždyť se mnou jsi ty. Tvoje berla a tvá hůl mě potěšují.
Psl	23	5	Prostíráš mi stůl před zraky protivníků, hlavu mi olejem potíráš, kalich mi po okraj plníš.
Psl	23	6	Ano, dobrota a milosrdenství provázet mě budou všemi dny mého žití. Do Hospodinova domu se budu vracet do nejdelších časů.
Psl	24	1	Davidův; žalm. Hospodinova je země se vším, co je na ní, svět i ti, kdo na něm sídlí.
Psl	24	2	To on základ na mořích jí kladl, pevně ji usadil nad vodními proudy.
Psl	24	3	Kdo vystoupí na Hospodinovu horu? A kdo stanout smí na jeho svatém místě?
Psl	24	4	Ten, kdo má čisté ruce a srdce ryzí, ten, kdo nezneužije mou duši, ten, kdo nepřísahá lstivě.
Psl	24	5	Ten dojde požehnání od Hospodina, spravedlnosti od Boha, své spásy.
Psl	24	6	To je pokolení těch, kdo se na jeho vůli dotazují. Ti, kdo hledají tvou tvář - totž Jákob.
Psl	24	7	Brány, zvedněte výše svá nadpraží, výše se zvedněte, vchody věčné, ať může vejít Král slávy.
Psl	24	8	Kdo to je Král slávy? Hospodin, mocný bohatýr, Hospodin, bohatýr v boji.
Psl	24	9	Brány, zvedněte výše svá nadpraží, výše se zvedněte, vchody věčné, ať může vejít Král slávy.
Psl	24	10	Kdo to je Král slávy? Hospodin zástupů, on je Král slávy!
Psl	25	1	Davidův. K tobě, Hospodine, pozvedám svou duši,
Psl	25	2	v tebe doufám, Bože můj, kéž nejsem zahanben, ať nade mnou moji nepřátelé nejásají.
Psl	25	3	Ano, nebude zahanben, kdo skládá naději v tebe, zahanbeni budou věrolomní, vyjdou s prázdnou.
Psl	25	4	Dej mi poznat svoje cesty, Hospodine, uč mě chodit po svých stezkách.
Psl	25	5	Veď mě cestou své pravdy a vyučuj mě, vždyť jsi Bůh, má spása, každodenně skládám svou naději v tebe.
Psl	25	6	Hospodine, pamatuj na svoje slitování, na své milosrdenství, které je od věčnosti.
Psl	25	7	Nepřipomínej si hříchy mého mládí, moje nevěrnosti, pamatuj na mě se svým milosrdenstvím pro svou dobrotivost, Hospodine.
Psl	25	8	Hospodin je dobrotivý, přímý, proto ukazuje hříšným cestu.
Psl	25	9	On pokorné vede cestou práva, on pokorné učí chodit po své cestě.
Psl	25	10	Všechny stezky Hospodinovy jsou milosrdenství a věrnost pro ty, kteří dodržují jeho smlouvu a svědectví.
Psl	25	11	Pro své jméno, Hospodine, odpusť mi mou nepravost, je velká.
Psl	25	12	Jak je tomu s mužem, jenž se bojí Hospodina? Ukáže mu cestu, kterou si má zvolit.
Psl	25	13	Jeho duše se uhostí v dobru, jeho potomstvo obdrží zemi.
Psl	25	14	Hospodinovo tajemství patří těm, kdo se ho bojí, ve známost jim uvádí svou smlouvu.
Psl	25	15	Stále upírám své oči k Hospodinu, on vyprostí ze sítě mé nohy.
Psl	25	16	Obrát ke mně svou tvář, smiluj se nade mnou, jsem tak sám, tak ponížený.
Psl	25	17	Mému srdci přibývá soužení. Vyveď mě z úzkostí.
Psl	25	18	Pohled na mé pokoření, na moje trápení, sejmi ze mne všechny hříchy.
Psl	25	19	Pohled, jak mnoho je mých nepřátel, jak zavile mě nenávidí.
Psl	25	20	Ochraňuj můj život, vysvoboď mě, ať nejsem zahanben, vždyť se utíkám k tobě.
Psl	25	21	Bezúhonnost a přímost mě chrání, svou naději skládám v tebe.
Psl	25	22	Bože, vykup Izraele ze všeho soužení!
Psl	26	1	Davidův. Dopomoz mi, Hospodine, k právu. Žil jsem bezúhonně, neochvějně doufal v Hospodina.
Psl	26	2	Hospodine, zkoumej mě a podrob zkoušce, protřib moje ledví a mé srdce!
Psl	26	3	Tvoje milosrdenství mám před očima, řídím se tvou pravdou.
Psl	26	4	Nesedávám s šalebníky, nescházím se s potměšilci.

Psl	26	5	Schůzky zlovolníků nenávidím, mezi svévolníky nezasednu.
Psl	26	6	Umyvám si ruce v nevinnosti, při tvém oltáři se držím, Hospodine,
Psl	26	7	aby bylo slyšet mé hlasité díkyvzdání, abych vyprávěl o všech tvých
di vech.			
Psl	26	8	Hospodine, zamiloval jsem si dům, v němž bydlíš, místo, kde má
příbytek tvá sláva.			
Psl	26	9	Nesmet spolu s hříšníky mou duši a můj život s těmi, kdo krev
prolévají,			
Psl	26	10	kterým na rukou lpí mrzkost, jejichž pravice je plná úplatků.
Psl	26	11	Já přec žiji bezúhonně, vykup mě, smiluj se nade mnou!
Psl	26	12	Moje noha stojí na rovině, v shromážděných budu dobrořečit Hospodinu.
Psl	27	1	Davidův. Hospodin je světlo mé a moje spása, koho bych se bál?
Hospodin je záštita mého života, z koho bych měl strach?			
Psl	27	2	když se na mě vrhli zlovolníci, aby pozřeli mé tělo, protivníci, moji
nepřátelé, sami klopýtli a padli.			
Psl	27	3	Kdyby se proti mně položilo vojsko, mé srdce nepocítí bázeň, kdyby
proti mně i bitva vzplála, přece budu doufat.			
Psl	27	4	O jedno jsem prosil Hospodina a jen o to budu usilovat: abych v domě
Hospodinově směl bydlet po všechny dny, co živ budu, abych patřil na Hospodinovu vlídnost a			
zpytoval jeho vůli v chrámu.			
Psl	27	5	On mě ve zlý den schová ve svém stánku, ukryje mě v skrýši svého
stanu, na skálu mě zvedne.			
Psl	27	6	Již teď zvedám hlavu nad své nepřátele kolem. V jeho stanu budu
obětovat své oběti za hláholu polnic, budu zpívat, prozpěvovat žalmy Hospodinu.			
Psl	27	7	Hospodine, slyš můj hlas, když volám, smiluj se nade mnou, odpověz mi!
Psl	27	8	Mé srdce si opakuje tvoji výzvu: "Hledejte mou tvář." Hospodine, tvář
tvou hledám.			
Psl	27	9	Svoji tvář přede mnou neukrývej, v hněvu nezamítej svého služebníka.
Ty jsi byl má pomoc, neodvrhuj mě a neopouštěj, Bože, moje spaso.			
Psl	27	10	I kdyby mě opustil můj otec, moje matka, Hospodin se mě vždy ujme.
Psl	27	11	Hospodine, ukaž mi svou cestu, veď mě rovnou stezkou navzdory těm, kdo
proti mně sočí.			
Psl	27	12	Nevydávej mě zvůli mých protivníků! Zvedli se proti mně křiví
svědkové, i ten, z něhož násilí číší.			
Psl	27	13	Jak bych nevěřil, že budu hledět na Hospodinovu dobrotivost v zemi
živých!			
Psl	27	14	Naději slož v Hospodina. Buď rozhodný, buď udatného srdce, naději slož
v Hospodina!			
Psl	28	1	Davidův. K tobě, Hospodine, volám, nebuď ke mně hluchý, skálo moje.
Neozveš-li se mi, budu podoben těm, kteří sestupují v jámu.			
Psl	28	2	Vyslyš moje prosby, k tobě o pomoc teď volám, pozvedám své ruce k
svatostánku tvé svatyně.			
Psl	28	3	Mezi lidi svévolné mě nezařazuj, mezi pachatele ničemností. S bližním
rozmlouvají o pokoji, ale v srdci mají zlobu.			
Psl	28	4	Nalož s nimi podle jejich skutků, podle jejich zlého počínání. Nalož s
nimi podle díla jejich rukou, podle zásluhy jim odplat.			
Psl	28	5	Když jim nezáleží na Hospodinových skutcích a na díle jeho rukou,
rozmetá je a víc nezbuduje.			
Psl	28	6	Požehnan buď Hospodin, že vyslyšel mé prosby!
Psl	28	7	Hospodin je síla má a štít můj, mé srdce v něj doufá. Pomoci jsem
došel, proto v srdci jásám, svou písní mu budu vzdávat chválu.			
Psl	28	8	Hospodin je síla svého lidu, spásná záštita svého pomazaného.
Psl	28	9	Zachraň svůj lid a žehnej dědictví svému, buď mu pastýřem a nes jej na
ramenou věčně!			
Psl	29	1	Žalm Davidův. Přiznejte Hospodinu, synové Boží, přiznejte Hospodinu
slávu a sílu.			
Psl	29	2	Přiznejte Hospodinu slávu jeho jména, v nádheře svatyně klanějte se
Hospodinu.			
Psl	29	3	Hospodinův hlas burácí nad vodami, zahřímá Bůh slávy, Hospodin nad
mocným vodstvem.			
Psl	29	4	Hospodinův hlas je plný moci, Hospodinův hlas je plný důstojnosti.
Psl	29	5	Hospodinův hlas poráží cedry, Hospodin poráží cedry libanónské.
Psl	29	6	Nutí poskakovat Libanón jak býčka, Sirjón jako mládě jednorožce.
Psl	29	7	Hospodinův hlas křeše plameny ohně.
Psl	29	8	Hospodinův hlas nutí poušť svíjet se v křeči, Hospodin nutí svíjet se
v křeči poušť kadeš.			
Psl	29	9	Hospodinův hlas nutí laně k porodu, sloupává z lesních stromů kůru a
vše v jeho chrámu volá: "Sláva!"			
Psl	29	10	Hospodin trůnil nad potopou, Hospodin bude trůnit jako král navěky.
Psl	29	11	Hospodin dává svému lidu sílu, Hospodin žehná svůj lid pokojem.
Psl	30	1	Žalm. Píseň při posvěcení Hospodinova domu. Davidův.
Psl	30	2	Hospodine, tebe vyvyšuji, neboť jsi mě vytáhl z hlubin, nedopřáls mým

nepřátelům, aby se nade mnou radovali.
Psl 30 3 Hospodine, Bože můj, k tobě jsem volal o pomoc a uzdravils mě.
Psl 30 4 Vyvedl jsi mě z podsvětí, Hospodine, zachovals mě při životě, abych
nesestoupil v jámu.
Psl 30 5 Pějte žalmy Hospodinu, jeho věrní, vzdejte chválu tomu, co připomíná
jeho svatost,
Psl 30 6 neboť jeho hněv je na okamžik, jeho přízeň však na celý život. Večer
se uhostí pláč, a ráno všechno plesá.
Psl 30 7 V dobách pohody jsem řekl: Mnou nikdy nic neotřese.
Psl 30 8 Hospodine, svou přízní jsi mocnou učinil mou horu. Ukryls tvář a
zděsil jsem se.
Psl 30 9 K tobě, Hospodine, volám, tebe, Panovníku, prosím:
Psl 30 10 Jaký užitek vzejde z mé krve, sestoupím-li v jámu? Což ti prach vzdá
chválu, bude hlásat tvoji věrnost?
Psl 30 11 Hospodine, slyš a smiluj se nade mnou, buď mi pomocníkem, Hospodine.
Psl 30 12 Můj nárek jsi změnil v taneční rej, vysvlékls mě z žíněného roucha,
opásal jsi mě radostí, [(Psalms 30:13) aby má sláva ti pěla žalmy a již neumlkla. Hospodi ne,
Bože můj, budu ti vzdávat chválu věčně.]
Psl 31 1 Pro předního zpěváka. Žalm Davidův.
Psl 31 2 Hospodine, utíkám se k tobě, kéž nejsem na věky zahanben; pomoz mi
vyváznout pro svou spravedlnost!
Psl 31 3 Skloň ke mně své ucho, pospěš, vysvoboď mě, buď mi skálou záštitnou,
buď opevněným domem pro mou spásu.
Psl 31 4 Tys můj skalní štít a pevná tvrz má, veď mě pro své jméno a doveď mě k
cíli.
Psl 31 5 Vyuveč mě z té sítě, již mi nastražili, vždyť jsi záštita má.
Psl 31 6 Svého ducha kladu do tvých rukou, vykoupils mě, Hospodine, Bože věrný.
Psl 31 7 Nenávídím ty, kdo se drží šalebných přeludů, já spoléhám na Hospodi na.
Psl 31 8 Z tvého milosrdenství se budu radovat a budu jásat, že jsi shlédl na
mé pokoření. vždyť ty víš, co sužuje mou duši.
Psl 31 9 Nevydal jsi mě do rukou nepřítele, dopřáls volnosti mým nohám.
Psl 31 10 Hospodine, smiluj se, vždyť se tak soužím, zrak mi slábne hořem, moje
duše i mé tělo chřadnou.
Psl 31 11 V strastech pomíjí můj život, moje léta v nářku, pro mou nepravost mi
ubývá sil a mé kosti slábnou.
Psl 31 12 Potupen jsem všemi protivníky, a sousedy nejvíc; známí ze mne mají
strach, spatří-li mě venku, vyhnou se mi.
Psl 31 13 Sešel jsem jim z mysli jako mrtvý, jako rozbitá nádoba.
Psl 31 14 Z mnoha stran pomluvy slyším. Kolkolem děs! Smlouvají se na mě, kují
pikle, chtějí mi vzít život.
Psl 31 15 Já však, Hospodine, důvěřuji tobě, pravím: "Ty jsi můj Bůh,
Psl 31 16 moje budoucnost je ve tvých rukou." Vysvoboď mě z rukou nepřatel a
těch, kdo pronásledují mě.
Psl 31 17 Rozjasni tvář nad svým služebníkem, ve svém milosrdenství mě zachraň.
Psl 31 18 Hospodine, kéž nejsem zahanben, když tě volám; ať jsou zahanbeni
svévolníci, ať v podsvětí zmlknou.
Psl 31 19 Ať oněmějí zrádné rty, jež mluví proti spravedlivému tak urážlivě,
zpupně, s pohrdáním.
Psl 31 20 Jak nesmírná je tvoje dobrotivost, kterou jsi uchoval těm, kdo se tě
bojí, a prokázal těm, kteří se k tobě utíkají, před zraky všech lidí.
Psl 31 21 Ukrýváš je u sebe v své skryši před srocením, před jazyky svárlivými
schováváš je v stánku.
Psl 31 22 Požehnán buď Hospodin, že mi prokázal divy svého milosrdenství v
nepřístupném městě!
Psl 31 23 A já jsem si ukvapeně řekl: "Jsem zapuzen, nechceš mě už vidět." Avšak
vyslyšel jsi moje prosby, když jsem k tobě o pomoc volal.
Psl 31 24 Milujte Hospodina, všichni jeho zbožní, Hospodin své věrné opatruje,
odplácí však plnou měrou těm, kteří si vedou zpupně. [(Psalms 31:25) Buďte rozhodní a buďte
udatného srdce, všichni, kdo čekáte na Hospodina!]
Psl 32 1 Davidův; poučující. Blaze tomu, z něhož je nevěrnost sňata, jehož
hřích je přikryt.
Psl 32 2 Blaze člověku, jemuž Hospodin nepravost nepočítá, v jehož duchu není
záudnosti.
Psl 32 3 Mlčel jsem a moje kosti chřadly, celé dny jsem pronaříkal.
Psl 32 4 Ve dne v noci na mně těžce ležela tvá ruka, vysýchal mně morek jako v
letním žáru.
Psl 32 5 Svůj hřích jsem před tebou přiznal, svoji nepravost jsem nezakrýval,
řekl jsem: "Vyznám se Hospodinu ze své nevěrnosti." A ty jsi ze mne sňal nepravost, hřích můj.
Psl 32 6 Proto ať se každý věrný k tobě modlí v čas, kdy lze tě ještě nalézt. I
kdyby se vzdulo mocné vodstvo, k němu nedosáhne.
Psl 32 7 Tys má skryše, ty mě chráníš před soužením, nad tím, že jsem vyvázl,
zaplesá všechno kolem.

Psl	32	8	Dám ti prozíravost, ukážu ti cestu, kterou půjdeš, budu ti radit,
spočine na tobě mé oko.			
Psl	32	9	Nebuďte jako kůň či mezek bez rozumu: toho zdobí ohlávka a uzda na
zkrocení, jinak ho u sebe neudržíš.			
Psl	32	10	Mnoho bolestí postihne svévolníka, toho však, kdo doufá v Hospodina,
obklopuje milosrdenství.			
Psl	32	11	Radujte se z Hospodina a jásejte, spravedliví, plesejte všichni, kdo
máte přímé srdce!			
Psl	33	1	Zaplesejte, spravedliví, Hospodinu, přímým lidem sluší se ho chválit.
Psl	33	2	Hospodinu vzdejte chválu při cítě, zpívejte mu žalmy s harfou o
deseti strunách.			
Psl	33	3	Zpívejte mu novou píseň, hrejte dobře za hlaholu polnic.
Psl	33	4	Nebot' slovo Hospodinovo je přímé, v každém svém díle je věrný.
Psl	33	5	Miluje spravedlnost a právo, Hospodinova milosrdenství je plná země.
Psl	33	6	Nebesa byla učiněna Hospodinovým slovem, dechem jeho úst pak všechn
jejich zástup.			
Psl	33	7	Jako hrází drží pohromadě mořské vody, vodstva propastí uložil v
zásobnicích.			
Psl	33	8	Boj se Hospodina, celá země, všichni obyvatelé světa, žijte v jeho
bázni!			
Psl	33	9	Co on řekl, to se stalo, jak přikázal, tak vše stojí.
Psl	33	10	Záměry národů Hospodin marní, lidem úmysly hatí.
Psl	33	11	Záměry Hospodinovy platí věčně, úmysly jeho srdce po všechna pokolení.
Psl	33	12	Blaze národu, jemuž je Hospodin Bohem, lidu, jejž si zvolil za
dědictví.			
Psl	33	13	Hospodin se dívá z nebe, vidí všechny lidské syny,
Psl	33	14	ze svého pevného trůnu shlíží na všechny, kdo obývají zemi.
Psl	33	15	On utvořil srdce každého z nich, on též rozumí všem jejich skutkům.
Psl	33	16	Král se nezachrání velkým vojskem, rek se nevyprostí velkou
zmužilostí.			
Psl	33	17	selže kůň, k záchraně nepostačí, velkou silou svou k úniku nepomůže.
Psl	33	18	Ale oko Hospodinovo bdí nad těmi, kdo se ho bojí, nad těmi, kdo čekají
na jeho milosrdenství,			
Psl	33	19	aby ze smrti je vysvobodil, naživu je zachoval v čas hladu.
Psl	33	20	Naše duše s touhou vzhlíží k Hospodinu, on je naše pomoc, náš štít.
Psl	33	21	Z něho se raduje naše srdce, my doufáme v jeho svaté jméno.
Psl	33	22	Tvoje milosrdenství buď, Hospodine, s námi; na tebe s důvěrou čekáme!
Psl	34	1	Davidův, když změnil své chování před abímeletem, a ten ho vypudil a
on odešel.			
Psl	34	2	Dobrořečit budu Hospodinu v každém čase, z úst mi bude znít vždy jeho
chvála.			
Psl	34	3	O Hospodinu mluv s chloubou, moje duše, ať to slyší pokorní a radují
se.			
Psl	34	4	Velebte Hospodina se mnou, vyvyšujme spolu jeho jméno.
Psl	34	5	Dotázal jsem se Hospodina a odpověděl mi, vysvobodil mě od všeho, čeho
jsem se lekal.			
Psl	34	6	Kdo na něho budou hledět, rozzáří se, rdít se nemusejí.
Psl	34	7	Tento ponížený volal a Hospodin slyšel, ve všem soužení byl jeho
spása.			
Psl	34	8	Hospodinův anděl se položí táborem kolem těch, kteří se bojí Boha, a
bude je bránit.			
Psl	34	9	Okuste a uzříte, že Hospodin je dobrý. Blaze muži, který se utíká k
němu.			
Psl	34	10	Žijte v Hospodinově bázni, jeho svatí, vždyť kdo se ho bojí, nemají
nedostatek.			
Psl	34	11	I lvíčata strádají a hladovějí, ale nic dobrého nechybí těm, kdo se
dotazují Hospodina.			
Psl	34	12	Pojďte, synové, poslyšte mě, vyučím vás Hospodinově bázni.
Psl	34	13	Jak je tomu s mužem, který si oblíbil život, jenž miluje dny, v nichž
by užil dobra?			
Psl	34	14	Střeží před zlobou svůj jazyk a své rty před záluďnými řečmi.
Psl	34	15	Vyhýbá se zlu a koná dobro, vyhledává pokoj a snaží se o něj.
Psl	34	16	Oči Hospodinovy jsou obráceny k spravedlivým, když volají o pomoc, on
nakloní své ucho.			
Psl	34	17	Hospodinova tvář se však obrací proti pachatelům zla, vymýtí ze země
každou památku po nich.			
Psl	34	18	Ty, kdo úpěli, Hospodin slyšel, ze všech soužení je vysvobodil.
Psl	34	19	Hospodin je blízko těm, kdo jsou zkrušeni v srdci, zachraňuje lidi,
jejichž duch je zdeptán.			
Psl	34	20	Mnoho zla doléhá na spravedlivého, Hospodin ho však ze všeho
vysvobodí.			
Psl	34	21	ochraňuje všechny jeho kosti, nebude mu zlomena ani jedna.

Psl	34	22	Svévolníku připraví smrt jeho zloba, a kdo nenávidí spravedlivého, ponese vinu. [(Psalms 34:23) Hospodin vykoupí duše svých služebníků, nikdo z těch, kteří se k němu utíkají, vinu neponese.]
Psl	35	1	Davidův. Hospodine, veď spor s těmi, kdo vedou spor se mnou, bojuj proti těm, kdo proti mně boj vedou.
Psl	35	2	Chop se pavězy a štítu, na pomoc mi povstaň,
Psl	35	3	rozmáchni se kopím a sekerou proti těm, kdo mě pronásledují, a řekni mi: "Jsem tvoje spása."
Psl	35	4	Ať se hanbí, ať se stydí ti, kdo o život mi ukládají. Ať táhnou zpět, ať se zardí ti, kdo zlo mi strojí.
Psl	35	5	Ať jsou jako plevy hnané větrem, až na ně udeří anděl Hospodinův,
Psl	35	6	ať je jejich cesta ztemnělá a kluzká, až je Hospodinův anděl bude stíhat.
Psl	35	7	Bez důvodů sít mi nastražili, bez důvodů na mne vykopali jámu.
Psl	35	8	Ať na něj přikvačí znenadání zkáza, do sítě, již nastražil, ať sám se chytí, do zkázy ať padne.
Psl	35	9	Má duše však bude jásat Hospodinu, bude se veselit z jeho spásy.
Psl	35	10	Každá kost ve mně řekne: "Hospodine, kdo je tobě roven? Poníženého ty vysvobozuješ z moci silnějšího, poníženého ubožáka od uchvatitele."
Psl	35	11	Zlovolní svědkové povstávají, ptají se mne na to, o čem nevím.
Psl	35	12	Za dobro mi odplácejí zlobou, stojím tu jak osiřelý.
Psl	35	13	Já, když byli nemocní, jsem chodil v rouchu žíněném a pokořoval jsem se postem. Ale moje modlitba se mi do klína vrátí.
Psl	35	14	Choval jsem se, jako by byl postižen můj druh či bratr, byl jsem sehnut, sklíčen smutkem jak truchlící matka.
Psl	35	15	Avšak při mém pádu s radostí se shlukli; shlukli se proti mně, aniž jsem co tušil, sami zbití drásali mě, nedali si pokoj.
Psl	35	16	Rouhali se, šklebili se škodolibě a cenili na mě zuby.
Psl	35	17	Jak dlouho chceš přihlížet, Panovníku? Zachovej mou duši před zkázou, kterou mi přichystali, jediné, co mám, chraň před lvičaty.
Psl	35	18	Vzdám ti chválu ve velikém shromáždění a budu tě chválit před početným lidem.
Psl	35	19	Ať se nade mnou mí zrádní nepřátelé neradují, ať nemhouří oči, kdo mě bez důvodu nenávidí.
Psl	35	20	To, co řeknou, není ku pokoji, nýbrž proti mírumilovným v zemi; myslí jen na záudnosti.
Psl	35	21	Otevírají si na mě ústa, říkají: "Dobře ti tak! Už to vidíme na vlastní oči."
Psl	35	22	Hospodine, ty vidíš a nejsi hluchý, Panovníku, nebuď mi vzdálen!
Psl	35	23	Probuď se, postav se za mé právo, za mou při, můj Bože, Panovníku.
Psl	35	24	Hospodine, Bože můj, podle své spravedlnosti mi zjednej právo, ať se nade mnou neradují.
Psl	35	25	Ať si v srdci neříkají: "Dobře mu tak, to jsme chtěli!" Ať neřeknou: "Zhlkli jsme ho."
Psl	35	26	Ať se zardí hanbou ti, kdo se radují ze zla, které mě postihlo. Ať poleje stud a hanba ty, kdo se nade mne tolik vypínají.
Psl	35	27	Ať však plesají a radují se, kdo mi přejí spravedlnost, ať říkají stále: "Hospodin je velký, přeje pokoj svému služebníku."
Psl	35	28	O tvé spravedlnosti bude pak hovořit můj jazyk, každý den tě bude chválit.
Psl	36	1	Pro předního zpěváka. Pro Hospodina služebníka, Davidův.
Psl	36	2	Tak zní vzpurný výrok svévolníka: "Nemám v srdci místo pro strach z Boha." A to do očí mu říká.
Psl	36	3	Lichotí si ve svých očích, a tak bude shledán vinným, hodným nenávisti.
Psl	36	4	Slova jeho úst jsou ničemná a lstivá, přestal jednat rozumně a dobře.
Psl	36	5	Vymýšlí si na svém lůžku ničemnosti, postavil se na nedobrou cestu, neštíjí se zlého.
Psl	36	6	Tvoje milosrdenství, Hospodine, sahá až k nebi, tvoje věrnost se dotýká mraků.
Psl	36	7	Tvoje spravedlnost je jak mocné horstvo, propastná tuň nezměrná jsou tvoje soudy; zachraňuješ lidi i dobytek, Hospodine.
Psl	36	8	Jak vzácný skvost je tvé milosrdenství, Bože! Lidé se utíkají do stínu tvých křídel.
Psl	36	9	Osvěžují se tím nejtučnějším z tvého domu, z potoka svých rozkoší jim napít dáváš.
Psl	36	10	U tebe je pramen žití, když ty jsi nám světlem, spatřujeme světlo.
Psl	36	11	Uchovej své milosrdenství těm, kdo tě znají, a svou spravedlnost těm, kdo mají přímé srdce.
Psl	36	12	Kéž na mě nevtrhne zpupná noha, ruka svévolných kéž ze mne neučiní štvance! [(Psalms 36:13) Ano, pachatelé ničemností padli, jsou srazeni, nejsou schopni povstat.]

Psl 37	1	Davidův. Nevzrušuj se kvůli zlovolníkům, nezáviď těm, kdo jednají podle.
Psl 37	2	Uvadají rychle jako tráva, jak zelené byli zvadnou.
Psl 37	3	Doufej v Hospodina, konej dobro, v zemi přebývej a zachovávej věrnost.
Psl 37	4	Hledej blaho v Hospodinu, dá ti vše, oč požádá tvé srdce.
Psl 37	5	Svou cestu svěř Hospodinu, doufej v něho, on sám bude jednat.
Psl 37	6	Dá, že tvoje spravedlnost zazáří jak světlo, jako polední jas tvoje právo.
Psl 37	7	Ztiš se před Hospodinem a čekej na něj. Nevzrušuj se kvůli tomu, kdo jde úspěšně svou cestou, nad tím, kdo strojí pikle.
Psl 37	8	Odlož hněv a zanech rozhořčení, nevzrušuj se, ať se nedopustíš zlého, neboť zlovolníci budou vymýceni, ale kdo naději skládá v Hospodina, obdrží zemi.
Psl 37	9	
Psl 37	10	Ještě maličko a bude po svévolníkovi, všimneš-li si jeho místa, bude prázdné.
Psl 37	11	Ale pokorní obdrží zemi a bude je blažit dokonalý pokoj.
Psl 37	12	Proti spravedlivému strojí svévolník pikle, skřípe proti němu svými zuby.
Psl 37	13	Je však Panovníkovi jen k smíchu, vždyť on vidí, že jeho den přijde.
Psl 37	14	Svévolníci tasí meč, luk napínají, chtějí srazit poníženého a ubožáka, zabít ty, kdo chodí přímou cestou.
Psl 37	15	Jejich meč však jim do srdce vnikne, jejich luky budou zpřeráženy.
Psl 37	16	Lepší je to málo, co má spravedlivý, než bohatství mnoha svévolníků,
Psl 37	17	neboť svévolníkům budou přeráženy paže, kdežto spravedlivé Hospodin vždy podepírá.
Psl 37	18	Hospodinu jsou známy dny bezúhonných, jejich dědictví potrvá věčně.
Psl 37	19	V čas zlému nebudou zahanbeni, najedí se dosyta i za dnů hladu.
Psl 37	20	Avšak svévolníci zhynou, nepřátelé Hospodinovi se vytratí jak půvab lučin, vytratí se v dýmu.
Psl 37	21	Svévolník si půjčuje a k splácení se nemá, spravedlivý se však slituje a dává.
Psl 37	22	Požehnaní, ti obdrží zemi, zlořečení budou vymýceni.
Psl 37	23	Hospodin činí krok muže pevným, našel zalíbení v jeho cestě.
Psl 37	24	I kdyby klesal, nikdy neupadne, neboť Hospodin podpírá jeho ruku.
Psl 37	25	Od své mladosti, a jsem už starý, jsem neviděl, že by byl opuštěn spravedlivý, nebo že by jeho potomci žebrali o chléb.
Psl 37	26	Slituje se kdykoli a vypomůže půjčkou, také jeho potomci jsou požehnaním.
Psl 37	27	Odstup od zla, konej dobro, navěky pak budeš bydlet v zemi,
Psl 37	28	neboť Hospodin miluje právo a své věrné neopouští. Pod jeho ochranou budou věčně, kdežto plémě svévolníků bude vymýceno.
Psl 37	29	Spravedliví obdrží zemi a budou v ní bydlet navždy.
Psl 37	30	Ústa spravedlivého pronášejí moudrost, jeho jazyk vyhlásuje právo.
Psl 37	31	Má v mém srdci Boží zákon, jeho kroky nezakolísají.
Psl 37	32	Svévolník však číhá na spravedlivého, chce ho uštvat k smrti.
Psl 37	33	Ale Hospodin ho v jeho ruce neponechá, nedopustí, aby svévolně byl souzen.
Psl 37	34	Slož naději v Hospodina, drž se jeho cesty; povýší tě a obdržíš zemi a spatříš, jak budou svévolníci vymýceni.
Psl 37	35	Viděl jsem krutého svévolníka: rozpínal se jako bujný křoví;
Psl 37	36	odešel a není, hledal jsem ho, nebyl k nalezení.
Psl 37	37	Přidržuj se bezúhonného, hleď na přímého; pokojný muž bude mít potomstvo.
Psl 37	38	Zato vzpurní budou do jednoho vyhlazeni, potomstvo svévolníků bude vymýceno.
Psl 37	39	Hospodin je spása spravedlivých, záštitou v čas soužení jim bývá.
Psl 37	40	Hospodin jim pomáhá a vyváznout jim dává, dá jim z moci svévolníků vyváznout a zachrání je, protože se k němu utíkají.
Psl 38	1	Žalm Davidův, k připamatování.
Psl 38	2	Nekárej mě, Hospodine, ve mém rozlícení, netrestej mě ve mém rozhořčení,
Psl 38	3	neboť na mě dopadly tvé šípy, těžce na mě dopadla tvá ruka.
Psl 38	4	Pro tvůj hrozný hněv už není na mém těle zdravé místo, pro můj hřích pokoje nemá jediná kost ve mně.
Psl 38	5	Nad hlavu mi přerostly mé nepravosti, jako těžké břemeno mě tíží.
Psl 38	6	Páchnou, hnisají mé rány pro mou pošetlost.
Psl 38	7	Zhrouceně, až k zemi sehnut celé dny se sklíčen smutkem vláčím.
Psl 38	8	Mé ledví je v jednom ohni, nezbylo nic zdravého v mém těle.
Psl 38	9	Jsem ochromen, zcela zdeptán, křičím a mé srdce sténá.
Psl 38	10	Před sebou máš, Panovníku, všechny moje tužby a můj nářek utajen ti není.
Psl 38	11	Selhává mi srdce, opouští mě síla a mým očím hasne světlo.

Psl	38	12	Kdo mě milovali, moji druzi, odtáhli se pro mou ránu, moji nejbližší opodál stojí.
Psl	38	13	Ti, kdo mi o život ukládají, nastražili léčku, kdo mi chtějí škodit, vedou zhoubné řeči, po cel é dny vymýšlejí záludnosti.
Psl	38	14	Já však neslyším, jsem jako hluchý, jako němý, ani ústa neotevřu.
Psl	38	15	Stal se ze mne člověk, který neslyší a neodmlouvá,
Psl	38	16	neboť na tebe jen, Hospodine, čekám, Panovníku, Bože můj, kéž bys odpověděl!
Psl	38	17	Pravím: Ať nemají ze mne radost, budou se nade mne vypínat,
uklouzne-li mi noha.			
Psl	38	18	Můj pád je už blízko, stále mám před sebou svoji bolest.
Psl	38	19	Přiznávám se ke své nepravosti a svého hříchu se lekám.
Psl	38	20	Moji nepřátelé životem jen kypí, mnoho je těch, kdo mě zrádně nenávidí.
Psl	38	21	Ti, kdo odplácejí za dobrotu zlobou, za to, že se snažím o dobro, mě osočují.
Psl	38	22	Hospodine, ty mě neopouštěj, nevzdaluj se ode mne, můj Bože, [(Psalms 38:23) na pomoc mi pospěš, Panovníku, moje spásu!]
Psl	39	1	Pro předního zpěváka, pro Jedútúna. Žalm Davidův.
Psl	39	2	Řekl jsem si: Budu dbát na svoje cesty, abych se jazykem neprohřešil.
Budu držet na uzdě svá ústa, dokud budu před sebou mít svévolníka.			
Psl	39	3	Byl jsem zticha, mlčel jsem jak němý, ale nic se nezlepšilo, má bolest se rozjitřila.
Psl	39	4	Srdce páliło mě v hrudi, v zneklidněné mysli mi plál oheň. Promluvil jsem svým jazykem takto:
Psl	39	5	Hospodine, dej mi poznat, kdy přijde můj konec a kolik dnů je mi vyměřeno, ať vím, kdy ze světa sejdu.
Psl	39	6	Hle, jen na píd odměřils mi dnů a jako nic je před tebou můj věk.
Člověk je jen vánek pouhý, i kdyby stál pevně.			
Psl	39	7	Každý žitím putuje jak přelud, hluku nadělá, ten vánek pouhý, kupí majetek a neví, kdo to shrábne.
Psl	39	8	A tak jakou mám naději, Panovníku? Moje očekávání se upíná jen k tobě.
Psl	39	9	Vysvoboď mě ode všech mých nevěrností, nedopouštěj, aby bloud mě tupil!
Psl	39	10	Již jsem němý, neotevřu ústa, vždyť je to tvé dílo.
Psl	39	11	Odejmi už ode mne svou ránu, hynu pod tvou pádnou rukou!
Psl	39	12	Když někoho za nepravost napomínáš tresty, rozkládáš jak mol to, po čem dychtil. Člověk je jen vánek.
Psl	39	13	Hospodine, vyslyš mou modlitbu, přej mi sluchu, když o pomoc volám, nebuď k mému pláči hluchý. Vždyť jsem u tebe jen hostem, přichozím, jako všichni otcové moji. [(Psalms 39:14) Odvrát ode mne svůj pohled, abych okrál, dřív než odejdu a nebudu již.]
Psl	40	1	Pro předního zpěváka. Davidův, žalm.
Psl	40	2	Všechnu naději jsem složil v Hospodina. On se ke mně sklonil, slyšel mě, když o pomoc jsem volal.
Psl	40	3	Vytáhl mě z jámy zmaru, z tůně bahna, postavil mé nohy na skálu, dopřál mi bezpečně kráčet
Psl	40	4	a do úst mi vložil novou píseň, chvalozpěv našemu Bohu. Uvidí to mnozí a pojme je bázeň, budou doufat v Hospodina.
Psl	40	5	Blaze muži, který doufá v Hospodina, k obludám se neobrací, ani k těm, kteří se uchylují ke lži.
Psl	40	6	Mnoho divů jsi už vykonal, můj Bože, Hospodine, ve tvých úmyslech s námi se ti nevyrovná nikdo. Chci je rozhlášovat, mluvit o nich, je jich tolik, že je vypovědět nelze.
Psl	40	7	Obětní hod ani obět přídavnou sis nepřál, nybrž protesals mi uši; nežádals obět zápalnou ani obět za hřích.
Psl	40	8	Tu jsem řekl: Hle, přicházím, jak ve svitku knihy o mně stojí psáno.
Psl	40	9	Plnit, Bože můj, tvou vůli je mým přáním, tvůj zákon mám ve svém nitru.
Psl	40	10	Zvěstoval jsem spravedlnost ve velikém shromáždění. Že v tom svým rtům nezbraňuji, víš sám, Hospodine.
Psl	40	11	Spravedlnost tvou jsem ve svém srdci neskryl, hovořil jsem o tvé pravdě a tvé spase. Nezatajil jsem tvé milosrdenství a věrnost velikému shromáždění.
Psl	40	12	Ty mně, Hospodine, neodepreš svoje slitování. Kéž mě stále opatruje tvoje milosrdenství a věrnost!
Psl	40	13	Tolik zla mě obklopilo, že mu není počtu. Postihly mě moje nepravosti, že nemohu ani vzhlednout. Je jich víc než vlasů na mé hlavě, odvahu jsem pozbyl.
Psl	40	14	Hospodine, rač mě vysvobodit, Hospodine, na pomoc mi pospěš!
Psl	40	15	Ať se zardí hanbou všichni, kteří mi o život ukládají a vzít mi jej chtějí, ať táhnou zpět, ať se stydí ti, kdo mi zlo přejí.
Psl	40	16	Za svou hanebnost ať vzbuzují úděs ti, kdo mi říkají: "Dobře ti tak!"
Psl	40	17	Ať jsou veselí a radují se z tebe všichni, kteří tě hledají; ať říkají stále: "Hospodin je velký" ti, kdo milují tvou spásu. [(Psalms 40:18) Ač jsem ponížený

ubožák, Panovník přec na mě myslí. Tys má pomoc, vysvoboditel můj, neotálej už, můj Bože!]
Psl 41 1 Pro předního zpěváka. Žalm Davidův.
Psl 41 2 Blaze tomu, kdo má pochopení pro nuzného, Hospodin ho ve zlý den zachrání.
Psl 41 3 Hospodin ho bude ochraňovat, zachová mu život, bude mu na zemi blaze.
Zvůli nepřítel ho nevydávej!
Psl 41 4 Hospodin ho podepře na loži v jeho mdlobách. V nemoci mu změníš celé lůžko!
Psl 41 5 Pravím: Hospodine, smiluj se nade mnou, uzdrav mě, neboť jsem proti tobě zhřešil.
Psl 41 6 Nepřítelé o mně škodolibě mluví: "Kdy už zemře? Kdy zanikne jeho jméno?"
Psl 41 7 Přijde-li se kdo podívat, šalebně mluví, sprádá v srdci ničemnosti, vyjde ven a mluví.
Psl 41 8 Všichni, kdo mě nenávidí, šeptají si o mě, zlo mi strojí:
Psl 41 9 "Ať na něj dolehne slovo Ničemníka; ulehl, už nepovstane."
Psl 41 10 I ten, s nímž jsem žil v pokoji a jemuž jsem důvěřoval, ten, jenž můj chléb jedl, vypíná se nade mne a zvedá patu.
Psl 41 11 Ty však, Hospodine, smiluj se a dej mi povstat, abych jim to splatil.
Psl 41 12 Že sis mě oblíbil, poznám z toho, že nade mnou nezazní ryk nepřítel.
Psl 41 13 Ujal ses mne pro mou bezúhonnost, postavils mě navěky před svou tvář.
[(Psalms 41:14) Požehnán buď Hospodin, Bůh Izraele, od věků na věky. Amen. Amen.]
Psl 42 1 Pro předního zpěváka. Poučující, pro Kórachovce.
Psl 42 2 Jako laň dychtí po bystré vodě, tak dychtí duše má po tobě, Bože!
Psl 42 3 Po Bohu žízním, po živém Bohu. Kdy se smím ukázat před Boží tváří?
Psl 42 4 Slzy jsou chléb můj ve dne i v noci, když se mne každý den ptají: "Kde je tvůj Bůh?"
Psl 42 5 Vzpomínám na to a duši vylévám v sobě, jak jsem se v čele zástupu brávil k Božímu domu, jak zvučně plesal a vzdával chválu hlučící dav, když slavil svátek.
Psl 42 6 Proč se tak trpce rmoutíš, má duše, proč ve mně úzkostně sténáš? Na Boha čekej, opět mu budu vzdávat chválu, jen jemu, své spáse.
Psl 42 7 Můj Bože, duše se ve mně tak trpce rmoutí, proto mé vzpomínky za tebou spějí z krajiny jordánské, z chermónských končin, od hory Mi seáru.
Psl 42 8 Propastná tůň na tůni volá v hukotu peřejí tvých, všechny tvé příboje, tvá vlnobití se přese mne valí.
Psl 42 9 Kéž ve dne přikáže Hospodin milosrdenství svému a v noci své písní být se mnou! Modlím se k Bohu života mého,
Psl 42 10 promlouvám k Bohu, své skále: "Proč na mě zapomínáš, proč musím chodit zármutkem skličén v sevření nepřítelů?"
Psl 42 11 Smrtelnou ranou mým kostem jsou protivníci, kteří mě tupí, když se mě každý den ptají: "Kde je tvůj Bůh?" [(Psalms 42:12) Proč se tak trpce rmoutíš, má duše, proč ve mně úzkostně sténáš? Na Boha čekej, opět mu budu vzdávat chválu, jemu, své spáse. On je můj Bůh.]
Psl 43 1 Dopomoz mi, Bože, k právu, ujmi se mého sporu, dej mi vyváznout před bezbožným pronárodem, před člověkem záłudným a podlým!
Psl 43 2 Tys přece moje zástita, Bože. Proč zanevřel jsi na mě, proč stále chodit mám zármutkem skličén v sevření nepřítelů?
Psl 43 3 Sešli své světlo a svoji věrnost; ty ať mě vedou, ty ať mě přivedou k tvé svatě hoře, k příbytku tvému,
Psl 43 4 a já tam přistoupím k božímu oltáři, k Bohu, zdroji své jásavé radosti, a hrou na citaru ti budu vzdávat chválu, Bože, můj Bože!
Psl 43 5 Proč se tak trpce rmoutíš, má duše, proč ve mně úzkostně sténáš? Na Boha čekej, opět mu budu vzdávat chválu, jemu, své spáse. On je můj Bůh.
Psl 44 1 Pro předního zpěváka; pro Kórachovce, poučující.
Psl 44 2 Bože, na vlastní uši jsme slyšali vyprávění svých otců o činu, který jsi vykonal za jejich dnů, za dnů dávných.
Psl 44 3 Pronárody jsi vyhnal svou rukou, je však jsi zasadil jako révu; rozdrtils národy, je však jsi propustil na svobodu.
Psl 44 4 Nezmocnili se země svým mečem, vítězství jim nedobyla jejich paže, nýbrž tvá pravice, tvoje paže, a světlo tvé tváře, neboť jsi v nich našel zalíbení.
Psl 44 5 Jenom ty jsi můj Král, Bože! Rozhodni, a Jákob bude spasen.
Psl 44 6 S tebou jsme nabrali na rohy své protivníky, útočníky podupali jsme v tvém jménu.
Psl 44 7 Proto na svůj luk se nespolehám, ani meč mě nezachrání;
Psl 44 8 před protivníky jen tys nás spasil, a ty, kdo nás nenáviděli, jsi zahanbil.
Psl 44 9 Po všechny dny byl Bůh naší chloubou, tvému jménu chceme vzdávat chválu věčně.
Psl 44 10 Teď jsi však na nás zanevřel a musíme se stydět, s našimi zástupy do boje nevycházíš.
Psl 44 11 Před protivníkem nás nutíš ustupovat, oloupili nás ti, kdo nás nenávidí.

Psl	44	12	Vydáváš nás jako ovce na porážku, rozptýlils nás mezi pronárody.
Psl	44	13	Lacino jsi prodal svůj lid, žádný zisk jsi z toho neměl.
Psl	44	14	Dovoľuješ sousedům nás tupit, svému okolí jsme pro smích, pro poškl ebky.
Psl	44	15	Pronárodům učinils nás pořekadlem, národy nad námi potřásají hlavou.
Psl	44	16	Neustále mám před sebou svoje zostuzení, tváře mi pokrývá hanba,
Psl	44	17	když slyším, jak se utrhač rouhá, když mě souží mstivost nepřítele.
Psl	44	18	To všechno nás postihlo, ač na tebe jsme nezapomínali, neznadili jsme tvou sml ouvu.
Psl	44	19	Naše srdce se neodklonilo jinam, naše kroky neodbočily z tvé stezky,
Psl	44	20	i když jsi nás deptal v kraji draků, když jsi nás zahalil v šero smrti .
Psl	44	21	Kdybychom na jméno svého Boha zapomněli, k bohu cizímu své ruce rozepj ali ,
Psl	44	22	což by to Bůh neodhalil? Zná přece tajnosti srdce.
Psl	44	23	Kvůli tobě jsme vraždění denně, mají nás za ovce na zabití.
Psl	44	24	Vzbuď se, proč spíš, Panovníku? Procitni a nezanevři na nás provždy!
Psl	44	25	Proč skrýváš svou tvář? Proč na naše pokoření, na náš útl sk zapomínáš?
Psl	44	26	Naše duše leží v prachu, naše hruď je přitištěna k zemi. [(Psalms 44: 27) Na pomoc nám povstaň, vykup nás pro svoje milosrdenství!]
Psl	45	1	Pro předního zpěváka, podle "Lilií". Pro Kórachovce; poučující, píseň lásky.
Psl	45	2	Slavnostní řeč mi ze srdce tryská, své dílo přednesu králi; jazyk můj - hbitého písaře rydlo:
Psl	45	3	Ty nejkrásnější ze synů lidských, z tvých rtů se line milost, proto ti Bůh navěky žehná!
Psl	45	4	Boky si opásej, bohatýře, mečem, svou velebnou důstojností,
Psl	45	5	se zdarem do boje důstojně vyjeď za pravdu, mírnost a spravedl nost,
Psl	45	6	svou pravicí dokážeš činy, jež vzbudí bázeň. Máš ostré šípy, národy padnou ti k nohám, zasáhneš srdce nepřatel, králi!
Psl	45	7	Tvůj trůn, ó božský, bude stát věčně a navždy, tvým žezlem král ovským je žezlo práva.
Psl	45	8	Miluješ spravedl nost, nenávidíš zvůli; proto tě, božský, pomazal Bůh tvůj olejem veselí nad tvoje druhy.
Psl	45	9	Celé tvé roucho myrhou, aloe, kasií voní, z paláců zdobených slonovou kostí hra strun zní pro radost tobě.
Psl	45	10	Královské dcery se skvějí v tvých skvostech, královna ve zlatě z Ofíru ti stojí po pravici .
Psl	45	11	Slyš, dcero, pohleď, nakloň své ucho, zapomeň na svůj lid, na otcův dům,
Psl	45	12	neboť král zatouží po tvé kráse; je to tvůj pán a jemu se klaněj.
Psl	45	13	I dcera Týru svůj dar ti nese, naklonit si tě chtějí boháči z lidu.
Psl	45	14	Královská dcera v celé své slávě již čeká uvnitř, svůj šat má protkaný zlatem.
Psl	45	15	V zářivém oděvu ji vedou králi a za ní její panenské družky, k tobě je uvádějí.
Psl	45	16	Průvod se ubírá v radostném jásotu, vstupuje v král ovský palác.
Psl	45	17	Namísto otců budeš mít syny, učiníš je velmoži po celé zemi. [(Psalms 45: 18) Tvé jméno budu připomínat po všechna pokolení; proto ti národy budou vzdávat chválu navěky a navždy.]
Psl	46	1	Pro předního zpěváka; pro Kórachovce, píseň vysokým hlasem.
Psl	46	2	Bůh je naše útočiště, naše síla, pomoc v soužení vždy velmi osvědčená.
Psl	46	3	Proto se bát nebudeme, byť se převrátila země a základy hor se pohnuly v srdci moří.
Psl	46	4	Ať si jejich vody hučí, ať se pění, ať se hory pro jejich zpupnost třesou!
Psl	46	5	Řeka svými toky oblažuje město Boží, svatyni příbytku Nejvyššího.
Psl	46	6	Nepohne se, Bůh je v jeho středu, Bůh mu pomáhá hned při rozbřesku jitra.
Psl	46	7	Pronárody hlučí, království se hroutí, jen vydá hlas a země se rozpl ývá.
Psl	46	8	Hospodin zástupů je s námi, Bůh Jákobův, hrad náš nedobytný.
Psl	46	9	Pojďte jen, pohleďte na Hospodinovy skutky, jak úžasné činy v zemi koná!
Psl	46	10	Činí přítrž válkám až do končin země, tříští luky, láme kopí, spaluje v ohni válečné vozy.
Psl	46	11	"Dost už! Uznejte, že já jsem Bůh. Budu vyvyšován mezi pronárody, vyvyšován v zemi ." [(Psalms 46: 12) Hospodin zástupů je s námi, Bůh Jákobův, hrad náš nedobytný.]
Psl	47	1	Pro předního zpěváka; pro Kórachovce, žalm.
Psl	47	2	Lidé všech národů, tleskejte v dlaně, hlahol te Bohu, plesejte zvučně.

Psl	47	3	Hospodin, Nejvyšší, vzbuzuje bázeň, on je Král velký nad celou zemí.
Psl	47	4	Podrobí nám lidská společenství, národy k nohám nám složí.
Psl	47	5	vybral nám za náš dědičný podíl chloubu Jákoba, jehož si zamiloval.
Psl	47	6	Bůh vystoupil vzhůru za hlaholu, Hospodin za zvuku polnic.
Psl	47	7	Zpívejte žalmy Bohu, zpívejte žalmy, zpívejte žalmy našemu Králi,
zpívej te žalmy!			
Psl	47	8	vždyť Bůh je Král nad celou zemí, zpívejte žalmy k poučení.
Psl	47	9	Bůh králuje nad všemi pronárody, Bůh sedí na svém svatém trůnu. [
(Psalms 47:10) knížata lidských společenství se shromáždila, jsou lidem Abrahamova Boha. vždyť			
stítý země náležejí Bohu nesmírně vyvýšenému.]			
Psl	48	1	Žalmová píseň, pro Kórachovce.
Psl	48	2	Veliký je Hospodin, nejvyšší chvály hodný ve městě našeho Boha, na své
svaté hoře.			
Psl	48	3	Krásně se vypíná k potěše celé země Sijónská hora, ten nejzazší Sever,
sídlo velkého Krále.			
Psl	48	4	Bůh v jeho palácích proslul jako hrad nedobytný.
Psl	48	5	Hle, když se králové umluvili a přitáhli spolu,
Psl	48	6	sotva je spatřili, strnuli, děsem se rozutekli.
Psl	48	7	Zachvátilo je tam úzkostné chvění, náhlá křeč jako tu, která rodí.
Psl	48	8	Větretem od východu tříštíš taršíšské lodě.
Psl	48	9	O čem jsme slýchali, to jsme uviděli ve městě Hospodina zástupů, ve
městě našeho Boha: až navěky je Bůh činí pevným.			
Psl	48	10	Na mysli nám tane tvé milosrdenství, Bože, zde, uprostřed tvého
chrámu.			
Psl	48	11	Jak tvé jméno, Bože, tak i tvoje chvála zní až do končin země. Tvá
pravi ce je plná spravedl nosti.			
Psl	48	12	Raduje se hora Sijón, jásají judské dcery nad tím, jak soudíš.
Psl	48	13	Obejděte Sijón, vydejte se kolem spočítat jeho věže.
Psl	48	14	Pozorně si povšimněte valů, jeho paláce si prohlédněte a příštímú
pokolení vyprávějte: [(Psalms 48:15) "Tento Bůh je Bůh náš navěky a navždy; on sám nás povede			
věčně."]			
Psl	49	1	Pro předního zpěváka. Pro Kórachovce, žalm.
Psl	49	2	Slyšte to, všichni lidé, všichni obyvatelé světa, naslouchejte,
Psl	49	3	ať jste rodu prostého anebo urození, boháči i ubožáci.
Psl	49	4	Moje ústa budou vyhlášovat moudrost, mé srdce bude rozjímat o
rozumnosti.			
Psl	49	5	Nakloním své ucho ku příslovím, při citaře předložím svou hádanku i
výklad.			
Psl	49	6	Proč bych se bál ve zlých dnech, když mě obklopují zvrhlí záškodníci,
Psl	49	7	kterí spoléhají na své jmění a svým velkým bohatstvím se chlubí?
Psl	49	8	Nikdo nevykoupí ani bratra, není schopen vyplatit Bohu sám sebe.
Psl	49	9	Výkupné za lidský život je tak velké, že se každý musí provždy zříci
toho,			
Psl	49	10	že by natrvalo, neustále žil a nedočkal se zkázy.
Psl	49	11	Vždyť vidí, že umírají moudří, hynou stejně jako hlupák nebo tupec a
své jmění zanechají jiným.			
Psl	49	12	Ti však myslí, že tu jejich domy budou věčně, jejich příbytky po
všechna pokolení, svými jmény nazývají role.			
Psl	49	13	Ale člověk, byť byl ve cti, nemusí ani noc přečkat; podobá se
zvířatům, jež zajdou.			
Psl	49	14	To je cesta těch, kdo bláznovství se drží; za nimi jdou ti, kdo si
libují v jejich řečech.			
Psl	49	15	Ženou se jak ovce do podsvětí, sama smrt je pase. Zrána je pošlapou
lidé přímí, a co vytvořili, zhltné podsvětí, trvání to nemá.			
Psl	49	16	Avšak mne Bůh ze spárů podsvětí vykoupí, on mě přijme!
Psl	49	17	Jen se neboj, bohatne-li někdo a množí-li slávu svého domu;
Psl	49	18	zemře, nic nevezme s sebou, jeho sláva za ním nesestoupí.
Psl	49	19	I když zaživa si dobrořečil: "Chválí tě, že sis to zařídil tak dobře",
Psl	49	20	musí se přidat k pokolení svých otců, kteří nikdy nezahlednou světlo.
[(Psalms 49:21) Člověk, byť byl ve cti, nemusí mít rozum, podobá se zvířatům, jež zajdou.]			
Psl	50	1	Žalm pro Asafa. Bůh sám, Bůh Hospodin promluvil a volá zemi od slunce
východu až po západ.			
Psl	50	2	Ze Sijónu, místa dokonalé krásy, zaskvěl se Bůh,
Psl	50	3	přichází Bůh náš a nehodlá mlčet. Před ním jde oheň šířající,
vichřice běsní kolem něho.			
Psl	50	4	Nebesa shůry i zemi volá, povede při se svým lidem.
Psl	50	5	"Shromážděte mi mé věrné, ty, kdo při oběti přijali mou smlouvu!"
Psl	50	6	Nebesa hlásají jeho spravedlnost, Bůh sám bude soudcem.
Psl	50	7	"Slyš, můj lide, budu mluvit, Izraeli, svědčím proti tobě, já jsem
Bůh, tvůj Bůh jsem.			
Psl	50	8	Má žaloba se netýká tvých obětí, tvé zápaly mám před sebou stále.
Psl	50	9	Nevezmu si býčka z tvého domu, kozly ze tvých ohrad.

Psl	50	10	všechna lesní zvěř mi patří i dobytek na tisíci horách,
Psl	50	11	v horách vím o každém ptáku, polní havěť též mám kolem sebe.
Psl	50	12	kdybych měl hlad, neřeknu si tobě, mně patří svět se vším, co je na něm.
Psl	50	13	Jídám snad já maso z tura nebo napájím se kozlí krví?
Psl	50	14	Přines Bohu oběť díky a plň svoje sliby Nejvyššímu!
Psl	50	15	Až mě potom budeš v den soužení volat, já tě ubráním a ty mě budeš oslavovat."
Psl	50	16	Ale svévolníkovi Bůh praví: "Nač odříkáváš má nařízení, proč si bereš do úst moji smlouvu?
Psl	50	17	Ty přec nenávidíš kázeň, ty má slova za sebe jen házíš.
Psl	50	18	Spatříš zloděje a běžíš k němu, s cizoložníky máš podíl.
Psl	50	19	Ústa propůjčuješ k zlému, svůj jazyk jsi spráhl se lstí.
Psl	50	20	Usedneš a mluvíš proti bratru, kydaš hanu na syna své matky.
Psl	50	21	To jsi dělával, a já jsem mlčel. Domníval ses, že jsem jako ty.
Psl	50	22	Vznáším proti tobě obžalobu. Pochopte to, vy, kdo na Boha jste zapomněli, ať vás nerozsápu a nikdo vás nevytrhne.
Psl	50	23	Mne oslaví ten, kdo přinese oběť díky, ten, kdo jde mou cestou; tomu dám zakusit Boží spásu."
Psl	51	1	Pro předního zpěváka. Žalm Davidův,
Psl	51	2	když k němu přišel prorok Nátan, protože vešel k Bat-šebě.
Psl	51	3	Smiluj se nade mnou, Bože, pro milosrdenství svoje, pro své velké slitování zahlaď moje nevěrnosti,
Psl	51	4	moji nepravost smyj ze mne dokonale, očist mě od mého hříchu!
Psl	51	5	Doznávám se ke svým nevěrnostem, svůj hřích mám před sebou stále.
Psl	51	6	Proti tobě samému jsem zhešil, spáchal jsem, co je zlé ve tvých očích. A tak se ukážeš spravedlivý v tom, co vyřkneš, ryzí ve svém soudu.
Psl	51	7	Ano, zrodil jsem se v nepravosti, v hříchu mě počala matka.
Psl	51	8	Ano, v opravdovosti máš zalíbení, dáváš mi poznávat tajuplnou moudrost.
Psl	51	9	Zbav mě hříchu, očist yzopem a budu čistý, umyj mě, budu bělejší nad sníh.
Psl	51	10	Dej, ať slyším veselí a radost, ať jásají kosti, jež jsi zdeptal.
Psl	51	11	Odvrať svou tvář od mých hříchů, zahlaď všechny moje nepravosti.
Psl	51	12	Stvoř mi, Bože, čisté srdce, obnov v mém nitru pevného ducha.
Psl	51	13	Jen mě neodvrhuj od své tváře, ducha svého svatého mi neber!
Psl	51	14	Dej, ať se zas veselím z tvé spásy, podepři mě duchem oddanosti.
Psl	51	15	Budu učit nevěrné tvým cestám a hříšníci navrátí se k tobě.
Psl	51	16	Vysvoboď mě, abych nebyl vinen krví, Bože, Bože, moje spásu, ať plesá můj jazyk pro tvou spravedlnost.
Psl	51	17	Panovníku, otevři mé rty, ať má ústa hlásají tvou chválu.
Psl	51	18	Oběť, kterou bych dal, se ti nezalíbí, na zápalných obětech ti nezáleží.
Psl	51	19	Zkroušený duch, to je oběť Bohu. Srdcem zkroušeným a zdeptaným ty, Bože, nepohrdáš! [(Psalms 51:20) Prokaž dobro Sijónu svou přízní, vybuduj jeruzalémské hradby.] [(Psalms 51:21) Pak se ti zalíbí oběti spravedlnosti, zápalý a celopaly, pak ti budou na oltáři obětovat býčky.]
Psl	52	1	Pro předního zpěváka. Poučující, Davidův,
Psl	52	2	když přišel Edómec Dóeg a oznámil Saulovi: "David vešel do Achímel ekova domu."
Psl	52	3	Proč se chlubíš zlem, ty bohatýře? Boží milosrdenství po všechny dny trvá!
Psl	52	4	Jen zhoubu tvůj jazyk splétá, máš ho ostrý jako břitvu, pleticháři.
Psl	52	5	Zlo miluješ víc než dobro, klam více než spravedlivé slovo.
Psl	52	6	Miluješ každé podvrtné slovo, jazyku lstivý.
Psl	52	7	Proto Bůh tě smete provždy, popadne tě, ze stanu tě vyrvé, vykoření tě ze země živých.
Psl	52	8	Až to spatří spravedliví, zmocní se jich bázeň a posměšně o něm řeknou:
Psl	52	9	"Ano, byl to muž, jenž nepokládal za záštitu Boha, ve své veliké bohatství doufal, zakládal si na své zhoubné moci." [(Psalms 52:10) Ale já jsem jako zelenající se oliva v domě Božím. Doufám v Boží milosrdenství navěky a navždy.] [(Psalms 52:11) Navěky ti budu vzdávat chválu, neboť jsi to způsobil ty. Naději jsem složil ve tvé jméno, je tak dobré ke tvým věrným.]
Psl	53	1	Pro předního zpěváka, při tanečním reji. Poučující, Davidův.
Psl	53	2	Bloud si v srdci říká: "Bůh tu není." Všichni kazí a bezprávně kdeco zohavují, nikdo nic dobrého neudělá.
Psl	53	3	Bůh na lidi pohlíží z nebe, chce vidět, má-li kdo rozum, dotazuje-li se po Boží vůli.
Psl	53	4	Odpadli však všichni, zvrhli se do jednoho, nikdo nic dobrého neudělá, naprosto nikdo.

Psl	53	5	Což nevědí ti, kdo páchají ničemností, kdo jedí můj lid, jako by jedli chleba, ti, kdo Boha nevzývají,
Psl	53	6	že se jednou třást budou strachem, strachem, jaký ještě nebyl? Kosti toho, kdo tě oblehl, Bůh rozmetá, zahanbíš je, protože je Bůh zavrhl. [(Psalms 53: 7) Kéž už přijde Izraeli ze Sijónu spása! Až Bůh změní úděl svého lidu, bude Jákob jásat, Izrael se zaraduje.]
Psl	54	1	Pro předního zpěváka za doprovodu strunných nástrojů. Poučující, Davidův,
Psl	54	2	když přišli zifejci a řekli Saulovi: "David se přece skrývá u nás."
Psl	54	3	Bože, pro své jméno mě zachraň, ujmí se mě pře svou bohatýrskou silou.
Psl	54	4	Slyš moji modlitbu, Bože, naslouchej slovům mých úst.
Psl	54	5	Povstali proti mně cizáci, ukrutníci o život mi ukládají, na Boha neberou zřetel.
Psl	54	6	Avšak Bůh mi poskytuje pomoc, Panovník je s těmi, kdo mě podpírají.
Psl	54	7	Kéž to zlo odrazí na ty, kdo proti mně sočí! Ve své věrnosti je umlč.
[(Psalms 54: 8) Ochotně ti budu obětovat, vzdávat chválu, Hospodine, tvému jménu, protože je dobré.] [(Psalms 54: 9) Ze všeho soužení jsi mě vysvobodil, pád nepřátel spatřilo mé oko.]			
Psl	55	1	Pro předního zpěváka za doprovodu strunných nástrojů. Poučující, Davidův.
Psl	55	2	Dopřej, Bože, modlitbě mé sluchu, neskrývej se před mou prosbou.
Psl	55	3	Věnuj mi pozornost, odpověz mi, lkám a sténám, zmateně se toulám,
Psl	55	4	neboť nepřítel mi spílá, svévolník mě tísní, chtěli by mě zlomit ničemnostmi, štvou proti mně plní vzteku.
Psl	55	5	Srdce se mi v hrudi svírá, přepadly mě hrůzy smrti,
Psl	55	6	padá na mě strach a chvění, zděšení mě zachvátilo.
Psl	55	7	Pravím: Kéž bych měl křídla jako holubice, uletěl bych, usadil se jinde.
Psl	55	8	Ano, daleko bych letěl, pobýval bych v poušti,
Psl	55	9	spěchal do bezpečí před nápořem větru, před vichřicí.
Psl	55	10	Ve zmatek je uveď, Panovníku, jazyky jim rozdvoj, v městě vidím násilí a sváry,
Psl	55	11	ve dne v noci po hradbách se plíží, ničemnost a trápení jsou v jeho středu,
Psl	55	12	v jeho středu běsní zhouba, týrání a lest se nehnu z ulic.
Psl	55	13	Není to nepřítel, kdo mě tupí, to bych přece snesl; nade mne se nevypíná ten, který mě nenávidí, před tím bych se ukryl,
Psl	55	14	jsi to však ty, člověk jako já, můj druh a přítel!
Psl	55	15	Ten nejlepší vztah nás pojil, za bouřného jásotu jsme chodívali do Božího domu.
Psl	55	16	Ať je překvapí smrt, ať zaživa sejdou do podsvětí! Jen zloba je v jejich doupatcích, je v jejich středu.
Psl	55	17	A já volám k Bohu, Hospodin mě spasí.
Psl	55	18	Večer, zrána, za poledne lkám a sténám. - vyslyšel můj hlas!
Psl	55	19	On vykoupí mě z války, daruje mi pokoj, ač jich proti mně je tolik.
Psl	55	20	Slyší Bůh a pokoří je, on, jenž odedávna truní, když se změnit nechtějí a nebojí se Boha.
Psl	55	21	Leckdo vztáhne ruku na ty, kteří v pokoji s ním žijí, jeho smlouvu znesvěcuje.
Psl	55	22	Lichotek má plná ústa, ale v srdci válku. Hladší nad olej jsou jeho slova, ale jsou to vytasené meče.
Psl	55	23	Na Hospodina slož svoji starost, postará se o tebe a nedopustí, aby se kdy spravedlivý zhroutil. [(Psalms 55: 24) Ty je, Bože, srážíš v jámu zkázy. Ti, kdo prolévají krev a stavějí vše na lsti, nedožijí ani poloviny svých dnů. Já však doufám v tebe!]
Psl	56	1	Pro předního zpěváka, podle "Němé holubice dále". Pamětní zápis, Davidův, když se ho v Gatu zmocnili Pelištejci.
Psl	56	2	Smiluj se nade mnou, Bože, neboť po mně šlape člověk, válečník mě denně utiskuje.
Psl	56	3	Denně po mně šlapou ti, kteří proti mně sočí, těch, kdo zpupně válčí proti mně, je mnoho.
Psl	56	4	Přichází den strachu, já však doufám v tebe.
Psl	56	5	V Boha, jehož slovo chválím, v Boha doufám, nebojím se, co mi může udělat tělo?
Psl	56	6	Denně překrucují moje slova, vymýšlejí na mě kdeco zlého.
Psl	56	7	Srocují se, číhají a stopují mě, o mé bezživotí usilují.
Psl	56	8	Vyváznout je necháš za ty ničemnosti? Takové lidi sraz, Bože, svým hněvem!
Psl	56	9	O mém vyhnanství si vedeš záznam; ukládej si do měchu mé slzy. Což je v svých záznamech nemáš?
Psl	56	10	Jednou se mí nepřátelé obrátí zpět, v den, kdy povolám: "Teď vím, že Bůh je při mně!"
Psl	56	11	V Boha, jehož slovo chválím, v Hospodina, jehož slovo chválím,
Psl	56	12	v Boha doufám, nebojím se, co mi může udělat člověk?

Psl	56	13	Bože, sliby tobě dané splním, přinesu ti oběť chvály, [(Psalms 56:14) neboť jsi mě vysvobodil z jisté smrti. Což jsi neušetřil moje nohy podvrtnutí, abych před Bohem směl chodit dál ve světle živých?]
Psl	57	1	Pro předního zpěváka, jako "Nevyhlazuj!" Davidův, pamětní zápis, když uprchl před saulem do jeskyně.
Psl	57	2	Smiluj se nade mnou, Bože, smiluj se nade mnou, k tobě se utíkám moje duše. Utíkám se do stínu tvých křídel, dokud nepomine zhoubné nebezpečí.
Psl	57	3	Volám k Bohu Nejvyššímu, k Bohu, jenž za mě dokončí zápas.
Psl	57	4	Sešle pomoc z nebe, zachrání mě, potupí toho, kdo po mně šlape. Bůh sešle své milosrdenství a věrnost.
Psl	57	5	Mezi lvy být musím, s těmi uléhám, kdo srší ohněm, s lidmi, jejichž zuby jsou kopí a šípy, jejichž jazyk je ostrý meč.
Psl	57	6	Povznes se až nad nebesa, Bože, ať nad celou zemí vzejde tvoje sláva!
Psl	57	7	Nastrážili síť mým krokům, člověk mě chtěl zlomit; vykopali na mě jámu, spadli do ní sami.
Psl	57	8	Mé srdce je připraveno, Bože, mé srdce je připraveno, budu zpívat, prozpěvovat žalmy.
Psl	57	9	Probuď se, má slávo! Probuď se už, citaro a harfo, ať jitřenku vzbudím.
Psl	57	10	Panovníku, chci ti mezi lidmi vzdávat chválu, mezi národy ti budu zpívat žalmy;
Psl	57	11	vždyť tvé milosrdenství až k nebi sahá, až do mraků tvoje věrnost. [(Psalms 57:12) Povznes se až nad nebesa, Bože, a nad celou zemí ať je tvoje sláva!]
Psl	58	1	Pro předního zpěváka, jako: "Nevyhlazuj!" Davidův, pamětní zápis.
Psl	58	2	Opravdu svou němotou hlásáte spravedlnost? Lidé, soudí te dle práva?
Psl	58	3	V zemi jednáte, jak podle srdce velí, razíte si cestu násilím svých rukou.
Psl	58	4	Svévolníci, ti se odrodili hned v matčině lůně, z mateřského života se lháři dali bludnou cestou.
Psl	58	5	Mají jedu jako hadi, jsou jak hluchá zmijs, když si zacpe uši,
Psl	58	6	aby neslyšela kouzelnický šepot zaklínače zkušeného v zaklínání.
Psl	58	7	Bože, vylámej jim zuby v ústech, vyraz tesáky těch lvícat, Hospodine!
Psl	58	8	Ať se rozplynou jak tratící se vody, ať se tomu, kdo napne luk, ztupí šípy.
Psl	58	9	Ať se ztratí jako slizký plž, jako potracený plod, který neuzrál slunce.
Psl	58	10	Dříve než co pochopí, už trním pod hrnci vám budou, smete je víchr, ať svěží či zprahlé.
Psl	58	11	Radovat se bude spravedlivý, až uvidí tu pomstu, omyje si nohy v krvi svévolníka. [(Psalms 58:12) A lidé si řeknou: "Spravedlivý ovoce se dočkal. Ano, Bůh to je, kdo na zemi soud koná."]
Psl	59	1	Pro předního zpěváka, jako: "Nevyhlazuj!" Davidův, pamětní zápis, když Saul dal střežit dům, aby ho usmrtil.
Psl	59	2	Vysvoboď mě od mých nepřátel, můj Bože, buď mi hradem proti útočníkům.
Psl	59	3	Vysvoboď mě od těch, kdo páchají ničemností, zachraň mě před těmi, kdo prolévají krev.
Psl	59	4	Hle, jak nástrahy mi strojí, mocní srocují se proti mně, ne snad pro nevěrnost nebo můj hřích, Hospodine,
Psl	59	5	sbíhají se, aby zakročili, ne však kvůli nepravosti. Vzbud se, pojd mi vstříc a pohleď!
Psl	59	6	Hospodine, Bože zástupů, ty jsi Bůh Izraele. Prociťni a ztrestej všechny pronárody, neměj slitování s nikým, kdo by věrolomně páchal ničemností.
Psl	59	7	K večeru se navracejí, skučí jako psi a pobíhají kolem města.
Psl	59	8	Hle, co chrlí jejich ústa! Mezi jejich rty jsou meče, že prý: "Kdo to slyší?"
Psl	59	9	Ty se jim však, Hospodine, směješ, všechny pronárody jsou ti k smíchu.
Psl	59	10	Moje sílo, budu se tě držet! Bůh je přece hrad můj nedobytný.
Psl	59	11	Bůh můj milosrdný jde přede mnou, Bůh mi dá, že spatřím pád těch, kdo proti mně sočí.
Psl	59	12	Jen je nepobíjej, aby můj lid nezapomněl; rozežeň je mocí svou a sraz je, ty jsi náš štít, Panovníku!
Psl	59	13	Hříchem svých úst, slovem svých rtů, vlastní pýchou ať jsou polapeni za kletbu a za lež, které vyřkli.
Psl	59	14	Skoncuji v rozhořčení, skoncuji s nimi, ať poznají, že Bůh vládne v Jákobovi i v dálavách země!
Psl	59	15	K večeru se navracejí, skučí jako psi a pobíhají kolem města.
Psl	59	16	Za potravou sem a tam se honí, když se nenasytí, zůstávají přes noc.
Psl	59	17	Já však budu zpívat o tvé síle, nad tvým milosrdenstvím hned zrána budu plesat. vždyť ses mi stal nedobytným hradem, útočištěm v den soužení mého. [(Psalms 59:18) Moje sílo, o tobě chci žalmy zpívat. Bůh je přece hrad můj nedobytný, Bůh můj milosrdný.]
Psl	60	1	Pro předního zpěváka, podle "Lilie svědectví". Pamětní zápis, Davidův,

k vyučování,			
Psl 60	2	když válčil s Aramejci z Dvojříčí a s Aramejci ze Sóby; po návratu	
pobil Joáb Edómce v Solném údolí, dvanáct tisíc mužů.			
Psl 60	3	Zanevřels na nás, Bože, prolomils naše řady, stíhal nás hněv tvůj.	
Navrať se k nám!			
Psl 60	4	Zemí jsi otrásl, rozštěpil jsi ji; scel její trhliny, neboť se hroutí!	
Psl 60	5	Vlastnímu lidu dals okusit tvrdost, dals nám pít víno, až závrať nás	
jímá.			
Psl 60	6	Dopustils, aby ti, kdo se tě bojí, korouhev k ústupu před lukem	
zvedli.			
Psl 60	7	Aby tvoji milí byli zachováni, pomoz svou pravicí, odpověz nám!	
Psl 60	8	Bůh ve své svatyni promluvil: "S jáсотem rozdělím šekem, rozměřím	
dolinu Sukót.			
Psl 60	9	Mně patří Gileád, mně patří Manases, Efrajim, přilba mé hlavy, Juda,	
můj palcát.			
Psl 60	10	Moáb je mé umývadlo, na Edóm hodím svůj střevíc. Spust', Pelišteo,	
proti mně válečný ryk!"			
Psl 60	11	Kdože mě uvede do nepřístupného města? Kdo mě dovedl až do Edómu?	
Psl 60	12	Což ne, Bože, ty, jenž zanevřel jsi na nás? Což s našimi zástupy bys	
nevytáhl, Bože? [(Psalms 60:13) Před protivníkem buď naše pomoc, je šalebné čekat spásu od			
člověka.] [(Psalms 60:14) S Bohem statečně si povedeme, on rozšlape naše protivníky.]			
Psl 61	1	Pro předního zpěváka, za doprovodu strunného nástroje. Davidův.	
Psl 61	2	Slyš, Bože, mé bédování, mé modlitbě pozornost věnuj,	
Psl 61	3	z končin země k tobě volám se sklíceným srdcem. Dověď mě na skálu, je	
pro mě strmá,			
Psl 61	4	ty jsi moje útočiště a pevná věž proti nepříteli.	
Psl 61	5	Chci navěky pobývat v tvém stanu, utéci se do skryše tvých křídel.	
Psl 61	6	Ty jsi, Bože, slyšel moje sliby. Do vlastnictví dals mi ty, kteří se	
bojí tvého jména.			
Psl 61	7	Přidávej dny králi, ať jsou jeho léta jako celá pokolení,	
Psl 61	8	ať před Bohem trůní věčně. Připrav milosrdenství a věrnost, ať ho	
opatrují! [(Psalms 61:9) A tak budu tvému jménu navždy zpívat žalmy, den co den budu plnit			
své sliby.]			
Psl 62	1	Pro předního zpěváka, podle Jedútúna. Žalm Davidův.	
Psl 62	2	Jen v Bohu se ztiší duše má, od něho vzejde mi spása.	
Psl 62	3	Jen on je má skála, má spása, můj nedobytný hrad, mnou nikdy nic	
neotřese.			
Psl 62	4	Jak dlouho budete napadat člověka? Zabitím hrozíte všichni jak stěna	
nahnutá, jako zeď podkopaná.			
Psl 62	5	Stále se radí, jak strhnout ho z výše, ve lhaní zálibu našli, žehnají	
ústy, zlořečí v nitru.			
Psl 62	6	Jen zmlkni před Bohem, duše má, vždyť on mi naději vlévá.	
Psl 62	7	Jen on je má skála, má spása, můj nedobytný hrad, mnou nic neotřese.	
Psl 62	8	Má spása a sláva je v Bohu, on je má mocná skála, v Bohu mám útočiště.	
Psl 62	9	Lide, v každý čas v něho doufej, vylévej před ním své srdce! Bůh je	
naše útočiště.			
Psl 62	10	Lidé jsou jen vánek, urození jsou jen lživé zdání. Na váze stoupají	
vzhůru, dohromady jsou lehčí než vánek.			
Psl 62	11	Neslibujte si nic od útisku, nedejte se šálit tím, že něco uchvátíte,	
k jmění, byť i přibývalo, neupněte srdce.			
Psl 62	12	Bůh promluvil jednou, dvojí věc jsem slyšel: Bohu patří moc, [(Psalms	
62:13) i milosrdenství je, Panovníku, tvoje. Ty každému splatíš podle jeho skutků.]			
Psl 63	1	Žalm Davidův, když byl v Judské poušti.	
Psl 63	2	Bože, tys Bůh můj! Hledám tě za úsvitu, má duše po tobě žízní. Mé tělo	
touhou po tobě hyne ve vyschlé, prahnoucí, bezvodé zemi.			
Psl 63	3	Proto tě vyhlížím ve svatyni, chci spatřit tvoji sílu a slávu;	
Psl 63	4	tvé milosrdenství je lepší než život, mé rty tě chválí zpěvem.	
Psl 63	5	Proto ti žehnám po celý život, v tvém jménu pozvedám dlaně.	
Psl 63	6	Má duše se sytí nejtučnější stravou, moje rty plesají, má ústa zpívají	
chválu.			
Psl 63	7	Když si tě na lůžku připomínám, o tobě rozjímám za nočních hlídek,	
Psl 63	8	že jsi mou pomocí býval, ve stínu křídel tvých plesám.	
Psl 63	9	Má duše přilnula k tobě, tvá pravice mě pevně drží.	
Psl 63	10	Ti, kdo mi chystají zkázu a o život ukládají, sestoupí v nejhlubší	
útroby země;			
Psl 63	11	vydání napospas meči za kořist šakaľum padnou. [(Psalms 63:12) Král	
se však bude radovat; Bůh bude chloubou všech, kdo přísahají při něm, a budou zacpána ústa			
těm, kdo zrádně mluví.]			
Psl 64	1	Pro předního zpěváka. Žalm Davidův.	
Psl 64	2	Vyslyš, Bože, moje lkání, chraň mě, ať mohu žít beze strachu z	
nepřítele,			
Psl 64	3	skryj mě, když se zlovníci tajně radí, když se bouří, kdo páchají	

ničemnosti,
Psl 64 4 kdo si nabrousili jazyky jak meče, namířili šipy jedovatých řečí,
Psl 64 5 aby zákeřně stříleli na bezúhonného! Znenadání na něj vystřelí bez
jakékoli bázně.
Psl 64 6 Utvrzují se v zlém rozhodnutí, počítají, jak by nastražili léčky,
říkají si: "Kdo nás může spatřit?
Psl 64 7 Ať si kdo chce slídí po podlostech, nastavili jsme to dokonale, ať si
slídil slídí, hluboké je nitro člověka i jeho srdce."
Psl 64 8 Bůh však znenadání na ně vystřelí šíp; budou samá rána.
Psl 64 9 Jejich jazyk je sklátí, každý, kdo je spatří, se jím vyhne.
Psl 64 10 Všichni lidé se budou bát, budou rozhlašovat Boží skutek a pochopí
jeho dílo. [(Psalms 64:11) Spravedlivý se bude radovat z Hospodina a utíkat se k němu; on
bude chloubou všech, kdo mají přímé srdce.]
Psl 65 1 Pro předního zpěváka, žalm. Davidův, píseň.
Psl 65 2 Ztišením se sluší tebe chválit, Bože, na Sijónu, plnit tobě sliby.
Psl 65 3 K tobě, jenž modlitby slyšíš, přichází veškeré tvorstvo.
Psl 65 4 Přemohly mě nepravosti, našich nevěrností jenom ty nás zprostitíš.
Psl 65 5 Blaze tomu, koho vyvolíš a přijmeš, aby směl pobývat ve tvých
nádvořích. Tam se budem sytit dary tvého domu, tvého svatého chrámu.
Psl 65 6 Ve své spravedlnosti nám odpovídáš činy budícími bázeň, Bože, naše
spáso, naděje všech konců země i zámořských dalek,
Psl 65 7 jenž jsi upevnil svou mocí hory, opásán bohatýrskou silou,
Psl 65 8 jenž konejšíš hukot moří, hukot jejich vlnobití i vřavu národů.
Psl 65 9 Z tvých znamení jímá bázeň obyvatele všech konců, tam, kde jítro
nastává i kde se snáší večer, všechno naplňuješ plesem.
Psl 65 10 Navštěvuješ zemi, hojností ji zahrnuješ, velmi bohatou ji činíš. Boží
potok je naplněn vodou, pečuješ jim o obilí, ano, máš o zemi péči:
Psl 65 11 zavlažuješ brázdy, kypříš hroudy, vydatnými prškami ji činíš vládnou,
žehnáš tomu, co z ní raší.
Psl 65 12 Ty svou dobrotou celý rok korunuješ, ve tvých stopách kane tučnost,
Psl 65 13 kane na pastviny v stepi, a pahorky jásotem se opásaly. [(Psalms
65:14) Louky se oděly stády, doliny se halí obilím, zvučí hlaholem a zpěvem.]
Psl 66 1 Pro předního zpěváka, žalmová píseň. Hlahol Bohu, celá země!
Psl 66 2 Pějte žalmy k slávě jeho jména, jeho chválu šířte chvalozpěvem.
Psl 66 3 Řekněte Bohu: Jakou bázeň vzbuzují tvé činy! Pro tvoji nesmírnou moc
se vtírají v tvou přízeň i tví nepřatelé.
Psl 66 4 Ať se ti klaní celá země a zpívá ti žalmy, ať zpívá žalmy tvému jménu.
Psl 66 5 Pojďte, pohlédte na Boží skutky, tím, co koná mezi lidskými syny,
vzbuzuje bázeň.
Psl 66 6 Moře obrátil v souš, řeku přešli suchou nohou; radujme se tady z něho!
Psl 66 7 Věčně vládne svou bohatýrskou silou, pronárody sleduje svým zrakem.
odbojníci ať se nevyvyšují!
Psl 66 8 Dobrořečte, národy, našemu Bohu, zvučně rozhlašujte jeho chválu.
Psl 66 9 Zachoval nás při životě, nedopustil, aby nám uklouzly nohy.
Psl 66 10 Ano, zkoušel jsi nás, Bože, protřibil jsi nás, jako se tříbí stříbro:
Psl 66 11 zavedls nás do lovecké sítě, těžké břemeno jsi nám na bedra vložil.
Psl 66 12 Dopustils, že člověk nám po hlavách jezdil, šli jsme ohněm, vodou,
vyvedl jsi nás však a dal hojnost všeho.
Psl 66 13 Vstoupím se zápalnou obětí do tvého domu, splním ti své sliby,
Psl 66 14 jež moje rty vyslovily, jež v soužení vyřkla moje ústa.
Psl 66 15 V obět zápalnou ti přinesu to nejtučnější, s obětím dýmem z beranů
připravím skot i kozly.
Psl 66 16 Pojďte, slyšte, všichni bohabojní, budu vám vyprávět, co mi Bůh
prokázal.
Psl 66 17 Svými ústy jsem volával k němu, svým jazykem jsem ho vyvyšoval.
Psl 66 18 Kdybych se snad upnul srdcem k ničemnosti, byl by mě Panovník
nevyslyšel.
Psl 66 19 Bůh však slyšel, mé modlitbě věnoval pozornost.
Psl 66 20 Požehnán buď Bůh, že mou modlitbu nezamítl a své milosrdenství mi
neodepřel.
Psl 67 1 Pro předního zpěváka za doprovodu strunných nástrojů. Zpívaný žalm.
Psl 67 2 Kéž je nám Bůh milostiv a dá nám požehnání, kéž nad námi rozjasní svou
tvář!
Psl 67 3 Ať je známa na zemi tvá cesta, mezi všemi pronárody tvoje spása!
Psl 67 4 Kéž ti, Bože, lidé vzdají chválu, kéž ti vzdají chválu všichni lidé!
Psl 67 5 Ať se národy radují, ať zaplesají, neboť soudíš lidí podle práva,
spravuješ národy země.
Psl 67 6 Kéž ti, Bože, lidé vzdají chválu, kéž ti vzdají chválu všichni lidé!
Psl 67 7 Země vydala své plody, Bůh nám žehná, Bůh náš. [(Psalms 67:8) Bůh nám
dává svoje požehnání. Nechtě se ho bojí všechny dálavy země!]
Psl 68 1 Pro předního zpěváka, Davidův. Zpívaný žalm.
Psl 68 2 Povstane Bůh, a rozprchnou se jeho nepřatelé, na útěk se před ním

dají, kdo ho nenávidí.		
Psl 68 3		Odvaneš je jako dým. Tak jako taje vosk před žárem ohně, tak zhynou
před Bohem svévolníci.		
Psl 68 4		Spravedliví se však zaradují a jásotem budou oslavovat Boha, budou se
radostně veselit.		
Psl 68 5		Prozpěvujte Bohu, pějte žalmy jeho jménu, upravujte cestu tomu, který
jede pustinami. Hospodin je jeho jméno, jásotem ho oslavujte.		
Psl 68 6		Otec sirotků, obhájce vdov je Bůh v obydlí svém svatém.
Psl 68 7		Bůh, jenž osamělé usazuje v domě, vyvádí vězně k šťastnému životu;
odbojníci však zůstanou ve vyprahlé zemi.		
Psl 68 8		Bože, když jsi táhl v čele svého lidu, když jsi kráčel pustým krajem,
Psl 68 9		třásla se země, kanuly krupěje z nebe před Bohem ze Sínaje, před
Bohem, Bohem Izraele.		
Psl 68 10		Štědrým přívalem jsi skrápěl své dědictví, Bože, když se země
vysílila, pečoval jsi o ni.		
Psl 68 11		Tvoje stádce se v ní usadilo. Bože, ve své dobrotě máš péči o
poní ženého!		
Psl 68 12		Panovník pronáší výrok. Nesmírný je zástup žen, jež radostnou zvěst
nesou:		
Psl 68 13		"Pádí králové i se zástupy, pádí, hospodyně rozdělují kořist.
Psl 68 14		Zůstanete ležet mezi ohradami? Jak se blyští stříbrem potažená křídla
holubice, perutě zlatavě zelenavé!		
Psl 68 15		Už jí Všemohoucí rozehnal ty krále! To tys přikryl sněhem šerý
Salmón."		
Psl 68 16		Horou bohů je hora Bášan, hora Bášan je hora strmých štítů.
Psl 68 17		Proč, vy strmé horské štíty, úkosem shlížíte na horu, na níž se usadit
zatoužil Bůh? Tam bude Hospodin přebývat natrvalo.		
Psl 68 18		Božích vozů jsou desetitisíce, tisíce tisíců. Panovník je mezi nimi,
ze Sínaje táhne do svatyně.		
Psl 68 19		Vystoupil jsi na výšinu, ty, kdo byli v zajetí, jsi vedl, mnohé z lidí
přijals darem, odbojníci však museli zůstat v poušti, Hospodine, Bože!		
Psl 68 20		Požehnán buď Panovník, den ze dne za nás nosí břímě. Bůh je naše
spása.		
Psl 68 21		Bůh je Bohem, jenž nás zachraňuje. Je to on, Panovník Hospodin, kdo
vyvádí z tenat smrti.		
Psl 68 22		Ano, Bůh rozdrť nepřátelům hlavu, téměř tomu, který se ve vinách
brodí.		
Psl 68 23		Panovník řekl: "Vyvedu z Bášanu, vyvedl jsem i z hlubin moře
Psl 68 24		a noha tvá je rozdrť v krvi, ať jazyk tvých psů má z nepřátel podíl."
Psl 68 25		Všichni spatřili tvůj průvod, Bože, průvod mého Boha, mého Krále, do
svatyně.		
Psl 68 26		Napřed šli zpěváci, za nimi hudebníci, uprostřed s bubínky dívky.
Psl 68 27		V shromážděních dobrořečte Bohu, Hospodinu, vy z pramene Izraele!
Psl 68 28		Tady je Benjamín, nejmladší, jenž se stal nad nimi pánem, nad veliteli
Judy a jeho oddíly, nad veliteli Zabulóna, veliteli Neftalího.		
Psl 68 29		Byl to příkaz tvého Boha. Nechtě se tvá moc, Bože, mocně prokazuje v
tom, co pro nás konáš		
Psl 68 30		ze svého chrámu nad Jeruzalémem. Králové ti budou přinášet dary.
Psl 68 31		Oboř se na tu divou zvěř v rákosí, na stádo turů mezi býčky národů, na
toho, který se vrhá do bláta kvůli úlomku stříbra. Rozpraš národy válečtívé!		
Psl 68 32		Ať přijdou egyptští velmožové, ať Kúš vztáhne ruce vstříc Bohu.
Psl 68 33		Království země, zpívejte Bohu, zapějte žalmy Panovníku,
Psl 68 34		tomu, jenž jezdí po nebi, po nebi odvěkém. Hle, vydal hlas, hlas plný
moci.		
Psl 68 35		Uznejte Boží moc! Jeho vznešenost se klene nad Izraelem, jeho moc do
mraků strmí. [(Psalms 68:36) Bůh ze tvých svatyní vzbuzuje bázeň, Bůh Izraele. On dává moc a		
udatnost lidu. Požehnán buď Bůh!]		
Psl 69 1		Pro předního zpěváka, podle "Lilií". Davidův.
Psl 69 2		Zachraň mě, můj Bože, vody mi pronikly k duši!
Psl 69 3		V bahně hlubiny se topím, není na čem stanout, do hlubokých vod se
nořím, dravý proud mě vleče.		
Psl 69 4		Volám do umdlení, hrdlo zanícené, Boha vyhlížím, až zrak mi vypovídá.
Psl 69 5		Víc než vlasů na mé hlavě je těch, kdo mě bez důvodů nenávidí; zdatní
jsou, kdo umlčet mě chtějí, zrádčí nepřátelé! Co jsem neuchvátil, mám teď vracet.		
Psl 69 6		Ty znáš, Bože, moji pošetilost, čím jsem se kdy provinil, ti není
skryto.		
Psl 69 7		Kvůli mně však ať se nemusejí hanbit, kdo složili svou naději v tebe,
Panovníku, Hospodine zástupů, ať kvůli mně se nemusejí stydět ti, kdo tě hledají, Bože		
Izraele!		
Psl 69 8		Snáším potupu přec kvůli tobě, stud pokryl mé tváře.
Psl 69 9		Za cizího mě mají mí bratři, cizincem jsem pro syny své matky,
Psl 69 10		neboť horlivost o tvůj dům mě strávila, tupení těch, kdo tě tupí,

padlo na mne.

- Psl 69 11 Postil jsem se, vyplakał si oči, ale v potupu se mi to obrátilo.
Psl 69 12 oblékl jsem si žíněné roucho a stal se pro ně pořekadlem.
Psl 69 13 O mně klevetí, kdo sedávají v bráně, pijaní si o mně popěvují.
Psl 69 14 Ale má modlitba spěje, Hospodine, k tobě, je čas přízně, Bože nejvyšší
milosrdný, odpověz mi, věrný dárce spásy,
Psl 69 15 vysvoboď mě z bahna, ať se neutopím! Kéž jsem vysvobozen z rukou těch,
kteří mě nenávidí, z hlubokých vod.
Psl 69 16 Ať mě neodvleče dravý vodní proud, ať hlubina mě nepohltí, ať nade
mnou studnice nezavře ústa!
Psl 69 17 Odpověz mi, Hospodine, vždyť tvé milosrdenství je dobrotivé, pro své
velké slitování shlédni na mne,
Psl 69 18 neskryvej tvář před svým služebníkem, když se soužím, pospěš, odpověz
mi,
Psl 69 19 buď mi blízko, zastaň se mne, vykup mě kvůli mým nepřítelům!
Psl 69 20 Ty víš, jak jsem tupen, ostouzen a haněn, máš před sebou všechny moje
protivníky.
Psl 69 21 Srdce potupou mi puká, jsem jak ochrnulý. Na soucit jsem čekal, ale
marně; na ty, kdo by potěšili - nenašel se nikdo.
Psl 69 22 Do jídla mi dali žluč, když jsem žíznil, dali mi pít ocet.
Psl 69 23 Jejich stůl se jim staň osídlem a těm, kdo jsou s nimi zajedno, buď
léčkou.
Psl 69 24 Dej, ať se jim zatmí v očích, aby neviděli, jejich bedra ustavičně
zbavuj síly.
Psl 69 25 vylej na ně svůj hrozný hněv, tvůj planoucí hněv ať postihne je.
Psl 69 26 Jejich hradiště ať zpustne, v jejich stanech ať nebydlí nikdo.
Psl 69 27 Neboť toho, kterého jsi ty zbil, pronásledovali, vypravují o bolesti
těch, které jsi proklál.
Psl 69 28 Sečti jejich nepravosti, ať před tebou nejsou spravedliví.
Psl 69 29 Nechtě jsou vymazáni z knihy živých, nezapsáni mezi spravedlivé.
Psl 69 30 Jsem ponížen, bolestí se soužím, avšak hradem je mi, Bože, tvoje
spása.
Psl 69 31 Písní budu chválit jméno Boží, velebit je budu díkyvzdáním.
Psl 69 32 Hospodin to přijme raději než býka, býčka s paznehty a rohy.
Psl 69 33 Pokorní to spatří a budou mít radost; kdo se dotazujete na Boží vůli,
okřeje v srdci.
Psl 69 34 vždyť Hospodin ubožáky slyší, nepohrdá svými, když jsou uvězněni.
Psl 69 35 Ať ho chválí nebesa i země, moře se vším, co se v nich hemží,
Psl 69 36 neboť Bůh zachrání Sijón a zbuduje judská města; budou tam sídlit a je
mít ve vlastnictví. [(Psalms 69:37) Potomstvo jeho služebníků je bude dědičně držet; budou v
nich bydlět ti, kdo milují jeho jméno.]
Psl 70 1 Pro předního zpěváka. Davidův, k připamatování.
Psl 70 2 Bože, vysvoboď mě, Hospodine, na pomoc mi pospěš!
Psl 70 3 Ať se zardí hanbou ti, kdo mi o život ukládají, ať táhnou zpět, ať se
stydí ti, kdo mi zlo přejí.
Psl 70 4 Za svou hanebnost ať musí couvnout ti, kdo mi říkají: "Dobře ti tak!"
Psl 70 5 Ať jsou veselí a radují se z tebe všichni, kteří tě hledají; ať říkají
stále: "Bůh je velký" ti, kdo milují tvou spásu. [(Psalms 70:6) Ponížený jsem a ubohý, Bože,
pospěš ke mně! Tys má pomoc, vysvoboditel můj, neotáleš, Hospodine!]
Psl 71 1 Utíkám se k tobě, Hospodine, kéž nikdy nejsem zahanben!
Psl 71 2 Pro svou spravedlnost mě vysvoboď, pomoz mi vyváznout, skloň ke mně
své ucho, buď mou spásou.
Psl 71 3 Buď mi skalním příbytkem a budu se tam uchylovat stále. Rozhodls o mé
záchraně, tys můj skalní štít, moje pevná tvrz!
Psl 71 4 Bože můj, pomoz mi vyváznout z moci svévolníka, z rukou bídáka a
násilníka.
Psl 71 5 Ty jsi přece má naděje, Panovníku Hospodine, v tebe už od mládí
doutám.
Psl 71 6 Na tebe jsem odkázán už ze života matky, oddělil sis mě v matčině
nitru, chvalo zpěv můj o tobě bude znít stále.
Psl 71 7 Za zázrak mě mnozí měli, tys byl moje mocné útočiště.
Psl 71 8 Z mých úst plně zní tvá chvála, den co den tě oslavuji.
Psl 71 9 Nezamítej mě v čas stáří, neopouštěj mě, když pozbývám síl.
Psl 71 10 Nepřátelé se už na mě domlouvají, ti, kdo mě hlídají, společně se
radí,
Psl 71 11 prohlašují: "Bůh ho opustil, pusťte se za ním, chopte se ho,
nevysvobodí ho nikdo."
Psl 71 12 Nevzdaluj se ode mne, můj Bože, Bože, na pomoc mi pospěš!
Psl 71 13 Ať zahynou v hanbě, kdo mě osočují, potupa a stud ať halí ty, kdo zlo
mi strojí.
Psl 71 14 Já však budu vytrvale čekat a vždy víc a nade vše tě budu chválit.
Psl 71 15 O tvé spravedlnosti budou má ústa vypravovat, každého dne svědčit o

tvé spásy, a přece nestačím všechno vypovědět.

Psl 71 16 Přicházím s bohatýrskými činy Panovníka Hospodina; tvoji spravedlnost, jenom tvoji, budu připomínat.

Psl 71 17 Od mladosti, Bože, jsi mě vyučoval a já dosud oznamuji tvoje divy.

Psl 71 18 Ani ve stáří a šedinách mě, Bože, neopouštěj, dokud neseznámím toto pokolení se skutky své paže a s tvou bohatýrskou silou všechny, kteří přijdou.

Psl 71 19 Bože, tvoje spravedlnost až k výšinám sahá, vykonals veliké věci.

Bože, kdo je tobě roven!

Psl 71 20 Ty jsi mi dal zakusit četná zlá soužení a zase mi život vracíš a z propasti země přivádíš mě nazpět.

Psl 71 21 Ty mě stále činíš větším, útěchou mě zahrnuješ.

Psl 71 22 A já strunným nástrojem ti budu vzdávat chválu, Bože můj, za tvoji věrnost, s citarou ti budu zpívat žalmy, Svatý Izraele.

Psl 71 23 Ať plesají mě rty, když ti zpívám žalmy, i má duše tebou vykoupená.

Psl 71 24 A můj jazyk bude o tvé spravedlnosti hovořit každodenně, budou se rdít hanbou ti, kdo mi strojíli zlé věci.

Psl 72 1 Šalomounův. Bože, předej své soudy králi a svou spravedlnost

královskému synu,

Psl 72 2 aby obhajoval tvůj lid spravedlivě a tvé ponížené podle práva.

Psl 72 3 Hory přinesou lidu pokoj a pahorky spravedlnost.

Psl 72 4 Zjedná právo poníženým z lidu, dá zvítězit synům ubožáka, zdeptá

utlačovatele.

Psl 72 5 Budou se tě bát, dokud bude slunce, dokud potrvá měsíc, po všechna

pokolení.

Psl 72 6 Sestoupí jak déšť na posečenou louku, jako vláha svlažující zemi.

Psl 72 7 V jeho dnech rozkvete spravedlivý, bude hojný pokoj, dokud nezanične

měsíc.

Psl 72 8 A panovat bude od moře až k moři, od řeky do dálav země.

Psl 72 9 Divá sběr se před ním bude krčit, prach budou lízat jeho nepřatelé.

Psl 72 10 Králové Taršíše a ostrovů přinesou dary, budou odvádět daň králové

Šeby a Seby.

Psl 72 11 Všichni králové se mu budou klanět, všechny národy mu budou sloužit.

Psl 72 12 Vysvobodí ubožáka, jenž volá o pomoc, poníženého, jenž nemá pomocníka.

Psl 72 13 Bude mít soucit s nuzným ubožákem, ubohým zachrání život.

Psl 72 14 Vykoupí je z útisku a od násilí, jejich krev mu bude drahocná.

Psl 72 15 Ať je živ! Budou mu dávat zlato z Šeby, ustavičně se za něj modlit,

žehnat mu neustále.

Psl 72 16 Země bude oplývat obilím, jež se bude vlnit i po vrcholech hor, jeho klasy budou jako libanónské cedry, obyvatelé měst pokvetou jak bylina země.

Psl 72 17 Jeho jméno bude věčné, dokud potrvá slunce, poroste jeho jméno. Budou

si jím žehnat, všechny národy ho budou blahoslovit.

Psl 72 18 Buď požehnán Bůh Hospodin, Bůh Izraele; jedině on koná divy.

Psl 72 19 Buď navěky požehnáno jeho slavné jméno, celou zemi nechť naplní jeho

sláva! Amen, amen.

Psl 72 20 Končí modlitby Davida, syna Jišajova.

Psl 73 1 Žalm. Pro Asafa. Jak je Bůh dobrý k Izraeli, k těm, kdo jsou čistého

srdce!

Psl 73 2 Avšak moje nohy málem odbočily, moje kroky téměř sešly z cesty,

Psl 73 3 neboť jsem záviděl potřeštěncům, když jsem viděl svévolné, jak pokojně

si žijí.

Psl 73 4 Smrt je do okovů ještě nesevřela, jejich tělo kypí,

Psl 73 5 nevědí, co je to lidské plahočení, nebývají postiženi jako jiní lidé.

Psl 73 6 Jejich náhrdelníkem je zpupnost, násilnictví šatem, do něhož se halí.

Psl 73 7 Jejich oko vystupuje z tuku, provaluje se smýšlení srdce.

Psl 73 8 Vysmívají se a mluví zlomyslně, povýšenou řečí utiskují druhé.

Psl 73 9 Do úst nebesa si berou, jazykem prosmýčí zemi.

Psl 73 10 A lid se za nimi hrne lokat vodu plným douškem.

Psl 73 11 Říkávají: "Což se to Bůh dozví? Cožpak to Nejvyšší pozná?"

Psl 73 12 Ano, to jsou svévolníci: bez starostí věčně kupí jmění.

Psl 73 13 Tedy zbytečně jsem si uchoval ryzí srdce a dlaně omýval nevinností?

Psl 73 14 Každý den se na mě sypou rány, každé ráno byvám trestán.

Psl 73 15 Kdybych řekl: "Budu mluvit jako oni", věrolomně bych opustil pokolení

tvých synů.

Psl 73 16 Přemýšlel jsem, jak se v tom všem vyznat, nesnadné se mi to zdálo.

Psl 73 17 Teprv když jsem vstoupil do svatyně Boží, pochopil jsem, jaký vezmou

konec.

Psl 73 18 Věřu, stavíš je na kluzké cesty, do zkázy je srazíš.

Psl 73 19 Jaký úděs náhle vzbudí, hrůzou se obrátí vniveč do jednoho.

Psl 73 20 Jako snem po procitnutí, Panovníku, pohrdneš jejich přeludem, až se

vzbudíš.

Psl 73 21 Když bylo mé srdce roztrpčené, když se jitřilo mé ledví,

Psl 73 22 byl jsem tupec, nic jsem neznal, jak dobytče jsem před tebou býval.

Psl	73	23	Já však chci být ustavičně s tebou, uchopils mě za pravici,
Psl	73	24	povedeš mě podle svého rozhodnutí a pak do slávy mě přijmeš.
Psl	73	25	Koho bych měl na nebesích? A na zemi v nikom kromě tebe nemám
zalíbení.			
Psl	73	26	Ač mé tělo i mé srdce chřadne, Bůh bude navěky skála mého srdce a můj
podíl.			
Psl	73	27	Hle, ti, kdo se tobě vzdálí, zhynou. Ty umlčíš každého, kdo poruší ti
věrnost.			
Psl	73	28	Mně však v Boží blízkosti je dobře, v Panovníku Hospodinu mám své
útočiště, proto vyprávím			o všech tvých činech.
Psl	74	1	Poučujicí, pro Asafa. Bože, zanevřel jsi na nás natrvalo? Tvůj hněv
dýmá proti ovčím, které			paseš.
Psl	74	2	Rozpomeň se na svou pospolitost, kterou jsi před věky získal, na svůj
dědičný kmen, jež sis			vykoupil, na horu Sijón, kde bydlíš.
Psl	74	3	Zaměř kroky vzhůru k trvajícím spouštím, ve svatyni nepřítel vše zničil.
Psl	74	4	Ve tvém shromáždění zněl řev protivníků, svá vítězná znamení tu
postavili.			
Psl	74	5	Ví se, že tak, jako když se zvedá širočina vzhůru v spleti stromů,
Psl	74	6	nyní otloukali řezby ve svatyni sekerou a mlatem.
Psl	74	7	Tvou svatyni podpálili a příbytek tvého jména znesvětili, strhli k
zemi.			
Psl	74	8	v srdci si řekli: "Jejich rod úplně vyhubíme!" Vypálili všechna místa
Božích shromáždění v zemi.			
Psl	74	9	Svá znamení nevidíme, proroka už není, neví nikdo z nás, co přijde.
Psl	74	10	Jak dlouho se, Bože, smí protivník rouhat? Smí nepřítel znevažovat
trvale tvé jméno?			
Psl	74	11	Proč stahuješ ruku nazpět? Zvedni svou pravici z klína, skoncuji s
nimi!			
Psl	74	12	Bůh je můj Král odedávna, on uprostřed země koná spásné činy.
Psl	74	13	Svou mocí jsi rozkymácel moře, drakům na vodách roztříštíš hlavy,
Psl	74	14	rozdrtil jsi hlavy livjátana, dals ho sežrat hordě divé sběře,
Psl	74	15	rozpoltil jsi skálu, vytryskl pramen i potok, vysušil jsi mocné říční
toky.			
Psl	74	16	Tobě patří den, i noc je tvoje, tys upevnil světlo noci i slunce,
Psl	74	17	ty sám jsi vytyčil veškerá pomezí země, vytvořils léto i zimu.
Psl	74	18	Hospodine, rozpomeň se na rouhání nepřítelů, na zbloudilý lid, jenž
znevažil tvé jméno.			
Psl	74	19	Nevydávej život své hrdličky dravci, na život svých ponížených nikdy
nezapomeň,			
Psl	74	20	přihlédni ke smlouvě! Plno doupat násilí je v temných koutech země.
Psl	74	21	Kéž zdeptaný není znovu tupen, ponížený ubožák ať chválí tvoje jméno!
Psl	74	22	Povstaň, Bože, a své pře se ujmí, rozpomeň se, že ti bloud utrhá
denně.			
Psl	74	23	Nezapomeň na křik protivníků, na ten ustavičně stoupající hukot
útočníků!			
Psl	75	1	Pro předního zpěváka, jako: "Nevyhlazuj!" Žalm; pro Asafa, píseň.
Psl	75	2	Vzdáváme ti chválu, Bože, vzdáváme ti chválu! Tvé jméno je blízko,
vypráví se o tvých divech.			
Psl	75	3	"Já určím tu chvíli, kdy vykonám soud dle práva.
Psl	75	4	Země se rozplyne se všemi, kdo na ní sídlí; já jsem to, kdo dává
pevnost jejím sloupům."			
Psl	75	5	Potřeštěncům říkám: Nechte ztřeštěností! Říkám svévolníkům: Nezvedejte
rohy!			
Psl	75	6	Nezvedejte svoje rohy vzhůru, nemluvte s tak drzou šíjí!
Psl	75	7	Nikdo od východu, nikdo od západu, nikdo od hornaté pouště,
Psl	75	8	jenom Bůh je soudce: jednoho poníží, druhého povýší.
Psl	75	9	Hospodin má v ruce kalich: víno kvasí, je plné příměsků, z něho nalévá
a vypijí je i s kaly až			do dna všichni svévolníci země.
Psl	75	10	A já to budu navěky hlásat, budu zpívat žalmy Jákovovu Bohu. [(Psalms
75:11) A všem svévolníkům srazím rohy, rohy spravedlivého se zvednou.]			
Psl	76	1	Pro předního zpěváka. Za doprovodu strunných nástrojů. Žalm pro Asafa.
Píseň.			
Psl	76	2	V judské zemi je znám Bůh, má velké jméno v Izraeli.
Psl	76	3	V Šálemu je jeho stánek, jeho obydlí je na Sijónu.
Psl	76	4	Roztříštil tam střely ohnivé i s lukem, štíty, meče, válku.
Psl	76	5	Vznešený, jak jasně záříš nad horami rozsápaných!
Psl	76	6	Zarputilci za kořist ti padli, drímají svůj sen; všem válečníkům
ochrnul y ruce.			
Psl	76	7	Pohrozils, Jákobův Bože, a mrákota obestřela válečné vozy i koně.
Psl	76	8	Ty vzbuzuješ bázeň. Kdo před tebou obstojí, když vzplaneš hněvem?
Psl	76	9	Svou při jsi vyhlásil z nebe. Země žila hned v bázni a v míru,
Psl	76	10	když Bůh povstal k soudu pro záchranu všech pokorných v zemi.

Psl	76	11	Rozhořčením stíháš lidi a je ti to k chvále, po svém rozhořčení opášeš se pozůstatkem lidu.
Psl	76	12	Učinite slib a splňte jej Hospodinu, svému Bohu! Všichni kolem něho ať přinesou poctu tomu, jenž vzbuzuje bázeň, [(Psalms 76:13) tomu, který krotí ducha vojevůdců a vzbuzuje bázeň v kráľích země.]
Psl	77	1	Pro předního zpěváka, podle Jedútúna. Pro Asafa, žalm.
Psl	77	2	Úpěnlivě volám k Bohu, volám k Bohu, kéž mi přeje sluchu!
Psl	77	3	V den svého soužení se dotazuji Panovníka, v noci k němu vztahuji své ruce bez umdlení, má duše se utěšit nedá.
Psl	77	4	Připomínám si Boha a sténám, přemítám a jsem na duchu skleslý.
Psl	77	5	Nutíš moje oči k bdění, jsem vzrušen a nejsem schopen slova.
Psl	77	6	Myslím na dny dávnověké, na pradávna léta.
Psl	77	7	V noci si připomínám, jak jsem na struny hrával, v srdci přemítám a duch můj hloubá:
Psl	77	8	Zatvrdil se Panovník na věky věků? Nikdy už svou přízeň neprojeví?
Psl	77	9	Je snad jeho milosrdenství pryč natrvalo? Nebude už mluvit v dalších pokoleních?
Psl	77	10	Což Bůh zapomněl na smilování? V hněvu uzavřel zdroj svého slitování?
Psl	77	11	Pravím: V tom tkví moje bolest, že se změnila pravice Nejvyššího.
Psl	77	12	Skutky Hospodinovy si připomínám, připomínám si onen tvůj div z dávnověku.
Psl	77	13	Rozjímám o všech tvých činech a přemítám o tvých skutcích.
Psl	77	14	Bože, tvá cesta je svatá. Který bůh je velký jako Bůh náš?
Psl	77	15	Ty jsi Bůh, jenž činí divy! Svoji moc jsi dal národům poznat.
Psl	77	16	Svůj lid jsi vykoupil vlastní paží, syny Jákobovy, Josefovy.
Psl	77	17	Spatřily tě vody, Bože, vody tě spatřily a svíjely se v křeči, ba i tůně propastné se hnuly.
Psl	77	18	Z oblaků se lily proudy vod, hrom duněl v mračnecích, rozletěly se tvé šípy.
Psl	77	19	Přivalilo se tvé hromobití, nad světem se rozsvítily blesky, země se pohybovala a třásla.
Psl	77	20	Tvá cesta šla mořem, množstvím vod tvá stezka, aniž bylo znát tvé stopy. [(Psalms 77:21) Svůj lid jsi vedl jak stádeček rukou Mojžíše a Árona.]
Psl	78	1	Poučující. Pro Asafa. Lide můj, naslouchej učení mému, k slovům úst mých nakloň ucho,
Psl	78	2	otevřu svá ústa ku přísloví, předložím hádanky dávnověké.
Psl	78	3	Co jsme slyšali a o čem víme, to, co nám otcové vyprávěli,
Psl	78	4	nebudeme tajit jejich synům. Budeme vyprávět budoucímu pokolení o Hospodinových chvályhodných činech, o mocných skutcích a divcích, jež konal.
Psl	78	5	Stanovil svědectví v Jákobovi, vydal zákon v Izraeli a přikázal našim otcům, aby s tím seznamovali své syny,
Psl	78	6	aby o tom vědělo budoucí pokolení, synové, kteří se zrodí. Ti to budou dále vyprávět svým synům,
Psl	78	7	aby složili důvěru v Boha a na Boží skutky nezapomínali, aby zachovávali vždy jeho přikázání,
Psl	78	8	a nebyli jako jejich otcové, to umíněné, vzdorné pokolení, pokolení nestálého srdce, jehož duch nezůstal věrný Bohu.
Psl	78	9	Lukem vyzbrojeni Efrajimci otočili se v den bitvy.
Psl	78	10	Nedbali na smlouvu Boží, podle jeho zákona žít odepřeli,
Psl	78	11	zapomněli na jeho skutky, na divy, jež jim dal shlédnout.
Psl	78	12	On před jejich otci činil divy v zemi egyptské na Sóanském poli.
Psl	78	13	Moře rozpoltil a převedl je, jako hráz postavil vody.
Psl	78	14	Ve dne oblakem je vodil, po celou noc září ohně.
Psl	78	15	Rozpoltil na poušti skály, dal jim pít hojně jak z propastných tůní,
Psl	78	16	bystřiny vyvedl ze skalního štítu, nechal plynout vodstva jako řeky.
Psl	78	17	Hřešili však proti němu opět. Vzdorovali v tom vyprahlém kraji
Nejvyššímu,			
Psl	78	18	srdcem pokoušeli Boha, chtěli stravu podle vlastní vůle.
Psl	78	19	A reptali proti Bohu: "Může Bůh prostrít stůl v poušti?
Psl	78	20	Do skály sic udeřil a potoky vod tekly proudem. Může však dát také chleba nebo opatřit pro svůj lid maso?"
Psl	78	21	Hospodin se rozlítil, když to vše slyšel. Oheň prudce vzplanul proti Jákobovi, hněv vyšlehl proti Izraeli,
Psl	78	22	neboť nevěřili Bohu, nedoufali v jeho spásu.
Psl	78	23	Přesto vydal příkaz mračným shůry, zotevíral vrata nebes
Psl	78	24	a jako déšť spouštěl na ně mannu, aby jedli, nebeské obilí jim dával.
Psl	78	25	Člověk jísti směl chléb mocných, stravu sesílal jim do sytosti.
Psl	78	26	Dal na nebi vanout východnímu větru, jižní vítr přivedl svou mocí
Psl	78	27	a déšť masa na ně spustil, tolik jako prachu, pernatého ptactva jak mořského písku,
Psl	78	28	nechával je padat rovnou do tábora okolo příbytků jejich.
Psl	78	29	Najedli se víc než do sytosti, dopřál jim to, čeho byli chtiví.

Psl	78	30	Nepřešla je chtivost. Měli ještě pokrm v ústech,
Psl	78	31	když proti nim vyšlehl hněv Boží. Zahubil jejich velmože, izraelské
junáky v prach srazil.			
Psl	78	32	Přes to vše hřešili dále, nevěřili jeho divům.
Psl	78	33	Tu učinil konec jejich dnům, že přešly jako vánek, jejich léta přetáhl
náhlym děsem.			
Psl	78	34	Kdykoli je hubil, dotazovali se po jeho vůli, za úsvitu hledávali opět
Boha,			
Psl	78	35	připomínali si, že Bůh býval jejich skála, že Bůh nejvyšší byl jejich
vykupitel.			
Psl	78	36	Ale klamali ho svými ústy, jazykem mu lhali,
Psl	78	37	v svém srdci nestáli při něm, nezůstali věrni jeho smlouvě.
Psl	78	38	Ale on se slitovával, zprošťoval je nepravostí, nevydal je zkáze,
často odvrátil svůj hněv a nedal zcela procitnout svému rozhořčení,			
Psl	78	39	pamatoval, že jsou jenom tělo, vítr, který zavane a už se nevrací.
Psl	78	40	Kolikrát mu v poušti vzdorovali, jakou tryzeň působili mu v tom pustém
kraji!			
Psl	78	41	Zas a zase pokoušeli Boha, činili výčitky Svatému Izraele.
Psl	78	42	Nepřipomínali jeho sílu, den, kdy je vykoupil z moci protivníka,
Psl	78	43	když činil svá znamení v Egyptě a své zázraky na Sóanském poli.
Psl	78	44	Ramena řek i bystriny proměnil v krev, takže se nemohli napít.
Psl	78	45	Seslal na ně mouchy, aby je sžíraly, žáby, které jim přinesly zkázu.
Psl	78	46	Co se urodilo, vydal hmyzu, kobylkám plod jejich práce.
Psl	78	47	Jejich révu zničil krupobitím a smokvoně mrazem.
Psl	78	48	Jejich dobytek vydal v plen krupobití a ohnivým střelám jejich stáda.
Psl	78	49	Tak je stíhal svým planoucím hněvem, hněvem hrozným, prchlivostí,
souženími, řadou poslušných zkázy.			
Psl	78	50	Dával průchod svému hněvu, jejich duše neušetřil smrti, vydal moru v
plen vše živé.			
Psl	78	51	všechno prvorozené v Egyptě pobil, prvotiny plodivé síly v Chámových
stanech.			
Psl	78	52	Ale svůj lid vedl jako ovce, jako stádo je převedl pouští,
Psl	78	53	vodil je bezpečně, strach mít nemuseli, jejich nepřátele pohltilo
moře.			
Psl	78	54	Dovedl je až k území své svatyně, k této hoře, kterou pravicí svou
získal.			
Psl	78	55	Vypudil před nimi pronárody, jejich zem rozměřil na dědictví, v jejich
stanech ubytoval izraelské kmeny.			
Psl	78	56	Ale pokoušeli ho a vzdorovali Bohu nejvyššímu a nedbali na svědectví
jeho,			
Psl	78	57	odpadali, byli věrolomní jak otcové jejich, selhávali jako záluďný
Luk.			
Psl	78	58	Na posvátných návrších ho uráželi, svými modlami ho podnítili k
žárlivosti.			
Psl	78	59	Bůh se rozlítil, když to vše slyšel, velmi si zprotivil Izraele:
Psl	78	60	opovrhl svým příbytkem v sílu, stanem, v němž přebýval mezi lidmi.
Psl	78	61	Vydal do zajetí svoji sílu, svoji čest do rukou protivníka
Psl	78	62	a svůj lid vydal v plen meči, proti svému dědictví vzplál prchlivostí.
Psl	78	63	Jejich junáky sežehl oheň, jejich panny svatebních chval nepoznaly.
Psl	78	64	Jejich kněží padli mečem, jejich vdovy neplakaly.
Psl	78	65	A pak se Panovník probudil jak ze sna, jak bohatýr rozjařený vínem,
Psl	78	66	zezadu bil svoje protivníky, uvedl na ně potupu věčnou.
Psl	78	67	Zprotivil si Josefův stan, Efrajimův kmen si nevyvolil,
Psl	78	68	zvolil si kmen Judův, horu Sijón, tu si zamiloval.
Psl	78	69	Svou svatyni vybudoval jak výšiny nebes, navěky ji založil jak zemi.
Psl	78	70	Davida si zvolil, svého služebníka, povolal ho ze salaší,
Psl	78	71	od ovcí s jehňaty ho přivedl, aby pás Jákoba, jeho lid, Izraele, jeho
dědičný díl.			
Psl	78	72	A pás je s bezúhonným srdcem, rukou zkušenou je vodil.
Psl	79	1	Zalm pro Asafa. Bože, vtrhly pronárody do dědictví tvého, tvůj svatý
chrám poskvrnily, Jeruzalém obrátily v hromady sutin!			
Psl	79	2	Mrtvolky tvých služebníků daly za potravu nebeskému ptactvu, těla tobě
věrných zemské zvěři.			
Psl	79	3	Prolévaly jejich krev okolo Jeruzaléma jak vodu, a nebyl, kdo by je
pohřbil.			
Psl	79	4	Tupení svých sousedů jsme vystavení, svému okolí jsme pro smích, pro
pošklebky.			
Psl	79	5	Dlouho ještě, Hospodine? Chceš se pořád hněvat? Bude tvoje rozhorlení
planout jako oheň?			
Psl	79	6	vylej svoje rozhořčení na pronárody, jež neznají se k tobě, na
království, která nevzývají tvoje jméno;			
Psl	79	7	vždyť pozřely Jákoba a zpusťšily jeho nivy.

Psl	79	8	Nepřipomínej nám staré nepravosti, pospěš nám vstříc se svým slitováním, jsme naprosto vyčerpaní.
Psl	79	9	Bože, naše spásu, pomoz nám pro slávu svého jména, vysvoboď nás, zprošť nás hříchů pro své jméno!
Psl	79	10	Proč by měly pronárody říkat: "Kde je ten jejich Bůh?" Kéž by pronárody poznaly před naším zrakem pomstu za prolitou krev tvých služebníků.
Psl	79	11	Kéž k tobě pronikne sténání vězňů! Mocnou paží svou zachovej syny smrti!
Psl	79	12	Naším sousedům vrať sedminásobně do klína potupu, jíž potupili tebe, Panovníku.
Psl	79	13	My, tvůj lid - ovce, jež paseš, budeme ti navěky, po všechna pokolení, vzdávat chválu a vyprávět o tvých chvályhodných činech.
Psl	80	1	Pro předního zpěváka. Podle "Lilií". Svědectví pro Asafa. Žalm.
Psl	80	2	Naslouchej, pastýři Izraele, ty, jenž Josefa jak ovce vodiš, zaskvěj se, jenž trůníš nad cheruby, před kmeny Efrajim, Benjamín, Manases!
Psl	80	3	Vzbuď svou bohatýrskou sílu a přijď zachránit nás.
Psl	80	4	Bože, obnov nás, ukaž jasnou tvář a budem zachráněni.
Psl	80	5	Hospodine, Bože zástupů, jak dlouho budeš dýmat hněvem při modlitbách svého lidu?
Psl	80	6	Chlebem slzí jsi je krmil, pít jsi jim dal slzy plnou měrou.
Psl	80	7	Pro sousedy jsme předmětem sváru, nepřítelům pro smích.
Psl	80	8	Bože zástupů, obnov nás, ukaž jasnou tvář a budem zachráněni!
Psl	80	9	Vinnou révu z Egypta jsi vyňal, vypudil jsi pronárody a ji jsi zasadil.
Psl	80	10	Připravil jsi pro ni všechno, zapustila kořeny a rozrostla se v zemi.
Psl	80	11	Hory přikryla svým stínem, její ratolesti jsou jak Boží cedry,
Psl	80	12	rozložila výhonky až k moři a své úponky až k Řece.
Psl	80	13	Proč pobořils její zidky? Aby trhali z ní všichni, kdo jdou kolem?
Psl	80	14	Rozrývá ji kanec z lesa a spásá ji polní havěť.
Psl	80	15	Bože zástupů, navrať se, shlédni z nebe, popatř, ujmí se té révy,
Psl	80	16	kmene, který pravice tvá zasadila, letorostu, jež sis vypěstoval.
Psl	80	17	Spálena je ohněm, porubána, zachmuřil jsi tvář a hynou.
Psl	80	18	Nad mužem své pravice drž svoji ruku, nad synem člověka, letorostem, jež sis vypěstoval.
Psl	80	19	Nikdy se tě nespustíme, zachovej nám život, ať můžeme vzývat tvoje jméno. [(Psalms 80: 20) Hospodine, Bože zástupů, obnov nás, ukaž jasnou tvář a budem zachráněni!]
Psl	81	1	Pro předního zpěváka, podle gatského způsobu. Pro Asafa.
Psl	81	2	Plesejte Bohu, naší síle, hlaholte Bohu Jákobovu!
Psl	81	3	Prozpěvujte žalmy, bijte v buben, hrejte na líbeznou citaru a harfu,
Psl	81	4	při novoluní zatrubte na polnice, při úplňku v den našeho svátku.
Psl	81	5	Takové je nařízení v Izraeli a řád Jákobova Boha.
Psl	81	6	Svědectví uložil v Josefovi, když vytáhl na egyptskou zemi, kde jsem slyšel řeč, kterou jsem neznal.
Psl	81	7	Jeho záda břemene jsem zbavil, i koš odložily jeho ruce.
Psl	81	8	V soužení jsi volal a já jsem tě bránil, odpověděl jsem ti skryt v rachotu hromu, tam při vodách sváru jsem tě zkoušel.
Psl	81	9	Slyš, můj lide, svědčím proti tobě, kéž bys mě poslechl, Izraeli.
Psl	81	10	Nesmíš mít cizího boha, nebudeš se klanět cizáckému bohu!
Psl	81	11	Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, já jsem tě přivedl z egyptské země. Otevři svá ústa, naplním je.
Psl	81	12	Neuposlechl mě lid můj, Izrael mi povolný být nechtěl.
Psl	81	13	Nechal jsem je tedy být s tím zarputilým srdcem, ať si jdou za svými plány.
Psl	81	14	Kdyby mě však můj lid uposlechl, kdyby Izrael mými cestami chodil,
Psl	81	15	brzy bych pokořil jeho nepřátele, obrátil bych ruku proti jeho protivníkům.
Psl	81	16	Ti, kdo Hospodina nenávidí, vtírali by se do jeho přízně, věčně by trval čas jeho lidu, [(Psalms 81:17) bělí pšeničnou by ho sám krmil. Medem ze skály tě budu sytit!]
Psl	82	1	Žalm pro Asafa. V shromáždění bohů postavil se Bůh, vykoná soud mezi bohy:
Psl	82	2	"Dlouho ještě chcete soudit proti právu, stranit svévolníkům?
Psl	82	3	Dopomozte nuznému a sirotkovi k právu, poníženému a chudému zjednejte spravedlnost,
Psl	82	4	pomozte vyváznout nuznému ubožáku, svévolným ho vytrhněte z rukou!"
Psl	82	5	Nic nevědí, nic nechápou, chodí v tmách, a celá země v základech se hroutí.
Psl	82	6	"Ač jsem řekl: Jste bohové, všichni jste synové Nejvyššího
Psl	82	7	zemřete též jako jiní lidé, padnete tak jako každý vladař."
Psl	82	8	Bože, povstaň, rozsud zemi, dědičně ti patří všechny pronárody!
Psl	83	1	Píseň. Žalm pro Asafa.

Psl	83	2	Bože, nebuď zticha, nemlč, Bože, nezůstávej v klidu!
Psl	83	3	Hleď, jak tvoji nepřátelé hlučí, kdo tě nenávidí, pozvedají hlavu,
Psl	83	4	kují proti tvému lidu tajné plány, radí se proti těm, které skrýváš:
Psl	83	5	"Pojďme," praví, "vyhladíme je, ať národem nejsou, ať se nikdy jména Izraele ani nevzpomenou!"
Psl	83	6	Tak se spolu svorně uradili, uzavřeli proti tobě smlouvu
Psl	83	7	stany edómské a Izmaelci, Hagrejci i Moáb,
Psl	83	8	Gebal, Amón s Amálekem, Pelištea, ti, kdo sídlí v Týru,
Psl	83	9	Ašúr se k nim také přidal. Paží synů Lotových se stali.
Psl	83	10	Nalož s nimi jako s Midjánem, jako se Síserou, jako s Jabínem v Kíšonském úvalu:
Psl	83	11	u Én-dóru byli vyhlazeni, mrvou na roli se stali.
Psl	83	12	Nalož s jejich knížaty jak s Orébem a Zébem, s všemi jejich vojevůdci jako se Zebachem, se Salmunou,
Psl	83	13	kteří řekli: "Zaberme si Boží nivy!"
Psl	83	14	Bože můj, dej, ať jsou jako chmýří, jako stéblo unášené větrem!
Psl	83	15	Jako požár, když stravuje lesy, jako plameny, když sežehují hory,
Psl	83	16	tak je postihni svou bouří, svou smrští je vyděs.
Psl	83	17	Pohanou jim pokrýj líce, aby hledali tvé jméno, Hospodine.
Psl	83	18	Ať jsou zahanbeni, vyděšeni navždy, ať se rdí a hynou, [(Psalms 83:19) ať poznají, že ty jediný, jenž Hospodin máš jméno, jsi ten nejvyšší nad celou zemí!]
Psl	84	1	Pro předního zpěváka. Podle gatského způsobu. Pro Kórachovce, žalm.
Psl	84	2	Jak je tvůj příbytek milý, Hospodine zástupů!
Psl	84	3	Má duše zmirá steskem po Hospodinových nádvořích, mé srdce i mé tělo plesají vstříc živému Bohu!
Psl	84	4	Vždyť i vrabec přistřeší si najde, vlaštovka si staví hnízdo u tvých oltářů, aby svá mláďata zde uložila, Hospodine zástupů, můj Králi a můj Bože!
Psl	84	5	Blaze těm, kdo bydlí ve tvém domě, mohou tě zde vždycky chválit.
Psl	84	6	Blaze člověku, jenž sílu hledá v tobě, těm, kteří se vydávají na pouť.
Psl	84	7	Když Dolinou balzámovníků se ubírají, učiní ji prameništěm, včasné deště ji halí požehnáním.
Psl	84	8	Pokračují stále s novou silou, objeví se před svým Bohem na Sijónu.
Psl	84	9	Hospodine, Bože zástupů, slyš modlitbu mou, naslouchej, Jákobův Bože!
Psl	84	10	Ty jsi štít náš, Bože, pohleď, na tvář svého pomazaného rač shlédnout.
Psl	84	11	Den v tvých nádvořích je lepší než tisíce jinde; raději chci stát před prahem domu svého Boha,
Psl	84	12	vždyť Hospodin Bůh je štít a slunce, Hospodin je dárce milosti a slávy, žádné dobro neodepře těm, kdo žijí bezúhonně. [(Psalms 84:13) Hospodine zástupů, blaze člověku, jenž doufá v tebe!]
Psl	85	1	Pro předního zpěváka. Pro Kórachovce, žalm.
Psl	85	2	Hospodine, projevoval jsi své zemi přízeň, úděl Jákobův jsi změnil.
Psl	85	3	Snímal jsi ze svého lidu nepravosti, přikrýval jsi všechny jeho hříchy.
Psl	85	4	Svou prchlivost odkládal jsi zcela, přestával jsi planout hněvem.
Psl	85	5	Navrať se k nám, Bože, naše spásu, učin konec svému rozlícení!
Psl	85	6	Chceš se na nás hněvat věčně? Stíhat hněvem všechna pokolení?
Psl	85	7	Což nám nenavrátiš život, aby se tvůj lid z tebe radoval?
Psl	85	8	Ukaž nám, Hospodine, své milosrdenství, uděl nám svou spásu!
Psl	85	9	Vyslechnu, co promluví Bůh Hospodin, zajisté vyhlásí pokoj pro svůj lid, své věrné, jenom ať se k své hlouposti nevracejí!
Psl	85	10	Ano, jeho spása je blízko těm, kdo se ho bojí, v naší zemi bude přebývat sláva.
Psl	85	11	Setkají se milosrdenství a věrnost, spravedlnost s pokojem si dají políbení.
Psl	85	12	Ze země vyraší pravda, z nebe bude shlížet spravedlnost.
Psl	85	13	Hospodin dopřeje dobrých časů, svou úrodu vydá naše země. [(Psalms 85:14) Před ním půjde spravedlnost a on bude kráčet její cestou.]
Psl	86	1	Modlitba Davídova. Hospodine, nakloň ucho, odpověz mi, jsem tak ponížený, zubožený.
Psl	86	2	Ochraňuj mě, jsem tvůj věrný, spas, můj Bože, svého služebníka, který v tebe doufá.
Psl	86	3	Smiluj se nade mnou, Panovníku, po celé dny k tobě volám.
Psl	86	4	Vlejš do duše svého služebníka radost, k tobě, Panovníku, pozvedám svou duši,
Psl	86	5	neboť ty jsi, Panovníku, dobrý a nabízíš odpuštění; ke všem, kdo tě volají, jsi nejvyšší milosrdný.
Psl	86	6	Dopřej, Hospodine, mé modlitbě sluchu, věnuj pozornost mým prosbám.
Psl	86	7	V den svého soužení volám k tobě a ty mi odpovíš.
Psl	86	8	Panovníku, není ti rovného mezi bohy a tvým činům se nic nevyrovná.
Psl	86	9	Všechny pronárody, tvoje dílo, se ti přijdou klanět, Panovníku, budou oslavovat tvoje jméno,
Psl	86	10	protože jsi veliký a konáš divy; jedině ty jsi Bůh.

Psl	86	11	Hospodine, ukaž mi svou cestu, budu žít podle tvé pravdy, soustřeď mou
mysl na bázeň tvého jména.			
Psl	86	12	Celým srdcem, Panovníku, Bože můj, ti budu vzdávat chválu, tvoje jméno
věčně oslavovat,			
Psl	86	13	vždyť tvé velké milosrdenství je se mnou; z nehlubšího podsvětí jsi
vytrhl mou duši.			
Psl	86	14	Bože, povstávají proti mně opovážlivci, o život mi ukládá smečka
ukrutníků, na tebe se neohlíží.			
Psl	86	15	Ty však, Panovníku, jsi Bůh slitovný a milostivý, shovívavý, nejvyšš
milosrdný, věrný.			
Psl	86	16	Shlédni na mne, smiluj se nade mnou, dej svou sílu svému služebníku,
vítězství synu své služebnice!			
Psl	86	17	Ukaž na mně dobré znamení, ať to vidí, kdo mě mají v nenávisti, ať
jsou zahanbeni, že jsi,			Hospodine, moje pomoc, moje potěšení!
Psl	87	1	Pro Kórachovce, zpívány žalm. Na posvátných horách založil svůj chrám.
Psl	87	2	Hospodin miluje brány Sijónu nad všechny příbytky Jákobovy.
Psl	87	3	Slavné věci hlášány jsou v tobě, město Boží!
Psl	87	4	Připomenu Rahaba i Babel jakožto ty, kdo mě znají, také Pelišteu a Týr
s Kúšem, každý z nich se zrodil tady.			
Psl	87	5	O Sijónu říkají: v něm se zrodil ten i onen, a sám Nejvyšší jej činí
pevným.			
Psl	87	6	Při soupisu lidských společenství Hospodin si zaznamená: Každý z nich
se zrodil tady.			
Psl	87	7	A dají se do zpěvu a tance: Všechna spása pramení mi z tebe!
Psl	88	1	Žalmová píseň, pro Kórachovce. Pro předního zpěváka, pro zpěv při
tanečním rej. Poučující,			pro Hémana Ezrachejského.
Psl	88	2	Hospodine, Bože, má spáso, ve dne i v noci před tebou úpím;
Psl	88	3	kež vstoupí moje modlitba k tobě, nakloň ucho k mému bédování!
Psl	88	4	Samým zlem se sytí moje duše, k podsvětí spěje můj život.
Psl	88	5	Jsem počítán k těm, co sestupují v jámu, jsem jako muž, který pozbyl
síly.			
Psl	88	6	Jsem odložen mezi mrtvé jako skolení, co leží v hrobech, na které už
ani nevzpomeneš, kteří jsou zbaveni ochrany tvých rukou.			
Psl	88	7	Odložils mě do nehlubší jámy, do temnoty hlubin.
Psl	88	8	Leží na mně tíha tvého rozhořčení, všemi svými příboji mě trýzníš.
Psl	88	9	Znamé jsi mi vzdálil, zhnusils mě jím, jsem uvězněn, nemám východiska.
Psl	88	10	Oči mám zkalené utrpením, po celé dny jsem tě, Hospodine, volal,
vztahoval jsem k tobě dlaně.			
Psl	88	11	Což pro mrtvé budeš konat svoje divy? Povstanou snad stíny a vzdají ti
chválu?			
Psl	88	12	Což se o tvém milosrdenství vypráví v hrobě? O tvé věrnosti v říši
zkázy?			
Psl	88	13	Což jsou známy v temnotě tvé divy, tvoje spravedlnost v zemi
zapomnění?			
Psl	88	14	Hospodine, pomoz, k tobě volám, ráno má modlitba přichází k tobě.
Psl	88	15	Hospodine, proč jsi na mě zanevřel a svou tvář přede mnou skrýváš?
Psl	88	16	Jsem ponížen a od mládí hynu, snáším tvé hrůzy, nevím si rady.
Psl	88	17	Přehnala se přese mne výheň tvého hněvu, děsivé rány tvé mě umlčely,
Psl	88	18	ze všech stran se na mě denně hrnou jako vody, všechny najednou mě
obkličují. [(Psalms 88: 19) Přítel a druhá jsi mi vzdálil, jenom temnoty se ke mně znají!]			
Psl	89	1	Poučující, pro Éтана Ezrachejského.
Psl	89	2	O Hospodinově milosrdenství chci zpívat věčně, svými ústy v známost
uvádět tvou věrnost po všechna pokolení.			
Psl	89	3	Pravím: Tvoje milosrdenství je zbudováno navěky, v nebesích jsi pevně
založil svou věrnost,			
Psl	89	4	řekl: "uzavřel jsem smlouvu se svým vyvoleným, přísahal jsem
Davídovi, svému služebníku:			
Psl	89	5	Dám, že tvé potomstvo bude navěky stát pevně, já jsem zbudovał tvůj
trůn pro všechna pokolení."			
Psl	89	6	Nebesa ti, Hospodine, vzdávají za tvůj div chválu, shromáždění svatých
vělebí tvou věrnost.			
Psl	89	7	vždyť kdo v oblacích se může Hospodinu rovnat? Kdo z Božích synů se
podobá Hospodinu?			
Psl	89	8	Strašný je Bůh v kruhu svatých, nesmírný, budící bázeň ve všech kolem
sebe.			
Psl	89	9	Hospodine, Bože zástupů, kdo je jako ty? Jsi nepřemožitelný,
Hospodine, a tvá věrnost tě provází všudy.			
Psl	89	10	Umíš zvládnout zpupné moře, zkrotit jeho vzduté vlny.
Psl	89	11	Netvora jsi zdeptal, jako bys ho proklál, mocnou paží jsi rozprášíl
svoje nepřátele.			
Psl	89	12	Tvá jsou nebesa, tvá je i země, založil jsi svět a všechno, co je na
něm.			

Psl	89	13	Ty jsi stvořil jih i sever, i Tábor a Chermón plesají v tvém jménu.
Psl	89	14	V své paži máš bohatýrskou sílu, tvá ruka je mocná, tvá pravice
pozdví žená.			
Psl	89	15	Spravedlnost a právo jsou pilíře tvého trůnu, před tebou jde
milosrdenství a věrnost.			
Psl	89	16	Blaze lidu, který zná vítězný hláhol, který chodí ve světle tvé tváře,
Hospodine.			
Psl	89	17	Budou jásat každý den v tvém jménu, pozvedá je tvoje spravedlnost,
Psl	89	18	neboť ty jsi leskem jejich moci; tvou přízní se náš roh zvedá.
Psl	89	19	Štít náš patří Hospodinu, náš král Svatému Izraeli.
Psl	89	20	Ve vidění promluvil jsi jednou ke svým věrným. Řekl: "Poskytl jsem
bohatýru pomoc, povýšil			jsem vybraného z lidu.
Psl	89	21	Nalezl jsem Davida, svého služebníka, pomazal jsem ho svým olejem
svatým.			
Psl	89	22	Pevně bude moje ruka při něm, udatným ho učiní má paže.
Psl	89	23	Nepřítel ho nepřekvapí a bídák ho nepokoří.
Psl	89	24	Před ním potru jeho protivníky, porazím ty, kdo ho nenávidí.
Psl	89	25	Bude s ním mé milosrdenství a věrnost, jeho roh se pozvedne v mém
jménu.			
Psl	89	26	I na moře vložím jeho ruku a jeho pravici na řeky.
Psl	89	27	On mě bude vzývat: Tys můj Otec, můj Bůh, moje spásná skála
Psl	89	28	a já ho učiním prvorozeným, nejvyšším nad králi země.
Psl	89	29	Svoje milosrdenství mu zachovám věčně, věrně dodržím svou smlouvu.
Psl	89	30	Jeho potomstvu dám trvat navěky, jeho trůnu po všechny dny nebes.
Psl	89	31	Opustí-li jeho synové můj zákon, nebudou-li žít podle mých řádů,
Psl	89	32	budou-li má nařízení znesvěcovat, nebudou-li dbát mých příkázání,
Psl	89	33	ztrestám jejich nevěrnosti metlou a ranami jejich nepravosti,
Psl	89	34	ale svoje milosrdenství mu neodejmu, nezradím svou věrnost,
Psl	89	35	neznesvším svoji smlouvu, nezměním, co splynulo mi ze rtů.
Psl	89	36	Jednou jsem přísahal na svou svatost. Cožpak bych lhal Davidovi?
Psl	89	37	Jeho potomstvo potrvá navěky, i jeho trůn přede mnou bude jako slunce,
Psl	89	38	pevně bude stát navěky jako měsíc, věrný svědek nad oblaky."
Psl	89	39	Zanevřels však na něj, zavrhlš ho, na svého pomazaného ses rozlítil.
Psl	89	40	Zrušil jsi smlouvu se svým služebníkem, jeho členku jsi znesvětil,
srazil k zemi.			
Psl	89	41	všechny jeho zdi jsi zbořil, jeho pevnosti obrátils v trosky.
Psl	89	42	Plení ho všichni, kdo táhnou kolem, tupení svých sousedů je vydán.
Psl	89	43	Pozvedls pravici jeho protivníků, učinils všem jeho nepřátelům radost.
Psl	89	44	Otupil jsi ostří jeho meče, nedal jsi mu obstát v boji.
Psl	89	45	Posvátné čistoty jsi ho zbavil, jeho trůn jsi skácel na zem.
Psl	89	46	Zkrátil jsi dny jeho mládí, pokryl jsi ho hanbou.
Psl	89	47	Dlouho ještě, Hospodine? Skryl ses natrvalo? Bude tvoje rozhořčení
sálat jako oheň?			
Psl	89	48	Pamatuj, co jsem. Vždyť co je lidský věk? Což šalebně jsi stvořil
všechny lidi?			
Psl	89	49	který muž kdy žil a nedočkal se smrti? Z moci podsvětí kdo zachránil
se?			
Psl	89	50	kde zůstalo někdejší tvé milosrdenství, ó Panovníku, jež jsi odpřisáhl
Davidovi na svou věrnost?			
Psl	89	51	Panovníku, připomeň si potupu svých služebníků, kterou od všech
možných národů v svém klíně nosím.			
Psl	89	52	Tvoji nepřátelé, Hospodine, potupili, potupili každou stopu po tvém
pomazaném! [(Psalms 89: 53) Požehnán buď Hospodin navěky. Amen, amen.]			
Psl	90	1	Modlitba Mojžíše, muže Božího. Panovníku, u tebe jsme měli domov v
každém pokolení!			
Psl	90	2	Než se hory zrodily, než vznikl svět a země, od věků na věky jsi ty,
Bože.			
Psl	90	3	Ty člověka v prach obracíš, pravíš: "Zpět, synové Adamovi!"
Psl	90	4	Tisíc let je ve tvých očích jako včerejšek, jenž minul, jako jedna
noční hlídka.			
Psl	90	5	Jako povodeň je smeteš, prchnou jako spánek, jsou jak tráva, která
odkvétá hned ráno:			
Psl	90	6	zrána rozkveté a už odkvétá, večer uvadne a uschne.
Psl	90	7	Pro tvůj hněv spějeme k svému konci zděšení tvým rozhořčením.
Psl	90	8	Před sebe si kladeš naše nepravosti, do světla své tváře naše tajné
hříchy.			
Psl	90	9	Pro tvou prchlivost naše dny pomíjejí a jako vzdech doznívají naše
léta.			
Psl	90	10	Počet našich let je sedmdesát roků, jsme-li při síle, pak osmdesát, a
mohou se pyšnit leda trápením a ničemnostmi; kvapem uplynou a v letu odcházíme.			
Psl	90	11	Kdo zná sílu tvého hněvu, tvou prchlivost, jak by se tě nebál?
Psl	90	12	Nauč nás počítat naše dny, ať získáme moudrost srdce.

Psl	90	13	Vrať se, Hospodine! Ještě dlouho se chceš hněvat? Měj se svými
služebníky soucit,			
Psl	90	14	nasyť nás svým milosrdenstvím hned ráno a po všechny dny se budeme
radovat a plesat.			
Psl	90	15	Tolik radosti nám dopřej, kolik bylo dnů, v nichž jsi nás pokořoval, a
let, v nichž se nám zle vedlo.			
Psl	90	16	Nechť se na tvých služebnících ukáže tvé dílo a tvá důstojnost na
jejich synech!			
Psl	90	17	Vlídnost Panovníka, Boha našeho, buď s námi. Upevni nám dílo našich
rukou, dílo našich rukou učiní pevným!			
Psl	91	1	Kdo v úkrytu Nejvyššího bydlí, překáá noc ve stínu všemocného.
Psl	91	2	Říkám o Hospodinu: "Mé útočiště, má pevná tvrz je můj Bůh, v nějž
doufám."			
Psl	91	3	vysvobodí tě z osidla lovce, ze zhoubného moru.
Psl	91	4	Přikryje tě svými perutěmi, pod jeho křídly máš útočiště; pavézou a
krytem je ti jeho věrnost.			
Psl	91	5	Nelekej se hrůzy noci ani šípu, který létá ve dne,
Psl	91	6	moru, jenž se plíží temnotami, nákazy, jež šíří zhoubu za poledne.
Psl	91	7	Byť jich po tvém boku padlo tisíc, byť i deset tisíc tobě po pravici,
tebe nestihne nic takového.			
Psl	91	8	Na vlastní oči to spatříš, uříšíš odplatu, jež stihne svévolníky.
Psl	91	9	Máš-li útočiště v Hospodinu, u Nejvyššího svůj domov,
Psl	91	10	nestane se ti nic zlého, pohroma se k tvému stanu nepřiblíží.
Psl	91	11	On svým andělům vydal o tobě příkaz, aby tě chránili na všech tvých
cestách.			
Psl	91	12	Na rukou tě budou nosit, aby sis o kámen nohu neporanił;
Psl	91	13	po lvu a po zmiji šlapat budeš, pošlapeš lvíče i draka.
Psl	91	14	Dám mu vyváznout, neboť je mi oddán, budu jeho hradem, on zná moje
jméno.			
Psl	91	15	Až mě bude volat, odpovím mu, v soužení s ním budu, ubráním ho,
obdařím ho slávou,			
Psl	91	16	dlouhých let dopřeji mu do sytosti, ukáži mu svoji spásu.
Psl	92	1	Zpívaný žalm. Píseň ke dni odpočinku.
Psl	92	2	Jak dobré je vzdávat Hospodinu chválu, tvému jménu, Nejvyšší, pět
žalmy,			
Psl	92	3	hlásat zrána tvoje milosrdenství a v noci tvou věrnost
Psl	92	4	při nástroji o deseti strunách, s harfou, při hře na citaru.
Psl	92	5	Hospodine, svými skutky působíš mi radost, plesám nad činy tvých
rukou:			
Psl	92	6	Tvoje činy, Hospodine, jsou tak velkolepé, tvoje záměry jsou
přehluboké!			
Psl	92	7	Tupec o tom neví, hlupák tomu nerozumí.
Psl	92	8	Svévolníci bují jako plevel, všichni pachatelé ničemností rozkvétají,
aby byli navždy vyhlazeni.			
Psl	92	9	Ty však, Hospodine, jsi navěky vyvýšený.
Psl	92	10	Ano, tvoji nepřátelé, Hospodine, ano, tvoji nepřátelé zhynou, všichni
pachatelé ničemností budou rozprašeni.			
Psl	92	11	Můj roh jsi však vyvýšil jako roh jednorozce, olej nejčistší jsi na
mne vylil.			
Psl	92	12	Moje oko shlíží na ty, kdo proti mně sočí, moje uši slyší o zlovolných
útočnících.			
Psl	92	13	Spravedlivý roste jako palma, rozrůstá se jako libanónský cedr.
Psl	92	14	Ti, kdo v domě Hospodinově jsou zasazeni, kdo rostou v nádvořích
našeho Boha,			
Psl	92	15	ještě v šedinách ponesou plody, zůstanou statní a svěží, [(Psalms
92:16) aby hlásali, že Hospodin je přímý, skála má, a podlosti v něm není!]			
Psl	93	1	Hospodin kraluje! Oděl se důstojností. Oděl se Hospodin, opásal se
mocí. Pevně je založen svět, nic jím neotřese.			
Psl	93	2	Tvůj trůn pevně stojí odedávna. Ty jsi od věčnosti.
Psl	93	3	Zvedají řeky, Hospodine, zvedají řeky svůj hlas, zvedají řeky své
vládnutí.			
Psl	93	4	Nad hukot mohutných vodstev, nad vznosné příboje mořské je vznešenější
Hospodin na výšině.			
Psl	93	5	Tvá svědectví jsou naprosto věrná. A tvému domu přísluší svatost do
nejdelších časů, Hospodine!			
Psl	94	1	Bože mstiteli, Hospodine, Bože mstiteli, zaskvěj se!
Psl	94	2	Povzneseš se vyše, ty soudce země, dej odplatu pyšným.
Psl	94	3	Dlouho ještě svévolníci, Hospodine, dlouho ještě svévolníci budou
žít?			
Psl	94	4	Chrlí drzé řeči, chvástají se všichni pachatelé ničemností
Psl	94	5	a deptají tvůj lid, Hospodine, činí příkoří dědictví tvému,
Psl	94	6	vraždí vdovu a bezdomovce, sirotky zabíjejí.

Psl	94	7	Říkají: "Hospodin nevidí, Bůh Jákobův to nepostřehne."
Psl	94	8	Přijďte na to, vy tupci z lidu, hlupáci, pochopíte to někdy?
Psl	94	9	Neslyší snad ten, jenž učinil ucho? Nedívá se snad ten, jenž vytvořil oko?
Psl	94	10	Neumí snad trestat ten, jenž kárá pronárody, ten, jenž učí člověka, co by měl vědět?
Psl	94	11	Hospodin zná smýšlení lidí; jsou pouhý vánek.
Psl	94	12	Blaze muži, jehož, Hospodine, káráš, jehož svým zákonem vyučuješ:
Psl	94	13	Dopřeješ mu klidu ve zlých dnech, zatímco se bude kopat jáma svévolníku.
Psl	94	14	vždyť Hospodin lid svůj neodvrhne, své dědictví neopustí.
Psl	94	15	Na soudu opět zavládne spravedlnost, půjdou za ní všichni, kteří mají přímé srdce.
Psl	94	16	Kdo se mne zastane proti zlovolníkům? Kdo se za mne postaví proti pachatelům ničemností?
Psl	94	17	Kdyby mi Hospodin nepomáhal, zakrátko bych bydlel v říši ticha.
Psl	94	18	Řeknu-li: "Už ujíždí mi noha", podepře mě tvé milosrdenství, Hospodine.
Psl	94	19	Když v mém nitru roste neklid, naplní mě útěcha tvá potěšením.
Psl	94	20	Může být tvým spojencem trůn zhouby, který proti právu jen trápení plodí?
Psl	94	21	Napadají duši spravedlivou, nevinnou krev viní ze svévole.
Psl	94	22	Ale Hospodin je můj hrad nedobytný, můj Bůh je má útočištná skála.
Psl	94	23	Obrátí proti nim jejich ničemnosti, umlčí je jejich vlastní zlobou, umlčí je Hospodin, Bůh náš!
Psl	95	1	Pojďte, zaplesejme Hospodinu, oslavujme hlaholem skálu své spásy,
Psl	95	2	vstupme před jeho tvář s díkyvzdáním, oslavujme ho hlaholem žalmů!
Psl	95	3	Hospodin je velký Bůh, je velký Král nad všemi bohy.
Psl	95	4	On má v svých rukou hlubiny země, temena hor patří jemu.
Psl	95	5	Jeho je moře, on sám je učinil, souš vytvořily jeho ruce.
Psl	95	6	Přistupte, klaňme se, klekněme, skloňme kolena před Hospodinem, který nás učinil.
Psl	95	7	On je náš Bůh, my lid, ježž on pase, ovce, ježž vodí svou rukou.
Psl	95	8	Uслыšíte-li dnes jeho hlas,
Psl	95	9	nezatvrzujte svá srdce jako při sváru v Meribě, jako v den pokušení na poušti v Masse,
Psl	95	10	kde mě vaši otcové pokoušeli, kde mě chtěli zkoušet, i když viděli mé činy.
Psl	95	11	Po čtyřicet let mi bylo na obtíž to pokolení. Řekl jsem si: Je to lid bloudící srdcem, k mým cestám se nezná.
Psl	95	12	Proto jsem se v hněvu zapřisáhl: Nevejdou do mého odpočinutí!
Psl	96	1	Zpívejte Hospodinu píseň novou, zpívej Hospodinu, celá země!
Psl	96	2	Zpívejte Hospodinu, dobrořečte jeho jménu, zvěstujte den ze dne jeho spásu,
Psl	96	3	vypravujte mezi pronárody o jeho slávě, mezi všemi národy o jeho di vech,
Psl	96	4	neboť veliký je Hospodin, nejvyšší chvály hodný, budí bázeň, je nad všechny bohy.
Psl	96	5	všechna božstva národů jsou bůzci, ale Hospodin učinil nebe.
Psl	96	6	Před jeho tváří velebná důstojnost, moc a lesk v svatyni jeho.
Psl	96	7	Lidské čeledi, přiznejte Hospodinu, přiznejte Hospodinu slávu a moc,
Psl	96	8	přiznejte Hospodinu slávu jeho jména! Přineste dar, vstupte do nádvoří jeho,
Psl	96	9	v nádheře svatyně se klaňte Hospodinu! Svíjej se před ním, celá země!
Psl	96	10	Říkejte mezi pronárody: Hospodin kraluje! Pevně je založen svět, nic jím neotřese. On povede při národů podle práva.
Psl	96	11	Nebesa se zaradují, rozjásá se země, moře i s tím, co je v něm, se rozburácí,
Psl	96	12	pole zazní jásotem, i všechno, co je na něm. Tehdy zaplesají všechny stromy v lese
Psl	96	13	vstříc Hospodinu, že přichází, že přichází soudit zemi. On bude soudit svět spravedlivě a národy podle své pravdy.
Psl	97	1	Hospodin kraluje! Zajásej, země, raduj se, ostrovů množství!
Psl	97	2	Oblak a mrákota jsou kolem něho, spravedlnost a právo jsou pilíře jeho trůnu.
Psl	97	3	Žene se před ním oheň, kol kolem sežehne jeho protivníky.
Psl	97	4	Nad světem planou světla jeho blesků, země to vidí a svíjí se v křeči.
Psl	97	5	Hory se před Hospodinem jako vosk taví, před Pánem veškeré země.
Psl	97	6	Nebesa hlásají jeho spravedlnost a všechny národy vidí jeho slávu.
Psl	97	7	Budou zahanbeni všichni, kteří slouží modlám, kdo se chlubí svými bůžky; jemu se všichni bohové klanějí.
Psl	97	8	Sijón to slyší a raduje se, jásají dcery judské nad tvými soudy,

Hospodine.			
Psl 97	9	vždyť ty, Hospodine, jsi nejvyšší nad celou zemí, neskonale převyšuješ	
všechny bohy.			
Psl 97	10	Vy, kdo milujete Hospodina, mějte v nenávisti zlo, on střeží duše	
svých věrných, svévolníkům je z rukou vytrhuje.			
Psl 97	11	Pro spravedlivého je zaseto světlo, radost pro ty, kteří mají přímé	
srdce.			
Psl 97	12	Radujte se, spravedliví, z Hospodina, vzdejte chválu tomu, co	
připomíná jeho svatost!			
Psl 98	1	Žalm. Zpívejte Hospodinu píseň novou, neboť učinil podivuhodné věci,	
zvítězil svou pravici, svou svatou paží!			
Psl 98	2	Hospodin dal poznat svoji spásu, zjevil před očima pronárodů svoji	
spravedlnost,			
Psl 98	3	na své milosrdenství se rozpomenul, na svou věrnost domu Izraele.	
Spatřily všechny dánavy země spásu našeho Boha.			
Psl 98	4	Hlahol Hospodinu, celá země, dejte se do plesu, pějte žalmy,	
Psl 98	5	pejте Hospodinu žalmy při cítaře, při cítaře necht zazvučí žalmy;	
Psl 98	6	s doprovodem trub a polnic hlaholte před Hospodinem Králem!	
Psl 98	7	Ať se moře s tím, co je v něm, rozburácí, svět i ti, kdo na něm sídlí,	
Psl 98	8	dlaněmi necht zatleskají řeky, s nimi ať plesají hory	
Psl 98	9	vstříc Hospodinu, že přichází, aby soudil zemi. On bude soudit svět	
spravedlivě a národy podle práva.			
Psl 99	1	Hospodin kraluje! Národy trnou. Trůní na cherubech! Země se zmítá.	
Psl 99	2	Velký je Hospodin na Sijónu, nad všechny národy vyvýšený.	
Psl 99	3	Necht vzdávají chválu tvému jménu, velkému a budícímu bázeň - je	
svatý!			
Psl 99	4	Silou Krále je láska k právu. Ty jsi určil právní řády; právo,	
spravedlnost v Jákobovi			
Psl 99	5	Vyvyšujte Hospodina, našeho Boha, klanějte se před podnožím jeho nohou	
- je svatý!			
Psl 99	6	Mojžíš a Áron byli z jeho kněží, Samuel z těch, kdo vzývali jeho	
jméno; k Hospodinu volal i a on jim odpovídal.			
Psl 99	7	Promlouval k nim z oblačného sloupu; dbali na jeho svědectví a na	
nařízení, která jim dal.			
Psl 99	8	Hospodine, Bože náš, ty jsi jim odpovídal, byl jsi jim Bohem, jenž	
promíjí, i když jsi jejich skutky stíhal pomstou.			
Psl 99	9	Vyšvyšujte Hospodina, našeho Boha, klanějte se směrem k jeho svaté	
hoře, neboť Hospodin, náš Bůh, je svatý!			
Psl 100	1	Žalm k díkůvzdání. Hlahol Hospodinu, celá země!	
Psl 100	2	Radostně služ Hospodinu! Vstupte před jeho tvář s plesem!	
Psl 100	3	Vězte, Hospodin je Bůh, on nás učinil, a ne my sami sebe, jsme jeho	
lid, ovce, které pase.			
Psl 100	4	Vstupte do jeho bran s díkůvzdáním, do nádvoří jeho s chvalozpěvem!	
Vzdávejte mu chválu, dobrořečte jeho jménu,			
Psl 100	5	neboť Hospodin je dobrý, jeho milosrdenství je věčné, jeho věrnost do	
všech pokolení!			
Psl 101	1	Davidův. Žalm. O milosrdenství a soudu chci zpívat, tobě, Hospodine,	
prozpěvovat žalmy.			
Psl 101	2	Obezřetně půjdu bezúhonnou cestou. Kdy už ke mně přijdeš? Budu žít v	
bezúhonnosti srdce ve svém domě:			
Psl 101	3	Nebude mi vzorem, co ničemník páchá. Nenávidím, co dělají odpadlíci,	
nepropadnu tomu.			
Psl 101	4	Ať mi je vzdálena neupřímnost srdce, nechci mít nic se zlem.	
Psl 101	5	Kdo pomlouvá bližního, toho umlčím. Kdo má pyšné oči a naduté srdce,	
toho nestrpím.			
Psl 101	6	vyhlédnu si v zemi věrné lidi, aby se mnou přebývali. Kdo jde	
bezúhonnou cestou, ten bude v mých službách.			
Psl 101	7	Nesmí přebývat v mém domě, kdo záludně jedná. Kdo proradně mluví, na	
oči mi nesmí.			
Psl 101	8	Každé ráno budu umlčovat všechny svévolníky v zemi, a tak vymýtím z	
Hospodinova města všechny pachatele ničemnosti.			
Psl 102	1	Modlitba pro poníženého, když je sklíčen a vylévá před Hospodinem své	
lkání.			
Psl 102	2	Hospodine, vyslyš mou modlitbu, kéž k tobě pronikne moje volání!	
Psl 102	3	Neukrývej přede mnou tvář v den soužení mého, nakloň ke mně ucho, v	
den, kdy volám, pospěš, odpověz mi!			
Psl 102	4	Mé dny se v dým obracejí, mé kosti jsou rozpálené jak ohniště.	
Psl 102	5	Jak zlomená bylina schne moje srdce, i svůj chléb jíst zapomínám;	
Psl 102	6	od samého nařikání jsem vyzáblý na kost.	
Psl 102	7	Podobám se pelikánu v poušti, jsem jak sova v rozvalinách,	
Psl 102	8	probdím celé noci, jsem jak ptáče, jež na střeše osamělo.	
Psl 102	9	Celé dny mě moji nepřátelé tupí, klnou mi a za potřeštěnce mě mají,	

Psl	102	10	popel jím jak chleba, nápoj slzami si ředím
Psl	102	11	pro tvůj hrozný hněv a pro tvé rozlícení; tys mě vyzvedl a srazil.
Psl	102	12	Mé dny jsou jak stín, který se prodlužuje, usychám jako bylina.
Psl	102	13	Ty však, Hospodine, ty zůstáváš věčně, budeš připomínán ve všech
pokolení ch.			
Psl	102	14	Ty povstaneš, slituješ se nad Sijónem, je čas smilovat se nad ním,
nastala ta chvíle!			
Psl	102	15	vždyť tvým služebníkům je v něm milý každý kámen a nad jeho sutinami
je přepadá lítost.			
Psl	102	16	A budou se bát Hospodinova jména pronárody, tvé slávy všichni králové
země,			
Psl	102	17	protože Hospodin vybuduje Sijón, ukáže se ve své slávě
Psl	102	18	a k modlitbě bezmocných se skloní, jejich modlitbami nepohrdne.
Psl	102	19	Pro budoucí pokolení je to psáno, aby lid, jenž bude stvořen, chválil
Hospodina,			
Psl	102	20	že pohleděl ze svých svatých výšin, že Hospodin shlédl z nebe na zem,
Psl	102	21	vyslyšel sténání vězňů, osvobodil syny smrti,
Psl	102	22	aby na Sijónu vyprávěli o Hospodinově jménu, aby v Jeruzalémě šířili
jeho chválu,			
Psl	102	23	až se tam shromáždí v jedno národy a království a budou sloužit
Hospodinu.			
Psl	102	24	Na té cestě pokořil mou sílu a moje dny zkrátil.
Psl	102	25	Pravím: Bože můj, uprostřed mých dnů mě odtud neber! z pokolení do
pokolení půjdou tvá léta.			
Psl	102	26	Dávno jsi založil zemi, i nebesa jsou dílo tvých rukou.
Psl	102	27	Ta zaniknou, a ty budeš trvat, všechno zvetší jako roucho, vyměníš je
jako šat a vše se změní.			
Psl	102	28	Ale ty jsi stále týž a bez konce jsou tvoje léta. [(Psalms 102:29)
Budou zde přebývat synové tvých služebníků, jejich potomstvo bude před tebou stát pevně.]			
Psl	103	1	Davidův. Dobrořeč, má duše, Hospodinu, celé nitro mé, jeho svatému
jménu!			
Psl	103	2	Dobrořeč, má duše, Hospodinu, nezapomínej na žádné jeho dobrodíní!
Psl	103	3	On ti odpouští všechny nepravosti, ze všech nemocí tě uzdravuje,
Psl	103	4	vykupuje ze zkázy tvůj život, věncí tě svým milosrdenstvím a
slitováním,			
Psl	103	5	po celý tvůj věk tě sytí dobrem, tvé mládí se obnovuje jako mládí
orla.			
Psl	103	6	Hospodin zjednává spravedlnost a právo všem utlačeným.
Psl	103	7	Dal poznat své cesty Mojžíšovi, synům Izraele svoje skutky.
Psl	103	8	Hospodin je slitovný a milostivý, shovívavý, nejvyšší milosrdný;
Psl	103	9	nepovede pořád spory, nebude se hněvat věčně.
Psl	103	10	Nenakládá s námi podle našich hříchů, neodplácí nám dle našich
nepravostí.			
Psl	103	11	Jak vysoko nad zemí je nebe, tak mohutně se klene jeho milosrdenství
nad těmi, kdo se ho bojí;			
Psl	103	12	jak je vzdálen východ od západu, tak od nás vzdaluje naše nevěrnosti.
Psl	103	13	Jako se nad syny slitovává otec, slitovává se Hospodin nad těmi, kdo
se ho bojí.			
Psl	103	14	On ví, že jsme jen stvoření, pamatuje, že jsme prach.
Psl	103	15	Člověk, jehož dny jsou jako tráva, rozkvétá jak polní kvítí;
Psl	103	16	sotva ho ovane vítr, už tu není, už se neobjeví na svém místě.
Psl	103	17	Avšak Hospodinovo milosrdenství je od věků na věky s těmi, kteří se ho
bojí, jeho spravedlnost			
Psl	103	18	i se syny synů,
a plní je.			
Psl	103	19	s těmi, kteří dodržují jeho smlouvu, kteří pamatují na jeho ustanovení
mocí.			
Psl	103	20	Hospodin si postavil trůn na nebesích, všemu vládne svou královskou
řekne, vždy poslušni jeho slova!			
Psl	103	21	Dobrořečte Hospodinu, všechny jeho zástupy, vy, kdo jste v jeho
službách a plníte jeho vůli!			
Psl	103	22	Dobrořečte Hospodinu, všechna jeho díla, na všech místech jeho vlády.
Dobrořeč, má duše, Hospodinu!			
Psl	104	1	Dobrořeč, má duše, Hospodinu! Hospodine, Bože můj, jsi neskonale
velký, oděš ses velebnou důstojností.			
Psl	104	2	Hlíš se světlem jak pláštěm, rozpínáš nebesa jako stanovou plachtu.
Psl	104	3	Mezi vodami si kleneš síně, z mračen si vůz činíš a vznášíš se na
perutích větru.			
Psl	104	4	Z vichrů si činíš své posly, z ohnivých plamenů sluhy.
Psl	104	5	Zemi jsi založil na pilířích, aby se nehnula navěky a navždy.
Psl	104	6	Propastnou tůň jsi přikryl jako šatem. Nad horami stály vody;
Psl	104	7	pohrozils a na útěk se daly, rozutekly se před tvým hromovým hlasem.

Psl určil.	104	8	Když vystoupila horstva, klesly do údolí, do míst, která jsi jim
Psl	104	9	Mez, kterou jsi stanovil, už nepřekročí, nepřikryjí znovu zemi.
Psl	104	10	Prameny vysíláš do potoků, které mezi horami se vinou.
Psl	104	11	Napájejí veškerou zvěř polí, divocí oslí tu hasí žízeň.
Psl	104	12	Při nich přebývá nebeské ptactvo, ozývá se v ratolestech.
Psl	104	13	Ze svých síní zavlažuješ hory, země se sytí ovocem tvého díla.
Psl	104	14	Dáváš růst trávě pro dobytek i rostlinám, aby je pěstoval člověk, a
tak si ze země dobýval			chléb.
Psl	104	15	Dáváš víno pro radost lidskému srdci, až se tvář leskne víc než olej;
chléb dodá lidskému			srdci síly.
Psl	104	16	Hospodinovy stromy se sytí vláhou, libanónské cedry, které on zasadil.
Psl	104	17	A tam hnízdí ptactvo, na cypřiších má domov čáp.
Psl	104	18	Horské štíty patří kozorožcům, skaliska jsou útočištěm pro damany.
Psl	104	19	Učinil jsi měsíc k určování času, slunce ví, kdy k západu se schýlit.
Psl	104	20	Privádíš tmu, noc se snese, celý les se hemží zvěří;
Psl	104	21	lvíčata řvou po kořisti, na Bohu se dožadují stravy.
Psl	104	22	Slunce vychází a stahují se, v doupatech se ukládají k odpočinku.
Psl	104	23	Člověk vyjde za svou prací a koná službu až do večera.
Psl	104	24	Jak nesčetná jsou tvá díla, Hospodine! Všechno jsi učinil moudře; země
je plná tvých tvorů.			
Psl	104	25	Tu je veliké a širé moře: hemží se v něm nespočetných živočichů
malíčkých i velkých,			
Psl	104	26	plují po něm lodě. Vytvořil jsi livjátana, aby v něm dováděl.
Psl	104	27	A to vše s nadějí vzhlíží k tobě, že jim dáš v pravý čas pokrm;
Psl	104	28	rozdáváš jim a oni si berou, otevřeš ruku a nasytí se dobrým.
Psl	104	29	Skryješ-li tvář, propadají děsu, odejmeš-li jejich ducha, hynou, v
prach se navracejí.			
Psl	104	30	Sesíláš-li svého ducha, jsou stvořeni znovu, a tak obnovuješ tvářnost
země.			
Psl	104	31	Hospodinova sláva potrvá věčně! Hospodin se bude radovat ze svého
díla.			
Psl	104	32	Shlédne na zemi a ta se třese, dotkne se hor a kouří se z nich.
Psl	104	33	Budu zpívat Hospodinu po celý svůj život, svému Bohu zpívat žalmy,
dokud budu.			
Psl	104	34	Kéž mu je příjemné moje přemítání! Hospodin je moje radost.
Psl	104	35	Kéž hříšníci vymizí ze země, kéž svévolníci nejsou! Dobrořeč, má duše,
Hospodi nu! Hal el uja.			
Psl	105	1	Chválu vzdejte Hospodinu a vzývejte jeho jméno, uvádějte národům ve
známost jeho skutky,			
Psl	105	2	zpívejte mu, pějte žalmy, přemýšlejte o všech jeho dívech,
Psl	105	3	honoste se jeho svatým jménem, ať se zaraduje srdce těch, kteří
hledají Hospodina!			
Psl	105	4	Dotazujte se na vůli Hospodinovu a jeho moc, jeho tvář hledejte
ustavičně.			
Psl	105	5	Připomínejte divy, jež vykonal, jeho zázraky a rozsudky jeho úst,
Psl	105	6	potomkové Abrahama, jeho služebníka, Jákobovi synové, jeho vyvolení!
Psl	105	7	Je to Hospodin, náš Bůh, kdo soudí celou zemi.
Psl	105	8	Věčně pamatuje na svou smlouvu, na slovo, jež přikázal tisícům
pokolení.			
Psl	105	9	Uzavřeli ji s Abrahamem, přísahou ji stvrdil Izákovi,
Psl	105	10	stanovil ji Jákobovi jako nařízení, Izraeli jako smlouvu věčnou:
Psl	105	11	"Dám ti kenaanskou zemi za dědičný úděl!"
Psl	105	12	Na počet jich byla malá hrstka, byli tam jen hosty.
Psl	105	13	Putovali od jednoho pronároda ke druhému, z jednoho království dál k
jinému lidu.			
Psl	105	14	On však nedovolil nikomu, aby je utlačoval, káral kvůli nim i krále:
Psl	105	15	"Nesahejte na mé pomazané, ublížit mým prorokům se chraňte!"
Psl	105	16	Než přivolal na zemi hlad, než každou hůl chleba zlomil,
Psl	105	17	vyslal už před nimi muže, Josefa, který byl prodán do otroctví.
Psl	105	18	Sevrěli mu nohy do okovů, do želez se dostal,
Psl	105	19	až do chvíle, kdy došlo na jeho slovo, když řeč Hospodinova ho
protříbila.			
Psl	105	20	Poslal pro něj král a pout ho zbavil, vládce národů ho osvobodil.
Psl	105	21	Učinil ho pánem svého domu, vládcem veškerého svého jmění,
Psl	105	22	aby jeho velmože k sobě připoutal a moudrostí učil jeho starce.
Psl	105	23	Pak přišel Izrael do Egypta, v zemi Chámově byl Jákob hostem.
Psl	105	24	Hospodin velice rozplodil svůj lid, dopřál mu, aby zdatností předčil
proti vníky,			
Psl	105	25	jejichž srdce změnil, takže začali jeho lid nenávidět a záludně jednat
s jeho služebníky.			
Psl	105	26	Poslal k nim Mojžíše, svého služebníka, s Áronem, jehož si zvolil.

Psl	105	27	Jeho znamení jim předváděli, zázraky v Chámově zemi.
Psl	105	28	Seslal temnotu a zatmělo se, a nikdo se neodvážil vzepřít jeho slovu.
Psl	105	29	Jejich vody proměnil v krev, ryby nechal leknout.
Psl	105	30	V zemi se jim vyrojila žabí havěť, nalezla i do královských komnat.
Psl	105	31	Rozkázal a přiletěly mouchy a na celé jejich území komáři.
Psl	105	32	Přivaly dešťů jim změnil v krupobití, ohnivými plameny bil jejich zemi.
Psl	105	33	Potloukl jim vinice a fíkovníky, v jejich území polámal stromy.
Psl	105	34	Rozkázal a snesly se kobylky, nesčetné roje žravého hmyzu.
Psl	105	35	Sežraly jim vše, co v zemi rostlo, sežraly jim plody polí.
Psl	105	36	Všechno prvorozené jim v zemi pobil, každou prvotinu jejich plodné síly.
Psl	105	37	Ale své vyvedl se stříbrem a zlatem, nikdo z jejich kmenů neklopýtl.
Psl	105	38	Egypt se radoval, že už táhnou, neboť strach z nich na něj padl.
Psl	105	39	Jako závěs rozestíral oblak, ohněm svítíval jim v noci.
Psl	105	40	žádali a přihnali jim křepelky, chlebem nebeským je sytil.
Psl	105	41	Otevřel skálu a vody tekly proudem, valily se jako řeka vyprahlými kraji.
Psl	105	42	Neboť pamatoval na své svaté slovo a na Abrahama, svého služebníka.
Psl	105	43	Vyvedl svůj lid - a veselili se, svoje vyvolené - a plesali.
Psl	105	44	Daroval jim země pronárodů, výsledek námahy národů obdrželi,
Psl	105	45	aby dbali na jeho nařízení a zachovávali jeho zákony. Haleluj a.
Psl	106	1	Haleluj a. Chválu vzdejte Hospodinu, protože je dobrý, jeho milosrdenství je věčné.
Psl	106	2	kdo vylicí bohatýrské činy Hospodina, kdo rozhlásí všechnu chválu o něm?
Psl	106	3	Blaze těm, kteří se drží práva, tomu, kdo si v každém čase vede spravedlivě.
Psl	106	4	Hospodine, rozpomeň se na mě pro přízeň, jíž svůj lid zahrnuješ,
Psl	106	5	navštiv mě svou spásou,
Psl	106	6	abych směl spatřit dobro tvých vyvolených, abych se radoval radostí národa tvého, abych společně s tvým dědictvím o tobě s chloubou mluvil.
Psl	106	7	Zhřešili jsme už se svými otci, provinili jsme se, svévolně si vedli.
Psl	106	8	Naši otcové v Egyptě nepochopili tvé divy, tvé hojné milosrdenství si nepřipomínali, vzepřeli se při moři, při moři Rákosovém.
Psl	106	9	On však je zachránil pro své jméno, aby v známost uvedl svou bohatýrskou sílu.
Psl	106	10	Obořil se na Rákosové moře a vyschlo, propastnými tůněmi je vedl jako pouští.
Psl	106	11	Zachránil je z rukou toho, kdo je nenáviděl, vykoupil je z rukou nepřitele.
Psl	106	12	Jejich protivníky přikryly vody, nezůstal z nich ani jeden.
Psl	106	13	Tehdy uvěřili jeho slovům, do zpěvu se dali k jeho chvále.
Psl	106	14	Rychle však na jeho činy zapomněli, nečekali trpělivě na jeho pokyn.
Psl	106	15	Chtivostí se dali strhnout v poušti, pokoušeli Boha v pustém kraji.
Psl	106	16	On jim splnil jejich prosbu, ale stihl je pak úbytěmi.
Psl	106	17	v táboře žárlili na Mojžíše, na Arona, jenž byl Hospodinův svatý;
Psl	106	18	tu se rozevřela země, Dátana pohltila a přikryla Abirámův spolek.
Psl	106	19	Proti jejich spolku vyšlehl oheň, svévolníky sežehl plamen.
Psl	106	20	Na chorebu udělali býčka, klaněli se slité modle,
Psl	106	21	zaměnili svoji Slávu za podobu býka, býložravce.
Psl	106	22	Zapomněli na Boha, svou spásu, který v Egyptě konal tak velké věci,
Psl	106	23	v zemi Chámově úžasné divy, bázeň vzbuzující činy u Rákosového moře.
Psl	106	24	Už vyhlásil jejich vyhlazení, ale Mojžíš, jeho vyvolený, postavil se před ním do trhlíny a odvrátil jeho zkázonosné rozhořčení.
Psl	106	25	Přežádoucí zem si zprotivili, nevěřili jeho slovu,
Psl	106	26	žehrali v svých stanech, Hospodina neposlechli.
Psl	106	27	Pozvedl k přísaze proti nim svou ruku, že je v té poušti nechá padnout,
Psl	106	28	že jejich símě rozhodí mezi pronárody, že je rozpráší do všech zemí.
Psl	106	29	Pak se spráhlí s Baal-peórem, jedli při obětních hodech k počtě mrtvých model.
Psl	106	30	Svým jednáním uráželi Hospodina, proto je postihla pohroma.
Psl	106	31	Povstal Pinchas k vykonání soudu, pohroma se zastavila;
Psl	106	32	bylo mu to připočteno jako spravedlnost až navěky, do všech pokolení.
Psl	106	33	U Meribských vod ho rozlítili, kvůli nim zle pochodil i Mojžíš,
Psl	106	34	neboť se vzepřeli jeho duchu, jeho rty pronesly nerozvážnost.
Psl	106	35	Nevyhladili národy, o nichž Hospodin mluvil,
Psl	106	36	smísili se s pronárody, učili se dělat to, co ony.
Psl	106	37	Sloužili jejich modlářským stvůrám a ty se jim staly léčkou;
Psl	106	38	obětovali své syny a své dcery bésům.
Psl	106		Nevinnou krev proléváli, krev svých synů a dcer, které obětovali

modlářským stvůrám Kenaanu; proléváním krve zhanobili zemi.			
Psl	106	39	Tak se poskvrnili svými činy, svým jednáním porušili věrnost.
Psl	106	40	Hospodin vzplál hněvem proti svému lidu, svoje dědictví si zhnusil,
Psl	106	41	vydal je do rukou pronárodů, vládli jim ti, kdo je měli v nenávisti.
Psl	106	42	Utiskovali je jejich nepřátelé, byli jimi pokořeni, dostali se do
područí.			
Psl	106	43	Mnohokrát je vysvobodil; svými nápady však vzpírali se opět, ale na
svou nepravost jen dopláceli.			
Psl	106	44	On jejich soužení viděl, slyšel jejich bédování,
Psl	106	45	kvůli nim si připomínal svoji smlouvu, ve svém velkém milosrdenství
měl s nimi soucit.			
Psl	106	46	Dal jim dojít slitování u všech, kteří je odvěkli do zajetí.
Psl	106	47	Hospodine, zachraň nás, náš Bože, shromáždí nás z pronárodů, tvému
svatému jménu budeme vzdávat chválu, budeme tě chválit chvalozpěvem.			
Psl	106	48	Požehnán buď Hospodin, Bůh Izraele, od věků až na věky! A všecken lid
ať řekne: "Amen." Hal el uja.			
Psl	107	1	Chválu vzdejte Hospodinu, protože je dobrý, jeho milosrdenství je
věčné!			
Psl	107	2	Tak ať řeknou ti, kdo byli Hospodinem vykoupeni, ti, které vykoupil z
rukou proti vníka,			
Psl	107	3	kteře shromáždil ze všech zemí, od východu, od západu, severu i moře.
Psl	107	4	Bloudili pouští, cestou pustin, město sídla Božího však nenalezli.
Psl	107	5	Žíznil i a hladověli, byli v duši skleslí.
Psl	107	6	A když ve svém soužení úpěli k Hospodinu, vytrhl je z tísně:
Psl	107	7	sám je vedl přímou cestou, aby došli k městu jeho sídla.
Psl	107	8	Ti ať vzdají Hospodinu chválu za milosrdenství a za divy, jež pro lidi
koná:			
Psl	107	9	dosyta dal najíst lačným, hladovým dal plno dobrých věcí.
Psl	107	10	Seděli v temnotách šeré smrti, v železných poutech a v ponížení,
Psl	107	11	neboť se vzepřeli tomu, co řekl Bůh, znevážili úrdek Nejvyššího.
Psl	107	12	Trápením pokořil jejich srdce, klesali, a nikde žádná pomoc.
Psl	107	13	A když ve svém soužení úpěli k Hospodinu, zachránil je z tísně:
Psl	107	14	vyvedl je z temnot šeré smrti, sám zpřetrhal jejich pouta.
Psl	107	15	Ti ať vzdají Hospodinu chválu za milosrdenství a za divy, jež pro lidi
koná:			
Psl	107	16	rozrazil bronzová vrata, železné závory zlomil.
Psl	107	17	Pošetilci pro svou cestu nevěrnosti, pro své nepravosti byli pokořeni.
Psl	107	18	Každý pokrm se jim hnusil, dospěli až k branám smrti.
Psl	107	19	A když ve svém soužení úpěli k Hospodinu, zachránil je z tísně:
Psl	107	20	seslal slovo své a uzdravil je, zachránil je z jámy.
Psl	107	21	Ti ať vzdají Hospodinu chválu za milosrdenství a za divy, jež pro lidi
koná,			
Psl	107	22	ať mu obětují oběť díků, ať s plesáním vypravují o všech jeho
skutcích.			
Psl	107	23	Ti, kteří se vydávají na lodích na moře, kdo konají dílo na nesmírných
vodách,			
Psl	107	24	spatřili Hospodinovy skutky, jeho divy na hlubině.
Psl	107	25	Poručil a povstal bouřný vích, jenž do výše zvedl vlnobití.
Psl	107	26	Vznášeli se k nebi, řítili se do propastných tůní, ztráceli v té
spoušti hlavu.			
Psl	107	27	V závrat i jak opilí se potáceli, s celou svou moudrostí byli v
koncích.			
Psl	107	28	A když ve svém soužení úpěli k Hospodinu, vyvedl je z tísně:
Psl	107	29	utišil tu bouři, ztichlo vlnobití.
Psl	107	30	Zaradovali se, když se uklidnilo, on pak je dovedl do přístavu, jak si
přáli.			
Psl	107	31	Ti ať vzdají Hospodinu chválu za milosrdenství a za divy, jež pro lidi
koná,			
Psl	107	32	ať ho vyvyšují v shromáždění lidu, v zasedání starších ať ho chválí!
Psl	107	33	Řeky mění v poušť a vodní zřídla v suchopáry,
Psl	107	34	v solné pláne žírnou zemí pro zlobu těch, kdo v ní sídlí.
Psl	107	35	Poušť v jezero mění a zem vyprahlou ve vodní zřídla.
Psl	107	36	Tam usadil ty, kdo hladověli, zbudovali město, sídlo Boží.
Psl	107	37	Pole oseli, vinice vysázeli, sklídili úrodu hojnou.
Psl	107	38	Žehnal jim a velmi se rozrostli, ani dobytka jim nebylo.
Psl	107	39	Jich však ubývalo, ohýbali se pod tíhou zla a strastí,
Psl	107	40	když je ten, jenž může vylít opovržení i na knížata, zavedl do
bezcestných pustot.			
Psl	107	41	Avšak ubožáku se stal v ponížení hradem a čeledi jeho lidu rozmnožil
jak ovce.			
Psl	107	42	Přímí lidé to vidí a radují se, ale každá podlost musí zavřít ústa.
Psl	107	43	Kdo je moudrý, ať dbá těchto věcí a Hospodinovu milosrdenství ať hledí

porozumět!			
Psl 108	1	Píseň, žalm Davidův.	
Psl 108	2	Mé srdce je připraveno, Bože, budu zpívat, prozpěvovat žalmy, rovněž	
moje sláva!			
Psl 108	3	Probuď se už, citaro a harfo, ať jitřenku vzbudím.	
Psl 108	4	Hospodine, chci ti mezi lidmi vzdávat chválu, mezi národy ti budu	
zpívat žalmy;			
Psl 108	5	vždyť tvé milosrdenství nad nebe sahá, až do mraků tvoje věrnost.	
Psl 108	6	Povznes se až nad nebesa, Bože, a nad celou zemí ať je tvoje sláva!	
Psl 108	7	Aby tvoji milí byli zachováni, pomoz svou pravici, odpověz mi!	
Psl 108	8	Bůh ve své svatyni promluvil: "S jáсотem rozdělím šekem, rozměřím	
dolinu Sukót.			
Psl 108	9	Mně patří Gileád, mně patří Manases, Efrajim, přilba mé hlavy, Juda,	
můj palcát.			
Psl 108	10	Moáb je mé umývadlo, na Edóm hodím svůj střevíc, proti Pelišteji	
válečný ryk spustím."			
Psl 108	11	Kdože mě uvede do nepřístupného města? Kdo mě dovedl až do Edómu?	
Psl 108	12	Což ne, Bože, ty, jenž zanevřel jsi na nás? Což s našimi zástupy bys	
nevytáhl, Bože?			
Psl 108	13	Před protivníkem buď naše pomoc, je šalebné čekat spásu od člověka. [	
(Psalms 108:14) S Bohem		statečně si povedeme, on rozšlape naše protivníky.]	
Psl 109	1	Pro předního zpěváka, žalm Davidův. Bože, má chválo, nestav se	
hluchým,			
Psl 109	2	když se na mě rozevřela ústa svévolná a lstivá! Zrádným jazykem mě	
napadají,			
Psl 109	3	slovy nenávisnými mě zasypali, bojují proti mě bez důvodu.	
Psl 109	4	Osočují mě za moji lásku, zatímco se modlím.	
Psl 109	5	Za dobro mě zavalují zlobou, za mou lásku nenávisť.	
Psl 109	6	Postav proti němu svévolníka, po jeho pravici žalobce ať stane.	
Psl 109	7	Ať dopadne jako svévolník, až bude souzen; jeho modlitba ať je mu	
počítána za hřích.			
Psl 109	8	Dny ať jsou mu ukráceny, jeho pověření ať převezme jiný.	
Psl 109	9	Jeho synové ať sirotky se stanou, jeho žena vdovou.	
Psl 109	10	Jeho synové ať toulají se po žebrotě, ze svých rozvalin ať chodí	
prositi.			
Psl 109	11	Na všechno, co má, ať políčí si lichvář, co vytěžil, cizáci ať loupí.	
Psl 109	12	Ať nemá nikoho, kdo by mu nadále prokázal milosrdenství, kdo by se	
smiloval nad sirotky po něm.			
Psl 109	13	Jeho potomstvo buď vymýceno, jeho jméno smazáno buď v příštím	
pokolení.			
Psl 109	14	Ať Hospodin pamatuje na nepravost jeho otců a hřích jeho matky vymazán	
ať není.			
Psl 109	15	Ať je má Hospodin ustavičně před očima, ať vymýtí ze země památku po	
nich			
Psl 109	16	za to, že nepamatoval na milosrdenství, ale pronásledoval člověka	
poníženého a ubohého, chtěl usmrtit zkrúšeného v srdci.			
Psl 109	17	Miloval zlořečení, ať ho postihne! O požehnání nestál, ať se ho	
vzdálí!			
Psl 109	18	Zlořečení oblékal jak šaty; ať mu pronikne nitrem jak voda, ať mu	
prostoupí kosti jak olej.			
Psl 109	19	Ať mu je jako roucho, kterým se halí, opaskem, kterým se přepásává	
ustavičně.			
Psl 109	20	To ať si vyslouží od Hospodina ti, kteří mě osočují, kteří proti mně	
zlovolně mluví.			
Psl 109	21	Ty však, Panovníku Hospodine, ukaž na mně pro své jméno, jak je tvé	
milosrdenství dobrotivé, vysvoboď mě!			
Psl 109	22	Jsem ponížený ubožák, v nitru mám zraněné srdce.	
Psl 109	23	Odcházím jako stín, který se prodlužuje, jako luční kobyłka jsem	
smeten.			
Psl 109	24	V kolenou se podlamuji postem, bez oleje chátrá moje tělo.	
Psl 109	25	Jsem jim jenom pro potupu, jak mě vidí, potrásají hlavou.	
Psl 109	26	Pomoz mi, můj Bože, Hospodine, podle svého milosrdenství mě zachraň,	
Psl 109	27	aby poznali, že tvá ruka to byla, žes to učinil ty, Hospodine.	
Psl 109	28	Jen ať zlořečí, ale ty žehnej! Když povstali, ať je stihne hanba, a	
tvůj služebník se zaraduje.			
Psl 109	29	Stud ať poleje ty, kdo mě osočují, hanbou ať se zahalí jak pláštěm.	
Psl 109	30	Moje ústa vzdají Hospodinu velkou chválu, mezi mnohými ho budu	
chválit,			
Psl 109	31	neboť stanul po pravici ubožáku, aby ho zachránil před jeho soudci.	
Psl 110	1	Davidův, žalm. Výrok Hospodinův mému pánu: "Zasedni po mé pravici, já	
ti položím tvé nepřátele za podnoží k nohám."			
Psl 110	2	Hospodin vztáhne žezlo tvé moci ze Sijónu. Panuj uprostřed svých	

nepřátel!

Psl	110	3	Tvůj lid přijde dobrovolně v den, kdy pohotovost svoláš; v nádheře
svatyně jak rosa z lůna			úsvitu se objeví tvé mužstvo.
Psl	110	4	Hospodin přísahal a nebude žetel: Ty jsi kněz navěky podle
Mal'kisedekova řádu.			
Psl	110	5	Panovník ti bude po pravici, rozdrť v den svého hněvu nepřátelské
krále.			
Psl	110	6	Bude soudit pronárody - plno mrtvol všude -, on rozdrť hlavu velké
země. Cestou z potoka pí			t bude, proto vztyčí hlavu.
Psl	110	7	
Psl	111	1	Haleluja. Chválu vzdávám Hospodinu celým srdcem, v kruhu přímých, v
shromáždění.			
Psl	111	2	Činy Hospodinovy jsou velké, vyhledávané všemi, kdo zálibu v nich
našli.			
Psl	111	3	velebné a důstojné je jeho dílo, jeho spravedlnost trvá navždy.
Psl	111	4	On zajistil památku svým divům; Hospodin je milostivý, plný slitování.
Psl	111	5	Dal potravu těm, kdo se ho bojí, navěky je pamětliv své smlouvy.
Psl	111	6	Svému lidu ohlásil své mocné činy, že mu dá dědictví pronárodů.
Psl	111	7	Činy jeho rukou jsou pravda a právo, všechna jeho ustanovení jsou
věrná,			
Psl	111	8	spolehlivá navěky a navždy, pravdou a přímostí vytvořená.
Psl	111	9	Seslal svému lidu vykoupení, ustanovil navěky svou smlouvu; svaté,
bázeň budící je jeho jméno.			
Psl	111	10	Počátek moudrosti je bát se Hospodina; velice jsou prozíraví všichni,
kdo tak činí. Jeho chvála			a trvá navždy!
Psl	112	1	Haleluja. Blaze muži, jenž se bojí Hospodina, jenž velikou zálibu má v
jeho přikázáních!			
Psl	112	2	Jeho potomci se stanou bohatými v zemi, pokolení přímých bude
požehnáno.			
Psl	112	3	Jména, bohatství má ve svém domě, jeho spravedlnost trvá navždy.
Psl	112	4	Ve tmách vzchází přímým světlo; Bůh je milostivý, plný slitování,
spravedlivý.			
Psl	112	5	Dobře bývá muži, jenž se smiluje a půjčí a své věci spravuje dle
práva:			
Psl	112	6	nezhrouť se nikdy, spravedlivý zůstane v paměti věčně.
Psl	112	7	Nemusí se bát zlé zprávy, jeho srdce pevně doufá v Hospodina.
Psl	112	8	Jeho srdce má oporu v Bohu, nebojí se, jednou spatří pád svých
protivníků.			
Psl	112	9	Rozděluje, dává ubožákům, jeho spravedlnost trvá navždy, jeho roh se
zvedne v slávě.			
Psl	112	10	Svévolník na to zlostně hledí, skřípe zuby a odvahu ztrácí; choutky
svévolníků přijdou vniveč.			
Psl	113	1	Haleluja. Chvalte, Hospodinovi služebníci, chvalte jméno Hospodina!
Psl	113	2	Jméno Hospodinovo buď požehnáno nyní i navěky.
Psl	113	3	Od východu slunce až na západ chváleno buď jméno Hospodina.
Psl	113	4	Hospodin je vyvýšen nad všemi národy, nad nebesa strmí jeho sláva.
Psl	113	5	Kdo je jako Hospodin, náš Bůh, jenž tak vysoko trůní?
Psl	113	6	Sestupuje níže, aby viděl na nebesa a na zemi.
Psl	113	7	Nuzného pozvedá z prachu, z kalu vytahuje ubožáka
Psl	113	8	a pak ho posadí vedle knížat, vedle knížat svého lidu.
Psl	113	9	Neplodnou usazuje v domě jako šťastnou matku synů. Haleluja.
Psl	114	1	Když vyšel Izrael z Egypta, Jákobův dům z lidu temné řeči,
Psl	114	2	stal se Juda Boží svatyní, Izrael Božím vladařstvím.
Psl	114	3	Moře to vidělo a dalo se na útěk, Jordán se nazpět obrátil,
Psl	114	4	Hory poskakovaly jako beraní a pahorky jako jehňata.
Psl	114	5	Moře, co je ti, že utíkáš, Jordáne, že se zpět obracíš?
Psl	114	6	Hory, proč poskakujete jako beraní, a vy, pahorky, jako jehňata?
Psl	114	7	Chvěj se, země, před Pánem, před Bohem Jákobovým!
Psl	114	8	On proměňuje skálu v jezero, křemen v prameny vod.
Psl	115	1	Ne nás, Hospodine, ne nás, ale svoje jméno oslav pro své milosrdenství
a pro svou věrnost!			
Psl	115	2	Proč by měly pronárody říkat: "Kde je ten jejich Bůh?"
Psl	115	3	Náš Bůh je v nebesích a všechno, co chce, koná.
Psl	115	4	Jejich modly jsou stříbro a zlato, dílo lidských rukou.
Psl	115	5	Mají ústa, a nemluví, mají oči, a nevidí,
Psl	115	6	mají uši, a neslyší, mají nosy, a necítí,
Psl	115	7	rukama nemohou hmatat, nohama nemohou chodit, z hrdla nevydají hlásku.
Psl	115	8	Jim jsou podobní ti, kdo je zhotovují, každý, kdo v ně doufá.
Psl	115	9	Izraeli, doufej v Hospodina, je tvou pomocí a štítem.
Psl	115	10	Áronův dome, doufej v Hospodina, je tvou pomocí a štítem.
Psl	115	11	Vy, kdo se bojíte Hospodina, doufejte v Hospodina, je vám pomocí a
štítem.			

Psl	115	12	Hospodin na nás pamatuje, on nám žehná: žehná domu Izraele, žehná domu
Áronovu,			
Psl	115	13	žehná těm, kteří se bojí Hospodina, jak malým, tak velkým.
Psl	115	14	Hospodin ať vás rozmnoží, vás i vaše syny!
Psl	115	15	Jste Hospodinovi požehnání; on učinil nebesa i zemi.
Psl	115	16	Nebesa, ta patří Hospodinu, zemi dal však lidem.
Psl	115	17	Mrtví nechválí už Hospodina, nikdo z těch, kdo sestupují v říši ticha.
Psl	115	18	Avšak my budeme Hospodinu dobrořečit nyní i navěky. Halleluja.
Psl	116	1	Hospodina miluji; on slyší můj hlas, moje prosby,
Psl	116	2	sklonil ke mně ucho. Po všechny své dny chci k němu volat.
Psl	116	3	Ovinuly mě provazy smrti, přepadly mě úzkosti podsvětí; nacházím jen
soužení a strasti.			
Psl	116	4	Vzývám však Hospodinovo jméno: Hospodine, prosím, zachraň mi život!
Psl	116	5	Hospodin je milostivý, spravedlivý, náš Bůh se slitovává.
Psl	116	6	Hospodin je ochránce nezkušených: byl jsem vyčerpán, a dopřál mi
zvítězit.			
Psl	116	7	Můžeš opět odpočinout, moje duše, neboť Hospodin se tě zastal.
Psl	116	8	Ubránils mě před smrtí, mé oko před slzami, moje nohy před zvrtnutím.
Psl	116	9	Před Hospodinem smím dále chodit v zemi živých.
Psl	116	10	Uvěřil jsem, proto mluvím; byl jsem velmi pokořený.
Psl	116	11	Ukvapeně jsem si říkal: Každý člověk je lhář.
Psl	116	12	Jak se mám odvděčit Hospodinu, že se mne tolikrát zastal?
Psl	116	13	Zvednu kalich spásy a budu vzývat Hospodinovo jméno.
Psl	116	14	Svoje sliby Hospodinu splním před veškerým jeho lidem.
Psl	116	15	Velkou cenu má v Hospodinových očích oddanost jeho věrných až k smrti.
Psl	116	16	Hospodine, prosím, já jsem tvůj služebník, služebník tvůj, syn tvé
služebnice. Ty jsi mi rozvázal pouta.			
Psl	116	17	Tobě obětuji oběť díků a budu vzývat Hospodinovo jméno.
Psl	116	18	Svoje sliby Hospodinu splním před veškerým jeho lidem,
Psl	116	19	v nádvořích Hospodina domu, Jeruzaléme, v tvém středu. Halleluja.
Psl	117	1	Chvalte Hospodina, všechny národy, všichni lidé, chvalte ho zpěvem,
Psl	117	2	neboť se nad námi mohutně klene jeho milosrdenství. Hospodina
věrnost je věčná! Halleluja.			
Psl	118	1	Chválu vzdejte Hospodinu, protože je dobrý, jeho milosrdenství je
věčné!			
Psl	118	2	Ať vyzná Izrael: Jeho milosrdenství je věčné!
Psl	118	3	Ať vyzná Áronův dům: Jeho milosrdenství je věčné!
Psl	118	4	Ať vyznají ti, kteří se bojí Hospodina: Jeho milosrdenství je věčné!
Psl	118	5	V soužení jsem volal Hospodina, Hospodin mi odpověděl, daroval mi
volnost.			
Psl	118	6	Hospodin je při mně, nebojím se. Co by mi mohl udělat člověk?
Psl	118	7	Hospodin je při mně, mezi mými pomocníky, spatřím pád těch, kdo mě
nenávidí.			
Psl	118	8	Lépe utíkat se k Hospodinu, než doufat v člověka.
Psl	118	9	Lépe utíkat se k Hospodinu, než doufat v knížata.
Psl	118	10	Všechny pronárody mě obklíčily; odrazil jsem je v Hospodinově jménu.
Psl	118	11	oblehly mě, ano, obklíčily; odrazil jsem je v Hospodinově jménu.
Psl	118	12	oblehly mě jako vosy; zhasly jak planoucí trní, odrazil jsem je v
Hospodinově jménu.			
Psl	118	13	Udeřil jsi na mě tvrdě, abych padl. Hospodin je moje pomoc,
Psl	118	14	Hospodin je síla má i moje píseň; stal se mou spásou.
Psl	118	15	Ze stanů spravedlivých zní plesání nad spásou. Hospodina pravice
koná mocné činy!			
Psl	118	16	Hospodina pravice se vyvýšila, Hospodina pravice koná mocné činy!
Psl	118	17	Nezemřu, budu žít, budu vypravovat o Hospodinových činech.
Psl	118	18	Hospodin mě přísně trestal, ale nevydal mě smrti.
Psl	118	19	Brány spravedlnosti mi otevřete, vejdu jimi vzdávat chválu Hospodinu.
Psl	118	20	Toto je Hospodina brána, skrze ni vcházejí spravedliví.
Psl	118	21	Tobě vzdávám chválu, žes mi odpověděl; stal ses mou spásou.
Psl	118	22	Kámen, ježž zavrhlí stavitelé, stal se kamenem úhelným.
Psl	118	23	Stalo se tak skrze Hospodina, tento div se udál před našimi zraky.
Psl	118	24	Toto je den, který učinil Hospodin, jásejme a radujme se z něho.
Psl	118	25	Prosím, Hospodine, pomoz! Prosím, Hospodine, dopřej zdaru!
Psl	118	26	Požehnaný, jenž přichází v Hospodinově jménu. Žehnáme vám z
Hospodina domu.			
Psl	118	27	Hospodin je Bůh, dává nám světlo. Slavte svátek ratolestí, k rohům
oltáře se ubírejte.			
Psl	118	28	Ty jsi můj Bůh, tobě vzdávám chválu, vyvyšuji tě, můj Bože.
Psl	118	29	Chválu vzdejte Hospodinu, protože je dobrý, jeho milosrdenství je
věčné!			
Psl	119	1	Blaze těm, kdo vedou bezúhonný život, těm, kdo žijí tak, jak učí
Hospodinův zákon.			

Psl	119	2	Blaze těm, kdo zachovávají jeho svědectví, těm, kdo se na jeho vůli
dotazují celým srdcem.			
Psl	119	3	Ti podlosti nepáchají, jeho cestami se berou.
Psl	119	4	Ty jsi vydal svá ustanovení, aby se přesně dodržovala.
Psl	119	5	Kéž jsou moje cesty pevně zaměřeny k dodržování tvých nařízení.
Psl	119	6	Nebudu zahanben tehdy, budu-li brát zřetel na všechna tvá přikázání.
Psl	119	7	Z přímého srdce ti vzdávám chválu, že se smím učit tvým spravedlivým
soudům.			
Psl	119	8	Chci tvá nařízení dodržovat, jen mě nikdy neopouštěj!
Psl	119	9	Jak si mladík udrží svou stezku čistou? Musí se vždy držet tvého
slova.			
Psl	119	10	Dotazuji se na tvoji vůli celým srdcem, nedej, abych zbloudil od tvých
přikázání.			
Psl	119	11	Tvou řeč uchovávám v srdci, nechci proti tobě hřešit.
Psl	119	12	Požehnán buď, Hospodine, vyučuj mě v tom, co nařizuješ.
Psl	119	13	Mé rty budou vypravovat o všech soudech tvých úst.
Psl	119	14	Veselím se z cesty tvých svědectví více než ze všeho jmění.
Psl	119	15	O tvých ustanoveních přemýšlím, na zřeteli mám tvé stezky.
Psl	119	16	Nařízení tvá jsou pro mne potěšením, nezapomínám na tvé slovo.
Psl	119	17	Zastávej se svého služebníka a budu žít, chci se držet tvého slova.
Psl	119	18	Otevři mi oči, ať mám na zřeteli divy ze Zákona tvého.
Psl	119	19	Jsem na zemi jenom hostem, neukryvej přede mnou svá přikázání.
Psl	119	20	V duši se stravuji touhou po tvých soudech v každé době.
Psl	119	21	Oboříš se na opovážlivce, na proklatce, kteří pobloudili od tvých
přikázání.			
Psl	119	22	Sejmi ze mne potupu a pohrdání, neboť tvá svědectví zachovávám.
Psl	119	23	I když vládci zasednou a umluví se na mě, tvůj služebník bude
přemýšlet o tvých nařízeních,			
Psl	119	24	tvá svědectví budou nadále mým potěšením, jsou to moji rádci.
Psl	119	25	Do prachu je přitisknuta moje duše, zachovej mi život podle svého
slova.			
Psl	119	26	vyprávěl jsem o svých cestách - tys mi odpověděl, vyučuj mě v tom, co
nařizuješ.			
Psl	119	27	Dej mi porozumět cestě svých ustanovení, chci přemýšlet o tvých
divuplných činech.			
Psl	119	28	Moje duše se rozplývá žalem, pozvedni mě podle svého slova.
Psl	119	29	Odvrať ode mne cesty klamu, podle svého Zákona se nade mnou smiluj.
Psl	119	30	Zvolil jsem si cestu věrnosti, stavím si před oči tvé soudy.
Psl	119	31	Přimkl jsem se k tvým svědectvím, nedej, Hospodine, abych byl
zahanben!			
Psl	119	32	Poběžím cestou tvých přikázání, dal jsi mému srdci volnost.
Psl	119	33	Ukaž mi cestu svých nařízení, Hospodine, důsledně ji budu zachovávat.
Psl	119	34	Dej mi rozum a budu tvůj Zákon zachovávat, budu se ho držet celým
srdcem.			
Psl	119	35	Veď mě po cestě svých přikázání, oblíbil jsem si ji.
Psl	119	36	Ke svým svědectvím nakloň mé srdce, nikoli k zisťnosti.
Psl	119	37	Odvracej mé oči, ať nehledí na šalebnost, na své cestě mi zachovej
život.			
Psl	119	38	Splň své slovo svému služebníku, jenž žije v tvé bázni.
Psl	119	39	Odvrať ode mne potupu, které se lekám, tvé soudy jsou dobrotivé.
Psl	119	40	Po tvých ustanoveních tak toužím, svou spravedlností mi zachovej
život.			
Psl	119	41	Kéž na mě sestoupí tvé milosrdenství, Hospodine, i tvá spása, jak jsi
řekl,			
Psl	119	42	a já dám odpověď tomu, kdo mě tupí, neboť doufám ve tvé slovo.
Psl	119	43	Nikdy nezbavuj má ústa slova pravdy, neboť čekám na tvůj soud.
Psl	119	44	Tvého Zákona se budu držet ustavičně, navěky a navždy.
Psl	119	45	Volně budu chodit, na tvá ustanovení se dotazuji.
Psl	119	46	O tvých svědectvích před králi budu mluvit a nebudu zahanben.
Psl	119	47	Tvá přikázání jsou pro mne potěšením, já jsem si je zamiloval.
Psl	119	48	Dlaně vztahuji k tvým přikázáním, já jsem si je zamiloval, chci
přemýšlet o tvých nařízeních.			
Psl	119	49	Pamatuj na slovo dané svému služebníku, jímž jsi ve mně očekávání
vzbudil.			
Psl	119	50	Je mi útěchou v mém pokoření, že tvá řeč mi zachová život.
Psl	119	51	Opovážlivci se mi velice posmívají, já se od tvého Zákona neuchýlím.
Psl	119	52	Připomínám si tvé dávné soudy, Hospodine, v tom útěchu najdu.
Psl	119	53	Sežehuje mě zuřivost svévolníků, těch, kdo opustili tvůj Zákon.
Psl	119	54	Nařízení tvá si zpívám jako žalmy v domě, kde jsem jenom hostem.
Psl	119	55	V noci si připomínám tvé jméno, Hospodine, tvého Zákona se držím.
Psl	119	56	Mně připadl tento úkol: ustanovení tvá zachovávat.
Psl	119	57	Pravím: Hospodine, tys můj úděl, držím se tvých slov.

Psl 119	58	O shovívavost tě prosím celým srdcem, smiluj se nade mnou, jak jsi řekl.
Psl 119	59	Uvažuji o svých cestách, k tvým svědectvím obracím své nohy.
Psl 119	60	Pospíchám a neotálím tvé příkazy dodržovat.
Psl 119	61	Ovinuji mě provazy svévolníků, nezapomínám však na tvůj zákon.
Psl 119	62	Vstávám o půlnoci, abych ti vzdal chválu za tvé spravedlivé soudy.
Psl 119	63	Jsem druhem všech, kteří se tě bojí a tvých ustanovení se drží.
Psl 119	64	Tvého milosrdenství je, Hospodine, plná země, vyučuj mě v tom, co nařizuješ.
Psl 119	65	Prokázal jsi dobro svému služebníku podle svého slova, Hospodine.
Psl 119	66	Nauč mě okoušet a znát, co je dobré, já tvým přikázáním věřím.
Psl 119	67	Dokud jsem se nepokořil, bloudil jsem, nyní dodržuji, co jsi řekl.
Psl 119	68	Jsi dobrý a prokazuješ dobro, vyučuj mě v tom, co nařizuješ.
Psl 119	69	Opovážlivci mě mrzce pošpinili, já však zachovávám ustanovení tvá celým srdcem.
Psl 119	70	Bezcitné je jejich tučné srdce, mně však je tvůj zákon potěšením.
Psl 119	71	Byl jsem pokořen a bylo mi to k dobru, naučil jsem se tvým nařízením.
Psl 119	72	Zákon tvých úst je mi dražší než tisíce hřiven zlata nebo stříbra.
Psl 119	73	Ruce tvé mě učinily pevným, dej mi rozum, ať se naučím tvým přikázáním.
Psl 119	74	Ti, kdo se tě bojí, spatří mě a budou se radovat, neboť čekám na tvé slovo.
Psl 119	75	Hospodine, vím, že tvé soudy jsou spravedlivé, pokořils mě pravdou.
Psl 119	76	Kéž se projeví tvé milosrdenství a potěší mě, jak jsi svému služebníku řekl.
Psl 119	77	Kéž mě zahrne tvé slitování a budu žít, tvůj Zákon je pro mne potěšením.
Psl 119	78	Opovážlivce ať stihne hanba za to, že mi křivdí, já o tvých ustanoveních přemýšlím.
Psl 119	79	Navrátí se ke mně ti, kdo se tě bojí, ti, kdo tvá svědectví znají.
Psl 119	80	Kéž je mé srdce bezúhonné podle tvých nařízení, ať nejsem zahanben.
Psl 119	81	Moje duše chradne touhou po tvé spáse, čekám na tvé slovo.
Psl 119	82	Zrak mi slábne, vyhlížím tvé slovo, kdy už mě potěšíš?
Psl 119	83	Vedlo se mi jako měchu v kouři, na tvá nařízení jsem však nezapomněl.
Psl 119	84	Kolikpak dnů zbývá tvému služebníku? Kdy nad těmi, kdo mě pronásledují, vykonáš soud?
Psl 119	85	Opovážlivci mi kopou jámy bez ohledu na tvůj Zákon.
Psl 119	86	Všechna tvá přikázání jsou pravda. Pronásledují mě neprávem, pomoz!
Psl 119	87	Bezmála už se mnou v zemi skoncovali, já však tvá ustanovení neopustím.
Psl 119	88	Podle svého milosrdenství mi zachovej život, svědectví tvých úst se budu držet.
Psl 119	89	Věčně, Hospodine, stojí pevně v nebesích tvé slovo.
Psl 119	90	Z pokolení do pokolení trvá tvá věrnost, upevnil jsi zemi a ta stojí.
Psl 119	91	Podle tvých soudů vše stojí dodnes, to všechno jsou tvoji služebníci.
Psl 119	92	Kdyby mi tvůj Zákon nebyl potěšením, dávno bych v mém pokoření zhynul.
Psl 119	93	Na tvá ustanovení nezapomenu nikdy, protože mi jimi zachovávaš život.
Psl 119	94	Tobě patřím, buď má spása, na tvá ustanovení se dotazuji.
Psl 119	95	Svévolníci na mě čekají, aby mě zahubili, já se snažím porozumět tvým svědectvím.
Psl 119	96	Vidím, že vše spěje k svému konci, přikázání tvé má nekonečný prostor.
Psl 119	97	Jak jsem si tvůj Zákon zamiloval! Každý den o něm přemýšlím.
Psl 119	98	Nad nepřátele mě činí moudřejším tvá přikázání, navěky jsou moje.
Psl 119	99	Jsem prozíravější než všichni moji učitelé, neboť přemýšlím o tvých svědectvích.
Psl 119	100	Rozumu jsem nabyl víc než starci, neboť tvá ustanovení zachovávám.
Psl 119	101	Před každou zlou stezkou jsem zdržel své kroky, držel jsem se tvého slova.
Psl 119	102	Neodchyluji se od tvých soudů, neboť ty mi ukazuješ cestu.
Psl 119	103	Jak lahodnou chuť má, co ty říkáš! Sladší než med je to pro má ústa.
Psl 119	104	Z tvých ustanovení jsem nabyl rozumnosti, proto nenávidím každou stezku klamu.
Psl 119	105	Světlem pro mé nohy je tvé slovo, osvětluje moji stezku.
Psl 119	106	Co jsem přísahal, to splním, držím se tvých spravedlivých soudů.
Psl 119	107	Byl jsem velice pokořen, Hospodine, podle svého slova mi zachovej život.
Psl 119	108	Kéž se ti líbí, Hospodine, dobrovolné oběti mých úst, nauč mě svým soudům.
Psl 119	109	Ustavičně dávám v sázku život, nezapomínám však na tvůj Zákon.
Psl 119	110	Svévolníci osídlo mi nastražili, avšak od tvých ustanovení jsem nepobloudil.

Psl	119	111	Tvá svědectví budou mým dědictvím věčně, z nich se veselí mé srdce.
Psl	119	112	V srdci jsem se rozhodl plnit tvá nařízení navěky a do důsledků.
Psl	119	113	Nenávidím obojetné lidi, miluji tvůj zákon.
Psl	119	114	Tys má skrýš a štít můj, čekám na tvé slovo.
Psl	119	115	Pryč ode mne, zlovolníci! Budu zachovávat přikázání svého Boha.
Psl	119	116	Podpírej mě, jak jsi řekl, a budu žít, v mých nadějích mě nezahanbuj.
Psl	119	117	Buď mi oporou a budu spasen, stále budu hledět na tvá nařízení.
Psl	119	118	Zhrdáš všemi, kdo zbloudili od tvých nařízení, protože zálučně klamou.
Psl	119	119	Všechny svévolníky v zemi odklízíš jak strusku, proto jsem si zamiloval tvá svědectví.
Psl	119	120	Strachem před tebou se chvěje mé tělo, bojím se tvých soudů.
Psl	119	121	Vykonávám soud a spravedlnost, neponechej mě těm, kdo mě utlačují.
Psl	119	122	Zasaď se za svého služebníka k jeho dobru, aby mě opovážlivci neutlačovali.
Psl	119	123	Zrak mi slábne, vyhlížím tvou spásu, výrok tvé spravedlnosti.
Psl	119	124	Nalož se svým služebníkem podle svého milosrdenství, vyučuj mě v tom, co nařizuješ.
Psl	119	125	Jsem tvůj služebník, učiň mě rozumným, abych poznal tvá svědectví.
Psl	119	126	Hospodine, je čas jednat, tvůj zákon se porušuje.
Psl	119	127	Ano, miluji tvá přikázání víc než zlato, víc než zlato ryzí.
Psl	119	128	Všechna ustanovení chci ve všem správně plnit, nenávidím každou stezku klamu.
Psl	119	129	Tvá svědectví jsou divuplná, proto je má duše zachovává.
Psl	119	130	Kam tvá slova proniknou, tam vzchází světlo, nezkušení nabývají rozumnosti.
Psl	119	131	Dychtivě otvírám ústa, toužím po tvých přikázáních.
Psl	119	132	Shlédni na mne, smiluj se nade mnou podle toho, jak soudíš ty, kdo milují tvé jméno.
Psl	119	133	Upevni mé kroky tím, cos řekl, dej, ať žádná ničemnost mě neovládne.
Psl	119	134	Vykup mě z útlatu lidí, chci se tvých ustanovení držet.
Psl	119	135	Svou jasnou tvář ukaž svému služebníku, vyučuj mě v tom, co nařizuješ.
Psl	119	136	Proudem se mi řinou slzy z očí, že se nedodrží tvůj zákon.
Psl	119	137	Ty jsi, Hospodine, spravedlivý, přímý ve svých soudech.
Psl	119	138	Přikázal jsi, aby tvá svědectví byla spravedlnost a naprostá pravda.
Psl	119	139	Horlivost mě šíří, moji protivníci zapomněli na tvá slova.
Psl	119	140	Co jsi řekl, je důkladně protříbené, tvůj služebník si to zamiloval.
Psl	119	141	Já jsem nepatrný, pohrdaný člověk, avšak na tvá ustanovení jsem nezapomněl.
Psl	119	142	Věčně spravedlivá je tvá spravedlnost, tvůj zákon je pravda.
Psl	119	143	Soužení a úzkost na mě doléhají, přikázání tvá jsou pro mne potěšením.
Psl	119	144	Spravedlnost tvých svědectví je věčná, dej mi rozum a budu žít.
Psl	119	145	Čelým srdcem volám: Odpověz mi, Hospodine, chci tvá nařízení zachovávat.
Psl	119	146	Volám k tobě, buď má spása, chci se tvých svědectví držet.
Psl	119	147	Dřív než začne svítat, na pomoc tě volám, čekám na tvé slovo.
Psl	119	148	Mé oči se budí dřív než noční hlídky a přemýšlím o tom, co jsi řekl.
Psl	119	149	Podle svého milosrdenství mě vyslyš, Hospodine, podle svého soudu mi zachovej život.
Psl	119	150	Blíží se už, kdo se ženou za mrzkostmi, vzdalují se od Zákona tvého.
Psl	119	151	Ty jsi, Hospodine, blízko, všechna tvá přikázání jsou pravda.
Psl	119	152	Dávno je mi z tvých svědectví známo, žes jim dal navěky pevný základ.
Psl	119	153	Pohleď na mé pokoření, braň mě, vždyť na tvůj zákon nezapomínám.
Psl	119	154	Ujmi se mé pře a zastaň se mne, zachovej mi život, jak jsi řekl.
Psl	119	155	Svévolníkům je vzdálena spása, protože se nedotazují na tvá nařízení.
Psl	119	156	Nesmírné je, Hospodine, tvoje slitování, podle svých soudů mi zachovej život.
Psl	119	157	Mnoho je těch, kdo mě pronásledují a souží, já se však od tvých svědectví neodchýlím.
Psl	119	158	Na věrolomné se dívám s ošklivostí, nedrží se toho, co jsi řekl.
Psl	119	159	Hleď, jak jsem si tvá ustanovení zamiloval, Hospodine, podle svého milosrdenství mi zachovej život.
Psl	119	160	To hlavní v tvém slovu je pravda, každý soud tvé spravedlnosti je věčný.
Psl	119	161	Bez důvodů mě pronásledují velmožové, mé srdce má strach jen z tvého slova.
Psl	119	162	Veselím se z toho, co jsi řekl, jako ten, kdo našel velkou kořist.
Psl	119	163	Nenávidím klam, hnusí se mi, miluji tvůj zákon.
Psl	119	164	Chválívám tě sedmkrát za den za tvé spravedlivé soudy.
Psl	119	165	Hojný pokoj mají ti, kdo milují tvůj zákon, o nic nekloupytnou.
Psl	119	166	S nadějí vyhlížím tvoji spásu, Hospodine, a tvá přikázání plním.
Psl	119	167	Má duše se drží tvých svědectví, velice jsem si je zamiloval.
Psl	119	168	Tvých ustanovení a tvých svědectví se držím, máš před sebou všechny

moje cesty.			
Psl	119	169	Kéž mé bédování dolehne až k tobě, Hospodine, dej mi rozum podle svého slova.
Psl	119	170	Kéž má prosba dojde k tobě, vysvoboď mě, jak jsi řekl.
Psl	119	171	Chvalozpěv ať vytryskne mi ze rtů, neboť mě svým nařízením učíš.
Psl	119	172	Ať můj jazyk opěvuje, co jsi řekl, všechna tvá přikázání jsou spravedlivá.
Psl	119	173	Na pomoc mi podej svoji ruku, tvá ustanovení jsem si zvolil.
Psl	119	174	Hospodine, toužím po tvé spáse, tvůj Zákon je pro mne potěšením.
Psl	119	175	Kéž má duše žije a může tě chválit; kéž mi pomáhají tvoje soudy.
Psl	119	176	Bloudím jako zatoulané jehně, hleděj svého služebníka, vždyť jsem na tvá přikázání nezapomněl!
Psl	120	1	Poutní píseň. K Hospodinu v soužení jsem volal, on mi odpověděl.
Psl	120	2	Hospodine, vysvoboď mě od zrádných rtů, od jazyka záluďného.
Psl	120	3	Co ti patří, co tě stihne, záluďný jazyku?
Psl	120	4	Ostré šípy bohatýra, žhoucí kručinkové uhle.
Psl	120	5	Běda mi, musím dlít jako host v Mešek, pobývat při stanech Kédarců!
Psl	120	6	Pobývám už dlouho u toho, kdo nenávidí pokoj.
Psl	120	7	Promluví-li o pokoji, oni odpovědí válkou.
Psl	121	1	Píseň k pouti. Pozvedám své oči k horám: Odkud mi přijde pomoc?
Psl	121	2	Pomoc mi přichází od Hospodina, on učinil nebesa i zemi.
Psl	121	3	Nedopustí, aby uklouzla tvá noha, nedříme ten, jenž tě chrání.
Psl	121	4	Ano, nedříme a nespí ten, jenž chrání Izraele.
Psl	121	5	Hospodin je tvůj ochránce, Hospodin je ti stínem po pravici.
Psl	121	6	Ve dne tě nezasáhne slunce ani za noci měsíc.
Psl	121	7	Hospodin tě chrání ode všeho zlého, on chrání tvůj život.
Psl	121	8	Hospodin bude chránit tvé vycházení a vcházení nyní i navěky.
Psl	122	1	Poutní píseň, Davidova. Zaradoval jsem se, když mi řekli: Půjdem do Hospodina domu!
Psl	122	2	A naše nohy již stojí ve tvých branách, Jeruzaléme.
Psl	122	3	Jeruzalém je zbudován jako město semknuté v jediný celek.
Psl	122	4	Tam nahoru vystupují kmeny, Hospodinovy to kmeny, Izraeli na svědectví, vzdát Hospodinu jménu chválu.
Psl	122	5	Tam jsou postaveny soudné stolce, stolce Davida domu.
Psl	122	6	Vyprošujte Jeruzalému pokoj: Kéž v klidu žijí ti, kdo tě milují!
Psl	122	7	Kéž je na tvých valech pokoj, kéž se tvé paláce těší klidu!
Psl	122	8	Pro své bratry, pro své druhy vyhlašuji: "Budiž v tobě pokoj!"
Psl	122	9	Pro dům Hospodina, našeho Boha, usiluji o tvé dobro.
Psl	123	1	Poutní píseň. Pozvedám své oči k tobě, jenž v nebesích trůníš.
Psl	123	2	Hle, jak oči služebníků k rukám jejich pánů, jako oči služebnice k rukám její paní, tak vzhlíží naše oči k Hospodinu, našemu Bohu, dokud se nad námi nesmiluje.
Psl	123	3	Smiluj se nad námi, Hospodine, smiluj se nad námi! Dosyta jsme zakusili pohrdání.
Psl	123	4	Naše duše už dosyta zakusila posměchu sebejistých a pohrdání pyšných.
Psl	124	1	Poutní píseň, Davidova. Kdyby sám Hospodin nebyl při nás - Izrael ať řekne -,
Psl	124	2	kdyby sám Hospodin nebyl při nás, když proti nám povstali lidé,
Psl	124	3	zaživa by nás tehdy zhltili v hněvu, jímž proti nám vzpláli.
Psl	124	4	Tehdy by nás zatopily vody, dravý proud by se přes nás valil,
Psl	124	5	tehdy by se přes nás převálily vzduté vody.
Psl	124	6	Požehnán buď Hospodin, že za kořist nás nedal jejich zubům!
Psl	124	7	Unikli jsme jako ptáče z osídla lovců. Osídlo je protrženo, unikli jsme!
Psl	124	8	Naše pomoc je ve jménu Hospodina; on učinil nebesa i zemi.
Psl	125	1	Poutní píseň. Kdo doufají v Hospodina, jsou jak hora Sijón: nepohne se, strmí věčně.
Psl	125	2	Kolem Jeruzaléma jsou hory, kolem svého lidu je Hospodin, nyní i navěky.
Psl	125	3	Nesetrvá žezlo zvučle na údělu spravedlivých, aby snad nevztáhli spravedliví své ruce k podlostem.
Psl	125	4	Hospodine, prokaž dobro dobrým, těm, kdo mají přímé srdce!
Psl	125	5	Ale ty, kdo uhýbají na své krivolaké stezky, zažene Hospodin s pachateli ničemností. Pokoj s Izraelem!
Psl	126	1	Poutní píseň. Když Hospodin úděl Sijónu změnil, bylo nám jak ve snu.
Psl	126	2	Tehdy naše ústa naplnil smích a náš jazyk plesal. Tehdy se říkalo mezi pronárody: "Hospodin s nimi učinil velké věci."
Psl	126	3	Hospodin s námi učinil velké věci, radovali jsme se.
Psl	126	4	Hospodine, změň náš úděl, jako měníš potoky na jihu země!
Psl	126	5	Ti, kdo v slzách sejí, s plesáním budou sklízet.
Psl	126	6	S pláčem nyní chodí, kdo rozsévá, s plesáním však přijde, až ponese snopy.
Psl	127	1	Poutní píseň, Šalomounova. Nestaví-li dům Hospodin, nadarmo se

namáhají stavitelé. Nestřeží-li město Hospodin, nadarmo bdí strážný.
Psl 127 2 Nadarmo časně vstáváte, dlouho vysedáváte a jíte chléb trápení,
zatímco Bůh dopřává svému milému spánek.
Psl 127 3 Hle, synové jsou dědictví od Hospodina, mzdou od něho plod lůna.
Psl 127 4 Čím jsou šipy v ruce bohatýra, tím jsou synové zplození v mládí.
Psl 127 5 Blaze muži, který jimi naplnil svůj toulec! Nebudou zahanbeni, až
budou v bráně jednat s nepřáteli.
Psl 128 1 Poutní píseň. Blaze každému, kdo se bojí Hospodina, kdo chodí po jeho
cestách!
Psl 128 2 Co rukama vytěžíš, budeš i jíst. Blaze tobě, bude s tebou dobře.
Psl 128 3 Tvá žena bude jak plodná réva uvnitř tvého domu, tvoji synové jak
olivové ratolesti kolem tvého stolu.
Psl 128 4 Hle, jak bývá požehnáno muži, jenž se bojí Hospodina.
Psl 128 5 Hospodin ať požehná ti ze Sijónu, abys viděl dobro Jeruzaléma po
všechny dny svého žití,
Psl 128 6 abys uviděl syny svých synů. Pokoj s Izraelem!
Psl 129 1 Poutní píseň. Jak často mě už od mládí sužovali - Izrael ať řekne -,
Psl 129 2 jak často mě už od mládí sužovali, ale nepřemohli.
Psl 129 3 Po zádech mi orali oráči, vyorali dlouhé brázdy.
Psl 129 4 Hospodin je spravedlivý, postraňky těch svévolníků přetl.
Psl 129 5 S hanbou zpět ať táhnou všichni, kteří nenávidí Sijón!
Psl 129 6 Ať jsou jak tráva na střechách, ta uschne dřív, než je vytrhána.
Psl 129 7 Jí si ten, kdo žne, dlaň nenaplní, ani náruč ten, jenž sbírá snopy.
Psl 129 8 Neřeknou jim ti, kdo půjdou kolem: "Požehnání Hospodinovo buď s vámi!
Žehnáme vám v Hospodinově jménu."
Psl 130 1 Poutní píseň. Z hlubin bezedných tě volám, Hospodine,
Psl 130 2 Panovníku, vyslyš můj hlas! Kéž tvé ucho pozorně vyslechne moje
prosby.
Psl 130 3 Budeš-li mít, Hospodine, na zřeteli nepravosti, kdo obstojí,
Panovníku?
Psl 130 4 Ale u tebe je odpuštění; tak vzbuzuješ bázeň.
Psl 130 5 Skládám naději v Hospodina, má duše v něho naději skládá, čekám na
jeho slovo.
Psl 130 6 Má duše vyhlíží Panovníka víc než strážní jítro, když drží stráž k
jitrů.
Psl 130 7 Čekej, Izraeli, na Hospodina! U Hospodina je milosrdenství, hojné je u
něho vykoupení,
Psl 130 8 on vykoupí Izraele ze všech jeho nepravostí.
Psl 131 1 Poutní píseň, Davidova. Nemám, Hospodine, domýšlivé srdce ani povýšený
pohled. Neženu se za velkými věcmi, za divy, jež nevystihnu,
Psl 131 2 nybřž chovám se klidně a tiše. Jako odstavené dítě u své matky, jako
odstavené dítě je ve mně má duše.
Psl 131 3 Čekej, Izraeli, na Hospodina nyní i navěky.
Psl 132 1 Poutní píseň. Hospodine, rozpomeň se na Davida, na veškerou jeho
usilovnou péči,
Psl 132 2 jak se zapřisáhl Hospodinu, zavázal se slibem Přesilnému Jákobovu:
Psl 132 3 "Nevejdu do stanu svého domu, nevstoupím na rohož svého lože,
Psl 132 4 očím nedopřeji spánku ani víčkům podrímnutí,
Psl 132 5 dokud nenaleznu Hospodinu místo, příbytek Přesilnému Jákobovu!"
Psl 132 6 A hle, v Efratě jsme o ní uslyšeli, našli jsme ji na Jaarských polích.
Psl 132 7 Vstupme do jeho příbytku, klanějme se před podnožím jeho nohou.
Psl 132 8 Povstaň, Hospodine, k místu svého odpočinku, ty sám i schrána tvé
moci!
Psl 132 9 Tvoji kněží ať obléknou spravedlnost, tvoji věrní ať plesají.
Psl 132 10 Pro Davida, svého služebníka, neodmítej svého pomazaného.
Psl 132 11 Hospodin přísahal Davidovi na svou věrnost - nevezme to nazpět: "Toho,
jenž vzejde z tvých beder, dosadím po tobě na trůn.
Psl 132 12 Dodrží-li tvoji synové mou smlouvu i toto mé svědectví, jemuž je budu
učit, navždy budou též jejich synové sedat na tvém trůnu."
Psl 132 13 Hospodin si totiž zvolil Sijón, zatoužil jej mít za sídlo:
Psl 132 14 "To je místo mého odpočinku navždy, usídlím se tady, neboť po něm
toužím.
Psl 132 15 Jeho stravě budu hojně žehnat, jeho ubožáky budu sytit chlebem.
Psl 132 16 Jeho kněžím dám za oděv spásu, jeho věrní budou zvučně plesat.
Psl 132 17 Zde dám pučet Davidovu rohu, svému pomazanému budu pečovat o planoucí
světlo.
Psl 132 18 Jeho nepřítelům dám za oděv hanbu, ale na něm se bude jeho členka
trpytit."
Psl 133 1 Poutní píseň, Davidova. Jaké dobro, jaké blaho tam, kde bratří bydlí
svorně!
Psl 133 2 Jako výborný olej na hlavě, jenž kane na vous, na vous Áronovi, kane
mu na výstřih roucha.

Psl	133	3	Jak chermónská rosa, která kane na sijónské hory. Tam udílí Hospodin své požehnání, život navěky.
Psl	134	1	Poutní píseň. Dobrořečte Hospodinu, všichni Hospodini služebníci, kteří stojíte v Hospodinově domě za nočního času.
Psl	134	2	Pozvedejte ruce ke svatyni, dobrořečte Hospodinu!
Psl	134	3	Hospodin ti žehnej ze Sijónu; on učinil nebesa i zemi.
Psl	135	1	Haleluja. Chvalte Hospodino jméno, chvalte je, Hospodini služebníci,
Psl	135	2	kteří stojíte v Hospodinově domě, v nádvořích domu našeho Boha.
Psl	135	3	Chvalte Hospodina, neboť Hospodin je dobrý, pějte žalmy jeho jménu, neboť je líbezný.
Psl	135	4	Hospodin si vyvolil Jáкова, za zvláštní vlastnictví přijal Izraele.
Psl	135	5	Já přec vím, že Hospodin je velký, náš Pán je nade všechny bohy.
Psl	135	6	Všechno, co Hospodin chce, to činí na nebesích i na zemi, v mořích i ve všech propastných tůních.
Psl	135	7	Přivádí mlhu od končin země, déšť provází blesky, ze svých zásobnic vyvádí vítr.
Psl	135	8	Prvorozené Egypta pobil od člověka po dobytče.
Psl	135	9	Znamení a zázraky sesílal na tebe, Egypte, na faraóna, na všechny jeho služebníky.
Psl	135	10	Pobil mnohé pronárody a zahubil smělé krále,
Psl	135	11	krále Emorejců Síchona a bášanského krále Óga i všechna království Kenaanu.
Psl	135	12	Jejich země předal do dědictví, do dědictví Izraeli, svému lidu.
Psl	135	13	Hospodine, tvé jméno je věčné, budeš připomínán ve všech pokoleních, Hospodine.
Psl	135	14	Hospodin svůj lid obhájí, bude mít se svými služebníky soucit.
Psl	135	15	Modly pronárodů jsou stříbro a zlato, dílo lidských rukou.
Psl	135	16	Mají ústa, a nemluví, mají oči, a nevidí.
Psl	135	17	Mají uši, a nic nezaslechnou, v jejich ústech není dechu.
Psl	135	18	Jim podobní jsou ti, kdo je zhotovují, každý, kdo v ně doufá.
Psl	135	19	Dome Izraelův, dobrořeč Hospodinu, dome Áronův, dobrořeč Hospodinu.
Psl	135	20	Dome Léviův, dobrořeč Hospodinu, vy, kdo se bojíte Hospodina, dobrořečte Hospodinu.
Psl	135	21	Požehnan buď Hospodin ze Sijónu, ten, který přebývá v Jeruzalémě.
Psl	136	1	Haleluja. Chválu vzdejte Hospodinu, protože je dobrý, jeho milosrdenství je věčné.
Psl	136	2	Chválu vzdejte Bohu bohů, jeho milosrdenství je věčné.
Psl	136	3	Chválu vzdejte Pánu pánů, jeho milosrdenství je věčné.
Psl	136	4	Jedině on koná velké divy, jeho milosrdenství je věčné.
Psl	136	5	Nebesa učinil důmyslně, jeho milosrdenství je věčné.
Psl	136	6	Zemi na vodách překlenul oblohou, jeho milosrdenství je věčné.
Psl	136	7	Učinil veliká světla, jeho milosrdenství je věčné.
Psl	136	8	Slunce, aby vládlo ve dne, jeho milosrdenství je věčné.
Psl	136	9	Měsíc a hvězdy, aby vládly v noci, jeho milosrdenství je věčné.
Psl	136	10	Ranil Egypt v jeho prvorozených, jeho milosrdenství je věčné.
Psl	136	11	A vyvedl Izraele z jeho středu, jeho milosrdenství je věčné.
Psl	136	12	Pevnou rukou a vztaženou paží, jeho milosrdenství je věčné.
Psl	136	13	On rozdělil Rákosové moře ve dvě, jeho milosrdenství je věčné.
Psl	136	14	A převedl Izraele jeho středem, jeho milosrdenství je věčné.
Psl	136	15	Faraóna s vojskem smetl do Rákosového moře, jeho milosrdenství je věčné.
Psl	136	16	Svůj lid vodil pouští, jeho milosrdenství je věčné.
Psl	136	17	Pobil velké krále, jeho milosrdenství je věčné.
Psl	136	18	Zahubil vznešené krále, jeho milosrdenství je věčné.
Psl	136	19	Krále Emorejců Síchona, jeho milosrdenství je věčné.
Psl	136	20	A bášanského krále Óga, jeho milosrdenství je věčné.
Psl	136	21	Jejich země předal do dědictví, jeho milosrdenství je věčné.
Psl	136	22	Do dědictví Izraele, svého služebníka, jeho milosrdenství je věčné.
Psl	136	23	Když jsme byli poníženi, rozpomněl se na nás, jeho milosrdenství je věčné.
Psl	136	24	A vyrval nás našim protivníkům, jeho milosrdenství je věčné.
Psl	136	25	Veškerému tvorstvu dává pokrm, jeho milosrdenství je věčné.
Psl	136	26	Chválu vzdejte Bohu nebes, jeho milosrdenství je věčné.
Psl	137	1	U řek babylónských, tam jsme sedávali s pláčem ve vzpomínkách na Sijón.
Psl	137	2	Své citary jsme v té zemi zavěsili na topoly,
Psl	137	3	když nás ti, kdo nás odvěkli, vybízeli tam ke zpěvu, trýznitelé k radovánkám: "Zapívejte nám některý ze sijónských zpěvů!"
Psl	137	4	Jak bychom však mohli zpívat píseň Hospodinovu v té cizí zemi?
Psl	137	5	Jestli, Jeruzaléme, na tebe zapomenu, ať mi má pravice sloužit

zapomene.			
Psl	137	6	Ať mi jazyk přilne k patru, nebudu-li si tě připomínat, nebudu-li
Jeruzalém považovat za svou svrchovanou radost.			
Psl	137	7	Připomeň synům Edómu, Hospodine, den Jeruzaléma, jak volali: "Bořte!
Bořte do základů!"			
Psl	137	8	záhubě propadlá babylónská dcero, blaze tomu, kdo ti odplatí za skutky
spáchané na nás.			
Psl	137	9	Blaze tomu, kdo tvá nemluvnata uchopí a roztříští o skálu.
Psl	138	1	Davidův. Celým svým srdcem ti vzdávám chválu, přímo před bohy ti
zpívám žalmy,			
Psl	138	2	klaním se ti před tvým svatým chrámem, tvému jménu vzdávám chválu za
tvé milosrdenství a za tvou věrnost; svou řeč jsi vyvýšil nad každé své jméno.			
Psl	138	3	Odpověděl jsi mi v den, kdy jsem tě volal, dodal jsi mé duši sílu.
Psl	138	4	Hospodine, všichni králové země ti vzdají chválu, až uslyší, co jsi
vyřkl.			
Psl	138	5	Budou zpívat o Hospodinových cestách, neboť sláva Hospodinova je
velká.			
Psl	138	6	Hospodin je vyvýšený, ale hledí na poníženého, zdálky pozná
domýšlivce.			
Psl	138	7	I když jsem v soužení, ty mi zachováš život, vztáhneš ruku proti hněvu
mých nepřátel a tvá pravice mě spasí.			
Psl	138	8	Hospodin za mě dokončí zápas. Hospodine, tvoje milosrdenství je věčné,
neopouštěj dílo vlastních rukou!			
Psl	139	1	Pro předního zpěváka. Davidův, žalm. Hospodine, zkoumáš mě a znáš mě.
Psl	139	2	Víš o mně, ať sedím nebo vstanu, zdálky je ti jasné, co chci dělat.
Psl	139	3	Sleduješ mou stezku i místo, kde ležím, všechny moje cesty jsou ti
známy.			
Psl	139	4	Ještě nemám slovo na jazyku, a ty, Hospodine, víš už všechno.
Psl	139	5	Sevřel jsi mě zezadu i zpředu, svou dlaň jsi položil na mě.
Psl	139	6	Nad mé chápání jsou tyto divy, jsou nedostupné, nestačím na to.
Psl	139	7	Kam odejdu před tvým duchem, kam uprchnu před tvou tváří?
Psl	139	8	Zamírím-li k nebi, jsi tam, a když si ustelu v podsvětí, také tam
budeš.			
Psl	139	9	I kdybych vzlétl na křídlech jitřní záře, chtěl přebývat při nejzazším
moři,			
Psl	139	10	tvoje ruka mě tam doprovodí, tvá pravice se mě chopí.
Psl	139	11	Kdybych řekl: Snad mě přikryje tma, i noc kolem mne se stane světlem.
Psl	139	12	Žádná tma pro tebe není temná: noc jako den svítí, temnota je jako
světlo.			
Psl	139	13	Tys to byl, kdo utvořil mé ledví, v životě mé matky jsi mě utkal.
Psl	139	14	Tobě vzdávám chválu za činy, jež budí bázeň: podivuhodně jsem utvořen,
obdivuhodné jsou tvé skutky, toho jsem si plně vědom.			
Psl	139	15	Tobě nezůstala skryta jediná z mých kostí, když jsem byl v skrytosti
tvořen a hněten v nehlubších útrobách země.			
Psl	139	16	Tvé oči mě viděly v zárodku, všechno bylo zapsáno v tvé knize: dny
tak, jak se vytvářely, dřív než jediný z nich nastal.			
Psl	139	17	Jak si vážím divů, které konáš, Bože! Nesmírný je jejich počet,
Psl	139	18	sčítl bych je, ale je jich víc než písku. Sotva procítnu, jsem s
tebou.			
Psl	139	19	Kéž bys, Bože, skolil svévolníka. Pryč ode mne, vy, kdo proléváte
krev!			
Psl	139	20	Dovolávají se tě při svých pletichách, zneužívají tvé jméno tvoji
protivníci.			
Psl	139	21	Nemám nenávidět, Hospodine, ty, kdo nenávidí tebe? S odporem pohlížet
na ty, kdo se proti tobě zvedli?			
Psl	139	22	Nenávidím je, rozhodně nenávidím, jsou to také moji nepřatelé.
Psl	139	23	Bože, zkoumej mě, ty znáš mé srdce, zkoušej mě, ty znáš můj neklid,
Psl	139	24	hleď, zda jsem nesešel na cestu trápení, a po cestě věčnosti mě veď!
Psl	140	1	Pro předního zpěváka. Žalm Davidův.
Psl	140	2	Vysvoboď mě, Hospodine, od člověka zlého, chraň mě proti násilníku,
Psl	140	3	proti těm, kdo mají v srdci zlé úmysly a den ze dne se srocují k
bojům,			
Psl	140	4	jazyky si ostří jako hadi, za rty mají jed jak zmije.
Psl	140	5	Ochraňuj mě, Hospodine, před rukama svévolníka, chraň mě proti
násilníku, proti těm, kdo zamýšlejí podrazit mi nohy.			
Psl	140	6	Pyšní osídlo mi nastražili, síť z provazů na cestu rozestřeli,
nachystali na mě léčky.			
Psl	140	7	Pravím Hospodinu: Ty jsi můj Bůh! Přej sluchu mým prosbám, Hospodine.
Psl	140	8	Hospodine, Panovníku, moje mocná spáso, hlavu kryješ mi v den bi tvy.
Psl	140	9	Nepřivoluj, Hospodine, k choutkám svévolníka, nedej, aby vyšly jeho
plány, ať se nevypíná.			
Psl	140	10	Na hlavu těch, kdo mě obkličují, ať padne trápení, na němž se jejich

rtý umluvily.

- Psl 140 11 Ať na ně dopadne žhavé uhlí, ať je Bůh do ohně srazí, do vířivých proudů, aby nepovstali.
- Psl 140 12 Pomlouvač se v zemi neudrží, zlovolného násilníka stihne náhlá zkáza.
- Psl 140 13 Víím, že Hospodin obhájí poníženého, že ubožákům zjedná právo. [(Psalms 140: 14) Ano, spravedliví vzdají tvému jménu chválu, přímí budou bydlet před tvou tváří!]
- Psl 141 1 Žalm Davidův. Hospodine, k tobě volám, pospěš ke mně, dopřej sluchu mému hlasu, když tě volám!
- Psl 141 2 Jako kadidlo ať míří má modlitba k tobě, pozdvižení mých rukou jak večerní oběť.
- Psl 141 3 Hospodine, postav stráž k mým ústům, přede dveře mých rtů hlídku,
- Psl 141 4 nedej, aby se mé srdce přiklonilo ke zlu, ať se nedopustím svévolnosti s muži, kteří pášou ničemností; jejich vlídnosti okoušet nechci.
- Psl 141 5 Spravedlivý ať mě třeba bije, pokládám to za milosrdenství, ať mě trestá, je to pro mou hlavu olej, má hlava to neodmítne, v jejich neštěstí se za ně ještě budu modlit.
- Psl 141 6 Ať jsou jejich soudci svrženi na úbočí skály, ale spravedliví ať slyší, že vlídná jsou má slova.
- Psl 141 7 Jako když se v zemi všechno seká a poltí, k jícnu podsvětí se sypou naše kosti.
- Psl 141 8 K tobě, Panovníku Hospodine, pozvedám své oči, utíkám se k tobě,
- Psl 141 9 ochraňuj mě před osidlem na mě políčeným, před léčkami pachatelů ničemností!
- Psl 141 10 Svévolníci ať se chytí do svých tenat, kdežto já ať projdu!
- Psl 142 1 Poučující, Davidův. Modlitba, když byl v jeskyni.
- Psl 142 2 Volám k Hospodinu, úpím, volám k Hospodinu, prosím,
- Psl 142 3 před ním vylévám své lkání, o svém soužení mu vypovídám.
- Psl 142 4 Jsem na duchu skleslý, ale ty znáš moji stezku! Na cestě, již kráčím, osidlo mi nastražili.
- Psl 142 5 Pohleď napravo a uzříš: není tu nikoho, kdo by se ke mně znal, nemám kam utéci, není tu, kdo by měl o mě péči.
- Psl 142 6 Úpím k tobě, Hospodine, pravím: Tys mé útočiště, tys můj podíl v zemi živých!
- Psl 142 7 Věnuj pozornost mému bédování, jsem zcela vyčerpán. Vysvoboď mě od pronásledovatelů, jsou zdatnější než já. [(Psalms 142: 8) Vyveď mě ze žaláře, abych vzdával chválu tvému jménu. Obstoupí mě spravedliví, ty se mě zastaneš.]
- Psl 143 1 Žalm Davidův. Hospodine, slyš mou modlitbu, přej sluchu mým prosbám,
- Psl 143 2 odpověz mi pro svou pravdu, pro svou spravedlnost. Nevcházej v soud se svým služebníkem, vždyť před tebou nikdo z živých není spravedlivý.
- Psl 143 3 Nepřítel mě pronásleduje, můj život tiskne k zemi, do temnot mě vsadil jak od věků mrtvé.
- Psl 143 4 Jsem skleslý na duchu, srdce mi usedá v nitru.
- Psl 143 5 Připomínám si dávné dny, rozjímám o všech tvých skutcích, přemýšlím o činech tvých rukou,
- Psl 143 6 rozpínám své ruce k tobě, má duše po tobě žízni jak vyprahlá země.
- Psl 143 7 Pospěš, odpověz mi, Hospodine, můj duch dokonává, neukrývej přede mnou svou tvář, nebo se budu podobat těm, kdo sestupují v jámu.
- Psl 143 8 Ohlas mi zrána své milosrdenství, neboť doufám v tebe. Dej mi poznat cestu, po níž mám jít, neboť k tobě pozvedám svou duši.
- Psl 143 9 Vysvoboď mě od nepřátel, Hospodine, u tebe si hledám úkryt.
- Psl 143 10 Nauč mě plnit tvou vůli, vždyť jsi můj Bůh. Kéž mě tvůj dobrotivý duch vede po rovné zemi!
- Psl 143 11 Pro své jméno mi zachovej, Hospodine, život, ve své spravedlnosti mě vyveď ze soužení,
- Psl 143 12 ve svém milosrdenství umlč mé nepřátele, přiveď nazmar všechny moje protivníky, vždyť jsem tvůj služebník!
- Psl 144 1 Davidův. Požehnán buď Hospodin, má skála, který učí bojovat mé ruce a mé prsty válčit!
- Psl 144 2 Moje milosrdenství a moje pevná tvrz, můj nedobytný hrad, můj vysvoboditel, můj štít,
- Psl 144 3 k němuž se utíkám, on mi můj lid podmaňuje. Hospodine, co je člověk, že ho bereš na vědomí, co syn člověka, že na něj myslíš?
- Psl 144 4 Člověk se podobá vánku, jeho dny jsou jak stín pomíjivý.
- Psl 144 5 Hospodine, nakloň nebesa a sestup! Dotkni se hor a bude se z nich kouřit.
- Psl 144 6 Udeř bleskem, rozptýl nepřátele, vypuť své šípy a uveď je v zmatek,
- Psl 144 7 vztáhni ruku z výše, vyprosti mě a vysvoboď z nesmírného vodstva, z rukou cizozemců!
- Psl 144 8 Jejich ústa mluví šalebně, jejich pravice je pravice zrádná!

Psl	144	9	Bože, chci ti zpívat novou píseň, s harfou o deseti strunách budu ti pět žalmy.
Psl	144	10	Ty, jenž dáváš spásu králům, jenž Davida, svého služebníka, vyprošťuješ od zhoubného meče,
Psl	144	11	vyprosti mě a vysvoboď z rukou cizozemců! Jejich ústa mluví šalebně, jejich pravice je pravice zrádná.
Psl	144	12	Kéž jsou naši synové jak štěpy, krásně urostlí v svém mládí. Naše dcery ať jsou jako sloupy vytesané podle chrámového vzoru.
Psl	144	13	Naše sýpky ať jsou plné, ať skýtají hojnost všeho. Našich ovcí ať je na tisíce, desetitisíce všude vukol,
Psl	144	14	naš skot ať je březí. Ať nás nepostihne vpád a odvlékání, ať nezazní žalostný křik na ulicích.
Psl	144	15	Blaze lidu, jemuž se tak daří. Blaze lidu, jehož Bohem je Hospodin!
Psl	145	1	Chvalozpěv Davidův. Chci tě vyvyšovat, Bože můj a Králi, tvému jménu dobrořečit navěky a navždy.
Psl	145	2	Po všechny dny ti chci dobrořečit a tvé jméno chválit navěky a navždy.
Psl	145	3	Veliký je Hospodin, nejvyšší chvály hodný, jeho velikost nelze vyzpytovat.
Psl	145	4	všechna pokolení chválí tvoje skutky zpěvem, hlásají tvé bohatýrské činy.
Psl	145	5	Tvoje velebnost je důstojná a slavná, chci přemýšlet o tvých divných dílech.
Psl	145	6	Všichni budou mluvit o tvých mocných, bázeň vzbuzujících skutcích, i já budu vypravovat o tvé velikosti.
Psl	145	7	Budou šířit vše, co připomíná tvoji velkou dobrotivost, budou jásat, jak jsi spravedlivý.
Psl	145	8	Hospodin je milostivý, plný slitování, shovívavý a nesmírně milosrdný.
Psl	145	9	Hospodin je ke všem dobrotivý, nade vším, co učinil, se slitovává.
Psl	145	10	Kéž ti vzdají chválu, Hospodine, veškeré tvé skutky, kéž ti tvoji věrní dobrořečí,
Psl	145	11	ať hovoří o tvém slavném kralování, ať promluví o tvé bohatýrské síle,
Psl	145	12	aby lidem uváděli ve známost tvé bohatýrské činy a slávu a důstojnost království tvého.
Psl	145	13	Tvoje království je království všech věků, tvoje vláda přechází všechna pokolení. Ve všech svých slovech je Hospodin věrný, je svatý ve všech svých skutcích.
Psl	145	14	Hospodin podpírá všechny klesající a všechny sehnuté napřimuje.
Psl	145	15	Oči všech s nadějí vzhlížejí k tobě a ty jim v pravý čas dáváš pokrm,
Psl	145	16	otvíráš svou ruku a ve své přízni sytíš všechno, co žije.
Psl	145	17	Hospodin je spravedlivý ve všech svých cestách, milosrdný ve všech svých skutcích.
Psl	145	18	Hospodin je blízko všem, kteří volají k němu, všem, kdo ho volají opravdově.
Psl	145	19	vyplňuje přání těch, kdo se ho bojí, slyší, když volají o pomoc, a zachrání je.
Psl	145	20	Všechny, kdo ho milují, Hospodin ochraňuje, ale všechny svévolníky vyhlazuje.
Psl	145	21	Z mých úst zazní chvála Hospodinu, jeho přesvatému jménu bude dobrořečit všechno tvorstvo navěky a navždy.
Psl	146	1	Haleluj a. Chval, duše má, Hospodina!
Psl	146	2	Hospodina budu chválit po celý svůj život, svému Bohu zpívat žalmy, co žít budu.
Psl	146	3	Nedoufejte v knížata, v člověka, u něhož záchrany není.
Psl	146	4	Jeho duch odchází, on se vrací do své země, tím dnem berou za své jeho plány.
Psl	146	5	Blaze tomu, kdo má ku pomoci Boha Jákobova, kdo s nadějí vzhlíží k Hospodinu, svému Bohu,
Psl	146	6	jenž učinil nebesa i zemi s mořem a vším, co k nim patří, jenž navěky zachovává věrnost.
Psl	146	7	Utištěným dopomáhá k právu, hladovým chléb dává. Hospodin osvobozuje vězně.
Psl	146	8	Hospodin otvírá oči slepým, Hospodin sehnuté napřimuje, Hospodin miluje spravedlivé.
Psl	146	9	Hospodin ochraňuje ty, kdo jsou bez domova, ujímá se sirotka i vdovy, svévolným však mate cestu.
Psl	146	10	Hospodin bude kralovat věčně, Bůh tvůj, Sijóne, po všechna pokolení.
Psl	147	1	Haleluj a. Je tak dobré Bohu našemu pět žalmy, rozkošná a líbezná je chvála.
Psl	147	2	Hospodin buduje Jeruzalém, shromažďuje rozežnané z Izraele,
Psl	147	3	uzdravuje ty, kdo jsou zkrušeni v srdci, jejich rány obvažuje.
Psl	147	4	On určuje počet hvězd, on každou vyvolává jménem.
Psl	147	5	Velký je náš Pán, je velmi mocný, jeho myšlení obsáhnout nelze.

Psl	147	6	Hospodin se ujímá pokorných, svévolníky snižuje až k zemi.
Psl	147	7	Pějte Hospodinu píseň díky, zpívejte našemu Bohu žalmy při citaře,
Psl	147	8	tomu, který zahaluje nebe mračny, který připravuje zemi deště, který
dává na horách růst travě,			
Psl	147	9	tomu, který zvířatům potravu dává, i krkavčím mláďatům, když křičí.
Psl	147	10	Netěší ho síla koně, nemá zalíbení v svalch muže.
Psl	147	11	Hospodin má zalíbení v těch, kdo se ho bojí, v těch, kdo čekají na
jeho milosrdenství.			
Psl	147	12	Jeruzaléme, chval zpěvem Hospodina, chval, Sijóne, svého Boha!
Psl	147	13	On upevnil závory v tvých branách, požehnal tvým synům v tobě.
Psl	147	14	Na tvém území ti zjednal pokoj, bělí pšeničnou tě sytí.
Psl	147	15	Na zem vysílá svůj výrok, rychle běží jeho slovo.
Psl	147	16	Dává sníh jak vlnu, sype jíní jako popel.
Psl	147	17	Rozhazuje kroupy jako sousta chleba, kdo odolá jeho mrazu?
Psl	147	18	Sešle slovo své a taje, káže vát větru a plynou vody.
Psl	147	19	Oznámil své slovo Jákobovi, nařízení svá a soudy Izraeli.
Psl	147	20	Tak žádnému z pronárodů neučinil, jeho soudy nepoznaly. Haleluj a.
Psl	148	1	Haleluj a. Chvalte Hospodina z nebes, chvalte ho ve výšinách!
Psl	148	2	Chvalte ho, všichni jeho andělé, chvalte ho, všechny jeho zástupy.
Psl	148	3	Chvalte ho, slunce s měsícem, chvalte ho, všechny jasné hvězdy.
Psl	148	4	Chvalte ho, nebesa nebes, rovněž vody nad nebesy,
Psl	148	5	chvalte Hospodi novo jméno! Vždyť on přikázal, a bylo to stvořeno,
Psl	148	6	on tomu dal povstat navěky a navždy, nařízení, které vydal, nepomíne.
Psl	148	7	Ze země ať chválí Hospodina netvoří a všechny propastné tůně,
Psl	148	8	ohně, krupobití, sníh i mlha, bouřný víchr, který plní jeho slovo,
Psl	148	9	horstva a všechny pahorky, ovocné stromy a všechny cedry,
Psl	148	10	zvěř a všechna dobytčata, plazi, okřídlené ptactvo,
Psl	148	11	králové země a všechny národy, vladaři a všichni soudci země,
Psl	148	12	jinoši i panny, starci i mladí.
Psl	148	13	Ať chválí Hospodinovo jméno, pouze jeho jméno je vyvýšené, jeho
velebnost je nad zemí i nebem.			
Psl	148	14	Vyvýšil roh svého lidu k chvále všech svých věrných, synů Izraele,
lidu, který je mu blízky. Haleluj a.			
Psl	149	1	Haleluj a. Zpívejte Hospodinu píseň novou, jeho chválu v shromáždění
věrných!			
Psl	149	2	Ať se Izrael raduje ze svého Tvůrce, ať synové Sijónu jásají nad svým
Králem,			
Psl	149	3	ať tanečním rejem chválí jeho jméno, ať mu pějí žalmy při bubnu a při
citaře.			
Psl	149	4	Hospodin má ve svém lidu zalíbení, pokorné oslaví spásou.
Psl	149	5	Věrní ať jásají v slávě, ať plesají na svých ložích.
Psl	149	6	Ať svým hrdlem vyvyšují Boha, s dvojsečným mečem v svých rukou,
Psl	149	7	aby nad pronárody konali pomstu, tresty na národech,
Psl	149	8	aby spoutali řetězy jejich krále, železnými okovy ty, kdo jsou u nich
ve cti,			
Psl	149	9	aby na nich vykonali soud, jak o tom psáno. Je to čest pro všechny
jeho věrné. Haleluj a.			
Psl	150	1	Haleluj a. Chvalte Boha v jeho svatyni, chvalte ho i na obloze, již
sklenul svou mocí,			
Psl	150	2	chvalte ho za jeho bohatýrské činy, chvalte ho pro jeho nesmírnou
velikost!			
Psl	150	3	Chvalte ho zvukem polnice, chvalte ho harfou a citarou,
Psl	150	4	chvalte ho bubnem a tancem, chvalte ho strunami a flétnou,
Psl	150	5	chvalte ho zvučnými cymbály, chvalte ho cymbály duni vými!
Psl	150	6	Všechno, co má dech, ať chválí Hospodina! Haleluj a.
Prv	1	1	Příslaví Šalomouna, syna Davidova, krále Izraele,
Prv	1	2	jak poznat moudrost a kázeň, jak pochopit výroky rozumnosti,
Prv	1	3	jak si prozíravě osvojit kázeň, spravedlnost, právo a přímou,
Prv	1	4	aby prostoduší byli obdařeni chytrostí, mladík poznáním a důvtipem.
Prv	1	5	Bude-li naslouchat moudrý, přibude mu znalostí, a rozumný získá
schopnost			
Prv	1	6	porozumět přísloví a jinotaji, slovům mudrců i jejich hádankám.
Prv	1	7	Počátek poznání je bázeň před Hospodinem, moudrostí a kázní pohrdají
pošetilci.			
Prv	1	8	Můj synu, poslouchej otcovo kárání a matčiným poučováním neopovrhuj.
Prv	1	9	Budou ti půvabným věncem na hlavě a náhrdelníkem na tvém hrdle.
Prv	1	10	Můj synu, kdyby tě lákali hříšníci, nepřivoluj!
Prv	1	11	Kdyby tě přemlouvali: "Pojď s námi, vražedné úklady nastavíme,
počítáme si na nevinného bez důvodu,			
Prv	1	12	pohlíme je, jako podsvětí pohlucuje živé, bezúhonní budou jako ti, kdo
sestupují do jámy,			
Prv	1	13	přijdeme si na rozličný drahocenný majetek a domy kořistí si naplníme,

Prv	1	14	spoj svůj úděl s námi, budeme mít všichni jeden měšec" -
Prv	1	15	můj synu, nechoď s nimi jejich cestou, zdržuj svou nohu od jejich
stezky,			
Prv	1	16	neboť jejich nohy běží za zlem, pospíchají prolévat krev.
Prv	1	17	Je zbytečné sypat pod síť, když to každý okřídlenec vidí.
Prv	1	18	Oni však strojí ty vražedné úklady proti sobě, číhají na vlastní duši.
Prv	1	19	Takové jsou stezky všech, kdo za ziskem se honí; ten stojí své pány
život.			
Prv	1	20	Moudrost pronikavě volá na ulici, na náměstích vydává svůj hlas.
Prv	1	21	Volá na nároží plném hluku, pronáší své výroky u vchodů do městských
bran:			
Prv	1	22	"Dokdy budete, vy prostoduši, milovat prostoduchost, dokdy posměvači
budou mít zálibu v posmívání, hlupáci poznání nenávidět?			
Prv	1	23	obratte se, když vám domlouvám. Hle, nechám na vás proudit svého
ducha, uvedu vám ve známost svá slova:			
Prv	1	24	Protože jsem volala, a vy jste odmítali, ruce jsem vztahovala, a nikdo
na to nedbal,			
Prv	1	25	každé mé radě jste se vyhýbali, nedali jste na mé domlouvání,
Prv	1	26	i já se budu smát, až budete v bídě, budu se vysmívat, až na vás
přijde strach,			
Prv	1	27	až na vás přijde strach jako ničivá bouře a vaše bída se přizene jako
vichřice, až na vás přijde soužení a tíseň.			
Prv	1	28	Tehdy mě budou volat, a neodpovím, budou mě hledat za úsvitu, a
nenal eznou,			
Prv	1	29	protože měli poznání v nenávisti a bázeň před Hospodinem si nezvolili,
Prv	1	30	nedali na mou radu, každou mou domluvu znevážili.
Prv	1	31	Budou jíst plody své cesty, přesytí se svými plány.
Prv	1	32	Prostoduché zavraždí jejich odmítavost, hlupáky zahubí jejich
netečnost.			
Prv	1	33	Ale kdo mě poslouchá, v bezpečí bude bydlet a žít klidně, beze strachu
z něčeho zlého."			
Prv	2	1	Můj synu, jestliže přijmeš mé výroky, uchováš-li mé příkazy ve svém
ni tru,			
Prv	2	2	abys věnoval pozornost moudrosti a naklonil své srdce k rozumnosti,
Prv	2	3	jestliže přivoláš porozumění a hlasitě zavoláš na rozumnost,
Prv	2	4	budeš-li ji hledat jako stříbro a pátrat po ní jako po skrytých
pokladech,			
Prv	2	5	tehdy pochopíš, co je bázeň před Hospodinem, a dojdeš k poznání Boha.
Prv	2	6	Neboť moudrost dává Hospodin, poznání i rozumnost pochází z jeho úst.
Prv	2	7	Pro přímé má pohotovou pomoc, je štítem těm, kdo žijí bezúhonně,
Prv	2	8	chrání stezky práva a střeží cestu svých věrných.
Prv	2	9	Tehdy porozumíš spravedlnosti, právu a přímosti, všemu, co zanechává
dobré stopy.			
Prv	2	10	Neboť moudrost vejde do tvého srdce a poznání oblaží tvou duši.
Prv	2	11	Tvou stráží stane se důvtip, rozumnost tě bude chránit.
Prv	2	12	Ochrání tě před zlou cestou, před každým, kdo proradně mluví,
Prv	2	13	před těmi, kdo opouštějí přímé stezky a chodí po temných cestách,
Prv	2	14	kdo se radují, když páchají zlo, jásají nad zhoubnými proradnostmi,
Prv	2	15	jejichž stezky jsou křivolaké; jsou neupřímní na každém kroku.
Prv	2	16	Moudrost tě ochrání před cizí ženou, před cizinkou, která se lísá
svými řečmi,			
Prv	2	17	která opouští druha svého mládí, a na smlouvu svého Boha zapomíná.
Prv	2	18	Propadla smrti i se svým domem, její stopy směřují do říše stínů.
Prv	2	19	Nikdo z těch, kdo k ní vcházejí, se nevrátí, stezek života nedosáhne.
Prv	2	20	Kéž bys jen chodil po cestě dobrých a bedlivě dbal na stezky
spravedl i vých.			
Prv	2	21	Neboť zemi budou obývat přímí a zůstanou v ní bezúhonní.
Prv	2	22	Ale svévolníci budou ze země vyřati, věrolomní budou z ní vyrváni.
Prv	3	1	Můj synu, na mé učení nezapomínej, ať tvé srdce příkazy mé dodržuje.
Prv	3	2	Prodlouží ti dny a léta života a přidají ti pokoj.
Prv	3	3	Ať tě neopouští milosrdenství a věrnost! Přivaž si je na hrdlo, napiš
je na tabulku svého srdce.			
Prv	3	4	Tak najdeš milost a uznání v očích Božích i lidských.
Prv	3	5	Důvěřuj Hospodinu celým srdcem, na svoji rozumnost nespolehej.
Prv	3	6	Poznávej ho na všech svých cestách, on sám napřímí tvé stezky.
Prv	3	7	Nebuď moudrý sám u sebe, boj se Hospodina, od zlého se odvrát.
Prv	3	8	To dá tvému tělu zdraví a svěžest tvým kostem.
Prv	3	9	Čti Hospodina ze svého majetku i prvotinami z celé své úrody!
Prv	3	10	Bohatě se naplní tvé sýpky, moštěm budou přetékat tvé kádě.
Prv	3	11	Neodvrhuj, můj synu, Hospodino kárání, neprotiv se jeho domlouvání.
Prv	3	12	Vždyť Hospodin domlouvá tomu, koho miluje, jako otec synu, v němž
nal ezi zal íbení.			

Prv	3	13	Blaze člověku, jenž našel moudrost, člověku, jenž došel rozumnosti.
Prv	3	14	Nabyt jí je lepší nežli nabyt stříbra, její výnos je nad ryzí zlato.
Prv	3	15	Je drahocennější než perly, nevyrovnají se jí žádné tvé skvosty.
Prv	3	16	V její pravici je dlouhověkost, v její levici bohatství a čest.
Prv	3	17	Její cesty vedou k blaženosti, všechny její stezky ku pokoji.
Prv	3	18	Stromem života je těm, kdo se jí chopí, blaze těm, kdo se jí drží.
Prv	3	19	Hospodin moudrostí založil zemi, nebesa upevnil rozumností,
Prv	3	20	propastné tůně se jeho věděním rozpořtily a mraky vydaly krupěje rosy.
Prv	3	21	Můj synu, ať toto ti nesejde z očí. Zachovej si pohotovost a důvtip.
Prv	3	22	To dá tvé duši život a milost tvému hrdlu.
Prv	3	23	Tehdy půjdeš bezpečně svou cestou, tvá noha se neporaní.
Prv	3	24	Ulehneš-li, nebudeš se strachovat, ulehneš a příjemný bude tvůj
spánek.			
Prv	3	25	Neboj se náhlého strachu, až přijde spoušť na svévolníky.
Prv	3	26	Hospodin bude po tvém boku, bude střežit před pastí tvou nohu.
Prv	3	27	Neodpírej dobrodiní těm, kteří je potřebují, je-li v tvé moci je
prokázat.			
Prv	3	28	Neříkej svému bližnímu: "Jdi a přijď zase a dám ti to zítra", když to
máš s sebou.			
Prv	3	29	Nechystej nic zlého na svého bližního, který s tebou důvěřivě bydlí.
Prv	3	30	S nikým neměj spory bez důvodu, jestliže se proti tobě nedopustil
zlého.			
Prv	3	31	Nezáviď násilníkovi, žádnou z jeho cest si nezvol.
Prv	3	32	Neboť Hospodin má neupřímného v ohavnosti, s přímými však je v
důvěrném obecenství.			
Prv	3	33	Hospodinovo prokletí spočívá na domě svévolníka, jeho požehnání na
obydlí spravedlivých.			
Prv	3	34	Vysmívá se posměvačům, pokorným však dává milost.
Prv	3	35	Čest připadne moudrým do dědictví, hlupáci si však odnesou hanbu.
Prv	4	1	Synové, slyšte otcovské kárání, pozornost věnujte poznávání
rozumnosti.			
Prv	4	2	Vždyť jsem vám předal výborné znalosti, moje učení neopouštějte:
Prv	4	3	Když jsem byl jako syn u svého otce, útlý jedináček při své matce,
Prv	4	4	on mě vyučoval, říkával mi: "Drž se celým srdcem mých slov, dbej na mé
příkazy a budeš živ.			
Prv	4	5	Získej moudrost, získej rozumnost. Na výroky mých úst nezapomeň,
neodchyl se od nich.			
Prv	4	6	Neopouštěj ji, bude tě střežit. Miluj ji, bude tě chránit.
Prv	4	7	Počátek moudrosti je: Snaž se získat moudrost, za všechno své jmění
získej rozumnost.			
Prv	4	8	Obklop se jí, vyvýší tě; oslaví tě, když ji obejměš.
Prv	4	9	Vloží ti na hlavu půvabný věnec, ozdobnou korunu ti předá.
Prv	4	10	Slyš, můj synu, přijmi mé výroky, živ budeš mnoho let.
Prv	4	11	Cestě moudrosti jsem tě učil, vodil tě stopami přímosti.
Prv	4	12	Pujdeš-li jimi, kroky tvé neuvíznou, jestliže poběžíš, neklopýtněš.
Prv	4	13	Napomenutí se chop a neochabuj, dodržuj je, to je tvůj život.
Prv	4	14	Nevcházej na stezku svévolníků, cestou zlých se neubírej.
Prv	4	15	Vyhni se jí, nechoď po ní, odstup od ní a jdi dál.
Prv	4	16	Neusnou, když nespáchají něco zlého, o spánek jsou připraveni, když
někoho nepřivedou k pádu.			
Prv	4	17	Chlebem svévole se živí, vínem násilí se napájejí.
Prv	4	18	Stezka spravedlivých je jak jasné světlo, které svítí stále víc, až je
tu den.			
Prv	4	19	Cesta svévolníků je však jako soumrak, nevědí, o co klopýtnou.
Prv	4	20	Můj synu, věnuj pozornost mým slovům, k mým výrokům nakloň ucho.
Prv	4	21	Ať nesejdou ti z očí, střež je v hloubi srdce.
Prv	4	22	Dají život těm, kteří je nalézají, a zdraví celému jejich tělu.
Prv	4	23	Především střež a chraň své srdce, vždyť z něho vychází život.
Prv	4	24	Odvracej svá ústa od falše a od svých rtů vzdal neupřímnost.
Prv	4	25	Tvé oči ať hledí rovně, zpríma před sebe se dívej.
Prv	4	26	Sleduj stopy svých nohou, všechny tvé cesty at jsou pevné.
Prv	4	27	Napravo ani nalevo se neuchyluj, odvrát od zlého svou nohu.
Prv	5	1	Můj synu, věnuj pozornost mé moudrosti, nakloň své ucho k mé
rozumnosti,			
Prv	5	2	dbej na obezřetné rady, poznání ať zachovávají tvé rty.
Prv	5	3	Ze rtů cizí ženy sice kape med, a její jazyk je hladší než olej,
Prv	5	4	nakonec je však hořká jako pelyněk, ostrá jak dvojsečný meč.
Prv	5	5	Její nohy sestupují k smrti, její kroky uvíznou v podsvětí.
Prv	5	6	Nevysleduješ stezku života, její stopy se motají, nevíš kam.
Prv	5	7	Proto, synové, poslyšte mě, neodvracejte se od výroků mých úst.
Prv	5	8	Ať jde tvá cesta daleko od ní, nepřibližuj se ke dveřím jejího domu,
Prv	5	9	ať nevydáš svou důstojnost jiným, ukrutníkovi svá léta,

Prv	5	10	at' se tvou silou nesytí cizáci a ovocem tvého trápení dům cizí.
Prv	5	11	Nakonec budeš skučet, až celé tvé tělo zchátrá.
Prv	5	12	Řekneš: "Jak jsem mohl nenávidět napominání? Jak mohlo mé srdce
znevažovat domlouvání?			
Prv	5	13	Svoje vychovatele jsem neposlouchal, nenaslouchal jsem svým učitelům.
Prv	5	14	Málem bych byl propadl nejhoršímu uprostřed shromáždění a
pospolitosti."			
Prv	5	15	Pij vodu z vlastní nádrže, tu, jež vyvěrá z tvé studnice.
Prv	5	16	Mají se tvé prameny roztékat ven do široka jako vodní toky?
Prv	5	17	Tobě mají patřit, tobě jedinému, a ne cizím spolu s tebou.
Prv	5	18	Buď požehnan tvůj zdroj, raduj se z ženy svého mládí,
Prv	5	19	z milované laně, z líbezné srny; její prsy at' tě vždycky opojují,
kochej se v jejím milování ustavičně.			
Prv	5	20	Proč by ses kochal, můj synu, v cizačce, proč bys v náručí cizinku
svíral?			
Prv	5	21	Cesty člověka jsou Hospodinu zřejmé, on sleduje všechny jeho stopy.
Prv	5	22	Svévolníka polapí jeho zločiny, bude spoután provazy svého hříchu.
Prv	5	23	Nedbal na napomenutí, proto zemře; bloudí pro svou velkou pošetilost.
Prv	6	1	Můj synu, jestliže ses zaručil za svého druha nebo se zavázal
rukou dáním za cizáka			
Prv	6	2	a zapletl se výroky svých úst, a výroky svých úst se chytil,
Prv	6	3	udělej, můj synu, toto: Hleď se vyprostit. Dostal ses do rukou svého
druha. Jdi, vrhni se do			
Prv	6	4	bláta a naléhej na svého druha.
Prv	6	5	Nedopřej svým očím spáнку, ani zdřímnout nedávej svým víčkům.
Prv	6	6	Jak gazela vytrhni se z rukou, jako ptáče z rukou číhařových.
Prv	6	7	Jdi k mravenci, lenochu, dívej se, jak žije, at' zmoudříš.
Prv	6	8	Ač nemá žádného vůdce, dozorce či vládce,
Prv	6	9	opatřuje si v létě pokrm, o žních sklízí svou potravu.
Prv	6	10	Jak dlouho, lenochu, budeš ležet? Kdy se probudíš ze svého spáнку?
Prv	6	10	Trochu si pospíš, trochu zdřímneš, trochu složíš ruce v klín a poležíš
si			
Prv	6	11	a tvá chudoba přijde jak pobuda a tvá nouze jako ozbrojenec.
Prv	6	12	Ničemný člověk, muž propadlý ničemností, má plná ústa falše,
Prv	6	13	mrká očima, nohama cosi naznačuje, svými prsty ukazuje.
Prv	6	14	V srdci má proradnost, osnuje zlo v každém čase, vyvolává sváry.
Prv	6	15	Proto náhlá pohroma ho stihne, bude nenadále rozdrčen a nezhojí ho
nikdo.			
Prv	6	16	Těchto šest věcí Hospodin nenávidí a sedmá je mu ohavností:
Prv	6	17	přezíravé oči, zrádný jazyk, ruce, které prolévají nevinnou krev,
Prv	6	18	srdce osnující ničemné plány, nohy rychle spěchající za zlem,
Prv	6	19	křivý svědek, který šíří lži, a ten, kdo vyvolává mezi bratry sváry.
Prv	6	20	Dodržuj, můj synu, otcovy příkazy, a matčíným poučováním neopovrhuj.
Prv	6	21	Přivaž si je natrvalo k srdci, oviň si je kolem hrdla.
Prv	6	22	Povedou tě, kamkoli půjdeš, když budeš ležet, budou tě střežit,
proci tneš a budou s tebou rozmlouvat.			
Prv	6	23	Vždyť příkaz je světlem a vyučování osvětluje, domluvy a kárání jsou
cesty k životu:			
Prv	6	24	Budou tě střežit před špatnou ženou, před úlisným jazykem cizinky.
Prv	6	25	Nedychti v srdci po její kráse, at' tě svými řasami neuchvátí!
Prv	6	26	Nevěstce zaplatíš bochníčkem chleba, žena jiného však loví drahou
duši.			
Prv	6	27	Může si kdo shrnout do klína oheň a nespálit si šaty?
Prv	6	28	Což může někdo chodit po žhavém uhlí, a nepopálit si nohy?
Prv	6	29	Tak dopadne ten, kdo vchází k ženě svého druha; nezůstane bez trestu,
kdo se jí dotkne.			
Prv	6	30	Nepohrdá se zlodějem, že kradl, aby se nasytil, když měl hlad.
Prv	6	31	Je-li však přistižen, nahradí to sedmeronásobně, dá všečen majetek
svého domu.			
Prv	6	32	Kdo s ženou cizoloží, nemá rozum, k vlastní zkáze to činí.
Prv	6	33	Sklidí jen rány a hanbu a jeho potupa nebude smazána.
Prv	6	34	Nebot' žárlivost rozpálí muže, ten bude v den pomsty nelítostný.
Prv	6	35	Nepřijme žádný dar na usmířenou, nepovolí, i kdybys sebevíc úplatků
dával.			
Prv	7	1	Můj synu, dbej na mé výroky, chovej mé příkazy ve svém nitru.
Prv	7	2	Dběj na mé příkazy a budeš živ, střež moje učení jak zřítelnici oka.
Prv	7	3	Přivaž si je k prstům, napiš je na tabulku svého srdce.
Prv	7	4	Moudrosti řekni: "Jsi moje sestra", rozumnost nazvi svou příbuznou,
Prv	7	5	aby tě střežila před cizí ženou, před cizinkou, která lichotí svými
řečmi.			
Prv	7	6	Jednou jsem vyhlížel mříží z okna svého domu
Prv	7	7	a díval jsem se na prostoduché; pozoroval jsem mezi těmi synky
mládíka, který neměl rozum.			

The Holy Bible in Czech (CEP)

Prv	7	8	Přecházel ulici kolem jejího nároží, vykročil směrem k jejímu domu
Prv	7	9	na sklonku dne, za soumraku, pod záštitou temnoty noční.
Prv	7	10	A hle, žena mu jde vstříc v nevěstčím úboru se záluďným srdcem.
Prv	7	11	Je halasná, dotěrná, její nohy nemají doma stání.
Prv	7	12	Hned je na ulici, hned na náměstí, na každém nároží úklady strojí.
Prv	7	13	Uchopí jej, políbí ho, s nestoudnou tváří mu řekne:
Prv	7	14	"Vystrojila jsem pokojné obětní hody, vyplnila jsem dnes svoje sliby.
Prv	7	15	Proto jsem ti vyšla vstříc a za úsvitu jsem tě hledala, až jsem tě
našla.			
Prv	7	16	Prostřela jsem na své lehátko přehozy, pestrá egyptská prostěradla.
Prv	7	17	Navoněla jsem své lůžko myrhou, aloe a skořicí.
Prv	7	18	Pojď, opájejme se laskáním až do jitra, potěšme se milováním.
Prv	7	19	Muž není doma, odešel na dalekou cestu.
Prv	7	20	Váček s penězi vzal s sebou, vrátí se domů až v den úplňku."
Prv	7	21	Naklonila si ho mnohým přemlouváním, svými úlisnými rty ho svedla.
Prv	7	22	Hned šel za ní jako vůl na porážku, jako pošetilec v poutech k
potrestání,			
Prv	7	23	než mu šíp rozetne játra; spěchá do osidla jako ptáče, neví, že mu jde
o život.			
Prv	7	24	Nyní tedy, synové, slyšte mě, věnujte pozornost výrokům mých úst.
Prv	7	25	Ať tvé srdce nesejde na její cesty, na její pěšiny se nedej zavést.
Prv	7	26	Mnohé už sklála, přivedla k pádu, všichni, i ti nejzdatnější, byli od
ní zavraždění.			
Prv	7	27	Její dům - totž cesty do podsvětí, vedoucí do komor smrti.
Prv	8	1	Cožpak moudrost nevolá, nevydává rozumnost svůj hlas?
Prv	8	2	Na nejvyšším místě, nad cestou, na křižovatce stojí.
Prv	8	3	Při branách, kudy se chodí do města, u vchodu pronikavě volá:
Prv	8	4	"Na vás, muži, volám, můj hlas je určen synům lidským.
Prv	8	5	Prostoduší, pochopte, v čem je chytrost, hlupáci, pochopte, v čem je
rozum!			
Prv	8	6	Slyšte! Vyhlášuji, co je směrodatné, otevírám rty a plyne z nich
přímost.			
Prv	8	7	O pravdě hovoří můj jazyk, mým rtům se svévoľe hnusí.
Prv	8	8	Všechny výroky mých úst jsou spravedlivé, není v nich nic potměšilého
či falešného.			
Prv	8	9	Všechny jsou správné pro toho, kdo porozumí, přímé těm, kdo naleznou
poznání.			
Prv	8	10	Přijměte mé napomenutí, nikoli stříbro, spíše poznání, než převýborné
ryzí zlato.			
Prv	8	11	Moudrost je lepší než perly, nevyrovnají se jí žádné skvosty.
Prv	8	12	Já, Moudrost, bydlím s chytrostí, nalézám obezřetné poznání.
Prv	8	13	Bázeň před Hospodinem znamená nenávidět zlo; nenávidím povýšenost,
pýchu, cestu zlou, proradná ústa.			
Prv	8	14	U mne je rada i pohotová pomoc, jsem rozumnost, u mne je bohatýrská
síla.			
Prv	8	15	Skrze mne kralují králové a vydávají spravedlivá nařízení vládcí,
Prv	8	16	skrze mne velí velitelé a všichni urození soudí spravedlivě.
Prv	8	17	Já miluji ty, kdo milují mne, a kdo mě za úsvitu hledají, naleznou
mne.			
Prv	8	18	Bohatství a čest jsou u mne, ustavičný dostatek i spravedlnost.
Prv	8	19	Mé ovoce je lepší než ryzí a čisté zlato, má úroda je nad výborné
stříbro.			
Prv	8	20	Chodím stezkou spravedlnosti a pěšinami práva,
Prv	8	21	abych dala dědictví těm, kdo mě milují. Já naplním jejich pokladnice.
Prv	8	22	Hospodin mě vlastnil jako počátek své cesty, dříve než co konal
odedávna.			
Prv	8	23	Od věků jsem ustanovena, od počátku, od pravěku země.
Prv	8	24	Ještě nebyly propastné tůně, když jsem se zrodila, ještě nebyly
prameny vodami obtěžkány.			
Prv	8	25	když ještě byly hory ponořeny, před pahorky jsem se narodila.
Prv	8	26	Ještě než učinil zemi a všechno kolem a první hroudy pevniny,
Prv	8	27	když upevňoval nebesa, byla jsem při tom, když vymezoval obzor nad
propastnou tůní,			
Prv	8	28	když seshora zavěšoval mračna, když sílily prameny propastné tůně,
Prv	8	29	když kladl moři jeho meze, aby vody nevystupovaly z břehů, když
vymezoval základy země,			
Prv	8	30	byla jsem mu věrně po boku, byla jsem jeho potěšením den ze dne a
radostně si před ním hrála v každý čas.			
Prv	8	31	Hraji si na jeho pevné zemi; mým potěšením je být s lidskými syny.
Prv	8	32	Nyní tedy, synové, slyšte mě: Blaze těm, kdo dbají na mé cesty.
Prv	8	33	Slyšte napomenutí a buďte moudří; nevyhýbejte se tomu!
Prv	8	34	Blaze člověku, který mě poslouchá, bdí u mých dveří den ze dne a

střeží veřeje mého vchodu.

Prv	8	35	vždyť ten, kdo mě nalézá, nalezl život a došel u Hospodina zalíbení.
Prv	8	36	kdo hřeší proti mně, činí násilí své duši; vsichni, kdo mě nenávidí,
milují smrt.			
Prv	9	1	Moudrost si vystavěla dům, vytesala sedm sloupů.
Prv	9	2	Porazila dobytče, smísila víno a prostřela svůj stůl.
Prv	9	3	Vyslala své dívky, volá na vrcholu městských výšin:
Prv	9	4	"Kdo je prostoduchý, ať se sem uchýlí!" Toho, kdo nemá rozum, zve:
Prv	9	5	"Pojďte, jezte můj chléb a pijte víno, které jsem smísila,
Prv	9	6	nechte prostoduchosti a budete živi, krácejte cestou rozumnosti!"
Prv	9	7	Kdo napomíná posměvače, dojde pohany, kdo domlouvá svévolníku,
poskvrní se!			
Prv	9	8	Nedomlouvej posměvači, aby tě nezačal nenávidět. Domlouvej moudrému a
bude tě milovat.			
Prv	9	9	Moudrému dej a bude ještě moudřejší, pouč spravedlivého a přibude mu
znalosti.			
Prv	9	10	Začátek moudrosti je bázeň před Hospodinem a poznat Svatého je
rozumnost.			
Prv	9	11	Neboť skrze mne se rozhojní tvé dny, přibude ti let života.
Prv	9	12	Jsi-li moudrý, k svému prospěchu jsi moudrý, jsi-li posměvač, sám na
to doplatíš.			
Prv	9	13	Paní Hloupost je halasná, prostoduchá, vůbec nic nezná.
Prv	9	14	Sedá u vchodu do svého domu, na křesle na městských výšinách,
Prv	9	15	a volá na mimojdoucí, kteří jdou po přímých stezkách:
Prv	9	16	"Kdo je prostoduchý, ať odbočí sem!" Toho, kdo nemá rozum, zve:
Prv	9	17	"Kradená voda je sladká a pokoutný chléb blaží."
Prv	9	18	Ale on neví, že je tam říše stínů a že v hlubinách podsvětí jsou ti,
jež pozvala.			
Prv	10	1	Příslaví Šalomounova. Syn moudrý dělá radost otci, kdežto syn hloupý
působí žal matce.			
Prv	10	2	Neprávem nabyté poklady neprospějí, kdežto spravedlnost vysvobodí od
smrti.			
Prv	10	3	Hospodin nedopustí, aby hladověl spravedlivý, kdežto choutkám
svévolníků činí přítrž.			
Prv	10	4	Zchudne, kdo pracuje zahálčivou dlaní, kdežto pilné jejich ruka
obohatí.			
Prv	10	5	Kdo v létě sklízí, je syn prozíravý, kdo prospí žně, je pro ostudu.
Prv	10	6	Mnohé požehnání spočine na hlavě spravedlivého, kdežto v ústech
svévolníků se skrývá násilí.			
Prv	10	7	Památka spravedlivého bude k požehnání, kdežto jméno svévolníků
zpráchní ví.			
Prv	10	8	Kdo je moudrého srdce, přijímá příkazy, kdežto kdo je pošetilých rtů,
ten padne.			
Prv	10	9	Kdo žije bezúhonně, žije bezpečně, kdežto kdo chodí křivolakými
cestami, bude odhalen.			
Prv	10	10	Kdo mrká okem, působí trápení, a kdo je pošetilých rtů, ten padne.
Prv	10	11	Ústa spravedlivého jsou zdrojem života, kdežto v ústech svévolníků se
skrývá násilí.			
Prv	10	12	Nenávist vyvolává sváry, kdežto láska přikrývá všechna přestoupení.
Prv	10	13	Na rtech rozumného se nalézá moudrost, kdežto hůl dopadne na hřbet
toho, kdo je bez rozumu.			
Prv	10	14	Moudří uchovávají poznání, kdežto ústa pošetilce přinášejí zkázu.
Prv	10	15	Majetek bohatého je jeho pevnou tvrzí, chudoba nuzných je jejich
zkázou.			
Prv	10	16	Výdělek spravedlivého slouží k životu, výtěžek svévolníkův k hříchu.
Prv	10	17	Ukazuje stezku k životu, kdo dbá na napomenutí, kdežto kdo si domluv
nevší má, zavádí na scestí.			
Prv	10	18	Kdo skrývá nenávist za zrádné rty, i ten, kdo šíří pomlvy, je hlupák.
Prv	10	19	Mnohomluvnost nezůstává bez přestoupení, kdežto kdo krotí své rty, je
prozíravý.			
Prv	10	20	Jazyk spravedlivého je výborné stříbro, srdce svévolníků nestojí za
nic.			
Prv	10	21	Rty spravedlivého připravují pastvu mnohým, ale pošetilci umírají na
to, že jsou bez rozumu.			
Prv	10	22	Hospodinovo požehnání obohacuje a trápení s sebou nepřináší.
Prv	10	23	Radostnou hrou je pro hlupáka mrzké jednání, kdežto pro rozumného muže
moudrost.			
Prv	10	24	Čeho se leká svévolník, to na něj přijde, kdežto touha spravedlivých
se splní.			
Prv	10	25	Když se přižene vichřice, je po svévolníkovi, kdežto spravedlivý má
základ věčný.			
Prv	10	26	Jako ocet zubům a kouř očím, tak je lenoch těm, kteří ho posílají.

Prv	10	27	Bázeň před Hospodinem přidává dnů, kdežto svévolníkům se léta zkrátí.
Prv	10	28	Očekávání spravedlivých je radostné, kdežto naděje svévolníků přijde
vniveč.			
Prv	10	29	Cesta Hospodina je záštitou bezúhonnému, kdežto zkázou pro ty, kdo
páchají ničemností.			
Prv	10	30	Spravedlivý se nikdy nezhroutí, kdežto svévolníci zemi nezabydlí.
Prv	10	31	Ústa spravedlivého plodí moudrost, kdežto jazyk proradný bude vyřát.
Prv	10	32	Rty spravedlivého vědí, v čem má Bůh zálibení, kdežto ústa svévolníků
znají jen proradnost.			
Prv	11	1	Falešné váhy jsou Hospodinu ohavností, kdežto v přesném závaží má
zálibení.			
Prv	11	2	Za zpupností přichází hanba, kdežto s umírněnými je moudrost.
Prv	11	3	Přímé vede bezúhonnost, kdežto věrolomné zahubí pokřivenost.
Prv	11	4	V den prchlivosti neprospěje majetek, kdežto spravedlnost vysvobodí od
smrti.			
Prv	11	5	Spravedlnost napřimuje bezúhonnému cestu, kdežto svévolník svou
svévolí padne.			
Prv	11	6	Spravedlnost přímé vysvobodí, kdežto věrolomní se lapí do svých
choutek.			
Prv	11	7	Když zemře člověk svévolný, naděje přijde vniveč, vniveč přijde
očekávání ničemníků.			
Prv	11	8	Spravedlivý bývá zachován, je-li v soužení, kdežto svévolník se
dostane na jeho místo.			
Prv	11	9	Rouhač ústy uvádí druhá do zkázy, kdežto spravedliví budou zachováni
věděním.			
Prv	11	10	Když je dobře spravedlivým, město jásá, když zhynou svévolníci, plesá.
Prv	11	11	Žehnáním přímých se město pozvedá, kdežto ústy svévolníků se boří.
Prv	11	12	Kdo je bez rozumu, pohrdá svým druhem, kdežto muž rozumný mlčí.
Prv	11	13	Utrhač, kudy chodí, roznáší důvěrnosti, kdežto kdo je duchem věrný,
ukryje to.			
Prv	11	14	Pro nerozvážné vedení padá lid, kdežto v množství rádců je záchrana.
Prv	11	15	Velmi zle dopadne ten, kdo se zaručil za cizího, kdežto kdo zaručování
nenávidí, je v bezpečí.			
Prv	11	16	Ušlechtilá žena se drží cti, kdežto ukrutníci se drží bohatství.
Prv	11	17	Muž milosrdný činí dobře i sám sobě, kdežto nelítostný drásá i vlastní
tělo.			
Prv	11	18	Svévolníka výdělek z jeho práce zklame, kdežto kdo rozsévá
spravedlnost, má mzdu ji			stou.
Prv	11	19	Tak spravedlnost vede k životu, kdežto kdo se žene za zlem, spěje k
smrti.			
Prv	11	20	Hospodin má v ohavnosti lidi falešného srdce, kdežto zálibení má v
těch, jejichž cesta je bezúhonná.			
Prv	11	21	Zlý zaručeně nezůstane bez trestu, kdežto potomstvo spravedlivých bude
ušetřeno.			
Prv	11	22	Zlatý kroužek na rypáku vepře je žena krásná, ale svéhlavá a rozmarná.
Prv	11	23	Touhou spravedlivých je jen dobro, kdežto nadějí svévolníků je
prosadit se zuřivostí.			
Prv	11	24	Někdo rozdává a přibývá mu stále, kdežto ten, kdo je skoupý, mívá
nedostatek.			
Prv	11	25	Duše štědrá bude nasycena tukem, a kdo občerstvuje, bude též
občerstven.			
Prv	11	26	Na toho, kdo zadržuje obilí, láteří národ, kdežto žehnání se snáší na
hlavu toho, kdo je prodává.			
Prv	11	27	Kdo usilovně hledá dobro, hledá Boží zálibení, kdežto kdo se pídí po
zlu, toho zlo postihne.			
Prv	11	28	Kdo doufá ve své bohatství, padne, kdežto spravedliví budou rašit jako
listí.			
Prv	11	29	Kdo rozvrací svůj dům, zdědí vítr, a pošetilec bude otrokem toho, kdo
je moudrého srdce.			
Prv	11	30	Ovoce spravedlivého je jako strom života, a kdo se ujímá duší, je
moudrý.			
Prv	11	31	Hle, spravedlivý dochází na zemi odplaty, tím spíše svévolník a
hříšník.			
Prv	12	1	Kdo miluje napomenutí, miluje poznání, kdežto kdo domluvy nenávidí, je
tupec.			
Prv	12	2	Dobrý dochází u Hospodina zálibení, kdežto pleticháře prohlašuje
Hospodin za svévolníka.			
Prv	12	3	Svévolí se nikdo nezajistí, kořen spravedlivých se nezviklá.
Prv	12	4	Žena statečná je korunou svého manžela, kdežto ostudná mu je jako
kosti žer v kostech.			
Prv	12	5	Spravedliví přemýšlejí o právu, svévolníci rozvažují o lsti.
Prv	12	6	Slova svévolníků jsou vražedné úklady, kdežto přímé jejich ústa

vysvobodí.			
Prv	12	7	Svévolníci budou podvráceni a nebudou již, kdežto dům spravedlivých
obstojí.			
Prv	12	8	Muž bude chválen pro svá prozíravá ústa, kdežto ten, kdo má zvrácené
srdce, upadne v pohrdání.			
Prv	12	9	Lépe je být zlehčován a mít otroka, než pokládat se za slavného a
nemít chleba.			
Prv	12	10	Spravedlivý cítí i se svým dobyt看em, kdežto nitro svévolníků je
nelítostné.			
Prv	12	11	kdo obdělává svou půdu, nasytí se chlebem, kdežto kdo následuje
povaleče, nemá rozum.			
Prv	12	12	svévolník dychtivě loví kdejaké zlo, kdežto kořen spravedlivých vydává
dobro.			
Prv	12	13	Zlovolník se chytí do přestupků svých rtů, kdežto spravedlivý vyvázne
ze souzení.			
Prv	12	14	Ovocem svých úst se každý dobře nasytí, skutek rukou se člověku vrátí.
Prv	12	15	Pošetilci zdá se, že je jeho cesta přímá, kdežto kdo poslouchá rady,
je moudrý.			
Prv	12	16	U pošetilce se jeho hoře pozná týž den, kdežto chytrý přikryje hanbu.
Prv	12	17	Kdo šíří pravdu, hlásá spravedlnost, kdežto křivý svědek lest.
Prv	12	18	Někdo tlachá, jako by probodával mečem, kdežto jazyk moudrých hojí.
Prv	12	19	Pravdivé rty se zajistí navždy, kdežto jazyk zrádný na okamžik.
Prv	12	20	Lest mají v srdci ti, kdo osnují zlo, kdežto radost ti, kdo radí ku
pokoji.			
Prv	12	21	Žádná ničemnost nezasáhne spravedlivého, kdežto svévolníci okusí zlého
vrchovatě.			
Prv	12	22	Zrádné rty jsou Hospodinu ohavností, kdežto zalíbení má v těch, kdo
prosazují pravdu.			
Prv	12	23	Chytrý člověk poznání skrývá, kdežto srdce hlupáků pošetilosti
provolává.			
Prv	12	24	Ruka pilných bude vládnout, kdežto zahálka vede do poroby.
Prv	12	25	Obavy lidské srdce tíží, ale dobré slovo vrací radost.
Prv	12	26	Spravedlivý prozkoumává svému příteli cestu, kdežto svévolníky jejich
cesta zavede.			
Prv	12	27	zahálčivý nebude si péci úlovek, kdežto vzácným jméním pro člověka je
píle.			
Prv	12	28	Na stezce spravedlnosti je život, tato cesta nesměruje k smrti.
Prv	13	1	Syn otcovským káráním zmoudří, kdežto posměvač pohružky neposlouchá.
Prv	13	2	Ovoce svých úst se každý dobře nají, duše věrolomných okusí násilí.
Prv	13	3	Kdo hlídá svá ústa, střeží svůj život, kdo se pošklebuje, toho stihne
zkáza.			
Prv	13	4	Lenoch jen touží a ničeho nedosáhne, kdežto pilní se nasytí tukem.
Prv	13	5	Spravedlivý nenávidí jakýkoli klam, kdežto svévolník vzbuzuje nelibost
a hnus.			
Prv	13	6	Spravedlnost chrání toho, kdo žije bezúhonně, kdežto svévole vyvrací
hříšníka.			
Prv	13	7	Leckdo se vydává za bohatého, ačkoli nic nemá, někdo se vydává za
chudého, a má velké jmění.			
Prv	13	8	Bohatstvím se člověk může vyplatit, kdežto chudý vyhrožování neslychá.
Prv	13	9	Světlo spravedlivých radostně září, kdežto svévolníkům svítílno hasne.
Prv	13	10	Ze zpupnosti vzniká jen hádka, kdežto u těch, kdo si dají poradit, je
moudrost.			
Prv	13	11	Jmění snadno nabyté se zmenšuje, kdežto kdo shromažďuje vlastní práci,
tomu přibývá.			
Prv	13	12	Dlouhým čekáním zemdlívá srdce, kdežto splněná touha je stromem
života.			
Prv	13	13	Kdo pohrdá slovem, přivádí se do záhuby, kdežto kdo se bojí přikázání,
dochází odplaty.			
Prv	13	14	Učení moudrého je zdrojem života, pomůže uniknout léčkám smrti.
Prv	13	15	Prozíravost zjednává přízeň, kdežto věrolomní vytrvávají na své cestě.
Prv	13	16	Kdo je chytrý, počíná si podle poznání, kdežto hlupák roztrhuje
pošetilost.			
Prv	13	17	Svévolný posel propadne zkáze, kdežto věrný vyslanec přináší zdraví.
Prv	13	18	Chudoba a hanba stihnou toho, kdo se vyhýbá trestu, kdežto kdo dbá na
domluvu, bude vážený.			
Prv	13	19	Když se naplní touha, je sladko v duši, kdežto hlupákům se hnusí
odvrátit se od zlého.			
Prv	13	20	Kdo chodívá s moudrymi, stane se moudrým, kdežto tomu, kdo se přátelí
s hlupáky, se povede zle.			
Prv	13	21	Hříšníky stíhá zlo, kdežto spravedlivým je odplatou dobro.
Prv	13	22	Dobry zanechá dědictví vnukům, kdežto jmění hříšníka bývá uchováno pro
spravedlivého.			

Prv	13	23	Úhor dává chudým mnoho pokrmu, ale bývá ničen bezprávím.
Prv	13	24	Kdo šetří hůl, nenávidí svého syna, kdežto kdo jej miluje, trestá ho včas.
Prv	13	25	Spravedlivý se nají dosyta, kdežto břicho svévolníků trpí nedostatkem.
Prv	14	1	Moudrá žena buduje svůj dům, kdežto pošetilá jej vlastníma rukama boří.
Prv	14	2	Kdo se bojí Hospodina, chodí přímo, kdežto kdo jím pohrdá, chodí cestou neupřímnosti.
Prv	14	3	Z úst pošetilce vyrůstá povýšenost, kdežto moudré jejich rty střeží.
Prv	14	4	Kde není skot, je čistý žlab, kdežto hojná úroda bývá, kde jsou silní býci.
Prv	14	5	Spolehlivý svědek nelže, kdežto křivý svědek šíří lži.
Prv	14	6	Posměvač hledá moudrost, ale marně, kdežto rozumný má poznání usnadněné.
Prv	14	7	Jdi z cesty muži hloupému, neboť na jeho rtech poznání nenalezneš.
Prv	14	8	Moudrost chytrého je v tom, že rozumí své cestě, kdežto pošetilost hlupáků je v záłudnosti.
Prv	14	9	Oběť za vinu je pošetilcům směšná, kdežto u přímých nalézá zalíbení.
Prv	14	10	Jen srdce zná hořkost vlastní duše, ani do jeho radosti se nikdo cizí nemůže vmísit.
Prv	14	11	Dům svévolníků bude vyhlazen, kdežto stánek přímých bude vzkvétat.
Prv	14	12	Někdy se člověku zdá cesta přímá, ale nakonec přivede k smrti.
Prv	14	13	Také při smíchu bolívá srdce a na konci radosti bývá žal.
Prv	14	14	Odpadlík se sytí svými cestami, kdežto člověk dobrý tím, co je mu dáno.
Prv	14	15	Prostoduchý kdečemu důvěřuje, kdežto chytrý promýšlí své kroky.
Prv	14	16	Moudrý se bojí a odvrací se od zlého, kdežto hlupák se vypíná a cítí se v bezpečí.
Prv	14	17	Nedočkavý se dopouští pošetilosti a pletichář je nenáviděn.
Prv	14	18	Prostoduší dědí pošetilost, kdežto chytrí jsou korunováni poznáním.
Prv	14	19	Zlí se skloní před dobrými a svévolníci u bran spravedlivého.
Prv	14	20	Chudého nemá rád ani jeho druh, kdežto mnoho je těch, kdo milují bohatého.
Prv	14	21	Kdo pohrdá svým druhem, hřeší, kdežto blaze tomu, kdo se slitovává nad utištěnými.
Prv	14	22	Což nebloudí ti, kdo osnují zlé věci? Kdežto milosrdenství a věrnost provází ty, kdo chystají dobro.
Prv	14	23	Každé trápení je k užtku, ale pouhé mluvení vede k nedostatku.
Prv	14	24	Korunou moudrých je jejich bohatství, ale pošetilost hlupáků zůstává pošetilostí.
Prv	14	25	Pravdivý svědek druhé vysvobodí, kdežto lstivý šíří lži.
Prv	14	26	V bázni před Hospodinem má člověk pevné bezpečí a útočiště pro své syny.
Prv	14	27	Bázeň před Hospodinem je zdroj života, pomůže uniknout léčkám smrti.
Prv	14	28	V množství lidu spočívá důstojnost krále, kdežto úbytek národa je zkáza pro vládce.
Prv	14	29	Shovívavý oplývá rozumností, kdežto ukvapený vystavuje na odiv pošetilost.
Prv	14	30	Mírné srdce je tělu k životu, kdežto žárlivost je jako kostižer.
Prv	14	31	Kdo utiskuje nuzného, tupí toho, kdo jej učinil, kdežto ctí ho ten, kdo se nad ubožákem slitovává.
Prv	14	32	Svévolník bude sražen zlem, jež páchá, kdežto spravedlivý má útočiště i při smrti.
Prv	14	33	V srdci rozumného spočívá moudrost, kdežto co je v nitru hlupáků, se pozná.
Prv	14	34	Spravedlnost vyvyšuje pronárody, kdežto hřích je národům pro potupu.
Prv	14	35	Král má zalíbení v prozíravém služebníku, kdežto jeho prchlivost doléhne na toho, kdo jedná ostudně.
Prv	15	1	Vlídna odpověď odvrací rozhořčení, kdežto slovo, které ubližuje, popouzí k hněvu.
Prv	15	2	Jazyk moudrých přináší dobré poznání, kdežto ústa hlupáků chrlí pošetilost.
Prv	15	3	Oči Hospodinovy jsou na každém místě, pozorně sledují zlé i dobré.
Prv	15	4	Mírný jazyk je stromem života, kdežto pokřivený rozkládá ducha.
Prv	15	5	Pošetilec znevažuje otcovské kárání, kdežto kdo na domluvy dbá, jedná chytře.
Prv	15	6	Dům spravedlivého je rozsáhlou klenotnicí, kdežto z výtěžku svévolníkovy vzejde rozvrat.
Prv	15	7	Rty moudrých rozšiřují poznání, ale ne tak srdce hlupáků.
Prv	15	8	Hospodinu je ohavností oběť svévolníků, kdežto v modlitbě přímých má zalíbení.
Prv	15	9	Hospodinu je ohavností cesta svévolníka, ale miluje toho, kdo

následuje spravedlnost.			
Prv 15	10	Tvrký trest postihne toho, kdo opouští stezku, kdo domluvy nenávidí,	
zemře.			
Prv 15	11	I podsvětí, říše zkázy, je na očích Hospodinu, tím spíše srdce synů	
lidských.			
Prv 15	12	Posměvač nemiluje toho, kdo mu domlouvá, k moudrým nechodí.	
Prv 15	13	Radostným srdcem zkrášlí tvář, kdežto trápení srdce ubíjí ducha.	
Prv 15	14	Rozumné srdce hledá poznání, kdežto ústa hlupáků se honí za	
pošetilostí.			
Prv 15	15	všechny dny utištěného jsou zlé, kdežto kdo je dobré mysli, má hody	
každodenně.			
Prv 15	16	Je lépe mít málo a bát se Hospodina, než mít velký poklad a s ním	
neklid.			
Prv 15	17	Lepší je jídlo ze zeleniny a k tomu láska, než z vykrmeného býka a s	
tím nenávisť.			
Prv 15	18	vznětlivý muž rozněcuje sváry, kdežto shovívavý spory uklidňuje.	
Prv 15	19	Cesta lenocha je zarostlá trním, kdežto stezka přímých je upravená.	
Prv 15	20	Syn moudrý dělá radost otci, kdežto člověk hloupý pohrdá svou matkou.	
Prv 15	21	Z pošetilosti se raduje, kdo nemá rozum, kdežto rozumný muž chodí	
přímo.			
Prv 15	22	Plány selžou bez společné rady, kdežto při množství rádců se	
uskuteční.			
Prv 15	23	Člověk má radost, když může dát odpověď, jak je dobré slovo v pravý	
čas!			
Prv 15	24	Stezka života vede prozíravého vzhůru, aby unikl podsvětí dole.	
Prv 15	25	Hospodin strhne dům pyšných, kdežto mezníky vdovy vytyčuje.	
Prv 15	26	Zlé plány jsou Hospodinu ohavností, kdežto vlídná řeč je čistá.	
Prv 15	27	Kdo se žene za ziskem, rozvrací svůj dům, kdežto kdo o dary nestojí,	
bude živ.			
Prv 15	28	Srdce spravedlivého rozjímá, co odpovědět, kdežto ústa svévolníků	
chrlí samou zlobu.			
Prv 15	29	Hospodin je daleko od svévolníků, kdežto modlitbu spravedlivých	
vyšlýchá.			
Prv 15	30	zářivý pohled vlévá do srdce radost, dobrá zpráva vzpružuje kosti.	
Prv 15	31	Ucho, které poslouchá životodárné domluvy, bude přebývat mezi	
moudrými.			
Prv 15	32	Kdo se vyhýbá trestu, neváží si vlastního života, kdežto kdo domluvy	
poslouchá, získává rozum.			
Prv 15	33	Bázeň před Hospodinem napomíná k moudrosti, slávu předchází pokora.	
Prv 16	1	Člověku je dáno pořádat, co má na srdci, ale na Hospodinu záleží, co	
odpoví jazyk.			
Prv 16	2	Člověku se všechny jeho cesty zdají ryzí, ale pohnutky zpytuje	
Hospodin.			
Prv 16	3	Svěř Hospodinu své počínání a tvé plány budou zajištěny.	
Prv 16	4	Hospodin učinil vše k svému cíli, i svévolníka pro zlý den.	
Prv 16	5	Hospodin má každého domýšlivce v ohavnosti, zaručeně nezůstane bez	
trestu.			
Prv 16	6	Milosrdenstvím a věrností se usmíruje provinění a bázeň před	
Hospodinem odvrací od zlého.			
Prv 16	7	Líbí-li se Hospodinu cesty člověka, vede ku pokoji s ním i jeho	
nepřátele.			
Prv 16	8	Lepší je maličko se spravedlností než mnoho výtěžků s bezprávím.	
Prv 16	9	Člověk uvažuje v srdci o své cestě, ale jeho kroky řídí Hospodin.	
Prv 16	10	Na rtech králových je božský výrok, při soudu se jeho ústa	
nezpronevří.			
Prv 16	11	vahadla i správné misky patří Hospodinu, všechna závaží jsou jeho	
dílem.			
Prv 16	12	Králům se hnusí svévolně jednat, vždyť spravedlnost upevňuje trůn.	
Prv 16	13	Králové mají zalíbení ve spravedlivých rtech, a toho, kdo mluví přímo,	
milují.			
Prv 16	14	Královo rozhořčení je poselstvo smrti, ale moudrý muž je usmíří.	
Prv 16	15	V jasné tváři králově je život, jeho přízeň je jak oblak s jarním	
deštěm.			
Prv 16	16	Získat moudrost je lepší než ryzí zlato a získat rozumnost je	
výbornější než stříbro.			
Prv 16	17	Přímí se na své dráze odvracejí od zlého; střeží svůj život, kdo hlídá	
svou cestu.			
Prv 16	18	Pýcha předchází pád, domýšlivost klopýtnutí.	
Prv 16	19	Je lépe být poníženého ducha s pokornými, než se dělit o kořist s	
pyšnými.			
Prv 16	20	Kdo je prozíravý ve slovu, nalézá dobro, blaze tomu, kdo doufá v	
Hospodina.			

Prv	16	21	Kdo je moudrého srdce, je nazýván rozumným; lahodná řeč přidává
znalostí.			
Prv	16	22	Prozíravost je zdrojem života těm, kdo ji mají, ale kárat pošetilce je
pošetilost.			
Prv	16	23	Srdce moudrého dává jeho ústům prozíravost a na jeho rty přidává
znalostí.			
Prv	16	24	Pláství medu je řeč vlídná, lahodou duši a uzdravením kostem.
Prv	16	25	Někdy se člověku zdá cesta přímá, ale nakonec přivede k smrti.
Prv	16	26	Ten, kdo se plahočí, plahočí se pro sebe, popohánějí ho vlastní ústa.
Prv	16	27	Ničema vyhrabává zlo, na jeho rtech jako by byl spalující oheň.
Prv	16	28	Proradný člověk vyvolává sváry a klevetník rozlučuje důvěrné přátele.
Prv	16	29	Násilník svého bližního láká a svádí ho na nedobrou cestu.
Prv	16	30	Kdo přimhuřuje oči, myslí na proradnost, kdo svírá rty, už dokonal
zlo.			
Prv	16	31	Šediny jsou ozdobnou korunou, lze je nalézt na cestě spravedlnosti.
Prv	16	32	Lepší je shovívavý než bohatýr, a kdo ovládá sebe, je nad dobyvatele
města.			
Prv	16	33	Los se vytahuje ze záňadří, ale každé rozhodnutí je od Hospodina.
Prv	17	1	Lepší suchá skýva a k tomu klid než dům plný obětních hodů a spory.
Prv	17	2	Prozíravý otrok panuje nad synem, který dělá ostudu, a mezi bratry mu
případně dědictví.			
Prv	17	3	Na stříbro kelímek, na zlato pec; srdce však Hospodin prozkoumává.
Prv	17	4	Zlé je věnovat pozornost ničemným rtům, klamně dopřávat sluchu
zkázonosnému jazyku.			
Prv	17	5	Kdo se posmívá chudému, tupí toho, kdo jej učinil, kdo má radost z
běd, ten bez trestu nezůstane.			
Prv	17	6	Korunou starců jsou vnuci, ozdobou synů otcové.
Prv	17	7	Nesluší bloudovi mnoho řečí, tím méně urozenému řeči lživé.
Prv	17	8	Jako vzácný kámen je úplatek v očích dárce, kamkoli se obrátí, má
úspěch.			
Prv	17	9	Kdo stojí o lásku, přikrývá přestoupení, ale kdo je přetřásá,
rozlučuje důvěrné přátele.			
Prv	17	10	Pohružka zapůsobí na rozumného víc než na hlupáka sto ran.
Prv	17	11	Jen o vzpouru usiluje zlý, ale bude proti němu vyslán nelítostný
posel.			
Prv	17	12	Raději potkat medvědici zbavenou mláďat než hlupáka s jeho
pošetilostí.			
Prv	17	13	Tomu, kdo za dobré odplácí zlým, zlo se nehne z domu.
Prv	17	14	Protrhne vodní hráz, kdo začne svár, přestaň dřív, než propukne spor.
Prv	17	15	Prohlásit svévolníka za spravedlivého a spravedlivého za svévolníka,
to obojí je Hospodinu ohavností.			
Prv	17	16	K čemu peníze v ruce hlupáka? Chce koupit moudrost? Vždyť nemá rozum!
Prv	17	17	V každickém čase miluje přítel, zrodil se bratrem pro doby soužení.
Prv	17	18	Člověk bez rozumu dává ruku a svému druhovi se zaručuje.
Prv	17	19	Má rád přestoupení, kdo má rád hádky, kdo si zvyšuje vchod, říká si o
zkázu.			
Prv	17	20	Kdo má falešné srdce, nenajde dobro, kdo má proradný jazyk, upadne do
zla.			
Prv	17	21	Kdo zplodil hlupáka, sobě k žalu ho zplodil, otec blouda nemůže mít
radost.			
Prv	17	22	Radostné srdce hojí rány, kdežto ubitý duch vysušuje kosti.
Prv	17	23	Svévolník po straně přijímá úplatek, tak převrací stezky práva.
Prv	17	24	Na tváři rozumného se zračí moudrost, ale oči hlupáka tékají po
končinách země.			
Prv	17	25	Hloupý syn působí svému otci hoře a své rodiče hořkost.
Prv	17	26	Pokutovat spravedlivého není dobré, natož urozené bít pro přímost.
Prv	17	27	Kdo se krotí v řeči, má správné poznání, kdo je klidného ducha, je
rozumný člověk.			
Prv	17	28	I pošetilec, když mlčí, může být pokládán za moudrého, nechá-li rty
zavřené, za rozumného.			
Prv	18	1	Za svými choutkami jde, kdo se zříká druhých, pohotově rozpoutává
sváry.			
Prv	18	2	Hlupák si nelibuje v rozumnosti, nýbrž v obnažování svého srdce.
Prv	18	3	Kam vejde svévolník, vchází opovržení a potupa s hanbou.
Prv	18	4	Hluboké vody jsou slova z úst muže, potok plný vody, zdroj moudrosti.
Prv	18	5	Není dobré nadřizovat svévolníkovi a odstrčit na soudu spravedlivého.
Prv	18	6	Hlupáka zavedou jeho rty do sporu, jeho ústa volají po výprasku.
Prv	18	7	Ústa přinesou hlupákovi zkázu, jeho rty jsou léčkou jeho duši.
Prv	18	8	Řeči klevetníkovy jsou jak pamlsky, sestoupí až do nejvnitřnějších
útroeb.			
Prv	18	9	Ten, kdo při své práci otálí, je bratrem zhoubce.
Prv	18	10	Pevná věž je Hospodinovo jméno, k němu se uteče spravedlivý jak do

hradu.			
Prv	18	11	Pevnou tvrzí je boháčovi jeho majetek, jeví se mu jako nedostupná
hradba.			
Prv	18	12	Srdce člověka bývá před pádem zpupné, kdežto slávu předchází pokora.
Prv	18	13	Odpoví-li kdo dřív, než vyslechl, toť pošetilost a hanba pro něj.
Prv	18	14	Mužný duch snáší nemoc, ale ducha ubitého kdo unese?
Prv	18	15	Rozumné srdce získává poznání, ucho moudrých je vyhledává.
Prv	18	16	Dar otvírá člověku dveře, uvádí ho i k velmožům.
Prv	18	17	Kdo při sporu mluví první, jeví se spravedlivý, pak přijde druhá
strana a podrobí ho zkoušce.			
Prv	18	18	Losování činí přítrž svárům, odtrhne od sebe i zarputilce.
Prv	18	19	Zhrzený bratr je nepřístupnější než pevná tvrz a sváry jsou jako
závora paláce.			
Prv	18	20	Nitro člověka se sytí ovocem úst, sytí je úroda rtů.
Prv	18	21	V moci jazyka je život i smrt, kdo ho rád používá, nají se jeho plodů.
Prv	18	22	Kdo našel ženu, našel dobro a došel u Hospodi na zalíbení.
Prv	18	23	Chudák prosí o smilování, ale boháč odpovídá tvrdě.
Prv	18	24	Přátelit se s kdekým je ke škodě; kdo však miluje, přilne víc než
bratr.			
Prv	19	1	Lepší je chudák žijící bezúhonně než falešník a k tomu hlupák.
Prv	19	2	Bez poznání nemůže být nikdo dobrý, kdo je zbrklý, hřeší.
Prv	19	3	Pošetilostí si člověk podvrací cestu, ale jeho srdce má zlost na
Hospodi na.			
Prv	19	4	Majetek zjednává víc a víc přátel, nuzáka se i přítel zřekne.
Prv	19	5	Křivý svědek nezůstane bez trestu, neunikne ten, kdo šíří lži.
Prv	19	6	Urozenému pochlebují mnozí, se štedrým mužem se přátelí kdekdo.
Prv	19	7	Chudáka nenávidí všichni jeho bratři, tím spíš se mu vzdalují jeho
přátelé. Kdo se honí za slovy, nemá z toho nic.			
Prv	19	8	Kdo získal rozum, má rád svůj život, kdo dbá na rozumnost, najde
dobro.			
Prv	19	9	Křivý svědek nezůstane bez trestu, zahyne ten, kdo šíří lži.
Prv	19	10	Nepřísluší blahobyť hlupákovi, natož otroku vláda nad knížaty.
Prv	19	11	Prozíravost činí člověka shovívavým, promíjet přestupky je jeho
ozdobou.			
Prv	19	12	Jak řev mladého lva je králova zlost, jak rosa na bylinu jeho přízeň.
Prv	19	13	Neštěstím pro otce je syn hlupák; svárlivá žena jak neustálé zatékání
vody.			
Prv	19	14	Dům a majetek lze zdědit po otcích, ale prozíravá žena je od
Hospodi na.			
Prv	19	15	Lenost uvede do mrákot; zahálčivá duše bude hladovět.
Prv	19	16	Kdo zachovává příkázání, stráží svůj život, zemře, kdo jeho cestami
zhrdá.			
Prv	19	17	Hospodinu půjčuje, kdo se nad nuzným smilovává, on mu odplatí jeho
dobročinnost.			
Prv	19	18	Trestej syna, dokud je naděje, a nechtěj mu přivodit smrt!
Prv	19	19	Velká vznětlivost volá po pokutě, odpustíš-li, budeš muset přidat.
Prv	19	20	Poslechni radu, přijmi i trest, abys byl napříště moudrý.
Prv	19	21	Člověk má v srdci mnoho plánů, ale úradek Hospodinův obstojí.
Prv	19	22	Na člověku se žádá, aby byl milosrdný; chudák je na tom lépe než lhář.
Prv	19	23	Bázeň před Hospodinem vede k životu; nasycen přečkáš noc a nic zlého
tě nepostihne.			
Prv	19	24	Lenoch sáhne rukou do mísy, ale k ústům už ji nevrátí.
Prv	19	25	Bij posměvače a prostoduchý se stane chytřejším, domluv rozumnému a
porozumí poznání.			
Prv	19	26	Kdo týrá otce a vyhání matku, je syn hanebný a hnusný.
Prv	19	27	Přestaneš-li, synu, poslouchat kárání, od výroků poznání zbloudíš.
Prv	19	28	Ničemný svědek se posmívá právu a ústa svévolníků hltají ničemnosti.
Prv	19	29	Na posměvače jsou schystány soudy, na hřbet hlupáků výprask.
Prv	20	1	Víno je posměvač, opojný nápoj je křikloun; kdo se v něm kochá, ten
moudrý není.			
Prv	20	2	Král budí hrůzu, jako když zařve mladý lev; kdo ho rozlítí, hřeší sám
proti sobě.			
Prv	20	3	Je ctí pro muže upustit od sporu, kdejaký pošetilec jej však
rozpoutává.			
Prv	20	4	Na podzim lenoch neorá, o žních bude žebrat, ale nic nebude.
Prv	20	5	Jak hluboké vody je rada v srdci muže, muž rozumný z ní čerpá.
Prv	20	6	Mnoho lidí rozhlašuje své milosrdenství, ale muže spolehlivého kdo
najde?			
Prv	20	7	Spravedlivý žije bezúhonně; blaze bude po něm jeho synům!
Prv	20	8	Král sedí na soudném stolci a očima převívá vše, co je zlé.
Prv	20	9	Kdo může říci: "Zachoval jsem si ryzí srdce, jsem čistý, bez hříchu"?
Prv	20	10	Dvojí závaží a dvojí míra, obojí je Hospodinu ohavností.

Prv 20 11	Už na chlapci se z jeho způsobů pozná, zda bude v jednání ryzí a přímý.
Prv 20 12	Ucho, které slyší, a oko, které vidí, obojí učinil Hospodin.
Prv 20 13	Nemiluj spánek, ať nezchudneš, nech oči otevřené a nasytíš se chlebem.
Prv 20 14	"Špatné, špatné", říká kupující, ale jen poodejde, už se tím chlubí.
Prv 20 15	Někdo má zlato a množství perel, ale nejdrahoccennější skvost jsou rty plné poznání.
Prv 20 16	Šaty zadrž tomu, kdo se zaručuje za cizáka, a když za cizinku, vezmi od něho zástavu.
Prv 20 17	Někomu je lahodný chléb klamu, ale nakonec má plná ústa šterku.
Prv 20 18	Úmysly se zajišťují poradou, boj veď s rozvahou.
Prv 20 19	Utrhač, kudy chodí, vynáší důvěrnosti, nezaplétaj se tedy s mluvkou.
Prv 20 20	Kdo zlořečí otci a matce, tomu zhasne jeho světlo v nejhlubší tmě.
Prv 20 21	Dědictví, na jehož počátku je nečestnost, nebývá nakonec požehnané.
Prv 20 22	Neříkej: "Odplatím za zlo!" Čekej na Hospodina a on tě zachrání.
Prv 20 23	Dvojí závaží je Hospodinu ohavností, falešné váhy nejsou nic dobrého.
Prv 20 24	Kroky muže určuje Hospodin; jak by mohl člověk rozumět své cestě?
Prv 20 25	Člověku je léčkou nerozvážně říci: "Je to zasvěceno", a po slibu si to rozmyšlet.
Prv 20 26	Moudrý král převívá svévolníky, dá je přejet koly mlátícího vozu.
Prv 20 27	Lidský duch je světlo od Hospodina; to propátrá všechny nejvnitřnější útrob.
Prv 20 28	Milosrdenství a věrnost chrání krále, milosrdenstvím podepře svůj trůn.
Prv 20 29	Ozdobou jinochů je jejich síla, důstojností starců jsou šediny.
Prv 20 30	Jizvy a modřiny vydrhnou špatnost a rány pročistí nejvnitřnější útrob.
Prv 21 1	Královo srdce je v Hospodini nových rukou jako vodní toky; nakloní je, kam se mu zlíbí.
Prv 21 2	Člověku se všechny jeho cesty zdají přímé, ale srdce zpytuje Hospodin.
Prv 21 3	Prosazovat spravedlnost a právo je před Hospodinem výbornější než obět.
Prv 21 4	Pýcha očí a nadutost srdce, ač jsou svévolníkům světlem, jsou hříchem.
Prv 21 5	Plány jsou pilnému k užítku, ale každý, kdo se ukvapuje, bude mít nedostatek.
Prv 21 6	Poklady dobývané zrádným jazykem jsou jen odvátý přelud těch, kdo vyhlédávají smrt.
Prv 21 7	Svévolníky zachvátí zhoubá, kterou rozpoutali, neboť odmítali zjednat právo.
Prv 21 8	Klikatá je cesta muže proradného, ryzí člověk v jednání je přímý.
Prv 21 9	Lépe je bydlet na střeše v koutku než se svárlivou ženou ve společném domě.
Prv 21 10	Svévolník je chtivý zlého, v jeho očích nenalezne slitování ani přítel.
Prv 21 11	Když pokutují posměvače, prostoduchý zmoudří, když je k prozíravosti veden moudrý, nabývá poznání.
Prv 21 12	Spravedlivý prozíravě vede v patrnosti dům svévolníka; svévolníky vyvrací pro jejich zlobu.
Prv 21 13	Kdo před křikem nuzného si zacpe uši, bude také volat, a odpověď nedostane.
Prv 21 14	Tajný dar tlumí hněv a postranní úplatek prudké rozhořčení.
Prv 21 15	Prosazovat právo je radostí spravedlivému, ale zkázou pachatelům ničemnosti.
Prv 21 16	Člověk zbloudivší z cesty prozíravosti spočine v shromáždění říše stínů.
Prv 21 17	Nedostatek pozná, kdo miluje radovánky, kdo miluje víno a olej, nezbohatne.
Prv 21 18	Výkupným za spravedlivého bude svévolník, za přímé lidi věrolomník.
Prv 21 19	Lépe je bydlet v zemi pusté než se ženou svárlivou a zlostnou.
Prv 21 20	Žádoucí poklad a olej jsou v obydlí moudrého, kdežto hloupý člověk je prohýří.
Prv 21 21	Kdo jde za spravedlností a milosrdenstvím, najde život, spravedlnost a slávu.
Prv 21 22	Moudrý vstoupí do města bohatýrů a srazí baštu, na niž spoléhali.
Prv 21 23	Kdo střeží svá ústa a jazyk, střeží svou duši před soužením.
Prv 21 24	Pyšný opovžlivce jménem posměvač jedná bezmezně zpupně.
Prv 21 25	Lenocha usmrtí choutky, neboť jeho ruce odmítají práci;
Prv 21 26	choutky ho stravují neustále, ale spravedlivý dává a nešetří.
Prv 21 27	Obět svévolníků je ohavností, tím spíše, když se přináší s mrzkým záměrem.
Prv 21 28	Lživý svědek zahyne, ale muž, který vypoví, co slyšel, bude mít poslední slovo.

Prv	21	29	Svévolník vystupuje s nestoudnou tváří, přímý jde však rovnou cestou.
Prv	21	30	Žádná moudrost, žádná rozumnost, žádný úradek nic nesvedou proti
Hospodi nu.			
Prv	21	31	Kůň je strojen pro den boje, ale vítězství je u Hospodina.
Prv	22	1	Výborné jméno je nad hojné bohatství, lepší než stříbro a zlato je
přízeň.			
Prv	22	2	Boháč a chudák se střetávají, Hospodin učinil oba.
Prv	22	3	Chytrý vidí nebezpečí a ukryje se, kdežto prostoduší půjdou dál a
doplatí na to.			
Prv	22	4	Pokoru doprovází bázeň před Hospodinem, bohatství, sláva a život.
Prv	22	5	Háky a osidla jsou na cestě falešníka; kdo střeží svůj život, vzdaluje
se od nich.			
Prv	22	6	zasvěť už chlapce do jeho cesty, neodchýlí se od ní, ani když
zestárne.			
Prv	22	7	Boháč panuje nad chudáky, dlužník se stává otrokem věřitele.
Prv	22	8	Kdo rozsévá bezpráví, sklídí ničemnost, hůl jeho prchlivosti vezme za
své.			
Prv	22	9	Kdo hledí vlídným okem, bude požehnan, neboť dal ze svého chleba
nuznému.			
Prv	22	10	vyžeň posměvače a odejde i svár, ustane pře i hanba.
Prv	22	11	Kdo miluje čistotu srdce a má ušlechtilé rty, tomu bude přítelem i
král .			
Prv	22	12	Hospodin dohlíží na pravé poznání, ale slova věrolomného vyvrací.
Prv	22	13	Lenoch říká: "Venku je lev! Na náměstí by mě zadával."
Prv	22	14	Ústa cizáček jsou hluboká jáma; na koho se Hospodin rozhněvá, ten tam
spadne.			
Prv	22	15	vězí-li v srdci chlapce pošetilost, trestající hůl ji od něho vzdálí.
Prv	22	16	Kdo utiskuje nuzného, aby mu přibýlo, nebo kdo dává bohatému, bude mít
nedostatek.			
Prv	22	17	Nakloň své ucho a slyš slova moudrých, zaměř srdce k tomu, co jsem
poznal .			
Prv	22	18	Bude ti k blahu, budeš-li je ve svém nitru zachovávat, budou rovněž
pohotově na tvých rtech.			
Prv	22	19	Abys na Hospodina spoléhal, poučím tě dnes - ano, tebe.
Prv	22	20	Zdali jsem ti již dříve nenapsal rady a poznání,
Prv	22	21	abych tě poučil o spolehlivé jistotě slov pravdy, abys mohl pravdivě
odpovědět tomu, kdo tě poslal?			
Prv	22	22	Neodírej nuzného, vždyť nic nemá, po utištění nešlapej v bráně.
Prv	22	23	Neboť jejich spor povede Hospodin, uchvátí život jejich uchvatitelům.
Prv	22	24	Neprátel se s hněvivým člověkem a s mužem vznětlivým se nestýkej,
Prv	22	25	ať se nepřizpůsobíš jeho stezkám a nenastražíš léčku své duši.
Prv	22	26	Nebuď mezi těmi, kdo dají druhému ruku, kdo se zaručují za půjčku,
Prv	22	27	nemáš-li čím splatit; proč ti má někdo vzít pod tebou lůžko?
Prv	22	28	Nepřenášej dávné mezníky, které zasadili tvoji otcové.
Prv	22	29	Viděls muže, který je zběhlý v svém díle? Před králi bude stávat;
nebude stávat před bezvýznamnými.			
Prv	23	1	Jestliže zasedneš k jídlu s vladařem, dobře rozvaž, co je před tebou.
Prv	23	2	Nasadíš si nůž na hrdlo, budeš-li nenasytý.
Prv	23	3	Nedychti po jeho pochoutkách, je to ošidný pokrm.
Prv	23	4	Neštví se za bohatstvím, z vlastního rozumu toho zanech.
Prv	23	5	Jen letmo na ně pohlédneš, už není! Vždycky si opatří křídla, jak orel
odlétne k nebi .			
Prv	23	6	Nejez pokrm nepřejícího, nedychti po jeho pochoutkách!
Prv	23	7	Vždyť je to duše vypočítavá. Říká ti: "Jez a pij", ale jeho srdce s
tebou není .			
Prv	23	8	Snědené sousto zvrátíš a pokazíš svá vlídná slova.
Prv	23	9	Nedomlouvej hlupákovi, neboť pohrdne tvou prozíravou řečí.
Prv	23	10	Neposunuj dávné mezníky a nevstupuj na pole sirotků,
Prv	23	11	neboť jejich zastánce je mocný, on povede jejich spor proti tobě.
Prv	23	12	Ber si k srdci napomenutí a pozorně naslouchej výrokům poznání.
Prv	23	13	Nepřipravuj chlapce o trest! Nezemře, když mu nabiješ holí.
Prv	23	14	Nabiješ mu holí a jeho život vysvobodíš od podsvětí.
Prv	23	15	Můj synu, bude-li tvé srdce moudré, zaraduje se i moje vlastní srdce.
Prv	23	16	Zajásá mé ledví, když tvé rty budou mluvit, co je správné.
Prv	23	17	Ať tvé srdce nezávidí hříšníkům, ale ať horlí pro bázeň před
Hospodinem po všechny dny.			
Prv	23	18	Však to budoucnost ukáže! Tvá naděje nebude zmařena.
Prv	23	19	Ty, můj synu, poslouvej a zmoudříš, veď své srdce touto cestou:
Prv	23	20	Nebývej mezi pijany vína, mezi žrouty masa,
Prv	23	21	vždyť pijan a žrout přijdou na mizinu, dřímota je oblékne v cáry.
Prv	23	22	Poslouchej otce, on tě zplodil, a matkou nepohrdej, když zestárla.
Prv	23	23	Pravdu získej a nekupči moudrostí, kázní a rozumností.

Prv	23	24	Otec spravedlivého velice jásá, zplodil moudrého a raduje se z něho.
Prv	23	25	Ať se raduje tvůj otec i tvá matka, tvoje rodička ať jásá.
Prv	23	26	Můj synu, dej mi své srdce, ať si tvé oči oblíbí mé cesty.
Prv	23	27	Vždyť nevěstka je hluboká jáma, těsná studna je cizinka.
Prv	23	28	Číhá jak zákeřník a zavíní, že přibývá mezi lidmi věrolomných.
Prv	23	29	Komu zbude "Ach" a komu "Běda"? Komu sváry? Komu plané řeči? Komu zbytečné modřiny? Komu zkalený zrak?
Prv	23	30	Těm, kdo se zdržují u vína, kdo chodí okoušet kořeněný nápoj.
Prv	23	31	Nehleď na víno, jak se rdí, jak jiskří v poháru. Vklouzne hladce
Prv	23	32	a nakonec uštkne jako had a štípne jako zmije.
Prv	23	33	Tvé oči budou hledět na nepřístojnosti, z tvého srdce budou vycházet proradné řeči.
Prv	23	34	Bude ti, jako bys ležel v srdci moře, jako bys ležel s rozbitou hlavou.
Prv	23	35	"Zbili mě a nic mě nebolí, ztloukli mě a nevím o tom. Až procitnu, vyhledám to zas a zase."
Prv	24	1	Nezáviď zlým lidem a nedychti být s nimi,
Prv	24	2	neboť jejich srdce rozjímá, jak připravit zhoubu, a jejich rty mluví, aby potrápily.
Prv	24	3	Moudrostí se dům buduje, rozumností se zajišťuje;
Prv	24	4	kde je poznání, tam se komory naplňují vším drahocenným a příjemným majetkem.
Prv	24	5	Moudrý muž je mocný, a kdo má poznání, upevňuje svou sílu.
Prv	24	6	Boj veď s rozvahou, ve množství rádců je vítězství.
Prv	24	7	Příliš vysoko je moudrost pro pošetilého, ten v bráně neotevře ústa.
Prv	24	8	Kdo přemýšlí, jak páchat zlo, toho nazvou pletichářem.
Prv	24	9	Vymýšlet pošetilost je hřích, posměvač se lidem hnusí.
Prv	24	10	Budeš-li v čas soužení liknavý, budeš se svou silou v úzkých.
Prv	24	11	Vysvoboď ty, kdo jsou vlečeni na smrt; což se neujmeš těch, kdo se potácejí na popravu?
Prv	24	12	Řekneš-li: "My jsme to nevěděli", což ten, který zpytuje nitro, tomu nerozumí? Ten, který chrání tvůj život, to neví? On odplatí člověku podle jeho činů.
Prv	24	13	Můj synu, jez med, je dobrý, plástek medu je tvému patru sladká.
Prv	24	14	Právě tak poznávej moudrost pro svou duši. Když ji najdeš, máš budoucnost, tvá naděje nebude zmařena.
Prv	24	15	Svévolníku, nestroj úklady obydlí spravedlivého a nepleň místo, kde on odpočívá!
Prv	24	16	Spravedlivý, i když sedmkrát padne, zase povstane, svévolníci zaklopýtnou a zle končí.
Prv	24	17	Neraduj se z pádu svého nepřítele, nejásej nad jeho klopýtnutím ani v srdci,
Prv	24	18	nebo to Hospodin uvidí a bude to zlé v jeho očích a odvrátí od něho svůj hněv.
Prv	24	19	Nerozčiluj se kvůli zlovolníkům, nezáviď svévolníkům.
Prv	24	20	Zlý žádnou budoucnost nemá, svévolníkům zhasne světlo.
Prv	24	21	Můj synu, boj se Hospodina a krále a nezaplétaj se s lidmi vrtkavými;
Prv	24	22	kdo ví, kdy se na ně náhle snese zničující pohroma od obou?
Prv	24	23	I toto jsou výroky moudrých: Stranit osobám při soudu není dobré.
Prv	24	24	Kdo řekne svévolníkovi: "Jsi spravedlivý", na toho bude láteřit lid, na toho zanevrou národy.
Prv	24	25	Ti, kdo mu domluví, dojdou blaha, a budou požehnáni vším dobrým.
Prv	24	26	Na rty líbá ten, kdo dává správné odpovědi.
Prv	24	27	Zajisti své dílo venku, starej se o ně na svém poli a potom si postavíš i dům.
Prv	24	28	Nebuď bezdůvodně svědkem proti bližnímu! Chceš svými rty klamat?
Prv	24	29	Neříkej: "Jak jednal se mnou, tak budu jednat s ním, odplatím každému podle jeho činů".
Prv	24	30	Šel jsem kolem pole muže lenivého, kolem vinice člověka bez rozumu,
Prv	24	31	a hle, byla celá zarostlá plevellem, celý její povrch pokrývaly kopřivy a její kamenná zeď byla pobořena.
Prv	24	32	Když jsem na to hleděl, vzal jsem si to k srdci, přijal jako napomenutí to, co jsem viděl:
Prv	24	33	Trochu si pospíš, trochu zdřímneš, trochu složíš ruce v klín a poležíš si
Prv	24	34	a tvá chudoba přijde jak pobuda a tvá nouze jako ozbrojenec.
Prv	25	1	Toto jsou rovněž přísloví Šalomounova, která sebrali mužové judského krále Chi zki j áše.
Prv	25	2	Sláva Boží je věc ukrýt, sláva králů je věc prozkoumat.
Prv	25	3	Výšiny nebes, hlubiny země a srdce králů nelze prozkoumat.
Prv	25	4	Odstraní-li se ze stříbra struska, výrobek se zlatníkovi povede;
Prv	25	5	odstraní-li se svévolník z blízkosti krále, jeho trůn bude upevněn spravedlností.

Prv	25	6	Před králem se nevypínej a na místo velmožů se nestav.
Prv	25	7	Lépe bude, řekne-li ti: "Vystup sem", než když tě poníží před
urozeným,			jak na vlastní oči vídáš.
Prv	25	8	Nezačínej unáhleně spor; jinak co si nakonec počneš, až tě tvůj bližní
zahanbí?			
Prv	25	9	Veď svůj spor se svým bližním, ale nevyzraď tajemství jiného,
Prv	25	10	jinak tě bude tupit, kdo o tom uslyší, a nepřestanou tě pomlouvat.
Prv	25	11	Jako zlatá jablka se stříbrnými ozdobami je vhodně pronesené slovo.
Prv	25	12	Zlatý nosní kroužek či náhrdelník z trpytivého zlata je kárající mudrc
slýšícímu uchu.			
Prv	25	13	Jako chladný sníh o žních je spolehlivý vyslanec těm, kdo ho poslali.
občerství duši svého pána.			
Prv	25	14	Oblaka s větrem, ale bez deště, to je muž, který klame slibováním
darů.			
Prv	25	15	Vůdce se dá přemluvit trpělivostí a měkký jazyk láme kosti.
Prv	25	16	Najdeš-li med, jez s mírou, jinak se jím přesytíš a zvrátíš jej.
Prv	25	17	Choď do domu svého bližního jen zřídka, jinak se tě přesytí a bude tě
nenávidět.			
Prv	25	18	Palcát a meč a naostřený šíp je ten, kdo vydává proti svému bližnímu
křivé svědectví.			
Prv	25	19	Jako vykotlaný zub a kulhavá noha je spoléhat se na věrolomného v den
soužení.			
Prv	25	20	Svlékat šaty v chladný den či nalévat do louhu ocet je zpívat písně
srdci sklíčenému.			
Prv	25	21	Hladoví-li ten, kdo tě nenávidí, nasyť jej chlebem, žízň-li, napoj ho
vodou,			
Prv	25	22	tím shrneš řeřavé uhlí na jeho hlavu a Hospodin ti odplatí.
Prv	25	23	Severní vítr přihání déšť a hněvivý obličej pokoutní řeči.
Prv	25	24	Lépe je bydlet na střeše v koutku než se svárlivou ženou ve společném
domě.			
Prv	25	25	Jak chladná voda znavené duši je dobrá zpráva z daleké země.
Prv	25	26	Zkalený pramen a zkažená studánka je spravedlivý kolísající před
svévolníkem.			
Prv	25	27	Není dobré jíst příliš mnoho medu a není slavné zkoumat slávu druhých.
Prv	25	28	Město se strženými hradbami je muž, který se neovládá.
Prv	26	1	Jako sníh v létě a déšť ve žni, tak se nehodí k hlupákovi sláva.
Prv	26	2	Vrabec přeletuje, vlaštovka poletuje, bezdůvodně zlořečení nezasáhne.
Prv	26	3	Na koně bič, na osla uzdu, na hřbet hlupáků hůl.
Prv	26	4	Neodpovídej hlupákovi podle jeho pošetilosti, abys nebyl jako on.
Prv	26	5	Odpověz hlupákovi podle jeho pošetilosti, aby se sám sobě nezdál
moudrý.			
Prv	26	6	Nohy si mrzačí, zakusí příkoří, kdo posílá vzkaz po hlupákovi.
Prv	26	7	Slabé jsou nohy chromého i přísloví v ústech hlupáků.
Prv	26	8	Jako oblázek vložený do praku je pocta vzdaná hlupákovi.
Prv	26	9	Jako trn v ruce opilého, tak přísloví v ústech hlupáků.
Prv	26	10	Jako střelec, který chce všechno zasáhnout, je ten, kdo najímá hlupáka
a kdejaké tuláky.			
Prv	26	11	Jako se pes vrací ke svému zvratku, tak hlupák opakuje svou
pošetilost.			
Prv	26	12	Uvidíš-li muže, který si připadá moudrý, věz, že hlupák má víc naděje
než on.			
Prv	26	13	Lenoch říká: "Na cestě je lvíče, v ulicích je lev."
Prv	26	14	Dveře se otáčejí ve svém čepu a lenoch na svém loži.
Prv	26	15	Lenoch sáhne rukou do misky, ale je mu zatěžko vrátit ji k ústům.
Prv	26	16	Lenoch si připadá moudřejší než sedm zkušně odpovídajících.
Prv	26	17	Chytá psa za uši, kdo se rozlítí ve sporu, který se ho netýká.
Prv	26	18	Jako pomatený, který střílí ohnivé šípy a smrtící střely,
Prv	26	19	tak jedná muž, který obelstí bližního a řekne: "Já jsem jen žertoval."
Prv	26	20	Není-li už dřevo, uhasne oheň, není-li klevetník, utichne svár.
Prv	26	21	Uhlí do výhně, dříví na oheň - tím je svárlivý muž pro vzplanutí
sporu.			
Prv	26	22	Řeči klevetnickovy jsou jak pamlsky, sestoupí až do nejvnitřnějších
útrob.			
Prv	26	23	Stříbrná poleva na hliněném střepu jsou planoucí rty, ale zlé srdce.
Prv	26	24	Na rtech má přetvářku, kdo nenávidí, ve svém nitru chová lest.
Prv	26	25	Mluví-li přívětivě, nevěř mu. Vždyť v jeho srdci je sedmkrát ohavnost;
Prv	26	26	nenávist může podvodně zakrýt, ale ve shromáždění bude jeho zloba
odhalena.			
Prv	26	27	Kdo kope jámu, padne do ní, a kdo valí balvan, na toho se zvrátí.
Prv	26	28	Zrádný jazyk nenávidí ty, na které dotírá, úlisná ústa přivodí pád.
Prv	27	1	Nechlub se zítřejším dnem, vždyť nevíš, co den zrodí.
Prv	27	2	Ať tě chválí cizí a ne tvá vlastní ústa, cizinec a ne tvoje rty.

Prv	27	3	Těžký je kámen, písek má váhu, ale hoře, jež působí pošetilec, je těžší než obojí.
Prv	27	4	Rozhořčení je kruté, hněv je jak povodeň, ale před žárlivostí kdo obstojí?
Prv	27	5	Lepší jsou zjevná kárání než skryvaná láska.
Prv	27	6	Věrně jsou míněny šlehy od milujícího, ale zálučné jsou polibky nenávidícího.
Prv	27	7	Sytý šlape i po pláštvi medu, kdežto hladovému je každá hořkost sladká.
Prv	27	8	Jako pták vyplašený z hnízda je muž, který prchá ze svého místa.
Prv	27	9	Olej a kadidlo jsou pro radost srdci, přítel je sladší než chtění vlastní duše.
Prv	27	10	Svého přítele a přítele svého otce neopouštěj, ale v den svých běd nechoď ani do domu vlastního bratra. Lepší je blízký soused než vzdálený bratr.
Prv	27	11	Buď moudrý, můj synu, dělej radost mému srdci, abych mohl odpovědět tomu, kdo mě tupí.
Prv	27	12	Chytrý vidí nebezpečí a skryje se, prostoduší jdou dál a doplatí na to.
Prv	27	13	Šaty zadrž tomu, kdo se zaručuje za cizáka, a když za cizinku, vezmi od něho zástavu.
Prv	27	14	Kdo za časného jitra příliš hlasitě dobrořečí svému bližnímu, tomu se to bude počítat za zlořečení.
Prv	27	15	Neustálé zatékání vody v době dešťů a svárlivá žena jsou totéž;
Prv	27	16	kdo ji chce zvládnout, chce zvládnout vítr, pravici chytá olej.
Prv	27	17	Železo se ostří železem a jeden ostří tvář druhého.
Prv	27	18	Kdo hlídá fíkovník, bude jíst jeho plody, a kdo střeží svého pána, získá vážnost.
Prv	27	19	Jako se na vodě zrcadlí tvář, tak srdce člověka na člověku.
Prv	27	20	Podsvětí, říše zkázy, se nenasytí; nenasytí se ani oči člověka.
Prv	27	21	Na stříbro kelímek, na zlato pec; a muž prověřuje ústa, která ho chválí.
Prv	27	22	Kdybys pošetilce roztloukl v hmoždíři na padrtě tloukem, pošetilstvo z něho nedostaneš.
Prv	27	23	Dobře si všímej, jak vypadá tvůj brav, starej se pečlivě o svá stáda,
Prv	27	24	vždyť žádná klenotnice není věčně plná, ani královská čelenka nepřetrvá všechna pokolení.
Prv	27	25	Tráva se poseká, ukáže se otava, sklízí se píce z hor,
Prv	27	26	z beránků máš oděv, za kozly koupíš pole,
Prv	27	27	máš dostatek kozího mléka k své obživě i k obživě své rodiny, máš živobytí pro své děvečky.
Prv	28	1	Svévolníci utíkají, i když je nikdo nepronásleduje, ale spravedliví žijí v bezpečí jako lviče.
Prv	28	2	Když je v zemi nevěrnost, bývá v ní mnoho velmožů, ale člověk rozumný a znalý udrží řád.
Prv	28	3	Chudý muž, který utiskuje nuzné, je jako déšť, který odplavuje půdu a nedává chléb.
Prv	28	4	Ti, kteří opouštějí Zákon, vychvalují svévolníka, ale ti, kteří jej zachovávají, se jim stavějí na odpor.
Prv	28	5	Lidé zlí nerozumějí právu, kdežto ti, kdo hledají Hospodina, rozumějí všemu.
Prv	28	6	Lepší je chudák žijící bezúhonně než falešný obojetník, byť bohatý.
Prv	28	7	Rozumný syn dodržuje Zákon, ale kdo se přátelí se žrouty, dělá svému otci hanbu.
Prv	28	8	Kdo rozmnožuje svůj statek lichvou a úrokem, shromažďuje jej pro toho, kdo se smilovává nad nuznými.
Prv	28	9	Odvrací-li se někdo od slyšení zákona, i jeho modlitba je ohavností.
Prv	28	10	Kdo svede přímé na špatnou cestu, padne sám do jámy, kterou přichystal, ale bezúhonní nabudou dobrého dědictví.
Prv	28	11	Boháč se zdá sám sobě moudrý, ale nuzný, který má rozum, ho prohlédne.
Prv	28	12	Když jásají spravedliví, je to nádherné, ale když se pozdvihují svévolníci, člověk se ukrývá.
Prv	28	13	Kdo kryje svá přestoupení, nebude mít zdar, ale kdo je vyznává a opouští, dojde slitování.
Prv	28	14	Blaze člověku, který se stále bojí Boha, ale kdo zatvrdí své srdce, upadne do neštěstí.
Prv	28	15	Řvoucí lev a sápadící se medvěd je svévolný vladař nad nuzným lidem.
Prv	28	16	Vévoda bez rozumu znamená mnoho útisku. Kdo nenávidí zlištnost, bude dlouho živ.
Prv	28	17	Člověk obtížený vraždou spěje k jámě; nikdo ho nezadržuj!
Prv	28	18	Kdo žije bezúhonně, bude zachráněn, ale falešný obojetník rázem padne.
Prv	28	19	Kdo obdělává svou půdu, nasytí se chlebem, kdežto kdo následuje povaleče, nasytí se chudobou.

Prv	28	20	Věrný muž má mnoho požehnání, ale kdo se žene za bohatstvím, nezůstane bez trestu.
Prv	28	21	Stranit někomu není dobré. Leckdo se proviní pro skývu chleba.
Prv	28	22	Závisti vec se honí za majetkem a neví, že na něj přijde nedostatek.
Prv	28	23	Kdo domlouvá člověku, dojde později vděku spíše než ten, kdo má úlisný jazyk.
Prv	28	24	Kdo odírá otce a matku a říká: "To není žádný přestupek", je společníkem zhoubce.
Prv	28	25	Nadutec podněcuje spor, ale kdo spoléhá na Hospodina, bude nasycen tukem.
Prv	28	26	Kdo spoléhá na svůj rozum, je hlupák, ale kdo žije moudře, unikne zlému.
Prv	28	27	Kdo dává chudému, nebude mít nedostatek, ale kdo dělá, že nevidí, sklídí hojnost kleteb.
Prv	28	28	Když se pozdvihují svévolníci, člověk se skrývá, když však mizí, rozhojní se spravedliví.
Prv	29	1	Kdo zatvrdí šíji proti domluvám, bude nenadále rozdrčen a nezhojí ho nikdo.
Prv	29	2	Když přibývá spravedlivých, lid se raduje, panuje-li svévolník, lid vzdychá.
Prv	29	3	Kdo miluje moudrost, působí radost svému otci, ale kdo se přátelí s nevěstkami, mrhá majetek.
Prv	29	4	Král zajistí zemi právem, ale kdo ji vydírá dávkami, pustoší ji.
Prv	29	5	Muž, který lichotí bližnímu, rozprostírá síť jeho krokům.
Prv	29	6	V přestoupení zlého člověka je léčka, ale spravedlivý plesá a raduje se.
Prv	29	7	Spravedlivý zná při nemajetných, svévolník pro takové poznání nemá porozumění.
Prv	29	8	Posměvači pobuřují město, kdežto moudří hněv odvracejí.
Prv	29	9	Když se moudrý soudí s pošetilcem, ten se rozčiluje a posmívá bez ustání.
Prv	29	10	Krveží zni vci nenávidí bezúhonného, kdežto přímí usilují zachránit mu život.
Prv	29	11	Hlupák sptí, co mu dech stačí, ale moudrý se vždycky ovládne.
Prv	29	12	Když vládce věnuje pozornost klamnému slovu, všichni jeho sluhové se stanou svévolníky.
Prv	29	13	Chudý a utlačovatel se střetávají, ale oběma dal světlo očí Hospodin.
Prv	29	14	Jestliže král soudí nuzné podle pravdy, jeho trůn bude upevněn provždy.
Prv	29	15	Hůl a domluva dávají moudrost, ale bezuzdný mladík dělá ostudu své matce.
Prv	29	16	Rozhojní se přestupky, kde se rozhojňují svévolníci, ale spravedliví spatří jejich pád.
Prv	29	17	Trestej svého syna, připraví ti odpočinek, zpřijemní ti život.
Prv	29	18	Není-li žádného vidění, lid pustne, ale blaze tomu, kdo zachovává Zákon.
Prv	29	19	Otroka nelze ukázat slovy; chápe sice, ale odezva žádná.
Prv	29	20	Spatříš-li muže ukvapeného v řeči, věz, že hlupák má víc naděje než on.
Prv	29	21	Když někdo otroka od mládí hýčká, bude mít nakonec příživníka.
Prv	29	22	Hněvivý člověk podnítí svár a vznětlivý napáchá mnoho přestupků.
Prv	29	23	Člověka poníží jeho povýšenost, kdežto kdo je poníženého ducha, dojde slávy.
Prv	29	24	Kdo se dělí se zlodějem, nenávidí vlastní život: slyší kletbu, a nic neprozradí.
Prv	29	25	Kdo se třese před lidmi, ten klade sobě léčku, kdo však doufá v Hospodina, má v něm svůj hrad.
Prv	29	26	Mnozí usilují naklonit si vladaře, ale soudcem všech je Hospodin.
Prv	29	27	Spravedlivým se hnusí podlý člověk, svévolníkovi se hnusí, kdo jde přímou cestou.
Prv	30	1	Slova Agúra, syna Jákeova. Výnos. Výrok toho muže k Itíelovi, k Itíelovi a Ukalovi.
Prv	30	2	Já jsem nejtupější z mužů a lidskou rozumnost nemám.
Prv	30	3	Moudrosti jsem se neučil ani jsem si neosvojil poznání Svatého.
Prv	30	4	Kdo vystoupil do nebe i sestoupil? Kdo si nabral vítr do hrstí? Kdo svázal vody do pláště? Kdo vytyčil všechny dálnavy země? Jaké je jeho jméno a jaké je jméno jeho syna? Vždyť je znáš.
Prv	30	5	Všechna Boží řeč je protříbená, on je štítem těch, kteří se k němu utíkají.
Prv	30	6	K jeho slovům nic nepřidávej, jinak tě potrestá a budeš shledán lhářem.
Prv	30	7	O dvě věci tě prosím; neodpírej mi je, dříve než umřu:

Prv	30	8	Vzdal ode mne šálení a lživé slovo, nedávej mi chudobu ani bohatství!
Opatřuj	mě chlebem	podle mé potřeby,	
Prv	30	9	tak abych přesycen nesešel a neřekl: "Kdo je Hospodin?" ani abych z
chudoby	nekradl	a nezneuctil	jméno svého Boha.
Prv	30	10	Nepomlouvej otroka před jeho pánem, aby ti nezlořečil a ty bys pykal
za svou	vinu.		
Prv	30	11	Je pokolení, které zlořečí svému otci a své matce nežehná,
Prv	30	12	pokolení, které se pokládá za čisté, ale není umyto od své špíny,
Prv	30	13	pokolení, jež zvysoka hledí a přezíravě zvedá víčka,
Prv	30	14	pokolení, jehož zuby jsou meče a jehož špičáky jsou dýky, aby požíralo
v zemi	utištěné	a ubožáky	mezi lidmi.
Prv	30	15	Upír má dvě dcery: "Dej! Dej!" - Tyto tři věci se nenasytí a čtyři
neřeknou:	"Dost":		
Prv	30	16	podsvětí a neplodné luno, země, která se nenasytí vodou, a oheň, jenž
neřekne:	"Dost!"		
Prv	30	17	Okno, které se vysmívá otci a pohrdá poslušností matky, vykloupe
havrani	od potoka,	nebo	je sezobou supí mláďata.
Prv	30	18	Tyto tři věci mám za podivuhodné a čtyři nemohu pochopit:
Prv	30	19	cestu orla po nebi, cestu hada po skále, cestu lodí v srdci moře a
cestu	muže	při dívce.	
Prv	30	20	Stejně je tomu s cestou cizoložné ženy: pojí, otře si ústa a řekne:
"Nedopustila	jsem se nič	emnosti."	
Prv	30	21	Pod třemi věcmi se chvěje země a čtyři nemůže unést:
Prv	30	22	otroka, který kraluje, blouda, který se přesytí chlebem,
Prv	30	23	vdanou ženu, která není milována, a služku, která vyžene svou paní.
Prv	30	24	Tito čtyři jsou na zemi nejmenší, a přece znamenití mudrci:
Prv	30	25	mravenci, národ bez síly, a přece si zajišťuje v létě pokrm;
Prv	30	26	damani, národ bez moci, a přece si staví obydlí v skalách;
Prv	30	27	kobylky, které nemají krále, a přece všechny vytáhnou válečně
seřazeny;			
Prv	30	28	ještěrka, kterou můžeš vzít do ruky, a přece bývá v královských
palácích.			
Prv	30	29	Tito tři pěkně vykračují a čtyři pěkně pochodují:
Prv	30	30	lev, bohatýr mezi zvířaty, před nikým neustoupí;
Prv	30	31	oř silných beder nebo kozel a král se svým válečným lidem.
Prv	30	32	Jsi bloud, vynášíš-li se; máš-li nějaký záměr, ruku na ústa!
Prv	30	33	Stloukáním smetany vznikne máslo, tlak na nos přivodí krvácení, tlak
hněvu	vyvolá	spor.	
Prv	31	1	Slova krále Lemúela, výnos, jímž ho napomínala jeho matka:
Prv	31	2	Co mám říci, můj synu? Co, synu života mého? Co, synu mých slibů?
Prv	31	3	Nevydávej své síly ženám a svoje cesty tomu, co ničí krále.
Prv	31	4	Nehodí se králům, Lemóeli, nehodí se králům být pijany vína a vládcům
toužit	po opojném	nápoji,	
Prv	31	5	aby nikdo z nich v opilosti nezapomněl na Boží nařízení a nepřevrátil
při nikoho	z utištěných.		
Prv	31	6	Dejte opojný nápoj hynoucím a víno těm, kterým je hořko,
Prv	31	7	ať se napije a zapomene na svou chudobu a na své plahočení již
nevzpomíná.			
Prv	31	8	Otevři svá ústa za němého, za právo všech postižených,
Prv	31	9	ústa otevři, suď spravedlivě a zastaň se utištěného a ubožáka.
Prv	31	10	Ženu statečnou kdo nalezne? Je daleko cennější než perly.
Prv	31	11	Srdce jejího muže na ni spoléhá a nepostrádá kořist.
Prv	31	12	Prokazuje mu jen dobro a žádné zlo po celý svůj život.
Prv	31	13	Stará se o vlnu a o len, pracuje s chutí vlastníma rukama.
Prv	31	14	Podobna obchodním lodím daleka přiváží svůj chléb.
Prv	31	15	Ještě za noci vstává dát potravu svému domu a příkazy služkám.
Prv	31	16	Vyhledne si pole a získá je, z ovoce svých rukou vysází vinici.
Prv	31	17	Bedra si opáše silou a posílí své paže.
Prv	31	18	Okusí, jak je dobré její podnikání. Její svítilna nehasne ani v noci.
Prv	31	19	Vztahuje ruce po přeslenu, svými prsty se chápe vřetena.
Prv	31	20	Dlaň má otevřenou pro utištěného a ruce vztahuje k ubožáku.
Prv	31	21	Nebojí se o svůj dům, když sněží, celý její dům je oblečen do dvojího
šatu.			
Prv	31	22	Zhotovuje si přikrývky. Z jemného plátna a šarlatu je její oděv.
Prv	31	23	Uznáván je v branách její manžel, když zasedá se staršími země.
Prv	31	24	Zhotovuje plátno na prodej a pásy dodává kupci.
Prv	31	25	Síla a důstojnost je jejím šatem, s úsměvem hledí vstříc příštím dnům.
Prv	31	26	Její ústa promlouvají moudře, na jazyku mívá vlídné naučení.
Prv	31	27	Pozorně sleduje chod svého domu a chleba lenosti její.
Prv	31	28	Její synové povstávají a blahořečí jí, též její manžel ji chválí:
Prv	31	29	"Statečně si vedly mnohé dcery, ale ty je všechny předčíš."
Prv	31	30	Klamavá je líbeznost, pomíjívá krása; žena, jež se bojí Hospodina,

dojde chvály.

Prv 31 31

Dejte jí z ovoce jejích rukou, ať ji chválí v branách její činy!

Ecl 1 1

Slova Kazatele, syna Davidova, krále v Jeruzalémě.

Ecl 1 2

Pomíjivost, samá pomíjivost, řekl Kazatel, pomíjivost, samá

pomíjivost, všechno pomíjí.

Ecl 1 3

Jaký užitek má člověk ze všeho svého pachtění, z toho, jak se pod

sluncem pachtí?

Ecl 1 4

Pokolení odchází, pokolení přichází, ale země stále trvá.

Ecl 1 5

Slunce vychází, slunce zapadá a dychtivě tíhne k místu, odkud opět

vzejde.

Ecl 1 6

vítr spěje k jihu, stáčí se k severu, točí se, točí, spěje dál, až se

zas oklikou vrátí.

Ecl 1 7

všechny řeky spějí do moře, a moře se nepřeplní; do místa, z něhož

vytékají, se zase vracejí k novému koloběhu.

Ecl 1 8

Všechny věci jsou tak únavné, že se to ani nedá vypovědět; nenasytí se

oko viděním, nenaplní se ucho slyšením.

Ecl 1 9

Co se dalo, bude se dít zase, a co se dělalo, bude se znovu dělat; pod

sluncem není nic nového.

Ecl 1 10

Je něco, o čem lze říci: Hleď, to je cosi nového? I to bylo v dávných

dobách, které byly před námi.

Ecl 1 11

Nelze podržet v paměti věci minulé; a ani budoucí, které nastanou,

nezůstanou v paměti těch, kteří budou potom.

Ecl 1 12

Já, Kazatel, jsem byl králem nad Izraelem v Jeruzalémě.

Ecl 1 13

Předsevzal jsem si, že moudře propátrám a prozkoumám vše, co se pod

nebem děje. Úmornou lopotu vložil Bůh lidským synům, a tak se lopotí.

Ecl 1 14

viděl jsem všechno, co se pod sluncem děje, a hle, to vše je

pomíjivost a honba za větrem.

Ecl 1 15

Co je pokřivené, nelze napravit, a čeho se nedostává, nelze spočítat.

Ecl 1 16

Rozmlouval jsem se svým srdcem: Hle, nabyl jsem větší a hojnější

moudrosti než ti všichni, kdo byli v Jeruzalémě přede mnou, mé srdce nabylo mnoho moudrosti a vědění.

Ecl 1 17

Předsevzal jsem si, že poznám moudrost, poznám i ztřeštěnost a

pomatenost. Poznal jsem

však, že i to je honička za větrem,

Ecl 1 18

neboť kde je mnoho moudrosti, ji i mnoho hoře, a čím víc vědění, tím

víc bolesti.

Ecl 2 1

Řekl jsem si v srdci: Nuže, teď to zkusím s radovánkami a popřeji si

dobrého. A hle, také to je pomíjivost!

Ecl 2 2

O smíchu jsem řekl: Je to ztřeštěnost, o radosti pak: Co to provádíš?

Ecl 2 3

Usmyslel jsem si, že své tělo osvěžím vínem, ačkoli mé srdce tíhne k

moudrosti, a že se chopím té pomatenosti, dokud nezjistím, co dobrého pod nebem mají lidští

synové z toho, co konají ve vyměřených dnech svého života.

Ecl 2 4

Podnikal jsem velkolepá díla, postavil jsem si domy, vysázel vinice,

Ecl 2 5

založil si zahrady a sady a v nich vysadil kdejaké ovocné stromoví,

Ecl 2 6

zřídil jsem si i vodní nádrže pro zavlažování lesních porostů.

Ecl 2 7

Nakoupil jsem si otroků a otrokyň a měl jsem i doma narozenou čeleď,

stád skotu a bravu jsem měl víc než všichni, kdo byli v Jeruzalémě přede mnou.

Ecl 2 8

Nahromadil jsem si také stříbro a zlato a zabral i vlastnictví králů a

krajin; opatřil jsem si

zpěváky a zpěvačky i rozkoše synů lidských, milostnice.

Ecl 2 9

Stal jsem se velikým a předčil jsem všechny, kteří byli v Jeruzalémě

přede mnou; nadto při mně stála má moudrost.

Ecl 2 10

V ničem, co si žádali mé oči, jsem jim nebránil, svému srdci jsem

neodepřel žádnou radost a mé srdce se zaradovalo ze všeho, za čím jsem se pachtil, a to byl

můj podíl ze všeho mého pachtění.

Ecl 2 11

I pohlédl jsem na všechno, co bylo mýma rukama vykonáno, na své

klopotné pachtění, a hle, všechno je pomíjivost a honba za větrem; a žádný užitek z toho pod

sluncem není.

Ecl 2 12

I pohlédl jsem a viděl moudrost i ztřeštěnost a pomatenost. Jaký

člověk nastoupí po králi, jehož si ustanovili před tím?

Ecl 2 13

Shledal jsem, že moudrost nese více užitku než pomatenost, jako světlo

dává větší užitek než tma.

Ecl 2 14

Moudrý má v hlavě oči, kdežto hlupák chodí ve tmě. Avšak i to jsem

poznal, že týž úděl potká oba dva.

Ecl 2 15

V srdci jsem si řekl: Co potkává hlupáka, potká i mne. Nač jsem tedy

byl tak nadmíru moudrý? A v srdci jsem usoudil, že i to je pomíjivost.

Ecl 2 16

Vždyť po moudrém ani po hlupákově nezůstane památka navěky; všechno,

co bylo, bude v příštích dnech zapomenuto. Moudrý umírá stejně jako hlupák.

Ecl 2 17

Pojal jsem nenávist k životu, zošklivilo se mi, co se pod sluncem

děje. To vše je pomíjivost a honba za větrem.

Ecl 2 18

Pojal jsem v nenávist všechno své klopotné pachtění pod sluncem, neboť

jeho plody zanechám člověku, který bude po mně.

Ecl 2 19

Kdo ví, bude-li moudrý nebo pomatený, přesto se však zmocní všeho,

čeho jsem se při své moudrosti pod sluncem klopotně dopachtil. Také to je pomíjivost.

Ecl 2 20 Odvrátil jsem se od toho se srdcem plným zoufalství nad vším svým křopotným pachtěním pod sluncem.

Ecl 2 21 Některý člověk se pachtí moudře, dovedně a prospěšně, ale musí svůj podíl předat člověku, který se s tím nepachtí. Také to je pomíjivost a prašpatná věc.

Ecl 2 22 Vždyť co má člověk z veškerého svého pachtění, z honičky za žádostmi svého srdce, z toho, jak se pod sluncem pachtí?

Ecl 2 23 Všechny jeho dny jsou samá bolest a jeho lopota je plná hoře; jeho srdce mu nedá spát ani v noci. I to je pomíjivost.

Ecl 2 24 Není pro člověka dobré jíst a pít a při svém pachtění se aspoň pomět? Shledal jsem, že i to je z Boží ruky.

Ecl 2 25 Vždyť kdo jídal a dopřál si víc než já?

Ecl 2 26 Bůh dal člověku, který je mu milý, dává moudrost a poznání i radost. Hříšníka však nechá lopotit se, shánět a hromadit věci, které nakonec musí předat tomu, kdo se zalíbí Bohu. Také to je pomíjivost a honba za větrem.

Ecl 3 1 Všechno má určenou chvíli a veškeré dění pod nebem svůj čas:

Ecl 3 2 je čas rození i čas umírání, čas sázet i čas trhat;

Ecl 3 3 je čas zabíjet i čas léčit, čas bořit i čas budovat;

Ecl 3 4 je čas plakat i čas smát se, čas truchlit i čas poskakovat;

Ecl 3 5 je čas kameny rozhazovat i čas kameny sbírat, čas objímat i čas objímání zanechat;

Ecl 3 6 je čas hledat i čas ztrácet, čas opatrovat i čas odhazovat;

Ecl 3 7 je čas roztrhávat i čas sešívát, čas mlčet i čas mluvit;

Ecl 3 8 je čas milovat i čas nenávidět, čas boje i čas pokoje.

Ecl 3 9 Jaký užitek má ten, kdo pracuje, ze všeho svého pachtění?

Ecl 3 10 Viděl jsem lopotu, kterou Bůh uložil lidským synům, a tak se lopotí.

Ecl 3 11 On všechno učinil krásně a v pravý čas, lidem dal do srdce i touhu po věčnosti, jenže člověk nevystihne začátek ani konec díla, jež Bůh koná.

Ecl 3 12 Poznal jsem, že není pro něho nic lepšího, než se radovat a konat v životě dobro.

Ecl 3 13 A tak je tomu s každým člověkem: to, že jí a pije a okusí při veškerém svém pachtění dobrých věcí, je dar Boží.

Ecl 3 14 Poznal jsem, že vše, co činí Bůh, zůstává navěky; nic k tomu nelze přidat ani z toho ubrat. A Bůh to učinil, aby lidé žili v bázní před ním.

Ecl 3 15 Co se děje, bylo odedávna, a co bude, i to bylo; a Bůh vyhledává, co zašlo.

Ecl 3 16 Dále jsem pod sluncem viděl: na místě práva - svévole, na místě spravedlnosti - svévole.

Ecl 3 17 Řekl jsem si v srdci: Spravedlivého i svévolníka bude soudit Bůh, nastane čas soudu nad vším děním, nad vším, co se koná.

Ecl 3 18 Řekl jsem si v srdci: To se stane kvůli synům lidským, aby je Bůh tříbil, aby nahlédli, že je to s nimi jako se zvířaty.

Ecl 3 19 Vždyť úděl synů lidských a úděl zvířat je stejný: Jedni jako druzí umírají, jejich duch je stejný, člověk nemá žádnou přednost před zvířaty, neboť všechno pomíjí.

Ecl 3 20 Vše spěje k jednomu místu, všechno vzniklo z prachu a vše se v prach navrací.

Ecl 3 21 Kdo ví, zda duch lidských synů stoupá vzhůru a duch zvířat sestupuje dolů k zemi?

Ecl 3 22 Shledal jsem, že není nic lepšího, než když se člověk raduje z toho, co koná, neboť to je jeho podíl. Kdo mu dá nahlédnout, co se stane po něm?

Ecl 4 1 Znovu jsem pohleděl na všechnu útisk, který se pod sluncem děje. Hle, slzy utiskovaných, a oni jsou bez utěšitele, jejich utiskovatelé mají v rukou moc, a oni jsou bez utěšitele.

Ecl 4 2 Vychvaloval jsem mrtvé, kteří dávno zemřeli, více nežli živé, kteří ještě žijí.

Ecl 4 3 Ale nad oboje líp je na tom ten, kdo ještě není a nevidí zlo, které se pod sluncem děje.

Ecl 4 4 Viděl jsem též všechno pachtění i vše, co prospěšného se koná, a jak přitom jeden na druhého žárlí. Také to je pomíjivost a honba za větrem.

Ecl 4 5 Hlupák skládá ruce v klín a užívá se.

Ecl 4 6 Lepší na dlaň odpočinku než hrstě plné pachtění a honby za větrem.

Ecl 4 7 A znovu jsem pohleděl, jak všechno pod sluncem je pomíjivé.

Ecl 4 8 Někdo je sám a nikoho nemá, ani syna ani bratra, a všechno jeho pachtění nebere konce, jeho oko se bohatství nenasytí. "Pro koho se pachtím a sám se připravuji o pohodlí?" Také to je pomíjivost a úmorná lopota.

Ecl 4 9 Lépe dvěma než jednomu, mají dobrou mzdu ze svého pachtění.

Ecl 4 10 Upadne-li jeden, druh jej zvedne. Běda samotnému, který upadne; pak nemá nikoho, kdo by ho zvedl.

Ecl 4 11 Také leží-li dva pospolu, je jim teplo; jak se má však zahřát jeden?

Ecl 4 12 Přepadnou-li jednoho, postaví se proti nim oba. A nit trojitá se teprv nepřetrhne!

Ecl 4 13 Lepší nuzný moudrý chlapec než starý král, ale hloupý, který nedovede

přijmout poučení.

Ecl 4 14 Vyšel z vězení a stal se králem, narodil se jako chuďas a došel

království.

Ecl 4 15 Shledal jsem, že všichni živí, ti, kdo chodí pod sluncem, byli při tom druhém, při chlapci, jenž nastoupil po něm.

Ecl 4 16 Nesčetný byl všecken lid, jemuž byl v čele, ale radovat se z něho nebude už příští pokolení. Věru i to je pomíjivost a honba za větrem. [(Ecclesiastes 4:17)

Dej si pozor na každý krok, když jdeš do Božího domu. Pohotovější buď k slyšení než k přinášení obětí jak hlupáci; ti ani nevědí, že činí něco zlého.]

Ecl 5 1 Ústa spěšně neotvírej, neukvapuj se v srdci, když máš pronést slovo před Bohem; vždyť Bůh je v nebi a ty na zemi, tak ať jsou nemnohá tvá slova.

Ecl 5 2 Po mnohé lopotě přichází sen; hlupák se ozývá mnoha slovy.

Ecl 5 3 Ty, když se zavážeš Bohu slibem, splň jej bez meškání, neboť v hlupácích nemá Bůh zalíbení. Co slíbíš, to splň!

Ecl 5 4 Lépe je, když neslibuješ, než když slíbíš a neplníš.

Ecl 5 5 Nedovoľ svým ústům, aby svedla ke hříchu tvé tělo, neříkej před Božím poslem: "To byl omyl." Proč se má Bůh rozlítit pro to, cos řekl, a zničit dílo tvých rukou?

Ecl 5 6 Kde mnoho snů, tam samá pomíjivost, samá prázdná slova. Ty se však boj Boha!

Ecl 5 7 Uvidíš-li, že je v kraji chudých utiskován, že je znásilňováno právo a spravedlnost, nediv se té zvůli; vyšší hlídá vysokého a nad nimi jsou ještě vyšší.

Ecl 5 8 Ale při tom všem vydává země užitek, vždyť pole slouží i králi.

Ecl 5 9 Kdo miluje peníze, peněz se nenasytí, kdo miluje hojnost, nemá nikdy dosti. Také to je pomíjivost.

Ecl 5 10 Když se rozmnožuje jmění, množí se i příživníci. Jaký prospěch z toho mívá vlastník? Ledaže se na to může dívat.

Ecl 5 11 Sladký je spánek toho, kdo pracuje, ať jí málo nebo mnoho, ale boháčovi nedopřeje spánku sytost.

Ecl 5 12 Je zlý neduh, který jsem pod sluncem viděl: vlastníkovi je ke zlému bohatství, jež střeží.

Ecl 5 13 Po úmorné lopotě může o bohatství přijít a syn, jehož zplodil, stojí s prázdnou rukou.

Ecl 5 14 Jako vyšel z života své matky, nahý zase odchází, jak přišel, a za svoje pachtění si nic neodnese, ani co by se do ruky vešlo.

Ecl 5 15 A také to je zlý neduh: Každý odejde, jak přišel; jaký užitek má z toho, že se pachtí a honí vítr?

Ecl 5 16 Nadto po všechny dny jídal ve tmě, a takového hoře, nemoci a hněvu!

Ecl 5 17 Hle, co jsem shledal: Je dobré a pěkné, aby člověk jedl a pil a měl se dobře při veškerém klopotném pachtění pod sluncem v časných dnech života, které mu dal Bůh, neboť to je jeho podíl.

Ecl 5 18 Tak je tomu s každým člověkem; to, že mu Bůh dal bohatství a poklady i možnost užívat jich, brát svůj podíl a radovat se při svém pachtění, je dar Boží.

Ecl 5 19 Ten totiž příliš nemyslí na dny svého života, protože Bůh oblažuje jeho srdce radostí.

Ecl 5 20

Ecl 6 1 Je zlo, které jsem pod sluncem viděl, a je mezi lidmi časté:

Ecl 6 2 Někomu Bůh dává bohatství a poklady i slávu, takže nepostrádá pro sebe nic z toho všeho, po čem touží. Bůh však mu nedá možnost toho užívat a má z toho užitek někdo cizí. To je pomíjivost a zlý neduh.

Ecl 6 3 Kdyby někdo zplodil synů sto a byl živ mnoho let a bylo sebevíc dnů jeho věku, pokud dobra neužil a nebyl řádně pohřben, pravím, že mrtvý plod je na tom lépe než on.

Ecl 6 4 Vešel do pomíjivosti, zapadl v temnotách a temnotou je přikryto jeho jméno;

Ecl 6 5 ani slunce nespatriil, nic nepoznal a má klidu víc než onen člověk.

Ecl 6 6 A kdyby žil dvakrát tisíc let a dobra neokusil, zdali oba neodejdou do stejného místa?

Ecl 6 7 všechno lidské pachtění je pro ústa, duše ukojena není.

Ecl 6 8 A jakou má přednost moudrý před hlupákem? Co má z života utištěný, i

Ecl 6 9 kdyby žít uměl? Lepší je, co vidí oči, než za čím se žene duše; i to je pomíjivost a honba za větrem.

Ecl 6 10 Cokoli vzniklo, dávno dostalo své jméno. A je známo, že ten, jenž byl nazván Adam (to je člověk), nemůže se přit s tím, který má převahu nad ním.

Ecl 6 11 Čím více slov, tím více pomíjivosti. A jaký užitek má z toho člověk?

Ecl 6 12 Kdo může vědět, co je člověku v životě k dobru, v časných dnech jeho pomíjivého žití, jež jako stín mu plynou? Kdo oznámí člověku, co pod sluncem nastane po něm?

Ecl 7 1 Dobré jméno je nad výborný olej a den smrti nad den narození.

Ecl 7 2 Lépe je jít do domu truchlení než vejít do domu hodování, neboť tam je zřejmé, jak každý člověk skončí, a živý si to může vzít k srdci.

Ecl 7 3 Lepší je hoře než smích, neboť zachmuřelá tvář prospívá srdci.

Ecl 7 4 Srdce moudrých je v domě truchlení, ale srdce hlupáků v domě

radovánek.			
Ecl	7	5	Lépe je slyšet důtku od moudrého než poslouchat opěvování od hlupáků,
Ecl	7	6	neboť jako praskot trní pod hrncem je smích hlupáka. I to je
pomíjivost.			
Ecl	7	7	Útlak i z moudrého udělá ztřeštěnce a dar ničí srdce.
Ecl	7	8	Lepší je zakončení věci než její počátek, lepší je trpělivost nežli
povýšenost.			
Ecl	7	9	Nepropukej v náhlé hořekování, neboť hořekování si hová v klíně
hlupáků.			
Ecl	7	10	Neříkej: "Čím to je, že dny dřívější byly lepší než tyto?" To není
moudré, ptáš-li se na to.			
Ecl	7	11	Dobrá je moudrost, jakož i dědictví, užitečná těm, kdo vidí slunce;
Ecl	7	12	být ve stínu moudrosti je jako být ve stínu peněz, avšak užitečnější
je poznat moudrost: ta zachovává život tomu, kdo ji má.			
Ecl	7	13	Pohleď na Boží dílo! Kdo může narovnat, co on zkřivil?
Ecl	7	14	V den dobrý uživej dobra a v den zlý si uvědom, že ten i onen učinil
Bůh proto, aby se člověk nedozvěděl, co bude po něm.			
Ecl	7	15	To všechno jsem viděl ve dnech své pomíjivosti: Spravedlivý hyne i při
své spravedlnosti a svévolník dlouho žije i při své zlobě.			
Ecl	7	16	Nebuď příliš spravedlivý ani nadmíru moudrý; proč by ses měl zničit?
Ecl	7	17	Nebuď příliš svévolný a nebuď jako pomatenec; proč bys umíral, než
vyprší tvůj čas?			
Ecl	7	18	Bude dobře, když se tohoto přidržíš a ono nespustíš ze zřetele; vždyť
kdo se bojí Boha, ujde obojímu.			
Ecl	7	19	Moudrost dává moudrému více síly, než jakou má deset mocných v městě.
Ecl	7	20	Není na zemi člověka spravedlivého, aby konal dobro a nehřešil.
Ecl	7	21	Nevšímej si všech řečí, které se vedou, abys neuslyšel, jak tě
zlehčuje tvůj otrok.			
Ecl	7	22	Sám v srdci víš, žeš i ty častokrát zlehčoval druhé.
Ecl	7	23	To všechno jsem chtěl vyzkoušet moudrostí; řekl jsem si: Budu moudrý.
Ale moudrost se ode mne vzdalovala.			
Ecl	7	24	Daleko je to, co se stalo, hluboko, přehluboko; kdo to nalezne?
Ecl	7	25	Zaměřil jsem se cele na to, abych poznal a prozkoumal a vyhledal
moudrost a smysl všeho,			
Ecl	7	26	abych poznal i hloupou svévoli a ztřeštěnou pomatenost.
Ecl	7	27	A přicházím na to, že trpčí než smrt je žena, je-li léčkou, je-li její
srdce síť a ruce pouta.			
Ecl	7	27	Kdo je Bohu milý, unikne jí, hříšník jí však bude lapen.
Ecl	7	27	Hleď, na to jsem přišel, řekl kazatel, když jsem porovnával jedno s
druhým, abych se dopídl smyslu,			
Ecl	7	28	jež jsem stále hledal a nenalezal: Mezi tisíci jsem našel jednoho
člověka, ale ženu jsem mezi těmi všemi nenalezl.			
Ecl	7	29	Hleď, jenom na to jsem přišel, že Bůh sice učinil člověka přímého, ten
však vyhledává samé smyšlenky.			
Ecl	8	1	Kdo se vyrovná moudrému a kdo zná výklad věcí? Moudrost prosvítí
člověku tvář, i tvrdost jeho tváře se změní.			
Ecl	8	2	Pravím: Dbej na králův rozkaz, a to kvůli přísaze Boží.
Ecl	8	3	Neodcházej náhle od něho, nestůj při zlé věci; neboť on může učinit
všechno, co se mu zlíbí.			
Ecl	8	4	vždyť královo slovo má moc a kdo mu řekne: "Co to děláš?"
Ecl	8	5	Kdo dbá na příkazy, neokusí nic zlého, srdce moudrého ví, že nastane
čas soudu.			
Ecl	8	6	Nad každým děním nastane čas soudu; na člověku je mnoho zlého.
Ecl	8	7	Nikdo neví, co nastane; kdo oznámí člověku, jak bude?
Ecl	8	8	Není člověka, jenž by měl svého ducha v moci, nezadrží jej, nemá moc
nade dnem smrti; z toho boje není východiska, svévole nezachrání toho, kdo ji páchá.			
Ecl	8	9	To všechno jsem viděl, když jsem si předsevzal zabývat se vším, co se
pod sluncem děje v čase, kdy má člověk moc nad člověkem a působí mu zlo.			
Ecl	8	10	Hned nato jsem pohleděl na pohřbené svévolníky; přicházivali a
odcházeli ze svatého místa a ve městě se zapomínalo, jak jednali. Také to je pomíjivost.			
Ecl	8	11	Poněvadž nad zločinem není hned vykonán rozsudek, tíhne srdce lidských
synů k páčání zla.			
Ecl	8	12	Přestože hříšník páchá zlo stokrát a lhůta se mu prodlužuje, já vím,
že dobře bude těm, kdo se bojí Boha, těm, kdo se bojí jeho tváře.			
Ecl	8	13	Avšak svévolníkovi se dobře nepovede, život se mu ani o den
neprolouží, bude jako stín, protože nemá bázeň před Boží tváří.			
Ecl	8	14	Další pomíjivost, která se na zemi vyskytuje: Jsou spravedliví, které
jako by poznamenalo dílo svévolníků, a jsou svévolníci, které jako by poznamenalo dílo			
spravedlivých. Řekl jsem si, že i to je pomíjivost.			
Ecl	8	15	I vychvaloval jsem radost, protože pro člověka není pod sluncem nic
lepšího než jíst a pít a radovat se. To ho provází při jeho pachtění ve dnech života, které mu			
Bůh pod sluncem dopřál.			
Ecl	8	16	Jakmile jsem si předsevzal poznat moudrost, viděl jsem, co je na zemi
lopoty; ve dne ani v noci člověk neokusí spánku.			

Ecl 8 17 Spatřil jsem též, že veškeré dílo Boží, dílo, které se pod sluncem koná, není člověk schopen postihnout; ať se při tom hledání pachtí sebevíc, všechno nepostihne. Ani moudrý, řekne-li, že zná to či ono, není schopen všechno postihnout.

Ecl 9 1 O tom všem jsem uvažoval a ve všem tom jsem zjistil, že spravedliví a moudří i jejich práce jsou v ruce Boží. Člověk neví, co milovat ani co nenávidět, cíl všeho je před ním.

Ecl 9 2 Všechno je u všech stejné: stejný úděl má spravedlivý i svévolný, dobrý a čistý i nečistý, obětující i neobětující; dobrý je na tom jako hříšník, přísahající jako ten, kdo se přísahat bojí.

Ecl 9 3 Na všem, co se pod sluncem děje, je zlé to, že všichni mají stejný úděl a že srdce lidských synů je naplněno zlobou; po celý svůj život mají v srdci samé ztřeštěnosti a pak se odeberou k mrtvým.

Ecl 9 4 Kdo tedy bude vyvolen? Všichni, kdo žijí, mají naději. Vždyť živý pes je na tom lépe než mrtvý lev.

Ecl 9 5 Živí totiž vědí, že zemrou, mrtví nevědí zhola nic a nečeká je žádná odměna, jejich památka je zapomenuta.

Ecl 9 6 Jak jejich láska, tak jejich nenávisť i jejich horlení dávno zanikly a nikdy se již nebudou podílet na ničem, co se pod sluncem děje.

Ecl 9 7 Jdi, jez svůj chléb s radostí a popíjej své víno s dobrou myslí, neboť Bůh již dávno našel zalíbení ve tvém díle.

Ecl 9 8 Tvé šaty ať jsou v každé době bílé a tvá hlava ať nepostrádá vonný olej.

Ecl 9 9 Užijvej života se ženou, kterou sis zamiloval, po všechny dny svého pomíjivého života. To ti je pod sluncem dáno po všechny dny tvé pomíjivosti, to je tvůj podíl v životě při tvém klopotném pachtění pod sluncem.

Ecl 9 10 Všechno, co máš vykonat, konej podle svých sil, neboť není díla ani myšlenky ani poznání ani moudrosti v říši mrtvých, kam odejdeš.

Ecl 9 11 opět jsem pod sluncem viděl, že běh nezávisí na snaze hbitých ani boj na bohatých ani chléb na moudrých ani bohatství na rozumných ani přízeň na těch, kdo mají poznání, ale jak kdy každému z nich přeje čas a příležitost.

Ecl 9 12 vždyť člověk ani nezná svůj čas. Je jako ryby, které se chytají do zlých sítí, a jako ptáci chytaní do osídla. Jako na ně, tak i na lidské syny bývá políčeno ve zlý čas, který je náhle přepadá.

Ecl 9 13 Také jsem spatřil pod sluncem tuto moudrost a jevila se mi veliká:

Ecl 9 14 Bylo malé město a v něm hrstka mužů. Tu přitáhl na ně velký král, obklíčil je a zbudoval proti němu mohutné náspy.

Ecl 9 15 Našel se pak v něm nuzný moudrý muž, který by byl to město svou moudrostí zachránil, ale nikdo si na toho nuzného muže ani nevzpomněl.

Ecl 9 16 Řekl jsem si: Lepší je moudrost než síla, třebaže modrostí toho nuzáka pohrdli a jeho slova nebyla slyšena.

Ecl 9 17 Slova moudrých v klidu vyslechnutá jsou lepší než křik toho, který panuje nad hlupáky.

Ecl 9 18 Moudrost je lepší než válečné zbraně, mnoho dobrého však zničí jediný hříšník.

Ecl 10 1 Mrtvé mouchy způsobí, že mastičkářův olej páchne a kvasí; stejně působí špetka pomatenosti, je-li ceněna víc než moudrost a čest.

Ecl 10 2 Moudrý má srdce na pravém místě, hlupák na nepravém.

Ecl 10 3 Pomatenec, i když jde po cestě, je bez rozumu, o každém však říká: "To je pomatenec!"

Ecl 10 4 Zvedne-li se proti tobě vladařova nevole, své místo neopouštěj, mírnost může zabránit velikým hříchům.

Ecl 10 5 Zlo, jež jsem pod sluncem vídal, je omyl, k němuž dochází u mocnáře:

Ecl 10 6 Na vysoké místo se dosadí pomatenec, kdežto schopní zůstávají sedět dole.

Ecl 10 7 viděl jsem otroky na ořích, kdežto knížata jak otroky chodit pěšky.

Ecl 10 8 Kdo kope jámu, spadne do ní, toho, kdo strhává zeď, uštkne had.

Ecl 10 9 Kdo láme kámen, přichází k úrazu, kdo štípe dříví, je při tom ohrožen.

Ecl 10 10 Ztupí-li se sekera a nenaostří-li se znovu, je nutno víc napnout síly. Užitečná a prospěšná je moudrost.

Ecl 10 11 Uštkne-li had, dříve než byl zařikán, zaklínač pranic neprospěje.

Ecl 10 12 Slova z úst moudrému příjemně plynou, kdežto hlupáka vlastní rty pohlcejí.

Ecl 10 13 Sotvaže promluví, prozradí pomatenost, a když domluví, zlou ztřeštěnost.

Ecl 10 14 Pomatenec má plno řečí. Co nastane, člověk neví, a kdo mu oznámí, co bude po něm?

Ecl 10 15 Hlupáci se unavují pachtěním, nevědí ani, kudy jít do města.

Ecl 10 16 Běda tobě, země, je-li tvým králem chlapec a tvá knížata hodují z jitra!

Ecl 10 17 Blaze tobě, země, je-li tvůj král vznešeného rodu a tvá knížata jírají v náležitý čas pro posílení, a ne pro opilství.

Ecl 10 18 Pro lenošení sesouvá se krov, pro nečinnost rukou zatéká do domu.

Ecl	10	19	K obveselení se strojí pokrm a radost životu dává víno; peníze vyřeší všechno.
Ecl	10	20	Králi nezlořeč ani v myslí, boháčovi nezlořeč ani v pokojíku, kde uléháš, neboť nebeské ptactvo roznese ten hlas, okřídlenec vyradí každé slovo.
Ecl	11	1	Pouštěj svůj chléb po vodě, po mnoha dnech se s ním shledáš.
Ecl	11	2	Rozdej svůj díl mezi sedm, ba i osm, nevíš, co zlého se na zemi stane.
Ecl	11	3	Jestliže mraky se naplní, spustí se na zemi déšť; jestliže strom padne k jihu či na sever, zůstane na místě, kam padl.
Ecl	11	4	Kdo příliš dá na vítr, nebude sít, kdo hledí na mraky, nebude sklízet.
Ecl	11	5	Jako nevíš, jaká je cesta větru, jak v životě těhotné vznikají kosti, tak neznáš dílo Boha, který to všechno koná.
Ecl	11	6	Rozséev své símě zrána, nedopřej svým rukám klidu do večera, neboť nevíš, zda se zdaří to či ono, či zda obojí je stejně dobré.
Ecl	11	7	Sladké je světlo a vidět slunce je milé očím.
Ecl	11	8	I když se člověk dožije mnoha let, ať se z nich raduje ze všech, ale na dny temnoty ať pamatuje, že jich bude mnoho. Cokoli přijde, je pomíjivost.
Ecl	11	9	Raduj se, jinochu, ze svého mládí, užívej pohody ve svém jinošství a jdi si cestami svého srdce, za vidinou svých očí. Věz však, že tě za to všechno Bůh postaví před soud.
Ecl	11	10	Hoře si ze srdce vyklid a drž si od těla zlo, vždyť mládí a úsvit jsou pomíjivé.
Ecl	12	1	Pamatuj na svého Stvořitele ve dnech svého jinošství, než nastanou zlé dny a než se dostaví léta, o kterých řekneš: "Nemám v nich zalíbení";
Ecl	12	2	než se zatmí slunce a světlo, měsíc, hvězdy, a vrátí se po dešti mraky.
Ecl	12	3	V ten den se začnou třást strážcové domu a mužové zdatní se zkříví a mlečky nechají práce a bude jich málo, a ty, kdo hledí z oken, obestře temnota,
Ecl	12	4	a zavrou se dveře do ulice a ztiší se hlas mlýnku a vstávat se bude za šveholu ptactva a všechny zpěvy budou znít přidušeně.
Ecl	12	5	A člověk se bude bát výšek a úrazů na cestě; a rozkvete mandloň a těžce se povleče kobylka a kapara ztratí účinnost. Člověk se vydá do svého věčného domu a ulicí budou obcházet ti, kdo naříkají nad mrtvými.
Ecl	12	6	Pamatuj na svého Stvořitele, než se přetrhne stříbrný provaz a rozbije se mísa zlatá a džbán se roztrhne nad zřídlem a kolo u studny se zláme.
Ecl	12	7	A prach se vrátí do země, kde byl, a duch se vrátí k Bohu, který jej dal.
Ecl	12	8	Pomíjivost, samá pomíjivost, řekl Kazatel, všechno pomíjí.
Ecl	12	9	Zbývá jen dodat, že Kazatel byl moudrý, lid stále poznání vyučoval; přemýšlel a bádá a složil přísloví mnohá.
Ecl	12	10	Kazatel se snažil najít výstižná slova; tak bylo zapsáno, co je pravé, slova pravdy.
Ecl	12	11	Slova moudrých jsou jako bodce, jako vbité hřeby jsou slova sběratelů, pastýřem jediným proslovená.
Ecl	12	12	Nadto pak zbývá, synu můj, říci: Přijmi poučení! Spisování mnoha knih nebere konce a mnohé hloubání unaví tělo.
Ecl	12	13	Závěr všeho, co jsi slyšel: Boha se boj a jeho přikázání zachovávej; na tom u člověka všechno závisí.
Ecl	12	14	Veškeré dílo Bůh postaví před soud, i vše, co je utajeno, ať dobré či zlé.
Sos	1	1	Nejkrásnější z písní šalomounových.
Sos	1	2	Kéž políbí mě polibkem svých úst! Vždyť lepší je tvé laskání než víno.
Sos	1	3	Příjemně voní tvé oleje, nejčistší olej - tvé jméno. Proto tě dívky milují.
Sos	1	4	Táhni mne za sebou! Dáme se v běh. Král uvedl mě do svých komnat. Budeme jásat, radovat se z tebe, připomínat tvé laskání, opojnější než víno. Právem tě všichni milují.
Sos	1	5	Černá jsem, a přece půvabná, jeruzalémské dcery, jak stany Kédarců, jako stanové houně šalomounovy.
Sos	1	6	Nehleďte na mne, že jsem až dočerna opálená, že mě tak ožehlo slunce. To synové mé matky se proti mně rozohnili: uložili mi vinice hlídat, neuhlídala jsem však vinici vlastní.
Sos	1	7	Pověz mi ty, kterého tolik miluji, kde budeš pást, kde necháš odpočívat stáda za poledne! Proč musím být jako zahalená poběhlice při stádech tvých druhů?
Sos	1	8	"Jestliže to sama nevíš, nejkrásnější z žen, vyjdi po šlépějích stád a kůzlátka svá pas u pastýřských kolib."
Sos	1	9	Ke klisně vozu faraónova jsem tě připodobnil, má přítelkyně.
Sos	1	10	Půvabné jsou tvé tváře přívěsky ozdobené, tvé hrdlo ovinuté šňůrou perel.
Sos	1	11	Přívěsky zlaté ti uděláme, poseté stříbrem.
Sos	1	12	Pokud je při stole král, vydává nard můj svou vůni.
Sos	1	13	Voničkou myrhy je pro mne můj milý, spočívá na mých prsou.
Sos	1	14	Hroznem henny je pro mne můj milý v éngedských vinicích.

Sos	1	15	Jak jsi krásná, přítelkyně moje, jak jsi krásná, oči tvé jsou holubi ce.
Sos	1	16	Jak jsi krásný, milý můj, jsi líbezný! A naše lůžko samá zeleň.
Sos	1	17	Trámoví našeho domu je z cedrů, deštění cypřišové.
Sos	2	1	Jsem kvítek šaronský, lilie v dolinách.
Sos	2	2	Jako lilie mezi trnům, tak má přítelkyně mezi dcerami.
Sos	2	3	Jako jabloň mezi lesními stromy, tak můj milý mezi syny. Usedla jsem žádostivě v jeho stínu, jeho ovoce mi sládne na rtech.
Sos	2	4	On mě uvedl do domu vína, jeho prapor nade mnou je láska.
Sos	2	5	Občerstvete mě koláči hroznovými, osvěžte mě jablky, neboť jsem nemocna láskou.
Sos	2	6	Jeho levice je pod mou hlavou, jeho pravice mě objímá.
Sos	2	7	Zapřísahám vás, jeruzalémské dcery, při gazelách a při polních laních: nebuďte a nezburcujte lásku, dokud nebude chtít sama.
Sos	2	8	Hlas mého milého! Hle, právě přichází, hory přeskakuje, přenáší se přes pahorky.
Sos	2	9	Gazele se podobá můj milý nebo kolouškovi. Hle, právě stojí za naší zídrou, nahlíží do oken, dívá se mřížováním.
Sos	2	10	Můj milý se ozval, řekl mi: "vstaň, má přítelkyně, krásko má, a pojď!
Sos	2	11	Hle, zima pominula, lijavce přešly, jsou tytam.
Sos	2	12	Po zemi se objevují květy, nadešel čas prořezávat révu, hlas hrdličky je slyšet v naší zemi.
Sos	2	13	Fíkovník nasadil první plody, voní kvítky vinné révy. Vstaň, má přítelkyně, krásko má, a pojď!"
Sos	2	14	Hořlubičko moje v rozsedlinách skály, v úkrytu nad strží, dopřej mi zahlédnout tvou tvář, dovol mi hlas tvůj slyšet. Jak lahodný je tvůj hlas! Jak půvabnou máš tvář!
Sos	2	15	"Lišky nám schytejte, lištičky malé, plenící vinice, vinice naše, když kvetou!"
Sos	2	16	Můj milý je můj a já jsem jeho, on pase v liliích.
Sos	2	17	Než zavane den a stíny dají se v běh, přiběhni, milý můj, podoben gazele či kolouškovi na Béterských horách.
Sos	3	1	Noc co noc hledala jsem na svém lůžku toho, kterého tolik miluji. Hledala jsem ho, a nenalezla.
Sos	3	2	Teď vstanu a obejdu město, ulice, náměstí, vyhledám toho, kterého tolik miluji. Hledala jsem ho, a nenalezla.
Sos	3	3	Našli mě strážci obcházející město: "Toho, kterého tolik miluji, jste tu neviděli?"
Sos	3	4	Potom, jen co jsem od nich odešla, hned jsem našla toho, kterého tolik miluji. Uchopila jsem ho a už ho nepustím, dokud ho nepřivedu do domu své matky, do pokojíku té, jež mě počala.
Sos	3	5	Zapřísahám vás, jeruzalémské dcery, při gazelách a při polních laních: nebuďte a nezburcujte lásku, dokud nebude chtít sama.
Sos	3	6	"Kdo je ta, jež vystupuje z pouště jako sloup dýmu, ovanuta vůní kadidlovou z myrhy a z nejjemnějšího koření kupeckého?"
Sos	3	7	Hle, jeho lože - lože Šalomouna, šedesát bohatýrů okolo stojí, bohatýrů z Izraele.
Sos	3	8	Všichni drží v rukou meče, vycvičení k boji, každý po boku má meč proti nočnímu děsu.
Sos	3	9	Nosítka král si zhotovil, král Šalomoun, ze stromů libanónských.
Sos	3	10	Sloupky k nim zhotovil stříbrné, opěradlo zlaté, sedadlo purpurové. Vnitřek je obložen láskou jeruzalémských dcer.
Sos	3	11	Vyjděte jen a pohleďte, sijónské dcery, na krále Šalomouna, na korunu, jíž ho korunovala jeho matka v den jeho svatby, v den, kdy jeho srdce naplnila radost.
Sos	4	1	Jak jsi krásná, přítelkyně moje, jak jsi krásná, oči tvé jsou holubice pod závojem, vlasy tvé jsou jako stáda koz, které se hrnou z hory Gileádu.
Sos	4	2	Zuby tvé jsou jako stádo ovcí před stříháním, jež z brodiště vystupují, a každá z nich vrhne po dvou, žádná z nich neplodná nezůstane.
Sos	4	3	Jako karmínová šňůrka jsou tvé rty, ústa tvá půvabu plná. Jak rozpuklé granátové jablko jsou tvoje skráně pod závojem.
Sos	4	4	Tvé hrdlo je jak Davidova věž z vrstev kamene zbudovaná, tisíc na ní zavěšeno štítů, samých pavéz bohatýrů.
Sos	4	5	Dva prsy tvé jsou jak dva koloušci, dvojčátka gazelí, která se v liliích pasou.
Sos	4	6	Než zavane den a stíny dají se v běh, vydám se k myrhové hoře, k pahorku kadidlovému.
Sos	4	7	Celá jsi krásná, přítelkyně moje, poskvrny na tobě není.
Sos	4	8	Se mnou z Libanónu, nevěsto má, se mnou z Libanónu půjdeš. Rozhlédneš se z vrcholu Amány, z vrcholu Seníru a Chermónu, ze lvích doupat, z hor leopardů.
Sos	4	9	Učarovala jsi mi, sestro má, nevěsto, učarovala jsi mi jediným pohledem svých očí, jediným článkem svého náhrdelníku.
Sos	4	10	Oč krásnější je tvé laskání, sestro má, nevěsto, oč lepší je tvé

laskání než víno. Vůně tvých olejů nad všechny balzámy.
 Sos 4 11 Ze rtů ti kane strdí, má nevěsto, pod tvým jazykem je med a mléko, a vůně tvých šatů je jak vůně Libanónu.
 Sos 4 12 Zahrada uzavřená jsi, sestro má, nevěsto, uzavřený val, zapečetěný pramen.
 Sos 4 13 vydáváš vůni jako sad s jablky granátovými, s výtečným ovocem, hennou i nardem,
 Sos 4 14 s nardem a šafránem, puškvorcem, skořicí, se vším kadidlovým stromovím, myrhou a aloe, se všemi balzámy nejlepšími.
 Sos 4 15 Jsi pramen zahradní, studna vody živé, bystřina z Libanónu.
 Sos 4 16 Probuď se, vánku severní, přijď, vánku jižní, ať voní moje zahrádka, ať její balzámy proudí jak bystřiny, ať přijde do své zahrady můj milý a jí výtečné ovoce její.
 Sos 5 1 Do zahrady své jsem přišel, sestro má, nevěsto, sbíral jsem svou myrhu a svůj balzám, z plástve jsem jedl svůj med, pil víno své a mléko. Jezte, přátelé, a pijte, opájejte se laskáním.
 Sos 5 2 Spím, ale srdce mé bdí. Slyš, milý můj klepe: "Otevři mi, sestro má, přítelkyně má, holubice má, má bezúhonná, vždyť mám hlavu plnou rosy, v kadeřích krúpěje noční."
 Sos 5 3 Svlékla jsem šaty, mám je zas oblékat? Umyla jsem si nohy, mám si je zašpinit?"
 Sos 5 4 Můj milý prostrčil otvorem ruku a celé mé nitro ze zachvělo před ním.
 Sos 5 5 Vstala jsem otevřít milému svému. Z rukou mi kanula myrha, myrha stékala z mých prstů na rukojet zástěrky.
 Sos 5 6 Než jsem však milému otevřela, můj milý odbočil jinam. Život ze mne prchal, když ke mně mluvil. Hledala jsem ho, a nenalezla, volala jsem ho, a neodpověděl mi.
 Sos 5 7 Našli mě strážci obcházející město, zbili mě, zranili mě, přehoz mi strhli strážci hradeb.
 Sos 5 8 Zapřísahám vás, jeruzalémské dcery, jestliže najdete mého milého, co mu sdělíte? Že jsem nemocná láskou.
 Sos 5 9 Jaký je tvůj milý, že je nad Miláčka, ty nejkrásnější z žen? Jaký je tvůj milý, že je nad Miláčka, že nás tak zapřísaháš?
 Sos 5 10 Můj milý je běloskvoucí i červený, významnější nad tisíce jiných.
 Sos 5 11 Jeho hlava je trpytivé zlato ryzí, jeho kadeře jsou trsy palmových plodů, černé jako havran.
 Sos 5 12 Jeho oči jsou jako holubi nad potůčky vod, v mléce se koupou, podobné vsazeným drahokamům.
 Sos 5 13 Jeho líce jsou jak balzámový záhon, schránky kořených vůní, jeho rty jsou lilie, z nichž kane tekutá myrha.
 Sos 5 14 Jeho ruce jsou válce zlaté taršišem posázené, jeho břicho je mistrné dílo ze slonoviny safíry vykládané.
 Sos 5 15 Jeho stehna jsou sloupy z bílého mramoru, spočívající na patkách z ryzího zlata. Vzhled má jak Libanón, je ztepilý jak cedr.
 Sos 5 16 Patro jeho úst je přeslady, on sám je přežádoucí skvost. Takový je milý můj, takový je můj přítel, jeruzalémské dcery.
 Sos 6 1 Kam odešel tvůj milý, ty nejkrásnější z žen? Kam se obrátil tvůj milý? Budeme ho s tebou hledat.
 Sos 6 2 Můj milý sestoupil do své zahrady k záhonům balzámovým, aby v zahradách pásal a trhal lilie.
 Sos 6 3 Já jsem svého milého a můj milý je můj, on pase v liliích.
 Sos 6 4 Krásná jsi, přítelkyně má, jak Tírsa, půvabná jak Jeruzalém, strašná jako vojsko pod praporci.
 Sos 6 5 Odvrát ode mne své oči, vždyť mě uhranuly! Vlasy tvé jsou jako stáda koz, které se hrnou z Gileádu.
 Sos 6 6 Zuby tvé jsou jako stádo březích ovcí, jež z brodiště vystupují a každá z nich vrhne po dvou, žádná z nich neplodná nezůstane.
 Sos 6 7 Jak rozpuklé granátové jablko jsou tvoje skráně pod závojem.
 Sos 6 8 Byť tu bylo šedesát královen a osmdesát ženin a dívek bez počtu,
 Sos 6 9 ona jediná je holubice moje, moje bezúhonná, jedinečná ze své matky, přečistá z té, jež ji porodila. Spatřily ji dcery, blahoslavyly ji, královny i ženi ny jí vzdaly chválu.
 Sos 6 10 "Kdo je ta, jež jak Jitřenka shlíží, krásná jako Luna, čistá jako žhoucí slunce, strašná jako vojsko pod praporci?"
 Sos 6 11 Sestoupil jsem do zahrady ořechové podívat se na poupátka do údolí, podívat se, zda už pučí vinná réva, zda rozkvetly granátové stromy.
 Sos 6 12 Sám nevím, jak jsem se dostal do Amínádíbových vozů.
 Sos 6 13
 Sos 7 1 "Obrát se, obrát se, Šulamítko, obrát se, obrát se, chceme tě vidět." Co na Šulamítce uvidíte? Že tančí táborový tanec!
 Sos 7 2 Jak krásné jsou tvé nohy v opánkách, knížecí dcero! Křivky tvých boků jsou jako náhrdelníky, dílo umělcových rukou.
 Sos 7 3 Tvůj pupek je pěkně vykroužená mísa, kéž nechybí v ní vonné víno! Tvé

břicho je stoh pšeničný, obrostlý liliemi.

Sos 7 4 Dva prsy tvé jsou jak dva koloušci, dvojčátka gazelí.

Sos 7 5 Tvé hrdlo je jak věž ze slonoviny, tvé oči - rybníky v Chešbónu u brány Batrabímské. Tvůj nos je jak libanónská věž, zkoumavě hledící k Damašku.

Sos 7 6 Tvá hlava se tyčí jako karmel, vrkoče tvé hlavy jsou jak purpur. Král je těmi kadeřemi spoután.

Sos 7 7 Jak krásná, jak líbezná jsi, lásko, při hrách milostných!

Sos 7 8 Postavou se podobáš palmě a svými prsy hroznům datlí.

Sos 7 9 Řekl jsem: "Vystoupím na palmu, abych se zmocnil plodů." Tvé prsy at jsou hrozný révovými, dech tvého chřipí at jablky voní,

Sos 7 10 patro tvých úst at je jako nejlepší víno. Jedině pro mého milého stéká, plyne i ve spánku ze rtů.

Sos 7 11 Já jsem svého milého, on dychtí jen po mně.

Sos 7 12 Pojď, můj milý, vyjděme na pole, přenocujeme v keřích henny.

Sos 7 13 Časné zrno půjdeme do vinic, pohledíme, zda pučí vinná réva, zda její květ se rozvil, zda rozkvetly granátové stromy. Tam tě zahrnu laskáním. [(Song of Solomon 7:14) voní jablíčka lásky a všechny výtečné plody nad našimi dveřmi, nové i staré. Schovala jsem je pro tebe, můj milý.]

Sos 8 1 Kéž bys byl jako můj bratr, který sál z prsů mé matky! Až bych tě našla někde venku, políbila bych tě a nikdo by mnou pohrdat nesměl.

Sos 8 2 Odvedla bych si tě, uvedla tě do domu své matky a tam bys mě poučoval. Dala bych ti pít kořenné víno, šťavu ze svých granátových jablek.

Sos 8 3 Jeho levice je pod mou hlavou, jeho pravice mě objímá.

Sos 8 4 Zapřísahám vás, jeruzalémské dcery, nebuďte a nezburcujte lásku, dokud nebude chtít sama.

Sos 8 5 Kdo je ta, jež vystupuje z pouště, opřena o svého milého? Zburcovala jsem tě pod jabloní, kde tě počala tvá matka, kde tě počala ta, jež tě porodila.

Sos 8 6 Polož si mě na srdce jako pečeť, jako pečeť na své rámě. Vždyť silná jako smrt je láska, neúprosná jako hrob žárlivost lásky. Žár její - žár ohně, plamen Hospodinův.

Sos 8 7 Lásku neuhasí ani velké vody a řeky ji nezaplaví. Kdyby za lásku chtěl někdo dávat všechno jmění svého domu, sklídl by jen pohrdání.

Sos 8 8 "Maličkou máme sestru, prsy ještě nemá. Co s tou sestrou uděláme v den, kdy o ni přijdou smlouvat?"

Sos 8 9 Jestliže je hradbou, stříbrné cimbuří na ní postavíme, jestliže je dveřmi, zahrádíme je cedrovou deskou."

Sos 8 10 "Já jsem hradba, mé prsy jsou jako věže." Tehdy stala jsem se v jeho očích tou, která nalézá pokoj.

Sos 8 11 Vinici měl Šalomoun v Baal-hamónu; svěřil tu vinici hlídačům; za její ovoce každý mu přinést musí tisíc šekelů stříbra.

Sos 8 12 "Má vinice patří mně, jen mně samotnému. Měj si ten tisíc, Šalomoune, a dvě stě pro ty, kdo hlídají ovoce její.

Sos 8 13 Ty, která prodléváš v zahradách, kde druhové sledují hlas tvůj, ozvi se mi!"

Sos 8 14 "Uprchni, milý můj, podoběn gazele či kolouškovi na balzámových horách."

Ish 1 1 Vidění Izajáše, syna Amósova, které viděl o Judsku a Jeruzalému za dnů Uzijáše, Jótama, Achaza a Chizkijáše, králů judských.

Ish 1 2 Slyšte, nebesa, naslouchej, země, tak promluvil Hospodin: "Syny jsem vychoval, pečoval o ně, ale vzepřeli se mi.

Ish 1 3 Vůl zná svého hospodáře, osel jesle svého pána, mne však Izrael nezná, můj lid je nechápavý."

Ish 1 4 Ach, pronárode hříšný, lide obtížený vinou, potomstvo zlovolníků, synové šířící zkázu! Opustili Hospodina, Svatého, Boha Izraele, znevázili, odcizili se mu.

Ish 1 5 Nač vás ještě bít? Jste jen umíněnější. Hlava je celá chorá a celé srdce zemdlené.

Ish 1 6 Od hlavy až k patě nic zdravého není. Samá modřina a jizva i čerstvá rána, nejsou vymačkány ani obvázány ani ošetřeny olejem.

Ish 1 7 Vaše země je zpustošená, vaše města vypálená ohněm, vaši půdu vám před očima vyžírají cizáci; je zpustošená, cizáky podvrácená.

Ish 1 8 Dcera sijónská zůstala jako chatrč na vinici, jako budka v okurkovém poli, jako obležené město.

Ish 1 9 A kdyby Hospodin zástupů nám neponechal hrstku těch, kdo přežili, byli bychom jako Sodoma, podobní Gomoře bychom byli.

Ish 1 10 Slyšte slovo Hospodinovo, sodomští náčelníci, naslouchejte naučení našeho Boha, lide gomorský.

Ish 1 11 "K čemu je mi množství vašich obětních hodů, praví Hospodin. Přesýtil jsem se zápalných obětí beranů i tuku vykrmených dobytčat, nemám zájem o krev býčků, beránků a kozlů.

Ish 1 12 Že se mi chodíte ukazovat! Kdo po vás chce, abyste šlapali má nádvoří?

Ish 1 13 Nepřinášejte už šalebné obětní dary, kouř kadidla je mi ohavností, i novoluní, dny odpočinku a svolaná shromáždění; ničemnost a slavnostní shromáždění, to nemohu

vystát.
 Ish 1 14 Z duše nenávídím vaše novoluní a slavnosti, jsou mi jen na obtíž, jsem vyčerpán, když je musím snášet.
 Ish 1 15 Když rozprostíráte své dlaně, zakrývám si před vámi oči. Ať se modlíte sebevíc, neslyším. Vaše ruce jsou celé od krve.
 Ish 1 16 Omyjte se, očistěte se, odkliďte mi své zlé skutky z očí, přestaňte páchat zlo.
 Ish 1 17 Učte se činit dobro. Hledejte právo, zakročte proti násilníku, dopomozte k právu sirotkovi, ujímejte se pře vdovy.
 Ish 1 18 Pojďte, projednejme to spolu, praví Hospodin. I kdyby vaše hříchy byly jako šarlat, zbělejí jako sníh, i kdyby byly rudé jako purpur, budou bílé jako vlna.
 Ish 1 19 Budete-li povolní a poslechnete, budete požívat dobrých darů země.
 Ish 1 20 Když však odmítnete a budete se zpěčovat, bude vás požírat meč." Tak promluvil a Hospodinova ústa.
 Ish 1 21 Běda! Nevěstkou se stalo město věrné! Bývalo plné práva, přebývala v něm spravedlnost, teď jsou v něm vražové.
 Ish 1 22 Tvé stříbro se stalo struskou, tvé víno je smíšené s vodou,
 Ish 1 23 tvoji velmoži jsou umíněnci, spolčenci zlodějů. Kdekdo miluje úplatek a rád bere dary; sirotkovi právo nezjednájí a pře vdovy se k nim nedostane.
 Ish 1 24 Takový je výrok Pána, Hospodina zástupů, Přesilného, Boha Izraele: "Ach, jak se potěším na svých protivnících, vykonám pomstu na svých nepřátelích!
 Ish 1 25 Obrátím na tebe svou ruku, vytavím tvou strusku, jako louhem odloučím všechny tvé přimíšeniny.
 Ish 1 26 A vrátím ti soudce, jako byli na počátku, tvoje rádce, jako byli zprvu; pak tě budou nazývat městem spravedlnosti, městem věrným."
 Ish 1 27 Sijón bude vykoupen soudem a ti v něm, kdo se obrátí, spravedlností.
 Ish 1 28 Zkaza nevěrných a hříšníků však bude stejná, zajdou ti, kdo opustili Hospodina.
 Ish 1 29 Budou zahanbeni pro mohutné stromy, po nichž jste dychtili, budete se stydět za zahrady, které jste si zvolili.
 Ish 1 30 Budete jako posvátný strom, jemuž vadne listí, jako zahrada, v níž není vody.
 Ish 1 31 Nejzdatnější bude koudelí a jeho skutky jiskrou; vzplane spolu obojí a nikdo to neuhasí.
 Ish 2 1 Slovo o Judsku a Jeruzalému, jež ve vidění přijal Izajáš, syn Amósův.
 Ish 2 2 I stane se v posledních dnech, že se hora Hospodinova domu bude tyčit nad vrcholy hor, bude povznesena nad pahorky a budou k ní proudit všechny pronárody.
 Ish 2 3 Mnohé národy půjdou a budou se pobízet: "Pojďte, vystupme na horu Hospodinovu, do domu Boha Jákobova. Bude nás učit svým cestám a my po jeho stezkách budeme chodit." Ze Sijónu vyjde zákon, slovo Hospodinovo z Jeruzaléma.
 Ish 2 4 On bude soudit pronárody, on ztrestá národy mnohé. I překují své meče na radlice svá kopí na vinařské nože. Pronárod nepozdvihne meč proti pronárodu, nebudou se již cvičit v boji.
 Ish 2 5 Nuže, dome Jákobův, choďme v Hospodinově světle!
 Ish 2 6 Odmrští jsi svůj lid, Jákobův dům, protože jsou plni východního pohanství, věští z mraků jako Pelištejci, s dětmi cizáků si podávají ruce.
 Ish 2 7 Jeho země je plná stříbra a zlata, jeho poklady jsou nepřeberné, jeho země je plná koní a jeho vozům není konce.
 Ish 2 8 Jeho země je plná bůžků, klanějí se dílu svých rukou, tomu, co vyrobili svými prsty.
 Ish 2 9 Člověk se hrbí, muž se poníží, a ty jim nepromíneš.
 Ish 2 10 Zalez do skal, schovej se v prachu ze strachu před Hospodinem, před jeho velebnou důstojností!
 Ish 2 11 Ponížen bude zpupný pohled člověka, sehnuta bude lidská povýšenost; v onen den bude vyvýšen jedině Hospodin.
 Ish 2 12 Neboť den Hospodina zástupů přijde na každou pýchu a povýšenost, na všechno, co se povznáší - to bude sníženo -,
 Ish 2 13 na všechny cedry Libanónu, vysoké a vzosné, na všechny bášanské duby,
 Ish 2 14 na všechny vysoké hory a na všechny pahorky vyvýšené,
 Ish 2 15 na každou vypínající se věž a na každou strmu hradbu,
 Ish 2 16 na všechny zámořské lodě i na veškerou okázalost.
 Ish 2 17 Sehnuta bude zpupnost člověka, ponížena bude lidská povýšenost, v onen den bude vyvýšen jedině Hospodin.
 Ish 2 18 Bůžkové nadobro vymizejí.
 Ish 2 19 Lidé zalezou do jeskyní v skalách a do škvír v prachu země ze strachu před Hospodinem, před jeho velebnou důstojností, až povstane, aby nahnal zemi strach.
 Ish 2 20 V onen den člověk předhodí potkanům a netopýrům své bůžky stříbrné i bůžky zlaté, které mu vyrobili, aby se jim klaněl.
 Ish 2 21 Zalezou do skalních rozsedlin a do strží ve skaliskách ze strachu před Hospodinem, před jeho velebnou důstojností, až povstane, aby nahnal zemi strach.
 Ish 2 22 Přestaňte už s člověkem, který nemá než dech svého chrípí. Jakoupak má cenu?

Ish 3 1 Hle, Pán, Hospodin zástupů, již odnímá Jeruzalému a Judsku oporu i
podpěru, všechnu oporu chleba i všechnu oporu vody,
Ish 3 2 bohatýra i bojovníka, soudce i proroka, věštce i starce,
Ish 3 3 velitele i vznešeného, rádce i zručného řemeslníka a zkušeného
zaříkavače.
Ish 3 4 Za velitele dám jim chlapce, vládnout jim budou výrostkové.
Ish 3 5 V lidu bude popohánět jeden druhého, druh druhu, chlapec zaútočí na
starého, bezectný na váženého.
Ish 3 6 Člověk uchopí svého bratra z otcovského domu a řekne: "Máš plášť, buď
naším náčelníkem! Měj si tyto rozvaliny v moci."
Ish 3 7 On se však v onen den ohradí: "Nebudu ranhojičem, nemám doma ani chléb
ani plášť. Nečiňte mě náčelníkem lidu!"
Ish 3 8 Jeruzalém klopýtl a Judsko padlo; jejich jazyk a jejich skutky byly
proti Hospodinu a do očí vzdorovali jeho slávě.
Ish 3 9 Nestoudnost jejich tváře proti nim svědčí, jako Sodoma svůj hřích
vystavují a neskrývají.
Ish 3 10 Běda jim, připravili si zlou odplatu.
Ish 3 11 Řekněte: "Spravedlivému bude dobře, bude jíst ovoce svých skutků."
Ish 3 12 Běda, zle bude svévolníku, tomu se dostane odplaty za to, co páchal.
Ish 3 13 A můj lid - pacholata jsou jeho poháněči a vládnou mu ženy. Můj lide,
ti, kdo řídí tvé kroky, jsou svědci a matou cestu tvého putování.
Ish 3 14 Hospodin se postavil, povede spor, stojí, aby vedl při s národy.
Ish 3 15 Hospodin zahajuje soud se staršími svého lidu a s velmoži jeho:
"Spásali jste vinici, máte ve svých domech, oč jste obrali utištěného.
Ish 3 16 Jak to, že deptáte můj lid a drtíte tvář utištěných?" je výrok
Panovníka, Hospodina zástupů.
Ish 3 17 I řekl Hospodin: "Dcery sijónské se vypínají, chodí s pozdviženou
šíjí, svůdně hledí, cupitavě chodí, na nohou jim chřestí nákotníky."
Ish 3 18 Panovník proto zachvátí téměř dcer sijónských prašivinou, Hospodin
obnaží jejich spánky.
Ish 3 19 V onen den odejme Panovník okrasné nákotníky, náčelky a půlměsíčky,
Ish 3 20 náušnice, náramky a závojíčky,
Ish 3 21 čelenky a řetízky, stužky, talismany a amulety,
Ish 3 22 prsteny a nosní kroužky,
Ish 3 23 slavnostní roucha a přehozy, šátky a váčky,
Ish 3 24 zrcátka i košilky, turbany a řízy.
Ish 3 25 A stane se, že bude namísto balzámu hnis a místo pásu smyčka, místo
pracných účesů lysina, místo skvostného roucha žíněný pás a vypálené znamení na místě krásy.
Ish 3 26 Tvoji muži, Sijóne, padnou mečem a bohatýři v boji.
Ish 3 27 Rmoutit se a truchlit budou brány Sijónu; o vše připravený bude sedět
na zemi.
Ish 4 1 Sedm žen se chytí jednoho muže v onen den. Řeknou: "Budeme jíst
vlastní chléb a odívat se vlastními šaty, jenom ať se jmenujeme tvým jménem, zbav nás naší
potupy."
Ish 4 2 V onen den bude výhonek Hospodinův chloubou a slávou, plod země
důstojností a okrasou pro ty z Izraele, kdo vyvázli.
Ish 4 3 Kdo zůstane na Sijónu a kdo zbude v Jeruzalémě, bude zván svatým,
každý zapsaný k životu v Jeruzalémě.
Ish 4 4 A Panovník smyje špínu dcer sijónských a odplaví krev ze středu
Jeruzaléma duchem soudu, duchem žhoucím.
Ish 4 5 A nad každým místem hory sijónské i nad každým jejím shromážděním
stvoří Hospodin ve dne oblak, totiž kouř, a plameny ohnivé záře v noci: to bude baldachýn nad
veškerou slávou,
Ish 4 6 stánek, který dá stín před denním horkem, útočiště a úkryt před
přívalem i deštěm.
Ish 5 1 Zazpívám svému milému píseň mého milého o jeho vinici: "Můj milý měl
vinici na úrodném svahu.
Ish 5 2 Zkypřil ji, kameny z ní vybral a vysadil ušlechtilou révu. Uprostřed
ní vystavěl věž i lis v ní vytesal a čekal, že vydá hrozny; ona však vydala odporná pláňata.
Ish 5 3 Teď tedy, obyvateli Jeruzaléma a muži judský, rozhodněte spor mezi
mnou a mou vinicí.
Ish 5 4 Co se mělo pro mou vinici ještě udělat a já pro ni neudělal? Když jsem
očekával, že vydá hrozny, jak to, že vydala odporná pláňata?
Ish 5 5 Nyní vás tedy poučím, co se svou vinicí udělám: Odstráním její
ohrazení a přijde vniveč, pobořím její zídky a bude pošlapána.
Ish 5 6 Udělám z ní spoušť, nebude už prořezána ani okopána a vzejde bodláčí a
křoví, mrakům zakážu zkrápět ji deštěm."
Ish 5 7 Vinice Hospodina zástupů je dům izraelský a muži judští sadbou, z níž
měl potěšení. Čekal právo, avšak hle, bezpráví, spravedlnost, a hle, jen upění.
Ish 5 8 Běda těm, kteří připojují dům k domu a slučují pole s polem, takže
nezbývá žádné místo, jako byste jen vy byli usedlíci v zemi.
Ish 5 9 V uších mi zní slovo Hospodina zástupů: "Ano, zpustnou četné domy, i
velké a pěkné budou liduprázdné.

Ish 5 10 Deset jiter vinice vydá jediný bat a chómer osevu vydá jedinou éfu."
 Ish 5 11 Běda těm, kteří za časného jitra táhnou za opojným nápojem a až do
 setmění je rozpaluje víno.
 Ish 5 12 Citara a harfa, bubínek a píšťala a víno jsou na jejich pitkách, ale
 na dílo Hospodinovo neberou zřetel a dílo jeho rukou nevidí.
 Ish 5 13 Proto bude můj lid vystěhován, neboť nemá poznání. I nejváženější
 budou hladovět, jeho hlučící dav bude prahnout žízni.
 Ish 5 14 Podsvětí roztáhne svůj chřtán a dokořán rozevře svou tlamu. Do něho
 sestoupí jeho důstojnost i jeho hlučící dav, jeho hukot a jásot.
 Ish 5 15 Sehnut bude člověk a ponížen muž, oči zpupné budou poníženy.
 Ish 5 16 Hospodin zástupů se však vyvýší soudem a svatý Bůh se prokáže svatým
 spravedlností.
 Ish 5 17 Jako na své pastvině se tam budou pást beránci, a kde zůstaly trosky
 po zbohatlících, budou jíst bezdomovci.
 Ish 5 18 Běda tě, kdo v provazech šalby vlečou nepravost, jako by v postraňcích
 táhli povoz hříchu,
 Ish 5 19 a říkají: "Nechť urychlí a uspíší své dílo, ať je uvidíme; nechť se
 přiblíží a skuteční úradek Svatého Boha Izraele, ať jej poznáme."
 Ish 5 20 Běda těm, kdo říkají zlu dobro a dobru zlo, kdo vydávají tmou za světlo
 a světlo za tmou, kdo vydávají hořké za sladké a sladké za hořké!
 Ish 5 21 Běda těm, kdo jsou moudří ve vlastních očích a rozumní sami před
 sebou.
 Ish 5 22 Běda bohatýrům zdatným v pití vína, mužům udatným v míchání opojných
 nápojů,
 Ish 5 23 těm, kdo za úplatek ospravedlňují svévolníka a spravedlivým upírají
 spravedlnost.
 Ish 5 24 Proto jako jazyky ohně stravují strniště a suchá tráva mizí v
 plamenech, tak ztrouchniví jejich kořen a jejich květ odlétne jako prach, neboť odvrhli zákon
 Hospodina zástupů a řečí Svatého, Boha Izraele, pohrdli.
 Ish 5 25 Proto plane Hospodin hněvem proti svému lidu; až napráhne na něj ruku
 a udeří jej, budou se chvět hory, mrtvol bude jako smetí na ulicích. Tím vším se jeho hněv
 neodvrátí a jeho ruka zůstane napřažená.
 Ish 5 26 I vztyčí korouhev k dalekému pronárodu, hvizdem jej přivolá od končin
 země. Hle, přijde rychle a hbitě.
 Ish 5 27 Nikdo v něm nebude znavený, nikdo nebude klopýtat, nikdo nezdrímne,
 nikdo nebude spát, nikomu se nerozváže pás na bedrech, nikomu se nepřetrhne řemínek u opánek.
 Ish 5 28 Jeho střely budou naostřené, všechny jeho luky připravené, kopyta jeho
 koní budou jako křemen a kola jeho vozů jako víchr.
 Ish 5 29 Bude řvát jako lvíce, řvát bude jako lvíčata, zavrčí, popadne úlovek,
 odvléče a nevyrvé mu jej nikdo.
 Ish 5 30 V onen den se nad ním bude rozléhat jekot jakoby jekot moře.
 Pohlédne-li kdo na zemi, hle, skličující temnota; světlo ztemnělo jejím šerem.
 Ish 6 1 Toho roku, kdy zemřel král Uzijáš, spatřil jsem Panovníka. Seděl na
 vysokém a vzorném trůnu a lem jeho roucha naplňoval chrám.
 Ish 6 2 Nad ním stáli serafové: každý z nich měl po šesti křídlech, dvěma si
 zastíral tvář, dvěma si zakrýval nohy a dvěma se nadnášel.
 Ish 6 3 Volali jeden k druhému: "Svatý, svatý, svatý je Hospodin zástupů, celá
 země je plná jeho slávy."
 Ish 6 4 Od hlasu volajících se pohnuly podvaly prahů a dům se naplnil dýmem.
 Ish 6 5 I řekl jsem: "Běda mi, jsem ztracen. Jsem člověk nečistých rtů a mezi
 lidem nečistých rtů bydlím, a spatřil jsem na vlastní oči Krále, Hospodina zástupů."
 Ish 6 6 Tu ke mně přiletěl jeden ze serafů. V ruce měl žhavý uhlík, který vzal
 kleštěmi z oltáře,
 Ish 6 7 dotkl se mých úst a řekl: "Hle, toto se dotklo tvých rtů, tvá vina je
 odňata a tvůj hřích je usmířen."
 Ish 6 8 Vtom jsem uslyšel hlas Panovníka: "Koho pošlu a kdo nám půjde?" I řekl
 jsem: "Hle, zde jsem, pošli mne!"
 Ish 6 9 Odpověděl: "Jdi a řekni tomuto lidu: "Poslouchejte a poslouchejte, nic
 nepochopíte, dívejte se, dívejte se, nic nepoznáte."
 Ish 6 10 Srdce toho lidu obal tukem, zacpi mu uši, zalep mu oči, aby očima
 neviděl, ušima neslyšel, srdcem nepochopil, neobrátil se a nebyl uzdraven."
 Ish 6 11 Tu jsem řekl: "Dlouho ještě, Panovníku?" On odpověděl: "Dokud
 nezpustnou města a nebudou bez obyvatel a domy bez lidí a role se nepromění v spoušť."
 Ish 6 12 Hospodin odvede ty lidi daleko a v zemi bude mnoho míst opuštěno.
 Ish 6 13 Zůstane-li v ní jen desetina, i ta bude zajata a přijde vniveč jako
 posvátný strom, jako dub, po jehož skácení zbude jen pahýl. Tento pahýl bude símě svaté.
 Ish 7 1 Za dnů Achaza, syna Jótama, syna Uzijášova, krále judského, vytáhl
 Resín, král aramejský, a s ním Pekach, syn Remaljášův, král izraelský, do války proti
 Jeruzalému, ale nic proti němu v boji nesvedli.
 Ish 7 2 Domu Davidovu bylo oznámeno: "Aram táboří v Efrajimsku." I zachvělo se
 srdce královo i srdce jeho lidu, jako se chvějí lesní stromy ve větru.
 Ish 7 3 Hospodin řekl Izajášovi: "Vyjdi Achazovi naproti ty a tvůj syn

Šearjašúb na konec strouhy z Horního rybníka, na silnici k Poli valchářovu.
 Ish 7 4 Řekni mu: Zachovej klid a neboj se, neklesej na mysli kvůli těm dvěma
 čadícím oharkům, že hněvem plane Aramejec Resín a syn Remaljášův.
 Ish 7 5 Nedbej, že Aram i Efrajim a syn Remaljášův se dohodli proti tobě na
 zlé věci:
 Ish 7 6 "Vytáhneme proti Judovi, vyděsíme jej a dobudeme jej pro sebe a
 uděláme v něm králem Tabealova syna."
 Ish 7 7 Toto praví Panovník Hospodin: "Nedojde k tomu a nestane se to.
 Ish 7 8 Hlavou Aramu je Damašek a hlavou Damašku Resín. Do šedesáti pěti let
 ztroskotá Efrajim, takže nebude lidem;
 Ish 7 9 hlavou Efrajimu je Samaří a hlavou Samaří syn Remaljášův. Nebudete-li
 stáli ve víře, neobstojíte!"
 Ish 7 10 Hospodin promluvil znovu k Achazovi:
 Ish 7 11 "Vyžádej si znamení od Hospodina, svého Boha, buď dole z hlubin nebo
 nahoře z výšin."
 Ish 7 12 Achaz odpověděl: "Nechci žádat a nebudu pokoušet Hospodina."
 Ish 7 13 I řekl Izajáš: "Slyšte, dome Davidův! Což je vám málo zkoušet
 trpělivost lidí, že chcete zkoušet i trpělivost mého Boha?
 Ish 7 14 Proto vám dá znamení sám Panovník: Hle, dívka počne a porodí syna a dá
 mu jméno Immanuel (to je S námi Bůh).
 Ish 7 15 Bude jíst smetanu a med, aby dovedl zavrhnout zlé a volit dobré.
 Ish 7 16 Ještě než bude chlapec umět zavrhnout zlé a volit dobré, bude opuštěna
 země, z jejíž obou králů máš hrůzu.
 Ish 7 17 Na tebe, na tvůj lid a na dům tvého otce Hospodin v těch dnech, jakých
 nebylo ode dne, kdy Efrajim odpadl od Judy, přivede asyrského krále."
 Ish 7 18 V onen den hvizdem přivolá Hospodin mouchy z delty řeky egyptské a
 včely z asyrské země.
 Ish 7 19 Přiletí a všechny se snesou do roklí v úvalech, do skalních rozsedlin,
 na všechny houštiny a na všechny mokřiny.
 Ish 7 20 V onen den Panovník břitvou, kterou si najme za Řekou, totiž asyrským
 králem, dočista oholí každou hlavu i chlupy na nohou a ostříhá bradu.
 Ish 7 21 V onen den zůstane člověku jedna kravka a dvě ovce.
 Ish 7 22 Nadojí však tolik mléka, že bude jíst smetanu, neboť smetanu a med
 bude jíst každý, kdo bude zanechán v zemi.
 Ish 7 23 V onen den na místech, kde nyní vyrůstá tisíc révových keřů za tisíc
 šekelů stříbra, bude jen bodláčí a křoví.
 Ish 7 24 Jen s šípy a lukem bude možno tudy projít, neboť bodláčím a křovím
 zaroste celá země.
 Ish 7 25 A na žádnou z horských straní, které byly obdělávány motykou, nebudeš
 moci vstoupit pro samé bodláčí a křoví. Budou výběhem pro býky a drahami pro ovce.
 Ish 8 1 Hospodin mi řekl: "Vezmi si velkou tabulku a napiš na ni běžným
 způsobem: "Rychle za kořistí spěchá lupič"."
 Ish 8 2 I vzal jsem si spolehlivé svědky: kněze Urijáše a Zekarjáše, syna
 Jeberekjášova.
 Ish 8 3 Přiblížil jsem se k prorokyni, a ona počala a porodila syna. Hospodin
 mi řekl: "Dej mu jméno: "Rychle za kořistí spěchá lupič".
 Ish 8 4 Neboť dříve než bude chlapec umět volat "otče" a "matko", bude
 odneseno bohatství Damašku a kořist ze Samaří před krále asyrského."
 Ish 8 5 A dál ještě mluvil Hospodin ke mně takto:
 Ish 8 6 "Protože tento lid zavrhl šíloašské vody poklidně tekoucí a veselí se
 s Resínem a synem Remaljášovým,
 Ish 8 7 hle, proto Panovník na ně uvede vody Řeky, dravé a mnohé, krále
 asyrského s celou jeho slávou. I vystoupí ze všech svých řečišť a bude se valit přes všechny
 své břehy.
 Ish 8 8 Zabočí k Judovi, zaplaví jej a bude se valit dál, bude mu sahat až k
 hrdlu. Jeho rozpjatá křídla vyplní prostor tvé země, ó Immanueli!"
 Ish 8 9 Běsněte si, národy, zděsíte se, naslouchejte, všechny daleké země,
 přepásejte se, zděsíte se, přepásejte se, zděsíte se.
 Ish 8 10 Dohodněte se, dohoda bude zmařena, mluvejte si, ani slovo neobstojí,
 neboť s námi je Bůh - Immanuel!
 Ish 8 11 Toto mi praví Hospodin, když mě pevně uchopil svou rukou a varoval mě,
 abych nechodil cestou tohoto lidu:
 Ish 8 12 "Neříkejte zrada všemu, čemu říká zrada tento lid, a čeho se bojí,
 toho vy se nebojte a nestrachujte."
 Ish 8 13 Dosvědčujte svatost Hospodina zástupů! Jeho se bojte a strachujte.
 Ish 8 14 Vám bude svatyní, ale oběma domům izraelským kamenem úrazu a skálou, o
 kterou budou klopýtat, bude osídlem a léčkou obyvatelům Jeruzaléma.
 Ish 8 15 Mnozí z nich klopýtnou, padnou a roztráší se, uvíznou v léčce a chytí
 se.
 Ish 8 16 "Zavaž svědectví a zapečet zákon mezi mými učedníky."
 Ish 8 17 Budu očekávat Hospodina, ačkoli skryl tvář před domem Jákobovým, s
 nadějí budu na něho čekat.

Ish 8 18 Hle, já a děti, které mi dal Hospodin, jsme v Izraeli znamením a zázraky od Hospodina zástupů, který přebývá na hoře Sijónu.

Ish 8 19 Řeknou vám: "Dotazujte se duchů zemřelých a jasnovidců, kteří sípají a mumlají." Což se lid nemá dotazovat svého Boha? Na živé se má ptát mrtvých?

Ish 8 20 K zákonu a svědectví! Což oni neříkají takové slovo, že mu z něho nevzejde jitrní záře?

Ish 8 21 Lid bude procházet zemí zatvrzelý a hladový. A protože bude mít hlad, rozlítí se a bude zlořečit svému králi i Bohu s tváří pozvednutou vzhůru.

Ish 8 22 Podívá se k zemi, a hle, jen soužení a temnota, skličující ponurost, šerý soumrak, do něhož bude zahrán. [(Isaiah 8:23) Avšak tato sklíčená země ponurá nezůstane. Jako zprvu byla země Zabulón a země Neftalí zlehčena, tak nakonec bude přivedena ke cti s Přímořím a Zajordáním i Galileou pronárodů.]

Ish 9 1 Lid, který chodí v temnotách, uvidí velké světlo; nad těmi, kdo sídlí v zemi šeré smrti, zazáří světlo.

Ish 9 2 Rozmnožil jsi národ, rozhojnil jsi jeho radost; budou se před tebou radovat, jako se radují ve znicích, tak jako jásají ti, kdo se dělí o kořist.

Ish 9 3 Neboť jeho břemene a hůl na jeho záda i prut jeho poháněče zlomíš jako v den Midjánu.

Ish 9 4 Pak každá bota obouvaná do válečné vřavy a každý plášť vyválený v prolité krvi budou k spálení, budou potravou ohně.

Ish 9 5 Neboť se nám narodí dítě, bude nám dán syn, na jehož rameni spočine vláda a bude mu dáno jméno: "Divuplný rádce, Božský bohatýr, Otec věčnosti, Vládce pokoje."

Ish 9 6 Jeho vladařství se rozšíří a pokoj bez konce spočine na trůně Davidově a na jeho království. Upevní a podepře je právem a spravedlností od toho času až navěky. Horlivost Hospodina zástupů to učiní.

Ish 9 7 Slovo poslal Panovník proti Jákobovi a dopadlo na Izraele.

Ish 9 8 Všechn lid o tom zvěděl, Efrajim i obyvatelé Samaří. V pyše a velikášství srdce však říkají:

Ish 9 9 "Co bylo z cihel, spadlo, vystavíme to z kvádrů; smokvoně byly vykáceny, nahradíme je cedry."

Ish 9 10 I pozvedl Hospodin proti nim protivníky - Resína - a popudil proti nim jejich nepřátele:

Ish 9 11 z východu Arama, ze západu Pelištejce, aby plnými ústy požírali Izraele. Tím vším se jeho hněv neodvrátil a jeho ruka zůstává napřažena.

Ish 9 12 Avšak lid se neobrátil k tomu, který ho bil, Hospodina zástupů se nedotazovali.

Ish 9 13 Proto Hospodin odsekl od Izraele hlavu i ocas, palmovou ratolest i sítinu v jediný den.

Ish 9 14 Stařec a vznešený jsou ona hlava a prorok učící klam je onen ocas.

Ish 9 15 Vůdcové tohoto lidu se stali svědci a ti, kdo se dají vést, jsou ztraceni.

Ish 9 16 Proto neměl Panovník radost z jeho jinochů a nad jeho sirotky a vdovami se neslitoval, protože všichni jsou to rouhači a zlovolníci, bludně mluví každá ústa. Tím vším se jeho hněv neodvrátil a jeho ruka zůstává napřažena.

Ish 9 17 Avšak jejich svévole hoří jako oheň, požírá bodláčí a křoví, zapaluje houštiny lesa a kouř se vířivě vznáší.

Ish 9 18 Země se zatměla pro prchlivost Hospodina zástupů a lid se stal potravou ohně; nikdo nemá soucit ani s bratrem.

Ish 9 19 Hltá, co je napravo, a zůstává hladový, požírá nalevo, a sytý není, požírá maso své vlastní paže,

Ish 9 20 Manases Efrajima, Efrajim Manasesa a na Judu se vrhají společně. Tím vším se jeho hněv neodvrátil a jeho ruka zůstává napřažena.

Ish 9 21

Ish 10 1 Běda těm, kdo nařizují ničemná nařízení těm, kdo předpisují plahočení, Ish 10 2 nutným odnímají možnost obhajoby, utištěné mého lidu zbavují práva; jejich kořistí jsou vdovy a sirotky olupují.

Ish 10 3 Co si počnete v den navštívení, až se z dálky přizpůsobí zkáza? Ke komu se utečete o pomoc, kde zanecháte svoji slávu?

Ish 10 4 Nezbude než sklonit se mezi vězně či zůstat ležet mezi zabitými. Tím vším se jeho hněv neodvrátil a jeho ruka zůstává napřažena.

Ish 10 5 "Běda Asýrii, metle mého hněvu, té holi, skrze kterou projevím svůj hrozný hněv.

Ish 10 6 Posílám ji na rouhavý pronárod, proti lidu, proti němuž pláne má prchlivost; dávám jí příkaz, aby kořistila a kořistila, loupila a loupila, aby jej šlapala jako hlínu na ulicích.

Ish 10 7 Ona si to však představit nedovede, neuvažuje o tom v svém srdci, myslí jen na to, jak by vyhubila, jak by vymýtila nemálo pronárodů.

Ish 10 8 Říká: "Což nejsou mí velitelé zároveň králi?"

Ish 10 9 Což nedopadlo Kalno jako Karkemís? Nebo Chamát jako Arpád a Samaří jako Damašek?"

Ish 10 10 Jako sáhla moje ruka po královstvích bůžků - a jejich tesané modly byly nad jeruzalémské i nad samařské -,

Ish 10 11 cožpak s Jeruzalémem a jeho modlářskými stvůrami nenaložím, jako jsem naložil se Samařím a jeho bužky?"

Ish 10 12 Až Panovník přivede ke konci celé své dílo na hoře Sijónu a v Jeruzalémě, řekne: "Ztrestám asyrského krále pro ovoce jeho velikášského srdce, i to, co je v jeho povýšených očích proslavené,

Ish 10 13 neboť řekl: "Vykonal jsem to silou své ruky a svou moudrostí - vždyť se v tom vyznám. Zrušil jsem hranice národů, co nakupily, to jsem vydrancoval a jako býk jsem svrhl vládce z trůnu.

Ish 10 14 Jako hnízdo nalezla má ruka bohatství národů; jako se vybírají opuštěná vejce, tak jsem vybral celou zemi. Nikdo ani křídlem nezamával, nikdo zobák neotevřel a nepípl."

Ish 10 15 Což se smí sekera holedbat nad toho, kdo jí seká? A pila povyšovat se nad toho, kdo jí reže? Jako by metla mohla švihat toho, kdo ji zvedá, nebo hůl se vynášet, že není dřevo."

Ish 10 16 Proto pošle Pán, Hospodin zástupů, na asyrské vypasence úbytě a pod asyrskou slávou to zapraská praskotem ohně.

Ish 10 17 Světlo Izraellovo se stane ohněm a jeho svatý plamenem. Ten bude hořet a pozře její křoví a bodláčí v jediný den.

Ish 10 18 I slávu jejího lesa a sadu stráví se vším všudy, jako choroba užírá chorého.

Ish 10 19 Stromů v jejím lese zůstane tak málo, že je spočítá i chlapec.

Ish 10 20 V onen den se pozůstatek Izraele s uprchlíky domu Jákobova nebude už opírat o toho, který ho bije, ale bude se věrně opírat o Hospodina, Svatého, Boha Izraele.

Ish 10 21 Pozůstatek se vrátí, pozůstatek Jákoba, k Bohu - bohatýru.

Ish 10 22 Neboť i kdyby bylo tvého lidu, Izraeli, jak mořského písku, vrátí se k němu jen pozůstatek. Je rozhodnut skoncovat, jako záplava se valí spravedlnost.

Ish 10 23 Ano, Panovník, Hospodin zástupů, se rozhodl učinit konec, a to po celé zemi.

Ish 10 24 Proto Panovník, Hospodin zástupů, praví toto: "Můj lide, který bydlíš na Sijónu, neboj se Asýrie. Bije tě metlou a zvedá na tebe hůl jako kdysi Egypt.

Ish 10 25 Ještě jen kratičký čas a můj hrozný hněv skončí; je však můj hněv zničí."

Ish 10 26 Hospodin zástupů nad ní zamává bičem, jako když bil Midjána na Havraní skále, a zdvihne svou hůl na moře jako kdysi na Egypt.

Ish 10 27 V onen den ti spadne z ramen její břímě a její jho z šíje, jho se z tebe sesmekne jak po oleji.

Ish 10 28 Už táhne na Aját, prošel Migrónem a zbroj si v Michmásu složil.

Ish 10 29 Prošli průsmykem. Řekli: "Prenocujeme v Gebě." Ráma se trásla, Saulova Gíbea se dala na útěk.

Ish 10 30 Pronikavě křič, galímská dcero, Lajšo, napjatě poslouchej, odpověz, Anatóte.

Ish 10 31 V Madméně je poplach, gebímští obyvatelé hledají záštitu.

Ish 10 32 Ještě dnes stane v Nóbu a rukou mávne proti hoře sijónské dcery, proti pahorku jeruzalémskému.

Ish 10 33 Hle, Pán, Hospodin zástupů, hroživou silou klestí větvoví, pyšně se tyčící stromy jsou porubány, i ty nejvyšší jsou poníženy.

Ish 10 34 Železem bude vysekáno lesní houští, Libanón padne rukou Vznešeného.

Ish 11 1 I vzejde proutek z pařezu Jišajova a výhonek z jeho kořenů vydá ovoce.

Ish 11 2 Na něm spočine duch Hospodinův: duch moudrosti a rozumnosti, duch rady a bohatýrské síly, duch poznání a bázně Hospodinovy.

Ish 11 3 Bázní Hospodinovou bude prodchnut. Nebude soudit podle toho, co vidí oči, nebude rozhodovat podle toho, co slyší uši,

Ish 11 4 nýbrž bude soudit nuzné spravedlivě, o pokorných v zemi bude rozhodovat podle práva.

Ish 11 5 Žezlem svých úst bude bít zemi, dechem svých rtů usmrtí svévolníka.

Ish 11 6 Jeho bedra budou opásána spravedlností a jeho boky přepásá věrnost.

Ish 11 7 Vlk bude pobývat s beránkem, levhart s kůzlem odpočívát. Tele a lvíče i žirný dobytek budou spolu a malý hoch je bude vodit.

Ish 11 8 Kráva se bude popásat s medvědicí, jejich mláďata budou odpočívát spolu, lev jako dobytče bude žrát slámu.

Ish 11 9 Kojenec si bude hrát nad děrou zmije, bazilišku do doupěte sáhne ručkou odstavené dítě.

Ish 11 10 Nikdo už nebude páchat zlo a šířit zkázu na celé mé svaté hoře, neboť zemi naplní poznání Hospodina, jako vody pokrývají moře.

Ish 11 11 V onen den budou pronárody vyhledávat kořen Jišajův, vztyčený jako korouhev národům, a místo jeho odpočinutí bude slavné.

Ish 11 12 V onen den ještě podruhé vztáhne Panovník ruku, aby získal pozůstatek svého lidu, který zůstal v Asýrii, Egyptě, Patrósu, Kúši, Élamu, Šineáru, Chamátu a na ostrovech mořských.

Ish 11 13 Povznese korouhev k pronárodům a posbírá rozežnané z Izraele a rozptýlené Judejce shromáždí ze čtyř stran země.

Ish 11 14 Ustane žárlivost Efrajimova, budou vyhlazeni Judovi protivníci, Efrajim nebude žárlit na Judu a Juda nebude osočovat Efrajima,

Ish 11 14 nýbrž společně se vrhnou na úbočí Pelištejců k moři, i syny východu oloupí spolu, vztáhnou svoji ruku na Edóm a Moáb, poslouchat je budou i synové Amónovi.

Ish 11 15 Klatbou stihne Hospodin záliv Egyptského moře, zamává rukou proti Řece v prudkém větru, rozštěpí ji v sedm ramen, takže ji bude možno přejít v opáncích.

Ish 11 16 Tak vznikne silnice pro pozůstatek jeho lidu, jenž zůstal v Asýrii, jako tomu bylo v den, kdy Izrael vystupoval z egyptské země.

Ish 12 1 V onen den řekneš: "Vzdávám tobě chválu, Hospodine! Rozhněval ses na mě, tvůj hněv se však odvrátil a potěšils mě.

Ish 12 2 Hle, Bůh je má spása, doufám a jsem beze strachu. Hospodin, jen Hospodin je má záštita a píseň, stal se mou spásou."

Ish 12 3 S veselím budete čerpat vodu z pramenů spásy.

Ish 12 4 V onen den řeknete: "Chválu vzdejte Hospodinu a vzývejte jeho jméno! Uvádějte národům ve známost jeho skutky. Připomínejte, že jeho jméno je vyvýšené.

Ish 12 5 Zpívejte Hospodinu, neboť vykonal důstojné činy, ať o tom zví celá země!"

Ish 12 6 Jásej a plesej, ty, která bydlíš na Sijónu, neboť veliký je ve tvém středu - Svatý Izraele.

Ish 13 1 Výnos o Babylónu, který přijal ve vidění Izajáš, syn Amósův:

Ish 13 2 "Vztyčte korouhev na lysé hoře, vzkřikněte na ně, zamávejte rukou, ať vejdou branami urozených.

Ish 13 3 Vydal jsem příkaz svým posvěceným, povolal jsem k vykonání svého hněvu i své bohatýry, jásající nad mou důstojností.

Ish 13 4 Slyš hluk na horách jakoby početného lidu, slyš hukot království, shromážděných pronárodů: Hospodin zástupů sbírá vojsko k boji.

Ish 13 5 Z daleké země přicházejí, až od končin nebes, přichází Hospodin se zbrojí hrozného hněvu, aby pohubil celou zemi.

Ish 13 6 Kvilte, blízko je den Hospodinův, přijde od všemocného jak zhouba.

Ish 13 7 Proto každá ruka ochabne a každý člověk odvahu ztratí.

Ish 13 8 Budou plni hrůzy, zachvátí je bolesti a křeče, jako rodička se budou svíjet. Strnule bude zírat jeden na druhého, ve tváři plamenem vzplanou.

Ish 13 9 Hle, přichází den Hospodinův, nelítostný, s prchlivostí a planoucím hněvem, aby zemi změnil v spoušť a vymýtil z ní její hříchy.

Ish 13 10 Nebeské hvězdy a souhvězdí se nezatřpytí svým světlem, slunce se při svém východu zatmí, měsíc svým světlem nezazáří.

Ish 13 11 A budu stíhat zlobu světa a nepravost svévolníků. Učiním přítrž pyše opovážlivců, ponížím troufalost ukrutníků.

Ish 13 12 Způsobím, že člověk bude vzácnější než ryzí zlato, člověk bude nad zlato z Ofíru.

Ish 13 13 Otřesu totiž nebesy a země se pohne ze svého místa prchlivostí Hospodina zástupů v den jeho planoucího hněvu.

Ish 13 14 Jako vyplašená laň a jako stádo, jež neshromažďuje nikdo, tak se obrátí každý ke svému lidu, každý uteče do své země.

Ish 13 15 Každý, koho najdou, bude skolen, každý, koho chytí, padne mečem.

Ish 13 16 Jejich nemluvnata budou rozdracena před jejich zraky, jejich domy budou vypleněny, jejich ženy zneuctěny.

Ish 13 17 Hle, já podnikám proti vám Médy, kteří si neváží stříbra, nemají zálibu v zlatě.

Ish 13 18 Svými luky rozdrť chlapce, nad plodem života se neslitují, s vašimi syny nebudou mít soucit.

Ish 13 19 Babylón, skvost mezi královstvími, pyšná okrasa Kaldejců, dopadne jako Sodoma a Gomora, vyvrácené Bohem.

Ish 13 20 Už nikdy nebude osídlen, nebude obydlen po všechna pokolení. Žádný Arab si tam nepostaví stan, pastýři tam nenechají odpočívat stáda,

Ish 13 21 nýbrž divá sběr tam bude odpočívat, v jejich domech bude plno výrů, přebývat tam budou pštrosi, běsové tam budou poskakovat.

Ish 13 22 V jeho palácích budou výt hyeny a v chrámech rozkoše šakalové. Jeho čas se přiblížil, dny nebudou mu prodlouženy."

Ish 14 1 Hospodin se slituje nad Jákobem a znovu vyvolí Izraele. Dá jim odpočinout v jejich zemi, přidruží se k nim i bezdomovec a připojí se k domu Jákobovu.

Ish 14 2 Národy je totiž samy dovedou na jejich místo a Izraelův dům je dostane do dědictví v Hospodinově zemi jako otroky a otrokyně. Tak zajmou ty, kdo je prve zajali, a budou panovat nad svými poháněči.

Ish 14 3 V den, kdy ti dá Hospodin odpočinout od tvého trápení a nepokoje, od tvrdé otročiny, jíž jsi byl zotročen,

Ish 14 4 proneseš o babylónském králi pořekadlo: "Jak pominul poháněč, jak pominul a knuta!"

Ish 14 5 Hospodin polámá hůl svévolníků, žezlo vládců,

Ish 14 6 jež zběsile bilo národy ranami bez ustání, hněvivě vládlo pronárodům nezkrotným pronásledováním.

Ish 14 7 v míru odpočala celá země, všechno zvučně plesá.

Ish 14 8 I cypřiše se radují nad tebou i libanónské cedry od chvíle, kdy jsi padl: "Už nevstane ten, kdo nás kácel!"

Ish 14 9 I nejhlubší podsvětí je kvůli tobě rozrušeno, čeká na tvůj příchod, probudilo kvůli tobě přízraky, všech vojevůdců země. Všechny krále pronárodů přimělo vstát ze svých trůnů.

Ish 14 10 Ti všichni se ozvou a řeknou tobě: "Také jsi jako my pozbyl síly? Už jsi nám podoben!"

Ish 14 11 Do podsvětí byla svržena tvá pýcha, hlučný zvuk tvých harf. Máš ustláno na hnilobě, přikrývkou máš z červů."

Ish 14 12 Jak jsi spadl z nebe, třpytivá hvězdo, jitřenky synu! Jak jsi sražen k zemi, zotročovateli pronárodů!

Ish 14 13 A v srdci sis říkal: "Vystoupím na nebesa, vyvýším svůj trůn nad Boží hvězdy, zasednu na Hoře setkávání na nejzazším Severu."

Ish 14 14 Vystoupím na posvátná návrší oblaků, s Nejvyšším se budu měřit."

Ish 14 15 Teď jsi svržen do podsvětí, do nejhlubší jámy!

Ish 14 16 Kdo tě uvidí, budou se dívat a divit: "To je ten muž, který zneklidňoval zemi a otrásal královstvími?"

Ish 14 17 Svět změnil v poušť, bořil jeho města, vězně nikdy nepropouštěl domů."

Ish 14 18 Všichni králové pronárodů, všichni leží slavně ve svých hrobkách,

Ish 14 19 ale tebe pohodili mimo hrob jak ohavný výhonek; jsi jako šatem přikryt zavražděnými porubanými mečem, svrženými do kamení té jámy, jsi jak pošlapaná mršina,

Ish 14 20 nebudeš připojen k nim v hrobě. Vždyť jsi ničil vlastní zemi, vlastní lid jsi vraždil. O potomstvu zlovolníků nebude navěky zmínky.

Ish 14 21 "Připravte jeho synům jatky pro nepravost otců! Nepovstanou, nezmocní se země a svět nezaplní městy."

Ish 14 22 "Já povstanu proti nim, je výrok Hospodina zástupů, vymýtím jméno Babylóna i pozůstatek po něm, nástupce i následníka, je výrok Hospodinův."

Ish 14 23 Proměním jej v hnízdiště sýčku a ve slatiny, vymetu jej pometlem zkázy, je výrok Hospodina zástupů."

Ish 14 24 Hospodin zástupů přísáhl: "Jak jsem si předsevzal, tak se stane, a pro co jsem se rozhodl, to se uskuteční:"

Ish 14 25 Rozdrtím Ašúra ve své zemi, rozšlapu ho na svých horách a z nich sejmu jeho jho. Z ramene jim bude sňato jeho břímě."

Ish 14 26 To je rozhodnutí učiněné o celé zemi a to je paže napřažená proti všem pronárodům.

Ish 14 27 Když Hospodin zástupů rozhodl, kdo to zruší? Jeho paže je napřažena, kdo ji odvrátí?

Ish 14 28 V roce, kdy zemřel král Achaz, byl zjeven tento výnos:

Ish 14 29 "Neraduj se, celá Pelišteo, že je polámána hůl, která tě bije, neboť z hadího kořene vzejde bazilišek a jeho plodem bude létající ohnivý had."

Ish 14 30 Prvorození nuzných budou mít pastvu a ubožáci budou odpočívat v bezpečí. Tvůj kořen však umorím hladem a pozůstatek tvého lidu zajde.

Ish 14 31 Kvílej, bráno! Křič, město! Celá Pelištea bude v zmatku. Neboť od severu se už valí dým a nikdo nezůstává stranou svých shromaždišť."

Ish 14 32 Co odpovědět poslům toho pronároda? Hospodin založil Sijón, k němu se přivinou utištění jeho lidu.

Ish 15 1 Výnos o Moábovi: Přes noc zajisté bude vyhuben Ar Moábský, zajde! Přes noc zajisté bude vyhuben Kír Moábský, zajde!

Ish 15 2 Vystoupí v Díbónu do domu, na posvátná návrší, aby plakal. Nad Nebó, nad Médebou bude Moáb kvílet. Na každé hlavě lysina, každá brada ostříhána.

Ish 15 3 V jeho ulicích se opasují zíněnými suknicemi, na jeho střeších a náměstích vše kvílí, rozplyvá se v pláči.

Ish 15 4 Úpí Chešbón i Eleále, jejich hlas až v Jahasu je slyšet. Proto křičí na poplach moábských ozbrojenci, jejich duše je poplašená.

Ish 15 5 Moje srdce úpí nad Moábem. Jeho uprchlíci jsou až u Soáru, v Eglat-šelišiji. Po lúchitském svahu vystupují s pláčem. Na cestě do Chóronajimu propukají v úpění nad zkázou.

Ish 15 6 Po nimrímských vodách zbude zpuštění, uschne tráva, bude po rostlinách, nezbude nic zeleného.

Ish 15 7 Proto zbytek toho, na čem pracovali, co si uchovali, přenesou přes Topolový úval.

Ish 15 8 Úpění obchází územím Moába, jeho kvílení zní až do Eglajimu, jeho kvílení zní až do Beer-élímu.

Ish 15 9 Vždyť dímonske vody jsou plné krve. Proto ještě více dopustím na Dímon: Iva na Moábce, kteří vyvázli, i na ty, kteří zůstali v zemi.

Ish 16 1 Pošlete beránka vládci země ze Sély pouště na horu sijónské dcery.

Ish 16 2 I budou jako vyplašení ptáci, vyhnání z hnízda, moábské dcery při arnónských brodech.

Ish 16 3 "Svolejte radu, učinite rozhodnutí. V samé poledne ať je tvůj stín jak noc, ukryj zahnané, neprozrad vyplašené;

Ish 16 4 Moábe, ať moji zahnaní jsou tvými hosty, před zhoubcem buď jejich skryší. Utlačovatel, ten vezme za své, zhouba skončí. Ze země vymizí ti, kdo ji podupali.

Ish 16 5 Trůn bude upevněn milosrdenstvím a dosedne na něj v Davidově stanu ten, jenž bude soudit věrně, vyhledávat právo, rázně uplatňovat spravedlnost."

Ish 16 6 slýchali jsme o pyše Moába přepysného, o pyšné jeho povýšenosti a bezmezné zpupnosti; k ničemu nejsou jeho zvěsty.

Ish 16 7 Proto bude Moáb kvílet nad Moábem, všichni budou kvílet. Touhou po kírcharesetských hrozinkových koláčích budou vzdychat úplně zdeptáni.

Ish 16 8 Vždyť zvaly viničné terasy Chešbónu, sibemská vinná réva. Páni pronárodů otloukli to ušlechtilé révoví, jež dosahovalo až k Jaezeru, vinulo se až k poušti, jeho výhonky se rozbujely a pronikly za moře.

Ish 16 9 Proto pláče s plačícím Jaezerem, nad sibemskou vinnou révou. Svlažují tě svými slzami, Chešbón a Eleále, neboť při tvé letní sklizni a tvém vinobraní přestane vaše výskání.

Ish 16 10 Přestaly v sadu radost a jásot, na vinicích se už neplesá a nehlaholí, nikdo nelisuje v lisu víno, tvému výskání jsem učinil přítrž.

Ish 16 11 Proto všechno ve mně nad Moábem jak citara sténá, mé nitro lká nad Kír-cheresem.

Ish 16 12 Až se Moáb ukáže před svými bohy a na posvátné návrší se dotrmácí, až vstoupí do své svatyně, aby se modlil, ničeho nedosáhne.

Ish 16 13 Toto je slovo, které už tehdy Hospodin promluvil o Moábovi.

Ish 16 14 Nyní Hospodin promluvil: "Za tři léta, jako jsou léta nádeníka, zlehčena bude sláva Moábova u celého jeho početného davu; zůstane mu malá, bezvýznamná hrstka."

Ish 17 1 Výnos o Damašku: "Hle, Damašek přestane být městem, stane se hromadou sutin.

Ish 17 2 Opuštěná města Aróeru budou patřit stádům; tam budou odpočívat a nikdo je nevydělá.

Ish 17 3 Zanikne pevnost v Efrajimu i království v Damašku. S pozůstatkem Aramejců to padne jako se slávou Izraelců, je výrok Hospodina zástupů."

Ish 17 4 "V onen den vybledne Jákobova sláva a jeho tučné tělo zhubne.

Ish 17 5 Bude tomu, jako když se při žni sklízí obilí, když se do náručí shromažďují klasy, jako když se klasy posbírají v dolině Refajců.

Ish 17 6 Zbudou pak jen paběrky jako při srážení oliv, dvě tři olivky na samém vršku a čtyři pět na plodných větvích, je výrok Hospodina, Boha Izraele."

Ish 17 7 V onen den vzhledne člověk k tomu, který ho učinil, a jeho oči budou patřit k Svatému Izraele.

Ish 17 8 Už nebude vzhlížet k oltářům, dílu vlastních rukou, ani nebude patřit na to, co vyrobil svými prsty, na posvátné kůly a kadidlové oltářiky.

Ish 17 9 V onen den budou jeho záštitná města jako opuštěná a houštím zarostlé vrcholky, jež pronárody opustily před syny Izraele; zpuštěnou.

Ish 17 10 Vždyť jsi zapomněla na Boha, svou spásu, nepamatovala jsi na svoji záštitnou skálu. Proto vysazuješ sadbu rozkoší a pěstuješ cizokrajnou révu.

Ish 17 11 V den, kdy je sázíš, oplocuješ je, za jitra pečuješ, aby tvá setba vyrašila. Ale žeň prchne v den nemoci a bolesti nevyléčitelné.

Ish 17 12 Běda! Hluk četných čeledí lidských hlučí jak hlučící moře, hukot národů hučí podoben hukotu dravých vod.

Ish 17 13 Národy hučí jak hukot mnohých vod, leč okřikne je a utekou daleko, hnány jako plevy větrem po horách a jako chmýří ve vichřici.

Ish 17 14 Z večera ještě plno hrůzy, a než vzejde jitro, je po všem. Takový je úděl těch, kteří nás plení, los těch, kdo nás olupují.

Ish 18 1 Běda zemi okřídleného hmyzu při řekách Kúše;

Ish 18 2 posílá vyslanec po moři, po vodní hladině v plavidlech šáchorových. Jděte, poslové hbití, k urostlému pronárodu s lesklou pleť, k lidu daleko široko obávanému, k pronárodu nesrozumitelné řeči, který poražené pošlapává, jehož zemi protékají řeky!

Ish 18 3 Všichni obyvatelé světa, vy, kdo přebýváte na zemi, až se vyzdvihne na horách korouhev, uvidíte, až se zatroubí na polnici, uslyšíte.

Ish 18 4 Neboť Hospodin mi praví toto: "Klidně budu přihlížet ze svého stanoviště, budu jak sálavé horko v záři slunce, jako rosný oblak v horku žní.

Ish 18 5 Předě žněmi, když odkvete réva a květenství se promění ve zraječní hrozen, tu se jalové výhonky odřežou vinařským nožem a odnože se odstraňují, vylamují.

Ish 18 6 Vesměs budou zanechány dravému ptactvu hor a zvířectvu země, takže dravé ptactvo na nich stráví léto a veškeré zvířectvo země na nich bude zimovat."

Ish 18 7 V onen čas bude přinášena Hospodinů zástupů pocta od urostlého lidu s lesklou pleť, od lidu široko daleko obávaného, od pronároda nesrozumitelné řeči, který poražené pošlapává, jehož zemi protékají řeky. Přinese ji na místo, kde přebývá jméno Hospodina zástupů, na horu Sijón.

Ish 19 1 Výnos o Egyptu: Hle, Hospodin jede na rychlém oblaku a vjíždí do Egypta. Egyptské modly se před ním kymácejí, Egypt svou odvahu nadobro ztratil.

Ish 19 2 "Popudím Egypťany proti Egypťanům a bude bojovat bratr proti bratru a přítel proti příteli, město proti městu, království proti království.

Ish 19 3 Egypt bude na duchu zlomen, jeho záměry zmatu, budou se dotazovat model a zaklínačů i duchů zemřelých a jasnovidců.

Ish 19 4 Vydám Egypt v moc tvrdých pánů a mocný král bude nad nimi vládnout", je výrok Pána, Hospodina zástupů.

Ish 19 5 Vody se vypaří, než dojdou k moři, a řeka vyschne a vysuší se,

Ish 19 6 řiční ramena budou páchnout, voda v egyptských kanálech opadne a vyschne, třtina a rákos zvadnou.

Ish 19 7 Lučiny při Nilu, při ústí Nilu, a všechna setba u Nilu uschne, bude odváta a nebude už.

Ish 19 8 Tu se budou rybáři rmoutit a truchlit, všichni, kdo vrhají udici do Nilu; ochabnou, kdo na vodní hladině rozestírají sítě.

Ish 19 9 Zklamání budou pěstitelé lnu, česačky i tkalci bílého plátna.

Ish 19 10 Podpěry země budou vyvráceny, bude smutno v duši všem, kdo pracují za mzdu.

Ish 19 11 Jací pošetilci jsou sóanští velmožové! Moudří rádcové faraónovi, vaše rada je hloupá. Jak můžete říci faraónovi: "Jsem syn moudrých, syn dávných králů?"

Ish 19 12 Kdepak jsou tví moudří? Ať ti to oznámí, vědí-li, jaký je úradek Hospodina zástupů o Egyptu.

Ish 19 13 Pošetile si počínají sóanští velmožové, velmožové memfidští propadli klamu. Zavedli Egypt na scestí ti, kdo byli pilířem jeho kmenů,

Ish 19 14 Hospodin namíchal do jeho nitra ducha závratí, takže zavedli Egypt na scestí ve všem jeho počínání, jako když opilec vrávorá ve vlastních zvratcích.

Ish 19 15 Egyptu se nepodaří žádné dílo, ať je koná hlava nebo ocas, palmová ratolest nebo síť.

Ish 19 16 V onen den bude Egypt jako ženy: bude se třást strachem před mávnutím ruky Hospodina zástupů, až proti němu mávne.

Ish 19 17 Země jidská se stane postrachem Egypta; ať mu ji kdokoli připomene, Egypt dostane strach z úradku, který nad ním vynesl Hospodin zástupů.

Ish 19 18 V onen den bude v egyptské zemi pět měst hovořících kenaanským jazykem a přísahajících při Hospodinu zástupů; jednomu se bude říkat "Město pobožené".

Ish 19 19 V onen den bude mít Hospodin oltář uprostřed egyptské země a posvátný sloup při jejich hranicích bude zasvěcen Hospodinu.

Ish 19 20 Bude to znamením a svědectvím o Hospodinu zástupů v egyptské zemi. Když budou volat k Hospodinu kvůli utiskovatelům, pošle jim zachránce, aby je obhájil a vysvobodil je.

Ish 19 21 Hospodin se dá poznat v Egyptě; Egyptané poznají v onen den Hospodina a budou ho uctívat obětním hodem a obětním darem, budou Hospodinu skládat a plnit sliby.

Ish 19 22 Hospodin udeří na Egypt, udeří i vyléčí, a oni se obrátí k Hospodinu; on přijme jejich prosby a vyléčí je.

Ish 19 23 V onen den povede silnice z Egypta do Asýrie, takže Asyřané budou chodit do Egypta a Egyptané do Asýrie a Egyptané budou uctívat Hospodina spolu s Asyřany.

Ish 19 24 V onen den vytvoří Izrael s Egyptem a Asýrií trojici; bude požehnáním uprostřed země,

Ish 19 25 protože Hospodin zástupů mu bude žehnat takto: "Požehnán buď lid můj egyptský a dílo mých rukou Asýrie a mé dědictví Izrael."

Ish 20 1 Toho roku, v němž tartán poslaný asyrským králem Sargónem přitáhl k Ašdódu, bojoval proti němu a dobyl jej.

Ish 20 2 v onen čas promluvil Hospodin skrze Izajáše, syna Amósova: "Jdi a odpásej si z beder žíněnou suknicí a zuj si opánky z nohou." On tak učinil a chodil nahý a bosý.

Ish 20 3 I řekl Hospodin: "Jako chodí můj služebník Izajáš nahý a bosý po tři roky na znamení a předzvěst pro Egypt a pro Kúš,

Ish 20 4 tak požene asyrský král zajatce egyptské a vysídlence kúšské, mladíky i starce, nahé a bosé, s odhaleným zadkem, Egyptu k hanbě.

Ish 20 5 Budou plnit děsu a hanby pro Kúš, k němuž vzhlíželi, a pro Egypt, jímž se chlubili.

Ish 20 6 Obyvatelé toho pobřeží v onen den řeknou: "Hle, tak to dopadlo s tím, k němuž jsme vzhlíželi, k němuž jsme se utíkali o pomoc, aby nás vysvobodil od asyrského krále. Jak bychom mohli vyvážnout my?"

Ish 21 1 Výnos o přímořské stepi: Jako vichřice prohánějící se Negebem přijde ze stepi, z obávané země.

Ish 21 2 Dostalo se mi tvrdého vidění: "Věrolovník jedná věrolomně a zhoubce hubí. Přitáhni, Élame, oblehni, Méde! Všem vzdechů učiním přítrž."

Ish 21 3 Proto jsou má bedra plná smrtelných úzkostí, křeče se mne zmocnily jako rodičky. Jsem zkrušen tím, co slyším, hrozím se toho, co vidím.

Ish 21 4 Mé srdce vrávorá, náhlá hrůza mě jímá, kyžený soumrak se mi změnil v otřesnou chvíli.

Ish 21 5 Chystá se stolování, prostírá se ubrus, jí se a pije. Vzhůru, velitelé, namažte své štíty!

Ish 21 6 Neboť Panovník mi praví toto: "Jdi, postav hlídku; ať oznámí, co uvidí.

Ish 21 7 Uvidí-li vozbu, koňská spřežení, jízdu na oslech, jízdu na velbloudech, ať sleduje pozorně, velmi pozorně."

Ish 21 8 I zvolal jako lev: "Na hlídce, Panovníku, stojím stále, po celé dny, a na své strážní stanoviště se stavím po všechny noci."

Ish 21 9 Hle, tu přijíždí vůz, muž, koňské spřežení! On hlásí: "Padl, padl Babel a všechny tesané modly jeho božstev jsou roztrženy o zem!"

Ish 21 10 Můj podupaný lide, synu mého humna! Co jsem slyšel od Hospodina zástupů Boha Izraele, to vám oznamuji.

Ish 21 11 Výnos o Dúmě: Volají na mě ze Seíru: "Strážce, kolik zbývá z noci? Strážce, kolik zbývá z noci?"

Ish 21 12 Strážce praví: "Přichází jitro, ale ještě je noc. Chcete-li pátrat, pátrejte! Navratte se, přijďte!"

Ish 21 13 Výnos proti Arábii: Budete nocovat v arabské divočině, karavany Dedánců.

Ish 21 14 Vstříc žíznivému! Neste vodu! Obyvatelé země Témy, vyjděte s chlebem naproti štvanci!

Ish 21 15 Vždyť prchli před meči, před mečem taseným, před lukem napjatým, před tíhou boje.

Ish 21 16 Panovník mi praví toto: "Do roka, jako jsou léta nádeníka, zanikne veškerá sláva Kédaru.

Ish 21 17 A Kédarcům zůstane pranepatrný počet bohatýrských lučištníků." Tak promluvil Hospodin, Bůh Izraele.

Ish 22 1 Výnos o údolí vidění: Co je s tebou, že jsi celé vystoupilo na střechy,

Ish 22 2 město plné hluku, halasu, město rozjařené? Skolení tvoji nebyli skolení mečem, nezemřeli v boji.

Ish 22 3 Do jednoho prchli všichni tvoji náčelníci; byli jati bez výstřelu z luku. Všichni tvoji zastížení byli do jednoho jati v dáli na útěku.

Ish 22 4 Proto jsem řekl: "Odvratte ode mne oči, ať hořekují a pláčí; nesnažte se mě těšit nad zhoubou dcery mého lidu!"

Ish 22 5 Neboť den poděšení a pošlapání a rozruchu, den Panovníka, Hospodina zástupů, nastal v údolí vidění, den zhroucení zdí a křiku o pomoc k hoře.

Ish 22 6 Élam zvedl toulec, má vozy s posádkou a koně, a Kír obnažil štít.

Ish 22 7 Nejlepší z tvých dolin jsou plny vozů; jezdci zaujali postavení před branami.

Ish 22 8 Odkryto bylo Judovo zaštitění. Onoho dne jsi vzhlížel k výzbroji Domu Iesa.

Ish 22 9 Viděli jste, jak mnoho bylo průlomů do města Davidova a shromažďovali jste vodu z Dolního rybníka.

Ish 22 10 Pořídili jste soupis domů v Jeruzalémě a strhávali jste domy pro zpevnění hradeb.

Ish 22 11 Mezi obojími hradbami jste zřídili nádrž pro vodu Starého rybníka. Nevzhlíželi jste však k tomu, který vše způsobil, a neohlíželi jste se na toho, který to odedávna připravoval.

Ish 22 12 Onoho dne Panovník, Hospodin zástupů, vyzval k pláči a k nářku a k vyholení lysiny a k přepásání žíněnou suknicí,

Ish 22 13 a hle, veselí a radost, porážení dobytka a zabíjení ovcí, jedení masa a pití vína. "Jezme a pijme, stejně zítra zemřeme!"

Ish 22 14 Mému sluchu však Hospodin zástupů zjevil: "Tato vaše nepravost jistotně nedojde smíření, zemřete", praví Panovník, Hospodin zástupů.

Ish 22 15 Toto praví Panovník, Hospodin zástupů: Jdi, vydej se k tomu hodnostáři, promluv k Šebnovi, správci domu:

Ish 22 16 "Co tu pohledáváš, koho tu máš, žes tu vytesal pro sebe hrob? Dal sis hrob vytesat vysoko, dal sis vyhloubit příbytek ve skále!

Ish 22 17 Hle, Hospodin tě odvrhe, odvrhne tě, ty hrdino, zabalí tě,

Ish 22 18 smotá, jako klubko tě svine, jako míč tě odhodí do širošířé země. Tam umřeš a tam skončí tvé slavné vozy, pohano domu svého pána.

Ish 22 19 Srazím tě z tvého postavení; ze svého úřadu budeš svržen.

Ish 22 20 V onen den povolám svého služebníka Eljakíma, syna Chilkijášova.

Ish 22 21 Obléknu ho do tvé suknice, připevním mu tvoji šerpu, tvou vladařskou moc vložím do jeho rukou a stane se otcem obyvatel Jeruzaléma i Judova domu.

Ish 22 22 Na jeho rameno vložím klíč domu Davidova; když otevře, nikdo nezavře, a když zavře, nikdo neotevře.

Ish 22 23 Zarazím ho jako hřeb na spolehlivém místě a stane se stolcem slávy otcovského domu.

Ish 22 24 Ale zavěsí se na něj všechna váha otcovského domu, výhonky a odnože, všechny malé nádoby, jak mísky, tak i všechny džbány."

Ish 22 25 "V onen den, je výrok Hospodina zástupů, povolí hřeb zaražený na spolehlivém místě, zlomí se, spadne a náklad, který je na něm, se zničí." Tak promluvil Hospodin.

Ish 23 1 Výnos o Týru: Kvilte, zámořské lodě! Týr je vypleněn, je bez domu, je bez přístavu; z Kitejské země to bylo rozhlášeno.

Ish 23 2 Zmlkňte, obyvatelé pobřeží! Bylo v tobě plno sidónských obchodníků, mořeplavců.

Ish 23 3 Přes velké vody dopravovali výnos zemí, setbu od Delty a sklizeň od Nilu; byls tržištěm pronárodů.

Ish 23 4 Styď se, Sidóne! Vždyť prohlásilo moře, mořská pevnost řekla: "Nepracuji k porodu a nerodím ani nevychovávám jinochy, o panny nepečuji."

Ish 23 5 Jakmile ta zpráva dojde Egyptanům, budou se nad zprávou o Týru svíjet v křeči.

Ish 23 6 Přeplovte se do Taršíše, obyvatelé pobřeží, kvilte!

Ish 23 7 To že je váš rozjařený Týr? Jeho původ je v dávnověku; nohy ho nosí do daleka, tam se usazuje.

Ish 23 8 Kdo takto rozhodl o Týru, který udílel koruny panovnické? Jeho obchodníci byli knížaty a jeho kramáři nejváženějšími v zemi.

Ish 23 9 Hospodin zástupů tak rozhodl, aby zlomil pychu vši nádhery, aby zlehčil všechny nejváženější v zemi.

Ish 23 10 Rozlej se jako Nil po své zemi, taršíská dcero; už tu není hráz.

Ish 23 11 Hospodin vztáhl ruku na moře, otrásl královstvími, vydal příkaz proti Kenaanu o zničení jeho zástit.

Ish 23 12 Vyhlásil: "Už nikdy nebudeš jásat, násilím potupená panno, dcero sidónská! Ke Kitejcům! Vstaň, přeplov se! Ani tam nenajdeš odpočinití."

Ish 23 13 Pohleď na zemi Kaldejců; ten lid tu už není. Asýrie ji určila divé sběři. Postavili obléhací věže, paláce strhli, město obrátili v rozvaliny.

Ish 23 14 Kvilte, zámořské lodě, vaše zástita je vypleněna!

Ish 23 15 V onen den bude Týr zapomenut na sedmdesát let, jako by to byly dny jediného krále; do uplynutí sedmdesáti let se Týru povede jako v té písničce o nevěstce:

Ish 23 16 "Vezmi citaru, obcházej město, nevěstko zapomenutá, hezky hrej, zpívej píseň za písní, ať se připomeneš."

Ish 23 17 Po uplynutí sedmdesáti let navštíví Hospodin Týr a ten se vrátí ke své nevěstčím zdě; bude smilnit se všemi královstvími světa, co jich je na zemi.

Ish 23 18 Ale jeho obchodní zisk a jeho nevěstčím mzda se stanou svatým majetkem Hospodínovým. Nebudou uloženy ani uschovány; jeho obchodní zisk bude patřit těm, kteří přebývají před tváří Hospodínovou, aby se dosyta najedli a dobře oblékli.

Ish 24 1 Hle, Hospodin vyplení zemi a zpusť ji, rozvrátí její tvářnost a rozpráší její obyvatele.

Ish 24 2 Bude na tom stejně lid i kněz, otrok i jeho pán, služka i její paní, kupující i prodavač, věřitel i dlužník, lichvář i zadlužený.

Ish 24 3 Země bude zcela vypleněna a vyloupěna; toto slovo promluvil Hospodin.

Ish 24 4 Truchlit, vadnout bude země, chřádnout, vadnout bude svět, nejvznešenější z lidu země budou chřádnout.

Ish 24 5 Zhanobena je země svými obyvatelem, neboť přestoupili zákony, změnili nařízení, porušili věčnou smlouvu.

Ish 24 6 Proto pozře zemi prokletí, kdo v ní přebývají, budou pykat; proto obyvatelé země zajdou v žár a zůstanou lidé maličko.

Ish 24 7 Bude truchlit mošt, zvadne vinná réva, všichni, jejichž srdce se raduje, budou vzdychat.

Ish 24 8 Ustane veselí bubnů, pomine hluk rozjařených, ustane veselí citary.

Ish 24 9 Nebudou pít za zpěvu víno, opojný nápoj pijákům zhořkne.

Ish 24 10 Zbořeno bude pusté město, vchod do každého domu bude zatarasen.

Ish 24 11 V ulicích bude žalostný křik pro víno, nastane večer veškeré radosti, veselí se vystěhuje ze země.

Ish 24 12 Ve městě zůstane hrozná spoušť, zničena, rozbita bude brána.

Ish 24 13 I bude uprostřed země, mezi národy, tak jako když se srážejí olivy, jako paběrky, když končí vinobraní.

Ish 24 14 Všude pozvednou svůj hlas a budou plesat, nad důstojností Hospodínovou budou jásat i při moři.

Ish 24 15 Proto vzdejte Hospodinu čest i na východě, jménu Hospodína, Boha Izraele, na ostrovech mořských.

Ish 24 16 Od kraje země jsme slyšeli prozpěvovat: "Sláva spravedlivému!" Já jsem však řekl: "Je mi zle! Je mi zle! Běda mi!" Věrolomní jednají věrolomně, věrolomní se dopouštějí věrolomnosti.

Ish 24 17 Postrach, propast, past na tebe, obyvateli země!

Ish 24 18 Kdo uteče před hlučícím postrachem, padne do propasti, a kdo vyleze z propasti, do pasti se lapí, otevřou se nebeské propusti shora a budou se trást základy země.

Ish 24 19 Země se rozlomí, země se rozkymácí, země se rozpadne.

Ish 24 20 Země se rozvrávorá, bude jak opilý, bude se zmítat jako budka.

Ish 24 21 Dolehne na ni její nevěrnost, i padne a už nepovstane.

Ish 24 22 V onen den Hospodin ztrestá nebeský zástup na výšině i pozemské krále na zemi.

Ish 24 23 Budou sebráni, jako je sebrán vězeň do jámy, a budou zavřeni pod zámek; po mnohých pak dnech budou potrestáni.

Ish 24 24 Zardí se bídá luna, zastydí se žárné slunko, až se Hospodin zástupů ujme kralování na hoře Sijónu a v Jeruzalémě před svými staršími v slávě.

Ish 25 1 Hospodine, ty jsi můj Bůh! Tebe budu vyvyšovat, vzdávat chválu tvému jménu, neboť činíš podivuhodné věci, tvé odvěké úradky jsou věrná pravda.

Ish 25 2 Obrátil jsi město v hromadu sutin, opevněné město v rozvaliny. Palác cizáků z města zmizel, nebude vystavěn navěky.

Ish 25 3 Proto tě bude ctít lid mocný, bude se tě bát město ukrutných pronárodů.

Ish 25 4 Byl jsi záštitou slabého, v soužení záštitou ubožáka, útočištěm před
přívalem i stínem v horku. Dech ukrutníků je jak přívál na zeď,
Ish 25 5 jako horko ve vyprahlém kraji. Hřmotící cizáky pokoříš jak horko
stínem oblaku, prozpěvující ukrutníci budou poníženi.
Ish 25 6 Hospodin zástupů připraví na této hoře všem národům hostinu tučnou,
hostinu s vyzrálým vínem, jídla tučná s morkem, víno vyzrálé a přečištěné.
Ish 25 7 Na této hoře odstraní závoj, který zahaluje všechny národy, příkrývku,
která příkrývá všechny pronárody.
Ish 25 8 Panovník Hospodin provždy odstraní smrt a setře slzu z každé tváře,
sejme potupu svého lidu z celé země; tak promluvil Hospodin.
Ish 25 9 V onen den se bude říkat: "Hle, to je náš Bůh. V něho jsme skládali
naději a on nás spasil. Je to Hospodin, v něhož jsme skládali naději, budeme jásat a radovat
se, že nás spasil."
Ish 25 10 Ruka Hospodinova spočine na této hoře, ale Moáb bude zašlapán, jako
bývá šlapána sláma do hnoje,
Ish 25 11 rozpráhne tam potom ruce jako je rozpráhne plavec při plavání; Bůh
poníží jeho pýchu i obratnost jeho rukou.
Ish 25 12 Tvé opevnění, tvé nedobytné hradby svalí, sníží a srazí k zemi, až do
prachu.
Ish 26 1 V onen den se bude zpívat v judské zemi tato píseň: "Mocné je naše
město! Jako hradby a val mu Bůh dal spásu."
Ish 26 2 otevřete brány, ať vejde spravedlivý národ, který zachovává věrnost.
Ish 26 3 Stvoření opírající se o tebe chráníš pokojem, pokojem, neboť v tebe
doufá.
Ish 26 4 Doufejte v Hospodina věčně, neboť Hospodin, jen Hospodin je skála a
věků.
Ish 26 5 On sehnul obyvatele výšiny, město nedostupné, on je snižuje, až k zemi
je snižuje, až do prachu je srazí.
Ish 26 6 Pošlape je noha, nohy utištěného a kroky slabých.
Ish 26 7 Stezka spravedlivého je přímá; spravedlivému sám urovnáváš dráhu Bože
přímý.
Ish 26 8 Také na stezce tvých soudů, Hospodine, skládáme naději v tebe, naše
duše touží po tvém jménu, chce si připomínat tebe.
Ish 26 9 Má duše v noci po tobě touží, můj duch ve mně za úsvitu tebe hledá.
Když vykonáváš své soudy na zemi, obyvatele světa se učí spravedlnosti.
Ish 26 10 Dává-li se milost svévolníku, spravedlnosti se nenaučí; v zemi
správných řádů bude jednat podle, na Hospodinovu důstojnost nebude hledět.
Ish 26 11 Hospodine, ruka tvá je pozvednuta, a oni to přehlížejí. Ale zahanbení
spatří, jak ty horlíš pro svůj lid; tvé protivníky pozře oheň.
Ish 26 12 Hospodine, jenom ty nám můžeš zjednat pokoj, tak jako jsi nám odplatil
za všechny naše skutky.
Ish 26 13 Hospodine, Bože náš, byli jsme pod mocí jiných, nikoli tvou, budeme
však připomínat jediné tvé jméno!
Ish 26 14 Mrtví neobživnou, stíny nepovstanou, neboť jsi je ztrestal, zahladils
je, každou památku na ně jsi zničil.
Ish 26 15 Rozmnožil jsi národ, Hospodine, rozmnožil jsi národ, oslavil ses,
daleko jsi rozšířil všechny hranice země.
Ish 26 16 Hospodine, po tobě se v soužení svém ohlíželi, vylévali tiché prosby,
když je káral.
Ish 26 17 Jako před porodem těhotná se svíjí a v bolestech křičí, takoví jsme
byli před tvou tváří Hospodine.
Ish 26 18 Svíjeli jsme se jako těhotní, a porodili jsme jen vítr. Zemi jsme
vítězství nezískali, nepadli obyvatele světa.
Ish 26 19 Tvoji mrtví obživnou, má mrtvá těla vstanou! Probuďte se, plesejte,
kdo přebýváte v prachu! Vždyť tvá rosa je rosou světél, porazíš i zemi stínů.
Ish 26 20 Nuže, lidé můj, již vejdi do svých komnat a zavři za sebou dveře.
Skrýj se na chvíličku, dokud hrozný hněv se nepřežene.
Ish 26 21 Hle, Hospodin vychází ze svého místa, aby ztrestal nepravost obyvatel
země. I odhalí země krev prolitou na ní a nebude již příkrývat povražděné.
Ish 27 1 V onen den Hospodin ztrestá svým tvrdým, velkým a pevným mečem
livjátana, hada útočného, livjátana, hada svinutého; zabije draka v moři.
Ish 27 2 V onen den zpívejte o vinici, jež dává ohnivě víno.
Ish 27 3 "Já Hospodin ji střežím, každou chvíli ji zavlažuji. Aby ji nic
nepostihlo, nocí dnem ji budu střežit.
Ish 27 4 Rozhořčen už na ni nejsem. Kdyby mi dávala bodláčí a křoví, zvedl bych
proti ní boj a rázem bych ji spalil.
Ish 27 5 Ať se chopí mé záštity a uzavře se mnou pokoj, ať se mnou uzavře
pokoj.
Ish 27 6 Přijdou dny, kdy Jákob zapustí kořeny, kdy bude pučet a rozkveté
Izrael a naplní tvář světa svými plody."
Ish 27 7 Bil ho snad Bůh, jako bil ty, kdo bili jeho? Byl snad zavražděn jako
jiní, kdo jím byli zavražděni?

Ish 27 8 Vyhnal jsi ji, vyhostils ji, tak jsi s ní vedl spor. Odklidil ji svým ostrým větrem, když zaval od východu.

Ish 27 9 Právě tím bude usmířena Jákobova nepravost. Až z něho sejme hřích, vydá toto ovoce: se všemi kameny oltáře naloží jako s kusy vápence, které se roztloukají. Nezůstanou stát posvátné kůly ani kadidlové oltářiky.

Ish 27 10 opevněné město zpustne, bude jak bydlíště zavržené a poušt opuštěná; bude se tam pást býček, odpočívát tam a spásat jeho ratolesti.

Ish 27 11 Až jeho snítky uschnou a polámou se, přijdou ženy a spálí je. Ten lid nic nechápe; proto ten, který jej učinil, se nad ním neslituje, jeho Tvůrce se nad ním nesmiluje.

Ish 27 12 I stane se v onen den, že Hospodin vymlátí klasy od Řeky až k potoku Egyptskému; to vy, synové Izraelovi, budete sbíráni jeden po druhém.

Ish 27 13 V onen den zaduje na velikou polnici a přijdou ti, kdo bloudí bez domova v zemi asyrské, i ti, kdo byli vyhnáni do egyptské země, a budou se klanět Hospodinu na svaté hoře v Jeruzalémě.

Ish 28 1 Běda pyšné koruně efrajimských opilců, nádherné ozdobě, květu vadnoucímu, městu ležícímu na vrchu nad žírným údolím; jsou zmoženi vínem.

Ish 28 2 Hle, Panovníkův silný a udatný přijde jako příval krupobití, jako zhoubná bouře; jako příval vod, jak dravé proudy je srazí pěští k zemi.

Ish 28 3 Nohama bude pošlapána pyšná koruna efrajimských opilců,

Ish 28 4 nádherná ozdoba, vadnoucí květ, město ležící na vrchu nad žírným údolím. Bude jako raný fík, než nastane léto: jen ho někdo uvidí, už jej má v hrsti a zhltně jej.

Ish 28 5 V onen den se Hospodin zástupů stane ozdobnou korunou a nádherným věncem pozůstatku svého lidu

Ish 28 6 a duchem práva tomu, kdo zasedá na soudu, i zmužilostí těm, kdo vracejí boj k bráně.

Ish 28 7 Také tito blouzní z vína, po opojném nápoji se potácejí: kněz i prorok blouzní z opojného nápoje, jsou pomateni vínem, po opojném nápoji se potácejí, blouzní při viděních, při rozhodování kolísají.

Ish 28 8 všechny stoly jsou plné zvratků, samý výkal, místa není.

Ish 28 9 Koho vyučit poznání? Komu vyložit zvěst? Odkojeným dětem, od prsů odstaveným?

Ish 28 10 Stále jenom: žvást na žvást, žvást na žvást, tlach na tlach, tlach na tlach, trochu sem, trochu tam.

Ish 28 11 Proto nesrozumitelnou řečí a cizím jazykem promluví k tomuto lidu ten,

Ish 28 12 který mu říkal: "Zde je místo odpočinutí, nechte odpočinout znaveného, zde je místo míru!" Nechtěli však slyšet.

Ish 28 13 Slovo Hospodini novo jim bude: "Žvást na žvást, žvást na žvást, tlach na tlach, tlach na tlach, trochu sem, trochu tam." Jen ať jdou, však klesnou zpět a ztroskotají, padnou do léčky a uvíznou v ní.

Ish 28 14 Proto slyšte slovo Hospodini novo, chvastouni, vládnoucí nad tímto lidem v Jeruzaléme!

Ish 28 15 Říkáte: "Uzavřeli jsme smlouvu se smrtí a sjednali jsme úmluvu s podsvětím. Valí se bičující příval? Však se přežene, nás nezasáhne, vždyť jsme si svým útočištěm učinili lež a skryli jsme se v klamu."

Ish 28 16 Proto praví toto Panovník Hospodin: "Já to jsem, kdo za základ položil na Sijónu kámen, kámen osvědčený, úhelný a drahý, základ nejpevnější; kdo věří, nemusí spěchat.

Ish 28 17 Za měřicí šňůru беру právo, za olovnici spravedlnost. Lživé útočiště smete krupobití a skryší zaplaví vody.

Ish 28 18 Vaše smlouva se smrtí bude zrušena a vaše úmluva s podsvětím neobstojí. Valí se bičující příval! Až se přežene, budete po něm jak zdupaná země.

Ish 28 19 Kdykoli se přičene, sebere vás. Jitro co jitro se přežene, dnem i nocí. Hruza ochromí ty, kdo pochopí tu zvěst."

Ish 28 20 Lůžko bude krátké, nebude možno narovnat se, a přikrývka úzká, že se do ní nezavineš.

Ish 28 21 Jako na hoře Perasímu povstane Hospodin, chvět se bude země jak v dolině Gibeónské. Vykona své dílo, dílo jemu nevlastní, udělá svou práci, práci jemu cizí.

Ish 28 22 Nechovejte se už jako chvastouni, ať vám nemusí být přitažena pouta. Slyšel jsem od Panovníka, Hospodina zástupů, že je konec s celou zemí, že je rozhodnuto.

Ish 28 23 Naslouchejte a slyšte můj hlas, pozorně sledujte a slyšte mou řeč.

Ish 28 24 Cožpak orač oře, kyprí a vláčí svou roli bez ustání, aby mohl sít?

Ish 28 25 Když urovná její povrch, rozsívá hned kopr, rozhazuje kmín, seje na určená místa pšenici, proso i ječmen a na okraj špaldu.

Ish 28 26 K takovému řádu ho vycvičil a vyučil jeho Bůh.

Ish 28 27 Kopr se nemlátí smykem a po kmínu se nejezdí koly vozů, nýbrž kopr se vyklepává prutem a kmín holí.

Ish 28 28 Zrno na chléb se drtí, ale ne zcela; mlátí se, vjíždí se na ně koly vozů a spřežením, ale nerozdrť se.

Ish 28 29 Také toto pochází od Hospodina zástupů. Podivuhodný je ve svém úradku, veliký ve své pohotové pomoci.

Ish 29 1 Běda tobě, Arieli, Arieli, město, v němž se utábořil David! Jen pokračujte rok za rokem, ať probíhá koloběh svátků,
Ish 29 2 ale dokročím na Ariela a nastane zármutek a smutek. Pak mi vskutku bude arielem, oltářním ohništěm!
Ish 29 3 Ze všech stran se proti tobě utábořím, sevru tě obležením, navrším proti tobě náspy.
Ish 29 4 Budeš sníženo, ze země budeš mluvit, tvá řeč přidušeně zazní z prachu. Tvůj hlas bude znít ze země jako hlas ducha zemřelých, z prachu bude řeč tvá sípat.
Ish 29 5 Bude proti tobě dav cizáků jak zvířený prach, ukrutníků dav jak záplava plev. Stane se to náhle, znenadání.
Ish 29 6 Od Hospodina zástupů bude město postiženo hromobitím a zemětřesením a mocným burácením, vichrem a smrštěním a plamenem šířícího ohně.
Ish 29 7 A bude to jako sen, jak noční vidění: shluk všech pronárodů, které vytáhly do boje proti Arieli; všechny vytáhly do boje proti němu a jeho pevnostem, aby na něj dokročily.
Ish 29 8 Bude to však, jako když lačný má sen: zdá se mu, že jí, a když prociťne, má prázdnou duši. Nebo jako když má sen žízňový: zdá se mu, že pije, a když prociťne, je ochablý a jeho duše prahne. Tak dopadne shluk všech pronárodů, které vytáhly do boje proti hoře Sijónu.
Ish 29 9 Žasněte a ustrňte! Oslepněte, buďte slepí! Jsou opilí, ale ne vínem, potácejí se, ne však po opojném nápoji.
Ish 29 10 To Hospodin vylil na vás ducha mrákoty, zavřel vaše oči, totiž proroky, a zahalil vaše hlavy, totiž vyidouce.
Ish 29 11 Vidění toho všeho vám bude jako slova zapečetěné knihy. Dají ji tomu, kdo umí číst, se slovy: "Přečti to." On však odpoví: "Nemohu, je zapečetěná."
Ish 29 12 I bude kniha předána tomu, kdo neumí číst, se slovy: "Přečti to." A on odpoví: "Neumím číst."
Ish 29 13 Panovník praví: "Protože se tento lid přibližuje ke mně ústy a ctí mě svými rty, ale svým srdcem se ode mne vzdaluje a jejich bázeň přede mnou se stala jen naučeným lidským příkazem,
Ish 29 14 proto i já budu dále podivuhodně jednat s tímto lidem, divně, předivně. Zanikne moudrost jeho moudrých a rozumnost jeho rozumných bude zakryta."
Ish 29 15 Běda těm, kdo své záměry skrývají hluboko před Hospodínem, v temnotách konají své činy a říkají: "Kdopak nás vidí a kdo o nás ví?"
Ish 29 16 Je to vaše převrácenost, jestliže je hrncíř oceňován stejně jako hlína. Což říká dílo tom, kdo je udělal: "On mě neudělal"? Což výtvar řekne o svém tvůrci: "On ničemu nerozumí"?
Ish 29 17 Potrvá to jenom velmi krátce a Libanón se změní v sad a sad bude mít cenu lesa.
Ish 29 18 I uslyší v onen den hluší slova knihy a oči slepých prohlédnou z temnoty a ze tmy.
Ish 29 19 Pokorní se znovu budou radovat z Hospodina a nejubožejší z lidí budou jásat vstříc Svatému Izraele.
Ish 29 20 Pryč zmizí ukrutník, po posměvači bude veta, vyhlazení budou všichni, kdo jsou pohotovi k ničemnosti,
Ish 29 21 kteří svým slovem svádějí člověka k hříchu, tomu, kdo je v bráně kárá, kladou léčky a spravedlivého strhují do nicoty.
Ish 29 22 Proto praví toto Hospodin, který vykoupil Abrahama, o domu Jákobově: "Jákob už nepozná hanbu, ani mu nezblednou líce,
Ish 29 23 uvidí svoje děti, dílo mých rukou, ve svém středu. Budou dosvědčovat svatost mého jména, budou dosvědčovat svatost Svatého Jákobova, budou se třást před Bohem Izraele.
Ish 29 24 Zbloudilí duchem poznají rozumnost, mému naučení se budou učit reptalové."
Ish 30 1 "Běda, synové umínění, je výrok Hospodinův, uskutečňujete záměry, ale ne moje, uzavíráte závazky, ale ne v mém duchu, vršíte hřích na hřích.
Ish 30 2 Odcházíte a sestupujete do Egypta, ale mých úst jste se nedoptali, záštitu hledáte u faraóna, utíkáte se do stínu Egypta.
Ish 30 3 Ale faraónova záštita vám bude k hanbě a utíkání do stínu Egypta k potupě.
Ish 30 4 Vaši velmoži jsou v Sóanu a poslové dosáhli Chánesu;
Ish 30 5 všichni se zklamou v lidu, který jim neprospěje, nebude jim ku pomoci ani ku prospěchu, ale k ostudě a hanbě."
Ish 30 6 Výnos o zvířatech v Negebu: Do země soužení a tísně, kde jsou lvice a lvi mezi nimi, zmije a ohnivý létající had, přivážeji Judejci na hřbetě oslů svůj majetek a na hrbech velbloudů své poklady lidu, který jim neprospěje.
Ish 30 7 Egyptská pomoc je prázdný přelud. Proto jsem je nazval: "Obluda vyřízená."
Ish 30 8 Nyní jsi, napiš to před nimi na desku, zaznamenej do knihy a zůstane to svědectvím do posledního dne, navždy, navěky.
Ish 30 9 Neboť je to lid vzpurný, synové prolhaní, synové, kteří nechtějí poslouchat Hospodinův zákon.

Ish 30 10 Říkají vidoucí: "Nedívejte se", a těm, kdo mají dar vidění:
 "Neukazujte nám, co je správné! Jen nám pochlebujte, jen nás balamtejte!"

Ish 30 11 Opusťte cestu, odbočte ze stezky, přestaňte se svatým Izraele!"

Ish 30 12 Proto praví Svatý Izraele toto: "Poněvadž pohrdáte tímto slovem a
 spoléháte na útlak a převrácenost a o ně se opíráte,
 Ish 30 13 proto vám tato nepravost bude jako rozestupující se trhlina v bortící
 se nedostupné hradbě, jež se zhroutí náhle, znenadání.

Ish 30 14 Bude to, jako když někdo roztrhne hliněný džbán napadrtý, nelítostně,
 že se nenajde po rozbití ani střípek, aby se v něm dal přenést oheň z ohniště či nabrat voda z
 louže."

Ish 30 15 Neboť toto praví Panovník Hospodin, Svatý Izraele: "V obrácení a
 ztišení bude vaše spása, v klidu a důvěře vaše vítězství. Vy však nechcete,
 Ish 30 16 říkáte: "Nikoli! Utečeme na koních." A vskutku budete utíkat. "Ujedeme
 na lehkonohých." A vskutku vaši pronásledovatelé budou lehkonohí.

Ish 30 17 Jeden tisíc vás uteče před pohružkou jediného, před pohružkou pěti
 utečete všichni, až zůstanete jako opuštěná žerď na vrcholu hory, jako korouhev na pahorku."

Ish 30 18 Hospodin vyčkává, chce se nad vámi smilovat, vyvýší se, slituje se nad
 vámi. Vždyť Hospodin je Bohem práva, blaze těm, kdo ho očekávají.

Ish 30 19 Neboť lid bude sídlit na Sijónu, v Jeruzalémě. Nebudeš už nikdy
 plakat. Milostivě se nad tebou smiluje, až budeš úpěnlivě volat; uslyší a odpoví ti.

Ish 30 20 Ač vám dával Panovník chléb soužení a vodu útlaku, on, tvůj učitel, už
 se nebude držet stranou. Na vlastní oči uvidíš svého učitele

Ish 30 21 a na vlastní uši uslyšíš za sebou slovo: "To je ta cesta, jděte po
 ní", ať budete chtít doprava nebo doleva.

Ish 30 22 Pak prohlásíš své stříbrem potažené vytesané modly i pozlacené lité
 modly za nečisté a jako nečisté je rozmetáš. Řekneš jim: "Táhni!"

Ish 30 23 A Hospodin dá déšť tvé setbě, jíž oseješ roli; chléb z úrody role bude
 vydatný a výživný. V onen den se bude pást tvůj dobytek na širých lukách.

Ish 30 24 Býci a osli, obdělávající roli, budou žrát šťavnatou a slanou píci,
 nakypřenou lopatou a vidlemi.

Ish 30 25 Na každé vysoké hoře a na každém vyvýšeném pahorku budou potůčky
 tekoucích vod, v den velkého vraždění, kdy padnou věže.

Ish 30 26 A bude světlo bílé luny jako světlo žárného slunka a světlo slunka
 bude sedmkrát větší, jako světlo sedmi dnů, v den, kdy Hospodin ováže zlomeniny svého lidu a
 rány jemu zasazené uzdraví.

Ish 30 27 Hle, jméno Hospodinovo přichází zdáli. Jeho planoucí hněv se mocně
 zvedá. Rty mu překypují hrozným hněvem, jeho jazyk je jak šířící se oheň.

Ish 30 28 Jeho dech je jako rozvodněný potok až k hrdlu sahající. Bude prosívat
 pronárody řešetem jejich šalebnosti, čelísti národů sevře uzdou svodu.

Ish 30 29 Dáte se do zpěvu jako v noci, kdy se zasvěcuje svátek, srdce se naplní
 radostí jako tomu, kdo jde za zvuku píšťal, aby vstoupil na Hospodinovu horu, ke Skále
 Izraele.

Ish 30 30 Hospodin se ohlásí svým velebným hlasem, dá pocítit svou dopadající
 paži v prudkém hněvu, v plameni šířícího ohně, blýskáním a průtrží mračen a kamenným
 krupobitím.

Ish 30 31 Ašúr, jenž jiné bil holí, zděsí se Hospodinova hlasu.

Ish 30 32 Každé švihnutí metlou, které mu Hospodin zasadí, dopadne za zvuku
 bubínků a citar; vybojuje proti němu bitvy pouhým mávnutím ruky.

Ish 30 33 Neboť odedávna je už připraven Tófet, žároviště hluboké a široké, i
 pro krále. Na jeho hranici je mnoho ohně a dříví, jako proud síry je zapálí dech Hospodinův.

Ish 31 1 Běda těm, kdo sestupují pro pomoc do Egypta, na koně spoléhají,
 doufají ve vozy, že jich je mnoho, v jízdu, že je velmi zdatná; ale ke Svatému Izraele
 nevzhlížejí, nedotazují se Hospodina.

Ish 31 2 Leč i on je moudrý. Přivodí zlé věci, neruší svá slova. Povstane proti
 domu zlovolníků, proti pomoci vyžádané od těch, kdo páchají ničemností.

Ish 31 3 Egypt - to jsou jenom lidé, a ne Bůh, jejich koně tělo, a ne duch.
 Když Hospodin napřáhne svou ruku, tu klopýtne ten, kdo poskytuje pomoc, a padne ten, kdo ji
 přijímá: všichni spolu zhynou.

Ish 31 4 Hospodin mi pravil toto: "Jako vrčí lev a lvíče nad úlovkem, i kdyby
 proti němu svolali všechny pastýře - jejich křik ho nepoděsí, před jejich halasem se nebude
 krčit -, tak sestoupí Hospodin zástupů k boji na horu Sijón, na její pahorek.

Ish 31 5 Jako ptáci, kteří obletují hnízda, tak bude Hospodin zástupů štítem
 Jeruzalému, zaštití a vysvobodí, ušetří a vyprostí."

Ish 31 6 Vraťte se k tomu, od něhož jste daleko odpadli, synové Izraele.

Ish 31 7 Neboť v onen den každý z vás zavrhne své bůžky stříbrné i svoje bůžky
 zlaté, jež jste si vlastníma rukama hříšně vyrobili.

Ish 31 8 "Ašúr padne, ne však mečem muže, pozře jej meč, ne však lidský. I
 kdyby utekl před mečem, jeho jinoši budou podrobeni nuceným pracím.

Ish 31 9 I jeho skála odtáhne v děsu, před Hospodinovou korouhví se zděsí jeho
 velmožové", je výrok Hospodina, který má oheň na Sijónu a pec v Jeruzalémě.

Ish 32 1 Hle, král bude kralovat spravedlivě a velmožové budou vládnout podle
 práva.

Ish	32	2	Každý z nich bude jako skryše před větrem a úkryt před průtrží mračen, jak tekoucí vody ve vyprahlém kraji, jako stín mohutné skály v žíznivé zemi.
Ish	32	3	Oči těch, kdo vidí, se neodvrátí, uši těch, kdo slyší, budou pozorně naslouchat.
Ish	32	4	Srdce nerozumných nabude poznání, jazyk koktavých bude hovořit hbitě a jasně.
Ish	32	5	Bloud už nebude zván šlechetný, potměšilci nebude se říkat velkomyslný.
Ish	32	6	Vždyť bloud mluví bludy a jeho srdce páchá ničemností, dopouští se rouhání a scestně mluví proti Hospodinu. Hladovou duši nechává lačnou a žíznícímu neposkytne nápoj.
Ish	32	7	Zbraně potměšilcovy jsou zhoubné, jen k mrzkostem radí, chce zničit utištěné klamnými slovy, když se ubožák dovolává práva.
Ish	32	8	Šlechetný však dává ušlechtilé rady a v ušlechtilém jednání setrvává.
Ish	32	9	Ženy sebejisté, vzhůru, slyšte můj hlas! Bezstarostné dcery, popřejte mému výroku sluchu!
Ish	32	10	Do roka a do dne se budete chvět, vy bezstarostné, neboť je konec s vinobraním, sklizeň se nedostaví.
Ish	32	11	Děste se, vy sebejisté, chvějte se, vy bezstarostné, vysvlečte se, obnažte se, bedra si žíznící přepásejte.
Ish	32	12	Bijí se v prsa, naříkají pro skvělá pole, pro úrodný vinný kmen,
Ish	32	13	pro roli mého lidu, jež vydává trní a bodláčí, ano i pro domy plné veselí v rozjařeném městě.
Ish	32	14	Neboť palác zchátrá, hluk města ustane. Návrší se strážnou věží budou navěky jeskyněmi, budou obveselením divokých oslů a pastvinou stád.
Ish	32	15	Až bude na nás vylit z výše duch, poušť se stane sadem a sad bude mít cenu lesa.
Ish	32	16	I na poušti bude přebývat právo a v sadu se usídlí spravedlnost.
Ish	32	17	Spravedlnost vytvoří pokoj, spravedlnost zajistí klid a bezpečí navěky.
Ish	32	18	Můj lid bude sídlit na nivách pokoje, v bezpečných příbytcích, v klidných místech odpočinku,
Ish	32	19	i kdyby na les spadlo krupobití a město bylo srovnáno se zemí.
Ish	32	20	Blaze vám, kteří budete osévat zemi všude zavlažovanou a necháte volně běhat býka a osla.
Ish	33	1	Běda tobě, který šíříš zhoubu a sám nejsi huben, který jednáš věrolomně, ač se vůči tobě nikdo věrolomně nezachoval. Až dokončíš zhoubu, propadneš sám zhoubě, až dovršíš věrolomnost, bude věrolomně naloženo s tebou.
Ish	33	2	Hospodine, slituj se nad námi, v tebe skládáme naději! Buď paží svého lidu každé ráno i naší spásou v čase soužení.
Ish	33	3	Národy se rozprchávají před mocným hřmotem, před tvou vyvýšeností se pronárody rozptylují.
Ish	33	4	Kořist vám bude sebrána, jako by ji sebral hmyz, jako přepadávají kobylky, tak bude napadena.
Ish	33	5	Vyvýšen je Hospodin, jenž přebývá na výšině, naplňuje Sijón spravedlností a právem.
Ish	33	6	Bude věrnou jistotou tvé budoucnosti, klenotnicí spásy, moudrosti a poznání, jejímž pokladem je bázeň před Hospodinem.
Ish	33	7	Hle, mužové Ariela úpějí na ulicích, poslové pokoje hořce pláčou.
Ish	33	8	Silnice jsou liduprázdné, pocestní přestali chodit. Smlouva se porušuje, města jsou v neváznosti, člověk nemá cenu.
Ish	33	9	Truchlí, chřadne země, zahanben je Libanón a vadne. Šáron podobá se pustině, Bášan i Karmel shazují listí.
Ish	33	10	"Nyní povstanu," praví Hospodin, "nyní se vyvýším, nyní se zvednu!"
Ish	33	11	Obtěžkáte senem, porodíte slámu. Váš dech je oheň a pozře vás.
Ish	33	12	Národy budou vypalovány jako vápno, jako posekané trní vzplanou v ohni.
Ish	33	13	Slyšte, vzdálení, co činím, poznejte, blízcí, mou bohatýrskou sílu!
Ish	33	14	Hříšníci na Sijónu dostali strach, rouhačů se zmocnilo úzkostné chvění: Kdo z nás může pobývat u šírajícího ohně? Kdo z nás může pobývat u věčného žáru?
Ish	33	15	Ten, kdo žije spravedlivě a mluví, co je správné, a zavrhuje zisk z vydírání, ten, kdo třepe rukama, že nevezme úplatek, kdo si zacpe uši, aby neslyšel výzvu k prolévání krve, kdo zavírá oči, aby nepřihlížel ke zlu,
Ish	33	16	ten bude přebývat na výšinách; nepřístupné vrcholky skal mu budou nedobytným hradem, bude mu dán chléb, vody mu potečou neustále.
Ish	33	17	Tvoje oči uvidí krále v jeho kráse, spatří zemi rozprostírající se do dálky.
Ish	33	18	Tvé srdce bude rozjímat o někdejší hrůze: Kde je ten, kdo předpisoval daně? Kde je výběrčí? Kde ten, kdo počítával věže?
Ish	33	19	Nespatříš už nestoudný lid, lid temné řeči, která se poslouchat nedá, směšného jazyka, jemuž rozumět nelze.
Ish	33	20	Pohled na Sijón, město našich slavností! Tvé oči spatří Jeruzalém,

nivu poklidnou, stan, který nebude stržen, jehož kolíky nikdy nebudou vytrženy a z jehož provazů se žádný nepřetrhne.

Ish 33 21 Nebot tam je náš Vznešený, Hospodin. Je to místo, kde jsou řeky, říční ramena přeširoká; nevydá se tam veslice a vznosný koráb tam nepřepluje.

Ish 33 22 Hospodin je náš soudce, Hospodin je náš zákonodárce, Hospodin je náš král, on nás spasí.

Ish 33 23 Tvé provazy povolily, nebudou schopné udržet stěžeň ani napnout plachtu. Tehdy bude rozdělena hojná kořist, i kulhaví si naloupí lup.

Ish 33 24 Nikdo z obyvatel neřekne: "Jsem nemocen." Lidu, který tam bydlí, bude odpuštěna nepravost.

Ish 34 1 Přistupte, pronárody, a slyšte, národy, pozorně poslouchajte! Ať to slyší země se vším, co je na ní, svět i vše, co na něm vzchází!

Ish 34 2 Hospodin je rozlícen na všechny pronárody, rozhořčen na všechny jejich zástupy. Zničí je jako klaté, vydá je na porážku.

Ish 34 3 Jejich skolení budou pohozeni, bude se táhnout puch z jejich mrtvol, hory se rozplynou v jejich krvi.

Ish 34 4 Rozkladu propadne všečen nebeský zástup: nebesa se svinou jako kniha a všečen jejich zástup bude padat, jako opadává listí z vinné révy a padavče z fíkovníku.

Ish 34 5 Můj meč na nebi je zpit hněvem. Hle, sestupuje vykonat soud nad Edómem, nad lidem, nad nímž jsem vyhlásil klatbu.

Ish 34 6 Hospodinův meč je samá krev a od tuku je mastný, je od krve jehněčí a kozlí, od tuku z beraních ledvin. Nebot Hospodin má obětní hod v Bosře, v zemi edómské veliké obětní porážení.

Ish 34 7 Klesnou zároveň jednorožci i býci a tuři, jejich země bude zpita krví, jejich prach nasákne tukem.

Ish 34 8 Je to den Hospodinovy pomsty, rok odplaty v soudní při Sijónu.

Ish 34 9 Potoky Edómu se změni v smůlu a jeho prach v síru, jeho země se stane hořící smolou.

Ish 34 10 Nevyhasne v noci ani ve dne, kouř z ní bude stoupat věčně. Po všechna pokolení zůstane v troskách, nikdo už nikdy skrze ni neprojde.

Ish 34 11 Obsadí ji sova a sýček, výr a krkavec v ní budou bydlet. Bude nad ní natažena měřicí šňůra pustoty a spuštěna olovnice prázdnoty.

Ish 34 12 Její šlechtici tam nebudou povolávání ke královské hodnosti, všichni její velmožové nebudou ničím.

Ish 34 13 V jejích palácích poroste hloží, na jejích pevnostech bodláčí a trní. Budou tam nivy šakalů a tráva pro pštrosy.

Ish 34 14 Bude se tam setkávat divá sběr s hyenami a běsové budou na sebe pokřikovat. Bude si tam hovět upír a najde si odpočinek.

Ish 34 15 Uhnízdí se tam zmije šípová a naklade vejce, když se hádata vylíhnou, bude je chovat ve svém stínu. Také supi se tam shromáždí, sup vedle supu.

Ish 34 16 Hleďte v knize Hospodinově a čtěte: "Jediná z těch příšer tam nebude chybět, ani jedna z nich nebude scházet, neboť ústa Boží to přikázala a jeho duch je shromáždí."

Ish 34 17 On sám tento los jim nechal padnout, jeho ruka jim měřicí šňůrou přidělila tuto zemi. Obsadí ji navěky, budou v ní bydlet po všechna pokolení.

Ish 35 1 Poušť i suchopár se rozveselí, rozjásá se pustina a rozkveté kvítím.

Ish 35 2 Bujně rozkveté, radostně bude jásat a plesat. Bude jí dána sláva Libanónu, nádhera Karmelu a Šáronu. Ty uzří slávu Hospodinovu, nádheru našeho Boha.

Ish 35 3 Dodejte síly ochablým rukám, pevnosti kolenům klesajícím.

Ish 35 4 Řekněte nerozhodným srdcím: "Buďte rozhodní, nebojte se! Hle, váš Bůh přichází s pomstou, Bůh, který odplácí, vás přijde spasit."

Ish 35 5 Tehdy se rozevrou oči slepých a otevrou se uši hluchých.

Ish 35 6 Tehdy kulhavý poskočí jako jelen a jazyk němého bude plesat. Na poušti vytrysknou vody, potoky na pustině.

Ish 35 7 Ze sálající stepi se stane jezero a z žíznivé země vodní zřídla. Na nivách šakalů bude odpočívat dobytek, tráva tam poroste jako rákosí a sítí.

Ish 35 8 Bude tam silnice a cesta a ta se bude nazývat cestou svatou. Nebude se po ní ubírat nečistý, bude jen pro lid Boží. Kdo půjde po této cestě, nezbloudí, i kdyby to byli pošetilci.

Ish 35 9 Nebude tam lev, dravá zvěř na ni nevstoupí, vůbec se tam nevyskytne, nýbrž půjdou tudy vykoupení.

Ish 35 10 Ti, za něž Hospodin zaplatil, se vrátí. Přijdou na Sijón s plesáním a věčná radost bude na jejich hlavách. Dojdou veselí a radosti, na útěk se dají starosti a nárek.

Ish 36 1 Ve čtrnáctém roce vlády krále Chizkijáše vytáhl Sancheríb, král asyrský, proti všem opevněným městům judským a zmocnil se jich.

Ish 36 2 Asyrský král poslal nejvyššího číšníka z Lakíše do Jeruzaléma ke králi Chizkijášovi se silným vojskem. Ten se zastavil u strouhy Horního rybníka, který je u silnice k váľchářovu poli.

Ish 36 3 Vyšel k němu Eljakím, syn Chilkijášův, který byl správcem domu, Šebna, písař, a Jóach, syn Asafův, kancléř.

Ish 36 4 Nejvyšší číšník na ně zavolał: "Povězte Chizkijášovi: Toto praví

velkokrál, král asyrský: Na co vlastně spoléháš?

Ish 36 5 Říkáš: "Pouhé slovo přinese radu i zmužilost k boji." Nuže, na koho spoléháš, že se proti mně bouříš?

Ish 36 6 Hle, spoléháš na Egypt, na tu nalomenou třtinovou hůl. Kdokoli se o ni opře, tomu pronikne dlaní a propíchne ji. Takový je farao, král egyptský, vůči všem, kteří na něho spoléhají.

Ish 36 7 Řekneš mi snad: "Spoléháme na Hospodina, svého Boha", ale je známo, že Chizkijáš odstranil jeho posvátná návrší a jeho oltáře a že Judovi a Jeruzalému poručil: "Pouze před tímto oltářem se budete klanět."

Ish 36 8 Vsaď se tedy nyní s mým pánem, asyrským králem. Dám ti dva tisíce koní, dokážeš-li k nim sehnat jezdce!

Ish 36 9 Jak bys mohl odrazit jediného místodržitele z nejmenších služebníků mého pána, i když se spoléháš na Egypt pro jeho vozbu a jízdu!

Ish 36 10 Cožpak jsem vytáhl bez Hospodina proti této zemi, abych ji zničil?

Hospodin mi nařídil: vytáhni do této země a znič ji!"

Ish 36 11 Eljakím, Šebna a Jóach odpověděli nejvyššímu číšníkov: "Mluv raději ke svým služebníkům aramejsky, vždyť rozumíme. Nemluv na nás judsky, aby to neslyšel lid, který je na hradbách."

Ish 36 12 Ale nejvyšší číšník odvětil: "Zdalipak mě můj pán poslal, abych mluvil tato slova k tvému pánovi a k tobě? Zdali ne k mužům, kteří obsadili hradby a budou jíst svá lejna a pít svou moc spolu s vámi?"

Ish 36 13 Nejvyšší číšník se postavil a volal judsky co nejhlasitěji: "Slyšte slova velkokrále, krále asyrského!"

Ish 36 14 Toto praví král: "Ať vás Chizkijáš nepodvádí", protože vás nedokáže vysvobodit!

Ish 36 15 Ať vás Chizkijáš nevede k spoléhání na Hospodina slovy: "Hospodin nás určitě vysvobodí a toto město nebude vydáno do rukou asyrského krále!"

Ish 36 16 Neposlouchejte Chizkijáše. Toto praví král asyrský: "Sjednejte se mnou dohodu a vyjděte ke mně. Každý z vás bude jíst ze své vinné révy a ze svého fíkovníku a pít vodu ze své cisterny,

Ish 36 17 dokud nepřijdu a nevezmu vás do země stejné, jako je země vaše, do země obilí a moštu, do země chleba a vinic."

Ish 36 18 Jen ať vás Chizkijáš nepodněcuje slovy: "Hospodin nás vysvobodí."

Zdali někdo z bohů pronárodů vysvobodil svou zemi z rukou asyrského krále?

Ish 36 19 Kde byli bohové Chamátu a Arpádu? Kde byli bohové Sefarvajimu? Což vysvobodili z mých rukou Samariu?

Ish 36 20 Který ze všech bohů těchto zemí vysvobodil svou zemi z mých rukou? Že by Hospodin vysvobodil z mých rukou Jeruzalém?"

Ish 36 21 Oni však mlčeli. Ani slůvkem mu neodpovídali. Králův příkaz totiž zněl: "Neodpovídejte mu."

Ish 36 22 Eljakím, syn Chizkijášův, správce domu, Šebna, písař, a Jóach, syn Asafův, kancléř, přišli k Chizkijášovi s roztrženým rouchem a oznámili mu slova nejvyššího číšníka.

Ish 37 1 Když to král Chizkijáš uslyšel, roztrhl své roucho, zahalil se žíněnou suknicí a vešel do Hospodinova domu.

Ish 37 2 Poslal Eljakíma, který byl správcem domu, písaře Šebnu a starší z kněží, zahalené žíněnými suknicemi, k proroku Izajášovi, synu Amósovu.

Ish 37 3 Měli mu vyřídit: "Toto praví Chizkijáš: Tento den je den soužení, trestání a ponižování; plod je připraven vyjít z lůna, ale rodička nemá sílu k porodu.

Ish 37 4 Kéž Hospodin, tvůj Bůh, slyší slova nejvyššího číšníka, kterého poslal jeho pán, král asyrský, aby se rouhal Bohu živému. Kéž jej Hospodin, tvůj Bůh, potrestá za ta slova, která slyšel. Pozdvihni hlas k modlitbě za pozůstatek lidu, který tu je."

Ish 37 5 Služebníci krále Chizkijáše přišli k Izajášovi.

Ish 37 6 Izajáš jim řekl: "Vyřiďte svému pánu: Toto praví Hospodin: Neboj se těch slov, která jsi slyšel, jimiž mě hanobili sluhové asyrského krále.

Ish 37 7 Hle, uvedu do něho ducha, že uslyší zprávu a vrátí se do své země. V jeho zemi jej nechám padnout mečem."

Ish 37 8 Když se nejvyšší číšník vracel, uslyšel, že asyrský král odtáhl od Lakíše. Zastihl ho, jak bojuje proti Libně.

Ish 37 9 Asyrský král totiž uslyšel o Tirhákovi, králi kúšském: "Vytáhl proti tobě do boje!" Když to uslyšel, poslal k Chizkijášovi posly ze vzkazem:

Ish 37 10 "Toto vyřiďte Chizkijášovi, králi judskému: Ať tě nepodvede tvůj Bůh, na něhož spoléháš, že Jeruzalém nebude vydán do rukou asyrského krále.

Ish 37 11 Hle, slyšel jsi o tom, co učinili králové asyrští všem zemím, že je zničili jako klaté. A ty bys byl vysvobozen?

Ish 37 12 Zda bohové těch pronárodů, jimž přinesli zkázu moji otcové, mohli vysvobodit Gozan, Cháran, Resef a syny Edenu, kteří byli v Telasáru?

Ish 37 13 Kde je král Chamátu a král Arpádu a král města Sefarvajimu, Heny a Ivy?"

Ish 37 14 Chizkijáš vzal dopisy z ruky poslů, přečetl je a pak vstoupil do Hospodinova domu a rozložil je před Hospodinem.

Ish 37 15 Chizkijáš se modlil k Hospodinu:

Ish 37 16 "Hospodine zástupů, Bože Izraele, který sídlíš nad cheruby, ty sám jsi Bůh nade všemi královstvími země. Ty jsi učinil nebesa i zemi.

Ish 37 17 Nakloň, Hospodine, své ucho a slyš, otevři, Hospodine, své oči a viz! Slyš všechna slova Sancheríba, který vyslal posly, aby haněli Boha živého.

Ish 37 18 Opravdu, Hospodine, králové asyrští zničili všechny země, pronárody i jejich zemi.

Ish 37 19 Jejich bohy vydali ohni, protože to nejsou bohové, nýbrž dílo lidských rukou, dřevo a kámen, proto je zničili.

Ish 37 20 Ale teď, Hospodine, Bože náš, zachraň nás z jeho rukou, ať poznají všechna království země, že ty jsi Hospodin, ty sám."

Ish 37 21 I vzkázal Izajáš, syn Amósův, Chizkijášovi: "Toto praví Hospodin, Bůh Izraele: Modlil ses ke mně kvůli Sancheribovi, králi asyrskému.

Ish 37 22 Toto je slovo, které o něm promluvil Hospodin: Pohrdá tebou, vysmívá se ti panna, dcera sijónská! Potřásá nad tebou hlavou dcera jeruzalémská.

Ish 37 23 Koho jsi haněl a hanobil? Proti komu jsi povýšil hlas a oči pyšně vzhůru zvedl? Proti Svatému Izraele.

Ish 37 24 Svými služebníky jsi pohaněl Panovníka, když jsi řekl: "Se svou nespočetnou vozbou jsem vytáhl do horských výšin, na libanonské stráně. Pokácím tam statné cedry, skvělé cypřiše, vstoupím až do jeho nejvyšších končin, do křovin a hájů.

Ish 37 25 Já jsem vykopal studny a napil se vody, svými chodidly jsem vysušil všechny průplavy Egypta."

Ish 37 26 Což jsi neslyšel, že zdávna jsem to připravoval, už za dnů dávnověkých to chystal? Nyní to skutečným: V hromady sutin se změnil opevněná města.

Ish 37 27 Jejich bezmocní obyvatelé jsou vyděšení a zostuzení, jsou jako bylina polní, zelenající se býlí, tráva na střechách, rez v obilí nepožitém.

Ish 37 28 Víím o tobě, ať sedíš či vycházíš a vcházíš, jak proti mně běsníš.

Ish 37 29 Protože proti mně tak běsníš a tvá drzost stoupá do mých uší, provleču ti chrípím kruh a do úst vložím uzdu. Odvedu tě cestou, po níž jsi přišel."

Ish 37 30 Toto ti bude znamením, Chizkijáši: V tomto roce budete jíst, co vyroste samo, i druhý rok, co samo vzejde, ale třetí rok sejte a sklízíte, vysazujte vinice a jezte jejich plody.

Ish 37 31 Ti z Judova domu, kteří vyvážnou a zůstanou, opět se zakoření a vydají ovoce.

Ish 37 32 Z Jeruzaléma vyjde pozůstatek lidu a z hory Sijónu ti, kdo vyvážli. Horlivost Hospodina zástupů to učiní.

Ish 37 33 Proto praví Hospodin o králi asyrském toto: "Nevejde do tohoto města. Ani šíp tam nevstřelí, se štíty proti němu nenastoupí, násep proti němu nenavrší.

Ish 37 34 Cestou, kterou přišel, se zase vrátí, do tohoto města nevejde, je výrok Hospodinův.

Ish 37 35 Budu štítem tomuto městu, zachráním je kvůli sobě a kvůli Davidovi, svému služebníku."

Ish 37 36 Tu vyšel Hospodinův anděl a pobil v asyrském táboře sto osmdesát pět tisíc. Za časného jitra, hle, všichni byli mrtví, všude mrtvá těla.

Ish 37 37 Sancherib, král asyrský, odtáhl pryč a vrátil se do Ninive a usadil se tam.

Ish 37 38 Když se klaněl v chrámu svého boha Nisrocha, Adramelek a Sareser, jeho synové, ho zabili mečem a unikli do země Araratu. Po něm se stal králem jeho syn Esarchadón.

Ish 38 1 V oněch dnech Chizkijáš smrtelně onemocněl. Přišel k němu prorok Izajáš, syn Amósův, a řekl mu: "Toto praví Hospodin: Udělej porízení o svém domě, protože zemřeš, nebudeš žít."

Ish 38 2 Chizkijáš se otočil tváří ke zdi a takto se k Hospodinu modlil:

Ish 38 3 "Ach, Hospodine, rozpomeň se prosím, že jsem chodil před tebou opravdově a se srdcem nerozděleným a že jsem činil, co je dobré v tvých očích." A Chizkijáš se dal do velikého pláče.

Ish 38 4 Tu se k Izajášovi stalo slovo Hospodino:

Ish 38 5 "Jdi a vyřiď Chizkijášovi: Toto praví Hospodin, Bůh Davida, tvého otce: "Vyslyšel jsem tvou modlitbu, viděl jsem tvé slzy. Hle, přidám k tvým dnům patnáct let.

Ish 38 6 Vytrhnu tebe i toto město ze spárů asyrského krále. Budu tomuto městu štítem."

Ish 38 7 Toto ti bude znamením od Hospodina, že Hospodin splní to slovo, jež promluvil:

Ish 38 8 Hle, o deset stupňů nazpět vrátím sluncem vržený stín, který sestoupil po stupních Achazových." A slunce se vrátilo o deset stupňů na stupních, po nichž sestoupilo.

Ish 38 9 Zápis Chizkijáše, krále judského, o jeho nemoci, a jak se ze své nemoci navrátil k životu:

Ish 38 10 Již jsem si říkal: "Uprostřed svých dnů se do bran podsvětí odeberu, je mi odečten zbytek mých let."

Ish 38 11 Říkal jsem si: "Nikdy už nespatriím Hospodina, Hospodina v zemi živých, člověka už nikdy nezahlednu, přiřadím se k obyvatelům té říše zapomnění.

Ish 38 12 Moje obydlí je strženo a stěhuje se ode mne jak pastýřský stan. Svinul jsem svůj život jako tkadlec dílo. On sám odřízl mě od osnovy. Do dnešního večera jsi se mnou hotov!

Ish 38 13 Stavěl jsem si před oči až do jitra, že mi jako lev rozdrtí všechny kosti. Do dnešního večera jsi se mnou hotov.

Ish 38 14 Jako rorajs a jeřáb, tak sípám, kvílím jako holubice, zemdlely mé oči upírající se na výšinu. Panovníku, jsem v tísní, zasaď se o mne!

Ish 38 15 Proč bych dále mluvil? Vždyť to, co mi řekl, učiní bezpochyby. Doputuji veškerá svá léta s hořkostí své duše.

Ish 38 16 Panovníku, kvůli tomuhle se žije? Žil můj duch pro tohle vše, co zažil? Uzdrav mě a zachovej mi život!

Ish 38 17 Hle, ta hořkost přehořká mi byla ku pokoji. Ty sám vytrhl jsi z jámy zániku mou duši, za sebe jsi odhodil všechny mé hříchy.

Ish 38 18 Vždyť podsvětí nevzdává ti chválu, smrt tě nedovede chválit, ti, kdo sestoupili do jámy, už nevyhlízejí tvou věrnost.

Ish 38 19 Živý, jenom živý, vzdá ti chválu jako já dnes, otec seznámí s tvou věrností své syny.

Ish 38 20 Hospodine, buď mou spásou! Budeme hrát na strunné nástroje po všechny dny svého žití v Hospodinově domě."

Ish 38 21 Izajáš poručil: "Ať přinesou suché fíky, potřou mu vřed a zůstane naživu."

Ish 38 22 Chizkijáš se otázal: "Co bude znamením, že vstoupím do Hospodinova domu?"

Ish 39 1 V ten čas poslal Meródak-baladán, syn Baladánův, král babylónský, Chizkijášovi dopisy a dar; uslyšel totiž, že onemocněl a zotavil se.

Ish 39 2 Chizkijáš měl z nich radost a ukázal poslům svou klenotnici, stříbro a zlato, různé balzámy, výborný olej i celou svou zbrojnicí a všechno, co se nacházelo mezi jeho poklady. Nebylo nic, co by jím Chizkijáš ve svém domě a v celém svém vládařství nebyl ukázal.

Ish 39 3 Prorok Izajáš přišel ke králi Chizkijášovi a zeptal se ho: "Co říkali ti muži a odkud k tobě přišli?" Chizkijáš odpověděl: "Přišli ke mně z daleké země, z Babylóna."

Ish 39 4 Zeptal se: "Co viděli v tvém domě?" Chizkijáš odpověděl: "Viděli všechno, co je v mém domě. Nebylo nic, co bych jím nebyl ze svých pokladů ukázal."

Ish 39 5 I řekl Izajáš Chizkijášovi: "Slyš slovo Hospodina zástupů!

Ish 39 6 Hle, přijdou dny a bude odneseno do Babylóna všechno, co je v tvém domě, poklady, které nahromadili tvoji otcové až do tohoto dne. Nic tu nezbude, praví Hospodin.

Ish 39 7 I některé tvé syny, kteří z tebe vzejdou, které zplodíš, vezmou a stanou se kleštěnci v paláci krále babylónského."

Ish 39 8 Chizkijáš na to Izajášovi řekl: "Dobré je slovo Hospodinovo, které jsi mluvil." A dodal: "Ať je za mých dnů opravdový pokoj."

Ish 40 1 "Potěšte, potěšte můj lid," praví váš Bůh.

Ish 40 2 Mluvte k srdci Jeruzaléma, provolejte k němu: Čas jeho služby se naplnil, odpýkal si své provinění. Vždyť z Hospodinovy ruky přijal dvojnásobně za všechny své hříchy.

Ish 40 3 Hlas volajícího: "Připravte na poušti cestu Hospodinu! Vyrovnajte na pustině silnici pro našeho Boha!

Ish 40 4 Každé údolí ať je vyvýšeno, každá hora a pahorek sníženy. Pahorkatina ať v rovinu se změní a horské hřbety v pláne.

Ish 40 5 I zjeví se Hospodinova sláva a všechno tvorstvo společně spatří, že promluvila Hospodinova ústa."

Ish 40 6 Hlas toho, jenž praví: "Volej!" I otázal se: "Co mám volat?" "Všechno tvorstvo je tráva a všechna jeho spolehlivost jak polní kvítí.

Ish 40 7 Tráva usychá, květ vadne, zavane-li na něj vítr Hospodinův. Věru, lid je pouhá tráva.

Ish 40 8 Tráva usychá, květ vadne, ale slovo Boha našeho je stálé navěky."

Ish 40 9 Vystup si na horu vysokou, Sijóne, který neseš radostnou zvěst, co nejvíc zesil svůj hlas, Jeruzaléme, který neseš radostnou zvěst, zesil jej, neboj se! Řekni judským městům: "Hle, váš Bůh!

Ish 40 10 Panovník Hospodin přichází s mocí, jeho paže se ujme vlády. Hle, svoji mzdu má s sebou, u sebe svůj výdělek.

Ish 40 11 Jak pastýř pase své stádo, beránky svou paží shromažďuje, v náručí je nosí, březí ovečky šetrně vede."

Ish 40 12 Kdopak svou hrstí odměřil vodstvo a pídí nebesa změřil? Kdo shrnul v odměrku všechn prach země a hory odvážil na vahadlech, pahorky na vážkách?

Ish 40 13 Kdo změřil Hospodinova ducha a byl mu rádce a vedl ho k poznání?

Ish 40 14 Kohopak o radu žádal, aby rozumnosti nabyl, aby ho poučil o stezce práva, naučil poznání a seznámil ho s cestami rozumnosti?

Ish 40 15 Hle, pronárody jsou jako kapka ve vědru, jak prášek na vahách. Ale on pozvedá ostrovy jak smítko.

Ish 40 16 Dříví Libanónu by na oheň nestačilo, jeho zvěř by nestačila pro zápalnou oběť.

Ish 40 17 Všechny pronárody nejsou před ním ničím, jsou mu méně nežli nic, než nicota.

Ish 40 18 Ke komu připodobníte Boha? Jakou podobu mu přisoudíte?

Ish 40 19 Řemeslník odleje modlu a zlatotepec ji potáhne zlatem, stříbrné řetízky přidělá zlatník.

Ish 40 20 Chudák, který na takovou oběť nemá, vybere dřevo, které netrouchniví, a vyhledá zručného řemeslníka, aby mu zhotovil modlu, jež by se neviklala.

Ish 40 21 Což o tom nevíte? Což jste neslyšeli? Neoznámili vám to už na počátku? Což nechápete, kdo položil základy zemi?

Ish 40 22 Ten, který sídlí nad obzorem země, jejíž obyvatelé jsou jako kobylinky, ten, který nebesa jak závoj roztahuje a napíná je jako stan k obývání.

Ish 40 23 Ten hodnotáře za nic nemá a jako s nicotou nakládá se soudci země.

Ish 40 24 Sotva byli zasazeni, sotva byli zaseti, sotva jejich odnož kořeny do země zapustila, zaduje na ně a oni schnou a víchr je odnáší jako slámu.

Ish 40 25 "Ke komu mě chcete připodobnit, aby mi byl roven?" praví Svátý.

Ish 40 26 "K výšině zvedněte zraky a hleďte: kdo stvořil toto všechno?" Ten, který v plném počtu vyvádí zástupy hvězd a všechny volá jménem; má obrovskou sílu a úžasnou moc, nechybí mu ani jedna.

Ish 40 27 Proč říkáš, Jákobe, proč, Izraeli, mluvíš takto: "Má cesta je Hospodinu skryta, můj Bůh přehlíží mé právo?"

Ish 40 28 Cožpak nevíš? Cožpak jsi neslyšel? Hospodin, Bůh věčný, stvořitel končin země, není zemlený, není znavený, jeho rozumnost vystihnout nelze.

Ish 40 29 Od dává zemlenému sílu a dostatek odvahy bezmocnému.

Ish 40 30 Mladíci jsou zemdení a unavení, jinoši se potácejí, klopytají.

Ish 40 31 Ale ti, kdo skládají naději v Hospodina, nabývají nové síly; vznášejí se jak orlové, běží bez únavy, jdou bez umdlení.

Ish 41 1 "Zmlknete přede mnou, ostrovy, národy ať se oblečou v sílu, ať se přiblíží, ať potom promluví, přistupme společně k soudu.

Ish 41 2 Kdo vzbudil od východu muže, jemuž v patách kráčí spravedlnost? Poddává mu pronárody, podrobují krále. Jeho mečem rozmetá je v prach, jeho lukem jako rozházenou slámu.

Ish 41 3 Žene je a sám klidně projde stezkou, na kterou jeho noha dosud nevstoupila.

Ish 41 4 Kdo to uskutečnil a vykonal? Ten, jenž od počátku povolává všechna pokolení. Já Hospodin jsem první, já budu též u posledních věcí."

Ish 41 5 Spatří to ostrovy a uleknou se, končiny země se roztřesou, přiblíží se a přijdou.

Ish 41 6 Navzájem si budou pomáhat a bratr bude povzbuzovat bratra: "Buď rozhodný!"

Ish 41 7 Řemeslník pobízí zlatníka, kovotepec kováře. Praví: "Spojme to! Bude to dobré!" Pak upevní modlu hřeby, aby se nevyklála.

Ish 41 8 "A ty, Izraeli, služebníku můj, Jákobe, tebe jsem vyvolil, potomku Abrahama, mého přítele,

Ish 41 9 tebe jsem vychvátil z končin země, zavola jsem tě z odlehlých míst, řekl jsem ti: "Ty jsi můj služebník, tebe jsem vyvolil, nezavrh jsem tě."

Ish 41 10 Neboj se, vždyť já jsem s tebou, nerozhlížeš se úzkostlivě, já jsem tvůj Bůh. Dodám ti odvalu, pomoci ti budu, budu tě podpírat pravici své spravedlnosti.

Ish 41 11 Hle, budou se stydět a hanbit všichni, kdo proti tobě planou hněvem, budou jak nic a zahynou odpůrci tvoji.

Ish 41 12 Budeš je hledat, ale nenajdeš ty, kdo na tebe dorážejí; budou jak nic, naprostá nicota, ti, kdo proti tobě válčí.

Ish 41 13 Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, držím tě za pravici, pravím ti: "Neboj se, já jsem tvá pomoc."

Ish 41 14 Neboj se, červíčku Jákobův, hrstko Izraelova lidu. Já jsem tvá pomoc, je výrok Hospodinův, tvůj vykupitel je Svátý Izraele.

Ish 41 15 Hle, učiním tě okovaným smykem na mlácení, novým, z obou stran ostrým. Budeš mlátit a drtit hory, s pahorky naložíš jako s plevami.

Ish 41 16 Rozevěješ je a odnese je vítr, bouřlivý víchr je rozptýlí, ty však budeš jásat k chvále Hospodina, budeš se chlubit Svátým Izraele."

Ish 41 17 "Utištění ubožáci hledají vodu, ale žádná není; jazyk jim žízni prahne. Já Hospodin jim odpovím, já, Bůh Izraele, je neopustím.

Ish 41 18 Na holých návrších otevřu vodní proudy, uprostřed plání prameny vod, poušť v jezero změním a zemi vyprahlou ve vodní zřídla.

Ish 41 19 V poušti dám vyrůst cedrům, akáciím, myrtě a olivám, na pustině vysadím cypřiš, platan i zimostráz spolu,

Ish 41 20 aby viděli a poznali, přesvědčili se a všichni pochopili, že toto učinila ruka Hospodinova a že to stvořil Svátý Izraele."

Ish 41 21 "Předložte svůj spor, praví Hospodin, předstupte se svými důkazy, praví Král Jákobův.

Ish 41 22 Předstupte a oznamte nám, co se má přihodit. Oznamte, co bylo na počátku, vezmem si to k srdci. Chceme poznat budoucnost, ohlaste nám, co má nastat.

Ish 41 23 Oznamte, co bude následovat, ať poznáme, že vy jste bohové. Jen předvedte něco dobrého či zlého, podíváme se a společně to uvidíme.

Ish 41 24 Hle, vy jste pouhé nic a vaše skutky nestojí za nic. Zvolit vás je ohavnost."

Ish 41 25 "Vzbudil jsem muže od severu a přišel od východu slunce. Vžívá mé jméno. Přichází! Knížata jsou jako hlína, on jako hrnčír, jenž šlape jíl.

Ish 41 26 Kdo oznámil to od začátku, abychom to věděli, oznámil kdysi dávno, abychom mohli říci: "Je to správné"? Nikdo nic neoznámil, nikdo nic neohlásil, nikdo vaši řeč neslyšel.

Ish 41 27 Já první zvěstuji Sijónu: "Hle, už tu jsou!" a Jeruzalému dám toho, jenž nese radostnou zvěst.

Ish 41 28 Dívám se a nikde nikdo, žádný rádce mezi nimi. Zeptal bych se jich, co odpovědí.

Ish 41 29 Hle, všichni jsou ničemnost pouhá, k ničemu nejsou jejich činy; jejich lité modly jsou jen vítr a nicota."

Ish 42 1 "Zde je můj služebník, jehož podepírám, můj vyvolený, v němž jsem našel zalíbení. Vložil jsem na něho svého ducha, aby vyhlásil soud pronárodům.

Ish 42 2 Nekřičí a hlas nepozvedá, nedává se slyšet na ulici.

Ish 42 3 Nalomenou třtinu nedolomí, nezhasí knot doutnající. Soud vyhlásí podle pravdy.

Ish 42 4 Neochabne, nezlomí se, dokud na zemi soud nevykoná. I ostrovy čekají na jeho zákon."

Ish 42 5 Toto praví Bůh Hospodin, který stvořil nebesa a roztáhl je, zemi překlenující s tím, co na ní vzhází, jenž dává dech lidu na ní a ducha těm, kdo po ní chodí:

Ish 42 6 "Já Hospodin jsem tě povolal ve spravedlnosti a uchopil tě za ruku; budu tě opatrovat, dám tě za smlouvu lidu a za světlo pronárodům,

Ish 42 7 abys otvíral slepé oči, abys vyváděl vězně ze žaláře, z věznic ty, kdo sedí v temnotě.

Ish 42 8 Já jsem Hospodin. To je mé jméno. Svou slávu nikomu nedám, svou chválu nepostoupím modlám.

Ish 42 9 Hle, už nastalo, co bylo na počátku, teď oznamuji nové věci. Dříve než vyraší, vám je ohlašuji."

Ish 42 10 Zpívejte Hospodinu píseň novou! Ať zní jeho chvála ze všech končin země. Ti, kteří se vydávají na moře, i to, čeho je moře plno, ostrovy a ti, kdo na nich bydlí,

Ish 42 11 ať pozvednou svůj hlas, i poušť a její města, dvorce, v nichž sídlí Kedar, ať plesají obyvatelé Sely a výskají z vrcholků hor.

Ish 42 12 Ať vzdají čest Hospodinu, ať mu chvalořečí na ostrovech.

Ish 42 13 Hospodin jak bohatýr se vyrazit už chystá, svou horlivost jak bojovník rozněcuje, pozvedá bojový pokřik, proti nepřítelům svým si bohatýrsky vede.

Ish 42 14 "Byl jsem příliš dlouho zticha. Mám dál mlčet? Přemáhat se? Mám jen sténat, těžce jak rodička vzdychat a přitom po dechu lapat?

Ish 42 15 Hory a pahorky postihnu suchem, nechám uschnout každou rostlinu na nich. V ostrovy proměním řeky, jezera vysuším.

Ish 42 16 Slepé povedu cestou, již neznají, stezkami, o nichž nic nevědí, je budu vodit. Tmu před nimi změním v světlo, pahorkatiny v rovinu. Toto jsou věci, jež učiním, od toho neupustím.

Ish 42 17 Ustoupí nazpět polití studem ti, kteří doufají v tesané modly, kdo říkají slitým modlám: "Jste naši bohové"."

Ish 42 18 "Slyšte, hlouš, prohlédněte, slepí, ať vidíte!

Ish 42 19 Kdo byl slepý, ne-li můj služebník? Kdo byl hluchý jako můj posel, jehož jsem vyslal? Kdo byl slepý jako ten, za něhož jsem zaplatil, slepý jak služebník Hospodinův?

Ish 42 20 Mnoho jsi viděl, ale nedbal jsi na to. S ušima otevřenými neslyšel nic."

Ish 42 21 Pro vlastní spravedlnost se Hospodinu zalíbilo vyvýšit a zvelebit zákon.

Ish 42 22 Lid je však oloupený a popleněný, jinoši všichni spoutáni, vsazení do vězení. Stali se loupežnou kořistí a není, kdo by vysvobodil, jsou vydáni v plen a není, kdo by řekl: "vrať to."

Ish 42 23 Kdo z vás tomu dopřeje sluchu? Kdo pozorně vyslechne, co bude následovat?

Ish 42 24 Kdo vydal Jáкова v plen? A Izraele těm, kteří loupí? Což to nebyl Hospodin, proti němuž jsme zhřešili? Nechtěli jsme chodit po jeho cestách, jeho zákon jsme neposlouchali.

Ish 42 25 Proto na něj vylil své hněvivé rozhořčení, krutou válku; plameny vyšlehly, a Jákob nic nepoznal, hořelo, a nebral si to k srdci.

Ish 43 1 Nyní toto praví Hospodin, tvůj stvořitel, Jákože, tvůrce tvůj, Izraeli: "Neboj se, já jsem tě vykoupil, povolal jsem tě tvým jménem, jsi můj.

Ish 43 2 Půjdeš-li přes vody, já budu s tebou, půjdeš-li přes řeky, nestrhne tě proud, půjdeš-li ohněm, nespálíš se, plamen tě nepopálí.

Ish 43 3 Neboť já Hospodin jsem tvůj Bůh, Svatý Izraele, tvůj spasitel. Jako výkupné jsem dal za tebe Egypt, Kúš a Sebu dal jsem místo tebe.

Ish 43 4 Protože jsi v očích mých tak drahý, vzácný, protože jsem si tě zamiloval, dám za tebe mnohé lidi a národy za tvůj život.

Ish 43 5 Neboj se, já budu s tebou. Tvé potomstvo přivedu od východu, shromáždím tě od západu.

Ish 43 6 Severu poručím: "Vydej!" a jihu: "Nezadržuj!" Přiveď mé syny zdaleka a mé dcery od končin země,

Ish 43 7 každého, kdo se nazývá mým jménem a koho jsem stvořil ke své slávě, koho jsem vytvořil a učinil."

Ish 43 8 Vyveď ten lid slepý, ačkoli má oči, ty hluché, ač mají uši.

Ish 43 9 Ať se vespolek shromáždí všechny pronárody, národy ať se spolu sejdou. Kdo z nich co oznámí? Kdo z nich nám ohlásí, co bylo na počátku? Ať postaví své svědky a ospravedlní se! Lidé o tom uslyší a řeknou: "Je to pravda."

Ish 43 10 "Mými svědky jste vy, je výrok Hospodinův, a můj služebník, jehož jsem vyvolil. Tak mě poznáte a uvěříte mi a pochopíte, že to jsem já. Předem mnou nebyl vytvořen Bůh a nebude ani po mně.

Ish 43 11 Já, já jsem Hospodin, kromě mne žádný spasitel není.

Ish 43 12 Já jsem oznamoval a zachraňoval, já jsem ohlašoval, a nikdo cizí mezi vámi. Jste moji svědkové, je výrok Hospodinův, a já jsem Bůh!

Ish 43 13 Já jsem byl dřív než první den a není, kdo by z mých rukou vysvobodil. Kdo zvrátí, co já vykonám?"

Ish 43 14 Toto praví Hospodin, váš vykupitel, Svätý Izraele: "Kvůli vám pošlu do Babylóna a srazím všechny ty útočné hady, Kaldejce, plesající na lodiích.

Ish 43 15 Já Hospodin jsem váš Svätý, stvořitel Izraele, váš Král."

Ish 43 16 Toto praví Hospodin, který razí cestu mořem, dravými vodami stezku, lehnu a nepovstanou, dohořeli, zhasli jako knot.

Ish 43 17 jenž přivádí vozbu i koně, vojsko a válečnou moc i dokáže, že pospolu

Ish 43 18 "Nevzpomínejte na věci dřívější, o minulosti nepřemítejte.

Ish 43 19 Hle, činím něco docela nového a už to raší. Nevíte o tom? Já povedu poušti cestu, pustou krajinou řeky.

Ish 43 20 Čest mi vzdá zvěř pole, šakalové i pštrosi; obdařil jsem poušť vodou a pustou krajinu řekami, abych napojil svůj vyvolený lid.

Ish 43 21 Lid, jež jsem vytvořil pro sebe, ten bude vyprávět o mých chvályhodných činech."

Ish 43 22 "Nebyl jsem to já, koho jsi vzýval, Jákobe, kvůli mně ses neobtěžoval, Izraeli!

Ish 43 23 Své jehňátko v oběť zápalnou jsi pro mne nepřivedl, nectil jsi mě svými obětními hody. Nenutil jsem tě sloužit mi obětními dary, ani kadidlem jsem tě neobtěžoval.

Ish 43 24 Vonné koření jsi mi za stříbro nenakoupil, tukem svých obětí jsi mě neobčerstvil. Jenom svými hříchy chtělš mě nutit k službě, svými nepravostmi jsi mě obtěžoval.

Ish 43 25 Já, já sám vymažu kvůli sobě tvoje nevěrnosti, na tvé hříchy nevzpomenu.

Ish 43 26 Připomeň mi to, můžem se spolu soudit, sám si spočítej, pro co bys mohl být ospravedlněn.

Ish 43 27 Tvůj otec byl první, který zhřešil, tvoji mluvčí mi byli nevěrní.

Ish 43 28 Správce svatyně jsem zbavil posvěcení, Jákoba jsem vydal klatbě, Izraele zhanobení."

Ish 44 1 "A nyní slyš, Jákobe, můj služebníku, Izraeli, jehož jsem vyvolil.

Ish 44 2 Toto praví Hospodin, který tě učinil, který tě vytvořil v životě matky a pomáhá ti: Neboj se, Jákobe, můj služebníku, Ješurúne, jehož jsem vyvolil.

Ish 44 3 Já vyleji vody v místa zprahlá žízní, bystriny na suchou zemi. Já vyleji svého ducha na tvé potomstvo a své požehnání na ty, kteří z tebe vzejdou.

Ish 44 4 Porostou jak mezi travou, budou jako topoly při tekoucích vodách.

Ish 44 5 Onen řekne: "Já jsem Hospodinův" a jiný se nazve jménem Jákobovým, další si napíše na ruku: "Jsem Hospodinův" a dá si čestné jméno Izrael."

Ish 44 6 Toto praví Hospodin, král Izraele, jeho vykupitel, Hospodin zástupů: "Já jsem první i poslední, kromě mne žádného Boha není.

Ish 44 7 Kdo je jako já? Jen ať se ozve! Ať to oznámí, ať mi to předloží! Od chvíle, kdy jsem navěky ustavil svůj lid, kdo mu oznamuje, co přijde a co má nastat?

Ish 44 8 Nestrachujte se! Nebuďte zmateni. Což jsem ti vše neohlašoval a neoznamoval už předem? Vy jste moji svědkové. Což je Bůh kromě mne? Jiné skály není, já o žádné nevím."

Ish 44 9 Výrobci model jsou všichni k ničemu; modly, které mají za žádoucí, jim nijak neprospějí. Jejich svědkové, ti nic nevidí a nic nevědí, jsou jen pro ostudu.

Ish 44 10 Kdo si boha vyrábí, jen modlu si odlévá; nebude z toho mít žádný prospěch.

Ish 44 11 A všechny jeho společníky poleje stud. Řemeslníci jsou pouzí lidé. Ať se sem všichni shromáždí, ať se tu postaví; propadnou strachu a zastydí se spolu.

Ish 44 12 Kovář kuje modlu, pracuje při žhoucím uhlí, kladivem jí dává tvar, zhotovuje ji silou své paže; přitom hladoví do vysilení, nemůže se ani napít, ač umdlévá.

Ish 44 13 Tesař natahuje šňůru, rudkou načrtává modlu, opracovává ji dláty, rozměřuje kružidlem, až jí dá podobu muže, honosný vzhled člověka, a usadí ji v domě.

Ish 44 14 Dá si porazit cedry nebo vezme dub, drnák či křemelák, vypěstoval si je mezi lesními stromy. Zasadil jasan a dešť mu dal vzrůst.

Ish 44 15 Pro člověka je to na topení, něco z toho vezme a ohřeje se. Buď zatopí a upeče chleba, nebo zhotoví boha a klaní se mu, udělá z toho modlu a hrbí se před ní.

Ish 44 16 Polovinu spálí pod masem, které bude jíst, upeče pečeni a nasytí se. Přitom se ohřeje a zvolá: "To jsem se zahřál, je mi teplo!"

Ish 44 17 Z toho, co zůstalo, si udělá boha, modlu, před kterou se hrbí a již se klaní a k níž se modlí a žadoní: "Vysvoboď mě, jsi přece můj bůh!"

Ish 44 18 Nevědí nic a nechápou, mají oči zalepené a nevidí, jejich srdce nevnímá.

Ish 44 19 Ale on si to nebere k srdci, chybí mu poznání a rozum, aby si řekl: "Polovinu jsem spálil, na žhavém uhlí jsem napekl chleba a upekl maso a jedl jsem, ze zbytku jsem udělal tuhle ohavnost a hrbím se před špalkem."

Ish 44 20 Kdo se zabývá popelem, toho zavádí bláhovost srdce, ten svůj život nevysvobodí, ani se neptá: "Není to, co mám v pravici, pouhý klam?"

Ish 44 21 "Pamatuj na to, Jákobe, pamatuj, Izraeli, že jsi můj služebník. Já jsem tě utvořil, jsi můj služebník, Izraeli, u mne nebudeš zapomenut.

Ish 44 22 Zaženu tvou nevěru jak mračno a jako oblak tvé hříchy. Navrať se ke mně, já tě vykoupím."

Ish 44 23 Plesejte, nebesa, vždyť Hospodin to vykoná, hlaholte, nejhlubší útroby země, ať zvučně plesají hory, les a všechny jeho stromy, neboť Hospodin vykoupí Jákoba a proslaví se v Izraeli.

Ish 44 24 Toto praví Hospodin, tvůj vykupitel, který tě vytvořil v životě matky: "Já jsem Hospodin, já konám všechno: sám nebesa roztahuji, překlenuj jsem zemi. Kdo byl se mnou?"

Ish 44 25 Hospodin ruší znamení žvanilů a z věstců činí pomatence, obrací mudrce nazpět a jejich poznání mate.

Ish 44 26 Potvrzuje slovo svého služebníka, plní rozhodnutí ohlášené svými posly. Jeruzalému on praví: "Budeš osídlen!" a judským městům: "Budete zbudována! Pozvednu je z trosek."

Ish 44 27 Hlubině on praví: "Vyschni! Vysuším tvé vodní proudy."

Ish 44 28 O Kýrovi praví: "He, můj pastýř. Vyplní každé mé přání. Řekne Jeruzalému: "Budeš vybudován!" A chrámu: "Budeš založen!"

Ish 45 1 Toto praví Hospodin o svém pomazaném, o Kýrovi: "Já jsem ho uchopil za pravici, pošlapu před ním pronárody, rozvážu opasky na bedrech králů, zotevírám před ním vrata, brány už nebudou zavírány.

Ish 45 2 Já půjdu před tebou, vyrovnám nerovnosti, rozrazím bronzová vrata, železné závory zlomím.

Ish 45 3 Tobě dám poklady v temnotě skryté i sklady nejtajnější a poznáš, že já jsem Hospodin, který tě volá jménem, Bůh Izraele.

Ish 45 4 Kvůli svému služebníku Jákobovi, kvůli Izraeli, vyvolenci svému, jsem tě zavolał tvým jménem; dal jsem ti čestné jméno, ač jsi mě neznal.

Ish 45 5 Já jsem Hospodin a jiného už není, mimo mne žádného Boha není. Přepásal jsem tě, ač jsi mě neznal,

Ish 45 6 aby poznali od slunce východu až na západ, že kromě mne nic není. Já jsem Hospodin a jiného už není.

Ish 45 7 Já vytvářím světlo a tvořím tmu, působím pokoj a tvořím zlo, já Hospodin konám všechny tyto věci."

Ish 45 8 Nebesa, vydejte krůpěje shůry, ať kane z oblaků spravedlnost; necht se otevře země a urodí se spása a spravedlnost vyraší s ní. "Já Hospodin to stvořím."

Ish 45 9 Běda tomu, kdo se chce přit se svým tvůrcem, střep z hlíněných střepů! Což smí hlína říci svému tvůrci: "Co to děláš?" a tvůj výrobek: "On nemá ruce?"

Ish 45 10 Běda tomu, kdo by řekl otci: "Cos to zplodil?" Nebo ženě: "Cos to porodila?"

Ish 45 11 Toto praví Hospodin, Svatý Izraele, jeho tvůrce: "Ptejte se mě na ty věci, které přijdou! Ohledně mých synů, díla mých rukou, budete mi něco přikazovat?"

Ish 45 12 Zemi jsem učinil já a člověka na ní jsem stvořil. Já jsem vlastníma rukama roztáhl nebesa a veškerému jejich zástupu jsem vydal příkazy.

Ish 45 13 Já jsem jej vzbudil ke spravedlnosti a napřímím všechny jeho cesty. On zbuduje moje město, propustí mé přesídlence bez placení, bez úplatku," praví Hospodin zástupů.

Ish 45 14 Toto praví Hospodin: "Co vytěžil Egypt a co vyzískala země Kúš, přejde k tobě a bude tvoje; i Sebjáci, muži obrovití, půjdou ze tebou, přijdou v řetězech, budou se ti klanět a předkládat ti prosby. Jenom u tebe je Bůh a jiného už není, bohové nejsou nic."

Ish 45 15 Věru, ty jsi Bůh skrytý, Bůh Izraele, spasitel.

Ish 45 16 Všechny je poleje stud a hanba, společně odtáhnou zahanbení ti, kdo zhotovují modlářské výtvary.

Ish 45 17 Izrael je spasen Hospodinem spásou věčnou. Stydět a hanbit se nebudete navěky, nikdy.

Ish 45 18 Toto praví Hospodin, stvořitel nebe, onen Bůh, jenž vytvořil zemi, jenž ji učinil, ten, jenž ji upevnil na pilířích; nestvořil ji, aby byla pustá, vytvořil ji k obývání: "Já jsem Hospodin a jiného už není."

Ish 45 19 Nemluvil jsem potají, v temném místě země, neřekl jsem potomstvu Jákobovu: Hleďte mě v pustotě. Já Hospodin vyhlášuji spravedlnost, prohlašuji právo.

Ish 45 20 Shromážděte se a přijďte, přiblížte se spolu, vy, kdo jste vyvázli z pronárodů. Neuvědomují si, že se nosí s modlou vytesanou ze dřeva, že se modlí k bohu, jenž nemůže spasit.

Ish 45 21 Sdělte to dál, přiblížte se! Jen ať se poradí spolu. Kdo to od pradávna ohlašoval? Kdo to oznamoval předem? Cožpak ne já, Hospodin? Kromě mne jiného Boha není! Bůh spravedlivý a spasitel není mimo mne.

Ish 45 22 Obrátte se ke mně a dojdete spásy, veškeré dálavy země. Já jsem Bůh a jiného už není.

Ish 45 23 Při sobě samém jsem přísahal, z mých úst vyšla spravedlnost, slovo, které se zpět nenavrací. Předem mnou každý klesne na kolena a každý jazyk odpřisáhne:

Ish 45 24 "Jenom v Hospodinu - řekne o mně - je spravedlnost i moc". Přijdou k němu a budou se stydět všichni ti, kdo proti němu pláli vzdorem.

Ish 45 25 U Hospodina nalezne spravedlnost a jím se bude chlubit všechno potomstvo Izraele.

Ish 46 1 Běl klesl, Nébo se zhroutil, jejich modlářské stvůry byly naloženy na zvěř a na dobytek, ten náklad, který jste nosili, to břímě k zemdlení.

Ish 46 2 Zvířata se zhroutila, klesla spolu, břímě nebyla s to zachránit; oni musí do zajetí.

Ish 46 3 "Slyšte mě, dome Jákobův, všichni, kdo jste zůstali domu Izraelovu, vy, kteří jste chováni již od života matky, od matčina lůna na rukou nošení:

Ish 46 4 Já sám až do vašeho stáří, až do šedin vás budu nosit. Já jsem vás učinil a já vás ponesu, budu vás nosit a zachráním."

Ish 46 5 "Komu mě připodobníte, a s kým mě srovnáte, komu mě přirovnáte, abychom si byli podobní?

Ish 46 6 Z měšce sypou zlato a na váze odvažují stříbro, najmou si zlatníka, aby jim udělal boha a pak se hrbí a klanějí.

Ish 46 7 Nosí ho na rameni, přenášejí ho, postaví jej na podstavec, a on stojí, ze svého místa se nehne. Upějí k němu, ale on se jím neozve, z jejich soužení je nezachrání.

Ish 46 8 Připomente si to, vzmužte se, vezměte si to k srdci, nevěrníci.

Ish 46 9 Pamatujte na to, co bylo na počátku od věků! Já jsem Bůh a jiného už není, jsem Bůh a nic není jako já.

Ish 46 10 Od počátku oznamuji, co se v budoucnu stane, od pradávna, co se ještě nestalo. Pravím: Moje rozhodnutí platí a co se mi líbí, uskutečním.

Ish 46 11 Od východu povolávám dravce, ze vzdálené země muže své volby. Jak jsem slíbil, tak to uskutečním, jak jsem si předsevzal, tak to splním.

Ish 46 12 Naslouchejte mi, vy zarputilci, vzdálení od spravedlnosti:

Ish 46 13 Přiblížil jsem svoji spravedlnost, daleko už není, nebude už prodlévat má spása. Obdařím Sijón spásou, oslavím se v Izraeli."

Ish 47 1 Sestup a seď v prachu, pannó, dcero babylónská! Seď na zemi, připravena o trůn, kaldejská dcero! Už tě nebudou nazývat změkčilou a zhýčkanou.

Ish 47 2 Chop se mlýnku a mel mouku! Odkryj závoj, zvedni vlečku, odkryj nohy, přebroď řeky!

Ish 47 3 Ať se odkryje tvá nahota, ať se ukáže tvá hanba. Vykonám pomstu, nikdo mi nezabrání.

Ish 47 4 Náš vykupitel je Svatý Izraele. Jeho jméno je Hospodin zástupů.

Ish 47 5 Seď zticha, vstup do tmy, kaldejská dcero! Už nikdy tě nenazvou paní královských říší.

Ish 47 6 Na svůj lid jsem se rozlít, své dědictví znesvětit jsem nechal, vydal jsem je do tvé ruky. Neměla jsi s nimi slitování, svým jhem jsi i starce velmi obtížila.

Ish 47 7 Řekla jsi: "Navěky budu paní!" Nikdy sis s nic k srdci nebrala, nepamatovalas na poslední věci.

Ish 47 8 Proto slyš teď toto, požitkářko, jež trůníš v bezpečí a v srdci si namlouváš: "Nade mne už není! Já nebudu sedět jako vdova, nepoznám, co je to ztratit děti."

Ish 47 9 Dolehne na tebe obojí naráz, v jediném dni, bezdětnost i vdovství; dolehnou na tebe plnou měrou navzdory spoustě tvých kouzel a nesčíslným zaklínadlům.

Ish 47 10 Ve své zlobě cítila ses bezpečná a řeklas: "Nikdo mě nevidí." Tvá moudrost a tvé vědění tě svedly na scestí. Říkala sis v srdci: "Jsem jenom já a nikdo víc už není."

Ish 47 11 Dolehne na tebe zlo a nebudeš je umět odčarovat, postihne tě neštěstí a zažehnat je nedokážeš. Dolehne na tebe náhlý zmar, ani si to nestačíš uvědomit.

Ish 47 12 Postav se tu se svým zaklínáním, se spoustou svých kouzel, jimiž se od mládí zaměstnáváš! Snad budeš mít úspěch, snad naženeš strachu.

Ish 47 13 Zmalátnělas přes svá velká rozhodnutí. Jen ať se postaví a zachrání tě ti, kdo pozorují nebesa, kdo zírají na hvězdy, kdo při novoluní uvádějí ve známost, co by tě mohlo potkat.

Ish 47 14 Hle, jsou jako sláma, spálí je oheň. Ti nevysvobodí z moci plamene ani vlastní život. Nebude ani žhavé uhlí pro ohřátí ani oheň, u něhož by bylo možno sedět.

Ish 47 15 Tak dopadnou ti, jimiž se zaměstnáváš, s nimiž obchoduješ už od svého mládí. Každý z nich na svých cestách zbloudí, nespátrá tě nikdo.

Ish 48 1 Slyšte to, dome Jákobův, vy, kdo jménem Izraelovým se nazýváte a z vod Judových jste vyšli, vy, kdo při Hospodinově jménu přísaháte, připomínáte si Boha Izraele, ne však pravdivě a spravedlivě.

Ish 48 2 Podle města svatého se nazývají, hledají oporu v Bohu Izraele, jehož jméno je Hospodin zástupů.

Ish 48 3 "Co se stalo na počátku, oznámil jsem předem, z mých úst to vyšlo,

ohlásil jsem to; náhle jsem zasáhl, a stalo se to.
 Ish 48 4 Přestože jsem věděl, jak jsi zatvrzelý, že tvá šíje je železná spona a tvé čelo z bronzu,
 Ish 48 5 oznamoval jsem ti všechno předem; dříve než co nastalo, jsem ti to ohlašoval, abys neříkal: "To udělala má modlářská stvůra, má tesaná a moje litá modla dala k tomu příkaz."
 Ish 48 6 Slyšels o tom. Teď se na to všechno dívej! A co vy? Což také něco oznámíte? Od nynějška ti chci ohlašovat nové věci, utajené, že o nich nic nevíš.
 Ish 48 7 Právě teď jsou stvořeny, nikoli předtím, přede dneškem jsi o nich nic neslyšel a říci nemůžeš: "Hle, já to znám."
 Ish 48 8 Nic jsi neslyšel, nic jsi nepoznal, tvé ucho předtím nic nezaslechlo. Víím, že jsi věrolomník věrolomný, říká se ti přece nevěrník už ze života matky;
 Ish 48 9 zdržoval jsem svůj hněv pro své jméno, pro svou chválu jsem se kvůli tobě krotil, nevyhladil jsem tě.
 Ish 48 10 Hle, přetavil jsem tě, ne však jako stříbro, vyzkoušel jsem tě v tavící peci utrpení.
 Ish 48 11 kvůli sobě, kvůli sobě samému to dělám. Což smí být mé jméno znesvěceno? Svou slávu nikomu nedám."
 Ish 48 12 "Poslouchej mě, Jákobe, Izraeli, můj povoláný. Já, já jsem ten první, já jsem i poslední.
 Ish 48 13 Ano, moje ruka založila zemi, má pravice nebesa rozvinula; zavolám-li na ně, stanou tady spolu.
 Ish 48 14 Vy všichni se shromažďte a slyšte: kdo z nich oznámil tyto věci? Hospodin jej miluje, on splní jeho záměr proti Babylónu; jeho paže zasáhne Kaldejce.
 Ish 48 15 Já sám jsem to prohlásil, já jsem ho povolal, přivedl jsem ho a jeho cesta bude zdárná.
 Ish 48 16 Přistupte ke mně a slyšte toto: Od počátku nemluvím potají, od chvíle, kdy se to začalo dít, jsem při tom." A nyní mne posílá Panovník Hospodin a jeho duch.
 Ish 48 17 Toto praví Hospodin, tvůj vykupitel, Svatý Izraele: "Já jsem Hospodin, tvůj Bůh. Já tě vyučuji tomu, co je ku prospěchu, uvádím tě na cestu, po níž půjdeš.
 Ish 48 18 Jen kdybys dal pozor na má přikázání, byl by tvůj pokoj jako řeka a tvá spravedlnost jako mořské vlny,
 Ish 48 19 tvého potomstva by bylo jako písku a těch, kteří vzejdou z tvého lůna, jako jeho zrněk; nebylo by vytáto a zahlazeno přede mnou jeho jméno."
 Ish 48 20 "Odejděte z Babylóna, prchněte od Kaldejců! S plesáním to oznamujte, všude rozhlašujte, rozneste to až do končin země, rcete: "Hospodin vykoupil Jákoba, svého služebníka."
 Ish 48 21 Nebudou žíznit, až je povede vyschlými kraji, vodu ze skály jim vyvede jak bystrinu, rozpolť skálu a v hojnosti potekou vody."
 Ish 48 22 "Nemají pokoj svévolníci," praví Hospodin.
 Ish 49 1 Slyšte mě, ostrovy, daleké národy, dávejte pozor! Hospodin mě povolal z života mateřského; od nitra mé matky připomínal moje jméno.
 Ish 49 2 Učinil má ústa ostrým mečem, skryl mě ve stínu své ruky. Udělal ze mne výborný šíp, ukryl mě ve svém toulci.
 Ish 49 3 Řekl mi: "Ty jsi můj služebník, Izrael, v tobě se oslavím."
 Ish 49 4 Já jsem však řekl: "Nadarmo jsem se namáhal, svou sílu jsem vydal pro nicotný přelud." A přece: U Hospodina je mé právo, můj výdělek u mého Boha.
 Ish 49 5 A nyní praví Hospodin, který mě vytvořil jako svého služebníka už v životě matky, abych k němu přivedl Jákoba nazpět, byť i nebyl shromážděn Izrael. Stal jsem se váženým v Hospodinových očích, můj Bůh je záštita moje.
 Ish 49 6 On dále řekl: "Nestačí, abys byl mým služebníkem, který má pozvednout Jákobovy kmeny a přivést zpátky ty z Izraele, kdo byli ušetřeni; dal jsem tě za světlo pronárodům, abys byl spása má do končin země."
 Ish 49 7 Toto praví Hospodin, vykupitel Izraele, jeho Svatý, tomu, který je v opovržení, jehož má kdejaký pronárod v ohavnosti, služebníku vládců: "Spatří tě králové a povstanou, a velmožové se skloní, kvůli Hospodinu, který je věrný, kvůli Svatému Izraele, který tě vyvolil."
 Ish 49 8 Toto praví Hospodin: "Odpovím ti v čase přízně, pomohu ti v den spásy, bude tě opatrovat, dám tě za smlouvu lidu, abys pozvedl zemi a zpusťšená dědictví vrátil,
 Ish 49 9 abys řekl vězňům: "Vyjděte", těm, kdo jsou v temnotách: "Ukažte se!"
 Ish 49 10 Při cestách se budou pást a na všech hořkých návrších naleznou pastvu.
 Ish 49 11 Nebudou hladovět ani žíznit, nebude je ubíjet sálající step a sluneční žár, neboť je povede ten, jenž se nad nimi slitovává, a dovede je ke zřídům vod.
 Ish 49 11 Na všech svých horách učiním cestu, mé silnice budou vyvýšeny.
 Ish 49 12 Hle, jedni přijdou zdaleka, jiní od severu a jiní od moře a jiní ze země Síňanů."
 Ish 49 13 Plesejte, nebesa, a jásej, země, ať zvučně plesají hory, vždyť Hospodin potěšil svůj lid, slitoval se nad svými ujařmenými!
 Ish 49 14 Sijón říkával: "Hospodin mě opustil, Panovník na mě zapomenul."
 Ish 49 15 Cožpak může zapomenout žena na své pacholátko, neslitovat se nad synem vlastního života? I kdyby některé zapomněly, já na tebe nezapomenu.
 Ish 49 16 Hle, vyryl jsem si tě do dlaní, tvé hradby mám před sebou stále.

Ish 49 17 Tvoji synové už pospíchají. Ti, kdo tě bořili a ničili, od tebe odtáhnou.

Ish 49 18 Rozhlédni se kolem a viz: Tito všichni se shromáždí a přijdou k tobě. Jakože živi jsem já, je výrok Hospodinův, jimi všemi se okrášlíš jako okrasou, ozdobíš se jimi jako nevěsta.

Ish 49 19 Tvé trosky a tvá zpusťovaná města, tvá pobořená země ti teď budou příliš těsné pro množství obyvatel, až odtáhnou ti, kdo tě hubili.

Ish 49 20 Opět ti budou říkat synové tvé bezdětnosti: "Toto místo je mi těsné! Dej mi prostor, ať mám kde sídlit."

Ish 49 21 V srdci si řekneš: "Kdo mi zplodil tyto syny? Byla jsem bez dětí, bez manžela, přestěhovaná a zapuzená. Kdo je vychoval? Zůstala jsem zcela sama, kde se ti to vzali?"

Ish 49 22 Toto praví Panovník Hospodin: "Hle, pokynu rukou pronárodům, k národům vztáhnou svou korouhev; v náručí přinesou tvé syny, tvé dcery budou nesené na ramenou.

Ish 49 23 Králové budou tvými pěstouny a jejich kněžny tvými chůvami. Klanět se ti budou tváří k zemi, budou lízat prach tvých nohou. I poznáš, že já jsem Hospodin, že se nezklamou ti, kdo skládají svou naději ve mne."

Ish 49 24 Lze vzít bohatýru to, co pobral? Může uniknout zajatý lid Spravedlivého?

Ish 49 25 Ale Hospodin praví toto: "I bohatýru je možno vzít zajatce, co pobral ukrutník, může uniknout. Já s tvými odpůrci povedu spor, já spásu dám tvým synům.

Ish 49 26 Tvé utiskovatele nakrmím jejich vlastním masem, jako moštem se opojí vlastní krví. I pozná všechno tvorstvo, že já Hospodin jsem tvůj spasitel a tvůj vykupitel, Přesilný Jákobův."

Ish 50 1 Toto praví Hospodin: "Kde je rozlukový lístek vaší matky, jímž jsem ji vyhostil? Anebo je tu někdo z mých věřitelů, jemuž jsem vás prodal? Hle, byli jste prodáni svou vlastní vinou, vaše matka byla vyhoštěna jen pro vaše nevěrnosti.

Ish 50 2 Když jsem přicházel, proč tu nikdo nebyl? Volal jsem, a nikdo se neozýval. Což je má ruka tak krátká k vykoupení? Nemá k vysvobození dost síly? Hle, svou pohružkou vysušuji moře a řeky obrací v poušť; ryby v nich páchnou, protože není vody, a lekají žízni.

Ish 50 3 Nebesa odívám v pochmurnou temnotu a příkrývám je žíněným rouchem."

Ish 50 4 Panovník Hospodin dal mi jazyk učedníků, abych uměl zemdleného podpírat slovem. On mě probouzí každého jitra, probouzí mi uši, abych slyšel jako učedníci.

Ish 50 5 Panovník Hospodin mi otevřel uši a já nevzdoruji ani neuhýbám nazpět.

Ish 50 6 Nastavuji záda těm, kteří mě bijí, a své líce těm, kdo rvou mé vousy, neukrývám svou tvář před potupami a poplíváním.

Ish 50 7 Panovník Hospodin je moje pomoc, proto nemohu být potupen, proto tvář svou nastavuji, jako kdyby byla z křemene, a vím, že nebudu zahanben.

Ish 50 8 Blízko je ten, jenž mi zjedná spravedlnost. Kdo chce vést se mnou spory? Postavme se spolu! Kdo bude můj odpůrce na soudu? Ať ke mně přistoupí!

Ish 50 9 Hle, Panovník Hospodin je moje pomoc. Kdo mě chce obvinít ze svévole? Hle, ti všichni zvětší jako šat, sežerou je moli.

Ish 50 10 Kdo z vás se bojí Hospodina a poslouchá jeho služebníka? Kdo chodí v temnotách, kde není žádná záře, ten ať doufá v Hospodinovo jméno a opře se o svého Boha.

Ish 50 11 Hle, vy všichni, kdo rozděláváte oheň, jiskrami se opásáte k boji. Jen choďte ve svitu svého ohně, v jiskrách, které jste zanítili! Má ruka vám způsobí, že ulehnete v trápení.

Ish 51 1 Slyšte mě, kdo usilujete o spravedlnost, kdo hledáte Hospodina. Pohleďte na skálu, z níž jste vytesáni, na hlubokou jámu, z níž jste vykopáni.

Ish 51 2 Pohleďte na Abrahama, svého otce, a na Sárů, která vás v bolestech porodila. Jeho jediného jsem povolal, požehnal jsem mu a rozmnožil jsem ho.

Ish 51 3 Hospodin potěší Sijón, potěší všechna jeho místa, jež jsou v troskách. Jeho poušť změní, bude jako Eden, jeho pustina jako zahrada Hospodinova. Bude v něm veselí a radost, vzdávání díky a prozpěvování.

Ish 51 4 "Věnuj mi pozornost, můj lide, můj národe, naslouchej mi! Ode mne vyjde zákon a mé právo sítne všem lidem.

Ish 51 5 Má spravedlnost je blízko, má spása vzejde, všechny lidi bude soudit má paže. Ve mne skládají naději ostrovy, čekají na mou paži.

Ish 51 6 Pozvedněte své oči k nebi, pohleďte dolů na zem! Nebesa se rozplynou jako dým a země zvětší jako roucho, rovněž tak její obyvatelé pomřou. Ale má spása bude tu věčně, má spravedlnost neztroskotá."

Ish 51 7 "Slyšte mě, kdo znáte spravedlnost, lide, v jehož srdci je můj zákon. Nebojte se lidských pomluv, neděste se jejich hanobením!

Ish 51 8 Moli je sežerou jako roucho, larvy je sežerou jako vlnu, ale má spravedlnost bude tu věčně a moje spása po všechna pokolení."

Ish 51 9 Probuď se, probuď, oděj se mocí, Hospodinova paže! Probuď se jako za dnů dávnověku, za dávných pokolení! Což právě ty jsi neskotčila obludu, neproklála draka?

Ish 51 10 Což právě ty jsi nevysušila moře, vody obrovské propastné tůně, a nezřídila v mořských hlubinách cestu, aby vykoupení mohli přejít?

Ish 51 11 Ti, za něž Hospodin zaplatil, se vrátí, přijdou na Sijón s plesáním a věčná radost bude na jejich hlavě. Dojdou veselí a radosti, na útěk se dají starosti a nárek.

Ish 51 12 "Já, já jsem váš utěšitel. Proč se tedy bojíš člověka, jenž umírá, lidského syna, který je jak tráva?
 Ish 51 13 Zapomínáš na Hospodina, který tě stvořil, který roztáhl nebesa a položil základy země. Proč máš neustále, po celé dny, strach ze vzteku utiskovatele, který ti chystal zkázu? Kde je ten utiskovatel i se svým vztekem?"
 Ish 51 14 Brzy se spoutanému otevře žalář; nezemře v jámě, ani chléb mu nebude scházet.
 Ish 51 15 "Já Hospodin, tvůj Bůh, vzdouvám moře, až jeho vlny hlučí. - Hospodin zástupů je jeho jméno. -
 Ish 51 16 Vložil jsem ti do úst svá slova, přikryl jsem tě stínem své ruky, jako stan jsem roztáhl nebesa a položil základy země, a řekl jsem Sijónu: "Ty jsi můj lid".
 Ish 51 17 Probuď se, probuď, povstaň, jeruzalémská dcero! Pila jsi z Hospodinovy ruky pohár jeho rozhořčení. Ten kalich, pohár závratí, jsi vypila až do dna.
 Ish 51 18 Nikdo ji nevede, žádný ze synů, jež porodila, nikdo ji neuchopil za ruku, žádný se synů, jež vychovala.
 Ish 51 19 Toto obojí tě potkalo, a kdo s tebou cítil? Zhouba a zkáza, hlad a meč. Čípak tě potěším?
 Ish 51 20 Tvoji synové leží vysílení na nárožích všech ulic jak divoká ovce v pasti pod tíhou Hospodinova rozhořčení, pohrůžek tvého Boha.
 Ish 51 21 Proto slyš toto, ty utištěná, opojená, ne však vínem:
 Ish 51 22 Toto praví tvůj Panovník Hospodin, tvůj Bůh, jenž vede spor svého lidu: "Hle, беру ti z rukou ten pohár závratí, ten kalich, pohár mého rozhořčení; už nikdy z něho nebudeš pít.
 Ish 51 23 Vkládám jej do ruky těm, kdo tě sužovali, kteří ti poroučeli: "Skloň se, když přicházíme kolem." A ty jsi musela nastavovat záda, byla jsi jako země, jak ulice těm, kdo po ní chodí."
 Ish 52 1 Probuď se, probuď, oděj se silou, Sijóne, oděj se svými skvostnými rouchy, Jeruzaléme, město svaté, neboť už nikdy do tebe nevstoupí neobřezanec a nečistý.
 Ish 52 2 Setřes prach a povstaň, usídli se, Jeruzaléme, rozraz pouta na své šíji, zajatá dcero sijónská.
 Ish 52 3 Toto praví Hospodin: "Byli jste prodáni zadarmo, bez peněz budete vykoupeni.
 Ish 52 4 Toto praví Panovník Hospodin: Na začátku sestoupil můj lid do Egypta, aby tam pobýval jako host; na konci jej utiskovala Asýrie.
 Ish 52 5 Co teď mám udělat? - je výrok Hospodinův. Vždyť zadarmo byl vzat můj lid. Kdo mu vládnou, trápí jej, až kvílí, je výrok Hospodinův. Neustále, po celé dny, je znevažováno mé jméno.
 Ish 52 6 Můj lid však pozná mé jméno, pozná v onen den, že to jsem já, kdo prohlašuji: "Tu jsem".
 Ish 52 7 Jak líbezné je, když po horách jdou nohy toho, jenž poselství nese a ohlašuje pokoj, jenž nese dobré poselství a ohlašuje spásu, jenž Sijónu hlásá: "Tvůj Bůh kraluje!"
 Ish 52 8 Slyš! Tvoji strážní pozvedají hlas, plesají společně, protože na vlastní oči vidí, že Hospodin se vrací na Sijón.
 Ish 52 9 Zvučně spolu plesejte, jeruzalémské trosky, vždyť Hospodin potěšil svůj lid, vykoupil Jeruzalém.
 Ish 52 10 Hospodin obnažil svou svatou paži před zraky všech pronárodů. I spatří všechny dálavy země spásu našeho Boha.
 Ish 52 11 Pryč, pryč odtud, vyjděte z Babylóna! Nedotýkejte se nečistého! Vyjděte z jeho středu! Očistě se, vy, kdo nosíte Hospodinovo náčiní!
 Ish 52 12 Nemusíte však odcházet nakvap, nemusíte se dávat na útěk, protože Hospodin půjde před vámi, Bůh Izraele bude též uzavírat váš průvod.
 Ish 52 13 "Hle, můj služebník bude mít úspěch, zvedne se, povznese a vysoko se vyvýší.
 Ish 52 14 Jak mnozí ztrnuli úděsem nad tebou! Jeho vzezření bylo tak znetvořené, že nebyl podoben člověku, jeho vzhled takový, že nebyl podoben lidem.
 Ish 52 15 Avšak on pokropí mnohé pronárody krví, před ním si králové zakryjí ústa, protože spatří, co jim nebylo vyprávěno, porozumějí tomu, o čem neslyšeli."
 Ish 53 1 Kdo uvěří naší zprávě? Nad kým se zjeví paže Hospodinova?
 Ish 53 2 Vyrostl před ním jako proutek, jak oddenek z vyprahlé země, neměl vzhled ani důstojnost. Viděli jsme ho, ale byl tak nevzhledný, že jsme po něm nedychtili.
 Ish 53 3 Byl v opovržení, kdekdo se ho zřekl, muž plný bolesti, zkoušený nemocí, jako ten, před nímž si člověk zakryje tvář, tak opovržený, že jsme si ho nevážili.
 Ish 53 4 Byly to však naše nemoci, jež nesl, naše bolesti na sebe vzal, ale domnívali jsme se, že je raněn, ubit od Boha a pokořen.
 Ish 53 5 Jenže on byl prokán pro naši nevěrnost, zmučen pro naši nepravost. Trestání snášel pro náš pokoj, jeho jízvami jsme uzdraveni.
 Ish 53 6 Všichni jsme bloudili jako ovce, každý z nás se dal svou cestou, jej však Hospodin postihl pro nepravost nás všech.
 Ish 53 7 Byl trápen a pokořil se, ústa neotevřel; jako beránek vedený na porážku, jako ovce před stříhači zůstal němý, ústa neotevřel.
 Ish 53 8 Byl zadržen a vzat na soud. Kdopak pomyslí na jeho pokolení? Vždyť byl

vytáť ze země živých, raněn pro nevěrnost mého lidu.

Ish 53 9 Byl mu dán hrob se svévolníky, s boháčem smrt našel, ačkoli se nedopustil násilí a v jeho ústech nebylo lsti.

Ish 53 10 Ale Hospodinovou vůlí bylo zkrušit ho nemocí, aby položil svůj život v obět za vinu. Spatří potomstvo, bude dlouho živ a zdárně vykoná vůli Hospodinovu.

Ish 53 11 Zbaven svého trápení spatří světlo, nasytí se dny. "Tím, co zakusí, získá můj spravedlivý služebník spravedlnost mnohým; jejich nepravosti on na sebe vezme.

Ish 53 12 Proto mu dávám podíl mezi mnohými a s četnými bude dělit kořist za to, že vydal sám sebe na smrt a byl počten mezi nevěrníky." On nesl hřích mnohých, Bůh jej postihl místo nevěrných.

Ish 54 1 Plesej, neplodná, která jsi nerodila, zvučně plesej a výskej, která ses v bolestech nesvíjela, protože synů osamělé bude více než synů provdané, praví Hospodin.

Ish 54 2 Rozšiř místo ve svém stanu, ať napnou stanové houně tvých příbytků. Nerozpakuj se! Natáhni svá stanová lana a upevní kolíky.

Ish 54 3 Rozmůžeš se napravo i nalevo, tvé potomstvo se zmocní pronárodů a osídlí zpustošená města.

Ish 54 4 Neboj se, už se nemusíš stydět, nebuď zahanbená, už se nemusíš rdít studem. Zapomeneš na hanbu, kdy jsi byla neprovdána, nevzpomeneš na potupu svého vdovství.

Ish 54 5 Tvým manželem je přece ten, jenž tě učinil, jeho jméno je Hospodin zástupů, tvým vykupitelem je Svatý Izraele; nazývá se Bohem celé země.

Ish 54 6 Jako ženu opuštěnou a na duchu ztrápenou tě Hospodin povolal, ženu mladosti, jež byla zavržena, praví Bůh tvůj.

Ish 54 7 "Na maličký okamžik jsem tě opustil, avšak shromáždím tě v převelikém slitování.

Ish 54 8 v návalu rozlícení skryl jsem před tebou na okamžik svoji tvář, avšak ve věčném milosrdenství jsem se nad tebou slitoval, praví Hospodin, tvůj vykupitel."

Ish 54 9 "Je to pro mě jako za dnů Noeho, kdy jsem se přísahou zavázal, že už nikdy vody Noeho zemi nezatopí. Právě tak jsem se přísežně odřekl rozlícení i pohrůzek vůči tobě.

Ish 54 10 I kdyby ustoupily hory a pohnuly se pahorky, moje milosrdenství od tebe neustoupí a smlouva mého pokoje se nepohne, praví Hospodin, tvůj slitovník."

Ish 54 11 "Ty utištěná, vichrem zmítaná, útěchy zbavená, hle, já ti do omítky vsadím drahokamy, za základ ti dám safíry.

Ish 54 12 Cimbuří ti udělám rubínová, brány berylové a celé tvé obezdění z drahokamů.

Ish 54 13 Všichni tví synové budou Hospodinovými učedníky; hojnost pokoje zjednám tvým synům.

Ish 54 14 Podpírat tě bude spravedlnost, zbavena útisku nepocítíš bázně, děs se k tobě nepřiblíží.

Ish 54 15 A kdyby se kdo proti tobě srotil, nebude to pocházet ode mne. Kdo se proti tobě srotí, v boji proti tobě padne.

Ish 54 16 Hle, já jsem stvořil řemeslníka, jenž rozdmychuje uhlí v oheň a zhotovuje zbraně k užívání. A já jsem stvořil šířitele zkázy, aby hubil.

Ish 54 17 Žádná zbraň vyrobená proti tobě se nesetká se zdarem, každý jazyk, jenž proti tobě povstane na soud, usvědčíš ze svévole. Toto je dědictví Hospodinových služebníků, jejich spravedlnost je ode mne, je výrok Hospodinův."

Ish 55 1 "vzhůru! Všichni, kdo žijíte, pojdte k vodám, i ten, kdo peníze nemá. Pojdte, kupujte a jezte, pojdte a kupujte bez peněz a bez placení víno a mléko!

Ish 55 2 Proč utrácíte peníze, ale ne za chléb? A svůj výdělek za to, co nenasytí? Poslechněte mě a jezte, co je dobré, ať se vaše duše kochá tukem!

Ish 55 3 Nakloňte ucho a pojdte ke mně, slyšte a budete živi! Uzavřu s vámi smlouvu věčnou, obnovím milosrdenství věrně Davidovi prokazaná."

Ish 55 4 "Hle, dal jsem ho za svědka národům, národům za vévodu a zákonodárce.

Ish 55 5 Hle, povoláš pronárod, který neznáš, pronárod, který tě nezná, přiběhne k tobě kvůli Hospodinu, tvému Bohu, za Svatým Izraele, který tě oslavil."

Ish 55 6 Dotazujte se Hospodina, dokud je možno ho najít, volejte ho, dokud je blízko.

Ish 55 7 Svěvolník ať opustí svou cestu, muž propadlý ničemnostem svoje úmysly; necht se vrátí k Hospodinu, slituje se nad ním, k Bohu našemu, vždyť odpouštím mnoho.

Ish 55 8 "Mé úmysly nejsou úmysly vaše a vaše cesty nejsou cesty moje, je výrok Hospodinův.

Ish 55 9 Jako jsou nebesa vyšší než země, tak převyšují cesty mé cesty vaše a úmysly mé úmysly vaše.

Ish 55 10 Spustí-li se lijavec nebo padá-li sníh z nebe, nevrací se zpátky, nýbrž zavlažuje zemi a činí ji plodnou a úrodnou, takže vydává símě tomu, kdo rozsívá, a chléb tomu, kdo jí.

Ish 55 11 Tak tomu bude s mým slovem, které vychází z mých úst: Nevrátí se ke mně s prázdnou, nýbrž vykoná, co chci, vykoná zdárně, k čemu jsem je poslal."

Ish 55 12 "S radostí vyjdete a budete vedeni v pokoji. Hory a pahorky budou před vámi zvučně plesat a všechny stromy v poli budou tleskat.

Ish 55 13 Místo trní vyrostě cypřiš, místo plevele vzejde myrta. To bude k oslavě Hospodinova jména, za trvalé znamení, které nebude vymýceno."

Ish 56 1 Toto praví Hospodin: "Dodržujte právo, jednejte spravedlivě, protože má spása se už přiblížila, už se zjevuje má spravedlnost.
Ish 56 2 Blaze člověku, který tak jedná, lidskému synu, který se toho drží a dbá na to, aby nezesvécovál den odpočinku, který se má na pozoru, aby jeho ruka neučinila nic zlého."
Ish 56 3 Ať neříká nikdo z cizinců, kdo se připojil k Hospodinu: "Hospodin mě jistě odloučil od svého lidu." Ať neříká kleštěnec: "Hle, jsem strom suchý."
Ish 56 4 Neboť toto praví Hospodin: "Kleštěncům, kteří, dbají na mé dny odpočinku a volí to, co si přejí, kteří se pevně drží mé smlouvy,
Ish 56 5 dám ve svém domě a na svých hradbách památník s jménem lepším než synů a dcer: Dám jim jméno věčné, jež nebude vymýceno."
Ish 56 6 Těm z cizinců, kteří se připojili k Hospodinu, aby mu sloužili a z lásky k jeho jménu se stali jeho služebníky, praví: "Všechny, kdo dbají na to, aby nezesvécovali den odpočinku, kdo se pevně drží mé smlouvy,
Ish 56 7 přivedu na svou svatou horu a ve svém domě modlitby je oblažím radostí, jejich oběti zápalné a obětní hody dojdou na mém oltáři zalíbení. Můj dům se bude nazývat domem modlitby pro všechny národy,
Ish 56 8 je výrok Panovníka Hospodina, který shromažďuje zahnané z Izraele. Shromáždím k němu ještě další, k těm, kteří už k němu byli shromážděni."
Ish 56 9 Všechna poľní zvířata, přijď se nažrat! Přijď, všechna zvířata lesů!
Ish 56 10 Ti, kdo jsou na stráž, jsou slepi, nikdo z nich nic neví; všichni jsou to němí psi, nedovedou ani štěkat; jen mluví ze sna, když ulehnu, rádi podřimují.
Ish 56 11 Ale jsou to psi hltaří, nenasytní. A to jsou pastýři! Bez zájmu a pochopení. Všichni jsou obráceni k svým cestám, každý za svým ziskem, odkudkoli.
Ish 56 12 "Přijďte! Opatřím víno, opojným nápojem se opojíme. Zítřek bude jako dnešek, velký, přebohatý."
Ish 57 1 Spravedlivý hyne a není nikoho, kdo by si to bral k srdci. Zbožní muži bývají smeteni a nikoho nezajímá, že byl spravedlivý smeten zlem.
Ish 57 2 Pokoje dosáhne ten, kdo jde správnou cestou. Odpočine na svém loži.
Ish 57 3 "Přestupte sem, vy, synové té, která věští z mraků, potomstvo cizoložníka a nevěstky!
Ish 57 4 Komu se tak škodolibě posmíváte? Komu že se pošklebujete? Na koho vyplazujete jazyk? Což nejste děti nevěrnosti, potomstvo zrady?
Ish 57 5 Rozpalujete se u mohutných stromů, pod každým zeleným stromem, v roklicích, pod skalními útesy zabijíte děti.
Ish 57 6 V rokli mezi hlazenými kameny je tvůj díl, ano, ty budou tvůj úděl. Také jim jsi přinášela úlitbu, obětovala dary. Tohle mě má těšit?
Ish 57 7 Na hoře vysoko strmicí zřídila sis lože, tam také stoupalas k obětním hodům.
Ish 57 8 Za dveřmi a veřejemi sis dělala své pamětné znamení. Ode mne ses odvrátila, odhalovala ses, vystupovala jsi na své lože, rozšiřovala je, s oněmi ses spráhla, milovala jsi jejich lože, zírala jsi na znamení údu.
Ish 57 9 Mrhala jsi olejem pro Meleka, hýřila jsi svými mastmi, dodaleka vysílala posly, snižovala ses až do podsvětí.
Ish 57 10 Znavila ses množstvím svých cest, a neřeklas: "Nemá to význam." Ve znamení údu jsi nalézala život, proto ses necítila vyčerpaná.
Ish 57 11 Koho ses polekala a koho se bojíš, že tolik lžeš? Na mne sis ani nevzpomněla, k srdci sis to nebrala. Jen proto, že jsem byl příliš dlouho zticha, nemáš přede mnou bázeň.
Ish 57 12 Uvedu ve známost tvoji spravedlnost a tvé činy! Nic ti neprospějí.
Ish 57 13 Až budeš křičet, ať si tě tvá sbírka bohů vysvobodí! Všechny je odnese vítr, odvané je vánek. Ale ten, kdo se utíká ke mně, dostane do dědictví zemi, do vlastnictví moji svatou horu."
Ish 57 14 Řekne: "Navršte, navršte násep, vyrovnejte cestu, odstraňte mému lidu překážky z cesty!"
Ish 57 15 Toto praví Vznešený a Vyvýšený, jehož přebývání je věčné, jehož jméno je Svatý: "Přebývám ve vyvýšenosti a svatosti, ale i s tím, jenž je zdeptaný a poníženého ducha, abych oživil ducha ponížených, abych oživil srdce zdeptaných.
Ish 57 16 Nechci vést spory navěky, nebudu trvale rozlícen, jinak by přede mnou každý duch zemřel; vždyť vše, co dýchá, jsem učinil sám.
Ish 57 17 Rozlít jsem se, když se lid provinil chamtivostí, bil jsem jej, skryl jsem se v rozlícení, že se odvrátil a šel cestou svého srdce.
Ish 57 18 Viděl jsem jeho cesty; vyléčím jej však a povedu, vrátím potěšení jemu a těm, kdo s ním truchlíš.
Ish 57 19 Stvořím ovoce rtů. Pokoj, pokoj dalekým i blízkým, praví Hospodin. Vyléčím jej.
Ish 57 20 Svévolní budou jak vzedmuté moře, které se nemůže uklidnit, jehož vody vyvrhují špinu a kal.
Ish 57 21 Nemají pokoj svévolníci," praví můj Bůh.
Ish 58 1 "Volej z plna hrdla, bez zábran! Rozezvuč svůj hlas jako polnici! Mému lidu ohlas jeho nevěrnost, domu Jákobovu jeho hříchy.
Ish 58 2 Den co den se mne dotazují, chtějí poznat moje cesty jako pronárod,

jenž koná spravedlnost a řád svého Boha neopouští; na spravedlivé řády se mě doptávají, chtěli by mít Boha blízko.

Ish 58 3 "Proč se postíme, a nevšímáš si toho? Pokořujeme se, a nebereš to na vědomí." Právě v den, kdy se postíváte, hovíte svým zálibám a honíte všechny své dělníky.

Ish 58 4 Postíte se jenom pro spory a hádky, abyste mohli svévolně udeřit pěstí. Nepostíte se tak, aby bylo slyšet váš hlas na výšině.

Ish 58 5 Což to je půst, který si přeji? Den, kdy se člověk pokořuje, kdy hlavu sklání jako rákos, žinici obléká a popelem si podestýlá? Dá se toto nazvat postem, dnem, v němž má Hospodin zalíbení?

Ish 58 6 Zdalipak půst, který já si přeji, není toto: Rozevřít okovy svévole, rozvázat jha, dát ujařmeným volnost, každé jho rozbít?

Ish 58 7 Cožpak nemáš lámat svůj chléb hladovému, přijímat do domu utištěné, ty, kdo jsou bez přístřeší? Vidíš-li nahého, obléknout ho, nebyt netečný k vlastní krvi?

Ish 58 8 Tehdy vyrazí jak jitřenka tvé světlo a rychle se zhojí tvá rána. Před tebou půjde tvá spravedlnost, za tebou se bude ubírat Hospodinova sláva.

Ish 58 9 Tehdy zavoláš a Hospodin odpoví, vykřikneš o pomoc a on se ozve: "Tu jsem!" Odstraníš-li ze svého středu jho, hrozící prst a ničemná slova,

Ish 58 10 budeš-li štědrý k hladovému a nasytíš-li ztrápeného, vzejde ti v temnotě světlo a tvůj soumrak bude jak poledne.

Ish 58 11 Hospodin tě povede neustále, bude tě sytit i v krajinách vyprahlých, zdatnost dodá tvým kostem; budeš jako zahrada zavlažovaná, jako vodní zřídlo, jemuž se vody neztrácejí.

Ish 58 12 Co bylo od věků v troskách, vybudují ti, kdo z tebe vzejdou, opět postavíš, co založila minulá pokolení. Nazvou tě tím, jenž zazdívá trhliny a obnovuje stezky k sídlům.

Ish 58 13 Jestliže v den odpočinku upustíš od svých pochůzek, od prosazování svých pochůzek, od prosazování svých zálib v můj svatý den, nazveš-li den odpočinku rozkošným, svatý den Hospodinův přeslavným, budeš-li jej slavít tak, že se vzdáš svých cest, že přestaneš hověť svým zálibám a nepovedeš plané řeči,

Ish 58 14 tu nalezneš rozkoš v Hospodinu "a já ti dovolím jezdit po posvátných návrších země a z dědictví tvého otce Jákoba tě budu živit." Tak promluvil a Hospodinova ústa.

Ish 59 1 Hle, Hospodinova ruka není krátká na spasení, jeho ucho není zalhlé, aby neslyšel.

Ish 59 2 Jsou to právě vaše nepravosti, co vás odděluje od vašeho Boha, vaše hříchy zahalily jeho tvář před vámi, proto neslyší.

Ish 59 3 Vaše dlaně jsou poskvrněny krví, vaše prsty nepravostí vaše rty mluví klam, váš jazyk přemílá podlosti.

Ish 59 4 Nikdo nevolá po spravedlnosti, nikdo se nezastává pravdy. Doufají v nicotu a šalebně mluví, plodí trápení a rodí ničemnosti.

Ish 59 5 Vyseděli baziliščí vejce, snují pavoučí vlákna. Kdo by jejich vejce pozřel, zemře, rozšlápne-li se, vyklouzne zmije.

Ish 59 6 Jejich vlákna se nehodí na šat, svými výrobky se nepřikryjí. Jejich činy jsou jen ničemnosti, na dlaních jim lpí násilné skutky.

Ish 59 7 Jejich nohy padí za zlem, spěchají prolévat nevinnou krev. Zamýšlejí samé ničemnosti, na jejich silnicích číhá záhuba a zkáza.

Ish 59 8 Cestu pokoje neznají, není práva v jejich stopách. Dělalí si křivolaké cesty, kdo se jimi ubírá, nepozná pokoj.

Ish 59 9 Proto se vzdálilo od nás právo, nedosahuje k nám spravedlnost. Čekáme na světlo, a je tma, na úsvit, a chodíme v šeru.

Ish 59 10 Ohmatáváme stěnu jako slepí, hmatáme jako ti, kdo nemají zrak. V poledne klopytáme, jako když se stmívá, mezi zdravými jsme jako mrtví.

Ish 59 11 Hned všichni mručíme jako medvědi, hned zase lkáme jako holubiice. Čekáme na právo, ale žádné tu není, na spásu, a ta se vzdálila od nás.

Ish 59 12 Četné jsou naše nevěrnosti vůči tobě a naše hříchy svědčí proti nám, naše nevěrnosti se nás drží, známe svoje nepravosti:

Ish 59 13 nevěrnost a zapírání Hospodina, odklon od našeho Boha, řeči o útisku, odpadnutí, v srdci nápady a úvahy o klamných věcech.

Ish 59 14 Právo je úplně potlačeno, spravedlnost stojí někde v dáli, pravda klopytá po náměstí, a co je správné, nemůže vstoupit.

Ish 59 15 Pravda vyprchala, kořistí stane se ten, kdo se varuje zlého. Hospodin to však vidí a je zlé v jeho očích, že není žádného práva.

Ish 59 16 Vidí, že není nikoho, žasne, že nikdo nezasáhne. Zachrání ho jeho paže, podepře ho jeho spravedlnost.

Ish 59 17 Oděl se spravedlností jako pancířem a na hlavě má prilbu spásy, oděl se rouchem pomsty, jako pláštěm zahalil se rozhorlením.

Ish 59 18 Podle vykonaných skutků odplatí svým protivníkům rozhořčením, svým nepřátelům za to, co páchali, ostrovům odplatí za spáchané skutky.

Ish 59 19 I budou se bát Hospodinova jména na západě a jeho slávy na východu slunce, neboť se přivalí jako dravá řeka, kterou Hospodinův vítr žene vpřed.

Ish 59 20 Vykupitel přijde k Sijónu, k těm, kdo se v Jákobovi odvrátili od nevěrnosti, je výrok Hospodinův.

Ish 59 21 "Já pak s nimi uzavřu tuto smlouvu, praví Hospodin: Můj duch, který na

tobě spočívá, a má slova, která jsem ti vložil do úst, nevzdálí se z úst tvých ani z úst tvého potomstva ani z úst potomstva tvého potomstva od nynějška až na věky," praví Hospodin.

Ish 60 1 "Povstaň, rozjasni se, protože ti vzešlo světlo, vzešla nad tebou Hospodinova sláva.

Ish 60 2 Hle, temnota přikrývá zemi, soumrak národy, ale nad tebou vzejde Hospodin a ukáže se nad tebou jeho sláva.

Ish 60 3 K tvému světlu přijdou pronárody a králové k jasu, jenž nad tebou vzejde.

Ish 60 4 Rozhlédni se kolem a viz, tito všichni se shromáždí a přijdou k tobě; zdaleka přijdou tví synové a dcery tvé budou v náručí chovány.

Ish 60 5 Až to spatříš, rozzáříš se, tvé ustrašené srdce se radostně rozbuší, neboť hučící moře tě zahrne svými dary, přijde k tobě bohatství pronárodů.

Ish 60 6 Přikryje tě záplava velbloudů, mladých velbloudů z Midjánu a Éfy; přijdou všichni ze Sáby, ponесou zlato a kadidlo a budou radostně zvěstovat Hospodinovu chválu.

Ish 60 7 K tobě se shromáždí všechny ovce z Kédaru, nebajotští berani ti budou k službám; budou přinášení na můj oltář k mému zalíbení, oslavím dům své slávy.

Ish 60 8 Kdože jsou ti, kteří přilétají jako oblak? Jako holubice ke svým děrám?

Ish 60 9 Ke mně s nadějí vzhlížejí ostrovy a zámořské lodě už zdávna, aby tvé syny přivezly zdaleka a s nimi jejich stříbro a zlato pro jméno Hospodina, tvého Boha, pro Svatého, Boha Izraele, který tě oslavil.

Ish 60 10 Cizinci vystavějí tvé hradby a jejich králové ti budou k službám. Bil jsem tě ve svém rozlícení, se zalíbením se však nad tebou slitovávám.

Ish 60 11 Tvé brány budou neustále otevřené, nebudou zavírány ve dne ani v noci, aby k tobě mohly přijít pronárody se svým bohatstvím a přivést i své krále.

Ish 60 12 Pronárod a království, jež by ti nesloužily, zhynou. Takové pronárody propadnou úplné zkáze.

Ish 60 13 Přijde k tobě sláva Libanónu, cypřiš spolu s platanem a zimostrázem, aby oslavily místo mé svatyně; chci uctít podnož svých nohou.

Ish 60 14 Zkroušení přijdou k tobě synové těch, kdo tě ujařmovali, u tvých nohou se budou kořit všichni, kteří tě znevažovali; nazvou tě "Město Hospodinovo", "Sijón Svatého, Boha Izraele".

Ish 60 15 "Místo toho, abys bylo dále opuštěné, nenáviděné a bez poutníka, dám ti důstojnost navěky a veselí po všechna pokolení.

Ish 60 16 Budeš sát mléko pronárodů, budeš sát z královských prsů. Poznáš, že já jsem Hospodin, tvůj spasitel, tvůj vykupitel, Přesilný Jákobův.

Ish 60 17 Místo bronzu přinesu zlato a místo železa přinesu stříbro, místo dřeva bronz a místo kamení železo. Za dohlížitele ti dám pokoj a za poháněče spravedlnost.

Ish 60 18 Nikdy už nebude slýcháno o násilí ve tvé zemi, o zhoubě a zkáze na tvém území. Svě hradby budeš nazývat "Spása" a své brány "Chvála".

Ish 60 19 Už nebudeš mít slunce za světlo dne, ani jas měsíce ti nebude svítit. Hospodin ti bude světlem věčným, tvůj Bůh tvou oslavou.

Ish 60 20 Tvé slunce nikdy nezapadne, tvůj měsíc nebude ubývat, neboť Hospodin ti bude světlem věčným. Dny tvého smutku skončily.

Ish 60 21 Tvůj lid, všichni budou spravedliví, navěky obdrží do vlastnictví zemi, oni, výhonek z mé sadby, dílo mých rukou k mé oslavě.

Ish 60 22 Z nejmenšího jich bude tisíc, z nejnepatrnějšího mocný národ. Já jsem Hospodin, vykonám to spěšně, v pravý čas."

Ish 61 1 Duch Panovníka Hospodina je nade mnou. Hospodin mě pomazal k tomu, abych nesl radostnou zvěst pokorným, poslal mě obvázat rány zkroušených srdcem, vyhlásit zajatcům svobodu a vězňům propuštění,

Ish 61 2 vyhlásit léto Hospodinovy přízně, den pomsty našeho Boha, potěšit všechny truchlící,

Ish 61 3 pozvednout truchlící na Sijónu, dát jim místo popela na hlavu čelenku, olej veselí místo truchlení, závoj chvály místo ducha beznaděje. Nazvou je "Stromy spravedlnosti" a "Sadba Hospodinova" k jeho oslavě.

Ish 61 4 Co bylo od věků v troskách, vybudují, postaví, co kdysi bylo zpustošeno, obnoví zničená města, zpustošená po celá pokolení.

Ish 61 5 Stanou zde cizáci a budou vám pást ovce, synové ciziny budou vašimi rolníky a vinaři.

Ish 61 6 Vy pak budete nazýváni "Hospodinovi kněží", bude se vám říkat "Sluhové našeho Boha". Budete užívat bohatství pronárodů a honosit se jejich slávou.

Ish 61 7 Za svou dvojí ostudu a hanbu bude nad svým podílem lid plesat, dvojí dědictví obdrží v své zemi, budou mít věčně radost.

Ish 61 8 "Neboť já Hospodin miluji právo, při zápalné oběti nenávidím vydírání. Jejich výdělek jim předám věrně a uzavřu s nimi smlouvu věčnou.

Ish 61 9 Jejich potomstvo bude známé mezi pronárody a jejich potomci uprostřed národů. Všichni, kdo je spatří, rozpoznají na nich, že oni jsou to potomstvo, jemuž Hospodin žehná."

Ish 61 10 Velmi se veselím z Hospodina, má duše jásá k chvále mého Boha, neboť mě oděl rouchem spásy, zahalil mě pláštěm spravedlnosti jak ženicha, jenž si jako kněz čelenku

bere, a jako nevěstu, která se kráslí svými šperky.
 Ish 61 11 Jako země dává vzrůst tomu, co klíčí, jako zahrada dává vzklíčit tomu, co bylo zaseto, tak Panovník Hospodin dá vzklíčit spravedlnosti a chvále přede všemi pronárody.
 Ish 62 1 Kvůli Sijónu nebudu zticha, kvůli Jeruzalému si nedopřeji odpočinku, dokud jako zář nevezjde jeho spravedlnost, dokud jako pochoděň nevzplane jeho spása.
 Ish 62 2 Pronárody spatří tvoji spravedlnost a všichni králové tvou slávu.
 Nazvou tě novým jménem, jež určila Hospodinova ústa.
 Ish 62 3 Budeš nádhernou korunou v Hospodinově ruce a královským turbanem v dlaních svého Boha.
 Ish 62 4 Už nikdy o tobě neřeknou: "Opuštěná". A nikdy o tvé zemi neřeknou: "Zpustošená". Budou tě nazývat: "Oblíbená" a tvou zemi: "Vdaná", protože si tě Hospodin oblíbil a tvá země se vdala.
 Ish 62 5 Jako se mladík žení s pannou, tak se tví synové ožení s tebou. A jako se ženich veselí z nevěsty, tak se tvůj Bůh bude veselit z tebe.
 Ish 62 6 Na tvých hradbách, Jeruzaléme, jsem ustanovil strážce; po celý den a po celou noc ať nikdy nejsou zticha. Vy, kteří připomínáte Hospodina, nedopřávejte si klidu!
 Ish 62 7 Nedopřávejte mu klidu, dokud nepostaví Jeruzalém, dokud mu nevrátí v zemi chvalo zpěv.
 Ish 62 8 Hospodin přísáhl svou pravicí, svou mocnou paží: "Už nikdy nedám tvé obilí za pokrm nepřátelům, už nikdy nebudou pít synové ciziny tvůj mošt, pro který jsi namáhavě pracovala."
 Ish 62 9 Co kdo sklídí, bude též jíst a bude chválit Hospodina, a kdo budou sbírat hrozny, budou z nich pít víno na mých svatých nádvořích."
 Ish 62 10 Projděte, projděte branami! Připravte lidu cestu! Vyrovnajte, vyrovnajte silnici! Odstraňte kamení! Zvedněte korouhev nad národy!
 Ish 62 11 Hle, Hospodin dává slyšet až do dálav země výzvu: "vyřiďte dceři sijónské: Hle, přichází tvá spása!" Hle, svoji mzdu má s sebou, u sebe svůj výdělek.
 Ish 62 12 Nazvou je "Lid svatý", "Hospodinovi vykoupení". A tebe nazvou "Vyhlédávaná", "Město neopuštěné".
 Ish 63 1 Kdo to přichází z Edómu, kdo v rouchu rudém jde z Bosry? Kdo je ten v úboru velebném, hrdě kráčející ve své velké síle? "Já, který právem vyhlašuji, že na vítězství stačím."
 Ish 63 2 Proč je tvůj úbor krvavě zbarven a tvé roucho jak toho, jenž v lisu šlape?
 Ish 63 3 "Sám jsem šlapal v lisovací kádi a nikdo z národů se mnou nebyl. Rozhněván jsem po nich šlapal, rozšlapal jsem je v mém rozhořčení, až šťáva z nich mi roucho postríkala, poskvřnil jsem si celý oděv."
 Ish 63 4 Den pomsty měl jsem v srdci, nastalo milostivé léto pro vykoupené.
 Ish 63 5 Rozhlédl jsem se, ale nebylo pomocníka, užasl jsem, opora žádná. K vítězství mi dopomohla vlastní paže, oporou mi bylo moje rozhořčení.
 Ish 63 6 Rozhněván jsem rozdupal národy, opojil jsem je svým rozhořčením; jejich mízu jsem nechal stékat k zemi."
 Ish 63 7 Milosrdenství Hospodinovo budu připomínat, Hospodinovy chvály hodné činy, všechno, jak Hospodin nás odměňoval, velkou jeho dobrotu k izraelskému domu. On je odměňoval podle svého slitování, podle svého velikého milosrdenství.
 Ish 63 8 Prohlásil: "vždyť oni jsou můj lid, synové, kteří nebudou klamat."
 Stal jsem se jim spasitelem.
 Ish 63 9 Každým jejich soužením byl sužován a anděl stojící před jeho tváří je zachraňoval; svou láskou a shovívavostí je vykupoval, bral je na svá ramena a nosil je po všechny dny dávné.
 Ish 63 10 Oni se však vzpírali a trápili jeho svatého ducha, proto se jim změnil v nepřítele, sám bojoval s nimi.
 Ish 63 11 Avšak jeho lid se rozpomínal na dny dávné, na dny Mojžíšovy. Kde je ten, jenž vyvedl je z moře s pastýři svých ovcí? Kde je ten, jenž do nitra mu vložil svatého ducha svého?
 Ish 63 12 Ten, který je po pravici Mojžíšově vedl svou proslavenou paží, který před nimi rozpořtil vodstvo, a tak si učinil jméno věčné?
 Ish 63 13 Propastnými tůněmi je vedl jako koně pouští, ani neklopýtli,
 Ish 63 14 jako dobytek sestupující na pláň. Hospodinův duch je vedl do místa odpočinutí. Tak jsi vedl svůj lid a proslavil jsi své jméno.
 Ish 63 15 Pohlédni z nebes a podívej se ze svého svatého, proslaveného obydlí! Kde je tvé horlení a bohatýrská síla? Tvé cituplné nitro a tvé slitování jsou mi uzavřeny?
 Ish 63 16 Jsi přece náš Otec! Abraham nás nezná, Izrael, ten o nás neví.
 Hospodine, tys náš Otec, náš vykupitel odedávna, to je tvé jméno.
 Ish 63 17 Proč jsi nás nechal zbloudit, Hospodine, ze svých cest? Zatvrdil jsi naše srdce, aby se tě nebálo. Navrať se kvůli svým služebníkům, kvůli kmenům svého dědictví!
 Ish 63 18 Dočasně si tvůj svatý lid přivlastnili, tvou svatyni pošlapali naši protivníci.
 Ish 63 19 My jsme tvoji odedávna. Jim jsi nepanoval, nazývání nebyli tvým jménem. [(Isai 63:20) Kéž bys protrhl nebesa a sestoupil dolů, hory by se před tvou tváří potácely.]

Ish 64 1 Jako když oheň spaluje suché roští a uvádí do varu vodu, tak dáš poznat svým protivníkům své jméno. Pronárody se budou před tebou chvět.

Ish 64 2 Když jsi konal hrozné činy, jichž jsme se nenadáli, sestoupils, a hory se před tvou tváří potácely.

Ish 64 3 Od věků se něco takového neslyšelo, k sluchu neproniklo, oko nespatriilo, že by jiný bůh, mimo tebe, učinil něco pro toho, kdo na něj čeká.

Ish 64 4 Zasazuješ se o toho, kdo s radostí koná spravedlnost, o ty, kdo na tebe pamatují na tvých cestách. Hle, byl jsi rozlícen, že jsme hřešili, na tvých cestách odvěkých však budeme zachráněni.

Ish 64 5 Jako nečistí jsme byli všichni, všechna naše spravedlnost jako poskvrněný šat. Uvadli jsme všichni jako listí, naše nepravosti nás unášely jako vítr.

Ish 64 6 Nebylo nikoho, kdo by vzýval tvé jméno, kdo by procítl a pevně se tě chopil, neboť jsi před námi ukryl svou tvář a nechal nás zmítat se pod mocí naší nepravosti.

Ish 64 7 Ale nyní, Hospodine, tys náš Otec! My jsme hlína, tys náš tvůrce, a my všichni jsme dílo tvých rukou.

Ish 64 8 Nebuď už tak rozlícen, Hospodine, naši nepravost už nikdy nepřipomínej. Prosíme, hleď, všichni jsme tvůj lid.

Ish 64 9 Svátá města tvá se stala pouští, pouští se stal Sijón, pustou krajinou Jeruzalém.

Ish 64 10 Náš svatý a proslavený dům, kde tě chválivali otcové naši, stal se spáleništěm, v troskách je vše, co nám bylo vzácné.

Ish 64 11 Cožpak můžeš vzhledem k tomu, Hospodine, přemáhat se, zůstat zticha a tolik nás ponížovat?

Ish 64 12

Ish 65 1 Dal jsem odpověď těm, kdo se neptali, dal jsem se nalézt těm, kdo mě nehledali. Řekl jsem: "Hle, tady jsem, jsem tady" pronárodu, který nevzýval mé jméno.

Ish 65 2 Po celé dny vztahoval jsem ruce k lidu svéhlavému, k těm, kdo chodí po nedobré cestě, za vlastními úmysly.

Ish 65 3 Je to lid, jenž neustále do očí mě dráždí: Obětují v zahradách, na cihlách kadidlo pálí,

Ish 65 4 vysedávají v hrobech, nocují v tajemných skryších, jedí maso z vepřů a ve svých nádobách mají polévku ze závadných věcí.

Ish 65 5 Říkají: "Jdi si po svém, nepřistupuj ke mně, jsem pro tebe svatý." Tito jsou v mých chrípích kouřem, ohněm, který po celé dny plane.

Ish 65 6 Hle, je to přede mnou zapsáno: "Nebudu zticha, dokud neodplatím. Do klína jim odplatím

Ish 65 7 za nepravosti vaše a nepravosti vašich otců zároveň, praví Hospodin"; pálili kadidlo na horách, tupili mě na pahorcích. "Odměřím jim do klína jejich výdělek z dřívějška."

Ish 65 8 Toto praví Hospodin: "Když se najde v hroznu šťáva, říkává se: "Nemař jej, je v něm požehnání." Tak budu jednat kvůli svým služebníkům, aby se nic nezmařilo.

Ish 65 9 Dám vzejít z Jákoba potomstvu a z Judy tomu, kdo dědičně obsadí mé hory. Obsadí je moji vyvolení, budou tam přebývat moji služebníci.

Ish 65 10 Šáron se stane pastvinou ovcí, dolina Akór místem, kde bude dobytek odpočívat. To pro můj lid, který se mne bude dotazovat.

Ish 65 11 Vás však, kteří opouštíte Hospodina, kdo zapomínáte na jeho svatou horu, kdo strojíte stůl pro bůžka štěstí a pro bůžka osudu naléváte kořeněné víno,

Ish 65 12 vás jsem určil meči, vy všichni se musíte k popravě sklonit, neboť jsem volal, a vy jste neodpovídali, mluvil jsem, a vy jste neposlouchali, ale konali jste, co je zlé v mých očích, a zvolili jste si, co se mi nelíbí."

Ish 65 13 A tak toto praví Panovník Hospodin: "Hle, moji služebníci budou jíst, vy však budete hladovět. Hle, moji služebníci budou pít, vy však budete žíznit. Hle, moji služebníci se budou radovat, vy se však budete stydět.

Ish 65 14 Hle, moji služebníci budou plesat s pohodou v srdci, vy však pro bolest srdce budete křičet a pro trýzeň ducha kvílet.

Ish 65 15 Zanecháte své jméno mým vyvoleným k vyhlašování kletby: "Ať tě Panovník Hospodin usmrtí!" Své služebníky nazve pak Bůh jménem jiným."

Ish 65 16 Kdo si bude v té zemi dávat požehnání, bude si je dávat v Bohu pravém. Kdo bude v té zemi přísahat, bude přísahat při Bohu pravém. Minulá soužení budou zapomenuta, ukryta před mým zrakem.

Ish 65 17 "Hle, já stvořím nová nebesa a novou zemi. Věci minulé nebudou připomínány, nevstoupí na mysl.

Ish 65 18 Veselte se, jásejte stále a stále nad tím, co stvořím. Hle, já stvořím Jeruzalém k jásotu a jeho lid k veselí.

Ish 65 19 I já budu nad Jeruzalémem jásat a veselit se ze svého lidu. Nikdy víc už nebude v něm slyšet pláč ani křik.

Ish 65 20 Nikdy už tam nebude dítě, které zemře v několika dnech, ani stařec, který by se nedožil plnosti věku, protože bude mladíkem, kdo zemře ve stu letech. Ale hříšník, byť stoletý, bude zlořečen.

Ish 65 21 vystavějí domy a usadí se v nich, vysázejí vinice a budou jíst jejich plody.

Ish 65 22 Nebudou stavět, aby se tam usadil jiný, nebudou sázet, aby z toho jedl

jiny. Dny mého lidu budou jako dny stromu. Co svými rukama vytvoří, to moji vyvolení sami spotřebují.

Ish 65 23 Nebudou se namáhat nadarmo a nebudou rodit pro náhlý zánik, neboť jsou potomstvem těch, kdo byli Hospodinem požehnáni, oni i jejich potomci.

Ish 65 24 Dříve než zavolají, já odpovím; budou ještě mluvit a já je už vyslyším.

Ish 65 25 Vlk a beránek se budou pást spolu a lev jako dobytek bude žrát slámu, hadu však bude potravou prach. Nikdo už nebude páchat zlo a šířit zkázu na celé mé svaté hoře," praví Hospodin.

Ish 66 1 Toto praví Hospodin: "Mým trůnem jsou nebesa a podnoží mých nohou země. Kdepak je ten dům, který mi chcete vybudovat? Kdepak je místo mého odpočinku?"

Ish 66 2 Všechny tyto věci učinila moje ruka. Tak vznikly všechny tyto věci, je výrok Hospodinův. Laskavě pohlédnu na toho, kdo je utištěný a na duchu ubitý, kdo se třese před mým slovem."

Ish 66 3 Člověk zabije v oběť býka i ubije člověka, obětuje jehňátko i láme vaz psu, přináší obětní dar i krev z veprů dává, na připomínku pálí kadidlo i dobrořečí ničemné podle. Oni si vyvolují vlastní cesty, jejich duše si libuje v ohydných modlách.

Ish 66 4 Já zase vyvolím jejich zvlí a uvedu na ně, čeho se lekají, protože jsem volal, a nikdo neodpovídal, mluvil jsem, a nikdo neposlouchal. Dopouštěli se toho, co je zlé v mých očích, a volili to, co se mi nelíbí."

Ish 66 5 Slyšte slovo Hospodinovo, vy, kdo se třesete při jeho slovu! Říkávají vaši bratři, kteří vás nenávidí, kteří vás vypovídají pro mé jméno: "Ať se Hospodin oslaví, ať vidíme vaši radost!" Ale budou zahanbeni.

Ish 66 6 Slyš! Hukot z města! Halas z chrámu! Hlas Hospodina, jenž odplácí svým nepřátelům za to, co spáchali.

Ish 66 7 Dříve než ji přepadly porodní bolesti, porodila. Dříve než ji zachvátily porodní křeče, povila pacholík.

Ish 66 8 Kdo slyšel kdy něco takového? Kdo co takového spatřil? Což se zrodí země v jediném dni? Nebo pronárod snad bývá zplozen jedním rázem? Sotva se začala svíjet bolestí, už porodila sijónská dcera své syny.

Ish 66 9 "Což já, který otvírá život, nemám umožnit narození? praví Hospodin. Když dávám plodnost, mám zavírat lůno? praví tvůj Bůh."

Ish 66 10 Radujte se s dcerou jeruzalémskou a jásejte nad ní všichni, kdo ji milujete! Veselte se s ní, veselte, všichni, kdo jste nad ní truchlivali.

Ish 66 11 Budete sát do sytosti potěšení z jejich prsů, budete s rozkoší pít plnými doušky z prsů její slávy.

Ish 66 12 Toto praví Hospodin: "Hle, já k ní přivedu pokoj jako řeku a jako rozvodněný potok slávu pro národů. Budete sát nošení v náručí, hýčkání na kolenou.

Ish 66 13 Jako když někoho utěšuje matka, tak vás budu těšit. V Jeruzalémě dojdete potěšení."

Ish 66 14 Uvidíte to a vaše srdce se rozveselí, vaše kosti budou pučet jako mladá tráva. Bude zřejmé, že Hospodinova ruka je s jeho služebníky a že jeho hrozný hněv je proti jeho nepřátelům.

Ish 66 15 Hle, Hospodin přichází v ohni a jeho vozy jsou jako vichřice, aby vylil hněv svůj v prchlivosti a své hrozby v plamenech ohně.

Ish 66 16 Ohněm totiž a mečem povede Hospodin soud s veškerým tvorstvem. Mnoho bude těch, jež Hospodin skolí.

Ish 66 17 "Ti, kdo se v zahradách posvěcují a očišťují po vzoru jednoho, který je uprostřed, ti, kdo jedí maso z veprů a to, co je hodno opovržení, dokonce myši, společně zajdou", je výrok Hospodinův.

Ish 66 18 "Já zakročím proti jejich činům a úmyslům a shromáždím všechny pronárody a jazyky. I přijdou a spatří mou slávu.

Ish 66 19 Vložím na ně znamení a ty z nich, kdo vyvážnou, vyšlu k pronárodům, do Taršíše, do Púlu a Lúdu, k těm, co natahují lučisti, do Túbalu a do Jávanu, na daleké ostrovy, které zprávu o mně ještě neslyšely ani nespatřily moji slávu; budou hlásat moji slávu mezi pronárody.

Ish 66 20 Přivedou také ze všech pronárodů všechny vaše bratry jako obětní dar Hospodinu na koních a na vozech a na nosítkách, na mezcích a dromedárech na mou svatou horu do Jeruzaléma, praví Hospodin, tak jako budou přinášet Izraelci obětní dar do Hospodinova domu v čisté nádobě.

Ish 66 21 Také z nich si vezmu kněze, Lévijsce," praví Hospodin.

Ish 66 22 "Jako nová nebesa a nová země, které učiním, budou stát přede mnou, je výrok Hospodinův, tak nepohnutelně bude stát vaše potomstvo a vaše jméno.

Ish 66 23 O každém novoluní, v každý den odpočinku, přijde se sklonit veškeré tvorstvo přede mnou, praví Hospodin.

Ish 66 24 Až vyjdou, spatří mrtvá těla mužů, kteří mi byli nevěrní. Jejich červ neumírá, jejich oheň neuhasne; budou strašlivou výstrahou všemu tvorstvu."

Jrm 1 1 Slova Jeremjáše, syna Chiškijášova, z kněží v Anatótu v zemi Benjamínově.

Jrm 1 2 K němu se stalo slovo Hospodinovo za dnů judského krále Jošijáše, syna Amónova, ve třináctém roce jeho kralování.

Jrm 1 3 Stávalo se též za dnů judského krále Jojakíma, syna Jošijášova, až do

konce jedenáctého roku vlády judského krále Sidkijáše, syna Jósijášova, až do přestěhování Jeruzaléma v pátém měsíci toho roku.

Jrm 1 4 Stalo se ke mně slovo Hospodinovo:
 Jrm 1 5 "Dříve než jsem tě vytvořil v životě matky, znal jsem tě, dříve než
 jsi vyšel z lůna, posvětil jsem tě, dal jsem tě pronárodům za proroka."
 Jrm 1 6 Nato jsem odpověděl: "Ach, Panovníku Hospodine, nevím, jak bych
 mluvil. Jsem přece chlapec."
 Jrm 1 7 Ale Hospodin mi řekl: "Neříkej: Jsem chlapec. Všude, kam tě pošlu,
 půjdeš, a všechno, co ti přikážu, řekneš."
 Jrm 1 8 Neboj se jich, já budu s tebou a vysvobodím tě, je výrok Hospodinův."
 Jrm 1 9 Hospodin vztáhl svou ruku a dotkl se mých úst. Pak mi Hospodin řekl:
 "Hle, vložil jsem ti do úst svá slova."
 Jrm 1 10 Hleď, tímto dnem tě ustanovuji nad pronárody a nad královstvími, abys
 rozvracel a podvracel, abys ničil a bořil, stavěl a sázel."
 Jrm 1 11 Stalo se ke mně slovo Hospodinovo: "Co vidíš, Jeremjáši?" Odpověděl
 jsem: "Vidím mandloňový prut."
 Jrm 1 12 Hospodin mi řekl: "Viděl jsi dobře. Bdím nad svým slovem, aby se
 uskutečnilo."
 Jrm 1 13 Slovo Hospodinovo stalo se ke mně podruhé: "Co vidíš?" Odpověděl jsem:
 "Vidím překypující hrnec obrácený sem od severu."
 Jrm 1 14 Nato mi řekl Hospodin: "Od severu se přivalí zlo na všechny obyvatele
 země."
 Jrm 1 15 Hle, povolám všechny čeledi severních království, je výrok Hospodinův.
 Přijdou a každá postaví svou soudnou stolicí u vchodu do jeruzalémských bran, proti všem jeho
 hradbám kolkořem i proti všem judským městům.
 Jrm 1 16 Vyhlásím jim své soudy nad všemi jejich zlými skutky, že mě opustili;
 jiným bohům pálili kadidlo a klaněli se dílu svých rukou.
 Jrm 1 17 Ty však přepásej svá bedra, povstaň a vyřiď jim všechno, co jsem ti
 přikázal. Jen se jich neděs, jinak tě naplním děsem z nich.
 Jrm 1 18 Hle, učinil jsem tě dnes opevněným městem, sloupem železným a
 bronzovou hradbou nad celou zemí proti králům judským, proti jejich velmožům, proti jejich
 kněžím i proti lidu země.
 Jrm 1 19 Budou proti tobě bojovat, ale nic proti tobě nezmohou, neboť já budu s
 tebou a vysvobodím tě, je výrok Hospodinův."
 Jrm 2 1 Stalo se ke mně slovo Hospodinovo:
 Jrm 2 2 "Jdi a provolávej v Jeruzalémě: Toto praví Hospodin: Připomínám ti
 zbožnost tvého mládí, tvou lásku před sňatkem, jak jsi za mnou chodila pouští, zemí
 neosívanou."
 Jrm 2 3 Svatý byl Izrael Hospodinu, prvotina jeho úrody; všichni, kdo jej
 šírají, se provinují, dolehne na ně zlo, je výrok Hospodinův."
 Jrm 2 4 Slyšte slovo Hospodinovo, dome Jákobův i všechny čeledi domu
 Izraelova.
 Jrm 2 5 Toto praví Hospodin: "Jaké bezpráví na mně našli vaši otcové, že se
 ode mne vzdálili? Chodili za přeludem a přeludem se stali."
 Jrm 2 6 Neptali se: "Kde je Hospodin, který nás vyvedl z egyptské země, který
 nás vodil pouští, zemí pustou, plnou výmolů, zemí vyprahlou, zemí šeré smrti, zemí, jíž nikdo
 neprocházel, v níž člověk nesídlí."
 Jrm 2 7 Vedl jsem vás do země sadů, abyste jedli její plody a to, co dobrého
 dává. Přišli jste a mou zemi jste poskrvnili, moje dědictví jste zohavili.
 Jrm 2 8 Kněží se nezeptali: "Kde je Hospodin?" Nepoznali mě, kdo se obírají
 zákonem, pastýři mi byli nevěrní, proroci prorokovali skrze Baala, chodili za tím, co není k
 užítku.
 Jrm 2 9 Proto již vedu s vámi spor, je výrok Hospodinův, povedu jej i se syny
 vašich synů.
 Jrm 2 10 Projděte ostrovy Kitejců a hleďte, pošlete do Kédaru a dobře uvažujte,
 hleďte, zda se něco podobného kdy stalo.
 Jrm 2 11 Zaměnil snad nějaký pronárod bohy, ač to žádní bohové nejsou? Můj lid
 zaměnil svou slávu za to, co není k užítku.
 Jrm 2 12 Děste se nad tím, nebesa, ustrňte nesmírnou hrůzou, je výrok
 Hospodinův.
 Jrm 2 13 Dvojí zlo spáchal můj lid: Opustili mne, zdroj živých vod, a vytesali
 si cisterny, cisterny rozpuštěné, jež vodu neudrží."
 Jrm 2 14 "Což je Izrael otrokem? Je otrockého rodu? Proč se stal kořistí?
 Jrm 2 15 Mladí lvi nad ním řvou, vydávají hlas. Z jeho země učinili spoušť,
 jeho města jsou vypálená, jsou bez obyvatel.
 Jrm 2 16 I synové Memfidy a Tachpanchésu oholí ti kšticí.
 Jrm 2 17 Což sis to nezpůsobila sama? Opustilas Hospodina, svého Boha, v čase,
 kdy tě vodil svou cestou.
 Jrm 2 18 Co máš teď z cesty egyptské, z toho, že piješ vody Nilu? Co máš z
 cesty asyrské, z toho, že se napájíš vodami Eufratu?
 Jrm 2 19 Tvá vlastní zloba tě ztrestá, tvé odvrácení se ti vymstí. Uznej a
 pohleď, jak je to zlé a trpké, že opouštíš Hospodina, svého Boha, a ze mne strach nemáš, je

výrok Panovníka, Hospodina zástupů."

Jrm 2 20 "Už dávno jsi zlomila své jho, zpřetrhala svá pouta a řekla: "Nebudu sloužit modlům." Ale na každém vysokém pahorku, pod každým zeleným stromem se, nevěstko, rozvaluješ.

Jrm 2 21 A já jsem tě zasadil, révu ušlechtilou, samou spolehlivou sadbu. Jak ses mi mohla proměnit v révu planou a cizí?

Jrm 2 22 Kdyby ses umyla potaší, vypotřebovala přemnoho louhu, zůstane přede mnou špína tvé nepravosti, je výrok Panovníka Hospodina."

Jrm 2 23 "Jak můžeš říkat: "Neposkvrnila jsem se, za baaly jsem nechodila!" Podívej se na svou cestu v údolí, příznej, co jsi páchala, velbloudice, která se volně proháníš po svých cestách.

Jrm 2 24 Divoká oslice, navyklá poušti, toužebně větříš! Kdo ji udrží v čas říje? Každý, kdo ji hledá, nalezne ji v jejím měsíci bez námahy.

Jrm 2 25 Chraň se, ať nechodíš jednou bosa a hrdlo ať ti nevyschne žízní! Ale ty jsi řekla: "Zbytečné řeči. Nikoli, miluji cizáky a za nimi půjdu."

Jrm 2 26 Jako je zahanben dopadený zloděj, tak propadne hanbě dům izraelský i s králi a velmoži, s kněžími a proroky.

Jrm 2 27 Dřevu říkají: "Ty jsi můj otec" a kameni: "Ty jsi mě zplodil", a ke mně se obrazejí zády, nikoli tváří. Ve zlý čas volají: "Povstaň a zachraň nás!"

Jrm 2 28 Kde jsou tví bohové, které sis udělala? Ať vstanou a zachrání tě ve zlý čas, vždyť máš tolik bohů kolik měst, Judo."

Jrm 2 29 "Proč se mnou vedete spor? Všichni jste mi byli nevěrní, je výrok Hospodinův.

Jrm 2 30 Nadarmo jsem bil vaše syny, nedali jste se napomenout. Váš meč požíral vaše proroky jako lev, který hubí."

Jrm 2 31 Vy, toto pokolení, hleďte na slovo Hospodinovo: "Což jsem se stal Izraeli pouští nebo zemí temnot? Proč můj lid říká: "Chceme mít volnost, k tobě už nikdy nepůjdeme"?

Jrm 2 32 Může panna zapomenout na své šperky, nevěsta na svůj svatební pás? Můj lid však na mě zapomíná po nespočetné dny.

Jrm 2 33 Jak prokážeš, že je tvá cesta dobrá, když vyhledáváš milkování? Proto také na svých cestách učíš zlým věcem.

Jrm 2 34 Dokonce na lemu tvého roucha je krev nevinných ubožáků, ač jsi je nepřistihla při vloupání. Ale při tom všem

Jrm 2 35 říkáš: "Jsem nevinná, jeho hněv se jistě ode mne odvrátil." Hle, soudím tě za to, že říkáš: "Já jsem nezhřešila."

Jrm 2 36 Proč tak lehkovážně měníš svou cestu? I Egyptem se zklameš, jako tě zklamala Asýrie.

Jrm 2 37 vyběhneš odtamtud s rukama nad hlavou, neboť Hospodin zavrhl to, več doufáš; s nimi neuspěješ."

Jrm 3 1 Řekl: "Jestliže muž propustí svou ženu a ona od něho odejde a vdá se za jiného, smí se k ní znovu vrátit? Což by tím země nebyla nesmírně potřísněna? Smínila jsi s mnoha druhy, avšak vrať se ke mně, je výrok Hospodinův.

Jrm 3 2 Pozdvihni své oči na holá návrší a pohleď: Kde ses neposkvrnila nevěrou? Kvůli nim jsi vysedávala při cestách jako Arab na poušti, potřísnila jsi zemi svým smilstvem, svými zlořády.

Jrm 3 3 Byla zadržena vláha, nepřišel podzimní déšť, ale ty máš čelo nevěstky, odvrhla jsi stud.

Jrm 3 4 Což ani teď ke mně nezvoláš: "Můj Otče, tys byl vůdce mého mládí"?

Jrm 3 5 Ale říkáš: "Bude mě na věky hlídat, ustavičně stát na stráži?" Hle, mluvíš a pácháš zlé věci, jak jen můžeš."

Jrm 3 6 Hospodin mi za dnů krále Jóšijáše řekl: "Viděl jsi, co provedla ta izraelská odpadlice? Chodila na kdekakou vysokou horu i pod kdekaký zelený strom a smínila tam.

Jrm 3 7 Řekl jsem: Po tom všem, co provedla, se vrátí ke mně. Ale nevrátila se. Viděla ji její sestra, judská věrolomnice.

Jrm 3 8 Pro všechno cizoložství, jehož se ta izraelská odpadlice dopustila, jsem se rozhodl, že ji propustím, a dal jsem jí rozlukový list. Ale její sestra, judská věrolomnice, se nebála, šla a smínila také.

Jrm 3 9 Svým lehkovážným smilstvem potřísnila zemi, cizoložila s kamenem i dřevem.

Jrm 3 10 Ani po tom všem se ke mně její sestra, judská věrolomnice, neobrátila celým srdcem, nýbrž licoměrně, je výrok Hospodinův."

Jrm 3 11 Hospodin mi řekl: "Izraelská odpadlice je spravedlivější než ta věrolomnice judská.

Jrm 3 12 Jdi a proveď směřem k severu tato slova: Navrať se, izraelská odpadlice, je výrok Hospodinův, já se na vás neosopím, neboť jsem milosrdný, je výrok Hospodinův, nechovám hněv navěky.

Jrm 3 13 Poznej však svou nepravost, dopustila ses nevěry vůči Hospodinu, svému Bohu, zaměřila jsi své cesty k bohům cizím, pod kdekaký zelený strom, mne jsi neposlouchala, je výrok Hospodinův."

Jrm 3 14 "Navraťte se, odpadlí synové, je výrok Hospodinův, neboť já jsem váš

manžel. Přijmu vás, po jednom z města, po dvou z čeledi, a uvedu vás na Sijón.
 Jrm 3 15 Dám vám pastýře podle svého srdce a ti vás budou pást obezřetně a prozíravě.
 Jrm 3 16 A stane se, že se v oněch dnech na zemi rozmnožíte a rozplodíte, je výrok Hospodinův. Nebude se už říkat: "Schrána smlouvy Hospodinovy"; ani jím na mysl nepřijde, nebudou ji připomínat, nebudou ji postrádat, nebude už zhotovena.
 Jrm 3 17 V onen čas nazvou Jeruzalém Hospodinovým trůnem a shromáždí se v něm ke jménu Hospodina v Jeruzalémě všechny pronárody a nikdy už nebudou žít podle svého zarputilého a zlého srdce.
 Jrm 3 18 V oněch dnech se dům judský s domem izraelským vydají společně na cestu ze země na severu do země, kterou jsem dal do dědictví jejich otcům."
 Jrm 3 19 Řekl jsem: "Jak tě mám připojit k synům a dát ti tu přežádoucí zemi, skvostné dědictví zástupů pronárodů? Domníval jsem se, že mě budeš nazývat Otcem a nebudeš se ode mne odvracet."
 Jrm 3 20 Jako žena věrolomně opouští svého druha, tak věrolomně jste se zachovali vůči mně, domě izraelský, je výrok Hospodinův."
 Jrm 3 21 Na holých návrších je slyšet volání, pláč a prosby synů izraelských. Zvrátili svou cestu, zapomněli na Hospodina, svého Boha.
 Jrm 3 22 "Vraťte se, synové odpadlí, já vaše odpadlictví vyléčím. "Zde jsme, přišli jsme k tobě, neboť ty jsi Hospodin, náš Bůh."
 Jrm 3 23 Věru, klamavé jsou pahorky, halasící hory! Věru, jen v Hospodinu, našem Bohu, je spása Izraele.
 Jrm 3 24 Ohava požírala už od našeho mládí, čeho otcové těžce nabyli: jejich ovce i dobytek, syny i dcery.
 Jrm 3 25 Ležíme v hanbě, přikrytí pohanou, neboť jsme hřešili proti Hospodinu, svému Bohu, my i naši otcové, od svého mládí až do tohoto dne. Neposlouchali jsme Hospodina, svého Boha."
 Jrm 4 1 "Obrátíš-li se, Izraeli, je výrok Hospodinův, obrať se ke mně! Jestliže odstraníš své ohyzdné modly, abych je neměl na očích, a nebudeš se toulát,
 Jrm 4 2 Budeš-li přísahat: "Jakože živ je Hospodin" a dbát pravdy, soudu a spravedlnosti, pak si budou jeho jménem žehnat pronárody a budou se jím chlubit."
 Jrm 4 3 Toto praví Hospodin mužům judským i jeruzalémským: "Zorejte si úhor, nesejte do trní!
 Jrm 4 4 Obřežte se kvůli Hospodinu, obřežte svá neobřezaná srdce, mužové judští, obyvatelé Jeruzaléma, aby mé rozhořčení nevyšlehlo jako oheň a nehořelo a nikdo by je neuhasil, a to pro vaše zlé skutky.
 Jrm 4 5 Oznamte v Judsku, rozhlase v Jeruzalémě, mluvte, trubte na polnici v té zemi, volejte naplno a vyřiďte: "Shromážděte se! Vejděme do opevněných měst."
 Jrm 4 6 Vztyčte korouhev na Sijónu! Bez prodlení prchněte do bezpečí! Od severu přivedu zlo a velikou zkázu.
 Jrm 4 7 Z houštiny vystoupil lev. Ničitel pronárodů vyrazil vpřed, vyšel ze svého místa, aby z tvé země učinil spoušť. Tvá města budou vylidněna, budou bez obyvatel.
 Jrm 4 8 Proto se opásejte žíněnou suknicí, naříkejte a bědujte, neboť se od nás neodvrátil Hospodinův planoucí hněv."
 Jrm 4 9 "A stane se v onen den, je výrok Hospodinův, král ztratí rozvahu, ztratí rozvahu i velmožové, kněží budou naplněni děsem a proroci budou trnout."
 Jrm 4 10 Říkám: "Ach, Panovníku Hospodine, podvedl jsi tento lid i Jeruzalém. Řekl jsi: "Budete mít pokoj" a zatím meč pronikl až k duši."
 Jrm 4 11 V onen čas bude řečeno tomuto lidu i Jeruzalému: "Žene se žhoucí vítr přes holá návrší v poušti na dceru mého lidu, nebude převívat, nebude pročišťovat."
 Jrm 4 12 Přizene se ke mně vítr silnější než oni; teď také já nad nimi vyhlásím soud.
 Jrm 4 13 Hle, vystupuje jako mračna, jako vichřice je jeho vozba, jeho koně jsou rychlejší než orlové. "Běda nám budeme vyhubeni!"
 Jrm 4 14 Smyj ze svého srdce zlo, Jeruzaléme, a budeš spasen. Jak dlouho budeš v svém nitru přechovávat ničemné myšlenky?
 Jrm 4 15 Z Danu je slyšet zprávu, z Efrajimského pohoří zlověst.
 Jrm 4 16 Hle, připomeňte pronárodům, rozhlase po Jeruzalémě: "Přicházejí hlídky z daleké země, jejich hlas se rozléhá nad judskými městy.
 Jrm 4 17 Budou kolem Jeruzaléma jako ti, kdo hlídají pole, protože se proti mně vzbouřil, je výrok Hospodinův."
 Jrm 4 18 Způsobí ti to tvá cesta a tvé skutky. Je to plod tvé zloby, zhořkne ti a zasáhne tvé srdce!"
 Jrm 4 19 Nitro, mé nitro! Jak se chvěji! Srdce se mi svírá, srdce mi buší, nemohu mlčet. Slyšíš, má duše, hlas polnice, válečný ryk?
 Jrm 4 20 Zkáza za zkázou se hlásí, celá země je zpleněna. Náhle byly vypleněny mé stany, znenadání mé stanové houně.
 Jrm 4 21 Jak dlouho budu vidět korouhev, slyšet hlas polnice?
 Jrm 4 22 "Můj lid je pošetilý, nezná se ke mně, jsou to synové pomatení, nemají rozum. Jsou moudří, ale ke zlému, dobro konat nedovedou."
 Jrm 4 23 Viděl jsem zemi, a hle, je pustá a prázdná, nebesa jsou beze světla.
 Jrm 4 24 Viděl jsem hory, a hle, třesou se, všechny pahorky se otrásají.

Jrm	4	25	viděl jsem, a hle, nikde žádný člověk, i všechno nebeské ptactvo odletělo.
Jrm	4	26	viděl jsem, a hle, sad je pouští, všechna města v něm jsou podvrácena
Hospodi nem,	jeho	planoucím	hněvem.
Jrm	4	27	Toto praví Hospodin: "Celá země bude zpustošená, ale neskončím s ní docela.
Jrm	4	28	Země nad tím bude truchlit, zachmuří se nebe shůry, neboť jsem vyhlásil, co mám v úmyslu, a neželím toho a od toho neupustím."
Jrm	4	29	Před hřmotem jezdců a lučištníků prchá celé město, zalezli do houští, vystoupili na skaliska. Celé město je opuštěné, není žádného, kdo by v něm bydlel.
Jrm	4	30	Ale ty, vypleněná, co to děláš? Odíváš se karmínem, zdobíš se zlatými ozdobami, líčíš si oči? Nadarmo se krásíš, záletníci tebou pohrdají, budou ti ukládat o život.
Jrm	4	31	Slyším křik, jako když se rodička bolestí svíjí, sténání, jako když rodí poprvé, křik dcery sijónské, po dechu lapá, rozprostírá dlaně: "Běda mi, jsem tak bezmocná, vydána vrahů!"
Jrm	5	1	"Proběhněte ulicemi Jeruzaléma, prohledejte jeho náměstí, jen se dívejte a přesvědčte se, zda najdete někoho, kdo uplatňuje právo, kdo hledá pravdu, a já Jeruzalému odpustím.
Jrm	5	2	Říkají-li: "Jakože živ je Hospodin", jistě přísahají křivě."
Jrm	5	3	Hospodine, tobě přece záleží na věrnosti. Biješ je, ale bolestí se nesvíjejí, ničíš je, ale tvá napomínání odmítají. Jejich tváře jsou tvrdší než skála, odmítají se vrátit.
Jrm	5	4	Řekl jsem: Jsou to jen nuzáci! Počínají si pošetile, protože neznají Hospodinovu cestu, řády svého Boha.
Jrm	5	5	Půjdu tedy k velkým, promluví s nimi, ti přece znají Hospodinovu cestu, řády svého Boha. Avšak ti rovněž rozlomili jho, zpřetrhali pouta.
Jrm	5	6	Proto je zadává lev z divočiny, zahubí je stepní vlk. U jejich měst bude číhat levhart a rozsápe každého, kdo z nich vyjde, neboť jejich nevěrností je tolik, tak četná jsou jejich odvrácení.
Jrm	5	7	"Jak bych ti to mohl odpustit? Tvoji synové mě opustili a přísahají při tom, co není Bůh. Sytím je, a oni cizoloží, v domě nevěstky si zasazují smuteční zářezy.
Jrm	5	8	Jsou to bujní hřebci, hned jak vstanou, každý plane vášní k ženě svého bližního.
Jrm	5	9	Což je za to nemám ztrestat? je výrok Hospodinův. Což takový pronárod nemá postihnout má pomsta?
Jrm	5	10	Vystupte na jeho zdi a ničte, ale ne docela, odstraňte jeho výhonky, protože nepatří Hospodinu.
Jrm	5	11	Věrolomně se vůči mně zachoval dům izraelský i dům judský, je výrok Hospodinův.
Jrm	5	12	Zapřeli Hospodina, říkají: "On to neudělá, nepotká nás nic zlého, nepocítíme meč ani hlad.
Jrm	5	13	Proroci přejdou jako vítr, nemají co mluvit; tak ať se jim stane."
Jrm	5	14	Proto praví Hospodin, Bůh zástupů, toto: "Protože mluvíte takovými slovy, hle, já vkládám svá slova do tvých úst, ta budou ohněm a tento lid bude dřívím, jež pozře."
Jrm	5	15	"Hle, přivedu na vás zdaleka pronárod, dome izraelský, je výrok Hospodinův, pronárod mohutný, pronárod odvěký, pronárod, jehož jazyk neznáš, nebudeš rozumět tomu, co mluví.
Jrm	5	16	Jeho toulec je otevřený hrob, všichni jsou bohatýři.
Jrm	5	17	Pozře tvou žen, tvůj chléb, pozře tvé syny i tvé dcery, pozře tvé ovce i tvůj dobytek, pozře tvou révu i tvé fíky, mečem vyvrátí tvá opevněná města, na něž se spoléháš."
Jrm	5	18	"Avšak ani v oněch dnech s vámi neskoncuji docela, je výrok Hospodinův.
Jrm	5	19	Až se zeptáte: "Proč nám to všechno Hospodin, náš Bůh, učinil", ty jim řekneš: "Tak jako jste vy opustili mne a sloužili ve své zemi cizím bohům, tak budete sloužit cizákům v zemi, která nebude vaše.""
Jrm	5	20	"Oznamte v domě Jákobově a rozhlašte v Judsku toto:
Jrm	5	21	Slyš to přece, lide pomatený, bez rozumu! Oči mají, a nevidí. Uši mají, a neslyší.
Jrm	5	22	Což se mě nebudete bát? je výrok Hospodinův, nebudete se přede mnou svíjet bolestí? Moři jsem jako hráz položil písek, je to řád věčný, který nepřestoupí. Bouří se, ale nic nezmůže, jeho vlny hučí, ale nepřestoupí jej.
Jrm	5	23	Avšak tento lid má srdce umíněné a vzpurné, odešli z umíněnosti.
Jrm	5	24	Ani je nenapadlo říci: "Bojme se Hospodina, svého Boha, který dává vydatný déšť, jarní i pozdní, v pravý čas, ke žni stanovené týdny nám zachovává."
Jrm	5	25	Vaše nepravosti to všechno narušily, vaše hříchy vás zbavily dobra."
Jrm	5	26	"V mém lidu se objevují svévolníci, rozhlížejí se, krčí, jako ptáčníci líčí past a lapají lidi.
Jrm	5	27	Jako klec je plná ptáků, tak jsou jejich domy plné lsti. Proto se stali velkými, zbohatli.

Jrm 5 28 Tuční jsou, tlustí, zlé události netečně přecházejí, nikoho neobhájí, ani sirotka, a přesto je provází zdar. Za právo ubožáků se na soudu nepostaví.

Jrm 5 29 Což je za to nemám trestat? je výrok Hospodinův. Což takový pronárod nemá postihnout má pomsta?

Jrm 5 30 Úděsná, otřesná věc se děje v zemi.

Jrm 5 31 Proroci prorokují klamně, kněží vládnou na vlastní pěst a můj lid to má rád. Co však uděláte, až nastanou věci poslední?"

Jrm 6 1 "Přchejte do bezpečí, synové Benjamínovi, utečte z Jeruzaléma, v Tekóji zatrubte na polnici, vztyčte znamení nad Bét-keremem, protože ze severu vyhlíží zlo a velká zkáza.

Jrm 6 2 Líbeznou a rozkošnou dceru sijónskou umlčím.

Jrm 6 3 Přitáhnou k ní pastýři se svými stády, postaví si kolem ní stany a každý spase, co bude moci.

Jrm 6 4 Posvěťte se k boji proti ní, vstaňte, vyrazme za poledne! Běda nám, neboť den se nachýlil a dlouží se večerní stíny.

Jrm 6 5 Vstaňte, vyrazme v noci a její paláce zničme!"

Jrm 6 6 Toto praví Hospodin zástupů: "Zporázejte stromy a navršte proti Jeruzalému násep. To město musí být celé potrestáno, uprostřed něho je útlak.

Jrm 6 7 Jako studna uchovává vodu čerstvou, tak ono uchovává své zlo. Je v něm slyšet o násilí a zhoubě, stále mám před sebou jeho chorobu a ránu.

Jrm 6 8 Jeruzaléme, nech se napomenout, jinak se od tebe odloučím, jinak tě obrátím v zpustošený kraj, v zemi neobyvatelnou."

Jrm 6 9 Toto praví Hospodin zástupů: "Jako vinici ať paběrkují pozůstatek Izraele. Jako vinař vlož znovu svou ruku na úponky."

Jrm 6 10 Ke komu mám mluvit, koho varovat, aby to slyšel? Hle, jejich uši jsou neobřezané, nemohou tomu věnovat pozornost. Hle, Hospodinovo slovo je jim potupou, nelíbí se jim.

Jrm 6 11 Jsem naplněn Hospodinovým rozhořčením, marně se snažím je ztlumit. "Vylej je na děti v ulicích i na skupiny jinochů; polapen bude zároveň muž i žena, stařec i ten, kdo dovršil své dny.

Jrm 6 12 Jejich domy, pole, spolu s nimi i ženy dostanou jiní, neboť napřáhnou svou ruku na obyvatele země, je výrok Hospodinův.

Jrm 6 13 Od nejmenšího až po největšího všichni propadli chamtivosti, od proroka až po kněze všichni klamou.

Jrm 6 14 Těžkou ránu mého lidu léčí lehkovážnými slovy: "Pokoje, pokoje!" Ale žádný pokoj není.

Jrm 6 15 Zastyděli se, že páchali ohavností? Ne, ti se nestydí, neznají zahanbení. Proto padnou s padajícími, klopýtnou v čase, kdy je budu trestat, praví Hospodin."

Jrm 6 16 Toto praví Hospodin: "Stůjte na cestách a vyhlížejte, ptejte se na stezky věčnosti: Kde je ta dobrá cesta? Vydejte se po ní a vaše duše naleznou klid. Ale oni řekli: "Nepůjdeme."

Jrm 6 17 Ustanovil jsem nad vámi strážné: Věnujte pozornost hlasu polnice! Ale oni řekli: "Nebudeme dávat pozor."

Jrm 6 18 Proto slyšte, pronárody, poznej, pospolitosti, co se s nimi bude dít!

Jrm 6 19 Slyš, země: Hle, já uvedu na tento lid zlé věci, ovoce jejich úmyslů, neboť nevěnovali pozornost mým slovům a můj zákon si zprotivili.

Jrm 6 20 Nač je mi kadidlo, které přichází z Šeby, nejlepší vonné koření z daleké země? Vaše zápalné oběti nedojdou zalíbení, vaše obětní hody mi nejsou příjemné."

Jrm 6 21 Proto praví Hospodin toto: "Hle, skladu před tento lid překážky a klopýtnou o ně otcové spolu se syny, sousedé i druhové zhynou."

Jrm 6 22 Toto praví Hospodin: "Hle, ze severní země přichází lid, pronárod veliký povstává z nejdleších koutů země.

Jrm 6 23 chopí se luku a oštěpu, budou krutí a nebudou znát slitování, jejich hlas bude hučet jako moře, přijedou na koních seřazení jako muži k boji proti tobě, dcero sijónská."

Jrm 6 24 Jen jsme o něm zaslechli zprávu, ochably nám ruce, zachvátila nás úzkost a bolestné křeče jako rodičku.

Jrm 6 25 Nevycházej na pole, nechoď na cestu, nepřítel má meč. Kolikolem děs!

Jrm 6 26 Opásej se žínicí, dcero mého lidu, válej se v popelu, konej smuteční obřady jako nad jednorozeným, přehořce truchli, neboť náhle přitáhne na nás zhoubce.

Jrm 6 27 Ustanovil jsem tě, abys přezkoušel můj lid, zkoumal jeho ryzost. Poznáš a přezkoušíš jejich cestu.

Jrm 6 28 Všichni jsou to umíněnci umínění, utrhnou, kudy chodí, jsou z bronzu a ze železa, všichni jsou to zhoubci.

Jrm 6 29 Měch supí, z ohně vytéká olovo, tavič nadarmo přetavuje, zlí se neodloučí.

Jrm 6 30 Nazvou je stříbrem odvrženým, neboť je odvrhl Hospodin."

Jrm 7 1 Slovo, které se stalo od Hospodina k Jeremjášovi:

Jrm 7 2 "Postav se do brány Hospodinova domu a volej tam toto slovo. Řekneš: Slyšte slovo Hospodinovo, všichni Judejci, kteří vcházíte těmito branami klanět se Hospodinu."

Jrm 7 3 Toto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: "Napravte své cesty a své skutky a nechám vás přebývat na tomto místě.

Jrm 7 4 Nespoléhejte na klamná slova: "Je to chrám Hospodinův, chrám Hospodinův, chrám Hospodinův."

Jrm 7 5 Jestliže napravíte své cesty a své skutky, budete-li mezi sebou zachovávat právo,

Jrm 7 6 nebudete-li utlačovat bezdomovce, sirotka a vdovu, nebudete-li na tomto místě prolévat nevinnou krev a nebudete-li chodit ke své škodě za jinými bohy,

Jrm 7 7 pak vás nechám přebývat na tomto místě, v zemi, kterou jsem dal vašim otcům na věky věků.

Jrm 7 8 Ale vy spoléháte na klamná slova, jež nejsou k užiti.

Jrm 7 9 Smí se krást, vraždit, cizoložit, krivě přísahat, pálit kadidlo baalům a chodit za jinými neznámými bohy?

Jrm 7 10 A přitom přicházíte a stavíte se přede mne v tomto domě, který je nazýván mým jménem, a říkáte: "Jsme vysvobozeni." To proto, abyste mohli páchat všechny tyto ohavnosti?

Jrm 7 11 Což se stal ve vašich očích tento dům, který je nazýván mým jménem, úkrytem lupičů? Hle, také já vidím, je výrok Hospodinův.

Jrm 7 12 Jen jděte do Šíla, na místo, kde jsem dal zpočátku přebývat svému jménu, a podívejte se, jak jsem s ním pro zlobu svého izraelského lidu naložil.

Jrm 7 13 Nyní tedy, protože jste se dopustili všech těch činů, je výrok Hospodinův, mluvil jsem k vám, nepřetržitě jsem mluvil, ale neposlouchali jste, volával jsem vás, ale neodpovídali jste,

Jrm 7 14 proto naložím s domem, který je nazýván mým jménem a na který spoléháte, s místem, jež jsem dal vám a vašim otcům, stejně, jako jsem naložil se Šílem.

Jrm 7 15 Odmrštím vás od své tváře, jako jsem odmrstil všechny vaše bratry, všechno potomstvo Efrajímovo."

Jrm 7 16 "Nemodli se za tento lid, nepozvedej svůj hlas k bédování a modlitbě za ně a nenaléhej na mě, neboť tě nevyslyším.

Jrm 7 17 Což sám nevidíš, čeho se v judských městech a na ulicích Jeruzaléma dopouštějí?

Jrm 7 18 Synové sbírají dříví, otcové zapalují oheň a ženy hnětou těsto, dělají obětní koláč pro královnu nebes a přinášejí úlitby jiným bohům, aby mě uráželi.

Jrm 7 19 Urážejí tím opravdu mne? je výrok Hospodinův. Což nedělají ostudu sami sobě?"

Jrm 7 20 Proto praví Panovník Hospodin toto: "Hle, můj hněv a mé rozhořčení se vyleje na toto místo, na lidi i dobytek, na stromové na poli i na plody země a bude hořet a neuhasne."

Jrm 7 21 Toto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: "Přidejte své zápalné oběti ke svým obětním hodům a jezte maso!

Jrm 7 22 Nemluvil jsem k vašim otcům o zápalné oběti a obětním hodu v den, kdy jsem je vyvedl ze země egyptské; žádný takový příkaz jsem jim nedal.

Jrm 7 23 Prikázal jsem jim jedině toto: "Poslouchejte mě a budu vám Bohem a vy budete mým lidem, choďte po všech cestách, jak jsem vám prikázal, a povede se vám dobře."

Jrm 7 24 Ale neposlechli, své ucho nenaklonili, žili podle záměrů svého zarputilého a zlého srdce, obraceli se ke mně zády, a ne tváří,

Jrm 7 25 a to ode dne, kdy vaši otcové vyšli z egyptské země, až dodnes. Posílával jsem k nim nepřetržitě všechny své služebníky proroky, posílal jsem je denně,

Jrm 7 26 ale neuposlechli mě, své ucho nenaklonili, zůstali tvrdošíjní a jednali hůř než jejich otcové.

Jrm 7 27 Vyřídíš jim všechna tato slova, ale oni tě neposlechnou, budeš k nim volat, a neodpoví ti.

Jrm 7 28 Řekneš jim: Toto je pronárod, který neposlouchá Hospodina, svého Boha, a nedá se napomenout. Ztratila se věrnost, je odčata od jejich úst."

Jrm 7 29 odstřižni si vlasy svého zasvěcení a odhoď je, zapěj na holých návrších žalozpěv, protože Hospodin zavrhl a odmrstil pokolení, na něž se hněvá.

Jrm 7 30 Judští synové se dopouštěli toho, co je zlé v mých očích, je výrok Hospodinův. v domě, který je nazýván mým jménem, postavili ohyzdné modly, a tak je poskrvnili.

Jrm 7 31 V Tófetu, který je v Údolí syna Hinóмова, postavili posvátná návrší a spalovali své syny a své dcery ohněm. To jsem jim nepřikázal, ani mi to nepřišlo na mysl.

Jrm 7 32 Proto hle, přicházejí dny, je výrok Hospodinův, kdy se už nebude říkat: "Tófet" ani "Údolí syna Hinóмова", nýbrž "Údolí vraždění". V Tófetu se bude pohřbívat, a až nebude místo,

Jrm 7 33 stanou se mrtvolý tohoto lidu pokrmem nebeskému ptactvu a zemskému zvířectvu, jež nikdo nevyplaší.

Jrm 7 34 Způsobím, že v judských městech a na ulicích Jeruzaléma přestane hlas veselí, hlas radosti, hlas ženicha i hlas nevěsty, neboť země bude obrácena v trosky."

Jrm 8 1 "V onen čas, je výrok Hospodinův, vynesou z hrobů kosti judských králů, kosti judských velmožů, kosti kněží, kosti proroků i kosti obyvatel Jeruzaléma

Jrm 8 2 a předhodí je slunci, měsíci a celému nebeskému zástupu, které milovali a kterým sloužili, za nimiž chodili, jichž se dotazovali a jimž se klaněli. Nebudou sebrány, nebudou pohřbeny, budou jako hnůj na povrchu země.

Jrm 8 3 A všichni ostatní, kteří zůstanou z této zlé čeledi na všech ostatních

místech, kam jsem je zahnal, raději zvolí smrt než život, je výrok Hospodina zástupů."

Jrm 8 4 Řekneš jim: Toto praví Hospodin: "Což ti, kteří padli, už nemohou povstat? Kdo se odvrátil, nemůže se vrátit?"

Jrm 8 5 Proč se tento odpadlý jeruzalémský lid odvrátil natrvalo? Pevně se drží lsti a zdráhá se navrátit?

Jrm 8 6 Pozorně jsem naslouchal a slyšel. Není v pořádku, co mluví, nikdo nelituje zla, jež spáchal, neřekne: "Čeho jsem se to dopustil!" Všichni se znovu dávají v běh jako kuň, který padí do bitvy.

Jrm 8 7 I čáp na nebi zná svůj čas, hrdlička, vlaštovka a jeřáb dodržují čas svého příletu, ale můj lid nezná Hospodinovy rady.

Jrm 8 8 Jak můžete říkat: "Jsme moudří, my máme Hospodinův zákon"? Ano, jenže jej falšuje falešné rydlo písařů.

Jrm 8 9 Stud polil moudré, zachvátil je děs, jsou polapeni. Hle, odvrhli Hospodinovo slovo, k čemu jim bude moudrost?

Jrm 8 10 Proto dám jejich ženy jiným, jejich pole podmanitelům; neboť od nejmenšího až po největšího všichni propadli chamtivosti. Od proroka až po kněze všichni klamou.

Jrm 8 11 Těžkou ránu dcery mého lidu léčí lehkovážnými slovy: "Pokoje, pokoje!" Ale žádný pokoj není.

Jrm 8 12 Zastyděl se, že páchali ohavností? Ne, ti se nestydí, neznají zahanbení. Proto padnou s padajícími, klopýtnou v čase, kdy je budu trestat, praví Hospodin."

Jrm 8 13 "Sklidím je nadobro, je výrok Hospodinův, na vinné révě nezbudou žádné hrozny, na fíkovníku žádné fíky, jen zvadlé listy. Pustím na ně ty, kdo se přes ně přeženou.

Jrm 8 14 "Nač tu sedíme? Seberte se, vstupme do opevněných měst a tam zmlkne, neboť nás umlčel Hospodin, náš Bůh, napojil nás otrávenou vodou, protože jsme hřešili proti Hospodinu.

Jrm 8 15 S nadějí jsme vyhlíželi pokoj, ale nic dobrého nepřichází, čas uzdravení, a hle, předěšení!"

Jrm 8 16 Od Danu je už slyšet frkání jeho koní, hlučným ržáním jeho hřebců se chvěje celá země. Přitáhnou a vyvedí zemi se vším, co je na ní, město i jeho obyvatele.

Jrm 8 17 Hle, posílám na vás hady, bazilišky, na něž neplatí žádné zařikání, a uštknou vás, je výrok Hospodinův."

Jrm 8 18 Což mohu okřát v těch strastech? Srdce mám zemdlené.

Jrm 8 19 Hlasitě volá o pomoc dcera mého lidu ze země předaleké. Což není Hospodin na Sijónu? Jeho Král tam není? "Proč mě uráželi svými modlami, cizáckými přeludy?"

Jrm 8 20 Minula žeň, skončilo léto, a spása nikde.

Jrm 8 21 Těžkou ranou dcery svého lidu jsem těžce raněn, tíží mě chmury, zmocnil se mě úděs.

Jrm 8 22 Což není v Gileádu balzám, což tam není lékař? Proč není zhojena rána dcery mého lidu? [(Jeremiah 8:23) Kdo poskytne mé hlavě vodu a očím zdroj slzí, abych oplakával dnem i nocí skolené syny dcery svého lidu?]

Jrm 9 1 Kéž bych měl na poušti místo, kde mohou pocestní přenocovat. Mám opustit svůj lid a odejít od nich? Neboť jsou to samí cizoložníci, shromáždění věrolomných.

Jrm 9 2 "Napínají svůj jazyk jako luk, klamem, a ne pravdou se zmocňují země. Neboť jdou od zla ke zlu a ke mně se neznají, je výrok Hospodinův.

Jrm 9 3 Strážte se svého druha, na žádného bratra nespolehejte, neboť každý bratr je samý úskok a každý druh utrhá, kudy chodí.

Jrm 9 4 Kdekdo chce svého druha přelstít a neřekne pravdu. Učí svůj jazyk mluvit jen klam, vyčerpávají se nepravostmi.

Jrm 9 5 Bydlíš uprostřed lsti; ve své lsti se mě zdráhají poznat, je výrok Hospodinův."

Jrm 9 6 Proto praví Hospodin zástupů toto: "Hle, bude je tříbit a budu zkoumat, jak bych měl naložit s dcerou svého lidu.

Jrm 9 7 Šíp, který zabíjí, je jejich jazyk, jejich ústa mluví lstivě. S bližním mluví o pokoji, ale ve svém nitru strojí úklady.

Jrm 9 8 Což je za to nemám trestat? je výrok Hospodinův. Což takový pronárod nemá postihnout má pomsta?

Jrm 9 9 Běduji a pláči nad horami, nad stepními pastvinami pěji žalozpěv, že byly vypáleny; už jimi nikdo neprochází, ani bečení stád není slyšet. Od nebeského ptactva až po dobytek se všechno vyplašilo a odtáhlo.

Jrm 9 10 Z Jeruzaléma učiním hromadu kamení, domov šakalů, a z judských měst zpustošený kraj bez obyvatel."

Jrm 9 11 Kdo je tak moudrý, aby to pochopil a rozhlašoval, co k němu promluvila Hospodina ústa? Proč přišla nazmar země, je vypálenou stepí, jíž nikdo neprochází?

Jrm 9 12 Hospodin praví: "Poněvadž opustili můj zákon, který jsem jim předložil, neposlouchali mě a já jsem se neřídil,

Jrm 9 13 ale v zarputilosti svého srdce chodili za baaly, jak je tomu naučili jejich otcové,"

Jrm 9 14 proto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele, toto: "Hle, nakrmím tento lid pelyňkem a napojím je otrávenou vodou,

Jrm 9 15 rozptýlím je mezi pronárody, které neznali oni ani jejich otcové, a pošlu za nimi meč, dokud s nimi neskončuji."

Jrm 9 16 Toto praví Hospodin zástupů: "Pochopte to a zavolejte plačky, ať
přijdou! Pošlete pro moudré ženy, ať přijdou!"
Jrm 9 17 Ať rychle přiběhnou a bědují nad námi, ať z našich očí stékají slzy a
z našich řas proudí voda."
Jrm 9 18 Ze Sijónu je slyšet hlasité bědování: "Jak jsme popleněni, velice
zahanbeni! Museli jsme opustit zemi, naše příbytky strhli."
Jrm 9 19 "Slyšte, ženy, slovo Hospodinovo, nechtě vaše ucho přijme slovo z jeho
úst. Své dcery učte bědování, jedna druhou žalozpěvu."
Jrm 9 20 Našimi okny vstoupila smrt, vnikla do našich paláců. vyhubila děti v
ulicích, jinochy na náměstí."
Jrm 9 21 Vyhlás: "Toto je výrok Hospodinův: Mrtvá lidská těla leží jako hnůj na
povrchu pole, jak snopy za žencem, jež nikdo nesbírá."
Jrm 9 22 Toto praví Hospodin: "Ať se moudrý nechlubí svou moudrostí, ať se
bohatýr nechlubí svou bohatýrskou silou, ať se boháč nechlubí svým bohatstvím."
Jrm 9 23 Chce-li se něčím chlubit, ať se chlubí, že je prozíravý a zná mne;
neboť já Hospodin prokazuji milosrdenství a vykonávám na zemi soud a spravedlnost; to jsem si
oblíbil, je výrok Hospodinův."
Jrm 9 24 "Hle, přicházejí dny, je výrok Hospodinův, kdy potrestám všechny,
kteří se obřezávají, a přesto jsou neobřezaní:
Jrm 9 25 Egypt, Judu, Edóma, Amónovce, Moába a všechny, kdo si vyholují skráně
a sídlí na stepi, neboť všechny tyto pronárody jsou neobřezané. I celý dům izraelský má
neobřezané srdce!"
Jrm 9 26
Jrm 10 1 Dome izraelský, slyšte slovo, které proti vám promluvil Hospodin.
Jrm 10 2 Toto praví Hospodin: "Neučte se cestě pronárodů a neděste se nebeských
znamení, i když se jich děsí pronárody."
Jrm 10 3 To, čím se řídí národy, je pouhý přelud, dřevo poražené v lese,
výrobek přitesaný řemeslnou rukou.
Jrm 10 4 Kráslí jej stříbrem a zlatem, hřebíky a kladivy upevňují, aby to
nebylo vratké.
Jrm 10 5 Jsou jako strašák v okurkovém poli. Nemluví, musí se nosit, sami
neudělají ani krok. Nebojte se jich, nemohou udělat nic zlého ani dobrého."
Jrm 10 6 Nikdo není jako ty, Hospodine, jsi veliký a veliké je tvé jméno pro
tvou bohatýrskou sílu.
Jrm 10 7 Kdo by se tě nebál, Králi pronárodů? Úcta patří jenom tobě! Ze všech
mudrců pronárodů a ze všech království není nikdo jako ty.
Jrm 10 8 Jsou tupí a hloupí do jednoho, dají se vodit přeludy, pouhým dřevem,
Jrm 10 9 tepaným stříbrem dovezeným z Taršíše a zlatem z Úfazu, výrobkem
řemeslníka a rukou zlatníkůvých; je oděno purpurem a nachem, ale vše je výrobek dovedných
řemeslníků.
Jrm 10 10 Avšak Hospodin je Bůh pravý. On je Bůh živý a Král věčný. Před jeho
rozlícením se chvěje země, pronárody neobstojí před jeho hrozným hněvem.
Jrm 10 11 Řekněte jim toto: "Bohové, kteří neudělali nebe ani zemi, zmiží ze
země i zpod nebes."
Jrm 10 12 On svou silou učinil zemi, svou moudrostí upevnil svět, svým rozumem
napjal nebesa.
Jrm 10 13 Když vydá hlas, shlukují se na nebi vody, přivádí mlhu od končin země,
dešť provází blesky, ze svých zásobnic vyvádí vítr.
Jrm 10 14 Každý člověk je tupec, neví-li, že se každý zlatník pro své modly
dočká hanby. Vždyť jeho lité modly jsou klam, ducha v nich není.
Jrm 10 15 Jsou přelud, podvodný výtvar. V čase, kdy je budu trestat, zhynou.
Jrm 10 16 Díl Jákobův není jako oni, vždyť všechno vytvořil on. Izrael je
dědičným kmenem toho, jehož jméno je Hospodin zástupů.
Jrm 10 17 Seber ze země svůj uzlík, ty která sídlíš v obležení.
Jrm 10 18 Toto praví Hospodin: "Hle, tentokrát začnu metat z praku obyvatele
země a budu je soužit, aby to pocítili."
Jrm 10 19 Běda mi pro mou těžkou ránu, jsem proboden, raněn. Řekl jsem: Je to
nemoc, kterou musím snášet.
Jrm 10 20 Můj stan je zpusťšen a všechna má stanová lana zpřetrhána. Moji
synové ode mne odešli, nejsou tu. Není tu nikdo, kdo by ještě postavil můj stan a napjal mé
stanové houně.
Jrm 10 21 Pastýři jsou tupí, nedotazují se Hospodina. Nejsou prozíraví, všechna
jejich stáda jsou rozprášena.
Jrm 10 22 Slyš, zpráva! Hle, přichází: "Velké dunění ze severní země učiní z
judských měst zpustošený kraj, domov šakalů."
Jrm 10 23 Je mi známo, Hospodine, že cesta nezávisí na člověku ani jistota kroku
na tom, kdo jde.
Jrm 10 24 Potrestej mě, Hospodine, podle práva, ale ne ve hněvu, abys mě
nezničil.
Jrm 10 25 Vylej svoje rozhořčení na pronárody, jež neznají se k tobě, na čeledi,
které nevzývají tvoje jméno, vždyť pozřely Jákoba, pozřely ho zcela, zpusťšily jeho ni vy.
Jrm 11 1 Slovo, které se stalo o Jeremjášovi od Hospodina:

Jrm 11 2 "Slyšte slova této smlouvy. Vyhlásíš je mužům judským a obyvatelům Jeruzaléma.

Jrm 11 3 Řekneš jim: Toto praví Hospodin, Bůh Izraele: Proklet buď každý, kdo neposlouchá slova této smlouvy,

Jrm 11 4 jak jsem přikázal vašim otcům v den, kdy jsem je vyvedl z egyptské země, z tavicí pece železné: Poslouchejte mě a plňte má slova, všechno, co vám přikazuji, a budete mým lidem a já vám budu Bohem.

Jrm 11 5 Tak splním přísahu, již jsem se zapřísáhl vašim otcům, že jim dám zemi oplývající mlékem a medem, jak je tomu dnes." Odpověděl jsem a řekl: "Zajisté, Hospodine."

Jrm 11 6 Dále mi Hospodin řekl: "Vyhlas v judských městech a na ulicích Jeruzaléma všechna tato slova: Slyšte slova této smlouvy a plňte je.

Jrm 11 7 Důrazně jsem varoval vaše otce ode dne, kdy jsem je vyvedl z egyptské země, až dodnes. Nepřetržitě jsem je varoval slovy: Poslouchejte mě!

Jrm 11 8 Ale neposlouchali, ucho nenaklonili; každý žil podle svého zarputilého a zlého srdce. Proto na ně uvedu všechna slova této smlouvy, kterou jsem přikázal plnit, ale oni ji neplnili."

Jrm 11 9 Hospodin mi řekl: "Byla shledána zrada judských mužů a obyvatelů Jeruzaléma:

Jrm 11 10 Vrátili se k dřívějším nepravostem svých otců, kteří se vzpírali poslouchat má slova. Chodili za jinými bohy a sloužili jim. Dům izraelský i dům judský zrušily mou smlouvu, kterou jsem uzavřel s jejich otci."

Jrm 11 11 Proto praví Hospodin toto: "Hle, já na ně uvedu zlé věci, jimž nebudou moci ujít. Budou ke mně úpět, ale já je nevyslyším.

Jrm 11 12 Ať si judská města a obyvatelé Jeruzaléma jdou úpět k bohům, jimž pálí kadidlo; nebudou s to je spasit, až na ně dolehne zlý čas.

Jrm 11 13 Vždyť máš tolik bohů, kolik měst, Judo. A kolik je jeruzalémských ulic, tolik oltářů jste zřídili ohavě, oltářů pro pálení kadidla Baalovi.

Jrm 11 14 Nemodli se za tento lid. Nepozvedej svůj hlas k bédování a modlitbě za ně. V čas, kdy budou ke mně pro to zlo volat, nebudu slyšet."

Jrm 11 15 "Co pohledává Jákob, můj milý, v mém domě? Pletichy tam kují mnozí. Může obětní maso přenést zlo, které tě stihne? Budeš potom jásat?

Jrm 11 16 Zelenající se olivou, krásnou a s nádherným ovocem, tě nazval Hospodin. S velikým hukotem zanítí pod ní oheň a ten stráví její ratolesti."

Jrm 11 17 Hospodin zástupů, který tě zasadil, promluvil proti tobě zlé věci pro zlo, jehož se dopustil dům izraelský a dům judský: aby mě uráželi, pálili kadidlo Baalovi.

Jrm 11 18 Hospodin mi dal vědět o jejich skutcích; znám je. Kdysi jsi mi je ukázal.

Jrm 11 19 Byl jsem důvěřivý jako beránek vedený na porážku. Nevěděl jsem, co proti mně zamýšlejí. "Porazme strom i s ovocem, vytněme jej ze země živých, ať už není připomínáno jeho jméno."

Jrm 11 20 Hospodine zástupů, soudce spravedlivý, ty zkoumáš ledví i srdce, kéž spatřím tvou pomstu nad nimi. Vždyť tobě jsem předložil svůj spor.

Jrm 11 21 Proto praví Hospodin toto o anatótských mužích, kteří ti ukládají o život. Říkají: "Neprorokuj ve jménu Hospodina a nezemřeš naší rukou."

Jrm 11 22 Proto praví Hospodin zástupů toto: "Hle, já je ztrestám. Jinoši zemřou mečem, synové a dcery jim zemřou hladem.

Jrm 11 23 Nikdo po nich nezůstane, neboť uvedu zlé věci na anatótské muže v roce, kdy je budu trestat."

Jrm 12 1 Jsi spravedlivý, Hospodine, i když s tebou vedu spor. Chci s tebou mluvit o tvých soudech: Proč je úspěšná cesta svévolníků? Všichni, kdo se dopouštějí věrolomnosti, žijí si v klidu.

Jrm 12 2 Zasadil jsi je a oni zakořenili, vyrůstají a nesou plody. Jsi blízko, mají tě v ústech, ale daleko jsi jejich ledví.

Jrm 12 3 Ty mě, Hospodine, znáš a vidíš mě, zkoušíš mé srdce, je s tebou. Vytříď je jak ovce na porážku, zasněť je ke dni pobíjení.

Jrm 12 4 Jak dlouho ještě bude země truchlit a bylina schnout na všech polích? Pro zlobu těch, kdo na ní bydlí, jsou vyhlazována zvířata i ptactvo. Ale říkají: "Do naší budoucnosti Bůh nevidí."

Jrm 12 5 Běžel jsi s pěšími a unavili tě; jak bys chtěl závodit s koni? V pokojné zemi žiješ v bezpečí, co si počneš v houštinách Jordánu?

Jrm 12 6 Vždyť i tvoji bratři a dům tvého otce se vůči tobě zachovali věrolomně. Také oni z plna hrdla za tebou volali. Nevěř jim, i když s tebou pěkně mluví."

Jrm 12 7 "Svůj dům jsem opustil, odvrhl jsem své dědictví; co mi bylo nejmilejší, vydal jsem do rukou nepřatel.

Jrm 12 8 Mé dědictví se mi stalo lvem z divočiny, vydává hlas proti mně. Proto je nemám rád.

Jrm 12 9 Je mé dědictví pro mne kropenatý dravec? Je obklopeno dravci? Jděte, sežeňte všechnu zvěř polí, přiveďte ji, ať se nažere.

Jrm 12 10 Mnozí pastýři zničili mou vinici, pošlapali svůj podíl, můj žádoucí podíl obrátili v poušť a zpustošený kraj.

Jrm 12 11 Učinili z ní zpustošený kraj; leží přede mnou truchlivá a zpustošená. Zpustošená je celá země a není nikdo, kdo by si to bral k srdci."

Jrm 12 12 Po všech lysých návrších pouště přicházejí zhoubci. Hospodinův meč bude požírat od jednoho konce země ke druhému a žádný tvor nebude mít pokoj.

Jrm 12 13 Zaseli pšenici, sklídí trní; vyčerpávali se bez užitku. Styďte se za to, co jste vytěžili pro Hospodinův planoucí hněv.

Jrm 12 14 Toto praví Hospodin o všech mých zlých sousedech, kteří sahají na dědictví, jež dal Izraeli, svému lidu: "Hle, já je vyvrátím z jejich půdy, i dům Judův vyvrátím z jejich středu.

Jrm 12 15 Až je vyvrátím, potom se nad nimi opět slituji a přivedu každého zpět do jeho dědictví v jeho zemi.

Jrm 12 16 A jestliže by se pilně učili cestám mého lidu a přísahali při mém jménu: "Jakože živ je Hospodin", jak učili můj lid přísahat při Baalovi, pak jim bude zbudován dům mezi mým lidem.

Jrm 12 17 Jestliže však nebudou poslouchat, zcela vyvrátím onen pronárod a nechám jej zahynout, je výrok Hospodinův."

Jrm 13 1 Toto mi řekl Hospodin: "Jdi si koupit lněný pás, dej si jej kolem beder a nesmáčeji jej ve vodě."

Jrm 13 2 Koupil jsem si tedy pás, jak ke mně Hospodin promluvil, a dal jsem si jej kolem beder.

Jrm 13 3 Slovo Hospodinovo stalo se ke mně podruhé:

Jrm 13 4 "Vezmi pás, který sis koupil a ježž máš kolem beder, vstaň a jdi k Eufratu a tam jej ukryj ve skalní trhlině."

Jrm 13 5 I šel jsem a ukryl jsem jej u Eufratu, jak mi Hospodin přikázal.

Jrm 13 6 Po uplynutí mnoha dnů mi Hospodin opět řekl: "Vstaň a jdi k Eufratu a vezmi odtud pás, který jsem ti přikázal tam ukryt."

Jrm 13 7 Šel jsem tedy k Eufratu a vyhrabal jsem pás z místa, kam jsem jej ukryl. A hle, pás byl zničen, k ničemu se nehodil.

Jrm 13 8 Tu se ke mně stalo slovo Hospodinovo:

Jrm 13 9 "Toto praví Hospodin: Tak zničím pýchu Judy a nesmírnou pýchu Jeruzaléma.

Jrm 13 10 Tento zlý lid, který se vzpírá slyšet má slova a žije si podle svého zarputilého srdce, chodí za jinými bohy, slouží jim a klaní se jim, bude jako tento pás, který se k ničemu nehodí.

Jrm 13 11 Jako pás přilne k bedrům muže, tak jsem k sobě přimkl celý dům izraelský a dům judský, je výrok Hospodinův, aby se mi stali lidem, jménem, chválou a oslavou. Ale neuposlechli."

Jrm 13 12 Proto jim vyřídíš toto slovo: "Toto praví Hospodin, Bůh Izraele: Každý měch se plní vínem. Namítanou ti: "Cožpak nevíme, že se každý měch plní vínem?"

Jrm 13 13 Nato jim řekneš: Toto praví Hospodin: Hle, já opojím všechny obyvatele této země, krále, kteří sedí na Davidově trůnu, kněze a proroky i všechny obyvatele Jeruzaléma,

Jrm 13 14 a roztrhám je jednoho o druhého, otce i syny, je výrok Hospodinův; budu bez soucitu, bez lítosti a bez slitování, až je budu ničit."

Jrm 13 15 Slyšte a naslouchejte, nebuďte domýšliví, tak promluvil Hospodin.

Jrm 13 16 Vzdějte slávu Hospodinu, svému Bohu, dříve než způsobí tmu, dříve než nohama narazíte o zšeřelé hory. S nadějí se upínáte k světlu, ale on učinil z něho šero smrti, obestřel je černým mračnem.

Jrm 13 17 Jestliže o tom nechcete slyšet, vskrytu bude plakat má duše kvůli vaší povýšenosti, slzy mi proudem potečou z očí, až bude Hospodinovo stádo vedeno do zajetí.

Jrm 13 18 Poruč králi a královně: "Seďte v ponížení, vždyť spadla z vašich hlav koruna, která vás zdobila.

Jrm 13 19 Města na jihu byla uzavřena a není nikoho, kdo by je otevřel. Celý Juda byl přestěhován, přestěhován do jednoho."

Jrm 13 20 Pozvedni oči a hleď na ty, kdo přicházejí od severu. "Kde je tobě svěřené stádo, ovce, jež byly tvou ozdobou?

Jrm 13 21 Co řekneš, až nad tebou ustanoví tvými pohlaváry a vůdci ty, které jsi učila? Což tě pak nezachvátí porodní bolesti jako rodičku?

Jrm 13 22 Řekneš-li si v srdci: "Proč mě to potkalo?" Pro množství tvých nepravostí byla ti vyhrnuta sukně a bylas vydána násilí.

Jrm 13 23 Může snad Kúšijec změnit svou kůži? Či levhart svou skvrnitost? Jak vy byste mohli jednat dobře, když jste se naučili páchat zlo? -

Jrm 13 24 Rozptýlím je jako stébla slámy, jež poletují ve větru z pouště."

Jrm 13 25 "To je tvůj los, úděl, ježž jsem ti vyměřil, je výrok Hospodinův. Poněvadž jsi na mě zapomněla, spoléhala ses na klam.

Jrm 13 26 To já jsem ti zvedl sukně přes tvář a byla vidět tvá hanba,

Jrm 13 27 tvé cizoložství a tvá vášnivost, mrzký skutek tvého smilstva. Na pahorcích v poli jsem viděl tvé ohyzné modly. Běda tobě, Jeruzaléme. Nejsi čistý! Jak dlouho ještě?"

Jrm 14 1 O slovu Hospodinově, které se stalo k Jeremjášovi ohledně sucha.

Jrm 14 2 Juda truchlí, jeho brány zchátraly a chmurně klesly k zemi. Z Jeruzaléma stoupá žalostný křik.

Jrm 14 3 Jejich vznešení posílají svou čeleď pro vodu. Ta chodí k nádržím a vodu nenachází, vrací se s prázdnými nádobami. Stydí se a hanbí a zakrývá si hlavu.

Jrm 14 4 Jsou zděšení nad rolemi, neboť v zemi nenastává doba deště. Oráči se stydí, zakrývají si hlavu.

Jrm 14 5 I laň v poli opouští, co porodila, neboť není zeleň.

Jrm 14 6 Na lysých návrších postávají divocí osli, větrí jako šakalové, vypovídá jim zrak, neboť nejsou byliny.

Jrm 14 7 "Jestliže mluví proti nám naše nepravosti, jednej, Hospodine, pro své jméno. Mnohokrát jsme se odvrátili, hřešili jsme proti tobě.

Jrm 14 8 Naděje Izraele, jeho spasitelé v čase soužení! Proč jsi v zemi jako host, jak počestný, který se zdrží jen přes noc?

Jrm 14 9 Proč jsi jak zdrcený člověk, jak bohatýr, který není s to spasit? Ty jsi Hospodine, uprostřed nás a nazývájí nás tvým jménem. Nežříkej se nás!"

Jrm 14 10 Toto praví Hospodin o tomto lidu: "Miluji toulky a své nohy nešetří"; proto v nich nemá Hospodin zalíbení. Bude nyní připomínat jejich nepravost a trestat jejich hříchy.

Jrm 14 11 Hospodin mi poručil: "Nemodli se za dobro tohoto lidu.

Jrm 14 12 Ani když se budou postit, nevyslyším jejich bédování, ani když připraví oběť zápalnou a přídavnou, nenajdu v nich zalíbení. Zcela s nimi skoncuji mečem, hladem a morem."

Jrm 14 13 Nato jsem řekl: "Ach, Panovníku Hospodine, hle, proroci jim říkají: Nespatříte meč a hlad mít nebudete, nýbrž dám vám na tomto místě pravý pokoj."

Jrm 14 14 Hospodin mi řekl: "Ti proroci prorokují mým jménem klam. Neposlal jsem je a nepřikázal jsem jim to a nemluvil jsem k nim. Prorokují vám klamně vidění, nicotnou věštbu a lest vlastního srdce."

Jrm 14 15 Toto praví Hospodin proti těm prorokům, kteří prorokují jeho jménem: "Já jsem je neposlal. To oni říkají: "V této zemi nebude meč a hlad." Mečem a hladem vymřou ti proroci do jednoho.

Jrm 14 16 A lid, jemuž prorokovali, bude ležet po ulicích Jeruzaléma sražen hladem a mečem a nikdo je nepohrbí, ani jejich ženy ani jejich syny a dcery. Tak vylejí na ně jejich zlobu."

Jrm 14 17 Řekni jim toto slovo: Z mých očí tekou slzy dnem i nocí bez přestání, neboť těžká rána rozdrtila panenskou dceru mého lidu velikou, bolestnou ranou.

Jrm 14 18 Vyjdu-li na pole, hle, skolení mečem, přijdu-li do města, hle, zesláblí hlady; jak prorok, tak kněz procházejí zemí a nevědí si rady."

Jrm 14 19 "Což jsi opravdu zavrhl Judu? Tvá duše si zprotivila Sijón? Proč nás biješ, což pro nás není uzdravení? S nadějí jsme vyhlíželi pokoj, ale nic dobrého nepřichází, čas uzdravení, a hle předěšení.

Jrm 14 20 Hospodine, uznáváme svou svévoli, i nepravost svých otců, hřešili jsme proti tobě.

Jrm 14 21 Neodmítej nás však pro své jméno, nenech zhanobit trůn své slávy. Rozpomeň se a neruš svou smlouvu s námi.

Jrm 14 22 Což jsou mezi přeludy pronárodů ti, kdo by mohli dát déšť? Což nebesa vydávají deště? Nejsi to ty sám, Hospodine, náš Bože? Skládáme naději v tebe, neboť ty konáš všechny tyto věci!"

Jrm 15 1 Hospodin mi řekl: "I kdyby se přede mne postavil Mojžíš a Samuel, nepřiklonil bych se k tomuto lidu. Pošli jej ode mne pryč, ať odejde!

Jrm 15 2 Až se tě budou ptát: "Kam máme odejít?", řekneš jim: Toto praví Hospodin: Kdo je určen smrti, propadne smrti, kdo meči, meči, kdo hladu, hladu, kdo zajetí, zajetí."

Jrm 15 3 Ztrestám je na čtverý způsob, je výrok Hospodinův: mečem, by zabíjel, psy, aby vláčeli, nebeským ptactvem a zemským zvířectvem, aby žralo a ničilo.

Jrm 15 4 Učiním je obrazem hrůzy pro všechna království země kvůli Menašeovi, synu judského krále Chizkijáše, kvůli tomu, co páchal v Jeruzalémě."

Jrm 15 5 "Kdo s tebou bude mít soucit, Jeruzaléme? Kdo ti projeví účast? Kdo k tobě zajde, aby se zeptal, jak se ti daří?

Jrm 15 6 Ty sám sis mě přestal všímat, je výrok Hospodinův, odešel jsi ode mne. Napráhnu na tebe ruku a zničím tě; stále ohledy mě unavují.

Jrm 15 7 Převěžu je lopatou na obilí v branách země, o děti připravím, zahubím svůj lid: od svých cest se neodvrátili.

Jrm 15 8 Zůstane mi v něm víc vdov než písku v mořích. Za poledne na ně přivedu zhoubce, na matku i na mládence. Sáhle přepadnu město hněvem a hrůzou.

Jrm 15 9 Zchradne sedminásobná rodička, vypustí duši. Ještě za dne jí zajde slunce. Bude se stydět, rdít studem. Ty kteří zůstanou, vydám meči před tváří jejich nepřátel, je výrok Hospodinův."

Jrm 15 10 Běda mi, matko má, že jsi mě zrodila, muže sporu a sváru pro celou zemi. Nic jsem si nevypůjčil, nikdo mi nepůjčil, všichni mi klnou.

Jrm 15 11 Hospodin praví: "Nepřichystal jsem ti dobro? Nesrazil jsem kvůli tobě nepřítel v čase zlém, v čase soužení?

Jrm 15 12 Dá se přerazit železo, železo ze severu, či bronz?

Jrm 15 13 Tvé zboží a poklady vydám bez náhrady v plen za všechny tvé hříchy, páchané po celém tvém území.

Jrm 15 14 Dám tě odvést tvými nepřáteli do země, kterou neznáš. Rozhoří se proti vám oheň roznícený mým hněvem."

Jrm 15 15 Tys o tom věděl, Hospodine, pamatuj na mě a ujmi se mne. Vykonej za mne pomstu na těch, kdo mě pronásledují. Pro svou shovívavost mě odtud ještě neber. Věz, že pro tebe snáším potupu.

Jrm 15 16 Jakmile se objevila tvá slova, pozřel jsem je. Tvá slova mi byla veselím a radostí srdce. Nazývají mě tvým jménem, Hospodine, Bože zástupů.

Jrm 15 17 Nesedám v kruhu těch, kdo se vysmívají, a nejásám. Kvůli tvé ruce sedím osamocen, neboť jsi mě naplnil svým hrozným hněvem.

Jrm 15 18 Proč je má bolest trvalá a má rána nevyлéčitelná a nechce se hojit? Stal ses mi tím, kdo jako by lhal, vodou nestálou.

Jrm 15 19 Proto praví Hospodin toto: "Jestliže se obrátíš, vrátím tě k sobě, staneš přede mnou. Budeš-li pronášet vzácná slova, nic bezcenného, budeš mými ústy. Oni se musejí obrátit k tobě, ty se k nim neobracej.

Jrm 15 20 Učinil jsem tě vůči tomuto lidu nedostupnou bronzovou hradbou. Budou proti tobě bojovat, ale nepřemohu tě, neboť já jsem s tebou, abych tě spasil a vysvobodil, je výrok Hospodinův.

Jrm 15 21 Vysvobodím tě z rukou zlovolníků a vykoupím tě ze spárů katanů."

Jrm 16 1 Stalo se ke mně slovo Hospodinovo:

Jrm 16 2 "Neber si ženu. Nebudeš mít na tomto místě syny ani dcery.

Jrm 16 3 Toto praví Hospodin o synech a dcerách zrozených na tomto místě, o jejich matkách, které je porodily, a o jejich otcích, kteří je zplodili v této zemi:

Jrm 16 4 Zemrou na smrtelné nemoci. Nebude se nad nimi naříkat a nebudou pohřbeni. Budou hnojem na povrchu role. Skoncuje s nimi meč a hlad. Jejich mrtvolý budou za pokrm nebeskému ptactvu a zemskému zvířectvu."

Jrm 16 5 Toto praví Hospodin: "Nevcházej do domu smuteční hostiny, nechoď tam, kde se naříká, a neprojevuj jim soustrast, neboť já jsem tomuto lidu vzal svůj pokoj, je výrok Hospodinův, spolu s milosrdenstvím a slitováním.

Jrm 16 6 Velcí i malí v této zemi zemrou a nebudou pohřbeni. Nebude se nad nimi naříkat a nikdo si pro ně nebude dělat smuteční zářezy ani lysinu.

Jrm 16 7 Při truchlení nebudou lámat chléb, aby potěšili toho, kdo truchlí nad mrtvým, nedají napít z kalicha útěchy těm, kdo truchlí nad otcem či matkou.

Jrm 16 8 Nevejdeš ani do domu, v němž se hoduje, abys tam s nimi poseděl, pojedl a popil."

Jrm 16 9 Toto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: "Hle, způsobím, že na tomto místě, před vaším zrakem a za vašich dnů přestane veselí a hlas radosti, hlas ženicha a hlas nevěsty."

Jrm 16 10 "Až oznámíš tomuto lidu všechna tato slova, zeptají se tě: "Proč Hospodin promluvil proti nám všechno toto velké zlo? Jaká je naše nepravost? Jaký je náš hřích? V čem jsme hřešili proti Hospodinu, našemu Bohu?"

Jrm 16 11 Na to jim odpovíš: V tom, že mě vaši otcové opustili, je výrok Hospodinův, a chodili za jinými bohy, sloužili jim a klaněli se jim; mne opustili a můj zákon nedodržovali.

Jrm 16 12 Vy však jste činili horší věci než vaši otcové; hle, každý z vás si žije podle svého zarputilého a zlého srdce a mne neposlouchá.

Jrm 16 13 Z této země vás uvrhnu do země, kterou jste nepoznali vy ani vaši otcové, a tam budete dnem i nocí sloužit jiným bohům. Už pro vás nemám žádné smilování."

Jrm 16 14 "Hle, přicházejí dny, je výrok Hospodinův, kdy se už nebude říkat: "Jakože živ je Hospodin, který vyvedl syny Izraele z egyptské země",

Jrm 16 15 nýbrž: "Jakože živ je Hospodin, který vyvedl syny Izraele ze severní země a ze všech zemí, kam je rozehnal". Přivedu je zpět do země, kterou jsem dal jejich otcům."

Jrm 16 16 "Hle, já posílám k mnohým rybářům, je výrok Hospodinův, a ti je vyloví jako ryby, pak také pošlu k mnohým lovcům a ti je budou lovit na každé hoře a na každém pahorku a ve skalních trhlinách.

Jrm 16 17 Mám na zřeteli všechny jejich cesty; neskryjí se přede mnou, před mým zrakem svou nepravost neschovají.

Jrm 16 18 Napřed jim totiž za jejich nepravost a za jejich hřích dvojnásobně odplatím. Znesvětili mou zemi mršínami svých ohyzdných model a naplnili mé dědictví svými ohavnostmi."

Jrm 16 19 Hospodine, má sílo a má záštito, mé útočiště v den soužení, k tobě přijdou pronárody ze všech dálav země a řeknou: "Jistě naši otcové v dědictví obdrželi klam, přelud, který k užtku jim nebyl."

Jrm 16 20 "Může si člověk udělat bohy? Žádní bohové to nejsou.

Jrm 16 21 Proto hle, já jim dám poznat, tentokrát jim dám poznat svou moc a bohatýrskou sílu, poznají, že moje jméno je Hospodin."

Jrm 17 1 Judův hřích je zapsán železným rydlem, je vyryt diamantovým hrotem na tabulku jejich srdcí, na rohy vašich oltářů.

Jrm 17 2 I jejich synové si připomínají jejich oltáře a posvátné kůly u zelených stromů na vysokých pahorcích.

Jrm 17 3 "Horo má v poli, vydám v plen tvé zboží, všechny tvé poklady, tvá posvátná návrší pro hřích páchaný po celém tvém území.

Jrm 17 4 Budeš muset uvolnit své dědictví, které jsem ti dal. Dám tě tvým nepřátelům do otroctví v zemi, kterou neznáš. Zanítíli jste oheň mého hněvu, navěky bude

hořet."

Jrm 17 5 Toto praví Hospodin: "Proklet buď muž, který doufá v člověka, opírá se o pouhé tělo a srdcem se odvrací od Hospodina.

Jrm 17 6 Bude jako jalovec v pustině, který neokusí přicházející dobro. Bude přebývat ve vyprahlém kraji, v poušti, v zemi solných plání, kde nelze bydlet.

Jrm 17 7 Požehnán buď muž, který doufá v Hospodina, který důvěřuje Hospodinu.

Jrm 17 8 Bude jako strom zasazený u vody; své kořeny zapustil u vodního toku, nezakusí přicházející žár. Jeho listí je zelené, v roce sucha se ničeho neobává, nepřestává nést plody."

Jrm 17 9 "Nejúskočnější ze všeho je srdce a nevléčitelné. Kdopak je zná?

Jrm 17 10 Já Hospodin zpytuji srdce a zkoumám ledví, já každému splatím podle jeho cesty, podle ovoce jeho skutků."

Jrm 17 11 Koroptev sedí na vejcích, ale mladé nevyvede. Tak ten, kdo nabude bohatství nespravedlivě, v půlce života je opustí a skončí jako bloud.

Jrm 17 12 Trúne slávy, od počátku vyvýšený, místo naší svatyně,

Jrm 17 13 naděje Izraele, Hospodine, všichni, kdo tě opouštějí, propadnou hanbě. Ti, kdo se ode mne odvracejí, jsou zapsáni v zemi stínů, protože opustili zdroj živých vod, Hospodina.

Jrm 17 14 Uzdrav mě, Hospodine, a budu zdrav, spas mě a budu spasen, neboť ty jsi můj chvalozpěv.

Jrm 17 15 Hle, oni mi říkají: "Kde je Hospodinovo slovo? Ať se přece splní!"

Jrm 17 16 Nedral jsem se o to být tvým pastýřem, netoužil jsem po dnu zkázy. Ty víš, co vyšlo z mých rtů; je to přímo před tebou.

Jrm 17 17 Nebuď mi tím, kdo děsí. Tys mé útočiště ve zlý den.

Jrm 17 18 Ať propadnou hanbě ti, kdo mě pronásledují, a já ať se hanbit nemusím. Ať oni jsou zděšeni, a já ať zděšen nejsem. Uveď na ně zlý den a dvojnásob těžkou ranou je rozdrť!

Jrm 17 19 Toto mi praví Hospodin: "Jdi a postav se v bráně synů mého lidu, jíž vcházejí a vycházejí judští králové, a ve všech jeruzalémských branách.

Jrm 17 20 Řekni jim: Judští králové, celé Judsko a všichni obyvatelé Jeruzaléma, kteří vcházejí těmito branami, slyšte slovo Hospodinovo:

Jrm 17 21 Toto praví Hospodin: Bedlivě dbejte, abyste nenosili břemena v den odpočinku a nepřinášeli je do jeruzalémských bran.

Jrm 17 22 Nevynášejte břemena ze svých domů v den odpočinku a nevykonávejte žádnou práci, ale ať je vám den odpočinku svatý, jak jsem přikázal vašim otcům.

Jrm 17 23 Ale neposlechli a ucho nenaklonili, nýbrž zůstali tvrdošíjní, neslyšeli a nepřijali napomenutí.

Jrm 17 24 Budete-li mě opravdu poslouchat, je výrok Hospodinův, a v den odpočinku nebudete přinášet břemena do bran tohoto města, ale bude vám den odpočinku svatý a nebudete v něm konat žádnou práci,

Jrm 17 25 budou vcházet branami tohoto města králové a velmožové, kteří dosednou na Davidův trůn, budou jezdit na voze a na koních, oni i jejich velmožové, muži judští a obyvatelé Jeruzaléma, a toto město bude trvat navěky.

Jrm 17 26 Z judských měst a z okolí Jeruzaléma, ze země Benjamínovy, z Přímořské nížiny, z pohoří, z Negebu přijdou a přinesou do Hospodinova domu oběť zápalnou, obětní hod i oběť přídavnou a kadidlo, přinesou i oběť děkovnou.

Jrm 17 27 Nebudete-li mě poslouchat a den odpočinku vám nebude svatý, ale budete-li v den odpočinku nosit břemena a vcházet s nimi do jeruzalémských bran, zanítím v jeho branách oheň a ten pozře jeruzalémské paláce a neuhasne."

Jrm 18 1 Slovo, které se stalo od Hospodina k Jeremjášovi:

Jrm 18 2 "Vstaň a sestup do hrnčířova domu a tam ti ohlásím svá slova."

Jrm 18 3 Sestoupil jsem tedy do hrnčířova domu, právě když pracoval na hrnčířském kruhu.

Jrm 18 4 Ale nádoba, kterou vlastní rukou z hlíny zhotovoval, se nepovedla. Začal znovu a udělal z ní nádobu jinou; dělal, co se mu zdálo být správné.

Jrm 18 5 I stalo se ke mně slovo Hospodinovo:

Jrm 18 6 "Cožpak nemohu naložit s vámi jako ten hrnčíř, dome izraelský? je výrok Hospodinův. Hle, jste v mé rukou jako hlína v rukou hrnčířových, dome izraelský.

Jrm 18 7 Jednou promluví proti pronárodu a proti království, že je vyvrátím, podvrátím a zničím.

Jrm 18 8 Avšak odvrátí-li se onen pronárod od zla, jež páchal a proti němuž jsem mluvil, budu litovat toho, že jsem zamýšlel způsobit mu něco zlého.

Jrm 18 9 Jindy promluví o pronárodu a o království, že je vybuduji a zasadím.

Jrm 18 10 Budou-li se však dopouštět toho, co je zlé v mých očích, a nebudou mě poslouchat, budu litovat toho, že jsem slíbil prokázat jim dobré věci.

Jrm 18 11 A nyní vyříd mužům judským a obyvatelům Jeruzaléma: Toto praví Hospodin: Hle, já připravuji proti vám zlo, to zamýšlím proti vám. Navratte se už každý ze své zlé cesty, napravte své cesty a své skutky."

Jrm 18 12 Oni však řekli: "Zbytečné řeči. Půjdeme za svými úmysly, každý z nás bude jednat podle svého zarputilého a zlého srdce."

Jrm 18 13 Proto praví Hospodin toto: "Jen se dotažte mezi pronárody! Kdo kdy slyšel něco takového? Hružostrašné věci se dopustila panna izraelská.

Jrm 18 14 Zmizí sněhová pole ze skal Libanónu? Vyschnou snad tyto cizí vody, chladné a bystré?

Jrm 18 15 Na mne však můj lid zapomněl, pálí kadidlo falešným bohům. Přivedu je k pádu na jejich cestách, na stezkách věčnosti, půjdou po neschůdných, neupravených cestách.

Jrm 18 16 Jejich země bude vzbuzovat úděs a věčný posměch, každý kolemjdoucí bude nad ní v úděsu potrřásat hlavou.

Jrm 18 17 Jako východním větrem, tak je rozptýlím před nepřítelem. Obrátím se k nim zády, a ne tváří, v den jejich běd."

Jrm 18 18 Ale oni řekli: "Pojďme a něco si na Jeremjáše vymyslíme. Knězi přece nechybí zákon, mudrci úradek, proroku slovo. Pojďme, utlučeme ho jazykem, nedáme na žádné jeho slovo."

Jrm 18 19 Pozornost mi věnuj, Hospodine, a slyš hlas těch, kdo se mnou vedou spor.

Jrm 18 20 Což má být odměňováno dobro zlem, že mi kopu jámu? Pamatuj, jak jsem před tebou stával a mluvil v jejich prospěch a odvracel od nich tvé rozhořčení.

Jrm 18 21 Proto vydej jejich syny hladu, vydej je na pospas mečí, jejich ženy ať jsou bez dětí a ovdovělé a muže ať skolí smrt, jejich jinoši ať jsou pobiti v boji mečem.

Jrm 18 22 Z jejich domů ať se rozléhá úpění, přived na ně znenadáni hordu, neboť vykopali jámu, aby mě polapili, nastražili osidla mým nohám.

Jrm 18 23 Ty, Hospodine, víš o každém jejich záměru, že mi chtějí způsobit smrt. Nezprošťuj je viny, jejich hřích ať u tebe smazán není, ať jsou před tebou přivedeni k pádu, tak s nimi nalož v čas svého hněvu.

Jrm 19 1 Toto praví Hospodin: "Jdi a kup u hrnčíře hliněnou lahvicí a s některými staršími lidu a staršími z kněžstva

Jrm 19 2 vyjdi do Údolí syna Hinóмова, které je před střepnou branou, a volej tam slova, která k tobě budu mluvit.

Jrm 19 3 Řekni jim: Králové judští a obyvatelé Jeruzaléma, slyšte slovo Hospodinovo. Toto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: Hle, já uvedu na toto místo zlo. Tomu, kdo o něm uslyší, bude znít v uších.

Jrm 19 4 Opustili mě, cizím mi učinili toto místo a pálili na něm kadidlo jiným bohům, které neznali oni ani jejich otcové ani judští králové, a toto místo naplnili krví nevinných.

Jrm 19 5 Vybudovali posvátná návrší Baalova, aby Baalovi jako zápalné oběti pálili v ohni své syny. K tomu jsem jim přece nedal příkaz, ani jsem o tom nemluvil, ani mi to na mysl nepřišlo.

Jrm 19 6 Proto hle, přicházejí dny, je výrok Hospodinův, kdy toto místo se už nebude nazývat "Tófet" či "Údolí syna Hinóмова", nýbrž "Údolí vraždění".

Jrm 19 7 Na tomto místě rozbijí na střepy záměr Judy a Jeruzaléma, způsobím to, že padnou mečem před svými nepřáteli, do rukou těch, kdo jim ukládají o život; jejich mrtvolý vydám za pokrm nebeskému ptactvu a zemskému zvířectvu.

Jrm 19 8 Způsobím, že toto město bude vzbuzovat úděs a posměch; každý kolemjdoucí nad všemi jeho ranami posměšně zasykne úžasem.

Jrm 19 9 Způsobím, že budou jíst maso svých synů a maso svých dcer, jeden bude požírat maso druhého v obležení a tísní, až je budou tísnit jejich nepřátelé a ti, kdo jim ukládají o život.

Jrm 19 10 Nato rozbiješ tu lahvicí před muži, kteří půjdou s tebou,

Jrm 19 11 a řekneš jim: Toto praví Hospodin zástupů: Právě tak, jak se rozbíjí hliněná nádoba a nelze ji už opravit, rozbijí tento lid a toto město; v Tófetu se bude pohrbívat, protože jinde místo k pohrbívání nebude.

Jrm 19 12 Právě tak naložím s tímto místem, je výrok Hospodinův, a s jeho obyvateli. Učiním tomuto městu jako Tófetu.

Jrm 19 13 Domy v Jeruzalémě a domy judských králů budou nečisté jako místo Tófet; to se týká všech domů, na jejichž střechách se páliло kadidlo veškerému nebeskému zástupu a konaly úlitby jiným bohům."

Jrm 19 14 Když přišel Jeremjáš z Tófetu, kam jej Hospodin poslal prorokovat, postavil se na nádvoří Hospodinova domu a řekl všemu lidu:

Jrm 19 15 "Toto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: Hle, já uvedu na toto město i na všechna města kolem všechno zlo, které jsem nad ním vyhlásil, neboť jsou tvrdošíjní a neposlouchají má slova."

Jrm 20 1 Pašchúr, syn kněze Iméra, jenž byl vrchním dohlížitelem v Hospodinově domě, slyšel Jeremjáše prorokovat tato slova.

Jrm 20 2 Proto dal Pašchúr proroka Jeremjáše zbít a vsadit do klády, která byla v horní Benjamínské bráně, u Hospodinova domu.

Jrm 20 3 Nazítří, když Pašchúr vyvedl Jeremjáše z klády, řekl mu Jeremjáš: "Hospodin tě nepojmenoval Pašchúr, nýbrž Magór mi-sábíb (to je Kol kolem děs)."

Jrm 20 4 Toto praví Hospodin: "Děsu vydám tebe i všechny tvé přátele. Před tvými zraky padnou mečem svých nepřátel. Celé Judsko vydám do rukou babylónskému králi. On je přestěhuje do Babylóna a pobije mečem.

Jrm 20 5 Vydám též celou klenotnici tohoto města s veškerým jeho jméním a s veškerými jeho drahocennostmi, rovněž všechny poklady judských králů vydám do rukou jejich nepřátel; uloupí je, vezmou a odnesou do Babylóna.

Jrm 20 6 A ty, Pašchúre, i všichni obyvatelé tvého domu, půjdete do zajetí;

přijdeš do Babylóna a tam zemřeš a tam budeš pohřben ty i všichni tvoji přátelé, jimž jsi klamně prorokoval."

Jrm 20 7 Přemlouvals mě, Hospodine, a dal jsem se přemluvit. Zdolal jsi mě a přemohl. Po celé dny jsem jen pro smích, každý se mi vysmívá.

Jrm 20 8 Sotvaže promluvím, upím, přivolávám násilí a zhoubu, neboť Hospodinovo slovo mi přináší jen potupu a pošklebky po celé dny.

Jrm 20 9 Řekl jsem: "Nebudu je připomínat, už nebudu v jeho jménu mluvit", avšak je v mém srdci jak hořící oheň, je uzavřeno v mých kostech, jsem vyčerpán tím, co musím snášet, dál už nemohu.

Jrm 20 10 Z mnoha stran pomluvy slyším. Kolkolem děs! "Udejte ho!" "Udáme ho!" Kdekdo z těch, s nimiž jsem pokojně žil, čeká, až se zhrouťm. "Snad se dá nachytat, pak ho přemůžeme, zajmeme ho a pomstíme se mu."

Jrm 20 11 Ale Hospodin je se mnou jako přesilný bohatýr, proto moji pronásledovatelé upadnou a dál nebudou moci, velice se budou stydět, že nebudou mít úspěch, jejich věčná hanba nebude zapomenuta.

Jrm 20 12 Hospodine zástupů, který zkoumáš spravedlivého, ty vidíš do ledví i do srdce, kéž spatřím tvou pomstu nad nimi. Vždyť tobě jsem předložil svůj spor.

Jrm 20 13 Zpívejte Hospodinu, chvalte Hospodina, protože vysvobodil ubožáka z rukou zlovoníků.

Jrm 20 14 Proklet buď den, v němž jsem se narodil. Den, v kterém mě má matka porodila, ať není požehnán.

Jrm 20 15 Proklet buď muž, jenž zvěstoval mému otci: "Narodilo se ti dítě, chlapec", a udělal mu velkou radost.

Jrm 20 16 Ať je ten muž jako města, která Hospodin nelítostně vyvrátil; ať zrána slyší úpěnlivé volání a za poledne válečný povyk.

Jrm 20 17 Že mě neusmrtil hned v matčině lůně, aby mně má matka byla hrobem, aby její lůno bylo věčně těhotné!

Jrm 20 18 Proč jsem vyšel z matčina lůna? Abych viděl trápení a strasti, aby v hanbě skončily mé dny?

Jrm 21 1 Slovo, které se stalo od Hospodina k Jeremjášovi, když k němu král Sidkijáš poslal Pašchúra, syna Malkijášova, a Sefanjáše, syna kněze Maasejáše:

Jrm 21 2 "Dotaz se prosím ohledně nás Hospodina, neboť Nebukadnesar, král babylónský, začal proti nám válčit. Snad s námi Hospodin naloží podle své divuplné moci a on od nás odtáhne."

Jrm 21 3 Jeremjáš jim odpověděl: "Toto vyřídíte Sidkijášovi:

Jrm 21 4 Toto praví Hospodin, Bůh Izraele: Hle, odejmu válečné zbraně, které máte ve svých rukou a jimiž bojujete vně hradeb proti babylónskému králi a Kaldejcům, kteří vás obléhají, a shromáždím je doprostřed tohoto města.

Jrm 21 5 A sám budu proti vám bojovat napřaženou rukou a pevnou paží, s hněvem, rozhořčením a velkým rozlícením.

Jrm 21 6 Obyvatele tohoto města, lidi i dobytek, raním těžkým morem a pomřou.

Jrm 21 7 Potom, je výrok Hospodinův, vydám Sidkijáše, judského krále, i jeho služebníky a lid, ty, kdo zůstanou v tomto městě po moru, meči a hladu, do rukou Nebukadnesara, krále babylónského, do ruku jejich nepřátel, do rukou těch, kdo jim ukládají o život. Ten je pobije ostrím meče, bez lítosti, bez soucitu, bez slitování."

Jrm 21 8 A tomuto lidu řekneš: "Toto praví Hospodin: Hle, předkládám vám cestu života a cestu smrti.

Jrm 21 9 Kdo bude sídlit v tomto městě, zemře mečem, hladem a morem. Kdo však vyjde a skloní se před Kaldejci, kteří vás obléhají, zůstane naživu, jako kořist získá svůj život.

Jrm 21 10 Neboť jsem obrátil svou tvář proti tomuto městu ke zlému, a ne k dobrému, je výrok Hospodinův. Bude vydáno do rukou babylónskému králi a ten je spálí ohněm."

Jrm 21 11 Domu judského krále řekni: "Slyšte slovo Hospodino.

Jrm 21 12 Dome Davidův, toto praví Hospodin: Za jitra zjednávejte právo a vysvobozujte oloupeného z rukou utiskovatele, nebo mé rozhořčení vzplane jako oheň a bude hořet, aniž je kdo uhasí, a to pro vaše zlé skutky.

Jrm 21 13 Chystám se na tebe, která trůníš v dolině, skálo na rovině, je výrok Hospodinův, na ty, kdo říkají: "Kdo by k nám vnikl? Kdo by se dostal do našich obydlí?"

Jrm 21 14 Ztrestám vás podle ovoce vašich skutků, je výrok Hospodinův. Ve vašem lese zanítím oheň a ten pozře vše kolem."

Jrm 22 1 Toto praví Hospodin: "Sestup do domu krále judského a vyhlas tam toto slovo.

Jrm 22 2 Řekni: Slyš slovo Hospodino, králi judský, který sedíš na trůně Davidově, ty i tvoji služebníci i tvůj lid, ti, kdo přicházejí do těchto bran.

Jrm 22 3 Toto praví Hospodin: Uplatňujte právo a spravedlnost, vysvobozujte oloupeného z rukou utiskovatele, netýrejte bezdomovce, sirotka a vdovu, nedopouštějte se násilí, neprolévejte na tomto místě nevinnou krev.

Jrm 22 4 Budete-li vskutku podle tohoto slova jednat, budou branami tohoto domu vcházet králové, kteří budou sedět po Davidovi na jeho trůnu, budou jezdit na voze i na koních, král i jeho služebníci i jeho lid.

Jrm 22 5 Neuposlechnete-li těchto slov, přísahám při sobě, je výrok Hospodinův, že tento dům bude obrácen v trosky."

Jrm 22 6 Toto praví Hospodin o domě krále judského: "Byl jsi mi Gileádem a vrcholkem Libanónu. Učiním tě však pouští, městy, jež nebudou obývána.

Jrm 22 7 Posvětim proti tobě šířitele zkázy, každého s jeho zbrojí, ti porazí tvé nejlepší cedry a vhodí do ohně."

Jrm 22 8 Mnohé pronárody budou přecházet kolem tohoto města a jeden druhého se bude ptát: "Proč Hospodin takhle naložil s tímto velkým městem?"

Jrm 22 9 Dostanou odpověď: "Protože opustili smlouvu Hospodina, svého Boha, klaněli se jiným bohům a sloužili jim."

Jrm 22 10 Neoplakávejte mrtvého, neprojevujte soustrast, plačte usedavě nad tím, kdo odchází, poněvadž se už nevrátí a neuvidí svou rodnou zem.

Jrm 22 11 Toto praví Hospodin o Šalúmovi, synu Jósijášovu, králi judském, který kraloval po svém otci Jósijášovi, a z tohoto místa odešel: "Již se sem nevrátí.

Jrm 22 12 Na místě, kam ho přestěhovali, zemře, tuto zemi už neuvidí."

Jrm 22 13 "Běda, kdo staví svůj dům nespravedlností a své pokojíky na střeše bezprávím, svého bližního nutí pracovat zadarmo a jeho výdělek mu nedává.

Jrm 22 14 Kdo říká: "Vystavím si rozměrný dům s prostornými pokojíky na střeše, prorazím si v něm okna, obložím jej cedrem a natřu rudkou."

Jrm 22 15 Zda proto budeš králem, když se budeš naparovat v cedroví? Zdali se tvůj otec nenajedl a nenapil? Když uplatňoval právo a spravedlnost, tehdy se mu dobře vedlo.

Jrm 22 16 Když se zastával utištěného a ubožáka, tehdy bývalo dobře. Zda to neznamená, že mě znal? je výrok Hospodinův.

Jrm 22 17 Ale tvé oči a tvé srdce nezajímá nic než vlastní zisk, prolévání nevinné krve, páchání útisku a křivd."

Jrm 22 18 Proto praví Hospodin o Jójakímovi, synu Jósijášovu, králi judském, toto: "Nebudou nad ním naříkat: "Běda, můj bratře, běda, sestro!" Nebudou nad ním naříkat: "Běda, pane, běda, veličenstvo!"

Jrm 22 19 Bude pohřben, jako se pohřbívá osel, bude vyvlečen a odhozen ven za jeruzalémské brány."

Jrm 22 20 "Vystup na Libanón, dcero, a křič, ať zazní tvůj hlas v Bášanu. Křič z Abarímu, protože všichni tvoji milenci jsou roztráštěni.

Jrm 22 21 Mluvil jsem k tobě, dokud jsi měla klid. Řekla jsi: "Nebudu poslouchat!" Byla jsi zvyklá už od svého mládí neposlouchat můj hlas.

Jrm 22 22 Všechny tvé pastýře spase vítr, tvoji milenci půjdou do zajetí. Tehdy se budeš stydět a hanbit za všechno zlo, jež jsi spáchala.

Jrm 22 23 Ty, která ses usídlila na Libanónu, uhnízdila se na cedrech, jak budeš vzdychat, až na tebe přijdou bolesti, až se budeš svíjet jako rodička!"

Jrm 22 24 "Jakože jsem živ, je výrok Hospodinův, i kdyby byl Konjáš, syn Jójakímův, král judský, pečetiím prstenem na mé pravé ruce, strhnu tě odtamtud.

Jrm 22 25 Vydam tě do rukou těch, kdo ti ukládají o život, do rukou těch, jichž se tak lekáš, do rukou Nebúkadnesara, krále babylónského, a do rukou Kaldejců.

Jrm 22 26 Uvrhnu tebe i tvou matku, která tě porodila, do jiné země, kde jste se nenarodili, a tam zemřete.

Jrm 22 27 Ale do země, ke které se budou upínat svou duší v touze po návratu, tam se nenavrátí."

Jrm 22 28 Což je tento muž, Konjáš, stvůrou hodnou opovržení a rozbití, je nádobou neoblíbenou? Proč byli on i jeho potomstvo odvrženi a odhozeni do země, kterou neznali?

Jrm 22 29 Země, země, země! Slyš slovo Hospodino.

Jrm 22 30 Toto praví Hospodin: "Zapište tohoto muže jako bezdětného, muže, který nebude mít ve svých dnech zdar. Nikomu z jeho potomků se nepodaří dosednout na Davidův trůn a být opět v Judsku vladařem!"

Jrm 23 1 "Běda pastýřům, kteří hubí a rozptylují ovce mé pastvy," je výrok Hospodinův.

Jrm 23 2 Proto Hospodin, Bůh Izraele, praví proti těm pastýřům, pastýřům svého lidu, toto: "Mé ovce rozptylujete, rozháníte je a nedohlídíte na ně. Hle, já vás za vaše zlé skutky ztrestám, je výrok Hospodinův.

Jrm 23 3 Sám shromáždím pozůstatek svých ovcí ze všech zemí, kam jsem je rozehnal, a přivedu je zpět na jejich nivy a budou plodné a rozmnoží se.

Jrm 23 4 Ustanovím nad nimi pastýře a ti je budou pást, nebudou se již bát ani děsit a žádná nebude pohřešována, je výrok Hospodinův."

Jrm 23 5 "Hle, přicházejí dny, je výrok Hospodinův, kdy Davidovi vzbudím výhonek spravedlivý. Kralovat bude jako král a bude prozíravý a bude v zemi uplatňovat právo a spravedlnost.

Jrm 23 6 v jeho dnech dojde Judsko spásy a Izrael bude přebývat v bezpečí. A nazvou ho tímto jménem: "Hospodin - naše spravedlnost"."

Jrm 23 7 "Hle, přicházejí dny, je výrok Hospodinův, kdy se už nebude říkat: "Jakože živ je Hospodin, který vyvedl syny Izraele z egyptské země",

Jrm 23 8 nýbrž: "Jakože živ je Hospodin, který vyvedl a přivedl potomstvo domu Izraelova ze severní země a ze všech zemí, kam je rozehnal". Usadí se ve své zemi."

Jrm 23 9 O prorocích: "Mé srdce je zlomeno v mém nitru, všechny mé kosti se chvějí, jsem jako opilý člověk, jako muž zmožený vínem, kvůli Hospodinu, kvůli jeho svatým slovům.

Jrm 23 10 Poněvadž země je plná cizoložníků, truchlí pod kletbou a pastviny na stepi vyschly; oni však běhají za zlem a zmužile si vedou v tom, co není správné.

Jrm 23 11 Vždyť jak prorok, tak kněz se rouhají, i ve svém domě nalézám jejich zlé činy, je výrok Hospodinův.

Jrm 23 12 Proto bude jejich cesta kluzká, budou vyhnáni do temnoty a v ní padnou; přivedu na ně zlo, rok jejich trestu, je výrok Hospodinův."

Jrm 23 13 Na samaršských prorocích jsem viděl tuto nepatřičnost: Prorokovali ve jménu Baa'lově a sváděli Izraele, můj lid.

Jrm 23 14 Také u jeruzalémských proroků jsem viděl hroznou věc: cizoložství a neustálé klamání. Posilují ruce zlovolníků, aby se nikdo neodvrátil od svých zlých činů. Jsou pro mne všichni jako Sodoma a obyvatelé města jako Gomora.

Jrm 23 15 Proto Hospodin zástupů praví proti těm prorokům toto: "Hle, nakrmím je pelyňkem a napojím je otrávenou vodou, protože od jeruzalémských proroků vyšlo rouhačství nad celou zemí."

Jrm 23 16 Toto praví Hospodin zástupů: "Neposlouchejte slova proroků, kteří vám prorokují, oblužují vás přeludy, ohlašují vám vidění svých srdcí, a ne to, co vyšlo z úst Hospodini nových."

Jrm 23 17 Stále říkají těm, kteří mě znevažují: "Hospodin promluvil: Budete mít pokoj", a každému, kdo chodí se zarputilým srdcem, slibují: "Nedolehne na vás nic zlého."

Jrm 23 18 Kdo však byl v důvěrném obcenství s Hospodinem? Kdo viděl a slyšel jeho slovo? Kdo věnoval pozornost jeho slovu a naslouchal?

Jrm 23 19 Hle, víchr Hospodinův! Vzpálalo rozhořčení. Víchr víří, stáčí se na hlavu svévolníků.

Jrm 23 20 Hospodinův hněv se neodvrátí, dokud nevykoná a nesplní záměry jeho srdce. V posledních dnech to určitě pochopíte.

Jrm 23 21 "Já jsem ty proroky neposlal, a přesto běží, nemluvil jsem k nim, a přesto prorokují.

Jrm 23 22 Kdyby byli v důvěrném obcenství se mnou a hlásali má slova mému lidu, odvrátili by je od jejich zlé cesty a od jejich zlých skutků.

Jrm 23 23 Jsem Bůh, jenom když jsem blízko? Je výrok Hospodinův; jsem-li daleko, Bůh už nejsem?

Jrm 23 24 Může se někdo skrýt ve skryších a já ho neuvidím? Je výrok Hospodinův. Nenaplní snad nebe i zemi? Je výrok Hospodinův."

Jrm 23 25 "Slyšel jsem, co říkají proroci, kteří v mém jménu prorokují klam. Říkají: "Měl jsem sen, měl jsem sen."

Jrm 23 26 Jak dlouho ještě? Je něco v srdci proroků, kteří prorokují klam, a proroků, kteří prorokují lest svých srdcí?

Jrm 23 27 Myslí si, že mé jméno vymytí z paměti mého lidu svými sny, které si navzájem vypravují? Tak jako zapomněli na mé jméno jejich otcové kvůli Baa'lovi?

Jrm 23 28 Prorok, který má sen, ať vypravuje sen, ale kdo má mé slovo, ať mluví mé slovo pravdivě." Co je slámě do obilí? Je výrok Hospodinův.

Jrm 23 29 Nnení mé slovo jako oheň, je výrok Hospodinův, jako kladivo tříštící skálu?"

Jrm 23 30 "Proto hle, já jsem proti těm prorokům, je výrok Hospodinův, kteří kradou jeden druhému má slova.

Jrm 23 31 Hle, já jsem proti těm prorokům, je výrok Hospodinův, kteří používají svého jazyka a tvrdí: "Výrok Hospodinův".

Jrm 23 32 Hle, já jsem proti těm, kdo prorokují klamné sny, je výrok Hospodinův. Vypravují je a svádějí můj lid svými klamy a svou chvástavostí. Já jsem je ani neposlal ani nepověřil, tomuto lidu nejsou k užítku, je výrok Hospodinův."

Jrm 23 33 "Zeptá-li se tě tento lid, prorok nebo kněz: "Jaký je výnos Hospodinův?", odvětiš jim: "Jaký výnos? Odvrhnu vás, je výrok Hospodinův."

Jrm 23 34 Proroka i kněze a lid, kteří užívají rčení: "Výnos Hospodinův", potrestám, každého i jeho dům.

Jrm 23 35 Takto se budete ptát jeden druhého, každý svého bratra: "Co odpověděl Hospodin? Co Hospodin promluvil?"

Jrm 23 36 Nebudete si už připomínat výnos Hospodinův, neboť výnosem je každému jeho vlastní slovo. Vy překrucujete slova Boha živého, Hospodina zástupů, našeho Boha.

Jrm 23 37 Takto se budeš ptát proroka: "Co ti odpověděl Hospodin?" a "Co Hospodin promluvil?"

Jrm 23 38 Budete-li říkat: "Výnos Hospodinův", tak tedy toto praví Hospodin: Protože užíváte rčení: "Výnos Hospodinův", vzkazuji vám: Neříkejte: "Výnos Hospodinův"!

Jrm 23 39 Hle, propůjčím vás nepříteli a odvrhnu od své tváře vás i město, které jsem dal vám i vašim otcům.

Jrm 23 40 Uvalím na vás věčnou hanbu a věčnou potupu, která nebude zapomenuta."

Jrm 24 1 Hospodin mi ukázal, hle, dva koše fíků postavené před Hospodinovým chrámem poté, co Nebúkadnesar, král babylónský, přestěhoval Jekonjáše, syna Jójakíмова, krále judského i judské velmože, řemeslníky a kovotepce z Jeruzaléma a přivedl je do Babylóna.

Jrm 24 2 V jednom koši byly fíky velmi dobré, jako jsou fíky rané, v druhém koši byli fíky velmi špatné, tak špatné, že se nedaly jíst.

Jrm 24 3 Hospodin se mne zeptal: "Co vidíš, Jeremjáši?" Odvětil jsem: "Fíky. Ty dobré fíky jsou velmi dobré, ty špatné jsou velmi špatné, tak špatné, že se nedají jíst."

Jrm 24 4 Tu se ke mně stalo slovo Hospodinovo:
 Jrm 24 5 "Toto praví Hospodin, Bůh Izraele: Jako na tyto dobré říky se dívám na
 judské přesídlence, které jsem pro jejich dobro poslal z tohoto místa do země kaldejců.
 Jrm 24 6 Obracím k nim svůj zrak v dobrém, přivedu je zpět do této země. Znovu
 je vybuduji a už je nezbodím, zasadím je a nevykořením.
 Jrm 24 7 Dám jim srdce, aby mě poznali, že já jsem Hospodin. Budou mým lidem a
 já jim budu Bohem, neboť se ke mně navrátí celým srdcem.
 Jrm 24 8 Ale jako se špatnými říky, které jsou tak špatné, že se nedají jíst,
 praví Hospodin, právě tak naložím se Sidskijášem, králem judským, a jeho velmoži, i pozůstatkem
 Jeruzalémského lidu, s těmi, kdo zůstali v této zemi, i s těmi, kdo bydlí v zemi egyptské.
 Jrm 24 9 Učiním je obrazem hrůzy a zla pro všechna království země, potupou a
 pořekadlem, předmětem výsměchu a zlořečením na všech místech, kam je vyženu.
 Jrm 24 10 Pošlu na ně meč, hlad a mor, dokud nebudou do posledního vyhubeni ze
 země, kterou jsem dal jim a jejich otcům."
 Jrm 25 1 Slovo, které se stalo k Jeremjášovi o veškerém lidu judském čtvrtého
 roku vlády Jójakíma, syna Jóšijášova, krále judského, což byl první rok Nebukadnesara, krále
 babylónského.
 Jrm 25 2 To slovo prorok Jeremjáš mluvil o veškerém lidu judském a o všech
 obyvatelích Jeruzaléma:
 Jrm 25 3 "Slovo Hospodinovo se ke mně stávalo od třináctého roku vlády
 Jóšijáše, syna Amónova, krále judského, až dodnes, tedy dvacet tři léta. Já jsem k vám mluvil,
 nepřetržitě jsem mluvil, ale vy jste neposlouchali.
 Jrm 25 4 Hospodin k vám posílal všechny své služebníky proroky, nepřetržitě je
 posílal, ale neposlouchali jste, ucho jste k slyšení nenaklonili.
 Jrm 25 5 Říkávali: "Ať se každý odvrátí od své zlé cesty a od svých zlých
 skutků a budete přebývat v zemi, kterou Hospodin dal vám a vašim otcům od věků na věky.
 Jrm 25 6 Nechoďte za jinými bohy, neslužte jim a neklaňte se jim. Neurážejte mě
 dílem svých rukou a já s vámi nenaložím zle."
 Jrm 25 7 Ale neposlouchali jste mě, je výrok Hospodinův, dílem svých rukou jste
 mě uráželi, sobě k zlému."
 Jrm 25 8 Proto Hospodin zástupů praví toto: "Že jste neposlouchali má slova,
 Jrm 25 9 hle, já pošlu pro všechny čeledi severu, je výrok Hospodinův, i pro
 Nebukadnesara, krále babylónského, svého služebníka, a přivedu je na tuto zemi i na všechny
 její obyvatele i na všechny tyto okolní pronárody a vyhubím je jako klaté. Způsobím, že budou
 vzbuzovat údes a posměch a budou troskami navěky.
 Jrm 25 10 Způsobím jim, že se ztratí hlas veselí a hlas radosti, hlas ženicha a
 hlas nevěsty, hlas mlýnku i světlo lampy.
 Jrm 25 11 Tak se stane celá tato země troskami a bude budit údes. Tyto pronárody
 budou sloužit králi babylónskému po sedmdesát let.
 Jrm 25 12 Až se naplní sedmdesát let, budu stíhat na králi babylónském a na onom
 pronárodu, totiž na zemi kaldejců, jejich vinu, je výrok Hospodinův, a způsobím, že bude
 navěky zpustošena.
 Jrm 25 13 Uvedu na tuto zemi všechna svá slova, která jsem proti ní mluvil,
 všechno, co je zapsáno v této knize, co prorokoval Jeremjáš proti všem pronárodům.
 Jrm 25 14 I oni budou sloužit četným pronárodům a velkým králům. Odplatím jim
 podle jejich skutků a podle díla jejich rukou."
 Jrm 25 15 Toto mi řekl Hospodin, Bůh Izraele: "Vezmi z mé ruky tuto číši vína
 rozhořčení a napoj jím všechny pronárody, k nimž tě posílám,
 Jrm 25 16 ať pijí a vrávorají a třeští před mečem, který mezi ně pošlu!"
 Jrm 25 17 Vzal jsem číši z Hospodinovy ruky a napojil jsem všechny pronárody, k
 nimž mě Hospodin poslal:
 Jrm 25 18 Jeruzalém i judská města, jeho krále, jeho velmože, abych je obrátil v
 trosky, aby vzbuzovali údes, posměch a zlořečení, jak je tomu dodnes.
 Jrm 25 19 Napojil jsem i faraóna, krále egyptského, jeho služebníky, jeho
 velmože a všechn jeho lid
 Jrm 25 20 i všechn přimíšený lid, všechny krále země úsu, všechny krále země
 pelištejské, Aškalón, Gázu, Ekrón i pozůstatek lidu ašdódského,
 Jrm 25 21 Edóma, Moába, Amónovce
 Jrm 25 22 i všechny krále Týru, všechny krále Sidónu i krále zámořských ostrovů,
 Jrm 25 23 také Dedána, Tému, Búza a všechny, kdo si vyholují skráň,
 Jrm 25 24 všechny krále Arábie i všechny krále přimíšeného lidu, kteří pobývají
 v poušti,
 Jrm 25 25 všechny krále Zimrí, všechny krále Élamu i všechny krále Médie,
 Jrm 25 26 všechny krále severu, blízké i vzdálené, jednoho po druhé, i všechna
 království země, co jich je na zemi. Po nich bude pít král Šéšak.
 Jrm 25 27 Řekneš jim: "Toto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: Pijte, opijte
 se, zvracejte a padněte. Už nepovstanete před mečem, který mezi vás pošlu."
 Jrm 25 28 Budou-li se zdráhat vzít číši z tvé ruky a pít z ní, řekneš jim: "Toto
 praví Hospodin zástupů: Musíte pít.
 Jrm 25 29 Hle, v městě, které se nazývá mým jménem, již začínám ono zlo, a vy
 byste zůstali bez trestu? Nezůstanete bez trestu, neboť povolám meč na všechny obyvatele země,
 je výrok Hospodina zástupů."

Jrm 25 30 Ty jim budeš prorokovat všechna tato slova. Řekneš jim: "Hospodin vydá řev z výšiny, ze svého svatého obydlí vydá svůj hlas. Hlasitě řve nad svou nivou - zní to jak výskání těch, kdo lisují víno-, řve na všechny obyvatele země.

Jrm 25 31 Hukot vřavy dolehne až do končin země, neboť Hospodin vede spor s pronárody, soudí se sám s veškerým tvorstvem, svévolníky vydá meči, je výrok Hospodinův."

Jrm 25 32 Toto praví Hospodin zástupů: "Hle, vyjde zlo od pronároda k pronárodu, přizpůsobí se veliký vichr z nejdolejších koutů země."

Jrm 25 33 Ti, které Hospodin v onen den skolí, zůstanou ležet od jednoho konce země ke druhému. Nebude se nad nimi naříkat, nebudou sebráni, nebudou pohřbeni, budou jak hnůj na povrchu země.

Jrm 25 34 Kvilte, pastýři, a úpěte, válejte se v prachu, vznešení vůdcové stáda! Vaše dny se naplnily, půjdete na porážku, rozpráším vás, padnete, jako když spadne vzácná nádoba.

Jrm 25 35 Pro pastýře nebude žádného útočiště, nebude úniku pro vznešené vůdce stáda.

Jrm 25 36 Slyš! Úpění pastýřů, kvílení vznešených vůdců stáda, neboť Hospodin pustoší jejich pastvu.

Jrm 25 37 Pokojné nivy zajdou Hospodinovým planoucím hněvem.

Jrm 25 38 Opouští svůj úkryt jako lvíče. Jejich země bude zpustošena, až se jeho hudící hněv rozpálí, až jeho hněv vzplane.

Jrm 26 1 Na začátku kralování Jójakíma, syna Jóšijášova, krále judského, stalo se od Hospodina toto slovo:

Jrm 26 2 "Toto praví Hospodin: Postav se na nádvoří Hospodinova domu a mluv proti všem judským městům, která se přicházejí klanět do Hospodinova domu, všechna slova, která jsem ti přikázal, abys jim mluvil; nebereš ani slovíčko.

Jrm 26 3 Snad uslyší a odvrátí se každý od své zlé cesty a já budu litovat toho, že jsem s nimi chtěl zle naložit za jich zlé skutky.

Jrm 26 4 Řekneš jim: Toto praví Hospodin: Jestliže mě neuposlechnete a nebudete se řídit mým zákonem, který jsem vám vydal,

Jrm 26 5 a nebudete-li poslouchat slova mých služebníků proroků, které vám nepřetržitě posílám - a vy jste neposlechli! -

Jrm 26 6 naložím s tímto domem jako se šílem a toto město vydám v zlořečení u všech pronárodů země."

Jrm 26 7 Kněží, proroci i všecken lid slyšeli Jeremjáše mluvit v Hospodinově domě všechna tato slova.

Jrm 26 8 Když Jeremjáš domluvil, co mu Hospodin přikázal mluvit ke všemu lidu, kněží, proroci i všecken lid ho chytili a křičeli: "Zemřeš!"

Jrm 26 9 Proč jsi v Hospodinově jménu prorokoval, že tento dům bude jako šílo a že toto město bude v troskách, bez obyvatele?" Všecken lid se proti Jeremjášovi v Hospodinově domě srotil.

Jrm 26 10 Když judští velmožové slyšeli tato slova, vystoupili z domu královského do Hospodinova domu a posadili se při vchodu do Hospodinovy Nové brány.

Jrm 26 11 Kněží a proroci řekli velmožům a všemu lidu: "Tento muž zasluhuje smrt za to, co o tomto městě prorokoval, jak jste na vlastní uši slyšeli."

Jrm 26 12 Jeremjáš všem velmožům a všemu lidu odpověděl: "Hospodin mě poslal, abych prorokoval o tomto domě a o tomto městě všechna slova, která jste slyšeli.

Jrm 26 13 Nyní napravte své cesty a své skutky, poslouchajte Hospodina, svého Boha, a Hospodin bude litovat toho, že proti vám mluvil zlé věci.

Jrm 26 14 Pokud jde o mne, jsem ve vašich rukou, naložte se mnou, jak pokládáte za dobré a správné.

Jrm 26 15 Ale vězte, když mě usmrtíte, uvedete na sebe, na toto město i na jeho obyvatele nevinnou krev. Vždyť mě k vám Hospodin opravdu posílá, abych vám přednesl všechna tato slova."

Jrm 26 16 Velmožové i všecken lid nato kněžím a prorokům odvětili: "Tento muž nezasluhuje smrt. Vždyť k nám mluvil ve jménu Hospodina, našeho Boha."

Jrm 26 17 Někteří muži ze starších země povstali a řekli celému shromáždění lidu:

Jrm 26 18 "Za dnů Chizkijáše, krále judského, prorokoval Micheáš Mórešetský a řekl všemu judskému lidu: "Toto praví Hospodin zástupů: Sijón bude zorán jako pole, z Jeruzaléma budou sutiny, z hory Hospodinova domu návrší zarostlá křovím."

Jrm 26 19 Dal ho snad Chizkijáš, král judský, a celý Juda usmrtit? Zdalipak se nebál Hospodina a neprosil Hospodina o shovívavost? Hospodin pak litoval, že proti nim mluvil ty zlé věci. Dopustili bychom se velikého zla sami proti sobě."

Jrm 26 20 v Hospodinově jménu prorokoval také muž Úrijáš, syn Šemajášův z Kirat-jearímu. Prorokoval proti tomuto městu a proti této zemi stejnými slovy jako Jeremjáš.

Jrm 26 21 Král Jójakim a všichni jeho bohatýři i všichni velmožové slyšeli jeho slova. Král ho chtěl usmrtit. Když o tom Úrijáš uslyšel, bál se a uprchl a přišel až do Egypta.

Jrm 26 22 Ale král Jójakim poslal do Egypta muže s Elnátanem, synem Akbórovým, poslal je do Egypta.

Jrm 26 23 Odvedli Úrijáše z Egypta a přivedli ho ke králi Jójakimovi. Ten ho zabil mečem a jeho mrtvolu pohodil u hrobů prostého lidu.

Jrm 26 24 Avšak s Jeremjášem byla ruka Achíkama, syna Šáfanova. Ten jej nevydal do rukou lidu, který jej chtěl usmrtit.

Jrm 27 1 Na začátku králování Jójakíma, syna Jóšijášova, krále judského, stal o se k Jeremjášovi od Hospodina toto slovo.

Jrm 27 2 Toto mi pravil Hospodin: "Udělej si pouta a jařmo a dej si je na šíji.

Jrm 27 3 Pak je pošli králi Edómu, králi Moábu, králi Amónovců, králi Týru a králi Sidónu po poslech přicházejících do Jeruzaléma k Sidkijášovi, králi judskému.

Jrm 27 4 Dáš jim pro jejich panovníky tento příkaz: Toto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: Toto řeknete svým panovníkům:

Jrm 27 5 Já jsem učinil zemi, člověka i zvířata, která jsou na zemi, svou velikou silou a svou vztaženou paží a dávám ji tomu, kdo je toho v mých očích hoden.

Jrm 27 6 Nyní jsem všechny tyto země dal do rukou Nebúkadnesarovi, králi babylónskému, svému služebníku; dal jsem mu i polní zvěř, aby mu sloužila.

Jrm 27 7 Budou mu sloužit všechny pronárody, i jeho synu a vnuku. Pak nadejde čas jeho zemi i jemu a podrobí si ho v službu mnohé pronárody a velcí králové.

Jrm 27 8 Ale pronárod či království, které by nesloužilo jemu, Nebúkadnesarovi, králi babylónskému, a které by svou šíji nesklonilo pod jeho babylónského krále, ten pronárod postihnu mečem a hladem a morem, je výrok Hospodinův, až je úplně vydám do jeho rukou.

Jrm 27 9 Neposlouchejte své proroky ani své věštce ani své sny ani své mrakopravce ani své čaroděje, kteří vám říkají: "Králi babylónskému sloužit nebudete!"

Jrm 27 10 Prorokují vám klam, aby vás odvedli daleko od vaší země. A já vás vyženu a vy zahynete.

Jrm 27 11 Ale pronárod, který vloží svou šíji pod jeho babylónského krále a bude mu sloužit, ponechám v jeho zemi, je výrok Hospodinův, a bude ji obdělávat a v ní sídlit."

Jrm 27 12 K Sidkijášovi, králi judskému, jsem mluvil přesně tato slova: "Vložte svou šíji pod jeho babylónského krále a služte jemu i jeho lidu a budete živi.

Jrm 27 13 Proč bys měl umírat ty i tvůj lid mečem, hladem a morem, jak mluvil Hospodin o pronárodu, který by nesloužil babylónskému králi?

Jrm 27 14 Neposlouchejte slova proroků, kteří vám říkají: "Králi babylónskému sloužit nebudete." Prorokují vám klam.

Jrm 27 15 Já jsem je neposlal, je výrok Hospodinův, oni prorokují v mém jménu klam, abych vás vyhnal. Zahynete vy i proroci, kteří vám prorokují."

Jrm 27 16 Ke kněžím a ke všemu tomuto lidu jsem mluvil: "Toto praví Hospodin: Neposlouchejte slova svých proroků, kteří vám prorokují: "Hle, předměty z Hospodinova domu budou velice brzy z Babylóna vráceny." Ti vám prorokují klam.

Jrm 27 17 Neposlouchejte je! Služte babylónskému králi a budete živi. Proč by toto město mělo být obráceno v trosky?

Jrm 27 18 Jestliže jsou proroci a mají Hospodinovo slovo, ať naléhavě žádají Hospodina zástupů, aby se do Babylóna nedostaly i předměty, které v domě Hospodinově a v domě krále judského a v Jeruzalémě zbyly."

Jrm 27 19 Toto praví Hospodin zástupů o sloupech, o bronzovém moři a o podstavcích a o zbytku předmětů, zbylých v tomto městě,

Jrm 27 20 které nevzal Nebúkadnesar, král babylónský, když přestěhoval z Jeruzaléma do Babylóna Jekonjáš, syna Jójakíma, krále judského, a všechny šlechtice Judska a Jeruzaléma.

Jrm 27 21 Toto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele, o předmětech zbylých v domě Hospodinově a v domě krále judského a v Jeruzalémě:

Jrm 27 22 "Budou doneseny do Babylóna a budou tam až do dne, kdy je budu pohřešovat, je výrok Hospodinův; pak je dám přinést a vrátím je opět na toto místo."

Jrm 28 1 Tyž rok, na začátku králování Sidkijáše, krále judského, pátého měsíce čtvrtého roku, mi řekl Chananjáš, syn Azúrův, prorok z Gibeónu, v Hospodinově domě za přítomnosti kněží a všeho lidu:

Jrm 28 2 "Toto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: Jho babylónského krále jsem zlomil.

Jrm 28 3 Do dvou let vrátím na toto místo všechny předměty Hospodinova domu, které vzal z tohoto místa Nebúkadnesar, král babylónský a odnesl je do Babylóna.

Jrm 28 4 A Jekonjáš, syna Jójakíma, krále judského, i všechny judské přesídlence, kteří přišli do Babylóna, přivedu zpět na toto místo, je výrok Hospodinův, neboť jeho babylónského krále zlomím."

Jrm 28 5 Prorok Jeremjáš odpověděl proroku Chananjášovi za přítomnosti kněží a všeho lidu, stojícího v Hospodinově domě.

Jrm 28 6 Prorok Jeremjáš řekl: "Amen. Kéž tak učiní Hospodin! Kéž Hospodin splní tvá slova, která jsi prorokoval, že vrátí předměty Hospodinova domu a přivede zpět z Babylóna na toto místo všechny přesídlence.

Jrm 28 7 Ale poslechni toto slovo, které ohlašuji tobě i všemu lidu.

Jrm 28 8 Proroci, kteří byli odedávna přede mnou a před tebou, prorokovali o četných zemích a proti velkým královstvím o válce a zlu a moru.

Jrm 28 9 Prorok, který prorokoval o pokoji, byl uznán za proroka, kterého opravdu poslal Hospodin, až když došlo na slovo toho proroka."

Jrm 28 10 I sňal prorok Chananjáš z šíje proroka Jeremjáše jařmo a zlomil je.

Jrm 28 11 Chananjáš řekl za přítomnosti všeho lidu: "Toto praví Hospodin: Tak zlomím do dvou let jeho Nebúkadnesara, krále babylónského, které je na šíji všech národů." Nato

prorok Jeremjáš odešel svou cestou.
Jrm 28 12 Potom, když prorok Chananjáš zlomil járho na šíji proroka Jeremjáše, stalo se k Jeremjášovi slovo Hospodino:
Jrm 28 13 "Jdi a řekni Chananjášovi: Toto praví Hospodin: Zlomil jsi járho dřevěná a udělal jsi místo nich járho železná.
Jrm 28 14 Toto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: Na šíji všech těchto pronárodů vložím jeho železné, aby sloužily Nebúkadnesarovi, králi babylónskému, a budou mu sloužit. Dal jsem mu i polní zvěř."
Jrm 28 15 Dále řekl prorok Jeremjáš proroku Chananjášovi: "Slyš, Chananjáši, Hospodin tě neposlal. Ty jsi svedl tento lid ke klamnému doufání.
Jrm 28 16 Proto Hospodin praví toto: Hle, zapudím tě z povrchu země. Do roka zemřeš, protože jsi scestně mluvil o Hospodinu."
Jrm 28 17 A prorok Chananjáš zemřel týž rok, sedmého měsíce.
Jrm 29 1 Toto jsou slova dopisu, který poslal prorok Jeremjáš z Jeruzaléma přesídlencům, zbytku starších, kněžím, prorokům a všemu lidu, které přestěhoval Nebúkadnesar z Jeruzaléma do Babylóna,
Jrm 29 2 když musel odejít z Jeruzaléma král Jekonjáš, královna, dvořané, velmožové judští a jeruzalémští i tesaři a kováři.
Jrm 29 3 Poslal je po Eleasovi, synu Šáfanovu, a po Gemerjášovi, synu Chilkijášovu, které vyslal Sidkijáš, král judský, k Nebúkadnesarovi, králi babylónskému, do Babylóna.
Jrm 29 4 "Toto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele, všem přesídlencům, které jsem přestěhoval z Jeruzaléma do Babylóna:
Jrm 29 5 Stavějte domy a bydlete v nich, vysazujte zahrady a jezte jejich plody.
Jrm 29 6 Berte si ženy, ploďte syny a dcery. Berte ženy pro své syny, prodávejte své dcery za muže, ať rodí syny a dcery, rozmnožujte se tam, ať vás neubývá.
Jrm 29 7 Usilujte o pokoj toho města, do něhož jsem vás přestěhoval, modlete se za ně k Hospodinu, neboť v jeho pokoji i vy budete mít pokoj.
Jrm 29 8 Toto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: Nedejte se podvádět svými proroky, kteří jsou uprostřed vás, ani svými věstci. Neposlouchejte své sny, které míváte.
Jrm 29 9 Prorokují vám klam v mém jménu, já jsem je neposlal, je výrok Hospodinův.
Jrm 29 10 Toto praví Hospodin: Až se vyplní sedmdesát let Babylóna, navštívím vás a splním na vás své dobré slovo, že vás přivedu zpět na toto místo.
Jrm 29 11 Neboť to, co s vámi zamyšlím, znám jen já sám, je výrok Hospodinův, jsou to myšlenky o pokoji, nikoli o zlu: chci vám dát naději do budoucnosti.
Jrm 29 12 Budete mě volat a chodit ke mně, modlit se ke mně a já vás vyslyším.
Jrm 29 13 Budete mě hledat a naleznete mě, když se mne budete dotazovat celým svým srdcem.
Jrm 29 14 Dám se vám nalézt, je výrok Hospodinův, a změním váš úděl, shromáždím vás ze všech pronárodů a ze všech míst, kam jsem vás vyhnal, je výrok Hospodinův, a přivedu vás zpět na místo, odkud jsem vás přestěhoval."
Jrm 29 15 "Říkali jste: "Hospodin nám v Babylóně vzbudil proroky."
Jrm 29 16 Toto praví Hospodin o králi, který sedí na Davidově trůnu, a o všem lidu, který sídlí v tomto městě, o vašich bratřích, kteří s vámi při přesídlení neodešli.
Jrm 29 17 Toto praví Hospodin zástupů: Hle, pošlu na ně meč, hlad a mor, naložím s nimi jako s trpkými fíky, které se nedají jíst, jak jsou odporové.
Jrm 29 18 Budu je pronásledovat mečem, hladem a morem. Učiním je obrazem hrůzy pro všechna království země, předmětem kletby, údesu, posměchu a potupy ve všech pronárodech, kam jsem je vyhnal,
Jrm 29 19 protože neposlouchali má slova, je výrok Hospodinův, když jsem k nim posílal své služebníky proroky. Posílal jsem je nepřetržitě, ale ani vy jste neposlouchali, je výrok Hospodinův.
Jrm 29 20 Vy všichni přesídlenci, které jsem poslal z Jeruzaléma do Babylóna, slyšte Hospodino slovo.
Jrm 29 21 Toto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele, o Achabovi, synu Kólajášovu, a o Sidkijášovi, synu Maasejášovu, kteří vám prorokují v mém jménu klam: Hle, vydám je do rukou Nebúkadnesara, krále babylónského; on je dá před vašimi očima zabít.
Jrm 29 22 Proto se bude mezi všemi judskými přesídlenci v Babylóně zlořečit slovy: "Ať s tebou Hospodin naloží jako se Sidkijášem a Achabem, které král babylónský pražil na ohni",
Jrm 29 23 protože se dopouštěli v Izraeli hanebnosti, cizoložili s ženami svých bližních, a co mluvili v mém jménu, byl klam, což jsem jim nepřikázal. Já to vím a jsem toho svědkem, je výrok Hospodinův.
Jrm 29 24 Šemajášovi Nechelamskému řekni:
Jrm 29 25 "Toto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: Ty jsi posílal svým jménem všemu lidu, který je v Jeruzalémě, a knězi Sefanjášovi, synu Maasejášovu, a všem kněžím dopisy:
Jrm 29 26 "Hospodin tě ustanovil knězem místo kněze Jójady, abys byl dohlizitelem v domě Hospodinově nad každým potřebným, nad tím, kdo vystupuje jako prorok, abys jej mohl dát do klády či do obojku.

Jrm 29 27 Proč jsi tedy neokřikl Jeremjáš Anatótského, který u vás vystupuje jako prorok?

Jrm 29 28 vždyť i k nám do Babylóna poslal vzkaz: Bude to dlouho trvat; stavějte domy, bydlete v nich, vysazujte zahrady a jezte jejich plody".

Jrm 29 29 kněz Šefanáš přečetl tento dopis proroku Jeremjášovi.

Jrm 29 30 I stalo se slovo Hospodino k Jeremjášovi:

Jrm 29 31 "Pošli vzkaz všem přesídlencům: Toto praví Hospodin o Šemajášovi Nechael amském: Že vám Šemajáš prorokoval, ačkoli jsem ho neposlal, a svedl vás ke klamnému doufání,

Jrm 29 32 proto praví Hospodin toto: Hle, ztrestám Šemajáše Nechelamského i jeho potomstvo. Nebude mít nikoho, kdo by bydlel uprostřed tohoto lidu, a neuvidí dobré věci, které svému lidu učiním, je výrok Hospodinův, protože scestně mluvil proti Hospodinu."

Jrm 30 1 Slovo, které se stalo k Jeremjášovi od Hospodina:

Jrm 30 2 "Toto praví Hospodin, Bůh Izraele: Napiš si do knihy všechna slova, která jsem k tobě mluvil.

Jrm 30 3 Neboť hle, přicházejí dny, je výrok Hospodinův, že změním úděl svého lidu, Izraele i Judy, praví Hospodin, a přivedu je zpět do země, kterou jsem dal jejich otcům. A obsadí ji."

Jrm 30 4 Toto jsou slova, která promluvil Hospodin o Izraeli a Judovi.

Jrm 30 5 Toto praví Hospodin: "Slyšeli jsme děsuplný hlas. Strach a nikde pokoj.

Jrm 30 6 Jen se ptejte, podívejte se, zda rodí muž. Proč jsem viděl každého muže s rukama na bedrách jako rodičku, a všechny tváře byly sinalé.

Jrm 30 7 Běda, bude to veliký den, bez obdoby, čas soužení pro Jákoba, ale bude z něho zachráněn."

Jrm 30 8 "V onen den, je výrok Hospodina zástupů, zlomím jeho jho na tvé šíji a zpřetrhám tvá pouta. Nebudou už sloužit cizáků,

Jrm 30 9 budou sloužit Hospodinu, svému Bohu, a Davidovi, svému králi, kterého jim vzbudím."

Jrm 30 10 "Ty, Jákobe, můj služebníku, neboj se, je výrok Hospodinův, neděs se, Izraeli. Hle, já tě zachráním, i když jsi daleko, i tvé potomky, ze země zajetí. Jákob se vrátí a bude žít v míru, bezstarostně, a nikdo jej nevyděsí.

Jrm 30 11 Já budu s tebou, je výrok Hospodinův, a zachráním tě. Učiním konec všem pronárodům, mezi než jsem tě rozprášil, ale s tebou neskončím docela. Potrestám tě ovšem podle práva, bez trestu tě neponechám."

Jrm 30 12 Toto praví Hospodin: "Nevyléčitelné je tvé poranění, bolestná je tvá rána.

Jrm 30 13 Nikdo nevede tvou při, tvá otevřená rána se nehojí, nezaceluje.

Jrm 30 14 Všichni tvoji milenci na tebe zapomněli, nevyhledávají tě. Ranou nepřítele jsem tě ranil, nelítostným pokáráním pro množství tvých nepravostí, pro tvé nescíslné hříchy.

Jrm 30 15 Proč křičíš pro svou těžkou ránu, že je tvá bolest nevyléčitelná? Způsobil jsem ti to pro množství tvých nepravostí, pro tvé nescíslné hříchy.

Jrm 30 16 Avšak všichni, kdo tě požírají, budou pozření, všichni tvoji protivníci do jednoho půjdou do zajetí. Kdo tě plení, budou popleněni, všechny, kdo tě loupí, vydám k oloupení.

Jrm 30 17 Zahojím a vyléčím tvé rány, je výrok Hospodinův. Nazývali tě zapuzenou: říkali o tobě: "To je ten Sijón, nikdo jej nevyhledává.""

Jrm 30 18 Toto praví Hospodin: "Hle, změním úděl Jákobových stanů, slituji se nad jeho příbytky. Město bude vystavěno na svých sutinách a palác bude obýván podle svého řádu.

Jrm 30 19 Zazní jejich děkovná píseň a hlasitý smích. Rozmnožím je, nebude jich ubývat, oslavím je, nebude jich málo.

Jrm 30 20 Jeho synů bude jako kdysi, jeho pospolitost přede mnou obtočí.

Jrm 30 21 Všechny jeho utlačovatele ztrestám.

Jrm 30 22 Jeho vznešený vůdce bude pocházet z něho, jeho vládce vzejde z jeho středu. Dovolím mu přiblížit se a on bude ke mně přistupovat. Kdo by se sám mohl odvážit ke mně přistupovat? je výrok Hospodinův.

Jrm 30 23 Budete mým lidem a já vám budu Bohem."

Jrm 30 24 Hle, víchr Hospodinův! Vzplálo rozhořčení. Víchr je tu hostem, stáčí se na hlavu svévolníků.

Jrm 30 25 Hospodinův planoucí hněv se neodvrátí, dokud nevykoná a nesplní záměry jeho srdce. V posledních dnech to pochopíte.

Jrm 31 1 V onen čas, je výrok Hospodinův, budu Bohem všem čeledím Izraele a oni budou mým lidem.

Jrm 31 2 Toto praví Hospodin: "Milost na poušti nalezl lid, který vyvázl před mečem. Jdu, abych přinesl mír Izraeli."

Jrm 31 3 Hospodin se mi ukázal zdaleka: "Miloval jsem tě odvěkou láskou, proto jsem ti tak trpělivě prokazoval milosrdenství.

Jrm 31 4 Znovu tě zbuduji a budeš zbudována, panno izraelská. Znovu se ozdobíš bubínky a vyjdeš k tanci s těmi, kdo se smějí.

Jrm 31 5 Znovu budeš vysazovat vinice na samařských horách. Budou vysazovat, a

ti, kteří budou sázet, budou i sklízet.

Jrm 31 6 Vždyť už tu je den, kdy zavolají hlídači na Efrajimském pohoří:

"Vzhůru, vydejme se na Sijón k Hospodinu, svému Bohu." "

Jrm 31 7 Toto praví Hospodin: "Radostně plesejte vstříc Jákobovi, jásejte nad tím, který je hlavou pronárodů, vzdávejte chválu, rozlašujte: "Hospodin spasil tvůj lid, pozůstatek Izraele."

Jrm 31 8 Hle, přivedu je ze země severní, shromáždím je z nejdolehlejších koutů země. Bude mezi nimi slepý a kulhavý, těhotná, i ta, jež právě porodila. Vráť se sem veliké shromáždění.

Jrm 31 9 Přijdou s pláčem a s prosbami o smilování, já je povedu. Dovedu je k potokům, jež mají vodu, cestou přímou, na níž neklopytnou. Budu Izraeli otcem, Efrajim bude můj prvorozený."

Jrm 31 10 Slyšte, pronárody, Hospodinovo slovo, na vzdálených ostrovech oznamte toto: "Ten, který rozmetl Izraele, shromáždí jej, bude jej střežit jako pastýř své stádo."

Jrm 31 11 Hospodin zaplatí za Jákoba, vykoupí ho z rukou silnějšího.

Jrm 31 12 Přijdou a budou plesat na výšině sijónské, budou proudit k Hospodinově dobrotě za obilím, moštěm a čerstvým olejem, za mladým bravem a skotem. Jejich duše bude jako zavlažovaná zahrada. Už nikdy nebudou tesknit.

Jrm 31 13 Tehdy se bude v tanci radovat panna i jinoši a starci. "Jejich truchlení změním ve veselí, místo strasti jim dám útěchu a radost.

Jrm 31 14 Duši kněží zavlažím tukem a můj lid se bude sytit mými dobrými dary, je výrok Hospodinův."

Jrm 31 15 Toto praví Hospodin: "V Rámě je slyšet hlasité bědování, přehořký pláč. Rachel oplakává své syny, odmítá útěchu, protože její synové už nejsou."

Jrm 31 16 Toto praví Hospodin: "Přestaň hlasitě plakat a ronit slzy, vždyť tu je mzda za to, co jsi vykonala, je výrok Hospodinův, však oni se vrátí z nepřátelské země.

Jrm 31 17 Je naděje pro tvé potomstvo, je výrok Hospodinův. Synové se vrátí na své území.

Jrm 31 18 Zřetelně jsem slyšel Efrajima, jak si stýská: "Potrestal jsi mě a byl jsem ztrestán, býval jsem jak nezkrocený býček. Obrát mě, chci se vrátit, vždyť ty, Hospodine, jsi můj Bůh.

Jrm 31 19 Po svém návratu chci činit pokání, po svém poučení budu se bít v prsa, stydět se a hanbit, že nesu potupu svého mládí." -

Jrm 31 20 Což je mi Efrajim syn tak drahý, dítě mého potěšení? Kdykoli však o něm mluvím, znovu a znovu si ho připomínám. Proto je mě nitro nad ním zneklidněno. Slituji, slituji se nad ním, je výrok Hospodinův."

Jrm 31 21 Postav si milníky, vztyč ukazatele, zamysli se nad cestou upravenou, nad cestou, po níž jsi chodila. Vrať se, izraelská panno, vrať se do těchto svých měst!

Jrm 31 22 Jak dlouho budeš pobíhat sem a tam, dcero odpadlice? Hospodin stvoří na zemi novou věc: žena se bude ucházet o muže.

Jrm 31 23 Toto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: "Opět budou mluvit toto slovo v zemi judské a v jejích městech, až změním jejich úděl: "Požehnej ti Hospodin, nivo spravedlnosti, horo svatá."

Jrm 31 24 Bude na ní bydlet Juda a zároveň všechna jeho města, oráči i ti, kteří táhnou se stádem.

Jrm 31 25 Občerstvím duši znavenou a každou duši tesknící ukojím."

Jrm 31 26 Potom jsem se probudil a prohlédl jsem. Můj spánek mi byl příjemný.

Jrm 31 27 "Hle, přicházejí dny, je výrok Hospodinův, kdy oseji dům izraelský i dům judský lidmi i zvířaty.

Jrm 31 28 A jako jsem nad nimi bděl, abych rozvracel a podvracel, bořil a ničil a škodil, tak budu nad nimi bdít, abych budoval a sázel, je výrok Hospodinův.

Jrm 31 29 V oněch dnech už nebudou říkat: "Otcové jedli nezralé hrozny a synům trnou zuby",

Jrm 31 30 nýbrž každý zemře pro vlastní nepravost. Každému, kdo jí nezralé hrozny, budou trnout zuby."

Jrm 31 31 "Hle, přicházejí dny, je výrok Hospodinův, kdy uzavřu s domem izraelským i s domem judským novu smlouvu.

Jrm 31 32 Ne takovou smlouvu, jakou jsem uzavřel s jejich otci v den, kdy jsem je uchopil za ruku, abych je vyvedl z egyptské země. Oni mou smlouvu porušili, ale já jsem zůstal jejich manželem, je výrok Hospodinův.

Jrm 31 33 Toto je smlouva, kterou uzavřu s domem izraelským po oněch dnech, je výrok Hospodinův: Svůj zákon jim dám do nitra, vepíši jim jej do srdce. Budu jim Bohem a oni budou mým lidem.

Jrm 31 34 Už nebude učit každý svého bližního a každý svého bratra: "Poznávejte Hospodina!" Všichni mě budou znát, od nejmenšího do největšího z nich, je výrok Hospodinův. Odstupím jim jejich nepravost a jejich hřích už nebudu připomínat."

Jrm 31 35 Toto praví Hospodin, který dává světlo ve dne, měsíc a hvězdy za světlo v noci podle svých ustanovení, který vzdouvá moře, takže jeho vlny hučí, jehož jméno je Hospodin zástupů:

Jrm 31 36 "Jestliže přestanou tato ustanovení přede mnou platit, je výrok Hospodinův, také potomstvo Izraele nebude přede mnou už ani pronárodem po všechny dny."

Jrm 31 37 Toto praví Hospodin: "Jestliže budou změřena nebesa nahoře a

prozkoumány základy země dole, i já zavrhnou všechno potomstvo Izraele, kvůli všemu, čeho se dopustili, je výrok Hospodinův."

Jrm 31 38 "Hle, přicházejí dny, je výrok Hospodinův, kdy toto město bude opět vystavěno pro Hospodina, od věže Chanameelu až k bráně Nárožní.

Jrm 31 39 Odtud vyjde měřící šňůra přímo k pahorku Garébu a stočí se do Goje.

Jrm 31 40 Celá dolina s mrtvými těly a popelem z obětí i všechna lada až k úvalu Kidrónskému, až k rohu brány Koňské na východě, to vše bude svaté pro Hospodina. Už nikdy to nebude vyvráceno ani zbořeno."

Jrm 32 1 Slovo, které se stalo od Hospodina k Jeremjášovi v desátém roce vlády Sidkijáše, krále judského; ten rok byl rok osmnáctý vlády Nebukadnesarovy.

Jrm 32 2 Tehdy vojsko babylónského krále obléhalo Jeruzalém a prorok Jeremjáš byl uvězněn na nádvoří stráží při domě judského krále.

Jrm 32 3 Uvěznil ho Sidkijáš, judský král. Řekl: "Proč prorokuješ: "Toto praví Hospodin: Hle, vydám toto město do rukou babylónského krále a ten je dobude.

Jrm 32 4 Ani Sidkijáš, král judský, nevyvázne z rukou Kaldejců. Určitě bude vydán do rukou babylónského krále, bude s ním mluvit ústy k ústům a pohlédne mu do očí.

Jrm 32 5 Ten zavede Sidkijáše do Babylóna a bude tam, dokud jej nenavštívím, je výrok Hospodinův. I když budete proti Kaldejcům bojovat, nic se vám nezdaří."

Jrm 32 6 Jeremjáš řekl: "Stalo se ke mně slovo Hospodinovo.

Jrm 32 7 Hle, přijde k tobě Chanameel, syn tvého strýce Šalúma, s nabídkou: "Kup si mé pole v Anatótu, protože máš výkupní právo."

Jrm 32 8 Když ke mně podle Hospodinova slova přišel Chanameel, syn mého strýce, na nádvoří stráží, řekl mi: "Kup prosím mé pole, které je v Anatótu v zemi Benjamínově, neboť máš právo získat je do vlastnictví; máš totiž výkupní právo, kup si je." I poznal jsem, že to je slovo Hospodinovo.

Jrm 32 9 Koupil jsem tedy od Chanameela, syna svého strýce, pole, které je v Anatótu, a odvážil jsem mu stříbro, sedmáct šekelů stříbra.

Jrm 32 10 Napsal jsem listinu, zapečetil, povolal jsem svědky a odvážil na vahách stříbro.

Jrm 32 11 Pak jsem vzal kupní listinu, jak zapečetěnou podle nařízených směrnic, tak otevřenou,

Jrm 32 12 a dal jsem tu kupní listinu Bárukovi, synu Nerijáše, syna Masejášova, v přítomnosti Chanameela, syna svého strýce, a v přítomnosti svědků, kteří podepsali kupní listinu, v přítomnosti všech Judejců, kteří se usadili na nádvoří stráží.

Jrm 32 13 Bárukovi jsem v jejich přítomnosti přikázal:

Jrm 32 14 Toto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: Vezmi tyto listiny, tu kupní listinu zapečetěnou i listinu otevřenou, a vlož je do hliněné nádoby, aby se uchovaly po mnoho dní.

Jrm 32 15 Toto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: Opět se v této zemi budou kupovat domy, pole i vinice!"

Jrm 32 16 Potom, když jsem dal kupní listinu Bárukovi, synu Nerijášovu, modlil jsem se k Hospodinu:

Jrm 32 17 "Ach, Panovníku Hospodine, hle, ty jsi učinil nebesa i zemi svou velikou mocí a svou vztaženou paží. Tobě není nic nemožného.

Jrm 32 18 Prokazuješ milosrdenství tisícům a splácíš nepravost otců do klína jejich synů, kteří přijdou po nich. Ty jsi Bůh veliký, bohatýr, jehož jméno je Hospodin zástupů,

Jrm 32 19 veliký v úradku a mocný v skutcích, tvé oči jsou otevřené na všechny cesty synů lidských, abys každému odplatil podle jeho cest a podle ovoce jeho skutků.

Jrm 32 20 Ty jsi činil znamení a zázraky v zemi egyptské a až do tohoto dne, jak v Izraeli, tak mezi všemi lidmi. Tak sis učinil jméno, jak je tomu v tento den.

Jrm 32 21 Vyvedl jsi Izraele, svůj lid, ze země egyptské se znameními a zázraky, pevnou rukou a vztaženou paží a za velké bázně.

Jrm 32 22 Dal jsi jim tuto zemi, o níž ses zapřisáhl jejich otců, že jim ji dáš, zemi, oplývající mlékem a medem.

Jrm 32 23 Když však vešli a dostali ji, neposlouchali tě a tvým zákonem se neřídili. Nic z toho, co jsi jim přikázal konat, nečinili. Proto jsi na ně přivolal všechno toto zlo.

Jrm 32 24 Hle, náspy! Přitáhli k tomuto městu, aby je dobyli. Město bude vydáno do rukou Kaldejců, kteří proti němu bojují; padne mečem, hladem a morem. Co jsi mluvil, to se stane, ty sám na to budeš patřit.

Jrm 32 25 A ty, Panovníku Hospodine, mi teď říkáš: "Kup si stříbro pole a povolej svědky!" vždyť město bude vydáno do rukou Kaldejců."

Jrm 32 26 I stalo se slovo Hospodinovo k Jeremjášovi:

Jrm 32 27 "Hle, já jsem Hospodin, Bůh veškerého tvorstva. Je pro mne něco nemožného?

Jrm 32 28 Proto praví Hospodin toto: Hle, vydám toto město do rukou Kaldejců a do rukou Nebukadnesara, krále babylónského, a ten je dobude.

Jrm 32 29 Přitáhnou Kaldejci a budou proti tomuto městu bojovat, založí v tomto městě oheň a spálí je i všechny domy, na jejichž střeších pálili kadidlo Baalovi a přinášeli úlitby jiným bohům, aby mě uráželi.

Jrm 32 30 vždyť Izraelci i Judejci se už od svého mládí dopouštěli toho, co je

zlé v mých očích, Izraelci mě uráželi tím, co si vlastníma rukama udělali, je výrok Hospodinův.

Jrm 32 31 Toto město mi bylo jen pro hněv a rozhořčení ode dne, kdy je vystavěli, až do toho dne, kdy je vymýtím od své tváře,
Jrm 32 32 pro všechno zlo, které Izraelci i Judejci páchali, aby mě uráželi, oni, jejich králové, velmožové, kněží i proroci, judští mužové i obyvatelé Jeruzaléma.
Jrm 32 33 Obrátili se ke mně zády a ne tváří; ačkoli jsem je poučoval nepřetržitě a horlivě, neposlouchali a nepřijímali napomenutí.

Jrm 32 34 ohyzdné modly umístili v domě, který se nazývá mým jménem, a tak jej potřísnili.

Jrm 32 35 Baalovi vybudovali posvátná návrší, která jsou v Údolí syna Hinóмова, a prováděli své syny a dcery ohněm Molekovi. To jsem jim nepřikázal, ba ani mi na mysl nepřišlo, že se budou dopouštět takových ohavností, a tím svedou Judu k hříchu."

Jrm 32 36 Proto nyní toto praví Hospodin, Bůh Izraele, o tomto městě, o němž říkáte, že bude vydáno do rukou krále babylónského mečem, hladem a morem:

Jrm 32 37 "Hle, já je shromáždím ze všech zemí, do nichž jsem je ve svém hněvu, rozhořčení a velikém rozlícení rozehnal. Přivedu je zpět na toto místo a usadím je v bezpečí.

Jrm 32 38 Budou mým lidem a já jim budu Bohem.

Jrm 32 39 Dám jim jedno srdce a jednu cestu, aby se mě báli po všechny dny, aby dobře bylo jim i jejich synům po nich.

Jrm 32 40 Uzavřu s nimi smlouvu věčnou, že už jim nepřestanu prokazovat dobro. Do jejich srdcí dám bázeň přede mnou, aby ode mne neodstupovali.

Jrm 32 41 Budu se z nich veselit, z celého srdce a z celé duše prokazovat dobro; v té zemi je opravdu zasadím."

Jrm 32 42 Toto praví Hospodin: "Jako jsem uvedl na tento lid všechno to veliké zlo, tak na ně uvedu všechno to dobro, které jsem jim slíbil.

Jrm 32 43 A budou kupovat pole v této zemi, o níž říkáte: "Je zpustošená, není v ní člověka ani dobytka, je vydáno do rukou kaldejců."

Jrm 32 44 Budou kupovat pole za stříbro, sepisovat listiny, zapečetovat je, přivádět svědky v zemi Benjamínově, v okolí Jeruzaléma, v městech judských, v městech vrchoviny, v městech Přímořské nížiny i v městech Negebu, protože jejich úděl změním, je výrok Hospodinův."

Jrm 33 1 I stalo se slovo Hospodinovo k Jeremjášovi podruhé, když byl ještě ve vazbě v nádvoří stráží:

Jrm 33 2 "Toto praví Hospodin, který to učiní, Hospodin, který vytvoří, co zůstane nepohnuté, Hospodin je jeho jméno.

Jrm 33 3 Volej ke mně a odpovím ti. Chci ti oznámit veliké a nedostupné věci, které neznáš."

Jrm 33 4 Toto praví Hospodin, Bůh Izraele, o domech tohoto města a o domech judských králů, které byly strženy kvůli náspům a kvůli meči,

Jrm 33 5 když se Judejci chystali do boje s Kaldejci: "Budou naplněny mrtvými těly lidí, které zabijí ve svém hněvu a rozhořčení, protože jsem skryl svou tvář před tímto městem kvůli všemu zlu, které páchali.

Jrm 33 6 Hle, jeho ránu zahojím a vyléčím, uzdravím je a zjevím jim hojnost pokoje a pravdy.

Jrm 33 7 Změním úděl Judy i úděl Izraele a vybuduji je jako na začátku.

Jrm 33 8 Očistím je ode všech jejich nepravostí, jimiž proti mně hřešili, a odpustím jim všechny nepravosti, jimiž proti mně hřešili a jimiž se mi vzepřeli.

Jrm 33 9 A já budu mít jméno k veselí, chvále a oslavě mezi všemi pronárodmi na zemi, až uslyší o všem dobru, které pro svůj lid učiním. Budou se chvět strachem a rozčilením pro všechno to dobro a pro všechny pokoj, který svému lidu zjednám.

Jrm 33 10 Toto praví Hospodin: Říkáte: "Toto místo leží v troskách. V judských městech není člověka ani dobytka. Jeruzalémské ulice jsou zpustošené, bez člověka, bez obyvatele, bez dobytka." Opět zde však bude slyšet

Jrm 33 11 hlas veselí, hlas radosti, hlas ženicha a hlas nevěsty, hlas těch, kteří vybízejí: "Chválu vzdejte Hospodinu zástupů, protože Hospodin je dobrý, jeho milosrdenství je věčné." Budou tu i ti, kteří přinášejí do Hospodinova domu děkovnou oběť. Změním totiž úděl této země jako na počátku, praví Hospodin.

Jrm 33 12 Toto praví Hospodin zástupů: Na tomto místě, které je v troskách, bez člověka a bez dobytka, i ve všech jeho městech budou opět nivy pastýřů, kde budou s ovci odpočívat.

Jrm 33 13 Ve městech vrchoviny i ve městech Přímořské nížiny i ve městech Negebu, v zemi Benjamínově i v okolí Jeruzaléma a v městech judských budou opět procházet ovce pod rukama toho, který je počítá, praví Hospodin."

Jrm 33 14 "Hle, přicházejí dny, je výrok Hospodinův, kdy splním to dobré slovo, které jsem vyhlásil o domě Izraelově a o domě Judově.

Jrm 33 15 V oněch dnech a v onen čas způsobím, aby Davidovi vyrašil výhonek spravedlivý, a ten bude v zemi uplatňovat právo a spravedlnost.

Jrm 33 16 V oněch dnech dojde Judsko spásy, Jeruzalém bude přebývat v bezpečí a takto jej nazvou: "Hospodin - naše spravedlnost."

Jrm 33 17 Toto praví Hospodin: Nebude vyhlazen Davidovi následník na trůnu Izraelova domu.

Jrm 33 18 Ani lévijským kněžím nebude vyhlazen přede mnou ten, kdo by přinášel oběti zápalné, v dým obracel oběť přídavnou a po všechny dny připravoval obětní hod."

Jrm 33 19 I stalo se slovo Hospodino k Jeremjášovi:

Jrm 33 20 "Toto praví Hospodin: Podaří-li se vám zrušit moji smlouvu se dnem a moji smlouvu s nocí, takže nebude dne ani noci v určený čas,

Jrm 33 21 pak bude zrušena i má smlouva s Davídem, mým služebníkem, a nebude mít syna, který by kraloval na jeho trůnu, i s lévijskými kněžími, mými sluhy.

Jrm 33 22 Jak je nescíslný nebeský zástup a nezměřitelný mořský písek, tak rozmnožím potomstvo Davida, svého služebníka, i lévijců, kteří mi slouží."

Jrm 33 23 I stalo se slovo Hospodino k Jeremjášovi:

Jrm 33 24 "Nevidíš, co tento lid mluví? Obě čeledi, které Hospodin vyvolil, prý zavrhl. Můj lid znevažují, jako by pro ně nebyl už ani pronárodem.

Jrm 33 25 Toto praví Hospodin: Jakože jsem ustanovil svou smlouvu se dnem a nocí jako směrnicí pro nebe i zemi,

Jrm 33 26 právě tak nezavrhnou potomstvo Jákoba a Davida, svého služebníka; z jeho potomstva budu brát vládce pro potomstvo Abrahamovo, Izákovu a Jákobovu, až změním jejich úděl a slituji se nad nimi."

Jrm 34 1 Slovo, které se stalo od Hospodina, k Jeremjášovi, když Nebúkadnesar, král babylónský, a všechno jeho vojsko a všechna království země ovládaná jeho rukou i všechny národy bojovali proti Jeruzalému a proti všem jeho městům:

Jrm 34 2 "Toto praví Hospodin, Bůh Izraele: Jdi a řekni Sidkijášovi, králi judskému: Toto praví Hospodin: Hle, vydám toto město do rukou babylónského krále a ten je vypálí.

Jrm 34 3 Ani ty mu z rukou neunikneš. Určitě budeš chycen, budeš mu vydán do rukou. Pohlédneš babylónskému králi do očí a on s tebou bude mluvit ústy k ústům. Přijdeš do Babylóna.

Jrm 34 4 Ale slyš slovo Hospodino, Sidkijáši, králi judský, toto o tobě praví Hospodin: Nezemřeš mečem,

Jrm 34 5 zemřeš pokojně. Jako spalovali vonné látky k počtě tvých otců, králů dřívějších, kteří byli před tebou, tak je budou spalovat i tobě. Budou nad tebou naříkat: "Běda, pane!" Já jsem promluvil to slovo, je výrok Hospodinův."

Jrm 34 6 Prorok Jeremjáš mluvil v Jeruzalémě k Sidkijášovi, králi judskému, všechna tato slova.

Jrm 34 7 Vojsko babylónského krále bojovalo proti Jeruzalému a proti všem zbylým judským městům, proti Lakíši a Azece; z opevněných judských měst zůstala jen tato města.

Jrm 34 8 Slovo, které se stalo od Hospodina k Jeremjášovi, když král Sidkijáš uzavřel s veškerým lidem v Jeruzalémě smlouvu o vyhlášení svobody:

Jrm 34 9 "Každý ať propustí svého hebrejského otroka a každý svou hebrejskou otrokyni na svobodu, aby nikdo z Judejců neotročil svému bratru."

Jrm 34 10 Všichni velmožové i všecken lid, kteří přistoupili k smlouvě, uposlechli a každý propustil svého otroka i svou otrokyni na svobodu, takže jim už nesloužili. Uposlechli a propustili je.

Jrm 34 11 Ale potom zas obrátili a donutili k návratu otroky a otrokyně, které propustili na svobodu. Podmanili si je opět za otroky a otrokyně.

Jrm 34 12 I stalo se od Hospodina k Jeremjášovi slovo Hospodino.

Jrm 34 13 "Toto praví Hospodin, Bůh Izraele: Já jsem uzavřel smlouvu s vašimi otci v den, kdy jsem je vyvedl z egyptské země, z domu otroctví:

Jrm 34 14 "Koncem sedmého roku propustíte každý svého hebrejského bratra, který se ti prodal. Bude ti sloužit šest let a pak ho propustíš od sebe na svobodu." Ale vaši otcové mě neposlechli a nenaklonili ucho.

Jrm 34 15 Vy jste dnes obrátili a učinili jste, co je správné v mých očích, když jste každý vyhlásil svému bližnímu volnost. Smlouvu jste uzavřeli přede mnou v domě, který se nazývá mým jménem.

Jrm 34 16 Ale pak jste opět obrátili a mé jméno jste znesvětili. Donutili jste k návratu každý svého otroka a otrokyni, které jste propustili na svobodu. Podmanili jste si je opět, aby byli vašimi otroky a otrokyněmi.

Jrm 34 17 Proto Hospodin praví toto: Protože jste mě neuposlechli a nevyhlásili každý svobodu svému bratru a bližnímu, hle, vyhlašuji proti vám, je výrok Hospodinův, volnost mečí, moru a hladu. Učiním vás obrazem hrůzy pro všechna království země.

Jrm 34 18 Vydám muže, kteří přestupují mou smlouvu, kteří neplní slova smlouvy, kterou přede mnou uzavřeli. Rozťali býčka na dvě poloviny a prošli mezi jeho díly.

Jrm 34 19 Velmožové judští i velmožové jeruzalémští, dvořané i kněží a všecken lid země prošli mezi díly býčka.

Jrm 34 20 Vydám je do rukou jejich nepřátel, do rukou těch, kteří jim ukládají o život. Jejich mrtvolý budou za pokrm nebeskému ptactvu a zemskému zvířectvu.

Jrm 34 21 I Sidkijáše, krále judského, a jeho velmože vydám do rukou jejich nepřátel, do rukou těch, kteří jim ukládají o život, do rukou vojska babylónského krále, které od vás odtáhlo.

Jrm 34 22 Hle, dám příkaz, je výrok Hospodinův, a přivedu je zpět na toto město. Budou proti němu bojovat, dobudou je a vypálí je. Z judských měst učiním zpustošený kraj, budou bez obyvatel."

Jrm 35 1 Slovo, které se stalo k Jeremjášovi od Hospodina za dnů Jójakíma, syna Jóšijášova, krále judského.

Jrm 35 2 "Jdi do domu Rekábejců, promluv k nim a doveď je do jedné ze síní Hospodina domu a dej jim pít víno."

Jrm 35 3 Vzal jsem tedy Jaazanjáše, syna Jeremjáše, syna Chabasinjášova, a jeho bratry a všechny jeho syny, celý dům Rekábejců.

Jrm 35 4 Uvedl jsem je do Hospodina domu, do síně synů Chánana, syna Jigdaljáše, muže Božího; ta byla vedle síně velmožů, která byla nad síní Maasejáše, syna Šalúмова, strážce prahu.

Jrm 35 5 Postavil jsem před syny Rekábejců kalichy plné vína a číše a řekl jsem jim: "Napijte se vína!"

Jrm 35 6 Ale oni odmítli: "Nebudeme pít víno, neboť náš otec Jónadab, syn Rekábův, nám přikázal: "Nebudete nikdy pít víno ani vy ani vaši synové!"

Jrm 35 7 Domy nestavějte, semeno nerozsívejte a vinice nevysazujte, nic vám nebude patřit. Budete po všechny své dny přebývat ve stanech a tak budete žít po mnohé dny na této zemi, v níž jste jen hosté."

Jrm 35 8 Uposlechli jsme svého otce Jónadaba, syna Rekábova, ve všem, co nám přikázal, takže nepijeme víno po všechny své dny ani my ani naše ženy ani naši synové ani naše dcery,

Jrm 35 9 nestavíme domy, abychom v nich bydleli, nemáme vinice ani pole a nesejeme.

Jrm 35 10 Přebýváme ve stanech. Uposlechli jsme. Konáme přesně to, co nám přikázal náš otec Jónadab.

Jrm 35 11 Když vtrhl Nebúkadnesar, král babylónský, do země, řekli jsme si: "Pojďte, vejděme před vojskem Kaldejců a před vojskem Aramejců do Jeruzaléma." Proto přebýváme v Jeruzalémě."

Jrm 35 12 I stalo se slovo Hospodinovo k Jeremjášovi:

Jrm 35 13 "Toto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: Jdi a řekni mužům judským a obyvatelům Jeruzaléma: Což nepřijmete napomenutí a neuposlechnete mých slov? je výrok Hospodinův.

Jrm 35 14 Rekábejci plní slova Jónadaba, syna Rekábova, který zakázal svým synům pít víno. Nepijí je až dodnes, protože poslouchají příkaz svého otce. A já jsem k vám mluvil, nepřetržitě jsem mluvil, ale vy jste mě neposlouchali.

Jrm 35 15 Posílal jsem k vám všechny své služebníky proroky, nepřetržitě jsem je posílal se slovy: "Obrátte se každý od své zlé cesty, napravte své jednání, nechoďte za jinými bohy, neslužte jim. Budete bydlet v zemi, kterou jsem dal vám i vašim otcům." Ale nenaklonili jste své ucho a neuposlechli jste mě.

Jrm 35 16 Synové Jónadaba, syna Rekábova, plní příkaz svého otce, který jim dal; mne však tento lid neposlouchá.

Jrm 35 17 Proto Hospodin, Bůh zástupů, Bůh Izraele, praví toto: Hle, uvedu na Judu i na všechny obyvatele Jeruzaléma všechno zlo, jež jsem proti nim vyhlásil, protože jsem k nim mluvil, a neposlouchali, volával jsem na ně, a neodpovídali."

Jrm 35 18 A domu Rekábejců Jeremjáš řekl: "Toto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: Protože jste byli poslušní příkazu svého otce Jónadaba, zachovávali jste všechny jeho příkazy a konali jste přesně to, co vám přikázal,

Jrm 35 19 proto Hospodin zástupů, Bůh Izraele, praví toto: Z rodu Jónadaba, syna Rekábova, nebude vyhlazen ten, kdo by stál v mých službách po všechny dny."

Jrm 36 1 Ve čtvrtém roce vlády Jójakíma, syna Jóšijášova, krále judského, stalo se od Hospodina k Jeremjášovi toto slovo:

Jrm 36 2 "Vezmi si svitek knihy a napiš do něho všechna slova, která jsem k tobě mluvil o Izraeli a Judovi i o všech pronároděch ode dne, kdy jsem k tobě promluvil, ode dnů Jóšijášových až dodnes.

Jrm 36 3 Snad až dům judský uslyší o všem zlu, které jim zamýšlím učinit, odvrátí se každý od své zlé cesty a já jim jejich nepravost a jejich hřích odpustím."

Jrm 36 4 Jeremjáš tedy zavolal Báruka, syna Nerijášova. Báruk zapsal do svitku knihy všechna slova z Jeremjášových úst, která k němu Hospodin mluvil.

Jrm 36 5 Pak Jeremjáš Bárukovi přikázal: "Jsem ve vazbě a nesmím chodit do Hospodina domu.

Jrm 36 6 Ale ty jdi a ze svitku, do něhož jsi zapsal Hospodinova slova z mých úst, předčítej lidu v domě Hospodinově v den postu, předčítej je i všem Judejcům, kteří přijdou ze svých měst.

Jrm 36 7 Snad padnou na kolena a budou prosit před Hospodinem o smilování a každý se odvrátí od své zlé cesty. Vždyť veliký je hněv a rozhořčení, o němž Hospodin tomuto lidu mluvil!"

Jrm 36 8 Báruk, syn Nerijášův, učinil všechno, co mu přikázal prorok Jeremjáš, a četl v Hospodinově domě z knihy Hospodinova slova.

Jrm 36 9 V pátém roce vlády Jójakíma, syna Jóšijášova, krále judského, v devátém měsíci, vyhlásili půst před Hospodinem pro všechny lid v Jeruzalémě i pro všechny lid, přicházející do Jeruzaléma z judských měst.

Jrm 36 10 Báruk předčítal z knihy Jeremjášova slova všemu lidu v Hospodinově domě v síni písaře Gemarjáše, syna Šáfanova, na horním nádvoří u vchodu do Nové brány Hospodina domu.

Jrm 36 11 Mí kaj áš, syn Gemarj áše, syna Šáfanova, slyšel z té knihy všechna Hospodínova slova.

Jrm 36 12 Sešel dolů do královského domu do síně písařovy, kde zasedali všichni velmožové: písař Elíšama, Delaj áš, syn Šemajášův, Elnátan, syn Akbórův, Gemarj áš, syn Šáfanův, a Sidkij áš, syn Chananjášův. Byli tam všichni velmožové.

Jrm 36 13 Mikaj áš jim oznámil všechna slova, která slyšel, když Báruk lidu předčítal z knihy.

Jrm 36 14 Všichni ti velmožové poslali k Bárukovi Jehúdího, syna Netanj áše, syna Šelemj áše, syna Kúšího, se vzkazem: "Vezmi s sebou svitek, z něhož jsi lidu předčítal, a pojď." Báruk, syn Nerijášův, vzal s sebou svitek a přišel k nim.

Jrm 36 15 Vyzvali jej: "Posaď se a předčítej nám." Báruk jim tedy předčítal.

Jrm 36 16 Když slyšeli všechna ta slova, chvěli se jeden jako druhý strachem a řekli Bárukovi: "Všechna tato slova musíme oznámit králi."

Jrm 36 17 Požádali Báruka: "Sděľ nám, jak jsi všechna tato slova napsal. Z jeho úst?"

Jrm 36 18 Báruk jim odpověděl: "Vlastními ústy ke mně všechna tato slova pronášel a já jsem je zapisoval černidlem do knihy."

Jrm 36 19 Velmožové Bárukovi řekli: "Jdi a skryj se i s Jeremj ášem, ať nikdo neví, kde jste!"

Jrm 36 20 Pak vešli ke králi do dvorany. Svitek uschovali v síni písaře Elíšamy a oznámili králi všechna ta slova.

Jrm 36 21 Král poslal Jehúdího pro svitek. Ten jej vzal ze síně písaře Elíšamy a předčítal z něho králi i všem velmožům, kteří stáli kolem krále.

Jrm 36 22 Král bydlel v zimním domě, byl totiž devátý měsíc, a na ohništi před ním hořelo.

Jrm 36 23 Jak Jehúdí přečetl tři čtyři sloupce, král je ze svitku odřízl nožikem a házel je do ohně na ohništi, až celý svitek na ohništi shořel.

Jrm 36 24 Král ani jeho služebníci se nezachvěli strachem a neroztrhli svá roucha, když slyšeli všechna ta slova.

Jrm 36 25 Ačkolí Elnátan, Delaj áš a Gemarj áš na krále naléhali, aby svitek nepálil, neuposlechl je.

Jrm 36 26 Král přikázal Jerachmeelovi, synu královskému, Serajášovi, synu Azríelovu, a Šelemj ášovi, synu Abdeelovu, aby písaře Báruka i proroka Jeremj áše jali; Hospodin je však ukryl.

Jrm 36 27 I stalo se k Jeremj ášovi slovo Hospodínovo poté, když král spálil svitek se slovy, která zapsal Báruk z Jeremj ášových úst:

Jrm 36 28 "Znovu si vezmi jiný svitek a napiš na něj všechna předešlá slova, která byla na svitku předešlém, který Jójakím, král judský, spálil.

Jrm 36 29 A Jójakímovi, králi judskému, řekni: Toto praví Hospodin: Ty jsi ten svitek spálil a řekl jsi: "Proč jsi na něm napsal, že určitě přitáhne babylónský král a přinese této zemi zkázu, takže v ní nebudou lidé ani dobytek?"

Jrm 36 30 Proto praví Hospodin o Jójakímovi, králi judském, toto: Nebude mít nikoho, kdo by seděl na Davidově trůnu. Jeho mrtvola bude pohozena na denním vedru a na nočním chladu.

Jrm 36 31 Jej i jeho potomky a jeho služebníky za jejich nepravosti ztrestám. Uvedu na ně a na obyvatele Jeruzaléma i na muže judské všechno to zlo, které jsem jim ohlásil, a oni neposlechlí."

Jrm 36 32 Jeremj áš vzal tedy jiný svitek, dal je písaři Bárukovi, synu Nerijášovu, a ten do něho zapsal z Jeremj ášových úst všechna slova té knihy, kterou Jójakím, král judský, v ohni spálil. Bylo k nim přidáno ještě mnoho podobných slov.

Jrm 37 1 Král Sidkij áš, syn Jójijášův, se stal králem místo Konj áše, syna Jójakímova. Ustanovil ho králem v zemi judské Nebúkadnesar, král babylónský.

Jrm 37 2 Ale ani on ani jeho služebníci ani lid země neuposlechlí slov Hospodínových, která mluvil skrze proroka Jeremj áše.

Jrm 37 3 Král Sidkij áš poslal Jehúkala, syna Šelemj ášova, a kněze Sefanj áše, syna Maasej ášova, k proroku Jeremj ášovi se vzkazem: "Modli se prosím za nás k Hospodinu, našemu Bohu."

Jrm 37 4 Jeremj áš vcházel a vycházel uprostřed lidu, dosud jej nedali do žaláře.

Jrm 37 5 Faraónovo vojsko vytáhlo z Egypta. Když Kaldejci, kteří obléhali Jeruzalém, uslyšeli o nich zprávu, odtáhli od Jeruzaléma.

Jrm 37 6 I stalo se k proroku Jeremj ášovi slovo Hospodínovo:

Jrm 37 7 "Toto praví Hospodin, Bůh Izraele: Toto řekněte králi judskému, který vás ke mně poslal, abyste se mě dotazovali. Hle, vojsko faraónovo, které vám vytáhlo na pomoc, se navrátí do své země, do Egypta,

Jrm 37 8 a vrátí se Kaldejci, budou bojovat proti tomuto městu, dobudou je a vypálí.

Jrm 37 9 Toto praví Hospodin: Nepodvádějte sami sebe slovy: "Kaldejci od nás určitě odejdou." Ti neodejdou!

Jrm 37 10 I kdybyste pobili celé kaldejské vojsko, které proti vám bojuje, takže by zůstali jen muži skolení, každý z nich by ve svém stanu povstal a toto město by vypálili."

Jrm 37 11 Když kaldejské vojsko odtáhlo od Jeruzaléma před vojskem faraónovým,

Jrm 37 12 vyšel Jeremjáš z Jeruzaléma a šel do země Benjamínovy, aby se tam ujal svého podílu uprostřed lidu.

Jrm 37 13 Už byl v Benjamínské bráně, kde byl dohlížeč jménem Jirijáš, syn Šelemjáše, syna Chananjášova; ten proroka Jeremjáše chytil. Řekl: "Chceš přeběhnout ke Kaldejcům!"

Jrm 37 14 Jeremjáš odpověděl: "Mýlíš se, nepřecházím ke Kaldejcům." Ale Jirijáš Jeremjáše neposlouchal, chytil ho a dovedl k velmožům.

Jrm 37 15 Velmožové se na Jeremjáše rozlítili, zbili ho a dali ho do vězení v domě písaře Jónatana, který proměnili v žalář.

Jrm 37 16 Jeremjáš se dostal do sklepení, totiž do kobek. Pobyl si tam mnoho dní.

Jrm 37 17 Pak pro něj král Sidkijáš poslal, přijal ho tajně ve svém domě a zeptal se ho: "Je nějaké slovo od Hospodina?" Jeremjáš odpověděl: "Je", a pokračoval: "Budeš vydán do rukou babylónského krále."

Jrm 37 18 Potom se Jeremjáš krále Sidkijáše tázal: "Čím jsem proti tobě a tvým služebníkům a proti tomuto lidu zhrěšil, že jste mě dali do žaláře?"

Jrm 37 19 Kde jsou vaši proroci, kteří vám prorokovali: "Král babylónský nepřitáhne proti vám ani proti této zemi"?

Jrm 37 20 Teď poslyš prosím, králi, můj pane, předkládám ti prosbu o smilování: Neposílej mě zpět do domu písaře Jónatana, abych tam nezemřel."

Jrm 37 21 Král Sidkijáš přikázal dát Jeremjáše pod dohled na nádvoří stráží. Každý den mu dávali z ulice pekařů bochníček chleba, dokud nebyl všečen chléb ve městě sněden. Tak Jeremjáš pobýval v nádvoří stráží.

Jrm 38 1 Šefatjáš, syn Matánův, Gedaljáš, syn Pašchúrův, Júkal, syn Šelemjášův, a Pašchúr, syn Malkijášův, slyšeli slova, která mluvil Jeremjáš ke všemu lidu:

Jrm 38 2 "Toto praví Hospodin: Kdo zůstane v tomto městě, zemře mečem, hladem nebo morem, ale kdo vyjde ke Kaldejcům, zůstane naživu a jako kořist získá svůj život, zůstane živ."

Jrm 38 3 Toto praví Hospodin: Toto město bude určitě vydáno do rukou vojska babylónského krále a ten je dobude."

Jrm 38 4 Proto řekli velmožové králi: "Nechť je ten muž usmrcen, vždyť oslabuje ruce bojovníků, kteří v tomto městě zbývají, i ruce všeho lidu, když jim mluví podobná slova. Ten muž neusiluje o pokoj pro tento lid, nýbrž o zlo."

Jrm 38 5 Král Sidkijáš odpověděl: "Hle, je ve vaší rukou, neboť král proti vám nic nezmůže."

Jrm 38 6 Chopili se tedy Jeremjáše a vhodili ho do cisterny Malkijáše, syna královského, která byla na nádvoří stráží. Spustili tam Jeremjáše po provazech. V cisterně nebyla voda, jen bláto, takže se Jeremjáš topil v blátě.

Jrm 38 7 Kúšijec Ebedmelek, dvorán, který byl v králově domě, uslyšel, že Jeremjáše dali do cisterny. Když král seděl v Benjamínské bráně,

Jrm 38 8 vyšel Ebedmelek z královského domu a promluvil ke králi:

Jrm 38 9 "Králi, můj pane, zle si počínali tiito muži, že to všechno proroku Jeremjášovi provedli. Vhodili ho do cisterny, aby tam dole umřel hladu; ve městě už není žádný chléb."

Jrm 38 10 Král Kúšijci Ebedmelekovi přikázal: "Vezmi s sebou odtud třicet mužů a vytáhni proroka Jeremjáše z cisterny, než tam zemře."

Jrm 38 11 Ebedmelek vzal tedy s sebou muže, vešel do královského domu dolů do skladu, vzal odtud roztrhané hadry a rozedrané šaty a spustil je po provazech Jeremjášovi do cisterny.

Jrm 38 12 Kúšijec Ebedmelek řekl Jeremjášovi: "Podlož si ty roztrhané a rozedrané hadry do podpaží pod provazy." Jeremjáš to tak udělal.

Jrm 38 13 Pak táhli Jeremjáše na provazech a vytáhli ho z cisterny. Jeremjáš opět pobýval na nádvoří stráží.

Jrm 38 14 Král Sidkijáš si dal přivést proroka Jeremjáše k třetímu vchodu do Hospodinova domu. Král Jeremjášovi pravil: "Ptám se tě na Hospodinovo slovo. Nic přede mnou nezatajuj!"

Jrm 38 15 Jeremjáš Sidkijášovi odpověděl: "Když ti je oznámím, cožpak mě nevydáš na smrt? A když ti poradím, neposlechneš mě."

Jrm 38 16 Král Sidkijáš Jeremjášovi tajně přísáhl: "Jakože živ je Hospodin, který nám dal tento život, nevydám tě na smrt ani do rukou těch mužů, kteří ti ukládají o život."

Jrm 38 17 I řekl Jeremjáš Sidkijášovi: "Toto praví Hospodin, Bůh zástupů, Bůh Izraele: Jestliže vyjdeš k velmožům babylónského krále, zůstaneš sám naživu a toto město nebude vypáleno; zůstaneš naživu ty i tvůj dům."

Jrm 38 18 Jestliže však k velmožům babylónského krále nevyjdeš, bude toto město vydáno do rukou Kaldejců a ti je vypálí. Ani ty jim z rukou neunikneš."

Jrm 38 19 Král Sidkijáš Jeremjášovi odvětil: "Obávám se Judejců, kteří přeběhli ke Kaldejcům, že mě Kaldejci vydají do jejich rukou a ti naloží se mnou podle své zvůle."

Jrm 38 20 Jeremjáš odpověděl: "Nevydají. Uposlechni prosím Hospodina, jak ti ohlašuji, a povede se ti dobře a zůstaneš naživu."

Jrm 38 21 Jestliže se budeš zdráhat vyjít, nastane to, co mi Hospodin ukázal:

Jrm 38 22 Hle, všechny ženy které zůstaly v domě judského krále, budou vyvedeny

k velmožům babylónského krále a řeknou: "Podněcovali tě a přemohli tě mužové, kteří ti slibovali pokoj. Teď, když tvé nohy tonou v bahně, stáhli se zpět."

Jrm 38 23 všechny tvé ženy a tvé syny vyvedou ke kaldejcům. Ani ty jim z rukou neunikneš. Budeš chycen rukou babylónského krále a toto město bude vypáleno."

Jrm 38 24 Sidkijáš pravil Jeremjášovi: "Ať se nikdo o těchto slovech nedoví, a nezemřeš."

Jrm 38 25 Jestliže velmožové uslyší, že jsem s tebou mluvil, a přijdou k tobě a řeknou ti: "Pověz nám, co jsi s králem mluvil, nic před námi nezatajuj a nevydáme tě na smrt. A co král mluvil s tebou?"

Jrm 38 26 řekneš jim: "Předložil jsem králi prosbu o smilování, aby mě nedával opět do domu Jónatanova, abych tam nezemřel."

Jrm 38 27 I přišli k Jeremjášovi všichni velmožové a vyslyšeli ho. On jim pověděl všechno tak, jak král přikázal. Mlčky od něho odešli a nikdo o té věci neuslyšel.

Jrm 38 28 Jeremjáš pobýval na nádvoří stráží až do dne, kdy byl Jeruzalém dobyt. I stalo se při dobývání Jeruzaléma,

Jrm 39 1 devátého roku vlády Sidkijáše, krále judského, desátého měsíce, že přitáhl Nebúkadnesar, král babylónský, s celým svým vojskem k Jeruzalému a oblehl jej.

Jrm 39 2 Jedenáctého roku vlády Sidkijášovy, čtvrtého měsíce, devátého dne, byly prolomeny hradby města.

Jrm 39 3 všichni velmožové babylónského krále vstoupili do Prostřední brány a usadili se tam: Nergal-sareser, Samgar-nebú, Sarsekím, přední z dvořanů, Nergal-sareser, přední z mágů, a všichni ostatní velitelé babylónského krále.

Jrm 39 4 Jakmile je Sidkijáš, král judský, a všichni bojovníci spatřili, uprchli. V noci vyšli z města směrem ke královské zahradě branou mezi dvěma hradbami. Dali se směrem k pustině.

Jrm 39 5 Kaldejské vojsko je pronásledovalo a dostihlo Sidkijáše na Jeriškých pustinách. Chopili se ho a přivedli jej k Nebúkadnesarovi, králi babylónskému, do Ribly v zemi chamátské, kde nad ním vynesl rozsudek.

Jrm 39 6 Babylónský král dal popraviti v Rible Sidkijášovy syny před jeho očima; i všechny judské šlechtice dal babylónský král popravit.

Jrm 39 7 Sidkijáše oslepil a spoutal ho bronzovými řetězy a odvedl ho do Babylóna.

Jrm 39 8 královský dům i domy lidu kaldejci vypálili, jeruzalémské hradby zbořili.

Jrm 39 9 Zbytek lidu, který zůstal v městě, a přeběhlíky, kteří k němu přeběhli, ten zbytek lidu, který zůstal, přestěhoval Nebúzaradán, velitel tělesné stráže, do Babylóna.

Jrm 39 10 Ty nejchudší z lidu, kteří nic neměli, zanechal Nebúzaradán, velitel tělesné stráže, v zemi judské, a dal jim onoho dne vinice a ornou půdu.

Jrm 39 11 Nebúkadnesar, král babylónský, vydal prostřednictvím velitele tělesné stráže Nebúzaradána příkaz o Jeremjášovi:

Jrm 39 12 "Vezmi jej do své péče a nedělej mu nic zlého. Učiň mu, oč tě požádá."

Jrm 39 13 I poslali tedy Nebúzaradán, velitel tělesné stráže, Nebúšazbán, přední z dvořanů, Nergal-sareser, přední z mágů, a všichni hodnostáři babylónského krále

Jrm 39 14 pro Jeremjáše a vzali jej z nádvoří stráží a předali ho Gedaljášovi, synu Achíkama, syna Šáfanova, aby ho přivedl do domu. Tak bydlil uprostřed lidu.

Jrm 39 15 K Jeremjášovi, když byl ještě ve vazbě na nádvoří stráží, se stalo slovo Hospodino:

Jrm 39 16 "Jdi a řekni Kúšijci Ebedmelekovi: Toto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: Hle, způsobím, že dojde na má slova o tomto městě; bude to ke zlému a ne k dobrému. Stane se tak onoho dne v tvé přítomnosti."

Jrm 39 17 Ale tebe v onen den vysvobodím, je výrok Hospodinův. Nebudeš vydán do rukou těch mužů, kterých se lekáš.

Jrm 39 18 Určitě tě zachráním, nepadneš mečem a jako kořist získáš svůj život, protože jsi ve mne doufal, je výrok Hospodinův."

Jrm 40 1 Slovo, které se stalo od Hospodina k Jeremjášovi poté, co ho Nebúzaradán, velitel tělesné stráže, propustil z Rámy; řetězy spoutaného jej vzal ze středu všech přesídlenců z Jeruzaléma a Judska, těch, kteří měli být přestěhováni do Babylóna.

Jrm 40 2 velitel tělesné stráže vzal tedy Jeremjáše a řekl mu: "Hospodin, tvůj Bůh, mluvil proti tomuto místu o tomto zlu."

Jrm 40 3 A Hospodin je uvedl a učinil, jak mluvil, protože jste proti Hospodinu hřešili a neposlouchali jste ho. Proto se vám toto stalo.

Jrm 40 4 Nyní, hle, rozvážu ti dnes řetězy na rukou. Pokládáš-li za dobré jít se mnou do Babylóna, pojď, budu o tebe pečovat. Pokládáš-li za zlé jít se mnou do Babylóna, nemusíš chodit. Hleď, celá země je před tebou. Kam pokládáš za dobré a správné jít, tam jdi.

Jrm 40 5 Už se to nezvrátí. Obrát se ke Gedaljášovi, synu Achíkama, syna Šáfanova, kterého babylónský král ustanovil správcem judských měst. Přebývej s ním uprostřed lidu nebo jdi, kam pokládáš za správné jít." A velitel tělesné stráže mu dal jídlo na cestu a dar a propustil ho.

Jrm 40 6 Jeremjáš přišel ke Gedaljášovi, synu Achíkamovu, do Mispy a přebýval s ním uprostřed lidu, který byl ponechán v zemi.

Jrm 40 7 Když uslyšeli všichni velitelé vojsk, kteří byli se svým mužstvem v

poli, že babylónský král ustanovil správcem země Gedaljáše, syna Achíkamova, a že mu svěřil muže, ženy a malé děti a z chudiny země ty, kteří nebyli přestěhováni do Babylóna.

Jrm 40 8 Šli ke Gedaljášovi do Mispy. Byli to: Jišmael, syn Netanjášův, Jóchanan a Jónatan, synové Káreachovi, Serajáš, syn Tanchumetův, synové Efaje Netófského a Jezanjáš, syn Maakatánův, každý se svým mužstvem.

Jrm 40 9 Gedaljáš, syn Achíkama, syna Šáfanova, je i jejich mužstvo přísne ujistil: "Nebojte se sloužit Kaldejcům. Zůstaňte v zemi, služte babylónskému králi a povede se vám dobře.

Jrm 40 10 A já, hle, bydlím v Mispě a zastupuji vás před Kaldejci, kteří k nám přicházejí. Sklízejte víno, letní ovoce i olej, ukládejte do svých nádob a bydlete ve svých městech, která držíte."

Jrm 40 11 I všichni Judejci, kteří byli v Moábsku a mezi Amónovci a v Edómsku a kteří byli ve všech zemích, uslyšeli, že babylónský král zanechal Judovi pozůstatek lidu a že nad nimi ustanovil Gedaljáše, syna Achíkama, syna Šáfanova.

Jrm 40 12 Vrátili se tedy všichni Judejci ze všech míst, kam byli zahrnani, přišli do země judské do Mispy ke Gedaljášovi a sklídili velice mnoho vína a letního ovoce.

Jrm 40 13 Jóchanan, syn Káreachův, a všichni velitelé vojsk, kteří byli v poli, přišli ke Gedaljášovi do Mispy

Jrm 40 14 a řekli mu: "Zdalipak víš, že Baalis, král Amónovců, poslal Jišmaela, syna Netanjášova, aby tě zabil?" Ale Gedaljáš, syn Achíkamův, jim nevěřil.

Jrm 40 15 Jóchanan, syn Káreachův, tajně navrhl Gedaljášovi v Mispě: "Když dovolíš, půjdu a zabiji Jišmaela, syna Netanjášova. Nikdo se to nedoví. Proč by měl zabít on tebe? Všichni Judejci, kteří se k tobě shromáždili, byli by rozptýleni a pozůstatek judského lidu by zahynul."

Jrm 40 16 Ale Gedaljáš, syn Achíkamův, Jóchananovi, synu Káreachovu, řekl: "Nedělej to, mluvíš o Jišmaelovi křivě."

Jrm 41 1 V sedmém měsíci přišel Jišmael, syn Netanjáše, syna Elíšamova, z královského potomstva, i královští hodnostáři s deseti muži ke Gedaljášovi, synu Achíkamovu, do Mispy. Tam v Mispě pojedli společně chléb.

Jrm 41 2 Jišmael, syn Netanjášův, a deset mužů, kteří byli s ním, pak povstali a Gedaljáše, syna Achíkama, syna Šáfanova, zabili mečem. Tak usmrtil toho, kterého babylónský král ustanovil správcem země.

Jrm 41 3 Jišmael pobil i všechny Judejce, kteří byli s Gedaljášem v Mispě, i kaldejské bojovníky, kteří tam byli.

Jrm 41 4 Druhý den po usmrcení Gedaljáše, když o tom ještě nikdo nevěděl,

Jrm 41 5 přišli muži ze Šekemu, Šila a ze Samarií, bylo jich osmdesát, s ostříhanými vousy, s roztrženými rouchy a se smutečními zářezy. Měli s sebou obětní dar a kadidlo; chtěli to přinést do Hospodinova domu.

Jrm 41 6 Jišmael, syn Netanjášův, jim vyšel z Mispy vstříc, šel a plakal. Když se s nimi setkal, řekl jim: "Pojďte ke Gedaljášovi, synu Achíkamovu."

Jrm 41 7 Když přišli do středu města, tu je Jišmael, syn Netanjášův, s muži, kteří byli s ním, zabil a hodil do cisterny.

Jrm 41 8 Ale našlo se mezi nimi deset mužů, kteří Jišmaelovi řekli: "Neusmrcuj nás; máme v poli skryté zásoby: pšenici a ječmene, olej i med." I nechal je a neusmrtil je s jejich bratřími.

Jrm 41 9 Cisterna, do níž Jišmael vhodil všechna mrtvá těla mužů, které zabil s Gedaljášem, byla ta, kterou udělal král Ása, když bojoval proti Baešovi, králi izraelskému. Tu naplnil Jišmael, syn Netanjášův, skolenými.

Jrm 41 10 Jišmael zajal celý pozůstatek lidu, který byl v Mispě, královské dcery i všechen lid, který zůstal v Mispě, nad nímž ustanovil Nebúzaradán, velitel tělesné stráže, Gedaljáše, syna Achíkamova. Jišmael, syn Netanjášův, je zajal a chystal se přejít k Amónovcům.

Jrm 41 11 Když uslyšel Jóchanan, syn Káreachův, a všichni velitelé vojsk, kteří byli s ním, o všem tom zlu, které spáchal Jišmael, syn Netanjášův,

Jrm 41 12 vzali všechno své mužstvo a šli bojovat proti Jišmaelovi, synu Netanjášovu. Našli ho u Veliké vody v Gibeónu.

Jrm 41 13 Když všechen lid, který byl s Jišmaelem, spatřil Jóchanana, syna Káreachova, a všechny velitele vojsk, kteří byli s ním, zaradovali se.

Jrm 41 14 A všechen lid z Mispy, který Jišmael zajal, se obrátil a šel k Jóchananovi, synu Káreachovu.

Jrm 41 15 Ale Jišmael, syn Netanjášův, s osmi muži před Jóchananem unikl a odešel k Amónovcům.

Jrm 41 16 Pak Jóchanan, syn Káreachův, se všemi veliteli vojsk, kteří byli s ním, vzal celý pozůstatek lidu z Mispy, který přivedl zpět od Jišmaela, syna Netanjášova, poté co zabil Gedaljáše, syna Achíkamova: muže, bojovníky, ženy, děti i dvořany, a odvedl je z Gibeónu.

Jrm 41 17 Šli a pobýli v Kinhámově útulku pro pocestné, který byl poblíž Betléma. Chtěli odejít do Egypta

Jrm 41 18 před Kaldejci, jichž se báli, protože Jišmael, syn Netanjášův, zabil Gedaljáše, syna Achíkamova, kterého babylónský král ustanovil správcem země.

Jrm 42 1 Pak přistoupili všichni velitelé vojsk s Jóchananem, synem Káreachovým, Jizanjášem, synem Hóšajášovým, a vším lidem od nejmenšího do největšího

Jrm 42 2 a řekli proroku Jeremjášovi: "Dovol, abychom ti předložili svou

prosbu. Modli se za nás k Hospodinu, svému Bohu, za celý tento pozůstatek lidu. Vždyť nás zůstalo jen maličko z mnoha, jak na vlastní oči vidíš.

Jrm 42 3 Ať nám Hospodin, tvůj Bůh, oznámí, kam máme jít a co máme dělat."

Jrm 42 4 Prorok Jeremjáš jim odpověděl: "Vyslyším vás, hle, budu se modlit k Hospodinu, vašemu Bohu, podle vašich slov. Každé slovo, které vám Hospodin odpoví, vám oznámím. Nic vám nezatajím."

Jrm 42 5 Oni nato Jeremjášovi řekli: "Nechť je nám Hospodin spolehlivým a věrným svědkem, jestliže se nezachováme přesně podle slova, s nímž tě k nám Hospodin, tvůj Bůh pošle.

Jrm 42 6 Ať to bude dobré nebo zlé, Hospodina, svého Boha, k němuž tě posíláme, uposlechneme, aby nám bylo dobře; budeme poslouchat Hospodina, svého Boha."

Jrm 42 7 Po uplynutí deseti dnů stalo se k Jeremjášovi slovo Hospodinovo.

Jrm 42 8 Zavolal tedy Jóchanana, syna Káreachova, a všechny velitele vojsk, kteří s ním byli, a všecken lid od nejmenšího do největšího

Jrm 42 9 a řekl jim: "Toto praví Hospodin, Bůh Izraele, k němuž jste mě poslali, abych mu předložil vaše prosby:

Jrm 42 10 Jestliže se opět usídlíte v této zemi, budu vás budovat a nikoli bořit, zasadím vás a nevyvrátím, protože lituji těch zlých věcí, které jsem vám učinil.

Jrm 42 11 Nebojte se babylónského krále, jehož se bojíte; nebojte se ho, je výrok Hospodinův, neboť jsem s vámi, spasím vás a vysvobodím z jeho rukou.

Jrm 42 12 Prokážu vám slitování: On se nad vámi slituje a přivede vás zpět do vaší země.

Jrm 42 13 Jestliže řeknete: "Nebudeme bydlet v této zemi" a nebudete chtít uposlechnout Hospodina, svého Boha,

Jrm 42 14 řeknete-li: "Nikoli, ale půjdeme do země egyptské, kde neuvidíme válku a neuslyšíme zvuk polnice a nebudeme lačnět po chlebu; tam budeme bydlet",

Jrm 42 15 pak slyšte nyní Hospodinovo slovo, pozůstatku judského lidu. Toto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: Jestliže máte v úmyslu vstoupit do Egypta, abyste se tam usadili jako hosté,

Jrm 42 16 meč, jehož se bojíte, vás tam v zemi egyptské dostihne, a hlad, jehož se obáváte, se vás bude v Egyptě držet; zemřete tam.

Jrm 42 17 Všichni muži, kteří mají v úmyslu vstoupit do Egypta, aby tam pobývali jako hosté, zemřou mečem, hladem či morem a žádný z nich nepřežije a neunikne tomu zlu, které na ně uvedu.

Jrm 42 18 Toto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: Jako se vyliil můj hněv a mé rozhořčení na obyvatele Jeruzaléma, tak se vylije mé rozhořčení na vás, půjdete-li do Egypta. Stanete se kletbou, úděsem, zlořečením a potupou. Toto místo už neužijete.

Jrm 42 19 Hospodin k vám promluvil, pozůstatku judského lidu. Nechoďte do Egypta. Teď to víte, vždyť vás dnes varuji.

Jrm 42 20 Sami se svádíte. Poslali jste mě přece k Hospodinu, svému Bohu, a řekli jste: "Modli se za nás, k Hospodinu, našemu Bohu. Všechno, co řekne Hospodin, náš Bůh, nám oznam a my to učiníme."

Jrm 42 21 Dnes jsem vám to oznámil, ale nechcete uposlechnout Hospodina, svého Boha, v ničem, s čím mě k vám poslal.

Jrm 42 22 Nyní tedy vězte, že zemřete mečem, hladem či morem na místě, kam chcete jít a pobývat tam jako hosté."

Jrm 43 1 I domluvil Jeremjáš ke všemu lidu všechna slova Hospodina, jejich Boha. Hospodin, jejich Bůh, ho totiž k nim poslal se všemi těmito slovy.

Jrm 43 2 Tu Azarjáš, syn Hóšajášův, a Jóchanan, syn Káreachův, a všichni ostatní zpupní muži Jeremjášovi řekli: "Co mluvíš, je klam. Hospodin, náš Bůh, tě neposlal se vzkazem: "Nevstupujte do Egypta, abyste tam pobývali jako hosté."

Jrm 43 3 To Bárúk, syn Nerijášův, tě proti nám podněcuje, aby nás vydal do rukou Kaldějců, aby nás usmrtili nebo přestěhovali do Babylóna."

Jrm 43 4 A Jóchanan, syn Káreachův, a nikdo z velitelů vojsk a nikdo z lidu Hospodina neuposlechli, že mají zůstat v zemi judské.

Jrm 43 5 Jóchanan, syn Káreachův, a všichni velitelé vojsk vzali celý pozůstatek judského lidu, ty, kdo se vrátili ze všech pronárodů, kam byli zahnáni, aby pobývali v zemi judské jako hosté:

Jrm 43 6 muže, ženy i děti, královské dcery i všechny, které Nebúzaradán, velitel tělesné stráže, zanechal s Gedeljášem, synem Achíkama, syna Šáfanova, i proroka Jeremjáša a Báruka, syna Nerijášova.

Jrm 43 7 Vstoupili do země egyptské, Hospodina neuposlechli. Přišli až do Tachpanchésu.

Jrm 43 8 V Tachpanchésu stalo se k Jeremjášovi slovo Hospodinovo:

Jrm 43 9 "Vezmi do rukou velké kameny a ukryj je za přítomnosti judských mužů do jílu v cihelně u vchodu do faraónova domu v Tachpanchésu.

Jrm 43 10 Řekneš jim: Toto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: Hle, já pošlu pro Nebúkadnesara, krále babylónského, svého služebníka, a postavím jeho trůn na těchto kamenech, které jsem ukryl, a roztáhne na nich svůj velkolepý stan.

Jrm 43 11 Přitáhne a bude bít egyptskou zemi. Kdo je určen smrti, propadne smrti, kdo zajetí, zajetí, kdo meči, meči.

Jrm 43 12 V domech egyptských bohů zanítím oheň. Vypálí je a zajme. Zahalí se

egyptskou zemí, jako se pastýř halí do svého šatu. Pak odtud vyjde v pokoji.
 Jrm 43 13 Roztříští posvátné sloupy v Bét-Semeši, který je v egyptské zemi, a domy egyptských bohů vypálí."
 Jrm 44 1 Slovo, které se stalo k Jeremjášovi pro všechny Judejce, kteří bydleli v egyptské zemi, kteří bydleli v Migdólu, Tachpanchésu, Memfidě a v zemi Patrósu:
 Jrm 44 2 "Toto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: Viděli jste všechno zlo, které jsem uvedl na Jeruzalém a na všechna judská města. Hle, jsou to dnes jen trosky, nikdo v nich nebydlí,
 Jrm 44 3 a to pro jejich zlé skutky, které páchali. Uráželi mě, když chodili pálit kadidlo a sloužit jiným bohům, které neznali oni ani vy ani vaši otcové.
 Jrm 44 4 Posílal jsem k vám všechny své služebníky proroky, nepřetržitě jsem je posílal se vzkazem: "Nedopouštějte se té ohavnosti, kterou nenávím!"
 Jrm 44 5 Ale neposlechli a nenaklonili své ucho, aby se odvrátili od svých zlých skutků a nepálili kadidlo jiným bohům.
 Jrm 44 6 Proto se vylilo mé rozhořčení a můj hněv a hořel v městech judských a na ulicích Jeruzaléma, takže se staly troskami a zpusťšeným krajem, jak je tomu dodnes."
 Jrm 44 7 Nyní toto praví Hospodin, Bůh zástupů, Bůh Izraele: "Proč sami sobě působíte tak veliké zlo? Vytínáte ze společenství Judy muže i ženu, nemluvně i kojence, takže vám nezbude ani pozůstatek lidu.
 Jrm 44 8 Urážíte mě výtvořky svých rukou, když pálíte kadidlo jiným bohům v zemi egyptské, kam jste vstoupili, abyste tam pobývali jako hosté. Vytínáte sami sebe a stanete se zlořečením a potupou mezi všemi pronárody země.
 Jrm 44 9 Což jste zapomněli na zlé skutky svých otců a na zlé skutky judských králů a na zlé skutky jejich žen i na zlé skutky své a na zlé skutky svých žen, jichž jste se dopouštěli v zemi judské a v ulicích Jeruzaléma?
 Jrm 44 10 Dodnes nejsou zkrušeni, nebojí se, neřídí se mým zákonem ani mými nařízeními, která jsem předložil vám a vašim otcům.
 Jrm 44 11 Proto Hospodin zástupů, Bůh Izraele, praví toto: Hle, zaměřím se na vás, ale ke zlému, a celého Judu vytnu.
 Jrm 44 12 Vezmu pozůstatek judského lidu, ty, kteří pojali úmysl vstoupit do egyptské země, aby tam pobývali jako hosté: Všichni v egyptské zemi zajdou, padnou mečem či hladem, zajdou malí i velcí, zemřou mečem a hladem a stanou se kletbou, úděsem, zlořečením a potupou.
 Jrm 44 13 Ty, kdo se usadili v egyptské zemi, ztrestám mečem, hladem či morem, jako jsem ztrestal Jeruzalém.
 Jrm 44 14 Nevvázne a nepřežije nikdo z pozůstatku judského lidu, z těch, kteří přišli do egyptské zemi, aby tam pobývali jako hosté. Nevrátí se do země judské, ačkoli celou duší prahnou po tom, aby se mohli vrátit a bydlet tam. Nevrátí se, jen někteří vyvážnou."
 Jrm 44 15 Nato odpověděli Jeremjášovi všichni muži, kteří věděli, že jejich ženy pálily kadidlo jiným bohům, i všechny ženy, které tu stály - bylo jich veliké shromáždění -, všecken lid, který pobýval v Patrósu v egyptské zemi:
 Jrm 44 16 "V tom, co jsi nám mluvil ve jménu Hospodinově, tě neposlechneme.
 Jrm 44 17 Určitě však splníme všechno, co vyšlo z našich úst, že budeme pálit kadidlo královně nebes a že ji budeme přinášet úlitby tak, jak jsme to dělávali my i naši otcové, naši králové i velmožové v městech judských a na ulicích Jeruzaléma. Tehdy jsme měli chleba dosyta, bylo nám dobře, nic zlého jsme nezakoušeli.
 Jrm 44 18 Od té doby, kdy jsme přestali pálit kadidlo královně nebes a přinášet jí úlitby, máme nedostatek ve všem a hyneme mečem a hladem."
 Jrm 44 19 Ženy dodaly: "Jestliže pálíme kadidlo královně nebes a přinášíme jí úlitby, cožpak jí bez vědomí svých mužů pečeme obětní koláče, jimiž ji zpodobňujeme, a přinášíme jí úlitby?"
 Jrm 44 20 Jeremjáš řekl všemu lidu, mužům, ženám i všemu lidu, kteří s ním vedli rozhovor:
 Jrm 44 21 "Cožpak si Hospodin nepřipomněl ten obětní dým z kadidla, jež jste pálili v městech judských a na ulicích Jeruzaléma vy i vaši otcové, vaši králové a vaši velmožové i lid země? Nepřišlo mu to na mysl?
 Jrm 44 22 Hospodin už nemohl snést vaše zlé skutky a vaše ohavnosti, jichž jste se dopouštěli. Proto se vaše země stala troskami, úděsem a zlořečením, bez obyvatele, jak je tomu dnes.
 Jrm 44 23 Protože jste pálili kadidlo a hřešili proti Hospodinu a neposlouchali Hospodina, že jste se neřídili jeho zákonem, jeho nařízeními ani jeho svědectvím, potkalo vás toto zlo, jak je tomu dnes."
 Jrm 44 24 A Jeremjáš řekl všemu lidu a všem ženám: "Slyšte slovo Hospodino, celý Judo v egyptské zemi.
 Jrm 44 25 Toto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: Vy i vaše ženy, co jste svými ústy vyslovili, to jste svými rukama naplnili. Řekli jste: "Splníme sliby, které jsme dali. Budeme pálit kadidlo královně nebes a budeme jí přinášet úlitby." Tak si tedy dodržujte své sliby, vyplňujte své sliby!
 Jrm 44 26 Ale slyšte slovo Hospodino, všecken Judo, který pobývá v egyptské zemi: Hle, zapřísáhl jsem se při mém velikém jménu, praví Hospodin, že mé jméno už nebude vzýváno v celém Egyptě ústy žádného judského muže, který by říkal: "Jakože ži v je Panovník Hospodin!"

Jrm 44 27 Hle, budu nad nimi bdít ke zlému, a ne k dobrému. Všichni judští muži, kteří jsou v egyptské zemi, do jednoho zajdou mečem a hladem.

Jrm 44 28 Jen hrstka lidí unikne meči a vrátí se z egyptské země do země judské. A celý pozůstatek judského lidu, který přišel do egyptské země, aby tam pobýval jako host, pozná, či slovo obстоjí, zda mě či jejich.

Jrm 44 29 A toto budete mít jako znamení, je výrok Hospodinův: Na tomto místě vás ztrestám, a tak poznáte, že má slova proti vám obстоjí, vám ke zlému.

Jrm 44 30 Toto praví Hospodin: Hle, vydám faraóna Chofru, krále egyptského, do rukou jeho nepřátel, do rukou těch, kteří mu ukládají o život, jako jsem vydal Sídkijáše, krále judského, do rukou Nebúkadnesara, krále babylónského, jeho nepřítele, který mu ukládal o život."

Jrm 45 1 Slovo, které promluvil prorok Jeremjáš k Bárukovi, synu Nerijášovu, když psal tato slova z Jeremjášových úst do knihy ve čtvrtém roce vlády Jójakíma, syna Jóšijášova, krále judského.

Jrm 45 2 "Toto praví Hospodin, Bůh Izraele, o tobě, Báruku.

Jrm 45 3 Řekl jsi: "Běda mi, neboť Hospodin přidal k mé bolesti ještě starost. Do zemlení vzdychám, a odpočínutí nenalézám."

Jrm 45 4 Toto mu povíš: Toto praví Hospodin: Hle, bořím, co jsem vybudoval, vyvracím, co jsem zasadil, celou tuto zemi!

Jrm 45 5 A ty bys chtěl pro sebe usilovat o veliké věci? Neusiluj. Neboť hle, já uvedu zlo na všechno tvorstvo v ní, je výrok Hospodinův, ale tobě dám jako kořist život na všech místech, kamkoli půjdeš."

Jrm 46 1 Slovo Hospodinovo, které se stalo k proroku Jeremjášovi proti pronárodům.

Jrm 46 2 O Egyptu, proti vojsku faraóna Néka, krále egyptského, který byl u řeky Eufratu u Karkemíše a kterého porazil Nebúkadnesar, král babylónský, ve čtvrtém roce vlády Jójakíma, syna Jóšijášova, krále judského.

Jrm 46 3 "Připravte štít a pavézu, chystejte se k boji!

Jrm 46 4 Zaprahejte koně, nasedejte, jezdcí! Nastupte v přílbách, vyleštěte oštěpy, oblékněte krunýře!

Jrm 46 5 Cože to vidím? Jsou naplněni děsem, ustupují zpět, jejich bohatýři jsou rozdrnceni, dali se na zběsilý útěk, ani se neohlédnou. Kolikolem děs, je výrok Hospodinův.

Jrm 46 6 Ať neuteče ani hbitý, ať ani bohatýr neunikne! Na severu u řeky Eufratu zakopnou a padnou.

Jrm 46 7 Kdo to vystupuje jako Nil, jako řeky, jejichž vody se vzdouvají?

Jrm 46 8 Egypt vystupuje jak Nil, jako řeky, jejichž vody se vzdouvají. Řekl: "Vystoupím, přikryji zemi. Zničím město i jeho obyvatele!"

Jrm 46 9 Vzhůru tedy, koně! Divoce se ženěte, vozy! Vyjdou bohatýři, Kúšijci a Pútejci, štítonoši, Luďané, lučištníci.

Jrm 46 10 Onen den bude dnem pomsty pro Panovníka, Hospodina zástupů, aby vykonal pomstu na svých protivnících. Meč bude požírat, nasytí se a vydatně se napije jejich krve. Bude to oběť pro Panovníka, Hospodina zástupů, v severní zemi, u řeky Eufratu.

Jrm 46 11 Vystup do Gileádu, přines balzám, panno, dcero egyptská! Nadarmo jsi shromáždila léky, rána se ti nezacelí!

Jrm 46 12 Pronárody uslyšely o tvém pohanění a tvého žalostného křiku je plná země. Vždyť bohatýr zakopne o bohatýra, oba dva společně padnou."

Jrm 46 13 Slovo, které promluvil Hospodin k proroku Jeremjášovi, že Nebúkadnesar, král babylónský, přitáhne a bude bít egyptskou zemi.

Jrm 46 14 "Oznamte v Egyptě, ohlaste v Migdólu, ohlaste to v Memfidě i v Tachpanchésu! Povězte: Postav se, připrav se, meč už pozřel všechno kolem tebe.

Jrm 46 15 Jak je možné, že byl smeten tvůj silný? Neobstál. Hospodin jej srazil.

Jrm 46 16 Mnohokrát klopytl, až padl. Jeden druhému říkají: "Vstaňme, vraťme se ke svému lidu, do země, kde jsme se zrodili, před hubícím mečem."

Jrm 46 17 Tam zavolají: "Faraóne, králi egyptský, slyš, hukot vřavy, lůta prošla."

Jrm 46 18 Jakože živ jsem já, je výrok Krále, jehož jméno je Hospodin zástupů: jako je Tábor mezi horami a Karmel při moři, tak určitě to přijde.

Jrm 46 19 Připrav si věci k přesídlení, trůnící dcero egyptská. Memfis bude zpustošena, vylidní se, bude bez obyvatele.

Jrm 46 20 Egypt je překrásná jalovice, ale střechek ze severu již letí, letí.

Jrm 46 21 I jeho žoldnéři uprostřed něho jsou jako vykrmení býčci. Obrátí se, utečou společně, neobstojí. I na ně přijde den jejich běd, čas, kdy budou ztrestáni.

Jrm 46 22 Egypt bude syčet jako had, až se přiblíží vojsko, přijdou na něj jako drvoštěpové se sekerami.

Jrm 46 23 Pokácejí jeho les, je výrok Hospodinův, i když je neproni knutelný. Budou čtenější než kobylinky, bude jich bez počtu.

Jrm 46 24 Egyptská dcera bude zahanbena, vydána do rukou lidu ze severu."

Jrm 46 25 Hospodin zástupů, Bůh Izraele, praví: "Hle, já ztrestám Amóna z Théb i faraóna, Egypt, jeho bohy, jeho krále, faraóna i ty, kdo v něho doufají.

Jrm 46 26 A vydám je do rukou těch, kdo jim ukládají o život, do ruku Nebúkadnesara, krále babylónského, a do rukou jeho služebníků. A potom bude bydlet jako za dnů dřívějších, je výrok Hospodinův."

Jrm 46 27 "Ty, Jákobe, můj služebníku, neboj se, neděs se, Izraeli, hle, já tě zachráním, i když jsi daleko, i tvé potomky ze země zajetí. Jákob se vrátí a bude žít v klidu, bezstarostně, a nikdo jej nevyděsí.

Jrm 46 28 Ty, Jákobe, můj služebníku, neboj se, je výrok Hospodinův. Já budu s tebou. Učiním konec všem pronárodům, mezi něž jsem tě vyhnal, ale s tebou neskončím docela, i když tě potrestám podle práva; bez trestu tě neponechám."

Jrm 47 1 Slovo Hospodinovo, které se stalo k proroku Jeremjášovi o Pelištejcích, než farao dobyl Gázu.

Jrm 47 2 Toto praví Hospodin: "Hle, od severu vystupují vody a stanou se rozvodněným tokem. Zaplaví zemi se vším, co je na ní, město i ty, kdo v něm bydlí. Lidé budou úpět, kvůli tomu bude každý, kdo obývá zemi,

Jrm 47 3 před dusotem kopyt jeho hřebců, před duněním jeho vozby, před hlukem jeho kol. Otcové se na syny ani neohlédnou, ochabnou jim ruce.

Jrm 47 4 Přijde den zhouby na všechny Pelištejce. V Týru a Sidónu bude vyhlazen každý, kdo přežil a mohl by pomoci. Hospodin zahubí Pelištejce, pozůstatek lidu z ostrova Kaftóru.

Jrm 47 5 Gáza si vyholí lysinu, Aškalón zajde. Pozůstatku lidu z jejich doliny, dlouho si ještě budeš zasazovat smuteční zářezy?"

Jrm 47 6 Běda, Hospodinův mečí! Jak dlouho si ještě nedopřeješ klidu? Uklid se do pochvy, mírni se, ustaň!

Jrm 47 7 Jak bys mohl mít klid? Hospodin mu dal příkaz proti Aškalónu a proti mořskému pobřeží. Tam jej vykázal.

Jrm 48 1 O Moábovi: Toto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: "Běda, zahubeno bude Nebó. Zahanben, dobyt bude Kirjatajim. Zahanben bude nedobytný hrad a naplněn děsem.

Jrm 48 2 Už je po chloubě Moábově v Chešbónu, zamýšlejí proti němu zlo: "Vzhůru, vyhladíme jej, ať není ani pronárodem!" Také ty, Madméne, zajdeš, meč půjde za tebou.

Jrm 48 3 Slyš křik z Chóronajimu. "Zhouba a veliká zkáza!"

Jrm 48 4 Roztříštěn je Moáb! Je slyšet úpění jeho nejmenších.

Jrm 48 5 Do svahu lúchítského půjde v usedavém pláči. Ze stráně chóronajimské uslyší protivníci úpění nad zkázou.

Jrm 48 6 "Utečte, zachraňte se, budete jako jalovec na poušti!"

Jrm 48 7 Protože spoléháš na své činy a na své poklady, i ty budeš dobyt! A Kemóš půjde s přesídlenci, spolu s ním jeho kněží a velmožové.

Jrm 48 8 Na každé město přitáhne zhoubce, žádné město se nezachrání. Dolina zahyne, rovina bude zahlazena, jak praví Hospodin.

Jrm 48 9 Dejte Moábovi květ, neboť musí odejít, jeho města budou zpustošena, nikdo v nich nebude bydlět.

Jrm 48 10 Proklet buď, kdo koná Hospodinovo dílo nespolehlivě! Proklet buď, kdo odpírá jeho mečí krev!"

Jrm 48 11 "Moáb byl bezstarostný od svého mládí, klidně si hověl na svém kalu. Nebyl přelíván z nádoby do nádoby, nebyl přestěhován. Proto si podržel svou příchut, jeho vůně se nezměnila."

Jrm 48 12 "Proto hle, přicházejí dny, je výrok Hospodinův, a pošlu na něj ty, kdo stácejí víno, a ti jej stočí, jeho nádoby vyprázdní a jejich měchy roztrhají.

Jrm 48 13 A Moáb bude zahanben kvůli Kemóšovi tak, jak byl zahanben dům izraelský kvůli Bét-elu, v nějž doufal."

Jrm 48 14 "Jak můžete říkat: "Jsme bohatíři, válečníci schopní boje?"

Jrm 48 15 Zahuben bude Moáb, na jeho města vytáhne nepřítel, jeho nejlepší jinoši klesnou jako na porážce, je výrok Krále, jehož jméno je Hospodin zástupů.

Jrm 48 16 Bliží se bědy, jež dolehnou na Moába. Zlo se na něj rychle řítí.

Jrm 48 17 Projeďte mu účast všichni, kdo jste kolem něho, všichni, kdo znáte jeho jméno. Povězte: "Jak byla zlomena silná hůl, překrásný prut!"

Jrm 48 18 Ustup ze slávy, seď a žizni, trůnící dcero díbónská. Vytáhl na tebe zhoubce Moábu, tvé pevnosti zničil.

Jrm 48 19 Stůj na cestě a vyhlížej, ty, jež bydlíš v Aróeru. Ptej se toho, kdo utekl, a té, která unikla. Zeptej se: "Co se stalo?"

Jrm 48 20 Moáb byl zahanben, ztroskotal! Kvilte a úpějte! Oznamte v údolí Arnónu, že Moáb je zahuben."

Jrm 48 21 Soud přišel na rovinatou zemi, na Cholón, na Jahasu, proti Méfaatu, proti Díbónu, proti Nebó, proti Bét-di blatajimu,

Jrm 48 22 proti Kirjatajimu, proti Bét-gamúlu, proti Bét-meónu,

Jrm 48 23 proti Kerijótu a proti Bosře i proti všem městům moábské země, vzdáleným i blízkým.

Jrm 48 25 "Moábův roh byl odseknut, jeho paže roztříštěna, je výrok Hospodinův.

Jrm 48 26 Opojte ho, protože se vyvyšoval nad Hospodina! Moáb se udává svým zvratkem, také on bude na posměch.

Jrm 48 27 Což tobě nebyl Izrael na posměch? Byl snad dopaden mezi zloději, že potrášáš hlavou, kdykoli o něm mluvíš?"

Jrm 48 28 "Opusťte města, usaďte se na skalisku, obyvatelé Moábu! Buďte jako holubice, která hnízdí nad samou propastí.

Jrm 48 29 Slyšali jsme o pýše Moába přepysného, o jeho domýšlivosti, o pyšné jeho povýšenosti, o jeho nadutém srdci.

Jrm 48 30 Já znám, je výrok Hospodinův, jeho zpupnost, k ničemu nejsou jeho
žvásty, k ničemu není, co dělají.

Jrm 48 31 Proto kvílím nad Moábem, kvůli celému Moábu úpím, nad muži Kír-cheresu
se bude lkát.

Jrm 48 32 Pláču nad tebou, sibemská vinná révo, víc než jsem plakal nad
Jaezerem! Tvé úponky pronikly za moře, až k moři, Jaezeru, dosahovaly. Na tvou letní sklizeň i
na tvé vinobraní vpadl zhoubce.

Jrm 48 33 Přestaly radost a jásot v sadu i v celé moábské zemi. Zastavil jsem
víno, z lisu nepoteče, nebude se už lisovat s výskáním. Výskání nebude!"

Jrm 48 34 "Protože křik Chešbónu dolehl až do Eleále, až do Jahasu, vydávají
svůj hlas od sóaru až do Chóronajimu a Eglat-šelišije; i povodí Nimrímu bude zpustošeným
krajem.

Jrm 48 35 Učiním přítrž Moábovi, je výrok Hospodinův, tomu, jenž vystupuje na
posvátné návrší a pálí kadidlo svým bohům.

Jrm 48 36 Proto mi bude kvůli Moábovi hlučet srdce jako píšťaly, mé srdce bude
hlučet jako píšťaly pro muže Kír-cheresu, protože všechno, co zanechal, zahyne.

Jrm 48 37 Na každé hlavě bude lysina, každá brada bude přistřížena, na všech
rukou budou smuteční zářezy a na bedrech žíněné suknice.

Jrm 48 38 Na všech moábských střechách a na všech jeho prostranstvích se budou
konat smuteční obřady, protože jsem roztrástil Moába jako nádobu, která se nelíbí, je výrok
Hospodinův.

Jrm 48 39 Jak ztroskotat! Kvilte! Jak se Moáb zahanbeně obrátil zády! Moáb bude
předmětem posměchu a zděšení všem, kteří jsou kolem něho."

Jrm 48 40 Neboť toto praví Hospodin: "Hle, zhoubce se vrhne dolů jako orel a
roztáhne křídla nad Moábem,

Jrm 48 41 dobytá budou města i hrady zdolány, srdce moábských bohatýrů v onen
den bude jako srdce ženy sevřené bolestí.

Jrm 48 42 Moáb bude vyhlazen, už nebude lidem, protože se vyvyšoval nad
Hospodina.

Jrm 48 43 Postrach, propast, past na tebe, obyvateli Moábu, je výrok Hospodinův.

Jrm 48 44 Kdo uteče před postrachem, padne do propasti, a kdo vyleze z propasti,
do pasti se lapí, protože na něj, na Moába uvedu rok potrestání, je výrok Hospodinův.

Jrm 48 45 Ve stínu chešbónu stanou vysílení utečenci, avšak z Chešbónu vyšlehně
oheň a z prostředku síchonu plamen a pozře skráň Moába, temeno hřmotícího lidu.

Jrm 48 46 Moábe, běda tobě, kemóšův lid zhyne. Tvoji synové budou odvedeni do
zajetí, do zajetí půjdou i tvé dcery.

Jrm 48 47 Ale v posledních dnech úděl Moábův změním, je výrok Hospodinův." - Až
potud soud nad Moábem.

Jrm 49 1 O Amónovcích. Toto praví Hospodin: "Což Izrael nemá syny? Což nemá
dědice? Proč tedy Milkóm obsadil Gáda a jeho lid se usadil v jeho městech?

Jrm 49 2 Proto hle, přicházejí dny, je výrok Hospodinův, v nichž dám zaznít
válečnému křiku proti Rabě Amónovců. Bude z ní zpustošený pahorek, její vesnice budou vypáleny
a Izrael obsadí, co patřilo jejím dědicům, praví Hospodin.

Jrm 49 3 Kvíl, Chešbóne, vždyť je Aj vyhuben, křičte, dcery Raby, přepásejte se
žíněnou suknicí, naříkejte! Pobíhejte po zdech, vždyť Milkóm půjde s přesídlenci, spolu se
svými kněžími a velmoži.

Jrm 49 4 Proč se chlubíš dolinami? Že z tvé doliny prýští voda, dcero
odpadlice? Spoléháš na své poklady a říkáš: "Kdo by na mne přišel?"

Jrm 49 5 Hle, přivedu na tebe postrach, je výrok Panovníka, Hospodina zástupů,
ze všech stran kolem tebe. Budete rozehnáni každý zvlášť. A nebude nikoho, kdo by shromáždil
vyplašené.

Jrm 49 6 Posléze však úděl Amónovců změním, je výrok Hospodinův."

Jrm 49 7 O Edómu. Toto praví Hospodin zástupů: "Což už není v Témanu žádná
moudrost? Ztratili rozumní rozvahu? Jejich moudrost je zmařena?

Jrm 49 8 Utečte, obraťte se, usídlíte se v dolinách, obyvatelé Dedánu. Přivedu
na něj bědy Ezauovy v čas, když jej ztrestám.

Jrm 49 9 Jestliže na tebe přijdou sběrači hroznů, nezanechají paběrky,
přijdou-li zloději v noci, zničí, co se dá.

Jrm 49 10 Neboť já jsem odhalil Ezaua, odkryl jsem jeho skryše, nebude se moci
skrývat. Jeho potomstvo bude vyhubeno, jeho bratři i jeho sousedé; nebude nikoho mít.

Jrm 49 11 Zanech své sirotky, já je zachovám při životě, ať ve mne doufají tvé
vdovy."

Jrm 49 12 Toto praví Hospodin: "Hle, ti, jimž nebylo určeno pít kalich, ti jej
musejí pít, a ty bys zůstal bez trestu? Nezustaneš bez trestu, určitě budeš pít.

Jrm 49 13 Vždyť jsem přísahal sám při sobě, je výrok Hospodinův, že Bosra bude
budit úděs, stane se potupou, troskami, zlořečením a všechna její města budou navěky v
troskách."

Jrm 49 14 Uslyšel jsem zprávu od Hospodina, že mezi pronárody byl poslán
vyslanec. "Shromážděte se, přijďte proti němu, vzhůru do boje!

Jrm 49 15 Hle, mezi pronárody tě činím maličkým, opovrženým mezi lidmi.

Jrm 49 16 Zavedla tě hrůza, kterou šíříš, opovážlivost tvého srdce. Bydlíš v
skalních rozsedlinách, zmocnil ses vysokého pahorku. I když sis založil hnízdo vysoko jak

orel, strhnu tě odtud, je výrok Hospodinův."

Jrm 49 17 Edóm bude vzbuzovat úděs. Každý kolemjdoucí posměšně zasykne úžasem nad všemi jeho ranami.

Jrm 49 18 "Jako když Bůh podvrátil Sodomu a Gomoru a jejich sousední města, praví Hospodin, už tam nebude nikdo sídlit a člověk tam nebude pobývat ani jako host.

Jrm 49 19 Hle, vystupuje jako lev z jordánské houštiny na stále zelené nivy, ale v okamžiku ho z nich zaženu a ustanovím nad nimi toho, jenž je vyvolený. Vždyť kdo je jako já? Kdo mě může předvolat k přeličení? A kdo je ten pastýř, který přede mnou obstojí?"

Jrm 49 20 Proto poslyšte Hospodinovo rozhodnutí, jak rozhodl o Edómu, i co zamýšlí proti obyvatelům Témanu: "Nejchatrnější ze stáda je vyvlečou, a jejich niva se nad nimi zhroutí.

Jrm 49 21 Hlukem jejich pádu se zachvěje země, jejich úpění bude slyšet až u moře Rákosového.

Jrm 49 22 Hle, zhoubce vzlétne a vrhne se dolů jako orel, roztáhne křídla nad Bosrou. A srdce edómských bohatýrů bude v onen den jako srdce ženy sevřené bolestí."

Jrm 49 23 O Damašku. "Stydí se Chamát i Arpád, neboť slyší zlou zprávu; zmítají se hrůzou jako moře, nemohou se uklidnit.

Jrm 49 24 Damašek klesá, obrací se na útěk, zmocnilo se ho zděšení, soužení a útrapy ho zachvátily jako rodičku.

Jrm 49 25 Jakže? Nebyl snad opuštěn Jeruzalém, město mé chlouby, osada, která mě obveselovala?

Jrm 49 26 Proto jeho nejlepší padnou na jeho prostranstvích a všichni jeho bojovníci v onen den zajdou, je výrok Hospodina zástupů.

Jrm 49 27 Na hradbách Damašku zanítím oheň a ten pozře paláce Ben-hadadovy."

Jrm 49 28 O Kédaru a království Chasóru, která porazil Nebúkadnesar, král babylónský. Toto praví Hospodin: "Povstaňte, táhněte na Kédar, vyhubte syny východu!

Jrm 49 29 Vezmou jim stany i brav, jejich stanové houně i všechno náradí, odvěkou jim i jejich velbloudy a budou na ně volat: "Kolikolem děs!"

Jrm 49 30 Utečte, rozprchněte se, usídlíte se v dolinách, obyvatelé Chasóru, je výrok Hospodinův, neboť Nebúkadnesar, král babylónský, se proti vám rozhodl a má s vámi své úmysly.

Jrm 49 31 Vstaňte, dejte se na pochod proti pronárodu poklidnému, který přebývá v bezpečí, je výrok Hospodinův, nemají vrata ani závory, bydlí osaměle.

Jrm 49 32 Jejich velbloudi jim budou uloupeni, množství jejich stád bude ukořistěno. Rozptýlím je do všech větrů, ty s ostříhanými skráněmi, a přivedu na ně bеды ze všech protilehlých stran, je výrok Hospodinův.

Jrm 49 33 Chasór se stane domovem šakalů, pustinou navěky. Už tam nebude pobývat ani jako host."

Jrm 49 34 Slovo Hospodinovo, které se stalo k proroku Jeremjášovi o Élamu na začátku kralování Sidkijáše, krále judského:

Jrm 49 35 Toto praví Hospodin zástupů: "Hle, zlomím luk Élamu, prvotinu jejich bohatýrské síly.

Jrm 49 36 Přivedu na Élam čtyři větry ze čtyř končin nebes a rozptýlím Élamce do všech těch větrů, takže nebude pronároda, kam by élamští vyhnanci nepřišli.

Jrm 49 37 Předěsím Élam před jejich nepřáteli, před těmi, kteří jim ukládají o život. Uvedu na ně zlo, svůj planoucí hněv, je výrok Hospodinův. Pošlu za nimi meč a skončuji s nimi.

Jrm 49 38 Pak postavím v Élamu svůj trůn a zničím odtud krále i velmože, je výrok Hospodinův.

Jrm 49 39 Ale v posledních dnech úděl Élamu změním, je výrok Hospodinův."

Jrm 50 1 Slovo, které promluvil Hospodin o Babylónu, o zemi kaldejské, skrze proroka Jeremjáše:

Jrm 50 2 "Oznamte to mezi pronárody a rozhlase, zvedněte korouhev, rozhlášte, nic neskrývejte, řekněte: "Babylón je dobyt, Běl je zostuzen, Marduk se děsí." Jeho modlářské stvůry jsou zostuzeny, děsí se jeho hnusné modly!"

Jrm 50 3 Přitáhne na něj pronárod ze severu, ten jeho zemi zpustoší, nikdo v ní nebude bydlet, ani člověk ani dobytek, všichni odejdou jako psanci.

Jrm 50 4 "V oněch dnech a v onen čas, je výrok Hospodinův, přijdou Izraelci spolu s Judejci, budou přicházet s pláčem a hledat Hospodina, svého Boha.

Jrm 50 5 Budou se ptát na cestu na Sijón, tam se obrátí a řeknou: "Pojďte!" A přidruží se k Hospodinu smlouvou věčnou, která nebude zapomenuta.

Jrm 50 6 Můj lid je bloudícím stádem. Jeho pastýři jej nechali bloudit, obraceli jej k horám; chodil od hory k pahorku, na místo, kde odpočíval, zapomněl.

Jrm 50 7 Kdokoli jej našli, požírali jej. Jejich protivníci říkali: "Nebudeme vinni, protože hřešili proti Hospodinu, proti nivě spravedlnosti a naději svých otců, Hospodinu.""

Jrm 50 8 "Prchněte ze středu Babylóna, vyjděte z kaldejské země. Buďte jako kozlové před stádem.

Jrm 50 9 Neboť hle, já vzbudím a přivedu proti Babylónu shromáždění velikých pronárodů ze severní země; seřadí se proti němu, odtud bude dobyt. Jejich šípy budou jako šípy bohatýra, který přivádí na sirobu, nevrátí se s prázdnou.

Jrm 50 10 Kaldejsko se stane kořistí, všichni, kteří z něho budou kořistit, se

nasytí, je výrok Hospodinův.

Jrm 50 11 Tak vy se tedy radujete a jásáte, kdo pleníte mé dědictví! Bujně poskakujete jako jalovice při mlácení a řehtáte jako hřebci!

Jrm 50 12 Ale vaše matka se bude velice stydět, rdít se bude ta, která vás porodila; hle, bude jako poslední z pronárodů, poušť, suchopár a pustina.

Jrm 50 13 Kvůli Hospodinovu rozezlení nebude obývána, celá bude zpustošena. Každý, kdo přejde kolem Babylóna, posměšně zasykne úžasem nad všemi jeho ranami.

Jrm 50 14 Seřadte se kolem proti Babylónu, všichni, kdo napínáte luk, střilejte na něj, nešetřete šípy, vždyť zhřešil proti Hospodinu!

Jrm 50 15 Spusťte proti němu ze všech stran válečný pokřik! Už se vzdává, jeho pilíře padly, byly strženy jeho hradby. Toto je Hospodinova pomsta. Vykonejte nad ním pomstu! Učiňte mu to, co činil on.

Jrm 50 16 Vytněte z Babylóna rozsévače i toho, kdo se chápe srpu v čas žně! Před hubícím mečem se každý obrátí ke svému lidu, každý uteče do své země.

Jrm 50 17 Izrael je zaplašená ovce, zahnali jej lvi. Nejdřív jej požíral král asyrský a teď nakonec jeho kosti hryže Nebukadnesar, král babylónský.

Jrm 50 18 Proto Hospodin zástupů, Bůh Izraele, praví toto: "Hle, potrestám babylónského krále a jeho zemi, jako jsem potrestal krále asyrského.

Jrm 50 19 A přivedu Izraele zpět na jeho nivu a bude se pást na karmelu i v Bášanu a sytit se v Efrajimském pohoří a v Gileádu.

Jrm 50 20 V oněch dnech a v onen čas, je výrok Hospodinův, budou hledat Izraelovu nepravost, ale žádná nebude, a Judův hřích, ale nebude nalezen, neboť odpustím těm, které zanechám."

Jrm 50 21 "Proti zemi meratajimské! Táhní proti ní i na obyvatele Pekódu! Znič, zahlaď jako klaté jejich potomstvo, je výrok Hospodinův, vykonej všechno, co jsem ti přikázal!

Jrm 50 22 Hlas boje zní zemí, veliká zkáza.

Jrm 50 23 Jak je rozsekáno a roztráštěno kladivo, které doléhalo na celou zemi, jak zpustošen je Babylón mezi pronárody!

Jrm 50 24 Políčil jsem na tebe a byl jsi lapen, Babylóne, a nevzal jsi to na vědomí. Byl jsi nalezen i chycen, protože ses chtěl potýkat s Hospodinem.

Jrm 50 25 Hospodin otevřel svou pokladnici, vynesl nástroje svého hrozného hněvu. Vždyť to je dílo Panovníka, Hospodina zástupů, v zemi Kaldejců.

Jrm 50 26 Přitáhněte na něj od končin země, otevřete jeho obilnice, navršte vše na hromady, zničte to jako klaté, ať mu nezůstane ani pozůstatek lidu.

Jrm 50 27 Zničte všechny jeho býčky, ať sejdou na porážku! Běda jim! Přišel jejich den, čas, kdy je ztrestám."

Jrm 50 28 Slyš! Utečenci a ti, kdo vyvázli ze země babylónské, přicházejí zvěstovat na Sijón pomstu Hospodina, našeho Boha, pomstu za jeho chrám.

Jrm 50 29 "Vyzvěte střelce proti Babylónu, všechny, kdo napínají luk. Ať se utáboří kolem něho, ať není vyvážnutí. Odplatte mu podle jeho skutků! Podle toho, co dělal, udělejte jemu! Vždyť se opovážlivě choval vůči Hospodinu, vůči Svatému Izraele."

Jrm 50 30 "Jeho nejlepší padnou na jeho prostranstvích a všichni jeho bojovníci v onen den zajdou, je výrok Hospodinův."

Jrm 50 31 "Chystám se na tebe, opovážlivče! je výrok Panovníka, Hospodina zástupů. Už přišel tvůj den, čas, kdy tě ztrestám.

Jrm 50 32 Klopýtně opovážlivec, padne a nebude nikoho, kdo by ho pozvedl. V jeho městech zanítím oheň a ten pozře celé jeho okolí."

Jrm 50 33 Toto praví Hospodin zástupů: "Izraelci jsou utiskováni a Judejci s nimi. Všichni, kdo je odváděli do zajetí, je pevně uchopili a odmítli je propustit.

Jrm 50 34 Jejich Vykupitel je však silný, jeho jméno je Hospodin zástupů. Pevně povede jejich spor, přinese zemi pokoj a obyvatele Babylóna pokoje zbaví."

Jrm 50 35 "Meč proti Kaldejcům! je výrok Hospodinův. I na obyvatele Babylóna a na jeho velmože i jeho mudrce.

Jrm 50 36 Meč na tlachaly, ukáží se jako pošetilci, meč na jeho bohatýry, vyděsí se.

Jrm 50 37 Meč na jeho koně i na jeho vozbu a na všechn přimíšený lid, který je uprostřed něho; budou jako ženy. Meč na jeho poklady, budou uloupeny.

Jrm 50 38 Sucho na jeho vody, vyschnou. Vždyť je to země model, kvůli příšerám třeští.

Jrm 50 39 Proto tam bude sídlit divá sběr a hyeny, usídlí se v ní pštrosi. Už nikdy nebude obývána a nebude obydlena od pokolení do pokolení.

Jrm 50 40 Jako když Bůh podvrátil Sodomu a Gomoru a jejich sousední města, je výrok Hospodinův, už tam nebude nikdo sídlit a člověk tam nebude pobývat ani jako host.

Jrm 50 41 Hle, přijde lid ze severu, veliký pronárod, a četní králové se vypraví z nejdleších koutů země.

Jrm 50 42 Chopí se luku a oštěpu, budou krutí a nebudou znát slitování. Jejich hlas bude hučet jako moře, přijedou na koních, seřazení jako muži k boji proti tobě, dcero babylónská.

Jrm 50 43 Babylónský král uslyší o nich pověst, jeho ruce ochabnou a zmocní se ho úzkost jako bolest rodičky.

Jrm 50 44 Hle, vystupuje jako lev z jordánské houštiny na stále zelené nivy, ale v okamžiku je z nich zaženu a ustanovím nad nimi toho, jenž je vyvolený. Vždyť kdo je jako já?

Kdo mě může předvolat k přelíčení? A kdo je ten pastýř, který přede mnou obstojí?
 Jrm 50 45 Proto poslyšte Hospodinovo rozhodnutí, jak rozhodl o Babylóně, i co
 zamýšlí proti zemi kaldejců: Nejchatrnější ze stáda je vyvlečou a jejich niva se nad nimi
 zhrozí.
 Jrm 50 46 Voláním: "Byl dobyt Babylón!" se bude chvět země a mezi pronárody bude
 slyšet úpění."
 Jrm 51 1 Toto praví Hospodin: "Hle vzbudím proti Babylónu zkázonosný vítr,
 proti obyvatelům onoho 'srdce mých protivníků'.
 Jrm 51 2 Pošlu na Babylón cizáky a ti jej rozptýlí, vylidní jeho zemi, budou
 proti němu ze všech stran v jeho zlý den.
 Jrm 51 3 Tomu, kdo mocně napíná luk a vypíná se ve svém pancíři, pravím: S jeho
 jinochy nemějte soucit, všechnen jeho zástup zasvěťte záhubě.
 Jrm 51 4 V kaldejské zemi budou padat skolení a probodení na ulicích Babylóna.
 Jrm 51 5 Izrael a Juda nebudou však opuštěni jako vdova od svého Boha, od
 Hospodina zástupů, přestože se jejich země tolik provinila proti Svatému Izraele.
 Jrm 51 6 Utečte z Babylóna, zachraňte se každý, ať pro jeho nepravost
 nezajdete, neboť toto je čas Hospodinovy pomsty, on mu odplatí za to, co spáchal.
 Jrm 51 7 Zlatým kalichem byl Babylón v Hospodinově ruce, opájel všechny země;
 pronárody pily jeho víno, proto pronárody třeštily.
 Jrm 51 8 Avšak Babylón náhle padne a roztříští se. Kvilte pro něho, na jeho
 bolest vezměte balzám, snad bude vyléčen.
 Jrm 51 9 Léčili jsme Babylón, ale k vyléčení není. Opusťte jej, pojďme každý do
 své země! Soud nad ním se dotýká nebes, až do oblak sahá."
 Jrm 51 10 Hospodin nechal vzejít naši spravedlnost. Pojďte, budeme na Sijónu
 vyprávět o díle Hospodina, svého Boha.
 Jrm 51 11 Naostřete šípy, chystejte štíty! Hospodin vzbudí ducha médských králů,
 protože hodlá uvrhnout Babylón do zkázy. A Hospodinova pomsta bude pomstou za jeho chrám.
 Jrm 51 12 Vztyčte na babylónských hradbách korouhev, zesilte stráž, postavte
 strážné, připravte zálohy! K čemu se Hospodin odhodlal, to vykoná, to, co promluvil proti
 obyvatelům Babylóna.
 Jrm 51 13 Dcero babylónská, jež přebýváš u hojných vod a oplýváš poklady, přišel
 tvůj konec, míra tvé zřetelnosti je dovršena.
 Jrm 51 14 Hospodin zástupů přísahá při sobě samém: "Naplním tě lidmi jako
 žravými kobylkami a budou nad tebou zpívat a výskat."
 Jrm 51 15 On svou silou učinil zemi, svou moudrostí upevnil svět, svým rozumem
 napjal nebesa.
 Jrm 51 16 Když vydá hlas, shlukují se na nebi vody, přivádí mlhu od končin země,
 dešť provází blesky, ze svých zásobnic vyvádí vítr.
 Jrm 51 17 Každý člověk je tupec, neví-li, že se každý zlatník pro své modly
 dočká hanby. Vždyť jeho lité modly jsou klam, ducha v nich není.
 Jrm 51 18 Jsou přelud, podvodný výtvar. V čase, kdy budu trestat, zhynou.
 Jrm 51 19 Díl Jákobův není jako oni, vždyť všechno vytvořil on. Izrael je
 dědičným kmenem toho, jehož jméno je Hospodin zástupů.
 Jrm 51 20 "Tys byl mé kladivo, má válečná výzbroj, tebou jsem rozrážel
 pronárody, tebou jsem vrhal do zkázy království.
 Jrm 51 21 Těbou jsem rozrazil koně i jeho jezdce, tebou jsem rozrazil vůz i jeho
 osádku.
 Jrm 51 22 Těbou jsem rozrazil muže i ženu, tebou jsem rozrazil starce i mladíka,
 tebou jsem rozrazil jinocha i pannu.
 Jrm 51 23 Těbou jsem rozrazil pastýře i jeho stádo, tebou jsem rozrazil orače i
 jeho spřežení, tebou jsem rozrazil místodržitele i zemské správce."
 Jrm 51 24 Odplatím před vašimi zraky Babylónu a všem obyvatelům Kaldejska za
 všechno to zlo, jež spáchali na Sijónu, je výrok Hospodinův.
 Jrm 51 25 "Chystám se na tebe, horo zkázy, je výrok Hospodinův, horo zkázy pro
 celou zemi! Napřáhnou na tebe svou ruku, svalím tě ze skal, změním tě v horu - spáleniště.
 Jrm 51 26 Nevezmou z tebe úhelný kámen ani kámen do základů, budeš věčně
 zpusťšeným místem, je výrok Hospodinův.
 Jrm 51 27 Vztyčte v zemi korouhev, zatrubte mezi pronárody na polnici, posvěťte
 proti němu k boji pronárody, svolajte proti němu království Ararat, Miní a Aškenaz. Ustanovte
 proti němu úředníky, vyveďte koňstvo jako roje kobylek.
 Jrm 51 28 Posvěťte proti němu k boji pronárody, krále médské, místodržitele a
 všechny zemské správce i všechny země jimž vládne.
 Jrm 51 29 Země se bude trást a svíjet bolestí, neboť Hospodin povstal proti
 Babylónu a zamýšlí proměnit babylónskou zemi ve zpusťšený kraj bez obyvatele.
 Jrm 51 30 Babylónští bohatíři ustanou v boji a usadí se na nepřístupných
 vrcholcích skal, jejich bohatýrská síla vyschne, budou jako ženy. Jejich příbytky budou
 vypáleny, závory Babylóna budou rozraženy.
 Jrm 51 31 Běžec se bude potkávat s běžcem, posel se bude potkávat s poslem, aby
 babylónskému králi podal zprávu, že okraj jeho města je dobyt,
 Jrm 51 32 že byly zabráný brody, že i to rákosí spálili ohněm a bojovníci že
 jsou naplnění hrůzou."
 Jrm 51 33 Toto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: "Dcera babylónská je jak

humno v čase, kdy se dusá. Ještě maličko, a nastane jí čas žně.

Jrm 51 34 "Stravuje mě, ve zmatek mě uvedl Nebúkadnesar, král babylónský. odložil mě, nádobu vyprázdněnou, chtěl mě spolknout jako drak, naplnil si břicho mými rozkošemi, teď mne odhodil.

Jrm 51 35 "Násilí spáchané na mně a mém těle padni na Babylón," praví ta, jež sídlí na Sijónu. "Moje krev na kaldejské obyvatele," praví Jeruzalém."

Jrm 51 36 Proto praví Hospodin toto: "Ujmu se tvé pře, vykonám za tebe pomstu, jeho moře vysuším, zasáhnou suchem jeho prameny.

Jrm 51 37 Babylón bude hromadou kamení, domovem šakalů, bude k úděsu a posměchu, bez obyvatele.

Jrm 51 38 společně budou řvát jak mladí lvi, skučet jako lvi mláďata.

Jrm 51 39 Až se rozpálí, uspořádám jim hostinu, opojím je tak, že se rozjaří, ale pak usnou spánkem věčným a neprocitnou, je výrok Hospodinův.

Jrm 51 40 Povedu je na porážku jako jehňata, jako berany s kozly."

Jrm 51 41 "Jak je lapen Šésak, zajata chloubka celé země! Jak je zpusťšen

Babylón mezi pronárody!

Jrm 51 42 Nad Babylón vystoupí moře, bude přikryt jeho hučícím vlnobitím.

Jrm 51 43 Jeho města budou zpustošena, budou zemí bezvodou a pustou, zemí, v níž se nikdo neusadí, již člověk neprojde.

Jrm 51 44 Ztrestám Běla v Babylóně, vyrvu mu z úst, co zhltl, nebudou již k němu proudit pronárody, hradby Babylóna padnou.

Jrm 51 45 Vyjděte z něho, můj lide, zachraňte se každý před Hospodinovým planoucím hněvem."

Jrm 51 46 Nezoufejte, nebojte se zprávy, která se v zemi proslýchá; v tomto roce přijde jedna zpráva a v dalším roce další zpráva: Násilí vládne v zemi a vládce bude proti vládci.

Jrm 51 47 A tak, hle, přicházejí dny, kdy ztrestám modly Babylóna. Celá jeho země se bude stydět a všichni v něm padnou skolení.

Jrm 51 48 Nad Babylónem budou plesat nebesa i země se vším, co je v nich, neboť od severu přijdou na něj zhoubcí, je výrok Hospodinův.

Jrm 51 49 Také na Babylón dojde. Jako padali skolení v Izraeli, tak i v Babylóně budou padat skolení po celé zemi.

Jrm 51 50 Vy, kteří jste vyvázli před mečem, jděte, nestůjte, až budete daleko, vzpomeňte na Hospodina a mějte na srdci Jeruzalém.

Jrm 51 51 Stydíme se, vždyť jsme museli vyslechnout tupení. Hanba pokryla naše tváře, protože do svatyně Hospodinova domu vstoupili cizáci.

Jrm 51 52 "Právě proto, je výrok Hospodinův, přicházejí dny, kdy ztrestám jeho modly a po celé jeho zemi budou naříkat skolení.

Jrm 51 53 I kdyby Babylón až k nebi vystoupil a vyhnal mocné opevnění až k výšinám, přijdou na něj ode mne zhoubcí, je výrok Hospodinův."

Jrm 51 54 Úpěnlivé volání z Babylóna! Zkáza veliká v kaldejské zemi!

Jrm 51 55 Hospodin hubí Babylón, vyhladí z něho velký hřmot; i kdyby jeho vlnobití hlučelo jako mnohé vody, jejich hřmot pomine.

Jrm 51 56 Neboť přišel na něj, na Babylón, zhoubce, lapení budou jeho bohatýři, jejich luky se polámou, neboť Bohem odplaty je Hospodin, vrchovatě jim odplatí.

Jrm 51 57 "Opojím jeho velmože, mudrce, místodržitele, zemské správce a bohatýry a usnou věčným spánkem a neprocitnou," je výrok Krále, jehož jméno je Hospodin zástupů.

Jrm 51 58 Toto praví Hospodin zástupů: "Babylónské široké hradby budou strženy do základů, jeho vysoké brány budou vypáleny ohněm. Lidé se namáhají pro nic za nic, národy se lopotí a pozře to oheň."

Jrm 51 59 Slovo, jež přikázal prorok Jeremjáš Serajášovi, synu Nerijáše, syna Machsejášova, který se vypravil do Babylóna se Sidkijášem, králem judským, ve čtvrtém roce jeho kralování. Serajáš byl velitelem ležení při odpočinku.

Jrm 51 60 Všechno zlo, jež mělo postihnout Babylón, zapsal Jeremjáš do jedné knihy; všechna ta slova jsou napsána proti Babylónu.

Jrm 51 61 Jeremjáš řekl Serajášovi: "Až přijdeš do Babylóna, až jej spatříš, budeš všechna tato slova předcítat.

Jrm 51 62 Řekneš: "Hospodine, ty jsi prohlásil o tomto místě, že je vyhladíš, takže v něm nebude obyvatele, vyhladíš lidi i dobytek a stane se místem věčně zpustošeným."

Jrm 51 63 Až skončíš předcítání z této knihy, přivaž k ní kámen a hoď ji doprostřed Eufratu.

Jrm 51 64 Řekni: "Tak bude potopen Babylón a nepovstane ze zla, které já na něj uvedu." Všichni zemdlejí." Zde končí slova Jeremjášova.

Jrm 52 1 Sidkijášovi bylo jedenadvacet let, když začal kralovat, a kraloval v Jeruzalémě jedenáct let. Jeho matka se jmenovala Chamútal; byla to dcera Jirmejášova z Libny.

Jrm 52 2 Dopouštěl se toho, co je zlé v Hospodinových očích, zcela tak, jak se toho dopouštěl Jójakím.

Jrm 52 3 Bylo to proto, že Hospodin svým hněvem stíhal Jeruzalém i Judu, až je od své tváře i zavrhl. Sidkijáš se vzbouřil proti babylónskému králi.

Jrm 52 4 V devátém roce Sidkijášova kralování, v desátém měsíci, desátého dne toho měsíce, přitáhl Nebúkadnesar, král babylónský, s celým svým vojskem proti Jeruzalému, položili se proti němu a zbudovali proti němu dokola obléhací val.

Jrm 52 5 Město bylo obleženo do jedenáctého roku vlády krále Sidkijáše.
 Jrm 52 6 Ve čtvrtém měsíci, devátého dne toho měsíce, když už tvrdě doléhal na město hlad a lid země neměl co jíst,
 Jrm 52 7 byly hradby města prolomeny. Všichni bojovníci uprchli. V noci vyšli z města branou mezi hradbami u královské zahrady. Kolem celého města byli kaldejci. Uprchlíci se dali cestou k pustině.
 Jrm 52 8 Kaldejské vojsko krále pronásledovalo a dostihlo Sidkijáše na Jerišských pustinách. Celé jeho vojsko se od něho rozprchlo.
 Jrm 52 9 Krále chytili a přivedli jej k babylónskému králi do Ribly v zemi chamátské, kde nad ním Nebúkadnesar vynesl rozsudek.
 Jrm 52 10 Babylónský král dal popravit Sidkijášovy syny před jeho očima; i všechny judské velitele dal v Rible popravit.
 Jrm 52 11 Sidkijáše babylónský král oslepil a spoutal ho bronzovými řetězy a odvedl ho do Babylóna. Vsadil ho do žaláře, kde byl až do dne své smrti.
 Jrm 52 12 Desátého dne pátého měsíce v devatenáctém roce vlády Nebúkadnesara, krále babylónského, přitáhl do Jeruzaléma Nebúzaradán, velitel tělesné stráže, který stával před babylónským králem.
 Jrm 52 13 Zapálil Hospodinův dům i dům královský a všechny domy v Jeruzalémě; všechny význačné domy vypálil.
 Jrm 52 14 Celé kaldejské vojsko, které bylo s velitelem tělesné stráže, zbořilo celé hradby kolem Jeruzaléma.
 Jrm 52 15 Část chudiny a zbytek lidu, který zůstal v městě, a přeběhlíky, kteří přeběhli k babylónskému králi, ten zbývající houf, Nebúzaradán, velitel tělesné stráže přestěhoval.
 Jrm 52 16 Část chudiny země ponechal Nebúzaradán, velitel tělesné stráže, jako vinaře a rolníky.
 Jrm 52 17 Bronzové sloupy, které byly u Hospodinova domu, podstavce i bronzové moře, které bylo v Hospodinově domě, kaldejci rozbili a všechn bronz z nich odvezli do Babylóna.
 Jrm 52 18 Poberali i hrnce, lopatky, kleště na knoty, kropenky a pánvičky a všechno bronzové náčiní potřebné k bohoslužbě.
 Jrm 52 19 Také misky, kadidelnice, kropenky, hrnce, svícny, pánvičky i obětní misky, jak zlaté, tak stříbrné, velitel tělesné stráže pobral.
 Jrm 52 20 Bronzu ze všech těch předmětů, ze dvou sloupů, jednoho moře, dvanácti bronzových býků a podstavců, které dal zhotovit král Šalomoun pro Hospodinův dům, bylo tolik, že se nedal ani zvažit.
 Jrm 52 21 Co se sloupů týká, jeden sloup byl osmnáct loket vysoký a bylo lze jej obepnout šňůrou dvanáct loket dlouhou; silný byl na čtyři prsty a byl dutý.
 Jrm 52 22 Na něm byla bronzová hlavičce. Jedna hlavičce byla pět loket vysoká. Kolem hlavičce bylo mřížování a granátová jablka. To vše bylo z bronzu. Právě tak vypadal druhý sloup včetně granátových jablek.
 Jrm 52 23 Granátových jablek bylo po stranách devadesát šest, celkem bylo na mřížování dokola sto granátových jablek.
 Jrm 52 24 Velitel tělesné stráže vzal Serajáše, hlavního kněze, i Sefanjáše, druhého kněze, a tři strážce prahu.
 Jrm 52 25 Z města vzal jednoho dvořana, který dohlížel na bojovníky, a sedm mužů z těch, kdo směli patřit na královu tvář, kteří byli v městě, i písaře, velitele vojska, jenž povolával lid země do služby, a šedesát mužů z lidu země, kteří byli v městě.
 Jrm 52 26 Velitel tělesné stráže Nebúzaradán je vzal a dovedl k babylónskému králi do Ribly.
 Jrm 52 27 Babylónský král je dal v Rible v zemi chamátské popravit. Tak byl Juda přestěhován ze své země.
 Jrm 52 28 Počet lidu, který dal přestěhovat Nebúkadnesar v sedmém roce své vlády, byl tento: tři tisíce dvacet tři Judejci.
 Jrm 52 29 V osmnáctém roce vlády Nebúkadnesarovy byly z Jeruzaléma přestěhovány osm set třicet dvě duše.
 Jrm 52 30 Ve dvacátém třetím roce Nebúkadnesarovy vlády přestěhoval Nebúzaradán, velitel tělesné stráže, sedm set čtyřicet pět Judejců. Celkem to bylo čtyři tisíce šest set duší.
 Jrm 52 31 V třicátém sedmém roce po přestěhování Jójakína, krále judského, dvacátého pátého dne dvanáctého měsíce, udělal babylónský král Evil-merodak, v tom roce, kdy začal kralovat, milost Jójakínovi, králi judskému, a propustil ho z vězení.
 Jrm 52 32 Mluvil s ním vlídně a jeho křeslo dal postavit výše než křesla králů, kteří byli u něho v Babylóně.
 Jrm 52 33 Změnil také jeho vězeňský šat a on pak po všechny dny svého života jídal každodenně před ním chléb.
 Jrm 52 34 Vše, co potřeboval, bylo mu každodenně babylónským králem poskytováno, den co den, až do dne jeho smrti, po všechny dny jeho života.
 Lmn 1 1 Jak samotno sedí město, které mělo tolik lidu! Je jako vdova, ač bylo mocné mezi pronárody. Bylo kněžnou mezi krajinami, a je podrobena nuceným pracím.
 Lmn 1 2 Za noci pláče a pláče, po líci slzy jí kanou, ze všech jejích milovníků není nikdo, kdo by ji potěšil. Všichni její druhové se k ní zachovali věrolomně,

stali se jejími nepřáteli.

Lmn 1 3 Juda odešel do vyhnanství ponížen a nesmírně zotročen. Usadil se mezi pronárody, odpočinutí nenachází. Všichni jeho pronásledovatelé ho dostihli v jeho úzkostech.
Lmn 1 4 Cesty na Sijón truchlí, nikdo nepřichází ke slavnosti. Všechny jeho brány jsou zpustošené, jeho kněží vzdychají, jeho panny jsou zarmoucené, hořko je sijónské dceři.

Lmn 1 5 Její protivníci nabyli vrchu, její nepřatelé si žijí v klidu, neboť Hospodin ji zarmoutil pro množství jejích nevěrností. Její pacholátka odešla před tvář protivníka do zajetí.

Lmn 1 6 Odešla od sijónské dcery veškerá její důstojnost. Její velmožové jsou jako jeleni, když nenacházejí pastvu: táhnou vysílení před tvář pronásledovatele.

Lmn 1 7 Jeruzalém se rozpomíná ve dnech svého ponížení a zmateného toulání na všechno, co mívá za žádoucí ode dnů dávnověkých. Když jeho lid padl do rukou protivníka, nebyl nikdo, kdo by mu pomohl. Protivníci to viděli a posmívali se jeho zániku.

Lmn 1 8 Těžce zhřešila jeruzalémská dcera, proto se stala nečistou. Všichni, kdo si jí vážili, ji mají za bezectnou, neboť vidí její nahotu; a ona vzdychá a odvrací se.

Lmn 1 9 Má na lemů roucha nečistoty, nepamatovala na svůj konec. Předivně sešla a není nikdo, kdo by ji potěšil. "Pohleď, Hospodine, na mé ponížení, jak se nepřítel vypíná."

Lmn 1 10 Protivník vztáhl ruku na všechno, co měla za žádoucí. Ba, vidí pronárody vcházet do své svatyně, ač jsi o nich přikázal: "Nevejdou do tvého shromáždění."

Lmn 1 11 Veškeren její lid vzdychá a žebra o chléb. Za pokrm dávají všechno, co měli za žádoucí, jen aby se udrželi při životě. "Pohleď, Hospodine, popatř, jak jsem zbavena cti."

Lmn 1 12 "Je vám to lhostejné, vy všichni, kteří jdete kolem? Popatřte a hleďte, je-li jaká bolest jako bolest moje, ta, která mi byla způsobena, již mě zarmoutil Hospodin v den svého planoucího hněvu.

Lmn 1 13 Z výšiny seslal do mých kostí oheň a pošlapal je. Před nohy mi rozprostřel síť, obrátil mě nazpět. Učinil mě místem zpustošeným, nečistým po všechny dny.

Lmn 1 14 Neustále mě tlačí moje nevěrnosti, jež jeho ruka spletla ve jho, dostaly se mi na šíji; podlomil mou sílu, Panovník mě vydal do rukou těch, před nimiž neobstojím.

Lmn 1 15 Panovník pohrdl všemi udatnými v mém středu, svolal proti mně slavnostní shromáždění, aby rozdrtil mé junáky. Panovník pošlapal v lisu panenskou dceru judskou.

Lmn 1 16 Propukám nad tím v pláč, slzy se mi proudem řinou z očí, vzdálil se ten, kdo by mě potěšil, kdo by mě udržel při životě. Moji synové úděsem trnou, neboť nepřítel ukázal svou moc."

Lmn 1 17 Sijón rozpíná své ruce, není nikdo, kdo by jej potěšil. Hospodin vydal Jákobovi příkaz jeho protivníkům vůkol něho. Jeruzalém je mezi nimi jako nečistý.

Lmn 1 18 "Hospodin je spravedlivý, já jsem vzdorovala jeho ústům. Slyšte tedy, všichni národové, hleďte na mou bolest. Mé panny a moji junáci odešli do zajetí.

Lmn 1 19 Volala jsem své milence, oni mě však oklamali. Moji kněží a moji starší hynuli v městě, když si vyžebravali pokrm, aby se udrželi při životě.

Lmn 1 20 Pohleď, Hospodine, jak se soužím, v mém nitru to bouří, srdce se mi svírá v hrudi, neboť jsem zarputile vzdorovala. Venku sirobu přinášel meč a v domě řádila smrt.

Lmn 1 21 Slyšeli mě, jak vzdychám, nebyl nikdo, kdo by mě potěšil, všichni moji nepřatelé uslyšeli o mém neštěstí a veselili se, že jsi to způsobil ty. Přiveď den, který jsi vyhlásil, a budou na tom jako já.

Lmn 1 22 Všechno zlo, jež způsobili, ať vstoupí před tvou tvář a nalož s nimi, jako jsi naložil se mnou za všechny mé nevěrnosti. Hluboce vzdychám a mé srdce je choré."

Lmn 2 1 Jak zahalil oblakem ve svém hněvu Panovník sijónskou dceru! Srazil z nebe na zem okrasu Izraele. Nebyl pamětliv podnože svých nohou v den svého hněvu.

Lmn 2 2 Panovník pohltil bez soucitu všechny Jákobovy nívy, rozbořil ve své prchlivosti pevnosti dcery judské, srovnal se zemí, znesvětil království a jeho velmože.

Lmn 2 3 V planoucím hněvu srazil každý roh Izraele, svou pravici stáhl nazpět před tvář nepřitele, vzplanul v Jákobovi jako plápolající oheň, šířící všechno vůkol.

Lmn 2 4 Napjal svůj luk jako nepřítel, pozvedl pravici jako protivník a hubil všechny, kdo byli žádoucí oku; ve stanu sijónské dcery vyhlil svoje rozhořčení jako oheň.

Lmn 2 5 Panovník byl jako nepřítel, pohltil Izraele; pohltil všechny její paláce, její pevnosti zničil, rozmnožil v dceři judské smutek a zármutek.

Lmn 2 6 Násilně strhl své zahrady oplocení, své slavnostní shromáždění zničil. Hospodin přivedl na Sijónu v zapomnění slavnost i den odpočinku, zavrhl ve svém hrozném hněvu krále i kněze.

Lmn 2 7 Panovník zanevřel na svůj oltář, svou svatyni zrušil, hradby jejích paláců vydal do rukou nepřitele. V domě Hospodinově bylo hluku jako v den slavnostního shromáždění.

Lmn 2 8 Hospodin se rozhodl zničit hradby sijónské dcery. Natáhl měřicí šňůru, už neodvrátí svou ruku od ničení. Tak zarmoutil val i hradbu, rázem je po nich veta.

Lmn 2 9 Do země se ponořily její brány, její závory zničil a roztráštěl, její král a velmožové jsou mezi pronárody a zákona není; ani její proroci nemívají vidění od

Hospodi na.

Lmn 2 10 Usedli na zem a ztichli starcové sijónské dcery, házeli si na hlavu
 prach, oděli se do žíněných suknic. Jeruzalémské panny svěřily hlavu k zemi.
 Lmn 2 11 Zrak mi pro slzy slábne, v mém nitru to bouří, játra mi vyhrězla na
 zem pro těžkou ránu dcery mého lidu, neboť zkomírá pachole a kojenec na prostranstvích města.
 Lmn 2 12 Svých matek se ptají: "Kde je obilí a víno?" když jako smrtelně raněný
 zkomírají na prostranstvích města a na klíně svých matek vypouštějí duši.
 Lmn 2 13 Jaké svědectví o tobě vydám, čemu tě připodobním, jeruzalémská dcero?
 K čemu tě přirovnám, čím tě potěším, panno, dcero sijónská? Tvá těžká rána je veliká jak moře,
 kdo tě uzdraví?
 Lmn 2 14 Tvoji proroci ti zvěstovali šalebná a bláhová vidění, neodhalovali
 tvoje nepravosti, aby změnili tvůj úděl. Vidění, která ti zvěstovali, byla šalba a svody.
 Lmn 2 15 Tleskají nad tebou rukama všichni, kdo jdou kolem, syknou a potresou
 hlavou nad jeruzalémskou dcerou. "Toto je město, o němž se říkalo: Místo dokonalé krásy k
 potěše celé země?"
 Lmn 2 16 Rozevírají na tebe ústa všichni tvoji nepřátelé, syknou, vycení zuby a
 řeknou: "Zhltni jsme ji. Ano, toto je den, na nějž jsme čekali, našli jsme, viděli jsme."
 Lmn 2 17 Hospodin provedl svůj záměr, splnil, co řekl, to, co přikázal již za
 dnů dávnověkých. Bořil bez soucitu, dopustil, aby se nepřítel nad tebou radoval, vyvýšil roh
 tvých protivníků.
 Lmn 2 18 Jejich srdce úpí k Panovníku; hradbo sijónské dcery, prolévej slzy
 potokem ve dne i v noci, neochabuj v pláči, nedopřej svým očím klidu.
 Lmn 2 19 Povstaň a běž za noci na počátku hlídek, vylévej své srdce jako vodu
 před tvář Panovníka. Zvedej k němu své dlaně za život svých pacholátek, zkomírajících hladem
 na každém nároží.
 Lmn 2 20 Pohleď, Hospodine, popatř, s kým jsi kdy tak naložil! Což mají ženy
 jíst svůj plod, pacholátka, jež hýčkají? Což v Panovníkově svatyni má být vražděn kněz a
 prorok?
 Lmn 2 21 Na zemi po ulicích leží mladík i stařec, mé panny a moji junáci padli
 mečem. Zahubil jsi je v den svého hněvu, pobíjel jsi bez soucitu.
 Lmn 2 22 Voláš jako ke dni slavnostního shromáždění z okolí ty, jichž se děším,
 takže v den Hospodinova hněvu nebude nikdo, kdo by vyvázl a přežil. Těm, jež jsem hýčkala a
 vychovala, připravil můj nepřítel konec.
 Lmn 3 1 Já jsem muž, jenž zakusil ponížení pod holí jeho prchlivosti.
 Lmn 3 2 Hnal mě a odvedl do temnoty beze světla.
 Lmn 3 3 Ano, obrací znovu a znovu svou ruku proti mně každého dne.
 Lmn 3 4 Vetchým učinil mé tělo i kůži, roztrástil mé kosti.
 Lmn 3 5 Obstavěl a obklíčil mě jedem a útrapami.
 Lmn 3 6 Do temnot mě vsadil jako od věků mrtvé.
 Lmn 3 7 Postavil kolem mě zeď, že nemohu vyjít, obtížil mě bronzovým řetězem.
 Lmn 3 8 Jakkoli úpím a o pomoc volám, umlčuje mou modlitbu.
 Lmn 3 9 Zazdil mé cesty kvádry, mé stezky rozvrátil.
 Lmn 3 10 Stal se pro mne medvědem číhajícím, lvem ukrytým v skrýších.
 Lmn 3 11 Zmátl mé cesty, rozdrásal mě, způsobil, že úděsem trnu.
 Lmn 3 12 Napjal svůj luk a učinil mě terčem svých šípů.
 Lmn 3 13 Do mých ledví vystřílel obsah svého toulce.
 Lmn 3 14 Jsem pro smích všemu svému lidu, předmětem jejich popěveků každodenně.
 Lmn 3 15 Nasýtil mě hořkostmi, napojil pelyňkem.
 Lmn 3 16 Nechává mě o šterk si drtit zuby, přitiskl mě do popela.
 Lmn 3 17 Vytrhl mne z pokojného života, zapomněl jsem na všechno dobré.
 Lmn 3 18 Proto jsem řekl: "Je veta po mně i po mém čekání na Hospodina."
 Lmn 3 19 Rozpomeň se na mé ponížení a zmatené toulání, na pelyněk, na jed.
 Lmn 3 20 Má duše se rozpomíná, rozpomíná a hroutí se ve mně.
 Lmn 3 21 Beru si však k srdci a s důvěrou očekávám
 Lmn 3 22 Hospodi novo milosrdenství, jež nepomíjí, jeho slitování, jež nekončí.
 Lmn 3 23 Obnovuje se každého rána, tvá věrnost je neskonálá.
 Lmn 3 24 "Můj podíl je Hospodin," praví má duše, proto na něj čekám.
 Lmn 3 25 Dobrý je Hospodin k těm, kdo v něho naději složí, k duši, jež se na
 jeho vůli dotazuje.
 Lmn 3 26 Je dobré, když člověk potichu čeká na spásu od Hospodina.
 Lmn 3 27 Dobré je muži, jestliže nosil jeho už ve svém mládí.
 Lmn 3 28 Ať usedne osamocen a ztichne, když je na něho vložil.
 Lmn 3 29 Ať položí do prachu svá ústa, snad ještě naděje zbývá.
 Lmn 3 30 Ať nastaví líce tomu, kdo ho bije, a potupou se sytí.
 Lmn 3 31 Neboť Panovník navěky nezavrhne.
 Lmn 3 32 Zarmoutí-li, slituje se pro své velké milosrdenství.
 Lmn 3 33 Z rozmaru totiž lidské syny nepokoří ani nezarmoutí.
 Lmn 3 34 Když jsou nohama deptáni všichni vězňové v zemi,
 Lmn 3 35 když se převrací právo muže před tvář Nejvyššího,
 Lmn 3 36 když se křivdí člověku v jeho při, což to Panovník nevidí?
 Lmn 3 37 Kdo řekne a stane se, když Panovník nepřikázal?
 Lmn 3 38 Nevychází z úst Nejvyššího zlé i dobré?

Lmn	3	39	Na co si může člověk naříkat, pokud žije? Ať si muž nařiká na své hříchy.
Lmn	3	40	Zkoumejme a zpytujme své cesty, vraťme se zpět k Hospodinu.
Lmn	3	41	Pozvedněme s dlaněmi i srdce k Bohu na nebesích.
Lmn	3	42	My jsme byli nevěrní a vzpurní a ty jsi neodpustil.
Lmn	3	43	Zastřel ses hněvem a stíhal jsi nás, hubil jsi bez soucitu.
Lmn	3	44	Obestřel ses oblakem, aby modlitba k tobě nepronikla.
Lmn	3	45	Učinil jsi nás odporným smetím uprostřed národů.
Lmn	3	46	Rozevírají na nás ústa všichni naši nepřatelé.
Lmn	3	47	Naším údělem se staly postrach a propast, zmar a těžká rána.
Lmn	3	48	Slzy se mi proudem řinou z očí nad těžkou ranou dcery mého lidu.
Lmn	3	49	Oči mi slzi bez ustání, bez ochabnutí,
Lmn	3	50	dokud nepohlédne, dokud se nepodívá Hospodin z nebe.
Lmn	3	51	Mé oko vyčerpává mou duši pláčem kvůli dcerám mého města.
Lmn	3	52	Lovili mě jako lovci ptáče, bez důvodu, moji nepřatelé.
Lmn	3	53	Umlčeli můj život v jámě a zaházeli mě kamením.
Lmn	3	54	Až nad hlavu mě zatopily vody; řekl jsem si: "Jsem ztracen."
Lmn	3	55	Vzýval jsem tvé jméno, Hospodine, z nejhlubší jámy.
Lmn	3	56	Slyšel jsi můj hlas, nezakrývej si ucho, dopřej mi úlevu, když o pomoc volám.
Lmn	3	57	Byl jsi mi blízko v den, kdy jsem tě vzýval, řekl jsi: "Neboj se!"
Lmn	3	58	Panovníku, ujal ses mých sporů, vykoupil jsi můj život.
Lmn	3	59	Viděl jsi, Hospodine, jak mi křivdí, pomoz mi k právu.
Lmn	3	60	Viděl jsi všechnu jejich pomstychtivost, všechny jejich záměry vůči mně.
Lmn	3	61	Slyšel jsi, Hospodine, jak mě tupí, všechny jejich záměry proti mně,
Lmn	3	62	řečí mých odpůrců i o čem uvažují proti mně každého dne.
Lmn	3	63	Popatř: ať sedí nebo stojí, posměšně si o mně popěvují.
Lmn	3	64	Podle zásluhy jim odplat, Hospodine, podle skutků jejich rukou.
Lmn	3	65	Ponech jim zavilé srdce, to bude tvá kletba na ně.
Lmn	3	66	V hněvu je pronásleduj, dokud je nevyhladíš zpod nebes, Hospodine.
Lmn	4	1	Jak zčernalo zlato, změnil se jasný zlatý trpyt! Svaté kameny leží rozmetány po nárožích všech ulic.
Lmn	4	2	Vzácní synové Sijónu, cenění nad ryzí zlato, jak jsou pokládáni za hliněné džbány, vyrobené rukou hrncíře!
Lmn	4	3	I šakalí matky podají prs, kojí svá mláďata, dcera mého lidu je však krutá jako pštrosové na poušti.
Lmn	4	4	Kojenci se žízní lepší jazyk k patru, pacholátka prosí o chléb, a nikdo jim nenaláme.
Lmn	4	5	Ti, kdo jídali lahůdky, budí úděs na ulicích. Ti, kdo byli chováni v purpuru, válejí se v hnoji.
Lmn	4	6	Větší byla nepravost dcery mého lidu nežli hřích Sodomy, která byla podvrácena v okamžení, aniž ji zasáhla ruka.
Lmn	4	7	Její zasněnci byli čistší než sníh, bělejší než mléko, brunátnější nad korály, jejich žíly byly jako safír.
Lmn	4	8	Avšak nyní jejich postava potemněla víc než saze, na ulicích je nepoznají, na kostech se jim svraštila kůže, vyschla, až byla jak dřevo.
Lmn	4	9	Lépe jsou na tom skolení mečem nežli skolení hladem, ti, kteří vykrváceli probodeni, než ti, kdo zemřeli pro neúrodu pole.
Lmn	4	10	Ženy, které bývají tak milosrdné, vařili vlastníma rukama své děti a pojídaly je při těžké ráně dcery mého lidu.
Lmn	4	11	Hospodin dovršil své rozhořčení, vylil svůj planoucí hněv, zanítil na Sijónu oheň, aby jej pozřel do základů.
Lmn	4	12	Nevěřili králové země ani všichni obyvatelé světa, že vejde protivník a nepřítel do jeruzalémských bran.
Lmn	4	13	To pro hříchy jeho proroků, pro nepravosti kněží, kteří prolévali uprostřed něho krev spravedlivých.
Lmn	4	14	Potáceli se po ulicích slepí, potřísnění krví, nikdo se nesměl dotknout jejich oděvu.
Lmn	4	15	"Odstupte! Nečistý!" volali na ně, "Odstupte! Odstupte! Nedotýkejte se!" Když se odpotáceli, říkalo se mezi pronárody: "Už tu nikdy nebudou hosty."
Lmn	4	16	Hospodin sám je rozdělil, už nikdy na ně nepohlédne. Nebrali ohled na kněze, nad starci se neslitovali.
Lmn	4	17	Naše oči se vyčerpávaly vyhlížením pomoci, byl to však přelud; na své hlídce jsme vyhlíželi pronárod neschopný zachránit.
Lmn	4	18	Sledovali nás na každém kroku, abychom nechodili po svých prostranstvích, náš konec se přiblížil, naše dny se naplnili, nastal náš konec.
Lmn	4	19	Naši pronásledovatelé byli rychlejší než nebeští orli, zahnali nás do hor, číhali na nás v poušti.
Lmn	4	20	Dech našeho chřípí, Hospodinův pomazaný, byl lapen do jejich jámy. A o něm jsme říkali: "V jeho stínu budeme žít mezi pronárody."
Lmn	4	21	Jenom se vesel a raduj, dcero edómská, bydlící v zemi Úsu! I na tebe

přijde kalich, opojíš se a budeš obnažena.

Lmn 4 22 Tvá nepravost však, dcero sijónská, skončí, Bůh tě už nikdy nenechá
odvést do vyhnanství, ale tebe, dcero edómská, ztrestá za tvou nepravost a odhalí tvé hříchy.

Lmn 5 1 Rozpomeň se, Hospodine, co se nám stalo, popatř a pohleď na naši
potupu!

Lmn 5 2 Naše dědictví připadlo cizákům, naše domy cizincům.

Lmn 5 3 Stali jsme se sirotky, nemáme otce, naše matky jsou jako vdovy.

Lmn 5 4 Vlastní vodu pijeme za stříbro, své dřevo musíme platit.

Lmn 5 5 Jsme pronásledováni, visí nám na šíji, vynakládáme námahu a nedopřejí
nám klidu.

Lmn 5 6 Egyptu podáváme ruku, též Asýrii, abychom se nasýtili chlebem.

Lmn 5 7 Naši otcové zhřešili, už nejsou, a my neseme jejich nepravosti.

Lmn 5 8 Otroci se stali našimi vládci a nikdo nás z jejich rukou nevytrhne.

Lmn 5 9 S nasazením života přinášíme chléb, ohrožování mečem z pouště.

Lmn 5 10 Kůže nám žhne jako pec od úporného hladu.

Lmn 5 11 Na Sijónu ponižují ženy, v judských městech panny.

Lmn 5 12 Jejich rukou jsou věšení velmožové, tváře starců nejsou ctěny.

Lmn 5 13 Junáci nosí mlýnek, mladíci klopýtají pod dřívím.

Lmn 5 14 Starci přestali zasedat v bráně a junáci zpívat písničky.

Lmn 5 15 Přestalo veselí našeho srdce, v truchlení se proměnil náš tanec.

Lmn 5 16 Spadla koruna z naší hlavy, běda nám, neboť jsme hřešili.

Lmn 5 17 Nad tím zemdlelo naše srdce, nad oním se nám zatmělo v očích,

Lmn 5 18 nad horou Sijónem, že je tak zpusťšená; honí se po ní šakalové.

Lmn 5 19 Ty, Hospodine, budeš trůnit věčně, tvůj trůn přetrvá všechna pokolení.

Lmn 5 20 Proč na nás pořád zapomínáš, opustil jsi nás až do nejdelších časů?

Lmn 5 21 Obrat' nás, Hospodine, k sobě a my se navrátíme, obnov naše dny jak za

dnů dávnověkých.

Lmn 5 22 Nebo jsi nás úplně zavrhl? Rozlítit ses na nás převelice.

Ezk 1 1 Třicátého roku ve čtvrtém měsíci, pátého dne toho měsíce, když jsem
byl mezi přesídlenci u průplavu Kebaru, otevřela se nebesa a měl jsem různá vidění od Boha.

Ezk 1 2 Pátého dne toho měsíce, byl to pátý rok přestěhování krále Jójakína,

Ezk 1 3 událo se slovo Hospodinovo ke knězi Ezechieli, synu Buzího, v

kaldejské zemi u průplavu Kebaru. Tam na něm spočinula Hospodinova ruka.

Ezk 1 4 Viděl jsem, jak se přihnál bouřlivý vítr od severu, veliké mračno a

šlehající oheň; okolo něho byla zář a uprostřed ohně jakýsi trpyt oslnivého vzácného kovu.

Ezk 1 5 Uprostřed něho bylo cosi podobného čtyřem bytostem, které se vzhledem
podobaly člověku.

Ezk 1 6 Každá z nich měla čtyři tváře a každá čtyři křídla.

Ezk 1 7 Nohy měly rovné, ale chodidla byla jako chodidla býčka, jiskřila jako
vyleštěný bronz.

Ezk 1 8 Ruce měly lidské, a to pod křídly na čtyřech stranách; měly po čtyřech

tvářích a křídlech.

Ezk 1 9 Svými křídly se přimykaly jedna k druhé. Při chůzi se neotáčely, každá
se pohybovala přímo vpřed.

Ezk 1 10 Jejich tváře se podobaly tváři lidské, zprava měly všechny čtyři tváře
lví a zleva měly všechny čtyři tváře býčí a všechny čtyři měly také tváře orlí.

Ezk 1 11 Takové byly jejich tváře; jejich křídla byla rozpjata vzhůru. Každá se
přimykala dvěma křídly k druhé a dvěma si přikrývaly těla.

Ezk 1 12 Každá se pohybovala přímo vpřed. Chodily podle toho, kam je vedl duch;
při chůzi se neotáčely.

Ezk 1 13 Svým vzhledem se ty bytosti podobaly hořícímu řeřavému uhlí. Vypadaly
jako pochodně a oheň procházel mezi bytostmi a zářil, totiž z toho ohně šlehal blesk.

Ezk 1 14 A ty bytosti pobíhaly sem a tam, takže vypadaly jako blýskavice.

Ezk 1 15 Když jsem na ty bytosti hleděl, hle, na zemi u těch bytostí, před
každou z těch čtyř, bylo po jednom kole.

Ezk 1 16 Vzhled a vybavení kol bylo toto: trpytila se jako chrysolit a všechna
čtyři se sobě podobala; jejich vzhled a vybavení se jevílo tak, jako by bylo kolo uvnitř kola.

Ezk 1 17 Když jela, mohla jet na všechny čtyři strany a při jízdě se

nezatáčela.

Ezk 1 18 Jejich loukotě byly mohutné a šla z nich bázeň; ta čtyři kola měla
loukotě kolem dokola plné očí.

Ezk 1 19 Když se bytosti pohybovaly, pohybovala se s nimi i kola, a když se
bytosti vznášely nad zemí, vznášela se i kola.

Ezk 1 20 Kam je vedl duch, tam šly, tam vedl duch i kola; vznášela se spolu s
nimi, neboť duch bytostí byl v kolech.

Ezk 1 21 Když ony šly, jela, když se ony zastavily, stála, a když se ony
vznášely nad zemí, vznášela se kola spolu s nimi, neboť duch bytostí byl v kolech.

Ezk 1 22 Nad hlavami bytostí bylo cosi podobného klenbě jako trpyt oslňujícího
křišťálu rozpjatého nahoře nad jejich hlavami.

Ezk 1 23 Pod tou klenbou pak byla jejich křídla vztažena jedno k druhému; každá
bytost měla dvě křídla, jimiž se přikrývala, a každá měla dvě křídla, jimiž přikrývala své
tělo.

Ezk 1 24 I slyšel jsem zvuk jejich křídel jako zvuk mnohých vod, jako hlas Všemocného, když se pohybovaly; bylo to jako hřmění, jako zvuk válečného tábora; když stály, svésily křídla.

Ezk 1 25 Zvuk se šířil svrchu nad klenbou, kterou měly nad hlavou; když stály, svésily křídla.

Ezk 1 26 A nahoře nad klenbou, kterou měly nad hlavou, bylo cosi, co vypadalo jako člověk.

Ezk 1 27 I viděl jsem, jako by se třpytil oslnivý vzácný kov; vypadalo to jako oheň uvnitř i okolo; směrem od toho, co vypadalo jako bedra, nahoru a směrem od toho dolů jsem viděl, co vypadalo jako oheň šířící záři dokola.

Ezk 1 28 Vypadalo to jako duha, která bývá na mračnu za deštivého dne, tak vypadala ta záře dokola; byl to vzhled a podoba Hospodinovy slávy. Když jsem to spatřil, padl jsem na tvář a slyšel jsem hlas mluvícího.

Ezk 2 1 Řekl mi: "Lidský synu, postav se na nohy; budu s tebou mluvit."

Ezk 2 2 Jakmile ke mně promluvil, vstoupil do mě duch a postavil mě na nohy. I slyšel jsem ho k sobě mluvit.

Ezk 2 3 Řekl mi: "Lidský synu, posílám tě k izraelským synům, k těm bouřícím se pronárodům, které se vzbouřily proti mně. Oni i jejich otcové mi byli nevěrní až do tohoto dne.

Ezk 2 4 I synové jsou zatvrzelí a mají tvrdé srdce. Posílám tě k nim a řekneš jim: "Toto praví Panovník Hospodin",

Ezk 2 5 ať poslechnou nebo ne, jsou dům vzpurný. Poznají však, že byl uprostřed nich prorok.

Ezk 2 6 Ty, lidský synu, se jich neboj, neboj se ani jejich slov, když jsou vůči tobě zarputilí a jako trní, jako bys bydlel mezi štíry. Neboj se jejich slov a neděs se jich, jsou dům vzpurný.

Ezk 2 7 Promluvíš k nim má slova, ať poslechnou nebo ne; jsou to vzpurníci.

Ezk 2 8 Ty, lidský synu, slyš, co já k tobě mluvím. Nebuď vzpurný jako ten vzpurný dům. Rozevři ústa a sněz, co ti dávám."

Ezk 2 9 Tu jsem viděl, že je ke mně vztažena ruka, a hle, v ní knižní svitek.

Ezk 2 10 Rozvinul jej přede mnou a byl popsán na vnitřní i vnější straně; byly na něm napsány žalozpěvy, lkání a bedování.

Ezk 3 1 Řekl mi: "Lidský synu, sněz, co máš před sebou, sněz tento svitek a jdi, mluv k izraelskému domu."

Ezk 3 2 Otevřel jsem tedy ústa a on mi dal ten svitek sníst.

Ezk 3 3 Řekl mi: "Lidský synu, nakrm své břicho a naplň své útroby tímto svitkem, který ti dávám." Snědl jsem jej a byl mi v ústech sladký jako med.

Ezk 3 4 Řekl mi: "Lidský synu, nyní jdi k izraelskému domu a mluv k nim mými slovy.

Ezk 3 5 Nejsi přece posílán k lidu temné mluvy a těžkého jazyka, nýbrž k domu izraelskému,

Ezk 3 6 ne k mnohým národům temné mluvy a těžkého jazyka, jejichž řeči bys nerozuměl; kdybych tě poslal k nim, poslechli by tě.

Ezk 3 7 Izraelský dům tě však nebude chtít poslechnout, poněvadž nejsou ochotni poslechnout mne; celý izraelský dům má tvrdé čelo a zatvrzelé srdce.

Ezk 3 8 Hle, dávám ti tvář právě tak tvrdou, jako je jejich, a čelo právě tak tvrdé, jako je jejich.

Ezk 3 9 Dávám ti čelo jako křemen, tvrdší než oblázek. Neboj se jich a neděs se jich, jsou dům vzpurný."

Ezk 3 10 Dále mi řekl: "Lidský synu, srdcem přijmi a ušima slyš všechna má slova, jež k tobě mluvím.

Ezk 3 11 Nuže, jdi k přesídlencům, k synům svého lidu. Budeš k nim mluvit a řekneš jim: "Toto praví Panovník Hospodin", ať poslechnou nebo ne."

Ezk 3 12 Tu mě duch zvedl a uslyšel jsem za sebou mocné dunění: "Požehnána buď Hospodinova sláva vycházející ze svého místa!"

Ezk 3 13 a zvuk křídel těch bytostí, která se vzájemně těsně dotýkala, i zvuk těch kol, vznášejících se spolu s nimi, i mocné dunění.

Ezk 3 14 Duch mě zvedl a odnesl mě a já jsem šel v duchu roztrpčen a rozhořčen, ale Hospodinova ruka na mně pevně spočívala.

Ezk 3 15 Tak jsem přišel do Tel Abíbu k přesídlencům usazeným u průplavu Kebaru, k těm totiž, kteří tam byli usazeni, a seděl jsem tam po sedm dní a vzbuzoval mezi nimi úděs.

Ezk 3 16 Když uplynulo sedm dní, stalo se ke mně slovo Hospodinovo:

Ezk 3 17 "Lidský synu, ustanovuji tě strážcem izraelského domu. Uslyšíš-li z mých úst slovo, vyřídíš jim mé varování.

Ezk 3 18 Řeknu-li o svévolníkovi: "Zemřeš", a ty bys nepromluvil a svévolníka nevaroval před jeho svévolnou cestou, abys ho přivedl k životu, ten svévolník zemře za svou nepravost, ale za jeho krev budu volat k odpovědnosti tebe.

Ezk 3 19 Jestliže budeš svévolníka varovat, ale on se od své svévole a své svévolné cesty neodvrátí, zemře pro svou nepravost, ale ty jsi svou duši vysvobodil.

Ezk 3 20 Když se odvrátí spravedlivý od své spravedlnosti a bude se dopouštět bezpráví, položím mu do cesty nástrahu a zemře. Jestliže jsi ho v jeho hříchu nevaroval, zemře

a nebude pamatováno na jeho spravedlnost, kterou konal, ale za jeho krev budu volat k odpovědnosti tebe.

Ezk 3 21 Jestliže bys však spravedlivého varoval, aby nehřešil, a on přestane hřešit, bude žít, protože se dal varovat, a ty jsi svou duši vysvobodil."

Ezk 3 22 I spočinula tam na mně Hospodinova ruka a řekl mi: "Vstaň a jdi na pláň, budu tam k tobě mluvit."

Ezk 3 23 Vstal jsem tedy a odešel jsem na pláň. A hle, stála tam Hospodinova sláva jako tehdy, když jsem ji viděl u průplavu Kebaru. I padl jsem na tvář.

Ezk 3 24 Vstoupil však do mne duch a postavil mě na nohy a on ke mně mluvil. Řekl mi: "Jdi a zavři se uvnitř svého domu."

Ezk 3 25 Lidský synu, hle, budeš svázán provazy a spoután jimi, takže nebudeš moci vycházet mezi ně.

Ezk 3 26 Způsobím, že ti jazyk přilne k patru a budeš němý. Nebudeš je už kárat; jsou dům vzpurný.

Ezk 3 27 Ale až k tobě budu mluvit, otevřu ti ústa a řekneš jim: "Toto praví Panovník Hospodin." Kdo chce poslouchat, ať poslouchá, a kdo ne, ať neposlouchá; jsou dům vzpurný."

Ezk 4 1 "Ty, lidský synu, slyš. Vezmi si cihlu, polož ji před sebe a vyryj na ni město Jeruzalém."

Ezk 4 2 Polož proti němu obležení: Zbuduj proti němu obléhací valy, navrš proti němu násep, rozmísti proti němu vojsko a rozestav proti němu ze všech stran válečné berany.

Ezk 4 3 Pak si vezmi železnou pánev a polož ji jako železnou stěnu mezi sebe a město a zaměř na ně svou tvář. Tak se octne v obležení, tím je sevřeš. To bude znamením pro izraelský dům.

Ezk 4 4 Polož se pak na levý bok; vložíš na něj nepravost izraelského domu a tolik dnů, kolik budeš na něm ležet, poneseš jejich nepravost.

Ezk 4 5 Za léta jejich nepravosti ti ukládám počet dnů, totiž tři sta devadesát dní, v nichž poneseš nepravost izraelského domu.

Ezk 4 6 Až skončí tyto dny, lehneš si podruhé, a to na pravý bok, a poneseš nepravost domu judského po čtyřicet dní; ukládám ti za každý rok jeden den.

Ezk 4 7 Pak zaměříš na obležený Jeruzalém svou tvář a svou obnaženou paži a budeš proti němu prorokovat.

Ezk 4 8 A já tě svážu provazy, takže nebudeš s to obrátit se z boku na bok, dokud neskončíš dny svého obléhání.

Ezk 4 9 Vezmi si pšenici, ječmen, boby, čočku, proso a špaldu a nasyp to vše do jedné nádoby; budeš si z toho připravovat pokrm po tolik dní, co budeš ležet na boku, budeš to jíst po tři sta devadesát dní.

Ezk 4 10 Pokrm, který budeš jíst, bude vážit dvacet šekelů na den; budeš jej jíst vždy v jistý čas.

Ezk 4 11 I vodu budeš pít odměřenou, šestinu hínu; budeš pít vždy v jistý čas.

Ezk 4 12 A pokud budeš chtít jíst ječný podpopelný chléb, upečeš si jej před jejich očima na lidských výkalech."

Ezk 4 13 Hospodin řekl: "Právě tak budou Izraelci jíst svůj pokrm nečistý mezi pronárody, kam je zaženu."

Ezk 4 14 Namítl jsem: "Ach, Panovníku Hospodine, já jsem se nikdy neposkvřnil; od mládí až do nynějška jsem nejedl zdechlé či rozsápané zvíře ani jsem nedař do úst závadné maso."

Ezk 4 15 Řekl mi: "Pohleď, dovoluji ti použít kravinců místo lidských výkalů; na nich si připravuj pokrm."

Ezk 4 16 Dále mi řekl: "Lidský synu, zlámu v Jeruzalémě hůl chleba. Budou jíst chléb odvážený a s obavami a vodu budou pít odměřenou a v skleslosti,

Ezk 4 17 budou mít nedostatek chleba i vody; jeden jako druhý budou trnout děsem a zahynou pro svou nepravost."

Ezk 5 1 "Ty, lidský synu, slyš. Vezmi si ostrý meč; použiješ ho jako holičské břitvy. Oholíš si hlavu i bradu, pak si připravíš váhu a rozvážíš to na díly.

Ezk 5 2 Třetinu spálíš na ohništi uprostřed města, že se dovršují dny obležení; potom vezmeš další třetinu a rozsekáš ji okolo něho mečem, a třetinu rozvěješ do větru, neboť s taseným mečem jim budu v zádech.

Ezk 5 3 Hrstku toho však vezmeš a zavážeš do cípu svého pláště,

Ezk 5 4 ale i z toho ještě něco odebereš, hodíš do ohně a spálíš; odtud vyjde oheň na celý izraelský dům."

Ezk 5 5 Toto praví Panovník Hospodin: "To je Jeruzalém. Postavil jsem jej doprostřed pronárodů a okolo něho jsou země.

Ezk 5 6 Vzepřel se však proti mým řádům a nařízením svévolněji než pronárody a země, jež jsou okolo něho; mé řady znevážili a mými nařízeními se neřídili."

Ezk 5 7 Proto praví Panovník Hospodin toto: "Poněvadž hlučíte více než pronárody, které jsou okolo vás, ale mými nařízeními se neřídíte a mé řady nezachováváte, ba ani nejednáte podle zvyklostí pronárodů, jež jsou okolo vás,

Ezk 5 8 proto praví Panovník Hospodin toto: Jsem proti tobě, Jeruzaléme, a vykonám uprostřed tebe soudy před očima pronárodů.

Ezk 5 9 Pro všechny tvé ohavnosti vykonám v tobě, co jsem ještě nevykonal a už

nikdy nic takového nevykonám.

Ezk 5 10 Otcové budou jíst uprostřed tebe syny a synové budou jíst své otce.

Tak vykonám v tobě soudy a celý pozůstatek tvého lidu rozvěji do všech větrů.

Ezk 5 11 Jakože jsem živ, je výrok Panovníka Hospodina, poněvadž jsi poskrvnil mou svatyni všelijakými ohavnými a ohavnými modlami, ani já ti nic neslevím a nebude mi tě líto, ani já nebudu znát soucit.

Ezk 5 12 Třetina v tobě zemře morem a zajde uprostřed tebe hladem, třetina padne okolo tebe mečem a třetinu rozvěji do všech větrů a s tasemým mečem jím budu v zádech.

Ezk 5 13 Tím se dovrší můj hněv, upokojím své rozhořčení proti nim, a tak se potěším. I poznají, že já Hospodin jsem promluvil ve své žárlivosti, že mé rozhořčení proti nim se dovršilo.

Ezk 5 14 Obrátím tě v trosky a budeš potupou mezi pronárody, které jsou okolo tebe, před očima každého, kdo půjde kolem.

Ezk 5 15 Budeš pronárodům, jež jsou okolo tebe, předmětem tupení a hanobení, trestu a údesu, až budu nad tebou konat soudy v hněvu, v rozhořčení a rozhořčeným trestáním. Já Hospodin jsem promluvil.

Ezk 5 16 Vystřelím na vás zhoubné šípy hladu, které přinesou zkázu, vystřelím je k vaší zkáze, uvedu na vás hlad a zlámu vám hůl chleba.

Ezk 5 17 Pošlu na vás hlad a dravou zvěř, a budeš bez dětí, projde tebou mor a krev, uvede na tebe meč. Já Hospodin jsem promluvil."

Ezk 6 1 I stalo se ke mně slovo Hospodinovo:

Ezk 6 2 "Lidský synu, postav se proti izraelským horám a prorokuj proti nim.

Ezk 6 3 Řekni: Hory izraelské, slyšte slovo Panovníka Hospodina! Toto praví Panovník Hospodin horám a pahorkům, řečištím a údolím: Hle, já na vás přivedu meč a zničím vaše posvátná návrší.

Ezk 6 4 Vaše oltáře budou zpusťeny, vaše kadidlové oltáříky rozbity.

Způsobím, že vaši skolení padnou před vaše hnusné modly.

Ezk 6 5 Mrtvá těla izraelských synů pohodím před jejich hnusné modly a vaše kosti rozmetám okolo vašich oltářů.

Ezk 6 6 Kdekoli sídlíte, budou města obrácena v trosky a posvátná návrší budou zpusťena, takže vaše oltáře budou ležet v troskách a sutinách, vaše hnusné modly budou roztrženy a odstraněny, vaše kadidlové oltáříky skáceny a vaše výtvary zahlazeny.

Ezk 6 7 Skolení budou padat uprostřed vás, i poznáte, že já jsem Hospodin.

Ezk 6 8 Avšak ponechám vám mezi pronárody zbytek, ty, kdo vyvážnou před mečem, až budete rozmetáni do různých zemí.

Ezk 6 9 Tu se ti z vás, kdo vyvážnou, na mě rozpomenou mezi pronárody, kam budou odvezeni do zajetí, až dopustím, aby bylo rozbito jejich smilné srdce, jež se ode mne odvrátilo, a oči smilně se dívající po jejich hnusných modlách. Tím se zhnusí sami sobě pro zlo, které všemi svými ohavnostmi napáchali.

Ezk 6 10 I poznají, že já jsem Hospodin; ne nadarmo jsem prohlásil, že jim způsobím tyto zlé věci."

Ezk 6 11 Toto praví Panovník Hospodin: "Udeř do dlaně, dupni nohou a řekni:

"Běda izraelskému domu pro všechny zlé ohavnosti; padnou mečem, hladem a morem.

Ezk 6 12 Vzdálený zemře morem a blízký padne mečem, kdo zůstane a bude ušetřen, zemře hladem; tím se dovrší mé rozhořčení proti nim.

Ezk 6 13 I poznáte, že já jsem Hospodin, až budou skolení ležet mezi jejich hnusnými modlami okolo jejich oltářů na každém vysokém pahorku, na všech vrcholech hor i pod každým zeleným stromem a pod každým košatým posvátným stromem na místě, kde připravovali libovonné oběti všem svým hnusným modlám.

Ezk 6 14 Napřáhnou na ně svou ruku a obrátím zemi, kdekoli oni sídlí, ve zpusťený kraj, úděsnější než je Diblatská poušť. I poznají, že já jsem Hospodin."

Ezk 7 1 I stalo se ke mně slovo Hospodinovo:

Ezk 7 2 "Ty, lidský synu, slyš. Toto praví Panovník Hospodin o izraelské zemi: Je konec, přišel konec na všechny čtyři strany země!

Ezk 7 3 Tvůj konec už je tady. Dám průchod svému hněvu proti tobě, budu tě soudit podle tvých cest a obrátím na tebe všechny tvé ohavnosti.

Ezk 7 4 Nebude mi tě líto a nebudu znát soucit, obrátím tvé cesty proti tobě a tvé ohavnosti vyvstanou uprostřed tebe. I poznáte, že já jsem Hospodin."

Ezk 7 5 Toto praví Panovník Hospodin: "Hle, přichází zlo za zlem.

Ezk 7 6 Přišel konec, konec přišel, bude s tebou skoncováno, hle, konec přišel!

Ezk 7 7 Naplňuje se, obyvateli země, tvůj úděl, přichází čas, blízký je den zmatku; na horách ustane výskání.

Ezk 7 8 Už brzy na tebe vyleji své rozhořčení, tím se dovrší můj hněv proti tobě, budu tě soudit podle tvých cest a obrátím na tebe všechny tvé ohavnosti.

Ezk 7 9 Nebude mi tě líto a nebudu znát soucit, obrátím tvé cesty proti tobě a vyvstanou tvé ohavnosti uprostřed tebe. I poznáte, že jsem to já Hospodin, kdo bije.

Ezk 7 10 Hle, ten den, hle, přišel! Úděl se naplnil. Rozkvetla hůl, vypučela zpupnost.

Ezk 7 11 Násilí se rozrostlo v hůl svévole. Nic nebude z nich, nic nebude z jejich hlučení s shlukováním, nebude nad nimi bédováno.

Ezk 7 12 Přišel čas, nastal ten den. Kdo kupuje, ať se neraduje, kdo prodává,

ať netruchlí, poněvadž přichází rozhorlení na všechn hlučící dav země.

Ezk 7 13 Kdo prodává, nevrátí se k tomu, co prodal, i kdyby zůstal naživu.

vidění týkající se všeho jejího hlučícího davu se nezvratí, nikdo, kdo žije ve své nepravosti, se nevzchopí.

Ezk 7 14 Zatroubí se na trubku a všechno bude připraveno, ale do boje nevyjde nikdo, poněvadž přichází mé rozhorlení na všechn její hlučící dav.

Ezk 7 15 Venku rádí meč a doma mor a hlad; kdo je na poli, zemře mečem, a kdo v městě, toho pozře hlad a mor.

Ezk 7 16 A vyvážnou-li někteří z nich a budou na horách, jako holubi v roklích, budou všichni sténat, každý pro vlastní nepravost.

Ezk 7 17 Všechny ruce ochabnou a všechna kolena se rozplynou jak voda.

Ezk 7 18 Lidé se přepásají žíněnou suknicí, přikryje je zděšení, na všech tvářích bude stud, na všech hlavách lysina.

Ezk 7 19 vyházejí své stříbro na ulice a zlato jim bude nečistotou. V den Hospodinovy prchlivosti je jejich stříbro a zlato nevysvobodí. Nenasytí se a své útroby si nenaplní, poněvadž jejich nepravost je přivede k pádu.

Ezk 7 20 Nádherné okrasy Boží užili ve své pýše k zhotovení obrazů svých ohavných, ohyzdných model; proto jsem jim ji změnil v nečistotu.

Ezk 7 21 Vydám ji v lup do rukou cizáků a za kořist svévolníků v zemi, a ti ji znesvěť.

Ezk 7 22 Odvrátím od nich svou tvář, cizáci znesvěť můj poklad, přijdou na něj lupiči a znesvěť jej.

Ezk 7 23 udělej řetěz, neboť země je plná krve, jež volá po soudu, a město je plné násilí.

Ezk 7 24 Proto přivedu nejhorší z pronárodů a ti obsadí jejich domy. Učiním přítrž pýše mocných a znesvěcení budou, kdo je posvěcují.

Ezk 7 25 Přichází tíseň, budou hledat pokoj, ale žádný nebude.

Ezk 7 26 Valí se neštěstí za neštěstím a přichází zpráva za zprávou. Budou vyhledávat vidění od proroka, ale kněz bude bez zákona a starci bez soudnosti.

Ezk 7 27 Král bude truchlit, kníže se obleče v úděs a ruce lidu země ochrnou hrůzou. Naložím s nimi podle jejich cesty a za jejich zvyklosti je budu soudit. I poznají, že já jsem Hospodin."

Ezk 8 1 Šestého roku v šestém měsíci, pátého dne toho měsíce, jsem seděl ve svém domě a přede mnou seděli judští starší. Tam na mne dolehl a ruka Panovníka Hospodina.

Ezk 8 2 Měl jsem vidění. Hle, cosi vzhledem podobného ohni. Od beder dolů to vypadalo jako oheň a od beder nahoru to vypadalo jako záře, jako trpyt oslnivého vzácného kovu.

Ezk 8 3 Vztáhl cosi, co se podobalo ruce, uchopil mě za kšticí na hlavě a duch mě vynesl mezi zemi a nebe; v Božích viděních mě přivedl do Jeruzaléma ke vchodu vnitřní brány, která je obrácena na sever, v níž je modla žárlivosti, která vyvolává žárlivost Hospodinu.

Ezk 8 4 A hle, byla tam sláva Boha Izraele. Vypadala jako tehdy, když jsem ji viděl na pláni.

Ezk 8 5 I řekl mi: "Lidský synu, pozvedni své oči k severu." Pozvedl jsem oči k severu, a hle, na sever od brány byl oltář; ta modla žárlivosti byla v průchodu.

Ezk 8 6 Řekl mi: "Lidský synu, vidíš, co páchají? Jak veliké ohavnosti zde dům izraelský páchá, abych se vzdálil od své svatyně? A uvidíš ještě větší ohavnosti."

Ezk 8 7 Uvedl mě ke vchodu do nádvoří, kde jsem spatřil jakýsi otvor ve zdi.

Ezk 8 8 Řekl mi: "Lidský synu, prokopej se tou zdí!" Prokopal jsem se tedy zdí, a hle, jakýsi vchod.

Ezk 8 9 Řekl mi: "Vejdi a podívej se na ty zlé ohavnosti, které zde páchají."

Ezk 8 10 Vešel jsem a uviděl všelijaká zpodobení plazů a ohyzdných zvířat a všelijaké hnusné modly i izraelského domu, vyryté po zdech kolem dokola.

Ezk 8 11 A před nimi stojí sedmdesát mužů ze starších domu izraelského, uprostřed nich Jaazanjáš, syn Šafanův. Každý z nich má v ruce svou kadidelnicí a vzhůru stoupá oblak vonného kouře z kadidla.

Ezk 8 12 Řekl mi: "Viděl jsi, lidský synu, co páchají starší izraelského domu potmě, každý v pokojíku s obrazy svých model? Říkají: "Hospodin nás nevidí, Hospodin zemi opustil"."

Ezk 8 13 Řekl mi: "A uvidíš ještě větší ohavnosti, které páchají."

Ezk 8 14 A přivedl mě do brány Hospodinova domu, která vede k severu, a hle, sedí tam ženy a oplakávají Tamúza.

Ezk 8 15 Řekl mi: "Viděl jsi, lidský synu? A uvidíš ještě větší ohavnosti než tyto."

Ezk 8 16 Uvedl mě do vnitřního nádvoří Hospodinova domu, a hle, při vchodu do Hospodinova chrámu, mezi předsíní a oltářem, bylo asi dvacet pět mužů, zády ke chrámu Hospodinovu a tváří k východu; klaněli se východním směrem slunci.

Ezk 8 17 Řekl mi: "Viděl jsi, lidský synu? Domu Judovu nestačí tyto ohavnosti, které zde páchají; navíc naplnili celou zemi násilím. Stále znovu mě urážejí, a hle, jak si k nosu pozvedají ratolest."

Ezk 8 18 Také já budu jednat v rozhořčení, nebude mi jich líto a nebudu znát soucit. Pak budou ke mně volat mocným hlasem, ale já je nevyslyším."

Ezk 9 1 I zavolal na mne mocným hlasem: "Blíží se ti, kteří budou trestat město; každý se svou zkázonosnou zbraní v ruce."
Ezk 9 2 A hle, šest mužů přichází cestou od Horní brány, obrácené k severu, každý se svou ničivou zbraní v ruce. Jeden z nich je oděn lněným šatem a má na bedrech písarský kalamář. Když přišli, postavili se u bronzového oltáře.
Ezk 9 3 Tu se přenesla sláva Boha Izraele z cheruba, na němž spočívala, k prahu domu. Hospodin zavolal muže oděného lněným šatem, který měl na bedrech písarský kalamář,
Ezk 9 4 a poručil mu: "Projdi středem města, středem Jeruzaléma, a označ znamením na čele muže, kteří vzdychají a sténají nad všemi ohavnostmi, které se v něm páchají."
Ezk 9 5 A slyšel jsem, jak ostatním poručil: "Procházejte městem za ním a bijte bez lítosti a bez soucitu.
Ezk 9 6 Starce, mladíka, pannu, děti i ženy zabíjejte, šířte zkázu. Nepřistupujte však k nikomu z těch, na nichž je znamení. Začněte od mé svatyně!" I začali od starších, kteří byli před domem.
Ezk 9 7 Nařídil jim: "Poskvrňte dům, naplňte nádvoří skolenými; jděte!" I vyšli do města a pobíjeli.
Ezk 9 8 Když je pobíjeli a já zůstal sám, padl jsem na tvář a úpěl: "Běda, Panovníku Hospodine, chceš uvést zkázu na celý pozůstatek Izraele, že vyléváš na Jeruzalém své rozhořčení?"
Ezk 9 9 Řekl mi: "Nepravost domu izraelského i judského je nesmírně veliká. Země je plná prolité krve a město je plné křivd. Vždyť řekli: "Hospodin zemi opustil, Hospodin nic nevidí".
Ezk 9 10 Proto mi jich nebude líto a nebudu znát soucit. Jejich cestu obrátím na jejich hlavu."
Ezk 9 11 A hle, muž oděný lněným šatem, s kalamářem na bedrech, podal zprávu: "Provedl jsem, co jsi mi přikázal."
Ezk 10 1 Tu jsem uviděl, hle, na klenbě nad hlavou cherubů bylo cosi jako safírový kámen; ukázalo se nad nimi cosi, co se vzhledem podobalo trůnu.
Ezk 10 2 I řekl Hospodin muži oděnému lněným šatem: "Vstup do soukolí pod cherubem, naber si plné hrsti žhavého uhlí z místa mezi cheruby a rozhod po městě!" I vstoupil tam před mýma očima.
Ezk 10 3 Cherubové stáli po pravé straně domu, když ten muž vstupoval, a vnitřní nádvoří naplňoval oblak.
Ezk 10 4 Hospodinova sláva se vznesla od cheruba k prahu domu, takže dům byl naplněn oblakem a nádvoří bylo plné jasu Hospodinovy slávy.
Ezk 10 5 A zvuk křídel cherubů bylo slyšet až do vnějšího nádvoří jako hlas Boha Všemocného, když mluví.
Ezk 10 6 I přikázal muži oděnému lněným šatem: "Naber oheň ze soukolí, z místa mezi cheruby." On vstoupil a stanul u kola.
Ezk 10 7 Tu jeden z cherubů vztáhl ruku z místa mezi cheruby k ohni, který byl mezi cheruby, nabral z něho a dal do hrsti muži oděnému lněným šatem. Ten to vzal a vyšel.
Ezk 10 8 U cherubů bylo totiž vidět pod křídly cosi podobného lidské ruce.
Ezk 10 9 Vedle cherubů jsem viděl čtyři kola; jedno kolo u jednoho cheruba, další kolo u dalšího cheruba. Kola vypadala jako třpyt drahokamu chrysolitu.
Ezk 10 10 Svým vzhledem se všechna čtyři sobě podobala, jako by kolo bylo uprostřed kola.
Ezk 10 11 Při jízdě se na všechny čtyři strany pohybovala bez zatačení; jela vždy k místu, kam se obrátila hlava, bez zatačení.
Ezk 10 12 Celé tělo, záda, ruce i křídla cherubů, stejně jako kola, byla dokola plná očí, u všech čtyř kol.
Ezk 10 13 Slyšel jsem, že ta kola nazval soukolím.
Ezk 10 14 Každá bytost měla čtyři tváře. První byla tvář cheruba, druhá lidská, třetí lví, čtvrtá orlí.
Ezk 10 15 A cherubové se vznášeli - to jsou ty bytosti, které jsem viděl u průplavu Kebaru.
Ezk 10 16 Když se cherubové pohybovali, pohybovala se s nimi i kola, a když cherubové zvedali křídla a vznesli se nad zemi, kola se nevzdálila, zůstala při nich.
Ezk 10 17 Když se zastavili, zastavila se také. Když se vznesli, vznesla se s nimi, neboť v nich byl duch těch bytostí.
Ezk 10 18 I vyšla Hospodinova sláva od prahu domu a stanula nad cheruby.
Ezk 10 19 Cherubové zvedli křídla a vznesli se před mýma očima ze země. Spolu s nimi se hnula i kola. Sláva stanula u vchodu východní brány Hospodinova domu; sláva Boha Izraele byla nahoře nad nimi.
Ezk 10 20 To jsou ty bytosti, které jsem viděl pod trůnem Boha Izraele u průplavu Kebaru. Poznal jsem, že to jsou cherubové.
Ezk 10 21 Každý měl čtyři tváře a čtyři křídla a pod křídly ruce podobné lidským.
Ezk 10 22 Jejich tváře se svým vzhledem a znaky podobaly těm, které jsem viděl při průplavu Kebaru. Každý se ubíral přímo před sebe.
Ezk 11 1 Tu mě duch zvedl a přenesl k východní bráně Hospodinova domu, obrácené k východu. A hle, u vchodu do brány dvacet pět mužů. Uprostřed nich jsem uviděl Jaazanjáše,

syna Azúrova, a Pelatjáše, syna Benajášova, velmože lidu.

Ezk 11 2 Hospodin mi řekl: "Lidský synu, to jsou ti muži, kteří vymýšlejí ničemnosti a dávají v tomto městě zlou radu.

Ezk 11 3 Říkají: "Nestavějte v blízké době domy. Město je hrnec a my jsme maso".

Ezk 11 4 Proto prorokuj proti nim, prorokuj, lidský synu!"

Ezk 11 5 Duch Hospodinův se na mne snesl a Hospodin mi poručil: "Řekni: Toto praví Hospodin: Takto jste mluvili, dome izraelský, a já vím, co vstoupilo do vašeho ducha.

Ezk 11 6 Rozmnožili jste počet skolených v tomto městě, naplnili jste skolenými jeho ulice."

Ezk 11 7 Proto praví Panovník Hospodin toto: "Skolení, které jste v něm pohodili, jsou maso a město je hrnec; vás však z jeho středu vyvedu.

Ezk 11 8 Bojíte se meče a já na vás meč uvedu, je výrok Panovníka Hospodina.

Ezk 11 9 Vyvedu vás z města, ale vydám vás do rukou cizáků. Tak nad vámi vykonám soudy.

Ezk 11 10 Padnete mečem na izraelském pomezí. Budu vás soudit, i poznáte, že já jsem Hospodin.

Ezk 11 11 Město se vám nestane hrncem a vy v něm nebudete masem. Budu vás soudit na izraelském pomezí.

Ezk 11 12 I poznáte, že já jsem Hospodin, jehož nařízeními jste se neřídili a podle jeho řádů jste nejednali, nýbrž jednali jste podle zvyklostí pronárodů, které jsou kolem vás."

Ezk 11 13 I stalo se, když jsem prorokoval, že Pelatjáš, syn Benajášův, zemřel. Padl jsem na tvář a mocným hlasem jsem upěl: "Běda, Panovníku Hospodine, chceš skoncovat s pozůstatkem Izraele?"

Ezk 11 14 I stalo se ke mně slovo Hospodinovo:

Ezk 11 15 "Lidský synu, tvým bratřím, mužům z tvého příbuzenstva a celému domu izraelskému říkají obyvatelé Jeruzaléma: "Zůstaňte si daleko od Hospodina! Tato země byla dána do vlastnictví nám."

Ezk 11 16 Proto řekni: Toto praví Panovník Hospodin: Ano, vzdálil jsem je mezi pronárody a rozptýlil po zemích; avšak v zemích, do nichž přišli, jsem se jim stal na ten krátký čas svatyní.

Ezk 11 17 Proto jim řekni: Toto praví Panovník Hospodin: Shromáždím vás z pronárodů, posbírám vás ze zemí, do nichž jste byli rozptýleni, a dám vám zemi izraelskou.

Ezk 11 18 Přijdou tam a odstraní z ní všechny její ohyzdné a ohavné modly.

Ezk 11 19 A dám jim jedno srdce a vložím do jejich nitra nového ducha, odstraním z jejich těla srdce kamenné a dám jim srdce z masa,

Ezk 11 20 aby se řídili mými nařízeními, zachovávali moje řády a jednali podle nich. I budou mým lidem a já jim budu Bohem.

Ezk 11 21 Ale cestu těch, jejichž srdce se drží ohyzdných a ohavných model, uvalím na jejich hlavu, je výrok Panovníka Hospodina."

Ezk 11 22 Tu zvedli cherubové křídla a kola se vznesla spolu s nimi a sláva Boha Izraele byla nahoře nad nimi.

Ezk 11 23 Pak se Hospodinova sláva, která byla nad středem města, vznesla a stanula nad horou na východ od města.

Ezk 11 24 A duch mě zvedl a přenesl do Kaldejska k přesídlencům. Stalo se tak ve vidění mocí ducha Božího; a vidění, jež jsem měl, se ode mne vzneslo.

Ezk 11 25 I sdělil jsem přesídlencům všechno, co mi Hospodin ukázal.

Ezk 12 1 I stalo se ke mně slovo Hospodinovo:

Ezk 12 2 "Lidský synu, bydlíš uprostřed vzpurného domu. Mají oči k vidění, ale nevidí, mají uši k slyšení, ale neslyší. Jsou dům vzpurný."

Ezk 12 3 "Ty, lidský synu, slyš. Připrav si věci k přesídlení a přestěhuj se za denního světla před jejich očima. Přestěhuješ se před jejich očima ze svého místa na jiné místo. Snad nahlédnou, že jsou dům vzpurný.

Ezk 12 4 Vynesesh své věci jako věci k přesídlení za denního světla před jejich očima. Sam pak vyjdeš večer před jejich očima jako ti, kdo jsou přesídlováni.

Ezk 12 5 Před jejich očima se prokopej zdí a vyjdi.

Ezk 12 6 Vezmeš své věci na záda, za soumraku je přenesesh, jim před očima.

Zastřeš si tvář, abys neviděl zemi. Učinil jsem tě předzvěstí pro izraelský dům."

Ezk 12 7 Vykonal jsem, co mi bylo přikázáno. Za denního světla jsem vynesl své věci jako věci k přesídlení. Večer jsem se prokopál zdí a za soumraku jsem před jejich očima odnesl ty věci na zádech.

Ezk 12 8 Za jitra se ke mně stalo slovo Hospodinovo:

Ezk 12 9 "Lidský synu, což se tě nikdo z izraelského domu, domu vzpurného, nezeptal, co to děláš?"

Ezk 12 10 Řekni jim: Toto praví Panovník Hospodin: Tento výnos se týká knížete v Jeruzalémě a celého domu izraelského, který je v městě.

Ezk 12 11 A pokračuj: Já jsem předzvěstí toho, co vás čeká; co jsem dělal já, to udělají jim. Budou přesídlení, půjdou do zajetí.

Ezk 12 12 I kníže, který je ve vašem středu, vezme za soumraku své věci na záda a vyjde. Prokopou zeď, aby ho vyvedli. Zastře si tvář, aby nespatriil svýma očima zemi.

Ezk 12 13 Rozprostřel jsem na něho síť, bude lapen do mé lovecké sítě. Zavedu ho

do Babylóna v kaldejské zemi, ale ani ji neuvidí a zemře tam.
 Ezk 12 14 Všechny, kdo jsou kolem něho jemu ku pomoci, i všechny jeho voje
 rozpráším do všech větrů a s taseným mečem jim budu v zádech.
 Ezk 12 15 I poznají, že já jsem Hospodin, až je rozptýlím mezi pronárody a
 rozpráším po zemích.
 Ezk 12 16 Ale určitý počet lidí z nich zachovám před mečem, hladem a morem, aby
 vyprávěli o všech svých ohavnostech mezi pronárody, mezi něž půjdou. I poznají, že já jsem
 Hospodin."
 Ezk 12 17 I stalo se ke mně slovo Hospodinovo:
 Ezk 12 18 "Lidský synu, budeš jíst svůj chléb s třesením a pít vodu s chvěním a
 obavami.
 Ezk 12 19 A řekneš lidu země: Toto praví Panovník Hospodin o obyvatelích
 Jeruzaléma v zemi izraelské: S obavami budou jíst svůj chléb a v údesu budou pít vodu, neboť
 jejich země bude zpustošena, zbavena své hojnosti pro násilnosti všech svých obyvatel.
 Ezk 12 20 Obydlená města se obrátí v trosky, země se stane zpustošeným krajem. I
 poznáte, že já jsem Hospodin."
 Ezk 12 21 I stalo se ke mně slovo Hospodinovo:
 Ezk 12 22 "Lidský synu, copak to máte za pořekadlo o izraelské zemi: "Dny
 uběhnou a každé vidění selže"?
 Ezk 12 23 Proto jim řekni: Toto praví Panovník Hospodin: Učiním konec tomuto
 pořekadlu, už je v Izraeli nebudou říkat. A promluv k nim: Blízko jsou dny, kdy se splní
 všechna vidění.
 Ezk 12 24 Už nebude uprostřed izraelského domu žádné šalebné vidění a lichotivá
 věštba.
 Ezk 12 25 Když já Hospodin promluví, mluvím slovo, které se splní bez odkladu.
 Za vašich dnů, vzpurný dome, mluvím slovo a také je splním, je výrok Panovníka Hospodina."
 Ezk 12 26 I stalo se ke mně slovo Hospodinovo:
 Ezk 12 27 "Lidský synu, hle, izraelský dům říká: "vidění, které on vidí, se
 splní za mnoho dnů; on prorokuje pro vzdálené časy."
 Ezk 12 28 Proto jim řekni: Toto praví Panovník Hospodin: Už nebude odloženo
 žádné mé slovo. Promluví slovo a ono se splní, je výrok Panovníka Hospodina."
 Ezk 13 1 I stalo se ke mně slovo Hospodinovo:
 Ezk 13 2 "Lidský synu, prorokuj proti izraelským prorokům, kteří prorokují sami
 od sebe. Řekni těm, kteří prorokují podle vlastního srdce: Slyšte slovo Hospodinovo!
 Ezk 13 3 Toto praví Panovník Hospodin: Běda bláznivým prorokům, kteří následují
 svého vlastního ducha, ale praníc neviděli.
 Ezk 13 4 Jako lišky ve zříceninách jsou tvoji proroci, Izraeli.
 Ezk 13 5 Nenastoupili jste do trhlin a nezazdívali jste zeď izraelského domu,
 aby obstál v boji v den Hospodinův.
 Ezk 13 6 Jejich vidění je šalba a jejich věštba lež. Říkají: "Výrok
 Hospodinův", ale Hospodin je neposlal, a přece čekají na potvrzení slova.
 Ezk 13 7 Copak jste neviděli šalebná vidění a nezvěstovali lživou věštbu? A
 přece říkáte: "Výrok Hospodinův", přestože jsem já nepromluvil."
 Ezk 13 8 Proto praví Panovník Hospodin toto: "Protože jsou vaše slova šalba a
 vaše vidění lež, chystám se na vás, je výrok Panovníka Hospodina.
 Ezk 13 9 Moje ruka je pozdvižena proti prorokům, kteří mají šalebná vidění a
 věští lež. Nebudou náležet do kruhu rádců mého lidu, nebudou vepsáni do soupisu izraelského
 domu a nevstoupí na izraelskou půdu. I poznáte, že já jsem Panovník Hospodin.
 Ezk 13 10 Znovu a znovu svádějí můj lid slovy: "Pokoje", ač žádný pokoj není. Lid
 staví chatrnou stěnu, a hle, oni ji nahazují omítkou.
 Ezk 13 11 Řekni těm, kteří nahazují stěnu omítkou: Padne! Spustí se lijavec,
 který spláchne všechno. Nechám padat kroupy jako kameny, rozpoutá se bouřlivá vichřice,
 Ezk 13 12 a hle, zeď padne. Což vám nebylo řečeno: "Kde je to, čím jste ji
 nahodili?"
 Ezk 13 13 Proto praví Panovník Hospodin toto: "Rozhořčen rozpoutám bouřlivou
 vichřici, rozhněván a rozhořčen spustím lijavec, který všechno spláchne, a kroupy jako kameny;
 a skončuji s ní.
 Ezk 13 14 Zbořím zeď, kterou nahodili omítkou, srazím ji na zem a odkryje se
 její základ. Padne a vy skončíte uprostřed sutin. I poznáte, že já jsem Hospodin.
 Ezk 13 15 Tak dovrším své rozhořčení proti zdi i proti těm, kdo ji nahazují
 omítkou. Řeknu vám: Už není zeď, už nejsou ti, kdo ji nahazovali,
 Ezk 13 16 totiž proroci izraelští, kteří prorokovali o Jeruzalému, a ti, kteří
 mívají o něm vidění pokoje, ač žádný pokoj nebyl, je výrok Panovníka Hospodina.
 Ezk 13 17 "Ty, lidský synu, slyš. Postav se proti dcerám svého lidu, které
 prorokují podle vlastního srdce, a prorokuj proti nim.
 Ezk 13 18 Řekni: Toto praví Panovník Hospodin: Běda těm, které šíjí kouzelné
 váčky na každé zápěstí a dělají kukly na hlavu každé velikosti, aby lovily duše. Lovíte duše
 mého lidu a svou duši chcete zachovat naživu?
 Ezk 13 19 Znesvěcujete mě před mým lidem pro hrst ječmene a kus chleba; svým
 lhaním lidu, který poslouchá lži, usmrcujete duše, které neměly zemřít, a při životě chcete
 zachovat duše, které nemají žít."
 Ezk 13 20 Proto praví Panovník Hospodin toto: "Chystám se na vaše kouzelné

váčky, do nichž lovíte duše jako ptáky. Strhám je z vašich rukou a duše, které lovíte jako ptáky, pustím.

Ezk 13 21 A vaše kukly vám strhnu a svůj lid vám vytrhnu z rukou. Už nebudou úlovkem ve vašich rukou. I poznáte, že já jsem Hospodin.

Ezk 13 22 Poněvadž mučíte srdce spravedlivého podvodem, zatímco já jsem ho nechtěl zarmucovat, a posilujete ruce svévolníka, aby se neodvrátil od své zlé cesty a nebyl zachován naživu,

Ezk 13 23 proto už nebudete mívát šalebná vidění a věštit věštby, ale vytrhnu svůj lid z vašich rukou. I poznáte, že já jsem Hospodin."

Ezk 14 1 Přišli ke mně někteří ze starších izraelských a posadili se přede mnou.

Ezk 14 2 I stalo se ke mně slovo Hospodinovo:

Ezk 14 3 "Lidský synu, tito mužové nosí v srdci své hnusné modly a kladou před sebe svou nepravost, aby o ni klopytli. Těm mám dávat odpověď na dotazy?

Ezk 14 4 Proto k nim promluv. Řekni jim: Toto praví Panovník Hospodin: Každému z domu izraelského, kdo nosí v srdci své hnusné modly a klade před sebe svou nepravost, aby o ni klopytli, a jde za prorokem, já Hospodin dám odpověď, jakou si pro své hnusné modly zaslouží.

Ezk 14 5 A tak bude izraelský dům polapen svým vlastním srdcem, protože všichni se mi svými hnusnými modlami odcizili.

Ezk 14 6 Proto řekni izraelskému domu: Toto praví Panovník Hospodin: Obratě se a odvratě se od svých hnusných model, odvratě svou tvář od všech svých ohavností!

Ezk 14 7 Já Hospodin dám odpověď každému z izraelského domu i z bezdomovců, kdo pobývá v Izraeli a odcizil se mi, každému, kdo nosí v srdci své hnusné modly a klade před sebe svou nepravost, aby o ni klopytli, a jde za prorokem, aby se ho na mne dotazoval.

Ezk 14 8 Proti takovému muži obrátím svou tvář a učiním ho výstražným znamením a pořekadlem, vytnu ho ze svého lidu. I poznáte, že já jsem Hospodin.

Ezk 14 9 Dá-li se prorok svěst a promluví slovo, svedl jsem toho proroka já Hospodin. Napráhnu na něho ruku a vyhladím ho ze svého izraelského lidu.

Ezk 14 10 I ponese svou nepravost; nepravost dotazujícího se bude stejná jako nepravost prorokova.

Ezk 14 11 Učiním to, aby už izraelský dům nebloudil, nevzdaloval se mi a neposkvrňoval se všemožnými svými nevěrnostmi. I budou mým lidem a já jim budu Bohem, je výrok Panovníka Hospodina."

Ezk 14 12 I stalo se ke mně slovo Hospodinovo:

Ezk 14 13 "Lidský synu, jestliže by země proti mně zhřešila a zronevěřila se a já bych na ni napráhl svou ruku, zlámal jí hůl chleba a seslal na ni hlad, takže bych z ní vymýtil lidi i dobytek,

Ezk 14 14 a byli by v ní tito tři muži: Noe, Daniel a Jób, ti vysvobodí svou spravedlností jen sami sebe, je výrok Panovníka Hospodina.

Ezk 14 15 Kdybych přivedl na zemi dravou zvěř, aby ji vylidnila, takže by byla zpustošena a nikdo by jí kvůli zvěři neprocházel,

Ezk 14 16 ti tři muži v ní, jakože jsem živ, je výrok Panovníka Hospodina, nevysvobodí ani své syny a dcery; vysvobodí pouze sebe, země však bude zpustošena.

Ezk 14 17 Nebo kdybych na tu zemi uvedl meč a rozhodl bych, aby meč prošel zemí, a vymýtil bych z ní lidi i dobytek,

Ezk 14 18 ti tři muži v ní, jakože jsem živ, je výrok Panovníka Hospodina, nevysvobodí ani své syny a dcery, vysvobodí pouze sebe.

Ezk 14 19 Nebo kdybych na tu zemi poslal mor a vylil na ni své rozhořčení krveprolitím, aby z ní byli vymýcení lidé i dobytek,

Ezk 14 20 Noe, Daniel a Jób v ní, jakože jsem živ, je výrok Panovníka Hospodina, nevysvobodí ani syna ani dceru. Svou spravedlností vysvobodí jen sami sebe."

Ezk 14 21 Toto praví Panovník Hospodin: "I když pošlu na Jeruzalém tyto své čtyři přísné soudy: meč, hlad, dravou zvěř a mor, abych z něho vymýtil lidi i dobytek,

Ezk 14 22 hle, zbude v něm hrstka synů a dcer, kteří vyvážnou; budou vyvedeni a vyjdou k vám. Uvidíte jejich cestu a jejich skutky a najdete útěchu po zlu, které jsem uvedl na Jeruzalém, po tom všem, co jsem na něj uvedl.

Ezk 14 23 Oni vás potěší, až uvidíte jejich cestu a jejich skutky, a poznáte, že jsem nedělal zbytečně nic z toho, co jsem v něm vykonal, je výrok Panovníka Hospodina."

Ezk 15 1 I stalo se ke mně slovo Hospodinovo:

Ezk 15 2 "Lidský synu, čím předčí dřevo vinné révy ostatní druhy dřeva, čím je její odnož mezi lesními stromy?

Ezk 15 3 Bere se z něho dřevo ke zhotovení nějakého výrobku? Nebo z něho vezmou dřevo na kolík, na který se zavěšuje různé náčiní?

Ezk 15 4 Hle, přikládá se na oheň a ten je pozře; když oba jeho konce pozře oheň a vzplane i jeho prostředek, hodí se k nějakému výrobku?

Ezk 15 5 Ani dokud bylo celé, nedař se z něho zhotovit žádný výrobek, což teprv, když konce pozřel oheň a celé vzplane, dá se z něho ještě zhotovit nějaký výrobek?"

Ezk 15 6 Proto praví Panovník Hospodin toto: "Jako jsem vydal ohni k pozření dřevo vinné révy mezi lesními stromy, tak jsem vydal obyvatele Jeruzaléma.

Ezk 15 7 Obrátil jsem proti nim svou tvář; dostali se z ohně, ale oheň je pozře. I poznáte, že já jsem Hospodin, až se proti nim postavím.

Ezk 15 8 Učiním ze země zpuštěný kraj za to, že se mi zpronevěřili, je výrok Panovníka Hospodina. "

Ezk 16 1 I stalo se ke mně slovo Hospodinovo:

Ezk 16 2 "Lidský synu, seznam Jeruzalém s jeho ohavnostmi.

Ezk 16 3 Řekni: Toto praví Panovník Hospodin dceři jeruzalémské: Původem a rodištěm jsi z kenaanské země, tvůj otec byl Emorejce a tvá matka Chetejka.

Ezk 16 4 A tvoje narození? V den tvého narození nebyla odříznuta tvá pupeční šňůra, nebyla jsi umyta vodou, abys byla čistá, nebyla jsi potřena solí ani zavínuta do plének.

Ezk 16 5 Žádné oko nad tebou nepojala lítost, aby ti aspoň něco z toho udělali ze soucitu s tebou. V den svého narození jsi byla pohozena v poli, protože jsi vzbuzovala hnus.

Ezk 16 6 Tu jsem šel kolem tebe a uviděl jsem tě, jak se třepeš ve vlastní krvi, a řekl jsem ti, když jsi ležela ve vlastní krvi: Žij! Řekl jsem ti, když jsi ležela ve své krvi: Žij!

Ezk 16 7 Dal jsem ti růst jako tomu, co raší na poli, vyrostla jsi a jsi velká. Rozvinula ses do plného půvabu, nadra dostala tvar, vyrostlo ti ochlupení, ale byla jsi docela nahá.

Ezk 16 8 Šel jsem kolem tebe, uviděl jsem tě, a hle, byl právě tvůj čas, čas milování. I rozprostřel jsem na tebe svůj plášť, přikryl jsem tvou nahotu. Pak jsem ti přísahal a vešel s tebou v smlouvu, je výrok Panovníka Hospodina, a stala ses mou.

Ezk 16 9 Umyl jsem tě vodou, smyl jsem z tebe tvoji krev a potřel jsem tě olejem.

Ezk 16 10 Pak jsem tě oblékl do pestrého šatu, obul ti opánky z tachaší kůže, ovínil ti pás z jemného plátna a zahalil tě hedvábím.

Ezk 16 11 Ozdobil jsem tě ozdobami, na ruce jsem ti dal náramky a na hrdlo náhrdelník.

Ezk 16 12 Navlékl jsem ti do chřípí kroužek a do uší náušnice, na hlavu jsem ti vložil překrásný věnec.

Ezk 16 13 Byla jsi ozdobena zlatem a stříbrem, tvé oděvy byly z jemného plátna, hedvábí a pestrých látek, jedla jsi pokrmy z bílé mouky, medu a oleje. Stala ses nesmírně krásnou a dosáhla jsi královských poct.

Ezk 16 14 Tvé jméno proniklo mezi pronárody pro tvou krásu; byla dokonalá pro důstojnost, kterou jsem na tebe vložil, je výrok Panovníka Hospodina.

Ezk 16 15 Ty jsi však spoléhala na svou krásu a zhanobila jsi své jméno smilstvím. Zahrnovala jsi svým smilstvím každého, kdo šel kolem, ať to byl kdo byl.

Ezk 16 16 A vzala jsi část svých rouch a křiklavě sis jimi vyzdobila posvátná návrší. Na nich jsi smilnila, jak tomu nikdy nebylo a nebude.

Ezk 16 17 Vzala jsi překrásné předměty z mého zlata a stříbra, které jsem ti dal, udělala sis obrazy mužského pohlaví a smilnila jsi s nimi.

Ezk 16 18 Vzala jsi svá pestrá roucha a přikrývala jsi je jimi a kladla jsi před ně můj olej a mé kadidlo.

Ezk 16 19 Můj chléb, který jsem ti dal, bílou mouku, olej a med, jimiž jsem tě živil, jsi kladla před ně jako libou vůni. Tak to bylo, je výrok Panovníka Hospodina.

Ezk 16 20 Vzala jsi také své syny a dcery, které jsi mi porodila, a jim jsi je obětovala za pokrm, jako by bylo tvého smilstva málo.

Ezk 16 21 Zabíjela jsi mé syny v oběť a jim jsi je vydávala tím, že jsi je prováděla ohněm.

Ezk 16 22 Při všech svých ohavnostech a smilstvech sis nevzpomněla na dny svého mládí, jak jsi byla docela nahá a jak ses třepala ve své krvi.

Ezk 16 23 Po všech tvých zločinech se stalo, běda, běda tobě, je výrok Panovníka Hospodina,

Ezk 16 24 že sis vybudovala modlářskou svatýňku a udělala sis vyvýšené místo na kdejakém prostranství.

Ezk 16 25 Na každém rozcestí sis vybudovala své vyvýšené místo, a tak jsi zohavila svou krásu. Své nohy jsi roztahovala pro každého, kdo šel kolem, a tak jsi množila své smilstvo.

Ezk 16 26 Smilnila jsi s Egypťany, se svými sousedy statného těla; tak jsi množila své smilstvo a urážela mne.

Ezk 16 27 Hle, napráhl jsem na tebe ruku, snížil tvůj příděl a vydal tě rozvášnění těch, kdo tě nenávidí, dcer pelištejských, které se stydí za tvou mrzkou cestu.

Ezk 16 28 Smilnila jsi také s Asyřany a neměla jsi nikdy dost. Smilnila jsi s nimi, a přece jsi neměla dost.

Ezk 16 29 Rozmnožila jsi své smilstvo po zemi kenaanské i kaldejské a ani tak jsi neměla dost.

Ezk 16 30 Jak zchátralo tvé srdce, je výrok Panovníka Hospodina, tím, že to všechno děláš, řemeslo nevázané nevěstky,

Ezk 16 31 když sis vybudovala modlářskou svatýňku na kdejakém rozcestí a udělala sis vyvýšené místo na kdejakém prostranství. Ale na rozdíl od nevěstky jsi nedbala o mzdu.

Ezk 16 32 Jako cizoložná manželka brala sis cizí místo svého muže.

Ezk 16 33 Všem nevěstkám se dává dar, tys však dávala dary všem svým milencům a odměňovala jsi je za to, že k tobě vcházel z celého okolí a smilnili s tebou.

Ezk 16 34 Tím se lišíš ve svém smilstvu od jiných žen, ani to po tobě žádná nevěstka neudělá, že dáváš mzdu a nedává se mzda tobě; to je ten rozdíl.

Ezk 16 35 Proto slyš, nevěstko, slovo Hospodino!

Ezk 16 36 Toto praví Panovník Hospodin: Protože byla rozhazována tvá měď a při tvém smilstvu byla odkrývána tvá nahota před tvými milenci, před všemi tvými hnusnými, ohavnými modlami, a pro krev tvých synů, které jsi jim dala,

Ezk 16 37 proto hle, já shromáždím všechny tvé milence, s nimiž ti bylo tak příjemně, všechny, které miluješ, i všechny, které nenávidíš. Shromáždím je u tebe z celého okolí a odkryji před nimi tvou nahotu, takže tě uvidí v celé tvé nahotě.

Ezk 16 38 Budu tě soudit podle právních ustanovení o cizoložnicích a vražedkyních a vydám tě krveprolití v rozhořčení a žárlivosti.

Ezk 16 39 Vydám tě do jejich rukou; tvoji modlářskou svatyňku zboří a tvá vyvýšená místa strhnou, vysvléknou tě z tvých šatů, seberou tvé překrásné šperky a zanechají tě zcela nahou.

Ezk 16 40 Pak na tebe přivedou shromáždění, budou tě kamenovat kameny a sekat svými meči.

Ezk 16 41 Tvé domy spálí ohněm a vykonají nad tebou soudy před zraky mnoha žen. Tak učiním přítrž tvému smilství a nebudeš už dávat mzdu.

Ezk 16 42 Upokojím své rozhořčení proti tobě a moje žárlivost se od tebe vzdálí, uklidním se, už se nebudu urážet.

Ezk 16 43 Protože jsi nepamatovala na dny svého mládí, ale popouzela jsi mě tím vším, teď já uvalím tvou cestu na tvou hlavu, je výrok Panovníka Hospodina, nebudeš páchat své mrzkosti u všelijakých svých ohavných model.

Ezk 16 44 Hle, každý, kdo užívá přísloví, užije o tobě tohoto: "Jaká matka, taková dcera".

Ezk 16 45 Jsi dcerou své matky, která si zprotivila vlastního muže i syny, jsi sestrou svých sester, které si zprotivily své muže i své syny. Vaše matka byla Chetejka a váš otec Emorejec.

Ezk 16 46 Tvou větší sestrou je Samaří se svými dcerami; ta sedí po tvé levici. Tvou menší sestrou je Sodoma se svými dcerami; ta sedí po tvé pravici.

Ezk 16 47 Ale ty jsi nechodila jen jejich cestami, ani jsi nepáchala jen jejich ohavnosti; to ti bylo málo. Na všech svých cestách jsi byla horší než ony.

Ezk 16 48 Jakože jsem živ, je výrok Panovníka Hospodina, tvá sestra Sodoma se svými dcerami nenapáchala tolik zla jako ty se svými dcerami.

Ezk 16 49 Hle, toto byla nepravost tvé sestry Sodomy; pýcha, sytost chleba a sebejistý klid, který měla i se svými dcerami. Ale ruku utištěného ubožáka neposilovala.

Ezk 16 50 Povyšovaly se, páchaly přede mnou ohavnost, a tak jsem je odstranil, jak jsem uznal za vhodné.

Ezk 16 51 A Samaří, to nehrěšilo ani z polovice jako ty. Tys však rozhojnila své ohavnosti víc než ony, takže jsi ospravedlnila své sestry všemi ohavnostmi, které jsi páchala.

Ezk 16 52 Nes tedy svou hanbu, za níž jsi odsuzovala své sestry. Pro tvé hříchy, že jsi jednala ohavněji než ony, jeví se spravedlivějšími než ty. Styď se a nes svou hanbu, vždyť jsi ospravedlnila své sestry.

Ezk 16 53 Změním jejich úděl, úděl Sodomy a jejich dcer, úděl Samaří a jeho dcer, a mezi nimi změním i tvůj úděl,

Ezk 16 54 ale poneseš svou hanbu a budeš zahanbena za všechno, co jsi páchala; tím budou potěšeny.

Ezk 16 55 Tvá sestra Sodoma i se svými dcerami se navrátí k tomu, čím bývaly kdysi, též Samaří se svými dcerami se navrátí k tomu, čím bývaly kdysi, i ty se svými dcerami se navrátíš k tomu, čím jste bývaly kdysi.

Ezk 16 56 Což nebylo o tvé sestře Sodomě slyšet z tvých úst v době tvé pýchy,

Ezk 16 57 dokud nebyla odhalena tvá špatnost? Teď nastal čas, kdy dcery Aramu a celého jeho okolí tě tupí a okolní dcery pelištejské tebou pohrdají.

Ezk 16 58 Svou mrzkost a své ohavnosti poneseš sama, je výrok Hospodinův."

Ezk 16 59 Toto praví Panovník Hospodin: "Budu zacházet s tebou, jako jsi ty zacházela se mnou, když jsi pohrdla přísahou a porušila smlouvu.

Ezk 16 60 Avšak rozpomenou se na svou smlouvu s tebou za dnů tvého mládí a ustavím s tebou smlouvu věčnou.

Ezk 16 61 Vzpomeneš si na své cesty a budeš zahanbena, až dostaneš své sestry, ty větší i menší než ty. Dám ti je za dcery, ale nebudou účastny tvé smlouvy.

Ezk 16 62 Já ustavím svou smlouvu s tebou. I poznáš, že já jsem Hospodin,

Ezk 16 63 a budeš si to připomínat a stydět se a už neotevřeš ústa pro svou hanbu, až tě smírím se sebou přes všechno, co jsi páchala, je výrok Panovníka Hospodina."

Ezk 17 1 I stalo se ke mně slovo Hospodinovo:

Ezk 17 2 "Lidský synu, dej izraelskému domu hádanku a předlož mu podobenství.

Ezk 17 3 Řekni: Toto praví Panovník Hospodin: Veliký orel s velkými křídly, dlouhými perutěmi, celý opeřený, pestře zbarvený, přilétl na Libanón a vzal vrcholek cedru.

Ezk 17 4 Utrhl vršek jeho koruny a přenesl jej do země kramářů, položil jej v městě obchodníků.

Ezk 17 5 Vzal sazenici té země a vsadil ji do orné půdy, vzal ji u hojných vod a zasadil jako vrbu.

Ezk 17 6 I vyrašila a stala se z ní bujná vinná réva nízkého vzrůstu; její

větvoví se k němu obracelo a její kořeny byly pod ním; sazenice se stala vinnou révou, ta se rozvětvila a vyhnala ratolesti.

Ezk 17 7 Byl však ještě jeden veliký orel s velkými křídly a bohatě opeřený. A hle, vinná réva upnula své kořeny k němu, i své větvoví k němu vztáhla, aby ji svlažoval mimo záhony, kde byla vysazena.

Ezk 17 8 Byla zasazena v dobrém poli u hojných vod, aby se rozvětvila a nesla plody, a stala se nádhernou révou.

Ezk 17 9 Pověz: Toto praví Panovník Hospodin: Vydaří se? Nevytrhne ji orel i s kořeny, a neotrhá jí plody, takže zaschne a všechno listí, jež na ní vyrašilo, uschne? Nebude třeba veliké síly a mnohého lidu, aby byla vyrvána z kořene.

Ezk 17 10 Hle, byla zasazena; ale vydaří se? Neuschne úplně, až ji zasáhne východní vítr? Na záhonech, kde vyrašila, uschne."

Ezk 17 11 I stalo se ke mně slovo Hospodinovo:

Ezk 17 12 "Řekni vzpurnému domu: Což nevíte, co tyto věci znamenají? Řekni: Hle, do Jeruzaléma přitáhl babylónský král a zajal jeho krále i velmože a odvedl je k sobě do Babylóna.

Ezk 17 13 vzal z královského potomstva jednoho a uzavřel s ním smlouvu, zavázal ho přísahou a zajal mocné té země,

Ezk 17 14 aby království bylo poníženo, aby se nepozvedlo, aby dbalo na jeho smlouvu, mělo-li obstát.

Ezk 17 15 Ale on se proti němu vzbouřil. Poslal své posly do Egypta, aby mu dali koně a mnoho lidu. Zdaří se to? Unikne, kdo páchá takové věci? Unikne, kdo porušuje smlouvu?

Ezk 17 16 Jakože jsem živ, je výrok Panovníka Hospodina, zemře v Babylóně, v sídle toho krále, který ho ustanovil králem, jehož přísahou pohrdl a jehož smlouvu porušil.

Ezk 17 17 Ani s velikým vojskem a s mnohými sbory nebude mu farao nic platný v bitvě, až navrší násep a zbuduje obléhací valy, aby vyhladil mnoho duší.

Ezk 17 18 Pohrdl přísahou, porušil smlouvu. Hle, dal na to ruku a dělá toto všechno. Neuni kně."

Ezk 17 19 Proto praví Panovník Hospodin toto: "Jakože jsem živ, přísahu mou, kterou pohrdl, a smlouvu mou, kterou porušil, uvalím na jeho hlavu.

Ezk 17 20 Rozprostřu na něho svou síť a bude polapen do mé lovecké sítě. Zavedu ho do Babylóna a tam se s ním budu soudit za to, že se mi zpronevěřil.

Ezk 17 21 Všichni jeho uprchlíci ve všech jeho vojích padnou mečem; kdo zůstanou, budou rozeznáni na všechny strany. I poznáte, že já Hospodin jsem promluvil."

Ezk 17 22 Toto praví Panovník Hospodin: "Já vezmu ratolest z vrcholku vysokého cedru a zasadím ji, z vršku jeho koruny utrhnu snítku a zasadím na vysoko čnicí hoře.

Ezk 17 23 Zasadím ji na vyvýšené hoře izraelské a vyžene větve, ponese plody a stane se nádherným cedrem. Pod ním bude bydlet všechno ptactvo, všechno, co má křídla, bude bydlet ve stínu jeho větvoví.

Ezk 17 24 Všechny stromy pole poznají, že já Hospodin jsem ponížil strom vysoký a povýšil strom nízký; nechal jsem uschnout strom zelený a dal vypučet stromu suchému. Já Hospodin jsem promluvil a také to učiním."

Ezk 18 1 I stalo se ke mně slovo Hospodinovo:

Ezk 18 2 "Co si myslíte, když říkáte o izraelské zemi toto přísloví: "Otcové jedli nezralé hrozny a synům trnou zuby"?

Ezk 18 3 Jakože jsem živ, je výrok Panovníka Hospodina, toto přísloví se už nebude mezi vámi v Izraeli říkat.

Ezk 18 4 Hle, mně patří všechny duše; jak duše otcova, tak duše synova jsou mé. Zemře ta duše, která hřeší.

Ezk 18 5 Je-li někdo spravedlivý a jedná podle práva a spravedlnosti,

Ezk 18 6 nehoduje na horách a nepozvedá oči k hnusným modlám izraelského domu, neposkvrňuje ženu svého bližního a nepřibližuje se k ženě v čase její nečistoty,

Ezk 18 7 nikoho neutiskuje, dlužníkovi vrací jeho zástavu, nikoho neodírá, hladovému dává svůj chléb a nahého přikrývá rouchem,

Ezk 18 8 nepůjčuje lichvářsky a nebere úrok, odvrací se od bezpráví, vykonává pravdivý soud mezi mužem a mužem,

Ezk 18 9 řídí se mými nařízeními, zachovává mé řády a jedná věrně, takový spravedlivý jistě bude žít, je výrok Panovníka Hospodina.

Ezk 18 10 Pokud však zplodí syna rozvrtníka, který bude prolévat krev a dopouštět se proti bratru čehokoli z těchto věcí

Ezk 18 11 a nebude činit nic z oněch věcí dobrých, ale bude hodovat na horách, poskvrňovat ženu svého bližního,

Ezk 18 12 utiskovat utištěného ubožáka, druhého odírat, nevracet zástavu, pozvedat oči k hnusným modlám, dopouštět se ohavností,

Ezk 18 13 půjčovat lichvářsky a brát úrok, bude žít? Nebude žít; dopouštěl se všech těchto ohavností, jistě zemře, jeho krev bude na něm.

Ezk 18 14 Zplodí-li však syna, který uvidí všechny hříchy svého otce, jichž se dopouští, a ulekne se, nebude se jich dopouštět,

Ezk 18 15 nebude jíst na horách a pozvedat oči k hnusným modlám izraelského domu, nebude poskvrňovat ženu svého bližního,

Ezk 18 16 nebude nikoho utiskovat, neponechá si zástavu a nikoho nebude odírat, bude dávat hladovému svůj chléb a nahého přikrývat rouchem,

Ezk 18 17 neodtáhne svou ruku od utištěného, nevezme lichvu ani úrok, nýbrž bude jednat podle mých řádů a řídit se mými nařízeními, ten pro nepravost svého otce nezemře, jistě bude žít.

Ezk 18 18 Jeho otec, protože se dopouštěl útisku, odíral bratra a nekonal dobro mezi svým lidem, zemře pro svou nepravost.

Ezk 18 19 Vy však říkáte: "Proč nepyká syn za otcovu nepravost?" Bude-li syn jednat podle práva a spravedlnosti, dbát na všechna má nařízení a plnit je, jistě bude žít.

Ezk 18 20 Duše, která hřeší, ta umře; syn nebude pykat za nepravost otcovu a otec nebude pykat za nepravost synovu; spravedlnost zůstane na spravedlivém a zvůle zůstane na svévolníkově.

Ezk 18 21 Kdyby se svévolník odvrátil ode všech svých hříchů, jichž se dopouštěl, a dbal by na všechna má nařízení a jednal podle práva a spravedlnosti, jistě bude žít, nezemře.

Ezk 18 22 Žádná jeho nevěrnost, jíž se dopustil, mu nebude připomínána, bude žít pro svou spravedlnost, podle níž jednal.

Ezk 18 23 Což si libuji v smrti svévolníka? Je výrok Panovníka Hospodina. Zdalipak nechci, aby se odvrátil od svých cest a byl živ?

Ezk 18 24 Když se spravedlivý odvrátí od své spravedlnosti a bude se dopouštět bezpráví podle všech ohavností, jichž se dopouští svévolník, měl by žít? Žádné jeho spravedlivé činy, které konal, nebudou připomínány, zemře za to, že se zpronevěřil, za svůj hřích, kterým se prohřešil.

Ezk 18 25 Vy však říkáte: "Cesta Panovníkova není správná." Nuže, slyšte, dome izraelský: Má cesta že není správná? Nejsou to vaše cesty, jež nejsou správné?

Ezk 18 26 Když se spravedlivý odvrátí od své spravedlnosti a dopouští se bezpráví, umře za to; zemře pro své bezpráví, jehož se dopouštěl.

Ezk 18 27 Když se však svévolník odvrátí od své zvůle, jíž se dopouštěl, a jedná podle práva a spravedlnosti, zachová svou duši při životě.

Ezk 18 28 Prohlédl totiž a odvrátil se ode všech svých nevěrností, jichž se dopouštěl; jistě bude žít, nezemře.

Ezk 18 29 Avšak dům izraelský říká: "Cesta Panovníkova není správná." Mé cesty že nejsou správné, dome izraelský? Nejsou to vaše cesty, jež nejsou správné?

Ezk 18 30 Proto budu soudit každého z vás, dome izraelský, podle jeho cest, je výrok Panovníka Hospodina. Obrátte se a odvrátte se ode všech svých nevěrností a vaše nepravost vám nebude k pádu.

Ezk 18 31 Odhoďte od sebe všechny nevěrnosti, jichž jste se dopouštěli, a obnovte své srdce a svého ducha. Proč byste měli zemřít, dome izraelský?

Ezk 18 32 Vždyť já si nelibuji ve smrti toho, kdo umírá, je výrok Panovníka Hospodina. Obrátte se tedy a budete žít."

Ezk 19 1 Ty pak začni žalozpěv nad izraelskými předáky.

Ezk 19 2 Zapěj: Kdo byla tvá matka? Lvice, jež odpočívala mezi lvy, mezi mladými lvy chovala svá lvíčata.

Ezk 19 3 Když odchovala jedno ze svých lvícat, stal se z něho mladý lev, naučil se trhat kořist a požírat lidi.

Ezk 19 4 Doslechly se o něm pronárody, byl polapen v jejich pasti; odvěkli ho za háky v chřípí do egyptské země.

Ezk 19 5 Když lvice viděla, že čeká marně, pozbyla naděje. I vzala jedno ze svých lvícat a učinila z něho mladého lva.

Ezk 19 6 Ten se procházel mezi lvy, stal se mladým lvem, naučil se trhat kořist a požírat lidi.

Ezk 19 7 Bořil jejich paláce a v trosky obracel jejich města, jeho řevem zpusťla země se vším, co je na ní.

Ezk 19 8 Vypravily se na něho pronárody z okolních krajin, rozprostřely na něho svou síť, byl polapen v jejich pasti.

Ezk 19 9 Dali jej do klece, za háky jej dovlekli ke králi babylónskému, dovlekli ho do pevností, aby již nebylo slyšet jeho řev na horách izraelských.

Ezk 19 10 Tvá matka jako vinná réva, podobně jako ty, byla zasazena u vody; byla plodná a bujně vzrostlá pro hojnost vod.

Ezk 19 11 Měla mohutné sněti, vhodné na žezla vladařů, svým vzrůstem se vypínala nad košaté stromy, bylo ji vidět pro její výšku i množství větví.

Ezk 19 12 Avšak byla vyrvána v rozhořčení, pohozena na zem a východní vítr vysušil její plody. Její mohutné sněti byly ulámany, uschly a pozřel je oheň.

Ezk 19 13 Nyní je přesazena do stepi, do země vyprahlé a žíznivé.

Ezk 19 14 Ze snětí vyšlehl oheň, pozřel její větve i plody; nezbyla na ní žádná mohutná sněť, odnož vhodná na vladařské žezlo. To je žalozpěv a jako žalozpěv se bude zpívat.

Ezk 20 1 Sedmého roku, pátého měsíce a desátého dne toho měsíce, přišli někteří z izraelských starších dotazovat se Hospodina a posadili se přede mnou.

Ezk 20 2 I stalo se ke mně slovo Hospodinovo:

Ezk 20 3 "Lidský synu, mluv k izraelským starším a řekni jim: "Toto praví Panovník Hospodin: Přicházíte se mě dotazovat? Jakože jsem živ, nebudu vám dávat odpovědi na dotazy, je výrok Panovníka Hospodina."

Ezk 20 4 Chceš je soudit, chceš se ujmout soudu, lidský synu? Seznam je s ohavnostmi jejich otců,

Ezk 20 5 řekni jim: Toto praví Panovník Hospodin: V den, kdy jsem si vyvolil Izraele, zvedl jsem ruku k přísaze potomstvu Jákobova domu a dal jsem se jím poznat v egyptské zemi, zvedl jsem ruku a přísáhl jim: Já jsem Hospodin, váš Bůh.

Ezk 20 6 V onen den jsem zvedl ruku a přísahal jim, že je vyvedu z egyptské země do země, kterou jsem pro ně vyhlédl a která oplývá mlékem a medem a je skvostem všech zemí.

Ezk 20 7 Řekl jsem jim: Odvrhněte každý ohydné modly, k nimž vzhlížíte, a neposkrvňujte se egyptskými hnusnými modlami, já jsem Hospodin, váš Bůh.

Ezk 20 8 Ale oni se mi vzepřeli a nechťeli mě ani slyšet. Žádný neodhodil ohydné modly, k nimž vzhlížel, a neopustil egyptské hnusné modly. I řekl jsem, že na ně vyleji své rozhořčení, a tak dovrším svůj hněv proti nim uprostřed egyptské země.

Ezk 20 9 Učinil jsem to pro své jméno, aby nebylo znesvěcováno v očích pronárodů, uprostřed nichž byli, před jejich zraky jsem se jím dal poznat, když jsem je vyvedl z egyptské země.

Ezk 20 10 Vyvedl jsem je tedy z egyptské země a uvedl na poušť.

Ezk 20 11 Vydal jsem jim svá nařízení a seznámil je se svými řády, skrze něž má člověk život, když je plní.

Ezk 20 12 Dal jsem jim také své dny odpočinku, aby byly znamením mezi mnou a jimi, aby věděli, že já Hospodin je posvěcují.

Ezk 20 13 Ale dům izraelský se mi na poušti vzepřel, mými nařízeními se neřídili a znevážili mé řády, skrze něž má člověk život, když je plní, a hrubě znesvěcovali mé dny odpočinku. I řekl jsem, že na ně vyleji na poušti své rozhořčení, a tak s nimi skončuji.

Ezk 20 14 Učinil jsem to pro své jméno, aby nebylo znesvěcováno před očima pronárodů, před jejichž zraky jsem je vyvedl.

Ezk 20 15 Já jsem též zvedl ruku a přísáhl jim na poušti, že je neuvedu do země, kterou jsem jim dal, do země oplývající mlékem a medem, jež je skvostem všech zemí,

Ezk 20 16 a to proto, že znevážili mé řády, neřídili se mými nařízeními a znesvěcovali mé dny odpočinku, neboť jejich srdce chodilo za jejich hnusnými modlami.

Ezk 20 17 Ale bylo mi líto je zničit a neskoncoval jsem s nimi na poušti.

Ezk 20 18 Jejich synům jsem na poušti řekl: "Neřídte se nařízeními svých otců, nedbejte na jejich řády a neposkrvňujte se jejich hnusnými modlami,

Ezk 20 19 já jsem Hospodin, váš Bůh. Řiďte se mými nařízeními, dodržujte mé řády a zachovávejte je.

Ezk 20 20 Svěťte mé dny odpočinku a budou znamením mezi mnou a vámi, abyste věděli, že já jsem Hospodin, váš Bůh."

Ezk 20 21 Ale i synové se mi vzepřeli, neřídili se mými nařízeními, nedodržovali mé řády, skrze něž má člověk život, když je plní, a znesvěcovali mé dny odpočinku. I řekl jsem, že na ně vyleji své rozhořčení, a tak na poušti dovrším svůj hněv proti nim.

Ezk 20 22 Ale zadržel jsem svou ruku. Učinil jsem to pro své jméno, aby nebylo znesvěceno před očima pronárodů, před jejichž zraky jsem je vyvedl.

Ezk 20 23 Já jsem též zvedl ruku a přísáhl jim na poušti, že je rozptýlím mezi pronárody a rozpráším po zemích,

Ezk 20 24 protože se nedrželi mých řádů a znevažovali má nařízení, znesvěcovali mé dny odpočinku a vzhlíželi k hnusným modlám svých otců.

Ezk 20 25 A tak jsem jim dal nedobrá nařízení a řády, skrze něž nebudou mít život;

Ezk 20 26 poskrvnil jsem je jejich vlastními dary, když prováděli ohněm vše, co otvírá lůno, abych je naplnil úděsem a oni poznali, že já jsem Hospodin.

Ezk 20 27 Proto mluv, lidský synu, k izraelskému domu a řekni jim: Toto praví Panovník Hospodin: Vaši otcové mě dále hanobili tím, že se mi zronevěřovali.

Ezk 20 28 Já jsem je uvedl do země, o níž jsem zvednutím ruky přísáhl, že ji dám jim, ale oni, jak uviděli nějaký vyvýšený pahorek a nějaký listnatý strom, hned tam obětovali své oběti a přinášeli tam své popouzející dary, kladli tam své libovonné oběti a vylévali tam své úlitby.

Ezk 20 29 Řekl jsem jim: Na jakéto posvátné návrší tam chodíte? Nazývají je "Posvátné návrší" až dodnes."

Ezk 20 30 Proto řekni izraelskému domu: Toto praví Panovník Hospodin: Což se musíte poskrvňovat cestou svých otců a smilnit s jejich ohydnými modlami?

Ezk 20 31 Až dodnes se poskrvňujete všemi svými hnusnými modlami, přinášíte své dary a provádíte své syny ohněm, a já bych vám měl dávat odpovědi na dotazy, dome izraelský? Jakože jsem živ, je výrok Panovníka Hospodina, nebudu vám odpovídat na dotazy!

Ezk 20 32 Co vám vstoupilo na mysl, určitě se nestane. Říkejte si: "Budeme jako pronárody, jako čeledi jiných zemí, budeme sloužit dřevu a kameni."

Ezk 20 33 Jakože jsem živ, je výrok Panovníka Hospodina, budu nad vámi kralovat pevnou rukou a vztaženou paží v rozhořčení, které na vás vyleji.

Ezk 20 34 A vyvedu vás z národů a shromáždím vás ze zemí, do nichž jste byli rozptýleni pevnou rukou a vztaženou paží v rozhořčení, které jsem na vás vylil.

Ezk 20 35 Uvedu vás do pouště národů a budu se tam s vámi soudit tváří v tvář.

Ezk 20 36 Jako jsem se soudil s vašimi otcí v poušti egyptské země, tak se budu soudit s vámi, je výrok Panovníka Hospodina.

Ezk 20 37 A provedu vás pod holí a uvedu vás do závazku smlouvy.

Ezk 20 38 Vytrídím z vás ty, kdo se vzbouřili a byli mi nevěrní. Vyvedu je ze

země jejich dočasného pobytu, ale na izraelskou půdu nevstoupí. I poznáte, že já jsem Hospodin.

Ezk 20 39 Vy tedy, dome izraelský, slyšte. Toto praví Panovník Hospodin: Jděte a služte si každý svým hnusným modlám i nadále, nechcete-li poslouchat mne, ale neznescvěčujte už mé svaté jméno svými dary a svými hnusnými modlami.

Ezk 20 40 Na mé svaté hoře, na vysoké hoře izraelské, je výrok Panovníka Hospodina, tam mi bude sloužit celý izraelský dům, až se usadí celý v zemi, tam v ní najdu zalíbení a tam budu vyhledávat vaše oběti pozdvihování a prvotiny vašich darů se všemi vašimi svatými dary.

Ezk 20 41 Najdu ve vás zalíbení pro libou vůni vašich obětí, až vás vyvedu z národů a shromáždím vás z těch zemí, do nichž jste byli rozptýleni, a budu ve vás posvěcen před očima pronárodů.

Ezk 20 42 I poznáte, že já jsem Hospodin, až vás přivedu na izraelskou půdu, do země, o níž jsem zvednutím ruky přísáhl, že ji dám vašim otcům.

Ezk 20 43 Tam si připomenete své cesty a všechny své skutky, jimiž jste se poskvřňovali, a zhnusíte se sami sobě pro všechny zlé činy, jichž jste se dopouštěli.

Ezk 20 44 I poznáte, že já jsem Hospodin, až pro své jméno s vámi naložím ne podle vašich zlých cest ani podle vašich zvrhlých skutků, dome izraelský, je výrok Panovníka Hospodina."

Ezk 20 45

Ezk 20 46

Ezk 20 47

Ezk 20 48

Ezk 20 49

Ezk 21 1 I stalo se ke mně slovo Hospodinovo:

Ezk 21 2 "Lidský synu, postav se směrem k jihu a vynes věštbu proti polední straně a prorokuj proti lesu na poli Negebu.

Ezk 21 3 Řekni Negebskému lesu: Slyš Hospodinovo slovo! Toto praví Panovník Hospodin: Hle, já v tobě zaněcuji oheň a ten v tobě pozře každý strom zelený i každý strom suchý. Planoucí plamen neuhasne a budou jím popáleny všechny tváře od Negebu až na sever.

Ezk 21 4 I uvidí všechno tvorstvo, že jsem je zažehl já Hospodin; neuhasne."

Ezk 21 5 Tu jsem řekl: "Ach, Panovníku Hospodine, říkají o mně: "Což nám nevypráví samá podobenství?"

Ezk 21 6 I stalo se ke mně slovo Hospodinovo:

Ezk 21 7 "Lidský synu, postav se proti Jeruzalému a vynes věštbu proti svatyním a prorokuj proti izraelské zemi.

Ezk 21 8 Řekni izraelské zemi: Toto praví Hospodin: Chystám se na tebe a tasím svůj meč z pochvy; vyhladím z tebe spravedlivého i svévolníka.

Ezk 21 9 Proto, abych vyhladil z tebe spravedlivého i svévolníka, tasím svůj meč z pochvy na všechno tvorstvo od Negebu až na sever.

Ezk 21 10 I pozná všechno tvorstvo, že já Hospodin jsem tasil svůj meč z pochvy; již se tam nevrátí."

Ezk 21 11 "Ty, lidský synu, slyš. Vzdychej jako bys měl polámaná bedra, hořce vzdychej před jejich zraky.

Ezk 21 12 Až se tě zeptají: "Nad čím vzdycháš?", odpovíš: "Nad zprávou, která přichází". Každé srdce ztratí odvahu a všechny ruce ochabnou, každý duch pohasne a všechna kolena se rozplynou jak voda. Hle, už to přichází a nastává, je výrok Panovníka Hospodina."

Ezk 21 13 I stalo se ke mně slovo Hospodinovo:

Ezk 21 14 "Lidský synu, prorokuj a řekni: Toto praví Panovník: Řekni: Meč, ano meč je naostřen a vyleštěn.

Ezk 21 15 Je naostřen, by porážel jako na jatkách, vyleštěn, aby se blýskal. "Což nemáme důvod se veselit? Vždyť řekl: Hůl mého syna znevaží každý strom!"

Ezk 21 16 Ale on dal vyleštit meč, aby se ho chopil. Meč je naostřen a vyleštěn, aby jej dal do ruky zabíjejícího.

Ezk 21 17 Úpěj a kvílej, lidský synu, neboť je na můj lid, na všechny izraelské předáky propadlé meči spolu s mým lidem; proto se bij v bedra.

Ezk 21 18 Je to zkouška: Co, když žádná znevažující hůl nebude? je výrok Panovníka Hospodina."

Ezk 21 19 "Ty, lidský synu, slyš. Prorokuj a tleskni rukama: Meč dopadne dvakrát i třikrát, bude to meč skolených, meč velikého klání, kroužící kolem nich.

Ezk 21 20 Aby zakolísalo srdce a rozmnožily se pády, na všechny jejich brány jsem seslal meč, aby zabíjel. Byl udělán, aby se blýskal, je nabroušen, aby porážel.

Ezk 21 21 Rozpráhní se napravo, zasáhni doleva, kamkoli se zaměří tvé ostří.

Ezk 21 22 Také já tlesknu rukama, až upokojím své rozhořčení. Já Hospodin jsem promluvil."

Ezk 21 23 I stalo se ke mně slovo Hospodinovo:

Ezk 21 24 "Ty, lidský synu, slyš. Naznač si dvě cesty, jimiž přijde meč babylónského krále. Obě budou vycházet z jedné země. A na rozcestí k město postav ukazatele, postav jej.

Ezk 21 25 Naznač cestu, kterou přijde meč k Rabě Amónovců a do Judska, do opevněného Jeruzaléma.

Ezk 21 26 Babylónský král se zastaví na křižovatce, na rozcestí obou cest, aby

si vyžádal věštbu. Bude potrásat šípy, bude se doptávat domácích bůžků a nahlízet do jater.
 Ezk 21 27 V pravici bude mít věštbu ohledně Jeruzaléma, že se mají postavit
 berany, že se má dát povel k vraždění, že se má zvednout válečný pokřik, že se mají postavit
 berany proti branám a navršíť násep, že se má zbudovat obléhací val.
 Ezk 21 28 Těm, kdo se zavázali přísahami, se to bude zdát šalebnou věštbou. On
 však připomene nepravost, pro niž budou chyceni."
 Ezk 21 29 Proto praví Panovník Hospodin toto: "Protože připomínáte svou
 nepravost a odhalily se vaše nevěrnosti a vaše hříchy se staly zřejmými ve všech vašich
 skutcích, protože jste se sami připomněli, budete tou rukou chyceni.
 Ezk 21 30 Ty pak, bídný svévolníku, izraelský kníže, jehož den nadchází v čase,
 kdy nepravost spěje ke konci,
 Ezk 21 31 toto praví Panovník Hospodin: Sejmi turban a sundej korunu, nastává
 změna. Co je nízké, ať je vyvýšeno, a vysoké ať je sníženo.
 Ezk 21 32 Sutiny, sutiny, sutiny ze všeho nadělám, jaké nikdy nebyly, dokud
 neprijde ten, jemuž přísluší soud; já jsem ho jím pověřil." [(Ezekiel 21:33) "Ty, lidský
 synu, slyš. Prorokuj a řekni: Toto praví Panovník Hospodin o Amónovcích a o jejich utrhaní.
 Řekni: Meč, ano meč je tasen, aby porážel, je vyleštěn, aby požíral, ať se blýská.] [(Ezekiel 21:34) Mají pro tebe šalebné vidění, lživě ti věští, aby tě připojili k svévolníkům s
 protatými hrdly. Jejich den nadchází v čase, kdy nepravost spěje ke konci.] [(Ezekiel 21:35) Vrať meč do pochvy. Budu tě soudit v místě, kde jsi byla stvořena, dcero amónská, v zemi tvého
 původu.] [(Ezekiel 21:36) Vyleji na tebe svůj hrozný hněv, budu na tebe sypat oheň své
 prchlivosti, vydám tě do rukou surovců, kteří chystají zkázu.] [(Ezekiel 21:37) Staneš se
 pokrmem ohně, tvá krev bude prolita v zemi, už nebudeš připomínána, neboť já Hospodin jsem
 promluvil."]
 Ezk 22 1 I stalo se ke mně slovo Hospodinovo:
 Ezk 22 2 "Ty, lidský synu, slyš. Chceš vynést rozsudek? Rozsudek nad městem, v
 němž je prolévána krev? Seznam je se všemi jeho ohavnostmi.
 Ezk 22 3 Řekni: Toto praví Panovník Hospodin: Je to město prolévající krev ve
 svém středu, přichází jeho čas; zhotovuje si hnusné modly a poskrvňuje se jimi.
 Ezk 22 4 Svou krví, kterou jsi prolilo, ses provinilo a svými hnusnými modlami,
 které jsi zhotovilo, ses poskrvnilo. Zaviniho jsi, že se přiblížily tvé dny a docházejí tvá
 léta. Proto tě vydávám v potupu pronárodům a za posměch všem zemím.
 Ezk 22 5 Blízké i daleké se ti budou posmívat pro nečisté jméno a velké zmatky.
 Ezk 22 6 Hle, izraelští předáci v tobě jsou pohotová k prolévání krve, každý
 vlastní paží.
 Ezk 22 7 Otce i matku v tobě zlehčují, bezdomovce uprostřed tebe utlačují,
 sirotka a vdovu v tobě utiskují.
 Ezk 22 8 Pohrdáš mými svatými dary, znesvěcuješ mé dny odpočinku.
 Ezk 22 9 Jsou v tobě utrhači pohotová k prolévání krve a ti, kdo hodují na
 horách, páchají uprostřed tebe mrzkost.
 Ezk 22 10 V tobě syn odkrývá otcovu nahotu, v tobě ponižují ženu v období její
 nečistoty.
 Ezk 22 11 V tobě se jeden dopouští ohavností se ženou druhého, tchán mrzce
 poskrvňuje svou snachu, bratr ponižuje svou sestru, dceru svého otce.
 Ezk 22 12 V tobě berou úplatek, jsou pohotová k prolévání krve, bereš lichvářský
 úrok, chamtivě vydíráš svého bližního a na mne zapomínáš, je výrok Panovníka Hospodina.
 Ezk 22 13 Hle, udeřím pěstí do toho, co jsi uchvátilo, a to kvůli prolité krvi,
 která je uprostřed tebe.
 Ezk 22 14 Obstojí tvá odvaha, budeš jednat rozhodně ve dnech, kdy proti tobě
 zakročím? Já Hospodin jsem promluvil a učiním to.
 Ezk 22 15 Rozptýlím tě mezi pronárody, rozpráším tě po zemích a dokonale tě
 zbavím tvé nečistoty.
 Ezk 22 16 Samo se znesvětiš před očima pronárodů. I poznáš, že já jsem
 Hospodin."
 Ezk 22 17 I stalo se ke mně slovo Hospodinovo:
 Ezk 22 18 "Lidský synu, dům izraelský se mi stal struskou, všichni jsou pouhá
 měď a cín, železo a olovo uvnitř tavicí pece, stali se struskou po tavbě stříbra.
 Ezk 22 19 Proto praví Panovník Hospodin toto: Protože jste se stali všichni
 struskou, hle, já vás shromáždím doprostřed Jeruzaléma.
 Ezk 22 20 Jako se shromažďuje stříbro a měď, železo, olovo a cín dovnitř tavicí
 pece a kolem ní se rozdmýchá oheň k tavbě, tak vás shromáždím ve svém hněvu a rozhořčení,
 vložím do pece a roztavím.
 Ezk 22 21 Shrnu vás dohromady, rozdmýchám kolem vás oheň své prchlivosti a vy se
 tam budete tavit.
 Ezk 22 22 Jako se taví stříbro uvnitř tavicí pece, tak budete roztaveni
 uprostřed města. I poznáte, že já Hospodin jsem na vás vylil své rozhořčení."
 Ezk 22 23 I stalo se ke mně slovo Hospodinovo:
 Ezk 22 24 "Lidský synu, řekni zemi: Ty jsi země, která není čistá, která nebude
 v den hrozného hněvu zavlášena.
 Ezk 22 25 Spiknutí jejích proroků je uprostřed ní; jsou jako řvoucí lev, který
 trhá kořist, požírají duše, berou klenoty a skvosty, rozmnožují počet jejích vdov uprostřed
 ní.

Ezk 22 26 Její kněží znásilňují můj zákon a znesvěcují moje svaté věci. Nerozlišují svaté od nesvatého, neseznamují s rozdílem mezi nečistým a čistým, přehlížejí mé dny odpočinku, jsem mezi nimi znesvěcován.

Ezk 22 27 Její velmožové jsou uprostřed ní jako vlci, kteří trhají kořist, prolévají krev a hubí duše, neboť chamtivě shánějí zisk.

Ezk 22 28 Její proroci jim všechno nahazují omítkou, mají šalebná vidění a věští jim lživé věci. Říkají: "Toto praví Panovník Hospodin", ačkoli Hospodin nepromluvil.

Ezk 22 29 Lid země tvrdě utlačuje kdekoho, odírá ho, poškozují utištěného ubožáka a protiprávně utlačuje bezdomovce.

Ezk 22 30 Hledal jsem mezi nimi muže, který by zazdíval zeď a postavil se v trhlině před mou tvář za tuto zemi, abych ji neuvrhl do zkázy, ale nenašel jsem.

Ezk 22 31 Vylil jsem tedy na ně svůj hrozný hněv, v ohni své prchlivosti jsem s nimi skoncoval, jejich cestu jsem jim uvalil na hlavu, je výrok Panovníka Hospodina."

Ezk 23 1 I stalo se ke mně slovo Hospodinovo:

Ezk 23 2 "Lidský synu, dvě ženy byla dcerami jedné matky.

Ezk 23 3 Smilnily v Egyptě, smilnily od svého mládí. Tam byla mačkána jejich řadra a ohmatávány jejich panenské bradavky.

Ezk 23 4 Starší se jmenovala Ohola a její sestra Oholíba. Byly mé a rodily syny a dcery. Jménem Ohola je míněno Samaří, Oholíba je Jeruzalém.

Ezk 23 5 Ohola smilnila; místo aby zůstala má, vášnivě se oddávala svým milencům, blízkým Asyřanům,

Ezk 23 6 místodržitelům a zemským správcům, oblečeným do fialového purpuru; vesměs to skvělým jinochům, jezdcům, jezdcům na ořích.

Ezk 23 7 Nabízela se jim ke smilnění, veškerému výkvětu asyrských synů; poskvřňovala se se všemi, jimž se vášnivě oddávala, se všemi jejich hnusnými modlami.

Ezk 23 8 Nezanedala ani svého smilnění s Egyptany, neboť v jejím mládí s ní léhali, ohmatávali její panenské bradavky a vylévali na ni své smilství.

Ezk 23 9 Proto jsem ji vydal do rukou jejích milenců, do rukou asyrských synů, kterým se vášnivě oddávala.

Ezk 23 10 Ti odkryli její nahotu, vzali jí syny a dcery a zavraždili ji mečem. I stala se pověstnou mezi ženami, když nad ní vykonali soud.

Ezk 23 11 Její sestra Oholíba to viděla, jednala však ve své vášnivosti ještě hůř než ona a její smilnění bylo horší než smilstvo její sestry.

Ezk 23 12 Vášnivě se oddávala asyrským synům, místodržitelům, zemským správcům, blízkým, dokonale vystrojeným, jezdcům jezdcům na ořích, vesměs to skvělým jinochům.

Ezk 23 13 Viděl jsem, že se poskvřnila, že obě jdou touž cestou.

Ezk 23 14 A šla ve svém smilnění ještě dál, když uviděla muže namalované na zdi, obrazy kaldejců nakreslené rudkou,

Ezk 23 15 přepásané pásem kolem beder, s převislými turbany na hlavách; svým vzhledem byli všichni jako osádky válečných vozů, podobou synové Babylóna, jejichž rodnou zemí je Kaldejsko.

Ezk 23 16 Jim se vášnivě oddávala, když je spatřily její oči, a posílala k nim do Kaldejska posly.

Ezk 23 17 Synové Babylóna k ní vcházeli na milostné lůžko a poskvřňovali je svým smilněním. A když se s nimi poskvřnila, odvrátila se od nich.

Ezk 23 18 Odhalila své smilnění, odhalila svou nahotu, a já jsem se od ní odvrátil, tak jako jsem se odvrátil od její sestry.

Ezk 23 19 Stále víc propadala svému smilnění při vzpomínce na dny svého mládí, kdy smilnila v egyptské zemi,

Ezk 23 20 a vášnivě se oddávala svým záletníkům, jejichž úd je jako úd oslů a jejich výron jako výron hřebců.

Ezk 23 21 Tak ses ohlížela po mrzkosti svého mládí, kdy v Egyptě ohmatávali bradavky tvých mladých řader.

Ezk 23 22 Proto, Oholíbo, toto praví Panovník Hospodin: Hle, já vzbudím proti tobě tvé milence, od kterých ses odvrátila, a přivedu je proti tobě z okolních zemí:

Ezk 23 23 syny Babylóna a všechny Kaldejce, Pekóda, Šóu a Kóu, všechny syny Asýrie s nimi, skvělé jinochy, všechny místodržitele, představené, osádky válečných vozů a slovnuté, všechny ty, kteří jezdí na ořích.

Ezk 23 24 A tak proti tobě přitáhne válečná vozba a káry se společenstvím národů; pavězy, štíty a prilby se nepřátelsky položí kolem tebe. A pověřím je soudem, aby tě soudili podle svých práv.

Ezk 23 25 Postihnu tě svou žárlivostí a oni s tebou v rozhořčení naloží takto: urážnou ti nos a uši, a co po tobě zbude, padne mečem. Vezmou ti syny a dcery, a co po tobě zbude, bude pozřeno ohněm.

Ezk 23 26 Svléknou ti roucho a vezmou ti okrasné předměty.

Ezk 23 27 Tak od tebe odstraním tvou mrzkost a tvé smilstvo z egyptské země; už k nim nepozvedneš oči a na Egypt už nevzpomeneš.

Ezk 23 28 Toto praví Panovník Hospodin: Hle, vydávám tě do rukou těch, které nenávidíš, do rukou těch, od kterých ses odvrátila.

Ezk 23 29 Naloží s tebou nenávisť a vezmou ti všechno, cos vytěžila, a nechají tě nahou a obnaženou. A bude odkryto v celé nahotě tvé smilstvo, tvá mrzkost a tvé smilnění.

Ezk 23 30 Toto tě postihne, protože jsi smilnila po vzoru pronárodů, za to, že

ses poskvrňovala jejich hnusnými modlami.

Ezk 23 31 Šla jsi po cestě své sestry, a tak ti dám do ruky její kalich."
 Ezk 23 32 Toto praví Panovník Hospodin: "Budeš pít kalich své sestry, hluboký a široký, bude příčinou smíchu a posměchu, pojme mnoho.
 Ezk 23 33 Zcela se opojíš strastí, z kalicha úděsu a zpusťování, z kalicha své sestry Samařin.
 Ezk 23 34 Vypiješ jej do dna, rozhrýžeš jej na střepy, rozdrásáš si ňadra, neboť já jsem promluvil, je výrok Panovníka Hospodina."
 Ezk 23 35 Proto praví Panovník Hospodin toto: "Poněvadž jsi na mne zapomněla a odhodila mě za záda, sama nes následky své mrzkosti a svého smilnění."
 Ezk 23 36 Hospodin mi řekl: "Lidský synu, chceš vynést rozsudek nad Oholou a Oholibou? Oznam jim tedy jejich ohavnosti!
 Ezk 23 37 Cizoložily a na jejich rukou je krev. Cizoložily se svými hnusnými modlami a přiváděly jim dokonce za pokrm své syny, které porodily mně.
 Ezk 23 38 A navíc mi činily toto: Téhož dne poskvrňovali mou svatyni a znesvěcovaly mé dny odpočinku. -
 Ezk 23 39 Téhož dne, kdy zabíjeli své syny svým hnusným modlám, vcházel do mé svatyně, a tak ji znesvěcovaly. Toho se dopouštěli v mém domě. -
 Ezk 23 40 Ony si dokonce posílaly pro muže přicházející z dálky. Ti, když k nim byl poslán posel, přicházeli. Pro ně ses omývala, oči si líčila a ozdobou zdobila.
 Ezk 23 41 Sedala sis na nádherné lože, před níž byl prostřený stůl, a kladla jsi na něj moje kadidlo a můj olej.
 Ezk 23 42 Bezstarostný dav množství lidí halasil v městě vstříc zpitým mužům přiváděným z pouště; ti dávali ženám na ruce náramky a na hlavy okrasnou korunu.
 Ezk 23 43 Řekl jsem o té, která cizoložstvím sešla: Ještě teď s ní páchají smilstva a ona s nimi.
 Ezk 23 44 Vcházejí k ní, jako se vchází k nevěstce. Tak vcházejí k Ohole a k Oholibě, mrzkým ženám.
 Ezk 23 45 Avšak budou je soudit spravedliví mužové podle práva o cizoložnicích a o těch, kdo prolévají krev. Jsou to cizoložnice a na jejich rukou je krev."
 Ezk 23 46 Toto praví Panovník Hospodin: "Ať vystoupí proti nim shromáždění, a vydám je hrůze a oloupení.
 Ezk 23 47 Shromáždění je uhází kamením a rozseká je svými meči. Jejich syny a dcery povraždí a jejich domy spálí ohněm.
 Ezk 23 48 Tak odstraním ze země mrzkost a všechny ženy přijmou výstrahu a nebudou se dopouštět mrzkosti jako vy.
 Ezk 23 49 Za vaši mrzkost vás budou stíhat a poneseť hříchy svého hnusného modlářství. I poznáte, že já jsem Panovník Hospodin."
 Ezk 24 1 I stalo se ke mně slovo Hospodinovo v devátém roce, desátého měsíce, desátého dne toho měsíce:
 Ezk 24 2 "Lidský synu, napiš si jméno dne, právě tohoto dne. Právě v tento den napadl babylónský král Jeruzalém.
 Ezk 24 3 Předlož vzpurnému domu podobenství a řekni jim: Toto praví Panovník Hospodin: Přistav hrnec, přistav, a také do něho nalej vodu.
 Ezk 24 4 Naházej do něho díly masa, samé dobré díly, kýtu a plece, naplň jej vybranými kostmi.
 Ezk 24 5 Vezmi vybraný kus bravu, kosti narovnej vespod a uveď to do největšího varu; ať se v něm vaří i ty kosti."
 Ezk 24 6 Proto praví Panovník Hospodin toto: "Běda městu, v němž teče krev, hrnci, v němž zůstává připálenina, z něhož připálenina nesejde. Vytahuj z něho díl po dílu, o město se nebude losovat,
 Ezk 24 7 neboť krev, kterou prolilo, zůstává uprostřed něho, nechalo ji teci na holou skálu, nevyliho ji na zem, aby ji přikryl prach.
 Ezk 24 8 Ať se zvedne rozhořčení, ať vzplane pomsta! Nechám tu krev na holé skále a nebude přikryta."
 Ezk 24 9 Proto praví Panovník Hospodin toto: "Běda městu, v němž teče krev, teď já udělám velkou hranici.
 Ezk 24 10 Nalož hodně dříví, rozdmýchej oheň, dej maso vařit a úplně je rozvař, až se kosti připálí.
 Ezk 24 11 Prázdný hrnec postav na žhavé uhlí, aby se rozpálil a jeho měď se rozzhavlala; ať se v něm roztaví jeho nečistota a jeho připálenina vezme za své.
 Ezk 24 12 Marná námaha! Množství jeho připáleniny z něho nesejde. Do ohně s jeho připáleninou!
 Ezk 24 13 Ve tvé nečistotě je mrzkost; pročištěval jsem tě, ale neočistilo ses od své nečistoty. Nebudeš už čisté, dokud na tobě neuspokojím své rozhořčení.
 Ezk 24 14 Já Hospodin jsem promluvil; však to přijde, učiním to, nepolevím, nepocítím lítost a nebudu toho želeť. Budu tě soudit podle tvé cesty a tvých skutků, je výrok Panovníka Hospodina."
 Ezk 24 15 I stalo se ke mně slovo Hospodinovo:
 Ezk 24 16 "Lidský synu, hle, já ti náhlou ranou vezmu žádost tvých očí, ale ty nenaříkej, neplač, neuroň ani slzu.
 Ezk 24 17 Sténej potichu, nekonej smuteční obřady za mrtvé, oviň si turban, na

nohy si obuj opánky, nezahaluj si vous a nejez smuteční chléb, který ti lidé přinesou." Ezk 24 18 Ráno jsem o tom mluvil k lidu a večer mi zemřela žena. A já jsem ráno učinil, jak mi bylo přikázáno.

Ezk 24 19 I řekl mi lid: "Neoznámíš nám, co pro nás znamená to, co děláš?"

Ezk 24 20 Odvětil jsem jim: "Stalo se ke mně slovo Hospodinovo:

Ezk 24 21 Řekni izraelskému domu: Toto praví Panovník Hospodin: Hle, já znesvětím svou svatyni, pýchu vaší moci, žádost vašich očí a libost vaší duše. A vaši synové a vaše dcery, které zanecháte, padnou mečem.

Ezk 24 22 Pak se zachováte tak, jak jsem se zachoval já. Nezahalíte si vous a nebude jíst smuteční chléb, který vám lidé přinesou.

Ezk 24 23 Na hlavách budete mít turbany a na nohou opánky, nebudete naříkat ani plakat; zahynete pro své nepravosti a jen budete vzdychat jeden přes druhého.

Ezk 24 24 Ezechiél je vám předzvěstí. Zachováte se ve všem jako on. Až k tomu dojde, poznáte, že já jsem Panovník Hospodin."

Ezk 24 25 "Ty, lidský synu, slyš. Zdali jim v ten den nevezmu jejich záštitu, jejich veselí a ozdobu, žádost jejich očí a to, k čemu tíhne jejich duše, jejich syny a dcery?"

Ezk 24 26 V onen den k tobě přijde jeden z těch, kdo vyvážnou, a podá zprávu.

Ezk 24 27 V onen den se ti otevrou ústa v přítomnosti toho, kdo vyvázl, a ty promluvíš a nebudeš už němý. Jsi jim předzvěstí. I poznají, že já jsem Hospodin."

Ezk 25 1 I stalo se ke mně slovo Hospodinovo:

Ezk 25 2 "Lidský synu, postav se proti Amónovcům a prorokuj proti nim.

Ezk 25 3 Řekni Amónovcům: Slyšte slovo Panovníka Hospodina. Toto praví Panovník Hospodin: O mé svatyni, když byla znesvěcena, a o izraelské zemi, když byla pustošena, a o Judovu domu, když byli přesídlováni, jsi říkal: "Dobře jim tak!"

Ezk 25 4 Proto hle, já tě vydám do vlastnictví synům východu a ti si v tobě postaví hradiště a založí si příbytky. Ti budou jíst tvé ovoce, ti budou pít tvé mléko.

Ezk 25 5 Učiním Rabu pastvinou velbloudů a zemi Amónovců místem, kde budou odpočívat ovce. I poznáte, že já jsem Hospodin."

Ezk 25 6 Toto praví Panovník Hospodin: "Zatleskal jsi rukou a zadupal nohou a zcela bezostyšně ses radoval nad zemí izraelskou.

Ezk 25 7 Proto hle, já na tebe napráhnu ruku, dám tě za kořist pronárodům, vymýtím tě z národů, vyhubím tě ze země a vyhladím tě. I poznáš, že já jsem Hospodin."

Ezk 25 8 "Toto praví Panovník Hospodin: Moáb a Seír říkali: "Hle, judský dům je jako všechny pronárody."

Ezk 25 9 Proto hle, já otevřu horský hřeben Moábův, takže bude bez měst, bez svých měst až po samé hranice, bez chlouby země - Bét-ješimótu, Baal-meónu a Kirjájatimu.

Ezk 25 10 Vydám jej spolu s Amónovci synům východu; dám jim je do vlastnictví, aby se mezi pronárody nevzpomínalo na Amónovce.

Ezk 25 11 Také na Moábu vykonám soudy. I poznají, že já jsem Hospodin."

Ezk 25 12 "Toto praví Panovník Hospodin: Edómci se tvrdě mstili domu Judovu a tím, že se na něm mstili, velice se provinili.

Ezk 25 13 Proto praví Panovník Hospodin toto: Napráhnu na Edóm ruku a vymýtím z něho lidi i dobytek. Obrátím jej v trosky; od Témanu po Dedán budou padat mečem.

Ezk 25 14 Pomstu nad Edómem vykonám skrze Izraele, svůj lid; oni s Edómem naloží podle mého hněvu a rozhořčení. I poznají moji pomstu, je výrok Panovníka Hospodina."

Ezk 25 15 "Toto praví Panovník Hospodin: Pelištejci se mstili, krutě a bezostyšně se mstili a z odvěkého nepřátelství šířili zkázu.

Ezk 25 16 Proto praví Panovník Hospodin toto: Hle, já napráhnu na Pelištejce ruku a vyplením Keretejce. Vyhubím i pozůstatek lidu mořského pobřeží.

Ezk 25 17 A vykonám na nich velkou pomstu, v rozhořčení je potrestám. I poznají, že já jsem Hospodin, až na nich vykonám svou pomstu."

Ezk 26 1 V jedenáctém roce, prvního dne měsíce, stalo se ke mně slovo Hospodino:

Ezk 26 2 "Lidský synu, protože Týr o Jeruzalému říká: "Ha, je rozbit, on, vrata národů, otevřel se mi vstříc, naplním se tím, co je v troskách".

Ezk 26 3 Proto praví Panovník Hospodin toto: Jsem proti tobě, Týre, přivedu na tebe mnohé pronárody, jako když moře přivádí svá vlnobití.

Ezk 26 4 Zničí hradby Týru, zboří jeho věže; i prach z něho smetu, učiním jej holou skálou.

Ezk 26 5 Staneš se místem v moři, kde se suší síť. Já jsem promluvil, je výrok Panovníka Hospodina, lupem pronárodů se stane.

Ezk 26 6 Jeho dcery, které jsou na poli, budou povražděny mečem. I poznají, že já jsem Hospodin."

Ezk 26 7 Toto praví Panovník Hospodin: "Hle, od severu přivádím na Týr Nebúkadnesara, krále babylónského, krále králů, s koni, vozy a jezdci, a shromáždění početného lidu.

Ezk 26 8 Tvé dcery na poli povraždím mečem. Zřídí proti tobě obléhací valy, navrší proti tobě násep, postaví proti tobě pavézy.

Ezk 26 9 Beranem bude bušit do tvých hradeb, tvé věže rozmetá svou zbrojí.

Ezk 26 10 Pokryje tě prach, zvířeny spoustou jeho koní, tvé hradby se budou otrásat rachotem jeho jízdy, kol a vozů, až vstoupí do tvých bran, jako se vstupuje do poraženého města.

Ezk 26 11 Kopyta jeho koní zdusají všechny tvé ulice, tvůj lid povraždí mečem, posvátné sloupy tvé moci klesnou na zem.

Ezk 26 12 Ukořistí tvé jmění, uloupí tvé zboží, zboří tvé hradby a rozmetají tvé skvělé domy; tvé kamení, dříví i prach svrhnou do vod.

Ezk 26 13 Učiním přítrž hluku tvých písní, už se nebude rozléhat zvuk tvých cítar.

Ezk 26 14 Učiním tě holou skálou, budeš místem, kde se suší síťe, nikdy už nebudeš vystavěn, neboť já Hospodin jsem promluvil, je výrok Panovníka Hospodina.

Ezk 26 15 Toto praví Panovník Hospodin o Týru: "Což se nebudou ostrovy otrásat rachotem tvého pádu a sténáním skolených při hrozném vraždění uprostřed tebe?"

Ezk 26 16 Ze svých trnů sestoupí všechna knížata moře, sejmou své pláště, vysvěleou svá pestrá roucha, jejich šatem se stane třesení, posadí se na zem a budou se neustále trást úděsem nad tebou.

Ezk 26 17 A začnou nad tebou pět žalozpěv: "Jak jsi zmizelo z moří, ty město obydlené, vychvalované! Silné bylo na moři i se svými obyvateli, z nichž padal děs na všechny sídlící kolem.

Ezk 26 18 Nyní, v den tvého pádu, se třesou ostrovy. Mořské ostrovy pojala hrůza nad tvým zánikem".

Ezk 26 19 Toto praví Panovník Hospodin: "Učiním z tebe město ležící v troskách, stejné jako města dávno neobydlená, přivedu na tebe propastnou tůň, přikryje tě obrovské vodstvo.

Ezk 26 20 Srazím tě s těmi, kdo sestupují do jámy, k lidu předvěkému, usadím tě v nehlubších útrobách země jako odvěké trosky s těmi, kdo sestupují do jámy, a nebudeš už obýván. Tak se proslavím v zemi živých.

Ezk 26 21 Dám tě za odstrašující příklad, zanikneš. Budou tě hledat, ale nikdy, navěky, tě nenajdou, je výrok Panovníka Hospodina.

Ezk 27 1 I stalo se ke mně slovo Hospodinovo:

Ezk 27 2 "Ty, lidský synu, slyš. Začni nad Týrem žalozpěv.

Ezk 27 3 Zapěj o Týru: Ty, který trůníš nad přístupy k moři a obchoduješ s národy na mnoha ostrovech, toto praví Panovník Hospodin: Týre, ty jsi říkal: "Já jsem dokonale krásný."

Ezk 27 4 Až k srdci moře sahá tvé pomezí, tvoji stavitelé vtiskli tvé kráse dokonalost.

Ezk 27 5 Z cypřišů senírských nadělali všechna obložení tvých korábů, libanónských cedrů použili ke zhotovení tvých stěžňů.

Ezk 27 6 Tvá vesla udělali z bášanských dubů a tvé deštění vyrobili ze slonoviny a ze zimostrázů z ostrovů kitejských.

Ezk 27 7 Tvým plachtovím bylo pestré, jemné egyptské plátno, tvou korouhvi fialový purpur, přikrýval tě nach z elišských ostrovů.

Ezk 27 8 Tvými veslaři byli obyvatelé Sidónu a Arvadu, své nejzkušenější jsi zaměstnával jako velitele lodí, Týre.

Ezk 27 9 Starší Gebalu a jeho zkušené jsi zaměstnával spravováním toho, co chátralo, kotvily v tobě všechny mořské lodě se svými lodníky a směňovaly tvé zboží.

Ezk 27 10 Bojovníky tvého vojska byli Peršané, Lúďané a Pútejci, ve tvých zbrojnicích zavěšovali štíty a prilby, dodávali ti lesku.

Ezk 27 11 S tvým vojskem byli na tvých hradbách kolem dokola synové Arvadu a na tvých věžích byli Gamáďané, zavěšovali kol kolem na tvé hradby své štíty, vtiskli tvé kráse dokonalost.

Ezk 27 12 Taršíš s tebou kupčil s množstvím různého zboží. Dodával na tvé trhy stříbro, železo, cín i olovo.

Ezk 27 13 Obchodovali s tebou Jáván, Túbal a Mešek; směňovali s tebou otroky a bronzové nádoby.

Ezk 27 14 Koně tažné i jezdecké a mezky na tvé trhy dodávali z Bét-togarmy.

Ezk 27 15 Obchodovali s tebou synové Dedánu, mnohé ostrovy byly tvými překupníky; poctou ti přinášeli sloní kly a ebenové dřevo.

Ezk 27 16 Kupčil s tebou Aram s mnohými tvými výrobky a dodával na tvé trhy malachit, nach, pestré látky, bělostné plátno, korály a rubín.

Ezk 27 17 Obchodovaly s tebou Judsko a izraelská země; směňovaly s tebou mýnitskou pšenici, proso, med, olej a mastix.

Ezk 27 18 I Damašek s tebou kupčil s mnohými tvými výrobky, s množstvím různého zboží, s chelbónským vínem a sacharskou vlnou.

Ezk 27 19 Dan a Jáván dodávali na tvé trhy přízi; směňovali s tebou zpracované železo, skořici a jiné koření.

Ezk 27 20 Dedán s tebou obchodoval s pokrývkami na sedla pro jízdu.

Ezk 27 21 Tvými překupníky byli Arabové a všichni kedarští předáci; obchodovali s tebou s jehňaty, berany a kozly.

Ezk 27 22 Obchodovali s tebou obchodníci Šéby a Raemy; dodávali na tvé trhy všechny nejvzácnější balzámy, rozmanité drahokamy a zlato.

Ezk 27 23 Obchodovali s tebou Cháran, Kané a Eden, obchodníci Šéby, Asýrie a Kilmadu.

Ezk 27 24 Ti s tebou obchodovali; na tvých tržištích byla skvostná roucha, pláště fialově purpurové i pestré, barevné tkaniny, lana pletená i točená.

Ezk 27 25 Zámorské lodě a karavany s tvým směnným zbožím tě velice zaplnily a proslavily až v srdci moře.

Ezk 27 26 Tvoji veslaři tě zavezli na širé vody, ale v srdci moře tě roztříští východní vítr.

Ezk 27 27 Tvůj majetek a trhy, zboží, tvoji lodníci a velitelé lodí, ti, kdo opravovali, co zchátralo, obchodníci směňující tvé zboží, všichni tvoji bojovníci, celé tvé shromáždění uprostřed tebe, všichni padnou do srdce moře v den tvého pádu.

Ezk 27 28 Pro úpěnlivé volání tvých velitelů lodí se budou chvět pastviny.

Ezk 27 29 Všichni veslaři vystoupí ze svých lodí, lodníci a všichni velitelé mořských lodí stanou na zemi.

Ezk 27 30 Budou se nad tebou rozléhat jejich hlasy, budou hořce úpět, budou si na hlavu házet prach, válet se v popelu.

Ezk 27 31 Vyholí si lysinu, opásají se žíněným rouchem, budou nad tebou plakat v hořkosti duše, nastane přehořký nárek.

Ezk 27 32 Při svém bédování začnou nad tebou žalozpěv, žalostně zapějí: "Kdo byl umlčen jako Týr uprostřed moře?"

Ezk 27 33 Dokud jsi vyplouval na moře za trhem, sytil jsi mnohé národy, z množství tvého směnného zboží bohatli králové země.

Ezk 27 34 Až je moře roztříští v hlubokých vodách, padne tvůj směnný obchod i celé tvé shromáždění uprostřed tebe.

Ezk 27 35 Údēs nad tebou zachvátí všechny obyvatelé ostrovů, jejich králové se budou trást hrůzou, obličej se jim zkriví.

Ezk 27 36 Kupčící mezi národy nad tebou syknou, budeš odstrašujícím příkladem, zanikneš navěky."

Ezk 28 1 I stalo se ke mně slovo Hospodinovo:

Ezk 28 2 "Lidský synu, řekni týrskému vévodovi: Toto praví Panovník Hospodin: Ve svém domýšlivém srdci si říkáš: "Jsem Bůh, sedím na božském trůnu v srdci moří." Jsi člověk, a ne Bůh, i když své srdce vydáváš za srdce božské!

Ezk 28 3 Hle, jsi moudřejší než Daniel, nic tajného se před tebou neutají.

Ezk 28 4 Svou moudrostí a rozumností ses domohl blahobytu, do svých pokladnic jsi získal zlato a stříbro.

Ezk 28 5 Množstvím své moudrosti a svými obchody jsi rozhojnil svůj blahobyt a pro ten tvůj blahobyt se tvé srdce stalo domýšlivým."

Ezk 28 6 Proto praví Panovník Hospodin toto: "Protože své srdce vydáváš za srdce božské,

Ezk 28 7 hle, přivedu na tebe cizí, kruté pronárody; na krásu tvé moudrosti vytasí své meče, znesvěti tvou skvělost.

Ezk 28 8 Spustí tě do jámy, zemřeš smrtí skolených v srdci moří.

Ezk 28 9 Budeš ještě prohlašovat: "Jsem Bůh", před tím, kdo tě zabije? Jsi člověk, a ne Bůh, jsi v rukou těch, kdo tě skolí.

Ezk 28 10 Zemřeš smrtí neobřezanců, rukou cizáků. Já jsem promluvil, je výrok Panovníka Hospodina."

Ezk 28 11 I stalo se ke mně slovo Hospodinovo:

Ezk 28 12 "Lidský synu, začni žalozpěv nad týrským králem. Zapěj o něm: Toto praví Panovník Hospodin: Byl jsi věrným obrazem pravzoru, plný moudrosti a dokonale krásný.

Ezk 28 13 Byl jsi v Edenu, zahradě Boží, ozdoben všemi drahokamy: rubínem, topasem, jaspisem, chrysolitem, karneolem, onyxem, safírem, malachitem a smaragdem. Tvé bubínky a flétny byly zhotoveny ze zlata; byly připraveny v den, kdy jsi byl stvořen.

Ezk 28 14 Byl jsi zářivý cherub ochránce, k tomu jsem tě určil, pobýval jsi na svaté hoře Boží, procházel ses uprostřed ohnivých kamenů,

Ezk 28 15 na svých cestách jsi byl bezúhonný ode dne svého stvoření, dokud se v tobě nenašla podlost.

Ezk 28 16 Pro množství tvých obchodů se tvé nitro naplnilo násilím a ty jsi zhřešil. I skolím tě, srazím z hory Boží, cherube ochránce, vyhladím tě zprostředka ohnivých kamenů.

Ezk 28 17 Pro tvou krásu se stalo tvé srdce domýšlivým, pro svou skvělost jsi zkazil svoji moudrost, svrhnu tě k zemi, dám tě za podívanou králům.

Ezk 28 18 Množstvím svých nepravostí, nepoctivostí svých obchodů jsi znesvětil své svatyně. Způsobím, že z tvého středu vyšlehně oheň a stráví tě, pohodím tě na zem jako popel před očima všech, kdo tě spatří.

Ezk 28 19 Všude mezi lidmi, kde tě znají, strnou nad tebou v úděsu, staneš se odstrašujícím příkladem, zanikneš navěky."

Ezk 28 20 I stalo se ke mně slovo Hospodinovo:

Ezk 28 21 "Lidský synu, postav se proti Sidónu a prorokuj proti němu.

Ezk 28 22 Řekni: Toto praví Panovník Hospodin: Jsem proti tobě, Sidóne, a budu oslaven v tvém středu. I poznají, že já jsem Hospodin; až v něm vykonám soudy, budu v něm posvěcen.

Ezk 28 23 Sešlu na něj mor, krev do jeho ulic, budou uprostřed něho padat skolení, meč na něj dolehne ze všech stran. I poznají, že já jsem Hospodin."

Ezk 28 24 "Dům izraelský už nebude mít zhoubný trn, trní sužující ze všech stran kol kolem ty, kdo jím pohrdají. I poznají, že já jsem Panovník Hospodin."

Ezk 28 25 Toto praví Panovník Hospodin: "Shromáždím dům izraelský z národů, mezi

kterými jsou rozptýleni, a budu mezi nimi posvěcen před očima pronárodů. Budou bydlet ve své zemi, kterou jsem dal Jákobovi, svému služebníku.

Ezk 28 26 Budou v ní bydlet bezpečně, postaví si domy, vysadí vinice, bezpečně budou bydlet, až vykonám soudy nade všemi sousedy kolem, kteří jimi pohrdají. I poznají, že já jsem Hospodin, jejich Bůh."

Ezk 29 1 V desátém roce, dvanáctého dne desátého měsíce, stalo se ke mně slovo Hospodinovo:

Ezk 29 2 "Lidský synu, postav se proti faraónovi, králi egyptskému, a prorokuj proti němu i proti celému Egyptu.

Ezk 29 3 Mluv: Toto praví Panovník Hospodin: Jsem proti tobě, faraóne, králi egyptský, ohromný draku, který odpočíváš uprostřed svých toků a říkáš: "Ta řeka je má, já jsem si ji udělal."

Ezk 29 4 Vetknu do tvých čelistí háky a způsobím, že ryby tvých toků přilnou k tvým šupinám, vytáhnu tě z tvých toků i se všemi rybami tvých toků, jež přilnuly k tvým šupinám.

Ezk 29 5 Pohodím tě na poušti, tebe i všechny ryby tvých toků, dopadneš na povrch pole, nebudeš sebrán a nebudeš shromážděn, dám tě za pokrm zemské zvěři a nebeskému ptactvu.

Ezk 29 6 I poznají všichni obyvatelé Egypta, že já jsem Hospodin. To proto, že byli domu izraelskému třtinovou oporou.

Ezk 29 7 Když se tě zachytili rukama, zlomil ses a rozerval jsi jim celé rámě, když se o tebe opřeli, roztránil ses, a ochromil s jím celá bedra."

Ezk 29 8 Proto praví Panovník Hospodin toto: "Hle, uvedu na tebe meč a vymýtím z tebe lidi i dobytek.

Ezk 29 9 Egyptská země bude zpustošena a obrácena v trosky. I poznají, že já jsem Hospodin. To proto, že farao řekl: "Ta řeka je má, já jsem si ji udělal".

Ezk 29 10 Chystám se na tebe i na tvé toky. Obrátím egyptskou zemi v naprosté trosky, v zpustošený kraj od Migdólu po Sevénu a až k pomezí kúšskému.

Ezk 29 11 Neprojde jí lidská noha, neprojde jí ani noha zvířete, po čtyřicet let nebude obývána.

Ezk 29 12 Obrátím egyptskou zemi v zpustošený kraj, stane se jednou ze zpustošených zemí a její města budou patřit mezi města v troskách, budou zpustošena po čtyřicet let. Egyptany rozptýlím mezi národy a rozpráším je po zemích."

Ezk 29 13 Toto praví Panovník Hospodin: "Po uplynutí čtyřiceti let shromáždím Egyptany z národů, kam byli rozptýleni.

Ezk 29 14 Změním úděl Egyptanů a přivedu je zpět do země Patrósu, do země jejich původu, ale budou tam královstvím poníženy.

Ezk 29 15 Budou ponížejší než jiná království a nebudou se už vypínat nad národy, ztenčím jejich řady, aby nad národy nepanovali.

Ezk 29 16 Už v ně nebude dům izraelský doufat a připomínat si nepravost tím, že by se za nimi obracel. I poznají, že já jsem Panovník Hospodin."

Ezk 29 17 Ve dvacátém sedmém roce, prvního dne prvního měsíce, stalo se ke mně slovo Hospodinovo:

Ezk 29 18 "Lidský synu, Nebúkadnesar, král babylónský, uložil svému vojsku těžkou otrockou službu proti Týru. Každá hlava je odřena a každé rameno rozedřené. Avšak mzdu za tu otrockou službu, kterou proti Týru konal, nemá ani on ani jeho vojsko.

Ezk 29 19 Proto praví Panovník Hospodin toto: Hle, dávám Nebúkadnesarovi, králi babylónskému, egyptskou zemi, aby odnesl její majetek, aby ukořistil, co se ukořistit dá, aby uloupil, co se uloupit dá; to bude mzdou pro jeho vojsko.

Ezk 29 20 Jako výdělek za jeho službu mu dám egyptskou zemi, protože to učinil pro mne, je výrok Panovníka Hospodina.

Ezk 29 21 V onen den způsobím, že vyraší roh domu izraelského a tobě dám otevřeně promluvit mezi nimi. I poznají, že já jsem Hospodin."

Ezk 30 1 I stalo se ke mně slovo Hospodinovo:

Ezk 30 2 "Lidský synu, prorokuj a řekni: Toto praví Panovník Hospodin:

Kvílejte, ach, ten den!

Ezk 30 3 Neboť blízko je den, blízko je den Hospodinův; den oblaku, čas pronárodů.

Ezk 30 4 Na Egypt dolehne meč, smrtelná úzkost zachvátí Kúš, až budou padat skolení v Egyptě. Vezmou mu jeho majetek, bude zbořen do základů."

Ezk 30 5 Kúš, Pút, Lúd a všechen přimíšený lid i kúb i synové země smlouvy s nimi padnou mečem.

Ezk 30 6 Toto praví Hospodin: "Padnou ti, kteří jsou Egyptu oporou, klesne jeho pyšná moc, padnou v něm mečem od Migdólu po Sevénu, je výrok Panovníka Hospodina.

Ezk 30 7 Bude zpustošen, stane se jednou ze zpustošených zemí a jeho města budou patřit mezi města v troskách.

Ezk 30 8 I poznají, že já jsem Hospodin, až založím v Egyptě požár, až budou všichni jeho pomocníci rozdraceni.

Ezk 30 9 V onen den vyplují ode mne na lodích poslové, aby vyděsili sebejistý Kúš. V den Egypta je zachvátí smrtelná úzkost; hle, už přichází."

Ezk 30 10 Toto praví Panovník Hospodin: "Učiním přítrž egyptskému hlučícímu davu skrze Nebúkadnesara, krále babylónského.

Ezk 30 11 On a jeho lid s ním, kruté pronárody, budou přivedeni, aby přinesli zemi zkázu. Vytasí na Egypt své meče a naplní zemi skolenými.

Ezk 30 12 Proměním nilská ramena v suchou zemi, vydám tu zemi do rukou zlovolníkům, rukou cizáků zpusťším zemi se vším, co je na ní; já Hospodin jsem promluvil."

Ezk 30 13 Toto praví Panovník Hospodin: "Zničím hnušné modly, odklidím z Memfidy bůžky, z egyptské země nevzejde už žádný kníže. Sešlu na egyptskou zemi bázeň.

Ezk 30 14 Zpusťším Patrós, založím požár v Sóanu, vykonám soudy v Thébách,

Ezk 30 15 vyleji své rozhořčení na Sín, záštitu Egypta, vyhladím thébský hlučící dav.

Ezk 30 16 Založím v Egyptě požár, Sín se bude svíjet v křeči, Théby budou rozpolceny, Memfidu sevřou protivníci za jasného dne.

Ezk 30 17 Jinoši Ávenu a Pí-besetu padnou mečem a dívky půjdou do zajetí.

Ezk 30 18 V Tachpanchésu potemní den, až tam bude zlomeno járho Egypta a bude učiněna přítrž jeho pyšné moci. Přikryje ho mračno a jeho dcery půjdou do zajetí.

Ezk 30 19 Vykonám na Egyptu soudy. I poznají, že já jsem Hospodin."

Ezk 30 20 V jedenáctém roce, sedmého dne prvního měsíce, stalo se ke mně slovo Hospodi novo:

Ezk 30 21 "Lidský synu, zlomil jsem paži faraóna, krále egyptského, a nebudou přiloženy léky a nebude připevněna dlaha, nebude ošetřena, aby se jí nevrátila síla a nechopila se meče."

Ezk 30 22 Proto praví Panovník Hospodin toto: "Chystám se na faraóna, krále egyptského; přerazím mu obě paže, silnou i zlomenou, a nechám vypadnout meč z jeho ruky.

Ezk 30 23 Rozptýlím Egyptany mezi pronárody a rozpráším je po zemích.

Ezk 30 24 Posílím paže krále babylónského a do ruky mu vložím svůj meč, ale paže faraóna zlomím; i bude před ním sténat jako stěná proboděný.

Ezk 30 25 Posílím paže krále babylónského, ale paže faraónovy poklesnou. I poznají, že já jsem Hospodin, až vložím svůj meč do ruky babylónského krále a on jej napřáhne na egyptskou zemi.

Ezk 30 26 Rozptýlím Egyptany mezi pronárody a rozpráším je po zemích. I poznají, že já jsem Hospodin."

Ezk 31 1 Jedenáctého roku v třetím měsíci, prvního dne toho měsíce, stalo se ke mně slovo Hospodinovo:

Ezk 31 2 "Lidský synu, řekni faraónovi, králi egyptskému, i jeho hlučícímu davu: Komu se podobáš ve své velikosti?

Ezk 31 3 Hle, Ašúr byl jako cedr na Libanónu, krásně rozvětvený, vrhající hluboký stín, vysokého vzrůstu, jeho vrcholek byl mezi košatými korunami.

Ezk 31 4 Vody mu daly velikost, propastná tůň ho vyhnala do výše, její proudy protékaly kolem místa, kde byl vysazen; své potůčky vysílala ke všem stromům pole.

Ezk 31 5 Proto se svým vzrůstem vynášel nad všechny stromy pole, jeho větve se rozrostly, ratolesti se prodloužily díky hojným vodám, když vyrůstal.

Ezk 31 6 V jeho větvích hnízdilo kdejaké nebeské ptactvo, pod jeho ratolestmi se rodila kdejaká polní zvěř, v jeho stínu sídlily kdejaké početné pronárody.

Ezk 31 7 Byl krásný svou velikostí a délkou svého větvoví, neboť zakořenil u hojných vod.

Ezk 31 8 Nepřesahovaly ho cedry v zahradě Boží, cypřiše se nevyrovnaly jeho větvím, platany nebyly jako jeho ratolesti. Žádný strom v zahradě Boží se mu krásou nevyrovnal.

Ezk 31 9 Krásným jsem jej učinil množstvím jeho větvoví, záviděly mu všechny stromy Edenu, které byly v zahradě Boží."

Ezk 31 10 Proto praví Panovník Hospodin toto: "Protože se vynášel svým vzrůstem, vyhnal totiž svůj vrcholek mezi košaté koruny a pro jeho výšku se pozdvihlo jeho srdce,

Ezk 31 11 vydám jej do rukou samovládce nad pronárody a ten s ním naloží podle své zvůle; zapudím ho.

Ezk 31 12 Cizáci, nejkrutější z pronárodů, ho vytnou a odvrhnou. Jeho větvoví padne na hory a do všech údolí. Jeho ratolesti se roztříští a padnou do všech řečišť země. Všechny národy země vystoupí z jeho stínu a odvrhnou ho.

Ezk 31 13 Až padne, usadí se na něm kdejaké nebeské ptactvo, mezi jeho ratolestmi bude kdejaká polní zvěř.

Ezk 31 14 Aby se žádný strom u vod nevynášel svým vzrůstem a nevyháněl svůj vrcholek mezi košaté koruny, aby se žádný mohutný strom nestavěl svou výškou nad ostatní stromy napájené vodami, budou všichni vydáni smrti, do nejhlubších útrob země, mezi lidské syny, k těm, kdo sestupují do jámy."

Ezk 31 15 Toto praví Panovník Hospodin: "V den, kdy sestoupí do podsvětí, zavřu nad ním propastnou tůň a způsobím, aby truchlila, zadržím její proudy, hojné vody budou zastaveny. Zármutkem nad ním sklíčí Libanón a všechny stromy pole pro něho povadnou.

Ezk 31 16 Hřmotem jeho údu otřesu pronárody, až jej srazím do podsvětí s těmi, kdo sestupují do jámy. V nejhlubších útrobách země se potěší všechny stromy Edenu, vše výborné a líbezné, co bylo na Libanónu, co bývalo napájeno vodou.

Ezk 31 17 Také ti, kdo byli jeho paží, ti, kdo přebývali v jeho stínu mezi pronárody, sestoupí spolu s ním do podsvětí ke skoleným mečem.

Ezk 31 18 Kterému ze stromů Edenu ses podobal slávou i velikostí? Se stromy Edenu budeš sražen do nejhlubších útrob země, mezi neobřezance, budeš ležet mezi skolenými

mečem. Tak dopadne farao i celý jeho hlučící dav, je výrok Panovníka Hospodina."

Ezk 32 1 Dvanáctého roku ve dvanáctém měsíci, prvního dne toho měsíce, stalo se ke mně slovo Hospodinovo:

Ezk 32 2 "Lidský synu, začni žalozpěv nad faraónem, králem egyptským. Zapěj o něm: K mladému lvu mezi pronárody jsi byl přirovnán, byl jsi jako drak v mořích, prodíral ses svými proudy, nohama jsi kalil vodu a čeřil její proudy."

Ezk 32 3 Toto praví Panovník Hospodin: "Rozestřu na tebe svou síť společenstvím četných národů a vytáhnou tě mým nevodem."

Ezk 32 4 Vyvrhnu tě na zem, pohodím tě na povrch pole, usadím na tobě kdejaké nebeské ptactvo, nasytím tebou zvěř celé země."

Ezk 32 5 Rozházím tvé tělo po horách, hromadami tvého masa naplním údolí.

Ezk 32 6 Proudem tvé krve napojím zemi až k horám, řečiště se naplní krví z tebe."

Ezk 32 7 Až budeš zhasínat, zakryji nebesa, zatemním jejich hvězdy, slunce zakryji oblakem a měsíc nevydá světlo."

Ezk 32 8 Zatemním nad tebou na nebi všechna jasná světla, na tvou zemi sešlu tmu, je výrok Panovníka Hospodina."

Ezk 32 9 Srdce četných národů naplním hořem, až uvedu tvou zkázu ve známost mezi pronárody, v zemích, které neznáš."

Ezk 32 10 Úděsem nad tebou naplním četné národy, jejich králové strnou nad tebou hrůzou, až proti nim zamávám svým mečem, všichni se budou neustále trást o svůj život v den tvého pádu."

Ezk 32 11 Toto praví Panovník Hospodin: "Dolehne na tebe meč babylónského krále; Ezk 32 12 meči bohatýrů srazím tvůj hlučící dav, meči všech krutých pronárodů. Ti svrhnou v záhubu pýchu Egypta; vyhlazen bude všečen jeho hlučící dav."

Ezk 32 13 Vyhubím všechna jeho zvířata u hojných vod, nezkalí je už lidská noha, nezkalí je ani kopyta zvířat."

Ezk 32 14 Tehdy čirými učiním jejich vody a jejich proudy potečou jako olej, je výrok Panovníka Hospodina."

Ezk 32 15 Egyptskou zemi učiním zpustošeným krajem, zpustošena bude země se vším, co je na ní, až v ní pobijí všechny obyvatele. I poznají, že já jsem Hospodin."

Ezk 32 16 "To je žalozpěv a jako žalozpěv se bude zpívat, jako žalozpěv jej budou zpívat dcery pronárodů, žalozpěv nad Egyptem a vším jeho hlučícím davem, je výrok Panovníka Hospodina."

Ezk 32 17 Dvanáctého roku, patnáctého dne téhož měsíce, stalo se ke mně slovo Hospodinovo:

Ezk 32 18 "Lidský synu, běduj nad hlučícím davem Egypta, sraz jej dolů, jej i dcery pronárodů i jejich vznešené do nejhlubších útrob země s těmi, kdo sestupují do jámy."

Ezk 32 19 Jsi snad milejší než kdokoli jiný? Sestup, budeš uložen k neobřezancům."

Ezk 32 20 Padnou mezi skolené mečem; meč je už předán. Odtáhněte jej i všečen jeho hlučící dav."

Ezk 32 21 Zprostředka podsvětí nejsilnější bohatýři budou mluvit k němu a jeho pomahačům: "Sestoupili, ulehli neobřezanci skolení mečem."

Ezk 32 22 Tam je Asýrie a celé její shromáždění; kolem krále jsou hroby všech skolených, padlých mečem."

Ezk 32 23 Vykázali jí hroby v nejhlubší jámě; kolem jejího hrobu je i její shromáždění, všichni skolení, padlí mečem, ti, kteří šířili děs v zemi živých."

Ezk 32 24 Tam je Élam, kolem jeho hrobu všečen jeho hlučící dav, všichni skolení, padlí mečem, neobřezanci, kteří sestoupili do nejhlubších útrob země; šířili svůj děs v zemi živých, nesou hanbu s těmi, kdo sestupují do jámy."

Ezk 32 25 Dali mu lože mezi skolenými, se vším jeho hlučícím davem. Kolem krále jsou hroby všech jeho neobřezanců, skolených mečem; šířili svůj děs v zemi živých, nesou hanbu s těmi, kdo sestupují do jámy. Vykázali mu hrob mezi skolenými."

Ezk 32 26 Tam je Mešek-Túbal a všečen jejich hlučící dav; kolem krále jsou hroby všech neobřezanců, skolených mečem; šířili svůj děs v zemi živých."

Ezk 32 27 Nebudou ležet s bohatýry, padli jako neobřezanci. Oni sestoupili do podsvětí se svou válečnou zbrojí a pod hlavy jim byly dány jejich meče. Jejich nepravosti však lpí na jejich kostech, neboť děs oněch bohatýrů byl v zemi živých. -

Ezk 32 28 I ty, faraóne, budeš zlomen, svržen mezi neobřezance, ulehneš ke skoleným mečem."

Ezk 32 29 Tam je Edóm, jeho králové a všechna jeho knížata, i se svou bohatýrskou silou; jsou uloženi ke skoleným mečem, ulehli k neobřezancům, k těm, kdo sestupují do jámy."

Ezk 32 30 Tam jsou všichni vůdcové severu a všichni Sidónané, sestoupili ke skoleným. Pro děs, který šel z jejich bohatýrské síly, jsou zahanbeni; ulehli, neobřezanci, ke skoleným mečem a nesou hanbu s těmi, kdo sestupují do jámy."

Ezk 32 31 Farao je spatří a potěší se vším tím hlučícím davem. Jsou skoleni mečem, farao i celé jeho vojsko, je výrok Panovníka Hospodina;

Ezk 32 32 šířil jsem jim svůj děs v zemi živých. Uložen je farao i všečen jeho hlučící dav mezi neobřezance ke skoleným mečem, je výrok Panovníka Hospodina."

Ezk 33 1 I stalo se ke mně slovo Hospodinovo:

Ezk 33 2 "Lidský synu, mluv k synům svého lidu a řekni jim: Uvedu-li na některou zemi meč, lid země si vybere ze sebe jednoho muže a ustanoví jej strážcem.
Ezk 33 3 Když spatří, že na zemi přichází meč, zaduje na polnici a bude varovat lid.
Ezk 33 4 Uslyší-li kdo hlas polnice, ale nedá se varovat a meč přijde a zachvátí jej, jeho krev padne na jeho hlavu.
Ezk 33 5 Slyšel hlas polnice, ale nedal se varovat, proto jeho krev padne na něj; kdyby se byl dal varovat, byl by se zachránil.
Ezk 33 6 Jestliže však strážce uvidí meč přicházet, ale nezaduje na polnici a lid nebude varován a meč přijde a zachvátí někoho z nich, ten bude pro svou nepravost zachvácen, ale strážného budu volat za jeho krev k odpovědnosti."
Ezk 33 7 "Ty, lidský synu, slyš. Ustanovuji tě strážcem izraelského domu. Uslyšíš-li z mých úst slovo, vyřídíš jim mé varování.
Ezk 33 8 Řeknu-li o svévolníkovi: "Svévolníku, zemřeš," a ty bys nepromluvil a nevaroval ho před jeho cestou, ten svévolník zemře za svou nepravost, ale za jeho krev budu volat k odpovědnosti tebe.
Ezk 33 9 Jestliže budeš svévolníka varovat před jeho cestou, aby se od ní odvrátil, ale on se od své cesty neodvrátí, zemře pro svou nepravost, ale ty jsi svou duši vysvobodil."
Ezk 33 10 "Ty, lidský synu, slyš. Řekni izraelskému domu: Toto říkáte: "Lpí na nás naše nevěrnosti a naše hříchy a my pro ně zahyneme. Jak budeme moci žít?"
Ezk 33 11 Řekni jim: Jakože jsem živ, je výrok Panovníka Hospodina, nechci, aby svévolník zemřel, ale aby se odvrátil od své cesty a byl živ. Odvráťte se, odvráťte se od svých zlých cest! Proč byste měli zemřít, dome izraelský?"
Ezk 33 12 "Ty, lidský synu, slyš. Řekni synům svého lidu: Spravedlnost nevysvobodí spravedlivého v den jeho nevěrnosti, svévole nezpůsobí pád svévolníka v den, kdy se odvrátí od své svévole. Spravedlivý nebude moci kvůli ní zůstat naživu v den, kdy zhřeší.
Ezk 33 13 Řeknu-li o spravedlivém, že bude žít, ale on se začne spoléhat na svou spravedlnost a dopouštět se bezpráví, nebude se připomínat žádný z jeho spravedlivých činů, ale zemře pro bezpráví, kterého se dopustil.
Ezk 33 14 Řeknu-li o svévolníkovi: "Zemřeš!", ale on se od svého hříchu odvrátí a bude jednat podle práva a spravedlnosti,
Ezk 33 15 vrátí zástavu, nahradí, oč koho odrať, bude se řídit nařízeními vedoucími k životu a nebude se dopouštět bezpráví, bude určitě žít a nezemře.
Ezk 33 16 Žádný z jeho hříchů, kterých se dopustil, se mu nebude připomínat, začal jednat podle práva a spravedlnosti, jistě bude žít."
Ezk 33 17 "Synové tvého lidu říkají: "Panovníkova cesta není správná." Nejsou však správné jejich cesty.
Ezk 33 18 Odvrátí-li se spravedlivý od své spravedlnosti a dopustí se bezpráví, zemře pro ně.
Ezk 33 19 Odvrátí-li se svévolník od svévole a bude jednat podle práva a spravedlnosti, díky tomu bude žít.
Ezk 33 20 Vy však říkáte: "Panovníkova cesta není správná." Každého z vás, dome izraelský, budu soudit podle jeho cest!"
Ezk 33 21 Dvanáctého roku našeho přesídlení, v desátém měsíci, pátého dne toho měsíce, přišel ke mně jeden z těch, kdo vyvázli z Jeruzaléma, se slovy: "Město je vybito!"
Ezk 33 22 Večer předtím, než přišel ten, jenž vyvázl, spočinula na mně ruka Hospodinova. Hospodin mi otevřel ústa předtím, než ke mně ráno přišel ten, jenž vyvázl. Má ústa se otevřela a už jsem nebyl němý.
Ezk 33 23 I stalo se ke mně slovo Hospodinovo:
Ezk 33 24 "Lidský synu, obyvatelé oněch trosek v izraelské zemi říkají: "Abrahám byl samojediný a obdržel zemi. Nás je mnoho. Tato země byla dána do vlastnictví nám."
Ezk 33 25 Proto jim řekni: Toto praví Panovník Hospodin: Protože jíte maso s krví, zvedáte oči ke svým hnusným modlám a proléváte krev, byste měli obdržet tuto zemi?
Ezk 33 26 Opíráte se o svůj meč, dopouštíte se ohavnosti, poskvňujete každý ženu svého bližního, a měli byste obdržet zemi?"
Ezk 33 27 "Toto jim řekni: Toto praví Panovník Hospodin: Jakože jsem živ, ti, kteří jsou na troskách, padnou mečem. Ty, kteří jsou na poli, vydán za potravu zvěři. A ti, kteří jsou ve skalních skrýších a slujích, pomrhou morem.
Ezk 33 28 Obrátím zemi ve zpustošený a úděs budící kraj, ustane její pyšná moc. Izraelské hory budou zpustošeny, nikdo jimi nebude procházet.
Ezk 33 29 I poznají, že já jsem Hospodin, až obrátím zemi ve zpustošený a úděs budící kraj pro všechny jejich ohavnosti, jichž se dopouštěli."
Ezk 33 30 "Ty, lidský synu, slyš. Synové tvého lidu si o tobě povídají u zdí a u vchodů do domů a mluví mezi sebou, jeden s druhým: "Pojďte a poslechněte, jaké slovo vychází od Hospodina!"
Ezk 33 31 Přicházejí k tobě, jako když se schází lid k rokování, a sedají si před tebou jako můj lid. Poslouchají tvá slova, ale podle nich nejednají. V ústech mají horoucí slova o tom, co udělají, ale jejich srdce tíhne za jejich mrzkým ziskem.
Ezk 33 32 Tys pro ně jako ten, kdo horoucně a krásně zpívá a pěkně hraje. Poslouchají tvá slova, ale vůbec podle nich nejednají.
Ezk 33 33 Až to přijde, a už to nadchází, poznají, že byl mezi nimi prorok."

Ezk 34 1 I stalo se ke mně slovo Hospodinovo:
 Ezk 34 2 "Lidský synu, prorokuj proti pastýřům Izraele. Prorokuj a řekni těm
 pastýřům: Toto praví Panovník Hospodin: Běda pastýřům Izraele, kteří pasou sami sebe. Což
 pastýři nemají pást ovce?
 Ezk 34 3 Pojídáte tuk, oblékáte se vlnou, porážíte vykrmené, ale ovce nepasete.
 Ezk 34 4 Neduživé jste neposílili, nemocné jste neléčili, polámanou jste
 neovázali, zaběhlou jste nepřivedli nazpět, po ztracené jste nepátrali, panovali jste nad nimi
 násilně a surově.
 Ezk 34 5 Jsou rozptýlené, jsou bez pastýře; staly se potravou veškeré polní
 zvěři a zůstávají rozptýleny.
 Ezk 34 6 Mé ovce bloudí všude po horách, po kdejakém vysokém pahorku, jsou
 rozptýleny po celé zemi a není, kdo by je hledal, kdo by po nich pátral.
 Ezk 34 7 Slyšte tedy, pastýři, slovo Hospodinovo:
 Ezk 34 8 Jakože jsem živ, je výrok Panovníka Hospodina, mé ovce jsou loupěny a
 stávají se potravou veškeré polní zvěři, protože nemají pastýře a moji pastýři mé ovce
 nehledají; pasou sami sebe, ale mé ovce nepasou.
 Ezk 34 9 Proto, pastýři, slyšte slovo Hospodinovo!
 Ezk 34 10 Toto praví Panovník Hospodin: Hle, chystám se na ty pastýře, budu je
 volat k odpovědnosti za své ovce. Nedovolím jim už pást ovce, aby místo nich pásli sami sebe.
 Vysvobodím své ovce z jejich chřtánu, nebudou jim potravou."
 Ezk 34 11 Toto praví Panovník Hospodin: "Hle, já sám vyhledám své ovce a budu o
 ně pečovat.
 Ezk 34 12 Tak jako pastýř pečuje o své stádo, když je uprostřed svěřených ovcí,
 tak budu pečovat o své ovce a vysvobodím je ze všech míst, kam byly rozptýleny v den oblaku a
 mrákoty.
 Ezk 34 13 Vyvedu je z národů, shromáždím je ze zemí a přivedu je do jejich země.
 Budu je pást na izraelských horách, při potocích a na všech sídlištích v zemi.
 Ezk 34 14 Budu je pást na dobré pastvě; jejich pastviny budou na výšinách
 izraelských hor. Budou odpočívat na dobrých pastvinách, budou se pást na tučné pastvě na
 horách izraelských.
 Ezk 34 15 Sám budu pást své ovce a dám jim odpočívat, je výrok Panovníka
 Hospodina.
 Ezk 34 16 Ztracenou vypátrám, zaběhlou přivedu zpět, polámanou ovážu a nemocnou
 posílím, kdežto tučnou a silnou zahladím. Budu je pást a soudit."
 Ezk 34 17 "Pokud jde o vás, mé ovce, toto praví Panovník Hospodin: Hle, já
 vykonám soud mezi ovci a ovci, mezi berany a kozly.
 Ezk 34 18 Což je vám málo vypásat nejlepší pastvu? Proč zbytek pastvy
 zašlapáváte nohama? Pijete nejčistší vodu; proč tu ostatní nohama kalíte?
 Ezk 34 19 A moje ovce se mají pást na tom, co jste nohama zašlapali, a pít to,
 co jste nohama zkalili?
 Ezk 34 20 Proto o nich praví Panovník Hospodin toto: Hle, já vykonám soud mezi
 ovci vykrmenou a ovci hubenou,
 Ezk 34 21 protože odstrkujete bokem a plecemi všechna neduživá zvířata a trkáte
 je svými rohy, takže jste je rozptýlili mimo stádo.
 Ezk 34 22 Já zachráním své ovce a nikdo je už nebude loupit. Já vykonám soud
 mezi ovci a ovci.
 Ezk 34 23 Ustanovím nad nimi jednoho pastýře, který je bude pást, Davida, svého
 služebníka. Ten je bude pást a ten bude jejich pastýřem.
 Ezk 34 24 Já Hospodin jim budu Bohem a David, můj služebník, bude uprostřed nich
 knížetem. Já Hospodin jsem promluvil.
 Ezk 34 25 Uzavřu s nimi smlouvu pokoje a odstraním ze země dravou zvěř, takže i
 na poušti budou moci bezpečně sídlit a spát v divočině.
 Ezk 34 26 Obdařím je i okolí svého pahorku požehnáním a v pravý čas sešlu
 vydatný déšť; budou to déšť požehnání.
 Ezk 34 27 Polní stromové vydá své ovoce, země vydá svou úrodu a budou na své
 roli v bezpečí. I poznají, že já jsem Hospodin, až rozlámu břevno jejich jha a vysvobodím je z
 rukou těch, kteří je zotročují.
 Ezk 34 28 Už se nestanou loupeží pronárodů a zemská zvěř je nebude požírat, ale
 budou sídlit v bezpečí a nikdo je nevyděsí.
 Ezk 34 29 Dám jim, aby byli sadbou k slávě mého jména. Nebudou už v zemi hynout
 hladem, už nebudou snášet hanbu od pronárodů.
 Ezk 34 30 I poznají, že já Hospodin, jejich Bůh, jsem s nimi a oni, dům
 izraelský, jsou mým lidem, je výrok Panovníka Hospodina.
 Ezk 34 31 Budete mými ovci, ovci, které já pasu, vy lidé, a já vám budu
 Bohem, je výrok Panovníka Hospodina."
 Ezk 35 1 I stalo se ke mně slovo Hospodinovo:
 Ezk 35 2 "Lidský synu, postav se proti Seířskému pohoří a prorokuj proti němu.
 Ezk 35 3 Řekni: Toto praví Panovník Hospodin: Chystám se na tebe, Seířské
 pohoří. Napráhnu na tebe ruku a obrátím tě ve zpustošený a úděs budící kraj.
 Ezk 35 4 Z tvých měst nadělám trosky, staneš se zpustošeným krajem. I poznáš,
 že já jsem Hospodin.
 Ezk 35 5 Chováš odvěké nepřátelství, vydalo jsi syny izraelské napospas meči v

čase jejich běd, v čase, kdy svou nepravostí přivodili konec.

Ezk 35 6 Proto, jakože jsem živ, je výrok Panovníka Hospodina, připravím ti krveprolití a krev tě bude pronásledovat; jelikož jsi nemělo v nenávisti krev, krev tě bude pronásledovat.

Ezk 35 7 Seírské pohoří obrátím v úděsně zpustošený kraj a vymýtím odtud každého, kdo tudy bude procházet tam či zpět.

Ezk 35 8 Jeho hory naplním skolenými; mečem skolení padnou na tvých pahorcích, v tvých údolích a u všech tvých potoků.

Ezk 35 9 Obrátím tě ve věčně zpustošený kraj, tvá města už nebudou obývána. I poznáte, že já jsem Hospodin.

Ezk 35 10 Protože jsi říkalo: "Oba tyto pronárody a obě země budou moje a obsadíme je, i když je tam Hospodin",

Ezk 35 11 proto, jakože jsem živ, je výrok Panovníka Hospodina, budu jednat podle tvého hněvu a tvé závisi, jak jsi jednalo ve své nenávisti vůči nim, a dám se mezi nimi poznat, až tě budu soudit.

Ezk 35 12 I poznáš, že já Hospodin jsem slyšel všechna tvá znevažování, která jsi vyřklo proti izraelským horám. Říkalo jsi: "Jsou zpustošeny, jsou nám vydány za pokrm!"

Ezk 35 13 Vyvyšovali jste se nade mne svými ústy a zavalili jste mě svými slovy. Já jsem to slyšel."

Ezk 35 14 Toto praví Panovník Hospodin: "Co bylo radostí celé země, bude zpustošeno; tak s tebou naložím.

Ezk 35 15 Jako ses radovalo nad tím, že dědictví domu izraelského bylo zpustošeno, tak učiním tobě. Budeš zpustošeno, Seírské pohoří, i celý Edóm se vším všudy. I poznají, že já jsem Hospodin."

Ezk 36 1 "Ty, lidský synu, slyš. Prorokuj o izraelských horách. Řekni: Izraelské hory, slyšte Hospodinovo slovo!

Ezk 36 2 Toto praví Panovník Hospodin: Nepřítel o vás říká: "Dobře vám tak! I věčná návrší se stanou naším vlastnictvím."

Ezk 36 3 Proto prorokuj a řekni: Toto praví Panovník Hospodin: Právě za to, že vás pustošili a ze všech stran po vás šlapali, takže jste se staly vlastnictvím ostatních pronárodů, za to, že jste se dostaly do řečí a pomluv lidu,

Ezk 36 4 slyšte tedy, izraelské hory, slovo Panovníka Hospodina. Toto praví Panovník Hospodin horám a pahorkům, potokům a údolím, zpustošeným troskám a opuštěným městům, která se stala loupeží ostatních pronárodů kolem dokola a jsou jim pro smích."

Ezk 36 5 Proto praví Panovník Hospodin toto: "Vskutku, v ohni svého rozhorlení jsem mluvil proti ostatním pronárodům, totiž proti celému Edómu, proti těm, kteří si s radostí, z celého srdce a bezostyšně zabrali do vlastnictví moji zemi a uloupili její pastviny.

Ezk 36 6 Proto prorokuj o izraelské zemi a řekni horám a pahorkům potokům a údolím: Toto praví Panovník Hospodin: Hle, mluvím ve svém rozhorlení a rozhořčení nad tím, že jste musely snášet hanbu od pronárodů.

Ezk 36 7 Proto praví Panovník Hospodin toto: Zvedám svou ruku k přísaze: Vskutku, pronárody okolo vás ponесou svou hanbu.

Ezk 36 8 A vy, izraelské hory, vyženete své větroví a ponесete své plody mému izraelskému lidu; jeho příchod je blízko.

Ezk 36 9 Vždyť já jsem s vámi, obrátím se k vám a budete obdělávány a osívány.

Ezk 36 10 A rozmnožím na vás lidi, celý izraelský dům se vším všudy, města budou osídlena, a co je v troskách, bude vystavěno.

Ezk 36 11 Ano, rozmnožím na vás lidi i dobytek, rozmnoží a rozplodí se, osídlim vás jako za vašich dávných časů. Budu ještě štědrejší než ve vašich počátcích. I poznáte, že já jsem Hospodin.

Ezk 36 12 Uvedu na vás lidi, Izraele, svůj lid, a ten vás obsadí, stanete se jejich dědictvím a nebudete je už připravovat o děti."

Ezk 36 13 Toto praví Panovník Hospodin: "Protože o vás říkají: "Ty, země, požíráš lidi a svůj vlastní národ připravuješ o děti",

Ezk 36 14 nuže, už nebudeš požírat lidi ani nepřivedeš svůj národ k pádu, je výrok Panovníka Hospodina.

Ezk 36 15 Nedovolím, aby bylo slyšet, že tě pronárody haní, nebudeš už snášet potupu od kdejakého lidu, nepřivedeš už svůj národ k pádu, je výrok Panovníka Hospodina."

Ezk 36 16 I stalo se ke mně slovo Hospodinovo:

Ezk 36 17 "Lidský synu, když izraelský dům sídlil na své půdě, poskvrnili ji svou cestou a svými skutky. Jejich cesta přede mnou byla jako ženská nečistota.

Ezk 36 18 Vylil jsem na ně své rozhořčení za krev, kterou na zemi prolévali, a za to, že ji poskvrnili svými hnusnými modlami.

Ezk 36 19 Rozptýlil jsem je mezi pronárody, jsou roztroušeni po zemích, soudil jsem je podle jejich cest a skutků.

Ezk 36 20 Ale když přišli mezi pronárody, znesvěcovali mé svaté jméno, kamkoli přišli. Říkalo se o nich: "Je to lid Hospodinův, ale z jeho země museli odejít."

Ezk 36 21 I jala mě lítost pro mé svaté jméno, které oni, izraelský dům, znesvětili mezi pronárody, kamkoli přišli.

Ezk 36 22 Řekni proto izraelskému domu: Toto praví Panovník Hospodin: Nečiním to kvůli vám, izraelský dome, nýbrž kvůli svému svatému jménu, které jste znesvěcovali mezi

pronárody, kamkoli jste přišli.
 Ezk 36 23 Opět posvětim své veliké jméno, znesvěcené mezi pronárody, jméno, které jste vy uprostřed nich znesvětili. I poznají pronárody, že já jsem Hospodin, je výrok Panovníka Hospodina, až na vás ukáží před jejich očima svou svatost.
 Ezk 36 24 Vezmu vás z pronárodů, shromáždím vás ze všech zemí a přivedu vás do vaší země.
 Ezk 36 25 Pokropím vás čistou vodou a budete očištěni; očistím vás ode všech vašich nečistot a ode všech vašich hnusných model.
 Ezk 36 26 A dám vám nové srdce a do nitra vám vložím nového ducha. Odstráním z vašeho těla srdce kamenné a dám vám srdce z masa.
 Ezk 36 27 Vložím vám do nitra svého ducha; učiním, že se budete řídit mými nařízeními, zachovávat moje řády a jednat podle nich.
 Ezk 36 28 Pak budete sídlit v zemi, kterou jsem dal vašim otcům, budete mým lidem a já vám budu Bohem.
 Ezk 36 29 Zachráním vás ze všech vašich nečistot, přivolám obilí a rozhojním je a nedopustím na vás hlad.
 Ezk 36 30 Rozhojním ovoce na stromech i polní úrodu, takže už neponesete mezi pronárody potupu kvůli hladu.
 Ezk 36 31 Až si vzpomenete na své zlé cesty a na své nedobré skutky, budete se sami sobě ošklivit pro své nepravosti a ohavnosti.
 Ezk 36 32 Nečiním to kvůli vám, je výrok Panovníka Hospodina, to vám buď známo; stydět a hanbit se za své cesty, dome izraelský!
 Ezk 36 33 Toto praví Panovník Hospodin: "V den, kdy vás očistím ode všech vašich nepravostí, osídlim města, a co je v troskách, bude vystavěno.
 Ezk 36 34 Zpustošená země bude obdělána, nebude už ležet zpustošená před zraky všech, kdo jdou kolem.
 Ezk 36 35 Potom řeknou: "Tato zpustošená země je jako zahrada v Edenu: města ležící v troskách, zpuštěná a zbořená, jsou nyní opevněna a osídlena."
 Ezk 36 36 I poznají pronárody, které zůstanou vůkol, že já Hospodin jsem vystavěl, co bylo zbořeno, a osázel zpustošený kraj; já Hospodin jsem to vyhlásil i vykonal.
 Ezk 36 37 Toto praví Panovník Hospodin: Opět budu izraelskému domu odpovídat na dotazy a prokážu jim toto: Rozmnožím lidi jako ovce.
 Ezk 36 38 Bude jich jak ovcí posvěcených k obětem, jak ovcí v Jeruzalémě při slavnostních shromážděních; města obrácená v trosky naplní se lidmi jako ovci. I poznají, že já jsem Hospodin."
 Ezk 37 1 Spočinula na mně ruka Hospodinova. Hospodin mě svým duchem vyvedl a postavil doprostřed pláně, na níž bylo plno kostí,
 Ezk 37 2 a provedl mě kolem nich. A hle, na té pláni bylo velice mnoho kostí a byly velice suché.
 Ezk 37 3 I otázel se mne: "Lidský synu, mohou tyto kosti ožít?" Odpověděl jsem: "Panovníku Hospodine, ty to víš."
 Ezk 37 4 Tu mi řekl: "Prorokuj nad těmi kostmi a řekni jim: "Slyšte, suché kosti, Hospodinovo slovo!
 Ezk 37 5 Toto praví Panovník Hospodin těmto kostem: Hle, já do vás uvedu ducha a ožijnete.
 Ezk 37 6 Dám na vás slachy, pokryji vás svalstvem, potáhnu vás kůží a vložím do vás ducha a ožijnete. I poznáte, že já jsem Hospodin."
 Ezk 37 7 Prorokoval jsem tedy, jak mi bylo přikázáno. A zatímco jsem prorokoval, ozval se hluk, nastalo dunění a kosti se přibližovaly jedna ke druhé.
 Ezk 37 8 Viděl jsem, jak je najednou pokryly slachy a svaly a navrch se potáhly kůží, avšak duch v nich ještě nebyl.
 Ezk 37 9 Tu mi řekl: "Prorokuj o duchu, lidský synu, prorokuj a řekni mu: Toto praví Panovník Hospodin: Přijď, duchu, od čtyř větrů a zaduj na tyto povražděné, ať ožijí!"
 Ezk 37 10 Když jsem prorokoval, jak mi přikázal, vešel do nich duch a oni ožili. Postavili se na nohy a bylo to převelmi veliké vojsko.
 Ezk 37 11 Potom mi řekl: "Lidský synu, tyto kosti, to je všecken dům izraelský. Hle, říkají: "Naše kosti uschly, zanikla naše naděje, jsme ztraceni."
 Ezk 37 12 Proto prorokuj a řekni jim: Toto praví Panovník Hospodin: Hle, já otevřu vaše hroby a vyvedu vás z vašich hrobů, můj lide, a přivedu vás do izraelské země.
 Ezk 37 13 I poznáte, že já jsem Hospodin, až otevřu vaše hroby a vyvedu vás z hrobů, můj lide.
 Ezk 37 14 Vložím do vás svého ducha a ožijnete. Dám vám odpočinutí ve vaší zemi. I poznáte, že já Hospodin jsem to vyhlásil i vykonal, je výrok Hospodinův."
 Ezk 37 15 I stalo se ke mně slovo Hospodinovo:
 Ezk 37 16 "Ty, lidský synu, slyš. Vezmi si jedno dřevo a napiš na ně: "Judovi a synům izraelským, jeho spojencům." Pak vezmi druhé dřevo a napiš na ně: "Josefovi", to je dřevo Efrajimovo a celého domu izraelského, jeho spojenců.
 Ezk 37 17 Přilož jedno k druhému a budeš je mít za jedno dřevo; budou v tvé ruce jedním celkem.
 Ezk 37 18 Až se tě synové tvého lidu zeptají: "Nepovíš nám, co to pro nás znamená?"
 Ezk 37 19 promluv k nim: toto praví Panovník Hospodin: "Hle, já vezmu dřevo

Josefovo, které je v ruce Efrajimově a izraelských kmenů, jeho spojenců, přidám k němu dřevo Judovo a učiním je dřevem jedním a budou v mé ruce jedno."

Ezk 37 20 Až budou ta dřeva, na která jsi psal, v tvé ruce před jejich očima,
Ezk 37 21 promluvíš k nim: Toto praví Panovník Hospodin: Hle, já vezmu syny Izraele zprostřed pronárodů, kamkoli odešli, shromáždím je ze všech stran a přivedu je do jejich země.

Ezk 37 22 Učiním z nich jediný národ v zemi, na izraelských horách, a jediný král bude králem všech. Nebudou to už dva národy a nebudou už rozdělení na dvě království.
Ezk 37 23 Nebudou se už poskládat svými hnusnými a ohyzdnými modlami ani žádnými svými nevěrnostmi. Zachráním je ze všech míst, kde sídlili a ve kterých hřešili, očistím je a budou mým lidem a já jím budu Bohem.
Ezk 37 24 David, můj služebník, bude nad nimi králem a jediným pastýřem všech, budou se řídit mými řády, budou zachovávat má nařízení a jednat podle nich.
Ezk 37 25 Budou sídlit v zemi, kterou jsem dal Jákobovi, svému služebníku, v níž sídlili vaši otcové. Budou v ní sídlit oni i jejich synové a synové jejich synů navěky a David, můj služebník, bude jejich knížetem navěky.

Ezk 37 26 Uzavřu s nimi smlouvu pokoje; bude to věčná smlouva s nimi, dám jim ji a rozmnožím je a v jejich středu zřídím svou svatyni navěky.
Ezk 37 27 Můj přibyték bude nad nimi a já jím budu Bohem a oni budou mým lidem.
Ezk 37 28 I poznají pronárody, že já Hospodin jsem ten, kdo posvěcuje Izraele, až má svatyně bude navěky v jejich středu."

Ezk 38 1 I stalo se ke mně slovo Hospodinovo:
Ezk 38 2 "Lidský synu, postav se proti Gógovi v zemi Magógu, proti velkoknížeti Mešek a Túbalu, a prorokuj proti němu.
Ezk 38 3 Řekni: Toto praví Panovník Hospodin: Chystám se na tebe, Gógu, velkokníže Mešek a Túbalu!
Ezk 38 4 Odvedu tě, dám ti do čelistí háky a odveču tebe i celé tvé vojsko, koně i jezdce, všechny dokonale vystrojené, velké shromáždění s pavézami a štíty, všechny, kdo vládnou mečem,
Ezk 38 5 Peršany, s nimi Kúšany a Pútejce, všechny se štíty a přilbami,
Ezk 38 6 Gómera a všechny jeho voje, Bét-togarmu na nejzazším severu a všechny jeho voje, mnoho národů s tebou.
Ezk 38 7 Připrav se, ano, buď připraven ty a všechny tvé sbory, které se kolem tebe shromáždily; budeš jejich strážcem.
Ezk 38 8 Před mnohými dny jsi byl určen k tomu, abys na sklonku let vtáhl do země, která se zatím zotaví po meči. Její lid, shromážděný z mnohých národů na hory izraelské, které ustavičně zůstávaly pusté, bude vyveden z národů a všichni budou bezpečně bydlet.
Ezk 38 9 Tu přitáhneš a přizeneš se jako bouře, jako oblak přikryješ zemi, ty i všechny tvé voje a mnoho národů s tebou."
Ezk 38 10 Toto praví Panovník Hospodin: "V onen den ti vstoupí na srdce různé věci a pojmeš zlý úmysl.
Ezk 38 11 Řekneš si: "Potáhnu do země neopevněných osad, půjdu na ty, kdo sídlí v klidu a bezpečí, na všechny obyvatele, kteří nemají hradby ani závory ani vrata.
Ezk 38 12 Poberu kořist a uloupím lup." Vztáhneš svou ruku na osídlená místa, která byla kdysi v troskách, a na lid shromážděný z pronárodů, který si hledí jen stád a zboží a sídlí na Pupku země.
Ezk 38 13 Šeba a Dedán, kupci z Taršíše a všechna jeho lvíčata ti řeknou: "Přicházíš, abys pobral kořist? Sebral jsi své sbory, abys uloupil lup? Abys odnesl stříbro a zlato, pobral stáda a zboží, abys ukořistil velikou kořist?"
Ezk 38 14 Proto prorokuj, lidský synu, a řekni Gógovi: Toto praví Panovník Hospodin: Což se nedozvíš v onen den, že Izrael, můj lid, sídlí v bezpečí?
Ezk 38 15 Vyjdeš ze svého místa, z nejzazšího severu, ty i mnoho národů s tebou, všichni jezdci na koních, velké shromáždění, velké vojsko.
Ezk 38 16 Potáhneš na Izraele, můj lid a pokryješ zemi jako mrak. Na sklonku dnů tě přivedu na svou zemi, aby mě pronárody poznaly, až ukážu svou svatost před jejich očima na tobě, Gógu!"
Ezk 38 17 Toto praví Panovník Hospodin: "Což to nejsi ty, o kterém jsem mluvil v dávných dobách skrze izraelské proroky, své služebníky, kteří prorokovali v oněch dnech, po léta, že tě na mě přivedu?
Ezk 38 18 I stane se v onen den, v den, kdy přijde Góg na izraelskou zemi, je výrok Panovníka Hospodina, že se zvedne mé rozhořčení v hněvu
Ezk 38 19 a promluví ve svém rozhořčení, v ohni své prchlivosti: Jistojistě přijde v onen den na izraelskou zemi veliké zemětřesení
Ezk 38 20 a budou se přede mnou třást mořské ryby i nebeské ptactvo, polní zvěř a všichni plazi, kteří se plazí po zemi, i každý člověk, který je na tváři země. Hory se z bortí, skalní srázy se zřítí a každá hradba se skácí na zem.
Ezk 38 21 Zavolám proti němu meč na všechny své hory, je výrok Panovníka Hospodina, meč jednoho se obrátí proti druhému.
Ezk 38 22 Vykonám nad ním soud morem a krví; spustím příval deště a kroupy jako kameny, oheň a síru na něho a na všechny jeho voje a na množství národů, které jsou s ním.
Ezk 38 23 Ukážu svou velikost a svatost a dám se poznat před očima mnohých pronárodů. I poznají, že já jsem Hospodin."

Ezk 39 1 Ty, lidský synu, slyš. Prorokuj proti Gógovi a řekni: Toto praví Panovník Hospodin: Chystám se na tebe, Gógu, velkokníže Mešek a Túbalu.

Ezk 39 2 Obrátím tě, povedu a odvléču tě z nejzazšího severu a přivedu tě na izraelské hory.

Ezk 39 3 Ale z levé ruky ti vyrazím luk a z pravé ruky ti vytrhnu šípy.

Ezk 39 4 Na izraelských horách padneš ty, všechny tvé voje i národy, které jsou s tebou. Vydám tě za pokrm dravému ptactvu, kdekterému okřídlení i polní zvěři.

Ezk 39 5 Padneš na poli. Já jsem promluvil, je výrok Panovníka Hospodina.

Ezk 39 6 Pošlu také oheň na zemi Magóg a na sebejisté obyvatele ostrovů. I poznají, že já jsem Hospodin.

Ezk 39 7 Uprostřed svého izraelského lidu dám poznat své svaté jméno a už nedopustím, aby mé svaté jméno bylo znesvěcováno. I poznají pronárody, že já jsem Hospodin, Svatý v Izraeli.

Ezk 39 8 Hle, co mělo přijít, nastalo, je výrok Panovníka Hospodina, to je ten den, o němž jsem mluvil.

Ezk 39 9 Obyvatelé izraelských měst vyjdou a zapálí zbroj, štít i pavézu, luk i šípy, oštěp a kopí, a spálí je. Budou z nich rozdělovat oheň po sedm let.

Ezk 39 10 Nebudou nosit dříví z pole ani je rubat v lesích, protože budou rozdělovat oheň ze zbroje. Vezmou kořist těm, kdo ji vzali jim, a oloupí ty, kdo olupovali je, je výrok Panovníka Hospodina.

Ezk 39 11 "Onoho dne se stane, že určím Gógovi místo pro hrob v Izraeli tam v údolí nájezdníků na východ od moře. To uzavře nájezdníkům cestu. Tam pohrbí Góga i všechen jeho hlučící dav a nazvou je údolí Gógova hlučícího davu.

Ezk 39 12 Po sedm měsíců je bude dům izraelský pohrbívat, aby očistil zemi.

Ezk 39 13 Bude je pohrbívat všechen lid země a získají si tím jméno. V ten den budu oslaven, je výrok Panovníka Hospodina.

Ezk 39 14 Mužové k tomu oddělení budou neustále procházet zemí a pohrbívat nájezdníky zbylé na tváři země, aby ji očistili; po sedm měsíců ji budou prohledávat.

Ezk 39 15 Budou procházet zemí křížem krážem. Kdo uvidí lidskou kost, postaví vedle ní znamení, než ji hrobaři pohrbí v údolí Gógova hlučícího davu.

Ezk 39 16 Také jedno město bude mít jméno Hamóna (to je Hlučení). Tak očistí zemi."

Ezk 39 17 "Ty, lidský synu, slyš. Toto praví Panovník Hospodin: Řekni ptactvu, každému okřídlení a veškeré polní zvěři: Shromážděte se a přijďte, seberte se ze všech stran k mému obětnímu hodu, který vám připravuji, k velikému obětnímu hodu na izraelských horách. Budete jíst maso a pít krev.

Ezk 39 18 Budete jíst maso bohatýrů a pít krev knížat země. Ti všichni budou místo beranů, jehnat, kozlů, býčků a vykrmeného bášanského dobytka.

Ezk 39 19 Dosty se najíte tuku a až do opojení se napijete krve z mého obětního hodu, který jsem vám připravil.

Ezk 39 20 Nasytíte se u mého stolu koni a jezdci, bohatýry a všemi bojovníky, je výrok Panovníka Hospodina.

Ezk 39 21 Dám poznat svou slávu mezi pronárody. Všechny pronárody spatří můj soud, který vykonám, a mou ruku, kterou na ně vložím.

Ezk 39 22 I pozná dům izraelský, že já Hospodin jsem jejich Bůh od onoho dne i potom.

Ezk 39 23 I poznají pronárody, že dům izraelský byl přesídlen pro svou nepravost. Protože se mi zpronevěřili, skryl jsem před nimi svou tvář a vydal je do rukou jejich nepřátel, takže všichni padli mečem.

Ezk 39 24 Jednal jsem s nimi podle jejich nečistoty a nevěrnosti. Skryl jsem před nimi svou tvář."

Ezk 39 25 Proto praví Panovník Hospodin toto: "Nyní změním Jákobův úděl a smílují se nad celým domem izraelským. Budu horlít pro své svaté jméno.

Ezk 39 26 Odpykali si svou hanbu a všechnu svou zpronevěru, které se vůči mně dopustili; budou bezpečně bydlet ve své zemi a nikdo je nevyděl.

Ezk 39 27 Ukážu na nich svou svatost před očima mnohých pronárodů tím, že je přivedu zpět z národů a shromáždím ze zemí jejich nepřátel.

Ezk 39 28 I poznají, že já jsem Hospodin, jejich Bůh, který je přesídlil mezi pronárody. Já je shromáždím do jejich země. A neponechám tam už nikoho z nich.

Ezk 39 29 Svou tvář už před nimi nebudu skrývat, neboť jsem vyvil na dům izraelský svého ducha, je výrok Panovníka Hospodina."

Ezk 40 1 Desátého dne toho měsíce na začátku roku, dvacátého pátého roku našeho přesídlení a čtrnáctého roku po dobytí města, právě toho dne spočinula na mně ruka Hospodinova a uvedl mě tam.

Ezk 40 2 Uvedl mě ve vidění Božím do izraelské země a postavil mě na velmi vysokou horu, na které bylo z jižní strany zbudováno cosi jako město.

Ezk 40 3 Uvedl mě tam, a hle, byl tam muž, který vypadal, jako by byl z bronzu. Stál v bráně, v ruce měl lněnou šňůru a prut k měření.

Ezk 40 4 "Lidský synu", oslovil mě ten muž, "pozorně se dívej a napjatě poslouchej a vezmi si k srdci všechno, co ti ukážu; kvůli tomu, co ti bude ukázáno, byl jsi sem přiveden. Oznam domu izraelskému všechno, co uvidíš."

Ezk 40 5 A hle, zvenčí kolem dokola domu Božího byla hradba. Délka prutu k

měření, který měl muž v ruce, byla šest loket; každý z nich byl o dlaň delší. Změřil šířku stavby; byla jeden prut a výška také jeden prut.

Ezk 40 6 Pak vstoupil do brány, která směřovala na východ. Vystoupil po schodišti a změřil práh brány; byl jeden prut široký. Prah byl široký jeden prut.

Ezk 40 7 Postranní místnosti v bráně byly jeden prut dlouhé a jeden prut široké. Prostor mezi místnostmi měřil pět loket. Prah dvorany v bráně směrem k domu měřil jeden prut.

Ezk 40 8 Změřil i dvoranu brány směrem k domu; měřila jeden prut.

Ezk 40 9 Pak změřil dvoranu brány s pilíři; měřila osm loket. Její pilíře měřily dva lokte. Dvoranu brány měřil směrem k domu.

Ezk 40 10 Brána směřující na východ měla po obou stranách tři postranní místnosti. Rozměry těch tří místností byly stejné a rozměry pilířů po obou stranách byly také stejné.

Ezk 40 11 Dále změřil vchod do brány; byl deset loket široký. Brána byla dlouhá třináct loket.

Ezk 40 12 Ohraničující zídka před postranními místnostmi z jedné i z druhé strany byla vysoká jeden loket. Každá místnost měřila šestkrát šest loket.

Ezk 40 13 Pak změřil bránu od jednoho kraje střechy nad místností k druhému kraji střechy; byla široká dvacet pět loket, od vchodu ke vchodu.

Ezk 40 14 Byly tam pilíře, šedesát loket. U pilíře začínalo nádvoří a prostíralo se kolem dokola brány.

Ezk 40 15 A od průčelí vstupu do brány až k průčelí dvorany brány z vnitřní strany bylo padesát loket.

Ezk 40 16 Kolem dokola brány byla okna zužující se dovnitř místností mezi pilíři. Tak tomu bylo i u dvoran; kolem dokola byla okna dovnitř a na pilířích byly palmy.

Ezk 40 17 Uvedl mě pak na vnější nádvoří. Tam byly kolem dokola vydlážděného nádvoří komory; bylo jich na tom dlážděném nádvoří třicet.

Ezk 40 18 Dlažba byla položena až ke stěně všech bran po celé jejich délce; byla to nižší dlažba.

Ezk 40 19 Potom změřil nádvoří; od průčelí dolní brány až k okraji vnitřního nádvoří bylo zvenčí široké sto loket na východ i na sever.

Ezk 40 20 Změřil také délku i šířku brány směřující na sever; vedla do vnějšího nádvoří.

Ezk 40 21 Na každé straně měla tři postranní místnosti, pilíře a dvoranu. Měřila jako brána první; byla dlouhá padesát loket a dvacet pět loket široká.

Ezk 40 22 Její okna, dvorana i palmy byly stejných rozměrů jako u brány směřující na východ. Vystupovalo se k ní po sedmi schodech. Dvorana byla z vnitřní strany.

Ezk 40 23 Brána do vnitřního nádvoří byla proti vnější bráně na severu i na východě. Od jedné brány k druhé naměřil sto loket.

Ezk 40 24 Pak mě zavedl k jihu. Tam byla brána směřující na jih. Změřil také její pilíře a dvoranu; měřily jako předchozí.

Ezk 40 25 Kolem dokola brány i dvorany byla okna jako okna bran předchozích. Brána byla padesát loket dlouhá a dvacet pět loket široká.

Ezk 40 26 Vedlo k ní sedm schodů. Dvorana byla z vnitřní strany. Také na jejích pilířích byly palmy, na každé straně jedna.

Ezk 40 27 Podobně u jižní brány vedoucí do vnitřního nádvoří. Od vnější brány k vnitřní bráně na jižní straně naměřil také sto loket.

Ezk 40 28 Pak mě zavedl do jižní brány k vnitřnímu nádvoří. Změřil jižní bránu; měřila stejně jako předchozí.

Ezk 40 29 Také její postranní místnosti, pilíře i dvorana měřily stejně jako předchozí. Kolem dokola brány i dvorany byla okna. Brána byla padesát loket dlouhá a dvacet pět loket široká.

Ezk 40 30 Kolem dokola byly dvorany dvacet pět loket dlouhé a pět loket široké.

Ezk 40 31 Dvorana brány směřovala k vnějšímu nádvoří. Na jejích pilířích byla palmy a vedlo k ní osm schodů.

Ezk 40 32 Pak mě zavedl k východní straně vnitřního nádvoří a změřil bránu; měřila stejně jako předchozí.

Ezk 40 33 I její místnosti, pilíře i dvorana měřily stejně jako předchozí. Kolem dokola brány i dvorany byla okna. Brána byla padesát loket dlouhá a dvacet pět loket široká.

Ezk 40 34 Její dvorana směřovala k vnějšímu nádvoří. Na pilířích byly palmy, na každé straně jedna. Vedlo k ní osm schodů.

Ezk 40 35 Pak mě zavedl k severní bráně. Naměřil stejně jako u předchozích, když změřil ji,

Ezk 40 36 její místnosti, pilíře i dvoranu i okna dolem dokola. Byla padesát loket dlouhá a dvacet pět loket široká.

Ezk 40 37 Její dvorana směřovala k vnějšímu nádvoří. Na pilířích byly po obou stranách palmy. Vedlo k ní osm schodů.

Ezk 40 38 Při pilířích každé brány byla komora s vchodem; tam se oplachovala zápalná oběť.

Ezk 40 39 A v dvoraně brány byly na obou stranách dva stoly; na nich se porážela zvířata k oběti zápalné, k oběti za hřích a k oběti za vinu.

Ezk 40 40 Zvenku při boční stěně severní brány, tam, kde se vystupuje ke vchodu,

byly dva stoly a při protější boční stěně u dvorany té brány byly také dva stoly.
 Ezk 40 41 Z obou stran u boční stěny stály čtyři stoly, dohromady osm stolů, na kterých se porážejí zvířata.
 Ezk 40 42 Čtyři stoly k oběti zápalné byly z tesaných kamenů; každý byl jeden a půl lokte dlouhý, jeden a půl lokte široký a jeden loket vysoký. Na ně se kladlo náradí k porážení zvířat pro oběť zápalnou a obětní hod.
 Ezk 40 43 Uvnitř kolem dokola byly upevněny dvojité závěsné háky, na jednu dlaň. Na stoly se kladlo také maso obětního daru.
 Ezk 40 44 Na vnější straně vnitřní brány byly komory zpěváků na vnitřním nádvoří; jedna při straně brány severní s průčelím k jihu, druhá při straně brány jižní s průčelím na sever.
 Ezk 40 45 I řekl mi: "Ta komora s průčelím k jihu je určena kněžím, kteří drží stráž u domu,
 Ezk 40 46 a komora s průčelím na sever je určena kněžím, kteří drží stráž u oltáře. Jsou to Sádokovci, jediní z Léviůvců, kteří se smějí přiblížit k Hospodinu, aby mu přisluhovali."
 Ezk 40 47 Potom změřil nádvoří; bylo sto loket dlouhé a sto loket široké, tvořilo čtverec. Před domem stál oltář.
 Ezk 40 48 Přivedl mě k chrámové předsíni a změřil pilíře předsíně z jedné i z druhé strany; měřily pět loket. Brána byla široká tři lokte z jedné i z druhé strany.
 Ezk 40 49 Předsíň byla dvacet loket dlouhá a jedenáct loket široká a vystupovalo se k ní po schodech. Vedle pilířů stály sloupy, z každé strany jeden.
 Ezk 41 1 Přivedl mě k chrámu a změřil pilíře; byly široké šest loket z obou stran jako šířka stanu.
 Ezk 41 2 Vchod byl široký deset loket a stěny po obou stranách vchodu po pěti loktech. Dále změřil délku chrámu, činila čtyřicet loket a šířka dvacet loket.
 Ezk 41 3 Vstoupil dovnitř a změřil pilíř u vchodu; měřil dva lokte a průchod šest loket, šířka stěny vchodu sedm loket.
 Ezk 41 4 V přední části chrámu naměřil dvacet loket délky a dvacet loket šířky.
 A řekl mi: "To je velesvatyně."
 Ezk 41 5 Změřil stěny domu, měřily šest loket. Ochoz domu byl široký čtyři lokte.
 Ezk 41 6 Ochozy byly tři nad sebou po třiceti komůrkách. Pro ochozy byly po celém obvodu domu ve zdi výstupky pro nosníky, takže nosníky nezasahovaly do stěny domu.
 Ezk 41 7 Stěna se rozšiřovala k jednotlivým ochozům stupeň za stupněm kolem dokola. Protože obklopovala stupňovitě dům po celém jeho obvodu, rozšiřoval se stupňovitě i dům. Ze spodního ochozu se vystupovalo k hornímu i prostřednímu.
 Ezk 41 8 Po celém obvodu domu jsem viděl vyvýšenou plošinu. Základy ochozů měřily celý prut, to je šest dlouhých loket.
 Ezk 41 9 Stěna z venkovní strany ochozu byla pět loket široká. Volný prostor mezi ochozy u domu
 Ezk 41 10 a mezi komorami byl široký dvacet loket po celém obvodu domu.
 Ezk 41 11 Z ochozu byl vchod do volného prostoru, jeden severním směrem a druhý jižním. Volný prostor zabíral po celém obvodu místo široké pět loket.
 Ezk 41 12 Budova, která stála u západního okraje odděleného prostoru, byla sedmdesát loket široká. Stěna budovy byla po celém obvodu široká pět loket, délka budovy byla devadesát loket.
 Ezk 41 13 Změřil dům; byl sto loket dlouhý. Oddělený prostor, budova a její stěny byly dlouhé také sto loket.
 Ezk 41 14 Dům i s odděleným prostorem na východ byl sto loket široký.
 Ezk 41 15 Změřil budovu i s pavlačemi na obou stranách při zadním okraji odděleného prostoru; byla dlouhá sto loket. Vnitřek chrámu i předsíně vedoucí na nádvoří, Ezk 41 16 prahy i zúžená okna a pavlače byly ze tří stran naproti prahu obloženy dřevem kolem dokola. Obloženy byly stěny od země až k oknům, i okna byla pokryta.
 Ezk 41 17 Obložení sahalo až nad vchod uvnitř i zevně domu. Na každé stěně souměrně po celém vnějším obvodu
 Ezk 41 18 byli vyřezáni cherubové a palmy. Mezi dvěma cheruby byla vždy palma. Každý cherub měl dvě tváře:
 Ezk 41 19 Tvář lidská směřovala k palmě na jedné straně a tvář lví k palmě na druhé straně. Tak to bylo kolem celého domu.
 Ezk 41 20 Cherubové i palmy byli vyřezáni i na stěně chrámu od země až nad vchod.
 Ezk 41 21 Chrám měl čtverhranné věřeje. Před svatyní bylo vidět
 Ezk 41 22 dřevěný oltář tři lokte vysoký a dva lokte dlouhý, hranatý. Stěny po celé jeho délce byly dřevěné. Promluvil ke mně: "Toto je stůl, který je před Hospodinem."
 Ezk 41 23 Dvoje dveře vedly do chrámu i do svatyně.
 Ezk 41 24 Dveře měly dvě křídla a obě křídla byla otočná. První i další dveře měly po dvou křídlech.
 Ezk 41 25 Na dveřích chrámu byla řezba cherubů a palm stejných jako na stěnách. Zvenčí před předsíní bylo dřevěné přístřeší.
 Ezk 41 26 Zúžená okna a palmy byly na stěnách předsíně na obou stranách i na ochozech domu a na přístřeších.

Ezk 42 1 Pak mě vedl severní cestou směrem k vnějšímu nádvoří a přivedl mě ke komorám, které byly na sever od odděleného prostoru při budově.

Ezk 42 2 Komory byly v délce sto loket s vchodem od severu a v šířce padesáti loket.

Ezk 42 3 V délce dvaceti loket při vnitřním nádvoří, proti dlažbě vnějšího nádvoří, byly pavlače ve třech řadách nad sebou.

Ezk 42 4 Přístup ke komorám byl široký deset loket. Dovnitř vedl chodník jeden loket široký. Vchody ke komorám byly na severu.

Ezk 42 5 Vrchní komory při budově byly užší než spodní a prostřední, protože pavlače zabíraly část místa.

Ezk 42 6 Byly postaveny ve třech poschodích bez podpěrných sloupů, jaké byly na nádvořích. Proto se stavba stupňovitě zužovala zezdola od země, od spodních komor přes prostřední.

Ezk 42 7 Venkovní zídka dlouhá padesát loket, souběžná s komorami, směřovala k vnějšímu nádvoří. Byla při přední straně komor.

Ezk 42 8 Komory obrácené k vnějšímu nádvoří byly dlouhé padesát loket, zatímco obrácené k chrámu byly dlouhé sto loket.

Ezk 42 9 Do spodní části komor vedl vchod z východní strany, kterým se do nich vcházelo z vnějšího nádvoří.

Ezk 42 10 Při zdi nádvoří, při odděleném prostoru směrem k východu, a při budově byly další komory.

Ezk 42 11 Před nimi byl chodník. Komory vypadaly stejně jako na severní straně; byly stejně dlouhé i široké, i se všemi jejich východy a vnitřním zařízením.

Ezk 42 12 Jako vchody ke komorám na jižní straně byl stejný hlavní vstup na začátku chodníku, chodníku vedoucího podél ochranné zdi od východu. Tudy se přicházelo.

Ezk 42 13 I řekl mi: "Komory na severní i jižní straně, které jsou při odděleném prostoru, jsou komory svaté; tam směji jíst velesvaté dary jen kněží, kteří přistupují k Hospodinu. Tam také ukládají velesvaté dary k oběti přídavné, k oběti za hřích a k oběti za vinu, neboť je to svaté místo.

Ezk 42 14 Kněží, kteří tam vstoupí, než vyjdou ze svatého prostoru do vnějšího nádvoří, odloží tam svá roucha, v nichž konali službu, protože jsou svatá. Oblečou se do jiných rouch a teprve pak mohou vstoupit do prostoru určeného pro lid."

Ezk 42 15 Když dokončil měření uvnitř domu, vedl mě cestou k bráně s průčelím k východu a změřil celou stavbu kolem dokola.

Ezk 42 16 Prutem k měření změřil východní stranu; měřila celkem pět set prutů, měřeno prutem k měření.

Ezk 42 17 Pak změřil prutem k měření severní stranu; měřila celkem pět set prutů.

Ezk 42 18 Také jižní stranu změřil prutem k měření; měřila pět set prutů.

Ezk 42 19 Potom se obrátil k západní straně; naměřil prutem k měření pět set prutů.

Ezk 42 20 Celou stavbu změřil ze čtyř stran. Obklopovala ji hradba; ta byla dlouhá pět set a široká také pět set prutů. Měla oddělovat svaté od nesvatého.

Ezk 43 1 Pak mě zavedl k bráně směřující na východ,

Ezk 43 2 a hle, od východu přicházela sláva Boha Izraele. Zvuk jeho příchodu byl jako zvuk mnohých vod a země zářila jeho slávou.

Ezk 43 3 Vidění, které jsem nyní uviděl, se podobalo vidění, které jsem viděl, když přišel zničit město, a také tomu vidění, které jsem viděl u průplavu Kebaru. I padl jsem na tvář.

Ezk 43 4 Hospodinova sláva vstoupila do domu branou s průčelím na východ.

Ezk 43 5 Duch mě zvedl a uvedl mě do vnitřního nádvoří. A hle, Hospodinova sláva naplnila dům.

Ezk 43 6 Uslyšel jsem, jak ke mně někdo mluví z domu, zatímco muž stál vedle mne.

Ezk 43 7 Řekl mi: "Lidský synu, viděl jsi místo, kde je můj trůn, místo, kde je podnož mých nohou. Tam chci přebývat uprostřed synů Izraele. Ani dům izraelský ani jeho králové už neposkvrní mé svaté jméno svým smilstvem a mrtvými těly svých králů ani svými posvátnými návršími.

Ezk 43 8 Položili svůj práh vedle mého prahu a své veřeje vedle mých veřejí, takže mezi mnou a jimi zůstala pouze stěna. Mé svaté jméno poskvrnili svými ohavnostmi, jichž se dopouštěli, takže jsem je ve svém hněvu pozřel.

Ezk 43 9 Nyní však vzdálí daleko ode mne své smilstvo i mrtvá těla svých králů a já budu navěky bydlet uprostřed nich."

Ezk 43 10 "Ty, lidský synu, slyš. Pověz izraelskému domu o tomto domě, aby se hanbili za své nepravosti. Ať vezmou míru podle tohoto vzoru.

Ezk 43 11 Budou-li se opravdu hanbit za všechno, čeho se dopouštěli, pak je seznam s uspořádáním domu a s jeho zařízením, s předpisy, jak vycházet a vcházet, s celým jeho uspořádáním i se všemi nařízeními, s celým jeho uspořádáním i se všemi jeho zákony. To vše napiš před jejich očima, aby dbali na celé jeho uspořádání a všechna jeho nařízení a plnili je.

Ezk 43 12 Toto je zákon o domě: Celé jeho území kolem dokola na vrcholu hory je velesvaté. Hle, takový je zákon o domě."

Ezk 43 13 Toto jsou míry oltáře v loktech o dlaň delších. Podstavec je jeden loket vysoký a šířka jeho okraje měří také loket. Okraj je ohraničen obrubou jednu dlaň širokou. A toto je výška oltáře.

Ezk 43 14 Na podstavci položeném na zemi je spodní stupeň vysoký dva lokte. Šířka okraje je jeden loket. Na tomto nízkém stupni je stupeň vysoký čtyři lokte; šířka okraje je jeden loket.

Ezk 43 15 Ohniště na oltáři je vysoké čtyři lokte. Od ohniště vzhůru jsou čtyři rohy.

Ezk 43 16 Ohniště je dlouhé dvanáct loket a široké také dvanáct loket; čtyři jeho strany tvoří čtverec.

Ezk 43 17 Stupeň je na všech čtyřech stranách dlouhý čtrnáct loket a široký také čtrnáct loket. Ohraničení kolem něho je v šíři půl lokte. Podstavec ze všech stran je na loket vysoký; vystupuje se k němu od východu.

Ezk 43 18 I řekl mi: "Lidský synu, toto praví Panovník Hospodin: Toto jsou nařízení o oltáři pro den, kdy bude zhotoven. Bude na něm zapálena oběť zápalná a bude kroupen krví;

Ezk 43 19 Lévijským kněžím, kteří jsou potomky Sádokovými a přistupují ke mně, aby mi přisluhovali, dáš mladého býčka k oběti za hřích, je výrok Panovníka Hospodina.

Ezk 43 20 Pak vezmeš trochu jeho krve; tou potřeš čtyři rohy oltáře, čtyři úhly stupně a jeho ohraničení kolem. Tak jej očistíš od hříchu a vykonáš za něj smírčí obřady.

Ezk 43 21 Potom vezmeš býčka k oběti za hřích a spálíš ho na ustanoveném místě domu mimo svatyni.

Ezk 43 22 Druhého dne přivedeš kozla bez vady k oběti za hřích. I očistí oltář od hříchu tak, jako jej očistili obětí býčka.

Ezk 43 23 Když ukončíš očišťování od hříchu, přivedeš mladého býčka bez vady a z bravu berana bez vady.

Ezk 43 24 Přivedeš je před Hospodina. Kněží je posypou solí a spálí je jako zápalnou oběť pro Hospodina.

Ezk 43 25 Po sedm dní denně budeš obětovat kozla jako oběť za hřích; dále budou obětovat mladého býčka a berana z bravu, vše bez vady.

Ezk 43 26 Po sedm dní budou vykonávat za oltář smírčí obřady; očistí a vysvětlí jej.

Ezk 43 27 Až skončí tyto dny, osmého dne a dále budou kněží přinášet na oltáři vaše oběti zápalné i vaše oběti pokojné a já ve vás naleznu zalíbení, je výrok Panovníka Hospodina."

Ezk 44 1 Pak mě odvedl cestou k vnější bráně do svatyně, obrácené k východu. Byla zavřená.

Ezk 44 2 Hospodin mi řekl: "Tato brána zůstane zavřená; nebude otvírána a nikdo jí nebude vstupovat, neboť skrze ni vstoupil Hospodin, Bůh Izraele. Proto zůstane uzavřena.

Ezk 44 3 Jen kníže, protože je knížetem, bude v ní sedat, aby jedl před Hospodinem chléb. Bude vcházet dvoranou brány a touž cestou vyjde."

Ezk 44 4 Pak mě uvedl severní branou před dům; díval jsem se, a hle, dům naplnila Hospodinova sláva. I padl jsem na tvář.

Ezk 44 5 Hospodin mi řekl: "Lidský synu, vezmi si k srdci, pozorně hleď a napjatě poslouchej všechno, co ti řeknu o všech nařízeních týkajících se Hospodinova domu, o všech zákonných ustanoveních. Vezmi si vše k srdci, jak se má do domu vcházet a ze svatyně vycházet."

Ezk 44 6 "A řekni vzpurnému domu izraelskému: Toto praví Panovník Hospodin: Dost už vašich ohavností, dome izraelský!

Ezk 44 7 Přiváděli jste do mé svatyně cizince neobřezaného srdce a neobřezaného těla, aby byli v mé svatyni, a tak znesvěcovali můj dům. Jako pokrm jste mi přinášeli tuk a krev, ale všemi svými ohavnostmi jste porušovali mou smlouvu.

Ezk 44 8 Nedrželi jste stráž nad mými svatými věcmi, stavěli jste na stráž při mé svatyni koho se vám zachtělo.

Ezk 44 9 Toto praví Panovník Hospodin: Žádný cizinec neobřezaného srdce a neobřezaného těla nevstoupí do mé svatyně ze všech cizinců, kteří žijí uprostřed synů Izraele.

Ezk 44 10 Pokud jde o lévijce, kteří se ode mne vzdálili, když Izrael bloudil, kteří zbloudili pryč ode mne za svými hnusnými modlami, ti ponесou svoji nepravost.

Ezk 44 11 Budou v mé svatyni jen přisluhovat dozorem při branách domu, budou přisluhovat v domě, budou pro lid porážet zvířata k zápalné oběti a k obětnímu hodu, budou stát před lidem, aby mu přisluhovali.

Ezk 44 12 Protože přisluhovali před jeho hnusnými modlami a jejich nepravost byla izraelskému domu k pádu, proto jsem pozvedl proti nim ruku k přísaze, je výrok Panovníka Hospodina. Ponесou svoji nepravost.

Ezk 44 13 Nepřistoupí ke mně, aby mi konali kněžskou službu; nepřistoupí k mým svatým darům, natož k velesvatým a ponесou hanbu za ohavnosti, jichž se dopouštěli.

Ezk 44 14 Ustanovil jsem je, aby drželi stráž při domě a konali veškerou službu při všem, co se v něm koná.

Ezk 44 15 Avšak lévijští kněží Sádokovci, kteří drželi stráž při mé svatyni, když Izraelci zbloudili ode mne pryč, ti se budou ke mně přibližovat, aby mi přisluhovali, a budou přede mnou stát, aby mi přinášeli tuk a krev, je výrok Panovníka Hospodina.

Ezk 44 16 Ti vstoupí do mé svatyně a ti se přiblíží k mému stolu, budou mi

přisluhovat a držet stráž.

- Ezk 44 17 Kdykoli vstoupí do bran vnitřního nádvoří, oblečou se do lněného roucha. Nevezmou na sebe nic vlněného, pokud budou přisluhovat v branách vnitřního nádvoří a v domě.
- Ezk 44 18 Na hlavě budou mít lněné turbany, kolem beder lněné spodky, ale neopášou se tak, aby se potili.
- Ezk 44 19 Když budou vycházet do vnějšího nádvoří k lidu, svléknou si roucha, v němž přisluhovali, uloží je do svatých komor a obléknou si jiné roucha, aby svým rouchy neposvěcovali lid."
- Ezk 44 20 "Kněží si nevyholí hlavu ani nenechají vlát vlasy, ale řádně si vlasy přistříhnou.
- Ezk 44 21 Žádný kněz nebude pít víno, má-li vstoupit do vnitřního nádvoří.
- Ezk 44 22 Neožení se s vdovou nebo se zapuzenou ženou, ale s pannou z potomstva izraelského domu. Vdovu po knězi si však mohou vzít.
- Ezk 44 23 A budou učit můj lid rozdílu mezi svatým a nesvatým, budou je seznamovat s rozdílem mezi nečistým a čistým.
- Ezk 44 24 Dojde-li ke sporu, oni povstanou, aby soudili, a rozsoudí jej podle mých řádů. Budou dbát na mé zákony i na má nařízení o všech mých slavnostních shromážděních a svítit mé dny odpočinku.
- Ezk 44 25 Nikdo z nich nepřistoupí k mrtvému člověku, aby se neposkrnil, leč by to byl otec nebo matka, syn nebo dcera, bratr nebo neprovdaná sestra; při těch se nemusí vyhýbat poskrvnění.
- Ezk 44 26 A po svém očištění si připočte ještě sedm dní.
- Ezk 44 27 V den, kdy opět vstoupí do svatyně, do vnitřního nádvoří, aby přisluhoval ve svatyni, přinese svou oběť za hřích, je výrok Panovníka Hospodina.
- Ezk 44 28 A toto budou mít za dědictví: jejich dědictvím budu já. Nedáte jim v Izraeli žádné trvalé vlastnictví, jejich trvalým vlastnictvím budu já.
- Ezk 44 29 Budou jíst obětní dary, oběť za hřích i za vinu, bude jim patřit všechno postižené klatbou v Izraeli.
- Ezk 44 30 Prvotiny všech raných plodů a všech obětí pozdvihování, ze všech vašich obětí pozdvihování, budou náležet kněžím, i prvotiny obilní tluče dáte knězi, aby spočinulo na vašem domě požehnání.
- Ezk 44 31 Kněží nebudou jíst nic, co uhynulo nebo bylo rozsápáno, ať je to pták nebo dobytec."
- Ezk 45 1 "Až si přidělíte losem do dědictví zemi, odevzdáte jako oběť pozdvihování Hospodinu svatý díl země pětadvacet tisíc loket dlouhý a deset tisíc loket široký; ten bude po celém svém území svatý v celém obvodu.
- Ezk 45 2 A z toho připadne pro svatyni čtverec pět set loket na pět set loket a k tomu padesát loket pastvin okolo.
- Ezk 45 3 Z celé výměry tedy odměříš díl pětadvacet tisíc loket dlouhý a deset tisíc loket široký. V něm bude svaté místo, velesvatyně.
- Ezk 45 4 Bude to svatý díl země. Bude patřit kněžím přisluhujícím ve svatyni, totiž těm, kteří přistupují k Hospodinově službě. Tam budou mít místo pro domy a svaté místo pro svatyni.
- Ezk 45 5 Díl pětadvacet tisíc loket dlouhý a deset tisíc loket široký budou mít lévijci přisluhující při domě. Připadne jim jako trvalé vlastnictví dvacet komor.
- Ezk 45 6 Jako trvalé vlastnictví města určíte díl pět tisíc loket široký a pětadvacet tisíc loket dlouhý, souběžně s dílem odděleným jako svatá oběť pozdvihování. To bude patřit celému domu izraelskému.
- Ezk 45 7 Knížeti bude patřit díl po obou stranách oběti pozdvihování a trvalého vlastnictví města, a to podél svaté oběti pozdvihování a podél trvalého vlastnictví města, na západní straně část západní a na východní straně část východní. Délka těch souběžných dílů bude stejná jak při západním, tak při východním pomezí.
- Ezk 45 8 To územní v Izraeli připadne knížeti do trvalého vlastnictví. A má knížata už nebudou můj lid utiskovat, ale dají ostatní zemi domu izraelskému podle jeho kmenů."
- Ezk 45 9 Toto praví Panovník Hospodin: "Příliš mnoho si osobujete, knížata izraelská. Zanechte násilí a útisku, jednejte podle práva a spravedlnosti, přestaňte můj lid vyhánět z jeho vlastnictví, je výrok Panovníka Hospodina.
- Ezk 45 10 Budete mít spravedlivé váhy, spravedlivou éfu, spravedlivý bat.
- Ezk 45 11 Éfa i bat ať mají stejnou míru, takže bat bude mít obsah desetiny chómeru, rovněž tak éfa. Obsah éfy se bude vyměřovat podle chómeru.
- Ezk 45 12 A šekel bude mít dvacet zrn. Dvacet šekelů a pětadvacet šekelů a patnáct šekelů budete mít na jednu hřivnu."
- Ezk 45 13 "Toto je oběť pozdvihování, kterou budete odevzdávat: šestinu éfy z chómeru pšenice a šestinu éfy z chómeru ječmene.
- Ezk 45 14 Stanovená míra pro olej je bat: desetina baty z kóru, jenž má deset batů, či z chómeru, neboť deset batů je jeden chómer.
- Ezk 45 15 Dále ze zavlažované oblasti izraelské přinesete jako obětní dar a oběť zápalnou a oběti pokojné jeden kus bravu ze dvou set kusů. Bude to smířčí oběť za vás, je výrok Panovníka Hospodina.
- Ezk 45 16 Všechn lid země bude odvádět tuto oběť pozdvihování knížeti v

Izraeli.

- Ezk 45 17 Kníže je povinen přinášet oběti zápalné, oběť přídavnou i úlitbu o svátcích, o novoluních i o dnech odpočinku, o všech slavnostních shromážděních domu izraelského. On připraví oběť za hřích i oběť přídavnou, oběť zápalnou i oběti pokojné jako smírčí oběť za dům izraelský."
- Ezk 45 18 Toto praví Panovník Hospodin: "První den prvního měsíce vezmeš mladého býčka bez vady a očistíš svatyni od hříchu.
- Ezk 45 19 Kněz vezme trochu krve z oběti za hřích a potře veřeje domu i čtyři úhly stupně na oltáři i veřeje brány vnitřního nádvoří.
- Ezk 45 20 Právě tak učiníš sedmého dne toho měsíce za každého, kdo zhřešil neúmyslně a z nevědomosti; budete konat smírčí obřady za dům.
- Ezk 45 21 Čtrnáctého dne prvního měsíce budete mít hod beránka a po sedm dní slavnosti se budou jíst nekvašené chleby.
- Ezk 45 22 Toho dne připraví kníže býčka jako oběť za hřích svůj i všeho lidu země.
- Ezk 45 23 V sedmi dnech té slavnosti připraví k zápalné oběti Hospodinu sedm býčků a sedm beranů bez vady, každý den po sedm dní, a kozla jako oběť za hřích každý den.
- Ezk 45 24 A jako přídavnou oběť připraví éfu mouky na býčka a éfu na berana a na každou éfu hín oleje.
- Ezk 45 25 Patnáctého dne sedmého měsíce při slavnosti připraví totéž jako v oněch sedmi dnech, jak oběť za hřích, tak oběť zápalnou i přídavnou a olej."
- Ezk 46 1 Toto praví Panovník Hospodin: "Brána vnitřního nádvoří, obrácená k východu, zůstane zavřená po šest pracovních dní, ale v den odpočinku a v den novoluní bude otevřená.
- Ezk 46 2 Kníže vstoupí zvenčí dvoranou brány a postaví se u veřejí brány. Kněží připraví jeho zápalnou oběť a jeho oběti pokojné a on se bude klanět na prahu brány. Pak z ní vyjde a brána se nezavře až do večera.
- Ezk 46 3 Také lid země se bude u vchodu do té brány klanět před Hospodinem ve dnech odpočinku a o novoluních.
- Ezk 46 4 Zápalnou obětí, kterou kníže přinese Hospodinu v den odpočinku, bude šest beránků bez vady a beran bez vady.
- Ezk 46 5 A přídavnou obětí bude éfa mouky na berana; a k beránkům, co může dát jako přídavnou oběť; a hín oleje na éfu.
- Ezk 46 6 V den novoluní připraví mladého býčka bez vady a šest beránků a berana; i ti budou bez vady.
- Ezk 46 7 Připraví také jako přídavnou oběť éfu mouky na býčka, éfu na berana a k beránkům podle svých možností; a hín oleje na éfu.
- Ezk 46 8 Když bude kníže vstupovat, projde dvoranou brány a stejnou cestou vyjde.
- Ezk 46 9 Ale když bude vstupovat lid země k slavnostním shromážděním před Hospodina, ten, kdo bude vstupovat severní branou, aby se klaněl, vyjde branou jižní, a kdo bude vstupovat branou jižní, bude vycházet branou severní. Nevrátí se branou, kterou vstoupil, ale vyjde branou protější.
- Ezk 46 10 Kníže vejde uprostřed vstupujících a s vycházejícími vyjde.
- Ezk 46 11 O svátcích a slavnostních shromážděních bude přídavnou obětí éfa mouky na býčka, éfa na berana a k beránkům, co může dát; a hín oleje na éfu.
- Ezk 46 12 Připraví-li kníže Hospodinu dobrovolnou oběť zápalnou nebo dobrovolné oběti pokojné, ať je mu otevřena brána obrácená k východu. Jako svou oběť zápalnou a své oběti pokojné připraví totéž, co připravil v den odpočinku. Potom vyjde a po jeho odchodu bude brána uzavřena.
- Ezk 46 13 Denně připravíš jako zápalnou oběť Hospodinu ročního beránka bez vady; připravíš jej každého jitra.
- Ezk 46 14 A k němu jako přídavnou oběť připravíš každého jitra šestinu éfy mouky a třetinu hínu oleje k pokropení bílé mouky. Je to každodenní přídavná oběť Hospodinu podle provždy platných nařízení.
- Ezk 46 15 Každého jitra připraví beránka a oběť přídavnou i olej. To je každodenní oběť zápalná."
- Ezk 46 16 Toto praví Panovník Hospodin: "Jestliže dá kníže dar některému ze svých synů, bude to jeho synům náležet jako dědičný podíl. Bude to tedy jejich trvalé vlastnictví.
- Ezk 46 17 Když však dá dar z dědičného podílu některému ze svých služebníků, zůstane mu to do léta osvobození a pak se vrátí knížeti. Jeho dědičný podíl náleží výhradně jeho synům.
- Ezk 46 18 Kníže nevezme nic z dědičného podílu lidu, nebude je vytlačovat z jejich trvalého vlastnictví. Svým synům dá dědičný podíl z vlastního trvalého vlastnictví, aby nikdo z mého lidu nemusel ze svého trvalého vlastnictví pryč."
- Ezk 46 19 I vedl mě vchodem v postranní části brány do svatých komor pro kněze, které jsou obráceny k severu, a hle, bylo tam místo v odlehlém koutě na západ.
- Ezk 46 20 Řekl mi: "Toto je místo, kde kněží vaří maso obětí za vinu a obětí za hřích, kde pečou chleby z obětí přídavné; nesmějí to vynášet do vnějšího nádvoří, aby neposvěcovali lid."
- Ezk 46 21 Pak mě vyvedl do vnějšího nádvoří a provedl čtyřmi jeho rohy, A hle, v

každém rohu nádvoří byl dvůr.

Ezk 46 22 Ve čtyřech rozích nádvoří byly nezastřešené dvory čtyřicet loket dlouhé a třicet loket široké. Všechny čtyři měly též rozměr a byly vestavěny do rohů.

Ezk 46 23 A všechny čtyři měly kolem dokola kamennou ohradu a dole kolem ohrazení byla udělaná topeniště.

Ezk 46 24 I řekl mi: "Toto jsou kuchyně, kde služebníci domu budou vařit oběti lidu."

Ezk 47 1 Přivedl mě znovu ke vchodu do domu. A hle, zespodu prahu domu vytékala k východu voda; průčelí domu je totiž obráceno k východu a voda tekla dolů zpod pravého boku domu na jižní straně oltáře.

Ezk 47 2 A vyvedl mě branou severní a vedl mě venku okolo k vnější bráně směrem na východ. A hle, voda se řinula z pravého boku domu.

Ezk 47 3 Když odcházel ten muž na východ, měl v ruce měřicí šňůru. Odměřil tisíc loket a provedl mě vodou; vody bylo po kotníky.

Ezk 47 4 Znovu odměřil tisíc a provedl mě vodou; vody bylo po kolena. Odměřil další tisíc a provedl mě; vody bylo po bedra.

Ezk 47 5 Odměřil ještě tisíc a potok nebylo možno přebrodit; voda vystoupila a muselo se v ní plavat; byl to potok, který se už nedal přebrodit.

Ezk 47 6 Řekl mi: "Vidíš, lidský synu?" Vedl mě dál a znovu mě přivedl k břehu toho potoka.

Ezk 47 7 Když jsem se tam vrátil, hle, na břehu potoka bylo po obou stranách velmi mnoho stromů.

Ezk 47 8 I řekl mi: "Tato voda odtéká do východního obvodu, teče dolů do Araby a vlévá se do moře. Tam, kde vtéká do moře, stávají se vody zdravými.

Ezk 47 9 Každý hemžící se živočich bude žít všude, kam se vlévá potok. A ryb bude velmi mnoho. Neboť kam se vlévají ony vody, tam se vody moře stávají zdravými a zůstane naživu všechno tam, kam se ten potok vlévá.

Ezk 47 10 I postaví se u něho rybáři; od Én-gedí až k Én-egla jimu se budou rozprostírat sítě. Ryb rozličného druhu bude velmi mnoho jako ryb ve velkém moři.

Ezk 47 11 Avšak jeho bažiny a mělčiny nebudou ozdraveny, bude se tam získávat sůl.

Ezk 47 12 Při potoku na obou březích vzejde rozličné ovocné stromy, jemuž nebude vadnout listí, jež nepřestane plodit, ale každý měsíc přinese rané plody, neboť vody, které je zavlažují, vytékají ze svatyně. Jeho ovoce bude sloužit za pokrm a jeho listí jako lék."

Ezk 47 13 Toto praví Panovník Hospodin: "Toto je hranice, v níž si vezmete do dědictví zemi pro dvanáct izraelských kmenů, Josefovi provazce dva.

Ezk 47 14 Jeden jako druhý obdržíte do dědictví zemi, o níž jsem zvedl ruku k přísaze, že ji dám vašim otcům. Tato země vám připadne za dědictví.

Ezk 47 15 A toto je pomezí té země: Na severu od Velkého moře směrem k Chetlónu při cestě do Sedadu

Ezk 47 16 Chamát, Beróta, Sibrajim, který je pomezím Damašku a pomezím Chamátu, a Chasér-tíkón, který je při pomezí Chavránu.

Ezk 47 17 Pomezí povede od moře k Chasar-énónu na pomezí Damašku daleko na severu a k pomezí Chamátu. To bude severní strana.

Ezk 47 18 Na východní straně vyměříte pomezí mezi Chavránem a Damaškem a mezi Gileádem a izraelskou zemí podél Jordánu k východnímu moři. To bude východní strana.

Ezk 47 19 Na jižní straně půjde pomezí jižně od Támaru až k Vodám sváru v Kádeši, k Nachale u Velkého moře. To bude jižní strana směrem k Negebu.

Ezk 47 20 Na západní straně bude tvořit pomezí Velké moře od jižního pomezí až naproti cestě do Chamátu. To bude západní strana.

Ezk 47 21 Tuto zemi si rozdělíte mezi izraelské kmeny.

Ezk 47 22 Přidělíte losováním dědičný podíl sobě i bezdomovcům, kteří mezi vámi pobývají jako hosté a kteří mezi vámi zplodili syny; budou u vás jako rodilí Izraelci. Spolu s vámi si určí losováním dědičný podíl mezi izraelskými kmeny.

Ezk 47 23 V tom kmeni, u něhož bezdomovec pobývá jako host, mu dáte jeho dědičný podíl, je výrok Panovníka Hospodina."

Ezk 48 1 Toto jsou jména kmenů: Nejdále na severu směrem k Chetlónu až k cestě do Chamátu a Chasar-énanu - hranice Damašku je na sever stranou Chamátu - od východní strany až k moři připadne jeden podíl Danovi.

Ezk 48 2 Při pomezí Danově od strany východní po západní připadne jeden podíl Ašerovi.

Ezk 48 3 Při pomezí Ašerově od východní strany po západní připadne jeden podíl Neftalímu.

Ezk 48 4 Při pomezí Neftaliově od východní strany po západní připadne jeden podíl Manasesovi.

Ezk 48 5 Při pomezí Manasesově od východní strany po západní připadne jeden podíl Efrajimovi.

Ezk 48 6 Při pomezí Efrajimově od východní strany po západní připadne jeden podíl Rúbenovi.

Ezk 48 7 Při pomezí Rúbenově od východní strany po západní připadne jeden podíl Judovi.

Ezk 48 8 Při pomezí Judově od východní strany po západní bude oběť pozdvihování, kterou přinesete, dvacet pět tisíc loket široká a dlouhá jako jeden z podílů od strany východní po západní; a uprostřed ní bude svatyně.

Ezk 48 9 Oběť pozdvihování, kterou přinesete Hospodinu, bude v první části dvacet pět tisíc loket dlouhá a deset tisíc loket široká.

Ezk 48 10 Ti, kterým bude ta svatá oběť pozdvihování patřit, budou kněží. Bude na severu dvacet pět tisíc loket dlouhá, na západě deset tisíc loket široká, na východě deset tisíc loket široká a na jihu dvacet pět tisíc loket dlouhá; uprostřed ní bude Hospodinova svatyně.

Ezk 48 11 Bude patřit kněžím, posvěceným ze synů Sádokových, kteří strážejí to, co jsem jim světil. Oni nezloudivili jako Lévijsi, když bloudili synové izraelští.

Ezk 48 12 Jim bude patřit tato oběť z oběti pozdvihování jako nejposvátnější část země při pomezí Lévijsců.

Ezk 48 13 Souběžně s pomezím kněží budou mít podíl Lévijsi, a to dvacet pět tisíc loket dlouhý a deset tisíc loket široký. Délka každého bude dvacet pět tisíc loket a šířka deset tisíc loket.

Ezk 48 14 Nebudou z podílu odprodávat ani vyměňovat či na jiného převádět prvotiny země; jsou svaté Hospodinu.

Ezk 48 15 Zbylých pět tisíc loket na šíř podél těch dvaceti pět tisíc loket bude díl nesvatý patřící městu, pro sídliště a pastviny; město bude uprostřed něho.

Ezk 48 16 A toto jsou jeho rozměry: na severní straně čtyři tisíce pět set loket, na jižní straně čtyři tisíce pět set loket, při východní straně čtyři tisíce pět set loket a na západní straně čtyři tisíce pět set loket.

Ezk 48 17 A město bude mít pastviny o rozměrech: na severu dvě stě padesát loket, na jihu dvě stě padesát loket, na východě dvě stě padesát loket, na západě dvě stě padesát loket.

Ezk 48 18 Zbytek na délku souběžně se svatou obětí pozdvihování bude měřit deset tisíc loket na východě a deset tisíc loket na západě; bude souběžný se svatou obětí pozdvihování a výtěžky z něho budou sloužit za pokrm pro služebníky města.

Ezk 48 19 Služebníci města budou ze všech izraelských kmenů ti, kdo pracují na tom dílu.

Ezk 48 20 Celou oběť pozdvihování, čtverec dvacet pět tisíc loket na dvacet pět tisíc loket, oddělíte jako svatou oběť pozdvihování do trvalého vlastnictví města.

Ezk 48 21 Zbytek po obou stranách svaté oběti pozdvihování a trvalého vlastnictví města bude patřit knížeti; bude to dvacet pět tisíc loket podél oběti pozdvihování při pomezí východním a na západě dvacet pět tisíc loket podél pomezí západního, souběžně s kmenovými podíly; to bude patřit knížeti. Svatá oběť pozdvihování a svatyně Hospodinova domu budou uprostřed.

Ezk 48 22 I po obou stranách trvalého vlastnictví Lévijsců a trvalého vlastnictví města budou části patřící knížeti, uprostřed mezi pomezím Judovým a Benjamínovým. To bude patřit knížeti.

Ezk 48 23 Pokud jde o ostatní kmeny: Od východní strany po západní připadne jeden podíl Benjamínovi.

Ezk 48 24 Při pomezí Benjamínově od strany východní po západní připadne jeden podíl Šimeónovi.

Ezk 48 25 Při pomezí Šimeónově od strany východní po západní připadne jeden podíl Isacharovi.

Ezk 48 26 Při pomezí Isacharově od strany východní po západní připadne jeden podíl Zabulónovi.

Ezk 48 27 Při pomezí Zabulónově od strany východní po západní připadne jeden podíl Gádovi.

Ezk 48 28 Při pomezí Gádově na straně negebské k jihu půjde pomezí od Támaru k Vodám sváru v Kádeši, k Nachale u Velkého moře.

Ezk 48 29 To je země, kterou dostanete přidělenou do dědictví pro izraelské kmeny, a toto jsou jejich přídělky, je výrok Panovníka Hospodina.

Ezk 48 30 A toto jsou východy z města: Ze severní strany bude město měřit čtyři tisíce pět set loket;

Ezk 48 31 tam budou městské brány, pojmenované podle izraelských kmenů. Na severu tři brány: jedna brána Rúbenova, jedna brána Judova a jedna brána Léviova.

Ezk 48 32 Na východní straně bude měřit čtyři tisíce pět set loket; tam budou tři brány: jedna brána Josefova, jedna brána Benjamínova a jedna brána Danova.

Ezk 48 33 Strana jižní bude měřit čtyři tisíce pět set loket; tam budou také tři brány: jedna brána Šimeónova, jedna brána Isacharova a jedna brána Zabulónova.

Ezk 48 34 Strana západní bude měřit čtyři tisíce pět set loket; tam budou rovněž tři brány: jedna brána Gádova, jedna brána Ašérova a jedna brána Neftalíova.

Ezk 48 35 Obvod bude měřit osmnáct tisíc loket. Jméno města od onoho dne bude: "Zde je Hospodin".

Dnl 1 1 Ve třetím roce kralování Jójakíma, krále judského, přitáhl Nebúkadnesar, babylónský král, k Jeruzalému a oblehl jej.

Dnl 1 2 Panovník Hospodin mu vydal do rukou judského krále Jójakíma a část nádob z Božího domu. Nebúkadnesar je dopravil do země Šineáru, do domu svého božstva; nádoby dal dopravit do klenotnice svého boha.

Dnl 1 3 Pak rozkázal král Ašpenazovi, vrchnímu nad dvořany, aby přivedl z Izraelců, a to z královského potomstva a ze šlechty,

Dnl 1 4 jinochy bez jakékoli vady, pěkného vzhledu, zběhlé ve veškeré moudrosti, kteří si osvojili poznání, rozumějí všemu vědění a jsou schopni stávat v královském paláci a naučit se kaldejskému písemnictví a jazyku.

Dnl 1 5 Král pro ně určil každodenní přiděl z královských lahůdek a z vína, které pil při svých hodech, a dal je vychovávat po tři roky. Po jejich uplynutí měli stávat před králem.

Dnl 1 6 Z Judejců byli mezi nimi Daniel, Chananjáš, Míšael a Azarjáš.

Dnl 1 7 Velitel dvořanů jim změnil jména: Danielovi dal jméno Belťšasar, Chananjášovi Šadrak, Míšaelovi Měšak a Azarjášovi Abed-nego.

Dnl 1 8 Ale Daniel si předsevzal, že se neposkvrní královskými lahůdkami a vínem, které pil král při svých hodech. Požádal velitele dvořanů, aby se nemusel poskvrňovat.

Dnl 1 9 A Bůh dal Danielovi dojít u velitele dvořanů milosrdenství a slitování.

Dnl 1 10 Velitel dvořanů však Danielovi řekl: "Bojím se krále, svého pána, který vám určil pokrm a nápoj. Když uvidí, že jste v tváři přepadlejší než jinoši z vašich řad, připravíte mě u krále o hlavu."

Dnl 1 11 Daniel tedy navrhl opatrovníkovi, kterého určil velitel dvořanů nad Danielem, Chananjášem, Míšaelem a Azarjášem:

Dnl 1 12 "Zkus to se svými služebníky po deset dní. Ať nám dávají k jídlu zeleninu a k pití vodu.

Dnl 1 13 Potom porovnáš vzhled náš a vzhled jinochů, kteří jedli královské lahůdky, a učiň se svými služebníky podle toho, co uvidíš."

Dnl 1 14 opatrovník je v té věci vyslyšel a zkusil to s nimi po deset dní.

Dnl 1 15 Po uplynutí deseti dnů se ukázalo, že jejich vzhled je lepší; byli statnější než ostatní jinoši, kteří jedli královské lahůdky.

Dnl 1 16 opatrovník tedy odnášel jejich lahůdky a víno, které měli pít, a dával jim zeleninu.

Dnl 1 17 A Bůh dal těm čtyřem jinochům vědění a zběhlost ve veškerém písemnictví a moudrosti. Danielovi dal nadto porozumět všem viděním a snům.

Dnl 1 18 Po uplynutí doby, kdy podle králova nařízení měli být předvedeni, přivedl je velitel dvořanů před Nebúkadnesara.

Dnl 1 19 Král s nimi rozmlouval a žádný mezi nimi nebyl shledán takový jako Daniel, Chananjáš, Míšael a Azarjáš. Proto stávali před králem.

Dnl 1 20 Pokud šlo o porozumění moudrosti, které od nich král vyžadoval, shledal, že desetkrát předčí všechny věstce a zaklínače, kteří byli v celém jeho království.

Dnl 1 21 A Daniel tam zůstal až do prvního roku vlády krále Kýra.

Dnl 2 1 Ve druhém roce svého králování měl Nebúkadnesar sen. Rozrušil se a nemohl spát.

Dnl 2 2 Král tedy rozkázal zavolat věstce, zaklínače, čaroděje a hvězdopravce, aby mu pověřili, co se mu zdálo. I přišli a postavili se před králem.

Dnl 2 3 Král jim řekl: "Měl jsem sen a jsem rozrušen; chci ten sen znát."

Dnl 2 4 Hvězdopravci promluvili ke králi aramejsky: "Králi, navěky buď živ! Pověz svým služebníkům ten sen a my ti sdělíme výklad."

Dnl 2 5 Král hvězdopravcům odpověděl: "Mé slovo je příkaz: Jestliže mi neoznámíte sen a jeho výklad, budete rozsekáni na kusy a z vašich domů se stane hnojiště.

Dnl 2 6 Jestliže mi však sen a jeho výklad sdělíte, dostane se vám ode mne darů, odměny a velké pocty. Sdělte mi tedy sen a jeho výklad!"

Dnl 2 7 Odpověděli znovu: "Ať král poví svým služebníkům sen a my sdělíme výklad."

Dnl 2 8 Král odpověděl: "Já vím jistě, že chcete získat čas, protože vidíte, že mé slovo je příkazem:

Dnl 2 9 Jestliže mi ten sen neoznámíte, čeká vás jediný rozsudek. Domluvili jste se, že mi budete říkat lživé a zlé věci, dokud se nezmění čas. A proto mi řekněte ten sen a poznám, že jste schopni sdělit mi i výklad."

Dnl 2 10 Hvězdopravci králi odpověděli: "Není na zemi člověka, který by dovedl sdělit to, co král rozkázal. Nadto žádný velký a mocný král nežádal od žádného věstce, zaklínače nebo hvězdopravce takovou věc.

Dnl 2 11 Věc, kterou král žádá, je těžká a není nikoho jiného, kdo by ji králi sdělil, mimo bohy, kteří nepřebývají mezi smrtelníky."

Dnl 2 12 Král se proto rozhněval, velice se rozzlobil a rozkázal všechny babylónské mudrce zahubit.

Dnl 2 13 Když byl vydán rozkaz a mudrci byli zabíjeni, hledali též Daniela a jeho druhy, aby byli zabití.

Dnl 2 14 Tehdy se Daniel rozvážně a uvážlivě obrátil na Arjóka, velitele králových tělesných strážů, který vyšel zabíjet babylónské mudrce.

Dnl 2 15 Otázal se Arjóka, králova zmocněnce: "Proč je králův rozkaz tak přísný?" Arjók Danielovi tu věc oznámil.

Dnl 2 16 Daniel vešel ke králi a prosil ho, aby mu dal určitou dobu, že králi ten výklad sdělí.

Dnl 2 17 Pak Daniel odešel do svého domu a oznámil tu věc svým druhům,

Chananjášovi, Míšaellovi a Azarjášovi.
Dnl 2 18 Vyzval je, aby prosili Boha nebes o slitování ve věci toho tajemství, aby Daniel a jeho druhové nebyli zahubeni se zbytkem babylónských mudrců.
Dnl 2 19 I bylo to tajemství Danielovi zjeveno v nočním vidění. Daniel dobrořečil Bohu nebes.
Dnl 2 20 Promlouval takto: "Požehnáno buď jméno Boží od věků až na věky. Jeho moudrost i bohatýrská síla.
Dnl 2 21 On mění časy i doby, krále sesazuje, krále ustanovuje, dává moudrost moudrým, poznání těm, kdo mají rozum.
Dnl 2 22 Odhaluje hlubiny a skryté věci, poznává to, co je ve tmě, a světlo s ním bydlí.
Dnl 2 23 Tobě, Bože otců mých, chci vzdávat čest a chválu, neboť jsi mi dal moudrost a bohatýrskou sílu. Oznámil mi nyní, oč jsme tě prosili, oznámil jsi nám královu záleži tost."
Dnl 2 24 Daniel tedy vešel k Arjókoví, kterého král ustanovil, aby zahubil babylónské mudrce. Přišel a řekl mu toto: "Babylónské mudrce nehub! Uveď mě před krále, sdělím králi výklad."
Dnl 2 25 Arjók neprodleně uvedl Daniela před krále a řekl mu: "Našel jsem muže z judských přesídlenců, který králi oznámí výklad."
Dnl 2 26 Král oslovil Daniela, který měl jméno Beltšasar: "Jsi schopen oznámit mi sen, který jsem měl, a jeho výklad?"
Dnl 2 27 Daniel králi odpověděl: "Tajemství, na které se král ptá, nemohou králi sdělit ani mudrci ani zaklínači ani věstci ani planetáři.
Dnl 2 28 Ale je Bůh v nebesích, který odhaluje tajemství. On dal králi Nebúkadnesarovi poznat, co se stane v posledních dnech. Toto je sen, totiž vidění, která ti prošla hlavou na tvém lůžku:
Dnl 2 29 Tobě, králi vyvstaly na lůžku starosti o to, co se v budoucnu stane, a ten, který odhaluje tajemství, ti oznámil, co se stane.
Dnl 2 30 Já pak to nemám z moudrosti, které bych měl více než ostatní živé bytosti, ale to tajemství mi bylo odhaleno, aby výklad byl králi oznámen a abys poznal myšlení svého srdce.
Dnl 2 31 Ty jsi, králi, viděl jakousi velikou sochu. Byla to obrovská socha a její lesk byl mimořádný. Stála proti tobě a měla strašný vzhled.
Dnl 2 32 Hlava té sochy byla z ryzího zlata, její hruď a paže ze stříbra, břicho a boky z mědi,
Dnl 2 33 stehna ze železa, nohy dílem ze železa a dílem z hlíny.
Dnl 2 34 Viděl jsi, jak se bez zásahu rukou utrhł kámen a udeřil do železných a hliněných nohou sochy a rozdrtil je,
Dnl 2 35 a rázem bylo rozdrčeno železo, hlína, měď, stříbro i zlato, a byly jako plevy na mlatě v letní době. Odnesl je vítr a nezbylo po nich ani stopy. A ten kámen, který do sochy udeřil, se stal obrovskou skálou a zaplnil celou zemi.
Dnl 2 36 Toto je sen. Též jeho výklad řekneme králi:
Dnl 2 37 Ty, králi, jsi král králů. Bůh nebes ti dal království, moc, sílu a slávu.
Dnl 2 38 A všechna místa, kde bydlí lidé, polní zvěř a nebeské ptactvo, dal ti do rukou a dal ti moc nad tím vším. Ty jsi ta zlatá hlava.
Dnl 2 39 Po tobě povstane další království, nižší než tvé, a pak další, třetí království, měděné, které bude mít moc nad celou zemí.
Dnl 2 40 Čtvrté království bude tvrdé jako železo, neboť železo drtí a drolí vše, a to království jako železo, které tříští všechno, bude drtit a tříštit.
Dnl 2 41 Že jsi viděl nohy a prsty dílem z hrncířské hlíny a dílem ze železa, znamená, že království bude rozdělené a bude v něm něco z pevnosti železa, neboť jsi viděl železo smíšené s jílovitou hlínou.
Dnl 2 42 Prsty nohou dílem ze železa a dílem z hlíny znamenají, že království bude zčásti tvrdé a dílem křehké.
Dnl 2 43 Že jsi viděl železo smíšené s jílovitou hlínou, znamená, že se bude lidské pokolení mísit, avšak nepřilnou k sobě navzájem, jako se nesmísí železo s hlínou.
Dnl 2 44 ve dnech těch králů dá Bůh nebes povstat království, které nebude zničeno navěky, a to království nebude předáno jinému lidu. Rozdrtí a učiní konec všem těm královstvím, avšak samo zůstane navěky,
Dnl 2 45 neboť jsi viděl, že se utrhł ze skály kámen bez zásahu rukou a rozdrtil železo, měď, hlínu, stříbro i zlato. Veliký Bůh dal králi poznat, co se v budoucnu stane. Sen je pravdivý a výklad spolehlivý."
Dnl 2 46 Tu král Nebúkadnesar padl na tvář, poklonil se před Danielem a rozkázal, aby mu byla obětována oběť přídatná s vonnými dary.
Dnl 2 47 Král Daniela oslovil: "Vpravdě, váš Bůh je Bohem bohů a Pán králů, který odhaluje tajemství, neboť jsi mi dokázal toto tajemství odhalit."
Dnl 2 48 Král pak Daniela povýšil, dal mu mnoho velikých darů i moc nad celou babylónskou krajinou a učinil ho nejvyšším správcem všech babylónských mudrců.
Dnl 2 49 Ale Daniel prosil krále, aby správou babylónské krajiny pověřil Šadraka, Mešaka a Abed-nega. Daniel sám zůstal na královském dvoře.
Dnl 3 1 Král Nebúkadnesar dal zhotovit zlatou sochu, jejíž výška byla šedesát

loket a šířka šest loket. Postavil ji na pláni Dúra v babylónské krajině.

Dnl 3 2 Král Nebúkadnesar poslal pro satrapy, zemské správce a místodržitele, poradce, správce pokladu, soudce, vysoké úředníky a všechny zmocněnce nad krajinami, aby přišli k posvěcení sochy, kterou král Nebúkadnesar postavil.

Dnl 3 3 Tehdy se shromáždili satrapové, zemští správcové a místodržitelé, poradci, správcové pokladu, soudcové, vysocí úředníci a všichni zmocněnci nad krajinami k posvěcení sochy, kterou král Nebúkadnesar postavil. Stáli proti soše, kterou postavil Nebúkadnesar.

Dnl 3 4 Hlasatel mocně volal: "Poroučí se vám, lidé různých národností a jazyků:

Dnl 3 5 Jakmile uslyšíte hlas rohu, flétny, citary, harfy, loutny, dud a rozmanitých strunných nástrojů, padnete a pokloníte se před zlatou sochou, kterou postavil král Nebúkadnesar.

Dnl 3 6 Kdo nepadne a nepokloní se, bude v tu hodinu vhozen do rozpálené ohni vé pece."

Dnl 3 7 Proto v určenou dobu, jakmile všichni lidé uslyšeli hlas rohu, flétny, citary, harfy, loutny a rozmanitých strunných nástrojů, všichni lidé různých národností a jazyků padli a klaněli se před zlatou sochou, kterou král Nebúkadnesar postavil.

Dnl 3 8 V té době přišli muži hvězdopavci a udali Judejce.

Dnl 3 9 Hlásili králi Nebúkadnesarovi: "Králi, navěky buď živ!

Dnl 3 10 Ty jsi, králi, vydal rozkaz, aby každý člověk, až uslyší hlas rohu, flétny, citary, harfy, loutny a dud a rozmanitých strunných nástrojů, padl a poklonil se před zlatou sochou.

Dnl 3 11 Kdo nepadne a nepokloní se, má být vhozen do rozpálené ohni vé pece.

Dnl 3 12 Jsou zde muži Judejci, které jsi pověřil správou babylónské krajiny, Šadrak, Měšak a Abed-nego. Tito muži nedbají, králi, na tvůj rozkaz, tvé bohy neuctívají a před zlatou sochou, kterou jsi postavil, se neklanějí."

Dnl 3 13 Tehdy Nebúkadnesar, rozlícen a rozhořčen, rozkázal přivést Šadraka, Měšaka a Abed-nega. Tito muži byli hned přivedeni před krále.

Dnl 3 14 Nebúkadnesar se jich otázel: "Je to tak, Šadraku, Měšaku a Abed-nego, že mé bohy neuctíváte a před zlatou sochou, kterou jsem postavil, jste se nepoklonili?

Dnl 3 15 Nuže, jste ochotni v čase, kdy uslyšíte hlas rohu, flétny, citary, harfy, loutny a dud a rozmanitých strunných nástrojů, padnout a poklonit se před sochou, kterou jsem udělal? Jestliže se nepokloníte, v tu hodinu budete vhozeni do rozpálené ohni vé pece. A kdo je ten Bůh, který by vás vysvobodil z mých rukou!"

Dnl 3 16 Šadrak, Měšak a Abed-nego odpověděli králi: "Nebúkadnesare, nám není třeba dávat ti odpověď.

Dnl 3 17 Jestliže náš Bůh, kterého my uctíváme, nás bude chtít vysvobodit z rozpálené ohni vé pece i z tvých rukou, králi, vysvobodí nás.

Dnl 3 18 Ale i kdyby ne, věz, králi, že tvé bohy uctívat nebudeme a před zlatou sochou, kterou jsi postavil, se nepokloníme."

Dnl 3 19 Tu se Nebúkadnesar velice rozlítil a výraz jeho tváře se vůči Šadrakovi, Měšakovi a Abed-negovi změnil. Rozkázal vytopit pec sedmkrát víc, než se obvykle vytápěla.

Dnl 3 20 Mužům, statečným bohatýrům, kteří byli v jeho vojsku, rozkázal Šadraka, Měšaka a Abed-nega svázat a vhodit je do rozpálené ohni vé pece.

Dnl 3 21 Ti muži byli hned svázáni ve svých pláštích a suknicích i s čepicemi a celým oblečením a vhozeni do rozpálené ohni vé pece.

Dnl 3 22 Protože královo slovo bylo přísné a pec byla nadmíru vytopena, ony muže, kteří Šadraka, Měšaka a Abed-nega vynesli, usmrtil plamen ohně.

Dnl 3 23 A ti tři muži, Šadrak, Měšak a Abed-nego, padli svázáni do rozpálené ohni vé pece.

Dnl 3 24 Tu král Nebúkadnesar užasl a chvatně vstal. Otázel se královské rady: "Což jsme nevhodili do ohně tři svázané muže?" Odpověděli králi: "Jistěže, králi."

Dnl 3 25 Král zvolal: "Hle, vidím čtyři muže, jsou rozvázáni a procházejí se uprostřed ohně bez jakékoli úhony. Ten čtvrtý se svým vzhledem podobá božímu synu."

Dnl 3 26 I přistoupil Nebúkadnesar k otvoru rozpálené ohni vé pece a zvolal: "Šadraku, Měšaku a Abed-nego, služebníci Boha nejvyššího, vyjděte a pojděte sem!" Šadrak, Měšak a Abed-nego vyšli z ohně.

Dnl 3 27 Satrapové, zemští správci a místodržitelé a královská rada se shromáždili, aby viděli ty muže, nad jejichž těly neměl oheň moc; ani vlas jejich hlavy nebyl sežehnut, jejich pláště nedoznaly změny, ani nebyly cítit ohněm.

Dnl 3 28 Nebúkadnesar zvolal: "Požehnán buď Bůh Šadrakův, Měšakův a Abed-negův, který poslal svého anděla a vysvobodil své služebníky, kteří na něj spoléhali. Přestoupili královo slovo a vydali svá těla, aby nemuseli vzdát poctu a klanět se nějakému jinému bohu než bohu svému.

Dnl 3 29 Vydávám rozkaz: Kdokoli z lidí kterékoli národnosti a jazyka by řekl něco proti Bohu Šadrakovu, Měšakovu a Abed-negovu, ať je rozsekán na kusy a jeho dům ať je učiněn hnojištěm, neboť není jiného Boha, který by mohl vyprostit jako tento Bůh."

Dnl 3 30 A král zařídil, aby se Šadrakovi, Měšakovi a Abed-negovi v babylónské krajině dobře dařilo. [(Daniel 3:31) Král Nebúkadnesar všem lidem různých národností a jazyků, kteří bydlí na celé zemi: "Rozhojnně buď váš pokoj!] [(Daniel 3:32) Zalíbilo se mi

sdělit vám, jaká znamení a jaké divy učinil na mně Bůh nejvyšší.] [(Daniel 3:33) Jak veliká jsou jeho znamení, jak mocné jsou jeho divy! Jeho království je království věčné, jeho vládařská moc po všechna pokolení.]

Dnl 4 1 Já, Nebúkadnesar, jsem spokojeně pobýval ve svém domě, pln svěžesti ve svém paláci.

Dnl 4 2 viděl jsem sen a ten mě vystrašil. Představy ve snu na lůžku, vidění, která i prošla hlavou, mě naplnily hrůzou.

Dnl 4 3 Vydal jsem rozkaz, aby ke mně byli uvedeni všichni babylónští mudrci, aby mi sen vyložili.

Dnl 4 4 Přišli tedy věstci, zaklínači, hvězdopравci a planetáři. Vyprávěl jsem jim sen, ale jeho výklad mi nemohli oznámit.

Dnl 4 5 Konečně ke mně přišel Daniel, který má jméno Beltšasar podle jména mého boha; v něm je duch svatých bohů. Vyprávěl jsem mu sen:

Dnl 4 6 Beltšasare, nejvyšší z věstců, vím, že v tobě je duch svatých bohů a že žádné tajemství ti nedělá potíže. Pověz mi výklad vidění snu, který jsem viděl.

Dnl 4 7 Ve viděních, která mi prošla hlavou na mém lůžku jsem viděl: Hle, strom stál uprostřed země, jeho výška byla obrovská.

Dnl 4 8 Strom rostl a sílil, až jeho výška sahala k nebi. Bylo jej vidět od samého konce země.

Dnl 4 9 Měl nádherné listí a mnoho plodů, byla na něm potrava pro všechny. Polní zvěř pod ním nalézala stín, v jeho větvích bydleli nebeští ptáci a sytilo se z něho všechno tvorstvo.

Dnl 4 10 Ve viděních, která mi prošla hlavou na mém lůžku, jsem viděl: Hle, posel, a to svatý, sestupoval z nebe.

Dnl 4 11 Mocně volal a nařizoval toto: "Skácejte strom! Osekejte mu větve! Otrhejte mu listí! Rozházejte jeho plody! Ať uteče zvěř, která byla pod ním, i ptáci z jeho větví!

Dnl 4 12 Avšak pařež s kořeny ponechte v zemi, sevřený obručí z železa a bronzu, ve svěží zeleni pole; ať je skrápěn nebeskou rosou a se zvěří ať se dělí o rostliny země.

Dnl 4 13 Jeho srdce ať je jiné, než je srdce lidské, ať je mu dáno srdce zvířecí, dokud nad ním neuplyne sedm let.

Dnl 4 14 V rozhodnutí nebeských poslů je rozsudek, výpovědi svatých je věc uzavřená. Z toho živí poznají, že Nejvyšší má moc nad lidským královstvím a komu chce, je dává; může nad ním ustanovit i nejnižšího z lidí."

Dnl 4 15 Tento sen jsem viděl já, král Nebúkadnesar, a ty, Beltšasare, mi řekni jeho výklad. Žádný z mudrců mého království mi nemohl výklad oznámit. Ty však jsi toho schopen, neboť v tobě je duch svatých bohů."

Dnl 4 16 Tu Daniel, který měl jméno Beltšasar, zůstal skoro hodinu strnulý a jeho myšlenky ho plnily hrůzou. Král mu řekl: "Beltšasare, snu ani výkladu se nehroz." Beltšasar odpověděl: "Můj pane, kéž by sen platil tvým nepřátelům a jeho výklad tvým protivníkům.

Dnl 4 17 Strom, který jsi viděl, který rostl a sílil, až jeho výška sahala k nebi a bylo ho vidět po celé zemi,

Dnl 4 18 který měl nádherné listí a mnoho plodů, na němž byla potrava pro všechny, pod nímž bydlela polní zvěř a v jehož větvích přebývali nebeští ptáci,

Dnl 4 19 jsi ty, králi, který jsi rostl a sílil. Tvá velikost rostla, až dosáhla k nebi, tvá vládařská moc až na konec země.

Dnl 4 20 Král viděl potom posla, a to svatého, jak sestupoval z nebe a nařizoval: "Skácejte strom a zničte jej, avšak pařež s kořeny ponechte v zemi sevřený obručí z železa a bronzu ve svěží zeleni pole, ať je skrápěn nebeskou rosou a ať má podíl s polní zvěří, dokud nad ním neuplyne sedm let."

Dnl 4 21 Toto je výklad, králi: Je to rozhodnutí Nejvyššího, které dopadlo na krále, mého pána.

Dnl 4 22 vyženou tě pryč od lidí a budeš bydlet s polní zvěří. Za pokrm ti dají rostliny jako dobytku a nechají tě skrápět nebeskou rosou. Tak nad tebou uplyne sedm let, dokud nepoznáš, že Nejvyšší má moc nad lidským královstvím a že je dává, komu chce.

Dnl 4 23 A že bylo řečeno, aby byl pařež toho stromu i s kořeny ponechán, tvé království se ti opět dostane, až poznáš, že Nebesa mají moc.

Dnl 4 24 Kéž se ti, králi, zalíbí má rada: Překonej své hříchy spravedlností a svá provinění milostí k strádajícím; snad ti bude prodloužen klid."

Dnl 4 25 To všechno dopadlo na krále Nebúkadnesara.

Dnl 4 26 Uplynulo dvanáct měsíců. Král se procházel po královském paláci v Babylóně

Dnl 4 27 a řekl: "Zdali není veliký tento Babylón, který jsem svou mocí a silou vybudoval jako královský dům ke slávě své důstojnosti?"

Dnl 4 28 Ještě to slovo bylo v ústech krále, když se snesl hlas z nebe: "Tobě je to řečeno, králi Nebúkadnesare: Tvé království od tebe odešlo.

Dnl 4 29 Vyženou tě pryč od lidí a budeš bydlet s polní zvěří. Dají ti za pokrm rostliny jako dobytku. Tak nad tebou uplyne sedm let, dokud nepoznáš, že Nejvyšší má moc nad lidským královstvím a že je dává, komu chce."

Dnl 4 30 V tu hodinu se to slovo na Nebúkadnesarovi splnilo. Byl vyhnán pryč od

lidí, pojídal rostliny jako dobytek, jeho tělo bylo skrápěno nebeskou rosou, až mu narostly vlasy jako perý a nehty jako drápy ptákům.

Dnl 4 31 "Když uplynuly ty dny, pozdvihl jsem já Nebúkadnesar své oči k nebi a rozum se mi vrátil. Dobrořečil jsem Nejvyššímu a chválil jsem a velebil věčně živého, neboť jeho vládařská moc je věčná, jeho království po všechna pokolení.

Dnl 4 32 Všichni obyvatelé země jsou považováni za nic. Podle své vůle nakládá s nebeským vojskem i s obyvateli země. Není, kdo by mohl zabraňovat jeho ruce a ptát se ho: "Co to děláš?"

Dnl 4 33 Tou dobou se mi vrátil rozum a ke slávě mého království mi opět byla vrácena má důstojnost a lesk. Moje královská rada a hodnostáři mě vyhledali, opět jsem byl dosazen do svého království a byla mi přidána mimořádná velikost.

Dnl 4 34 Nyní tedy já Nebúkadnesar chválím, vyvyšuji a velebím Krále nebes. Všechno jeho dílo je pravda, jeho cesty právo. Ty, kteří si vedou pyšně, má moc ponížit."

Dnl 4 35

Dnl 4 36

Dnl 4 37

Dnl 5 1 Král Belšasar vystrojil velikou hostinu svým tisíci hodnostářům a před těmito tisíci pil víno.

Dnl 5 2 Při popíjení vína poručil Belšasar přinést zlaté a stříbrné nádoby, které odnesl Nebúkadnesar, jeho otec, z jeruzalémského chrámu, aby z nich pili král i jeho hodnostáři, jeho ženy i ženiny.

Dnl 5 3 Hned tedy přinesli zlaté nádoby odnesené z chrámu, to je z Božího domu v Jeruzalémě, a pili z nich král i jeho hodnostáři, jeho ženy i ženiny.

Dnl 5 4 Pili víno a chválili bohy zlaté a stříbrné, bronzové, železné, dřevěné a kamenné.

Dnl 5 5 V tu hodinu se ukázaly prsty lidské ruky a něco psaly na omítku zdi královského paláce naproti svícnu. Král viděl zápěstí ruky, která psala.

Dnl 5 6 Tu se barva králova obličeje změnila a myšlenky ho naplnily hrůzou, poklesl v kyčlích a kolena mu tloukla o sebe.

Dnl 5 7 Král mocně zvolal, aby přivedli zaklínače, hvězdoppravce a planetáře. Babylónským mudrcům král řekl: "Kdokoli přečte toto písmo a sdělí mi výklad, bude oblečen do purpuru, na krk mu bude dán zlatý řetěz a bude mít v království moc jako třetí po mně."

Dnl 5 8 Všichni královští mudrci tedy vstoupili, ale nebyli schopni písmo přečíst a oznámit králi výklad.

Dnl 5 9 Král Belšasar byl pln hrůzy a barva jeho obličeje se změnila. I hodnostáři byli zmateni.

Dnl 5 10 Po slovech krále a hodnostářů vešla do domu, kde hodovali, královna a řekla: "Králi, navěky buď živ! Nechtě tě tvé myšlenky neplní hrůzou a barva tvého obličeje ať se nemění."

Dnl 5 11 Je v tvém království muž, v němž je duch svatých bohů. Za dnů tvého otce bylo shledáno, že je osvícený a zběhlý v moudrosti, která je jako moudrost bohů. Král Nebúkadnesar, tvůj otec, ho ustanovil nejvyšším z věstců, zaklínačů, hvězdoppravců a planetářů, ano, tvůj otec, králi,

Dnl 5 12 neboť bylo shledáno, že Daniel, jemuž král dal jméno Belšasar, má mimořádného ducha a poznání a že je zběhlý ve vykládání snů, řešení záhad a vysvětlování věcí nesnadných. Nechtě je Daniel nyní zavolán a sdělí výklad."

Dnl 5 13 Daniel byl hned přiveden ke králi. Král se Daniela otázal: "Ty jsi Daniel z judských přesídlenců, kterého přivedl král, můj otec, z Judska?"

Dnl 5 14 Slyšel jsem o tobě, že je v tobě duch bohů a že bylo shledáno, že jsi osvícený a zběhlý v mimořádné moudrosti.

Dnl 5 15 Byli ke mně přivedeni mudrci, zaklínači, aby mi přečetli toto písmo a oznámili mi jeho výklad, ale nejsou schopni výklad té věci sdělit.

Dnl 5 16 O tobě jsem slyšel, že dokážeš podat výklad a vysvětlit nesnadné. Nyní tedy, dokážeš-li to písmo přečíst a výklad mi oznámit, budeš oblečen do purpuru, na krk ti bude dán zlatý řetěz a budeš mít v království moc jako třetí."

Dnl 5 17 Daniel na to králi odpověděl: "Své dary si ponech a své odměny dej jinému. To písmo však králi přečtu a výklad mu oznámím."

Dnl 5 18 Slyš, králi! Bůh nejvyšší dal Nebúkadnesarovi, tvému otci, království a velikost, slávu a důstojnost.

Dnl 5 19 Pro velikost, kterou mu dal, se před ním trásli všichni lidé různých národností a jazyků a obávali se ho. Koho chtěl, zabil, koho chtěl, nechal žít, koho chtěl, povýšil, koho chtěl, ponížil.

Dnl 5 20 Když se jeho srdce povýšilo a jeho duch se stal náramně zpupný, byl svržen ze svého královského stolce a jeho sláva mu byla odňata.

Dnl 5 21 Byl vyhnán pryč od lidí, jeho srdce se stalo podobné zvířecímu, bydlil s divokými osly, za pokrm mu dávali rostliny jako dobytka a jeho tělo bylo skrápěno nebeskou rosou, dokud nepoznal, že Bůh nejvyšší má moc nad lidským královstvím a že nad ním ustanovuje, koho chce.

Dnl 5 22 Ani ty, jeho synu Belšasare, jsi neponížil své srdce, ačkoli jsi o tom všem věděl,

Dnl 5 23 ale povýšil ses nad Pána nebes. Přinesli před tebe nádoby z jeho domu a pil jsi z nich víno ty i tvoji hodnostáři, tvé ženy i ženiny, a chválil jsi bohy stříbrné a

zlaté, bronzové, železné, dřevěné a kamenné, kteří nic nevidí, neslyší ani nevědí. Boha, v jehož rukou je tvůj dech a všechny tvé cesty, jsi však nevelebil.

Dnl 5 24 Proto bylo od něho posláno zápěstí ruky a napsáno toto písmo.

Dnl 5 25 Toto pak je písmo, které bylo napsáno: "Mené, mené, tekell ú-parsín".

Dnl 5 26 Toto je výklad těch slov: Mené - Bůh sečetl tvé králování a ukončil je.

Dnl 5 27 Tekel - byl jsi zvážen na vahách a shledán lehký.

Dnl 5 28 Peres - tvé království bylo rozlomeno a dáno Médům a Peršanům."

Dnl 5 29 Belšasar hned poručil, aby Daniela oblékli do purpuru, na krk mu dali zlatý řetěz a rozhlásili o něm, že má v království moc jako třetí.

Dnl 5 30 Ještě té noci byl kaldejský král Belšasar zabit.

Dnl 5 31

Dnl 6 1 Darjaveš médský se ujal království ve věku šedesáti dvou let.

Dnl 6 2 Darjavešovi se zalíbilo ustanovit nad královstvím sto dvacet satrapů, aby byli po celém království.

Dnl 6 3 Nad nimi byli tři říšští vládcové, z nichž jedním byl Daniel. Těm podávali satrapové hlášení, aby se tím král nemusel obtěžovat.

Dnl 6 4 Daniel pak vynikal nad říšské vládcy i satrapy, neboť v něm byl mimořádný duch. Král ho zamýšlel ustanovit nad celým královstvím.

Dnl 6 5 Tu se říšští vládcové a satrapové snažili nalézt proti Danielovi záminku ohledně jeho správy království, ale žádnou záminku ani zlé jednání nalézt nemohli, neboť byl věrný. Žádnou nedbalost ani zlé jednání na něm neshledali.

Dnl 6 6 Proto si ti muži řekli: "Nenajdeme proti Danielovi žádnou záminku, ledaže bychom našli proti němu něco, co se týče zákona jeho Boha."

Dnl 6 7 Říšští vládcové a satrapové se shlukli ke králi a naléhali na něj: "Králi Darjaveši, navěky buď živ!

Dnl 6 8 Všichni královští vládcy, zemští správci a satrapové, královská rada a místodržitelé se uradili, abys královským výnosem potvrdil zákaz: Každý, kdo by se v údobí třiceti dnů obracel v modlitbě na kteréhokoli boha nebo člověka kromě na tebe, králi, ať je vhozen do lví jámy.

Dnl 6 9 Nyní, králi, vydej zákaz a podepiš přípis, který by podle nezrušitelného zákona Médů a Peršanů nesměl být změněn."

Dnl 6 10 Král Darjaveš tedy podepsal přípis a zákaz.

Dnl 6 11 Když se Daniel dověděl, že byl podepsán přípis, vešel do svého domu, kde měl v horní pokoji otevřená okna směrem k Jeruzalému. Třikrát za den klekal na kolena, modlil se a vzdával čest svému Bohu, jako to činíval dříve.

Dnl 6 12 Tu se ti muži shlukli a přistihli Daniela, jak se modlí a prosí svého Boha o milost.

Dnl 6 13 Hned šli ke králi a dovolávali se královského zákazu: "Zdali jsi nepodepsal zákaz, že každý člověk, který by se v údobí třiceti dnů modlil ke kterémukoli bohu nebo člověku kromě k tobě, králi, bude vhozen do lví jámy?" Král odpověděl: "To slovo platí podle nezrušitelného zákona Médů a Peršanů."

Dnl 6 14 Na to králi řekli: "Daniel z judských přesídlenců, králi, na tebe a zákaz, který si podepsal nedbá. Třikrát za den se modlí svou modlitbu."

Dnl 6 15 Když král slyšel takovou řeč, byl velmi znechucen. Usilovně přemýšlel, jak by Daniela vysvobodil. Namáhal se až do západu slunce, jak by ho vyprostil.

Dnl 6 16 Ti muži se však shlukli ke králi a naléhali na něj: "Věz, králi, podle zákona Médů a Peršanů žádný zákaz ani výnos, který král vydá, nesmí být změněn."

Dnl 6 17 Král tedy poručil, aby přivedli Daniela a vhodili ho do jámy, v níž byli lvi. Danielovi řekl: "Kéž tě tvůj Bůh, kterého stále uctíváš, vysvobodí."

Dnl 6 18 Donesli jeden kámen a položili ho na otvor jámy. Král jej zapečetil pečetním prstenem svým a pečetními prsteny svých hodnostářů, aby se v Danielově záležitosti nedalo nic změnit.

Dnl 6 19 Pak se král odebral do svého paláce a ulehl, aniž co pojedl. Nedopřál si žádné obveselení a spánek se mu vyhýbal.

Dnl 6 20 Jak se začalo rozednívat, hned za úsvitu, král vstal a chvatně odešel k jámě, kde byli lvi.

Dnl 6 21 Když přišel k jámě, zarmouceným hlasem zavolal na Daniela. Řekl Danielovi: "Danieli, služebníku Boha živého, dokázal tě Bůh, kterého stále uctíváš, zachránit před lvy?"

Dnl 6 22 Tu Daniel promluvil ke králi: "Králi, navěky buď živ!

Dnl 6 23 Můj Bůh poslal a svého anděla a zavřel ústa lvům, takže mi neublížili. Vždyť jsem byl před ním shledán čistý a ani proti tobě, králi, jsem se ničeho zlého nedopustil."

Dnl 6 24 Král tím byl velice potěšen a poručil, aby Daniela vytáhli z jámy. Daniel byl tedy z jámy vytažen a nebyla na něm shledána žádná úhona, protože věřil ve svého Boha.

Dnl 6 25 Král pak poručil, aby přivedli ty muže, kteří Daniela udali, a hodili je do lví jámy i s jejich syny a ženami. Ještě nedopadli na dno jámy, už se jich zmocnili lvi a rozdrtili jim všechny kosti.

Dnl 6 26 Tehdy král Darjaveš napsal všem lidem různých národností a jazyků, bydlícím po celé zemi: "Rozhojněn buď váš pokoj!

Dnl 6 27 Vydávám rozkaz, aby se v celé mé královské říši všichni třásli před Danielovým Bohem a obávali se ho, neboť on je Bůh živý a zůstává navěky, jeho království nebude zničeno a jeho vládařská moc bude až do konce.

Dnl 6 28 Vysvobodil Daniela ze lvích spárů." [(Daniel 6:29) Danielovi se pak dobře dařilo v království Darjavešově i v království Kýra perského.]

Dnl 7 1 V prvním roce vlády Belšasara, krále babylónského, viděl Daniel sen, vidění mu prošla hlavou na jeho lůžku. Hned tedy v hlavních rysech ten sen popsal.

Dnl 7 2 Daniel řekl: "viděl jsem v nočním vidění, hle, čtyři nebeské větry rozbouřily velké moře.

Dnl 7 3 A z moře vystoupila čtyři veliká zvířata, odlišná jedno od druhého.

Dnl 7 4 První bylo jako lev a mělo orlí křídla. viděl jsem, že mu byla křídla oškubána, bylo pozvednuto od země a postaveno na nohy jako člověk a dáno lidské srdce.

Dnl 7 5 Hle, další zvíře, druhé, se podobalo medvědu. Bylo postaveno tváří k jedné straně. Mělo v tlamě mezi zuby tři žebra a bylo mu řečeno: "Vstaň a hojně se nažer masa!"

Dnl 7 6 Potom jsem viděl, hle, další zvíře bylo jako levhart a mělo na hřbetě čtyři ptačí křídla. Bylo to zvíře čtyřhlavé a byla mu dána vládařská moc.

Dnl 7 7 Potom jsem v nočním vidění viděl, hle, čtvrté zvíře, strašné, příšerné a mimořádně mocné. Mělo veliké železné zuby, žralo a drtilo a zbytek rozšlapávalo svýma nohama. Bylo odlišné ode všech předešlých zvířat a mělo deset rohů.

Dnl 7 8 Prohlížel jsem rohy, a hle, vyrostl mezi nimi další malý roh a tři z dřívějších rohů byly před ním vyvráceny. Hle, na tom rohu byly oči jako oči lidské a ústa, která mluvila troufale.

Dnl 7 9 viděl jsem, že byly postaveny stolce a že usedl věkovitý. Jeho oblek byl bílý jako sníh, vlasy jeho hlavy jako čistá vlna, jeho stolec - plameny ohně, jeho kola - hořící oheň.

Dnl 7 10 Řeka ohnivá proudila a vycházela od něho, tisíce tisíců sloužily jemu a desetitíce desetitísíců stály před ním. Zasedl soud a byly otevřeny knihy.

Dnl 7 11 Tu jsem viděl, že pro ta troufalá slova, která roh mluvil, viděl jsem, že to zvíře bylo zabito, jeho tělo zničeno a dáno k spálení ohněm.

Dnl 7 12 Zbylým zvířatům odňali jejich vládařskou moc a byl jim ponechán život do určité doby a času.

Dnl 7 13 viděl jsem v nočním vidění, hle, s nebeskými oblaky přicházel jakoby Syn člověka; došel až k věkovitému, přivedli ho k němu.

Dnl 7 14 A byla mu dána vládařská moc, sláva a království, aby ho uctívali všichni lidé různých národností a jazyků. Jeho vládařská moc je věčná, která nepomine, a jeho království nebude zničeno."

Dnl 7 15 Můj duch, můj, Danielův, byl uvnitř své schránky zmatený a vidění, která mi prošla hlavou, mě naplnila hrůzou.

Dnl 7 16 Přistoupil jsem k jednomu z těch, kteří tam stáli, a prosil jsem ho o hodnověrný výklad toho všeho. Řekl mi to a oznámil mi výklad té věci:

Dnl 7 17 "Ta čtyři veliká zvířata, to čtyři králové povstanou v zemi.

Dnl 7 18 Ale království se ujmou svatí Nejvyššího a budou mít království v držení až na věky, totiž až na věky věků."

Dnl 7 19 Chtěl jsem mít jistotu o tom čtvrtém zvířeti, které bylo odlišné ode všech ostatních a bylo mimořádně strašné: mělo železné zuby, bronzové drápy, žralo a drtilo a zbytek rozšlapávalo svýma nohama,

Dnl 7 20 i o deseti rozích, které mělo na hlavě, a o dalším, který vyrostl a před nímž tři spadly, totiž o tom rohu, který měl oči a ústa mluvící troufale a jevil se větší než ostatní.

Dnl 7 21 viděl jsem, že ten roh vedl válku proti svatým a přemáhal je,

Dnl 7 22 až přišel věkovitý a soud byl předán svatým Nejvyššího; nadešla doba a království dostali do držení svatí.

Dnl 7 23 Řekl toto: "Čtvrté zvíře - na zemi bude čtvrté království, to se bude ode všech království lišit; pozře celou zemi, podupe ji a rozdrtí.

Dnl 7 24 A deset rohů - z toho království povstane deset králů. Po nich povstane jiný, ten se bude od předchozích lišit a sesadí tři krále.

Dnl 7 25 Bude mluvit proti Nejvyššímu a bude hubit svaté Nejvyššího. Bude se snažit změnit doby a zákon. Svatí budou vydáni do jeho rukou až do času a časů a poloviny času,

Dnl 7 26 avšak zasedne soud a vládařskou moc mu odejmou, a bude úplně vyhlazen a zahuben.

Dnl 7 27 Království, vládařská moc a velikost všech království pod celým nebem budou dány lidu svatých Nejvyššího. Jeho království bude království věčné a všechny vládařské moci ho budu uctívat a poslouhat."

Dnl 7 28 Zde končí to slovo. Já, Daniel, jsem se velice zhrozil těch myšlenek, barva mé tváře se změnila, ale to slovo jsem uchoval ve svém srdci.

Dnl 8 1 V třetím roce králování krále Belšasara ukázalo se mně, Danielovi, vidění, po onom, které se mi ukázalo na počátku.

Dnl 8 2 Viděl jsem ve vidění - byl jsem ve vidění na hradě Šúšanu v élamské krajině - viděl jsem tedy ve vidění, že jsem u řeky Úlaje:

Dnl 8 3 Pozvedl jsem oči a spatřil jsem, hle, jeden beran stál před řekou a měl dva rohy. Ty rohy byly veliké, jeden však byl větší než druhý; větší vyrostl jako poslední.

Dnl 8 4 Viděl jsem berana trkat směrem k moři, na sever a na jih. Žádné zvíře před ním neobstálo a nikdo nic nevyprostil z jeho moci. Dělal, co se mu zlíbilo, a vzmožil se.

Dnl 8 5 Pozoroval jsem, a hle, ze západu přicházel kozel na celou zemi, ale země se nedotýkal. Ten kozel měl mezi očima nápadný roh.

Dnl 8 6 Přišel až k dvourohému beranovi, kterého jsem viděl stát nad řekou. Přiběhl k němu silně rozzuřen.

Dnl 8 7 Viděl jsem, že dostihl berana, rozlíceně do něho vrazil a zlomil mu oba rohy a beran neměl sílu mu odolat. Kozel ho povalil na zem a rozšlapal a nebyl nikdo, kdo by berana vyprostil z jeho moci.

Dnl 8 8 Kozel se velice vzmožil. Když byl na vrcholu moci, zlomil se ten velký roh a místo něho vyrostly čtyři nápadné rohy do čtyř nebeských větrů.

Dnl 8 9 Z jednoho z nich vyrazil jeden maličký roh, který se velmi rozmáhal na jih a na východ i k nádherné zemi.

Dnl 8 10 Vzmožil se tak, že sahal až k nebeskému zástupu, srazil na zem část toho zástupu, totiž hvězd, a rozšlapal je.

Dnl 8 11 Vypjal se až k veliteli toho zástupu, zrušil každodenní oběť a rozvrátil příbytek jeho svatyně.

Dnl 8 12 Zástup byl sveden ke vzpouře proti každodenní oběti. Pravdu srazil na zem a dařilo se mu, co činil.

Dnl 8 13 Slyšel jsem, jak jeden svatý mluví. Jiný svatý se toho mluvícího otázel: "Jak dlouho bude platit vidění o každodenní oběti a o vzpouře, která pustoší a dovoluje šlapat po svatyni i zástupu?"

Dnl 8 14 Řekl mi: "Až po dvou tisících a třech stech večerech a jitrech dojde svatyně spravedlnosti."

Dnl 8 15 Když jsem já Daniel uviděl to vidění a snažil se mu porozumět, hle, postavil se naproti mně kdosi podobný muži

Dnl 8 16 a uslyšel jsem nad Ůlajem lidský hlas, který takto volal: "Gabrieli, vysvětli mu to vidění."

Dnl 8 17 Přišel tedy tam, kde jsem stál; zatímco přicházel, byl jsem ohromen a padl jsem tváří k zemi. Řekl mi: "Pochop, lidský synu, že to vidění se týká doby konce."

Dnl 8 18 Když se mnou mluvil, ležel jsem v mráкотách tváří na zemi. Dotkl se mě a postavil mě na mé místo.

Dnl 8 19 Řekl: "Hle, sdělím ti, co se stane v posledním hrozném hněvu, neboť se to týká konce času."

Dnl 8 20 Dvourohý beran, kterého jsi viděl, jsou králové médští a perští.

Dnl 8 21 Chlupatý kozel je král řecký a veliký roh, který měl mezi očima, je první král.

Dnl 8 22 To, že se roh zlomil a místo něho vyvstaly čtyři, znamená, že vyvstanou čtyři království z toho pronároda, ale nebudou mít jeho sílu.

Dnl 8 23 Ke konci jejich králování, až se naplní míra vzpurných, povstane král nestoudný, který bude rozumět hádankám.

Dnl 8 24 Bude zdatný svou silou, a nejen svou silou, bude přinášet neobyčejnou zkázu a jeho konání bude provázet zdar. Uvrhne do zkázy zdatné a lid svatých.

Dnl 8 25 obezřetně a se zdarem bude jeho ruka lstivě jednat; ve svém srdci se bude vypínat, nerušeně uvrhne do zkázy mnohé. Postaví se proti veliteli velitelů, avšak bude zlomen bez zásahu ruky.

Dnl 8 26 vidění o večerech a jitrech, jak ti bylo pověřeno, je pravdivé. Ty pak podrž to vidění v tajnosti, neboť se uskuteční za mnoho dnů."

Dnl 8 27 Já Daniel jsem zůstal bez sebe a byl jsem těžce nemocen po řadu dní. Pak jsem vstal a konal své povolání u krále. Žasl jsem nad tím viděním, ale nikdo to nechápal.

Dnl 9 1 V prvním roce vlády Darjaveše, syna Achašvérošova, který byl médkého původu a byl králem nad královstvím kaldejským,

Dnl 9 2 v tom prvním roce jeho králování jsem já Daniel porozuměl z knih počtu roků, o nichž se stalo slovo Hospodinovo proroku Jeremjášovi; vyplní se, že Jeruzalém bude po sedmdesát let v troskách.

Dnl 9 3 Obrátil jsem se k Panovníku Bohu, abych ho vyhledal modlitbou a prosbami o smilování v postu, žíněném rouchu a popelu.

Dnl 9 4 Modlil jsem se k Hospodinu, svému Bohu, a vyznával se mu slovy: "Ach, Panovníku, Bože veliký a hrozný, který dbáš na smlouvu a milosrdenství vůči těm, kteří tě milují a dodržují tvá přikázání!

Dnl 9 5 Zhřešili jsme a provinili se, jednali jsme svévolně, bouřili se a uchýlili od tvých přikázání a soudů.

Dnl 9 6 A neposlouchali jsme tvé služebníky proroky, kteří mluvili ve tvém jménu našim králům, našim velmožům, našim otcům a všemu lidu země.

Dnl 9 7 Na tvé straně, Panovníku, je spravedlnost, na nás je zjevná hanba až do tohoto dne; je na každém judském muži, na obyvatelích Jeruzaléma, na celém Izraeli, na blízkých i dalekých, ve všech zemích, do nichž jsi je rozehnal pro jejich zpronevěru, které se vůči tobě dopustili.

Dnl 9 8 Hospodine, na nás je zjevná hanba, na našich králích, na našich

velmožích a na našich otcích, neboť jsme proti tobě zhřešili.

Dnl 9 9 Na Panovníku, našem Bohu, závisí slitování a odpuštění, neboť jsme se bouřili proti němu

Dnl 9 10 a neposlouchali jsme Hospodina, našeho Boha, a neřídili se jeho zákony, které nám vydával skrze své služebníky proroky.

Dnl 9 11 Celý Izrael přestoupil tvůj zákon a odchýlil se a neposlouchal tebe. Na nás je vylita kletba a zlořečení, jak je o tom psáno v zákoně Mojžíše, Božího služebníka, protože jsme proti tobě hřešili.

Dnl 9 12 Dodržel jsi své slovo, které jsi promluvil proti nám a proti našim soudcům, kteří nás soudili, že uvedeš na nás zlo tak veliké, že takové nebylo učiněno pod celým nebem; tak bylo učiněno v Jeruzalémě.

Dnl 9 13 Jak je psáno v zákoně Mojžíšově, přišlo na nás všechno to zlo. Neprosili jsme Hospodina, svého Boha, o shovívavost a neodvrátili se od svých nepravostí a nejednali prozíravě podle jeho pravdy.

Dnl 9 14 Proto Hospodin bděl nad tím zlem a uvedl je na nás, neboť Hospodin, náš Bůh, je spravedlivý ve všech svých činech, které koná, ale my jsme ho neposlouchali.

Dnl 9 15 Nyní, Panovníku, náš Bože, který jsi svůj lid vyvedl z egyptské země pevnou rukou, a tak sis učinil jméno, jaké máš až dodnes, zhřešili jsme, byli jsme svévolní.

Dnl 9 16 Panovníku, nechť se prosím podle tvé veškeré spravedlnosti odvrátí tvůj hněv a tvé rozhořčení od tvého města Jeruzaléma, tvé svaté hory, neboť pro naše hříchy a viny našich otců je Jeruzalém a tvůj lid tupen všemi, kteří jsou kolem nás.

Dnl 9 17 Nyní tedy, Bože náš, slyš modlitbu svého služebníka a jeho prosby o smilování a rozjasni tvář nad svou zpusťšenou svatyní, kvůli sobě, Panovníku.

Dnl 9 18 Nakloň, můj Bože, své ucho a slyš, otevři své oči a viz, jak jsme zpusťšeni my i město, které se nazývá tvým jménem. Vždyť ne pro své spravedlivé činy ti předkládáme své prosby o smilování, ale pro tvé velké slitování.

Dnl 9 19 Panovníku, slyš! Panovníku, odpusť! Panovníku, pozoruj a jednej! Neprodlévej! Kvůli sobě, můj Bože! Vždyť tvé město i tvůj lid se nazývá tvým jménem."

Dnl 9 20 Ještě jsem rozmlouval a modlil se, vyznával hřích svůj i hřích Izraele, svého lidu, a předkládal Hospodinu, svému Bohu své prosby o smilování za svatou horu Boží,

Dnl 9 21 tedy ještě jsem rozmlouval v modlitbě, když Gabriel, ten muž, kterého jsem prve viděl ve vidění, spěšně přiletěl a dotkl se mě v době večerního obětního daru.

Dnl 9 22 Poučil mě, když se mnou mluvil. Řekl: "Danieli, nyní jsem vyšel, abych ti posloužil k poučení.

Dnl 9 23 Prve při tvých prosbách o smilování vyšlo slovo a já jsem přišel, abych ti je oznámil, neboť jsi vzácný Bohu. Pochop to slovo a rozuměj vidění.

Dnl 9 24 Sedmdesát týdnů let je stanoveno tvému lidu a tvému svatému městu, než bude skoncováno s nevěností, než budou zapečetěny hříchy, než dojde k zproštění viny, k uvedení věčné spravedlnosti, k zapečetění vidění a proroctví, k pomazání svatyně svatých.

Dnl 9 25 Věz a pochop! Od vyjití slova o navrácení a vybudování Jeruzaléma až k pomazanému vévodovi uplyne sedm týdnů. Za šedesát dva týdny bude opět vybudováno prostranství a příkop. Ale budou to svízelné doby.

Dnl 9 26 Po uplynutí šedesáti dvou týdnů bude pomazaný zahlazen a nebude již. Město a svatyně uvrhne do zkázy lid vévody, který přijde. Sám skončí v povodni, ale až do konce bude válka. Je rozhodnuto o pustošení.

Dnl 9 27 Vnutí svou smlouvu mnohým v jednom týdnu a v polovině toho týdne zastaví obětní hod i oběť přídatnou. Hle, pustošitel na křídlech ohyzdné modly, než se naplní čas a na pustošitele bude vylito rozhodnutí."

Dnl 10 1 V třetím roce vlády Kýra, krále perského, bylo Danielovi, který byl pojmenován Beltšasar, zjeveno slovo. A to slovo je pravdivé; týká se velké strasti. Pochopil to slovo. Pochopení mu bylo dáno ve viděních.

Dnl 10 2 V těch dnech jsem já, Daniel, truchlil po celé tři týdny.

Dnl 10 3 Chutný chléb jsem nejedl, maso a víno jsem nevzal do úst, ani jsem se nepotíral mastí až do uplynutí celých tří týdnů.

Dnl 10 4 Dvacátého čtvrtého dne prvního měsíce jsem byl na břehu veliké řeky zvané Chidekel.

Dnl 10 5 Pozvedl jsem oči a spatřil jsem, hle, jakýsi muž oblečený ve lněném oděvu. Na bedrech měl pás z trpytivého zlata z úfazu.

Dnl 10 6 Tělo měl jako chrysolit, tvář jako blesk, oči jako hořící pochodně, paže a nohy jako lesknoucí se bronz a zvuk jeho slov byl jako hrozný huk.

Dnl 10 7 Já Daniel jsem to vidění viděl sám. Muži, kteří byli se mnou, žádné vidění neviděli, ale padlo na ně veliké zděšení a uprchli do úkrytu.

Dnl 10 8 Zůstal jsem sám a viděl jsem to veliké vidění, ale nezůstala ve mně síla. Velebnost mé tváře se změnila a byla zcela porušena; nezachoval jsem si sílu.

Dnl 10 9 Slyšel jsem zvuk jeho slov a jak jsem zvuk jeho slov uslyšel, přišly na mě mráкотy a padl jsem na tvář, totiž tváří na zem.

Dnl 10 10 A hle, dotkla se mě ruka a zatřásla mnou, takže jsem se pozvedl na kolena a dlaně rukou.

Dnl 10 11 Muž mi řekl: "Danieli, muži vzácný, pochop slova, která k tobě budu mluvit. Stůj na svém místě. Jsem poslán k tobě." Když se mnou mluvil to slovo, stál jsem a chvěl jsem se.

Dnl 10 12 Řekl mi: "Neboj se, Danieli, neboť od prvního dne, kdy ses rozhodl porozumět a pokořit se před svým Bohem, byla tvá slova vyslyšena a já jsem proto přišel.
Dnl 10 13 Avšak ochránce perského království stál proti mně po jednadvacet dní. Dokud mi nepřišel na pomoc Míkael, jeden z předních ochránců, zůstal jsem tam u perských králů.
Dnl 10 14 Přišel jsem, abych tě poučil o tom, co potká tvůj lid v posledních dnech, neboť vidění se týká těchto dnů."
Dnl 10 15 Když ke mně promluvil tato slova, sklonil jsem tvář k zemi a oněměl jsem.
Dnl 10 16 A hle, kdosi podobný lidským synům se dotkl mých rtů. Otevřel jsem ústa a promluvil jsem k tomu, který stál proti mně: "Můj pane, pro to vidění mě sevřely křeče a nezachoval jsem si sílu.
Dnl 10 17 Jak by mohl služebník tohoto mého pána mluvit s tímto mým pánem? Od té doby není ve mně síla a nezůstal ve mně dech."
Dnl 10 18 Opět se mě dotkl kdosi, kdo vypadal jako člověk, a dodal mi sílu.
Dnl 10 19 Řekl: "Neboj se, muži vzácný, pokoj tobě! Vzpoh se, vzchop se!" Když se mnou mluvil, nabyt jsem síly. Řekl jsem: "Ať můj pán mluví, neboť jsem již posílen."
Dnl 10 20 Řekl: "Víš, proč jsem k tobě přišel? Nyní se opět vrátím, abych bojoval s ochráncem Peršanů. Odcházím, a hle, přichází ochránce Řeků.
Dnl 10 21 Zajisté, oznámím ti, co je zapsáno ve spisu pravdy. Není nikoho, kdo by mi dodával sílu v těch věcech, kromě vašeho ochránce Míkaela."
Dnl 11 1 "V prvním roce vlády Darjaveše médského jsem stál při něm, abych mu dodával sílu a byl mu záštitou.
Dnl 11 2 Nyní ti tedy oznámím pravdu: Hle, v Persii povstanou ještě tři králové. Čtvrtý pak nabude většího bohatství než ostatní. Jakmile získá sílu ze svého bohatství, vyburcuje všechno proti řeckému království.
Dnl 11 3 Povstane však bohatýrský král, bude vládnout nad obrovskou říší a dělat, co se mu zlíbí.
Dnl 11 4 Ale až bude pevně stát, bude jeho království rozlomeno, rozděleno podle čtyř nebeských větrů, avšak ne jeho potomkům; nebude to už říše, jaké vládl on, neboť jeho království bude rozvráceno a dostane se jiným, nikoli jím.
Dnl 11 5 Tu se vzdá král Jihu, ale jeden z jeho velitelů se vzdá víc než on a bude vládnout. Bude vládnout nad nesmírnou říší.
Dnl 11 6 Po uplynutí několika let se spojí: dcera krále Jihu přijde ke králi Severu, aby ujednala smír; avšak paže si neuchová sílu, jeho paže neobstojí. Dcera bude v té době vydána záhubě i s těmi, kteří ji přivedli, i s tím, který ji zplodil, a s tím, kdo jí byl oporou.
Dnl 11 7 Avšak na jeho místo postoupí výhonek z jejích kořenů, přitáhne proti vojsku a vejde do pevnosti krále Severu a bude tam prosazovat svou sílu.
Dnl 11 8 I jejich bohy s jejich litými sochami a vzácnými nádobami, stříbro a zlato odveze do zajetí do Egypta; pak několik let nechá krále Severu na pokoji.
Dnl 11 9 Ten sice vtrhne do království krále Jihu, ale vrátí se do své země.
Dnl 11 10 Jeho synové však budou válčit a shromáždí nesmírné množství vojska. Jeden z nich přitáhne, přizene se jako povodeň a bude válčit dál až k jeho pevnosti.
Dnl 11 11 Král Jihu se rozhořčí, vytáhne a bude sním, s králem Severu, bojovat; ten sice postaví nesmírné množství vojska, ale to množství bude vydáno do rukou onoho.
Dnl 11 12 To množství bude odvedeno. Jeho srdce zpychne. Pobije deseti tisíce, avšak moc si neudrží.
Dnl 11 13 Král Severu se vrátí a postaví ještě nesmírnější množství, než bylo první, a po určité době, po několika letech, přitáhne s velkým vojskem a obrovským vybavením.
Dnl 11 14 V té době se mnozí postaví proti králi Jihu a synové rozvratníků tvého lidu se pozdvihnou, aby se potvrdilo vidění, avšak klesnou.
Dnl 11 15 Král Severu opět přitáhne, nasype násypy a zmocní se opevněného města. Paže Jihu neobstojí, ani lid jeho vybraných sborů nebude mít sílu, aby obstál.
Dnl 11 16 Ten, který přitáhne proti němu, bude dělat, co se mu zlíbí, a nikdo před ním neobstojí. Zastaví se i v nádherné zemi a jeho ruka přinese zkázu.
Dnl 11 17 Pojme úmysl zmocnit se celého království, ujedná s ním smír a dá mu jednu z dcer, aby království strhla do zkázy. Ale ona nebude stát při něm.
Dnl 11 18 Pak obrátí tvář k ostrovům a mnohých se zmocní, avšak jeden konsul učiní přítrž jeho tupení; a nejen to: jeho tupení mu oplátí.
Dnl 11 19 Obrátí tedy tvář k pevnostem své země, ale klesne, padne a nenajdou ho.
Dnl 11 20 Na jeho místo povstane někdo, kdo dá projít výběrčímu vznešeným královstvím, ale po několika letech bude zlomen, a to ani hněvem ani bojem.
Dnl 11 21 Na jeho místo povstane Opovržením hodný. Královská důstojnost mu nebude udělena, nýbrž nerušeně přitáhne a úskočně se zmocní království.
Dnl 11 22 Jako povodní budou před ním odplaveny a zlomeny paže protivníků, právě tak i vůdce smlouvy.
Dnl 11 23 S těmi, kteří se s ním spojí, bude jednat lstivě. Opovážlivě vytáhne s hrstkou pronároda.
Dnl 11 24 Nerušeně přitáhne do žirných krajin a učiní, co nečinili jeho otcové ani otcové jeho otců. Rozdělí mezi své lidi loupež, kořist a majetek a opevněným místům bude

strojit úklady, až do času.

Dnl 11 25 Vyburcuje svou sílu i srdce proti králi Jihu, potáhne s velikým vojskem. Král Jihu s vojskem velice velkým a zdatným se s ním utká v boji, ale neobstojí, protože mu budou nastrojeny úklady.

Dnl 11 26 Ti totiž, kteří jídají jeho lahůdky, ho zlomí, jeho vojsko bude odplaveno, mnoho jich bude skolen a padne.

Dnl 11 27 Srdce obou těch králů budou plná zloby a u jednoho stolu budou mluvit lež, ale nezdaří se to, neboť konec je ještě odložen do jistého času.

Dnl 11 28 Navrátí se tedy do své země s velikým jméním, ale jeho srdce bude proti svaté smlouvě. Podle toho bude jednat; pak se vrátí do své země.

Dnl 11 29 Po jistém čase opět potáhne proti Jihu, ale podruhé to nebude tak jako poprvé.

Dnl 11 30 Přitáhne na něj loďstvo kitejců a bude zkrušen. Opět bude soptit a jednat proti svaté smlouvě. Obrátí se a přikloní k těm, kdo opustili svatou smlouvu.

Dnl 11 31 Jeho paže se napráhnou a znesvěť svatyni i pevnost, vymytí kadodenní oběť a dají tam ohyzdnou modlu pustošitele.

Dnl 11 32 Ty, kteří jednají svévolně vůči smlouvě, přivede úslisnostmi k rouhání. Avšak lid, ti, kteří se znají ke svému Bohu, zůstanou pevní a budou podle toho jednat.

Dnl 11 33 Prozíraví v lidu budou poučovat mnohé, ale budou po nějaký čas klesat pod mečem a plamenem, zajetím a loupeží.

Dnl 11 34 Když budou klesat, naleznou trochu pomoci, ale mnozí se k nim připojí úskočně.

Dnl 11 35 Někteří z prozíravých budou klesat, budou zkoušeni, tříbeni a běleni pro dobu konce, totiž do jistého času.

Dnl 11 36 Král bude dělat, co se mu zlíbí, bude se vypínat a činit větším nad každého boha a bude divně mluvit i proti Bohu bohů, co mu nepřísluší, a bude ho provázet zdar, dokud se nedovrší hrozný hněv, neboť rozhodnutí bude vykonáno.

Dnl 11 37 Nepřikloní se ani k bohům svých otců ani k Oblíbenci žen, nepřikloní se k žádnému bohu, neboť se bude činit větším nade všechny.

Dnl 11 38 Jen boha pevností bude ctít na jeho místě, zlatem, stříbrem, drahokamem a drahocennostmi bude ctít boha, kterého jeho otcové neznali.

Dnl 11 39 Cizího boha uvede do opevněných pevností; kdo ho uzná, toho zahrne slávou. Takovým svěří vládu nad mnohými a jako odměnu jim přidělí půdu.

Dnl 11 40 V době konce se s ním srazí král Jihu, ale král Severu proti němu zaútočí s vozbou a jízdou a obrovským loďstvem. Přitáhne proti zemím, zaplaví je a potáhne dál.

Dnl 11 41 Přitáhne i do nádherné země a mnozí klesnou. Z jeho rukou uniknou jen ti to: Edóm, Moáb a přední z Amónovců.

Dnl 11 42 Vztáhne svou ruku na četné země; ani egyptská země nevyvázne.

Dnl 11 43 Získá vládu nad skrytými poklady zlata a stříbra a všemi egyptskými drahocennostmi. V jeho průvodu budou i Lúbijci a Kúšijci.

Dnl 11 44 Ale vyděsí ho zprávy z východu a ze severu. Vytáhne s velikým rozhořčením, aby mnohé zahladil a vyhubil jako klaté.

Dnl 11 45 Postaví své přepychové stany od moří k hoře svaté nádhery. Pak přijde jeho konec a nikdo mu nepomůže."

Dnl 12 1 "V oné době povstane Míkael, velký ochránce, a bude stát při synech tvého lidu. Bude to doba soužení, jaké nebylo od vzniku národa až do této doby. V oné době bude vyproštěn tvůj lid, každý, kdo je zapsán v knize.

Dnl 12 2 Mnozí z těch, kteří spí v prachu země, procitnou; jedni k životu věčnému, druzí k pohaně a věčné hrůze.

Dnl 12 3 Prozíraví budou zářit jako záře oblohy, a ti, kteří mnohým dopomáhají k spravedlnosti, jako hvězdy, navěky a navždy.

Dnl 12 4 A ty, Danieli, udržuj ta slova v tajnosti a zapečet tuto knihu až do doby konce. Mnozí budou zmateně pobíhat, ale poznání se rozmnoží."

Dnl 12 5 Já Daniel jsem viděl toto: Hle, povstali dva další muži, jeden na tomto břehu veletoku, druhý na onom břehu veletoku,

Dnl 12 6 a ten se otázel muže oblečeného ve lněném oděvu, který byl nad vodami veletoku: "Kdy nastane konec těch podivuhodných věcí?"

Dnl 12 7 I slyšel jsem muže oblečeného ve lněném oděvu, který byl nad vodami veletoku. Zvedl svou pravici i levici k nebi a přísahal při živém navěky, že k času a časům a k polovině, až se dovrší roztráštění moci svatého lidu, dovrší se i všechno toto.

Dnl 12 8 Slyšel jsem, ale neporozuměl jsem. Řekl jsem: "Můj pane, jaké bude zakončení toho všeho?"

Dnl 12 9 Řekl: "Jdi, Danieli, tajuplná a zapečetěná budou ta slova až do doby konce.

Dnl 12 10 Mnozí se vytríbí, zbělí a budou vyzkoušeni. Svěvolníci budou jednat svévolně; žádný svěvolník se nepoučí, ale prozíraví se poučí.

Dnl 12 11 Od doby, kdy bude odstraněna každodenní oběť a vztyčena ohyzdná modla pustošitele, uplyne tisíc dvě stě devadesát dní.

Dnl 12 12 Blaze tomu, kdo se v důvěře dočká tisíce tří set třiceti pěti dnů.

Dnl 12 13 Ty vytrvej do konce. Pak odpočíneš, ale na konci dnů povstaneš ke

svému údělu.

- Hsa 1 1 Slovo Hospodinovo, které se stalo k Ozeášovi, synu Beérovu, za judských králů Uzijáše, Jótama, Achaza a Chizkijáše a za izraelského krále Jarobeáma, syna Jóášova.
- Hsa 1 2 Začíná Hospodinova řeč skrze Ozeáše. Hospodin Ozeášovi řekl: "Jdi, vezmi si nevěstku a ze smilstva měj děti. Země jen smilní a smilní, odvrací se od Hospodina."
- Hsa 1 3 On tedy šel a vzal si Gomeru, dceru diblajimskou. Ta otěhotněla a porodila mu syna.
- Hsa 1 4 I řekl mu Hospodin: "Pojmenuj ho Jizreel, neboť já zakrátko potrestám Jehúův dům za krev prolitou v Jizreelu; zruším království izraelského domu.
- Hsa 1 5 Stane se v onen den, že přelomím Izraelovo lučisti v dolině Jizreelu."
- Hsa 1 6 Opět otěhotněla a porodila dceru. Řekl mu: "Pojmenuj ji Lórucháma (to je Neomilostněná), protože nadále nebudu izraelskému domu milostiv; dost jsem jim promíjel.
- Hsa 1 7 Domu judskému však budu milostiv. Zachráním je skrze sebe, Hospodina, jejich Boha; nezachráním je lukem, mečem a válkou, koni a jezdci."
- Hsa 1 8 Když odstavila Lóruchámu, otěhotněla a porodila syna.
- Hsa 1 9 I řekl: "Pojmenuj ho Lóami (to je Nejste-lid-můj), neboť vy nejste můj lid a já nejsem váš Bůh."
- Hsa 1 10
- Hsa 1 11
- Hsa 2 1 Izraelských synů bude však zase jak mořského písku: nikdo je nezměří, nikdo je nesečte. Na místě, kde se jím říká: "Nejste lid můj", bude se jím říkat: "Synové živého Boha."
- Hsa 2 2 Synové judští a synové izraelští budou pospolu shromážděni, ustanoví si jedinou hlavu a vyjdou z této země. Veliký bude den Jizreelu.
- Hsa 2 3 Řekněte svým bratřím: "Lide můj", svým sestrám: "Omilostněná".
- Hsa 2 4 Veďte spor proti své matce, veďte spor, vždyť ona není mou ženou a já nejsem jejím mužem. Ať odstraní ze své tváře znamení smilství, zprostřed svých řader znak cizol ožství!
- Hsa 2 5 Jinak ji svléknu do naha, vystavím ji, jak byla v den svého zrození. Učiním z ní poušť, obrátím ji v suchopár, umořím ji žízni.
- Hsa 2 6 Ani nad jejími syny se neslituji, jsou to synové smilstva.
- Hsa 2 7 Smilstva se dopouští jejich matka, hanebností jejich rodička; říká: "Půjdu za svými milenci, kteří mi dávají vodu a chléb, vlnu a len, olej a nápoje."
- Hsa 2 8 Proto zahradím tvou cestu hložím. Postavím před ni zeď, aby nenašla své stezky.
- Hsa 2 9 Bude se honit za svými milenci, ale nedostihne je, bude je hledat, ale nenajde je. Pak si řekne: "Půjdu a vrátím se ke svému prvnímu muži, tehdy mi bývalo lépe než teď."
- Hsa 2 10 Nechce pochopit, že já jsem jí dával obilí, mošt i čerstvý olej, že jsem ji zahrnoval stříbrem a zlatem - a oni to dávali Baalovi.
- Hsa 2 11 Proto vezmu své obilí zpět v jeho době, i mošt v příhodný čas; strhnu z ní svou vlnu i svůj len, jež měly přikrývat její nahotu.
- Hsa 2 12 Tehdy odkryjí její hanbu před zraky jejích milenců. Žádný ji nevytrhne z mé ruky.
- Hsa 2 13 Všem jejímu veselí učiním přítrž, jejím svátkům, novoluním i dnům odpočinku, všem jejím slavnostem.
- Hsa 2 14 Zpustoším její révu i fíkovník, o nichž říká: "To je má odměna, kterou mi dali moji milenci." Proměním je v divočinu, bude je požírat polní zvěř.
- Hsa 2 15 Ztrestám ji za dny baalů, že jím pálí kadidlo a zdobí se kroužkem a náhrdelníkem, že chodí za svými milenci a na mne zapomněla, je výrok Hospodinův.
- Hsa 2 16 Proto ji přemluví, uvedu ji na poušť, budu jí promlouvat k srdci.
- Hsa 2 17 Zas jí dám její vinice, dolinu Akór jako bránu k naději. Tam mi opět odpoví jako za dnů mládí, jako v den, kdy vystoupila z egyptské země.
- Hsa 2 18 V onen den, je výrok Hospodinův, budeš ke mně volat: "Můj muži", a nenazveš mě už: "Můj Baale".
- Hsa 2 19 Odstráním z jejích úst jména baalů; jejich jména nebude už nikdo připomínat.
- Hsa 2 20 V onen den pro ně uzavřu smlouvu s polní zvěří a s nebeským ptactvem i se zeměplazy. Vymýtím ze země luk, meč i válku a dám jim uléhat v bezpečí.
- Hsa 2 21 Zasnoubím si tě navěky, zasnoubím si tě spravedlností a právem, milosrdenstvím a slitováním,
- Hsa 2 22 zasnoubím si tě věrností a poznáš Hospodina.
- Hsa 2 23 V onen den odpoví, je výrok Hospodinův, odpovím nebesům a ona odpovědí zemi, [(Hosea 2:24) země pak odpoví obilím moštu a oleji a ony odpovědí Jizreelu (to je Bůh rozšívá).] [(Hosea 2:25) Vseji jej pro sebe do země, Neomilostněné budu milostiv, těm, kdo Nejsou-lid-můj, řeknu: "Tys můj lid", a on řekne: "Můj Bože!"]
- Hsa 3 1 Hospodin mi řekl: "Jdi opět a miluj ženu, milenku jiného, cizol ožni ci. Právě tak miluje Hospodin izraelské syny, i když se obracejí za jinými bohy a milují koláče z hroznů."
- Hsa 3 2 Opatřil jsem si ji tedy za patnáct šekelů stříbra a za půldruhého chómeru ječmene.

Hsa 3 3 Řekl jsem jí: "Po mnoho dní zůstaneš se mnou, nebudeš smilnit, nebudeš patřit jinému; také já budu jen s tebou."

Hsa 3 4 Po mnoho dní zůstanou izraelští synové bez krále, bez velmože, bez obětních hodů, bez posvátného sloupu, bez efódu a domácích bůžků.

Hsa 3 5 Potom se však izraelští synové obrátí a budou hledat Hospodina, svého Boha, i svého krále Davida. Se strachem přiběhnou k Hospodinu a jeho dobrotě v posledních dnech.

Hsa 4 1 Slyšte slovo Hospodino, synové izraelští! Hospodin vede při s obyvateli země, protože není věrnost ani milosrdenství ani poznání Boha v zemi.

Hsa 4 2 Kletby a přetvářka, vraždy a krádeže a cizoložství se rozmohly, krveprolití stíhá prolitou krev.

Hsa 4 3 Proto země truchlí, chřadnou všichni její obyvatelé, polní zvěř a nebeské ptactvo; hynou i mořské ryby.

Hsa 4 4 Nikdo se nepři, nechtěj druhého kárat! Tvůj lid, kněže, jako by chtěl vést při,

Hsa 4 5 ale upadneš za dne, a za noci upadne s tebou prorok; zahladím i tvou matku.

Hsa 4 6 Můj lid zajde, protože odmítá poznání. Ty jsi zavrhl poznání a já zavrhnou tebe; nebudeš mým knězem. Zapoměls na zákon svého Boha; i já zapomenu na tvé syny.

Hsa 4 7 Čím je jich víc, tím více proti mně hřeší; já jejich váženost zlehčím.

Hsa 4 8 Krmí se oběťmi mého lidu za hřích, přiklání se k jeho nepravostem.

Hsa 4 9 Proto dojde jak na lid, tak na kněze. Ztrestám ho za jeho cesty, za jeho skutky mu odplatím.

Hsa 4 10 Budou jíst, a nenasytí se, budou smilnit, a nerozmohou se, protože opustili Hospodina

Hsa 4 11 a hleděli si smilstva, vínem a moštem omamují srdce.

Hsa 4 12 Můj lid se doptává svého dřeva, jeho hůlka mu předpovídá; tak jej zavádí duch smilstva. Smilstvím se odvrací od svého Boha.

Hsa 4 13 Obětují na vrcholcích hor, na pahorcích pálí kadidlo, pod dubem a topolem a kdejakým posvátným stromem, protože jejich stín je příjemný. Proto vaše dcery smilní, vaše snachy cizoloží.

Hsa 4 14 Ale nepotrestám za smilstvo jen vaše dcery, za cizoložství vaše snachy. Vždyť sami kněží se spolčují s nevěstkami, s kněžkami obětují! Je to lid nerozumný, padne.

Hsa 4 15 Jestli smilníš ty, Izraeli, ať se neproviňuje Juda. Nevcházejte do Gilgálu, neputujte do Bét-ávenu, nepřisahejte: "Jakože živ je Hospodin!"

Hsa 4 16 Izrael je umíněný jako umíněná kráva. Má je teď Hospodin pást volně jako beránka?

Hsa 4 17 spolčencem modlářských stvůr se stal Efrajim, nech ho být.

Hsa 4 18 Propadl modlářským pitkám, smilní a smilní, jsou posedlí hanebnou láskou, ta je jim štítem.

Hsa 4 19 Bude jim úzko, vítr je zachvátí svými perutěmi, za svoje oběti se budou stydět.

Hsa 5 1 Slyšte to, kněží, napni pozornost, dome izraelský, naslouchej, dome královský, neboť vám byl svěřen soud. Stali jste se však osidlem pro Míspu, rozprostřenou síť na Táboru,

Hsa 5 2 jámou, kterou vyhloubili odpadlíci. Ale já je všechny ztrestám.

Hsa 5 3 Znam Efrajima, Izrael se přede mnou neukryje. Kdykoli, Efrajime, svádíš ke smilstvu, bývá Izrael poskvřen.

Hsa 5 4 Jejich skutky jim nedovolí vrátit se k jejich Bohu; je v nich duch smilstva, neznají Hospodina.

Hsa 5 5 Ten, jenž je Pýchou Izraele, obrátí se proti němu. Izrael i Efrajim upadnou pro svoji nepravost, upadne s nimi i Juda.

Hsa 5 6 Se svým bravem a skotem pak půjdou hledat Hospodina, ale nenajdou. Unikl jim.

Hsa 5 7 Zachovali se vůči Hospodinu věrolomně, zplodili cizí syny. Nyní je i s jejich podíly pohltí novoluní.

Hsa 5 8 Zatrubte v Gibeji na polnici, na pozoun v Rámě, křičte na poplach v Bét-ávenu! Táhnou proti tobě, Benjamíne!

Hsa 5 9 Efrajim bude vzbuzovat úděs v den, kdy bude ztrestán; izraelské kmeny seznamují s pravdou.

Hsa 5 10 Judští velmožové jsou jako ti, kdo přenášejí mezníky. Vyleji na ně svou prchlivost jako vodu.

Hsa 5 11 Efrajim bude poroben a zkrušen soudem, protože se rád honí za žvástem.

Hsa 5 12 Budu Efrajimovi jako hnisavá rána a jako kostižer Judovu domu.

Hsa 5 13 Když spatřil Efrajim svoji nemoc a Juda svou otevřenou ránu, šel Efrajim k Ašúrovi, poslal k velkokráli. Ten vás však vyléčit nemůže, vaši otevřenou ránu nevyhojí!

Hsa 5 14 Neboť já budu na Efrajima jako mladý lev, na Judův dům jako lvíče. Já, já rozsápu a odejdu, uchvátím a nikdo nevysvobodí.

Hsa 5 15 Odejdu, vrátím se ke svému místu, dokud nevyznají svou vinu a nezačnou mě hledat. Ve svém soužení mě budou hledat za úsvitu.

Hsa 6 1 "Pojďte, vraťte se k Hospodinu, on nás rozsápal a také zhojil, zranil nás a také obváže.

Hsa 6 2 Po dvou dnech nám vrátí život, třetího dne nám dá povstat a my před ním budeme žít.

Hsa 6 3 Poznáváme Hospodina, usilujme ho poznat. Jako jitřenka, tak jistě on vyjde. Přijde k nám jako přivaly deště a jako jarní déšť, jenž svažuje zemi."

Hsa 6 4 Co mám s tebou dělat, Efrajime? Co mám s tebou dělat, Judo? Vaše zbožnost je jak jitřní oblaček, jako rosa, která hned po ránu mizí.

Hsa 6 5 Proto jsem je otesával skrze proroky, ubíjel jsem je výroky svých úst; z mých soudů nad tebou ti vzejde světlo.

Hsa 6 6 Chci milosrdenství, ne obět, poznání Boha je nad zápal.

Hsa 6 7 Oni však po způsobu lidí přestoupili smlouvu, ve všem se vůči mně zachovali věrolomně.

Hsa 6 8 Gileád je městem těch, kdo páchají ničemností, městem krvavých stop.

Hsa 6 9 Jako hordy na někoho číhající spolčují se kněží, vraždí na cestě do Šekemu, prosazují své mrzké plány.

Hsa 6 10 V izraelském domě vidím strašnou věc: Izrael se tam poskvvrňuje Efrajimovým smilstvem.

Hsa 6 11 A tobě, Judo, nastane žeň, až změním úděl svého lidu.

Hsa 7 1 Když chci léčit Izraele, vychází najevo nepravost Efrajima a zlořády Samaří, jak proradně jednají. Zloděj se vloupává, horda přepadává na ulici.

Hsa 7 2 Ani jim nepřijde na mysl, že na všechny jejich zlořády pamatuji. Jejich skutky je obklopují, mám je před očima.

Hsa 7 3 Svými zlořádami dělají radost králi, svými přetvárkami velmožům.

Hsa 7 4 Jsou to sami cizoložníci, jsou jako sálající pec bez pekaře, který přestal bdít, když dal zadělané těsto kynout.

Hsa 7 5 V den našeho krále jsou velmožové rozpálení vínem; spráhl se s posměvači.

Hsa 7 6 Záludně se k němu blíží, jejich srdce je jako pec; po celou noc spí jejich pekař, za jitra shoří plápolajícím plamenem.

Hsa 7 7 Každý z nich sálá jako pec, požírají své soudce; všichni jejich králové padají, nikdo z nich nevolá ke mně.

Hsa 7 8 Efrajim se směšuje s kdekým lidem, Efrajim je jako neobrácený podpopelný chléb.

Hsa 7 9 Cizáci stravují jeho sílu, on to nepoznává; ačkoli prokvétá šedinami, on to nepoznává.

Hsa 7 10 Ten, jenž je Pýchou Izraele, obrátí se proti němu. K Hospodinu, svému Bohu se nevracejí, hledat ho je ani nenapadne.

Hsa 7 11 Efrajim je jako nerozumná holubice, snadno se dá zlákat. Volají k Egyptu, chodí do Asýrie.

Hsa 7 12 Až zase půjdou, rozestřu na ně svou síť, schytám je jako nebeské ptactvo, ztrestám je, jak o tom slychali ve svém shromáždění.

Hsa 7 13 Běda jim, protože přede mnou ulétli jak ptáče. Zhoubu na ně, že mi byli nevěrní. Já jsem je vykoupil, oni však o mně mluví lži.

Hsa 7 14 ve svém srdci neúpějí ke mně, když kvílejí na svých ložích. Scházejí se při obilí a moštu a mně se vyhýbají.

Hsa 7 15 Ať jsem je trestal nebo posiloval jejich paži, oni o mně smýšleli zle.

Hsa 7 16 Obracejí se, ne však k Nejvyššímu, jsou jako záludný luk. Mečem padají jejich velmožové pro jazyk, jenž soptí hněvem. Proto sklídí jen úsklebek v egyptské zemi.

Hsa 8 1 Polníci k ústům! Jak orel na dům Hospodinův! Přestoupili moji smlouvu, proti mému zákonu se vzepřeli.

Hsa 8 2 Budou ke mně úpět: "Bože můj, my synové Izraele se k tobě známe."

Hsa 8 3 Izrael zanevřel na to, co je dobré, bude jej honit nepřítel.

Hsa 8 4 Krále si ustanovili, ale beze mne, dosadili velmože, ale já se k nim neznám. Ze svého stříbra a zlata si udělali modlářské stvůry ke své vlastní zkáze.

Hsa 8 5 Tvůj býček na tebe, Samaří, zanevřel. Můj hněv proti nim plane! Jak dlouho ještě? Bez trestu nezůstanou.

Hsa 8 6 Neboť ten býček je z Izraele, udělal jej řemeslník, není to Bůh. Ze samařského býčka zbudou jen třísky.

Hsa 8 7 Zaselí vítr, sklídí bouři. Nevyroste jim ani stéblo, co vzklíčí, nevydá žádnou mouku; když by snad i něco vydalo, pohltní to cizáci.

Hsa 8 8 Izrael bude pohlcen. Hle, budou mezi pronárody jako bezcenná nádoba.

Hsa 8 9 Vystupovali k Ašúrovi, k osamělému divokému oslu; Efrajim kupčí láskou.

Hsa 8 10 Ale i kdyby kupčili se všemi pronárody, přece je seženu dohromady a brzo začnou počítovat břemeno krále velmožů.

Hsa 8 11 Efrajim postavil mnoho oltářů, aby hřešil; má tedy oltáře a hřeší.

Hsa 8 12 Kdybych mu napsal ze svého zákona sebevíc, bude to pokládáno za něco cizího.

Hsa 8 13 Když mi obětují dary, obětují maso, aby se najedli. Hospodin v nich nemá zalíbení. Však si připomene jejich nepravost a ztrestá je za jejich hříchy. Půjdou zpátky do Egypta.

Hsa 8 14 Izrael zapomněl na svého Učinitele a nastavěl chrámů, Juda postavil mnoho opevněných měst. Ale já pošlu na jeho města oheň a ten pozře jejich paláce.

Hsa 9 1 Neraduj se, Izraeli, rozpustilým jásotem jako národy! Smilstvem se odvracíš od svého Boha, miluješ nevěstčí mzdu na každém obilním humně.

Hsa 9 2 Humno ani lis jim obživu nedá, mošt v zemi selže.

Hsa 9 3 Nebudou sídlit v Hospodinově zemi. Efrajim se vrátí do Egypta, v Asýrii budou jíst poskvrněné věci.

Hsa 9 4 Už nepřinesou Hospodinu úlitbu vína, nebudou mu příjemné jejich obětní hody. Stanou se jim chlebem zármutku. Všichni, kdo ho jedí, se poskvrní. Kdo se živí jejich chlebem, nesmí vstoupit do Hospodinova domu.

Hsa 9 5 Co chcete připravit pro slavnostní den, pro sváteční den Hospodinův?

Hsa 9 6 Neboť i když vyjdou ze zhouby, sebere je Egypt, Memfis je pohřbí. Jejich převzácné stříbro podědí bodláčí, v jejich stanech se rozroste trní.

Hsa 9 7 Přišly dny navštívení, přišly dny odvety, Izrael to pozná! Je prorok pošetilý? Muž ducha je potřeštěnec? To pro tvou velkou nepravost, pro velkou nevraživost.

Hsa 9 8 Ten, kdo spolu s mým Bohem hlídá Efrajima, je prorok. Na všech jeho cestách je číhařské osídlo, v domě jeho Boha nevraživost.

Hsa 9 9 Zabředli hluboko, propadli zkáze jako za dnů Gibeje. Na jejich nepravost Bůh pamatuje, ztrestá je za jejich hříchy.

Hsa 9 10 Jak hrozny na poušti našel jsem Izraele, jak první plody fíkovníku, ty nejranější, spatřil jsem vaše otce. Oni však odešli za Baal-peórem, zasvětili se té ohavě a stali se ohyzdami jako jejich miláček.

Hsa 9 11 Efrajimova sláva odlétne jako ptáče. Nebudou plodit ani rodit, ani neotěhotní.

Hsa 9 12 I kdyby své syny odchovali, připravím je o ně, žádný nezůstane. Běda i jim, běda, až od nich odstoupím.

Hsa 9 13 Efrajim, jak jsem viděl, tíhne k Týru ležícímu nad nivami; teď však Efrajim bude muset vyvést před toho vraha své syny.

Hsa 9 14 Dej jim, Hospodine! Co jim dáš? Neplodné lůno a vyschlé prsy jim dej!

Hsa 9 15 V Gilgálu je zdroj všech jejich zlořádů, proto jsem je tam začal nenávidět. Pro jejich zlé skutky je vypudím ze svého domu. Lásku jim už znovu neprokážu. Všichni jejich velmoži jsou umíněnci.

Hsa 9 16 Efrajim bude pobit, jejich kořen uschne, žádné ovoce neponesou. I kdyby něco zplodili, usmrtím to nejvzácnější, plody jejich lůna. -

Hsa 9 17 Můj Bůh je zavrhně; protože ho neposlouchali, stanou se psanci mezi pronárody.

Hsa 10 1 Izrael je rozbuje lá réva, plody jen pro sebe nasazuje. Čím více má plodů, tím více oltářů staví, čím je jeho země lepší, tím lépe zdobí posvátné sloupy.

Hsa 10 2 Jejich srdce je plné úlisnosti, budou však za vinu pykat. On jejich oltáře strhne, zničí jejich posvátné sloupy.

Hsa 10 3 Teď říkají: "Nemáme krále. Nebojíme se Hospodina a král - co by nám mohl udělat?"

Hsa 10 4 Zaklínají se falešnými slovy, když uzavírají smlouvu; jejich soud bují jako jedovaté bylí na zoraném poli.

Hsa 10 5 Obyvatelé Samaří se budou třást strachem o betávenské jalovice; jeho lid bude truchlit nad býčkem. Ať si jeho žreci jásají nad jeho slávou, ta se od něho odstěhuje.

Hsa 10 6 I jeho socha bude odnesena do Asýrie jako obětní dar velkokráli. Efrajim sklídí ostudu, Izrael bude zahanben pro své rozhodnutí.

Hsa 10 7 Zajde Samaří i jeho král, bude jako pěna na vodách.

Hsa 10 8 Zpleněna budou posvátná návrší Avenu, hřích Izraele. Na jejich oltářích vyrostou trní a hloží. Tu řeknou horám: "Přikryjte nás!" a pahorkům: "Padněte na nás!"

Hsa 10 9 Ode dnů Gibeje jsi hřešil, Izraeli. Tam obstáli, nezasáhla je gibejská válka proti pachatelům bezpráví.

Hsa 10 10 Budu je trestat, jak sám budu chtít, národy se proti nim shromáždí, aby je spoutaly pro jejich dvojí nepravost.

Hsa 10 11 Efrajim je jalovice jhu přivyklá, bývá ráda při výmlatu. Přistoupil jsem k její pěkné šíji: Efrajima zapráhnu, Juda bude orat, Jákob bude vláčet.

Hsa 10 12 Rozsívějte si pro spravedlnost, sklízíte pro milosrdenství, zorejte svůj úhor. Je čas dotázat se Hospodina. Až přijde, svaží vás spravedlností.

Hsa 10 13 Orali jste svévoli, sklízeli bezpráví, jedli jste ovoce přetvářky. Doufal jsi v svou cestu, v množství svých bohatýrů.

Hsa 10 14 V tvém lidu nastane rozbroj, všechny tvé pevnosti budou vyplněny, jako když Šalman vyplnil Bét-arbél, v den boje byla rozdracena matka nad syny.

Hsa 10 15 Právě tak naloží s vámi Bét-el pro vaše strašné zlořády. Za úsvitu bude izraelský král nadobro umlčen.

Hsa 11 1 Když byl Izrael mládenečkem, zamiloval jsem si ho, zavolať jsem svého syna z Egypta.

Hsa 11 2 Proroci je volali, oni se však od nich odvraceli, obětovali baalům, pálili kadidlo tesaným modlům.

Hsa 11 3 Ačkoli jsem sám naučil Efrajima chodit, on na své rámě bral modly. Nepoznali, že já jsem je uzdravoval. -

Hsa 11 4 Provázky lidskými jsem je táhl, provazy milování, byl jsem jako ti, kdo jim nadlehčují jeho, když jsem se k němu nakláněl a krmil jej.

Hsa 11 5 Nevrátí se do egyptské země, ale jeho králem bude Ašúr, neboť odmítli vrátit se ke mně.

Hsa 11 6 v jeho městech bude řádit meč, skoncuje s jeho mluvky, pro jejich záměry je pozře.

Hsa 11 7 Můj lid se zdráhá vrátit se ke mně; když ho volají k Nejvyššímu, nikdo se nepozvedne.

Hsa 11 8 Což bych se tě, Efrajime, mohl vzdát, mohl bych tě, Izraeli, jen tak vydat? Cožpak bych tě mohl vydat jako Admu, naložit s tebou jako se Sebojímem? Mé vlastní srdce se proti mně vzepřelo, jsem pohnut hlubokou lítostí.

Hsa 11 9 Nedám průchod svému planoucímu hněvu, nezničím Efrajima, protože jsem Bůh, a ne člověk, jsem Svatý uprostřed tebe; nepřijdu s hněvivostí.

Hsa 11 10 Budou následovat Hospodina, až zařve jako lev. Až vydá řev, přiběhnou s třesením synové od moře,

Hsa 11 11 přilétnou s třesením z Egypta jako ptáče, z asyrské země jako holubi ce. A já je usadím v jejich domech, je výrok Hospodinův.

Hsa 11 12

Hsa 12 1 Efrajim mě obklíčil přetvářkou, dům izraelský záludností; též Juda je před Bohem vrtkavý stále, i když je věrný svatým obyčejům.

Hsa 12 2 Efrajim se živí větrem, za východním větrem se honí po celé dny, množí lež a zhoubu. S Asýrií uzavírají smlouvu, do Egypta donášejí olej.

Hsa 12 3 Též s Judou povede Hospodin spor, Jákoba ztrestá za jeho cesty, odplatí mu podle jeho skutků.

Hsa 12 4 Už v mateřském životě úskočně jednal se svým bratrem, ale v mužném věku jako kníže zápasil s Bohem.

Hsa 12 5 Jako kníže se utkal s andělem a obstál. Plakal a prosil o smilování. V Bét-elu nalézá toho, který tam s námi rozmlouvá.

Hsa 12 6 Hospodin je Bůh zástupů, jménem Hospodin je připomínán.

Hsa 12 7 Navrať se tedy ke svému Bohu, dběj na milosrdenství a právo, s nadějí vytrvale čekej na svého Boha.

Hsa 12 8 Efrajim je kramář, v ruce má falešná závaží, rád klame.

Hsa 12 9 A říká: "Ano, zbohatl jsem, získal jsem si jmění. Na ničem, čeho jsem nabyt, nelze shledat hříšnou nepravost."

Hsa 12 10 Já však jsem Hospodin, tvůj Bůh, už z egyptské země. Zase tě usadím ve stanech jako za dnů, kdy jsem se s tebou setkával.

Hsa 12 11 Mluvím k prorokům a dávám mnohá vidění: skrze proroky předkládám podobenství.

Hsa 12 12 Gileád páchá ničemnosti, propadne zmaru; v Gilgálu obětují býky, jejich oltáře se stanou hromadami sutě mezi brázdami pole.

Hsa 12 13 Jákob uprchl na pole Aramské, Izrael pro ženu sloužil, pro ženu střežil stáda.

Hsa 12 14 Skrze proroka vyvedl Hospodin Izraele z Egypta, skrze proroka nad ním držel stráž. [(Hosea 12:15) Efrajim vzbudil urážkami Boží rozhořčení; krev, kterou prolil, uvrhne jeho Pán na něho a jeho tupení se mu vrátí.]

Hsa 13 1 Kdykoli Efrajim promluvil, nastalo zděšení, byl vznešený v Izraeli, ale provinil se Baalem a propadl smrti.

Hsa 13 2 A přesto hřeší dál, odlévají si modly, modlářské stvůry ze stříbra podle svých nápadů. Všechno je to jen výrobek řemeslníků. O těch modlách říkají: "Ti, kdo obětují, ať líbají býčky."

Hsa 13 3 Proto budou jak jitřní obláček, jako rosa, která hned po ránu mizí, jako plevy, jež víchř odvané z humna, jako kouř z dymníku.

Hsa 13 4 Ale já jsem Hospodin, tvůj Bůh, už z egyptské země. Nepoznal jsi Boha kromě mne; mimo mne jiného zachránce není.

Hsa 13 5 Já jsem tě poznal na poušti, ve vyprahlé zemi.

Hsa 13 6 Měli pastvy do sytosti. Nasytili se a jejich srdce zpyšnělo, zapomněli na mě.

Hsa 13 7 Budu na ně jako mladý lev, budu číhat u cesty jak levhart,

Hsa 13 8 střetnu se s nimi jako medvědice zbavená mláďat. Hruď až k srdci jim roztrhám, sežeru je tam jako lvíce; polní zvěř je rozsápe.

Hsa 13 9 Je to tvá zkáza, Izraeli, že jsi proti mně, proti své pomoci.

Hsa 13 10 Kdepak je tvůj král? Ať tě zachrání ve všech tvých městech. Kde jsou tvoji soudcové, o něž jsi žádal: "Dej mi krále a velmože"?

Hsa 13 11 Dávám ti krále rozhněván a беру ti jej v prchlivosti.

Hsa 13 12 Efrajimovy nepravosti jsou svázány, jeho hříchy uschovány.

Hsa 13 13 Doléhnu na něho bolesti rodičky. Je to syn nemoudrý; nechtěl opustit včas lůno rodičky.

Hsa 13 14 Mám je vyplatit ze spárů podsvětí, vykoupit ze smrti? Kde je, smrti, tvá morová rána? Podsvětí, kde je tvůj smrtící žár? Lítost však bude mým očím skryta.

Hsa 13 15 I když Efrajim mezi bratry ponese ovoce, přičene se východní vítr, vítr Hospodinův; už se zdvihá z pouště. Jeho zdroj zklame, jeho pramen vyschne, vyplněn bude poklad veškerých vzácností.

Hsa	13	16	
Hsa	14	1	Samaří bude pykat, že se stavělo na odpor svému Bohu. Padnou mečem, jejich pacholátka budou rozdracena, těhotné ženy rozpočeny.
Hsa	14	2	Navrať se, Izraeli, k Hospodinu, svému Bohu, neboť jsi upadl pro svoji nepravost.
Hsa	14	3	Vezměte s sebou tato slova, obraťte se k Hospodinu, řekněte mu: "Promiň nám všechnu nepravost, přijmi nás laskavě, když chceme oběti býčků nahradit svými rty.
Hsa	14	4	Ašúr nás nezachrání, na oře nevsedneme a výrobku svých rukou nebudeme už říkat: "Náš Bože!" u tebe přece nalézá sirotek slitování."
Hsa	14	5	Jejich odvrácení uzdravím, rád si je zamiluji, neboť můj hněv se od nich odvrátil.
Hsa	14	6	Budu Izraeli rosou, rozkvete jako lilie, zapustí kořeny jako libanónský cedr.
Hsa	14	7	Jeho ratolesti se rozloží, ve své velebnosti bude podoben olivě a jeho vůně bude jako vůně Libanónu.
Hsa	14	8	Usednou opět v jeho stínu, budou pěstovat obilí, rozkvetou jako réva připomínající libanónské víno. -
Hsa	14	9	Co je mi do nějakých modlářských stvůr, Efrajime? Řekl jsem přece, že na něho shlédnu. Jsem jako zelený cypřiš; ode mne budeš mít ovoce, které poneseš. [(Hosea 14:10) Kdo je moudrý, aby těmto věcem porozuměl, rozumný, aby je pochopil? Hospodi nové cesty jsou přímé, spravedliví budou po nich chodit, nevěrní však na nich upadnou.]
Jol	1	1	Slovo Hospodi novo, které se dostalo k Jóelovi, synu Petúelovu.
Jol	1	2	Slyšte to, starší, pozorně naslouchejte, všichni obyvatelé země: Stalo se něco takového za vašich dnů anebo za dnů vašich otců?
Jol	1	3	Vypravujte o tom svým synům a vaši synové svým synům a jejich synové dalšímu pokolení:
Jol	1	4	Co zbylo po housenkách, sežraly kobylky, co zbylo po kobylkách, sežrali brouci, co zbylo po broucích, sežrala jiná havěť.
Jol	1	5	Vystřízlivějte, opilci, a plačte! Kvílejte, všichni pijani vína, že je vám mladé víno odtrženo od úst.
Jol	1	6	Vždyť na mou zemi vytáhl pronárod mocný a nesčíslný; má zuby lví, tesáky jako lvice.
Jol	1	7	Zpustošil mou vinnou révu, polámal můj fíkovník, kůru z něho sloupal a pohodil, způsobil, že vinné výhonky zežloutly.
Jol	1	8	Kvílejte, jako panna oděná žíněnou suknicí kvílí pro ženicha svého mládí.
Jol	1	9	Obětní dary a úlitby jsou odtrženy od Hospodinova domu; truchlí kněží, sluhové Hospodi novi.
Jol	1	10	Pole je popleněno, truchlí role; je popleněno obilí, vyschl mošt, došel čerstvý olej.
Jol	1	11	Oráči se hanbí, vinaři kvílejí pro pšenici a ječmen; sklizeň na poli přišla nazmar.
Jol	1	12	Vinná réva uschla, zvald fíkovník, granátový strom i datlovník a jabloň, všechno polní stromoví je suché. Lidským synům vyschl zdroj veselí.
Jol	1	13	Kněží, opásejte se k nařikání, kvílejte, sluhové oltáře, vejděte, nocujte v žíněných suknicích, sluhové mého Boha, neboť dům vašeho Boha je zbaven obětních darů a úliteb.
Jol	1	14	Uložte půst, svolajte slavnostní shromáždění, shromážděte starší, všechny obyvatele země, do domu Hospodina, svého Boha, a úpěte k Hospodinu.
Jol	1	15	Běda, ten den! Blízko je den Hospodinův! Přivalí se jako zhouba od Všemohoucího.
Jol	1	16	Což nám není přímo před očima odtržen pokrm, od domu našeho Boha radost a jásot?
Jol	1	17	Zrno zaschlo pod hroudami, sklady jsou zpustošené, sýpky rozbořené, obilí uschlo.
Jol	1	18	Jak těžce oddychuje dobytek! Stáda skotu se plaší, nemají pastvu; stáda bravu se plouží.
Jol	1	19	K tobě, Hospodine, volám. Stepní pastviny pozřel oheň, všechno polní stromoví sežehl plamen.
Jol	1	20	Dobytěk na poli po tobě prahne, v potocích vyschla voda, stepní pastviny pozřel oheň.
Jol	2	1	Trubte na polnici na Sijónu, křičte na poplach na mé svaté hoře, ať se třesou všichni obyvatelé země, neboť přichází den Hospodinův. Je blízko
Jol	2	2	den tmy a temnot, den oblaku a mrákoty. Jako úsvit na horách se rozprostírá lid četný a mocný, jakého nebylo od věků, aniž kdy bude po něm až do let posledního pokolení.
Jol	2	3	Před ním je oheň šířící, za ním sežehující plamen; před ním je země jak zahrada Eden, za ním poušť, zpustošený kraj. A vyváznout před ním nelze.
Jol	2	4	Vzhledem připomíná koně, je jako jízda v divém cvalu.
Jol	2	5	Jako hřmící válečná vozba poskakuje po vrcholcích hor, praská jak ohni vý plamen, když šíří strniště. Je jako mocný lid seřazený k boji.
Jol	2	6	Národy se před ním svižejí v křeči, tváře všech blednou.

Jol	2	7	Běží jako bohatýři, jako bojovníci ztéká hradby. Každý jde svou cestou, neodbočí od své dráhy.
Jol	2	8	Jeden druhému nepřekáží, každý jde určeným směrem. Když narazí na oštěpy, neprořídnou,
Jol	2	9	vnikají do města, běhají po hradbách, na domy vystupují, lezou okny jak zloděj.
Jol	2	10	Před ním se roztřeše země, zachvějí nebesa, slunce a měsíc se zachmuří a hvězdy ztratí svou zář.
Jol	2	11	Sám Hospodin dá povel svému vojsku. Jeho šiky jsou nesčíslné. Mocný je ten, kdo vykoná jeho rozkaz. Hospodinův den je veliký a přehrozný! Kdo mu odolá?
Jol	2	12	Nyní tedy, je výrok Hospodinův, navratte se ke mně celým srdcem, v postu, pláči a nářku.
Jol	2	13	Roztrhněte svá srdce, ne oděv, navratte se k Hospodinu, svému Bohu, neboť je milostivý a plný slitování, shovívavý a nejvyšší milosrdný. Jímá ho lítost nad každým zlem.
Jol	2	14	Kdo ví, nepojme-li ho opět lítost a nezanechá-li za sebou požehnání, a zase budou obětní dary a úlitby pro Hospodina, vašeho Boha.
Jol	2	15	Trubte na polnici na Sijónu, uložte půst, svolajte slavnostní shromáždění!
Jol	2	16	Shromážděte lid, posvěťte sbor, sezvete starce, shromážděte pacholátka i kojence od prsů, ať vyjde ženich ze svého pokojíku a nevěsta ze své komůrky.
Jol	2	17	Ať mezi chrámovou předsíní a oltářem pláčou kněží, sluhové Hospodini, ať prosí: "Ušetři, Hospodine, svůj lid, nevydávej své dědictví potupě, ať nad nimi nevládnou pronárody. Proč se má mezi národy říkat: "Kde je jejich Bůh?""
Jol	2	18	Horlivě se ujme Hospodin své země a se svým lidem bude mít soucit.
Jol	2	19	Hospodin se ozve a řekne svému lidu: Hle, posílám vám obilí, mošt i čerstvý olej, abyste se nasytili, a už vás nevydám potupě mezi pronárody.
Jol	2	20	Vzdálím od vás Seveřana, zaženu ho do vyprahlé, zpusťované země, jeho předvoj do moře východního, jeho zadní voj do moře západního. A bude z něho vystupovat zápach, hnilobný puch, neboť chtěl vykonat veliké věci.
Jol	2	21	Neboj se, země, jásej a raduj se, neboť veliké věci vykoná Hospodin.
Jol	2	22	Neboj se, dobytku na poli, stepní pastviny se zazelenají, strom zase ponese ovoce, fíkovník a réva vydají úrodu.
Jol	2	23	Jásejte, synové Sijónu, radujte se z Hospodina, svého Boha, neboť vám dá učitele spravedlnosti a jako na začátku vám sešle hojnost dešťů podzimních i jarních.
Jol	2	24	Humna budou plná obilí, lisy budou přetékat moštem a čerstvým olejem.
Jol	2	25	Tak vám nahradím, co po léta požíraly kobylinky a brouci, různá havěť a housenky, mé veliké vojsko, které jsem na vás posílal.
Jol	2	26	Budete jíst dosyta a budete chválit jméno Hospodina, svého Boha, který s vámi tak podivuhodně jednal. A můj lid nebude navěky zahanben.
Jol	2	27	Poznáte, že jsem uprostřed Izraele. Já jsem Hospodin, váš Bůh, a jiného Boha není. A můj lid nebude navěky zahanben.
Jol	2	28	
Jol	2	29	
Jol	2	30	
Jol	2	31	
Jol	2	32	
Jol	3	1	I stane se potom: vyleji svého ducha na každé tělo. Vaši synové i vaše dcery budou prorokovat, vaši starci budou mít sny, vaši jinoši budou mít prorocká vidění.
Jol	3	2	Rovněž na otroky a otrokyně vyleji v oněch dnech svého ducha.
Jol	3	3	Způsobím, že budou na nebi i na zemi divné úkazy: krev a oheň a sloupy dýmu.
Jol	3	4	Slunce se zastře tmou a měsíc krví, dříve než přijde den Hospodinův, veliký a hrozný.
Jol	3	5	Avšak každý, kdo vyzývá Hospodinovo jméno, se zachrání. Na hoře Sijónu a v Jeruzalémě budou ti, kdo vyvážli, jak řekl Hospodin, spolu s těmi, kdo přežili, jež Hospodin povolá.
Jol	3	6	
Jol	3	7	
Jol	3	8	
Jol	3	9	
Jol	3	10	
Jol	3	11	
Jol	3	12	
Jol	3	13	
Jol	3	14	
Jol	3	15	
Jol	3	16	
Jol	3	17	
Jol	3	18	
Jol	3	19	
Jol	3	20	

Jol 3 21
 Ams 1 1 Slova Ámose, který byl z tekójských drobopravců. Měl vidění o Izraeli za dnů judského krále Uzijáše a za dnů izraelského krále Jarobeáma, syna Jóašova, dva roky před zemětřesením.

Ams 1 2 Řekl: Hospodin vydá řev ze Sijónu, vydá hlas z Jeruzaléma; budou truchlit pastviny pastýřů, vrchol Karmelu zprahne.

Ams 1 3 Toto praví Hospodin: Pro trojí zločin Damašku, ba pro čtvrtý, toto neodvolám: Protože mlátili Gileáda železnými smyký,

Ams 1 4 sešlu na Chazaelův dům oheň a ten pozře paláce Ben-hadadovy.

Ams 1 5 Přerazím závoru Damašku, vyhladím z Pláně kouzel toho, jenž tam sídlí, z Domu rozkoše toho, jenž drží žezlo; aramejský lid bude přesídlen do Kíru, praví Hospodin.

Ams 1 6 Toto praví Hospodin: Pro trojí zločin Gázy, ba pro čtvrtý, toto neodvolám: Protože úplně přestěhovali obyvatelstvo a přesídlence vydali v plen Edómu,

Ams 1 7 sešlu na hradby Gázy oheň a ten pozře její paláce.

Ams 1 8 Vyhladím z Ašdódu toho, jenž tam sídlí, z Aškalónu toho, jenž drží žezlo, proti Ekrónu obrátím svou ruku; vyhyne pozůstatek Pelištejců, praví Panovník Hospodin.

Ams 1 9 Toto praví Hospodin: Pro trojí zločin Týru, ba pro čtvrtý, toto neodvolám: Protože úplně vydali v plen Edómu všechny přesídlence a nepamatovali na bratrskou smlouvu,

Ams 1 10 sešlu na hradby Týru oheň a ten pozře jeho paláce.

Ams 1 11 Toto praví Hospodin: Pro trojí zločin Edómu, ba pro čtvrtý, toto neodvolám: Protože pronásledoval svého bratra mečem, odvrhl slitování, živil v sobě neustále hněv a setrval ve své prchlivosti,

Ams 1 12 sešlu na Těman oheň a ten pozře vládce Bosry.

Ams 1 13 Toto praví Hospodin: Pro trojí zločin Amónovců, ba pro čtvrtý, toto neodvolám: Protože roztínali těhotné ženy gileádské, aby rozšířili své území,

Ams 1 14 zanitím na hradbách Raby oheň a ten pozře její paláce za válečného ryku v den boje, za vichřice v den bouře.

Ams 1 15 Jejich král bude přestěhován, spolu s ním i jeho velmožové, praví Hospodin.

Ams 2 1 Toto praví Hospodin: Pro trojí zločin Moábu, ba pro čtvrtý, toto neodvolám: Protože na vápno spálil kosti edómského krále,

Ams 2 2 sešlu na Moáb oheň a ten pozře paláce Kerijótu. Moáb zemře ve hřmotu vřavy za válečného ryku při zvuku polnice.

Ams 2 3 Vyplením soudce z jeho středu, všechny jeho velmože pobiji s ním, praví Hospodin.

Ams 2 4 Toto praví Hospodin: Pro trojí zločin Judy, ba pro čtvrtý, toto neodvolám: Protože zavrhl Hospodinův zákon a nedbali na jeho nařízení - zavedli je jejich lži ve modly, za nimiž chodili jejich otcové -,

Ams 2 5 sešlu na Judu oheň a ten pozře paláce Jeruzaléma.

Ams 2 6 Toto praví Hospodin: Pro trojí zločin Izraele, ba pro čtvrtý, toto neodvolám, protože za stříbro prodávají spravedlivého a ubožáka pro pár opánků.

Ams 2 7 Bažít dostat hlavy nuzáků do prachu země, pokorné zavádějí na scestí, syn i otec chodí za nevěstkou, a tak znesvěcují moje svaté jméno.

Ams 2 8 Rozvalují se na zabavených oděvech při každém oltáři. vydřené pokuty propíjejí ve víně v domě svého boha.

Ams 2 9 Já jsem zničil před nimi Emorejce vysoké jako cedry a pevné jako duby. Zničil jsem je od koruny až ke kořenům.

Ams 2 10 Já jsem vás vyvedl z egyptské země, vodil jsem vás čtyřicet let po poušti a pak jste obsadili emorejskou zemi.

Ams 2 11 Z vašich synů jsem povolával proroky, z vašich jinochů nazíry. Není tomu tak, synové Izraele? je výrok Hospodinův.

Ams 2 12 Avšak vy jste dávali nazírům pít víno a prorokům jste přikazovali: "Nepřorokujte!"

Ams 2 13 Hle, já vás budu tlačit k zemi jako povoz plný snopů.

Ams 2 14 Hbitý neuteče, silný nebude moci užít své síly, bohatýr se nezachrání.

Ams 2 15 Lučišník neobstojí, rychlonohý neunikne, jezdec na koni se nezachrání.

Ams 2 16 Z bohatýrů i ten nejsrdnatější v onen den uteče nahý, je výrok Hospodinův.

Ams 3 1 Slyšte toto slovo, jež Hospodin promluvil proti vám, synové izraelští, proti celé čeledi, kterou jsem vyvedl z egyptské země.

Ams 3 2 Pouze k vám jsem se znal ze všech čeledí země, a proto vás ztrestám za všechny vaše nepravosti.

Ams 3 3 Půjdou spolu dva, jestliže se nedohodli?

Ams 3 4 Řve v divočině lev, nemá-li úlovek? Ozve se lvíče ze svého doupěte, kdyby nic nelapilo?

Ams 3 5 Chytí se pták do osídla na zemi, není-li nastraženo? Vymrští se osídlo ze země, když nic nepolapilo?

Ams 3 6 Když se v městě troubí na polnici, zda se lid netřeše? Stane-li se v městě něco zlého, zda nejedná Hospodin?

Ams 3 7 Ovšem, Panovník Hospodin nečiní nic, aniž by zjevil své tajemství prorokům, svým služebníkům.

Ams 3 8 Lev řve, kdo by se nebál? Panovník Hospodin mluví, kdo by neprorokoval?

Ams 3 9 vyhlase na palácích v Ašdódu a na palácích v egyptské zemi řekněte: Shromážděte se na Samařské hory! Pohleďte, co je tam zmatků, kolik útlaku!

Ams 3 10 Správně jednat neumějí, je výrok Hospodinův. Uskladňují ve svých palácích násilí a zhoubu jako poklady.

Ams 3 11 Proto praví Panovník Hospodin toto: Tuto zemi obklíčí protivník, tvá opevnění strhne, tvoje paláce budou vyloupeny.

Ams 3 12 Toto praví Hospodin: Jako pastýř vyrvе lvu z tlamy dva hnáty či boltec, tak budou vyrváni izraelští synové, kteří si hoví v Samaří v pohodlí lehátka, na polštářích pohovky.

Ams 3 13 Slyšte to a dejte výstrahu Jákobovu domu, je výrok Panovníka Hospodina, Boha zástupů:

Ams 3 14 V den, kdy budu trestat Izraele za jeho nevěrnosti, ztrestám i oltáře bételské; rohy oltáře budou odseknuty, padnou k zemi.

Ams 3 15 Domem zimním udeřím o dům letní, zaniknou domy ze slonoviny, smeteno bude mnoho domů, je výrok Hospodinův.

Ams 4 1 Slyšte toto slovo, bášanské krávy, které jste na Samařské hoře, které utiskujete nuzné a křivdíte ubožákům. Říkáte jejich Panovníkovi: "Dávej, ať hodujeme!"

Ams 4 2 Panovník Hospodin se zapřísáhl při své svatosti: Hle, přijdou na vás dny, kdy vás vytáhnou na hácích a vaše potomky na rybářských udicích.

Ams 4 3 Vyjdete trhlinami, každá tou, před níž právě bude, a budete vrženy až k Harmónu, je výrok Hospodinův.

Ams 4 4 Choďte si do Bét-elu oddávat se nevěrnosti, jen se dopouštějte ještě více nevěrnosti v Gilgálu, přinášejte své oběti z jitra, své desátky třetího dne.

Ams 4 5 Spalujte v děkovnou oběť kvašené chleby, hlučně ohlašujte oběti dobrovolné, vždyť to tak máte rádi, synové izraelští, je výrok Panovníka Hospodina.

Ams 4 6 způsobil jsem, že jste neměli co do úst v žádném svém městě, že jste měli nedostatek chleba na všech svých místech. A přece jste se ke mně nenavrátili, je výrok Hospodinův.

Ams 4 7 Já jsem vám také odepřel hojnost dešťů tři měsíce přede žněmi, jedno město jsem svlažoval a druhé jsem nesvlažil, jeden díl země byl zavlažován, zatímco díl, na který nepršelo, zprahl.

Ams 4 8 Dvě tři města vrávorala k jinému městu, aby se napila vody, žízeň však neuhasila. A přece jste se ke mně nenavrátili, je výrok Hospodinův.

Ams 4 9 Bil jsem vás obilnou rzí a snětí; mnoho vašich zahrad a vinic, vaše fíkovníky a vaše olivy sežraly housenky. A přece jste se ke mně nenavrátili, je výrok Hospodinův.

Ams 4 10 Poslal jsem na vás mor jako na Egypt, vaše jinochy jsem pobil mečem, i vaši koně byli odvělečeni, dal jsem vám čichat puch vašich táborů. A přece jste se ke mně nenavrátili, je výrok Hospodinův.

Ams 4 11 Podvrátil jsem vás, jako jsem podvrátil, já Bůh, Sodomu a Gomoru; byli jste jako oharek vyrvaný z plamenů ohniště. A přece jste se ke mně nenavrátili, je výrok Hospodinův.

Ams 4 12 Proto s tebou, Izraeli, takto naložím. A protože s tebou naložím takto, připrav se, Izraeli, na setkání se svým Bohem!

Ams 4 13 Neboť hle, on je tvůrce hor a stvořitel větru, oznamuje člověku, co má na mysli, působí úsvit i soumrak, šlape po posvátných návrších země. Jeho jméno je Hospodin, Bůh zástupů.

Ams 5 1 Slyšte toto slovo, které pronáším, žalozpěv nad vámi, dome izraelský:

Ams 5 2 "Padla izraelská panna, už nevstane, leží bez povšimnutí na vlastní zemi, nezvedne ji nikdo."

Ams 5 3 Neboť toto praví Panovník Hospodin: Městu, které vytáhne s tisícem, zůstane sto, a tomu, jež vytáhne se stem, zůstane pro dům izraelský deset.

Ams 5 4 Toto praví Hospodin domu izraelskému: Dotazujte se mne a budete žít!

Ams 5 5 Nedotazujte se Bét-elu, nevcházejte do Gilgálu, neputujte do Beer-šeby, neboť Gilgál bude přesídlen, Bét-el se ukáže jako ničemný klam.

Ams 5 6 Dotazujte se Hospodina a budete žít! Kéž nezachvátí dům Josefův jako oheň. Pozřel by jej a nikdo by neuhasil Bét-el,

Ams 5 7 ty, kdo převracejí právo v pelyněk a spravedlnost srážejí k zemi.

Ams 5 8 Ten, který učinil Plejády a Orióna, obrací šero smrti v jitra, ale i den zatmívá nocí, povolává mořské vody a vylévá je na tvář země. Jeho jméno je Hospodin.

Ams 5 9 On mocného uvrhne do záhuby a zhouba pronikne do pevnosti.

Ams 5 10 Oni však toho, kdo trestá v bráně, nenávidí, pravdomluvný se jim hnusí.

Ams 5 11 Protože hanebně vydíráte nuzáka a vymáháte na něm obilnou daň, mohli jste si vybudovat domy z kvádrů, bydlet v nich však nebudete; vysadili jste si skvělé vinice, avšak víno z nich pít nebudete.

Ams 5 12 Já znám vaše četné nevěrnosti, vaše nehorázné hříchy. Nevražíte na spravedlivého, berete úplatek, ubožáky v bráně odstrkujete.

Ams 5 13 Proto v oně době prozíravý zmlkne, bude to zlý čas.

Ams 5 14 Hleďte dobro a ne zlo a budete žít, a tak Hospodin, Bůh zástupů,

bude s vámi, jak říkáte.

Ams 5 15 Mějte v nenávisti zlo a milujte dobro, uplatňujte v bráně právo! Snad se Hospodin, Bůh zástupů, smiluje nad pozůstatkem lidu Josefova.

Ams 5 16 Proto praví Hospodin, Bůh zástupů, Panovník, toto: Na všech náměstích bude nářek, na všech ulicích budou křičet: "Běda, běda!" Zavolají k truchlení oráče, ty, kdo umějí bédovat, k nařikání.

Ams 5 17 Na všech vinicích bude nářek, neboť projdu tvým středem, praví Hospodin.

Ams 5 18 Běda těm, kdo touží po dni Hospodinově! K čemu vám bude den Hospodinův? Bude tmou, a ne světlem!

Ams 5 19 Jako když se dá někdo na útěk před lvem a narazí na něho medvěd; nebo vejde do domu, opře se rukou o stěnu a uštkne ho had.

Ams 5 20 Což není den Hospodinův tmou, a ne světlem, temnotou bez jasu?

Ams 5 21 Nenávidím vaše svátky, zavrhl jsem je, ani vystát nemohu vaše slavnostní shromáždění.

Ams 5 22 Když mi přinášíte zápalné oběti a své oběti přídavné, nemám v nich zalíbení, na pokojnou oběť z vašeho vykrmeného dobytka ani nepohlédnu.

Ams 5 23 Pryč ode mne s halasem tvých písní, tvé brnkání na harfy už nechci slyšet.

Ams 5 24 Ať se valí právo jako vody, spravedlnost jak proudící potok.

Ams 5 25 Připravovali jste mi obětní hody a přídavné oběti po čtyřicet let na poušti, dome izraelský?

Ams 5 26 Ponesete Sikúta, svého krále, Kijúna, své obrazy, hvězdu svého boha, to, co jste si udělali.

Ams 5 27 Přesídlím vás až za Damašek, praví ten, jehož jméno je Hospodin, Bůh zástupů.

Ams 6 1 Běda bezstarostným na Sijónu i těm, kdo doufají v Samařskou horu, běda vůdcům nejpřednějšího pronároda, k nimž přichází dům izraelský!

Ams 6 2 Projděte Kalné a podívejte se. Odtud jděte do velkého Chamátu a sestupte do pelištejského Gatu. Jste lepší než tato království? Je teď jejich území větší než vaše?

Ams 6 3 Zažehnáváte zlý den, ale nastolujete násilí.

Ams 6 4 Běda těm, kdo lehají na ložích ze slonoviny, povalují se na pohovkách, jídají jehňata ze stáda a telata z chléva,

Ams 6 5 blábolí za zvuku harfy, vymýšlejí si hudební nástroje jako David,

Ams 6 6 pijí víno z obětních misek, nejlepšími oleji se maží, ale nad Josefovou těžkou ranou se netrápí.

Ams 6 7 Proto nyní budou přestěhováni v čele přesídlenců, ustane hodokvas povalečů.

Ams 6 8 Přisahal Panovník Hospodin při sobě samém, je výrok Hospodina, Boha zástupů: Hnuší se mi Jákobova pýcha, jeho paláce mám v nenávisti. V plen vydám město se vším, co je v něm.

Ams 6 9 Zbude-li pak deset mužů v jednom domě, i ti zemřou.

Ams 6 10 Někoho vezme jeho strýc, spalovač mrtvol, aby vynesl kosti z domu, a zeptá se toho, kdo se skryl v odlehлém koutě domu: "Je tu ještě někdo s tebou?" On odpoví: "Už nikdo." A dodá: "Tiše! Jen nepřipomínat jméno Hospodinovo."

Ams 6 11 Neboť hle, Hospodin vydá příkaz a velký dům rozbije na padrtě a malý dům na třísky.

Ams 6 12 Mohou běhat koně po skalisku? Může být zoráno dobyt看em? A přece jste učinili z práva jed, z ovoce spravedlnosti pelyněk.

Ams 6 13 Radujete se, a nemáte z čeho, říkáte: "Což jsme vlastní silou nezískali pro sebe moc?"

Ams 6 14 Já však proti vám postavím pronárod, dome izraelský, je výrok Hospodina, Boha zástupů, a ten vás bude utlačovat od cesty do Chamátu až po úval pustiny.

Ams 7 1 Toto mi ukázal Panovník Hospodin: Hle, připravuje kobylky, když začíná růst otava. Po královské senoseči, sotvaže otava vzešla,

Ams 7 2 stalo se, že docela sežraly byliny země. I řekl jsem: "Panovníku Hospodine, odpusť prosím! Jak Jákob obstojí? Je tak nepatrný!"

Ams 7 3 Hospodin byl nad tím jat lítostí: "Nestane se to," řekl Hospodin.

Ams 7 4 Toto mi ukázal Panovník Hospodin: Hle, Panovník Hospodin volá, že povede spor ohněm. Ten pozřel obrovskou propastnou tuň a zžirá už i Jákobův podíl.

Ams 7 5 I řekl jsem: "Panovníku Hospodine, ustaň prosím! Jak Jákob obstojí? Je tak nepatrný!"

Ams 7 6 Hospodin byl nad tím jat lítostí: "Nestane se ani toto," řekl Panovník Hospodin.

Ams 7 7 Toto mi ukázal: Hle, Panovník stojí na hradbách s olovnicí, s olovnicí v ruce. I řekl mi Hospodin: "Ámosi, co vidíš?"

Ams 7 8 Odpověděl jsem: "Olovnici." A Panovník řekl: "Hle, spustím olovnici doprostřed Izraele, svého lidu. Už mu nebudu dál promíjet.

Ams 7 9 Posvátná návrší Izákova budou zpustošena, Izraelovy svatyně budou obráceny v trosky, proti domu Jarobeámovu se postavím s mečem."

Ams 7 10 Bětelský kněz Amasjáš poslal izraelskému králi Jarobeámovi zprávu:

"Spikl se proti tobě Ámos přímo v izraelském domě. Není možné, aby země snášela všechna jeho slova.

Ams 7 11 Ámos totiž říká: Jarobeám zemře mečem a Izrael bude zcela jistě přesídlen ze své země."

Ams 7 12 Pak řekl Amasjáš Ámosovi: "Seber se, vidoucí, a prchej do judské země! Tam chleba je a tam si prorokuj!"

Ams 7 13 A nikdy už neprorokuj v Bét-elu, neboť je to svatyně králova, královský dům."

Ams 7 14 Ámos Amasjášovi odpověděl: "Nebyl jsem prorok ani prorocký žák, zabýval jsem se dobyt看 a sykomorami."

Ams 7 15 Hospodin mě vzal od ovcí, Hospodin mi rozkázal: "Jdi a prorokuj Izraeli, mému lidu!"

Ams 7 16 Slyš tedy slovo Hospodino. Ty říkáš: "Neprorokuj proti Izraeli, nevynášeš věstbu proti Izákovu domu!"

Ams 7 17 Proto Hospodin praví toto: "Tvoje žena bude v městě provozovat smilství, tvoji synové a dcery padnou mečem, tvá půda bude rozměřena provazcem a ty zemřeš v zemi nečisté." Izrael bude zcela jistě přesídlen ze své země."

Ams 8 1 Toto mi ukázal Panovník Hospodin: Hle, koš zralého ovoce.

Ams 8 2 A zeptal se: "Ámosi, co vidíš?" Odpověděl jsem: "Koš zralého ovoce."

Hospodin mi řekl: "Izrael, můj lid, je zralý pro konec. Už mu nebudu dál promíjet."

Ams 8 3 V onen den se obrátí chrámové zpěvy v křik, je výrok Panovníka Hospodina, mnoho mrtvých těl bude pohozeno na všech místech. Tiše!

Ams 8 4 Slyšte to vy, kdo bažíte po ubožákovi a kdo chcete odstranit pokorné v zemi.

Ams 8 5 Říkáte: "Kdy už pomine novoluní, abychom zas prodávali obilí, a den odpočinku, abychom otevřeli sýpku, na míře ubírali, na ceně přidávali a podváděli falešnou váhou,

Ams 8 6 abychom si koupili nuzáky za stříbro, ubožáka pro pár opánků, a abychom prodali obilní zadinu."

Ams 8 7 Přísahal Hospodin při sobě, při Pýše Jákobově: Nikdy nezapomenu na žádný jejich skutek.

Ams 8 8 Nebude se nad tím trást země a truchlit každý její obyvatel? Celá se vzedme jako Nil a zase ustoupí a opadne jako egyptská řeka.

Ams 8 9 V onen den způsobím, je výrok Panovníka Hospodina, že slunce zapadne v poledne, tmou zahálím zemi za jasného dne.

Ams 8 10 Vaše slavnosti proměním ve smutek, všechny vaše písně v žalozpěvy. Na všechna bedra vložím žíněnou suknicí, na každé hlavě bude lysina. Učiním, že bude v zemi smutek jako nad jednorozeným a její poslední chvíle jako den hořkosti.

Ams 8 11 Hle, přicházejí dny, je výrok Panovníka Hospodina, kdy pošlu na zemi hlad, ne hlad po chlebu ani žízeň po vodě, nybrž po slyšení slov Hospodinových.

Ams 8 12 Budou vrávorat od moře k moři a ze severu na východ; budou pobíhat a hledat slovo Hospodino, ale nenajdou.

Ams 8 13 V onen den budou omdlávat žízni krásné panny i jinoši.

Ams 8 14 Ti, kteří přísahají při samařském provinění a říkají: "Jakože živ je tvůj bůh, Dane, a jakože živ je cesta Beer-šeby", padnou a již nepovstanou.

Ams 9 1 Spatřil jsem Panovníka, jak stojí nad oltářem. Řekl: "Udeř do hlavice sloupu, až se zachvějí prahy! Sraz jim to všechno na hlavu, ty poslední vybijí mečem. Nikdo z nich neuteče, neunikne, nevyvázne.

Ams 9 2 I kdyby se prokopali do podsvětí, má ruka je odtud vezme. Kdyby vystoupili na nebesa, strhnu je odtud.

Ams 9 3 Ukryjí-li se na vrcholu Karmelu, vypátrám je a vezmu je odtud. Skryjí-li se před mým zrakem na mořském dně, poručím hadu a vyštípe je odtud.

Ams 9 4 Půjdou-li před svými nepřáteli do zajetí, poručím meči, aby je tam pobil, neboť můj zrak spočinul na nich ke zlému a ne k dobrému."

Ams 9 5 Panovník Hospodin zástupů sotva se dotkne země, už se zmítá a všichni její obyvatelé truchlí. Celá se vzedme jako Nil a zase opadne jako egyptská řeka.

Ams 9 6 On buduje stupně svého domu na nebesích, nad zemí zakládá svou klenbu. On povolává mořské vody a vylévá je na tvář země. Jeho jméno je Hospodin.

Ams 9 7 Nejste snad pro mne jako Kúšijci, vy, synové Izraele? je výrok Hospodinův. Nevyvedl jsem Izraele z egyptské země a Pelištejce z Kaftóru a Arama z Kíru?

Ams 9 8 Hle, oči Panovníka Hospodina jsou upřeny na toto hříšné království: vyhladím je z povrchu země. Dům Jákobův však zcela nevyhladím, je výrok Hospodinův.

Ams 9 9 Neboť hle, přikázal jsem a zatřesu izraelským domem mezi všemi pronárody, jako když se třese řešetem, a žádný kamínek nepropadne na zem.

Ams 9 10 Zemřou mečem všichni hříšníci mého lidu, kteří říkají: "Nás nic nepostihne, nás nepotká nic zlého."

Ams 9 11 V onen den postavím padající Davidův stánek a jeho trhliny zazdím, opravím, co na něm pobořeno, a zbuduji jej jako za dnů dávných.

Ams 9 12 Podrobí si pozůstatek lidu edómského a všech pronárodů; i budou nazývány mým jménem, je výrok Hospodina, který toto činí.

Ams 9 13 Hle, přicházejí dny, je výrok Hospodinův, kdy půjde oráč hned za žencem a ten, kdo šlape hrozny, hned za rozsévačem. Z hor budou kanout mladé víno a všechny

pahorky budou oplývat vláhou.

Ams 9 14 Úděl Izraele, svého lidu, změní, oni znovu vybudují zpusťovaná města a osídlí je, vysadí vlnice a budou z nich pít víno, založí zahrady a budou z nich jíst ovoce.
Ams 9 15 Zasadím je do jejich půdy a již nikdy nebudou vykořeneční ze své země, kterou jsem jim dal, praví Hospodin, tvůj Bůh.
Obd 1 1 Vidění Abdiášovo. Toto praví Panovník Hospodin o Edómu. Slyšeli jsme zprávu od Hospodina, že mezi pronárody byl poslán vyslanec: "Vzhůru, povstaňme k boji proti němu!"

Obd 1 2 Hle, mezi pronárody tě činím maličkým, budeš ve velkém opovržení.
Obd 1 3 Opovázlivost tvého srdce tě zavedla. Bydlíš v skalních rozsedlinách, sídlíš vysoko, v srdci si říkáš: "Kdo by mě strhl k zemi?"

Obd 1 4 I když sis založil hnízdo vysoko jak orel a položil je mezi hvězdy, strhnu tě odtud, je výrok Hospodinův.

Obd 1 5 Až tě přepadnou zloději, škůdcové noční, jak zajdeš! Což nenakradou tolik, aby měli dost? Až na tebe přijdou sběrači hroznů, nenechají ani paběrky.

Obd 1 6 Tak bude Ezau propátrán, jeho úkryty proslíděny.

Obd 1 7 Poženou tě až na hranice, podvedou tě všichni, s nimiž máš smlouvu, zmocní se tě ti, s nimiž v pokoji žiješ, ti, kteří jedí tvůj chléb, zákeřně ti zasadí ránu. On však rozum nemá.

Obd 1 8 Zdali v onen den, je výrok Hospodinův, nevyhubím z Edómu mudrce a rozumnost z Ezauovy hory?

Obd 1 9 Témane, tvoji bohatýři se zděsí, neboť na Ezauově hoře budou všichni vyhlazeni, protože vraždili.

Obd 1 10 Pro násilí na tvém bratru Jákobovi přikryje tě hanba, budeš vyhlazen navěky.

Obd 1 11 V ten den ses postavil proti němu, v den, kdy cizáci jímali jeho vojsko. Když vcházeli do jeho bran cizinci a losovali o Jeruzalém, i tys byl jako jeden z nich.

Obd 1 12 Jen se nepas pohledem na den svého bratra v den jeho neštěstí, neraduj se nad judskými syny v den jejich záhuby, nepošklebuj se jim v den soužení!

Obd 1 13 Nevcházej do brány mého lidu v den jeho běd; právě ty se nepas pohledem na zlo, jež ho stihlo v den jeho běd; ať tvé ruce nesahají po jeho majetku v den jeho běd!

Obd 1 14 A nestůj nad průrvou, abys pobíjel ty, kdo vyvázli, nevydávej ty, kdo přežili, v den soužení!

Obd 1 15 Blízko je den Hospodinův proti všem národům. Co jsi učinil ty, to bude učiněno tobě, vrátí se ti to na hlavu, jak zasluhuješ.

Obd 1 16 Jak jste se napili na mé svaté hoře vy, tak budou ustavičně pít všechny pronárody; budou pít, až se budou zalykat, a zmizí, jako by nikdy nebyvaly.

Obd 1 17 Avšak na hoře Sijónu budou ti, kteří vyvázli, a bude svatá, a Jákobův dům obsadí ty, kdo jej obsadili.

Obd 1 18 I bude dům Jákobův ohněm a dům Josefův plamenem, zatímco dům Ezauův bude strništěm; oba se proti němu rozpálí a pozrou jej, nikdo z Ezauova domu nepřežije. Tak promluvil Hospodin.

Obd 1 19 Lid Negebu obsadí Ezauovu horu a lid Přímořské nížiny Pelištejce, obsadí též pole Efrajimovo a pole Samařské a Benjamín obsadí Gileád.

Obd 1 20 Přesídlenci, to vojsko synů Izraele, obsadí, co je kenaanské, až do Sarepty a přesídlenci z Jeruzaléma, kteří jsou v Sefaradu, obsadí negebská města.

Obd 1 21 Vítězové pak vystoupí na horu Sijón, aby soudili Ezauovu horu. A nastane království Hospodino.

Jnh 1 1 Stalo se slovo Hospodinovo k Jonášovi, synu Amítajovu:

Jnh 1 2 "Vstaň, jdi do Ninive, toho velikého města, a volej proti němu, neboť zlo, které páchají, vystoupilo před mou tvář."

Jnh 1 3 Ale Jonáš vstal, aby uprchl do Taršíše, pryč od Hospodina. Sestoupil do Jafy a vyhledal loď, která plula do Taršíše. Zaplatil za cestu a vstoupil na loď, aby se s nimi plavil do Taršíše, pryč od Hospodina.

Jnh 1 4 I uvrhl Hospodin na moře veliký vítr a na moři se rozpoutala veliká bouře. Lodi hrozilo ztroskotání.

Jnh 1 5 Lodníci se báli a úpěli každý ke svému bohu a vrhali do moře předměty, které měli na lodi, aby jí odlehčili. Ale Jonáš sestoupil do podpalubí, uleh a tvrdě usnul.

Jnh 1 6 Přišel k němu velitel lodi a řekl mu: "Co je s tebou, ospalče! Vstaň a volej k svému bohu! Snad si nás tvůj bůh povšimne a nezahyneme."

Jnh 1 7 Zatím se lodníci mezi sebou smluvili: "Pojďte, budeme losovat a poznáme, kvůli komu nás postihlo toto neštěstí." Losovali tedy a los padl na Jonáše.

Jnh 1 8 Řekli mu: "Pověz nám, kvůli komu nás postihlo toto neštěstí. Čím se zabýváš? Odkud přicházíš? Z které země, z kterého lidu?"

Jnh 1 9 Odpověděl jim: "Jsem Hebrej a bojím se Hospodina, Boha nebes, který učinil moře i pevninu."

Jnh 1 10 Tu padla na ty muže veliká bázeň a řekli mu: "Cos to udělal?"

Dozvěděli se totiž, že prchá od Hospodina, sám jim to pověděl.

Jnh 1 11 Zeptali se ho: "Co teď s tebou máme udělat, aby nás moře nechalo napokoj?" Neboť moře se stále více bouřilo.

Jnh 1 12 Odpověděl jim: "Vezměte mě a uvrhněte do moře, a moře vás nechá napokoji. Víím, že vás tahle velká bouře přepadla kvůli mně."

Jnh 1 13 Ti muži však veslovali, aby se vrátili na pevninu, ale marně. Moře se proti nim bouřilo stále víc.

Jnh 1 14 Volali tedy k Hospodinu: "Prosíme, Hospodine, ať nezahyneme pro život tohoto muže, nestíhej nás za nevinnou krev. Ty jsi Hospodin, jak si přeješ, tak činíš."

Jnh 1 15 I vzali Jonáše a uvrhli ho do moře. A moře přestalo běsnit.

Jnh 1 16 Na ty muže padla velká bázeň před Hospodinem. Přinesli Hospodinu oběť a zavázali se sliby.

Jnh 1 17

Jnh 2 1 Hospodin však nastrojil velkou rybu, aby Jonáše pohltila. Jonáš byl v útrokách ryby tři dny a tři noci.

Jnh 2 2 I modlil se v útrokách ryby k Hospodinu, svému Bohu. Řekl:

Jnh 2 3 "V soužení jsem volal k Hospodinu, on mi odpověděl. Z lůna podsvětí jsem volal o pomoc a vyslyšels mě.

Jnh 2 4 Vhodil jsi mě do hlubin, do srdce moře, obklíčil mě proud, všechny tvé příboje, tvá vlnobití se přese mne převálily.

Jnh 2 5 A já jsem si řekl: Jsem zapuzen, nechceš mě už vidět. Tak rád bych však zase hleděl na tvůj svatý chrám!

Jnh 2 6 Zachvátily mě vody, propastná tůň mě obklíčila, chalupy mi ovinuly hlavu.

Jnh 2 7 Sestoupil jsem ke kořenům horstev, závory země se za mnou zavřely navěky. Tys však vyvedl můj život z jámy, Hospodine, můj Bože!

Jnh 2 8 Když jsem byl v duši tak skleslý, Hospodina jsem si připomínal; má modlitba vešla k tobě ve tvůj svatý chrám.

Jnh 2 9 Ti, kdo se šalebných preludů drží, o milosrdenství se připravují.

Jnh 2 10 Já ti však s důkuvzdáním přinesu oběť, co jsem slíbil, splním. U Hospodina je spása!" [(Jonah 2:11) I rozkázal Hospodin rybě, a vyvrhla Jonáše na pevninu.]

Jnh 3 1 I stalo se slovo Hospodinovo k Jonášovi podruhé:

Jnh 3 2 "Vstaň, jdi do Ninive, toho velikého města, a svolávej v něm, co ti uložíím."

Jnh 3 3 Jonáš tedy vstal a šel do Ninive, jak mu Hospodin uložil. Ninive bylo velké město před Bohem, muselo se jím procházet tři dny.

Jnh 3 4 Jonáš vešel do města, procházel jím jeden den a volal: "Ještě čtyřicet dní, a Ninive bude vyvráceno."

Jnh 3 5 I uvěřili ninivští muži Bohu, vyhlásili půst a oblékli si žíněné suknice od největšího až po nejmenšího.

Jnh 3 6 Když to slovo proniklo k ninivskému králi, vstal ze svého trůnu, odložil svůj plášť, zahalil se do žíněné suknice a sedl si do popela.

Jnh 3 7 Potom dal v Ninive rozhlásit: "Podle vůle krále a jeho mocných rádců! Lidé ani zvířata, skot ani brav ať nic neokusí, ať se nepasou a nepijí vodu.

Jnh 3 8 Ať se zahalí do žíněné suknice, lidé i zvířata, a naléhavě ať volají k Bohu. Každý ať se odvrátí od své zlé cesty a od násilí, které mu lpi na ruku.

Jnh 3 9 Kdo ví, možná že se Bůh v lítosti obrátí a odvrátí od svého planoucího hněvu a nezahyneme."

Jnh 3 10 I viděl Bůh, jak si počínají, že se odvracejí od své zlé cesty, a litoval, že jim chtěl učinit zlo, které ohlásil. - A neučinil tak.

Jnh 4 1 Jonáš se velice rozezlíl a planul hněvem.

Jnh 4 2 Modlil se k Hospodinu a řekl: "Ach, Hospodine, což jsem to neříkal, když jsem byl ještě ve své zemi? Proto jsem dal přednost útěku do Taršíše! Věděl jsem, že jsi Bůh milostivý a plný slitování, shovívavý a nesmírně milosrdný, že tě jímá lítost nad každým zlem.

Jnh 4 3 Nyní, Hospodine, vezmi si prosím můj život. Lépe abych umřel, než abych žil."

Jnh 4 4 Hospodin se však otázal: "Je dobře, že tak planeš?"

Jnh 4 5 Jonáš totiž vyšel z města, usadil se na východ od něho a udělal si tam přístřešek. Seděl v jeho stínu, aby viděl, co se bude ve městě dít.

Jnh 4 6 Hospodin Bůh nastrojil skočec, který vyrostl nad Jonášem, aby mu stínil hlavu a zbavil ho zloby. Jonáš měl ze skočce velkou radost.

Jnh 4 7 Příštího dne za svítání nastrojil však Bůh červa, který skočec nahlodal, takže uschl.

Jnh 4 8 Když pak vzešlo slunce, nastrojil Bůh žhavý východní vítr a slunce bodalo Jonáše do hlavy, až úplně zemdlel a prál si umřít. Řekl: "Lépe abych umřel, než abych žil."

Jnh 4 9 Bůh se však Jonáše otázal: "Je dobře, že pro ten skočec tak planeš?"

Odpověděl: "Je to dobře. Planu hněvem až k smrti."

Jnh 4 10 Hospodin řekl: "Tobě je líto skočce, s kterým jsi neměl žádnou práci, jemuž jsi nedal vzrůst; přes noc vyrostl, přes noc zašel.

Jnh 4 11 A mně by nemělo být líto Ninive, toho velikého města, v němž je víc než sto dvacet tisíc lidí, kteří nedovedou rozeznat pravici od levice, a v němž je i tolik dobytka?"

Mch 1 1 Slovo Hospodinovo, které se stalo k Micheášovi Mórešetskému za dnů

judských králů Jótama, Achaza a Chizkijáše; bylo to vidění o Samaří a o Jeruzalému.
Mch 1 2 Slyšte to, všichni lidé, napni pozornost, země, se vším, co je na tobě! Panovník Hospodin buď proti vám svědkem, Panovník ze svého svatého chrámu!
Mch 1 3 Neboť hle, Hospodin vychází ze svého místa, sestupuje a šlape po posvátných návrších země.
Mch 1 4 Hory se pod ním rozplývají, doliny pukají, jsou jako vosk v ohni, jako vody řítící se ze stráně.
Mch 1 5 To všechno pro nevěrnost Jákobovu, pro hříchy izraelského domu. Co je Jákobova nevěrnost, zdali ne Samaří? A co jsou posvátná návrší Judy, zdali ne Jeruzalém?
Mch 1 6 Proto udělám ze Samaří pole sutin a vysadím na něm vinici, kameny z něho svalím do údolí, odkryji jeho základy.
Mch 1 7 Rozbity budou veškeré jeho tesané modly, veškeré jeho nevěstčí odměny budou spáleny ohněm, zpusťím všechny jeho modlářské stvůry. Protože je shromáždilo ze smilné nevěstčí odměny, opět se stanou smilnou odměnou nevěstek.
Mch 1 8 Naříkat nad tím musím a kvílet, chodit bosý a nahý, dám se do nářku jak šakalové, do truchlení jako pštrosi,
Mch 1 9 protože jsou nevyhlédatelné jeho rány. Došlo i na Judu; zasažena je brána mého lidu, sám Jeruzalém.
Mch 1 10 Neoznamujte to v Gatu, ať se nerozléhá váš pláč. V Bét-leafře (to je v Domě prachu) válejte se v prachu.
Mch 1 11 Obyvatelé Šafíru (to je Nádhery), stěhujte se jinam, nazí a v hanbě. Neujdou obyvatelé Saanánu. Nářek v Bét-eselu vás připraví o oporu.
Mch 1 12 Ačkoli obyvatelé Marótu čekali dobro, sestoupilo od Hospodina zlo k bráně Jeruzaléma.
Mch 1 13 Zapřahejte do válečného vozu, obyvatelé Lakíše; tady je počátek hříchu sijónské dcery. Vždyť v tobě byly shledány nevěrnosti Izraele!
Mch 1 14 Proto se rozejdete s Mórešet-gatem; domy Akzíbu (to je Lži) obelžou izraelské krále.
Mch 1 15 I na vás přivedu dobyvatele, obyvatelé Maréši, až do Adulámu bude muset vejít sláva Izraele.
Mch 1 16 Vyholte si lysinu a ostříhejte se kvůli svým rozkošným synům; udělejte si širokou lysinu jako sup, že byli od vás přesídlení.
Mch 2 1 Běda těm, kdo stojí ničemnosti, páchají zlo na svých ložích, dopouštějí se ho za jitřního světla; na to mají dost sil.
Mch 2 2 Žádostivě dychtí po polích - a uchvacují, po domech - a zabírají. Utiskují muže i jeho dům, člověka i jeho dědictví.
Mch 2 3 Proto praví Hospodin toto: Hle, já na tu čeleď strojím zlo, z něhož nevyvléknete své šíje. Přestanete chodit povýšeně, bude to zlý čas.
Mch 2 4 V onen den o vás užiji pořekadel, strhne se žalostné bedování: "Je po všem!" "Přišla na nás záhuba", řeknete, "podíl mého lidu je pryč, kterak jsem o něj přišel! Naše pole připadlo odpadlíku."
Mch 2 5 Ano, nebudeš mít nikoho, kdo by ti losem určil podíl v Hospodinově shromáždění.
Mch 2 6 Říkají: "Nevěštěte!" Budou věštit! Ale nebudou věštit těmto; ti od potupných věcí neodstoupí.
Mch 2 7 Vy, kteří se nazýváte domem Jákobovým, což nepokoušíte Hospodinu trpělivost? Tohle že jsou jeho skutky? Zdali nejsou má slova k dobrému pro toho, kdo chodí přímo?
Mch 2 8 Dříve se můj lid stavěl proti nepříteli. Teď však strháváte z plášťů ozdoby těm, kdo po návratu z boje užívají bezpečí.
Mch 2 9 Ženy mého lidu zapuzujete z jejich rozkošného domova, jejich děti chcete navěky připravit o důstojnost, kterou jsem jim dal.
Mch 2 10 Nuže, jděte si, tady odpočinutí nedojdete. Pro svou nečistotu budete zahubeni strašnou záhubou.
Mch 2 11 Kdyby někdo posedlý duchem podvodu nalhával: "Budu ti věštit při víně a opojném nápoji", to by byl věstec pro tento lid!
Mch 2 12 Jistotně tě celého posbírám, Jákože, jistotně shromáždím pozůstatek Izraele, svedu jej dohromady jak ovce do ohrady, jako stádo doprostřed pastviště, zahemží se to zas lidmi.
Mch 2 13 Už vytáhl ten, kdo jim bude razit cestu. Prorazili a procházejí branou a z ní vycházejí. Jejich král prošel před nimi, Hospodin v jejich čele!
Mch 3 1 Pravím: Slyšte, představitelé Jákobovi, vůdcové izraelského domu! Což není vaším úkolem znát právo?
Mch 3 2 Dobro nenávidíte a milujete zlo, stahujete z lidu kůži a z jeho kostí maso.
Mch 3 3 Požírají maso mého lidu, sdírají z nich kůži a lámou jim kosti, jako by je kouskovali do hrnce, jak do kotle maso.
Mch 3 4 Až budou opět k Hospodinu, neodpoví jim; skryje před nimi tvář v onen čas, jak zasluhují za svoje zlé skutky.
Mch 3 5 Toto praví Hospodin proti prorokům, kteří svádějí můj lid: Když mají svými zuby co kousat, mluví o pokoji; když pak jim někdo do úst nic nedá, vyhlásují proti němu svatý boj.

Mch 3 6 Proto vám nastane noc bez vidění, tma bez věštby. Nad těmi proroky zajde slunce, den se nad nimi zachmuří.

Mch 3 7 Tu se budou jasnovidci stydět, rdít se budou věštcí, všichni si zakryjí ústa, neboť Bůh neodpoví.

Mch 3 8 Já však jsem naplněn mocí, duchem Hospodinovým, právem a bohatýrskou silou, abych mohl Jákobovi povědět o jeho nevěrnosti, Izraeli o jeho hříchu.

Mch 3 9 Slyšte to, představitelé domu Jákobova, vůdcové izraelského domu, vy, kteří si hnusíte právo a překrucujete všechno, co je přímé!

Mch 3 10 Sijón budete krveprolitím, Jeruzalém bezprávím.

Mch 3 11 Jeho představitelé soudí za úplatek, jeho kněží učí za odměnu, jeho proroci věští za stříbro. Přitom spoléhají na Hospodina a říkají: "Což není Hospodin uprostřed nás? Na nás nepříjde nic zlého."

Mch 3 12 Proto bude Sijón kvůli vám zorán jako pole, z Jeruzaléma budou sutiny, z hory Hospodinova domu návrší zarostlá křovím.

Mch 4 1 I stane se v posledních dnech, že se hora Hospodinova domu bude tyčit nad vrcholy hor, bude povznesena nad pahorky a budou k ní proudit národy.

Mch 4 2 Mnohé pronárody půjdou a budou se pobízet: "Pojďte, vystupme na Hospodinovu horu, do domu Boha Jákobova. Bude nás učit svým cestám a my budeme chodit po jeho stezkách." Ze Sijónu vyjde zákon, slovo Hospodino z Jeruzaléma.

Mch 4 3 On bude soudit mnohé národy, ztrestá mocné pronárody, i ty nejvzdálenější. I překují své meče na radlice, svá kopí na vinařské nože. Pronárod nepozdvihne meč proti pronárodu, nebudou se již cvičit v boji.

Mch 4 4 Každý bude bydlet pod svou vinnou révou, pod svým fíkovníkem, a nikdo ho nevydělá. Tak promluvila ústa Hospodina zástupů.

Mch 4 5 Každý jiný lid si chodí ve jménu svých bohů, ale my budeme chodit ve jménu Hospodina, našeho Boha, navěky a navždy.

Mch 4 6 V onen den, je výrok Hospodinův, se ujmu chromé, shromáždím zapuzenou, tu, s níž jsem zle naložil.

Mch 4 7 Chromou budu mít za pozůstatek lidu, vypuzenou za mocný národ. A Hospodin bude nad nimi královat na hoře Sijónu od nynějška až navěky.

Mch 4 8 Ty, věži stáda, návrší dcery sijónské, tobě připadne, k tobě se navrátí dřívější vladařství, království dcery jeruzalémské.

Mch 4 9 Proč nyní tolik hořejuješ? Což nemáš u sebe krále? Zahynul tvůj rádce, že tě zachvátila bolest jako rodičku?

Mch 4 10 Svíjej a válej se v křečích jako rodička, sijónská dcero, neboť teď musíš vyjít z města a bydlet na poli a přijdeš až do Babylóna; tam budeš vysvobozena, tam tě Hospodin vykoupí z rukou tvých nepřátel.

Mch 4 11 Nyní se proti tobě sbírají mnohé pronárody. Říkají: "Sijón je zhanoben, pokochejme se pohledem na něj."

Mch 4 12 Oni však neznají smýšlení Hospodino, nerozumějí jeho úradku, že je shromažďuje jako snopy na humno.

Mch 4 13 Dej se do mlácení, sijónská dcero, neboť učiním tvůj roh ze železa, kopyta z bronzu. Rozdrtíš mnoho národů. Jejich zisk zasvětim Hospodinu jako klatý a jejich majetek Pánu celé země. [(Mlch 4:14) Nyní si však zasazuj smuteční zářezy, dcero porobená; sevře nás obležení. Izraelova soudce budou bít do tváře holí.]

Mch 5 1 A ty, Betléme efratský, ačkoli jsi nejmenší mezi judskými rody, z tebe mi vzejde ten, jenž bude vládcem v Izraeli, jehož původ je odpradávná, ode dnů věčných.

Mch 5 2 I když je Hospodin vydá v plen do chvíle, než rodička porodí, zbytek jeho bratrů se vrátí zpět k synům Izraele.

Mch 5 3 I postaví se a bude je pást v Hospodinově mocí, ve vyvýšeném jménu Hospodina, svého Boha, a budou bydlet bezpečně; jeho velikost bude nyní sahat až do dálav země.

Mch 5 4 A on sám bude pokoj. Až vtrhne Ašúr do naší země, až bude šlapat po našich palácích, postavíme proti němu sedm pastýřů, osm vojevůdců lidu.

Mch 5 5 Ti budou spravovat asyrskou zemi mečem v přístupech do země Nimrodovy. On nás vysvobodí před Ašúrem, až vtrhne do naší země, až bude šlapat po našem pomezí.

Mch 5 6 I bude pozůstatek Jákoba uprostřed mnoha národů jako rosa od Hospodina, jako vláha pro bylinu, která neskládá naději v člověka, nečeká na syny lidské.

Mch 5 7 Pozůstatek Jákoba bude mezi pronárody, uprostřed mnoha národů, jako lev mezi zvířaty divočin, jak lvíče ve stádech ovcí: přežene-li se, rozslape je, rozsápe a nikdo mu nic nevyrvé.

Mch 5 8 Budeš vyvýšen nad své protivníky, všichni tvoji nepřátelé budou vyhlazeni.

Mch 5 9 I stane se v onen den, je výrok Hospodinův, že vyhladím tvé koně z tvého středu a zničím tvé vozy.

Mch 5 10 Vyhladím města tvé země a všechny tvé pevnosti zbořím.

Mch 5 11 Vyhladím z tvých rukou tvé čáry, nebudeš mít mrakoprasce.

Mch 5 12 Vyhladím tvé tesané modly a posvátné sloupy z tvého středu; dílu svých rukou se již nebudeš klanět.

Mch 5 13 Vyvrátím tvé posvátné kůly z tvého středu a zahladím tvá města.

Mch 5 14 V hněvu a rozhořčení vykonám pomstu na pronárodech, které mě neposlouchají.

Mch 5 15
Mch 6 1 Slyšte nyní, co praví Hospodin: Povstaň, veď soud s horami, nechť slyší pahorky tvůj hlas!

Mch 6 2 Slyšte Hospodinův spor, hory i nepohnutelné základy země! Hospodin vede spor se svým lidem, činí výtky Izraeli:

Mch 6 3 Lide můj, co jsem ti udělal? Jaké potíže jsem ti působil? Odpověz mi.

Mch 6 4 Vždyť jsem tě vyvedl z egyptské země, vykoupil jsem tě z domu otroctví, poslal jsem před tebou Mojžíše, Arona a Mirjam.

Mch 6 5 Lide můj, jenom si vzpomeň na záměr Baláka, krále moábského, a co mu odpověděl Bileám, Beórův syn, jak jsi pak táhl od Šitímu do Gilgálu, abys pochopil Hospodinovy spravedlivé činy.

Mch 6 6 "Jak předstoupím před Hospodina? S čím se mám sklonit před Bohem na výšině? Mohu před něj předstoupit s oběťmi zápalnými, s ročními býčky?

Mch 6 7 Cožpak má Hospodin zalíbení v tisících beranů, v deseti tisících potoků oleje? Což smím dát za svou nevěrnost svého prvorozence, v oběť za svůj hřích plod svého lůna?"

Mch 6 8 Člověče, bylo ti oznámeno, co je dobré a co od tebe Hospodin žádá: jen to, abys zachovával právo, miloval milosrdenství a pokorně chodil se svým Bohem.

Mch 6 9 Slyš, Hospodin volá na město. - Pohotovou pomocí je vzhlížet k tvému jménu. - Slyšte o metle! Kdo ji přivolal?

Mch 6 10 Což stále budou ve svévolníkově domě poklady nabyté svévolí a míra ošizená, popouzející k hněvu?

Mch 6 11 Mám snad za poctivé prohlásit nespravedlivé váhy a váček s falešným závažím?

Mch 6 12 Jeho boháči jsou plni násilí, jeho obyvatelé mluví zrádně, v jejich ústech je lstivý jazyk.

Mch 6 13 Proto na tebe sešlu nemoci a rány, pro tvoje hříchy tě zpusťším.

Mch 6 14 Budeš jíst, ale nenasytíš se, budeš jen hladovět; nevyvázneš s tím, co sis dalo stranou, a s čím vyvázneš, vydám meči.

Mch 6 15 Budeš sít, a žní se nedočkáš; budeš lisovat olivy, a olejem se nepomažeš; vylisuješ mošt, a vína se nenapiješ.

Mch 6 16 Ustanovení Omriho se drží toto město, všech skutků Achabova domu; řídíte se jejich radami. Proto učiním, že budeš vzbuzovat úděs a tvoji obyvatelé posměch. Ponesete potupu mého lidu.

Mch 7 1 Běda mně! Jsem jako paběrky letní sklizně, jako paběrky po vinobraní. Není tu hrozen k snědku ani raný fik, po němž toužím.

Mch 7 2 Zbožný vymizel ze země, přímého mezi lidmi není. Všichni strojí vražedné úklady, jeden druhého do sítě loví.

Mch 7 3 oběma rukama páchají zlo pro svůj prospěch, velmož i soudce úplatky vymáhají, mocný mluví, jak se mu zachce; a všechno zpřevracejí.

Mch 7 4 Nejlepší z nich je jak potměchuť, nejpoctivější jako plot z trní. Přichází den, který vyhlížel tvoji proroci, den tvého navštívení; již nastává mezi nimi rozruch.

Mch 7 5 Nevěřte bližnímu, nespolehejte na přítele; před tou, jež uléhá po tvém boku, se stráž otevřít ústa.

Mch 7 6 Syn tupí otce, dcera povstává proti matce, snacha proti tchyni; každý má nepřátele ve vlastním domě.

Mch 7 7 Ale já budu vyhlížet k Hospodinu, čekat na Boha, který mě spasí. Můj Bůh mě vyslyší.

Mch 7 8 "Neraduj se nade mnou, má nepřítelkyně! Padla-li jsem, povstanu, sedím-li ve tmě, mým světlem je Hospodin.

Mch 7 9 Chci nést Hospodinův hrozný hněv, neboť jsem proti němu hřešila, dokud on neurovná můj spor a nezjedná mi právo. Vyvede mě na světlo a uzřím jeho spravedlnost.

Mch 7 10 Má nepřítelkyně to uvidí a pokryje ji hanba. To je ta, která mi říká: "Kde je Hospodin, tvůj Bůh?" Na vlastní oči ji spatřím, až bude pošlapána jak bláto na ulicích."

Mch 7 11 To bude den budování tvých zdí. Onoho dne se rozšíří tvé hranice.

Mch 7 12 Bude to den, kdy přijdou k tobě z Asýrie a egyptských měst, od Egypta až k řece Eufratu, od moře k moři, od hory k hoře.

Mch 7 13 Ale země bude zpusťšena kvůli svým obyvatelům, pro ovoce jejich skutků.

Mch 7 14 Pas berlou svou svůj lid, ovce dědictví svého, ty, který sám jediný přebýváš v lesní divočině na Karmelu. Ať se pasou v Bášanu a Gileádu jako za dnů odvěkých,

Mch 7 15 jako za dnů, kdy jsi vycházel z egyptské země. Ukáží lidu podivuhodné věci.

Mch 7 16 Spatří to pronárody a zastydí se za všechno své siláctví. Přiloží ruku na ústa, uši jim ohluchnou.

Mch 7 17 Prach budou lízat jako had; jako zeměplazi polezou ve zmatku ze svých hradišť. Se strachem se budou obracet k Hospodinu, našemu Bohu. Tebe se budou bát.

Mch 7 18 Kdo je Bůh jako ty, který snímá nepravost, promíjí nevěrnost pozůstatku svého dědictví! Nesetrvává ve svém hněvu, neboť si oblíbil milosrdenství.

Mch 7 19 Opět se nad námi slituje, rozšlape naše nepravosti. Do mořských hlubin

vhodíš všechny jejich hříchy,
Mch 7 20 prokážeš věrnost Jákobovi, milosrdenství Abrahamovi, jak jsi za dnů
pradávných přísahal našim otcům.
Nhm 1 1 Výnos o Ninive. Kniha vidění Nahuma Elkošského.
Nhm 1 2 Hospodin je Bůh žárlivý a mstitel. Mstitel je Hospodin, vládce
rozhořčený. Pomstou stíhá Hospodin své protivníky, hněvem pronásleduje nepřátele.
Nhm 1 3 Hospodin je shovívavý a velkorysý, ale viníka bez trestu neponechá.
Jeho cesta vede vichřicí a bouří, mračna jsou prach zvířený jeho nohama.
Nhm 1 4 Oboří se na moře a vysuší je, všechny řeky nechá vyschnout. Uvádá
Bášan a Karmel, vadne i výhonek Libanónu.
Nhm 1 5 Hory se před ním třesou, pahorky se zmítají, země před jeho tváří se
vzdouvá, svět a všichni, kteří na něm bydlí.
Nhm 1 6 Kdo odolá jeho hroznému hněvu? Kdo obstojí před jeho planoucím hněvem?
Jeho rozhořčení sálá jak oheň, skály se před ním drolí.
Nhm 1 7 Hospodin je dobrý, je záštitou v den soužení, zná se k těm, kteří se k
němu utíkají.
Nhm 1 8 Valící se povodní učiní konec tomuto místu, tma bude pronásledovat
jeho nepřátele.
Nhm 1 9 Co zamýšlíte proti Hospodinu? On učiní konec. Soužení už podruhé
nenastane.
Nhm 1 10 Zapletou se v hloží svými pitkami zpiti. Jako suché strniště budou
zcela pozřeni ohněm.
Nhm 1 11 Z tebe vyšel ten, který zamýšlí proti Hospodinu zlé věci, ničemný
rádce.
Nhm 1 12 Toto praví Hospodin: Ať si žijí sebepokojněji, ať je jich sebevíc,
budou skoseni; ničemník zajde. Pokořoval jsem tě, Sijóne, už tě nebudu pokořovat.
Nhm 1 13 Jeho jarmo nyní přerazím a spadne z tebe, zpřetrhám tvá pouta.
Nhm 1 14 A proti tobě, Ašúre, vydává Hospodin příkaz: Nebude již nikoho, kdo by
dále rozséval tvé jméno. Z domu tvých bohů vyhladím modly tesané i lité. Připravil jsem ti
hrob. Jsi zlořečený.
Nhm 1 15
Nhm 2 1 Hle, po horách přichází zvěstovatel radosti, jenž ohlašuje pokoj.
Slav, Judo, své slavnosti, plň své sliby. Už nikdy na tebe nepřitáhne ničemník, je zcela
zahluzen.
Nhm 2 2 Ninive, už na tebe táhne ten, jenž tě rozmetá. Jen si hlídej pevnost.
Číhej u cesty. Posilni svá bedra. Seber veškerou svou sílu.
Nhm 2 3 Hospodin vrátí Jákobovi důstojnost, důstojnost, jaká patří Izraeli.
Potřeli jej vetřelci, zničili jeho odnože.
Nhm 2 4 Rudý je štít bohatýrů, v šarlat oděni jsou válečníci. Jiskří jako oheň
ocel vozů, když se připravují k bitvě. Cypřišová ratiště se kymácejí.
Nhm 2 5 Vozy se šíleně řítí ulicemi, ženou se přes prostranství podobny
pochozí, míhají se jako blesky.
Nhm 2 6 S připomínkou svých vznešených božstev klopýtavým během ženou se k
niniivským hradbám. Je zřízen ochranný kryt.
Nhm 2 7 Brány při řece jsou otevřeny; chrám se hroutí.
Nhm 2 8 Je rozhodnuto. Obnažena a odvlékána je Ištar, její děvy kvílí jako
holubice a bijí se v prsa.
Nhm 2 9 Ninive bývalo odedávna jako rybník plný vod. A nyní utíkají. Zastavte
se, stůjte! Nikdo se však ani neohlédne.
Nhm 2 10 Rabujte stříbro, rabujte zlato! Jaké nekonečné množství zásob! Jak
oslňví lesk všemožných vzácností!
Nhm 2 11 Vše pustlé! Zpustlé! Zpustošené! Ztratili odvahu, kolena se třesou.
Smrtelná úzkost zachvátila veškerá bedra, tváře všech zbledly.
Nhm 2 12 Kam se podělo to doupe lvů, místo, kde lvíčata krmívali? Když lev
vycházel za kořistí, lvíče tam zůstávalo a nikdo je nevyplašil.
Nhm 2 13 Lev přinášel hojnost úlovku mláďatům, lvicím to, co zadával, brlohy si
naplňoval kořistí, svá doupata tím, co ulovil. [(Nahum 2:14) Chystám se však na tebe, je
výrok Hospodina zástupů. Niniivskou vozbu spálím na prach, tvá lvíčata pozře meč. Vymýtím ze
země tvoje kořistnictví, nebude už slyšet hlas tvých poslů!]
Nhm 3 1 Běda městu, jež se brodí v krvi! Je samá přetvářka, je plné loupeží,
kořistění nebere konce.
Nhm 3 2 Slyš! Bičů svist, dunění kol! Dusot koní, hřmot vozby!
Nhm 3 3 Útok jezdců, zášlehy mečů, blyskání kopí! Přemnoho skolených, hromady
mrtvých těl, bezpočet mrtvol, až přes ně klopýtají!
Nhm 3 4 To všechno pro mnohá smilstva Nevěstky, přesvědčné mistryně kouzel.
Svým smilstvem kupčí s pronárody, svými kouzly kupčí s čeleděmi.
Nhm 3 5 Chystám se však na tebe, je výrok Hospodina zástupů. Až přes tvář ti
vyhrnu sukni a ukáži tvou nahotu pronárodům, královstvím tvou hanbu.
Nhm 3 6 Nakydám na tebe neřád, potupím tě, postavím na pranýř.
Nhm 3 7 Kdokoli tě spatří, prchne od tebe. Řekne: "Ninive propadlo záhubě, kdo
se nad ním ustrne?" Kde vyhledám ty, kdo by tě potěšili?
Nhm 3 8 Jsi snad lepší, než byly Théby Amónovy, trůnící mezi proudy, obklopeny

vodami? Moře jim bylo valem, jejich hradby se zdvihaly z moře.

Nhm 3 9 Kůš tak mocný, Egypt nekonečný, Pút i Lúbim byly tvými pomocníky.
Nhm 3 10 I Thébý byly přesídleny, odešly do zajetí. Jejich nemluvnata byla
drcena na rozích všech ulic; o jejich slavné se losovalo, všichni jejich velmožové byli
spoutáni řetězy.

Nhm 3 11 I ty se opojíš a budeš omámeno. I ty budeš hledat záštitu před
nepřítelem.

Nhm 3 12 Všechny tvé pevnosti však budou jako fíkovníky s ranými plody: až se
jimi zatřese, spadnou do úst tomu, kdo je chce jíst.

Nhm 3 13 Tvůj lid uprostřed tebe jsou baby. Brány tvé země se dokořán otevrou
tvým nepřítelům, tvé závory pozře oheň.

Nhm 3 14 Navaž si vodu, než budeš obleženo! Zpevní svá opevnění! Šlapej jílu,
hněť hlínu, chop se formy na cihly!

Nhm 3 15 Oheň tě tam pozře, vytne meč, pozře tě jako brouci. Byť vás bylo
spousta jako brouků, byť vás bylo spousta jako kobylek,

Nhm 3 16 byť tvých překupníků bylo víc než nebeských hvězd, brouci se vykuklí a
odlétnou.

Nhm 3 17 Tvoji strážci jsou jak kobylky, tvoji úředníci jak hejna sarančat: v
zimním čase zalezou do škvír zídek, ale jak vysvitne slunce, ulétnou a nevíš, kam se poděly.

Nhm 3 18 Již dřímou tvoji pastýři, asyrský králi, ulehli tvoji vznešení. Tvůj
lid je rozehnan po horách, nikdo jej neshromáždí.

Nhm 3 19 Nikdo neošetří tvé těžké poranění, bolestná zůstane tvá rána. Všichni,
kdo o tobě uslyší, zatleskají nad tebou v dlaně. Vždyť na koho nedoléhala bez přestání tvá
zloba?

Hbk 1 1 Výnos, který přijal ve vidění prorok Abakuk.

Hbk 1 2 Jak dlouho již volám o pomoc, Hospodine, a ty neslyšíš. Úpím k tobě
pro násilí, a ty nezachraňuješ.

Hbk 1 3 Proč mi dáváš vidět ničemnosti a mlčky na trápení hledíš? Doléhají na
mne zhouba a násilí, rozrostli se spory a sváry.

Hbk 1 4 Proto je tak ochromen zákon a nikdy se neprosadí právo. Spravedlivého
obkličuje svévolník, proto je právo tak překrouceno.

Hbk 1 5 Pohleďte na pronárody, popatřte! Ustrnete údivem nad tím, co vykonám
za vašich dnů. Nebudete věřit, až se o tom bude vypravovat.

Hbk 1 6 Já totiž povolám Kaldejce, pronárod krutý a prchlivý, jenž projde
široširou zemí, aby se zmocnil příbytků, které mu nepatří.

Hbk 1 7 Je příšerný a hrozný, vyhláší své vlastní svrchované právo.

Hbk 1 8 Jeho koně jsou hbitější než levharti, dravější než vlci za večera;
jeho jezdci uhánějí tryskem, jeho jízda se zdaleka žene, letí jako orlice, jež spěchá za
kořistí.

Hbk 1 9 Každý z nich se žene za násilím, dychtivě míří vpřed. Sebral zajatců
jak písku.

Hbk 1 10 Z králů si tropí žerty, hodnostáři jsou mu k smíchu, každé pevnosti se
směje, nahrne prach a dobude ji.

Hbk 1 11 Potom přelétne jak vítr a táhne dál obtížen vinou, za boha má vlastní
sílu.

Hbk 1 12 Cožpak nejsi od pradávna, Hospodine, svatý Bože můj? My nezemřeme.
Hospodine, pověřil jsi ho soudem, Skálo, uložil jsi mu, aby trestal.

Hbk 1 13 Tvé oči jsou čisté, nemohou se dívat na zlo a hledět na trápení. Proč
tedy trpíš věrolomné, mlčíš, když svévolník pohlcuje spravedlivějšího?

Hbk 1 14 Což jsi učinil lidstvo jako mořské ryby, jako havěť, nad níž nevládne
nikdo?

Hbk 1 15 On udicí vytahuje všechny a lapá je do své sítě, do svého nevodu je
chytá. Proto se raduje a jásá.

Hbk 1 16 Proto obětuje své síti a svému nevodu pálí kadidlo; neboť skrze ně se
mu dostává výborného podílu a nejtučnějšího pokrmu.

Hbk 1 17 Což bude svou sít vyprazdňovat bez přestání, bez souci tu vraždit
pronárody?

Hbk 2 1 Postavím se na své strážné stanoviště, budu stát na hlásce a vyhlížet,
abych seznal, co ke mně promluví a jakou odpověď dostanu na svoji stížnost.

Hbk 2 2 Hospodin mi odpověděl, řekl: "Zapiš to vidění, zaznamenej je na
tabulky, aby si je čtenář mohl snadno přečíst.

Hbk 2 3 Vidění už ukazuje k určitému času, míří neomylně k cíli; prodlévá-li
vyčkej, neboť přijde zcela jistě, zadržet se nedá."

Hbk 2 4 Pozor na opovážlivce; není v něm duše přímá. Spravedlivý bude žít pro
svou věrnost.

Hbk 2 5 Jako víno oklame, tak neobstojí troufalý muž. Rozevírá chřtán jako
podsvětí, zůstane jako smrt nenasytný, i kdyby pro sebe zabral všechny pronárody a všechny
národy shromáždil k sobě.

Hbk 2 6 Což ti všichni neužijí proti němu pořekadel, posměšných popěveků a
narážek na něj? Bude se říkat: Běda tomu, kdo hromadí, co mu nepatří. Jak dlouho? I tomu, kdo
zástavou zatěžuje.

Hbk 2 7 Což tvoji dlužníci náhle nepovstanou, nevschopí se ti, kteří se třesou

strachem? Budeš jim vydán v plen.

Hbk 2 8 Za to, že jsi plenil mnohé pronárody, budou pleniť všechny ostatní národy tebe za prolitou lidskou krev a za násilí páchané na zemi, na městu i všech jeho obyvatelích.

Hbk 2 9 Běda tomu, kdo chamtivě shání mrzký zisk pro svůj dům, aby si založil hnízdo na výšině, aby se vyprosíl ze spárů zla.

Hbk 2 10 Rozhodl ses k hanbě svého domu učinit konec mnohým národům; hřešíš sám proti sobě.

Hbk 2 11 I kámen ze zdi bude křičet, trám z kovu mu odpovídat.

Hbk 2 12 Běda tomu, kdo staví město na prolité krvi a zabezpečuje tvrz bezprávím.

Hbk 2 13 Hle, což to není od Hospodina zástupů, když "lidé se namáhají, a pozře to oheň, národy se lopotí pro nic za nic"?

Hbk 2 14 Země bude naplněna poznáním Hospodinovy slávy, jako vody pokrývají moře.

Hbk 2 15 Běda tomu, kdo napájí svého bližního, tobě, který přiměšuješ jed svého hněvu a opíjíš ho a na jeho nahotu se díváš.

Hbk 2 16 Dosyta se najíš pohany, ne slávy. I ty budeš pít a ukáže se tvá neobřezanost. I na tebe dojde číše z pravice Hospodinovy a zlořečení na tvou slávu.

Hbk 2 17 Násilí na Libanónu se obrátí proti tobě, pobíjení zvířat ti nažene děsu za prolitou lidskou krev a za násilí páchané na zemi, na městu i všech jeho obyvatelích.

Hbk 2 18 Co prospěje tesaná modla, již vytesal její tvůrce, modla litá, učitel lži? Ať si v ní doufá její tvůrce, zhotovuje pouze němé bůžky.

Hbk 2 19 Běda tomu, kdo říká dřevu: "Prociťni", kdo říká němému kameni: "Vzbuď se." Něco takového má být učitelem? I když je to potaženo zlatem a stříbrem, nemá to žádného ducha. -

Hbk 2 20 Hospodin je ve svém svatém chrámu. Ztiš se před ním, celá země!

Hbk 3 1 Modlitba proroka Abakuka; na způsob tklivé písně.

Hbk 3 2 Hospodine, slyšel jsem tvou zprávu; bojím se o tvoje dílo, Hospodine, v tento čas je zachovej, v tento čas je uveď v známost. V nepokoji pamatuj na slitování!

Hbk 3 3 Z Témanu přichází Bůh, z hory Páranu Svátý. Nebesa přikrývá velebnost jeho, země je plná chvalozpěvů.

Hbk 3 4 Září jako světlo, po straně má rohy, v nichž se skryla jeho síla.

Hbk 3 5 Před ním se žene mor, nákaza valí se za ním.

Hbk 3 6 Stanul, a měří zemi, pohlédl, a zatřásl pronárody; pukají odvěká horstva, pahorky pravěké se hrouť; cesta věčnosti patří jemu.

Hbk 3 7 Vidím, jak hrouží se v nicotu kúšanské stany, jak se chvějí stanové houně midjanské země.

Hbk 3 8 Vzpanul snad Hospodin proti řekám? Zda proti řekám plane tvůj hněv nebo tvá prchlivost proti moři? Jedeš na svých ořích, tvoje vozy přivázejí spásu.

Hbk 3 9 Luk máš připravený ke splnění přísah, daných dávným pokolením. Řekami rozpolcuješ zemi.

Hbk 3 10 Spatřily tě hory a chvějí se v křeči. Přehnal se průtrž mračen, propastná tuň do křiku se dala, vysoko vzpíná své ruce.

Hbk 3 11 Do svého obydlí se stáhlo slunce i měsíc, utekly před světlem tvých šípů, před září tvého blištivého kopí.

Hbk 3 12 Rozlícen po zemi kráčíš, po pronárodech ve hněvu dupeš.

Hbk 3 13 Vyšel jsi spasit svůj lid, spasit pomazaného svého. Rozdrtil jsi hlavu svévolníkovy domu, obnažil ho od základů k hrdlu.

Hbk 3 14 Jeho vlastními holemi rozrazil jsi hlavu jeho knížat, ženoucích se jako smršť, aby mě rozprášili; jásali divoce, jako by už tajně pozřeli utištěného.

Hbk 3 15 Svými oři jsi pošlapal moře, vzdouvající se nesmírná vodstva.

Hbk 3 16 Uslyšel jsem o tom a celý se třesu, chci se ozvat a rty se mi chvějí; jakoby kostižer zachvátil mé kosti, podlamují se pode mnou nohy. Budu však klidně očekávat den soužení, až přitáhnou a přepadnou lid.

Hbk 3 17 I kdyby fíkovník nevypučel, réva nedala výnos, selhal a plodnost olivy, pole nevydala pokrm, z ohrady zmizel brav, ve chlévech dobytek nebyl,

Hbk 3 18 já budu jásotem oslavovat Hospodina, jásat ke chvále Boha, který je má spása.

Hbk 3 19 Panovník Hospodin je moje síla. Učinil mé nohy hbité jako nohy laně, po posvátných návrších mi dává šlapat. Pro předního zpěváka za doprovodu strunných nástrojů.

Zph 1 1 Slovo Hospodinovo, které se stalo k Sofonjášovi, synu Kúšiho, syna Gedaljáše, syna Amarjáše, syna Chizkijášova, za dnů judského krále Jóšijáše, syna Amónova:

Zph 1 2 Sklidím z povrchu země úplně všechno, je výrok Hospodinův.

Zph 1 3 Sklidím lidi i dobytek, sklidím nebeské ptactvo i mořské ryby,

pohoršení spolu se svévolníky. Vyhladím člověka z povrchu země, je výrok Hospodinův.

Zph 1 4 Napřáhnou svou ruku na Judu, na všechny obyvatele Jeruzaléma, vyhladím z tohoto místa, co zůstalo z Baala, i jméno žreců a kněží,

Zph 1 5 rovněž ty, kdo se na střechách klanějí zástupu nebeskému, ty, kdo se klanějí hned Hospodinu a jím se zapřísahají, a hned zase přísahají při svém Melekoví,

Zph 1 6 ty, kdo odpadli od Hospodina, kdo Hospodina nehledají a nedotazují se ho.

Zph 1 7 Ztiš se před Panovníkem Hospodinem, vždyť den Hospodinův je blízko!
Hospodin připravil oběť, jako svaté oddělil ty, které pozval.
Zph 1 8 Stane se v den Hospodinova obětního hodu: Ztrestán velmože i královské
syny, všechny ty, kdo si oblékají cizokrajný šat;
Zph 1 9 onoho dne ztrestám každého, kdo přeskakuje práh, ty, kdo naplňují dům
svého Pána násilím a lstí.
Zph 1 10 V onen den, je výrok Hospodinův, se ozve úpění od Rybné brány a
kvílení z druhé strany, veliký třeskot od pahorků.
Zph 1 11 Kvílejte, obyvatelé kotliny, všechen lid kramářů zajde. Budou
vyhlazeni všichni, kdo odvažují stříbro.
Zph 1 12 V té době prohledám Jeruzalém se svítilnami, ztrestám muže, kteří jsou
jako zkyslé víno nad svým kalem, kteří si v srdci říkají: "Hospodin neudělá nic dobrého ani
zlého."
Zph 1 13 V plen bude vydán jejich blahobyť a jejich domovy ve zpusťování;
vystaví domy, a nebudou v nich bydlet, vysázejí vinice, a vína z nich neokusí.
Zph 1 14 Veliký den Hospodinův je blízko, je blízky a převélice rychlý. Slyš,
Hospodinův den je tady! Zoufale volá bohatýr do boje.
Zph 1 15 Onen den bude dnem prchlivosti, dnem soužení a tísně, dnem ničení a
zkázy, dnem tmy a temnot, dnem oblaku a mrákoty,
Zph 1 16 dnem polnice a válečného ryku nad opevněnými městy, nad vyvýšenými
cimbuřemi.
Zph 1 17 Sešlu na lidi soužení a budou tápat jako slepci, neboť zhřešili proti
Hospodinu; jejich krev bude odklizena jako prach, jejich vnitřnosti jako mrva.
Zph 1 18 Jejich stříbro ani zlato je nedokáže v den Hospodinovy prchlivosti
vysvobodit; ohněm jeho rozhorlení bude pozřena celá země. Ano, učiní náhlý konec všem
obyvatelům země!
Zph 2 1 Vzchop se, vzpamatuj, pronárode beze studu,
Zph 2 2 dříve než vstoupí v platnost výnos, vždyť jako plevy přelétne den,
dříve než vás stihne planoucí hněv Hospodinův, dříve než vás stihne den Hospodinova hněvu.
Zph 2 3 Hleďte Hospodina, všichni pokorní země, kdo jednáte podle jeho
práva. Hleďte spravedlnost, hleďte pokoru, snad se skryjete v den Hospodinova hněvu.
Zph 2 4 Gáza bude opuštěna, Akšalón se stane zpustošeným místem, Ašdód bude
vyhnán za poledne, vyrván bude i s kořeny Ekrón.
Zph 2 5 Běda vám, obyvatelé Přímoří, pronárode Kerétanů! Slovo Hospodinovo je
proti vám. Kenaane, země pelištejská, vyhubím tě do posledního obyvatele.
Zph 2 6 Přímoří se stane krajem pastvin s chýšemi pastýřů, s ovčími ohradami,
Zph 2 7 případně pozůstatku Judova domu; budou na nich pást a večer budou
odpočívat v aškalónských domech, neboť je navštíví Hospodin, jejich Bůh, a změní jejich úděl.
Zph 2 8 Slyším utrhaní Moábovo, hanobení od Amónovců. Utrhají mému lidu, proti
jeho pomezí se vypínají.
Zph 2 9 Avšak, jakože jsem živ, je výrok Hospodina zástupů, Boha Izraele, Moáb
bude jako Sodoma, Amónovci jako Gomora, stanou se panstvím kopřiv, solnou proláklinou, krajem
navěky zpustošeným. Oloupí je pozůstatek mého lidu, zbytek mého národa je zdědí.
Zph 2 10 To vše se jim stane za jejich pýchu, neboť utrhalí lidu Hospodina
zástupů a vypínali se nad něj.
Zph 2 11 Hrozný bude Hospodin, až udeří na ně: stihne úbitěmi všechny bohy
země. Každý se mu bude klanět ze svého místa, i všechny ostrovy pronárodů.
Zph 2 12 Také vy, Kúšijci, budete skoleni mým mečem!
Zph 2 13 Napráhne svou ruku proti severu, zahubí Ašúra, z Ninive učiní
zpustošené místo, stepní suchopár;
Zph 2 14 v jeho středu budou odpočívat stáda, všechna zvířetina toho pronároda. Na
hlavicích sloupů tam bude nocovat pelikán a syček. Jaký to zpěv zazní z oken! Na prahu trosky,
cedrové deště vytrháno.
Zph 2 15 Tohle je město jásotu, které tak bezpečně trunilo a v srdci si
namlouvalo: "Není nade mne." Jak bylo zpustošeno! Jen zvířetina tam odpočívá. Každý, kdo přejde
kolem, posměšně sykne a mávne rukou.
Zph 3 1 Běda městu, které hubí, vzpurnému a potřísněnému!
Zph 3 2 Poslouchat nechce, napomenutí nepřijímá, nedoufá v Hospodina,
nepřibližuje se k svému Bohu.
Zph 3 3 Jeho velmožové jsou uprostřed něho jako řvoucí lvi, jeho soudcové jak
vlci za večera, do jitra nenechají nic neohryzaného;
Zph 3 4 jeho proroci jsou chvastouni, muži věrolomní; jeho kněží znesvěcují,
co je svaté, znásilňují zákon.
Zph 3 5 Spravedlivý Hospodin je uprostřed něho, bezpráví neučiní, každé jitro
vynáší na světlo svůj soud, denně, bez ustání, ale ten, kdo se dopouští bezpráví, nezná studu.
Zph 3 6 Vyhladil jsem národy, jejich cimbuří zpustla, jejich ulice jsem
zničil, nikdo jimi neprochází; jejich města jsou vylištěna, nikdo v nich nesídlí.
Zph 3 7 Řekl jsem: "Měj přede mnou bázeň a přijmi mé napomenutí!" Jeho domov
by nebyl vyhlazen žádnou z těch věcí, jimiž je ztrestám. Ale oni hned za časného jitra kazí
všechno, čím se zabývají.
Zph 3 8 A tak mě očekávejte, je výrok Hospodinův, v den, kdy povstanu ke
kořisti. To je můj rozsudek: Seberu pronárody, shromáždím království a vyleji na ně svůj

hrozný hněv, všečen svůj planoucí hněv. Ohněm mého rozhorlení bude pozřena celá země.
 Zph 3 9 Tehdy očistím rty každého lidu a všichni budou vzývat Hospodinovo
 jméno a sloužit mu společnou paží.
 Zph 3 10 Z druhé strany kúšských řek moji vyznavači, má rozptýlená dcera,
 přinesou mi obětní můj dar.
 Zph 3 11 V onen den se už nemusíš stydět za žádné své skutky, jimiž ses proti
 mně vzepřelo. Tehdy z tvého středu odstraním tvé pyšné rozjařence a nepřipustím, aby ses opět
 začalo povyšovat na mé svaté hoře.
 Zph 3 12 Uprostřed tebe zanechám utištěný a nuzný lid, který se uteče k
 Hospodinovu jménu.
 Zph 3 13 Pozůstatek Izraele se již nebude dopouštět bezpráví a mluvit lživě, v
 jejich ústech se nenajde jazyk lstivý. Budou se pást a odpočívát a nikdo je nevyplaší.
 Zph 3 14 Zaplesej, sijónská dcero, zahlahol Izraeli! Raduj se a jásej z celého
 srdce, dcero jeruzalémská!
 Zph 3 15 Rozsudek nad tebou Hospodin zrušil, zbavil tě nepřitele. Král Izraele,
 Hospodin, je uprostřed tebe, neboj se už zlého!
 Zph 3 16 V onen den bude Jeruzalému řečeno: "Neboj se, Sijóne, nechť tvé ruce
 neochabnou!
 Zph 3 17 Hospodin, tvůj Bůh, je uprostřed tebe, bohatýr, který zachraňuje,
 raduje se z tebe a veselí, láskou umlká a opět nad tebou jásá a plesá."
 Zph 3 18 Posbírám ty, kdo jsou zarmoucení, odloučení od slavnosti, neboť jsou z
 tebe; břemeno potupy na nich leží.
 Zph 3 19 Hle, já si to v onen čas vyřídím se všemi, kdo tě pokořují, zachráním
 chromou, shromáždím zapuzenou, dám jim chválu a jméno všude v zemi jejich hanby.
 Zph 3 20 V onen čas vás přivedu, v ten čas vás shromáždím, dám vám jméno a
 chválu mezi všemi národy země, až změním váš úděl před vašimi zraky, praví Hospodin.
 Hgg 1 1 V druhém roce vlády krále Dareia, prvního dne šestého měsíce, stalo se
 slovo Hospodinovo skrze proroka Agea k judskému místodržiteli Zerubábelovi, synu Šealtielovu a
 k veleknězi Jósuovi, synu Jósadakovu.
 Hgg 1 2 "Toto praví Hospodin zástupů: Tento lid říká: "Ještě nepřišel čas, čas
 k budování Hospodinova domu."
 Hgg 1 3 I stalo se slovo Hospodinovo skrze proroka Agea:
 Hgg 1 4 "Je snad čas k tomu, abyste si bydleli v domech vykládaných dřevem,
 zatímco tento dům je v troskách?
 Hgg 1 5 Nyní toto praví Hospodin zástupů: Vezměte si k srdci své cesty!
 Hgg 1 6 Sejete mnoho, a sklízí se málo. Jen jezte, nenasytíte se; jen pijte,
 žízeň nehasíte; jen se oblékejte, nezahřejete se. Kdo se dává najmout za mzdu, ukládá ji do
 děravého váčku."
 Hgg 1 7 "Toto praví Hospodin zástupů: Vezměte si k srdci své cesty.
 Hgg 1 8 Vystupte na horu, přivezte dříví a budujte dům! V něm budu mít
 zalíbení, v něm se oslavím, praví Hospodin.
 Hgg 1 9 Pachtíte se za mnoha věcmi a máte z toho málo. Co přinesete domů, já
 rozvěji. Proč se to děje? Je výrok Hospodina zástupů. Protože můj dům je v troskách, zatímco
 vy se staráte každý jen o svůj dům.
 Hgg 1 10 Proto nebe nad vámi zadrželo rosu a země zadržela svoji úrodu.
 Hgg 1 11 Přivolał jsem sucho na zemi i na hory, na obilí i na vinný mošt a na
 čerstvý olej, na všechno, co přináší role, také na lidi i na dobytek, na všechno, co se rukama
 vytěží."
 Hgg 1 12 Tehdy Zerubábel, syn Šealtielův, a velekněz Jóšua, syn Jósadakův, i
 celý pozůstatek lidu uposlechli hlasu Hospodina, svého Boha, a slov proroka Agea, protože ho
 poslal Hospodin, jejich Bůh, a lid se začal bát Hospodina.
 Hgg 1 13 Hospodinův posel Ageus řekl z Hospodinova pověření lidu: "Já jsem s
 vámi, je výrok Hospodinův."
 Hgg 1 14 A Hospodin probudil ducha judského místodržitele Zerubábel a, syna
 Šealtielova, a ducha velekněze Jóšuy, syna Jósadakova, i ducha celého pozůstatku lidu. I přišli
 a dali se do díla na domě Hospodina zástupů, svého Boha,
 Hgg 1 15 dvacátého čtvrtého dne šestého měsíce druhého roku vlády krále Dareia.
 Hgg 2 1 Dvacátého prvního dne sedmého měsíce stalo se slovo Hospodinovo skrze
 proroka Agea:
 Hgg 2 2 "Řekni judskému místodržiteli Zerubábelovi, synu Šealtielovu, a
 veleknězi Jósuovi, synu Jósadakovu, a pozůstatku lidu:
 Hgg 2 3 Kdo zůstal mezi vámi z těch, kteří viděli tento dům v jeho prvotní
 slávě? A jaký jej vidíte nyní? Není ve vašich očích jen pouhé nic?
 Hgg 2 4 Buď rozhodný, Zerubábeli, je výrok Hospodinův, buď rozhodný, veleknězi
 Jóšuo, synu Jósadakův, buď rozhodný, všečen lide země, je výrok Hospodinův. Dejte se do díla,
 neboť jsem s vámi, je výrok Hospodina zástupů,
 Hgg 2 5 podle slova, kterým jsem se vám zavázal, když jste vyšli z Egypta. Můj
 duch stojí uprostřed vás. Nebojte se!
 Hgg 2 6 "Toto praví Hospodin zástupů: Ještě jednou, a bude to brzy, otřesu
 nebem i zemí, mořem i souší.
 Hgg 2 7 Otřesu všemi pronárody, a přijdou s tím nejvzácnějším, co mají; a
 naplním tento dům slávou, praví Hospodin zástupů.

Hgg 2 8 Mé je stříbro, mé je zlato, je výrok Hospodina zástupů.
Hgg 2 9 Sláva tohoto nového domu bude větší nežli prvního, praví Hospodin zástupů. A na tomto místě budu udílet pokoj, je výrok Hospodina zástupů."
Hgg 2 10 Dvacátého čtvrtého dne devátého měsíce druhého roku vlády Dareirovy stalo se slovo Hospodinovo k proroku Ageovi.
Hgg 2 11 Toto praví Hospodin zástupů: "Požádej kněze o poučení.
Hgg 2 12 "Kdyby někdo nesl svaté maso v cípu svého šatu a dotkl by se tím cípem chleba, kaše, vína, oleje nebo jakéhokoli jídla, bude to tím posvěceno?" Kněží odpověděli: "Ni kol i."
Hgg 2 13 I řekl Ageus: "Kdyby se někdo poskvrněný mrtvolou dotkl něčeho z těchto věcí, poskvrní se to tím?" Kněží odpověděli: "Poskvrní."
Hgg 2 14 Ageus na to pokračoval: "Tak je tomu přede mnou s tímto lidem, s tímto pronárodem, je výrok Hospodinův, i se vším dílem jejich rukou: cokoli sem přinášejí je poskvrněné.
Hgg 2 15 Ale vezměte si k srdci, co bude od tohoto dne dál. Dříve než byl v Hospodinově domě kladen kámen ke kameni,
Hgg 2 16 co se dalo? Když někdo přišel k hromadě obilí pro dvacet měr, bylo na ní jen deset. Když někdo přišel k lisu, aby nabral z kádě padesát měr, bylo v ní jen dvacet.
Hgg 2 17 Bil jsem rží, obilnou směsí a krupobitím vás i všechno dílo vašich rukou, a přece se nikdo z vás ke mně neobrátil, je výrok Hospodinův.
Hgg 2 18 Vezměte si k srdci, co bude od tohoto dne dál, od dvacátého čtvrtého dne devátého měsíce, ode dne, kdy byl znovu založen chrám Hospodinův! Vezměte si to k srdci.
Hgg 2 19 Ačkoli ještě není zrno na sýpce a vinná réva, fíkovník, granátovník a oliva nepřinesly dosud ovoce, od tohoto dne budu žehnat."
Hgg 2 20 Dvacátého čtvrtého dne toho měsíce stalo se slovo Hospodinovo k Ageovi ještě jednou:
Hgg 2 21 "Řekni judskému místodržiteli Zerubábelovi: Otřesu nebem i zemí.
Hgg 2 22 Podvrátím trůny všech království a zlomím sílu království pronárodů, převrátím vůz i s těmi, kteří na něm jezdí, klesnou koně i jezdci, každý padne mečem svého bratra.
Hgg 2 23 V onen den, je výrok Hospodina zástupů, vezmu tebe, svého služebníka, Zerubábeli, synu Šealtielův, je výrok Hospodinův, a učiním tě pečetiím prstenem, neboť jsem tě zvolil, je výrok Hospodina zástupů."
Zch 1 1 Osmého měsíce druhého roku vlády Dareiovy stalo se slovo Hospodinovo k proroku Zacharjášovi, synu Berekjáše, syna Idova:
Zch 1 2 "Hospodin se hrozně rozlítil na vaše otce.
Zch 1 3 Řekni jim tedy: Toto praví Hospodin zástupů: Obráťte se ke mně, je výrok Hospodina zástupů, a já se obrátím k vám, praví Hospodin zástupů.
Zch 1 4 Nebuďte jako vaši otcové, k nimž volávali dřívější proroci: "Toto praví Hospodin zástupů: Obráťte se přece od svých zlých cest a od svých zlých skutků!" Ale neposlechli, pozornost tomu nevěnovali, je výrok Hospodinův.
Zch 1 5 Vaši otcové - kde jsou? A proroci - mohli žít věčně?
Zch 1 6 Avšak moje slova a nařízení, která jsem přikázal svým služebníkům prorokům, nezasáhla snad vaše otce? I obrátili se a přiznali: "Jak si Hospodin zástupů předsevzal, že s námi naloží podle našich cest a podle našich skutků, tak s námi naložil.""
Zch 1 7 Dvacátého čtvrtého dne jedenáctého měsíce, to je měsíce šebátu, druhého roku vlády Dareiovy, stalo se slovo Hospodinovo k proroku Zacharjášovi, synu Berekjáše, syna Idova.
Zch 1 8 V noci jsem viděl, hle, muž sedí na ryzáku, stojí mezi myrtovím v hlubině a za ním koně ryzí, plaví a bílí.
Zch 1 9 Zeptal jsem se ho: "Co to znamená, můj pane?" Boží posel, který se mnou mluvil, mi odpověděl: "Já ti vysvětlím, co to znamená."
Zch 1 10 A muž stojící mezi myrtovím pokračoval: "To jsou ti, které vyslal Hospodin, aby procházeli zemí."
Zch 1 11 Oni pak oslovili Hospodina posla stojícího mezi myrtovím: "Procházeli jsme zemí a celá země si poklidně bydlí."
Zch 1 12 Nato Hospodinův posel zvolal: "Hospodine zástupů, jak dlouho se ještě nechceš slitovat nad Jeruzalémem a nad judskými městy, jímž dáváš pocíťovat svůj hrozný hněv již po sedmdesát let?"
Zch 1 13 Hospodin poslovi, který se mnou mluvil, odpověděl slovy dobrými, slovy útěšnými.
Zch 1 14 Posel, který se mnou mluvil, mi nato řekl: "Provolej, že toto praví Hospodin zástupů: "Horlím pro Jeruzalém a Sijón velkou horlivostí,
Zch 1 15 jsem hrozně rozlícen na sebejisté pronárody, které hned přiložily ruku k zlému, jakmile jsem se na svůj lid jen maličko rozlítil."
Zch 1 16 Proto praví Hospodin toto: "Obrátím se k Jeruzalému s hojným slitováním; bude v něm zbudován můj dům, je výrok Hospodina zástupů, a nad Jeruzalémem bude nataženo měřicí pásma."
Zch 1 17 Dále provolej, že toto praví Hospodin zástupů: "Má města budou znovu oplývat dobrem." Hospodin znovu potěší Sijón a znovu si vyvolí Jeruzalém."
Zch 1 18
Zch 1 19

Zch 1 20
 Zch 1 21
 Zch 2 1 Pak jsem se rozhlédl a vidím, hle, čtyři rohy.
 Zch 2 2 Zeptal jsem se posla, který se mnou mluvil: "Co to znamená?" Odvětil mi: "To jsou ty rohy, které rozmetaly Judu, to je Izraele, a Jeruzalém."
 Zch 2 3 I ukázal mi Hospodin čtyři kováře.
 Zch 2 4 Otázal jsem se: "Co se to chystají udělat?" Odvětil mi: "To jsou ty rohy, které rozmetaly Judu, takže žádný nebyl schopen pozvednout hlavu. Tu přišli tito kováři, aby jimi zalomcovali a srazili rohy pronárodům, které pozdvihly roh proti judské zemi a chtěly ji rozmetat."
 Zch 2 5 opět jsem se rozhlédl a vidím, hle, muž s měřícím provazcem v ruce.
 Zch 2 6 Zeptal jsem se: "Kam jdeš?" Odpověděl mi: "Vyměřit Jeruzalém, abych viděl, jak bude široký a dlouhý."
 Zch 2 7 A hle, vychází posel, který se mnou mluvil. Jiný posel mu vyšel vstříc
 Zch 2 8 a oslovil ho: "Běž a promluv s tím mládencem. Řekni: Jeruzalém bude městem nehrazeným, tolik v něm bude lidí i dobytka.
 Zch 2 9 Já sám, je výrok Hospodinův, budu ohnivou hradbou kolem něho a slávou uprostřed něho.
 Zch 2 10 Běda, běda! Utečte ze severní země, je výrok Hospodinův. Rozprostřel jsem vás do čtyř nebeských větrů, je výrok Hospodinův.
 Zch 2 11 Běda! Zachraň se, Sijóne, ty poklidně si bydlící u babylónské dcery!
 Zch 2 12 Toto praví Hospodin zástupů, který mě poslal pro svoji slávu k pronárodům, které vás plenily: Kdo se vás dotkne, dotkne se zřítelnice mého oka.
 Zch 2 13 Hle, mávnu proti nim rukou a budou je plnit ti, kdo jim otročili. "I poznáte, že mě poslal Hospodin zástupů." [(Zechariah 2:14) Plesej a raduj se, sijónská dcero, neboť už přicházím a budu bydlet uprostřed tebe, je výrok Hospodinův.] [(Zechariah 2:15) V onen den se mnoho pronárodů přidruží k Hospodinu. Stanou se mým lidem a já budu bydlet uprostřed tebe. "I poznáš, že mě k tobě poslal Hospodin zástupů."] [(Zechariah 2:16) Pak se Hospodin ujme Judy jako svého dědičného podílu ve svaté zemi a znovu vyvolí Jeruzalém.] [(Zechariah 2:17) Ztiš se před Hospodinem, veškeré tvorstvo, neboť se vypravil ze svého svatého příbytku."]
 Zch 3 1 Potom mi ukázal velekněze Jóšuu, jak stojí před Hospodinovým poslem, a po pravici mu stál satan, aby proti němu vnesl žalobu.
 Zch 3 2 Hospodin však satanovi řekl: "Hospodin ti dává důtku, satane, důtku ti dává Hospodin, který si vyvolil Jeruzalém. Což to není oharek vyrvaný z ohně?"
 Zch 3 3 Jóšua totiž, jak stál před poslem, byl oblečen do špinavého šatu.
 Zch 3 4 A Hospodin se obrátil k těm, kteří tu před ním stáli: "Svlékněte z něho ten špinavý šat." Jemu pak řekl: "Pohleď, sňal jsem z tebe tvou nepravost a dal jsem tě obléci do slavnostního roucha.
 Zch 3 5 Řekl jsem: Vstavte mu na hlavu čistý turban." Tu mu vstavili na hlavu čistý turban a oblékli mu šat. Hospodinův posel stál při tom.
 Zch 3 6 A Hospodinův posel Jóšuuvi dosvědčil:
 Zch 3 7 "Toto praví Hospodin zástupů: Budeš-li chodit po mých cestách a budeš-li střežit, co jsem ti svěřil, budeš obhajovat můj dům a střežit má nádvoří a já ti dám právo přicházet mezi ty, kteří zde stojí. -
 Zch 3 8 Nuže slyš, veleknězi Jošuo, ty i tvoji druhové, kteří sedí před tebou: Tito muži jsou předzvěstí toho, že přivedu svého služebníka, zvaného Výhonek.
 Zch 3 9 Hle, tu je kámen, který kladu před Jóšuu: jeden kámen, na něm sedm očí. Já sám na něm vyryji znak, je výrok Hospodina zástupů, a odklidím nepravost této země v jedním dni.
 Zch 3 10 Onoho dne pak, je výrok Hospodina zástupů, pozvete jeden druhého pod vinnou révu a pod fíkovník."
 Zch 4 1 Potom mě posel, který se mnou mluvil, znovu vzbudil jako toho, kdo musí být probuzen ze spánku,
 Zch 4 2 a zeptal se mě: "Co vidíš?" Odvětil jsem: "Hle, vidím svícen, celý ze zlata, a na něm nahoře mísa se sedmi kahany. Všechny kahany na něm mají nahoře po sedmi hubičkách.
 Zch 4 3 A nad ním dvě olivy, jedna z pravé strany a druhá z levé strany mísy."
 Zch 4 4 Nato jsem se zeptal posla, který se mnou mluvil: "Co to znamená, můj pane?"
 Zch 4 5 Posel, který se mnou mluvil, mi odpověděl. Řekl mi: "Ty nevíš, co to znamená?" Řekl jsem: "Nevím, můj pane."
 Zch 4 6 Nato mi řekl: "Toto je slovo Hospodino k Zerubábelovi: Ne mocí ani silou, nýbrž mým duchem, praví Hospodin zástupů.
 Zch 4 7 Čím jsi ty, veliká horo, před Zerubábelem? Rovinou. On vynese poslední kámen za hlučného provolávání: "Jeruzalém došel milosti!"
 Zch 4 8 I stalo se ke mně slovo Hospodinovo:
 Zch 4 9 "Ruce Zerubábelovy tento dům založily, jeho ruce jej také dokončí. "I poznáš, že mě k vám poslal Hospodin zástupů."
 Zch 4 10 A kdo pohrdał dnem malých začátků, radostně bude hledět na olovnicí v ruce zerubábelově. "Těch sedm, to jsou oči Hospodinovy, prohledávající celou zemi."
 Zch 4 11 Nato jsem mu řekl: "Co znamenají ty dvě olivy po pravé i po levé

straně svícnu?"

Zch 4 12 A dále jsem se ho otázel: "Co znamenají ty dva trsy oliv, které jsou nad dvěma zlatými žlábkami, jimiž vytéká zlato?"

Zch 4 13 Tu mi řekl: "Ty nevíš, co to znamená?" Řekl jsem: "Nevím, můj pane."

Zch 4 14 Odvětil: "To jsou ti dva synové nového oleje, kteří stojí před Pánem celé země."

Zch 5 1 Znovu jsem se rozhlédl a vidím, hle, letí svitek.

Zch 5 2 Posel se mě otázel: "Co vidíš?" Odvětil jsem: "Vidím letět svitek dvacet loket dlouhý a deset loket široký."

Zch 5 3 Řekl mi: "To je kletba, která vychází na celou zemi. Bude jí odstraněn každý zloděj, každý křivopřísežník."

Zch 5 4 Vychází z mého rozhodnutí, je výrok Hospodina zástupů. Vejde do zlodějova domu i do domu toho, který v mém jménu křivě přísahá, a uhostí se uvnitř jeho domu a zničí jeho dřevo i kámen."

Zch 5 5 Potom vyšel posel, který se mnou mluvil, a vyzval mě: "Jen se rozhlédni a podívej se. Co se tu objevuje?"

Zch 5 6 Otázel jsem se: "Co je to?" Odvětil mi: "To se objevuje éfa", a dodal: "Tak to bude s nimi vypadat v celé zemi."

Zch 5 7 A hle, pozvedlo se olověné víko, a tam uvnitř éfy sedí jakási ženština.

Zch 5 8 Řekl mi: "To je Svévole", mrštíil jí do éfy a přiklopil otvor olověným poklopem.

Zch 5 9 Vtom jsem se rozhlédl a vidím, hle, vycházejí dvě ženy. Vítr se jim opíral do křídel; měly totiž křídla jako čáp. Zvedly éfu mezi zemi a nebe.

Zch 5 10 Otázel jsem se posla, který se mnou mluvil: "Kam chtějí tu éfu dopravit?"

Zch 5 11 Odvětil mi: "Chtějí té ženštině vystavět v šineárské zemi dům, a až bude připraven, bude tam uložena na svůj podstavec."

Zch 6 1 Znovu jsem se rozhlédl a vidím, hle, mezi dvěma horami vyjíždějí čtyři vozy. Ty hory byly měděné.

Zch 6 2 V prvním voze byly zapřaženi ryzáci, v druhém vraníci,

Zch 6 3 v třetím bělouši a ve čtvrtém grošáci, statní koně.

Zch 6 4 Obrátil jsem se na posla, který se mnou mluvil, a otázel jsem se ho: "Co to znamená, můj pane?"

Zch 6 5 Posel odpověděl a řekl mi: "To vycházejí čtyři nebeští duchové, kteří stojí před Pánem celé země."

Zch 6 6 Vraníci vyjíždějí do severní země. Po nich vyrazili bělouši, zatímco grošáci vyjeli do země jižní.

Zch 6 7 Ti statní koně tedy vyrazili ve snaze projet křížem krážem zemi, neboť posel řekl: "Projeďte zemi křížem krážem." I projížděli zemí.

Zch 6 8 Pak na mne zvolal a promluvil ke mně: "Pohleď, ti, kteří vyjeli do severní země, uklidnili mého ducha, co se severní země týče."

Zch 6 9 I stalo se ke mně slovo Hospodinovo

Zch 6 10 o převzetí darů od přesídlenců, od Cheldaje, Tóbijáše a Jedajáše: "Onoho dne přijdeš, vejdeš do domu Jósijáše, syna Sefanjášova, kam oni přišli z Babylóna,

Zch 6 11 a převezneš stříbro i zlato. Dáš zhotovit tiáru, vstavíš ji na hlavu velekněze Jósuy, syna Jósadakova,

Zch 6 12 a řekneš mu: "Toto praví Hospodin zástupů: Hle, přijde muž jménem Výchonek, vyraší odspodu; ten zbuduje Hospodinův chrám.

Zch 6 13 Ano, on zbuduje chrám Hospodinův a bude obdařen velebností. Bude sedět na svém trůnu a vládnout a bude na svém trůnu knězem; mezi obojím bude pokojná shoda."

Zch 6 14 Tiára pak bude v Hospodinově chrámě pamětním znamením Chelemovi, Tóbijášovi, Jedajášovi, a Chénovi, synu Sefanjášovu.

Zch 6 15 I vzdálení budou přicházet a pomáhat při budování Hospodinova chrámu. "I poznáte, že mě k vám poslal Hospodin zástupů", ovšem, budete-li opravdu poslouchat Hospodina, svého Boha."

Zch 7 1 Čtvrtého roku vlády krále Dareia, čtvrtého dne devátého měsíce, totiž měsíce kislevu, stalo se slovo Hospodinovo k Zacharjášovi.

Zch 7 2 Tehdy poslal Bét-el Sar-esera s Regem-melekem a jeho muži, aby si naklonil Hospodina

Zch 7 3 a aby se při domě Hospodina zástupů otázali kněží a proroků: "Mám se nadále pátého měsíce oddávat pláči a odříkání, jak jsem to po léta činil?"

Zch 7 4 I stalo se ke mně slovo Hospodina zástupů:

Zch 7 5 "Řekni všemu lidu země i kněžím: Když jste se postili a naříkali pátého a sedmého měsíce, teď už po sedmdesát let, postili jste se opravdu kvůli mně?

Zch 7 6 A když jíte a pijete, nejíte a nepijete si pro sebe?

Zch 7 7 Neprovolával Hospodin právě toto skrze dřívější proroky, když si ještě Jeruzalém a města kolem něho bydlily v klidu a obydlen byl Negeb i Přímořská nížina?"

Zch 7 8 I stalo se slovo Hospodinovo k Zacharjášovi:

Zch 7 9 "Toto praví Hospodin zástupů: Vynášejte pravdivé rozsudky a ať každý prokazuje svému bratru milosrdenství a slitování.

Zch 7 10 Neutískujte vdovu a sirotka, bezdomovce a trpícího, nikdo ať ve svém

srdci nezamýšlí proti bratru nic zlého.

Zch 7 11 Ale oni tomu odmítli věnovat pozornost, svéhlavě se obrátili zády a
zacpali si uši, aby neslyšeli.

Zch 7 12 Srdce měli jako z křemene a neslyšeli zákon ani slova, která posílal
Hospodin zástupů svým duchem skrze dřívější proroky. Proto je postihlo velké rozlíčení
Hospodina zástupů.

Zch 7 13 Kdykoli volal, oni neslyšeli. Ať si volají, já je neslyším, praví
Hospodin zástupů.

Zch 7 14 Odvanu je vichrem mezi nejružnější pronárody, které neznají, a země
bude za nimi zpustošena, takže jí nikdo nebude procházet. Tak pustošili přežádoucí zemi."

Zch 8 1 I stalo se slovo Hospodina zástupů.

Zch 8 2 "Toto praví Hospodin zástupů: Horlím pro Sijón velkou horlivostí,
horlím pro něj velmi rozhořčeně.

Zch 8 3 Toto praví Hospodin: Vráťím se na Sijón a budu bydlet uprostřed
Jeruzaléma. Jeruzalém bude nazýván Město věrné a hora Hospodina zástupů Hora svatá.

Zch 8 4 Toto praví Hospodin zástupů: Opět budou sedat na náměstích Jeruzaléma
starci a stařeny, každý s holí v ruce pro vysoké stáří.

Zch 8 5 Náměstí toho města budou plná chlapců a děvčat; ti si budou hrát na
jeho náměstích.

Zch 8 6 Toto praví Hospodin zástupů: Jestliže to bude v očích pozůstatku
tohoto lidu v oněch dnech nemožné, bude to nemožné i v mých očích? je výrok Hospodina zástupů.

Zch 8 7 Toto praví Hospodin zástupů: Hle, zachráním svůj lid ze země východní
i ze země, kde slunce zapadá.

Zch 8 8 Přivedu je a budou bydlet v Jeruzalémě. Budou mým lidem a já jim budu
Bohem věrným a spravedlivým.

Zch 8 9 Toto praví Hospodin zástupů: Jednejte rozhodně, vy, kdo v těchto dnech
slyšíte z úst proroků tato slova o dni, kdy byl položen základ domu Hospodina zástupů, aby byl
zbudován chrám.

Zch 8 10 Před těmito dny nebylo totiž co dát za lidskou práci, natož za práci
dobytka. Kdo vycházel a vcházel, neměl pokoj od protivníka, dopustil jsem, že stáli všichni
proti všem.

Zch 8 11 Ale nyní nebudu jednat s pozůstatkem tohoto lidu jako za dřívějších
dnů, je výrok Hospodina zástupů.

Zch 8 12 Vzejde setba pokoje: vinná réva vydá své plody, země svou úrodu a
nebesa svou rosu. To všechno dám jako dědictví pozůstatku tohoto lidu.

Zch 8 13 Jako jste byli zlořečením mezi pronárody, dome judský a dome
izraelský, tak budete požehnáním, až vás zachráním. Nebojte se! Jednejte rozhodně.

Zch 8 14 Toto praví Hospodin zástupů: Jako jsem pojal úmysl naložit s vámi zle,
když mě vaši otcové rozlítili, praví Hospodin zástupů, a nelitoval jsem toho,

Zch 8 15 teď naopak mám v úmyslu obdařit v těchto dnech Jeruzalém a judský dům
dobrem. Nebojte se!

Zch 8 16 Konejte toto: Mluvte každý svému bližnímu pravdu. Vynášejte ve svých
branách pravdu a pokojný soud.

Zch 8 17 Nezamýšlejte nikdo ve svém srdci proti bližnímu nic zlého. "Nelibujte
si v křivé přísaze. To všechno nenávídím, je výrok Hospodinův."

Zch 8 18 I stalo se ke mně slovo Hospodina zástupů.

Zch 8 19 "Toto praví Hospodin zástupů: Půst čtvrtého, půst pátého, půst sedmého
a půst desátého měsíce se judskému domu obrátí v radostné veselí a utěšené slavnosti. Jen
milujte pravdu a pokoj!

Zch 8 20 Toto praví Hospodin zástupů: Znovu budou přicházet národy a obyvatelé
mnoha měst.

Zch 8 21 Obyvatelé jednoho města půjdou do druhého a řeknou: "Pojďme si
naklonit Hospodina, pojďme vyhledat Hospodina zástupů. Já půjdu také."

Zch 8 22 A budou přicházet četné národy i mocné pronárody, aby hledaly v
Jeruzalémě Hospodina zástupů a naklonily si ho.

Zch 8 23 Toto praví Hospodin zástupů: v oněch dnech se chopí deset mužů z
pronárodů všech jazyků pevně cípu roucha jednoho Judejce a řeknou: "Půjďme s vámi. Slyšeli
jsme, že s vámi je Bůh."

Zch 9 1 Výnos. Slovo Hospodinovo proniklo do země Chadráku, Damašek je místem,
na němž spočine. K Hospodinu budou vzhlížet všichni lidé, všechny kmeny Izraele.

Zch 9 2 Proniklo i do Chamátu, do jeho pomezí, do Týru i Sidónu, tak
přemoudrého.

Zch 9 3 Týr si vybudoval opevnění, nahromadil stříbra jako prachu, zlata
ryzího jak bláta na ulicích.

Zch 9 4 Avšak Panovník si jej podrobí, jeho val srazí do moře; bude pozřen
ohněm.

Zch 9 5 Spatří to Aškalón a bude se bát, Gáza se bude svíjet v hrozné křeči,
Ekrón se zklame v tom, več doufal. Z Gázy zmiží král, Aškalón nebude už osídlen,

Zch 9 6 v Ašdódu se usadí míšenec. Tak vyhladím pýchu Pelištejců.

Zch 9 7 Krvavé sousto mu vyrvu z úst, ohyzdné oběti z jeho zubů. Tak bude i on
zachován našemu Bohu, stane se v Judsku pohlavárem a Ekrón bude jako Jebusejec.

Zch 9 8 "Položím se táborem u svého domu proti vojsku, proti každému, kdo by

sem chtěl vtrhnout; zotročovatel se už nebude přes ně valit, nespustím je nyní z očí." -
 Zch 9 9 Rozjášej se, sijónská dcero, dcero jeruzalémská, propukni v hláhol!
 Hle, přichází k tobě tvůj král, spravedlivý a zachráněný, pokořený, jede na oslu, na oslátku, oslicím mláděti.
 Zch 9 10 "Vymýtím vozy z Efrajima a z Jeruzaléma koně; válečný luk bude vymýcen." vyhlásí pronárodům pokoj; jeho vláda bude od moře k moři od Řeky až do dálav země.
 Zch 9 11 "Pro krev smlouvy s tebou propustím tvé vězně z cisterny, v níž není vody.
 Zch 9 12 Navratte se do pevností, věžňové, jimž naděje vzchází. Dnes to oznamuji znovu: Všechno ti nahradím dvojnásobně.
 Zch 9 13 Judu si napnu jako lučiště, na tětivu vložím Efrajima. Zburcují tvé syny, Sijóne, proti synům tvým, Jávane. Učiním tě mečem bohatýra."
 Zch 9 14 Ukáže se nad nimi Hospodin, jako blesk vyletí jeho střela; Panovník Hospodin zaduje na polnici, vydá se na pochod ve víchřicích z jihu.
 Zch 9 15 Hospodin zástupů jim bude štítem a oni budou jíst a kameny do praku pošlapou, budou pít a halasit jako při víně a budou plní jak obětní miska, skropení jak rohy na oltáři.
 Zch 9 16 Tak je Hospodin, jejich Bůh, v onen den zachrání, stádečko svého lidu. Jako drahokamy v čelence budou zářit nad jeho zemí.
 Zch 9 17 Jaká je jeho dobrota, jaká je jeho krása! Působí, že mládenci prospívají jako obilí a panny jako mošt.
 Zch 10 1 Vyproste si od Hospodina déšť v čas jarních dešťů. Hospodin tvoří bouřková mračna, hojnými dešti je naplňuje, bylinu na poli dopřeje každému.
 Zch 10 2 Bůžkové mluvili ničemností, co viděli věstci, byl klam; rozhlašují šalebné sny, přeludem utěšují. Proto táhl lid jako stádo, ujařmený, bez pastýře. -
 Zch 10 3 Můj hněv plane proti pastýřům, zakročím proti kozlům. Hospodin zástupů navštívil své stádo, judský dům; vystrojí je nádherně jako svého válečného oře.
 Zch 10 4 Od něho je cimbuří, od něho stanový kolík, od něho válečné lučiště, od něho pochází i každý zotročovatel.
 Zch 10 5 Budou jako bohatýři, rozšlapou všechno do bláta ulic v té bitvě. Budou bojovat a Hospodin bude s nimi, jezdci na koních budou zahanbeni.
 Zch 10 6 Obdařím judský dům bohatýrskou silou a dům Josefův zachráním. Přivedu je zpět a usadím je do bezpečí, protože jsem se nad nimi slitoval. Budou zas, jako bych na ně nebyl zanevřel, já jsem Hospodin, jejich Bůh, já jim odpovím.
 Zch 10 7 Efrajimci budou jako bohatýři, jejich srdce se bude radovat jako po víně; až to spatří jejich synové, těž se zaradují, jejich srdce bude jásat kvůli Hospodinu.
 Zch 10 8 Hvízdnu na ně a shromáždím je, protože jsem je vykoupil, bude jich zase mnoho, jako jich bylo kdysi.
 Zch 10 9 Rozsej je mezi národy, budou se na mě rozpomínat v dalekých krajích, zůstanou naživu i se svými syny a opět se navrátí.
 Zch 10 10 Přivedu je zpět z egyptské země, shromáždím je z Asýrie a uvedu je do země gileádské a liabanónské, ani jim nebude stačit místo.
 Zch 10 11 Projde s nimi mořem soužení, bude však bít do mořských vln, až vyschnou všechny hlubiny Veleťoku. Svržena bude pýcha Asýrie, Egyptu bude odňato žezlo.
 Zch 10 12 Obdařím je bohatýrskou silou od Hospodina, budou chodit v jeho jménu, je výrok Hospodinův.
 Zch 11 1 Otevři svá vrata, Libanóne, ať tvé cedry pozře oheň.
 Zch 11 2 Kvílej, cypřiši, že padl cedr, že vznešené stromy propadly záhubě. Kvílejte, bášanské duby, že padl neprostupný hvozď.
 Zch 11 3 Slyš, jak pastýři kvílejí, že jejich vznešené nivy propadly záhubě. Slyš, jak lvíčata řvou, že pýcha Jordánu propadla záhubě.
 Zch 11 4 Toto praví Hospodin, můj Bůh: "Pas ovce určené k zabití.
 Zch 11 5 Ti, kdo je kupují, zabíjejí je a za vinu nepykají; kdo je prodávají, říkají: "Požehnán buď Hospodin, to jsem se obohatil"; a žádný z jejich pastýřů nemá s nimi soucit.
 Zch 11 6 Ani já už nebudu mít soucit s obyvateli země, je výrok Hospodinův. Hle, dopustím, aby člověk padl do rukou člověka, do rukou svého krále. Na kusy rozbijí zemi a já ji z jejich rukou nevytrhnu."
 Zch 11 7 Pásl jsem tedy ovce určené k zabití, totiž ty nejutištěnější ze stáda. Vzal jsem si dvě hole; jednu jsem nazval "Vlídnost" a druhou jsem nazval "Pouto" a pásl jsem ovce.
 Zch 11 8 V jediném měsíci jsem vyhnal tři pastýře, neboť jsem s nimi ztratil trpělivost a také oni o mě nestáli.
 Zch 11 9 Řekl jsem: "Nebudu vás pást. Co má umřít, ať umře; co má být zahnáno, ať je zahnáno; a které zůstanou, ať se požerou navzájem."
 Zch 11 10 Vzal jsem svou hůl vlídnost a zlomil jsem ji na znamení, že ruším svou smlouvu, kterou jsem uzavřel se všemi národy.
 Zch 11 11 I byla onoho dne zrušena a ty nejutištěnější ze stáda, které se mě držely, poznaly, že je to slovo Hospodino.
 Zch 11 12 Řekl jsem tedy: "Pokládáte-li to za dobré, vyplatte mi mzdu; ne-li, nechte být." Tu mi odvážili jako mzdu třicet šekelů stříbra.
 Zch 11 13 Nato mi Hospodin řekl: "Hoď to tavičovi, tu nádhernou cenu, již mě

ocenili." I vzal jsem těch třicet šekelů stříbra a hodil jsem je v Hospodinově domě tavičovi.
Zch 11 14 Pak jsem zlomil druhou hůl, Pouto, na znamení, že ruším bratrství mezi
Judou a Izraelem.
Zch 11 15 Ale Hospodin mi řekl: "Znovu si vezmi výstroj pošetilého pastýře,
Zch 11 16 neboť dám povstat v zemi pastýři, jenž zahnané nevyhledá, nebude
pátrat po ztraceném, polámanou nebude léčit, o vyčerpanou se nepostará. Bude se krmit masem
těch nejuťušnějších, strhne jim paznehty.
Zch 11 17 Běda pastýři ničemnému, který opouští stádo! Meč proti jeho paži a
proti jeho pravému oku! Paže ať mu nadobro uschne a pravé oko úplně vyhasne."
Zch 12 1 Výnos. Slovo Hospodinovo o Izraeli, výrok Hospodina, který rozprostřel
nebesa a položil základy země i vytvořil ducha člověka v jeho nitru.
Zch 12 2 "Hle, postavil jsem Jeruzalém před všechny okolní národy jako číši, po
níž se zapotácejí. Při obléhání Jeruzaléma dojde i na Judu.
Zch 12 3 V onen den učiním Jeruzalém vzpěračským balvanem pro všechny národy.
Všichni, kteří jej budou chtít vzepřít, zraní se až do krve. Všechny pronárody země se proti
němu srotí.
Zch 12 4 V onen den, je výrok Hospodinův, udeřím každý a kůň se splaší a jezdec
na něm zešílí. Na dům judský však obrátím svůj zrak, kdežto všechny koně národů raním
slepotou.
Zch 12 5 Tu si každý judský pohlavár v srdci řekne: "Obyvatelé Jeruzaléma jsou
mi posilou pro Hospodina zástupů, svého Boha."
Zch 12 6 V onen den učiním judské pohlaváry pávní s ohněm ve dříví a hořící
pochodní v otepi slámy. Pozřou všechny okolní národy napravo i nalevo. Jeruzalém však dále
zůstane na svém místě, v Jeruzalémě."
Zch 12 7 Hospodin nejprve zachrání judské stany, aby čest domu Davidova, čest
toho, jenž sídlí v Jeruzalémě, nebyla větší než Judova.
Zch 12 8 V onen den bude Hospodin štítem tomu, kdo sídlí v Jeruzalémě;
klopýtající mezi nimi bude v onen den jako David a dům Davidův bude jako Bůh, bude před nimi
jako anděl Hospodinův.
Zch 12 9 "V onen den vyhledám všechny pronárody, které přitáhly na Jeruzalém, a
zahladím je.
Zch 12 10 Ale na dům Davidův, na toho, jenž sídlí v Jeruzalémě, vyleji ducha
milosti a proseb o smilování. Budou vzhlížet ke mně, kterého probodli. Budou nad ním naříkat,
jako se naříká nad smrtí jednorozeného, budou nad ním hořce lkát, jako se hořce lká nad
prvorozeným.
Zch 12 11 V onen den se bude v Jeruzalémě rozléhat nářek jako nářek pro
Hadad-rimóna na pláni u Megida.
Zch 12 12 Naříkat bude země, každá čeleď zvlášť: zvlášť čeleď domu Davidova a
jejich ženy zvlášť, zvlášť čeleď domu Nátanova a jejich ženy zvlášť,
Zch 12 13 zvlášť čeleď domu Léviova a jejich ženy zvlášť, zvlášť čeleď šimeíská
a jejich ženy zvlášť,
Zch 12 14 všechny ostatní čeledi, každá čeleď zvlášť a jejich ženy zvlášť."
Zch 13 1 V onen den vytryskne pro dům Davidův i pro obyvatele Jeruzaléma pramen
k obmytí hříchu a nečistoty.
Zch 13 2 "V onen den, je výrok Hospodina zástupů, vyhladím ze země jména
modlářských stvůr, takže už nikdy nebudou připomínána. Vypudím ze země rovněž proroky a ducha
nečistoty."
Zch 13 3 Bude-li pak ještě někdo porokovat, řeknou mu vlastní rodiče, otec i
matka: "Nezůstaneš naživu, protože jsi ve jménu Hospodinově klamal." A jeho vlastní rodiče,
otec i matka, ho probodnou, že prorokoval.
Zch 13 4 V onen den se stane, že proroci budou zahanbeni, každý pro své
prorocké vidění. Už neobléknu chlupatý plášť a nebudou obelhávat.
Zch 13 5 Budou říkat: "Nejsem prorok, jsem zemědělský nevolník, koupený hned v
mládí."
Zch 13 6 Řekne-li mu kdo: "Co to máš na prsou za rány?", odpoví: "Tak jsem byl
zbit v domě těch, kdo mě milovali."
Zch 13 7 "Probuď se, meči, proti mému pastýři, proti reku, mému společníku, je
výrok Hospodina zástupů. Bij pastýře a ovce se rozprchnou! K maličkým však obrátím svou ruku.
Zch 13 8 Z celé země, je výrok Hospodinův, budou dvě třetiny vyhlazeny, zajdou,
jen třetina v ní zbude.
Zch 13 9 Tu třetinu však provedu ohněm. Přetavím je, jako se taví stříbro,
přezkouším je, jako se zkouší zlato. Ti budou vzývat mé jméno a já jim odpovím. Řeknu: "Toto
je můj lid." A oni řeknou: "Hospodin je můj Bůh."
Zch 14 1 Hle, přichází den Hospodinův. Budou se mezi vámi o tebe dělit jako o
kořist.
Zch 14 2 Shromáždím k Jeruzalému do boje všechny pronárody. Město bude dobyto,
domy vyplněny, ženy zhanobeny. Polovina města bude vysídlena, zbytek lidu však nebude z města
vyhlazen.
Zch 14 3 Hospodin vytáhne a bude bojovat proti oněm pronárodům, jako bojoval
kdysi v den bitvy.
Zch 14 4 V onen den stanou jeho nohy na hoře Olivové, ležící na východ od
Jeruzaléma. Olivová hora se rozpoští vpůli od východu na západ velmi širokým údolím. Polovina

hory uhne k severu a polovina k jihu.

Zch 14 5 Vy pak budete utíkat údolím mezi těmito mými horami, neboť to horské údolí bude sahat až k Asalu. Budete utíkat, jako jste utíkali před zemětřesením za dnu judského krále Uzijáše. Pak přijde Hospodin, můj Bůh, a s tebou všichni svatí, Bože.

Zch 14 6 V onen den nebude světlo, vše vzácné ztuhne mrazem.

Zch 14 7 A Nastane den jediný, známý jen Hospodinu, kdy nebude ani den noc; i za večerního času bude světlo.

Zch 14 8 V onen den poplynou z Jeruzaléma živé vody, polovina k moři východnímu, polovina k západnímu, v létě jako v zimě.

Zch 14 9 Hospodin bude Králem nad celou zemí; v onen den bude Hospodin jediný a jeho jméno jediné.

Zch 14 10 Celá země se promění jakoby v rovinu, od Geby až k Rimónu jižně od Jeruzaléma; ten bude vysoko a v klidu na svém místě, od brány Benjamínské až k místu první brány, totiž k bráně Nárožní, od věže Chananeelů až ke Královským lísům.

Zch 14 11 Budou tu sídlit a nebude už klatby. Jeruzalém bude bydlet v bezpečí.

Zch 14 12 A toto bude porážka, kterou Hospodin připraví všem národům, jež vytáhly do boje proti Jeruzalému: tělo jim shnije ještě vstojí, oči jim shnijí v důlcích a jazyk jim shnije v ústech.

Zch 14 13 V onen den je Hospodin uvede do zmatku tak velikého, že jeden bude chytat druhého za ruku, ale ta ruka se pozvedne proti ruce přítelově.

Zch 14 14 Také Juda bude bojovat proti Jeruzalému. Nashromáždí se bohatství všech okolních pronárodů, zlato, stříbro a nesmírné množství oděvů.

Zch 14 15 Stejná porážka postihne koně, mezky, velbloudy i osly a všecken dobytek, který bude v jejich leženích.

Zch 14 16 Všichni pak, kdo zbyli ze všech pronárodů, které vytáhly proti Jeruzalému, budou každoročně putovat, aby se klaněli Králi, Hospodinu zástupů, a slavili slavnost stánků.

Zch 14 17 Jestliže některá z čeledí země nebude putovat do Jeruzaléma a klanět se Králi, Hospodinu zástupů, nedostaví se jim déšť.

Zch 14 18 Jestliže nebude putovat a nepřijde egyptská čeleď, ani jí se nedostaví déšť. Utrpí porážku, kterou připraví Hospodin pronárodům, jež nebudou putovat, aby slavily slavnost stánků.

Zch 14 19 Prohřeší se Egypt a prohřeší se každý jiný pronárod, který nebude putovat, aby slavil slavnost stánků.

Zch 14 20 V onen den bude na zvoncích koní nápis: "Svatý Hospodinu", a hrnce v domě Hospodinově budou jako obětní misky před oltářem.

Zch 14 21 I každý hrnec v Jeruzalémě a v Judsku bude zasvěcen Hospodinu zástupů. Všichni obětníci budu přicházet a brát si z nich a v nich vařit. A nebude už kramáře v domě Hospodina zástupů v onen den.

Mlc 1 1 Výnos. Slovo Hospodinovo o Izraeli skrze Malachiáše.

Mlc 1 2 "Zamiloval jsem si vás, praví Hospodin. Vy však se ptáte: "Kde je důkaz, že náš miluješ?" Což nebyl Ezau Jákobův bratr? je výrok Hospodinův. Jákoba jsem si zamiloval,

Mlc 1 3 Ezaua však nenávidím. Proto jsem obrátil v poušť jeho hory, jeho dědictví v step pro šakaly."

Mlc 1 4 Říká-li Edóm: "Jsme zničení, avšak na troskách budeme znovu stavět", praví Hospodin zástupů toto: "Jen ať si stavějí, já budu bořit." I nazvou je územím zvůle, lidem, na který Hospodin navěky zanevřel hněvu.

Mlc 1 5 Na vlastní oči to spatříte a řeknete sami: "Hospodin je veliký i za pomezím Izraele."

Mlc 1 6 Syn ctí svého otce a služebník svého pána. "Jsem-li Otec, kde je úcta ke mně? Jsem-li Pán, kde je bázeň přede mnou, praví Hospodin zástupů vám, kněží, kteří zlehčujete mé jméno. Ptáte se: "Čím zlehčujeme tvé jméno?"

Mlc 1 7 Přinášíte na můj oltář poskvrněný chléb a ptáte se: "Čím jsme tě poskvrnili?" Tím, že říkáte, že Hospodinův stůl není třeba brát vážně.

Mlc 1 8 Když přivádíte k oběti slepé zvíře, to není nic zlého? Když přivádíte kulhavé a nemocné, to není nic zlého? Jen to dones svému místodržiteli, získaš-li tak jeho přízeň a přijme-li tě, praví Hospodin zástupů.

Mlc 1 9 Tak tedy prostě Boha o shovívavost, aby se nad námi smíloval. Vlastní rukou jste to činívali. Cožpak mohou někoho z vás přijmout? praví Hospodin zástupů.

Mlc 1 10 Kéž by se mezi vámi našel někdo, kdo by zavřel dveře, abyste marně nezapalovali na mém oltáři oheň! Nemám ve vás zalíbení, praví Hospodin zástupů, a dary z vaší ruky jsem si neoblíbil.

Mlc 1 11 Od východu slunce až na západ bude mé jméno velké mezi pronárody. Na každém místě budou přinášet mému jménu kadidlo a čistý obětní dar. Zajisté bude mé jméno velké mezi pronárody, praví Hospodin zástupů.

Mlc 1 12 Ale vy je znesvěcujete, když říkáte, že Panovníkův stůl je možno poskvrňovat, a to, co je na něm, obětovaný pokrm, není třeba brát vážně.

Mlc 1 13 Říkáte: "Ach, nač se trápit?" a vše odbýváte, praví Hospodin zástupů. Přinášíte, co bylo vzato násilím, kulhavé i nemocné přinášíte jako obětní dar. Což si mohou oblíbit, co je z vaší ruky? praví Hospodin.

Mlc 1 14 Buď proklet chytrák, jenž má ve svém stádu samce, a složí-li slib,

obětuje Panovníku zvíře vykleštěné. Neboť já jsem velký Král, praví Hospodin zástupů, mé jméno budí mezi pronárody bázeň."

Mlc 2 1 Nuže, kněží, je o vás rozhodnuto takto:

Mlc 2 2 "Jestliže neposlechnete a nevezmete si k srdci, že máte oslavovat mé jméno, praví Hospodin zástupů, stihnu vás kletbou a vaše žehnání prokleji. A již jsem je proklel, neboť si to k srdci neberete.

Mlc 2 3 Hle, obořím se na vaše potomstvo, vmetu vám do tváře výměty, výměty z vašich svátečních obětí. Vynesou vás i s nimi.

Mlc 2 4 věděli jste to, vždyť jsem vám poslal toto rozhodnutí: Chci mít smlouvu s Lévim, praví Hospodin zástupů.

Mlc 2 5 Má smlouva s ním byla život a pokoj. Dal jsem mu toto: bázeň, aby žil v mé bázni a děsil se mého jména.

Mlc 2 6 Zákon pravdy byl v jeho ústech, bezpráví se na jeho rtech neobjevilo; chodil se mnou pokojně a bezelstně a mnohé odvrátil od nepravosti.

Mlc 2 7 vždyť rty kněze strážejí poznání; z jeho úst se vyhledává zákon, neboť on je poslem Hospodina zástupů.

Mlc 2 8 Vy jste však z této cesty sešli, mnohé jste přivedli k tomu, že klopýtlí o zákon, porušili jste lévijskou smlouvu, praví Hospodin zástupů.

Mlc 2 9 Proto i já jsem způsobil, že jste v nevážnosti a ponížení u všeho lidu, za to, že nestřežíte mé cesty a při výkladu zákona straníte osobám."

Mlc 2 10 Což nemáme my všichni jednoho Otce? Což nás nestvořil jediný Bůh? Proč jsme vůči sobě věrolomní a znesvěcujeme tak smlouvu svých otců?

Mlc 2 11 věrolomně jedná Juda, ohavnost se páchá v Izraeli i v Jeruzalémě. Juda znesvěcuje svatyni, kterou Hospodin miluje, oženil se s dcerou cizího božstva.

Mlc 2 12 Každého, kdo se toho dopouští, vyhladí Hospodin z Jákobových stanů, bdícího i odpoví dajícího, i toho, kdo přináší obětní dar Hospodinu zástupů.

Mlc 2 13 A ještě se dopouštíte další věci: Hospodinův oltář smáčíte slzami, pláčete a sténáte, protože již nehledí na obětní dar a nemá zalíbení v tom, co přinášíte.

Mlc 2 14 Ptáte se proč? Proto, že Hospodin je svědkem mezi tebou a ženou tvého mládí, vůči níž ses zachoval věrolomně, ačkoli je to tvá družka a žena podle smlouvy.

Mlc 2 15 Což on neučinil člověka jednoho a nedal mu částku ducha? Oč má ten jeden usilovat? O Boží potomstvo. Strážte svého ducha, nikdo ať se nezachová věrolomně k ženě svého mládí.

Mlc 2 16 "Každý ať nenávidí rozvod, praví Hospodin, Bůh Izraele, ať na svém oděvu přikryje násilí, praví Hospodin zástupů." Strážte tedy svého ducha, nejednejte věrolomně!

Mlc 2 17 Unavujete Hospodina svými slovy. Ptáte se: "Čím ho unavujeme?" Tím, že říkáte: "Každý, kdo se dopouští zlého, líbí se Hospodinu, takovým on přeje." Anebo: "Kde je Bůh zastávající právo?"

Mlc 3 1 "Hle, posílám svého posla, aby připravil přede mnou cestu. I vstoupí nenadále do svého chrámu Pán, kterého hledáte, posel smlouvy, po němž toužíte. Opravdu přijde, praví Hospodin zástupů.

Mlc 3 2 Kdo však snese den jeho příchodu? Kdo obstojí, až se on ukáže? Bude jako oheň taviče, jako louh těch, kdo bělí plátno.

Mlc 3 3 Tavič usedne a pročistí stříbro, pročistí syny Léviho a přetaví je jako zlato a stříbro. I budou patřit Hospodinu a spravedlivě přinášet obětní dary.

Mlc 3 4 Obětní dary Judy a Jeruzaléma budou pak Hospodinu vítány jako za dávných dnů, jako v dřívějších letech.

Mlc 3 5 Předtím vás však přijdu soudit, rychle usvědčím cizoložníky a čaroděje, krivopřísežníky, utiskovatele námezdníků, vdov a sirotků, ty, kdo odpírají právo bezdomovci a mě se nebojí, praví Hospodin zástupů."

Mlc 3 6 "Já Hospodin jsem se nezměnil, ani vy jste nepřestali být syny Jákobovými.

Mlc 3 7 Už za dnů svých otců jste se odchýlili od mých nařízení a nedbali jste na ně. Navraťte se ke mně a já se navrátím k vám, praví Hospodin zástupů. Ptáte se: "Jak se máme vrátit?"

Mlc 3 8 Smí člověk okrádat Boha? Vy mě okrádáte. Ptáte se: "Jak tě okrádáme?" Na desátcích a na obětech pozdvíhování.

Mlc 3 9 Jste stiženi kletbou proto, že mě okrádáte, celý ten pronárod!

Mlc 3 10 Přinášejte do mých skladů úplné desátky. Až bude ta potrava v mém domě, pak to se mnou zkuste, praví Hospodin zástupů: Neotevřu vám snad nebeské průduchy a nevylejí na vás požehnání? A bude po nedostatku.

Mlc 3 11 Kvůli vám se obořím na škůdce, aby vám nekazil plodiny země, abyste na poli neměli neplodnou vinnou révu, praví Hospodin zástupů.

Mlc 3 12 Všechny národy vám budou blahořečit a stanete se vytouženou zemí, praví Hospodin zástupů."

Mlc 3 13 "Příliš smělá jsou vaše slova proti mně, praví Hospodin. Ptáte se: "Co mluvíme proti tobě?"

Mlc 3 14 Říkáte: "Sloužit Bohu není k ničemu. Co z toho, že jsme před ním drželi stráž a že jsme chodili před Hospodinem zástupů zachmuřeně?"

Mlc 3 15 Proto za šťastné pokládáme opovážlivce. Mají úspěch, ač se dopouštějí svévolností, pokoušejí Boha, a přece uniknou."

Mlc 3 16 Tehdy ti, kteří se bojí Hospodina, o tom rozmlouvali; Hospodin to pozoroval a slyšel. A byla před ním sepsána pamětní kniha se jmény těch, kteří se bojí Hospodina a mají na mysli jeho jméno.
 Mlc 3 17 "Ti budou, praví Hospodin zástupů, v den, který připravuji, mým zvláštním vlastnictvím, budu k nim shovívavý, jako bývá shovívavý otec k synu, jenž mu slouží."
 Mlc 3 18 Potom uvidíte rozdíl mezi spravedlivým a svévolníkem, mezi tím, kdo Bohu slouží, a tím, kdo mu sloužit nechce. [(Malachi 3:19) "Hle, přichází ten den hořící jako pec; a všichni opovázlivci i všichni, kdo páchají svévolnosti, se stanou strništěm. A ten přicházející den je sežehne, praví Hospodin zástupů; nezůstane po nich kořen ani větev.] [(Malachi 3:20) Ale vám, kdo se bojíte mého jména, vzejde slunce spravedlnosti se zdravím na paprscích. Rozběhnete se a budete poskakovat jako vykrmení býčci,] [(Malachi 3:21) rozslapete svévolníky, že budou jako popel pod chodidly vašich nohou v ten den, který připravuji, praví Hospodin zástupů.] [(Malachi 3:22) Pamatujte na zákon mého služebníka Mojžíše, jemuž jsem vydal na Chorebu pro celého Izraele nařízení a práva.] [(Malachi 3:23) Hle, posílám k vám proroka Elijáše, dříve než přijde den Hospodinův veliký a hrozný.] [(Malachi 3:24) On obrátí srdce otců k synům a srdce synů k otcům, abych při mém příchodu nestihl zemi klatbou."]
 Mlc 4 1
 Mlc 4 2
 Mlc 4 3
 Mlc 4 4
 Mlc 4 5
 Mlc 4 6 Error reading ul BuffNum
 Mth 1 1 Listina rodu Ježíše Krista, syna Davidova, syna Abrahamova.
 Mth 1 2 Abraham měl syna Izáka, Izák Jákoba, Jákob Judu a jeho bratry,
 Mth 1 3 Juda Farese a Záru z Tamarý, Fares měl syna Chesrůma, Chesróm Arama.
 Mth 1 4 Aram měl syna Amínadaba, Amínadab Naasona, Naason Salmóna,
 Mth 1 5 Salmón měl syna Boaze z Rachaby, Boaz Obéda z Rút, Obéd Isaje
 Mth 1 6 a Isaj Davida krále. David měl syna Šalomouna z ženy Uriášovy,
 Mth 1 7 Šalomoun Roboáma, Roboám Abiu, Abia Asafa,
 Mth 1 8 Asaf Jóšafata, Jóšafat Jórama, Jóram Uziáše.
 Mth 1 9 Uziáš měl syna Jótama, Jótam Achaza, Achaz Ezechiáše,
 Mth 1 10 Ezechiáš Manase, Manase měl syna Amose Amos Joziáše,
 Mth 1 11 Joziáš Jechoniáše a jeho bratry za babylónského zajetí.
 Mth 1 12 Po babylónském zajetí Jechoniáš měl syna Salatiela, Salatiel
 Zorobabel a,
 Mth 1 13 Zorobabel Abiuda, Abiud Eljakima, Eljakim Azóra
 Mth 1 14 Azór Sádoka, Sádok Achima. Achim měl syna Eliuda,
 Mth 1 15 Eliud Eleazara, Eleazar Mattana, Mattan Jákoba,
 Mth 1 16 Jákob pak měl syna Josefa, muže Marie, z níž se narodil Ježíš řečený Kristus.
 Mth 1 17 Všech pokolení od Abrahama do Davida bylo tedy čtrnáct, od Davida po babylónské zajetí čtrnáct a od babylónského zajetí až po Krista čtrnáct.
 Mth 1 18 Narození Ježíšovo událo se takto: Jeho matka Maria byla zasnoubena Josefovi, ale dříve, než se sešli, shledalo se, že počala z Ducha svatého.
 Mth 1 19 Její muž Josef byl spravedlivý a nechtěl ji vystavit hanbě; proto se rozhodl propustit ji potají.
 Mth 1 20 Ale když pojal ten úmysl, hle, anděl Páně se mu zjevil ve snu a řekl: "Josefe, syny Davidův, neboj se přijmout Marii, svou manželku; neboť co v ní bylo počato, je z Ducha svatého.
 Mth 1 21 Porodí syna a dáš mu jméno Ježíš; neboť on vysvobodí svůj lid z jeho hříchů."
 Mth 1 22 To všechno se stalo, aby se splnilo, co řekl Hospodin ústy proroka:
 Mth 1 23 'Hle, panna počne a porodí syna a dají mu jméno Immanuel', to jest přeloženo 'Bůh s námi'.
 Mth 1 24 Když se Josef probudil ze spánku, učinil, jak mu přikázal anděl Hospodinův, a přijal svou manželku k sobě.
 Mth 1 25 Ale nežili spolu, dokud neporodila syna, a dal mu jméno Ježíš.
 Mth 2 1 Když se narodil Ježíš v Judském Betlémě za dnů krále Heroda, hle, mudrci od východu se objevili v Jeruzalémě a ptali se:
 Mth 2 2 "Kde je ten právě narozený král Židů? viděli jsme na východě jeho hvězdu a přišli jsme se mu poklonit."
 Mth 2 3 Když to uslyšel Herodes, znepokojil se a s ním celý Jeruzalém;
 Mth 2 4 svolal proto všechny velekněze a zákoníky lidu a vyptával se jich, kde se má Mesiáš narodit.
 Mth 2 5 Oni mu odpověděli: "v judském Betlémě; neboť tak je psáno u proroka:
 Mth 2 6 'A ty Betlémě v zemi judské, zdaleka nejsi nejmenší mezi knížaty judskými, neboť z tebe vyjde vévoda, který bude pastýřem mého lidu, Izraele.'"
 Mth 2 7 Tedy Herodes tajně povolal mudrce a podrobně se jich vyptal na čas, kdy se hvězda ukázala.
 Mth 2 8 Potom je poslal do Betléma a řekl: "Jděte a pátrejte důkladně po tom dítěti; a jakmile je naleznete,

oznamte mi, abych se mu i já šel poklonit."

Mth 2 9 Oni krále vyslechli a dali se na cestu. A hle, hvězda, kterou viděli na východě, šla před nimi, až se zastavila nad místem, kde bylo to dítě.

Mth 2 10 Když spatřili hvězdu, zaradovali se velikou radostí.

Mth 2 11 Vešli do domu a uviděli dítě s Marií, jeho matkou; padli na zem, klaněli se mu a obětovali mu přinesené dary - zlato, kadidlo a myrhu.

Mth 2 12 Potom, na pokyn ve snu, aby se nevraceli k Herodovi, jinudy odcestovali do své země.

Mth 2 13 Když odešli, hle, anděl Hospodinův se ukázal Josefovi ve snu a řekl: "Vstaň, vezmi dítě i jeho matku, uprchni do Egypta a buď tam, dokud ti neřeknu; neboť Herodes bude hledat dítě, aby je zahubil."

Mth 2 14 On tedy vstal, vzal v noci dítě i jeho matku, odešel do Egypta

Mth 2 15 a byl tam až do smrti Herodovy. Tak se splnilo, co řekl Pán ústy proroka: 'Z Egypta jsem povolal svého syna.'

Mth 2 16 Když Herodes poznal, že ho mudrci oklamali, rozlítil se a dal povraždit všechny chlapce v Betlémě a v celém okolí ve stáří do dvou let, podle času, který vyzvěděl od mudrců.

Mth 2 17 Tehdy se splnilo, co je řečeno ústy proroka Jeremiáše:

Mth 2 18 'Hlas v Ráma je slyšet, pláč a veliký nářek; Ráchel oplakává své děti a nedá se utešit, protože jich není.'

Mth 2 19 Ale když Herodes umřel, hle, anděl Hospodinův se ukázal Josefovi v Egyptě

Mth 2 20 a řekl: "Vstaň, vezmi dítě i jeho matku a jdi do země izraelské; neboť již zemřeli ti, kteří ukládali dítěti o život."

Mth 2 21 On tedy vstal, vzal dítě i jeho matku a vrátil se do izraelské země.

Mth 2 22 Když však uslyšel, že Archelaos kraluje v Judsku po svém otci Herodovi, bál se tam jít; ale na pokyn ve snu se obrátil do končin galilejských

Mth 2 23 a usadil se v městě zvaném Nazaret - aby se splnilo, co je řečeno ústy proroků, že bude nazván Nazaretský.

Mth 3 1 Za těch dnů vystoupil Jan Křtiteľ a kázal v Judské poušti:

Mth 3 2 "Čiňte pokání, neboť se přiblížilo království nebeské."

Mth 3 3 To je ten, o němž je řečeno ústy proroka Izaiáše: 'Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Páně, vyrovnejte mu stezky!'

Mth 3 4 Jan měl na sobě šat z velbloudí srsti, kožený pás kolem boků a potravou mu byly kobylky a med divokých včel.

Mth 3 5 Tehdy vycházel k němu celý Jeruzalém i Judsko a celé okolí Jordánu,

Mth 3 6 vyznávali své hříchy a dávali se od něho v řece Jordánu křtít.

Mth 3 7 Ale když spatřil, že mnoho farizeů a saduceů přichází ke křtu, řekl jim: "Plemeno zmijí, kdo vám ukázal, že můžete utéci před nadcházejícím hněvem?"

Mth 3 8 Neste tedy ovoce, které ukazuje, že činíte pokání.

Mth 3 9 Nemyslete si, že můžete říkat: 'Náš otec je Abraham!' Pravím vám, že Bůh může Abrahamovi stvořit děti z tohoto kamení.

Mth 3 10 Sekera je už na kořeni stromů; a každý strom, který nenese dobré ovoce, bude vyřat a hozen do ohně.

Mth 3 11 Já vás křtím vodou k pokání; ale ten, který přichází za mnou, je silnější než já - nejsem hoden ani toho, abych mu zouval obuv; on vás bude křtít Duchem svatým a ohněm.

Mth 3 12 Lopata je v jeho ruce; a pročistí svůj mlat, svou pšenici shromáždí do sýpky, ale plevy spálí neuhasitelným ohněm."

Mth 3 13 Tu přišel Ježíš z Galileje k Jordánu za Janem, aby se dal od něho pokřtít.

Mth 3 14 Ale on mu bránil a říkal: "Já bych měl být pokřtěn od tebe, a ty jdeš ke mně?"

Mth 3 15 Ježíš mu odpověděl: "Připust' to nyní; neboť tak je třeba, abychom naplnili všechno, co Bůh žádá." Tu mu již Jan nebránil.

Mth 3 16 Když byl Ježíš pokřtěn, hned vystoupil z vody, a hle, otevřela se nebesa a spatřil Ducha Božího, jak sestupuje jako holubice a přichází na něho.

Mth 3 17 A z nebe promluvil hlas: "Toto je můj milovaný Syn, jehož jsem si vyvolil."

Mth 4 1 Tehdy byl Ježíš Duchem vyveden na poušť, aby byl pokoušen od ďábla.

Mth 4 2 Postil se čtyřicet dní a čtyřicet nocí, až nakonec vyhladověl.

Mth 4 3 Tu přistoupil pokušitel a řekl mu: "Jsi-li Syn Boží, řekni, ať z těchto kamenů jsou chleby."

Mth 4 4 On však odpověděl: "Je psáno: 'Ne jenom chlebem bude člověk živ, ale každým slovem, které vychází z Božích úst.'"

Mth 4 5 Tu ho vezme ďábel na do svatého města, postaví ho na vrcholek chrámu

Mth 4 6 a řekne mu: "Jsi-li Syn Boží, vrhni se dolů; vždyť je psáno: 'Svým andělům dá příkaz a na ruce tě vezmou, abys nenarazil nohou na kámen!'"

Mth 4 7 Ježíš mu pravil: "Je také psáno: 'Nebudeš pokoušet Hospodina, Boha svého.'"

Mth 4 8 Pak ho ďábel vezme na velmi vysokou horu, ukáže mu všechna království světa i jejich slávu

Mth	4	9	a řekne mu: "Toto všechno ti dám, padneš-li přede mnou a budeš se mi klanět."
Mth	4	10	Tu mu Ježíš odpoví: "Jdi z cesty, satane; neboť je psáno: 'Hospodinu, Bohu svému, se budeš klanět a jeho jediného uctívat.'"
Mth	4	11	V té chvíli ho ďábel opustil, a hle, andělé přistoupili a obsluhovali ho.
Mth	4	12	Když Ježíš uslyšel, že Jan je uvězněn, odebral se do Galileje.
Mth	4	13	Opustil Nazaret a usadil se v Kafarnaum při moři, v území Zabulón a Neftalím,
Mth	4	14	aby se splnilo, co je řečeno ústy proroka Izaiáše:
Mth	4	15	'Země Zabulón a Neftalím, směrem k moři za Jordánem, Galilea pohanů -
Mth	4	16	lid bydlící v temnotách uvidí veliké světlo; světlo vzejde těm, kdo seděli v krajině stínu smrti.'
Mth	4	17	Od té chvíle začal Ježíš kázat: "Čiňte pokání, neboť se přiblížilo království nebeské."
Mth	4	18	Když procházel podél Galilejského moře, uviděl dva bratry, Šimona zvaného Petr a jeho bratra Ondřeje, jak vrhají síť do moře; byli totiž rybáři.
Mth	4	19	Řekl jim: "Pojďte za mnou a učiním z vás rybáře lidí."
Mth	4	20	Oni hned nechali síť a šli za ním.
Mth	4	21	O něco dále uviděl jiné dva bratry, Jakuba Zebedeova a jeho bratra Jana, jak na lodi se svým otcem Zebedeem spravují síť; a povolal je.
Mth	4	22	Ihned opustili loď i svého otce a šli za ním.
Mth	4	23	Ježíš chodil po celé galileji, učil v jejich synagógách, kázal evangelium království Božího a uzdravoval každou nemoc a každou chorobu v lidu.
Mth	4	24	Pověst o něm se roznesla po celé Sýrii; přinášeli k němu všechny nemocné, postižené rozličnými neduhy a trápením, posedlé, náměsíčné, ochrnuté, a uzdravoval je.
Mth	4	25	A velké zástupy z Galileje, Desetiměstí, z Jeruzaléma, Judska i ze Zajordání ho následovaly.
Mth	5	1	Když spatřil zástupy, vystoupil na horu; a když se posadil, přistoupili k němu jeho učedníci.
Mth	5	2	Tu otevřel ústa a učil je:
Mth	5	3	"Blaze chudým v duchu, neboť jejich je království nebeské.
Mth	5	4	Blaze těm, kdo pláčou, neboť oni budou potěšeni.
Mth	5	5	Blaze tichým, neboť oni dostanou zemi za dědictví.
Mth	5	6	Blaze těm, kdo hladovějí a žízní po spravedlnosti, neboť oni budou nasyceni.
Mth	5	7	Blaze milosrdným, neboť oni dojdou milosrdenství.
Mth	5	8	Blaze těm, kdo mají čisté srdce, neboť oni uvidí Boha.
Mth	5	9	Blaze těm, kdo působí pokoj, neboť oni budou nazváni syny Božími.
Mth	5	10	Blaze těm, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost, neboť jejich je království nebeské.
Mth	5	11	Blaze vám, když vás budou tupit a pronásledovat a lživě mluvit proti vám všechno zlé kvůli mně.
Mth	5	12	Radujte se a jásejte, protože máte hojnou odměnu v nebesích; stejně pronásledovali i proroky, kteří byli před vámi.
Mth	5	13	Vy jste sůl země; jestliže však sůl pozbude chuti, čím bude osolena? K ničemu již není, než aby se vyhodila ven a lidé po ní šlapali.
Mth	5	14	Vy jste světlo světa. Nemůže zůstat skryto město ležící na hoře.
Mth	5	15	A když rozsvítí lampu, nestaví ji pod nádobu, ale na svícen; a svítí všem v domě.
Mth	5	16	Tak ať svítí světlo vaše před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci v nebesích.
Mth	5	17	Nedomnívejte se, že jsem přišel zrušit Zákon nebo Proroky; nepřišel jsem zrušit, nýbrž naplnit.
Mth	5	18	Amen, pravím vám, : Dokud nepomine nebe a země, nepomine ani jediné písmenko ani jediná čárka ze zákona, dokud se všechno nestane.
Mth	5	19	Kdo by tedy zrušil jediné z těchto nejmenších přikázání a tak učil lidi, bude v království nebeském vyhlášen za nejmenšího; kdo by však zachovával a učil, bude v království nebeském vyhlášen velkým.
Mth	5	20	Nebot pravím vám: Nebude-li vaše spravedlnost o mnoho přesahovat spravedlnost zákoníků a farizeů, jistě nevejdete do království nebeského.
Mth	5	21	Slyšeli jste, že bylo řečeno otcům: Nezabiješ! Kdo by zabil, bude vydán soudu.
Mth	5	22	Já však pravím, že již ten, kdo se hněvá na svého bratra, bude vydán soudu; kdo snižuje svého bratra, bude vydán radě; kdo svého bratra zatracuje, propadne ohni věmu peklu.
Mth	5	23	Přinášíš-li tedy svůj dar na oltář a tam se rozpomeneš, že tvůj bratr má něco proti tobě,
Mth	5	24	nech svůj dar před oltářem a jdi se nejprve smířit se svým bratrem; potom teprve přijď a přines svůj dar.
Mth	5	25	Dohodni se svým protivníkem včas, dokud jsi na cestě k soudu, aby tě

neodevzdal soudci a soudce žalárníkovi a byl bys uvržen do vězení.
Mth 5 26 Amen, pravím ti, že odtud nevyjdeš, dokud nezaplatíš do posledního haléře.
Mth 5 27 Slyšeli jste, že bylo řečeno: 'Nezci zoložíš.'
Mth 5 28 Já však vám pravím, že každý, kdo hledí na ženu chtivě, již s ní zci zoložil ve svém srdci.
Mth 5 29 Jestliže tě svádí tvé pravé oko, vyrví je a odhoď pryč, neboť je pro tebe lépe, aby zahynul jeden ze tvých údů, než aby celé tvé tělo bylo uvrženo do pekla.
Mth 5 30 A jestliže tě svádí tvá pravá ruka, utni ji a odhoď pryč, neboť je pro tebe lépe, aby zahynul jeden ze tvých údů, než aby celé tvé tělo bylo uvrženo do pekla.
Mth 5 31 Také bylo řečeno: 'Kdo propustí svou manželku manželku, ať jí dá rozlukový lístek!'
Mth 5 32 Já však vám pravím, že každý, kdo propustí svou manželku mimo případ smilstva, uvádí ji do cizoložství; a kdo by se s propuštěnou ženou oženil, cizoloží.
Mth 5 33 Dále jste slyšeli, že řečeno bylo otcům: 'Nebudeš přísahat křivě, ale splníš Hospodinu přísahy své.'
Mth 5 34 Já však vám praví, abyste nepřísahali vůbec; ani při nebi, protože nebe je trůn Boží;
Mth 5 35 ani při zemi, protože země je podnož jeho nohou; ani při Jeruzalému, protože je to město velikého krále;
Mth 5 36 ani při své hlavě nepřísahej, protože nemůžeš způsobit, aby ti jediný vlas zbělel nebo zčernal.
Mth 5 37 vaše slovo buď 'ano, ano - ne, ne'; co je nad to, je ze zlého.
Mth 5 38 Slyšeli jste, že bylo řečeno: 'Oko za oko, zub za zub'.
Mth 5 39 Já však vám pravím, abyste se zlým nejednali jako on s vámi; ale kdo tě uhodí do pravé tváře, nastav mu i druhou;
Mth 5 40 a tomu, kdo by se chtěl s tebou soudit o košili, nech i svůj plášť.
Mth 5 41 Kdo tě donutí k službě na jednu míli, jdi s ním dvě.
Mth 5 42 Kdo tě prosí, tomu dej, a kdo si chce od tebe vypůjčit, od toho se neodvracej.
Mth 5 43 Slyšeli jste, že bylo řečeno: 'Milovati budeš bližního svého a nenávidět nepřítele svého.'
Mth 5 44 Já však pravím: Milujte své nepřátele a modlete se za ty, kdo vás pronásledují,
Mth 5 45 abyste byli syny nebeského Otce; protože on dává svému slunci svítit na zlé i dobré a déšť posílá na spravedlivé i nespravedlivé.
Mth 5 46 Budete-li milovat ty, kdo milují vás, jaká vás čeká odměna? Což i celníci nečiní totéž?
Mth 5 47 A jestliže zdravíte jenom své bratry, co činíte zvláštního? Což i pohané nečiní totéž?
Mth 5 48 Buďte tedy dokonalí, jako je dokonalý váš nebeský Otec.
Mth 6 1 Varujte se konat skutky spravedlnosti před lidmi, jim na odiv; jinak nemáte odměnu u svého Otce v nebesích.
Mth 6 2 Když prokazuješ dobrodiní, nechtěj budit pozornost, jako činí pokrytci v synagógách a na ulicích, aby došli slávy u lidí; amen pravím vám, už mají svou odměnu.
Mth 6 3 Když ty prokazuješ dobrodiní, ať neví tvá levice, co činí pravice,
Mth 6 4 aby tvé dobrodiní zůstalo skryto, a tvůj Otec, který vidí, co je skryto, ti odplatí.
Mth 6 5 A když se modlíte, nebuďte jako pokrytci: ti se s oblibou modlí v synagógách a na nárožích, aby byli lidem na očích; amen pravím vám, už mají svou odměnu.
Mth 6 6 Když se modlíš, vejdi do svého pokojíku, zavři za sebou dveře a modli se k svému Otci, který zůstává skryt; a tvůj Otec, který vidí, co je skryto, ti odplatí.
Mth 6 7 Při modlitbě pak nemluvte naprázdno jako pohané; oni si myslí, že budou vyslyšeni pro množství svých slov.
Mth 6 8 Nebuďte jako oni; vždyť váš Otec ví, co potřebujete, dříve než ho prosíte.
Mth 6 9 Vy se modlete takto: Otče náš, jenž jsi na nebesích, buď posvěceno tvé jméno.
Mth 6 10 Přijď tvé království. Staň se tvá vůle jako v nebi, tak i na zemi.
Mth 6 11 Náš denní chléb dej nám dnes.
Mth 6 12 A odpusť nám naše viny, jako i my jsme odpustili těm, kdo se provinili proti nám.
Mth 6 13 A nevydej nás v pokušení, ale vysvoboď nás od zlého.
Mth 6 14 Neboť jestliže odpustíte lidem jejich přestoupení, i vám odpustí váš nebeský Otec;
Mth 6 15 jestliže však neodpustíte lidem, ani váš Otec vám neodpustí vaše přestoupení.
Mth 6 16 A když se postíte, netvařte se utrápeně jako pokrytci; ti zanedbávají svůj vzhled, aby lidem ukazovali, že se postí; amen, pravím vám, už mají svou odměnu.
Mth 6 17 Když se postíš, potří svou hlavu olejem a tvář svou umyj,
Mth 6 18 abys neukazoval lidem, že se postíš, ale svému Otci, který zůstává skryt; a tvůj Otec, který vidí, co je skryto, ti odplatí.

Mth 6 19 Neukládejte si poklady na zemi, kde je ničí mol a rez a kde je zloději vykopávají a kradou.

Mth 6 20 Ukládejte si poklady v nebi, kde je neničí mol ani rez a kde je zloději nevykopávají a nekradou.

Mth 6 21 Neboť kde je tvůj poklad, tam bude i tvé srdce.

Mth 6 22 Světlem těla je oko. Je-li tedy tvé oko čisté, celé tvé tělo bude mít světlo.

Mth 6 23 Je-li však tvé oko špatné, celé tvé tělo bude ve tmě. Jestliže i světlo v tobě je temné, jak velká bude potom tma?

Mth 6 24 Nikdo nemůže sloužit dvěma pánům. Neboť jednoho bude nenávidět a druhého milovat, k jednomu se přidá a druhým potom pohrdne. Nemůžete sloužit Bohu i majetku.

Mth 6 25 Proto vám pravím: Nemějte starost o svůj život, co budete jíst, ani o tělo, co budete mít na sebe. Což není život víc než pokrm a tělo víc než oděv?

Mth 6 26 Pohleďte na nebeské ptactvo: neseje, nežne, nesklízí do stodol, a přece je váš nebeský Otec živí. Což vy nejste o mnoho cennější?

Mth 6 27 Kdo z vás může o jedinou píď prodloužit svůj život, bude-li se znepokojovat?

Mth 6 28 A o oděv proč si děláte starosti? Podívejte se na polní lilie, jak rostou: nepracují, nepředou -

Mth 6 29 a pravím vám, že ani šalomoun v celé své nádheře nebyl tak oděn, jako jedna z nich.

Mth 6 30 Jestliže tedy Bůh tak obléká polní travu, která tu dnes je a zítra bude hozena do pece, neobleče tím spíše vás, malověrní?

Mth 6 31 Nemějte starost a neříkejte: co budeme jíst? Co budeme pít? Co si budeme oblékat?

Mth 6 32 Po tom všem se shánějí pohané. váš nebeský Otec přece ví, že to všechno potřebujete.

Mth 6 33 Hledejte především jeho království a spravedlnost, a všechno ostatní vám bude přidáno.

Mth 6 34 Nedělejte si tedy starosti o zítřek; zítřek bude mít své starosti. Každý den má dost na svém trápení.

Mth 7 1 Nesuďte, abyste nebyli souzeni.

Mth 7 2 Neboť jakým soudem soudíte, takovým budete souzeni, a jakou měrou měříte, takovou Bůh naměří vám.

Mth 7 3 Jak to, že vidíš třísku v oku svého bratra, ale trám ve vlastním oku nepozoruješ?

Mth 7 4 Anebo jak to, že říkáš svému bratru: 'Dovol, ať ti vyjmu třísku z oka' - a hle, trám ve tvém vlastním oku!

Mth 7 5 Pokrytče, nejprve vyjmi ze svého oka trám, a pak teprve prohlédneš, abys mohl vyjmout třísku z oka svého bratra.

Mth 7 6 Nedávejte psům, co je svaté. Neházejte perly před svině, nebo je nohama zašlapou, otočí se a roztrhají vás.

Mth 7 7 Proste, a bude vám dáno; hledejte a naleznete; tlučte a bude vám otevřeno.

Mth 7 8 Neboť každý, kdo prosí, dostává, a kdo hledá, nalézá, a kdo tluče, tomu bude otevřeno.

Mth 7 9 Což by někdo z vás dal svému synu kámen, když ho prosí o chléb?

Mth 7 10 Nebo by mu dal hada, když ho prosí o rybu?

Mth 7 11 Jestliže tedy vy, ač jste zlí, umíte svým dětem dávat dobré dary, tím spíše váš Otec v nebesích dá dobré těm, kdo ho prosí!

Mth 7 12 Jak byste chtěli, aby lidé jednali s vámi, tak vy jednejte s nimi; v tom je celý Zákon, i Proroci.

Mth 7 13 Vejděte těsnou branou; prostorná je brána a široká cesta, která vede do záhuby; a mnoho je těch, kdo tudy vcházejí.

Mth 7 14 Těsná je brána a úzká cesta, která vede k životu, a málokdo ji nalézá.

Mth 7 15 Strážte se lživých proroků, kteří k vám přicházejí v rouchu ovčím, ale uvnitř jsou draví vlci.

Mth 7 16 Po jejich ovoci je poznáte. Což sklízí z trní hrozny nebo z bodlácí říčky?

Mth 7 17 Tak každý dobrý strom dává dobré ovoce, ale špatný strom dává špatné ovoce.

Mth 7 18 Dobrý strom nemůže nést špatné ovoce a špatný strom nemůže nést dobré ovoce.

Mth 7 19 Každý strom, který nedává dobré ovoce, bude vyřazen a hozen do ohně.

Mth 7 20 A tak je poznáte po jejich ovoci.

Mth 7 21 Ne každý, kdo mi říká 'Pane, Pane', vejde do království nebeského; ale ten, kdo činí vůli mého Otce v nebesích.

Mth 7 22 Mnozí mi řeknou v onen den: 'Pane, Pane, což jsme ve tvém jménu neprorokovali a ve tvém jménu nevymítali zlé duchy a ve tvém jménu neučinili mnoho mocných činů?'

Mth 7 23 A tehdy já prohlásím: 'Nikdy jsem vás neznal; jděte ode mne, kdo se dopouštíte nepravosti.'

Mth 7 24 A tak každý, kdo slyší tato má slova a plní je, bude podoben rozváznému muži, který postavil svůj dům na skále.

Mth 7 25 Tu spadl příval, přihnaly se vody, zvedla se vichřice, a vrhly se na ten dům; ale nespádl, neboť měl základy na skále.

Mth 7 26 Ale každý, kdo slyší tato má slova a neplní je, bude podoben muži bláznivému, který postavil svůj dům na písku.

Mth 7 27 A spadl příval, přihnaly se vody, zvedla se vichřice, a obořily se na ten dům; a padl, a jeho pád byl veliký."

Mth 7 28 Když Ježíš dokončil tato slova, zástupy žasly nad jeho učením;

Mth 7 29 neboť je učil jako ten, kdo má moc, a ne jako jejich zákoníci.

Mth 8 1 Když sestoupil z hory, šly za ním velké zástupy.

Mth 8 2 Tu k němu přistoupil malomocný, padl před ním na zem a řekl: "Pane, chceš-li, můžeš mě očistit."

Mth 8 3 On vztáhl ruku, dotkl se ho a řekl: "Chci, buď čist." A hned byl očištěn od svého malomocenství.

Mth 8 4 Tu mu Ježíš pravil: "Ne abys o tom někomu říkal! Ale jdi, ukaž se knězi a obětuj dar, který Mojžíš přikázal - jim na svědectví."

Mth 8 5 Tu když přišel do Kafarnaum, přistoupil k němu jeden setník a prosil ho:

Mth 8 6 "Pane, můj sluha leží doma ochrnutý a hrozně trpí."

Mth 8 7 Řekl mu: "Já přijdu a uzdravím ho."

Mth 8 8 Setník však odpověděl: "Pane, nejsem hoden, abys vstoupil pod mou střechu; ale řekni jen slovo, a můj sluha bude uzdraven."

Mth 8 9 Vždyť i já podléhám rozkazům a vojákům rozkazují; řeknu-li některému 'jdi', pak jde; jinému 'pojď sem', pak přijde; a svému otroku 'udělej to', pak to udělá."

Mth 8 10 Když to Ježíš uslyšel, divil se, a řekl těm, kdo ho následovali: "Amen, amen, pravím vám, tak velikou víru jsem v Izraeli nenalezl u nikoho."

Mth 8 11 Pravím vám, že mnozí od východu i západu přijdou a budou stolovat s Abrahamem, Izákem a Jákobem v království nebeském;

Mth 8 12 ale synové království budou vyvrženi ven do tmy; tam bude pláč a skřípění zubů."

Mth 8 13 Potom řekl Ježíš setníkovi: "Jdi, a jak jsi uvěřil, tak se ti staň." A v tu chvíli se sluha uzdravil.

Mth 8 14 Když Ježíš vstoupil do domu Petrova, spatřil, že jeho tchyně leží v horečce.

Mth 8 15 Dotkl se její ruky a horečka ji opustila; i vstala a obsluhovala ho.

Mth 8 16 Když nastal večer, přinesli k němu mnoho posedlých; i vyhnal duchy svým slovem a všechny nemocné uzdravil,

Mth 8 17 aby se naplnilo, co je řečeno ústy proroka Izaiáše: 'On slabosti naše na sebe vzal a nemoci nesl.'

Mth 8 18 Když Ježíš viděl kolem sebe zástup, rozkázal odjet na druhý břeh.

Mth 8 19 Jeden zákoník přišel a řekl mu: "Mistře, budu tě následovat, kamkoli půjdeš."

Mth 8 20 Ale Ježíš mu odpověděl: "Lišky mají doupata a ptáci hnízda, ale Syn člověka nemá, kde by hlavu složil."

Mth 8 21 Jiný z učedníků mu řekl: "Pane, dovoľ mi napřed odejít a pochovat svého otce."

Mth 8 22 Ale Ježíš mu řekl: "Následuj mě a nech mrtvé, ať pochovávají své mrtvé."

Mth 8 23 vstoupil na loď a učedníci ho následovali.

Mth 8 24 V tom se strhla na moři veliká bouře, takže loď už mizela ve vlnách; ale on spal.

Mth 8 25 I přistoupili a probudili ho se slovy: "Pane, zachraň nás, nebo zahyneme!"

Mth 8 26 Řekl jim: "Proč jste tak ustrašení, malověrní?" Vstal, pohrozil větrům i moři; a nastalo veliké ticho.

Mth 8 27 Lidé užasli a říkali: "Kdo to jen je, že ho poslouchají větry i moře?"

Mth 8 28 Když přijel na druhý břeh moře do gadarenské krajiny, vyšli proti němu dva posedlí, kteří vystoupili z hrobů; byli velmi nebezpeční, takže se nikdo neodvážil tudy chodit.

Mth 8 29 A dali se do křiku: "Co je ti po nás, Synu Boží? Přišel jsi nás trápit dříve, než nastal čas?"

Mth 8 30 Opodál se páslo veliké stádo vepřů.

Mth 8 31 A zlí duchové ho prosili: "Když už nás vyháníš, pošli nás do toho stáda vepřů!"

Mth 8 32 On jim řekl: "Jděte!" Tu vyšli a vešli do vepřů; a hle, celé stádo se hnalo střemhlav po srázu do moře a zahynulo ve vodách.

Mth 8 33 Pasáci utekli, přišli do města a vyprávěli všechno, i o těch posedlých.

Mth 8 34 A celé město vyšlo naproti Ježíšovi, a když ho spatřili, prosili ho, aby se vzdálil z jejich končin.

Mth 9 1 Ježíš vstoupil na loď a přeplavil se na druhou stranu a přišel do

svého města.

Mth 9 2 A hle, přinesli k němu ochrnutého, ležícího na lůžku. Když Ježíš viděl jejich víru, řekl ochrnutému: "Buď dobré mysli, synu, odpouštějí se ti hříchy."

Mth 9 3 Ale někteří ze zákoníků si řekli: "Ten člověk se rouhá!"

Mth 9 4 Ježíš však poznal jejich myšlenky a řekl: "Proč o tom smýšlíte tak zle?"

Mth 9 5 Je snadnější říci 'odpouštějí se ti hříchy', nebo říci 'vstaň a choď'?

Mth 9 6 Abyste však věděli, že Syn člověka má moc na zemi odpouštět hříchy" - tu řekne ochrnutému: "Vstaň, vezmi své lože a jdi domů!"

Mth 9 7 On vstal a odešel domů.

Mth 9 8 Když to viděly zástupy, zmocnila se jich bázeň a chválili Boha, že dal takovou moc lidem.

Mth 9 9 Když šel Ježíš odtud dál, viděl v celnici sedět člověka jménem Matouš a řekl mu: "Pojď za mnou!" On vstal a šel za ním.

Mth 9 10 Když potom seděl u stolu v domě, hle, mnoho celníků a jiných hříšníků stolovalo s Ježíšem a jeho učedníky.

Mth 9 11 Farizeové to uviděli a řekli jeho učedníkům: "Jak to, že váš Mistr jí s celníky a hříšníky?"

Mth 9 12 On to uslyšel a řekl: "Lékaře nepotřebují zdraví, ale nemocní.

Mth 9 13 Jděte a uče se, co to je: 'Milosrdenství chci, a ne obět'. Nepřišel jsem pozvat spravedlivé, ale hříšníky."

Mth 9 14 Tehdy k němu přišli Janovi učedníci a ptali se ho: "Jak to, že my a farizeové se postíme, ale tvoji učedníci se nepostí?"

Mth 9 15 Ježíš jim řekl: "Mohou hosté na svatbě truchlit, dokud je ženich s nimi? Přijdou však dny, kdy od nich bude ženich vzat; potom se budou postit.

Mth 9 16 Nikdo nezalátá starý šat záplatou z neseprané látky; nebo se ten přišitý kus ze šatu vytrhne a díra bude ještě větší.

Mth 9 17 A mladé víno se nedává do starých měchů, jinak se měchy roztrhnou, víno vyteče a měchy přijdou nazmar. Nové víno se dává do nových měchů, a tak se uchová obojí."

Mth 9 18 Zatímco k nim takto mluvil, přišel jeden z představených, klaněl se před ním a řekl: "Má dcera právě skonala; ale pojď, vlož na ni svou ruku, a bude žít!"

Mth 9 19 Ježíš vstal a šel s ním i se svými učedníky.

Mth 9 20 A hle, žena trpící už dvanáct let krvácením přišla zezadu a dotkla se jeho šatu.

Mth 9 21 Říkala si totiž: "Dotknu-li se aspoň jeho šatu, budu zachráněna!"

Mth 9 22 Ježíš se obrátil a spatřiv ji, řekl: "Buď dobré mysli, dcero, tvá víra tě zachránila." A od té hodiny byla ta žena zdráva.

Mth 9 23 Když Ježíš vstoupil do domu toho představeného a uviděl hudebníky a hlučící zástup,

Mth 9 24 řekl: "Jděte odtud! Ta dívka neumřela, ale spí." Oni se mu posmívali.

Mth 9 25 A když byl zástup vyhnán, vešel Ježíš dovnitř, vzal dívku za ruku a ona vstala.

Mth 9 26 Pověst o tom se rozšířila po celé té krajině.

Mth 9 27 Když šel Ježíš odtamtud dál, šli za ním dva slepci a křičeli: "Smiluj se nad námi, Synu Davidův!"

Mth 9 28 A když vešel do domu, přistoupili ti slepci k němu. Ježíš jim řekl: "Věříte, že to mohu učinit?" Odpověděli mu: "Ano, Pane."

Mth 9 29 Tu se dotkl jejich očí a řekl: "Podle vaší víry se vám staň."

Mth 9 30 A otevřely se jim oči. Ježíš jim pohrozil: "Ne, aby se to někdo dověděl!"

Mth 9 31 Oni však šli a rozhlásili ho po celé té krajině.

Mth 9 32 Když odcházeli, přivedli k němu němého člověka, posedlého zlým duchem.

Mth 9 33 A zlý duch byl vyhnán a němý mluvil. Zástupy v údivu říkaly: "Něco takového nebylo v Izraeli nikdy vidáno."

Mth 9 34 Ale farizeové říkali: "Ve jménu knížete démonů vyhání demony."

Mth 9 35 Ježíš obcházel všechna města i vesnice, učil v jejich synagógách, kázal evangelium království a uzdravoval každou nemoc a každou chorobu.

Mth 9 36 Když viděl zástupy, bylo mu jich líto, protože byli vysílení a skleslí jako ovce bez pastýře.

Mth 9 37 Tehdy řekl svým učedníkům: "Žeň je velká, dělníků málo."

Mth 9 38 Proste proto Pána žně ať vyšle dělníky na svou žně!"

Mth 10 1 Zavolal svých dvanáct učedníků a dal jim moc nad nečistými duchy, aby je vymítali a uzdravovali každou nemoc a každou chorobu.

Mth 10 2 Jména těch dvanácti jsou: první Šimon zvaný Petr, jeho bratr Ondřej, Jakub Zebedeův, jeho bratr Jan,

Mth 10 3 Filip, Bartoloměj, Tomáš, celník Matouš, Jakub Alfeův, Tadeáš,

Mth 10 4 Šimon Kananejský a Išariotský Jidáš, který ho pak zradil.

Mth 10 5 Těchto dvanáct Ježíš vyslal a přikázal jim: "Na cestu k pohanům nevstupujte, do samařské obce nechoďte;

Mth 10 6 jděte raději ke ztraceným ovčím z lidu izraelského.

Mth 10 7 Jděte a kažte, že se přiblížilo království nebeské.

Mth 10 8 Nemocné uzdravujte, mrtvé probouzejte k životu, malomocné očišťujte,

démony vymítejte; zadarmo jste dostali, zadarmo dejte.
Mth 10 9 Neberte od nikoho zlato, stříbro ani měďáky do opasku;
Mth 10 10 neberte si na cestu mošnu ani dvojce šaty ani obuv ani hůl, neboť
'hoden je dělník své mzdy'.
Mth 10 11 Když přijдете do některého města nebo vesnice, vypejte se, kdo z nich
je toho hoden; u něho zůstaňte, dokud nebudete odcházet.
Mth 10 12 Když vstoupíte do domu, řekněte: 'Pokoj vám.'
Mth 10 13 A budou-li toho hodni, ať na ně přijde váš pokoj. Nebudou-li toho
hodni, ať se váš pokoj vrátí k vám.
Mth 10 14 A když vás někdo nepřijme a nebude chtít slyšet vaše slova, vyjděte
ven z toho domu nebo města a setřeste prach svých nohou.
Mth 10 15 Amen, pravím vám, lehčeji bude zemi sodomské a gomorské v den soudu,
než tomu městu.
Mth 10 16 Hle, já vás posílám jako ovce mezi vlky; buďte tedy obezřetní jako
hadi a bezelstní jako holubice.
Mth 10 17 Mějte se na pozoru před lidmi; neboť vás budou vydávat soudům, ve
svých synagógách vás budou bičovat,
Mth 10 18 budou vás vodit před vládcy a krále kvůli mně, abyste vydali svědectví
jim i národům.
Mth 10 19 A když vás obžalují, nedělejte si starosti, jak a co budete mluvit;
neboť v tu hodinu vám bude dáno, co máte mluvit.
Mth 10 20 Nejste to vy, kdo mluvíte, ale mluví ve vás Duch vašeho Otce.
Mth 10 21 vydá na smrt bratr bratra a otec dítě, povstanou děti proti rodičům a
připraví je o život.
Mth 10 22 Budou vás všichni nenávidět pro mé jméno; ale kdo vytrvá až do konce,
bude spasen.
Mth 10 23 Když vás budou pronásledovat v jednom městě, prchněte do jiného; amen,
pravím vám, že nebudete hotovi se všemi izraelskými městy, než přijde Syn člověka.
Mth 10 24 Žák není nad učitele ani sluha nad svého pána.
Mth 10 25 Stačí, aby žák byl jako jeho učitel a sluha jako jeho pán. Když
hospodáře nazvali Belzeblem, čím spíše jeho čeleď!
Mth 10 26 Nebojte se jich tedy; neboť není nic zahaleného, co nebude jednou
odhaleno, a nic skrytého, co nebude poznáno.
Mth 10 27 Co vám říkám ve tmě, povězte na světle; a co slyšíte v soukromí,
hlásejte se střech.
Mth 10 28 A nebojte se těch, kdo zabíjejí tělo, ale duši zabít nemohou; bojte se
toho, který může duši i tělo zahubit v pekle.
Mth 10 29 Neprodávají se dva vrabci za halér? A ani jeden z nich nepadne na zem
bez dopuštění vašeho Otce.
Mth 10 30 U vás pak jsou spočteny i všechny vlasy na hlavě.
Mth 10 31 Nebojte se tedy; máte větší cenu než mnoho vrabců.
Mth 10 32 Každý, kdo se ke mně přizná před lidmi, k tomu se i já přiznám před
svým Otcem v nebi;
Mth 10 33 kdo mně však zapře před lidmi, toho i já zapřu před svým Otcem v nebi.
Mth 10 34 Nemyslete si, že jsem přišel na zem uvést pokoj; nepřišel jsem uvést
pokoj, ale meč.
Mth 10 35 Neboť jsem přišel postavit syna proti otci, dceru proti matce, snachu
proti tchyni;
Mth 10 36 a 'nepřítelem člověka bude jeho vlastní rodina'.
Mth 10 37 Kdo miluje otce a matku více nežli mne, není mne hoden.
Mth 10 38 Kdo nenese svůj kříž a nenásleduje mne, není mne hoden.
Mth 10 39 Kdo nalezne svůj život, ztratí jej; kdo ztratí svůj život pro mne,
nalezne jej.
Mth 10 40 Kdo vás přijímá, přijímá mne; a kdo přijímá mne, přijímá toho, který
mne poslal.
Mth 10 41 Kdo přijme proroka, protože je to prorok, obdrží odměnu proroka; kdo
přijme spravedlivého, protože je to spravedlivý, obdrží odměnu spravedlivého.
Mth 10 42 A kdo by napojil třebas jen číší studené vody jednoho z těchto
nepatrných, protože je to učedník, amen, pravím vám, nepřijde o svou odměnu."
Mth 11 1 Když Ježíš dokončil tyto příkazy svým dvanácti učedníkům, šel odtud
učit a kázat v tamějších městech.
Mth 11 2 Jan uslyšel ve vězení o činech Kristových; poslal k němu vzkaz po
svých služebnících:
Mth 11 3 "Jsi ten, který má přijít, nebo máme čekat jiného?"
Mth 11 4 Ježíš jim odpověděl: "Jděte, zvěstujte Janovi, co vidíte a slyšíte:
Mth 11 5 Slepí vidí, chromí chodí, malomocní jsou očišťováni, hluší slyší,
mrtví vstávají, chudým se zvěstuje evangelium.
Mth 11 6 A blaze tomu, kdo se nade mnou neuráží."
Mth 11 7 Když Janovi učedníci odcházeli, začal Ježíš mluvit k zástupům o
Janovi: "Na co jste se vyšli na poušť podívat? Na rákos, kterým kývá vítr?
Mth 11 8 Nebo co jste vyšli shlédnout? Člověka oblečeného do drahých šatů? Ti,
kdo nosí drahé šaty, jsou v domech královských.

Mth 11 9 Nebo proč jste vyšli? Vidět proroka? Ano, pravím vám, a víc než proroka.

Mth 11 10 To je ten, o němž je psáno: 'Hle, já posílám posla před svou tváří, aby ti připravil cestu.'

Mth 11 11 Amen, pravím vám, mezi těmi, kdo se narodili z ženy, nevystoupil nikdo větší, než Jan Křtitel; avšak i ten nejmenší v království nebeském je větší nežli on.

Mth 11 12 Ode dnů Jana Křtitele až podnes království nebeské trpí násilí a násilníci po něm sahají.

Mth 11 13 Neboť všichni proroci i Zákon prorokovali až po Jana.

Mth 11 14 A chcete-li to přijmout, on je Eliáš, který má přijít.

Mth 11 15 Kdo má uši, slyš.

Mth 11 16 Čemu připodobním toto pokolení? Je jako děti, které sedí na tržišti a pokřikují na své druhy:

Mth 11 17 'Hráli jsme vám, a vy jste netancovali; naříkali jsme, a vy jste nelomili rukama.'

Mth 11 18 Přišel Jan, nejedl, nepil - a říkají: 'Je posedlý.'

Mth 11 19 Přišel Syn člověka, jí a pije - a říkají: 'Hle, milovník hodů a pitek, přítel celníků a hříšníků!' Ale moudrost je ospravedlněna svými skutky."

Mth 11 20 Tehdy počal kárat města, ve kterých se stalo nejvíc jeho mocných skutků, že nečinila pokání:

Mth 11 21 "Běda ti, Chorazin, běda ti, Betsaido! Kdyby se byly v Týru a Sidónu daly takové mocné skutky jako u vás, dávno by byli oblékli zíněný šat, sypali se popelem a činili pokání.

Mth 11 22 Ale pravím vám: Týru a Sidónu bude lehčeji v den soudu, nežli vám.

Mth 11 23 A ty, Kafarnaum, budeš snad vyvýšeno až do nebe? Až do propasti klesneš! Neboť kdyby se byly v Sodomě odehrály takové mocné skutky, jako u vás, stála by podnes.

Mth 11 24 Ale pravím vám: zemi Sodomské bude lehčeji v den soudu, nežli tobě."

Mth 11 25 V ten čas řekl Ježíš: "Velebím, tě Otče, Pane nebes i země, že jsi ty věci skryl před moudrými a rozumnými a zjevil jsi je maličkým.

Mth 11 26 Ano, Otče, tak se ti zalíbilo.

Mth 11 27 Všechno je mi dáno od Otce; a nikdo nezná Syna než Otec, ani Otce nezná nikdo než Syn - a ten, komu by to Syn chtěl zjevit.

Mth 11 28 Pojďte ke mně všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny, a já vám dám odpočinout.

Mth 11 29 Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorného srdce: a naleznete odpočinutí svým duším.

Mth 11 30 Vždyť mé jho netlačí a břemeno netíží."

Mth 12 1 V ten čas šel Ježíš v sobotu obilím. Jeho učedníci dostali hlad a začali mnout zrní z klasů a jíst.

Mth 12 2 Když to viděli farizeové, řekli mu: "Hle, tvoji učedníci dělají, co se nesmí dělat v sobotu!"

Mth 12 3 On jim však řekl: "Nečetli jste, co udělal David, když měl hlad, on a ti kdo byli s ním?

Mth 12 4 Jak vešel do domu Božího a jedl posvátné chleby, ačkoli to nebylo dovoleno jemu ani těm, kdo ho doprovázeli, nýbrž kněží?

Mth 12 5 A nečetli jste v Zákoně, že kněží službou v chrámu porušují sobotu, a přesto jsou bez viny?

Mth 12 6 Pravím vám, že zde je víc než chrám.

Mth 12 7 Kdybyste věděli, co znamená, 'milosrdenství chci, a ne oběť', neodsuzovali byste nevinné.

Mth 12 8 Vždyť Syn člověka je pánem nad sobotou."

Mth 12 9 Odtud šel dál a přišel do jejich synagogy.

Mth 12 10 A byl tam člověk s odumřelou rukou. Otázali se Ježíše: "Je dovoleno v sobotu uzdravovat?" Chtěli ho totiž obžalovat.

Mth 12 11 On jim řekl: "Kdyby někdo z vás měl jedinou ovečku, a ona by mu v sobotu spadla do jámy, neuchopil by ji a nevytáhl?

Mth 12 12 A oč je člověk cennější než ovce! Proto je dovoleno v sobotu činit dobře."

Mth 12 13 Potom řekl tomu člověku: "Zvedni tu ruku!" Zvedl ji, a byla zase zdravá jako ta druhá.

Mth 12 14 Farizeové vyšli a smluvili se proti němu, že ho zahubí.

Mth 12 15 Ježíš to poznal a odešel odtamtud. Mnozí šli za ním a on všechny nemocné uzdravil;

Mth 12 16 ale přikázal jim, aby ho nikomu neprozrazovali -

Mth 12 17 aby se splnilo, co je řečeno ústy proroka Izaiáše:

Mth 12 18 'Hle, služebník můj, kterého jsem vyvolil, milovaný můj, kterého si oblíbila duše má. Vložím na něho svého Ducha. A vyhlásí soud národům.

Mth 12 19 Nebude se přit ani rozkřikovat, na ulicích nikdo neuslyší jeho hlas.

Mth 12 20 Nalomenou třtinu nedolomí a doutnající knot neuhasí, až dovede právo k vítězství.

Mth 12 21 A v jeho jménu bude naděje národů.'

Mth 12 22 Tehdy k němu přivedli posedlého, který byl slepý a němý; a uzdravil ho, takže ten němý mluvil i viděl.

Mth 12 23 Zástupy žasly a říkaly: "Není to Syn Davidův?"

Mth 12 24 Když to slyšeli farizeové, řekli: "On nevyhání demony jinak, než ve jménu Belzebula, knížete démonů."

Mth 12 25 Protože znal jejich smýšlení, řekl jim: "Každé království vnitřně rozdělené pustne a žádná obec ani dům vnitřně rozdělený nemůže obstát.

Mth 12 26 A vyhání-li satan satana, pak je v sobě rozdvojen; jak tedy bude moci obstát jeho království?

Mth 12 27 Jestliže já vyháním demony ve jménu Belzebula, ve jménu koho je vyhánějí vaši žáci? Proto oni budou vašimi soudci.

Mth 12 28 Jestliže však vyháním demony Duchem Božím, pak už vás zastihlo Boží království.

Mth 12 29 Což může někdo vejít do domu silného muže a uloupit jeho věci, jestliže dříve toho siláka nespoutá? Pak teprve vyloupí jeho dům.

Mth 12 30 Kdo není se mnou, je proti mně; a kdo se mnou neshromažďuje, rozptyluje.

Mth 12 31 Proto pravím vám, že každý hřích i rouhání bude lidem odpuštěno, ale rouhání proti Duchu svatému nebude odpuštěno.

Mth 12 32 I tomu, kdo by řekl slovo proti Synu člověka, bude odpuštěno; ale kdo by řekl slovo proti Duchu svatému, tomu nebude odpuštěno v tomto věku ani v budoucím.

Mth 12 33 Zasaďte dobrý strom, i jeho ovoce bude dobré. Zasaďte špatný strom, i jeho ovoce bude špatné. Strom se pozná po ovoci.

Mth 12 34 Plemeno zmijí: Jak může být vaše řeč dobrá, když jste zlí? Čím srdce přetéká, to ústa mluví.

Mth 12 35 Dobrý člověk z dobrého pokladu srdce vynáší dobré; zlý člověk ze zlého pokladu vynáší zlé.

Mth 12 36 Pravím vám, že z každého planého slova, jež lidé promluví, budou skládat účty v den soudu.

Mth 12 37 Neboť podle svých slov budeš ospravedlněn a podle svých slov odsouzen."

Mth 12 38 Tehdy mu na to řekli někteří ze zákoníků a farizeů: "Mistře, chceme od tebe vidět znamení."

Mth 12 39 On jim však odpověděl: "Pokolení zlé a zpronevěřilé si hledá znamení; ale znamení mu nebude dáno, leč znamení proroka Jonáše.

Mth 12 40 Jako byl Jonáš v břiše mořské obludy tři dny a tři noci, tak bude Syn člověka tři dny a tři noci v srdci země.

Mth 12 41 Mužové z Ninive povstanou na soudu s tímto pokolením a usvědčí je, neboť oni se obrátili po Jonášově kázání - a hle, zde je víc než Jonáš.

Mth 12 42 Královna jihu povstane na soudu s tímto pokolením a usvědčí je, protože ona přišla z nejzazších končin země, aby slyšela moudrost Šalomounovu - a hle, zde je víc než Šalomoun.

Mth 12 43 Když nečistý duch vyjde z člověka, bloudí po pustých místech a hledá odpočinutí, ale nenalézá.

Mth 12 44 Tu řekne: 'Vrátím se do svého domu, odkud jsem vyšel.' Přijde a nalezne jej prázdný, vyčištěný a uklizený.

Mth 12 45 Tu jde a přivede s sebou sedm jiných duchů, horších, než je sám, a vejdou a bydlí tam; a konce toho člověka jsou horší, než začátky. Tak bude i s tímto zlým pokolením."

Mth 12 46 Ještě když mluvil k zástupům, hle, jeho matka a bratři stáli venku a chtěli s ním mluvit.

Mth 12 47 Někdo mu řekl: "Hle, tvá matka a tvoji bratři stojí venku a chtějí s tebou mluvit."

Mth 12 48 On však odpověděl tomu, kdo mu to řekl: "Kdo je má matka a kdo jsou moji bratři?"

Mth 12 49 Ukázal na své učedníky a řekl: "Hle, moje matka a moji bratři.

Mth 12 50 Neboť kdo činí vůli mého Otce v nebesích, to je můj bratr, má sestra i matka."

Mth 13 1 Toho dne vyšel Ježíš z domu a posadil se u moře.

Mth 13 2 Shromáždil se k němu tak veliký zástup, že musel vstoupit na loď;

Mth 13 3 posadil se v ní a celý zástup stál na břehu.

Mth 13 4 I mluvil k nim mnoho v podobenstvích: "Vyšel rozséváč rozsívat.

Mth 13 5 Když rozsíval, padla některá zrna podél cesty, a přilétli ptáci a sezobali je.

Mth 13 6 Jiná padla na skalnatou půdu, kde neměla dost země, a hned vzešla, protože nebyla hluboko v zemi.

Mth 13 7 Ale když vyšlo slunce, spálilo je; a protože neměla kořen, uschla.

Mth 13 8 Jiná zas padla mezi trní; trní vzrostlo a udusilo je.

Mth 13 9 A jiná zrna padla do dobré země a dala užitek, některé sto zrn, jiné šedesát a jiné třicet.

Mth 13 10 Kdo má uši, slyš!"

Mth 13 11 Učedníci k němu přistoupili a řekli: "Proč k nim mluvíš v

podobností ch?"

Mth 13 11 On jim odpověděl: "Protože vám je dáno znáti tajemství království nebeského, jim však není dáno.
Mth 13 12 Kdo má, tomu bude dáno a bude mít ještě víc; ale kdo nemá, tomu bude odňato i to, co má.
Mth 13 13 Proto k nim mluvím v podobnostech, že hledíce nevidí a slyšíce neslyší a nechápou.
Mth 13 14 A plní se na nich proroctví Izaiášovo: 'Budete stále poslouchat, a nepochopíte, ustavičně budete hledět a nevidíte.
Mth 13 15 Neboť obrostlo tukem srdce tohoto lidu, ušima nedoslyšají a oči zavřeli, takže nevidí očima a ušima neslyší, srdcem nepochopí a neobrátí se - a já je neuzdravím.'
Mth 13 16 Blažené vaše oči, že vidí, i vaše uši, že slyší.
Mth 13 17 Amen, pravím vám, že mnozí proroci a spravedliví toužili vidět, na co vy hledíte, ale neviděli, a slyšet, co vy slyšíte, a neslyšeli.
Mth 13 18 Vy tedy slyšte výklad podobností o rozséváči.
Mth 13 19 Pokaždé, když někdo slyší slovo o království a nechápe, přichází ten zlý a vyrve, co bylo zaseto do jeho srdce; to je ten, u koho se zaseto podél cesty.
Mth 13 20 U koho bylo zaseto na skalnatou půdu, to je ten, kdo slyší slovo a hned je s radostí přijímá;
Mth 13 21 ale nezakořenilo v něm a je nestálý: když přijde tíseň nebo pronásledování pro to slovo, hned odpadá.
Mth 13 22 U koho bylo zaseto do trní, to je ten, kdo slyší slovo, ale časné starosti a vábivost majetku slovo udusí, a zůstane bez úrody.
Mth 13 23 U koho bylo zaseto do dobré země, to je ten, kdo slovo slyší i chápe a přináší úrodu, jeden stonásobnou, druhý šedesátinásobnou, třetí třicetinásobnou."
Mth 13 24 Předložil jim jiné podobnosti: "S královstvím nebeským je to tak, jako když jeden člověk zasel dobré semeno na svém poli.
Mth 13 25 Když však lidé spali, přišel nepřítel, nasel plevel do pšenice a odešel.
Mth 13 26 Když vyrostlo stéblo a nasadilo klas, tu ukázal se i plevel.
Mth 13 27 Přišli sluhové toho hospodáře a řekli mu: 'Pane, cožpak jsi nezasel na svém poli dobré semeno? Kde se vzal ten plevel?'
Mth 13 28 On jim odpověděl: 'To udělal nepřítel.' Sluhové mu řeknou: 'Máme jít a plevel vytrhat?'
Mth 13 29 On však odpoví: 'Ne, protože při trhání plevelu byste vyrvali z kořenu i pšenicí.
Mth 13 30 Nechte, ať spolu roste obojí až do žně; a v čas žně řeknu žencům: Seberte nejprve plevel a svažte jej do otýpek k spálení, ale pšenicí shromážděte do mé stodoly.'
Mth 13 31 Ještě jiné podobnosti jim předložil: "Království nebeské je jako hořčičné zrno, které člověk zaseje na svém poli;
Mth 13 32 je sice menší, než všecka semena, ale když vyroste, je větší, než ostatní byliny a je z něho strom, takže přilétají ptáci a hnízdí v jeho větvích."
Mth 13 33 Pověděl jim i toto podobnosti: "Království nebeské je jako kvas, který žena vmísí do tří měric mouky, až se všecko prokvasí."
Mth 13 34 Toto vše mluvil Ježíš k zástupům v podobnostech; bez podobností k nim vůbec nemluvil,
Mth 13 35 aby se splnilo, co bylo řečeno ústy proroka: 'Otevřu v podobnostech ústa svá, vyslovím, co je skryto od založení světa.'
Mth 13 36 Potom opustil zástupy a vešel do domu. Učedníci za ním přišli a řekli mu: "Vylož nám to podobnosti o plevelu na poli!"
Mth 13 37 On jim odpověděl: "Rozséváč, který rozsívá dobré semeno, je Syn člověka
Mth 13 38 a pole je tento svět. Dobré semeno, to jsou synové království, plevel jsou synové toho zlého;
Mth 13 39 nepřítel, který jej nasel, je ďábel. Žeň je skonání věku a ženci jsou andělé.
Mth 13 40 Tak jako se tedy sbírá plevel a pálí ohněm, tak bude i při skonání věku.
Mth 13 41 Syn člověka pošle své anděly, ti vyberou z jeho království každé pohoršení a každého, kdo se dopouští nepravosti,
Mth 13 42 a hodí je do ohnivě pece; tam bude pláč a skřípění zubů.
Mth 13 43 Tehdy spravedliví zazáří jako slunce v království svého Otce. Kdo má uši, slyš!"
Mth 13 44 "Království nebeské je jako poklad ukrytý v poli, který někdo najde a skryje; z radosti nad tím jde, prodá všecko, co má, a koupí to pole.
Mth 13 45 Anebo je království nebeské jako když obchodník, který kupuje krásné perly,
Mth 13 46 objeví jednu drahocennou perlu; jde, prodá všecko, co má, a koupí ji.
Mth 13 47 Anebo je království nebeské jako síť, která se spustí do moře a zahrne všecko možné;

Mth	13	48	když je plná, vytáhnou ji na břeh, sednou, a co je dobré, vybírají do nádob, co je špatné, vyhazují ven.
Mth	13	49	Tak bude i při skonání věku: vyjdou andělé, oddělí zlé od spravedlivých
Mth	13	50	a hodí je do ohnivě pece; tam bude pláč a skřípění zubů."
Mth	13	51	"Pochopili jste to všecko?" Odpověděli: "Ano."
Mth	13	52	A on jim řekl: "Proto každý zákoník, který se stal učedníkem království nebeského, je jako hospodář, který vynáší ze svého pokladu nové i staré."
Mth	13	53	Když Ježíš dokončil tato podobenství, odebral se odtud.
Mth	13	54	Přišel do svého domova a učil v jejich synagóze, takže v úžasu říkali: "Odkud se u toho člověka vzala taková moudrost a mocné činy?"
Mth	13	55	Což to není syn tesaře? Což se jeho matka nejmenuje Maria a jeho bratři Jakub, Josef, Šimon a Juda?
Mth	13	56	A nejsou všechny jeho sestry u nás? Odkud to tedy ten člověk všecko má?"
Mth	13	57	A byl jim kamenem úrazu. Ale Ježíš jim řekl: "Prorok není beze cti, leda ve své vlasti a ve svém domě."
Mth	13	58	A neučinil tam mnoho mocných činů pro jejich nevěru.
Mth	14	1	V ten čas se tetrarcha Herodes doslechl o Ježíšovi
Mth	14	2	a řekl svým sluhům: "To je Jan Křtitel, který vstal z mrtvých; proto v něm působí mocné síly."
Mth	14	3	Tento Herodes totiž zatkł Jana a dal ho v poutech vsadit do žaláře kvůli Herodiadě, manželce svého bratra Filipa,
Mth	14	4	neboť Jan mu říkal: "Není dovoleno, abys ji měl za ženu."
Mth	14	5	Byl by ho rád zbavil života, ale bál se lidu, protože měli Jana za proroka.
Mth	14	6	Na Herodovy narozeniny však dcera té Herodiady tančila uprostřed hostů. Zalíbila se Herodovi,
Mth	14	7	a on jí přísahou slíbil dát, o cokoli požádá.
Mth	14	8	A ona, navedena svou matkou, řekla: "Dej mi sem přinést na míse hlavu Jana Křtitele."
Mth	14	9	Král se zarmoutil, ale pro přísahu před spolustolovníky poručil, aby jí vyhověli,
Mth	14	10	a dal Jana v žaláři stít.
Mth	14	11	Tak přinesli jeho hlavu na míse, dali ji dívce a ona ji donesla své matce.
Mth	14	12	Janovi učedníci potom přišli, odnesli jeho tělo a pohřbili je; pak šli a oznámili to Ježíšovi.
Mth	14	13	Když to Ježíš uslyšel, odplul lodí na pusté místo, aby byl sám; ale zástupy o tom uslyšely a pěšky šly z měst za ním.
Mth	14	14	Když vystoupil, uviděl velký zástup a bylo mu jich líto. I uzdravoval jejich nemocné.
Mth	14	15	Když nastal večer, přistoupili k němu učedníci a řekli: "Toto místo je pusté a je už pozdní hodina. Propust' zástupy, ať jdou do vesnic kopit si jídlo."
Mth	14	16	Ale Ježíš jim řekl: "Nemusejí odcházet, dejte vy jim jíst!"
Mth	14	17	Oni odpověděli: "Máme tu jen pět chlebů a dvě ryby."
Mth	14	18	On však řekl: "Přineste je sem!"
Mth	14	19	Poručil, aby se zástupy rozsadily po trávě. Potom vzal těch pět chlebů a dvě ryby, vzhledl k nebi, vzdal díky, lámal chleby a dával učedníkům a učedníci zástupům.
Mth	14	20	I jedli všichni a nasýtili se; a sebrali nařezaných chlebů, které zbyly, dvanáct plných košů.
Mth	14	21	A jedlo tam na pět tisíc mužů kromě žen a dětí.
Mth	14	22	Hned nato přiměl Ježíš učedníky, aby vstoupili na loď a jeli před ním na druhý břeh, než propustí zástupy.
Mth	14	23	Když je propustil, vystoupil na horu, aby se o samotě modlil. Když nastal večer, byl tam sám.
Mth	14	24	Loď byla daleko od země a vlny ji zmáhaly, protože vítr vál proti ní.
Mth	14	25	K ránu šel k nim, kráčeje po moři.
Mth	14	26	Když ho učedníci viděli kráčet po moři, vyděsili se, že je to přízrak, a křičeli strachem.
Mth	14	27	Ježíš na ně hned promluvil a řekl jim: "Vzchopte se, já jsem to, nebojte se!"
Mth	14	28	Petr mu odpověděl: "Pane, jsi-li to ty, poruč mi, ať přijdu k tobě po vodách!"
Mth	14	29	A on řekl: "Pojď!" Petr vystoupil z lodi, vykročil na vodu a šel k Ježíšovi.
Mth	14	30	Ale když viděl, jaký je vítr, přepadl ho strach, začal tonout a vykřikl: "Pane, zachraň mne!"
Mth	14	31	Ježíš hned vztáhl ruku, uchopil ho a řekl mu: "Ty malověrný, proč jsi pochyboval?"
Mth	14	32	Když vstoupil na loď, vítr se utišil.
Mth	14	33	Ti, kdo byli na lodi, klaněli se mu a říkali: "Jistě jsi Boží Syn."

Mth	14	34	Když se dostali na druhý břeh, přistáli u Genezaretu.
Mth	14	35	Lidé z toho místa ho poznali a vzkázali do celého okolí. Přinášeli mu
všechny nemocné			a prosili ho, aby se směli aspoň dotknout trásní jeho roucha. A kdo se
Mth	14	36	dotkli, byli uzdraveni.
Mth	15	1	Tehdy přišli k Ježíšovi z Jeruzaléma farizeové a zákoníci a řekli:
Mth	15	2	"Proč tvoji učedníci porušují tradici otců? Vždyť si před jídlem
neomývají ruce!"			On jim odpověděl: "A proč vy přestupujete přikázání Boží kvůli své
Mth	15	3	tradici?"
Mth	15	4	Vždyť Bůh řekl: 'Cti otce i matku' a 'kdo zlořečí otci nebo matce, ať
je potrestán smrtí.'			Vy však učíte: Kdo řekne otci nebo matce: 'To, čím bych ti měl pomoci,
Mth	15	5	je obětní dar',
Mth	15	6	ten již to nemusí dát svému otci nebo matce. A tak jste svou tradicí
zrušili slovo Boží.			Pokrytci, dobře prorokoval o vás Izaiáš, když řekl:
Mth	15	7	'Lid tento ctí mě rty, ale srdce jejich je daleko ode mne;
Mth	15	8	marně mě uctívají, neboť učí naukám, jež jsou jen příkazy lidskými.'
Mth	15	9	Svolal zástupy a řekl: "Slyšte a rozumějte:
Mth	15	10	Ne co vchází do úst, znesvěcuje člověka, ale co z úst vychází, to
Mth	15	11	člověka znesvěcuje."
Mth	15	12	Tu přišli učedníci a řekli mu: "Víš, že se farizeové urazili, když
Mth	15	13	slyšeli to slovo?"
Mth	15	13	Ale on jim odpověděl: "Každá rostlina, kterou nezasadil můj nebeský
Otec, bude vykořeneána.			Nechte je: slepí vedou slepé. A když vede slepý slepého, oba spadnou
Mth	15	14	do jámy."
Mth	15	15	Petr mu na to řekl: "Vysvětli nám to podobenství!"
Mth	15	16	On odpověděl: "I vy jste ještě nechápaví?
Mth	15	17	Nerozumíte, že to, co vchází do úst, přijde do břicha a jde do hnoje?
Mth	15	18	Však to, co z úst vychází, jde ze srdce, a to člověka znesvěcuje.
Mth	15	19	Neboť ze srdce vycházejí špatné myšlenky, vraždy, cizoložství,
smilství, loupeže, křivá svědectví, urážky.			To jsou věci, které člověka znesvěčují; ale jíst neomytýma rukama
Mth	15	20	člověka neznesvěcuje."
Mth	15	21	Ježíš odtud odešel až do okolí Týru a Sidónu.
Mth	15	22	A hle, jedna kananejská žena z těch končin vyšla a volala: "Smiluj se
nade mnou, Synu Davidův!			Má dcera je zle posedlá."
Mth	15	23	Ale on jí neodpověděl ani slovo. Jeho učedníci přistoupili a žádali
ho: "Zbav se jí, vždyť za námi křičí!"			On odpověděl: "Jsem poslán ke ztraceným ovčím z lidu izraelského."
Mth	15	24	Ale ona přistoupila, klaněla se mu a řekla: "Pane, pomoz mi!"
Mth	15	25	On jí odpověděl: "Nesluší se vzít chleba dětem a hodit jej psům."
Mth	15	26	Ona řekla: "Ovšem, Pane, jenže i psi se živí z drobtů, které spadnou
Mth	15	27	ze stolu jejich pánů."
Mth	15	28	Tu jí Ježíš řekl: "Ženo, tvá víra je veliká; staň se ti tak, jak
chceš." A od té hodiny byla její dcera zdráva.			Odtud Ježíš přešel zase ke Galilejskému moři; vystoupil na horu a
Mth	15	29	posadil se tam.
Mth	15	30	Tu se k němu sešly celé zástupy a měly s sebou chromé, mrzáky, slepé,
hluchoněmé a mnohé jiné. Kladli je k jeho nohám a on je uzdravil,			takže se zástupy divily, když viděly, že němí mluví, mrzáci jsou
Mth	15	31	zdraví, chromí chodí a slepí vidí; i velebili Boha izraelského.
Mth	15	32	Ježíš si zavolał své učedníky a řekl: "Je mi líto zástupu, neboť již
Mth	15	32	tři dny jsou se mnou a nemají co jíst. Poslat je domů hladové nechci, aby nezemdleli na
Mth	15	33	cestě."
Mth	15	33	Učedníci mu namítli: "Kde vezmeme na poušti tolik chleba, abychom
Mth	15	34	nasytili takový zástup?"
Mth	15	34	Ježíš jim řekl: "Kolik máte chlebů?" Odpověděli: "Sedm a několik
Mth	15	35	rybiček."
Mth	15	35	I nařídil zástupu usednout na zem;
Mth	15	36	potom vzal těch sedm chlebů i ryby, vzdal díky, lámal a dával
učedníkům a učedníci zástupům.			I jedli všichni a nasytili se; a zbylých nalámaných chlebů sebrali
Mth	15	37	ještě sedm plných košů.
Mth	15	38	Těch, kteří jedli, bylo čtyři tisíce mužů kromě žen a dětí.
Mth	15	39	potom propustil zástupy, vstoupil na loď a připlul na území Magadan.
Mth	16	1	Přišli saduceové a farizeové a pokoušeli ho; žádali na něm, aby jim
ukázal znamení z nebe.			On však jim odpověděl: "Večer říkáte: 'Bude krásně, je pěkný západ.'
Mth	16	2	A ráno: 'Dnes bude nečas, slunce vychází do mraků.' Vzhled oblohy
Mth	16	3	

umíte posoudit a znamení časů nemůžete?

Mth 16 4 Pokolení zlé a zpronevěřilé hledá znamení; ale nebude mu dáno znamení, leč znamení Jonášovo." Opustil je a odešel.

Mth 16 5 Když byli učedníci na druhém břehu, shledali, že si zapomněli vzít chleby.

Mth 16 6 Ježíš jim řekl: "Hleďte se mít na pozoru před kvasem saduceů a farizeů!"

Mth 16 7 Oni však u sebe uvažovali: "Nevzali jsme chleba."

Mth 16 8 Když to Ježíš zpozoroval, řekl: "Proč mluvíte o tom, malověrní, že nemáte chleba?"

Mth 16 9 Ještě mi nerozumíte ani se nepamatujete na těch pět chlebů pro pět tisíc, a kolik košů jste sebrali?

Mth 16 10 Ani těch sedm chlebů pro čtyři tisíce, a kolik košů jste sebrali?

Mth 16 11 Což nerozumíte, že jsem k vám nemluvil o chlebech? Mějte se na pozoru před kvasem saduceů a farizeů!"

Mth 16 12 Tehdy pochopili, že jim neřekl, aby se měli na pozoru před kvasem, nýbrž před učením farizeů a saduceů.

Mth 16 13 Když Ježíš přišel do končin Cesareje Filipovy, ptal se svých učedníků: "Za koho lidé pokládají Syna člověka?"

Mth 16 14 Oni řekli: "Jedni za Jana Křtitele, druzí za Eliáše, jiní za Jeremiáše nebo za jednoho z proroků."

Mth 16 15 Řekl jim: "A za koho mne pokládáte vy?"

Mth 16 16 Šimon Petr odpověděl: "Ty jsi Mesiáš, Syn Boha živého."

Mth 16 17 Ježíš mu odpověděl: "Blaze tobě, Šimone Jonášův, protože ti to nezjevilo tělo a krev, ale můj Otec v nebesích."

Mth 16 18 A já ti pravím, že ty jsi Petr; a na té skále zbuduji svou církev a brány pekla ji nepřemohou.

Mth 16 19 Dám ti klíče království nebeského, a co odmítneš na zemi, bude odmítnuto v nebi, a co přijmeš na zemi, bude přijato v nebi."

Mth 16 20 Tehdy nařídil učedníkům, aby nikomu neříkali, že je Mesiáš.

Mth 16 21 Od té doby začal Ježíš ukazovat svým učedníkům, že musí jít do Jeruzaléma a mnoho trpět od starších, velekněží a zákoníků, být zabit a třetího dne vzkříšen.

Mth 16 22 Petr si ho vzal stranou a začal ho kárat: "Buď toho uchráněn, Pane, to se ti nemůže stát!"

Mth 16 23 Ale on se obrátil a řekl Petrovi: "Jdi mi z cesty, satane! Jsi mi kamenem úrazu, protože tvé smýšlení není z Boha, ale z člověka!"

Mth 16 24 Tehdy řekl Ježíš svým učedníkům: "Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mne."

Mth 16 25 Neboť kdo by chtěl zachránit svůj život, ten o něj přijde; kdo však ztratí svůj život pro mne, nalezne jej.

Mth 16 26 Jaký prospěch bude mít člověk, získá-li celý svět, ale svůj život ztratí? A zač získá člověk svůj život zpět?

Mth 16 27 Syn člověka přijde v slávě svého Otce se svými svatými anděly, a tehdy odplatí každému podle jeho jednání.

Mth 16 28 Amen, pravím vám, že někteří z těch, kteří tu stojí, neokusí smrti, dokud nespatří Syna člověka přicházejícího se svým královstvím."

Mth 17 1 Po šesti dnech vzal s sebou Ježíš Petra a Jakuba a jeho bratra Jana a vyvedl je na vysokou horu, kde byli sami.

Mth 17 2 A byl proměněn před jejich očima; jeho tvář zářila jako slunce a jeho šat byl oslnivě bílý.

Mth 17 3 A hle, zjevil se jim Mojžíš a Eliáš, jak s ním rozmlouvají.

Mth 17 4 Nato promluvil Petr a řekl Ježíšovi: "Pane, je dobré, že jsme zde; chceš-li, udělám tu tři stany, jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi."

Mth 17 5 Ještě nedomluvil, a hle, světlý oblak je zastínil a z oblaku promluvil hlas: "Toto jest můj milovaný Syn, kterého jsem si vyvolil; toho poslouvejte."

Mth 17 6 Když to učedníci uslyšeli, padli tváří k zemi a velmi se báli.

Mth 17 7 Ale Ježíš k nim přistoupil, dotkl se jich a řekl: "Vstaňte a nebojte se."

Mth 17 8 Oni pozvedli oči a neviděli už nikoho jiného, než Ježíše samotného.

Mth 17 9 Když sestupovali s hory, přikázal jim Ježíš: "Nikomu o tom vidění neříkejte, dokud Syn člověka nebude vzkříšen z mrtvých."

Mth 17 10 Učedníci se ho ptali: "Jak to, že říkají zákoníci, že napřed musí přijít Eliáš?"

Mth 17 11 On jim odpověděl: "Ano, Eliáš přijde a obnoví všecko."

Mth 17 12 Avšak pravím vám, že Eliáš již přišel, ale nepoznali ho a udělali s ním, co se jim zlíbilo; tak i syn člověka bude od nich trpět."

Mth 17 13 Tehdy učedníci pochopili, že mluvil o Janu Křtiteli.

Mth 17 14 Když přišli k zástupu, přistoupil k němu jeden člověk a na kolenu prosil:

Mth 17 15 "Pane, smiluj se nad mým synem, neboť je náměsíčný a je na tom zle: často padá do ohně a často do vody."

Mth 17 16 A přivedl jsem ho k tvým učedníkům a nemohli ho uzdravit."

Mth 17 17 Ježíš odpověděl: "Pokolení nevěřící a zvrácené, jak dlouho ještě budu s vámi? Jak dlouho vás ještě mám snášet? Přiveďte mi ho sem!"

Mth 17 18 Ježíš mu pohrozil, a zlý duch z něho vyšel; od té chvíle byl chlapec zdrav.

Mth 17 19 Když byli učedníci s Ježíšem sami, přistoupili k němu a řekli: "Proč jsme ho nemohli vyhnat my?"

Mth 17 20 On jim řekl: "Pro vaši malověrnost! Amen, pravím vám, budete-li mít víru jako zrnko hořčice, řeknete této hoře: 'Přejdí odtud tam', a přejde; a nic vám nebude nemožné."

Mth 17 21 Takový duch nevyjde jinak než modlitbou a postem.

Mth 17 22 Když byli spolu v Galileji, řekl jim Ježíš: "Syn člověka bude vydán do rukou lidí;

Mth 17 23 zabijí ho, a třetí den bude vzkříšen." Velice se zarmoutili.

Mth 17 24 Když přišli do Kafarnaum, přistoupili k Petrovi výběrčí chrámové daně a řekli: "Váš mistr neplatí chrámovou daň?"

Mth 17 25 On řekl: "Platí!" Když přišel domů, ještě než promluvil, řekl mu Ježíš: "Co myslíš, Šimone, od koho vybírají pozemští králové poplatky a daně? od svých synů nebo od cizích lidí?"

Mth 17 26 když odpověděl: "Od cizích", pravil mu Ježíš: "Synové jsou tedy svobodní.

Mth 17 27 Ale abychom je nepohoršili, jdi k moři, hoď udici; vytáhni rybu, která se první chytí, otevři jí ústa a najdeš peníz; ten vezmi a dej jim za mne i za sebe."

Mth 18 1 V tu hodinu přišli učedníci k Ježíšovi s otázkou: "Kdo je vlastně největší v království nebeském?"

Mth 18 2 Ježíš zavolal dítě, postavil je doprostřed

Mth 18 3 a řekl: "Amen, pravím vám, jestliže se neobráíte a nebudete jako děti, nevejdete do království nebeského.

Mth 18 4 Kdo se pokoří a bude jako toto dítě, ten je největší v království nebeském.

Mth 18 5 A kdo přijme jediné takové dítě ve jménu mém, přijímá mne.

Mth 18 6 Kdo by svedl k hříchu jednoho z těchto nepatrných, kteří ve mne věří, pro toho by bylo lépe, aby mu pověsili na krk mlýnský kámen a potopili ho do mořské hlubiny.

Mth 18 7 Běda světu, že svádí k hříchu! Svody sice nutně přicházejí, ale běda tomu, skrze koho přijdou.

Mth 18 8 Jestliže tě tvá ruka nebo noha svádí k hříchu, utni ji a odhoď pryč; lépe je pro tebe, vejdeš-li do života zmrzačený nebo chromý, než abys byl s oběma rukama či nohama uvržen do věčného ohně.

Mth 18 9 Jestliže tě tvé oko svádí k hříchu, vyrví je a odhoď pryč; lépe je pro tebe, vejdeš-li do života jednooký, než abys byl s oběma očima uvržen do ohnivého pekla.

Mth 18 10 Mějte se na pozoru, abyste nepohrdali ani jedním z těchto maličkých. Pravím vám, že jejich andělé v nebi jsou neustále v blízkosti mého nebeského Otce.

Mth 18 11 vždyť Syn člověka přišel spasit, co zahynulo.

Mth 18 12 Co myslíte? Má-li někdo sto ovcí a jedna z nich mu zabloudí, nenechá těch devadesát devět na horách a nejde hledat tu, která zabloudila?

Mth 18 13 A podaří-li se mu ji nalézt, amen, pravím vám, bude se z ní radovat víc než z těch devadesáti devíti, které nezabloudily.

Mth 18 14 Právě tak je vůle vašeho nebeského Otce, aby nezahynul ani jediný z těchto maličkých.

Mth 18 15 Když tvůj bratr zhřeší, jdi a pokárej ho mezi čtyřma očima; dá-li si říci, získal jsi svého bratra.

Mth 18 16 Nedá-li si říci, přiber k sobě ještě jednoho nebo dva, aby 'ústý dvou nebo tří svědků byla potvrzena každá výpověď'.

Mth 18 17 Jestliže ani potom neuposlechne, oznam to církvi; jestliže však neuposlechne ani církev, ať je ti jako pohan nebo celník.

Mth 18 18 Amen, pravím vám, cokoli odmítnete na zemi, bude odmítnuto v nebi, a cokoli přijmete na zemi, bude přijato v nebi.

Mth 18 19 Opět vám pravím, shodnou-li se dva z vás na zemi v prosbě o jakoukoli věc, můj nebeský Otec jim to učiní.

Mth 18 20 Neboť kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich."

Mth 18 21 Tehdy přistoupil Petr k Ježíšovi a řekl mu: "Pane, kolikrát mám odpustit svému bratru, když proti mně zhřeší? Snad až sedmkrát?"

Mth 18 22 Ježíš mu na to odpověděl: "Pravím ti, ne sedmkrát, ale až sedmdesát sedmkrát."

Mth 18 23 "S královstvím nebeským je to tak, jako když se jeden král rozhodl vyžádat účty od svých služebníků.

Mth 18 24 Když začal účtovat, přivedli mu jednoho, který byl dlužen mnoho tisíc hřiven.

Mth 18 25 Protože mu je nemohl vrátit, rozkázal ho pán prodat i s ženou a dětmi a se vším, co měl, a nahradit ztrátu.

Mth 18 26 Tu mu ten služebník padl k nohám a na kolenou prosil: 'Měj se mnou strpení a všechno ti vrátím!'

Mth 18 27 Pán se ustrnul na oním služebníkem, propustil ho a dluh mu odpustil.
Mth 18 28 Sotva však ten služebník vyšel, potkal jednoho ze svých
spoluslužebníků, který mu byl dlužen sto denárů; chytil ho za krk a křičel: 'Zaplat' mi, co jsi
dlužen!'
Mth 18 29 Jeho spoluslužebník mu padl k nohám a prosil ho: 'Měj se mnou strpení,
a zaplatím ti to!'
Mth 18 30 On však nechtěl, ale šel a dal ho do vězení, dokud nezaplatí dluh.
Mth 18 31 Když jeho spoluslužebníci viděli, co se přihodilo, velice se
zarmoutili; šli a oznámili svému pánu všechno, co se stalo.
Mth 18 32 Tu ho pán zavolał a řekl mu: 'Služebníku zlý, celý tvůj dluh jsem ti
odpustil, když jsi mě prosil;
Mth 18 33 neměl ses také ty smilovat nad svým spoluslužebníkem, jako jsem se já
smiloval nad tebou?'
Mth 18 34 A rozhněval se jeho pán a dal ho do vězení, dokud nezaplatí celý dluh.
-
Mth 18 35 Tak bude jednat s vámi můj nebeský Otec, jestliže ze srdce neodpustíte
každý svému bratru."
Mth 19 1 Když Ježíš dokončil tato slova, odebral se z Galileje do krajin
judských za Jordán.
Mth 19 2 Velké zástupy šly za ním, a on je tam uzdravil.
Mth 19 3 Tu k němu přišli farizeové a pokoušeli ho: "Je dovoleno propustit
manželku z jakékoli příčiny?"
Mth 19 4 Odpověděl jim: "Nečetli jste, že Stvořitel od počátku 'muže a ženu
učinil je'?"
Mth 19 5 A řekl: 'Proto opustí muž otce i matku a připojí se ke své manželce, a
budou ti dva jedno tělo';
Mth 19 6 takže již nejsou dva, ale jeden. A proto co Bůh spojil, člověk
nerozlučuj!"
Mth 19 7 Namítanou mu: "Proč tedy Mojžíš ustanovil, že muž smí propustit svou
manželku tím, že jí dá rozlukový lístek?"
Mth 19 8 Odpoví jim: "Pro tvrdost vašeho srdce vám Mojžíš dovolil propustit
manželku. Od počátku to však nebylo.
Mth 19 9 Pravím vám, kdo propustí svou manželku z jiného důvodu než pro
smilstvo a vezme si jinou, cizoloží."
Mth 19 10 Učedníci mu řekli: "Jestliže je to s mužem a ženou takové, pak je lépe
se neženit."
Mth 19 11 On jim odpověděl: "Ne všichni pochopí to slovo; jen ti, kterým je
dáno.
Mth 19 12 Někteří nežijí v manželství, protože jsou k tomu od narození
nezpůsobilí; jiní nežijí v manželství, protože je nezpůsobilými učinili lidé; a někteří nežijí
v manželství, protože se ho zřekli pro království nebeské. Kdo to může pochopit, pochop.
Mth 19 13 Tehdy k němu přinášeli děti, aby na ně vložil ruce a pomodlil se; ale
učedníci jim to zakazovali.
Mth 19 14 Ježíš však řekl: "Nechte děti a nebraňte jim jít ke mně; neboť takovým
patří království nebeské."
Mth 19 15 Požehnal jim a šel dál.
Mth 19 16 A hle, kdosi k němu přišel a zeptal se ho: "Mistře, co dobrého mám
udělat, abych získal věčný život?"
Mth 19 17 On mu řekl: "Proč se mě ptáš na dobré? Jediný je dobrý! A chceš-li
vejít do života, zachovávej příkázání!"
Mth 19 18 Otázal se ho: "Která?" Ježíš odpověděl: "Nebudeš zabíjet, cizoložit,
krást, křivě svědčit,
Mth 19 19 cti otce a matku, miluj svého bližního jako sám sebe."
Mth 19 20 Mladík mu řekl: "To jsem všechno dodržoval! Co mi ještě schází?"
Mth 19 21 Ježíš mu odpověděl: "Chceš-li být dokonalý, jdi, prodej, co ti patří,
rozdej chudým, a budeš mít poklad v nebi; pak přijď a následuj mne."
Mth 19 22 Když mladík uslyšel to slovo, smuten odešel, neboť měl mnoho majetku.
Mth 19 23 Ježíš řekl svým učedníkům: "Amen, pravím vám, že bohatý těžko vejde do
království nebeského.
Mth 19 24 Znovu vám říkám, snáze projde velbloud uchem jehly než bohatý do
Božího království."
Mth 19 25 Když to učedníci slyšeli, velice se zhrozili a řekli: "Kdo potom může
být spasen?"
Mth 19 26 Ježíš na ně pohleděl a řekl: "U lidí je to nemožné, ale u Boha je
možné všechno."
Mth 19 27 Na to mu řekl Petr: "Hle, my jsme opustili všechno a šli jsme za tebou!
Co tedy budeme mít?"
Mth 19 28 Ježíš jim řekl: "Amen, pravím vám, až se Syn člověka při obnovení
všeho posadí na trůn své slávy, tehdy i vy, kteří jste mě následovali, usednete na dvanáct
trůnů a budete soudit dvanáct pokolení Izraele.
Mth 19 29 A každý, kdo opustil domy nebo bratry nebo sestry nebo otce nebo matku
nebo děti nebo pole pro mé jméno, stokrát víc dostane a bude mít podíl na věčném životě.

Mth	19	30	Mnozí první budou poslední a poslední první."
Mth	20	1	"Neboť s královstvím nebeským je to tak, jako když jeden hospodář hned ráno vyšel najmout dělníky na svou vinici.
Mth	20	2	Smluvil s dělníky denár na den a poslal je na vinici.
Mth	20	3	Když znovu vyšel o deváté hodině, viděl, jak jiní stojí nečinně na trhu,
Mth	20	4	a řekl jim: 'Jděte i vy na mou vinici, a já vám dám, co bude spravedlivé.'
Mth	20	5	Oni šli. Vyšel opět kolem poledne i kolem třetí hodiny odpoledne a učinil právě tak.
Mth	20	6	Když vyšel kolem páté hodiny odpoledne, našel tam další, jak tam stojí, a řekl jim: 'Co tu stojíte celý den nečinně?'
Mth	20	7	Odpověděli mu: 'Nikdo nás nenajal.' On jim řekne: 'Jděte i vy na mou vinici.'
Mth	20	8	Když byl večer, řekl pán vinice svému správci: 'Zavolej dělníky a vyplat jim mzdu, a to od posledních k prvním!'
Mth	20	9	Tak přišli ti, kteří pracovali od pěti odpoledne, a každý dostal denár.
Mth	20	10	Když přišli ti první, měli za to, že dostanou víc; ale i oni dostali po denáru.
Mth	20	11	Vzali ho a reptali proti hospodáři:
Mth	20	12	'Tihle poslední dělali jedinou hodinu, a tys jim dal stejně jako nám, kteří jsme nesli tíhu dne a vedro!'
Mth	20	13	On však odpověděl jednomu z nich: 'Příteli, nekřivdím ti! Nesmluvil jsi se mnou denár za den?'
Mth	20	14	Vezmi si, co ti patří a jdi! Já chci tomu poslednímu dát jako tobě;
Mth	20	15	nemohu si se svým majetkem udělat, co chci? Nebo snad tvé oko závidí, že jsem dobrý?'
Mth	20	16	Tak budou poslední první a první poslední."
Mth	20	17	Když Ježíš šel do Jeruzaléma, vzal si stranou dvanáct učedníků a cestou jim řekl:
Mth	20	18	"Hle, jdeme do Jeruzaléma a Syn člověka bude vydán velekněžím a zákoníkům; odsoudí ho na smrt
Mth	20	19	a vydají pohanům, aby se mu posmívali, zbičovali ho a ukřižovali; a třetího dne bude vzkříšen."
Mth	20	20	Tehdy k němu přistoupila matka synů Zebedeových se svými syny, klaněla se mu a chtěla ho o něco požádat.
Mth	20	21	On jí řekl: "Co chceš?" Řekla: "Ustanov, aby tito dva synové měli místo jeden po tvé pravici a jeden po tvé levici ve tvém království."
Mth	20	22	Ježíš však odpověděl: "Nevíte, oč žádáte. Můžete pít kalich, který já mám pít?" Řekli mu: "Můžeme."
Mth	20	23	Praví jim: "Můj kalich budete pít, ale udělovat místa po mé pravici či levici není má věc; ta místa patří těm, jimž je připravil můj otec."
Mth	20	24	Když to uslyšelo ostatních deset, rozmrzeli se na oba bratry.
Mth	20	25	Ale Ježíš si je zavolaal a řekl: "Víte, že vládcové panují na národy a velicí je utlačují.
Mth	20	26	Ne tak bude mezi vámi: kdo se mezi vámi chce stát velkým, buď vaším služebníkem;
Mth	20	27	a kdo chce být mezi vámi první, buď vaším otrokem.
Mth	20	28	Tak, jako Syn člověka nepřišel, aby si dal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za mnohé."
Mth	20	29	Když vycházeli z Jericha, následoval ho velký zástup.
Mth	20	30	A hle, dva slepí seděli u cesty; když uslyšeli, že jde kolem Ježíš, začali křičet: "Smiluj se nad námi, Pane, Synu Davidův!"
Mth	20	31	Zástup je napomínal, aby mlčeli, ale oni křičeli ještě víc: "Smiluj se nad námi, Pane, Synu Davidův!"
Mth	20	32	Ježíš se zastavil, zavolaal je a řekl jim: "Co chcete, abych pro vás učinil?"
Mth	20	33	Odpověděli mu: "Pane, ať se otevrou naše oči!"
Mth	20	34	Ježíš pohnut soucitem, dotkl se jejich očí, a hned prohlédli; a šli za ním.
Mth	21	1	Když se přiblížili k Jeruzalému a přišli do Betfage na Olivové hoře, poslal Ježíš dva učedníky
Mth	21	2	a řekl jim: "Jděte do vesnice, která je před vámi, a hned naleznete přivázanou oslici a u ní oslátko. Odvažte je a přiveďte ke mně.
Mth	21	3	A kdyby vám někdo něco říkal, odpovězte: 'Pán je potřebuje.' A ten člověk je hned pošle."
Mth	21	4	To se stalo, aby se splnilo, co je řečeno ústy proroka:
Mth	21	5	'Povězte dceři siónské: Hle, král tvůj přichází k tobě, tichý a sedící na oslici, na oslátku té, která je podrobena jhu.'
Mth	21	6	Učedníci šli a učinili, co jim Ježíš přikázal.
Mth	21	7	Přivedli oslici i oslátko, položili na ně pláště a on se na ně

posadil.
Mth 21 8 A mohutný zástup prostíral na cestu své pláště, jiní odsekával
ratolesti stromů a stlali je na cestu.
Mth 21 9 Zástupy, které šly před ním i za ním, volaly: "Hosanna Synu Davidovu!
Požehnaný, který přichází ve jménu Hospodinově! Hosanna na výsostech!"
Mth 21 10 Když vjel Ježíš do Jeruzaléma, po celém městě nastal rozruch; ptali
se: "Kdo to je?"
Mth 21 11 Zástupy odpovídaly: "To je ten prorok Ježíš z Nazareta v Galileji."
Mth 21 12 Ježíš vešel do chrámu a vyhnal prodavače a kupující v nádvoří,
z převracel stoly směnárníků i stánky prodavačů holubů;
Mth 21 13 řekl jim: "Je psáno: 'Můj dům bude zván domem modlitby', ale vy z něho
děláte doupě lupičů."
Mth 21 14 I přistoupili k němu v chrámě slepí a chromí a on je uzdravil.
Mth 21 15 Když velekněží a zákoníci viděli jeho udivující činy i děti volající v
chrámě "Hosanna Synu Davidovu", rozhněvali se
Mth 21 16 a řekli mu: "Slyšíš, co to říkají?" Ježíš jim odpověděl: "Ovšem! Nikdy
jste nečetli: 'Z úst nemluvnátek a kojenců připravil sis chválu'?"
Mth 21 17 Opustil je a vyšel ven z města do Betanie; tam přenocoval.
Mth 21 18 Když se ráno vracel do města, dostal hlad.
Mth 21 19 Spatřil u cesty fíkovník a šel k němu; ale nic na něm nenalezl, jen
listí. I řekl mu: "Ať se na tobě na věky neurodí ovoce!" A ten fíkovník najednou uschl.
Mth 21 20 Když to učedníci viděli, podívali se: "Jak najednou ten fíkovník
uschl!"
Mth 21 21 Ježíš jim odpověděl: "Amen, pravím vám, budete-li mít víru a nebudete
pochybovat, učiníte nejen to, co se stalo s fíkovníkem; ale i kdybyste této hoře řekli:
'Zdvihni se a vrhni se do moře' - stane se to.
Mth 21 22 A věříte-li, dostanete všecko, o čem budete v modlitbě prosit."
Mth 21 23 Když Ježíš přišel do chrámu a učil, přistoupili k němu velekněží a
starší lidu a řekli: "Jakou mocí to činíš? A kdo ti tu moc dal?"
Mth 21 24 Ježíš jim odpověděl: "Já vám také položím otázku; jestliže ji
zodpovíte, i já vám povím, jakou mocí to činím.
Mth 21 25 Odkud měl Jan pověření křtít? Z nebe, či od lidí?" Oni se mezi sebou
dohadovali: "Řekneme-li, 'z nebe', namítne nám: 'Proč jste mu tedy neuvěřili?'
Mth 21 26 Řekneme-li však 'z lidí', máme obavy ze zástupu; vždyť všichni mají
Jana za proroka."
Mth 21 27 odpověděli tedy Ježíšovi: "Nevíme." Tu jim řekl i on: "Ani já vám
nepovím, jakou mocí to činím."
Mth 21 28 "Co myslíte? Jeden člověk měl dva syny. Přišel a řekl prvnímu: 'Synu,
jdi dnes pracovat na vinici!'
Mth 21 29 On odpověděl: 'Nechce se mi.' Ale potom toho litoval a šel.
Mth 21 30 Otec přišel k druhému a řekl mu totéž. Ten odpověděl: 'Ano, pane.' Ale
nešel.
Mth 21 31 Kdo z těch dvou splnil vůli svého otce?" Odpověděli: "Ten první!"
Mth 21 32 Ježíš jim řekl: "Amen, pravím vám, že celníci a nevěstky předcházejí vás do Božího království.
Mth 21 33 Přišel k vám Jan po cestě spravedlnosti, a vy jste mu neuvěřili. Ale
celníci a nevěstky mu uvěřili. Vy jste to viděli, ale ani potom jste toho nelitovali a
neuvěřili mu.
Mth 21 34 Poslyšte jiné podobenství: Jeden hospodář vysadil vinici, obehnal ji
zdí, vykopal v ní lis a vystavěl strážní věž; potom vinici pronajal vinařům a odcestoval.
Mth 21 35 Když se přiblížil čas vinobraní, poslal své služebníky k vinařům, aby
převzali jeho díl úrody.
Mth 21 36 Ale vinaři jeho služebníky chytli, jednoho zbili, druhého zabili,
další ho ukamenovali.
Mth 21 37 Znovu poslal další služebníky, a to více než před tím, ale naložili s
nimi právě tak.
Mth 21 38 Nakonec k nim poslal svého syna; řekl si: 'Na mého syna budou mít
přece ohled!'
Mth 21 39 Když však vinaři shlédli syna, řekli si mezi sebou: 'To je dědic.
Pojdme, zabijme ho, a dědictví připadne nám!'
Mth 21 40 Chytli ho, vyvlekli ven z vinice a zabili.
Mth 21 41 Když nyní přijde pán vinice, co udělá těm vinařům?"
Mth 21 42 Řekli mu: "Zlé bez milosti zahubí a vinici pronajme jiným vinařům,
kteří mu budou odvádět výnos v určený čas."
Mth 21 43 Ježíš jim řekl: "Což jste nikdy nečetli v Písmech: 'Kámen, který
stavitelé zavrhl, stal se kamenem úhelným; Hospodin to učinil a je to podivuhodné v našich
očích'?"
Mth 21 44 Proto vám pravím, že vám Boží království bude odňato a bude dáno
národu, který ponese jeho ovoce.
Mth 21 45 Kdo padne na ten kámen, roztrhne se, a na koho on padne, toho
rozdrtní."
Mth 21 46 Když slyšeli velekněží a farizeové tato podobenství, poznali, že mluví
o nich.

Mth	21	46	Hleděli se ho zmocnit, ale báli se zástupů, protože ty ho měly za proroka.
Mth	22	1	A Ježíš k nim znovu mluvil v podobenstvích:
Mth	22	2	"S královstvím Božím je to tak, jako když jeden král vystrojil svatbu svému synu.
Mth	22	3	Poslal služebníky, aby přivedli pozvané na svatbu, ale oni nechtěli jít.
Mth	22	4	Poslal znovu jiné služebníky se slovy: 'Řekněte pozvaným: Hle, hostinu jsem uchystal, býčci a krmný dobytek je poražen, všechno je připraveno; pojdte na svatbu!'
Mth	22	5	Ale oni nedbali a odešli, jeden na své pole, druhý za svým obchodem.
Mth	22	6	Ostatní chytili jeho služebníky, potupně je ztýrali a zabili je.
Mth	22	7	Tu se král rozhněval, poslal svá vojska, vrahy zahubil a jejich město vypálil.
Mth	22	8	Potom řekl svým služebníkům: 'Svatba je připravena, ale pozvaní nebyli jí hodni;
Mth	22	9	jděte tedy na rozcestí a koho najdete, pozvěte na svatbu.'
Mth	22	10	Služebníci vyšli na cesty a shromáždili všechny, které našli, zlé i dobré; a svatební síň se naplnila stolovníky.
Mth	22	11	Když král vstoupil mezi stolovníky, spatřil tam člověka, který nebyl oblečen na svatbu.
Mth	22	12	Řekl mu: 'Příteli, jak ses sem dostal, když nejsi oblečen na svatbu?' On se nezmohl ani na slovo.
Mth	22	13	Tu řekl král sloužícím: 'Svažte mu ruce i nohy a uvrhněte ho ven do temnot; tam bude pláč a skřípění zubů.'
Mth	22	14	Neboť mnozí jsou pozváni, ale málokdo bude vybrán."
Mth	22	15	Tehdy farizeové šli a radili se, jak by Ježíšovi nějakým slovem nastražili léčku.
Mth	22	16	Poslali za ním své učedníky s herodiány, aby řekli: "Mistře, víme, že jsi pravdivý a učíš cestě Boží podle pravdy; na nikoho se neohlížíš a nebereš ohled na postavení člověka.
Mth	22	17	Pověz nám tedy, co myslíš: Je dovoleno dávat daň císaři, nebo ne?"
Mth	22	18	Ale Ježíš poznal jejich zlý úmysl a řekl: "Co mě pokoušíte, pokrytci?"
Mth	22	19	"Ukažte mi peníz daně!" Podali mu denár.
Mth	22	20	On jim řekl: "Čí je tento obraz a nápis?"
Mth	22	21	Odpověděli: "Císařův." Tu jim řekl: "Odevzdejte tedy, co je císařovo, císaři, co je Boží, dejte Bohu."
Mth	22	22	Když to slyšeli, podivili se, nechali ho a odešli.
Mth	22	23	V ten den přišli za ním saduceové, kteří říkají, že není vzkříšení, a předložili mu dotaz:
Mth	22	24	"Mistře, Mojžíš řekl: 'Zemře-li někdo bez dětí, ať se s jeho manželkou podle řádu švagrovství ožení jeho bratr a zplodí svému bratru potomka.'
Mth	22	25	U nás bylo sedm bratrů. První po svatbě zemřel, a protože neměl potomka, zanechal svou ženu svému bratru.
Mth	22	26	Stejně i druhý, třetí a nakonec všech sedm.
Mth	22	27	Naposledy ze všech zemřela ta žena.
Mth	22	28	Až bude vzkříšení, komu z těch sedmi bude patřit? Vždyť ji měli všichni!"
Mth	22	29	Ježíš jim odpověděl: "Mylíte se, neznáte Písma ani moc Boží.
Mth	22	30	Po vzkříšení se lidé nežení ani nevžívají, ale jsou jako nebeští andělé.
Mth	22	31	A pokud jde o vzkříšení mrtvých, nečetli jste, co vám Bůh pravil:
Mth	22	32	'Já jsem Bůh Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jákobův?' On přece není Bohem mrtvých, nýbrž živých."
Mth	22	33	Když to slyšely zástupy, žasly nad jeho učením.
Mth	22	34	Když se farizeové doslechli, že umlčel saduceje, smluvili se
Mth	22	35	a jeden jejich zákoník se ho otázel, aby ho pokoušel:
Mth	22	36	"Mistře, které přikázání v zákoně je největší?"
Mth	22	37	On mu řekl: "'Miluj Hospodina, Boha svého, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí.'
Mth	22	38	To je největší a první přikázání.
Mth	22	39	Druhé je mu podobné: 'Miluj svého bližního jako sám sebe.'
Mth	22	40	Na těch dvou přikázáních spočívá celý Zákon i Proroci."
Mth	22	41	Když se farizeové sešli, zeptal se jich Ježíš:
Mth	22	42	"Co si myslíte o Mesiášovi? Čí je syn?" Odpověděli mu: "Davidův."
Mth	22	43	Řekl jim: "Jak to tedy, že ho David v Duchu svatém nazývá Pánem, když praví:
Mth	22	44	'Řekl Hospodin mému Pánu: Usedni po mé pravici, dokud ti nepoložím
Mth	22	45	nepřítele pod nohy.'
Mth	22	46	Jestliže tedy David nazývá Mesiáše Pánem, jak může být jeho synem?"
Mth	22	46	A nikdo nebyl s to odpovědět mu ani slovo; od toho dne se ho již nikdo neodvážil tázat.
Mth	23	1	Tehdy Ježíš mluvil k zástupům i k svým učedníkům:

Mth 23 2 "Na stolici Mojžíšově zasedli zákoníci a farizeové.
Mth 23 3 Proto číňte a zachovávejte všechno, co vám řeknou; ale podle jejich
skutků nejednejte: neboť oni mluví a nečiní.
Mth 23 4 Svazují těžká břemena a nakládají je lidem na ramena, ale sami se jich
nechtějí dotknout ani prstem.
Mth 23 5 Všechny své skutky konají tak, aby je lidé viděli: rozšiřují si
modlitební řemínky a prodlužují trásně,
Mth 23 6 mají rádi přední místa na hostinách a přední sedadla v synagógách,
Mth 23 7 líbí se jim, když je lidé na ulici zdraví a říkají jim 'Mistře'.
Mth 23 8 Vy však si nedávejte říkat 'Mistře': jediný je váš Mistr, vy všichni
jste bratři.
Mth 23 9 A nikomu na zemi nedávejte jméno 'Otec': jediný je váš Otec, ten
nebeský.
Mth 23 10 Ani si nedávejte říkat 'Učiteli': váš učitel je jeden, Kristus.
Mth 23 11 Kdo je z vás největší, bude váš služebník.
Mth 23 12 Kdo se povyšuje, bude ponížen, a kdo se ponižuje, bude povýšen.
Mth 23 13 Běda vám, zákoníci a farizeové, pokrytci! Zavíráte lidem království
nebeské, sami nevcházíte a zabraňujete těm, kdo chtějí vejít.
Mth 23 14 Běda vám, zákoníci a farizeové, pokrytci! Vyjídáte domy vdov pod
záminkou dlouhých modliteb; proto vás postihne tím přísnější soud.
Mth 23 15 Běda vám, zákoníci a farizeové, pokrytci! Obcházíte moře i zemi,
abyste získali jednoho novověrce; a když ho získáte, učiníte z něho syna pekla, dvakrát
horšího, než jste sami.
Mth 23 16 Běda vám, slepí vůdcové! Říkáte: 'Kdo by přísahal u chrámu, nic to
neznamená; ale kdo by přísahal při chrámovém zlatu, je vázán.'
Mth 23 17 Blázní a slepci, co je větší: zlato, nebo chrám, který to zlato
posvěcuje?
Mth 23 18 Nebo: 'Kdo by přísahal při oltáři, nic to neznamená; ale kdo by
přísahal při oběti na něm, je vázán.'
Mth 23 19 Slepci, co je větší: oběť nebo oltář, který tu oběť posvěcuje?
Mth 23 20 Kdo tedy přísahá při oltáři, přísahá při něm a při všem, co na něm
leží.
Mth 23 21 A kdo přísahá při chrámu, přísahá při něm a při tom, kdo v něm
přebývá.
Mth 23 22 Kdo přísahá při nebi, přísahá při trůnu Božím a při tom, který na něm
sedí.
Mth 23 23 Běda vám, zákoníci a farizeové, pokrytci! Odevzdáváte desátky z máty,
kopru a kmínu, a nedbáte na to, co je v zákoně důležitější: právo, milosrdenství a věrnost.
Toto bylo třeba činit a to ostatní nezanedbávat.
Mth 23 24 Slepí vůdcové, cedíte komára, ale velblouda spolknete!
Mth 23 25 Běda vám, zákoníci a farizeové, pokrytci! Očišťujete číše a talíře
zvenčí, ale uvnitř jsou plné hrabivosti a chtivosti.
Mth 23 26 Slepý farizeji, vyčist' především vnitřek číše, a bude čistý i vnějšek.
Mth 23 27 Běda vám, zákoníci a farizeové, pokrytci! Podobáte se obilným hrobům,
které zvenčí vypadají pěkně, ale uvnitř jsou plné lidských kostí a všelijaké nečistoty.
Mth 23 28 Tak i vy se navenek zdáte lidem spravedliví, ale uvnitř jste samé
pokrytectví a nepravost.
Mth 23 29 Běda vám, zákoníci a farizeové, pokrytci! Stavíte náhrobky prorokům,
zdobíte pomníky spravedlivých
Mth 23 30 a říkáte: 'Kdybychom my byli na místě svých otců, neměli bychom podíl
na smrti proroků.'
Mth 23 31 Tak svědčíte sami proti sobě, že jste synové těch, kteří zabíjeli
proroky.
Mth 23 32 Dověrte tedy činy svých otců!
Mth 23 33 Hadi, plemeno zmijí, jak uniknete pekelnému trestu?
Mth 23 34 Hle, proto vám posílám proroky a učitele moudrosti i zákoníky; a vy je
budete zabíjet a křižovat, budete je bičovat ve svých synagógách a pronásledovat z místa na
místo,
Mth 23 35 aby na vás padla všechna spravedlivá krev prolitá na zemi, od krve
spravedlivého Ábela až po krev Zachariáše syna Bachariášova, kterého jste zabili mezi chrámem
a oltářem.
Mth 23 36 Amen, pravím vám, to vše padne na toto pokolení.
Mth 23 37 Jeruzaléme, Jeruzaléme, který zabíjíš proroky a kamenuješ ty, kdo byli
k tobě posláni; kolikrát jsem chtěl shromáždit tvé děti, tak jako kvočna shromáždí kuřátka
pod svá křídla, a nechtěli jste!
Mth 23 38 Hle, váš dům se vám ponechává pustý.
Mth 23 39 Neboť vám pravím, že mě neuzříte od nynějška až do chvíle, kdy
řeknete: 'Požehnaný, který přichází ve jménu Hospodinově.'
Mth 24 1 Když Ježíš vyšel z chrámu a odcházel odtud, přistoupili k němu
učedníci a ukazovali mu chrámové stavby.
Mth 24 2 On však jim řekl: "Vidíte toto všechno? Amen, pravím vám, že tu
nezůstane kámen na kameni, všecko bude rozmetáno."

Mth	24	3	Když seděl na Olivové hoře a byli sami, přistoupili k němu učedníci a řekli: "Pověz nám, kdy to nastane a jaké bude znamení tvého příchodu a skonání věku!"
Mth	24	4	Ježíš jim odpověděl: "Mějte se na pozoru, aby vás někdo nesvedl.
Mth	24	5	Neboť mnozí přijdou v mém jménu a budou říkat 'já jsem Mesiáš' a svedou mnohé.
Mth	24	6	Budete slyšet válečný ryk a zvěsti o válkách; hleďte, abyste se nelekali. Musí to být, ale to ještě není konec.
Mth	24	7	Povstane národ proti národu a království proti království, bude hlad a zemětřesení na mnoha místech.
Mth	24	8	Ale to vše bude teprve začátek bolestí.
Mth	24	9	Tehdy vás budou vydávat v soužení i na smrt a všechny národy vás budou nenávidět pro mé jméno.
Mth	24	10	A tehdy mnozí odpadnou a navzájem se budou zrazovat a jedni druhé nenávidět;
Mth	24	11	povstanou lživí proroci a mnohé svedou
Mth	24	12	a protože se rozmůže nepravost, vychladne láska mnohých.
Mth	24	13	Ale kdo vytrvá až do konce, bude spasen.
Mth	24	14	A toto evangelium o království bude kázáno po celém světě na svědectví všem národům, a teprve potom přijde konec.
Mth	24	15	Když pak uvidíte 'znesvěcující ohavnost', o níž je řeč u proroka Daniele, jak stojí na místě svatém - kdo čteš, rozuměj -
Mth	24	16	tehdy ti, kdo jsou v Judsku, ať uprchnou do hor;
Mth	24	17	kdo je na střeše, ať nesestupuje, aby si vzal něco z domu;
Mth	24	18	a kdo je na poli, ať se nevrací, aby si vzal plášť.
Mth	24	19	Běda těhotným a kojícím v oněch dnech!
Mth	24	20	Modlete se, abyste se nemuseli dát na útěk v zimě nebo v sobotu.
Mth	24	21	Neboť tehdy nastane hrozné soužení, jaké nebylo od počátku světa až do nynějška a nikdy již nebude.
Mth	24	22	A kdyby nebyly ty dny zkráceny, nebyl by spasen žádný člověk; ale kvůli vyvoleným budou tyto dny zkráceny.
Mth	24	23	Tehdy, řekne-li vám někdo: 'Hle, tu je Mesiáš nebo tam', nevěřte!
Mth	24	24	Neboť vyvstanou lžimesiášové a lžiproroci a budou předvádět veliká znamení a zázraky, že by svedli i vyvolené, kdyby to bylo možné.
Mth	24	25	Hle, řekl jsem vám to už předem.
Mth	24	26	Když vám řeknou: 'Hle, je na poušti', nevycházejte! 'Hle, v tajných úkrytech', nevěřte tomu!
Mth	24	27	Neboť jako blesk ozáří oblohu od východu až na západ, takový bude příchod Syna člověka.
Mth	24	28	Kde je mrtvola, slétnou se i supi.
Mth	24	29	Hned po soužení těch dnů se zatmí slunce, měsíc ztratí svou zář, hvězdy budou padat z nebe a mocností nebeských se zachvějí.
Mth	24	30	Tehdy se ukáže znamení Syna člověka na nebi; a tu budou lomit rukama všechny čeledi země a uvidí Syna člověka přicházet na oblacích nebeských s velkou mocí a slávou.
Mth	24	31	On vyšle své anděly s mohutným zvukem polnice a ti shromáždí jeho vyvolené do čtyř úhlů světa, od jednéh konců nebe ke druhým.
Mth	24	32	Od fíkovníku si vezměte poučení: Když už jeho větev raší a vyráží listí, víte, že je léto blízko.
Mth	24	33	Tak i vy, až toto všecko uvidíte, vězte, že ten čas je blízko, přede dveřmi.
Mth	24	34	Amen, pravím vám, že nepomine toto pokolení, než se to všechno stane.
Mth	24	35	Nebe a země pominou, ale má slova nepominou.
Mth	24	36	O onom dni a hodině však neví nikdo, ani andělé v nebi, ani Syn; jenom Otec sám.
Mth	24	37	Až přijde Syn člověka, bude to jako za dnů Noé:
Mth	24	38	Jako tehdy před potopou hodovali a pili, ženili se a vdávaly až do dne, kdy Noé vešel do korábu,
Mth	24	39	a nic nepoznali, až přišla potopa a zachvátila všechny - takový bude i příchod Syna člověka.
Mth	24	40	Tehdy budou dva na poli, jeden bude přijat a druhý zanechán.
Mth	24	41	Dvě budou mlít obilí, jedna bude přijata a druhá zanechána.
Mth	24	42	Bděte tedy, protože nevíte, v který den váš Pán přijde.
Mth	24	43	Uvažte přece: Kdyby hospodář věděl, v kterou noční hodinu přijde zloděj, bděl by a zabránil by mu vtloupat se do domu.
Mth	24	44	Proto i vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kdy se nenadějete.
Mth	24	45	Když pán ustanovuje nad svou čeledí služebníka, aby jim včas podával pokrm, který služebník je věrný a rozumný?
Mth	24	46	Blaze tomu služebníku, kterého pán při svém příchodu nalezne, že tak činí.
Mth	24	47	Amen, pravím vám, že ho ustanoví nade vším, co mu patří.
Mth	24	48	Když si však špatný služebník řekne: 'Můj pán nejde',

Mth	24	49	a začne bít své spoluslužebníky, hodovat a pít s opilci,
Mth	24	50	tu pán toho služebníka přijde v den, kdy to nečeká, a v hodinu, kterou
netuší,			
Mth	24	51	vyžene ho a vykáže mu úděl mezi pokrytci; tam bude pláč a skřípění
zubů.			
Mth	25	1	Tehdy bude království nebeské, jako když deset družiček vzalo lampy a
vyšlo naproti ženichovi.			
Mth	25	2	Pět z nich bylo pošetilých a pět rozumných.
Mth	25	3	Pošetilé vzaly lampy, ale nevzaly si s sebou olej.
Mth	25	4	Rozumné si vzaly s lampami i olej v nádobkách.
Mth	25	5	Když ženich nepřicházel, na všechny přišla ospalost a usnuly.
Mth	25	6	Uprostřed noci se rozlehl křik: 'Ženich je tu, jděte mu naproti!'
Mth	25	7	Všechny družičky procitly a dávaly do pořádku své lampy.
Mth	25	8	Tu řekly pošetilé rozumným: 'Dejte nám trochu oleje, naše lampy
dohasínají!'			
Mth	25	9	Ale rozumné odpověděly: 'Nemůžeme, nedostávalo by se nám ani vám.
Jděte raději ke			
kupcům a kupte si!'			
Mth	25	10	Ale zatímco šly kupovat, přišel ženich, a které byly připraveny, vešly
s ním na svatbu; a dveře			
byly zavřeny.			
Mth	25	11	Potom přišly i ty ostatní družičky a prosily: 'Pane, pane, otevři
nám!'			
Mth	25	12	Ale on odpověděl: 'Amen, pravím vám, neznám vás.'
Mth	25	13	Bděte tedy, protože neznáte den ani hodinu.
Mth	25	14	Bude tomu, jako když člověk, který se chystal na cestu, zavolal své
služebníky a svěřil jim			
svůj majetek;			
Mth	25	15	jednomu dal pět hřiven, druhému dvě a třetímu jednu, každému podle
jeho schopností, a odcestoval.			
Mth	25	16	Ten, který přijal pět hřiven, ihned se s nimi dal do podnikání a
vyzískal jiných pět.			
Mth	25	17	Tak i ten, který měl dvě, vyzískal jiné dvě.
Mth	25	18	Ten, který přijal jednu, šel, vykopal jámu a ukryl peníze svého pána.
Mth	25	19	Po dlouhé době se pán těch služebníků vrátil a začal účtovat.
Mth	25	20	Přistoupil tedy ten, který přijal pět hřiven, přinesl jiných pět a
řekl: 'Pane, svěřil jsi			
mi pět hřiven; hle, jiných pět jsem jimi získal.'			
Mth	25	21	Jeho pán mu odpověděl: 'Správně, služebníku dobrý a věrný, nad málem
jsi byl věrný, ustanovím			
tě nad mnohým; vejdi a			
raduj se u svého pána.'			
Mth	25	22	Přistoupil ten se dvěma hřivnami a řekl: 'Pane, svěřil jsi mi dvě
hřivny; hle, jiné dvě jsem			
získal.'			
Mth	25	23	Jeho pán mu odpověděl: 'Správně, služebníku dobrý a věrný, nad málem
jsi byl věrný, ustanovím			
tě nad mnohým; vejdi a			
raduj se u svého pána.'			
Mth	25	24	Přistoupil i ten, který přijal jednu hřivnu, a řekl: 'Pane, poznal
jsem tě, že jsi tvrdý			
člověk a sklízíš, kde jsi			
nesel, a sbíráš, kde jsi			
nerozsypal.'			
Mth	25	25	Bál jsem se, a proto jsem šel a ukryl tvou hřivnu v zemi. Hle, zde
máš, co ti patří.'			
Mth	25	26	Jeho pán mu odpověděl: 'Služebníku špatný a líný, věděl jsi, že žnu,
kde jsem nezasel, a sbírám,			
kde jsem nerozsypal.'			
Mth	25	27	Měl jsi tedy dát mé peníze peněžníkům, abych přišel a to, co mi patří,
si vybral s úrokem.			
Mth	25	28	Vezměte mu tu hřivnu a dejte tomu, který má deset hřiven!
Mth	25	29	Neboť každému, kdo má, bude dáno a přidáno; kdo nemá, tomu bude odňato
i to, co má.			
Mth	25	30	A toho neužitečného služebníka uvrhněte ven do temnot; tam bude pláč a
skřípění zubů.'			
Mth	25	31	Až přijde Syn člověka ve své slávě a všichni andělé s ním, posadí se
na trůnu své slávy;			
Mth	25	32	a budou před něho shromážděny všechny národy. I oddělí jeden od
druhých, jako pastýř odděluje			
ovce od kozlů,			
Mth	25	33	ovce postaví po pravici a kozly po levici.
Mth	25	34	Tehdy řekne král těm po pravici: 'Pojďte, požehnaní mého Otce, ujměte
se království, které je			
vám připraveno od založení			
světa.			
Mth	25	35	Neboť jsem hladověl, a dali jste mi jíst, žíznil jsem, a dali jste mi
pít, byl jsem na cestách,			
a ujali jste se mne,			
Mth	25	36	byl jsem nahý, a oblékli jste mě, byl jsem nemocen, a navštívili jste
mě, byl jsem ve vězení,			
a přišli jste za mnou.'			
Mth	25	37	Tu mu ti spravedliví odpoví: 'Pane, kdy jsme tě viděli hladového, a
nasytili jsme tě, nebo			
žíznivého, a dali jsme ti pít?			
Mth	25	38	Kdy jsme tě viděli jako pocestného, a ujali jsme se tě, nebo nahého, a
oblékli jsme tě?			
Mth	25	39	Kdy jsme tě viděli nemocného nebo ve vězení, a přišli jsme za tebou?'
Mth	25	40	Král jim odpoví a řekne jim: 'Amen, pravím vám, cokoli jste učinili
jednomu z těchto mých			
nepatrných bratrů, mně			
jste učinili.'			
Mth	25	41	Potom řekne těm na levici: 'Jděte ode mne, prokletí, do věčného ohně,

připraveného ďáblu a jeho andělům!

Mth 25 42 Hladověl jsem, a nedali jste mi jíst, žíznul jsem, a nedali jste mi pít,
 Mth 25 43 byl jsem na cestách, a neujali jste se mne, byl jsem nahý, a neoblékli jste mě, byl jsem nemocen a ve vězení, a nenavštívili jste mě.'
 Mth 25 44 Tehdy odpoví i oni: 'Pane, kdy jsme tě viděli hladového, žíznivého, pocestného, nahého, nemocného nebo ve vězení, a neposloužili jsme ti?'
 Mth 25 45 On jim odpoví: 'Amen, pravím vám, cokoli v jste neučinili jednomu z těchto nepatrných, ani mně jste neučinili.'
 Mth 25 46 A půjdou do věčných muk, ale spravedliví do věčného života."
 Mth 26 1 Když Ježíš dokončil všechna tato slova, řekl svým učedníkům:
 Mth 26 2 "Víte, že za dva dny jsou velikonoce, a Syn člověka bude vydán, aby byl ukřižován."
 Mth 26 3 Tehdy se sešli velekněží a starší lidu ve dvoře velekněze, který se jmenoval Kai fáš,
 Mth 26 4 a uradili se, že se Ježíš zmocní Istí a že ho zabijí.
 Mth 26 5 Říkali: "Jen ne při svátečním shromáždění, aby se lid nebouřil."
 Mth 26 6 Když byl Ježíš v Betanii v domě Šimona Malomocného,
 Mth 26 7 přišla za ním žena, která měla alabastrovou nádobku drahocenného oleje, a vylila ji na jeho hlavu, jak seděl u stolu.
 Mth 26 8 Když to viděli učedníci, hněvali se: "Nač taková ztráta?
 Mth 26 9 Mohlo se to prodat za mnoho peněz a ty dát chudým!"
 Mth 26 10 Ježíš to zpozoroval a řekl jim: "Proč trápíte tu ženu? Vykonala dobrý skutek.
 Mth 26 11 vždyť chudé máte stále kolem sebe, mne však nemáte stále.
 Mth 26 12 Když vylila ten olej na mé tělo, učinila to k mému pohřbu.
 Mth 26 13 Amen, pravím vám, všude, po celém světě, kde bude kázáno toto evangelium, bude se mluvit na její památku o tom, co ona učinila."
 Mth 26 14 Tehdy šel jeden z dvanácti, jménem Jidáš Iškariotský, k velekněžím
 Mth 26 15 a řekl: "Co mi dáte? Já vám ho zradím." Oni mu určili třicet stříbrných.
 Mth 26 16 Od té chvíle hledal vhodnou příležitost, aby ho zradil.
 Mth 26 17 Prvního dne o svátcích nekvašených chlebů přišli učedníci za Ježíšem a řekli: "Kde chceš, abychom ti připravili velikonoční večeři?"
 Mth 26 18 On je poslal do města k jistému člověku, aby mu řekli: "Mistr vzkazuje: Můj čas je blízko, u tebe budu jíst se svými učedníky velikonočního beránka."
 Mth 26 19 Učedníci učinili, jak jim Ježíš nařídil, a připravili velikonočního beránka.
 Mth 26 20 Navečer usedl s Dvanácti ke stolu,
 Mth 26 21 a když jedli, řekl jim: "Amen, pravím vám, že jeden z vás mne zradí."
 Mth 26 22 Velice je to zarmoutilo a začali se ho jeden po druhém ptát: "Snad to nejsem já, Pane?"
 Mth 26 23 On odpověděl: "Kdo se mnou omočil ruku v míse, ten mě zradí.
 Mth 26 24 Syn člověka sice odchází, jak je o něm psáno; ale běda tomu, který Syna člověka zrazuje. Pro toho by bylo lépe, kdyby se byl vůbec nenarodil!"
 Mth 26 25 Na to řekl Jidáš, který ho zrazoval: "Jsem to snad já, Mistře?" Řekl mu: "Ty sám jsi to řekl."
 Mth 26 26 Když jedli, vzal Ježíš chléb, požehnal, lámal a dával učedníkům se slovy: "Vezměte, jzte, toto jest mé tělo."
 Mth 26 27 Pak vzal i kalich, vzdal díky a podal jim ho se slovy: "Pijte z něho všichni.
 Mth 26 28 Neboť toto jest má krev, která zpečetuje smlouvu a prolévá se za mnohé na odpuštění hříchů.
 Mth 26 29 Pravím vám, že již nebudu pít z tohoto plodu vinné révy až do toho dne, kdy budu s vámi pít kalich nový v království svého Otce."
 Mth 26 30 Potom zazpívali chvalozpěv a vyšli na Olivovou horu.
 Mth 26 31 Tu jim Ježíš řekl: "Vy všichni ode mne této noci odpadnete, neboť jest psáno: 'Budu bít pastýře a rozprchnou se ovce stáda.'
 Mth 26 32 Po mém vzkříšení však vás předejdu do Galileje."
 Mth 26 33 Na to mu řekl Petr: "Kdyby všichni od tebe odpadli, já nikdy ne!"
 Mth 26 34 Ježíš mu odpověděl: "Amen, pravím ti, že ještě této noci, dřív než kohout zakokrhá, třikrát mě zapřeš."
 Mth 26 35 Petr prohlásil: "I kdybych měl s tebou umřít, nezapřu tě." Podobně mluvili všichni učedníci.
 Mth 26 36 Tu s nimi Ježíš přišel na místo zvané Getsemane a řekl učedníkům: "Počkejte zatím zde, já půjdu dál, abych se modlil."
 Mth 26 37 Vzal s sebou Petra a oba syny Zebedeovy; tu na něho padl zármutek a úzkost.
 Mth 26 38 Tehdy jim řekl: "Má duše je smutná až k smrti. Zůstaňte zde a bděte se mnou!"
 Mth 26 39 Poodešel od nich, padl tváří k zemi a modlil se: "Otče můj, je-li možné, ať mne mine tento kalich; avšak ne jak já chci, ale jak ty chceš."

Mth 26 40 Potom přišel k učedníkům a zastihl je v spánku. Řekl Petrovi: "To jste nemohli jedinou hodinu bdít se mnou?"

Mth 26 41 Bďte a modlete se, abyste neupadli do pokušení. Váš duch je odhodlán, ale tělo slabé."

Mth 26 42 Odešel podruhé a modlil se: "Otče můj, není-li možné, aby mne tento kalich minul, a musím-li jej pít, staň se tvá vůle."

Mth 26 43 A když se vrátil, zastihl je opět spící; nemohli oči udržet.

Mth 26 44 Nechal je, zase odešel a potřetí se modlil stejnými slovy.

Mth 26 45 Potom přišel k učedníkům a řekl jim: "Ještě spíte a odpočíváte? Hle, přiblížila se hodina, a Syn člověka je vydáván do rukou hříšníků."

Mth 26 46 Vstaňte, pojďte! Hle, přiblížil se ten, který mě zrajuje!"

Mth 26 47 Ještě ani nedomluvil a přišel Jidáš, jeden z dvanácti. Velekněží a starší s ním poslali zástup, ozbrojený meči a holemi.

Mth 26 48 Jeho zrádce s nimi domluvil znamení: "Koho políbím, ten to je; toho zatkněte."

Mth 26 49 A hned přistoupil k Ježíšovi a řekl: "Buď zdrav, Mistře", a políbil ho.

Mth 26 50 Ježíš mu odpověděl: "Příteli, konej svůj úkol!" Tu přistoupili k Ježíšovi, vztáhli na něho ruce a zmocnili se ho.

Mth 26 51 Jeden z těch, kdo byli s ním, sáhl po meči, napadl veleknězova sluhu a utal mu ucho.

Mth 26 52 Ježíš mu řekl: "Vrať svůj meč na jeho místo; všichni, kdo se chápou meče, mečem zajdou."

Mth 26 53 Či myslíš, že bych nemohl poprosit svého Otce, a poslal by mi ihned víc než dvanáct legií andělů?"

Mth 26 54 Ale jak by se potom splnila Písma, že to tak musí být?"

Mth 26 55 V té hodině řekl Ježíš zástupům: "Vyšli jste na mne jako na povstalce s meči a holemi, abyste mě zajali. Denně jsem sedával v chrámě a učil, a nezmocnili jste se mne."

Mth 26 56 Toto všechno se však stalo, aby se splnilo, co psali proroci." A tu ho všichni učedníci opustili a utekli.

Mth 26 57 Ti, kteří Ježíše zatkli, odvedli ho k veleknězi Kaifášovi, kde se shromáždili zákoníci a starší.

Mth 26 58 Petr šel za ním zpovzdálí až do veleknězova dvora; vstoupil dovnitř a posadil se mezi sluhy, aby viděl konec.

Mth 26 59 Velekněží a celá rada hledali křivé svědectví proti Ježíšovi, aby ho mohli odsoudit k smrti.

Mth 26 60 Ale nenalezli, ačkoli předstupovalo mnoho křivých svědků. Konečně přišli dva

Mth 26 61 a vypovídali: "On řekl: Mohu zbořit chrám a ve třech dnech jej vystavět."

Mth 26 62 Tu velekněz vstal a řekl mu: "Nic neodpovídáš na to, co tihle proti tobě svědčí?"

Mth 26 63 Ale Ježíš mlčel. A velekněz mu řekl: "Zapřísahám tě při Bohu živém, abys nám řekl, jsi-li Mesiáš, Syn Boží!"

Mth 26 64 Ježíš odpověděl: "Ty sám jsi to řekl. Ale pravím vám, od nynějška uzzříte Syna člověka sedět po pravici všemohoucího a přicházet s oblaky nebeskými."

Mth 26 65 Tu velekněz roztrhl svá roucha a řekl: "Rouhal se! Nač ještě potřebujeme svědky? Hle, teď jste slyšeli rouhání!"

Mth 26 66 Co o tom soudíte?" Jejich výrok zněl: "Je hoden smrti."

Mth 26 67 Pak mu plivali do obličeje, bili ho po hlavě, někteří ho tloukli do tváře

Mth 26 68 a říkali: "Hádej, Mesiáši, kdo tě udeřil!"

Mth 26 69 Petr seděl venku v nádvoří. Tu k němu přistoupila jedna služka a řekla: "I ty jsi byl s tím Galilejským Ježíšem!"

Mth 26 70 A on přede všemi zapřel: "Nevím, co mluvíš."

Mth 26 71 Vyšel k bráně, ale uviděla ho jiná a řekla těm, kdo tam byli: "Tenhle byl s tím Nazaretským Ježíšem."

Mth 26 72 On znovu zapřel s přísahou: "Neznám toho člověka."

Mth 26 73 Ale zakrátko přistoupili ti, kdo tam stáli, a řekli Petrovi: "Jistě i ty jsi jeden z nich, vždyť i tvé nářečí tě prozrazuje!"

Mth 26 74 Tu se začal zaklínat a zapřísahat: "Neznám toho člověka." V tom zakokrhá kohout;

Mth 26 75 tu se Petr rozpomněl na slova, která mu Ježíš řekl: 'Dříve než kohout zakokrhá, třikrát mě zapřeš.' Vyšel ven a hořce se rozplakal.

Mth 27 1 Když bylo ráno, uradili se všichni velekněží a starší lidu proti Ježíšovi, že ho připraví o život.

Mth 27 2 Spoutali ho, odvedli a vydali vladaři Pilátovi.

Mth 27 3 Když Jidáš, který ho zradil, viděl, že Ježíše odsoudili, pocítil výčitky, vrátil třicet stříbrných velekněžím a starším

Mth 27 4 a řekl: "Zhřešil jsem, zradil jsem nevinnou krev!" Ale oni mu odpověděli: "Co je nám po tom? To je tvoje věc!"

Mth 27 5 A on odhodil peníze v chrámě a utekl; šel a oběsil se.
Mth 27 6 Velekněží sebrali peníze a řekli: "Není dovoleno dát je do chrámové pokladny, je to odměna za krev."
Mth 27 7 Uradili se tedy a koupili za ně pole hrnčířovo k pohřbívání cizinců.
Mth 27 8 Proto se to pole jmenuje 'Pole krve' až dodnes.
Mth 27 9 Tak se splnilo, co je řečeno ústy proroka Jeremiáše: 'Vzali třicet stříbrných, cenu člověka, na kterou ho ocenili synové Izraele;
Mth 27 10 a dali ji za pole hrnčířovo, jak jim přikázal Hospodin.'
Mth 27 11 A Ježíš byl postaven před vladaře. Vladař mu položil otázku: "Ty jsi král Židů?" Ježíš odpověděl: "Ty sám to říkáš."
Mth 27 12 Na žaloby velekněží a starších nic neodpovídal.
Mth 27 13 Tu mu řekl Pilát: "Neslyšíš, co všechno proti tobě svědčí?"
Mth 27 14 On mu však neodpověděl ani na jedinou věc, takže se vladař velice divil.
Mth 27 15 O svátcích měl vladař ve zvyku propouštět zástupu jednoho vězně, kterého si přáli.
Mth 27 16 Tehdy tam měli pověstného vězně jménem Barabáš.
Mth 27 17 Když se zástupy shromáždily, řekl jim Pilát: "Koho vám mám propustit, Barabáše, nebo Ježíše zvaného Mesiáš?"
Mth 27 18 Věděl totiž, že mu ho vydali ze zášti.
Mth 27 19 Když seděl na soudné stoličce, poslala k němu jeho žena se vzkazem: "Nezačínej si nic s tím spravedlivým! Dnes mě kvůli němu pronásledovaly zlé sny."
Mth 27 20 Velekněží a starší však přiměli zástup, aby si vyžádali Barabáše, a Ježíše zahubili.
Mth 27 21 Vladař jim řekl: "Koho vám z těch dvou mám propustit?" Oni volali: "Barabáše!"
Mth 27 22 Pilát jim řekl: "Co tedy mám učinit s Ježíšem zvaným Mesiáš?" Všichni volali: "Ukřižovat!"
Mth 27 23 Namítl jim: "Čeho se vlastně dopustil?" Ale oni ještě více křičeli: "Ukřižovat!"
Mth 27 24 Když pak Pilát viděl, že nic nepořídí, ale že pozdvižení je čím dál větší, omyl si ruce před očima zástupu a pravil: "Já nejsem vinen krví tohoto člověka; je to vaše věc."
Mth 27 25 A všechen lid mu odpověděl: "Krev jeho na nás a naše děti!"
Mth 27 26 Tu jim propustil Barabáše, Ježíše dal zbičovat a vydal ho, aby byl ukřižován.
Mth 27 27 Vladařovi vojáci dovedli Ježíše do místodržitelství a svolali na něj celou setninu.
Mth 27 28 svlékli ho a oblékli mu nachový plášť,
Mth 27 29 upletli korunu z trní a posadili mu ji na hlavu, do pravé ruky mu dali hůl, klekali před ním a posmívali se mu: "Buď zdrav, židovský králi!"
Mth 27 30 Plivali na něj, brali tu hůl a bili ho po hlavě.
Mth 27 31 Když se mu dost naposmívali, svlékli mu plášť a oblékli ho zase do jeho šatů. A odvedli ho k ukřižování.
Mth 27 32 Cestou potkali jednoho člověka z Kyrény, jménem Šimona; toho přinutili, aby nesl jeho kříž.
Mth 27 33 Když přišli na místo zvané Golgota, to znamená 'Lebka',
Mth 27 34 dali mu napít vína smíchaného se žlučí; ale když je okusil, nechtěl pít.
Mth 27 35 Ukřižovali ho a losem si rozdělili jeho šaty;
Mth 27 36 pak tam stáli a střežili ho.
Mth 27 37 Nad hlavu mu dali nápis o provinění: "To je Ježíš, král Židů."
Mth 27 38 S ním byli ukřižováni dva povstalci, jeden po pravici a druhý po levici.
Mth 27 39 Kolemjdoucí ho uráželi; potřásali hlavou
Mth 27 40 a říkali: "Když chceš zbořit chrám a ve třech dnech jej znovu postavit, zachraň sám sebe; jsi-li Syn Boží, sestup z kříže!"
Mth 27 41 Podobně se mu posmívali i velekněží spolu se zákoníky a staršími.
Mth 27 42 Říkali: "Jiné zachránil, sám sebe zachránit nemůže. Je král izraelský - ať nyní sestoupí s kříže a uvěříme v něho!"
Mth 27 43 Spolehl se na Boha, ať ho vysvobodí, stojí-li o něj. Vždyť řekl: 'Jsem Boží Syn!'"
Mth 27 44 Stejně ho tupili i povstalci spolu s ním ukřižování.
Mth 27 45 V poledne nastala tma po celé zemi až do tří hodin.
Mth 27 46 Kolem třetí hodiny zvolal Ježíš mocným hlasem: "Eli, Eli, lama sabachtani?", to jest: 'Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil?'
Mth 27 47 Když to uslyšeli, říkali někteří z těch, kdo tu stáli: "On volá Eliáše."
Mth 27 48 Jeden z nich hned odběhl, vzal houbu, naplnil ji octem, nabodl na tyč a dával mu pít.
Mth 27 49 Ostatní však říkali: "Nech ho, ať uvidíme, jestli přijde Eliáš a

zachráni ho!"			
Mth	27	50	Ale Ježíš znovu vykřikl mocným hlasem a skonal.
Mth	27	51	A hle, chrámová opona se roztrhla v půli odshora až dolů, země se
zatřásla, skály pukaly,			
Mth	27	52	hroby se otevřely a mnohá těla zesnulých svatých byla vzkříšena;
Mth	27	53	vyšli z hrobů a po jeho vzkříšení vstoupili do svatého města a mnohým
se zjevíli.			
Mth	27	54	Setník a ti, kdo s ním střežili Ježíše, když viděli zemětřesení a
všechno, co se dalo, velmi se zděsili a řekli: "On byl opravdu Boží Syn!"			
Mth	27	55	Zpovzdálí přihlíželo mnoho žen, které provázely Ježíše z Galileje, aby
se o něj staraly;			
Mth	27	56	mezi nimi Marie z Magdaly, Marie, matka Jakubova i Josefova, a matka
synů Zebedeových.			
Mth	27	57	Když nastal večer, přišel zámožný člověk z Arimatie, jménem Josef,
který také patřil k Ježíšovým učedníkům.			
Mth	27	58	Ten přišel k Pilátovi a požádal o Ježíšovo tělo. Pilát přikázal, aby
mu je dali.			
Mth	27	59	Josef tělo přijal, zavinul je do čistého plátna
Mth	27	60	a položil je do svého nového hrobu, který měl vytesaný ve skále; ke
vchodu hrobu přivalil veliký kámen a odešel.			
Mth	27	61	Byla tam Marie z Magdaly a jiná Marie, které seděly naproti hrobu.
Mth	27	62	Nazítrí, po pátku, shromáždili se velekněží a farizeové u Piláta
Mth	27	63	a řekli: "Pane, vzpomněli jsme si, že ten podvodník řekl ještě za
svého života: 'Po třech dnech budu vzkříšen.'			
Mth	27	64	Dej proto rozkaz, ať je po tři dny hlídán jeho hrob, aby nepřišli jeho
učedníci, neukradli ho a neřekli lidu, že byl vzkříšen z mrtvých; to by pak byl poslední			
podvod horší než první."			
Mth	27	65	Pilát jim odpověděl: "Zde máte stráž, dejte hrob hlídat, jak uznáte za
dobré."			
Mth	27	66	Oni odešli, zapečetili kámen a postavili k hrobu stráž.
Mth	28	1	Když uplynula sobota a začínal první den týdne, přišly Marie z Magdaly
a jiná Marie, aby se podívaly k hrobu.			
Mth	28	2	A hle, nastalo velké zemětřesení, neboť anděl Páně sestoupil s nebe,
odvalil kámen a usedl na něm.			
Mth	28	3	Jeho vzezření bylo jako blesk a jeho roucho bílé jako sníh.
Mth	28	4	Strážci byli strachem bez sebe a strnuli jako mrtví.
Mth	28	5	Anděl řekl ženám: "Vy se nebojte. Víím, že hledáte Ježíše, který byl
ukřižován.			
Mth	28	6	Není zde; byl vzkříšen, jak řekl. Pojdte se podívat na místo, kde
ležel.			
Mth	28	7	Jděte rychle povědět jeho učedníkům, že byl vzkříšen z mrtvých; jde
před nimi do Galileje, tam ho spatří. Hle, řekl jsem vám to."			
Mth	28	8	Tu rychle opustily hrob a se strachem i s velikou radostí běžely to
oznámit jeho učedníkům.			
Mth	28	9	A hle, Ježíš je potkal a řekl: "Buďte pozdraveny." Ženy přistoupily,
objímaly jeho nohy a klaněly se mu.			
Mth	28	10	Tu jim Ježíš řekl: "Nebojte se. Jděte a oznamte mým bratrům, aby šli
do Galileje; tam mě uvidí."			
Mth	28	11	Když se ženy vzdálily, někteří ze stráže přišli do města a oznámili
vlekněžím, co se všechno stalo.			
Mth	28	12	Ti se sešli se staršími, poradili se a dali vojákům značné peníze
Mth	28	13	s pokynem: "Řekněte, že jeho učedníci přišli v noci a ukradli ho, když
jste spali.			
Mth	28	14	A doslechne-li se to vladař, my to urovnáme a postaráme se, abyste
neměli těžkosti."			
Mth	28	15	vojáci vzali peníze a udělali to tak, jak se jim řeklo. A ten výklad
je rozšířen mezi židy až podnes.			
Mth	28	16	Jedenáct apoštolů se pak odebralo do Galileje, na horu, kterou jim
Ježíš určil.			
Mth	28	17	Spatřili ho a klaněli se mu; ale někteří pochybovali.
Mth	28	18	Ježíš přistoupil a řekl jim: "Je mi dána veškerá moc na nebi i na
zemi.			
Mth	28	19	Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtěte ve jméno Otce i
Syna i Ducha svatého			
Mth	28	20	a uče je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já
jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku."			
Mrk	1	1	Počátek evangelia Ježíše Krista, Syna Božího.
Mrk	1	2	Je psáno u proroka Izaiáše: 'Hle, já posílám posla před tvou tváří, by
ti připravil cestu.			
Mrk	1	3	Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Páně, vyrovnejte mu
stezky!'			
Mrk	1	4	To se stalo, když Jan Křtitel vystoupil na poušti a kázal: "Čiňte

pokání a dejte se pokřtít na odpuštění hříchů."

Mrk 1 5 Celá judská krajina i všichni z Jeruzaléma vycházeli k němu, vyznávali své hříchy a dávali se od něho křtít v řece Jordánu.

Mrk 1 6 Jan byl oděn velbloudí srstí, měl kožený pás kolem boků a jedl kobylinky a med divokých včel.

Mrk 1 7 A kázal: "Za mnou přichází někdo silnější, než jsem já; nejsem hoden, abych se sklonil a rozvázal řemínek jeho obuvi.

Mrk 1 8 Já jsem vás křtil vodou, on vás bude křtít Duchem svatým.

Mrk 1 9 V těch dnech přišel Ježíš z Nazareta v Galileji a byl v Jordánu od Jana pokřtěn.

Mrk 1 10 V tom, jak vystupoval z vody, uviděl nebesa rozevřená a Ducha, který jako holubice sestupuje na něj.

Mrk 1 11 A z nebe se ozval hlas: "Ty jsi můj milovaný Syn, tebe jsem si vyvolil."

Mrk 1 12 A hned ho Duch vyvedl na poušť.

Mrk 1 13 Byl na poušti čtyřicet dní a satan ho pokoušel; byl mezi dravou zvěří a andělé ho obsluhovali.

Mrk 1 14 Když byl Jan uvězněn, přišel Ježíš do Galileje a kázal Boží evangelium.

Mrk 1 15 Naplnil se čas a přiblížilo se království Boží. Čiňte pokání a věřte evangeliu."

Mrk 1 16 Když šel podél galilejského moře, uviděl Šimona a jeho bratra Ondřeje, jak vrhají síť do moře; byli totiž rybáři.

Mrk 1 17 Ježíš jim řekl: "Pojďte za mnou a učiním z vás rybáře lidí."

Mrk 1 18 Ihned opustili síť a šli za ním.

Mrk 1 19 O něco dále uviděl Jakuba Zebedeova a jeho bratra Jana; ti byli na lodi a spravovali síť.

Mrk 1 20 Hned je povolal. A zanechali na lodi svého otce Zebedea s pomocníky a šli za ním.

Mrk 1 21 Když přišli do Kafarnaum, hned v sobotu šel do synagogy a učil.

Mrk 1 22 I žasli nad jeho učením, neboť učil jako ten, kdo má moc, a ne jako zákoníci.

Mrk 1 23 V jejich synagóze byl právě člověk, posedlý nečistým duchem. Ten vykřikl:

Mrk 1 24 "Co je ti do nás, Ježíši Nazaretský? Přišel jsi nás zahubit? Víím, kdo jsi. Jsi svatý Boží."

Mrk 1 25 Ale Ježíš mu pohrozil: "Umlkni a vyjdi z něho!"

Mrk 1 26 Nečistý duch jím zalomcoval a s velkým křikem z něho vyšel.

Mrk 1 27 Všichni užasli a jeden druhého se ptali: "Co to je? Nové učení plné moci - i nečistým duchům přikáže, a poslechnou ho."

Mrk 1 28 A pověst o něm se rychle rozšířila po celé galilejské krajině.

Mrk 1 29 Když vyšel ze synagogy, vstoupil s Jakubem a Janem do domu Šimonova a Ondřejova.

Mrk 1 30 Šimonova tchyně ležela v horečce. Hned mu o ní pověděli.

Mrk 1 31 Přistoupil k ní, vzal ji za ruku a pozvedl ji. Horečka ji opustila a ona je obsluhovala.

Mrk 1 32 Když nastal večer a slunce zapadlo, přinášeli k němu všechny nemocné a posedlé.

Mrk 1 33 Celé město se shromáždilo u dveří.

Mrk 1 34 I uzdravil mnoho nemocných rozličnými neduhy a mnoho zlých duchů vyhnal. A nedovoľoval zlým duchům mluvit, protože věděli, kdo je.

Mrk 1 35 Časně ráno, ještě za tmy, vstal a vyšel z domu; odešel na pusté místo a tam se modlil.

Mrk 1 36 Šimon a jeho druhové se pustili za ním.

Mrk 1 37 Když ho našli, řekli: "Všichni tě hledají."

Mrk 1 38 Řekne jim: "Pojďte jinam do okolních městeček, abych i tam kázal, nebo proto jsem vyšel."

Mrk 1 39 A tak šel, kázal v jejich synagógách po celé Galileji a vyháněl zlé duchy.

Mrk 1 40 Přijde k němu malomocný a na kolenou ho prosí: "Chceš-li, můžeš mě očistit."

Mrk 1 41 Ježíš se slitoval, vztáhl ruku, dotkl se ho a řekl: "Chci, buď čist."

Mrk 1 42 A hned se jeho malomocenství ztratilo a byl očištěn.

Mrk 1 43 Ježíš mu pohrozil, poslal jej ihned pryč

Mrk 1 44 a nařídil mu: "Ne, abys někomu něco říkal! Ale jdi, ukaž se knězi a obětuj za své očištění, co Možíš přikázal - jím na svědectví."

Mrk 1 45 On však odešel a mnoho o tom vyprávěl a rozhlašoval, takže Ježíš už nemohl veřejně vejít do města, ale zůstal venku na opuštěných místech. A chodili k němu odevšad.

Mrk 2 1 Když se po několika dnech vrátil do Kafarnaum, proslechlo se, že je doma.

Mrk 2 2 Sešlo se tolik lidí, že už ani přede dveřmi nebylo k hnutí. A mluvil k

nm.			
Mrk	2	3	Tu k němu přišli s ochrnutým; čtyři ho nesli.
Mrk	2	4	Protože se pro zástup nemohli k němu dostat, odkryli střechu tam, kde
byl Ježíš,	prorazili otvor a spustili dolů nosítka, na kterých ochrnutý ležel.		
Mrk	2	5	Když Ježíš viděl jejich víru, řekl ochrnutému: "Synu, odpouštěj se ti hříchy."
Mrk	2	6	Seděli tam někteří ze zákoníků a v duchu uvažovali:
Mrk	2	7	"Co to ten člověk říká? Rouhá se! Kdo jiný může odpouštět hříchy než Bůh?"
Mrk	2	8	Ježíš hned svým duchem poznal, o čem přemýšlejí, a řekl jim: "Jak to, že tak uvažujete?"
Mrk	2	9	Je snadnější říci ochrnutému: 'Odpouštěj se ti hříchy,' anebo říci: 'Vstaň, vezmi své lože a choď?'
Mrk	2	10	Abyste však věděli, že Syn člověka má moc na zemi odpouštět hříchy" - řekne ochrnutému:
Mrk	2	11	"Pravím ti, vstaň, vezmi své lože a jdi domů!"
Mrk	2	12	On vstal, vzal hned své lože a vyšel před očima všech, takže všichni žasli a chválili Boha: "Něco takového jsme ještě nikdy neviděli."
Mrk	2	13	vyšel opět k moři. Všechn lid k němu přicházel a on je učil.
Mrk	2	14	A když šel dál, viděl Leviho, syna Alfeova, jak sedí v celnici, a řekl mu: "Pojď za mnou." On vstal a šel za ním.
Mrk	2	15	Když byl u stolu v jeho domě, stolovalo s Ježíšem a jeho učedníky mnoho celníků a jiných hříšníků; bylo jich totiž mnoho mezi těmi, kteří ho následovali.
Mrk	2	16	Když zákoníci z farizejské strany viděli, že jí s hříšníky a celníky, říkali jeho učedníkům: "Jak to, že jí s celníky a hříšníky?"
Mrk	2	17	Ježíš to uslyšel a řekl jim: "Lékaře nepotřebují zdraví, ale nemocní. Nepřišel jsem pozvat spravedlivé, ale hříšníky."
Mrk	2	18	Učedníci Janovi a farizeové se postili. Přišli k němu a ptali se: "Jak to, že se učedníci Janovi a učedníci farizeů postí, ale tvoji učedníci se nepostí?"
Mrk	2	19	Ježíš jim řekl: "Mohou se hosté na svatbě postit, když je ženich s nimi? Pokud mají ženicha mezi sebou, nemohou se postit.
Mrk	2	20	Přijdou však dny, kdy od nich ženich bude vzat; potom, v ten den, se budou postit.
Mrk	2	21	Nikdo nepřišívá záplatu z neseprané látky na starý šat, jinak se ten přišitý kus vytrhne, nové od starého, a díra bude ještě větší.
Mrk	2	22	A nikdo nedává mladé víno do starých měchů, jinak víno roztrhne měchy a měchy i víno přijdou nazmar. Nové víno do nových měchů!"
Mrk	2	23	Jednou v sobotu procházel obilím a jeho učedníci začali cestou mnout zrní z klasů.
Mrk	2	24	Farizeové mu řekli: "Jak to, že dělají v sobotu, co se nesmí!"
Mrk	2	25	Odpověděl jim: "Nikdy jste nečetli, co udělal David, když měl hlad a neměl co jíst, on i ti, kdo byli s ním?"
Mrk	2	26	Jak za velekněze Abiataru vešel do domu Božího a jedl posvátné chleby, které nesmí jíst nikdo kromě kněží, a dal i těm, kdo ho provázeli?"
Mrk	2	27	A řekl jim: "Sobota je učiněna pro člověka, a ne člověk pro sobotu.
Mrk	2	28	Proto je Syn člověka pánem i nad sobotou."
Mrk	3	1	vešel opět do synagogy; a byl tam člověk s odumřelou rukou.
Mrk	3	2	Číhali na něj, uzdraví-li ho v sobotu, aby jej obžalovali.
Mrk	3	3	On řekl tomu člověku s odumřelou rukou: "Vstaň a pojď doprostřed!"
Mrk	3	4	Pak se jich zeptal: "Je dovoleno v sobotu jednat dobře, či zle, život zachránit, či utratit?" Ale oni mlčeli.
Mrk	3	5	Tu se po nich rozhlédl s hněvem, zarmoucen tvrdostí jejich srdce, a řekl tomu člověku: "Zvedni ruku!" Zvedl ji, a jeho ruka byla zase zdravá.
Mrk	3	6	Když farizeové vyšli ven, hned se proti němu s herodiány umlouvali, že ho zahubí.
Mrk	3	7	Ježíš se se svými učedníky uchýlil k moři. Šlo za ním množství lidí z Galileje; ale i z Judska,
Mrk	3	8	Jeruzaléma, Idumeje, ze Zajordání a z okolí Týru a Sidónu přišlo k němu veliké množství, když slyšeli, co všechno činí.
Mrk	3	9	Požádal učedníky, ať pro něho připraví loď, aby se zástup na něho netlačil.
Mrk	3	10	Mnohé totiž uzdravil, proto se ti, kdo trpěli chorobami, tlačili k němu, aby se ho dotkli.
Mrk	3	11	A nečistí duchové, jakmile ho viděli, padali před ním na zem a křičeli: "Ty jsi Syn Boží!"
Mrk	3	12	On však jim přísně nakazoval, aby ho neprozrazovali.
Mrk	3	13	Vystoupil na horu a zavolał k sobě ty, které si vyvolil; i přišli k němu.
Mrk	3	14	Ustanovil jich dvanáct, aby byli s ním, aby je posílal kázat
Mrk	3	15	a aby měli moc vymítat zlé duchy.
Mrk	3	16	Ustanovil těchto dvanáct: Petra - toto jméno dal Simonovi -
Mrk	3	17	Jakuba Zebedeova a jeho bratra Jana, jimž dal jméno Boanerges, což

znamená 'synové hromu',
 Mrk 3 18 Ondřeje, Filipa, Bartoloměje, Matouše, Tomáše, jakuba Alfeova,
 Tadeáše, Šimona Kananejského
 Mrk 3 19 a Iškariotského Jidáše, který ho pak zradil.
 Mrk 3 20 Vešel do domu a opět shromáždil zástup, takže nemohli ani chleba
 pojíst.
 Mrk 3 21 Když to uslyšeli jeho příbuzní, přišli, aby se ho zmocnili; říkali
 totiž, že se pomátl.
 Mrk 3 22 Zákoníci, kteří přišli z Jeruzaléma, říkali: "Je posedlý Belzebul em.
 Ve jménu knížete démonů vyhání demony."
 Mrk 3 23 Zavolał je k sobě a mluvil k nim v podobenstvích: "Jak může satan
 vyhánět satana?
 Mrk 3 24 Je-li království vnitřně rozděleno, nemůže obstát.
 Mrk 3 25 Je-li dům vnitřně rozdělen, nebude moci obstát.
 Mrk 3 26 A povstane-li satan sám proti sobě a je rozdvojen, nemůže obstát a je
 s ním konec.
 Mrk 3 27 Nikdo nemůže vejít do domu silného muže a uloupit jeho věci, jestliže
 toho siláka dříve nespoutá. Pak teprve vyloupí jeho dům.
 Mrk 3 28 Amen, pravím vám, že všecko bude lidem odpuštěno, hříchy i všechna
 možná rouhání.
 Mrk 3 29 Kdo by se však rouhal proti Duchu svatému, nemá odpuštění na věky, ale
 je vinen věčným hříchem."
 Mrk 3 30 Toto pravil, protože řekli: "Má nečistého ducha."
 Mrk 3 31 Tu přišla jeho matka a jeho bratři. Stáli venku a vzkázali mu, aby k
 nim přišel.
 Mrk 3 32 Kolem něho seděl zástup; řekli mu: "Hle, tvoje matka a tvoji bratři
 jsou venku a hledají tě."
 Mrk 3 33 Odpověděl jim: "Kdo je má matka a moji bratři?"
 Mrk 3 34 Rozhlédl se po těch, kteří seděli v kruhu kolem něho, a řekl: "Hle,
 moje matka a moji bratři!"
 Mrk 3 35 Kdo činí vůli Boží, to je můj bratr, má sestra i matka."
 Mrk 4 1 Opět začal učit u moře. Shromáždil se k němu tak veliký zástup, že
 musel vstoupit na loď na moři; posadil se v ní a celý zástup byl na břehu.
 Mrk 4 2 Učil je mnohému v podobenstvích. Ve svém učení jim řekl:
 Mrk 4 3 "Slyšte! Vyšel rozséváč rozsívat.
 Mrk 4 4 Když rozsíval, padlo některé zrno podél cesty, a přiletěli ptáci a
 sezobali je.
 Mrk 4 5 Jiné padlo na skalnatou půdu, kde nemělo dost země, a hned vzešlo,
 protože nebylo hluboko v zemi.
 Mrk 4 6 Ale když vyšlo slunce, spálilo je; a protože nemělo kořen, uschlo.
 Mrk 4 7 Jiné zase padlo do trní; trní vzrostlo, udusilo je, a zrno nevydalo
 úrodu.
 Mrk 4 8 A jiná zrna padla do dobré země a vzcházela, rostla, dávala úrodu a
 přinášela užitek i třicetinásobný i šedesátinásobný i stonásobný."
 Mrk 4 9 A řekl: "Kdo má uši k slyšení, slyš!"
 Mrk 4 10 A když byl o samotě, vyptávali se ho ti, kdo byli s ním, co znamenají
 podobenství.
 Mrk 4 11 I řekl jim: "Vám je dáno znát tajemství Božího království; ale těm,
 kdo jsou vně, děje se všechno v podobenstvích,
 Mrk 4 12 aby 'hleděli a hleděli, ale neviděli, poslouchali a poslouchali, ale
 nechápali, aby se snad neobrátili a nebylo jim odpuštěno'."
 Mrk 4 13 Řekl jim: "Nerozumíte tomuto podobenství? Jak porozumíte všem
 ostatním?
 Mrk 4 14 Rozséváč rozsívá slovo.
 Mrk 4 15 Toto jsou ti podél cesty, kde se rozsívá slovo: Když je uslyší, hned
 přichází satan a odnímá slovo do nich zaseté.
 Mrk 4 16 A podobně ti, u nichž je zaseto na skalnatou půdu: Ti slyší slovo a
 hned je s radostí přijímají.
 Mrk 4 17 Nemají však v sobě kořen a jsou nestálí; když pak přijde tíseň nebo
 pronásledování pro to slovo, hned odpadají.
 Mrk 4 18 U jiných je zaseto do trní: Ti slyší slovo,
 Mrk 4 19 ale časné starosti, vábivost majetku a chtivost ostatních věcí vnikají
 do nitra a dusí slovo, takže zůstane bez úrody.
 Mrk 4 20 Toto pak jsou ti, u nichž je zaseto do dobré země: Ti slyší slovo,
 přijímají je a nesou úrodu třicetinásobnou i šedesátinásobnou i stonásobnou."
 Mrk 4 21 A řekl jim: "Přichází snad světlo, aby bylo dáno pod nádobu nebo pod
 postel, a ne na svícen?
 Mrk 4 22 Nic není skrytého, aby to jednou nebylo zjeveno, a nic nebylo utajeno,
 leč aby vyšlo najevo.
 Mrk 4 23 Kdo má uši k slyšení, slyš!"
 Mrk 4 24 Řekl jim také: "Dávejte pozor na to, co slyšíte! Jakou mírou měříte,
 takovou vám bude naměřeno, a ještě přidáno.

Mrk	4	25	Nebot' kdo má, tomu bude dáno, a kdo nemá, tomu bude odňato i to co má."
Mrk	4	26	Dále řekl: "S královstvím Božím je to tak, jako když člověk vhodí semeno do země;
Mrk	4	27	ať spí či bdí, v noci i ve dne, semeno vzchází a roste, on ani neví jak.
Mrk	4	28	Země sama od sebe plodí nejprve stéblo, potom klas a nakonec zralé obilí v klasu.
Mrk	4	29	A když úroda dozraje, hned hospodář pošle srp, protože nastala žeň."
Mrk	4	30	Také řekl: "K čemu přirovnáme Boží království nebo jakým podobenstvím je znázorníme?"
Mrk	4	31	Je jako hořčičné zrno: Když je zaseto do země, je menší, než všeseka semena na zemi;
Mrk	4	32	ale když je zaseto, vzejde, přerůstá všechny byliny a vyhání tak velké větve, že ptáci mohou hnízdit v jejích stínu."
Mrk	4	33	V mnoha takových podobenstvích mluvil jim slovo tak, jak mohli slyšet.
Mrk	4	34	Bez podobenství k nim nemluvil, ale v soukromí svým učedníkům vykládal.
Mrk	4	35	Téhož dne večer jim řekl: "Přeplavme se na druhou stranu!"
Mrk	4	36	I opustili zástup a odvezli ho lodí, na které byl. A jiné lodi ho doprovázely.
Mrk	4	37	Tu se strhla velká bouře s vichřicí a vlny se valily na loď, že už byla skoro plná.
Mrk	4	38	On však na zádi lodi na podušce spal. I probudí ho a řeknou mu: "Mistře, tobě je jedno,
Mrk	4	39	že zahyneme?"
Mrk	4	40	Tu vstal, pohrozil větru a řekl moři: "Zmlkni a utiš se!" I ustal vítr a bylo veliké ticho.
Mrk	4	41	A řekl jim: "Proč jste tak ustrašení? Což nemáte víru?"
Mrk	4	41	Zděsili se velikou bází a říkali jeden druhému: "Kdo to jen je, že ho poslouchá i vítr i moře?"
Mrk	5	1	Přijeli na protější břeh moře do krajiny gerasenské.
Mrk	5	2	Sotva vystoupil z lodi, vyšel proti němu z hrobů člověk nečistého ducha.
Mrk	5	3	Ten bydlel v hrobech a nikdo ho nedokázal spoutat už ani řetězy.
Mrk	5	4	Často totiž byl už spoután okovy a řetězy, ale řetězy se sebe strhal a okovy rozlámá. Nikdo neměl sílu ho zkrotit.
Mrk	5	5	A stále v noci i ve dne křičel mezi hroby a na horách a bil do sebe kamením.
Mrk	5	6	Když spatřil z dálky Ježíše, přiběhl, padl před ním na zem
Mrk	5	7	a hrozně křičel: "Co je ti po mně, Ježíši, synu Boha nejvyššího? Při Bohu tě zapřísahám, netrap mě!"
Mrk	5	8	Ježíš mu totiž řekl: "Duchu nečistý, vyjdi z toho člověka!"
Mrk	5	9	A zeptal se ho: "Jaké je tvé jméno?" Odpověděl: "Mé jméno je 'Legie', poněvadž je nás mnoho."
Mrk	5	10	A velmi ho prosil, aby je neposílal pryč z té krajiny.
Mrk	5	11	Páslu se tam na svahu hory velké stádo vepřů.
Mrk	5	12	I prosili ho ti zlí duchové: "Pošli nás, ať vejdemo do těch vepřů!"
Mrk	5	13	On jim to dovolil. Tu nečistí duchové vyšli z posedlého a vešli do vepřů. Stádo pak - bylo jich na dva tisíce - hnalo se střemhlav po srázu do moře a v moři se utopilo.
Mrk	5	14	Pasáci utekli a donesli o tom zprávu do města i vesnic. Lidé se šli podívat, co se stalo.
Mrk	5	15	Přišli k Ježíšovi a spatřili toho posedlého, který míval množství zlých duchů, jak sedí oblečen a chová se rozumně; a zděsili se.
Mrk	5	16	Ti, kteří to viděli, vyprávěli o posedlém a také o vepřích, co se s nimi stalo.
Mrk	5	17	Tu počali Ježíše prosit, aby odešel z jejich končin.
Mrk	5	18	Když vstupoval na loď, prosil ho ten člověk dříve posedlý, aby směl s ním.
Mrk	5	19	Ale nedovolil mu to a řekl: "Jdi domů k svým a pověz jim, jak veliké věci ti učinil Pán, když se nad tebou smíloval."
Mrk	5	20	Tehdy odešel a začal zvěstovat v Dekapoli, jak veliké věci mu učinil Ježíš; a všichni se divili.
Mrk	5	21	Když se Ježíš přelavil v lodi opět na druhou stranu, shromáždil se k němu veliký zástup, když byl ještě na břehu moře.
Mrk	5	22	Tu přišel k němu jeden představený synagógy, jménem Jairos, a sotva Ježíše spatřil, padl mu k nohám
Mrk	5	23	a úpěnlivě ho prosil: "Má dcerka umírá. Pojď, vlož na ni ruce, aby byla zachráněna a žila!"
Mrk	5	24	Ježíš odešel s ním. Velký zástup šel za ním a tlačil se na něj.
Mrk	5	25	A byla tam žena, která měla dvanáct let krvácení.
Mrk	5	26	Podstoupila mnohé léčení u mnoha lékařů a vynaložila všechno, co měla,

ale nic jí nepomohlo, naopak, šlo to s ní stále k horšímu.
Mrk 5 27 Když zaslechla o Ježíšovi, přišla ze zadu v zástupu a dotkla se jeho šatu.
Mrk 5 28 Říkala si totiž: "Dotknu-li se aspoň jeho šatu, budu vysvobozena!"
Mrk 5 29 A rázem přestalo jí krvácení a ucítila v těle, že je vyléčena ze svého trápení.
Mrk 5 30 Ježíš hned poznal, že z něho vyšla síla, otočil se v zástupu a řekl: "Kdo se to dotkl mého šatu?"
Mrk 5 31 Jeho učedníci mu řekli: "Vidíš, jak se na tebe zástup tlačí, a ptáš se: 'Kdo se mne to dotkl'?"
Mrk 5 32 I rozhlížel se, aby našel tu, která to učinila.
Mrk 5 33 Ta žena věděla, co se s ní stalo, a tak s bázní a chvěním přišla, padla mu k nohám a pověděla celou pravdu.
Mrk 5 34 A on jí řekl: "Dcero, tvá víra tě zachránila. Odejdi v pokoji, uzdravena ze svého trápení!"
Mrk 5 35 Když ještě mluvil, přišli lidé z domu představeného synagógy a řekli: "Tvá dcera zemřela; proč ještě obtěžuješ mistra?"
Mrk 5 36 Ale Ježíš nedbal na ta slova a řekl představenému synagógy: "Neboj se, jen věř!"
Mrk 5 37 A nedovolil nikomu, aby šel s ním, kromě Petra, Jakuba a jeho bratra Jana.
Mrk 5 38 Když přišli do domu představeného synagógy, spatřili velký rozruch, pláč a kvílení.
Mrk 5 39 vešel dovnitř a řekl jim: "Proč ten rozruch a pláč? Dítě neumřelo, ale spí."
Mrk 5 40 Oni se mu posmívali. On však všechny vyhnal, vzal s sebou otce dítěte, matku a ty, kdo byli s ním, a vystoupil tam, kde dítě leželo.
Mrk 5 41 Vzal ji za ruku a řekl: "Talitha kum," což znamená: "Děvče, pravím ti, vstaň!"
Mrk 5 42 Tu děvče hned vstalo a chodilo; bylo jí dvanáct let. A zmocnil se jich úžas a zděšení.
Mrk 5 43 Přísně jim nařídil, že se to nikdo nesmí dovědět, a řekl, aby jí dali něco k jídlu.
Mrk 6 1 Vyšel odtamtud a šel do svého domova; učedníci šli s ním.
Mrk 6 2 Když přišla sobota, počal učit v synagóg. Mnoho lidí ho poslouchalo a v úžasu říkali: "Odkud to ten člověk má? Jaká je to moudrost, jež mu byla dána? A jak mocné činy se dějí jeho rukama!"
Mrk 6 3 Což to není ten tesař, syn Mariin a bratr Jakubův, Josefův, Judův a Šimonův? A nejsou jeho sestry tady u nás?" A byl jim kamenem úrazu.
Mrk 6 4 Tu jim Ježíš řekl: "Prorok není beze cti, leda ve své vlasti, u svých příbuzných a ve svém domě."
Mrk 6 5 A nemohl tam učinit žádný mocný čin, jen na několik málo nemocných vložil ruce a uzdravil je.
Mrk 6 6 A podivil se jejich nevěře. Obcházel pak okolní vesnice a učil.
Mrk 6 7 Zavolal svých dvanáct, počal je posílat dva a dva a dával jim moc nad nečistými duchy.
Mrk 6 8 Přikázal jim, aby si nic nebrali na cestu, jen hůl: ani chleba, ani mošnu, ani peníze do opasku;
Mrk 6 9 aby šli jen v sandálech a nebrali si dvojce šaty.
Mrk 6 10 A řekl jim: "Když přijdete někam do domu, tam zůstávejte, dokud z těch míst neodejdete."
Mrk 6 11 A které místo vás nepřijme a kde vás nebudou chtít slyšet, vyjděte odtamtud a setřeste prach svých nohou na svědectví proti nim."
Mrk 6 12 I vyšli a volali k pokání;
Mrk 6 13 vymítali mnoho zlých duchů, potírali olejem mnoho nemocných a uzdravovali je.
Mrk 6 14 Uslyšel o tom král Herodes, neboť jméno Ježíšovo se stalo známým; říkalo se: "Jan Křtitel vstal z mrtvých, a proto v něm působí mocné síly."
Mrk 6 15 Jiní pak říkali: "Je to Eliáš!" A zase jiní: "Je to prorok - jeden z proroků."
Mrk 6 16 Když to Herodes uslyšel, řekl: "To vstal Jan, kterého jsem dal stít."
Mrk 6 17 Tento Herodes totiž dal Jana zatknout a vsadit v poutech do žaláře kvůli Herodiadě, manželce svého bratra Filipa, protože si ji vzal za ženu.
Mrk 6 18 Jan totiž říkal Herodovi: "Není dovoleno, abys měl manželku svého bratra!"
Mrk 6 19 Herodias byla plná zloby proti Janovi, ráda by ho zbavila života, ale nemohla.
Mrk 6 20 Herodes se totiž Jana bál, neboť věděl, že je to muž spravedlivý a svatý, a chránil ho; když ho slyšel, byl celý nejistý, a přece mu rád naslouchal.
Mrk 6 21 Vhodná chvíle nastala, když Herodes o svých narozeninách uspořádal hostinu pro své dvořany, důstojníky a významné lidi z Galileje.
Mrk 6 22 Tu vstoupila dcera té Herodiady, tančila a zalíbila se králi Herodovi

i těm, kdo s ním hodovali. Král řekl dívce: "Požádej mě oč chceš, a já ti to dám."
 Mrk 6 23 Zavázal se jí přísahou: "O cokoli požádáš, dám tobě, až do polovice mého království."
 Mrk 6 24 Ona vyšla a zeptala se matky: "Oč mám požádat?" Ta odpověděla: "O hlavu Jana Křtitele."
 Mrk 6 25 Spěchala ihned dovnitř ke králi a přednesla mu svou žádost: "Chci, abys mi ihned dal na míse hlavu Jana Křtitele."
 Mrk 6 26 Král se velmi zarmoutil, ale pro přísahu před spolustolovníky nechtěl ji odmítnout.
 Mrk 6 27 I poslal hned kata s příkazem přinést Janovu hlavu. Ten odešel, stal ho v žaláři
 Mrk 6 28 a přinesl jeho hlavu na míse; dal ji dívce a dívka ji dala své matce.
 Mrk 6 29 Když to uslyšeli Janovi učedníci, přišli, vzali jeho tělo a uložili je do hrobu.
 Mrk 6 30 Apoštolové se shromáždili k Ježíšovi a oznámili mu všecko, co činili a učili.
 Mrk 6 31 Řekl jim: "Pojďte sami stranou na pusté místo a trochu si odpočiňte!"
 Stále totiž přicházelo a odcházelo mnoho lidí, a neměli ani čas se najíst.
 Mrk 6 32 Odjeli tedy lodí na pusté místo, aby byli sami.
 Mrk 6 33 Mnozí spatřili, jak odjíždějí a poznali je; pěšky se tam ze všech měst sběhli a byli tam před nimi.
 Mrk 6 34 Když vystoupil, uviděl velký zástup a bylo mu jich líto, protože byli jako ovce bez pastýře. I začal je učit mnohým věcem.
 Mrk 6 35 Když už čas pokročil, přistoupili k němu jeho učedníci a řekli: "Toto místo je pusté a čas už pokročil."
 Mrk 6 36 Propust' je, ať si jdou do okolních dvorů a vesnic koupit něco k jídlu."
 Mrk 6 37 Odpověděl jim: "Dejte vy jim jíst!" Řekli mu: "Máme jít nakoupit za dvě stě denárů chleba a dát jim jíst?"
 Mrk 6 38 Zeptal se jich: "Kolik chlebů máte? Jděte se podívat!" Když to zjistili, řekli: "Pět, a dvě ryby."
 Mrk 6 39 Prikázal jim, aby všechny rozsadili po skupinách na zelený trávník.
 Mrk 6 40 I rozložili se oddíl za oddílem stokrát po padesáti.
 Mrk 6 41 Potom vzal těch pět chlebů a dvě ryby, vzhledl k nebi, dobrořečil, lámal chleby a dával učedníkům, aby jim je předkládali. I ty dvě ryby rozdělil všem.
 Mrk 6 42 A jedli všichni a nasýtli se.
 Mrk 6 43 A ještě sebrali dvanáct plných košů nalámaných chlebů i ryb.
 Mrk 6 44 Těch pak, kteří jedli chleby, bylo pět tisíc mužů.
 Mrk 6 45 Hned na to přiměl své učedníky, aby vstoupili na loď a jeli napřed na druhý břeh k Betsaidě, než on propustí zástup.
 Mrk 6 46 Rozloučil se s nimi a šel na horu, aby se modlil.
 Mrk 6 47 A když nastal večer, byla loď daleko na moři a on jediný na zemi.
 Mrk 6 48 Spatřil je zmožené veslováním, neboť vítr vál proti nim; tu k nim před svítáním kráčet po moři a chtěl jít dál kolem nich.
 Mrk 6 49 Když ho uviděli kráčet po moři, vykřikli v domnění, že je to přízrak;
 Mrk 6 50 všichni ho totiž viděli a vyděsili se. On však na ně hned promluvil: "Vzchopte se, já jsem to, nebojte se!"
 Mrk 6 51 Vstoupil k nim na loď a vítr se utišil. I byli celí ohromení úžasem.
 Mrk 6 52 Nepochopili totiž, jak to bylo s chleby, neboť jejich mysl byla zatvrzelá.
 Mrk 6 53 Když se dostali na druhý břeh, přistáli u Genezaretu.
 Mrk 6 54 Jakmile vystoupili z lodi, hned ho lidé poznali,
 Mrk 6 55 zběhali celou tu krajinu a začali nosit na nosítkách nemocné na každé místo, kde slyšeli, že jest.
 Mrk 6 56 A kamkoli vcházel do vesnic, měst i dvorců, kladli nemocné na tržiště a prosili ho, aby se směli dotknout byt' jen trásně jeho roucha. A kdo se ho dotkli, byli uzdraveni.
 Mrk 7 1 Shromáždili se k němu farizeové a někteří ze zákoníků, kteří přišli z Jeruzaléma.
 Mrk 7 2 Uviděli některé z jeho učedníků, jak jedí znesvěcujícíma, to jest neomytýma rukama.
 Mrk 7 3 (Farizeové totiž a všichni židé se drží tradice otců a nejedí, dokud si k zápěstí neomyjí ruce.
 Mrk 7 4 A po návratu z trhu nejedí, dokud se neočistí. A je ještě mnoho jiných tradic, kterých se drží: ponořování pohárů, džbánů a měděných mis.)
 Mrk 7 5 Farizeové a zákoníci se ho zeptali: "Proč se tvoji učedníci neřídí podle tradice otců a jedí znesvěcujícíma rukama?"
 Mrk 7 6 Řekl jim: "Dobře prorokoval Izaiáš o vás pokrytcích, jak je psáno: 'Tento lid ctí mě rty, ale srdce jejich je daleko ode mne;
 Mrk 7 7 marná je zbožnost, kterou mne ctí, učíte naukám, jež jsou jen příkazy lidskými.'
 Mrk 7 8 Opustili jste přikázání Boží a držíte se lidské tradice."

Mrk 7 9 A ještě řekl: "Jak dovedně rušíte Boží přikázání, abyste zachovali svou tradici!"

Mrk 7 10 vždyť Mojžíš řekl: 'Cti svého otce i svou matku' a 'kdo zlořečí otci nebo matce, ať je potrestán smrtí'.

Mrk 7 11 Vy však učíte: Řekne-li někdo otci nebo matce: 'To, čím jsem ti zavázán pomoci, je korbán (to jest dar Bohu)',

Mrk 7 12 již podle vás nemusí pro otce nebo matku nic udělat;

Mrk 7 13 tak rušíte Boží slovo svou tradicí, kterou pěstujete. A takových podobných věcí činíte mnoho."

Mrk 7 14 Když znovu svolal zástup, řekl jim: "Slyšte mě všichni a rozumějte: člověka vychází, to jej znesvěcuje.

Mrk 7 15 Nic, co zvenčí vchází do člověka, nemůže ho znesvětit; ale co z člověka vychází, to jej znesvěcuje.

Mrk 7 16 Kdo má uši k slyšení, slyš!"

Mrk 7 17 Když opustil zástup a vešel do domu, ptali se ho jeho učedníci na to podobenství.

Mrk 7 18 Řekl jim: "Tak i vy jste nechápaví? Nerozumíte, že nic, co zvenčí vchází do člověka, nemůže ho znesvětit,

Mrk 7 19 poněvadž mu nevchází do srdce, ale do břicha a jde do hnoje?" Tak prohlásil všechny pokrmy za čisté.

Mrk 7 20 A řekl: "Co vychází z člověka, to ho znesvěcuje.

Mrk 7 21 Z nitra totiž, z lidského srdce, vycházejí zlé myšlenky, smilství, loupeže, vraždy,

Mrk 7 22 cizoložství, chamtivost, zlovolnost, lest, bezuzdnost, závistivý pohled, urážky, nadutost, opovržlivost.

Mrk 7 23 Všecko toto zlé vychází z nitra a znesvěcuje člověka."

Mrk 7 24 Vstal a šel odtud do končin týrských. Vešel do jednoho domu a nechtěl, aby o tom někdo věděl. Nemohlo se to však utajit;

Mrk 7 25 hned o něm uslyšela jedna žena, jejíž dcerka měla nečistého ducha. Přišla a padla mu k nohám;

Mrk 7 26 ta žena byla pohanka, rodem Syrofeničanka. Prosila ho, aby vyhnal zlého ducha z její dcery.

Mrk 7 27 On jí řekl: "Nech napřed nasytit děti. Neboť se nesluší vzít dětem chléb a hodit jej psům."

Mrk 7 28 Odpověděla mu: "Ovšem, pane, jenže i psi se pod stolem živí z drobtů po dětech."

Mrk 7 29 Pravil jí: "Žes to řekla, jdi, zlý duch vyšel z tvé dcery."

Mrk 7 30 Když se vrátila domů, našla dítě ležící na lůžku a zlý duch byl pryč.

Mrk 7 31 Ježíš se vrátil na území Týru a šel přes Sidón k jezeru Galilejskému územím Dekapole.

Mrk 7 32 Tu k němu přivedou člověka hluchého a špatně mluvícího a prosí ho, aby na něj vložil ruku.

Mrk 7 33 Vzal ho stranou od zástupu, vložil prsty do jeho uší, dotkl se slinou jeho jazyka,

Mrk 7 34 vzhlédl k nebi, povzdechl a řekl: "Effatha", což znamená 'otevři se!'

Mrk 7 35 I otevřel se mu sluch, uvolnilo se pouto jeho jazyka a mluvil správně.

Mrk 7 36 Ježíš jim nařídil, aby to nikomu neříkali. Čím víc jim to však nařizoval, tím více to rozhlašovali.

Mrk 7 37 Nadmíru se divili a říkali: "Dobře všecko učinil. I hluchým dává sluch a němým řeč."

Mrk 8 1 Když s ním v těch dnech opět byl velký zástup a neměli co jíst, zavolał si učedníky a řekl jim:

Mrk 8 2 "Je mi líto zástupu, neboť již tři dny jsou se mnou a nemají co jíst.

Mrk 8 3 Když je pošlu domů hladové, zemdlí na cestě; vždyť někteří z nich jsou zdaleka."

Mrk 8 4 Jeho učedníci mu odpověděli: "Odkud by kdo mohl tady na poušti vzít chléb, aby všecky nasýtil?"

Mrk 8 5 Zeptal se jich: "Kolik chlebů máte?" Řekli: "Sedm."

Mrk 8 6 Nařídil tedy zástupu usednout na zem; vzal těch sedm chlebů, vzdal díky, lámal a dával svým učedníkům, aby je předkládali; oni je předložili zástupu.

Mrk 8 7 Měli i několik rybiček; vzdal za ně díky a nařídil, aby je také předkládali.

Mrk 8 8 I jedli, nasýtili se a sebrali zbylých nalámaných chlebů sedm košů.

Mrk 8 9 Těch lidí bylo asi čtyři tisíce. Pak je propustil.

Mrk 8 10 Hned na to vstoupil se svými učedníky na loď a plul do končin dalmanutských.

Mrk 8 11 I přišli farizeové a začali se s ním přit; žádali na něm znamení z nebe a tak ho pokoušeli.

Mrk 8 12 V duchu si povzdechl a řekl: "Proč toto pokolení žádá znamení? Amen, pravím vám, tomuhle pokolení nebude dáno žádné znamení.

Mrk 8 13 Odešel od nich, vstoupil opět na loď a odjel na druhý břeh.

Mrk 8 14 Zapomněli si vzít s sebou chleby; na lodi měli jen jeden chléb.

Mrk 8 15 Domlouval jim: "Hleďte se varovat kvasu farizeů a kvasu Herodova!"
 Mrk 8 16 I začali mezi sebou rozmlouvat, že nemají chleba.
 Mrk 8 17 Když to Ježíš zpozoroval, řekl jim: "Proč mluvíte o tom, že nemáte chleba? Ještě nerozumíte a nechápete? Je vaše mysl zatvrzelá?"
 Mrk 8 18 Oči máte, a nevidíte, uši máte, a neslyšíte! Nepamatujete se,
 Mrk 8 19 když jsem lámal těch pět chlebů pěti tisícům, kolik plných košů nalámaných chlebů jste sebrali?" Řekli mu: "Dvanáct."
 Mrk 8 20 "A když sedm chlebů čtyřem tisícům, kolik plných košů nalámaných chlebů jste sebrali?" odpověděli mu: "Sedm."
 Mrk 8 21 Řekl jim: "Ještě nechápete?"
 Mrk 8 22 Přišli do Betsaidy. Přivedli k němu slepce a prosili jej, aby se ho dotkl.
 Mrk 8 23 I vzal toho slepého za ruku a vyvedl ho z vesnice; potřel mu slinou oči, vložil na něho ruce a ptal se ho: "Vidíš něco?"
 Mrk 8 24 On pozvedl oči a řekl: "Vidím lidi, vypadají jako stromy a chodí."
 Mrk 8 25 Potom mu znovu položil ruce na oči; slepý prohlédl, byl uzdraven a viděl všechno zcela zřetelně.
 Mrk 8 26 Ježíš ho poslal domů a přikázal mu: "Ale do vesnice nechoď!"
 Mrk 8 27 Ježíš se svými učedníky vyšel do vesnic u Cesareje Filipovy. Cestou se učedníků ptal: "Za koho mě lidé pokládají?"
 Mrk 8 28 Řekli mu: "Za Jana Křtitele, jiní za Eliáše a někteří za jednoho z proroků."
 Mrk 8 29 Zeptal se jich: "A za koho mne pokládáte vy?" Petr mu odpověděl: "Ty jsi Mesiáš."
 Mrk 8 30 I přikázal jim, aby nikomu o něm neříkali.
 Mrk 8 31 A začal je učit, že Syn člověka musí mnoho trpět, být zavržen od starších, velekněží a zákoníků, být zabit a po třech dnech vstát.
 Mrk 8 32 A mluvil o tom otevřeně. Petr si ho vzal stranou a začal ho kárat.
 Mrk 8 33 On se však obrátil, podíval se na učedníky a pokáral Petra: "Jdi mi z cesty, satane!; tvé smýšlení není z Boha, ale z člověka!"
 Mrk 8 34 Zavolał k sobě zástup s učedníky a řekl jim: "Kdo chce jít se mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mne."
 Mrk 8 35 Neboť kdo by chtěl zachránit svůj život, ten o něj přijde; kdo však přijde o život pro mne a pro evangelium, zachrání jej.
 Mrk 8 36 Co prospěje člověku, získá-li celý svět, ale ztratí svůj život?
 Mrk 8 37 Zač by mohl člověk získat zpět svůj život?
 Mrk 8 38 Kdo se stydí za mne a za má slova v tomto zpronevěřilém a hříšném pokolení, za toho se bude stydět i Syn člověka, až přijde v slávě svého Otce se svatými anděly."
 Mrk 9 1 Řekl jim také: "Amen, pravím vám, že někteří z těch, kteří tu stojí, neokusí smrti, dokud nespátrí Boží království, přicházející v moci."
 Mrk 9 2 Po šesti dnech vzal s sebou Ježíš jen Petra, Jakuba a Jana a vyvedl je na vysokou horu, kde byli sami. A byl proměněn před jejich očima.
 Mrk 9 3 Jeho šat byl zářivě bílý, jak by jej žádný bělič na zemi nedovedl vybělit.
 Mrk 9 4 Zjevil se jim Eliáš a Mojžíš a rozmlouvali s Ježíšem.
 Mrk 9 5 Petr promluvil a řekl Ježíšovi: "Mistře, je dobré, že jsme zde; udělejme tři stany, jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi."
 Mrk 9 6 Nevěděl, co by řekl, tak byli zděšení.
 Mrk 9 7 Tu přišel oblak a zastínil je a z oblaku se ozval hlas: "Toto jest můj milovaný Syn, toho poslouchajte."
 Mrk 9 8 Když se pak rychle rozhlédli, neviděli u sebe již nikoho jiného, než Ježíše samotného.
 Mrk 9 9 Když sestupovali s hory, přikázal jim, aby nikomu nevypravovali, co viděli, dokud Syn člověka nevstane z mrtvých.
 Mrk 9 10 To slovo je zaujalo a společně rozebírali, co to znamená vstát z mrtvých.
 Mrk 9 11 A vyptávali se: "Proč říkají zákoníci, že napřed musí přijít Eliáš?"
 Mrk 9 12 Řekl jim: "Eliáš má přijít napřed a obnovit všechno. Jak to však, že je psáno o Synu člověka, že má mnoho vytrpět a být v opovržení?"
 Mrk 9 13 Ale pravím vám, že Eliáš již přišel a učinili mu, co se jim zlíbilo, jak je to o něm psáno."
 Mrk 9 14 Když přišli k ostatním učedníkům, spatřili kolem nich veliký zástup a zákoníky, kteří se s nimi přeli.
 Mrk 9 15 A celý zástup, jakmile ho uviděl, užasl; přibíhali k němu a zdravili ho.
 Mrk 9 16 Ježíš se jich otázal: "Oč se s nimi přete?"
 Mrk 9 17 Jeden člověk ze zástupu odpověděl: "Mistře, přivedl jsem k tobě svého syna, který má zlého ducha a nemůže mluvit."
 Mrk 9 18 Kdekoli se ho zmocní, povalí ho a on má pěnu u úst, skřípe zuby a strne. Požádal jsem tvé učedníky, aby ducha vyhnali, ale nedokázali to."
 Mrk 9 19 Odpověděl jim: "Pokolení nevěřící, jak dlouho ještě budu s vámi? Jak

dlouho vás mám ještě snášet? Přiveďte ho ke mně!"

Mrk 9 20 I přivedli ho k němu. Když ten duch Ježíše spatřil,, hned chlapce zkroutil křečí; padl na zem, svíjel se a měl pěnu u úst.

Mrk 9 21 Ježíš se zeptal jeho otce: "Od kdy to má?" Odpověděl: "Od dětství."

Mrk 9 22 A často jej zlý duch srazil, dokonce do ohně i do vody, aby ho zahubil. Ale můžeš-li, slituj se nad námi a pomoz nám."

Mrk 9 23 Ježíš mu řekl: "Můžeš-li! Všechno je možné tomu, kdo věří."

Mrk 9 24 Chlapcův otec rychle vykřikl: "Věřím, pomoz mé nedověře!"

Mrk 9 25 Když Ježíš viděl, že se sbíhá zástup, pohrozil nečistému duchu: "Duchu němý a hluchý, já ti nařizuji, vyjdi z něho a nikdy už do něho nevcházej!"

Mrk 9 26 Duch vykřikl, silně jím zalomcoval a vyšel; chlapec zůstal jako mrtvý, takže mnozí říkali, že umřel.

Mrk 9 27 Ale Ježíš ho vzal za ruku, pozvedl ho a on vstal.

Mrk 9 28 Když vešel do domu a jeho učedníci s ním byli sami, ptali se ho: "Proč jsme ho nemohli vyhnat my?"

Mrk 9 29 Řekl jim: "Takový duch nemůže vyjít jinak, než modlitbou a postem."

Mrk 9 30 Když odtamtud vyšli, procházeli Galileou; Ježíš však nechtěl, aby se o tom vědělo,

Mrk 9 31 neboť učil své učedníky a říkal jim: "Syn člověka je vydáván do rukou lidí a zabijí ho; a až bude zabit, po třech dnech vstane.

Mrk 9 32 Oni však tomu slovu nerozuměli a báli se ho zeptat.

Mrk 9 33 Přišli do Kafarnaum. Když byl doma, ptal se jich: "O čem jste cestou uvažovali?"

Mrk 9 34 Ale oni mlčeli, neboť se cestou mezi sebou dohadovali, kdo je největší.

Mrk 9 35 Ježíš usedl, zavolał svých Dvanáct a řekl jim: "Kdo chce být první, buď ze všech poslední a služebník všech."

Mrk 9 36 Pak vzal dítě, postavil je doprostřed nich a řekl jim:

Mrk 9 37 "Kdo přijme jedno z takových dětí v mém jménu, přijímá mne; a kdo mne přijme, nepřijímá mne, ale toho, který mě poslal."

Mrk 9 38 Jan mu řekl: "Mistře, viděli jsme kohosi, kdo v tvém jménu vyhání demony, ale s námi nechodil; i bránili jsme mu, protože s námi nechodil."

Mrk 9 39 Ježíš však řekl: "Nebráňte mu! Žádný, kdo učiní mocný čin v mém jménu, nemůže mi hned na to zlořečit.

Mrk 9 40 Kdo není proti nám, je pro nás.

Mrk 9 41 Kdokoli vám podá číši vody, protože jste Kristovi, amen, pravím vám, nepřijde o svou odměnu."

Mrk 9 42 "Kdo by svedl k hříchu jednoho z těchto nepatrných, kteří ve mne věří, lépe by mu bylo, kdyby mu dali na krk mlýnský kámen a hodili ho do moře.

Mrk 9 43 Svádí-li tě k hříchu tvá ruka, utni ji; lépe je pro tebe, vejdeš-li do života zmrzačen, než abys šel s oběma rukama do pekla, do ohně neuhasitelného.

Mrk 9 44 ---

Mrk 9 45 A svádí-li tě k hříchu noha, utni ji; je lépe pro tebe, vejdeš-li do života chromý, než abys byl s oběma nohama uvržen do pekla.

Mrk 9 46 ---

Mrk 9 47 A jestliže tě svádí oko, vyloupni je; je lépe pro tebe, vejdeš-li do Božího království jednooký, než abys byl s oběma očima uvržen do pekla,

Mrk 9 48 'kde jejich červ neumírá a oheň nehasne.'

Mrk 9 49 Každý bude solen ohněm.

Mrk 9 50 Sůl je dobrá, ztratí-li však svou slanost, čím ji osolíte? Mějte sůl v sobě a žijte mezi sebou v pokoji."

Mrk 10 1 I vstal a šel odtamtud do judských krajin a za Jordán. Opět se k němu shromáždily zástupy, a on je zase učil, jak bylo jeho zvykem.

Mrk 10 2 Tu přišli farizeové a zkoušeli ho: ptali se ho, je-li muži dovoleno propustit manželku.

Mrk 10 3 odpověděl jim: "Co vám ustanovil Mojžíš?"

Mrk 10 4 Řekli: "Mojžíš dovolil napsat rozlukový lístek a propustit."

Mrk 10 5 Ježíš jim řekl: "Pro tvrdost vašeho srdce vám napsal toto ustanovení.

Mrk 10 6 Od počátku stvoření 'Bůh učinil člověka jako muže a ženu;

Mrk 10 7 proto opustí muž svého otce i matku a připojí se ke své manželce, a budou ti dva jedno tělo'; takže již nejsou dva, ale jeden.

Mrk 10 8 A proto, co Bůh spojil, člověk nerozlučuj!"

Mrk 10 9 V domě se ho učedníci znovu na tu věc ptali.

Mrk 10 10 I řekl jim: "Kdo propustí svou manželku a vezme si jinou, dopouští se vůči ní cizoložství;

Mrk 10 11 a jestliže manželka propustí svého muže a vezme si jiného, dopouští se cizoložství."

Mrk 10 12 Tu mu přinášeli děti, aby se jich dotkl, ale učedníci jim to

zakazovali.

Mrk 10 14 Když to Ježíš uviděl, rozhněval se a řekl: "Nechte děti přicházet ke mně, nebráňte jim, neboť takovým patří království Boží.

Mrk 10 15 Amen, pravím vám, kdo nepřijme Boží království jako dítě, jistě do

něho nevejde."

Mrk 10 16 Objímal je, vzkládal na ně ruce a žehnal jim.
 Mrk 10 17 Když se vydával na cestu, přiběhl k němu nějaký člověk, a poklekl před
 ním a ptal se ho: "Mistře dobrý, co mám dělat, abych měl podíl na věčném životě?"
 Mrk 10 18 Ježíš mu řekl: "Proč mi říkáš dobrý? Nikdo není dobrý, jedině Bůh.
 Mrk 10 19 Příkázání znáš: Nezabiješ, nezcižoložíš, nebudeš krást, nevydáš křivé
 svědectví, nebudeš podvádět, cti svého otce i svou matku!"
 Mrk 10 20 On mu na to řekl: "Mistře, to všechno jsem dodržoval od svého mládí."
 Mrk 10 21 Ježíš na něj s láskou pohleděl a řekl: "Jedno ti schází. Jdi, prodej
 všecko, co máš, rozdej chudým a budeš mít poklad v nebi; pak přijď a následuj mne!"
 Mrk 10 22 On po těch slovech svěsil hlavu a smuten odešel, neboť měl mnoho
 majetku.
 Mrk 10 23 Ježíš se rozhlédl po svých učednících a řekl jim: "Jak těžko vejdou do
 Božího království ti, kdo mají bohatství!"
 Mrk 10 24 Učedníky ta slova zarazila. Ježíš jim ještě jednou řekl: "Dítky, jak
 těžké je vejít do království Božího!"
 Mrk 10 25 Snáze projde velbloud uchem jehly, než aby bohatý vešel do Božího
 království."
 Mrk 10 26 Ještě více se zhrozili a říkali si: "Kdo tedy může být spasen?"
 Mrk 10 27 Ježíš na ně pohleděl a řekl: "U lidí je to nemožné, ale ne u Boha;
 vždyť u Boha je možné všecko."
 Mrk 10 28 Tu se Petr ozval: "Hle, my jsme opustili všecko a šli jsme za tebou."
 Mrk 10 29 Ježíš jim řekl: "Amen, pravím vám, není nikoho, kdo opustil dům nebo
 bratry nebo sestry nebo matku nebo otce nebo děti nebo pole pro mne a pro evangelium,
 Mrk 10 30 aby nyní, v tomto čase, nedostal spolu s pronásledováním stokrát více
 domů, bratrů, sester, matek, dětí i polí a v přicházejícím věku život věčný.
 Mrk 10 31 Mnozí první budou poslední a poslední první."
 Mrk 10 32 Byli na cestě do Jeruzaléma a Ježíš šel před nimi; byli zaraženi a ti,
 kteří šli za nimi, se báli. Vzal k sobě opět svých Dvanáct a začal mluvit o tom, co ho má
 potkat:
 Mrk 10 33 "Hle, jdeme do Jeruzaléma a Syn člověka bude vydán velekněžím a
 zákoníkům; odsoudí ho na smrt a vydají pohanům,
 Mrk 10 34 budou se mu posmívat, poplívají ho, zbičují a zabijí; a po třech dnech
 i vstane."
 Mrk 10 35 Přistoupili k němu Jakub a Jan, synové Zebedeovi, a řekli mu: "Mistře,
 chtěli bychom, abys nám učinil, oč tě požádáme."
 Mrk 10 36 Řekl jim: "Co chcete, abych vám učinil?"
 Mrk 10 37 Odpověděli mu: "Dej nám, abychom měli místo jeden po tvé pravici a
 druhý po levici v tvé slávě."
 Mrk 10 38 Ale Ježíš jim řekl: "Nevíte, oč žádáte. Můžete pít kalich, který já
 piji, nebo být pokřtěni křtem, kterým já jsem křtěn?"
 Mrk 10 39 Odpověděli: "Můžeme." Ježíš jim řekl: "Kalich, který já piji, budete
 pít a křtem, kterým já jsem křtěn, budete pokřtěni.
 Mrk 10 40 Ale udělovat místa po mé pravici či levici není má věc; ta místa patří
 těm, jimž jsou připravena."
 Mrk 10 41 Když to uslyšelo ostatních deset, začali se hněvat na Jakuba a Jana.
 Mrk 10 42 Ježíš je zavolał k sobě a řekl jim: "Víte, že ti, kdo platí u národů
 za první, nad nimi panují, a kdo jsou u nich velcí, utlačují je.
 Mrk 10 43 Ne tak bude mezi vámi; ale kdo se mezi vámi chce stát velkým, buď
 vaším sluzebním;
 Mrk 10 44 a kdo chce být mezi vámi první, buď otrokem všech.
 Mrk 10 45 vždyť ani Syn člověka nepřišel, aby si dal sloužit, ale aby sloužil a
 dal svůj život jako výkupné za mnohé."
 Mrk 10 46 Přišli do Jericha. A když vycházel s učedníky a s velkým zástupem z
 Jericha, seděl u cesty syn Timaiův, Bartimaios, slepý žebrák.
 Mrk 10 47 Když uslyšel, že je to Ježíš Nazaretský, dal se do křiku: "Ježíši,
 Synu Davidův, smiluj se nade mnou!"
 Mrk 10 48 Mnozí ho napomínali, aby mlčel. On však tím více křičel: "Synu
 Davidův, smiluj se nade mnou!"
 Mrk 10 49 Ježíš se zastavil a řekl: "Zavolejte ho!" I zavolali toho slepého a
 řekli mu: "Vzchop se, vstaň, volá tě!"
 Mrk 10 50 Odhodil svůj plášť, vyskočil a přišel k Ježíšovi.
 Mrk 10 51 Ježíš mu řekl: "Co chceš abych pro tebe učinil?" Slepý odpověděl:
 "Pane, ať vidím!"
 Mrk 10 52 Ježíš mu řekl: "Jdi, tvá víra tě zachránila." Hned prohlédl a šel tou
 cestou za ním.
 Mrk 11 1 Když se blížili k Jeruzalému, k Betfage a Betanii u Olivové hory,
 poslal dva ze svých učedníků
 Mrk 11 2 a řekl jim: "Jděte do vesnice, která je před vámi, a hned, jak do ní
 vejdete, naleznete přivázané oslátko, na němž dosud nikdo z lidí neseděl. Odvažte je a
 přiveďte!"
 Mrk 11 3 A řekne-li vám někdo: 'Co to děláte?', odpovězte: 'Pán je potřeбуje a

hned je sem zase vrátí.' "

Mrk 11 4 Vyšli a na rozcestí našli oslátko přivázané venku u dveří. Když je odvazovali,

Mrk 11 5 někteří z těch, kteří tam stáli, jim řekli: "Co to děláte, že odvazujete oslátko?"

Mrk 11 6 odpověděli jim tak, jak Ježíš přikázal, a oni je nechali.

Mrk 11 7 Oslátko přivedli Ježíšovi, přehodili přes ně své pláště a on se na ně posadil.

Mrk 11 8 Mnozí rozprostřeli na cestu své pláště a jiní zelené ratolesti z polí.

Mrk 11 9 A ti, kdo šli před ním i za ním, volali: "Hosanna!

Mrk 11 10 Požehnání, který přichází ve jménu Hospodínově, požehnáno buď přicházející království

Mrk 11 11 našeho otce Davida. Hosanna na výsostech!"

Mrk 11 11 Ježíš vjel do Jeruzaléma a vešel do chrámu. Po všem se rozhlédl, a poněvadž již bylo pozdě

Mrk 11 12 večer, odešel s dvanácti do Betanie.

Mrk 11 13 Když vyšli druhého dne z Betanie, dostal hlad.

Mrk 11 13 Spatřil z dálky fíkovník, který měl listí, a šel se podívat, zda na něm něco nalezne. Když k němu přišel, nenalezl nic, než listí, neboť nebyl čas fíků.

Mrk 11 14 I řekl mu: "Ať z tebe již na věky nikdo nejí ovoce!" Učedníci to slyšeli.

Mrk 11 15 Přišli do Jeruzaléma. Když vešel do chrámu, začal vyhánět prodavače a kupující v nádvoří, zpěvřelce stoly směnárníků a stánky prodavačů holubů;

Mrk 11 16 nedovoloval ani to, aby někdo s čímkoliv procházel nádvořím.

Mrk 11 17 A učil je: "Což není psáno: 'Můj dům bude zván domem modlitby pro všechny národy'? Vy však jste z něho udělali doupě lupičů."

Mrk 11 18 Velekněží a zákoníci to slyšeli a hledali, jak by ho zahubili; báli se ho totiž, protože všichni lidé byli nadšeni jeho učením.

Mrk 11 19 A když nastal večer, vyšel Ježíš s učedníky z města.

Mrk 11 20 Ráno, když šli kolem, uviděl ten fíkovník uschlý od kořenu.

Mrk 11 21 Petr se rozpomenul a řekl: "Mistře, pohleď, fíkovník, který jsi proklel, uschl."

Mrk 11 22 Ježíš jim odpověděl: "Mějte víru v Boha!

Mrk 11 23 Amen, pravím vám, že kdo řekne této hoře: 'Zdvihni se a vrhni do moře' - a nebude pochybovat, ale bude věřit, že se stane, co říká, bude to mít.

Mrk 11 24 Proto vám pravím: Věřte, že všechno, oč v modlitbě poprosíte, je vám dáno a budete to mít.

Mrk 11 25 A kdykoli povstáváte k modlitbě, odpouštějte, co proti druhým máte, aby i váš Otec, který je v nebesích, vám odpustil vaše přestoupení."

Mrk 11 26 +Jestliže však vy neodpustíte, ani váš Otec, který je v nebesích, vám neodpustí vaše přestoupení.

Mrk 11 27 Znovu přišli do Jeruzaléma. Když procházel chrámem, přišli k němu velekněží, zákoníci a starší

Mrk 11 28 a řekli mu: "Jakou mocí to činíš? A kdo ti dal moc, abys to činil?"

Mrk 11 29 Ježíš jim řekl: "I já vám položím jednu otázku; odpovězte mně, a já vám povím, jakou mocí to činím!

Mrk 11 30 odkud měl Jan pověření křtít? Z nebe či od lidí? Odpovězte mi!"

Mrk 11 31 I dohadovali se mezi sebou: "Řekneme-li 'z nebe', namítne nám: 'Proč jste mu tedy neuvěřili'?"

Mrk 11 32 Řekneme-li však 'od lidí'?" - to se zase báli zástupu; neboť všichni měli za to, že Jan byl opravdu prorok.

Mrk 11 33 odpověděli tedy Ježíšovi: "Nevíme." A Ježíš jim řekl: "Ani já vám nepovím, jakou mocí to činím."

Mrk 12 1 Začal k nim mluvit v podobenstvích: "Jeden člověk vysadil vinici, obehnal ji zdí, vykopal nádrž k lisu a vystavěl strážní věž; pak ji pronajal vinařům a odcestoval.

Mrk 12 2 v stanovený čas poslal k vinařům služebníka, aby od nich vybral podíl z výnosu vinice.

Mrk 12 3 Ale oni ho chytili, zbili a poslali zpět s prázdnou.

Mrk 12 4 Opět k nim poslal jiného služebníka. Toho zpoličkovali a zneuctili.

Mrk 12 5 Poslal dalšího, toho zabili; a mnoho jiných - jedny zbili, jiné zabili.

Mrk 12 6 Měl ještě jednoho: svého milovaného syna. Toho k nim poslal nakonec a říkal si: 'Na mého syna budou mít přece ohled.'

Mrk 12 7 Ale ti vinaři si mezi sebou řekli: 'To je dědic. Pojďme a zabijme ho a dědictví bude naše!'

Mrk 12 8 A chytili ho, zabili a vyhodili ven z vinice.

Mrk 12 9 Co udělá pán vinice? Přijde, zahubí vinaře a vinici dá jiným.

Mrk 12 10 Nečetli jste v Písmu slovo: 'Kámen, který stavitelé zavrhlí, stal se kamenem úhelným;

Mrk 12 11 Hospodin to učinil a je to podivuhodné v našich očích'?"

Mrk 12 12 Nepřátelé se chtěli Ježíše zmocnit, neboť poznali, že to podobenství řekl proti nim, ale báli se lidu. I nechali ho a odešli.

Mrk 12 13 Poslali k němu některé z farizeů a herodiánů, aby ho chytili za slovo.

Mrk 12 14 Ti šli a řekli: "Mistře, víme, že jsi pravdivý a že se na nikoho neohlížíš; ty přece nebereš ohled na postavení člověka, nýbrž učíš cestě Boží podle pravdy. Je dovoleno dávat daň císaři, nebo ne? Máme dávat, nebo nemáme?"

Mrk 12 15 On však prohlédl jejich úskok a řekl jim: "Co mě pokoušíte? Ukažte mi denár!"

Mrk 12 16 Když mu jej podali, zeptal se jich: "Čí je tento obraz a nápis?"

Odpověděli: "Císařův."

Mrk 12 17 Ježíš jim řekl: "Co je císařovo, odevzdejte císaři, a co je Boží, Bohu." Velice se nad tím podivili.

Mrk 12 18 A přišli k němu saduceové, kteří říkají, že není vzkříšení, a ptali se ho:

Mrk 12 19 "Mistře, Mojžíš nám ustanovil: 'Zemře-li něčí bratr a zanechá manželku bezdětnou, ať se s ní ožení jeho bratr a zplodí svému bratru potomka.'

Mrk 12 20 Bylo sedm bratrů. Oženil se první a zemřel bez potomka.

Mrk 12 21 Jeho manželku si vzal druhý, ale zemřel a také nezanechal potomka. A stejně třetí.

Mrk 12 22 A nikdo z těch sedmi nezanechal potomka. Naposledy ze všech zemřela i ta žena.

Mrk 12 23 Komu z nich bude patřit, až po vzkříšení vstanou? Všechny sedm ji přece mělo za manželku."

Mrk 12 24 Ježíš jim řekl: "Mylíte se, neznáte Písmo ani moc Boží!

Mrk 12 25 Když lidé vstanou z mrtvých, nežení se ani nevžívají, ale jsou jako nebeští andělé.

Mrk 12 26 A pokud jde o mrtvé, že vstanou, nečetli jste v knize Mojžíšově, ve vyprávění o hořícím keři, jak Bůh Mojžíšovi řekl: 'Já jsem Bůh Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jákobův'?

Mrk 12 27 On přece není Bohem mrtvých, nýbrž Bohem živých. Velmi se mylíte!"

Mrk 12 28 Přistoupil k němu jeden ze zákoníků, který slyšel jejich rozhovor a shledal, že jim dobře odpověděl. Zeptal se ho: "Které přikázání je první ze všech?"

Mrk 12 29 Ježíš odpověděl: "První je toto: 'Slyš, Izraeli, Hospodin, Bůh náš, jest jediný pán;

Mrk 12 30 miluj Hospodina, Boha svého, z celého svého srdce, z celé své mysli a z celé své síly!'

Mrk 12 31 Druhé pak je toto: 'Miluj bližního svého jako sám sebe!' Většího přikázání nad tato dvě není."

Mrk 12 32 I řekl mu ten zákoník: "Správně, Mistře, podle pravdy jsi řekl, že jest jediný Bůh a že není jiného kromě něho;

Mrk 12 33 a milovatí jej z celého srdce, z celého rozumu i z celé síly a milovat bližního jako sám sebe je víc, než přinášet Bohu oběti a dary."

Mrk 12 34 Když Ježíš viděl, že moudře odpověděl, řekl mu: "Nejsi daleko od Božího království." Potom se ho již nikdo otázat neodvážil.

Mrk 12 35 Když Ježíš učil v chrámu, řekl jim ještě: "Jak mohou zákoníci říkat, že Mesiáš je syn Davidův?

Mrk 12 36 Sám David řekl v Duchu svatém: 'Řekl Hospodin mému Pánu: usedni po mé pravici, dokud ti nepoložím nepřátele pod nohy.'

Mrk 12 37 Sám David nazývá Mesiáše Pánem, jak tedy může být jeho synem?" Početný zástup mu rád naslouchal.

Mrk 12 38 Když učil, řekl: "Varujte se zákoníků, kteří se rádi procházejí v dlouhých rízách, stojí o pozdravy na ulicích,

Mrk 12 39 o přední sedadla v synagógách a přední místa na hostinách.

Mrk 12 40 Vyjídají domy vdov a dlouho se naoko modlí. Ty postihne tím přísnější soud."

Mrk 12 41 Sedl si naproti chrámové pokladnici a díval se, jak do ní lidé vhadzují peníze. A mnozí bohatí dávali mnoho.

Mrk 12 42 Přišla také jedna chudá vdova a vhodila dvě drobné mince, dohromady čtyřák.

Mrk 12 43 Zavolał své učedníky a řekl jim: "Amen, pravím vám, tato chudá vdova dala víc, než všichni ostatní, kteří dávali do pokladnice.

Mrk 12 44 Všichni totiž dávali ze svého nadbytku, ona však ze svého nedostatku: dala, co měla, všechno, z čeho měla být živa."

Mrk 13 1 A když vycházel z chrámu, řekl mu jeden z jeho učedníků: "Pohleď, Mistře, jaké to kameny a jaké stavby!"

Mrk 13 2 Ježíš mu řekl: "Obdivuješ ty velké stavby? Nezůstane z nich kámen na kameni, všechno bude rozmetáno."

Mrk 13 3 Když seděl na Olivové hoře naproti chrámu a byli sami, zeptali se ho Petr, Jakub, Jan a Ondřej:

Mrk 13 4 "Pověz nám, kdy to nastane a jaké bude znamení, až se začne všechno schylovat ke konci!"

Mrk 13 5 Ježíš jim odpověděl: "Mějte se na pozoru, aby vás někdo nesvedl.

Mrk 13 6 Mnozí přijdou v mém jménu a budou říkat: 'Já jsem to' a svedou mnohé.

Mrk 13 7 Až uslyšíte válečný ryk a zvěsti o válkách, nelekejte se! Musí to být, ale ještě nebude konec.

Mrk 13 8 Povstane národ proti národu a království proti království, v mnohých krajinách budou zemětřesení, bude hlad. To bude teprve začátek bolestí.

Mrk 13 9 Vy sami se mějte na pozoru! Budou vás vydávat soudům, budete biti v synagógách, budete stát před vládci i králi kvůli mně, abyste před nimi vydali svědectví.

Mrk 13 10 Ale dříve musí být evangelium kázáno všem národům.

Mrk 13 11 Až vás povedou před soud, nemějte předem starost, co budete mluvit; ale co vám bude v té hodině dáno, to mluvte. Nejste to vy, kdo mluví, ale Duch svatý.

Mrk 13 12 Vydá na smrt bratr bratra a otec dítě, povstanou děti proti rodičům a připraví je o život.

Mrk 13 13 Budou vás všichni nenávidět pro mé jméno; ale kdo vytrvá až do konce, bude spasen.

Mrk 13 14 Když pak uvidíte 'znesvěcující ohavnost' stát tam, kde být nemá - kdo čte, rozuměj - tehdy ti, kdo jsou v Judsku, ať uprchnou do hor;

Mrk 13 15 kdo je na střeše, ať nesestupuje a nevchází do domu, aby si odtud něco vzal;

Mrk 13 16 a kdo je na poli, ať se nevrací domů, aby si vzal plášť.

Mrk 13 17 Běda těhotným a kojícím v oněch dnech!

Mrk 13 18 Modlete se, aby to nebylo v zimě.

Mrk 13 19 S těmi dny přijde takové soužení, jaké nebylo od počátku světa, který stvořil Bůh, až do dneška nikdy nebude.

Mrk 13 20 A kdyby Pán nezkrátil ty dny, nebyl by spasen žádný člověk. Ale kvůli svým vyvoleným zkrátí ty dny.

Mrk 13 21 A tehdy, řekne-li vám někdo: 'Hle, tu je Mesiáš, hle tam', nevěřte!

Mrk 13 22 Vystanou lžimesiášové a lžiproroci a budou předvádět znamení a zázraky, aby svedli vyvolené, kdyby to bylo možné.

Mrk 13 23 Vy však se mějte na pozoru! Všecko jsem vám řekl předem.

Mrk 13 24 Ale v těch dnech po onom soužení zatmí se slunce, a měsíc ztratí svou záři,

Mrk 13 25 hvězdy budou padat z nebe a mocnosti, které jsou v nebesích, se zachvějí.

Mrk 13 26 A tehdy uzří Syna člověka přicházet v oblacích s velikou mocí a slávou.

Mrk 13 27 Tehdy vyšle anděly a shromáždí své vyvolené od čtyř úhlů světa, od nejzazších konců země po nejzazší konec nebe.

Mrk 13 28 Od fíkovníku si vezmete poučení: Když už jeho větev raší a vyráží listí, víte, že léto je blízko.

Mrk 13 29 Tak i vy, až uvidíte, že se toto děje, vězte, že ten čas je blízko, přede dveřmi.

Mrk 13 30 Amen, pravím vám, že nepomine toto pokolení, než se to všecko stane.

Mrk 13 31 Nebe a země pominou, ale má slova nepominou.

Mrk 13 32 O onom dni či hodině neví nikdo, ani andělé v nebi, ani SYN, jenom Otec.

Mrk 13 33 Mějte se na pozoru, neboť nevíte, kdy ten čas přijde.

Mrk 13 34 Jako člověk, který je na cestách: než opustil svůj dům, dal každému služebníku odpovědnost za jeho práci a vrátnému nařídil, aby bděl.

Mrk 13 35 Bděte tedy, neboť nevíte, kdy pán domu přijde, zda večer, či o půlnoci, nebo za kuropění, nebo ráno;

Mrk 13 36 aby vás nenalezl spící, až znenadání přijde.

Mrk 13 37 Co vám říkám, říkám všem: Bděte!"

Mrk 14 1 Bylo dva dny před velikonoce, svátkem nekvašených chlebů. velekněží a zákoníci přemýšleli, jak by se Ježíše lstí zmocnili a zabili ho.

Mrk 14 2 Říkali: "Jen ne při svátečním shromáždění, aby se lid nevzbouřil."

Mrk 14 3 Když byl v Betanii v domě Šimona Malomocného a seděl u stolu, přišla žena, která měla alabastrovou nádobku pravého vzácného oleje z nardu. Rozbila ji a olej vylila na jeho hlavu.

Mrk 14 4 Někteří se hněvali: "Nač ta ztráta oleje?

Mrk 14 5 Mohl se prodat za víc než tři sta denárů a ty se mohly dát chudým." A osopili se na ni.

Mrk 14 6 Ježíš však řekl: "Nechte ji! Proč ji trápíte? Vykonal na mě dobrý skutek.

Mrk 14 7 vždyť chudé máte stále kolem sebe, a kdykoli chcete, můžete jim činit dobře; mne však nemáte stále.

Mrk 14 8 Ona učinila, co měla; už napřed pomazala mé tělo k pohřbu.

Mrk 14 9 Amen, pravím vám, všude po celém světě, kde bude kázáno evangelium, bude se mluvit na její památku také o tom, co ona učinila."

Mrk 14 10 Jidáš Iskariotský, jeden z Dvanácti, odešel k velekněžím, aby jim ho zradil.

Mrk 14 11 Ti se zaradovali, když to slyšeli, a slíbili mu peníze. I hledal vhodnou příležitost, jak by jim ho vydal.

Mrk 14 12 Prvního dne nekvašených chlebů, když se zabíjel velikonoční beránek, řekli Ježíšovi jeho učedníci: "Kde chceš, abychom ti připravili velikonoční večeři?"

Mrk 14 13 Poslal dva ze svých učedníků a řekl jim: "Jděte do města a potká vás

člověk, který nese džbán vody. Jděte za ním,
 Mrk 14 14 a kam vejde, řekněte hospodáři: 'Mistr vzkazuje: Kde je pro mne
 světnice, v níž bych jedl se svými učedníky velikonočního beránka?'
 Mrk 14 15 A on vám ukáže velkou horní místnost, zařízenou a připravenou; tam pro
 nás připravte večeři!"
 Mrk 14 16 učedníci šli, a když přišli do města, našli všechno, jak jim to řekl;
 a připravili velikonočního beránka.
 Mrk 14 17 Večer přišel Ježíš s Dvanácti.
 Mrk 14 18 A když byli u stolu a jedli, řekl: "Amen, pravím vám, že jeden z vás
 mě zradí, ten, který se mnou jí."
 Mrk 14 19 Zarmoutilo je to a začali se ho jeden po druhém ptát: "Snad ne já?"
 Mrk 14 20 Řekl jim: "Jeden z Dvanácti, který se mnou namáčí chléb v téže míse.
 Mrk 14 21 Syn člověka odchází, jak je o něm psáno, ale běda tomu, který Syna
 člověka zrazuje. Pro toho by bylo lépe, kdyby se byl vůbec nenarodil."
 Mrk 14 22 Když jedli, vzal chléb, požehnal. Lámal a dával jim se slovy:
 "Vezměte, toto jest mé tělo."
 Mrk 14 23 Pak vzal kalich, vzdal díky, podal jim ho a pili z něho všichni.
 Mrk 14 24 A řekl jim: "Toto jest má krev, která zpečetuje smlouvu a prolévá se
 za mnohé.
 Mrk 14 25 Amen, pravím vám, že nebudu již pít z plodu vinné révy až do toho
 dne, kdy budu pít nový kalich v Božím království."
 Mrk 14 26 Když zazpívali chvalo zpěv, šli na Olivovou horu.
 Mrk 14 27 Ježíš jim řekl: "Všichni ode mne odpadnete, neboť je psáno: 'Budou bít
 pastýře a ovce se rozprchnou.'
 Mrk 14 28 Ale po mém vzkříšení vás předejdu do Galileje."
 Mrk 14 29 Tu mu Petr řekl: "I kdyby všichni odpadli, já ne."
 Mrk 14 30 Ježíš mu odpověděl: "Amen, pravím tobě, že dnes, této noci, dřív než
 kohout dvakrát zakokrhá, právě ty mě třikrát zapřeš."
 Mrk 14 31 On však ještě horlivěji prohlašoval: "I kdybych měl spolu s tebou
 umřít, nezapřu tě." Tak mluvili všichni.
 Mrk 14 32 Přišli na místo zvané Getsemane. Ježíš řekl svým učedníkům: "Počkejte
 tu, než se pomodlím."
 Mrk 14 33 Pak vzal s sebou Petra, Jakuba a Jana. Přepadla ho hrůza a úzkost.
 Mrk 14 34 I řekl jim: "Má duše je smutná až k smrti. Zůstaňte zde a bděte!"
 Mrk 14 35 Poodešel od nich, padl na zem a modlil se, aby ho, je-li možné, minula
 tato hodina.
 Mrk 14 36 Řekl: "Abba, Otče, tobě je všechno možné; odejmi ode mne tento kalich,
 ale ne, co já chci, nýbrž co ty chceš."
 Mrk 14 37 Přišel k učedníkům a zastihl je v spánku. Řekl Petrovi: "Šimone, ty
 spíš? Nedokázal jsi jedinou hodinu bdít?
 Mrk 14 38 Bděte a modlete se, abyste neupadli do pokušení. Váš duch je odhodlán,
 ale tělo slabé."
 Mrk 14 39 Znovu odešel a modlil se stejnými slovy.
 Mrk 14 40 A když se vrátil, zastihl je spící; oči se jim zavíraly a nevěděli, co
 by mu odpověděli.
 Mrk 14 41 Přišel potřetí a řekl jim: "Ještě spíte a odpočíváte? Už dost! Přišla
 hodina, hle, Syn člověka je vydáván do rukou hříšníků.
 Mrk 14 42 Vstaňte, pojďme! Hle, přibližuje se ten, který mě zrazuje."
 Mrk 14 43 Ještě ani nedomluvil a přišel Jidáš, jeden z Dvanácti. Velekněží,
 zákoníci a starší s ním poslali zástup, ozbrojený meči a holemi.
 Mrk 14 44 Jeho zrádce s nimi domluvil znamení. Řekl jim: "Kterého políbím, ten
 to je; toho zatkněte a pod dozorem odveďte."
 Mrk 14 45 Když Jidáš přišel, hned k Ježíšovi přistoupil a řekl: "Mistře!" a
 políbil ho.
 Mrk 14 46 Oni pak na něho vztáhli ruce a zmocnili se ho.
 Mrk 14 47 Tu jeden z těch, kdo stáli kolem, tasil meč, zasáhl veleknězova sluhu
 a utal mu ucho.
 Mrk 14 48 Ale Ježíš jim řekl: "Vyšli jste na mne jako na povstalce s meči a
 holemi, abyste mě zajali.
 Mrk 14 49 Denně jsem vás učil v chrámě a nezmocnili jste se mne. Ale je třeba,
 aby se naplnila Písma!"
 Mrk 14 50 Všichni ho opustili a utekli.
 Mrk 14 51 Šel za ním nějaký mladík, který měl na sobě jen kus plátna přes nahé
 tělo; toho chytili.
 Mrk 14 52 On jim však nechal plátno v rukou a utekl.
 Mrk 14 53 Ježíše odvedli k veleknězi, kde se shromáždili nejvyšší kněží, starší
 a zákoníci.
 Mrk 14 54 Petr šel zpovzdálí za Ježíšem až dovnitř do veleknězova dvora; seděl
 tam spolu se sluhy a ohříval se u ohně.
 Mrk 14 55 Velekněží a celá rada hledali proti Ježíšovi svědectví, aby ho mohli
 odsoudit k smrti, ale nenalezli.
 Mrk 14 56 Mnozí sice proti němu křivě svědčili, ale svědectví se neshodovala.

Mrk 14 57 Někteří pak vystoupili a křivě proti němu svědčili:
Mrk 14 58 "Slyšeli jsme ho říkat: Já zbořím tento chrám udělaný rukama a ve
třech dnech vystavím jiný, ne rukama udělaný."
Mrk 14 59 Ale ani jejich svědectví se neshodovala.
Mrk 14 60 Tu velekněz vstal, postavil se uprostřed a otázel se Ježíše: "Nic
neodpovídáš na to, co tihle proti tobě svědčí?"
Mrk 14 61 On však mlčel a nic neodpověděl. Opět se ho velekněz zeptal: "Jsi
Mesiáš, Syn Požehnaného?"
Mrk 14 62 Ježíš řekl: "Já jsem. A uźříte Syna člověka sedět po pravici
všemohoucího a přicházet s oblaky nebeskými."
Mrk 14 63 Tu velekněz roztrhl svá roucha a řekl: "Nač potřebujeme ještě svědky?
Mrk 14 64 Slyšeli jste rouhání. Co o tom soudíte?" Oni pak všichni rozhodli, že
je hoden smrti.
Mrk 14 65 Někteří na něj počali plivat, zakrývali mu obličej, bili ho po hlavě a
říkali mu: "Prorokuj!" A sluhové ho tloukli do tváře.
Mrk 14 66 Když byl Petr dole v nádvoří, přišla jedna z veleknězových služek,
Mrk 14 67 a když uviděla Petra, jak se ohřívá, pohlédla na něj a řekla: "I ty
jsi byl s tím Nazaretským Ježíšem!"
Mrk 14 68 On však zapřel: "O ničem nevím a vůbec nechápu, co říkáš." A vyšel ven
do předního dvora. V tom zakokrhál kohout.
Mrk 14 69 Ale služka ho uviděla a zase začala říkat těm, kteří stáli poblíž:
"Ten člověk je z nich!"
Mrk 14 70 On však opět zapíral. A zakrátko zase ti, kdo stáli kolem, řekli
Petrovi: "Jistě jsi z nich, vždyť jsi z Galileje!"
Mrk 14 71 On se však začal zaklínat a zapřísahat: "Neznám toho člověka, o němž
mluvíte."
Mrk 14 72 V tom kohout zakokrhál podruhé. Tu se Petr rozpomněl na slova, která
mu Ježíš řekl: "Dřív než kohout dvakrát zakokrhá, třikrát mě zapřeš." A dal se do pláče.
Mrk 15 1 A hned zrána se poradili velekněží, starší a zákoníci, celá rada;
spoutali Ježíše, odvedli jej a vydali Pilátovi.
Mrk 15 2 Pilát se ho otázel: "Ty jsi král Židů?" On mu odpověděl: "Ty sám to
říkáš."
Mrk 15 3 velekněží na něj mnoho žalovali.
Mrk 15 4 Tu se ho Pilát znovu otázel: "Nic neodpovídáš? Pohleď, co všecko na
tebe žalují!"
Mrk 15 5 Ježíš však už nic neodpověděl, takže se Pilát divil.
Mrk 15 6 O svátcích jim propouštíval jednoho vězně, o kterého žádali.
Mrk 15 7 Ve vězení byl mezi vzbuřenci, kteří se při vzpouře dopustili vraždy,
muž jménem Barabáš.
Mrk 15 8 Zástup přišel Piláta požádat o to, v čem jim obvykle vyhověl.
Mrk 15 9 Pilát jim na to řekl: "Chcete, abych vám propustil židovského krále?"
Mrk 15 10 věděl totiž, že mu ho velekněží vydali ze zášti.
Mrk 15 11 Velekněží však podnítli zástup, ať jim raději propustí Barabáše.
Mrk 15 12 Pilát se jich znovu zeptal: "Co tedy mám učinit s tím, kterému říkáte
židovský král?"
Mrk 15 13 Tu se znovu dali do křiku: "Ukřižuj ho!"
Mrk 15 14 Pilát jim řekl: "A čeho se vlastně dopustil?" Oni však ještě víc
křičeli: "Ukřižuj ho!"
Mrk 15 15 Tu Pilát, aby vyhověl zástupu, propustil jim Barabáše; Ježíše dal
zbičovat a vydal ho, aby byl ukřižován.
Mrk 15 16 Vojáci ho odvedli do místodržitelského dvora a svolali celou setnihu.
Mrk 15 17 Navlékli mu purpurový plášť, upletli trnovou korunu, vsadili mu ji na
hlavu
Mrk 15 18 a začali ho zdravit: "Buď zdrav, židovský králi!"
Mrk 15 19 Bili ho po hlavě holí, plivali na něj, klekali na kolena a padali před
ním na zem.
Mrk 15 20 Když se mu dost naposmívali, svlékli mu purpurový plášť a oblékli ho
zase do jeho šatů. Pak ho vyvedli ven, aby ho ukřižovali.
Mrk 15 21 Cestou přinutili nějakého Šimona z Kyrény, otce Alexandrova a Rufova,
který šel z venkova, aby mu nesl kříž.
Mrk 15 22 A přivedli ho na místo zvané Golgota, což v překladu znamená 'Lebka'.
Mrk 15 23 Dávali mu víno okořeněné myrhou, on je však nepřijal.
Mrk 15 24 Ukřižovali ho a rozdělili si jeho šaty; losovali o ně, co si kdo
vezme.
Mrk 15 25 Bylo devět hodin, když ho ukřižovali.
Mrk 15 26 Jeho provinění oznamoval nápis: "Král Židů."
Mrk 15 27 S ním ukřižovali dva povstalce, jednoho po pravici a druhého po
levici.
Mrk 15 28 ---
Mrk 15 29 Kolemjdoucí ho uráželi: potřásali hlavou a říkali: "Ty, který chceš
zbořit chrám a ve třech dnech jej postavit,
Mrk 15 30 zachraň sám sebe a sestup s kříže!"

Mrk 15 31 Podobně se mu mezi sebou posmívali velekněží spolu se zákoníky.
Říkali: "Jiné zachránil, sám sebe zachránit nemůže.
Mrk 15 32 Ať nyní sestoupí s kříže, ten Mesiáš, král izraelský, abychom to
viděli a uvěřili!" Tupili ho i ti, kteří byli ukřižováni spolu s ním.
Mrk 15 33 Když bylo poledne, nastala tma po celé zemi až do tří hodin.
Mrk 15 34 O třetí hodině zvolal Ježíš mocným hlasem: "Eloi, Eloi, lema
sabachtani?", což přeloženo znamená: 'Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil?'
Mrk 15 35 Když to uslyšeli, říkali někteří z těch, kdo stáli okolo: "Hle, volá
Eliáše."
Mrk 15 36 Kdosi pak odběhl, namočil houbu v octě, nabodl ji na prut a dával mu
pít se slovy: "Počkejte, uvidíme, přijde-li ho Eliáš sejmut."
Mrk 15 37 Ale Ježíš vydal mocný hlas a skonal.
Mrk 15 38 Tu se chrámová opona roztrhla vpůli odshora až dolů.
Mrk 15 39 A když uviděl setník, který stál před ním, že takto skonal, řekl: "Ten
člověk byl opravdu Syn Boží."
Mrk 15 40 Zpozdívali se dívaly také ženy, mezi nimi Marie z Magdaly, Marie, matka
Jakuba mladšího a Josefa, a Salome,
Mrk 15 41 které ho provázely a staraly se o něj, když byl v Galileji, a mnohé
jiné, které se spolu s ním vydaly do Jeruzaléma.
Mrk 15 42 A když už nastal večer - byl totiž den přípravy, předvečer soboty -
Mrk 15 43 přišel Josef z Arimatie, vážený člen rady, který také očekával
království Boží, dodal si odvahu, vešel k Pilátovi a požádal o Ježíšovo tělo.
Mrk 15 44 Pilát se podívil, že Ježíš už zemřel; zavolal setníka a zeptal se ho,
je-li už dlouho mrtev.
Mrk 15 45 A když mu to setník potvrdil, daroval mrtvé tělo Josefovi.
Mrk 15 46 Ten koupil plátno, snal Ježíše z kříže, zavinul ho do plátna a položil
do hrobu, který byl vytesán ve skále, a ke vchodu přivalil kámen.
Mrk 15 47 Marie z Magdaly a Marie, matka Josefova, se dívaly, kam byl uložen.
Mrk 16 1 Když uplynula sobota, Marie z Magdaly, Marie, matka Jakubova, a Salome
nakoupily vonné masti, aby ho šly pomazat.
Mrk 16 2 Brzy ráno prvního dne po sobotě, sotva vyšlo slunce, šly k hrobu.
Mrk 16 3 Říkaly si mezi sebou: "Kdo nám odvalí kámen od vchodu do hrobu?"
Mrk 16 4 Ale když vzhledly, viděly, že kámen je odvalen; a byl velmi veliký.
Mrk 16 5 Vstoupily do hrobu a uviděly mládence, který seděl po pravé straně a
měl na sobě bílé roucho; i zděsily se.
Mrk 16 6 Řekl jim: "Neděste se! Hledáte Ježíše, toho Nazaretského, který byl
ukřižován. Byl vzkříšen, není zde. Hle, místo, kam ho položily.
Mrk 16 7 Ale jděte, řekněte učedníkům, zvláště Petrovi: 'Jde před vámi do
Galileje; tam ho spatříte, jak vám řekl.'"
Mrk 16 8 Ženy šly a utíkaly od hrobu, protože na ně padla hrůza a úžas. A
nikomu nic neřekly, neboť se bály.
Mrk 16 9 Když Ježíš ráno prvního dne po sobotě vstal, zjevil se nejprve Marii z
Magdaly, z níž kdysi vyhnal sedm démonů.
Mrk 16 10 Ona to šla oznámit těm, kteří bývali s ním a nyní truchlili a plakali.
Mrk 16 11 Ti, když uslyšeli, že žije a že se jí ukázal, nevěřili.
Mrk 16 12 Potom se zjevil v jiné podobě dvěma z nich cestou, když šli na venkov.
Mrk 16 13 Ti to šli oznámit ostatním; ale ani těm nevěřili.
Mrk 16 14 Konečně se zjevil samým jedenácti, když byli u stolu; káral jejich
nevěru a tvrdost srdce, poněvadž nevěřili těm, kteří ho viděli vzkříšeného.
Mrk 16 15 A řekl jim: "Jděte do celého světa a kažte evangelium všemu stvoření.
Mrk 16 16 Kdo uvěří a přijme křest, bude spasen; kdo však neuvěří, bude
odsouzen.
Mrk 16 17 Ty, kdo uvěří, budou provázet tato znamení: Ve jménu mém budou vyhánět
démony a mluvit novými jazyky;
Mrk 16 18 budou brát hady do ruky, a vypijí-li něco smrtícího, nic se jim
nestane; na choré budou vzkládat ruce a uzdraví je."
Mrk 16 19 Když jim to Pán řekl, byl vzat vzhůru do nebe a usedl po pravici Boží.
Mrk 16 20 Oni pak vyšli, všude kázali; a Pán s nimi působil a jejich slovo
potvrzoval znameními.
Lke 1 1 I když se již mnozí pokusili sepsat vypravování o událostech, které se
mezi námi naplnily,
Lke 1 2 jak nám je předali ti, kteří byli od počátku očitými svědky a
služebníky slova,
Lke 1 3 rozhodl jsem se také já, když jsem vše znovu důkladně prošel, že ti to
v pravém sledu vypíši, vznešený Theofile,
Lke 1 4 abys poznal hodnověrnost toho, v čem jsi byl vyučován.
Lke 1 5 Za dnů judského krále Heroda žil kněz, jménem Zachariáš, z oddílu
Abiova; měl manželku z dcer Áronových a ta se jmenovala Alžběta.
Lke 1 6 Oba byli spravedliví před Bohem a žili bezúhonně podle všech
Hospodinových příkazů a ustanovení.
Lke 1 7 Neměli však děti, neboť Alžběta byla neplodná a oba byli již
pokročilého věku.

Lke	1	8	Když jednou přišla řada na Zachariášův oddíl a on konal před Bohem kněžskou službu,
Lke	1	9	připadlo na něj losem podle kněžského řádu, aby vešel do svatyně Hospodinovy a obětoval kadidlo.
Lke	1	10	Venku se v hodinu oběti modlilo veliké množství lidu.
Lke	1	11	Tu se ukázal anděl Páně stojící po pravé straně oltáře, kde se obětovalo kadidlo.
Lke	1	12	Když ho Zachariáš uviděl, zděsil se a padla na něho bázeň.
Lke	1	13	Anděl mu řekl: "Neboj se, Zachariáši, neboť tvá prosba byla vyslyšena; tvá manželka Alžběta ti porodí syna a dáš mu jméno Jan.
Lke	1	14	Budeš mít radost a veselí a mnozí se budou radovat z jeho narození.
Lke	1	15	Bude veliký před Pánem, víno a opojný nápoj nebude pít, už od mateřského klína bude naplněn Duchem svatým.
Lke	1	16	A mnohé ze synů izraelských obrátí k Pánu, jejich Bohu;
Lke	1	17	sám půjde před ním v duchu a moci Eliášově, aby obrátil srdce otců k synům a vzpurné k moudrosti spravedlivých a připravil Pánu lid pohotový."
Lke	1	18	Zachariáš řekl andělovi: "Podle čeho to poznám? Vždyť já jsem stařec a moje žena pokročilého věku."
Lke	1	19	Anděl mu odpověděl: "Já jsem Gabriel, který stojí před Bohem; byl jsem poslán, abych k tobě promluvil a oznámil ti tuto radostnou zvěst.
Lke	1	20	Hle, oněmíš a nepromluvíš až do dne, kdy se to stane, poněvadž jsi neuvěřil mým slovům, která se svým časem naplní."
Lke	1	21	Lid čekal na Zachariáše a divil se, že tak dlouho prodlévá v chrámě
Lke	1	22	Když vyšel, nemohl k nim promluvit, a tak poznali, že měl v chrámě vidění; dával jim jen znamení a zůstal němý.
Lke	1	23	Jakmile skončily dny jeho služby, odešel domů.
Lke	1	24	Po těch dnech jeho manželka Alžběta počala, ale tajila se po pět měsíců a říkala si:
Lke	1	25	"Toto mi učinil Pán; sklonil se ke mně v těchto dnech, aby mne zbavil mého pohanění mezi lidmi."
Lke	1	26	Když byla Alžběta v šestém měsíci, byl anděl Gabriel poslán od Boha do Galilejského města, které se jmenuje Nazaret,
Lke	1	27	k panně zasnoubené muži jménem Josef, z rodu Davidova; jméno té panny bylo Maria.
Lke	1	28	Přistoupil k ní a řekl: "Buď zdráva, milostí zahrnutá, Pán s tebou."
Lke	1	29	Ona se nad těmi slovy velmi zarazila a uvažovala, co ten pozdrav znamená.
Lke	1	30	Anděl jí řekl: "Neboj se, Maria, vždyť jsi našla milost u Boha.
Lke	1	31	Hle, počneš a porодиš syna a dáš mu jméno Ježíš.
Lke	1	32	Ten bude veliký a bude nazván synem Nejvyššího a Pán Bůh mu dá trůn jeho otce Davida.
Lke	1	33	Na věky bude kralovat na rodem Jákobovým a jeho království nebude konce."
Lke	1	34	Maria řekla andělovi: "Jak se to může stát, vždyť nežiji s mužem?"
Lke	1	35	Anděl jí odpověděl: "Sestoupí na tebe Duch svatý a moc Nejvyššího tě zastíní; proto i tvé dítě bude svaté a bude nazváno Syn Boží.
Lke	1	36	Hle, i tvá příbuzná Alžběta počala ve svém stáří syna a již je v šestém měsíci, ač se o ní říkalo, že je neplodná.
Lke	1	37	Neboť 'u Boha není nic nemožného'."
Lke	1	38	Maria řekla: "Hle, jsem služebnice Páně; staň se mi podle tvého slova." Anděl pak od ní odešel.
Lke	1	39	V těch dnech se Maria vydala na cestu a spěchala do hor do města Judova.
Lke	1	40	Vešla do domu Zachariášova a pozdravila Alžbětu.
Lke	1	41	Když Alžběta uslyšela Mariin pozdrav, pohnulo se dítě v jejím těle; byla naplněna Duchem svatým
Lke	1	42	a zvolala velikým hlasem: "Požehnaná jsi nade všechny ženy a požehnaný plod tvého těla.
Lke	1	43	Jak to, že ke mně přichází matka mého Pána?
Lke	1	44	Hle, jakmile se zvuk tvého hlasu dotkl mých uší, pohnulo se radostí dítě v mém těle.
Lke	1	45	A blahoslavená, která uvěřila, že se splní to, co jí bylo řečeno od Pána."
Lke	1	46	Maria řekla: "Duše má velebí Pána
Lke	1	47	a můj duch jásá v Bohu, mém spasiteli,
Lke	1	48	že se sklonil ke své služebnici v jejím ponížení. Hle, od této chvíle budou mne blahoslavit všechna pokolení,
Lke	1	49	že se mnou učinil veliké věci ten, který je mocný. Svaté jest jeho jméno
Lke	1	50	a milosrdenství jeho od pokolení do pokolení k těm, kdo se ho bojí.
Lke	1	51	Prokázal sílu svým ramenem, rozptýlil ty, kdo v srdci smýšlejí pyšně;
Lke	1	52	vládaře svrhl s trůnu a ponížené povýšil,

Lke	1	53	hladové nasýtil dobrými věcmi a bohaté poslal pryč s prázdnou.
Lke	1	54	Ujal se svého služebníka Izraele, pamětliv svého milosrdenství,
Lke	1	55	jež slíbil našim otcům, Abrahamovi a jeho potomkům na věky."
Lke	1	56	Maria zůstala s Alžbětou asi tři měsíce a pak se vrátila domů.
Lke	1	57	Alžbětě se naplnil čas a přišla její hodina: narodil se jí syn.
Lke	1	58	A když uslyšeli její sousedé a příbuzní, že jí Pán prokázal tak veliké
milosrdenství, radovali se spolu s ní.			
Lke	1	59	Osmého dne se sešli k obřízce dítěte a chtěli mu dát jméno po otci
Zachariáš.			
Lke	1	60	Jeho matka na to řekla: "Nikoli, bude se jmenovat Jan."
Lke	1	61	Řekli jí: "Nikdo z tvého příbuzenstva se tak nejmenuje!"
Lke	1	62	Obrátili se na otce, jaké mu chce dát jméno.
Lke	1	63	On požádal o tabulku a napsal na ni: Jeho jméno je Jan. A všichni se
tomu divili.			
Lke	1	64	Ihned se uvolnila jeho ústa i jazyk a on mluvil a chválil Boha.
Lke	1	65	Tu padla bázeň na všechny sousedy a všude po judských horách se
mluvilo o těch událostech.			
Lke	1	66	Všichni, kteří to uslyšeli, uchovávali to v mysli a říkali: "Čím toto
dítě bude?" A ruka Hospodina byla s ním.			
Lke	1	67	Jeho otec Zachariáš byl naplněn Duchem svatým a takto prorocky
promluvil:			
Lke	1	68	"Pochválen buď Hospodin, Bůh Izraele, protože navštívil a vykoupil
svůj lid			
Lke	1	69	a vzbudil nám mocného spasitele z rodu Davida, svého služebníka,
Lke	1	70	jak mluvil ústy svatých proroků od pradávna;
Lke	1	71	zachránil nás od našich nepřátel a z rukou těch, kteří nás nenávidí,
Lke	1	72	slitoval se nad našimi otci a rozpomenul se na svou svatou smlouvu,
Lke	1	73	na přísahu, kterou učinil našemu otci Abrahamovi, že nám dá,
Lke	1	74	abychom vysvobození z rukou nepřátel a prosti strachu
Lke	1	75	jej zbožně a spravedlivě ctili po všechny dny svého života.
Lke	1	76	A ty, synu, budeš nazván prorokem Nejvyššího, neboť půjdeš před Pánem,
abys mu připravil cestu			
Lke	1	77	a dal jeho lidu poznat spásu v odpuštění hříchů,
Lke	1	78	pro slitování a milosrdenství našeho Boha, jímž nás navštíví
Vycházející z výsosti,			
Lke	1	79	aby se zjevil těm, kdo jsou ve tmě a stínu smrti, a uvedl naše kroky
na cestu pokoje."			
Lke	1	80	Chlapec rostl a sílil na duchu; a žil na poušti až do dne, kdy
vystoupil před Izrael.			
Lke	2	1	Stalo se v oněch dnech, že vyšlo nařízení od císaře Augusta, aby byl
po celém světě proveden			
Lke	2	2	soupis lidu.
Lke	2	3	Tento první majetkový soupis se konal, když Sýrii spravoval Quirinius.
Lke	2	4	Všichni se šli dát zapsat, každý do svého města.
Davidova, které se nazývá Betlém, poněvadž byl z domu a rodu Davidova,			
Lke	2	5	aby se dal zapsat s Marií, která mu byla zasnoubena a čekala dítě.
Lke	2	6	Když tam byli, naplnily se dny a přišla její hodina.
Lke	2	7	I porodila svého prvorozeného syna, zavinula jej do plenek a položila
do jeslí, protože se pro ně nenašlo místo pod střešou.			
Lke	2	8	A v té krajině byli pastýři pod širým nebem a v noci se střídali v
hlídkách u svého stáda.			
Lke	2	9	Náhle při nich stál anděl Páně a sláva Páně se rozzářila kolem nich.
Zmocnila se jich veliká bázeň.			
Lke	2	10	Anděl jim řekl: "Nebojte se, hle, zvěstuji vám velikou radost, která
bude pro všecken lid.			
Lke	2	11	Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán, v městě Davidově.
Lke	2	12	Toto vám bude znamením: Naleznete děťátko v plenkách, položené do
jeslí."			
Lke	2	13	A hned tu bylo s andělem množství nebeských zástupů a takto chválili
Boha:			
Lke	2	14	"Sláva na výsosti Bohu a na zemi pokoj mezi lidmi; Bůh v nich má
zálibení."			
Lke	2	15	Jakmile andělé od nich odešli do nebe, řekli si pastýři: "Pojďme až do
Betléma a podívejme se na to, co se tam stalo, jak nám Pán oznámil."			
Lke	2	16	Spěchali tam a našli Marii a Josefa i to děťátko položené do jeslí.
Lke	2	17	Když je spatřili, pověděli, co jim bylo řečeno o tom dítěti.
Lke	2	18	Všichni, kdo to slyšeli, užasli nad tím, co pastýři vyprávěli.
Lke	2	19	Ale Marie to všechno v mysli zachovávala a rozvažovala o tom.
Lke	2	20	Pastýři se pak navrátili oslavující a chválíce Boha za všechno, co
slyšeli a viděli, jak jim to bylo řečeno.			
Lke	2	21	Když uplynulo osm dní a nastal čas k obřízce, dali mu jméno Ježíš,
které dostal od anděla dříve, než jej matka počala.			

Lke 2 22 Když uplynuly dny jejich očišťování podle zákona Mojžíšova, přinesli Ježíše do Jeruzaléma, aby s ním předstoupili před Hospodina -

Lke 2 23 jak je psáno v zákoně Páně: 'vše, co je mužského rodu a otvírá život matky, bude zasvěceno Hospodinu' -

Lke 2 24 a aby podle ustanovení zákona obětovali dvě hrdličky nebo dvě holoubata.

Lke 2 25 v Jeruzalémě žil muž jménem Simeon; byl to člověk spravedlivý a zbožný, očekával potěšení Izraele a Duch svatý byl s ním.

Lke 2 26 Jemu bylo Duchem svatým předpověděno, že neužří smrti, dokud nespatří Hospodina Mesiáše.

Lke 2 27 A tehdy veden Duchem přišel do chrámu. Když pak rodiče přinášeli Ježíše, aby splnili, co o dítěti předepisoval zákon,

Lke 2 28 vzal ho Simeon do náručí a takto chválil Boha:

Lke 2 29 "Nyní propouštíš v pokoji svého služebníka, Pane, podle svého slova,

Lke 2 30 neboť mé oči viděly tvé spasení,

Lke 2 31 které jsi připravil přede všemi národy -

Lke 2 32 světlo, jež bude zjevením pohanům, slávu pro tvůj lid Izrael."

Lke 2 33 Ježíšův otec a matka byli plni údivu nad slovy, která o něm slyšeli.

Lke 2 34 A Simeon jim požehnal a řekl jeho matce Marii: "Hle, on jest dán k pádu i k povstání mnohých v Izraeli a jako znamení, kterému se budou vzpírat

Lke 2 35 - i tvou vlastní duši pronikne meč - aby vyšlo najevo myšlení mnohých srdcí."

Lke 2 36 Žila tu i prorokyně Anna, dcera Fanuelova, z pokolení Ašerova. Byla již pokročilého věku; když se jako dívka provdala, žila se svým mužem sedm let

Lke 2 37 a pak byla vdovou až do svého osmdesátého čtvrtého roku. Nevycházela z chrámu, ale dnem i nocí sloužila Bohu posty i modlitbami.

Lke 2 38 A v tu chvíli k nim přistoupila, chválila Boha a mluvila o tom dítěti všem, kteří očekávali vykoupění Jeruzaléma.

Lke 2 39 Když Josef a Maria vše řádně vykonali podle zákona Páně, vrátili se Galileje do svého města Nazareta.

Lke 2 40 Dítě rostlo v síle a moudrosti a milost Boží byla s ním.

Lke 2 41 Každý rok chodívali jeho rodiče o velikonočních svátcích do Jeruzaléma.

Lke 2 42 Také když mu bylo dvanáct let, šli tam, jak bylo o svátcích obyčejem.

Lke 2 43 A když v těch dnech všechno vykonali a vraceli se domů, zůstal chlapec Ježíš v Jeruzalémě, aniž to jeho rodiče věděli.

Lke 2 44 Protože se domnívali, že je někde s ostatními poutníky, ušli den cesty a pak jej hledali mezi svými příbuznými a známými.

Lke 2 45 Když ho nenalezli, vrátili se a hledali ho v Jeruzalémě.

Lke 2 46 Po třech dnech jej našli v chrámě, jak sedí mezi učiteli, naslouchá a dává jim otázky.

Lke 2 47 Všichni, kteří ho slyšeli, divili se rozumnosti jeho odpovědí.

Lke 2 48 Když ho rodiče spatřili, užasli a jeho matka mu řekla: "Synu, co jsi nám udělal? Hle, tvůj otec a já jsme tě s úzkostí hledali."

Lke 2 49 On jim řekl: "Jak to, že jste mě hledali? Což jste nevěděli, že musím být tam, kde jde o věc mého Otce?"

Lke 2 50 Ale oni jeho slovu neporozuměli.

Lke 2 51 Pak se s nimi vrátil do Nazareta a poslouchal je. Jeho matka uchovávala to vše ve svém srdci.

Lke 2 52 A Ježíš prospíval na duchu i na těle a byl milý Bohu i lidem.

Lke 3 1 V patnáctém roce vlády císaře Tiberia, když Pontius Pilát spravoval Judsko a v Galileji vládl Herodes, jeho bratr Filip na území Itureje a Trachonitidy a Lyzaniás v Abiléně,

Lke 3 2 za nejvyššího velekněze Annáše a Kaifáše, stalo se slovo Boží k Janovi, synu Zachariášovu, na poušti.

Lke 3 3 I začal Jan procházet celé okolí Jordánu a kázal: "Čiňte pokání a dejte se pokřtít na odpouštění hříchů",

Lke 3 4 jak je psáno v knize slov proroka Izaiáše: 'Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Páně, vyrovnejte mu stezky!'

Lke 3 5 Každá propast bude zasypána, hory i pahorky budou srovnány; co je křivé, bude přímé, hrbolaté cesty budou rovné;

Lke 3 6 a každý tvor uvidí spasení Boží.'

Lke 3 7 Zástupům, které vycházely, aby se od něho daly pokřtít, Jan říkal: "Plemeno zmijí, kdo vám ukázal, že můžete utéci před nastávajícím hněvem?"

Lke 3 8 Neste tedy ovoce, které ukazuje, že činíte pokání, a nezačínejte si říkat: 'Náš otec jest Abraham!' Pravím vám, že Bůh může Abrahamovi stvořit děti z tohoto kamení.

Lke 3 9 Sekera už je na kořeni stromů; a každý strom, který nenese dobré ovoce, bude vyřazen a hozen do ohně."

Lke 3 10 Zástupy se Jana ptaly: "Co jen máme dělat?"

Lke 3 11 On jim odpověděl: "Kdo má dvoje oblečení, dej tomu, kdo nemá žádné, a kdo má co k jídlu, udělej také tak."

Lke	3	12	Přišli i celníci, aby se dali pokřtít, a ptali se: "Mistře, co máme dělat?"
Lke	3	13	On jim řekl: "Nevymáhejte víc, než máte nařízeno."
Lke	3	14	Tázali se ho i vojáci: "A co máme dělat my?" Řekl jim: "Nikomu nečiňte násilí, nikoho nevydírejte, spokojte se se svým žoldem."
Lke	3	15	Lidé byli plni očekávání a všichni ve svých myslích uvažovali o Janovi, není-li on snad Mesiáš.
Lke	3	16	Na to Jan všem řekl: "Já vás křtím vodou. Přichází však někdo silnější než jsem já; nejsem ani hoden, abych rozvázal řemínek jeho obuvi; on vás bude křtít Duchem svatým a ohněm."
Lke	3	17	Lopata je v jeho ruce, aby pročistil svůj mlat a pšenici shromáždil do své sýpky; ale plevy spálí ohněm neuhasitelným."
Lke	3	18	A ještě mnohým jiným způsobem napomínal lid a kázal radostnou zvěst.
Lke	3	19	Ale když káral vládce Heroda kvůli Herodiadě, manželce jeho bratra, a za všechno zlé, co činil,
Lke	3	20	Herodes všechno dovršil ještě tím, že dal Jana zavřít do vězení.
Lke	3	21	Když se všechnen lid dával křtít a když byl pokřtěn i Ježíš a modlil se, otevřelo se nebe
Lke	3	22	a Duch svatý sestoupil na něj v tělesné podobě jako holubice a z nebe se ozval hlas: "Ty jsi můj milovaný Syn, tebe jsem si vyvolil."
Lke	3	23	Když Ježíš začínal své dílo, bylo mu asi třicet let. Jak se mělo za to, byl syn Josefa, jehož předkové byli: Heli,
Lke	3	24	Mathat, Levi, Melchi, Janai, Josef,
Lke	3	25	Matathias, Amos, Nahum, Esli, Nagai,
Lke	3	26	Mahat, Matathias, Semei, Josech, Joda,
Lke	3	27	Johanan, Resa, Zorobabel, Salathiel, Neri,
Lke	3	28	Melchi, Addi, Kosan, Elamad, Er,
Lke	3	29	Jesus, Eliezer, Jorim, Mathat, Levi,
Lke	3	30	Simeon, Juda, Josef, Jonam, Eliakim,
Lke	3	31	Melea, Menna, Mattath, Natham, David,
Lke	3	32	Isaj, Obéd, Boaz, Sala, Naason,
Lke	3	33	Amínadab, Admin, Arni, Chesróm, Fares, Juda,
Lke	3	34	Jákob, Izák, Abraham, Tare, Nachor,
Lke	3	35	Seruch, Ragau, Falek, Heber, Sala,
Lke	3	36	Kainan, Arfaxad, Sem, Noé, Lámech,
Lke	3	37	Matusalem, Henoch, Jared, Maleleel, Kainan,
Lke	3	38	Enóš, Sét a Adam, který byl od Boha.
Lke	4	1	Plný Ducha svatého vrátil se Ježíš od Jordánu; Duch ho vodil po poušti
Lke	4	2	čtyřicet dní a ďábel ho pokoušel. V těch dnech nic nejedl, a když se skončily, vyhladověl.
Lke	4	3	Ďábel mu řekl: "Jsi-li Syn Boží, řekni tomuto kamení, ať je z něho chléb."
Lke	4	4	Ježíš mu řekl: "Je psáno: Člověk nebude živ jenom chlebem, ale každým slovem Božím."
Lke	4	5	Pak ho ďábel vyvedl vzhůru, v jediném okamžiku mu ukázal všechna království země
Lke	4	6	a řekl: "Tobě dám všechnu moc i slávu těch království, poněvadž mně je dána, a komu chceš, tomu ji dám:
Lke	4	7	Budeš-li se mi klanět, bude to všechno tvé."
Lke	4	8	Ježíš mu odpověděl: "Je psáno: Budeš se klanět Hospodinu, Bohu svému, a jeho jediného uctívat."
Lke	4	9	Pak ho ďábel přivedl do Jeruzaléma, postavil ho na vrcholek chrámu a řekl mu: "Jsi-li Syn Boží, vrhni se odtud dolů;
Lke	4	10	vždyť je psáno 'andělům svým dá o tobě příkaz, aby tě ochránili'
Lke	4	11	a 'na ruce tě vezmou, abys nenarazil nohou svou na kámen'."
Lke	4	12	Ježíš mu odpověděl: "Je psáno: nebudeš pokoušet Hospodina, Boha svého."
Lke	4	13	Když ďábel skončil všechna svá pokušení, odešel od něho až do dané chvíle.
Lke	4	14	Ježíš se vrátil v moci Ducha do Galileje a pověst o něm se rozšířila po celém okolí.
Lke	4	15	Učil v jejich synagógách a všichni ho velmi chválili.
Lke	4	16	Přišel do Nazareta, kde vyrostl. Podle svého obyčeje vešel v sobotní den do synagógy a povstal, aby četl z Písma.
Lke	4	17	Podal mu knihu proroka Izaiáše; otevřel ji a našel místo, kde je psáno:
Lke	4	18	'Duch Hospodinův jest nade mnou; proto mne pomazal, abych přinesl chudým radostnou zvěst; poslal mne, abych vyhlásil zajatcům propuštění a slepým vrácení zraku, abych propustil zdeptané na svobodu,
Lke	4	19	abych vyhlásil léto milosti Hospodiny.'
Lke	4	20	Pak zavřel knihu, dal ji sluhovi a posadil se; a oči všech v synagóze byly na něj upřeny.

Lke 4 21 Promluvil k nim: "Dnes se splnilo toto Písmo, které jste právě slyšeli."

Lke 4 22 Všichni mu přisvědčovali a divili se slovům milosti, vycházejícím z jeho úst. A říkali: "Což to není syn Josefův?"

Lke 4 23 On jim odpověděl: "Jistě mi řeknete toto přísloví: Lékaři, uzdrav sám sebe! O čem jsme slyšeli, že se dalo v Kafarnaum, učiň i zde, kde jsi doma."

Lke 4 24 Řekl: "Amen, pravím vám, žádný prorok není vítán ve své vlasti."

Lke 4 25 Po pravdě vám říkám: Mnoho vdov bylo v Izraeli za dnů Eliášových, kdy se zavřelo nebe na tři a půl roku a na celou zemi přišel veliký hlad.

Lke 4 26 A k žádné z nich nebyl Eliáš poslán, nýbrž jen k oné vdově do Sarepty v zemi sidonské.

Lke 4 27 A mnoho malomocných bylo v Izraeli za proroka Elizea, a žádný z nich nebyl očištěn, jen syrský Naman."

Lke 4 28 Když to slyšeli, byli všichni v synagóze naplněni hněvem.

Lke 4 29 Vstali, vyhnali ho z města a vedli až na sráz hory, na níž bylo jejich město vystavěno, aby ho svrhli dolů.

Lke 4 30 On však prošel jejich středem a bral se dál.

Lke 4 31 Odešel do galilejského města Kafarnaum a učil je v sobotu.

Lke 4 32 Žasli nad jeho učením, poněvadž jeho slovo mělo moc.

Lke 4 33 V synagóze byl člověk, který byl posedlý nečistým duchem; ten vzkřikl velikým hlasem:

Lke 4 34 "Co je ti do nás, Ježíši Nazaretský? Přišel jsi nás zahubit? Víš kdo jsi. Jsi svatý Boží."

Lke 4 35 Ale Ježíš mu pohrozil: "Umlkni a vyjdi z něho!" Zlý duch jím smýkl doprostřed a vyšel z něho, aniž mu uškodil.

Lke 4 36 Na všechny padl úžas a říkali si navzájem: "Jaké je to slovo, že v moci a síle přikazuje nečistým duchům a oni vyjdou!"

Lke 4 37 A pověst o něm se rozhlásila po všech místech okolní krajiny.

Lke 4 38 Povstal a odešel ze synagógy do Šimonova domu. Šimonova tchyně byla soužena silnou horečkou; i prosili ho za ni.

Lke 4 39 Postavil se nad ní, pohrozil horečce a ta ji opustila. Ihned vstala a obsluhovala je.

Lke 4 40 Když slunce zapadlo, všichni k němu přiváděli své nemocné, kteří trpěli rozličnými neduhy; on vzkládal ruce na každého z nich a uzdravoval je.

Lke 4 41 Z mnohých vycházeli i démoni a křičeli: "Ty jsi Boží Syn!" Hrozil jim a nedovoloval jim mluvit, protože věděli, že je Mesiáš.

Lke 4 42 Když nastal den, vyšel z domu a šel na pusté místo; zástupy ho hledaly. Přišly až k němu a zdržovaly ho, aby od nich neodcházel.

Lke 4 43 Řekl jim: "Také ostatním městům musím zvěstovat Boží království, vždyť k tomu jsem byl poslán."

Lke 4 44 A kázal v judských synagógách.

Lke 5 1 Jednou se na něj lidé tlačili, aby slyšeli Boží slovo, a on stál u břehu jezera Genezaretského;

Lke 5 2 tu uviděl, že u břehu jsou dvě lodi. Rybáři z nich vystoupili a vypírali sítě.

Lke 5 3 Vstoupil do jedné z lodí, která patřila Šimonovi, a požádal ho, aby odrazil kousek od břehu. Posadil se a z lodi učil zástupy.

Lke 5 4 Když přestal mluvit, řekl Šimonovi: "Zajeď na hlubinu a spustte sítě k lovu!"

Lke 5 5 Šimon mu odpověděl: "Mistře, namáhali jsme se celou noc a nic jsme nechytily. Ale na tvé slovo spustím sítě."

Lke 5 6 Když to učinili, zahrnuli veliké množství ryb, až se jim sítě trhaly.

Lke 5 7 Další znamení svým společníkům na druhé lodi, aby jim přišli na pomoc. Oni přijeli a naplnili rybami obě lodi, že se až potápěly.

Lke 5 8 Když to Šimon Petr uviděl, padl Ježíšovi k nohám a řekl: "Odejdi ode mne, Pane, vždyť já jsem člověk hříšný."

Lke 5 9 Neboť jeho i všechny, kteří s ním byli, pojal úžas nad tím lovem ryb; stejně i Jakuba a Jana, syny Zebedeovy, kteří byli Šimonovými druhy.

Lke 5 10 Ježíš řekl Šimonovi: "Neboj se, od této chvíle budeš lovit lidi."

Lke 5 11 Přirazili s loďmi k zemi, všechno tam nechali a šli za ním.

Lke 5 12 V jednom městě, kam Ježíš přišel, byl muž plný malomocenství. Jakmile Ježíše spatřil, padl tváří k zemi a prosil ho: "Pane, chceš-li, můžeš mě očistit."

Lke 5 13 On vztáhl ruku, dotkl se ho a řekl: "Chci, buď čist." A hned se jeho malomocenství ztratilo.

Lke 5 14 Prikázal mu, aby nikomu nic neříkal: "Ale jdi," pravil, "ukaz se knězi a obětuj za své očištění, co Mojžíš prikázal - jím na svědectví."

Lke 5 15 Zvěst o něm se šířila stále víc a scházely se k němu celé zástupy, aby ho slyšely a byly uzdravovány ze svých nemocí.

Lke 5 16 On však odcházival na pustá místa a tam se modlil.

Lke 5 17 Jednoho dne učil a kolem seděli farizeové a učitelé zákona, kteří se sešli ze všech galilejských a judských vesnic i z Jeruzaléma. Moc Páně byla s ním, aby uzdravoval.

Lke 5 18 A hle, muži nesli na nosítkách člověka, který byl ochrnutý, a snažili se ho vnést dovnitř a položit před něj.

Lke 5 19 Když viděli, že ho nepronosou zástupem, vystoupili na střechu, udělali otvor v dlaždicích a spustili ochrnutého i s lůžkem přímo před Ježíše.

Lke 5 20 Když viděl jejich víru, řekl tomu člověku: "Tvé hříchy jsou ti odpuštěny."

Lke 5 21 Zákoníci a farizeové začali uvažovat: "Kdo je ten člověk, že mluví tak rouhavě? Kdo může odpustit hříchy, než sám Bůh?"

Lke 5 22 Ježíš však poznal jejich myšlenky a odpověděl jim: "Jak to, že tak uvažujete?"

Lke 5 23 Je snadnější říci 'Jsou ti odpuštěny tvé hříchy', nebo říci 'Vstaň a chod?'

Lke 5 24 Abyste však věděli, že Syn člověka má moc na zemi odpouštět hříchy," řekl ochrnutému: "Pravím ti, vstaň, vezmi své lůžko a jdi domů."

Lke 5 25 A ihned před nimi vstal, vzal to, na čem ležel, šel domů a chválil Boha.

Lke 5 26 Všechny zachvátil úžas a chválili Boha. Byli naplněni bázní a říkali: "Co jsme dnes viděli, je nad naše chápání."

Lke 5 27 Pak vyšel a spatřil celníka jménem Levi, jak sedí v celnici, a řekl mu: Pojď za mnou."

Lke 5 28 Levi nechal všechno, vstal a šel za ním.

Lke 5 29 A ve svém domě mu připravil velkou hostinu. Bylo tam množství celníků a jiných, kteří s ním stolovali.

Lke 5 30 Ale farizeové a jejich zákoníci reptali a řekli jeho učedníkům: "Jak to, že jíte s celníky a hříšníky?"

Lke 5 31 Ježíš jim odpověděl: "Lékaře nepotřebují zdraví, ale nemocní.

Lke 5 32 Nepřišel jsem volat k pokání spravedlivé, ale hříšníky."

Lke 5 33 Oni mu řekli: "Učedníci Janovi se často postí a konají modlitby, stejně tak i učedníci farizeů; tvoji však jedí a pijí."

Lke 5 34 Ježíš jim řekl: "Můžete chtít, aby se hosté na svatbě postili, když je ženich s nimi?"

Lke 5 35 Přijdou však dny, kdy od nich bude ženich vzat; potom, v těch dnech, se budou postit."

Lke 5 36 Řekl jim i podobenství: "Nikdo neutrhne kus látky z nového šatu a nezalátá jím starý šat; jinak bude mít díru v novém a ke starému se se záplata z nového nehodí."

Lke 5 37 A nikdo nedává mladé víno do starých měchů; jinak mladé víno roztrhne měchy a vyteče a měchy přijdou nazmar.

Lke 5 38 Nové víno se musí dát do nových měchů.

Lke 5 39 Kdo se napije starého, nechce nové; řekne: 'Staré je lepší.'"

Lke 6 1 Jednou v sobotu procházeli obilím a jeho učedníci trhali klasy, mnuli z nich rukama zrní a jedli.

Lke 6 2 Někteří z farizeů řekli: "Jak to, že děláte, co se v sobotu nesmí?"

Lke 6 3 Ježíš jim odpověděl: "Nečetli jste, co udělal David, když měl hlad on a ti, kdo byli s ním?"

Lke 6 4 Jak vešel do domu Božího a vzal posvátné chleby, jedl je a dal i těm, kteří ho provázeli? A to byly chleby, které nesmí jíst nikdo, jen kněží."

Lke 6 5 A řekl jim: "Syn člověka je pánem nad sobotou."

Lke 6 6 V jinou sobotu vešel do synagógy a učil. Byl tam člověk, jehož pravá ruka byla odumřelá.

Lke 6 7 Zákoníci a farizeové si na Ježíše dávali pozor, uzdravuje-li v sobotu, aby měli proč ho obžalovat.

Lke 6 8 On však znal jejich myšlenky. Řekl tomu muži s odumřelou rukou: "Vstaň a postav se doprostřed." On se zvedl a postavil se tam.

Lke 6 9 Ježíš jim řekl: "Ptám se vás: Je dovoleno v sobotu činit dobře, či zle, život zachránit, či zahubit?"

Lke 6 10 Rozhlédl se po nich a řekl tomu člověku: "Zvedni tu ruku!" On to učinil a jeho ruka byla zase zdravá.

Lke 6 11 Tu se jich zmocnila zlost a radili se spolu, co by měli s Ježíšem udělat.

Lke 6 12 V těch dnech vyšel na horu k modlitbě; a celou noc se tam modlil k Bohu.

Lke 6 13 Když nastal den, zavolał k sobě své učedníky a vyvolil z nich dvanáct, které také nazval apoštoly:

Lke 6 14 Šimona, kterému dal jméno Petr, jeho bratra Ondřeje, Jakuba, Jana, Filipa, Bartoloměje,

Lke 6 15 Matouše, Tomáše, Jakuba Alfeova, Šimona zvaného Zélóta,

Lke 6 16 Judu Jakubova a Jidáše Iškariotského, který se pak stal zrádcem.

Lke 6 17 Sešel s nimi dolů a na rovině zůstal stát; a s ním veliký zástup lidu z celého Judska i z Jeruzaléma, z pobřeží týrského i sidonského;

Lke 6 18 ti všichni přišli, aby ho slyšeli a byli uzdraveni ze svých nemocí. Uzdravovali se i ti, kteří byli sužováni nečistými duchy.

Lke 6 19 A každý ze zástupu se ho snažil dotknout, poněvadž z něho vycházela moc a uzdravoval a všechny.

Lke 6 20 Ježíš pohlédl na učedníky a řekl: "Blaze vám, chudí, neboť vaše je království Boží.

Lke 6 21 Blaze vám, kdo nyní hladovíte, neboť budete nasyceni. Blaze vám, kdo nyní pláčete, neboť se budete smát.

Lke 6 22 Blaze vám, když vás lidé budou nenávidět a když vás vyloučí, potupí a vymažou vaše jméno jako proklaté pro Syna člověka.

Lke 6 23 Veselte se v ten den a jásejte radostí; hle, máte hojnou odměnu v nebi. Vždyť právě tak jednali jejich otcové s proroky.

Lke 6 24 Ale běda vám, bohatým, vždyť vám se už potěšení dostalo.

Lke 6 25 Běda vám, kdo jste nyní nasyceni, neboť budete hladovět. Běda, kdo se nyní smějete, neboť budete plakat a naříkat.

Lke 6 26 Běda, když vás budou všichni lidé chválit; vždyť stejně se chovali jejich otcové k falešným prorokům.

Lke 6 27 Ale vám, kteří mě slyšíte, pravím: Milujte své nepřátele. Dobře číňte těm, kteří vás nenávidí.

Lke 6 28 Žehnejte těm, kteří vás proklínají, modlete se za ty, kteří vám ubližují.

Lke 6 29 Tomu, kdo tě udeří do tváře, nastav i druhou, a bude-li ti brát plášť, nech mu i košili!

Lke 6 30 Každému, kdo tě prosí, dávej, a co ti někdo vezme, nepožaduj zpět.

Lke 6 31 Jak chcete, aby lidé jednali s vámi, jednejte i vy s nimi.

Lke 6 32 Jestliže milujete jen ty, kdo vás milují, můžete za to očekávat Boží uznání? Vždyť i hříšníci milují ty, kdo je milují.

Lke 6 33 Činíte-li dobře těm, kdo vám dobře činí, můžete za to očekávat Boží uznání? Vždyť totéž činí i hříšníci.

Lke 6 34 Půjčujete-li těm, u nichž je naděje, že vám to vrátí, můžete za to očekávat Boží uznání? Vždyť i hříšníci půjčují hříšníkům, aby to zase dostali nazpátek.

Lke 6 35 Ale milujte své nepřátele; číňte dobře, půjčujte a nic nečekejte zpět. A vaše odměna bude hojná: budete syny Nejvyššího, neboť on je dobrý k nevďečným i zlým.

Lke 6 36 Buďte milosrdní, jako je milosrdný váš Otec.

Lke 6 37 Nesuďte a nebudete souzeni; nezavrhujte, a nebudete zavrženi; odpouštějte a bude vám odpuštěno.

Lke 6 38 Dávejte a bude vám dáno; dobrá míra, natlačená, natřesená, vrchovatá vám bude dána do klína. Neboť jakou měrou měříte, takovou Bůh naměří vám."

Lke 6 39 Řekl jim také podobenství: "Může vést slepý slepého? Nepadnou oba do jámy?

Lke 6 40 Žák není nad učitele. Je-li zcela vyučen, bude jako jeho učitel.

Lke 6 41 Jak to, že vidíš třísku v oku svého bratra, ale trám ve vlastním oku nepozoruješ?

Lke 6 42 Jak můžeš říci svému bratru: 'Bratře, dovol, ať ti vyjmu třísku, kterou máš v oku', a sám ve svém oku trám nevidíš? Pokrytče, nejprve vyjmi trám ze svého oka, a pak teprve prohlédneš, abys mohl vyjmout třísku z oka svého bratra.

Lke 6 43 Dobrý strom nedává špatné ovoce a špatný strom nedává dobré ovoce.

Lke 6 44 Každý strom se pozná po svém ovoci. Vždyť z trní nesklízejí fíky a z hloží hrozny.

Lke 6 45 Dobrý člověk z dobrého pokladu svého srdce vydává dobré a zlý ze zlého vydává zlé. Jeho ústa mluví, čím srdce přetéká.

Lke 6 46 Proč mne oslovujete 'Pane, Pane', a nečiníte, co říkám?

Lke 6 47 Víte, komu se podobá ten, kdo slyší tato má slova a plní je?

Lke 6 48 Je jako člověk, který stavěl dům: kopal, hloubil, až položil základy na skálu. Když přišla povodeň, přivalil se proud na ten dům, ale nemohl jím pohnout, protože byl dobře postaven.

Lke 6 49 Kdo však uslyšel má slova a nejednal podle nich, je jako člověk, který vystavěl dům na zemi bez základů. Když se na něj proud přivalil, hned se zřítíl; a zkáza toho domu byla veliká."

Lke 7 1 Když to všechno svým posluchačům pověděl, odešel do Kafarnaum.

Lke 7 2 Tam měl jeden setník otroka, na němž mu velmi záleželo; ten byl na smrt nemocen.

Lke 7 3 Když setník uslyšel o Ježíšovi, poslal k němu židovské starší a žádal ho, aby přišel a zachránil život jeho otroka.

Lke 7 4 Ti přišli k Ježíšovi a snažně ho prosili: "Je hoden, abys mu to udělal;

Lke 7 5 neboť miluje náš národ, i synagógu nám vystavěl."

Lke 7 6 Ježíš šel s nimi. A když už byl nedaleko jeho domu, poslal setník své přátele se vzkazem: "Pane, neobtěžuj se; vždyť nejsem hoden, abys vstoupil pod mou střechu.

Lke 7 7 Proto jsem se ani neodvážil k tobě přijít. Ale dej rozkaz, a můj sluha bude zdrav.

Lke 7 8 Vždyť i já podléhám rozkazům a vojákům rozkazuji; řeknu-li některému 'jdi', pak jde; jinému 'pojď sem', pak přijde; a svému otroku 'udělej to', pak to udělá."

Lke 7 9 Když to Ježíš uslyšel, podívil se, obrátil se k zástupu, který ho

následoval, a řekl: "Pravím vám, že tak velikou víru jsem nenalezl ani v Izraeli."
 Lke 7 10 Když se poslové navrátili do setníkovy domu, našli toho otrocko
 zdravého.
 Lke 7 11 Hned nato odešel do města, které se nazývalo Naim. S ním šli jeho
 učedníci veliký zástup lidí.
 Lke 7 12 Když se blížili k městské bráně, hle, vynášeli mrtvého; byl to jediný
 syn své matky a ta byla vdova. Velký zástup z města ji doprovázel.
 Lke 7 13 Když ji pán uviděl, bylo mu jí líto a řekl jí: "Neplač!"
 Lke 7 14 Přistoupil k mářám a dotkl se jich; ti kteří je nesli, se zastavili.
 Řekl: "Chlapče, pravím ti, vstaň!"
 Lke 7 15 Mrtvý se posadil a začal mluvit; Ježíš ho vrátil jeho matce.
 Lke 7 16 Všechny se zmocnila bázeň, oslavovali Boha a říkali: "Veliký prorok
 povstal mezi námi" a "Bůh navštívil svůj lid".
 Lke 7 17 A tato zvěst se rozšířila o něm po celém Judsku a po celém okolí.
 Lke 7 18 O tom všem se dověděl Jan od svých učedníků. Zavolał si dva z nich
 Lke 7 19 a poslal je k Ježíšovi s otázkou: "Jsi ten, který má přijít, nebo máme
 čekat jiného?"
 Lke 7 20 Ti muži k němu přišli a řekli: "Poslal nás Jan Křtitel a ptá se: Jsi
 ten, který má přijít, nebo máme čekat jiného?"
 Lke 7 21 A v tu hodinu uzdravil Ježíš mnoho lidí z nemocí, utrpení a z moci
 zlých duchů a mnohým slepým daroval zrak.
 Lke 7 22 Odpověděl jim: "Jděte, zvěstujte Janovi, co jste viděli a slyšeli:
 Slepí vidí, chromí chodí, malomocní jsou očišťováni, hluší slyší, mrtví vstávají, chudým se
 zvěstuje evangelium.
 Lke 7 23 A blaze tomu, kdo se nade mnou neuráží."
 Lke 7 24 Když pak Janovi poslové odešli, začal Ježíš o něm mluvit zástupům: "Na
 co jste vyšli se na poušť podívat? Na rákos, kterým kývá vítr?
 Lke 7 25 Nebo co jste vyšli shlednout? Člověka oblečeného do drahých šatů? Ti,
 kdo mají skvělý šat a žijí v přepychu, jsou v královských palácích.
 Lke 7 26 Nebo co jste vyšli shlednout? Proroka? Ano, pravím vám, a víc než
 proroka.
 Lke 7 27 To je ten, o němž je psáno: 'Hle, já posílám posla před tvou tváří,
 aby ti připravil cestu.'
 Lke 7 28 Pravím vám, mezi těmi, kdo se narodili z ženy, nikdo není větší než
 Jan; avšak i ten nejmenší v království Božím jest větší, nežli on.
 Lke 7 29 A všechen lid, který ho slyšel, i celníci dali Bohu za pravdu tím, že
 přijali Janův křest.
 Lke 7 30 Ale farizeové a zákoníci zavrhlí úmysl, který Bůh s nimi měl, když se
 nedali pokřtít od Jana.
 Lke 7 31 Čemu tedy připodobním lidi tohoto pokolení? Komu se podobají?
 Lke 7 32 Jsou jako děti, které sedí na tržišti a pokřikují na sebe: 'Hráli jsme
 vám, a vy jste netancovali; naříkali jsme, a vy jste neplakali.'
 Lke 7 33 Přišel Jan Křtitel, nejedl chléb a nepil víno - říkáte: 'Je posedlý.'
 Lke 7 34 Přišel Syn člověka, jí a pije - říkáte: 'Hle, milovník hodů a pitek,
 přítel celníků a hříšníků!'
 Lke 7 35 Ale moudrost je ospravedlněna u všech svých dětí."
 Lke 7 36 Jeden z farizeů pozval Ježíše k jídlu. Vešel tedy do domu toho farizea
 a posadil se ke stolu.
 Lke 7 37 V tom městě byla žena hříšnice. Jakmile se dověděla, že Ježíš je u
 stolu v domě farizeově, přišla s alabastrovou nádobkou vzácného oleje,
 Lke 7 38 s pláštěm přistoupila zezadu k jeho nohám, začala mu je smáčet slzami a
 otírat svými vlasy, líbala je a mazala vzácným olejem.
 Lke 7 39 Když to spatřil farizeus, který ho pozval, řekl si v duchu: "Kdyby to
 byl prorok, musel by poznat, co to je za ženu, která se ho dotýká, že je to hříšnice."
 Lke 7 40 Ježíš mu na to řekl: "Šimone, chceš ti něco povědět." On řekl: "Pověz,
 Mistře!" -
 Lke 7 41 "Jeden věřitel měl dva dlužníky. První byl dlužen pět set denárů,
 druhý padesát.
 Lke 7 42 Když neměli čím splatit dluh, odpustil oběma. Který z nich ho bude mít
 raději?"
 Lke 7 43 Šimon mu odpověděl: "Mám za to, že ten, kterému odpustil víc." Řekl
 mu: "Správně jsi usoudil!"
 Lke 7 44 Pak se obrátil k ženě a řekl Šimonovi: "Pohleď na tu ženu! Vešel jsem
 do tvého domu, ale vodu na nohy jsi mi nepodal, ona však skropila mé nohy slzami a otřela je
 svými vlasy.
 Lke 7 45 Nepochybně jsi mne, ale ona od té chvíle, co jsem vešel, nepřestala
 líbat mé nohy.
 Lke 7 46 Nepomazal jsi mou hlavu olejem, ona však vzácným olejem pomazala mé
 nohy.
 Lke 7 47 Proto ti pravím: Její mnohé hříchy jsou jí odpuštěny, protože
 projevila velikou lásku. Komu se málo odpouští, málo miluje."
 Lke 7 48 Řekl jí: "Jsou ti odpuštěny hříchy."

Lke 7 49 Ti, kteří s ním byli u stolu, si začali říkat: "Kdo to jen je, že dokonce odpouští hříchy?"

Lke 7 50 A řekl ženě: "Tvá víra tě zachránila, jdi v pokoji!"

Lke 8 1 Potom Ježíš porocházel městy a vesnicemi a přinášel radostnou zvěst o Božím království; bylo s ním dvanáct učedníků

Lke 8 2 a některé ženy uzdravené od zlých duchů a nemocí: Marie, zvaná Magdalská, z níž vyhnal sedm démonů,

Lke 8 3 Jana, žena Herodova správce Chuzy, Zuzana a mnohé jiné, které se o ně ze svých prostředků staraly.

Lke 8 4 Lidé se k němu scházeli ve velkých zástupech a přicházeli z mnoha měst. Mluvil k nim v podobenství:

Lke 8 5 "Vyšel rozséváč rozsívat semeno. Když rozsíval, padlo některé zrno podél cesty, bylo pošlapáno a ptáci je sezobali.

Lke 8 6 Jiné padlo na skálu, vzešlo a uschlo, protože nemělo vláhu.

Lke 8 7 Jiné padlo doprostřed trní; trní rostlo a udusilo je.

Lke 8 8 A jiné padlo do země dobré, vzrostlo a přineslo stonásobný užitek." To řekl a zvolal: "Kdo má uši k slyšení, slyš!"

Lke 8 9 Jeho učedníci se ho ptali, co to podobenství má znamenat.

Lke 8 10 On řekl: "Vám je dáno znát tajemství Božího království, ostatním však jen v podobenstvích, aby hledíce neviděli a slyšíce nechápali.

Lke 8 11 Toto podobenství znamená: Semem je Boží slovo.

Lke 8 12 Podél cesty - to jsou ti, kteří uslyší, ale pak přichází ďábel a bere slovo z jejich srdcí, aby neuvěřili a nebyli zachráněni.

Lke 8 13 Na skále - to jsou ti, kteří s radostí přijímají slovo, když je uslyšeli; protože v nich však nezakořenilo, věří jen nějaký čas a v čas pokušení odpadají.

Lke 8 14 Semeno padlé do trní jsou ti, kteří uslyší, ale potom je starosti, majetek a rozkoše života dusí, takže nepřinesou úrodu.

Lke 8 15 Semeno v dobré zemi jsou ti, kteří uslyší slovo, zachovávají je v dobrém a upřímném srdci a s vytrvalostí přinášejí úrodu.

Lke 8 16 Nikdo přece nerozsvítí světlo a nepřikryje nádobu ani je nedá pod postel, ale dá je na svíce, aby ti, kdo vcházejí, viděli světlo.

Lke 8 17 Nic není skrytého, co jednou nebude zjeveno, a nic utajeného, co by se nepoznalo a nevyšlo najevo.

Lke 8 18 Dávejte tedy pozor, jak slyšíte: Neboť kdo má, tomu bude dáno, a kdo nemá, tomu bude odňato i to, co myslí, že má."

Lke 8 19 Přišla za ním jeho matka a bratři, ale nemohli se k němu dostat pro zástup.

Lke 8 20 Lidé mu oznámili: "Tvoje matka a bratři stojí venku a chtějí se s tebou setkat."

Lke 8 21 On jim odpověděl: "Má matka a moji bratři jsou ti, kdo slyší slovo Boží a podle toho jednají."

Lke 8 22 Jednoho dne vstoupil on i jeho učedníci na loď; řekl jim: "Přeplavme se na druhý břeh jezera." Když odrazili od břehu

Lke 8 23 a plavili se, usnul. Tu se snesla na jezero bouře s vichřicí, takže nabírali vodu a byli ve velkém nebezpečí.

Lke 8 24 Přistoupili a probudili ho se slovy: "Mistře, Mistře, zahyneme!" On vstal, pohrozil větru a valícím se vlnám; i ustaly a bylo ticho.

Lke 8 25 Řekl jim: "Kde je vaše víra?" Oni se zděsili a užasli. Říkali mezi sebou: "Kdo to jen je, že rozkazuje i větru a vodám a poslouchají ho?"

Lke 8 26 Přeplavili se do krajiny gerasenské, která leží proti Galileji.

Lke 8 27 Když vystoupil na břeh, vyšel proti němu jakýsi muž z toho města, který byl posedlý demony a už dlouhou dobu nenosil oděv a nebydlel v domě, nýbrž v hrobech.

Lke 8 28 Když spatřil Ježíše, vykřikl, padl před ním na zem a hlasitě zvolal: "Co je ti po mně, Ježíši, Synu Boha nejvyššího? Žádám tě, abys mne netrápil."

Lke 8 29 Ježíš totiž nečistému duchu prikazoval, aby z toho člověka vyšel. Neboť ho velice často zachvacoval; tehdy ho poutali řetězy a okovy a hlídali, ale on pouta vždy přerval a byl démonem hnán do pustých míst.

Lke 8 30 Ježíš se ho zeptal: "Jaké je tvé jméno?" Odpověděl: "Legie", protože do něho vešlo mnoho zlých duchů.

Lke 8 31 A prosili Ježíše, jen aby jim nepřikazoval odejít do pekelné propasti.

Lke 8 32 Bylo tam veliké stádo vepřů, které se páslo na svahu hory. Démoni ho prosili, aby jim dovolil do nich vejít; on jim to dovolil.

Lke 8 33 Tu vyšli z toho člověka, vešli do vepřů, a stádo se hnalo po příkré srázu do jezera a utopilo se.

Lke 8 34 Když pasáci viděli, co se stalo, utekli a donesli o tom zprávu do města i do vesnic.

Lke 8 35 Lidé se šli podívat, co se stalo; přišli k Ježíšovi a našli toho člověka, z něhož vyšli démoni, jak sedí u Ježíšových nohou oblečen a chová se rozumně. A zděsili se.

Lke 8 36 Ti, kteří viděli, jak byl ten posedlý vysvobozen, jim o tom pověděli.

Lke 8 37 A všichni obyvatelé gerasenské krajiny prosili Ježíše, aby od nich odešel, poněvadž se jich zmocnila velká bázeň. Vstoupil tedy na loď, aby se vrátil.

Lke 8 38 Ale ten muž, z něhož vyšli démoni, ho prosil, aby směl být s ním; on ho však poslal zpět a řekl mu:

Lke 8 39 "Vrať se domů a vypravuj, jak veliké věci ti učinil Bůh." I odešel a zvěstoval po celém městě, jak veliké věci mu učinil Ježíš.

Lke 8 40 Když se Ježíš vracel, zástup ho přivítal, protože na něj už všichni čekali.

Lke 8 41 Tu k němu přišel muž, který se jmenoval Jairos; byl to představený synagógy. Padl Ježíšovi k nohám a úpěnlivě ho prosil, aby přišel do jeho domu,

Lke 8 42 protože měl jedinou dceru, asi dvanáctiletou, a ta umírala. Když tam Ježíš šel, zástupy ho velmi tísnily.

Lke 8 43 A byla tam žena, která měla dvanáct let krvácení a nikdo ji nemohl uzdravit.

Lke 8 44 Přišla zezadu a dotkla se trásní jeho šatu, a hned jí krvácení přestalo.

Lke 8 45 Ježíš řekl: "Kdo se mne to dotkl?" Když všichni zapírali, řekl Petr a ti, kdo byli s ním: "Mistře, kolem tebe jsou zástupy a tlačí se na tebe!"

Lke 8 46 Ale Ježíš řekl: "Někdo se mne dotkl. Já jsem poznal, že ze mne vyšla síla."

Lke 8 47 Když žena viděla, že se to neuttají, přišla chvějíc se, padla mu k nohám a přede všemi lidmi vypověděla, proč se ho dotkla a jak hned byla uzdravena.

Lke 8 48 On jí řekl: "Dcero, tvá víra tě zachránila, jdi v pokoji."

Lke 8 49 Když ještě mluvil, přišel kdosi z domu představeného synagógy a řekl: "Tvá dcera je mrtva, už Mistra neobtěžuj."

Lke 8 50 Ježíš to uslyšel a řekl: "Neboj se, jen věř a bude zachráněna."

Lke 8 51 Když přišel k němu do domu, nedovolil, aby s ním někdo šel dovnitř, jen Petr, Jan a Jakub s otcem té dívky i s její matkou.

Lke 8 52 Všichni nad mrtvou plakali a naříkali. On řekl: "Neplačte. Nezemřela, ale spí."

Lke 8 53 Posmívali se mu, protože věděli, že zemřela.

Lke 8 54 On však ji vzal za ruku a zvolal: "Dcerko, vstaň!"

Lke 8 55 Tu se jí život vrátil a hned vstala. Nařídil, aby jí dali něco k jídlu.

Lke 8 56 Jejích rodičů se zmocnil úžas. On jim však přikázal, aby nikomu neříkali, co se stalo.

Lke 9 1 Ježíš svolal svých Dvanáct a dal jim sílu a moc vyhánět všechny demony a léčit nemoci.

Lke 9 2 Poslal je zvěstovat Boží království a uzdravovat.

Lke 9 3 A řekl jim: "Nic si neberte na cestu, ani hůl ani mošnu ani chléb ani peníze ani dvoje šaty.

Lke 9 4 Když přijdete do některého domu, tam zůstávejte a odtud vycházejte.

Lke 9 5 A když vás někde nepřijmou, odejděte z onoho města a setřeste prach se svých nohou na svědectví proti nim.

Lke 9 6 Vydali se na cestu, chodili od vesnice k vesnici, přinášeli všude radostnou zvěst a uzdravovali.

Lke 9 7 Tetrarcha Herodes slyšel o všem, co se dalo, ale nevěděl, co si má myslet, poněvadž někteří říkali, že Jan vstal z mrtvých,

Lke 9 8 jiní, že se zjevil Eliáš, a jiní zase, že vstal jeden z dávných proroků.

Lke 9 9 Herodes řekl: "Jana jsem přece dal stít. Kdo to tedy je, že o něm slyším takové věci?" A přál si ho vidět.

Lke 9 10 Když se apoštolové navrátili, vypravovali Ježíšovi, co všechno činili. Vzal je s sebou a odešli sami do města Betsaidy.

Lke 9 11 Když to zástupy zpozorovaly, šly za ním; on je přijal, mluvil jim o Božím království a uzdravoval ty, kteří to potřebovali.

Lke 9 12 Schylovalo se k večeru. Tu k němu přistoupilo dvanáct učedníků a řekli: "Propuť zástup, ať jdou do okolních vesnic a dvorů opatřit si nocleh a něco k jídlu, protože jsme zde na pustém místě."

Lke 9 13 On jim řekl: "Dejte jim jíst vy!" Řekli mu: "Nemáme víc než pět chlebů a dvě ryby; nebo snad máme jít a nakoupit pokrm pro všechny tento lid?"

Lke 9 14 Bylo tam asi pět tisíc mužů. Řekl svým učedníkům: "Usaďte je ve skupinách asi po padesáti."

Lke 9 15 Učinili to a rozsadili je všechny.

Lke 9 16 Potom vzal těch pět chlebů a dvě ryby, vzhledl k nebi, vzdal díky, lámal a dával učedníkům, aby je předložili zástupu.

Lke 9 17 A najedli a nasýtli se všichni. A sebralo se zbylých nalámaných chlebů dvanáct košů.

Lke 9 18 Když se o samotě modlil a byli s ním jeho učedníci, otázal se jich: "Za koho mne zástupy pokládají?"

Lke 9 19 Oni mu odpověděli: "Za Jana Křtitele, jiní za Eliáše a někteří myslí, že vstal jeden z dávných proroků."

Lke 9 20 Řekl jim: "A za koho mne pokládáte vy?" Petr mu odpověděl: "Za Božího Mesiáše."

Lke 9 21 On jim však důrazně přikázal, aby to nikomu neříkali, a pravil jim:
 Lke 9 22 "Syn člověka musí mnoho trpět, být zavržen od starších, velekněží i
 zákoníků, být zabit a třetího dne vzkříšen."
 Lke 9 23 Všem pak řekl: "Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, nes každého dne
 svůj kříž a následuj mne."
 Lke 9 24 Neboť kdo by chtěl zachránit svůj život, ten o něj přijde; kdo však
 přijde o život pro mne, zachrání jej.
 Lke 9 25 Jaký prospěch má člověk, který získá celý svět, ale sám sebe ztratí
 nebo zmaří?
 Lke 9 26 Kdo se stydí za mne a za má slova, za toho se bude stydět Syn člověka,
 až přijde v slávě své i otcově a svatých andělů.
 Lke 9 27 Říkám vám po pravdě: Někteří z těch, kdo tu stojí, neokusí smrti,
 dokud nespatri království Boží."
 Lke 9 28 Za týden po této rozmluvě vzal Ježíš s sebou Petra, Jana a Jakuba a
 vystoupil na horu, aby se modlil.
 Lke 9 29 A když se modlil, nabyla jeho tvář nového vzhledu a jeho roucho
 bělostně zářilo.
 Lke 9 30 A hle, rozmlouvali s ním dva muži - byli to Mojžíš a Eliáš;
 Lke 9 31 zjeví se v slávě a mluví o cestě, kterou měl dokonat v Jeruzalémě.
 Lke 9 32 Petra a jeho druhy obestřel těžký spánek. Když se probrali, spatřili
 jeho slávu i ty dva muže, kteří byli s ním.
 Lke 9 33 V tom se ti muži začali od něho vzdalovat; Petr mu řekl: "Mistře, je
 dobré, že jsme zde; udělejme tři stany, jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi."
 Nevěděl, co mluví.
 Lke 9 34 Než to dopověděl, přišel oblak a zastínil je. Když se ocitli v oblaku,
 zmocnila se jich bázeň.
 Lke 9 35 A z oblaku se ozval hlas: "Toto jest můj vyvolený Syn, toho
 poslouvejte."
 Lke 9 36 Když se hlas ozval, byl už Ježíš sám. Oni umkli a nikomu tehdy
 neřekli nic o tom, co viděli.
 Lke 9 37 Když příštího dne sestoupili s hory, vyšel mu vstříc veliký zástup.
 Lke 9 38 A hle, jakýsi muž ze zástupu volal: "Mistře, prosím tě, ujmí se mého
 syna, vždyť je to mé jediné dítě;
 Lke 9 39 hle, zachvacuje ho duch, takže znenadání vykřikuje, a lomcuje jím, až
 má pěnu kolem úst; jen stěží od něho odchází a tak ho moří."
 Lke 9 40 Prosil jsem už tvé učedníky, aby ho vyhnali, ale nemohli."
 Lke 9 41 Ježíš odpověděl: "Pokolení nevěřící a zvrácené, jak dlouho ještě mám
 být s vámi a snášet vás? Přiveď sem svého syna!"
 Lke 9 42 Ještě než k němu přišel, démon ho povalil a zkroutil v křeči. Ježíš
 pohrozil nečistému duchu, uzdravil chlapce a vrátil jej otci.
 Lke 9 43 Všichni užasli nad velikou Boží mocí. Když se všichni divili, co
 všechno učinil, řekl svým učedníkům:
 Lke 9 44 "Slyšte a dobře si pamatujte tato slova: Syn člověka bude vydán do
 rukou lidí."
 Lke 9 45 Oni však tomu slovu nerozuměli a jeho smysl jim zůstával skryt; proto
 nechápali, ale báli se ho na to slovo zeptat.
 Lke 9 46 Přišlo jim na mysl, kdo z nich je asi největší.
 Lke 9 47 Když Ježíš poznal, čím se obírají, vzal dítě, postavil je vedle sebe
 a řekl jim: "Kdo přijme takové dítě ve jménu mém, přijímá mne; a kdo
 přijme mne, přijme toho, který mne poslal. Kdo je nejmenší mezi všemi vámi, ten je veliký."
 Lke 9 48 Jan mu na to řekl: "Mistře, viděli jsme kohosi, jak v tvém jménu
 vyhání demony, a bránili jsme mu, protože tě nenásleduje jako my."
 Lke 9 49 Ježíš mu řekl: "Nebraňte mu! Kdo není proti vám, je pro vás."
 Lke 9 50 Když se naplňovaly dny, kdy měl být vzat vzhůru, upjal svou mysl k
 cestě do Jeruzaléma
 Lke 9 51 a poslal před sebou posly. Vydali se na cestu a přišli do jedné
 samařské vesnice, aby pro něho vše připravili.
 Lke 9 52 Ale tam je nepřijali, protože jeho tvář byla obrácena k Jeruzalému.
 Lke 9 53 Když to uviděli učedníci Jakub a Jan, řekli: "Pane, máme přivolat oheň
 s nebe, aby je zahubil, jako to učinil Eliáš?"
 Lke 9 54 Obrátil se a pokáral je: "Nevíte, jakého jste ducha.
 Lke 9 55 Syn člověka nepřišel lidi zahubit, ale zachránit." A šli do jiné
 vesnice.
 Lke 9 56 Když se ubírali cestou, řekl mu kdosi: "Budu tě následovat, kamkoli
 půjdeš."
 Lke 9 57 Ale Ježíš mu odpověděl: "Lišky mají doupata a ptáci hnízda, ale Syn
 člověka nemá, kam by hlavu složil."
 Lke 9 58 Jinému řekl: "Následuj mne!" On odpověděl: "Dovol mi Pane, abych šel
 napřed pochovat svého otce."
 Lke 9 59 Řekl mu: "Nech mrtvé, ať pochovávají své mrtvé. Ale ty jdi a všude
 zvěstuj království Boží."
 Lke 9 60 A jiný mu řekl: "Budu tě následovat, Pane. Ale napřed mi dovoř, abych

se rozloučil se svou rodinou."

Lke 9 62 Ježíš mu řekl: "Kdo položí ruku na pluh a ohlíží se zpět, není způsobilý pro království Boží."

Lke 10 1 Potom určil Pán ještě sedmdesát jiných a poslal je před sebou po dvou do každého města i místa, kam měl sám jít.

Lke 10 2 Řekl jim: "Žeň je mnohá a dělníků málo. Proste proto Pána žně, ať vyšle dělníky na svou žeň."

Lke 10 3 Jděte! Hle, posílám vás jako ovce mezi vlky.

Lke 10 4 Neberte si měšec ani mošnu ani obuv. S nikým se na cestě nepozdravujte.

Lke 10 5 Když vejdete do některého domu, řekněte nejprve: 'Pokoj tomuto domu!'

Lke 10 6 A přijmou-li pozdrav pokoje, váš pokoj na nich spočine; ne-li, vrátí se opět k vám.

Lke 10 7 V tom domě zůstávejte, jezte a pijte, co vám dají, neboť 'hoden je dělník své mzdy'. Nepřecházejte z domu do domu.

Lke 10 8 A když přijdete do některého města a tam vás přijmou, jezte, co vám předloží;

Lke 10 9 uzdravujte nemocné a vyřiďte jim: 'Přiblížilo se k vám království Boží.'

Lke 10 10 Když však přijdete do některého města a nepřijmou vás, vyjděte do jeho ulic a řekněte:

Lke 10 11 'vytrásáme na vás i ten prach z vašeho města, který ulpěl na našich nohou! Ale to vězte: Přiblížilo se království Boží'.

Lke 10 12 Pravím vám, že Sodomě bude v onen den lehčeji, než tomu městu.

Lke 10 13 Běda ti, Chorazin, běda ti, Betsaida! Kdyby se byly v Týru a Sidónu udály takové mocné skutky jako u vás, dávno by byli seděli v zíněném šatě, sypali se popelem a činili pokání.

Lke 10 14 Ale Týru a Sidónu bude na soudu lehčeji než vám.

Lke 10 15 A ty, Kafarnaum, budeš vyvýšeno až do nebe? Až do propasti klesneš!

Lke 10 16 Kdo slyší vás, slyší mne, a kdo odmítá vás, odmítá mne; kdo odmítá mne, odmítá toho, který mě poslal."

Lke 10 17 Těch sedmdesát se vrátilo s radostí a říkali: "Pane, i démoni se nám podrobují ve tvém jménu."

Lke 10 18 Řekl jim: "viděl jsem, jak satan padá s nebe jako blesk.

Lke 10 19 Hle, dal jsem vám moc šlapat po hadech a štírech a po veškeré síle nepřítelů, takže vám v ničem neuškodí.

Lke 10 20 Ale neradujte se z toho, že se vám podrobují duchové; radujte se, že vaše jména jsou zapsána v nebesích."

Lke 10 21 V té hodině zajásal v Duchu svatém a řekl: "velebím tě, Otče, Pane nebes i země, že jsi tyto věci skryl před moudrými a rozumnými, a zjevil jsi je malíčkým. Ano, Otče, tak se ti zlíbilo.

Lke 10 22 Všechno je mi dáno od mého Otce; a nikdo neví, kdo je Syn, než Otec, ani kdo je Otec, než Syn a ten, komu by to Syn chtěl zjevit."

Lke 10 23 Když byli sami, obrátil se na své učedníky a řekl jim: "Blahoslavené oči, které vidí, co vy vidíte.

Lke 10 24 Říkám vám, že mnozí proroci a králové chtěli vidět, na co vy hledíte, ale neviděli; a slyšte, co vy slyšíte, ale neslyšeli."

Lke 10 25 Tu vystoupil jeden zákoník a zkoušel ho: "Mistře, co mám dělat, abych měl podíl na věčném životě?"

Lke 10 26 Ježíš mu odpověděl: "Co je psáno v zákoně? Jak to tam čteš?"

Lke 10 27 On mu řekl: "'Miluj Hospodina, Boha svého, z celého svého srdce, celou svou duší, celou svou silou a celou svou myslí' a 'miluj svého bližního jako sám sebe'."

Lke 10 28 Ježíš mu řekl: "Správně jsi odpověděl. To čin a budeš živ."

Lke 10 29 Zákoník se však chtěl ospravedlnit a proto Ježíšovi řekl: "A kdo je můj bližní?"

Lke 10 30 Ježíš mu odpověděl: "Jeden člověk šel z Jeruzaléma do Jericha a padl do rukou lupičů; ti jej obrali, zbili a nechali tam ležet polomrtvého.

Lke 10 31 Náhodou šel tou cestou kněz, ale když ho uviděl, vyhnul se mu.

Lke 10 32 A stejně se mu vyhnul i levita, když přišel k tomu místu a uviděl ho.

Lke 10 33 Ale když jeden Samařan na své cestě přišel k tomu místu a uviděl ho, byl hnut soucitem;

Lke 10 34 přistoupil k němu, ošetřil jeho rány olejem a vínem, obvázal mu je, posadil jej na svého meze, zavezl do hostince a tam se o něj staral.

Lke 10 35 Druhého dne dal hostinskému dva denáry a řekl: 'Postarej se o něj, a bude-li tě to stát víc, já ti to zaplatím, až se budu vracet.'

Lke 10 36 Kdo z těch tří, myslíš, byl bližním tomu, který upadl mezi lupiče?"

Lke 10 37 Zákoník odpověděl: "Ten, který prokázal milosrdenství." Ježíš mu řekl: "Jdi a jednej také tak."

Lke 10 38 Když šel Ježíš s učedníky dál, vešel do jedné vesnice. Tam jej přijala do svého domu žena jménem Marta,

Lke 10 39 která měla sestru Marii; ta si sedla k nohám Ježíšovým a poslouchala jeho slovo.

Lke 10 40 Ale Marta měla plno práce, aby ho obsloužila. Přišla k němu a řekla: "Pane, nezáleží ti na tom, že mne má sestra nechala sloužit samotnou? Řekni jí přece, ať mi pomůže!"

Lke 10 41 Pán jí odpověděl: "Marto, Marto, děláš si starosti a trápíš se pro mnoho věcí.

Lke 10 42 Je jednoho je třeba. Marie volila dobře. Vybrala si to, oč nepřijde."

Lke 11 1 Jednou se Ježíš na nějakém skrytém místě modlil; když přestal, řekl mu jeden z jeho učedníků: "Pane, nauč nás modlit se, jako tomu učil své učedníky i Jan."

Lke 11 2 Odpověděl jim: "Když se modlíte, říkejte: Otče náš, jenž jsi v nebesích, buď posvěceno tvé jméno. Přijď tvé království. Staň se vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi.

Lke 11 3 Náš denní chléb nám dávej každého dne.

Lke 11 4 A odpusť nám naše hříchy, neboť i my odpouštíme každému, kdo se provinuje proti nám. A nevydej nás do pokušení, ale vysvobod nás od zlého.

Lke 11 5 Řekl jim: "Někdo z vás bude mít přítele, půjde k němu o půlnoci a řekne mu: 'Příteli, půjč mi tři chleby,

Lke 11 6 protože právě teď ke mně přišel přítel, který je na cestách, a já mu nemám co dát.'

Lke 11 7 On mu zevnitř odpoví: 'Neobtěžuj mne! Dveře jsou již zavřeny a děti jsou se mnou na lůžku. Nebudu přece vstávat, abych ti to dal.'

Lke 11 8 Pravím vám, i když nevstane a nevyhoví mu, ač je jeho přítel, vstane a vyhoví mu pro jeho neodbytnost a dám mu vše, co potřebuje.

Lke 11 9 A tak vám pravím: Proste, a bude vám dáno; hledejte, a naleznete; tlučte, a bude vám otevřeno.

Lke 11 10 Neboť každý, kdo prosí, dostává, a kdo hledá, nalézá, a kdo tluče, tomu bude otevřeno.

Lke 11 11 Což je mezi vámi otec, který by dal svému synu hada, když ho prosí o rybu?

Lke 11 12 Nebo by mu dal štíra, když ho prosí o vejce?

Lke 11 13 Jestliže tedy vy, ač jste zlí, umíte svým dětem dávat dobré dary, čím spíše váš otec z nebe dá Ducha svatého těm, kdo ho o to prosí!"

Lke 11 14 Jednou vyháněl Ježíš zlého ducha z něměho člověka. Když ten duch vyšel, němý promluvil. Zástupy se divily.

Lke 11 15 Někteří z nich však řekli: "Démony vyhání ve jménu Belzebula, knížete démonů."

Lke 11 16 Jiní ho chtěli podrobit zkoušce: žádali od něho znamení z nebe.

Lke 11 17 Protože znal jejich myšlenky, řekl jim: "Každé království vnitřně rozdělené pustne a dům za domem padá.

Lke 11 18 Je-li i satan v sobě rozdvojen, jak bude moci obstát jeho království? Říkáte přece, že vyháním démony ve jménu Belzebula.

Lke 11 19 Jestliže já vyháním démony ve jménu Belzebula, ve jménu koho je vyhánějí vaši žáci? Proto budou oni vašimi soudci.

Lke 11 20 Jestliže však vyháním démony prstem Božím, pak už vás zastihlo Boží království.

Lke 11 21 střeží-li silný muž v plné zbroji svůj palác, jeho majetek je v bezpečí.

Lke 11 22 Napadne-li ho však někdo silnější a přemůže ho, vezme mu všechnu jeho zbroj, na kterou spoléhal, a kořist rozdělí.

Lke 11 23 Kdo není se mnou, je proti mně; kdo se mnou neshromažďuje, rozptyluje.

Lke 11 24 Když nečistý duch vyjde z člověka, bloudí po pustých místech a hledá odpočinku, ale když je nenalezne, řekne: 'Vrátím se do svého domu, odkud jsem vyšel.'

Lke 11 25 Přejde a nalezne jej vyčištěný a uklizený.

Lke 11 26 Tu jde a přivede sedm jiných duchů, horších než je sám, vejdou a bydlí tam; a konce toho člověka jsou horší než začátky."

Lke 11 27 Když toto mluvil, zvolala jedna žena ze zástupu: "Blaze tě, která tě zrodila a odkojila!"

Lke 11 28 Ale on řekl: "Blaze těm, kteří slyší slovo Boží a zachovávají je."

Lke 11 29 Když se u něho shromažďovaly zástupy, začal mluvit: "Toto pokolení je zlé; žádá si znamení, ale znamení mu nebude dáno, leč znamení Jonášovo.

Lke 11 30 Jako byl Jonáš znamením pro Ninivské, tak bude i Syn člověka tomuto pokolení.

Lke 11 31 Královna jihu povstane na soudu s muži tohoto pokolení a usvědčí je, protože ona přišla z nejzazších končin země, aby slyšela moudrost Šalomounovu - a hle, zde je více než Šalomoun.

Lke 11 32 Mužové ninivští povstanou na soudu s tímto pokolením, neboť oni se obrátili po Jonášovu kázání - a hle, zde je více než Jonáš.

Lke 11 33 Nikdo nerozsvítí světlo, aby je postavil do kouta nebo pod nádobu, ale dá je na svícen, aby ti, kdo vcházejí, viděli.

Lke 11 34 Světlem tvého těla je oko. Je-li tvé oko čisté, i celé tvé tělo má světlo. Je-li však tvé oko špatné, i tvé tělo je ve tmě.

Lke 11 35 Hleď tedy, ať světlo v tobě není tmou.

Lke 11 36 Má-li celé tvé tělo světlo a žádná jeho část není ve tmě, bude celé

tak jasné, jako když tě osvítlí světlo svou září."

Lke 11 37 Když domluvil, pozval ho k jídlu jeden farizeus. Ježíš k němu vešel a posadil se ke stolu.

Lke 11 38 Farizeus se podívil, když viděl, že se před jídlem nejprve neomyl.

Lke 11 39 Ale Pán mu řekl: "Vy farizeové očišťujete číše a misky zvenčí, ale vaše nitro je plné hrabivosti a špatnosti.

Lke 11 40 Pošetilci! Což ten, který stvořil zevnějšek, nestvořil také to, co je uvnitř?

Lke 11 41 Rozdejte chudým, co je v mísách, a hle, všechno vám bude čisté.

Lke 11 42 Ale běda vám farizeům! Odevzdáváte desátky z máty, routy a ze všech zahradních rostlin, ale nedbáte na spravedlnost a lásku, kterou žádá Bůh. Toto bylo třeba činit a to ostatní neopomíjet.

Lke 11 43 Běda vám farizeům! S oblibou sedáte na předních místech v synagógách a líbí se vám, když vás lidé na ulici zdraví.

Lke 11 44 Běda vám! Jste jako zapomenuté hroby, po nichž lidé nahoře chodí a nevědí o nich."

Lke 11 45 Na to mu jeden ze zákoníků odpověděl: "Mistře, když toto říkáš, urážíš také nás!"

Lke 11 46 On mu řekl: "I vám zákoníkům běda! Zatěžujete lidi břemeny, která nemohou unést, a sami se těch břemen nedotknete ani jediným prstem.

Lke 11 47 Běda vám! Stavíte pomníky prorokům, které zabili vaši otcové.

Lke 11 48 Tak dosvědčujete a potvrzujete činy svých otců: oni proroky zabíjeli, vy jim budujete pomníky.

Lke 11 49 Proto také Moudrost Boží promluvila: Pošlu k nim proroky a apoštoly a oni je budou zabíjet a pronásledovat,

Lke 11 50 aby tomuto pokolení byla připočtena vina za krev všech proroků prolitou od založení světa,

Lke 11 51 od krve Ábelovy až po krev Zachariáše, který zahynul mezi oltářem a svatyní. Ano, pravím vám, tomuto pokolení bude přičtena vina.

Lke 11 52 Běda vám zákoníkům! Vzali jste klíč poznání, sami jste nevešli, a těm, kteří chtěli vejít, jste v tom zabránili."

Lke 11 53 Když odtud vyšel, začali na něj zákoníci a farizeové zle dotírat a na mnohé se vyptávat,

Lke 11 54 činíce mu tak nástrahy, aby jej mohli chytit za slovo.

Lke 12 1 Mezitím se shromáždily nespočetné zástupy, že se lidé div neušlapali. Ježíš začal mluvit nejprve ke svým učedníkům: "Mějte se na pozoru před kvasem farizeů, to jest před pokrytectvím.

Lke 12 2 Nic není zahaleného, co nebude jednou odhaleno, a nic skrytého, co nebude jednou poznáno.

Lke 12 3 Proto vše, co jste řekli ve tmě, bude slyšet na světle, co jste šeptem mluvili v tajných úkrytech, bude se hlásat ze střeš.

Lke 12 4 Říkám to vám, svým přátelům: Nebojte se těch, kdo zabíjejí tělo, ale víc už vám udělat nemohou.

Lke 12 5 Ukážu vám, koho se máte bát. Bojte se toho, který má moc vás zabít a ještě uvrhnout do pekla. Ano, pravím vám, toho se bojte!

Lke 12 6 Což neprodávají pět vrabců za dva haléře? A přece ani jeden z nich není zapomenut před Bohem.

Lke 12 7 Ano i vlasy na vaší hlavě jsou spočteny. Nebojte se, máte větší cenu než mnoho vrabců.

Lke 12 8 Pravím vám: Každý, kdo se ke mně přizná před lidmi, k tomu se i Syn člověka přizná před Božími anděly.

Lke 12 9 Kdo mě však před lidmi zapře, bude zapřen před Božími anděly.

Lke 12 10 Každému, kdo řekne slovo proti Synu člověka, bude odpuštěno. Avšak tomu, kdo se rouhá proti Duchu svatému, odpuštěno nebude.

Lke 12 11 Když vás povedou do synagóg a před úřady a soudy, nedělejte si starosti, jak a čím se budete hájit a co řeknete.

Lke 12 12 Vždyť Duch svatý vás v té hodině naučí, co je třeba říci."

Lke 12 13 Někdo ze zástupu ho požádal: "Mistře, domluv mému bratru, ať se rozdělí se mnou o dědictví."

Lke 12 14 Ježíš mu odpověděl: "Člověče, kdo mne ustanovil nad vámi soudcem nebo rozhodčím?"

Lke 12 15 A řekl jim: "Mějte se na pozoru před každou chamtivostí, neboť i když člověk má nadbytek, není jeho život zajištěn tím, co má."

Lke 12 16 Pak jim pověděl toto podobenství: "Jednomu bohatému člověku se na polích hojně urodilo.

Lke 12 17 Uvažoval o tom, a říkal si: 'Co budu dělat, když nemám kam složit svou úrodu?'

Lke 12 18 Pak si řekl: 'Tohle udělám: Zbořím stodoly, postavím větší a tam shromáždím všechno své obilí i ostatní zásoby

Lke 12 19 a řeknu si: Teď máš velké zásoby na mnoho let; klidně si žij, jez, pij, buď veselý myslí.'

Lke 12 20 Ale Bůh mu řekl: 'Blázne! Ještě této noci si vyžádají tvoji duši, a čím

bude to, co jsi nashromáždil?'
 Lke 12 21 Tak je to s tím, kdo si hromadí poklady a není bohatý před Bohem."
 Lke 12 22 Svým učedníkům řekl: "Proto vám pravím: Nemějte starost o život, co
 budete jíst, ani o tělo, co budete mít na sebe.
 Lke 12 23 Život je vždycky víc než pokrm a tělo než oděv.
 Lke 12 24 Všimněte si havranů: nesejí, nežnou, nemají komory ani stodoly, a
 přece je Bůh živí. Oč větší cenu máte vy než ptáci!
 Lke 12 25 Kdo z vás může jen o píd prodloužit svůj život, bude-li se
 znepokojovat?
 Lke 12 26 Nedokážete-li tedy ani to nejmenší, proč si děláte starosti o to
 ostatní?
 Lke 12 27 Všimněte si lilií, jak rostou: nepředou, netkají - a pravím vám, že
 ani Šalomoun v celé své nádheře nebyl tak oděn jako jedna z nich.
 Lke 12 28 Jestliže tedy Bůh tak obléká trávu, která dnes je na poli a zítra bude
 hozena do pece, čím spíše obleče vás, malověrní!
 Lke 12 29 A neshánějte se, co budete jíst a co pít, a netrapte se tím.
 Lke 12 30 Potom všem se shánějí lidé tohoto světa. Váš otec přece ví, že to
 potřebujete.
 Lke 12 31 Vy však hledejte jeho království a to ostatní vám bude přidáno.
 Lke 12 32 Nebijte se, malé stáde, neboť vašemu Otci se zalíbilo dát vám
 království.
 Lke 12 33 Prodejte, co máte, a rozdejte to. Opatřte si měšce, které se
 nerozpadnou, nevyčerpateelný poklad v nebi, kam se zloděj nedostane a mol neničí.
 Lke 12 34 Neboť kde je váš poklad, tam bude i vaše srdce.
 Lke 12 35 Buďte připraveni a vaše lampy ať hoří.
 Lke 12 36 Buďte jako lidé, kteří čekají na svého pána, až se vrátí ze svatby,
 aby mu hned otevřeli, až přijde a zatluče na dveře.
 Lke 12 37 Blaze těm služebníkům, které pán, až přijde, zastihne bdící. Amen,
 pravím vám, že se opáše, posadí je ke stolu a sám je bude obsluhovat.
 Lke 12 38 Přijde-li po půlnoci, či dokonce při rozednění a zastihne je vzhůru,
 blaze jim.
 Lke 12 39 Uvažte přece: kdyby hospodář věděl, v kterou hodinu přijde zloděj,
 nedovolil by mu vloupat se do domu.
 Lke 12 40 I vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kdy se toho
 nenadějete."
 Lke 12 41 Petr mu řekl: "Pane, říkáš toto podobenství jenom nám, nebo všem?"
 Lke 12 42 On odpověděl: "Když Pán ustanovuje nad svým služebnictvem správce, aby
 jim včas rozdělil pokrm, který správce je věrný a rozumný?
 Lke 12 43 Blaze tomu služebníku, kterého pán při svém příchodu nalezne, že tak
 činí.
 Lke 12 44 Vpravdě pravím vám, že ho ustanoví nade vším, co mu patří.
 Lke 12 45 Když si pak onen služebník řekne: 'Můj pán dlouho nejde' a začne bít
 sluhy i služky, jíst a pít i opíjet se,
 Lke 12 46 tu pán toho služebníka přijde v den, kdy to nečeká, a v hodinu, kterou
 netuší, vyžene ho a vykáže mu úděl mezi nevěrnými.
 Lke 12 47 Ten služebník, který zná vůli svého pána, a přece není hotov podle
 vůle jednat, bude velmi bit.
 Lke 12 48 Ten, kdo ji nezná a udělá něco, zač si zaslouží bití, bude bit méně.
 Komu bylo mnoho dáno, od toho se mnoho očekává, a komu mnoho svěřili, od toho budou žádat tím
 více.
 Lke 12 49 Oheň jsem přišel uvrhnout na zemi, a jak si přeji, aby se už vzňal!
 Lke 12 50 Křtem mám být pokřtěn, a jak je mi úzko, dokud se nedokoná!
 Lke 12 51 Myslíte, že jsem přišel dát zemi pokoj? Ne, pravím vám, ale rozdělení!
 Lke 12 52 Neboť od této chvíle bude rozděleno v jednom domě pět lidí: tři proti
 dvěma a dva proti třem,
 Lke 12 53 budou rozděleni otec proti synu a syn proti otci, matka proti dceři a
 dcera proti matce, tchyně proti snaze a snacha proti tchyni."
 Lke 12 54 Také zástupům řekl: "Když pozorujete, že na západě vystupuje mrak,
 hned říkáte: 'Přijde déšť' - bývá tak;
 Lke 12 55 a vane-li jižní vítr, říkáte: 'Bude vedro' - a bývá.
 Lke 12 56 Pokrytci, umíte posoudit to, co vidíte na zemi i na obloze; jak to, že
 nedovedete rozpoznat tento čas?
 Lke 12 57 Proč nejste s to sami od sebe posoudit, co je správné?
 Lke 12 58 Když jdeš se svým protivníkem k soudu, učin vše, aby ses s ním ještě
 cestou vyrovnal; jinak tě povleče k soudci, soudce tě odevzdá dozorcí a dozorce tě uvrhne do
 vězení.
 Lke 12 59 Pravím ti, že odtud nevyjdeš, dokud nezaplatíš do posledního haléře."
 Lke 13 1 Právě tehdy k němu přišli někteří se zprávou o Galilejcích, jejichž
 krev smísil Pilát s krví jejich obětí.
 Lke 13 2 On jim na to řekl: "Myslíte, že tito Galilejci byli větší hříšníci než
 ti ostatní, že to museli vytrpět?"
 Lke 13 3 Ne, pravím vám, ale nebudete-li činit pokání, všichni podobně

zahynete.
Lke 13 4 Nebo si myslíte, že těch osmnáct, na které spadla věž v Siloe a zabila je, byli větší viníci než ostatní obyvatelé Jeruzaléma?
Lke 13 5 Ne, pravím vám, ale nebudete-li činit pokání, všichni právě tak zahynete."
Lke 13 6 Potom jim pověděl toto podobenství: "Jeden člověk měl na své vinici fíkovník; přišel si pro jeho ovoce, ale nic na něm nenalezl.
Lke 13 7 Řekl vinaři: 'Hle, už po tři léta přicházím pro ovoce z tohoto fíkovníku a nic nenalézám. Vytni jej! Proč má kazit i tu zem?'
Lke 13 8 On mu odpověděl: 'Pane, ponech ho ještě tento rok, až jej okopám a pohnojím.
Lke 13 9 Snad příště poneše ovoce; jestliže ne, dáš jej porazit'."
Lke 13 10 V sobotu učil v jedné synagóze.
Lke 13 11 Byla tam žena, která byla stížena nemocí už osmnáct let; byla úplně sehnutá a nemohla se vůbec napřímít.
Lke 13 12 Když ji Ježíš spatřil, zavolał ji a řekl: "Ženo, jsi zproštěna své nemoci" a vložil na ni ruce;
Lke 13 13 ona se ihned vzpřímila a velebila Boha.
Lke 13 14 Avšak představený synagógy, pobouřen tím, že Ježíš uzdravuje v sobotu, řekl zástupu: "Je šest dní, kdy se má pracovat; v těch tedy přicházejte, abyste byli uzdravováni, a ne v den sobotní."
Lke 13 15 Na to Pán odpověděl: "Pokrytci! Neodvazuje každý z vás v sobotu vola nebo osla od žlabu a nevede ho napájet?
Lke 13 16 A tato žena, dcera Abrahamova, kterou držel satan spoutanou po osmnáct let, neměla být vysvobozena z těchto pout v den sobotní?"
Lke 13 17 Těmito slovy byli všichni jeho protivníci zahanbeni, ale celý zástup se radoval nad podivuhodnými činy, které Ježíš konal.
Lke 13 18 Řekl: "Čemu se podobá Boží království a k čemu je přirovnám?
Lke 13 19 Je jako hořčičné zrnko, které člověk zasel do své zahrady; vyrostlo, je z něho strom a ptáci se uhníždili v jeho větvích."
Lke 13 20 A dále řekl: "K čemu přirovnám Boží království?
Lke 13 21 Je jako kvas, který žena vmísí do tří měric mouky, až všechno prokvasí."
Lke 13 22 Ježíš procházel městy i vesnicemi, učil a přitom stále směřoval k Jeruzalému.
Lke 13 23 Kdosi mu řekl: "Pane, je opravdu málo těch, kteří budou spaseni?" On jim odpověděl:
Lke 13 24 "Snažte se vejít úzkými dveřmi, neboť mnozí, pravím vám, se budou snažit vejít, ale nebudou schopni.
Lke 13 25 Jakmile už jednou hospodář vstane a zavře dveře a vy zůstanete venku, začnete tlouct na dveře a volat: 'Pane, otevři nám', tu on vám odpoví: 'Neznám vás, odkud jste!'
Lke 13 26 Pak budete říkat: 'Jedli jsme s tebou i pili a na našich ulicích jsi učil!'
Lke 13 27 On však odpoví: 'Neznám vás, odkud jste. Odstupte ode mne všichni, kdo se dopouštíte bezpráví.'
Lke 13 28 Tam bude pláč a skřípění zubů, až spatříte Abrahama, Izáka a Jákoba i všechny proroky v Božím království, a vy budete vyvrženi ven.
Lke 13 29 A přijdou od východu i západu, od severu i jihu, a budou stolovat v Božím království."
Lke 13 30 Hle, jsou poslední, kteří budou první, a jsou první, kteří budou poslední."
Lke 13 31 V tu chvíli přišli někteří farizeové a řekli mu: "Rychle odtud odejdi, protože Herodes tě chce zabít."
Lke 13 32 On jim řekl: "Jděte a vyřiďte té lišce: Hle, já vyháním demony a uzdravuji dnes i zítra, a třetího dne dojdou do svého cíle.
Lke 13 33 Avšak dnes, zítra i pozítří musím jít svou cestou, neboť není možné, aby prorok zahynul mimo Jeruzalém."
Lke 13 34 "Jeruzaléme, Jeruzaléme, který zabíjíš proroky a kamenuješ ty, kdo byli k tobě posláni, kolikrát jsem chtěl shromáždit tvé děti, tak jako kvočna shromáždí kuřátka pod svá křídla, ale nechtěli jste!
Lke 13 35 Hle, ve svém domě zůstanete sami. Pravím vám, že mě neužříte, dokud nepřijde chvíle, kdy řeknete: Požehnaný, který přichází ve jménu Hospodinově."
Lke 14 1 Jednou v sobotu vešel Ježíš do domu jednoho z předních farizeů, aby jedl u jeho stolu; a oni si na něj dávali pozor.
Lke 14 2 Tu se před ním objevil nějaký člověk stížený vodnatelností.
Lke 14 3 Ježíš se obrátil na zákoníky a farizeje a otázal se jich: "Je dovoleno v sobotu uzdravovat, nebo ne?"
Lke 14 4 Oni však mlčeli. I dotkl se ho a uzdravil jej a propustil.
Lke 14 5 Jim pak řekl: "Spadne-li někomu z vás syn nebo vůl do nádrže, nevytáhnete ho hned i v den sobotní?"
Lke 14 6 Na to mu nedovedli dát odpověď.

Lke	14	7	Když pozoroval, jak si hosté vybírají přední místa, pověděl jim toto podobenství:
Lke	14	8	"Pozve-li tě někdo na svatbu, nesedej si dopředu; vždyť mezi pozvanými může být někdo váženější, než jsi ty, a ten, kdo vás oba pozval, přijde a řekne ti: 'Uvolni mi své místo!' a ty pak musíš s hanbou dožadů."
Lke	14	9	Ale jsi-li pozván, jdi a posaď se na poslední místo; potom přijde ten, který tě pozval a řekne ti: 'Příteli, pojď dopředu!' Pak budeš mít čest přede všemi hosty."
Lke	14	10	Neboť každý, kdo se povyšuje, bývá ponížen, a kdo se poníží, bude povýšen."
Lke	14	11	Tomu, kdo jej pozval, Ježíš řekl: "Dáváš-li oběd nebo večeři, nezvi své přátele ani své bratry ani příbuzné ani bohaté sousedy, poněvadž oni by tě také pozvali a tak by se ti dostalo odplaty."
Lke	14	12	Ale dáváš-li hostinu, pozvi chudé, zmrzačené, chromé a slepé."
Lke	14	13	Blaze tobě, neboť nemají, čím ti odplatit; ale bude ti odplaceno při vzkříšení spravedlivých."
Lke	14	14	Když to uslyšel jeden z hostů, řekl mu: "Blaze tomu, kdo bude jíst chléb v království Božím."
Lke	14	15	Ježíš mu řekl: "Jeden člověk chystal velikou večeři a pozval mnoho lidí."
Lke	14	16	Když měla hostina začít, poslal svého služebníka, aby řekl pozvaným: 'Pojďte, vše už je připraveno.'
Lke	14	17	A začali se jeden jako druhý vymlouvat. První mu řekl: 'Koupil jsem pole a musím se jít na ně podívat. Prosím tě, přijmi mou omluvu.'
Lke	14	18	Druhý řekl: 'Koupil jsem pět párů volů a jdu je vyzkoušet. Prosím tě, přijmi mou omluvu!'
Lke	14	19	Další řekl: 'Oženil jsem se, a proto nemohu přijít.'
Lke	14	20	Služebník se vrátil a oznámil to svému pánu. Tu se pán domu rozhněval a řekl svému služebníku: 'Vyjdi rychle na náměstí a do ulic města a přiveď sem chudé, zmrzačené, slepé a chromé.'
Lke	14	21	A služebník řekl: 'Pane, stalo se, jak jsi rozkázal a ještě je místo.'
Lke	14	22	Pán řekl služebníkov: 'Vyjdi za lidmi na cesty a k ohradám a přinut je, ať přijdou, aby se můj dům naplnil.'
Lke	14	23	Neboť vám pravím: Nikdo z těch mužů, kteří byli pozváni, neokusí mé večeře."
Lke	14	24	Slyš s ním veliké zástupy; obrátil se k nim a řekl:
Lke	14	25	"Kdo přichází ke mně a nedovede se zřítí svého otce a matky, své ženy a dětí, svých bratrů a sester, ano i sám sebe, nemůže být mým učedníkem."
Lke	14	26	Kdo nenese svůj kříž a nejde za mnou, nemůže být mým učedníkem."
Lke	14	27	Chce-li někdo z vás stavět věž, což si napřed neseďne a nespočítá náklad, má-li dost na dokončení stavby?
Lke	14	28	Jinak - až položí základ a nebude moci dokončit - vysmějí se mu všichni, kteří to uvidí."
Lke	14	29	'To je ten člověk', řeknou, 'který začal stavět, ale nemohl dokončit.'
Lke	14	30	Nebo má-li nějaký král táhnout do boje, aby se střetl s jiným králem, což nezasedne nejprve k poradě, zda se může s deseti tisíci postavit tomu, kdo táhne s dvaceti tisíci?
Lke	14	31	Nemůže-li, vyšle poselstvo, dokud je protivník ještě daleko, a žádá o podmínky míru."
Lke	14	32	Tak ani žádný z vás, kdo se nerozloučí se vším, co má, nemůže být mým učedníkem."
Lke	14	33	Dobrá je sůl. Jestliže však i sůl pozbude chuti, co jí dodá slasti?
Lke	14	34	Nehodí se na pole ani na hnojiště: vyhodí se ven. Kdo má uši k slyšení, slyš."
Lke	15	35	Do jeho blízkosti přicházeli samí celníci a hříšníci, aby ho slyšeli."
Lke	15	1	Farizeové a zákoníci mezi sebou reptali: "On přijímá hříšníky a jí s nimi!"
Lke	15	2	Pověděl jim toto podobenství:
Lke	15	3	"Má-li někdo z vás sto ovcí a ztratí jednu z nich, což nenechá těch devadesát devět na pustém místě a nejde za tou, která se ztratila, dokud ji nenalezne?"
Lke	15	4	Když ji nalezne, vezme si ji s radostí na ramena, a když přijde domů, svolá své přátele a sousedy a řekne jim: 'Radujte se se mnou, protože jsem našel ovcí, která se mi ztratila.'
Lke	15	5	Pravím vám, že právě tak bude v nebi větší radost nad jedním hříšníkem, který činí pokání, než nad devadesáti devíti spravedlivými, kteří pokání nepotřebují."
Lke	15	6	Nebo má-li nějaká žena deset stříbrných mincí a ztratí jednu z nich, což nerozsvítí lampu, nevymete dům a nehledá pečlivě, dokud ji nenajde?"
Lke	15	7	A když ji nalezne, svolá své přítelkyně a sousedky a řekne: 'Radujte se se mnou, poněvadž jsem našla peníz, který jsem ztratila.'
Lke	15	8	Pravím vám, právě tak je radost před anděly Božími nad jedním hříšníkem, který činí pokání."
Lke	15	9	Řekl také: "Jeden člověk měl dva syny."

Lke 15 12 Ten mladší řekl otci: 'Otče, dej mi díl majetku, který na mne připadá.' On jim rozdělil své jmění.

Lke 15 13 Po nemnoha dnech mladší syn všechno zpeněžil, odešel do daleké země a tam rozmarilým životem svůj majetek rozházel.

Lke 15 14 A když už všechno utratil, nastal v té zemi veliký hlad a on začal mít nouzi.

Lke 15 15 Šel a uchytil se u jednoho občana té země; ten ho poslal na pole pást vepře.

Lke 15 16 A byl by si chtěl naplnit žaludek slupkami, které žrali vepři, ale ani ty nedostával.

Lke 15 17 Tu šel do sebe a řekl: 'Jak mnoho nádeníků u mého otce má chleba nazbyt, a já tu hynu hladem!

Lke 15 18 Vstanu, půjdu ke svému otci a řeknu mu: Otče, zhřešil jsem proti nebi i vůči tobě.

Lke 15 19 Nejsem už hoden nazývat se tvým synem; přijmi mne jako jednoho ze svých nádeníků.'

Lke 15 20 I vstal a šel ke svému otci. Když byl ještě daleko, otec ho spatřil a hnut lítostí běžel k němu, objal ho a políbil.

Lke 15 21 Syn mu řekl: 'Otče, zhřešil jsem proti nebi i vůči tobě. Nejsem už hoden nazývat se tvým synem.'

Lke 15 22 Ale otec rozkázal svým služebníkům: 'Přineste ihned nejlepší oděv a oblečte ho; dejte mu na ruku prsten a obuv na nohy.

Lke 15 23 Přiveďte vykrmené tele, zabijte je, hodujme a buďme veselí,

Lke 15 24 protože tento můj syn byl mrtev, a zase žije, ztratil se, a je nalezen.' A začali se veselit.

Lke 15 25 Starší syn byl právě na poli. Když se vracel a byl už blízko domu, uslyšel hudbu a tanec.

Lke 15 26 Zavolał si jednoho ze služebníků a ptal se ho, co to má znamenat.

Lke 15 27 On mu odpověděl: 'Vrátil se tvůj bratr, a tvůj otec dal zabít vykrmené tele, že ho zase má doma živého a zdravého.'

Lke 15 28 I rozhněval se a nechtěl jít dovnitř. Otec vyšel a domlouval mu.

Lke 15 29 Ale on odpověděl: 'Tolik let už ti sloužím a nikdy jsem neporušil žádný tvůj příkaz; a mě jsi nikdy nedal ani kůzle, abych se poveselil se svými přáteli.

Lke 15 30 Ale když přišel tenhle tvůj syn, který s děvkami prohýřil tvé jmění, dal jsi pro něho zabít vykrmené tele.'

Lke 15 31 On mu řekl: 'Synu, ty jsi stále se mnou a všechno, co mám, je tvé.

Lke 15 32 Ale máme proč se veselit a radovat, poněvadž tento tvůj bratr byl mrtev, a zase žije, ztratil se, a je nalezen.'

Lke 16 1 Svým učedníkem řekl: "Byl jeden bohatý člověk a ten měl správce, kterého obvinili, že špatně hospodaří s jeho majetkem.

Lke 16 2 Zavolał ho a řekl mu: 'Čeho ses dopustil? Slož účty ze svého správcovství, protože dále nemůžeš být správcem.'

Lke 16 3 Správce si řekl: 'Co budu dělat, když mne pán zbavuje správcovství? Na práci nejsem, žebrať se stydím.

Lke 16 4 Vím, co udělám, aby mne někde přijali do domu, až budu zbaven správcovství!'

Lke 16 5 Zavolał si dlužníky svého pána jednoho po druhém a řekl prvnímu: 'Kolik jsi dlužen mému pánovi?' On řekl: 'Sto věder oleje.'

Lke 16 6 Řekl mu: 'Tu je tvůj úpis; rychle sedni a napiš nový na padesát.'

Lke 16 7 Pak řekl druhému: 'A kolik jsi dlužen ty?' Odpověděl: 'Sto měr obilí.'

Lke 16 8 Řekl mu: 'Tu je tvůj úpis; napiš osmdesát.'

Lke 16 9 Pán pochválil toho nepoctivého správce, že jednal prozíravě. Vždyť synové tohoto světa jsou vůči sobě navzájem prozíravější, než synové světla.

Lke 16 10 Já vám pravím: I nespravedlivým mamonem si můžete získat přátele; až majetek pomine, budete přijati do věčných příbytků.

Lke 16 11 Kdo je věrný v nejmenší věci, je věrný také ve velké; kdo je v nejmenší věci nepoctivý, je nepoctivý i ve velké.

Lke 16 12 Jestliže jste nespravovali věrně ani nespravedlivý majetek, kdo vám svěří to pravé bohatství?

Lke 16 13 Jestliže jste nebyli věrni v tom, co vám nepatří, kdo vám dá, co vám právem patří?

Lke 16 14 Žádný sluha nemůže sloužit dvěma pánům. Neboť jednoho bude nenávidět, a druhého milovat, k jednomu se přidá, druhým pohrdne. Nemůžete sloužit Bohu i majetku."

Lke 16 15 Toto slyšeli farizeové, kteří měli rádi peníze, a posmívali se mu.

Lke 16 16 Řekl jim: "Vy před lidmi vystupujete jako spravedliví, ale Bůh zná vaše srdce: neboť co lidé cení vysoko, je před Bohem ohavnost.

Lke 16 17 Zákon a proroci až do Jana; od té chvíle se zvěstuje království Boží a každý si do něho vynucuje vstup.

Lke 16 18 Spíše pomine nebe a země, než aby padla jediná čárka zákona.

Lke 16 19 Každý, kdo propouští svou manželku a vezme si jinou, cizoloží; kdo se ožení s tou, kterou muž pustil, cizoloží.

Lke 16 20 Byl jeden bohatý člověk, nádherně a vybraně se strožil a den co den

skvěle hodoval.

Lke 16 20 U vrat jeho domu lehával nějaký chudák, jménem Lazar, plný vředů,
 Lke 16 21 a toužil nasytit se aspoň tím, co spadlo se stolu toho boháče; dokonce
 přibíhali psi a olizovali jeho vředy.
 Lke 16 22 I umřel ten chudák a andělé ho přenesli k Abrahamovi; zemřel i ten
 boháč a byl pohřben.
 Lke 16 23 A když v pekle pozdvihl v mukách oči, uviděl v dáli Abrahama a u něho
 Lazara.
 Lke 16 24 Tu zvolal: 'Otče Abrahame, smiluj se nade mnou a pošli Lazara, ať
 omočí aspoň špičku prstu ve vodě a svlaží mé rty, neboť se trápím v tomto plameni.'
 Lke 16 25 Abraham řekl: 'Synu, vzpomeň si, že se ti dostalo všeho dobrého už za
 tvého života, a Lazarovi naopak všeho zlého. Nyní on se raduje a ty trpíš.
 Lke 16 26 A nad to vše je mezi námi a vámi veliká propast, takže nikdo - i kdyby
 chtěl, nemůže odtud k vám ani překročit od vás k nám.'
 Lke 16 27 Řekl: 'Prosím tě tedy, otče, pošli jej do mého rodného domu,
 Lke 16 28 neboť mám pět bratrů, ať je varuje, aby také oni nepřišli do tohoto
 místa muk.'
 Lke 16 29 Ale Abraham mu odpověděl: 'Mají Mojžíše a Proroky, ať je poslouchají!'
 Lke 16 30 On řekl: 'Ne tak, otče Abrahame, ale přijde-li k nim někdo z mrtvých,
 budou činit pokání.'
 Lke 16 31 Řekl mu: 'Neposlouchají-li Mojžíše a Proroky, nedají se přesvědčit,
 ani kdyby někdo vstal z mrtvých.'
 Lke 17 1 Ježíš řekl svým učedníkům: "Není možné, aby nepřišla pokušení; běda
 však tomu, skrze koho přicházejí.
 Lke 17 2 Bylo by pro něho lépe, kdyby mu dali na krk mlýnský kámen a uvrhli ho
 do moře, než aby svedl k hříchu jednoho z těchto nepatrných.
 Lke 17 3 Mějte se na pozoru! Když tvůj bratr zhřeší, pokárej ho, a bude-li toho
 litovat, odpusť mu.
 Lke 17 4 A jestliže proti tobě zhřeší sedmkrát za den, a sedmkrát k tobě přijde
 s prosbou: 'Je mi to líto', odpustíš mu!"
 Lke 17 5 Apoštolové řekli Pánu: "Dej nám více víry!"
 Lke 17 6 Pán jim řekl: "Kdybyste měli víru jako zrnko hořčice, řekli byste této
 moruši: 'Vyrvi se i s kořeny a přesaď se do moře', a ona by vás poslechla."
 Lke 17 7 "Řekne snad někdo svému služebníku, který se vrátil z pole, kde orál
 nebo pásal: 'Pojď si hned sednout ke stolu'?
 Lke 17 8 Neřekne mu spíše: 'Připrav mi něco k jídlu a přistroj se k obsluze,
 dokud se nenajím a nenapiji; pak budeš jíst a pít ty!'
 Lke 17 9 Děkuje snad svému služebníku, že udělal, co mu bylo přikázáno?
 Lke 17 10 Tak i vy, když učiníte všechno, co vám bylo přikázáno, řekněte: 'Jsme
 jenom služebníci, učinili jsme to, co jsme byli povinni učinit.'
 Lke 17 11 Na cestě do Jeruzaléma procházel Samařskem a Galileou.
 Lke 17 12 Když přicházel k jedné vesnici, šlo mu vstříc deset malomocných;
 zůstali stát opodál
 Lke 17 13 a hlasitě volali: "Ježíš, Mistře, smiluj se nad námi!"
 Lke 17 14 Když je uviděl, řekl jim: "Jděte a ukažte se kněžím!" A když tam šli,
 byli očištěni.
 Lke 17 15 Jeden z nich, jakmile zpozoroval, že je uzdraven, hned se vrátil a
 velkým hlasem velebil Boha;
 Lke 17 16 padl tváří k Ježíšovým nohám a děkoval mu. A byl to Samařan.
 Lke 17 17 Nato Ježíš řekl: "Nebylo jich očištěno deset? Kde je těch devět?
 Lke 17 18 Nikdo z nich se nenašel, kdo by se vrátil a vzdal Bohu chválu, než
 tento cizinec?"
 Lke 17 19 Řekl mu: "Vstaň a jdi, tvá víra tě zachránila."
 Lke 17 20 Když se ho farizeové otázali, kdy přijde Boží království, odpověděl
 jim: "Království Boží nepřichází tak, abyste to mohli pozorovat;
 Lke 17 21 ani se nedá říci: 'Hle, je tu' nebo 'je tam'! Vždyť království Boží je
 mezi vámi!"
 Lke 17 22 Svým učedníkům řekl: "Přijdou dny, kdy si budete toužebně přát, abyste
 spatřili aspoň jediný ze dnů Syna člověka, ale nespatříte.
 Lke 17 23 Řeknou vám: 'Hle, tam je, hle, tu'; zůstaňte doma a nechoďte za nimi.
 Lke 17 24 Jako když se zableskne a rázem osvětlí všecko pod nebem z jednoho
 konce nebe na druhý, tak bude Syn člověka ve svém dni.
 Lke 17 25 Ale nejprve musí mnoho trpět a být zavržen od tohoto pokolení.
 Lke 17 26 Jako bylo za dnů Noé, tak bude i za dnů Syna člověka:
 Lke 17 27 Jedli, pili, ženili se a vdávaly až do dne, kdy Noé vešel do korábu a
 přišla potopa a zahubila všechny.
 Lke 17 28 Stejně tak bylo za dnů Lotových: Jedli, pili, kupovali, prodávali,
 sázeli a stavěli;
 Lke 17 29 v ten den, kdy Lot vyšel ze Sodomy, spustil se oheň a síra z nebe a
 zahubil všechny.
 Lke 17 30 Právě tak bude v den, kdy se zjeví Syn člověka.
 Lke 17 31 Kdo bude v onen den na střeše, ale věci bude mít v domě, ať

nesestupuje, aby si je vzal; a stejně tak kdo bude na poli, ať se nevrací zpět.
 Lke 17 32 Vzpomeňte si na Lotovu ženu!
 Lke 17 33 Kdo by usiloval svůj život zachovat, ztratí jej, a kdo jej ztratí, zachová jej.
 Lke 17 34 Pravím vám: Té noci budou dva na jednom loži, jeden bude přijat a druhý zanechán.
 Lke 17 35 Dvě budou mlít spolu obilí, jedna bude přijata, druhá zanechána."
 Lke 17 36 Dva budou na poli, jeden bude přijat a druhý zanechán.
 Lke 17 37 Když to slyšeli, otázali se ho: "Kde to bude, Pane?" Řekl jim: "Kde bude tělo, tam se slétnou i supi."
 Lke 18 1 Vypravoval jim podobenství, aby ukázal, jak je třeba stále se modlit a neochabovat:
 Lke 18 2 "V jednom městě byl soudce, který se Boha nebál a z lidí si nic nedělal.
 Lke 18 3 V tom městě byla i vdova, která k němu ustavičně chodila a žádala: 'Zastaň se mne proti mému odpůrci.'
 Lke 18 4 Ale on se k tomu dlouho neměl. Potom si však řekl: 'I když se Boha nebojím a z lidí si nic nedělám,
 Lke 18 5 dopomohu jí k právu, poněvadž mi nedává pokoj. Jinak mi sem stále bude chodit a nakonec mě umoří.'"
 Lke 18 6 A Pán řekl: "Všimněte si, co praví ten nespravedlivý soudce!
 Lke 18 7 Což teprve Bůh! Nejedná on právo svým vyvoleným, kteří k němu dnem i nocí volají, i když jim s pomocí prodlévá?
 Lke 18 8 Ujišťuji vás, že se jich brzo zastane. Ale nalezne Syn člověka víru na zemi, až přijde?"
 Lke 18 9 O těch, kteří si na sobě zakládali, že jsou spravedliví, a ostatními pohrdali, řekl toto podobenství:
 Lke 18 10 "Dva muži vstoupili do chrámu, aby se modlili; jeden byl farizeus, druhý celník.
 Lke 18 11 Farizeus se postavil a takto se sám u sebe modlil: 'Bože, děkuji ti, že nejsem jako ostatní lidé, vyděrači, nepoctivci, cizoložníci, nebo i jako tento celník.
 Lke 18 12 Postím se dvakrát za týden a dávám desátky ze všeho, co získám.'
 Lke 18 13 Avšak celník stál docela vzadu a neodvážil se ani oči k nebi pozdvihnout; bil se do prsou a říkal: 'Bože, slituj se nade mnou hříšným.'
 Lke 18 14 Pravím vám, že ten celník se vrátil ospravedlněn do svého domu, a ne farizeus. Neboť každý, kdo se povyšuje, bude ponížen, a kdo se poníží, bude povýšen."
 Lke 18 15 Přinášeli mu i nemluvnátka, aby se jich dotýkal. Když to učedníci viděli, zakazovali jim to.
 Lke 18 16 Ježíš si je zavolal k sobě a řekl: "Nechte děti přicházet ke mně a nebraňte jim, neboť takovým patří království Boží.
 Lke 18 17 Amen, pravím vám, kdo nepřijme království Boží jako dítě, jistě do něho nevejde."
 Lke 18 18 Jeden z předních mužů se ho otázal: "Mistře dobrý, co mám dělat, abych měl podíl na věčném životě?"
 Lke 18 19 Ježíš mu řekl: "Proč mi říkáš 'dobrý'? Nikdo není dobrý, jediné Bůh.
 Lke 18 20 Příkázání znáš: Nezci zložíš, nezabiješ, nebudeš krást, nevydáš křivé svědectví, cti otce svého i matku."
 Lke 18 21 On řekl: "To všechno jsem dodržoval od svého mládí."
 Lke 18 22 Když to Ježíš uslyšel, řekl mu: "Jedno ti ještě schází. Prodej všechno co máš, rozděľ chudým a budeš mít poklad v nebi; pak přijď a následuj mne!"
 Lke 18 23 On se velice zarmoutil, když to slyšel, neboť byl velmi bohatý.
 Lke 18 24 Když Ježíš viděl, jak se zarmoutil, řekl: "Jak těžko vejdou do Božího království ti, kdo mají bohatství!
 Lke 18 25 Snáze projde velbloud uchem jehly, než aby bohatý člověk vešel do Božího království."
 Lke 18 26 Ti, kdo to slyšeli, řekli: "Kdo tedy může být spasen?"
 Lke 18 27 Odpověděl: "Nemožné u lidí je u Boha možné."
 Lke 18 28 Petr řekl: "Hle, my jsme opustili, co bylo naše, a šli jsme za tebou."
 Lke 18 29 On jim řekl: "Amen, pravím vám, není nikoho, kdo opustil dům nebo ženu nebo bratry nebo rodiče
 Lke 18 30 aby v tomto čase nedostal mnohokrát víc a v přicházejícím věku život věčný."
 Lke 18 31 vzal k sobě svých Dvanáct a řekl jim: "Hle, jdeme do Jeruzaléma a na Synu člověka se naplní všechno, co je psáno u proroků.
 Lke 18 32 Neboť bude vydán pohanům a budou se mu posmívat a tupit ho a plivat na něj,
 Lke 18 33 zbičují ho a zabijí; a třetího dne vstane."
 Lke 18 34 Oni však ničemu z toho nerozuměli, smysl těch slov jim zůstal skryt a nepochopili, co říkal.
 Lke 18 35 Když se Ježíš přiblížil k Jerichu, seděl u cesty jeden slepec a žebřal.
 Lke 18 36 Když uslyšel, že kolem prochází zástup lidí, ptal se, co se to děje.

Lke 18 37 Řekli mu, že tudy jde Ježíš Nazaretský.
 Lke 18 38 Tu zvolal: "Ježíši, Synu Davidův, smiluj se nade mnou!"
 Lke 18 39 Ti, kteří šli vpředu, ho napomínali, aby mlčel. On však tím více
 křičel: "Synu Davidův, smiluj se nade mnou!"
 Lke 18 40 Ježíš se zastavil a přikázal, aby ho k němu přivedli.
 Lke 18 41 Když se přiblížil, Ježíš se ho otázal: "Co chceš, abych učinil?" On
 odpověděl: "Pane, ať vidím."
 Lke 18 42 Ježíš mu řekl: "Prohlédni! Tvá víra tě uzdravila."
 Lke 18 43 Ihned prohlédl, šel za ním a oslavoval Boha. A všechen lid, který to
 viděl, vzdal Bohu chválu.
 Lke 19 1 Ježíš vešel do Jericha a procházel jím.
 Lke 19 2 Tam byl muž jménem Zacheus, vrchní celník a veliký boháč;
 Lke 19 3 toužil uvidět Ježíše, aby poznal, kdo to je, ale poněvadž byl malé
 postavy, nemohl ho pro zástup spatřit.
 Lke 19 4 Běžel proto napřed a vylezl na moruši, aby ho uviděl, neboť tudy měl
 jít.
 Lke 19 5 Když Ježíš přišel k tomu místu, pohlédl vzhůru a řekl: "Zachee, pojd
 rychle dolů, neboť dnes musím zůstat v tvém domě."
 Lke 19 6 On rychle slezl a s radostí jej přijal.
 Lke 19 7 Všichni, kdo to uviděli, reptali: "On je hostem u hříšného člověka!"
 Lke 19 8 Zacheus se zastavil a řekl Pánu: "Polovinu svého jmění, Pane, dávám
 chudým, a jestliže jsem někoho ošidil, nahradím mu to čtyřnásobně."
 Lke 19 9 Ježíš mu řekl: "Dnes přišlo spasení do tohoto domu; vždyť je to také
 syn Abrahamův.
 Lke 19 10 Neboť syn člověka přišel, aby hledal a spasil, co zahynulo."
 Lke 19 11 Těm, kteří to slyšeli, pověděl ještě podobenství, protože byl blízko
 Jeruzaléma a oni se domnívali, že království Boží se má zjevit ihned.
 Lke 19 12 Proto řekl: "Jeden muž vznešeného rodu měl odejít do daleké země, aby
 si odtud přinesl královskou hodnost.
 Lke 19 13 Zavolał si deset svých služebníků a dal jim deset hřiven a řekl jim:
 'Hospodařte s nimi, dokud nepřijdu.'
 Lke 19 14 Ale občané ho nenáviděli a poslali vzápětí poselstvo, aby vyřídilo:
 'Nechceme tohoto člověka za krále!'
 Lke 19 15 Když se však jako král vrátil, dal si předvolat služebníky, kterým
 svěřil peníze, aby se přesvědčil, jak s nimi kdo hospodařil.
 Lke 19 16 Přišel první a řekl: 'Pane, tvoje hřivna vynesla deset hřiven.'
 Lke 19 17 Řekl mu: 'Správně, služebníku dobrý, poněvadž jsi byl věrný v docela
 malé věci, budeš vládnout nad deseti městy.'
 Lke 19 18 Přišel druhý a řekl: 'Pane, tvoje hřivna vynesla pět hřiven.'
 Lke 19 19 Řekl mu: 'Ty vládni nad pěti městy.'
 Lke 19 20 Přišel další a řekl: 'Pane, tu je tvoje hřivna; měl jsem ji schovanou
 v šátku,
 Lke 19 21 neboť jsem se tě bál. Jsi přísný člověk: bereš, co jsi nedal, a
 sklízíš, co jsi nezasel.'
 Lke 19 22 Řekne mu: 'Jsi špatný služebník. Soudím tě podle tvých vlastních slov:
 věděl jsi, že jsem přísný a беру, co jsem nedal, a sklízím, co jsem nezasel.
 Lke 19 23 Proč jsi aspoň mé peníze neuložil, a já bych si je teď vybral i s
 úrokem.'
 Lke 19 24 Svě družině pak řekl: 'Vezměte mu tu hřivnu a dejte ji tomu, kdo má
 deset hřiven!'
 Lke 19 25 Řekli mu: 'Pane, už má deset.'
 Lke 19 26 Pravím vám: 'Každému, kdo má, bude dáno; kdo nemá, tomu bude odňato i
 to, co má.
 Lke 19 27 Ale mé nepřátele, kteří nechtěli, abych byl králem, přiveďte sem a
 přede mnou je pobijte.'"
 Lke 19 28 Po těchto slovech pokračoval Ježíš v cestě do Jeruzaléma.
 Lke 19 29 Když se přiblížil k Betfage a k Betanii u hory, která se nazývá
 Olivová, poslal dva ze svých učedníků
 Lke 19 30 a řekl jim: "Jděte naproti do vesnice, a jak do ní vejdete, naleznete
 přivázané oslátka, na němž dosud nikdo z lidí neseděl. Odvažte je a přiveďte!
 Lke 19 31 Zeptá-li se vás někdo, proč je odvazujete, odpovězte mu: 'Pán je
 potřebuje.'"
 Lke 19 32 Šli, kam je poslal, a našli vše, jak jim řekl.
 Lke 19 33 Když oslátka odvazovali, řekli jim jeho majitelé: "Proč to oslátka
 odvazujete?"
 Lke 19 34 Oni odpověděli: "Pán je potřebuje."
 Lke 19 35 Přivedli oslátka k Ježíšovi, hodili přes ně své pláště a Ježíše na ně
 posadili.
 Lke 19 36 A jak jel, prostírali mu své pláště na cestu.
 Lke 19 37 Když už se blížil ke svahu Olivové hory, počal celý zástup učedníků
 radostně a hlasitě chválit Boha za všechny mocné činy, které viděli.
 Lke 19 38 Volali: "Požehnaný král, který přichází ve jménu Hospodinově. Na nebi

pokoj a sláva na výsostech!"

Lke 19 39 Tu mu řekli někteří farizeové ze zástupu: "Mistře, napomeň své učedníky!"

Lke 19 40 Odpověděl: "Právím vám, budou-li oni mlčet, bude volat kamení."

Lke 19 41 Když už byli blízko a užířel město, dal se nad ním do pláče

Lke 19 42 a řekl: "Kdybys poznalo v tento den i ty, co vede k pokoji! Avšak je to skryto tvým očím."

Lke 19 43 Přijdou na tebe dny, kdy tvoji nepřátelé postaví kolem tebe val, obklíčí a sevrou tě ze všech stran.

Lke 19 44 Srovnají tě se zemí a s tebou i tvé děti; nenechají v tobě kámen na kameni, poněvadž jsi nepoznalo čas, kdy se Bůh k tobě sklonil."

Lke 19 45 Když vešel do chrámu, začal vyhánět ty, kdo tam prodávali,

Lke 19 46 a řekl jim: "Je psáno: 'Můj dům bude domem modlitby', ale vy jste z něho udělali doupe lupičů."

Lke 19 47 Každý den učil v chrámě; velekněží však a zákoníci i přední mužové z lidu usilovali o to, aby jej zahubili,

Lke 19 48 ale nevěděli, jak by to měli udělat, poněvadž všechen lid mu visel na rtech.

Lke 20 1 Jednoho dne, když učil lid v chrámě a zvěstoval evangelium, přistoupili k němu velekněží a zákoníci se staršími

Lke 20 2 a řekli: "Pověz nám, jakou mocí to činíš a kdo je ten, který ti tu moc dal."

Lke 20 3 Odpověděl jim: "I já vám položím otázku. Řekněte mi,

Lke 20 4 odkud měl Jan pověření křtít. Z nebe či od lidí?"

Lke 20 5 Oni o tom mezi sebou uvažovali: "Řekneme-li 'z nebe', namítne nám: 'Proč jste mu neuvěřili?'

Lke 20 6 Řekneme-li 'od lidí', všechen lid nás bude kamenovat, protože jsou přesvědčeni, že Jan byl prorok."

Lke 20 7 A tak odpověděli, že nevědí, odkud.

Lke 20 8 Ježíš jim řekl: "Ani já vám nepovím, jakou mocí to činím."

Lke 20 9 Pak začal vypravovat lidu toto podobenství: "Jeden člověk vysadil vinici, pronajal ji vinařům a odcestoval.

Lke 20 10 V stanovený čas poslal k vinařům služebníka, aby mu odevzdali podíl z výnosu vinice. Ale vinaři ho zbili a poslali zpět s prázdnou.

Lke 20 11 Poslal k nim ještě jiného služebníka; oni i toho zbili zneuctili a poslali zpět s prázdnou.

Lke 20 12 Poslal ještě třetího; i toho zbili do krve a vyhnali.

Lke 20 13 Tu řekl pán vinice: 'Co mám dělat? Pošlu svého milovaného syna, na něho snad budou mít ohled.'

Lke 20 14 Když ho však vinaři spatřili, domlouvali se mezi sebou: 'To je dědic. Zabijme ho, a dědictví bude naše.'

Lke 20 15 A vyvlekli ho ven z vinice a zabili. Co tedy s nimi udělá pán vinice?

Lke 20 16 Přijde, zahubí ty vinaře a vinici dá jiným." Když to uslyšeli, řekli: "To přece ne!"

Lke 20 17 On na ně pohleděl a řekl: "Co tedy znamená slovo Písma: 'Kámen, který stavitelé zavrhlí, stal se kamenem úhelným?'

Lke 20 18 Každý, kdo padne na ten kámen, roztrhne se, a na koho padne, toho rozdrtí."

Lke 20 19 Zákoníci a velekněží ho chtěli v tu hodinu dostat do rukou, ale báli se lidu; poznali totiž, že to podobenství řekl proti nim.

Lke 20 20 Nespustili ho však z očí. Poslali své lidi, kteří měli předstírat, že to myslí upřímně, aby jej přistihli při výroku, pro nějž by ho mohli vydat vladařově mocí a soudu.

Lke 20 21 Otázali se ho: "Mistře, víme, že správně mluvíš a učíš a nestraníš nikomu, nýbrž učíš cestě Boží podle pravdy.

Lke 20 22 Je nám dovoleno dávat daň císaři, nebo ne?"

Lke 20 23 Ježíš však prohlédl jejich záludnost a řekl jim:

Lke 20 24 "Ukažte mi denár! Čí má obraz a nápis?" Odpověděli: "Císařův."

Lke 20 25 Řekl jim: "Odevzdejte tedy to, co je císařovo, císaři, a co je Boží, Bohu."

Lke 20 26 A tak se jim nepodařilo, aby ho před lidmi přistihli v řeči; podivili se jeho odpovědi a umlkli.

Lke 20 27 Přišli k němu někteří ze saduceů - ti popírají vzkříšení - a otázali se ho:

Lke 20 28 "Mistře, Mojžíš nám ustanovil: 'Zemře-li nečí bratr ženatý, ale bezdětný, ať se s jeho manželkou ožení jeho bratr a zplodí svému bratru potomka.'

Lke 20 29 Bylo tedy sedm bratrů. Oženil se první a zemřel bezdětný.

Lke 20 30 Jeho manželku si vzal druhý,

Lke 20 31 pak třetí a stejně všech sedm; nezanechali děti a zemřeli.

Lke 20 32 Nakonec zemřela i ta žena.

Lke 20 33 Komu z nich bude tato žena patřit při vzkříšení? Všech sedm ji přece mělo za manželku."

Lke	20	34	Ježíš jim řekl: "Lidé přítomného věku se žení a vdávají.
Lke	20	35	Avšak ti, kteří byli hodni dosáhnout budoucího věku a vzkříšení z
mrtvých,	nežení	se ani	nev dávají.
Lke	20	36	Vždyť už nemohou zemřít, neboť jsou rovni andělům a jsou syny Božími,
poněvadž	jsou	účastni	vzkříšení.
Lke	20	37	A že mrtví vstanou, naznačil i Mojžíš ve vyprávění o hořícím keři.
když	nazývá	Hospodina	'Bohem Abrahamovým, Bohem Izákovým a Bohem Jákobovým'.
Lke	20	38	On přece není Bohem mrtvých, nýbrž živých, neboť před ním jsou všichni
živi."			
Lke	20	39	Někteří ze zákoníků na to řekli: "Mistře, dobře jsi odpověděl."
Lke	20	40	A už se neodvážili položit mu jinou otázku.
Lke	20	41	Řekl jim: "Jak mohou nazývat Mesiáše synem Davidovým?
Lke	20	42	Vždyť sám David praví v Knize žalmů: 'Řekl Hospodin mému Pánu: Usedni
po	mé	pravici,	
Lke	20	43	dokud nepoložím tvé nepřátele za podnož tvých nohou.'
Lke	20	44	David tedy nazývá Mesiáše Pánem; jak potom může být jeho synem?"
Lke	20	45	Když všechnen lid poslouchal, řekl učedníkům:
Lke	20	46	"Dejte si pozor na zákoníky, kteří se rádi procházejí v dlouhých
řízách,	mají	v oblibě	pozdravy na ulicích, přední sedadla v synagógách a přední místa na
hostinách.			
Lke	20	47	Vyjírají domy vdov a dlouho se na oko modlí. Ty postihne tím přísnější
soud."			
Lke	21	1	Ježíš pozoroval, jak bohatí vhazují své dary do chrámové pokladnice.
Lke	21	2	Uviděl i jednu nuznou vdovu, jak tam hodila dvě drobné mince,
Lke	21	3	a řekl: "Vpravdě vám pravím, že tato chudá vdova dala víc než všichni
ostatní.			
Lke	21	4	Neboť ti všichni dali dary ze svého nadbytku, ona však ze svého
nedostatku;	dala	všechno,	z čeho měla být živa."
Lke	21	5	Když někteří mluvili o chrámu, jak je vyzdoben krásnými kameny a
pamětními	dary,	řekl:	
Lke	21	6	"Přijdou dny, kdy z toho, co vidíte, nezůstane kámen na kameni,
všechno	bude	rozmetáno."	
Lke	21	7	Otázali se ho: "Mistře, kdy to nastane? A jaké bude znamení, až se to
začne	dít?"		
Lke	21	8	Odpověděl: "Mějte se na pozoru, abyste se nedali svést. Neboť mnozí
přijdou	v mém	jménu	a budou říkat: 'Já jsem to' a 'nastal čas'. Nechoďte za nimi.
Lke	21	9	Až uslyšíte o válkách a povstáních, neděste se: neboť to musí nejprve
být,	ale	konec	nenastane hned."
Lke	21	10	Tehdy jim řekl: "Povstane národ proti národu a království proti
království,			
Lke	21	11	budou veliká zemětřesení a v mnohých krajinách hlad a mor, hrůzy a
veliká	znamení	z nebes.	
Lke	21	12	Ale před tím vším na vás vztáhnou ruce a budou vás pronásledovat;
budou	vás	vydávati	synagógám na soud a do vězení a vodit před krále a vládce pro mé jméno.
Lke	21	13	To vám bude příležitostí k svědectví.
Lke	21	14	Vezměte si k srdci, abyste se předem nepřipravovali, jak se budete
hájit.			
Lke	21	15	Neboť já vám dám řeč i moudrost, kterou nedokáže přemoci ani vyvrátit
žádný	váš	protivník.	
Lke	21	16	Zradí vás i rodiče, bratři, příbuzní a přátelé a někteří z vás budou
zabiti.			
Lke	21	17	A všichni vás budou nenávidět pro mé jméno.
Lke	21	18	Ale ani vlas z vaší hlavy se neztratí.
Lke	21	19	Když vytrváte, získáte své životy.
Lke	21	20	Když uvidíte, že Jeruzalém obkličují vojska, tu poznáte, že se
přiblížila	jeho	zkáza.	
Lke	21	21	Tehdy ti, kdo jsou v Judsku, ať uprchnou do hor, kteří jsou v
Jeruzalémě,	ať	z něho	odejdou, a kteří jsou po venkově, ať do něho nevcházejí,
Lke	21	22	poněvadž jsou to dny odplaty, v nichž se má naplnit vše, co je psáno.
Lke	21	23	Běda těhotným a kojícím v oněch dnech! Neboť bude veliké soužení na
zemi	a hněv	proti	tomuto lidu.
Lke	21	24	Padnou ostrím meče, budou jako zajatci odvedeni mezi všechny národy, po
Jeruzalému	budou	šlapati	pohané, dokud se jejich čas neskončí.
Lke	21	25	Budou znamení na slunci, měsíci a hvězdách a na zemi úzkost národů,
bezradných,	kam	se	podít před řevem valícího se moře.
Lke	21	26	Lidé budou zmírat strachem a očekáváním toho, co přichází na celý
svět.	Neboť	mocnosti	pekelné se zachvějí.
Lke	21	27	A tehdy uvidí Syna člověka přicházet v oblaku s mocí a velikou slávou.
Lke	21	28	Když se toto začne dít, napřimte se a zvedněte hlavy, neboť vaše
vykoupení	je	blízko."	
Lke	21	29	Vypravoval jim podobenství: "Podívejte se na fíkovník nebo jiný strom:
Lke	21	30	Když se už zelenají, sami víte, že léto je blízko.

Lke	21	31	Tak i vy, až uvidíte, že se toto děje, vězte, že je blízko království Boží.
Lke	21	32	Amen, pravím vám, že nepomine toto pokolení, než se toto všechno stane.
Lke	21	33	Nebe a země pominou, ale má slova nikdy nepominou.
Lke	21	34	Mějte se na pozoru, aby vaše srdce nebyla zatížena nestřídmostí, opilstvím a starostmi o živobytí a aby vás onen den nepřekvapil jako past.
Lke	21	35	Nebot přijde na všechny, kteří přebývají na zemi.
Lke	21	36	Buďte bdělí a prostě v každý čas, abyste měli sílu uniknout všemu tomu, co se bude dít, a mohli stanout před Synem člověka.
Lke	21	37	Ve dne učil v chrámě, ale na noc odcházel na horu, která se nazývala Olivová.
Lke	21	38	A všechen lid k němu přicházel už časně zrána do chrámu, aby ho poslouchal.
Lke	22	1	Blížil se svátek nekvašených chlebů, velikonoce.
Lke	22	2	velekněží a zákoníci přemýšleli, jak by ho zahubili; báli se však lidu.
Lke	22	3	Tu vstoupil satan do Jidáše, nazývaného Iškariotský, který byl z počtu Dvanácti.
Lke	22	4	Odešel, aby se domluvil s velekněžími a veliteli stráže, že jim ho zradí.
Lke	22	5	Oni se zaradovali a dohodli se, že mu dají peníze.
Lke	22	6	Jidáš s tím souhlasil a hledal vhodnou příležitost, aby jim ho vydal, až při tom nebude zástup.
Lke	22	7	Nastal den nekvašených chlebů, kdy měl být zabit velikonoční beránek.
Lke	22	8	Ježíš poslal Petra a Jakuba a řekl jim: "Jděte a připravte nám beránka, abychom slavili velikonoční večeři."
Lke	22	9	Oni mu řekli: "Kde chceš, abychom ji připravili?"
Lke	22	10	Řekl jim: "Když vejдете do města, potkáte člověka, který nese džbán vody. Jděte za ním do domu, do něhož vejde, a řekněte hospodáři:
Lke	22	11	'Mistr ti vzkazuje: Kde je světnice, v níž bych jedl se svými učedníky velikonočního beránka?'
Lke	22	12	A on vám ukáže upravenou velkou horní místnost; tam připravte večeři."
Lke	22	13	Odešli a našli všechno, jak jim řekl, a připravili velikonočního beránka.
Lke	22	14	Když nastala hodina, usedl ke stolu a apoštolové s ním.
Lke	22	15	Řekl jim: "Velice jsem toužil jísti s vámi tohoto beránka, dříve, než budu trpět.
Lke	22	16	Nebot vám pravím, že ho již nebudu jíst, dokud vše nedojde naplnění v království Boží m."
Lke	22	17	Vzal kalich, vzdal díky a řekl: "Vezměte a podávejte mezi sebou.
Lke	22	18	Nebot vám pravím, že od této chvíle nebudu pít z plodu vinné révy, dokud neprijde království Boží."
Lke	22	19	Pak vzal chléb, vzdal díky, lámal a dával jim se slovy: "Toto je mé tělo, které se za vás vydává. To číňte na mou památku."
Lke	22	20	A právě tak, když bylo po večeři, vzal kalich a řekl: "Tento kalich je nová smlouva zpečetěná mou krví, která se za vás prolévá."
Lke	22	21	"Avšak hle, můj zrádce je se mnou u stolu.
Lke	22	22	Syn člověka jde, jak je určeno, běda však tomu člověku, který ho zrazuje."
Lke	22	23	A oni se začali mezi sebou dohadovat, který z nich je ten, kdo to učiní.
Lke	22	24	Vznikl mezi nimi spor, kdo z nich je asi největší.
Lke	22	25	Řekl jim: "Králové panují nad národy, a ti, kdo jsou u moci, dávají si říkat dobrodinci.
Lke	22	26	Avšak vy ne tak: Kdo je mezi vámi největší, buď jako poslední, a kdo je v čele, buď jako ten, který slouží.
Lke	22	27	Nebot kdo je větší: ten, kdo sedí za stolem, či ten, kdo obsluhuje? Zdáli ne ten, kdo sedí za stolem? Ale já jsem mezi vámi jako ten, který slouží.
Lke	22	28	A vy jste ti, kdo se mnou v mých zkouškách vytrvali.
Lke	22	29	Já vám uděluji království, jako je můj otec udělil mně,
Lke	22	30	abyste v mém království jedli a pili u mého stolu; usednete na trůnech a budete soudit dvanáct pokolení Izraele."
Lke	22	31	"Šimone, Šimone, hle, satan si vyžádal, aby vás směl tříbit jako pšeni ci.
Lke	22	32	Já jsem však za tebe prosil, aby tvá víra neselhala; a ty, až se obrátíš, buď posilou svým bratrům."
Lke	22	33	Řekl mu: "Pane, s tebou jsem hotov jít i do vězení a na smrt."
Lke	22	34	Ježíš mu řekl: "Pravím ti, Petře, ještě se ani kohout neozve, a ty už třikrát zapřeš, že mne znáš."
Lke	22	35	Řekl jim: "Když jsem vás vyslal bez měšce, mošny a obuvi, měli jste v něčem nedostatek?" Oni mu odpověděli: "Neměli."
Lke	22	36	Řekl jim: "Nyní však, kdo má měšec, vezmi jej a stejně tak i mošnu;

kdo nemá, prodej plášť a kup si meč.
Lke 22 37 Pravím vám, že se na mně musí naplnit to, co je psáno: 'Byl započten
mezi zločince.' Neboť to, co se na mne vztahuje, dochází svého cíle."
Lke 22 38 Oni mu řekli: "Pane, tu jsou dva meče." Na to jim řekl: "To stačí."
Lke 22 39 Potom se jako obvykle odebral na Olivovou horu; učedníci ho
následovali.
Lke 22 40 Když došel na místo, řekl jim: "Modlete se, abyste neupadli do
pokušení."
Lke 22 41 Pak se od nich vzdálil, co by kamenem dohodil, klekl a modlil se:
Lke 22 42 "Otče, chceš-li, odejmi ode mne tento kalich, ale ne má nýbrž tvá vůle
se staň."
Lke 22 43 Tu se mu zjevil anděl z nebe a dodával mu síly.
Lke 22 44 Ježíš v úzkostech zápasil a modlil se ještě usilovněji; jeho pot kanul
na zem jako krupěje krve.
Lke 22 45 Pak vstal od modlitby, přišel k učedníkům a shledal, že zármutkem
usnuli.
Lke 22 46 Řekl jim: "Jak to, že spíte? Vstaňte a modlete se, abyste neupadli do
pokušení."
Lke 22 47 Ještě ani nedomluvil, a hle, zástup, a vpředu ten, který se jmenoval
Jidáš, jeden z Dvanácti; přistoupil k Ježíšovi, aby ho políbil.
Lke 22 48 Ježíš mu řekl: "Jidáši, políbením zrazuješ Syna člověka?"
Lke 22 49 Když ti, kteří byli s Ježíšem, viděli co nastává, řekli: "Pane, máme
se bít mečem?"
Lke 22 50 A jeden z nich napadl sluhu veleknězova a utál mu pravé ucho.
Lke 22 51 Ježíš však řekl: "Přestaňte s tím." Dotkl se jeho ucha a uzdravil ho.
Lke 22 52 Pak řekl Ježíš těm, kteří pro něho přišli, kněžím, velitelům stráže a
starším: "Jako na povstalce jste na mne vyšli s meči a holemi.
Lke 22 53 Denně jsem byl mezi vámi v chrámě, a nevztáhli jste na mne ruce. Ale
toto je vaše hodina, vláda tmy."
Lke 22 54 Pak ho zatkli a odvedli do veleknězova domu. Petr šel zpozvzdálí za
nimi.
Lke 22 55 Když zapálili uprostřed nádvoří oheň a sesedli se okolo, přisedl mezi
ně i Petr.
Lke 22 56 A jak seděl tváří k ohni, všimla si ho jedna služka, pozorně se na něj
podívala a řekla: "Tenhle byl také s ním!"
Lke 22 57 Ale on zapřel: "Vůbec ho neznám."
Lke 22 58 Zakrátko ho spatřil někdo jiný a řekl: "Ty jsi také jeden z nich."
Petr odpověděl: "Nejsem!"
Lke 22 59 Když uplynula asi hodina, tvrdil zase někdo: "I tenhle byl určitě s
ním, vždyť je z Galileje!"
Lke 22 60 Petr řekl: "Vůbec nevím, o čem mluvíš!" A ihned, ještě než domluvil,
zakokrhá kohout.
Lke 22 61 Tu se Pán obrátil a pohleděl na Petra; a Petr se rozpomenul na slovo,
které mu Pán řekl: "Dřív než dnes kohout zakokrhá, zapřeš mne třikrát."
Lke 22 62 Vyšel ven a hořce se rozplakal.
Lke 22 63 Muži, kteří Ježíš hlídali, posmívali se mu a bili ho;
Lke 22 64 zavázali mu oči a ptali se ho: "Hádej, proroku, kdo tě uhodil."
Lke 22 65 A ještě mnoha jinými slovy ho uráželi.
Lke 22 66 Jakmile nastal den, shromáždili se starší z lidu, velekněží a
zákoníci, odvedli ho před svou radu a řekli mu:
Lke 22 67 "Jsi-li Mesiáš, pověz nám to." Odpověděl jim: "I když vám to řeknu,
neuvěříte.
Lke 22 68 Položím-li otázku já vám, neodpovíte.
Lke 22 69 Ale od této chvíle bude Syn člověka sedět po pravici všemohoucího
Boha."
Lke 22 70 Tu mu řekli všichni: "Jsi tedy Syn Boží?" On jim odpověděl: "Vy sami
říkáte, že já jsem."
Lke 22 71 Oni řekli: "Nač ještě potřebujeme svědectví? Vždyť jsme to slyšeli z
jeho úst."
Lke 23 1 Tu povstalo celé shromáždění a odvedli ho k Pilátovi.
Lke 23 2 Vznegli proti němu žalobu: "Podle našeho zjištění rozvrací tento
člověk náš národ, brání odvádět císaři daně a prohlašuje se za Mesiáše krále."
Lke 23 3 Pilát mu položil otázku: "Ty jsi král Židů?" On mu odpověděl: "Ty sám
to říkáš."
Lke 23 4 Pilát řekl velekněžím a zástupům: "Já na tomto člověku žádnou vinu
neshledávám."
Lke 23 5 Ale oni na něj naléhali: "Svým učením pobuřuje lid po celém Judsku;
začal v Galileji a přišel až sem."
Lke 23 6 Jakmile to Pilát uslyšel, otázal se, zda je ten člověk z Galileje.
Lke 23 7 Když se dověděl, že podléhá Herodově pravomoci, poslal ho k němu,
protože Herodes byl právě v těch dnech také v Jeruzalémě.
Lke 23 8 Když Herodes Ježíše spatřil, velmi se zaradoval; už dávno si ho totiž

přál vidět, poněvadž o něm mnoho slyšel, a doufal, že uvidí, jak dělá nějaký zázrak.
Lke 23 9 Kladl mu mnoho otázek, ale on mu na nic neodpovídal.
Lke 23 10 Byli při tom i velekněží a zákoníci a neústupně na něj žalovali.
Lke 23 11 Tu se od něho Herodes se svými vojáky pohrdavě odvrátil, vysmál se mu,
dal ho obléci ve slavnostní šat a poslal ho zase k Pilátovi.
Lke 23 12 Toho dne se Herodes a Pilát stali přáteli; před tím totiž bylo mezi
nimi nepřítelství.
Lke 23 13 Pilát svolal velekněze, členy rady i lid
Lke 23 14 a řekl jim: "Přivedli jste přede mne tohoto člověka, že pobuřuje lid;
já jsem ho, jak vidíte, před vámi vyslechl a neshledal jsem na něm nic, z čeho jej obviňujete.
Lke 23 15 Ani Herodes ne; vždyť nám ho poslal zpět. Je zřejmé, že nespáchal nic,
proč by zasluhoval smrt.
Lke 23 16 Dám ho na místě potrestat a pak ho propustím."
Lke 23 17 Musel jim totiž o svátcích propustit vždy jednoho člověka.
Lke 23 18 Ale oni všichni najednou křičeli: "Pryč s ním! Propust' nám Barabáš!"
Lke 23 19 To byl člověk, kterého uvrhli do vězení pro jakousi vzpouru ve městě a
vraždu.
Lke 23 20 Tu k nim Pilát znovu promluvil, neboť chtěl Ježíše propustit.
Lke 23 21 Avšak oni křičeli: "Na kříž, na kříž s ním!"
Lke 23 22 Promluvil k nim potřetí: "Čeho se vlastně dopustil? Neshledal jsem na
něm nic, proč by měl zemřít. Dám ho zbičovat a pak ho propustím."
Lke 23 23 Ale oni na něm s velkým křikem vymáhali, aby ho dal ukřižovat; a
jejich křik se stále stupňoval.
Lke 23 24 A tak se Pilát rozhodl jim vyhovět.
Lke 23 25 Propustil toho, který byl vsazen do vězení pro vzpouru a vraždu a o
kterého žádali; Ježíše vydal, aby se s ním stalo, co chtěli.
Lke 23 26 Když jej odváděli, zastavili nějakého Šimona z Kyrény, který šel z
pole, a vložili na něho kříž, aby jej nesl za Ježíšem.
Lke 23 27 Za ním šel veliký zástup lidu; ženy nad ním naříkaly a oplakávaly ho.
Lke 23 28 Ježíš se k nim obrátil a řekl: "Dcery jeruzalémské, nade mnou
neplačte! Plačte nad sebou a svými dětmi;
Lke 23 29 hle, přicházejí dny, kdy budou říkat: 'Blaze neplodným, blaze těm,
které nikdy nerodily a nekojily!'
Lke 23 30 Tehdy řeknou horám: Padněte na nás, a pahrbkům: Přirýjte nás!'
Lke 23 31 Neboť děje-li se toto se zeleným stromem, co se stane se suchým?"
Lke 23 32 Spolu s ním byli vedeni na smrt ještě dva zločinci.
Lke 23 33 Když přišli na místo, které se nazývá Lebka, ukřižovali jej i ty
zločince, jednoho po jeho pravici a druhého po levici.
Lke 23 34 Ježíš řekl: "Otče, odpusť jim, vždyť nevědí, co činí." O jeho šaty se
rozdělili losem.
Lke 23 35 Lid stál a díval se. Členové rady se mu vysmívali a říkali: "Jiné
zachránil, ať zachrání sám sebe, je-li Mesiáš, ten vyvolený Boží."
Lke 23 36 Posmívali se mu i vojáci; chodili k němu a podávali mu ocet
Lke 23 37 a říkali: "Když jsi židovský král, zachraň sám sebe."
Lke 23 38 Nad ním byl nápis písmem řeckým, latinským a hebrejským: "Toto je král
židů."
Lke 23 39 Jeden z těch zločinců, kteří viseli na kříži, se mu rouhal: "To jsi
Mesiáš? Zachraň sebe i nás!"
Lke 23 40 Tu ho ten druhý okřikl: "Ty se ani Boha nebojíš? Vždyť jsi sám
odsouzen ke stejnému trestu.
Lke 23 41 A my jsme odsouzeni spravedlivě, dostáváme zaslouženou odplatu, ale on
nic zlého neudělal."
Lke 23 42 A řekl: "Ježíši, pamatuj na mne, až přijdeš do svého království."
Lke 23 43 Ježíš mu odpověděl: "Amen, pravím ti, dnes budeš se mnou v ráji."
Lke 23 44 Bylo už kolem poledne; tu nastala tma po celé zemi až do tří hodin,
protože se zatmělo slunce.
Lke 23 45 Chránová opona se roztrhla v půli.
Lke 23 46 A Ježíš zvolal mocným hlasem: "Otče, do tvých rukou odevzdávám svého
ducha." Po těch slovech skončil.
Lke 23 47 Když setník viděl, co se stalo, velebil Boha a řekl: "Tento člověk byl
vskutku spravedlivý."
Lke 23 48 A ti, kdo se v celých zástupech sešli na tu podívanou, když viděli, co
se stalo, odcházeli bijíce se do prsou.
Lke 23 49 Všichni jeho přátelé stáli opodál, i ženy, které Ježíše doprovázely z
Galileje a všechno to viděly.
Lke 23 50 Členem židovské rady byl muž jménem Josef, člověk dobrý a spravedlivý,
Lke 23 51 který nesouhlasil s jejich rozhodnutím a činem. Pocházel z židovského
města Arimatie a patřil k těm, kdo očekávali království Boží.
Lke 23 52 Ten přišel k Pilátovi a požádal ho o Ježíšovo tělo;
Lke 23 53 sňal je z kříže, zavinul do plátna a položil do hrobu, vytesaného ve
skále, kde ještě nikdo nebyl pochován.
Lke 23 54 Byl pátek a začínala sobota.

Lke	23	55	Ženy, které šly s Ježíšem z Galileje, šly za ním; viděly hrob i to, jak bylo tělo pochováno.
Lke	23	56	Potom se vrátily, aby připravily vonné masti a oleje. Ale v sobotu zachovaly podle příkázání sváteční klid.
Lke	24	1	Prvního dne po sobotě, za časného jitra, přišly k hrobu s vonnými mastmi, které připravily.
Lke	24	2	Nalezly však kámen od hrobu odvalený.
Lke	24	3	Vešly dovnitř, ale tělo Pána Ježíše nenašly.
Lke	24	4	A jak nad tím byly bezradné, stanuli u nich dva muži v zářícím rouchu.
Lke	24	5	Zachvátil je strach a sklonily se tváří k zemi. Ale oni jim řekli: "Proč hledáte živého mezi mrtvými?"
Lke	24	6	Není zde, byl vzkříšen. Vzpomeňte si, jak vám řekl, když byl ještě v Galileji,
Lke	24	7	že Syn člověka musí být vydán do rukou hříšných lidí, být ukřižován a třetího dne vstát."
Lke	24	8	Tu se rozpomenuly na jeho slova,
Lke	24	9	vrátily se od hrobu a oznámily to všechno jedenácti učedníkům i všem ostatním.
Lke	24	10	Byla to Marie z Magdaly, Jana a Marie Jakubova a s nimi ještě jiné, které pověděly apoštolům.
Lke	24	11	Těm však ta slova připadala jako blouznění a nevěřili jim.
Lke	24	12	Petr se rozběhl ke hrobu, nahlédl dovnitř a uviděl tam ležet jen plátna. Vrátil se v údivu nad tím, co se stalo.
Lke	24	13	Téhož dne se dva z nich ubírali do vsi jménem Emaus, která je od Jeruzaléma vzdálena asi tři hodiny cesty,
Lke	24	14	a rozmlouvali spolu o tom všem, co se událo.
Lke	24	15	A jak to v řeči probírali, připojil se k nim sám Ježíš a šel s nimi.
Lke	24	16	Ale něco jako by bránilo jejich očím, aby ho poznali.
Lke	24	17	Řekl jim: "O čem to spolu rozmlouváte?" Oni zůstali stát plni zármutku.
Lke	24	18	Jeden z nich, jménem Kleofáš, mu odpověděl: "Ty jsi asi jediný z Jeruzaléma, kdo neví, co se tam v těchto dnech stalo!"
Lke	24	19	On se jich zeptal: "A co to bylo?" Oni mu odpověděli: "Jak Ježíš Nazaretského, který byl prorok mocný slovem i skutkem před Bohem i přede vším lidem,
Lke	24	20	naši velekněží a členové rady vydali, aby byl odsouzen na smrt, a ukřižovali ho.
Lke	24	21	A my jsme doufali, že on je ten, který má vykoupit Izrael. Ale už je to dnes třetí den, co se to stalo.
Lke	24	22	ovšem některé z našich žen nás ohromily: Byly totiž zrána u hrobu a nenalezly jeho tělo; přišly a vyprávěly, že měly i vidění andělů,
Lke	24	23	kteří říkali, že je živ.
Lke	24	24	Někteří z nás pak odešli ke hrobu a shledali, že je to tak, jak ženy vypravovaly, jeho však neviděli."
Lke	24	25	A on jim řekl: Jak jste nechápaví! To je vám tak těžké uvěřit všemu, co mluvili proroci!
Lke	24	26	Což neměl Mesiáš to vše vytrpět a vejít do slávy?"
Lke	24	27	Potom začal od Mojžíše a všech proroků a vykládal jim to, co se na něho vztahovalo ve všech částech Písma.
Lke	24	28	Když už byli blízko vesnice, do které šli, on jako by chtěl jít dál.
Lke	24	29	Oni ho však začali přemlouvat: "Zůstaň s námi, vždyť už je k večeru a den se schyluje." vešel tedy a zůstal s nimi.
Lke	24	30	Když byl s nimi u stolu, vzal chléb, vzdal díky, lámal a rozdával jim.
Lke	24	31	Tu se jim otevřely oči a poznali ho; ale on zmizel jejich zrakům.
Lke	24	32	Řekli si spolu: "Což nám srdce nehořelo, když s námi na cestě mluvil a otvíral nám Písma?"
Lke	24	33	A v tu hodinu vstali a vrátili se do Jeruzaléma; našli jedenáct učedníků a jejich druhy pohromadě.
Lke	24	34	Ti jim řekli: "Pán byl opravdu vzkříšen a zjevil se Šimonovi."
Lke	24	35	Oni pak vypravovali, co se jim stalo na cestě a jak se jim dal poznat, když lámal chléb.
Lke	24	36	Když o tom mluvili, stál tu on sám uprostřed nich a řekl jim: "Pokoj vám."
Lke	24	37	zděsili se a byli plni strachu, poněvadž se domnívali, že vidí ducha.
Lke	24	38	Řekl jim: "Proč jste tak zmateni a proč vám takové věci přicházejí na mysl?"
Lke	24	39	Podívejte se na mé ruce a nohy: vždyť jsem to já. Dotkněte se mne a přesvědčte se: duch přece nemá maso a kosti, jako to vidíte na mně."
Lke	24	40	To řekl a ukázal jim ruce a nohy.
Lke	24	41	Když tomu pro samou radost nemohli uvěřit a jen se divili, řekl jim: "Máte tu něco k jídlu?"
Lke	24	42	Podali mu kus pečené ryby.
Lke	24	43	Vzal si a pojedl před nimi.

Lke	24	44	Řekl jim: "To jsem měl na mysli, když jsem byl ještě s vámi a říkal
vám, že se musí naplnit			všechno, co je o mně psáno v zákoně Mojžíšově, v Prorocích a Žalmech."
Lke	24	45	Tehdy jim otevřel mysl, aby rozuměli Písmu.
Lke	24	46	Řekl jim: "Tak je psáno: Kristus bude trpět a třetího dne vstane z
mrtvých;			
Lke	24	47	v jeho jménu se bude zvěstovat pokání na odpuštění hříchů všem
národům, počínajíc Jeruzalémem.			
Lke	24	48	Vy jste toho svědky.
Lke	24	49	Hle, sesílám na vás, co slíbil můj Otec; zůstaňte ve městě, dokud
nebudete vyzbrojeni mocí z výsosti."			
Lke	24	50	Potom je vyvedl až k Betanii, zvedl ruce a požehnal jim;
Lke	24	51	a když jim žehnal, vzdálil se od nich a byl nesen do nebe.
Lke	24	52	Oni před ním padli na kolena; potom se s velikou radostí vrátili do
Jeruzaléma,			
Lke	24	53	byli stále v chrámě a chválili Boha.
Jhn	1	1	Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo byl Bůh.
Jhn	1	2	To bylo na počátku u Boha.
Jhn	1	3	Všechno povstalo skrze ně a bez něho nepovstalo nic, co jest.
Jhn	1	4	V něm byl život a život byl světlo lidí.
Jhn	1	5	To světlo ve tmě svítí a tma je nepohltila.
Jhn	1	6	Od Boha byl poslán člověk, jménem Jan.
Jhn	1	7	Ten přišel proto, aby vydal svědectví o tom světle, aby všichni
uvěřili skrze něho.			
Jhn	1	8	Jan sám nebyl tím světlem, ale přišel, aby o tom světle vydal
svědectví.			
Jhn	1	9	Bylo tu pravé světlo, které osvěcuje každého člověka; to přicházelo do
světa.			
Jhn	1	10	Na světě byl, svět skrze něj povstal, ale svět ho nepoznal.
Jhn	1	11	Přišel do svého vlastního, ale jeho vlastní ho nepřijali.
Jhn	1	12	Těm pak, kteří ho přijali a věří v jeho jméno, dal moc stát se Božími
děťmi.			
Jhn	1	13	Ti se nenarodili, jen jako se rodí lidé, jako děti pozemských otců,
nýbrž se narodili z Boha.			
Jhn	1	14	A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme jeho
slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy.			
Jhn	1	15	Jan o něm vydal svědectví a volal: "To je ten, o němž jsem řekl:
Přichází za mnou, ale je větší, protože tu byl dříve než já."			
Jhn	1	16	Z jeho plnosti jsme byli obdarováni my všichni milostí za milostí.
Jhn	1	17	Neboť Zákon byl dán skrze Mojžíše, milost a pravda se stala skrze
Ježíše Krista.			
Jhn	1	18	Boha nikdy nikdo neviděl; jednorozený Syn, který je v náruči Otcově,
nám o něm řekl.			
Jhn	1	19	Toto je svědectví Janovo, když k němu Židé z Jeruzaléma poslali kněze
a levity, aby se ho otázali: "Kdo jsi?"			
Jhn	1	20	Nic nepopřel a otevřeně vyznal: "Já nejsem Mesiáš."
Jhn	1	21	Znovu se ho zeptali: "Jak to tedy je? Jsi Eliáš?" Řekl: "Nejsem." "Jsi
ten Prorok?" odpověděl: "Ne."			
Jhn	1	22	Řekli mu tedy: "Kdo jsi? Ať můžeme přinést odpověď těm, kdo nás
poslali. Za koho se sám pokládáš?"			
Jhn	1	23	Řekl: "Jsem hlas volajícího na poušti: Urovnejte cestu Páně - jak řekl
prorok Izaiáš."			
Jhn	1	24	Ti vyslaní byli z řad farizeů.
Jhn	1	25	Otázali se ho: "Proč tedy křtíš, když nejsi ani Mesiáš ani Eliáš ani
ten Prorok?"			
Jhn	1	26	Jan jim odpověděl: "Já křtím vodou. Uprostřed vás stojí, koho vy
neznáte -			
Jhn	1	27	ten, který přichází za mnou; jemu nejsem hoden ani rozvázat řemínek u
jeho obuvi."			
Jhn	1	28	To se stalo v Betanii, na druhém břehu Jordánu, kde Jan křtil.
Jhn	1	29	Druhého dne spatřil Jan Ježíše, jak jde k němu, a řekl: "Hle, beránek
Boží, který snímá hřích světa.			
Jhn	1	30	To je ten, o němž jsem řekl: Za mnou přichází někdo větší, neboť byl
dříve, než já.			
Jhn	1	31	Já jsem nevěděl, kdo to je, ale přišel jsem křtít vodou proto, aby ho
poznal Izrael."			
Jhn	1	32	Jan vydal svědectví: "Spatřil jsem, jak Duch sestoupil jako holubice z
nebe a zůstal na něm.			
Jhn	1	33	A já jsem stále nevěděl, kdo to je, ale ten, který mě poslal křtít
vodou, mi řekl: 'Na koho spatříš sestupovat Ducha a zůstávat na něm, to je ten, který křtí			
Duchem svatým.'			
Jhn	1	34	Já jsem to viděl a dosvědčuji, že toto je Syn Boží."
Jhn	1	35	Druhého dne tam byl opět Jan s dvěma ze svých učedníků.

Jhn	1	36	Spatřil Ježíše, jak jde okolo, a řekl: "Hle, beránek Boží."
Jhn	1	37	Ti dva učedníci slyšeli, co řekl, a šli za Ježíšem.
Jhn	1	38	Když se Ježíš obrátil a uviděl, že jdou za ním, otázal se jich: "Co chcete?" Řekli mu: "Rabi (což přeloženo znamená: Mistrě), kde bydlíš?"
Jhn	1	39	Odpověděl jim: "Pojďte a uvidíte!" Šli tedy, viděli, kde bydlí, a zůstali ten den u něho. Bylo kolem čtyř hodin odpoledne.
Jhn	1	40	Jeden z těchto dvou, kteří slyšeli, co Jan řekl, a Ježíše následovali, byl Ondřej, bratr Šimona Petra.
Jhn	1	41	vyhledal nejprve svého bratra Šimona a řekl mu: "Nalezl jsem Mesiáše (což je v překladu: Kristus)."
Jhn	1	42	Přivedl ho k Ježíšovi. Ježíš na něj pohledl a řekl: "Ty jsi Šimon, syn Janův; budeš se jmenovat Kéfas (což se překládá: Petr)."
Jhn	1	43	Druhého dne se Ježíš rozhodl vydat na cestu do Galileje. Vyhledal Filipa a řekl mu: "Následuj mě!"
Jhn	1	44	Filip byl z Betsaidy, města Ondřejova a Petrova;
Jhn	1	45	Filip zase vyhledal Natanaela a řekl mu: "Nalezli jsme toho, o němž psal Mojžíš v zákoně i proroci, Ježíše, syna Josefova z Nazareta."
Jhn	1	46	Natanael mu namítl: "Z Nazareta? Co odtamtud může vzejít dobrého?"
Jhn	1	47	Filip mu odpoví: "Pojď a přesvědč se!"
Jhn	1	47	Ježíš spatřil Natanaela, jak k němu přichází a řekl o něm: "Hle, pravý Izraelita, v němž není lsti."
Jhn	1	48	Řekl mu Natanael: "Odkud mě znáš?" Ježíš mu odpověděl: "Dříve, než tě Filip zavolal, viděl jsem tě pod fíkem."
Jhn	1	49	"Mistrě", řekl mu Natanael, "ty jsi Syn Boží, ty jsi král Izraele."
Jhn	1	50	Ježíš mu odpověděl: "Ty věříš proto, že jsem ti řekl: 'Viděl jsem tě pod fíkem?' Uvidíš věci daleko větší."
Jhn	1	51	A dodal: "Amen, amen, pravím vám, uzříte nebesa otevřená a anděly Boží vystupovat a sestupovat na Syna člověka."
Jhn	2	1	Třetího dne byla svatba v Káně Galilejské. Byla tam Ježíšova matka;
Jhn	2	2	na svatbu byl pozván také Ježíš a jeho učedníci.
Jhn	2	3	Když se nedostávalo vína, řekla Ježíšovi jeho matka: "Už nemají víno."
Jhn	2	4	Ježíš jí řekl: "Co to ode mne žádáš! Ještě nepřišla má hodina."
Jhn	2	5	Matka řekla služebníkům: "Udělejte, cokoliv vám nařídí."
Jhn	2	6	Bylo tam šest kamenných nádob, určených k židovskému očišťování, každá na dvě až tři vědra.
Jhn	2	7	Ježíš řekl služebníkům: "Naplňte ty nádoby vodou!" I naplnili je až po okraj.
Jhn	2	8	Pak jim přikázal: "Teď z nich naberte a doneste správci hostiny!"
Jhn	2	9	Učinili tak. Jakmile správce hostiny ochutnal vodu proměněnou ve víno - nevěděl, odkud je, ale služebníci, kteří vodu nabírali, to věděli - zavolal si ženicha
Jhn	2	10	a řekl mu: "Každý člověk podává nejprve dobré víno, a teprve když už se hosté napijí, víno horší. Ty jsi však uchoval dobré víno až pro tuto chvíli."
Jhn	2	11	Tak učinil Ježíš v Káně Galilejské počátek svých znamení a zjevil svou slávu. A jeho učedníci v něho uvěřili.
Jhn	2	12	Potom odešel Ježíš, jeho matka, bratři i učedníci do Kafarnaum a zůstali tam několik dní.
Jhn	2	13	Byly blízko židovské velikonoce a Ježíš se vydal na cestu do Jeruzaléma.
Jhn	2	14	v chrámu našel prodavače dobytka, ovcí a holubů i penězoměnce, jak sedí za stoly.
Jhn	2	15	Udělal si z provazů bič a všechny z chrámu vyhnal, i s ovci a dobytkem, směnárníkům rozházel mince, stoly zpřevrácel
Jhn	2	16	a prodavačům holubů poručil: "Pryč s tím odtud! Nedělejte z domu mého Otce tržiště!"
Jhn	2	17	Jeho učedníci si vzpomněli, že je psáno: 'Horlivost pro tvůj dům mne stráví.'
Jhn	2	18	Židé mu řekli: "Jakým znamením nám prokážeš, že to smíš činit?"
Jhn	2	19	Ježíš jim odpověděl: "Zbořte tento chrám a ve třech dnech jej postavím."
Jhn	2	20	Tu řekli Židé: "Čtyřicet šest let byl tento chrám budován, a ty jej chceš postavit ve třech dnech?"
Jhn	2	21	On však mluvil o chrámu svého těla.
Jhn	2	22	Když byl pak vzkříšen z mrtvých, rozpomenuli se jeho učedníci, že to říkal, a uvěřili Písmu i slovu, které Ježíš pověděl.
Jhn	2	23	Když byl v Jeruzalémě o velikonočních svátcích, mnozí uvěřili v jeho jméno, protože viděli znamení, která činil.
Jhn	2	24	Ježíš jim však nesvědčoval, kdo je, poněvadž všechny lidi znal;
Jhn	2	25	nepotřeboval, aby mu někdo o něm říkal svůj soud. Sám dobře věděl, co je v člověku.
Jhn	3	1	Mezi farizeji byl člověk jménem Nikodém, člen židovské rady.
Jhn	3	2	Ten přišel k Ježíšovi v noci a řekl mu: "Mistrě, víme, že jsi učitel,

který přišel od Boha. Neboť nikdo nemůže činit ta znamení, která činíš ty, není-li Bůh s ním."

Jhn 3 3 Ježíš mu odpověděl: "Amen, amen, pravím tobě, nenarodí-li se kdo znovu, nemůže spatřit království Boží."

Jhn 3 4 Nikodém mu řekl: "Jak se může člověk narodit, když už je starý? Nemůže přece vstoupit do těla své matky a podruhé se narodit."

Jhn 3 5 Ježíš odpověděl: "Amen, amen, pravím tobě, nenarodí-li se kdo z vody a z Ducha, nemůže vejít do království Božího."

Jhn 3 6 Co se narodilo z těla, je tělo, co se narodilo z Ducha, je duch.

Jhn 3 7 Nediť se, že jsem ti řekl: Musíte se narodit znovu.

Jhn 3 8 Vítr vane kam chce, jeho zvuk slyšíš, ale nevíš, odkud přichází a kam směřuje. Tak je to s každým, kdo se narodil z Ducha."

Jhn 3 9 Nikodém se ho otázel: "Jak se to může stát?"

Jhn 3 10 Ježíš mu řekl: "Ty jsi učitel Izraele, a tohle nevíš?"

Jhn 3 11 Amen, amen, pravím tobě, že mluvíme o tom, co známe, a svědčíme o tom, co jsme viděli, ale vy naše svědectví nepřijímáte.

Jhn 3 12 Jestliže nevěříte, když jsem vám mluvil o pozemských věcech, jak uvěříte, budu-li mluvit o nebeských?"

Jhn 3 13 Nikdo nevstoupil na nebesa, leč ten, který sestoupil z nebes, Syn člověka.

Jhn 3 14 Jako Mojžíš vyvýšil hada na poušti, tak musí být vyvýšen Syn člověka, aby každý, kdo v něho věří, měl život věčný.

Jhn 3 15 Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.

Jhn 3 17 Vždyť Bůh neposlal svého Syna na svět, aby soudil, ale aby skrze něj byl svět spasen.

Jhn 3 18 Kdo v něho věří, není souzen. Kdo nevěří, je již odsouzen, neboť neuvěřil ve jméno jednorozrozeného Syna Božího.

Jhn 3 19 Soud pak je v tom, že světlo přišlo na svět, ale lidé si zamilovali více tmu než světlo, protože jejich skutky byly zlé.

Jhn 3 20 Neboť každý, kdo dělá něco špatného, nenávidí světlo a nepřichází k světlu, aby jeho skutky nevyšly najevo.

Jhn 3 21 Kdo však činí pravdu, přichází ke světlu, aby se ukázalo, že jeho skutky jsou vykonány v Bohu."

Jhn 3 22 Potom Ježíš odešel se svými učedníky do judské země; tam s nimi pobýval a křtil.

Jhn 3 23 Také Jan křtil v Ainon, blízko Salim, protože tam byl dostatek vody; lidé přicházeli a dávali se křtít.

Jhn 3 24 To bylo ještě před Janovým uvězněním.

Jhn 3 25 Mezi učedníky Janovými a Židy došlo ke sporu o očišťování.

Jhn 3 26 Přišli k Janovi a řekli mu: "Mistře, ten který byl s tebou na druhém břehu Jordánu, o němž jsi vydal dobré svědectví, nyní sám křtí a všichni chodí k němu."

Jhn 3 27 Jan odpověděl: "Člověk si nic nemůže přisvojit, není-li mu to dáno z nebe."

Jhn 3 28 Vy sami jste svědkové, že jsem řekl: Já nejsem Mesiáš, ale jsem vyslán jako jeho předchůdce.

Jhn 3 29 Ženich je ten, kdo má nevěstu. Ženichův přítel, který u něho stojí a čeká na jeho rozkaz, upřímně se raduje, když uslyší ženichův hlas. A tak je má radost dovršena.

Jhn 3 30 On musí růst, já však se menšit.

Jhn 3 31 Kdo přichází shůry, je nade všecky. Kdo pochází ze země, náleží zemi a mluví o pozemských věcech. Kdo přichází z nebe je nade všecky,

Jhn 3 32 svědčí o tom, co viděl a slyšel, ale jeho svědectví nikdo nepřijímá.

Jhn 3 33 Kdo však jeho svědectví přijal, potvrdil tím, že Bůh je pravdivý.

Jhn 3 34 Ten, koho poslal Bůh, mluví slova Boží, neboť Bůh udílí svého Ducha v plnosti.

Jhn 3 35 Otec miluje Syna a všecku moc dal do jeho rukou.

Jhn 3 36 Kdo věří v Syna, má život věčný. Kdo Syna odmítá, neužije život, ale hněv Boží na něm zůstává."

Jhn 4 1 Když se Pán dověděl, že farizeové uslyšeli, jak on získává a křtí více učedníků než Jan -

Jhn 4 2 ač Ježíš sám nekřtil, nýbrž jeho učedníci -

Jhn 4 3 opustil Judsko a odešel opět do Galileje.

Jhn 4 4 Musel však projít Samářskem.

Jhn 4 5 Na té cestě přišel k samářskému městu jménem Sychar, v blízkosti pole, jež dal Jákob svému synu Josefovi;

Jhn 4 6 tam byla Jákobova studna. Ježíš, unaven cestou, usedl u té studny.

Bylo kolem poledne.

Jhn 4 7 Tu přichází samářská žena, aby načerpala vody. Ježíš jí řekne: "Dej mi pít!" -

Jhn 4 8 Jeho učedníci odešli před tím do města, aby nakoupili něco k jídlu. -

Jhn 4 9 Samářská žena mu odpoví: "Jak ty jako Žid, můžeš chtít ode mne, Samařanky, abych ti dala napít?" Židé se totiž se Samařany nestýkají.

Jhn 4 10 Ježíš jí odpověděl: "Kdybys znala, co dává Bůh, a věděla, kdo ti říká, abys mu dala pít, požádala bys ty jeho, a on by ti dal vodu živou."

Jhn 4 11 Žena mu řekla: "Pane, ani vědro nemáš a studna je hluboká, kde tedy vezmeš tu živou vodu?"

Jhn 4 12 Jsi snad větší než náš praotec Jákob, který nám tuto studnu dal? Sám z ní pil, stejně jako jeho synové i jeho stáda."

Jhn 4 13 Ježíš jí odpověděl: "Každý, kdo pije tuto vodu, bude mít opět žízeň

Jhn 4 14 Kdo by se však napil vody, kterou mu dám já, nebude žíznit navěky. Voda, kterou mu dám, stane se v něm pramenem, vyvěrajícím k životu věčnému."

Jhn 4 15 Ta žena mu řekla: "Pane, dej mi té vody, abych už nežíznila a nemusela už sem chodit pro vodu."

Jhn 4 16 Ježíš jí řekl: "Jdi, zavolej svého muže a přijď sem!"

Jhn 4 17 Žena mu řekla: "Nemám muže." Nato jí řekl Ježíš: "Správně jsi odpověděla, že nemáš muže.

Jhn 4 18 Vždyť jsi měla pět mužů, a ten, kterého máš nyní, není tvůj muž. To jsi řekla pravdu."

Jhn 4 19 Žena mu řekla: "Pane, vidím, že jsi prorok.

Jhn 4 20 Naši předkové uctívali Boha na této hoře, ale vy říkáte, že místo, na němž má být Bůh uctíván, je v Jeruzalémě!"

Jhn 4 21 Ježíš jí odpoví: "Věř mi, ženo, že přichází hodina, kdy nebudete ctít Otce ani na této hoře ani v Jeruzalémě.

Jhn 4 22 Vy uctíváte, co neznáte; my uctíváme, co známe, neboť spása je ze Židů.

Jhn 4 23 Ale přichází hodina, ano již je tu, kdy ti, kteří Boha opravdově ctí, budou ho uctívat v Duchu a v pravdě. A Otec si přeje, aby ho lidé takto ctili.

Jhn 4 24 Bůh je Duch a ti, kdo ho uctívají, mají tak činit v Duchu a v pravdě."

Jhn 4 25 Žena mu řekla: "Vím, že přichází Mesiáš, zvaný Kristus. Ten až přijde, oznámí nám všecko."

Jhn 4 26 Ježíš jí řekl: "Já jsem to - ten, který k tobě mluvím."

Jhn 4 27 Vtom přišli jeho učedníci a divili se, že rozmlouvá s ženou. Nikdo však neřekl 'nač se ptáš' nebo 'proč s ní mluvíš'?

Jhn 4 28 Žena tam nechala svůj džbán a odešla do města a řekla lidem:

Jhn 4 29 "Pojďte se podívat na člověka, který mi řekl všecko co jsem dělala. Není to snad Mesiáš?"

Jhn 4 30 Vyšli tedy z města a šli k němu.

Jhn 4 31 Mezi tím ho prosili jeho učedníci: "Mistře, pojez něco!"

Jhn 4 32 On jim řekl: "Já mám k nasycení pokrm, který vy neznáte."

Jhn 4 33 Učedníci si mezi sebou říkali: "Přinesl mu snad někdo něco k jídlu?"

Jhn 4 34 Ježíš jim řekl: "Můj pokrm jest, abych činil vůli toho, který mě poslal, a dokonat jeho dílo.

Jhn 4 35 Neříkáte snad: Ještě čtyři měsíce a budou žně? Hle, pravím vám, pozvedněte zraky a pohleďte na pole, že již zbělela ke žni.

Jhn 4 36 Již přijímá odměnu ten, kdo žne, a shromažďuje úrodu k věčnému životu, aby se společně radovali rozséváč i žnec.

Jhn 4 37 Přitom je pravdivé rčení, že jeden rozsévá a druhý žne.

Jhn 4 38 Já jsem vás poslal, abyste žali tam, kde jste nepracovali. Jiní pracovali a vy v jejich práci pokračujete."

Jhn 4 39 Mnoho Samařanů z onoho města v něho uvěřilo pro slovo té ženy, která svědčila: "Všecko mi řekl, co jsem dělala."

Jhn 4 40 Když k němu ti Samařané přišli, prosili ho, aby u nich zůstal. I zůstal tam dva dny.

Jhn 4 41 A ještě mnohem víc jich uvěřilo pro jeho slovo.

Jhn 4 42 Oně ženě pak říkali: "Teď už věříme ne proto, cos nám o něm řekla; sami jsme ho slyšeli a víme, že toto je opravdu Spasitel světa."

Jhn 4 43 Po dvou dnech odešel Ježíš odtamtud do Galileje.

Jhn 4 44 Sám totiž dosvědčil, že prorok nemá vážnosti ve své vlasti.

Jhn 4 45 Když přišel do Galileje, Galilejští jej přijali, protože viděli všecko, co učinil v Jeruzalémě o svátcích, které tam také slavili.

Jhn 4 46 Přišel tedy opět do Kány Galilejské, kde před tím proměnil vodu ve víno. V Kafarnaum byl jeden královský služebník, jehož syn byl nemocen.

Jhn 4 47 Když uslyšel, že Ježíš přišel z Judska do Galileje, vydal se k němu a prosil ho, aby přišel a uzdravil jeho syna, který už byl blízek smrti.

Jhn 4 48 Ježíš mu odpověděl: "Neuvidíte-li zázraky a znamení, neuvěříte."

Jhn 4 49 Královský služebník mu řekl: "Pane, pojd, než mé dítě umře!"

Jhn 4 50 Ježíš mu odpověděl: "Vrať se domů, tvůj syn je živ!" Ten člověk uvěřil slovu, které mu Ježíš řekl, a šel.

Jhn 4 51 Ještě když byl na cestě, šli mu naproti jeho sluhové a oznámili mu: "Tvůj syn žije."

Jhn 4 52 Zeptal se jich, v kterou hodinu se mu začalo dařit lépe. Odpověděli mu: "Včera hodinu po poledni mu přestala horečka."

Jhn 4 53 Tu otec poznal, že to bylo právě v tu chvíli, kdy mu Ježíš řekl: "Tvůj syn je živ." A uvěřil on i všichni v jeho domě. -

Jhn	4	54	To druhé znamení učinil Ježíš opět v Galileji, kam přišel z Judska.
Jhn	5	1	Potom byly židovské svátky a Ježíš se vydal do Jeruzaléma.
Jhn	5	2	V Jeruzalémě je u ovčí brány rybník, hebrejsky zvaný Bethesda, a u něho pět sloupů radí.
Jhn	5	3	V nich lehávalo množství nemocných, slepých, chromých a ochrnutých čekajících na pohyb vody.
Jhn	5	4	Nebot anděl Páně čas od času sestupoval do rybníka a vířil vodu; kdo první po tom zvíření vstoupil do vody, býval uzdraven, ať trpěl kteroukoli nemocí.
Jhn	5	5	Byl tam i jeden člověk, nemocný již třicet osm let.
Jhn	5	6	Když Ježíš spatřil, jak tam leží, a poznal, že je už dlouho nemocen, řekl mu: "Chceš být zdrav?"
Jhn	5	7	Nemocný mu odpověděl: "Pane, nemám nikoho, kdo by mě odnesl do rybníka, jakmile se voda rozvíří. Než se tam sám dostanu, jiný mě předejde."
Jhn	5	8	Ježíš mu řekl: "Vstaň, vezmi lože své a choď!"
Jhn	5	9	A hned byl ten člověk uzdraven; vzal své lože a chodil. Toho dne však byla sobota.
Jhn	5	10	Židé řekli tomu uzdravenému: "Je sobota, a proto nesmíš nosit lože."
Jhn	5	11	Odpověděl jim: "Ten, který mě uzdravil, mi řekl: Vezmi své lože a choď!"
Jhn	5	12	Zeptali se ho: "Kdo byl ten člověk, který ti řekl: Vezmi je a choď?"
Jhn	5	13	Ale uzdravený nevěděl, kdo to je, neboť Ježíš se mu ztratil v zástupu, který tam byl.
Jhn	5	14	Později vyhledal Ježíš toho člověka v chrámě a řekl mu: "Hle, jsi zdrav. Už nehřeš, aby tě nepotkalo něco horšího!"
Jhn	5	15	Ten člověk šel a oznámil Židům, že je to Ježíš, kdo ho uzdravil.
Jhn	5	16	A proto Židé začali Ježíš pronásledovat, že takové věci dělal v sobotu.
Jhn	5	17	On však jim odpověděl: "Můj Otec pracuje bez přestání, proto i já pracuji."
Jhn	5	18	To bylo příčinou, že Židé ještě více usilovali Ježíše zabít, protože nejen znesvěcoval sobotu, ale dokonce nazýval Boha svým vlastním Otcem, a tak se mu stavěl na roveň.
Jhn	5	19	Ježíš jim řekl: "Amen, amen, pravím vám: Syn nemůže sám od sebe činit nic než to, co vidí činit Otce. Co činí Otec, stejně činí i jeho Syn.
Jhn	5	20	Vždyť Otec miluje Syna a ukazuje mu všechno, co sám činí; a ukáže mu ještě větší skutky, takže užasnete.
Jhn	5	21	Jako Otec mrtvé křísí a probouzí k životu, tak i Syn probouzí k životu, které chce.
Jhn	5	22	Otec nikoho nesoudí, ale všechnen soud dal do rukou Synovi,
Jhn	5	23	aby všichni ctili Syna, jako ctí Otce. Kdo nemá v úctě Syna, nemá v úctě ani Otce, který ho poslal.
Jhn	5	24	Amen, amen, pravím vám, kdo slyší mé slovo a věří tomu, který mě poslal, má život věčný a neopodléhá soudu, ale přešel již ze smrti do života.
Jhn	5	25	Amen, amen, pravím vám, přichází hodina, ano, už je tu, kdy mrtví uslyší hlas Božího Syna, a kteří uslyší, budou žít.
Jhn	5	26	Nebot jako Otec má život sám v sobě, tak dal i Synovi, aby měl život sám v sobě.
Jhn	5	27	A dal mu moc konat soud, poněvadž je Syn člověka.
Jhn	5	28	Nedivte se tomu, neboť přichází hodina, kdy všichni v hrobech uslyší jeho hlas
Jhn	5	29	a vyjdou; ti, kdo činili dobré, vstanou k životu, a ti, kdo činili zlé, vstanou k odsouzení.
Jhn	5	30	Sám od sebe nemohu dělat nic; jak mi Bůh přikazuje, tak soudím, a můj soud je spravedlivý, neboť nehledám vůli svou, ale vůli toho, který mě poslal."
Jhn	5	31	"Svědčím-li sám o sobě, mé svědectví není pravé.
Jhn	5	32	Je však jiný, který o mě svědčí, a já vím, že svědectví, které o mě vydává, je pravé.
Jhn	5	33	Poslali jste k Janovi a on vydal svědectví pravdě.
Jhn	5	34	Já nepotřebuji svědectví od člověka - ale říkám to proto, abyste vy byli spaseni.
Jhn	5	35	Jan byl svíce hořící a zářící, a vy jste se chtěli na chvíli radovat v jeho světle.
Jhn	5	36	Svědectví, které mám já, je větší než Janovo: skutky, jež mi Otec svěřil, abych je vykonal.
Jhn	5	37	Tyto skutky, které činím, svědčí o tom, že mě Otec poslal.
Jhn	5	38	A sám Otec, který mě poslal, vydal o mě svědectví. Vy jste však nikdy neslyšeli jeho hlas ani jste nespatriili jeho tvář
Jhn	5	39	a jeho slovo je ve vás nezůstává, poněvadž nevěříte tomu, koho on poslal.
Jhn	5	40	Zkoumáte Písma a myslíte si, že v nich máte věčný život; a Písma svědčí o mně.
Jhn	5	41	Ale vy nechcete přijít ke mně, abyste měli život.
Jhn	5	41	Nečekám slávu od lidí.

Jhn	5	42	Ale o vás jsem se přesvědčil, že v sobě nemáte lásku k Bohu.
Jhn	5	43	Přišel jsem ve jménu svého Otce, ale nepřijímáte mne. Kdyby přišel
někdo ve svém vlastním jménu, toho přijmete.			
Jhn	5	44	Jak byste mohli uvěřit, když oslavujete sebe navzájem, ale slávu od
samého Boha nehladáte!			
Jhn	5	45	Nedomnívejte se, že já budu na vás u Otce žalovat; vašim žalobcem je
Mojžíš, v něhož jste složili svou naději.			
Jhn	5	46	Kdybyste opravdu věřili Mojžíšovi, věřili byste i mně, neboť on psal o
mně.			
Jhn	5	47	Nevěříte-li tomu, co on napsal, jak uvěříte mým slovům?"
Jhn	6	1	Potom odešel Ježíš na druhý břeh Tiberiadského jezera v Galileji.
Jhn	6	2	Šel za ním velký zástup, poněvadž viděli znamení, která činil na
nemocných.			
Jhn	6	3	Ježíš vystoupil na horu a tam se posadil se svými učedníky.
Jhn	6	4	Byly blízko židovské svátky velikonoční.
Jhn	6	5	Když se Ježíš rozhledl a viděl, že k němu přichází četný zástup, řekl
Filipovi: "Kde nakoupíme chleba, aby se všichni najedli?"			
Jhn	6	6	To však řekl, aby ho zkoušel; sám totiž věděl, co chce učinit.
Jhn	6	7	Filip mu odpověděl: "Ani za dvě stě denárů chleba nepostačí, aby se na
každého aspoň něco dostalo."			
Jhn	6	8	Řekne mu jeden z učedníků, Ondřej, bratr Šimona Petra:
Jhn	6	9	"Je tu jeden chlapec, který má pět ječných chlebů a dvě ryby; ale co
je to pro tolik lidí!"			
Jhn	6	10	Ježíš řekl: "Ať se všichni posadí!" Na tom místě bylo mnoho trávy.
Posadili se tedy, mužů bylo asi pět tisíc.			
Jhn	6	11	Pak vzal Ježíš chleby, vzdal díky a rozdíl je sedícím; stejně i ryby,
kolik kdo chtěl.			
Jhn	6	12	Když se nasýtili, řekl svým učedníkům: "Seberte zbylé nalámané chleby,
aby nic nepřišlo nazmar!"			
Jhn	6	13	Sebrali je tedy a naplnili dvanáct košů nalámanými díly, které z těch
pěti ječných chlebů po jídle zbyly.			
Jhn	6	14	Když lidé viděli znamení, které Ježíš učinil, říkali: "Opravdu je to
ten Prorok, který má přijít na svět!"			
Jhn	6	15	Když Ježíš poznal, že chtějí přijít a zmocnit se ho, aby ho svolali
králem, odešel opět na horu, zcela sám.			
Jhn	6	16	Když nastal večer, sestoupili jeho učedníci k moři,
Jhn	6	17	vstoupili na loď a jeli na druhý břeh do Kafarnaum. Už se setmělo a
Ježíš s nimi stále ještě nebyl.			
Jhn	6	18	Moře se vzdouvalo mocným náparem větru.
Jhn	6	19	Když veslovali asi pětadvacet nebo třicet stadií, spatřili Ježíše, jak
kráčí po moři a blíží se k lodi; zmocnil se jich strach.			
Jhn	6	20	On jim však řekl: "Já to jsem, nebojte se!"
Jhn	6	21	Chtěli jej vzít na loď, a hned se loď ocitla u břehu, k němuž jeli.
Jhn	6	22	Zástup zůstal na protějším břehu moře. Druhého dne si uvědomili, že
tam byl jen jeden člun a že Ježíš na něj nevstoupil společně se svými učedníky, ale že			
učedníci odjeli sami.			
Jhn	6	23	Jiné čluny z Tiberiady však přistály nedaleko místa, kde jedli chléb,
nad nímž Pán vzdal díky.			
Jhn	6	24	Když tedy zástup shledal, že Ježíš ani jeho učedníci tam nejsou,
vstoupili na ty čluny a jeli ho do Kafarnaum hledat.			
Jhn	6	25	Když jej na druhém břehu moře našli, řekli mu: "Mistře, kdy ses sem
dostal?"			
Jhn	6	26	Ježíš jim odpověděl: "Amen, amen, pravím vám, hledáte mě ne proto, že
jste viděli znamení, ale proto, že jste jedli chléb a nasýtili jste se.			
Jhn	6	27	Neusilujte o pomíjející pokrm, ale o pokrm zůstávající pro život
věčný; ten vám dá Syn člověka, jemuž jeho Otec, Bůh, vtiskl svou pečeť."			
Jhn	6	28	Řekli mu: "Jak máme jednat, abychom konali skutky Boží?"
Jhn	6	29	Ježíš jim odpověděl: "Toto je skutek, který žádá Bůh: abyste věřili v
toho, koho on poslal."			
Jhn	6	30	Řekli mu: "Jaké znamení učiníš, abychom je viděli a uvěřili ti? Co
dokážeš?"			
Jhn	6	31	Naši otcové jedli na poušti manu, jak je psáno: 'Dal jim jíst chléb z
nebe'."			
Jhn	6	32	Ježíš jim řekl: "Amen, amen, pravím vám, chléb z nebe vám nedal
Mojžíš; pravý chléb z nebe vám dává můj Otec.			
Jhn	6	33	Neboť Boží chléb je ten, který sestupuje z nebe a dává život světu."
Jhn	6	34	Řekli mu: "Pane, dávej nám ten chléb stále!"
Jhn	6	35	Ježíš jim řekl: "Já jsem chléb života; kdo přichází ke mně, nikdy
nebude hladovět, a kdo věří ve mně, nikdy nebude žít zničen.			
Jhn	6	36	Ale řekl jsem vám: viděli jste mě, a přece nevěříte.
Jhn	6	37	Všichni, které mi Otec dává, přijdou ke mně; a kdo ke mně přijde, toho
nevýženu ven,			

Jhn 6 38 neboť jsem sestoupil z nebe, ne abych činil vůli svou, ale abych činil vůli toho, který mě poslal;

Jhn 6 39 a jeho vůle jest, abych neztratil nikoho z těch, které mi dal, ale vzkřísil je v poslední den.

Jhn 6 40 Neboť to je vůle mého Otce, aby každý, kdo vidí Syna a věří v něho, měl život věčný; a já jej vzkřísím v poslední den."

Jhn 6 41 Židé proti němu reptali, že řekl: 'Já jsem chléb, který sestoupil z nebe'.

Jhn 6 42 A říkali: "Což tohle není Ježíš, syn Josefův? Vždyť známe jeho otce i matku! Jak tedy může říkat: 'Sestoupil jsem z nebe'!"

Jhn 6 43 Ježíš jim odpověděl: "Nereptejte mezi sebou!

Jhn 6 44 Nikdo nemůže přijít ke mně, jestliže ho nepřitáhne Otec, který mě poslal; a já ho vzkřísím v poslední den.

Jhn 6 45 Je psáno v prorocích: 'Všichni budou vyučeni od Boha'. Každý, kdo slyšel Otce a vyučil se u něho, přichází ke mně.

Jhn 6 46 Ne že by někdo Otce viděl; jen ten, kdo je u Boha, viděl Otce.

Jhn 6 47 Amen, amen, pravím vám, kdo věří, má život věčný.

Jhn 6 48 Já jsem chléb života.

Jhn 6 49 Vaši Otcové jedli na poušti mannu, a zemřeli.

Jhn 6 50 Toto je chléb, který sestupuje z nebe; kdo z něho jí, nezemře.

Jhn 6 51 Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe; kdo jí z toho chleba, živ bude na věky. A chléb, který já dám, je mé tělo, dané za život světa."

Jhn 6 52 Židé se mezi sebou přeli: "Jak nám ten člověk může dát k jídlu své tělo?"

Jhn 6 53 Ježíš jim řekl: "Amen, amen, pravím vám, nebudete-li jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nebudete mít v sobě život.

Jhn 6 54 Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřísím v poslední den.

Jhn 6 55 Neboť mé tělo je pravý pokrm a má krev pravý nápoj.

Jhn 6 56 Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm.

Jhn 6 57 Jako mne poslal živý Otec a já mám život z Otce, tak i ten, kdo mne jí, bude mít život ze mne.

Jhn 6 58 Toto je ten chléb, který sestoupil z nebe - ne jako jedli vaši otcové, a zemřeli. Kdo jí tento chléb, živ bude navěky."

Jhn 6 59 To řekl, když učil v synagóze v Kafarnaum.

Jhn 6 60 Když to jeho učedníci slyšeli, mnozí z nich řekli: "To je hrozná řeč! Kdo to může poslouchat?"

Jhn 6 61 Ježíš poznal, že učedníci na to reptají, a řekl jim: "Nad tím se urážíte?"

Jhn 6 62 Což až uvidíte Syna člověka vystupovat tam, kde byl dříve?

Jhn 6 63 Co dává život, je Duch, tělo samo nic neznamena. Slova, která jsem k vám mluvil, jsou Duch a jsou život.

Jhn 6 64 Ale někteří z vás nevěří." Ježíš totiž od počátku věděl, kteří nevěří a kdo je ten, který ho zradí. -

Jhn 6 65 A řekl: "Proto jsem vám pravil, že nikdo ke mně nemůže přijít, není-li mu to dáno od Otce."

Jhn 6 66 Od té chvíle ho mnoho jeho učedníků opustilo a už s ním nechodili.

Jhn 6 67 Ježíš řekl Dvanácti: "I vy chcete odejít?"

Jhn 6 68 Šimon Petr mu odpověděl: "Pane, ke komu bychom šli? Ty máš slova věčného života.

Jhn 6 69 A my jsme uvěřili a poznali, že ty jsi ten Svatý Boží."

Jhn 6 70 Ježíš jim odpověděl: "Nevyvolil jsem si vás dvanáct? A přece jeden z vás je ďábel."

Jhn 6 71 Mínil Jidáše, syna Šimona Iškariotského. Ten ho totiž měl zradit, jeden z Dvanácti.

Jhn 7 1 Potom chodil Ježíš po Galileji; nechtěl chodit po Judsku, protože mu Židé ukládali o život.

Jhn 7 2 Byly blízko židovské svátky stánků,

Jhn 7 3 a jeho bratři mu řekli: "Jdi odtud do Judska, aby tvoji učedníci viděli skutky, které činíš.

Jhn 7 4 Nikdo přece nezůstává se svými skutky v ústraní, chce-li být známý na veřejnosti. Činíš-li takové věci, ukaž se světu!"

Jhn 7 5 Ani jeho bratři v něj totiž nevěřili.

Jhn 7 6 Ježíš jim řekl: "Můj čas ještě nenastal, ale pro vás je stále vhodný čas.

Jhn 7 7 vás nemůže svět nenávidět, mne však nenávidí, protože ho usvědčuji z jeho zlých skutků.

Jhn 7 8 Vy na svátky jděte, já na tyto svátky ještě nejdu, protože můj čas se dosud nenaplnil."

Jhn 7 9 To ji řekl a zůstal v Galileji.

Jhn 7 10 Když jeho bratři odešli na svátky, tu šel také on - ale nepozorovaně, aby se o tom nevědělo.

Jhn	7	11	Židé ho o svátcích hledali a říkali: "Kde je?"
Jhn	7	12	Bylo o něm mezi lidmi mnoho dohadů. Jední říkali: "Je dobrý." Jiní
říkali:			"Není, vždyť svádí lid."
Jhn	7	13	Nikdo ovšem ze strachu před Židy o něm nemluvil veřejně.
Jhn	7	14	Když bylo uprostřed svátků, vstoupil Ježíš do chrámu a učil.
Jhn	7	15	Židé se divili a říkali: "Jak to přijde, že se vyzná v Písmech, když
ho tomu nikdo neučil?"			
Jhn	7	16	Ježíš jim odpověděl: "Mé učení není mé, ale toho, kdo mě poslal.
Jhn	7	17	Kdo chce činit jeho vůli, pozná, zda je mé učení z Boha, nebo
mluvím-li sám za sebe.			
Jhn	7	18	Kdo mluví sám za sebe, hledá svou vlastní slávu; kdo však hledá slávu
toho, který ho poslal, ten je pravdivý a není v něm nepravosti.			
Jhn	7	19	Nedal vám Mojžíš zákon? A nikdo z vás zákon neplní. Proč mne chcete
zabít?"			
Jhn	7	20	Zástup odpověděl: "Jsi posedlý? Kdo tě chce zabít?"
Jhn	7	21	Ježíš jim odpověděl: "Jediný skutek jsem učinil a všichni se nad tím
pozastavujete.			
Jhn	7	22	Mojžíš vám dal obřízku - ne že by pocházela teprve od Mojžíše, je od
praotců - a vy obřezáváte člověka i v sobotu.			
Jhn	7	23	Přijímá-li člověk v sobotu obřízku, aby byl dodržen Mojžíšův zákon,
proč se na mne zlobíte, že jsem v sobotu uzdravil celého člověka?			
Jhn	7	24	Nesuďte podle zdání, ale suďte spravedlivým soudem!"
Jhn	7	25	Tu řekli někteří Jeruzalémští: "Není to ten, kterého chtějí zabít?"
Jhn	7	26	A hleďte, mluví veřejně, a nic mu neříkají. Snad nedošli přední muži
opravdu k poznání, že je to Mesiáš?			
Jhn	7	27	Ale o tomto člověku víme, odkud je. Až přijde Mesiáš, nikdo nebude
vědět, odkud je."			
Jhn	7	28	Tu Ježíš, když učil v chrámě, hlasitě zvolal: "Znáte mě a víte také,
odkud jsem. A přece jsem nepřišel sám od sebe, ale poslal mě ten, který je pravdivý; toho vy			
neznáte.			
Jhn	7	29	Já ho však znám, neboť jsem od něho a on mě poslal."
Jhn	7	30	Tehdy se ho chtěli zmocnit; ale nikdo na něj nevztáhl ruku, neboť
ještě nepřišla jeho hodina.			
Jhn	7	31	Ale mnozí ze zástupu v něj uvěřili a říkali: "Až přijde Mesiáš, bude
snad činit více znamení než on?"			
Jhn	7	32	Farizeové se doslechli, že se to v zástupu o něm říká, a tak společně
s velekněžími poslali chrámovou stráž, aby ho zatkli.			
Jhn	7	33	Ježíš řekl: "Ještě krátký čas budu s vámi a pak odejdu k tomu, který
mě poslal.			
Jhn	7	34	Budete mě hledat, ale nenajdete. A kde jsem já, tam vy přijít
nemůžete."			
Jhn	7	35	Židé si říkali mezi sebou: "Kam hodlá jít, že ho nenajdeme? Chce snad
jít mezi pohany a tam učit?"			
Jhn	7	36	Co znamenají slova, jež řekl: 'Budete mě hledat a nenajdete, a tam,
kde jsem já, vy nemůžete přijít'?"			
Jhn	7	37	V poslední, velký den svátků Ježíš vystoupil a zvolal: "Jestliže kdo
žízní, ať přijde ke mně a pije!			
Jhn	7	38	Kdo věří ve mne, 'proud živé vody poplyne z jeho nitra', jak praví
Písmo."			
Jhn	7	39	To řekl o Duchu, ježž měli přijmout ti, kteří v něj uvěřili. Dosud
totiž Duch svatý nebyl dán, neboť Ježíš ještě nebyl oslaven.			
Jhn	7	40	Když někteří ze zástupu slyšeli ta slova, říkali: "To je skutečně ten
Prorok!"			
Jhn	7	41	Druzí prohlašovali: "Je to Mesiáš!" Jiní namítali: "Což přijde Mesiáš
z Galileje?"			
Jhn	7	42	Neříká Písmo, že Mesiáš vzejde z potomstva Davida a z Betléma, odkud
byl David?"			
Jhn	7	43	A tak došlo v zástupu kvůli němu k roztržce.
Jhn	7	44	Někteří ho chtěli zadržet; ale nikdo na něj nevztáhl ruku.
Jhn	7	45	Chrámová stráž se vrátila k velekněžím a farizeům a ti se jich ptali:
"Proč jste ho nepřivedli?"			
Jhn	7	46	Oni odpověděli: "Nikdo nikdy takto nemluvil!"
Jhn	7	47	Farizeové jim řekli: "I vy jste se dali svést?"
Jhn	7	48	Uvěřil v něj někdo z předních mužů či farizeů?"
Jhn	7	49	Jen tahle chátka, která nezná zákon - kletba na ně!"
Jhn	7	50	Jeden z nich, Nikodém, který za Ježíšem již předtím přišel, jim řekl:
Jhn	7	51	"Odsoudí náš zákon někoho, aniž ho napřed vyslechne a zjistí, čeho se
dopustil?"			
Jhn	7	52	Řekli mu: "Nejsi ty také z Galileje? Hledej v Písmu a uvidíš, že z
Galileje prorok nikdy nepovstane!"			
Jhn	7	53	Všichni se vrátili do svých domovů
Jhn	8	1	Ježíš však odešel na Olivovou horu.

Jhn 8 2 Na úsvitě přišel opět do chrámu a všechen lid se k němu shromažďoval.
 On se posadil a učil je.
 Jhn 8 3 Tu k němu zákoníci a farizeové přivedou ženu, přistiženou při
 ci zol ožství; postavili ji doprostřed
 Jhn 8 4 a řeknou mu: "Mistře, tato žena byla přistižena při činu jako
 ci zol ožni ce.
 Jhn 8 5 v zákoně nám Mojžíš přikázal takové kamenovat. Co říkáš ty?"
 Jhn 8 6 Tou otázkou ho zkoušeli, aby ho mohli obžalovat. Ježíš se sklonil a
 psal prstem po zemi.
 Jhn 8 7 Když však na něj nepřestávali naléhat, zvedl se a řekl: "Kdo z vás je
 bez hříchu, první hoď na ni kamenem!"
 Jhn 8 8 A opět se sklonil a psal po zemi.
 Jhn 8 9 Když to uslyšeli, zahanbení ve svém svědomí vytráceli se jeden po
 druhém, starší nejprve, až tam zůstal sám s tou ženou, která stála před ním.
 Jhn 8 10 Ježíš se zvedl a řekl jí: "Ženo, kde jsou ti, kdo na tebe žalovali?
 Nikdo tě neodsoudil?"
 Jhn 8 11 ona řekla: "Nikdo, Pane." Ježíš jí řekl: "Ani já tě neodsuzuji. Jdi a
 už nehřeš!"
 Jhn 8 12 Ježíš k nim opět promluvil a řekl: "Já jsem světlo světa; kdo mě
 následuje, nebude chodit ve tmě, ale bude mít světlo života."
 Jhn 8 13 Farizeové mu řekli: "Ty vydáváš svědectví sám o sobě, proto tvé
 svědectví není pravé."
 Jhn 8 14 Ježíš jim odpověděl: "I když vydávám svědectví sám o sobě, moje
 svědectví je pravé, neboť vím, odkud jsem přišel a kam jdu. Vy nevíte, odkud přicházím a kam
 jdu.
 Jhn 8 15 Vy soudíte podle zdání. Já nesoudím nikoho.
 Jhn 8 16 Jestliže já přece soudím, je můj soud pravdivý, neboť nesoudím sám,
 ale se mnou i ten, který mě poslal.
 Jhn 8 17 I ve vašem zákoně je přece psáno, že svědectví dvou osob je pravé.
 Jhn 8 18 Jsem to já, kdo svědčí sám o sobě; a svědčí o mně také Otec, který mě
 poslal."
 Jhn 8 19 Zeptali se ho: "Kde je tvůj otec?" Ježíš odpověděl: "Neznáte ani mě
 ani mého Otce. Kdybyste znali mne, znali byste i mého Otce."
 Jhn 8 20 Ta slova řekl v síni pokladnic, když učil v chrámě. Ale nezatkli ho,
 protože dosud nepřišla jeho hodina.
 Jhn 8 21 opět jim řekl: "Já odcházím; budete mě hledat, ale umřete ve svém
 hříchu. Kam já jdu, tam vy přijít nemůžete."
 Jhn 8 22 Židé řekli: "Chce si snad vzít život, že říká: Kam já jdu, tam vy
 nemůžete přijít?"
 Jhn 8 23 I řekl jim: "Vy jste zdola, ale já jsem shůry. Vy jste z tohoto světa.
 Jhn 8 24 Proto jsem vám řekl, že zemřete ve svých hříších. Jestliže neuvěříte,
 že já to jsem, zemřete ve svých hříších."
 Jhn 8 25 Řekli jemu: "Kdo jsi ty?" Ježíš jim odpověděl: "Co vám od začátku
 říkám.
 Jhn 8 26 Mám o vás mnoho co říci, a to slova soudu; ten, který mě poslal, je
 pravdivý, a já oznamuji světu to, co jsem slyšel od něho."
 Jhn 8 27 Nepoznali, že k nim mluví o Otci.
 Jhn 8 28 Ježíš jim řekl: "Teprve, až vyvýšíte Syna člověka, poznáte, že já jsem
 to a že sám od sebe nečiním nic, ale mluvím tak, jak mě naučil Otec.
 Jhn 8 29 Ten, který mě poslal, je se mnou; nenechal mě samotného, neboť stále
 dělám, co se líbí jemu."
 Jhn 8 30 Když takto mluvil, mnozí v něho uvěřili.
 Jhn 8 31 Ježíš řekl židům, kteří mu uvěřili: "Zůstanete-li v mém slovu, jste
 opravdu mými učedníky.
 Jhn 8 32 Poznáte pravdu a pravda vás učiní svobodnými."
 Jhn 8 33 Odpověděli mu: "Jsme potomci Abrahamovi a nikdy jsme nikomu
 neotročili. Jak můžeš říkat: stanete se svobodnými?"
 Jhn 8 34 Ježíš jim odpověděl: "Amen, amen, pravím vám, že každý, kdo hřeší, je
 otrokem hříchu.
 Jhn 8 35 Otrok nezůstává v domě navždy; navždy zůstává syn.
 Jhn 8 36 Když vás Syn osvobodí, budete skutečně svobodní.
 Jhn 8 37 Víím, že jste potomci Abrahamovi; ale chcete mě zabít, neboť pro mé
 slovo není u vás místa.
 Jhn 8 38 Já mluvím o tom, co jsem viděl u Otce; a vy děláte, co jste slyšeli od
 vašeho otce."
 Jhn 8 39 Odpověděli mu: "Náš otec je Abraham." Ježíš jim řekl: "Kdybyste byli
 děti Abrahamovy, jednali byste jako on.
 Jhn 8 40 Já jsem mluvil pravdu, kterou jsem slyšel od Boha, a vy mě chcete
 zabít. Tak Abraham nejednal.
 Jhn 8 41 Vy konáte skutky svého otce." Řekli mu: "Nenarodili jsme se ze
 smilstva, máme jednoho Otce, Boha."
 Jhn 8 42 Ježíš jim řekl: "kdyby Bůh byl váš otec, milovali byste mě, neboť jsem

od Boha vyšel a od něho přicházím. Nepřišel jsem sám od sebe, ale on mě poslal.

Jhn 8 43 Proč mou řeč nechápete? Proto, že nemůžete snést mé slovo.

Jhn 8 44 Váš otec je ďábel a vy chcete dělat, co on žádá. On byl vrah od počátku a nestál v pravdě, poněvadž v něm pravda není. Když mluví, nemůže jinak než lhát, protože je lhář a otec lži.

Jhn 8 45 Já mluvím pravdu, a proto mi nevěříte.

Jhn 8 46 Kdo z vás mě usvědčí z hříchu? Mluvím-li pravdu, proč mi nevěříte?

Jhn 8 47 Kdo je z Boha, slyší Boží řeč. Vy proto neslyšíte, že z Boha nejste."

Jhn 8 48 Židé mu odpověděli: "Neřekli jsme správně, že jsi Samařan a jsi posedlý zlým duchem?"

Jhn 8 49 Ježíš odpověděl: "Nejsem posedlý, ale vzdávám čest svému Otci, vy však mi čest upíráte.

Jhn 8 50 Já sám nehledám svou slávu. Jest, kdo ji pro mne hledá, a ten soudí.

Jhn 8 51 Amen, amen, pravím vám, kdo zachovává mé slovo, nezemře navěky."

Jhn 8 52 Židé mu řekli: "Teď jsme poznali, že jsi posedlý! Umřel Abraham, stejně i proroci, a ty pravíš: Kdo zachovává mé slovo, neokusí smrti navěky."

Jhn 8 53 Jsi snad větší, než náš otec Abraham, který umřel? Také proroci umřeli. Co ze sebe děláš?"

Jhn 8 54 Ježíš odpověděl: "Kdybych oslavoval sám sebe, má sláva by nic nebyla. Mne oslavuje můj otec, o němž vy říkáte, že je to váš Bůh.

Jhn 8 55 Vy jste ho nepoznali, ale já ho znám. Kdybych řekl, že ho neznám, budu lhář jako vy. Ale znám ho a jeho slovo zachovávám.

Jhn 8 56 Váš otec Abraham zajásal, že spatří můj den; spatřil jej a zaradoval se."

Jhn 8 57 Židé mu řekli: "Ještě ti není padesát a viděl jsi Abrahama?"

Jhn 8 58 Ježíš jim odpověděl: "Amen, amen, pravím vám, dříve než se Abraham narodil, já jsem."

Jhn 8 59 Tu se chopili kamenů a chtěli je po něm házet. Ježíš se však ukryl v zástupu a vyšel z chrámu.

Jhn 9 1 Cestou uviděl člověka, který byl od narození slepý.

Jhn 9 2 Jeho učedníci se ho zeptali: "Mistře, kdo se prohřešil, že se ten člověk narodil slepý? On sám, nebo jeho rodiče?"

Jhn 9 3 Ježíš odpověděl: "Nezhřešil ani on ani jeho rodiče; je slepý, aby se na něm zjevily skutky Boží.

Jhn 9 4 Musíme konat skutky toho, který mě poslal, dokud je den. Přichází noc, kdy nikdo nebude moci pracovat.

Jhn 9 5 Pokud jsem na světě, jsem světlo světa."

Jhn 9 6 Když to řekl, plivl na zem, udělal ze sliny bláto, potřel slepému tím blátem oči

Jhn 9 7 a řekl mu: "Jdi, umyj se v rybníce Siloe." (To jméno znamená 'Poslání'.) On tedy šel, umyl se, a když se vrátil, viděl.

Jhn 9 8 Sousedé a ti, kteří jej dříve vídali žebrat, se ptali: "Není to ten, kdo tu sedával a žebрал?"

Jhn 9 9 Jedni říkali: "Je to on." Jiní pak: "Není, ale je mu podoben." On sám řekl: "Jsem to já."

Jhn 9 10 I řekli mu: "Jak to, že se ti otevřely oči?"

Jhn 9 11 Odpověděl: "Člověk jménem Ježíš udělal bláto, potřel mi oči a řekl mi: Jdi k Siloe a umyj se! Šel jsem tedy, umyl jsem se a vidím."

Jhn 9 12 Řekli mu: "Kde je ten člověk?" Odpověděl: "To nevím."

Jhn 9 13 Přivedou toho, který byl dříve slepý, k farizeům;

Jhn 9 14 toho dne, kdy Ježíš udělal bláto a otevřel mu oči, byla totiž sobota.

Jhn 9 15 Proto se ho farizeové znovu dotazovali, jak nabyl zraku. A on jim řekl: "Položil mi bláto na oči, umyl jsem se a vidím."

Jhn 9 16 Někteří z farizeů říkali: "Ten člověk není od Boha, protože nezachovává sobotu." Jiní naopak říkali: "Jak by mohl hříšný člověk činit taková znamení?" A došlo mezi nimi k roztržce.

Jhn 9 17 Řekli tedy znovu tomu slepému: "Za koho ty jej pokládáš, když ti otevřel oči?" On odpověděl: "Je to prorok."

Jhn 9 18 Židé nevěřili, že byl slepý a že prohlédl, dokud si nezavolali jeho rodiče

Jhn 9 19 a nezeptali se jich: "Je to váš syn, o němž říkáte, že se narodil slepý? Jak to že nyní vidí?"

Jhn 9 20 Rodiče odpověděl: "Víme, že je to náš syn a že se narodil slepý.

Jhn 9 21 Jak to, že nyní vidí, to nevíme, a kdo mu otevřel oči, také ne. Jeho se zeptejte, je dospělý, ať mluví sám za sebe!"

Jhn 9 22 To řekli jeho rodiče, protože se báli Židů, neboť Židé se usnesli, aby ten, kdo kdo Ježíš vyzná jako Mesiáše, byl vyloučen ze synagogy.

Jhn 9 23 Proto řekli jeho rodiče: Je dospělý, zeptejte se ho!

Jhn 9 24 Zavolali tedy ještě jednou toho člověka, který byl dříve slepý, a řekli mu: "Vyznej před Bohem pravdu! My víme, že ten člověk je hříšník."

Jhn 9 25 Odpověděl: "Je-li hříšník, nevím; jedno však vím, že jsem byl slepý a nyní vidím."

Jhn	9	26	Řekli mu: "Co s tebou učinil? Jak ti otevřel oči?"
Jhn	9	27	Odpověděl jim: "Již jsem vám to řekl, ale vy jste to nevzali na vědomí. Proč to chcete slyšet znovu? Chcete se snad i vy stát jeho učedníky?"
Jhn	9	28	Osopili se na něho: "Ty jsi jeho učedník, ale my jsme učedníci Mojžíšovi."
Jhn	9	29	My víme, že k Mojžíšovi mluvil Bůh, o tomhle však nevíme, odkud je."
Jhn	9	30	Ten člověk jim odpověděl: "To je právě divné: Vy nevíte odkud je - a otevřel mi oči!"
Jhn	9	31	Víme, že hříšníky Bůh neslyší; slyší však toho, kdo ctí a činí jeho vůli."
Jhn	9	32	Co je svět světem, nebylo slýcháno, že by někdo otevřel oči slepého od narození."
Jhn	9	33	Kdyby tento člověk nebyl od Boha, nemohl by nic takového učinit."
Jhn	9	34	Odpověděli mu: "Celý ses narodil v hříchu, a nás chceš poučovat?" A vyhnali ho.
Jhn	9	35	Ježíš se dověděl, že ho vyhnali; vyhledal ho a řekl mu: "Věříš v Syna člověka?"
Jhn	9	36	Odpověděl: "A kdo je to, pane, abych v něho uvěřil?"
Jhn	9	37	Ježíš mu řekl: "Vidíš ho; je to ten, kdo s tebou mluví."
Jhn	9	38	On na to řekl: "Věřím, Pane," a padl před ním na kolena.
Jhn	9	39	Ježíš řekl: "Přišel jsem na tento svět k soudu: aby ti, kdo nevidí, viděli, a ti, kdo vidí, byli slepí."
Jhn	9	40	Farizeové, kteří tam byli, to slyšeli a řekli mu: "Jsme snad i my slepí?"
Jhn	9	41	Ježíš jim odpověděl: "Kdybyste byli slepí, hřích byste neměli. Vy však říkáte: Vidíme. A tak zůstáváte v hříchu."
Jhn	10	1	"Amen, amen, pravím vám: Kdo nevchází do ovčince dveřmi, ale přelézá ohradu, je zloděj a lupič."
Jhn	10	2	Kdo však vchází dveřmi, je pastýř ovcí."
Jhn	10	3	Vrátný mu otvírá a ovce slyší jeho hlas. Volá své ovce jménem a vyvádí je."
Jhn	10	4	Když je má všechny venku, kráčí před nimi a ovce jdou za ním, protože znají jeho hlas."
Jhn	10	5	Za cizím však nepůjdou, ale utečou od něho, protože hlas cizích neznají."
Jhn	10	6	Toto přirovnání jim Ježíš řekl; oni však nepochopili, co tím chtěl říci."
Jhn	10	7	Řekl jim tedy Ježíš znovu: "Amen, amen, pravím vám, já jsem dveře pro ovce."
Jhn	10	8	Všichni, kdo přišli přede mnou, jsou zloději a lupiči. Ale ovce je neposlouchaly."
Jhn	10	9	Já jsem dveře. Kdo vejde skrze mne, bude zachráněn, bude vcházet i vycházet a nalezne pastvu."
Jhn	10	10	Zloděj přichází, jen aby kradl, zabíjel a ničil. Já jsem přišel, aby měly život a měly ho v hojnosti."
Jhn	10	11	Já jsem dobrý pastýř. Dobrý pastýř položí svůj život za ovce."
Jhn	10	12	Ten, kdo není pastýř, kdo pracuje jen za mzdu a ovce nejsou jeho vlastní, opouští je a utíká, když vidí, že se blíží vlk. A vlk ovce trhá a rozhání."
Jhn	10	13	Tomu, kdo je najat za mzdu, na nich nezáleží."
Jhn	10	14	Já jsem dobrý pastýř; znám své ovce a ony znají mne, tak jako mě zná Otec a já znám Otce. A svůj život dávám za ovce."
Jhn	10	15	Mám i jiné ovce, které nejsou z tohoto ovčince. I ty musím přivést. Uslyší můj hlas a bude jedno stádo a jeden pastýř."
Jhn	10	16	Proto mě Otec miluje, že dávám svůj život, abych jej opět přijal."
Jhn	10	17	Nikdo mi ho nebere, ale já jej dávám sám od sebe. Mám moc svůj život dát a mám moc jej opět přijmout. Takový příkaz jsem přijal od svého Otce."
Jhn	10	18	Pro tato slova došlo mezi Židy opět k roztržce."
Jhn	10	19	Mnozí z nich říkali: "Je posedlý zlým duchem a blázní. Proč ho posloucháte?"
Jhn	10	20	Jiní říkali: "Tak nemluví posedlý. Což může zlý duch otevřít oči slepých?"
Jhn	10	21	Byly právě svátky posvěcení Jeruzalémského chrámu; bylo to v zimě."
Jhn	10	22	Ježíš se procházel v chrámě, v sloupoví Šalomounově."
Jhn	10	23	Židé ho obklopili a řekli mu: "Jak dlouho nás chceš držet v nejistotě?"
Jhn	10	24	Židé ho obklopili a řekli mu: "Jak dlouho nás chceš držet v nejistotě?"
Jhn	10	25	Ježíš jim odpověděl: "Řekl jsem vám to, a nevěříte. Skutky, které činím ve jménu Otce, ty o mně vydávají svědectví."
Jhn	10	26	Ale vy nevěříte, protože nejste z mých ovcí."
Jhn	10	27	Moje ovce slyší můj hlas, já je znám, jdou za mnou"
Jhn	10	28	a já jim dávám věčný život: nezhynou navěky a nikdo je z mé ruky nevyrve."
Jhn	10	29	Můj Otec, který mi je dal, je větší nade všechny, a nikdo je nemůže

vyrvat z Otcovy ruky.

Jhn 10 30 Já a Otec jsme jedno."

Jhn 10 31 Židé se opět chopili kamenů, aby ho ukamenovali.

Jhn 10 32 Ježíš jim řekl: "Ukázal jsem vám mnoho dobrých skutků od Otce. Pro který z nich mne chcete kamenovat?"

Jhn 10 33 Židé mu odpověděli: "Nechceme tě kamenovat pro dobrý skutek, ale pro rouhání: jsi člověk a tvrdíš, že jsi Bůh."

Jhn 10 34 Ježíš jim řekl: "Ve vašem zákoně je přece psáno: 'Řekl jsem: jste bohové.'"

Jhn 10 35 Jestliže Bůh ty, jichž se týká toto slovo, nazval bohy - a Písmo musí platit -

Jhn 10 36 jak můžete obviňovat mne, kterého Otec posvětil a poslal do světa, že se rouhám, protože jsem

Jhn 10 37 řekl: Jsem Boží Syn?

Jhn 10 38 Nečiním-li skutky svého Otce, nevěřte mi!

Jhn 10 38 Jestliže je však činím a nevěříte mně, věřte těm skutkům, abyste jednou provždy pochopili, že Otec je ve mně a já v Otci."

Jhn 10 39 Opět se ho chtěli zmocnit, on jim však unikl.

Jhn 10 40 Odešel znovu na druhý břeh Jordánu, na místo, kde dříve křtil Jan, a tam se zdržoval.

Jhn 10 41 Mnozí k němu přicházeli a říkali: "Jan sice neučinil žádné znamení, ale vše, co o něm řekl, je pravda."

Jhn 10 42 A mnoho lidí tam v Ježíše uvěřilo.

Jhn 11 1 Byl nemocen jeden člověk, Lazar z Betanie, z vesnice, kde bydlela Marie a její sestra Marta.

Jhn 11 2 To byla ta Marie, která pomazala Pána vzácným olejem a nohy mu otřela svými vlasy; a její bratr Lazar byl nemocen.

Jhn 11 3 Sestry mu vzkázaly: "Pane, ten, kterého máš rád, je nemocen."

Jhn 11 4 Když to Ježíš uslyšel, řekl: "Ta nemoc není k smrti, ale k slávě Boží, aby Syn Boží byl skrze ni oslaven."

Jhn 11 5 Ježíš Martu, její sestru i Lazara miloval.

Jhn 11 6 Když uslyšel, že je Lazar nemocen, zůstal ještě dva dny na tom místě, kde byl.

Jhn 11 7 Teprve potom řekl svým učedníkům: "Pojďme opět do Judska!"

Jhn 11 8 Učedníci mu řekl: "Mistře, není to dávno, co tě chtěli Židé ukamenovat, a zase tam chceš jít?"

Jhn 11 9 Ježíš odpověděl: "Což nemá den dvanáct hodin? Kdo chodí ve dne, neklopýtne, neboť vidí světlo tohoto světa."

Jhn 11 10 Kdo však chodí v noci, klopýtá, poněvadž v něm není světla."

Jhn 11 11 To pověděl a dodal: "Náš přítel Lazar usnul. Ale jdu ho probudit."

Jhn 11 12 Učedníci mu řekli: "Pane, spí-li, uzdraví se."

Jhn 11 13 Ježíš mluvil o jeho smrti, ale oni mysleli, že mluví o pouhém spánku.

Jhn 11 14 Tehdy jim Ježíš řekl: "Lazar umřel."

Jhn 11 15 A jsem rád, že jsem tam nebyl, kvůli vám, abyste uvěřili. Pojďme k němu!"

Jhn 11 16 Tomáš, jinak Didymos, řekl ostatním učedníkům: "Pojďme i my, ať zemřeme spolu s ním!"

Jhn 11 17 Když Ježíš přišel, shledal, že Lazar je již čtyři dny v hrobě.

Jhn 11 18 Betanie byla blízko Jeruzaléma, necelou hodinu cesty,

Jhn 11 19 a mnozí z Židů přišli k Marii a Martě, aby je potěšili v jejich zármutku nad jejich bratrem.

Jhn 11 20 Když Marta uslyšela, že Ježíš přichází, šla mu naproti. Marie zůstala doma.

Jhn 11 21 Marta řekla Ježíšovi: "Pane, kdybys byl zde, nebyl by můj bratr umřel."

Jhn 11 22 Ale i tak vím, že začkoli požádáš Boha, Bůh ti dá."

Jhn 11 23 Ježíš jí řekl: "Tvůj bratr vstane."

Jhn 11 24 Řekla mu Marta: "Vím, že vstane při vzkříšení v poslední den."

Jhn 11 25 Ježíš jí řekl: "Já jsem vzkříšení i život. Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít."

Jhn 11 26 A každý, kdo žije a věří ve mne, neumře navěky. Věříš tomu?"

Jhn 11 27 Řekla mu: "Ano, Pane. Já jsem uvěřila, že ty jsi Mesiáš, Syn Boží, který má přijít na svět."

Jhn 11 28 S těmi slovy odešla, zavolala svou sestru Marii stranou a řekla jí: "Je tu Mistr a volá tě."

Jhn 11 29 Jak to Marie uslyšela, rychle vstala a šla k němu.

Jhn 11 30 Ježíš totiž ještě nedošel do vesnice a byl na tom místě, kde se s ním Marta setkala.

Jhn 11 31 Když viděli Židé, kteří byli s Marií v domě a těšili ji, že rychle vstala a vyšla, šli za ní; domnívali se, že jde k hrobu, aby se tam vyplakala.

Jhn 11 32 Jakmile Marie přišla tam, kde byl Ježíš, a spatřila ho, padla mu k nohám a řekla: "Pane, kdybys byl zde, nebyl by můj bratr umřel."

Jhn 11 33 Když Ježíš viděl, jak pláče a jak pláčou i Židé, kteří přišli s ní, v Duchu se rozhorlil a vzrušen

Jhn	11	34	řekl: "Kam jste ho položili?" Řekli mu: "Pane, pojd se podívat!"
Jhn	11	35	Ježíšovi vstoupily do očí slzy.
Jhn	11	36	Židé říkali: "Hle, jak jej miloval!"
Jhn	11	37	Někteří z nich však řekli: "Když otevřel oči slepému, nemohl způsobit, aby tento člověk neumřel?"
Jhn	11	38	Ježíš, znovu rozhorlen, přichází k hrobu. Byla to jeskyně a na ní ležel kámen.
Jhn	11	39	Ježíš řekl: "Zvedněte ten kámen!" sestra zemřelého Marta mu řekla: "Pane, už je v rozkladu, vždyť je to čtvrtý den."
Jhn	11	40	Ježíš jí odpověděl: "Neřekl jsem ti, že uvidíš slávu Boží, budeš-li věřit?"
Jhn	11	41	Zvedli tedy kámen. Ježíš pohlédl vzhůru a řekl: "Otče, děkuji ti, žeš mě vyslyšel.
Jhn	11	42	Věděl jsem sice, že mě vždycky slyšíš, ale řekl jsem to kvůli zástupu, který stojí kolem, aby uvěřili, že ty jsi mě poslal."
Jhn	11	43	Když to řekl, zvolal mocným hlasem: "Lazare, pojd ven!"
Jhn	11	44	Zemřelý vyšel, měl plátnem svázaný ruce i nohy a tvář měl zahalenu šátkem. Ježíš jim řekl: "Rozvažte ho a nechte odejít!"
Jhn	11	45	Mnozí z Židů, kteří přišli k Marii a viděli, co Ježíš učinil, uvěřili v něho.
Jhn	11	46	Ale někteří z nich šli k farizeům a oznámili jim, co učinil.
Jhn	11	47	Velebněží a farizeové svolali radu a řekli: "Co si počneme? Ten člověk činí mnohá znamení
Jhn	11	48	Když proti němu nezakročíme, všichni v něj uvěří, a přijdou Římané a zničí nám toto svaté místo i národ."
Jhn	11	49	Jeden z nich, Kai fáš, velekněz toho roku, jim řekl: "Vy ničemu nerozumíte;
Jhn	11	50	nechápete, že je pro vás lépe, aby jeden člověk zemřel za lid, než aby zahynul celý národ."
Jhn	11	51	To však neřekl sám ze sebe, ale jako velekněz toho roku vyřkl proroctví, že Ježíš má zemřít za národ,
Jhn	11	52	a nejenom za národ, ale také proto, aby rozptýlené děti Boží shromáždil v jedno.
Jhn	11	53	Od toho dne byli tedy smluveni, že ho zabijí.
Jhn	11	54	Proto už Ježíš nechodil veřejně mezi Židy, ale odešel odtud do kraje blízko pouště, do města jménem Efraim, a tam zůstal s učedníky.
Jhn	11	55	Bylo krátce před židovskými velikonocemi a mnozí z té krajiny přišli před svátky do Jeruzaléma, aby se očistili.
Jhn	11	56	Hledali Ježíše, a jak stáli v chrámě, říkali si mezi sebou: "Co myslíte? Přijde na svátky?"
Jhn	11	57	Velebněží a farizeové vydali totiž nařízení, že každý, kdo by věděl, kde se zdržuje, má to oznámit, aby ho mohli zatknout.
Jhn	12	1	Šest dní před velikonocemi přišel Ježíš do Betanie, kde bydlel Lazar, kterého vzkřísil z mrtvých.
Jhn	12	2	Připravili mu tam večeři; Marta při ní obsluhovala a Lazar byl jeden z těch, kteří byli s Ježíšem u stolu.
Jhn	12	3	Tu vzala Marie libru drahého oleje z pravého nardu, pomazala Ježíšovi nohy a otřela je svými vlasy. Dům se naplnil vůní té masti.
Jhn	12	4	Jidáš Iškariotský, jeden z jeho učedníků, který jej měl zradit, řekl: "Proč nebyl ten olej prodán za tři sta denárů a peníze dány chudým?"
Jhn	12	5	To řekl ne proto, že by mu záleželo na chudých, ale že byl zloděj: měl na starosti pokladnici a bral z toho, co se do ní dávalo.
Jhn	12	6	Ježíš řekl: "Nech ji, uchovála to ke dni mého pohřbu!
Jhn	12	7	Chudé máte vždycky s sebou, ale mne nemáte vždycky."
Jhn	12	8	Velký zástup Židů se dověděl, že tam Ježíš je; a přišli nejen kvůli němu, ale také aby viděli Lazara, kterého vzkřísil z mrtvých.
Jhn	12	9	Proto se velekněží uradili, že zabijí i Lazara;
Jhn	12	10	neboť mnozí Židé kvůli němu odcházeli a věřili v Ježíše.
Jhn	12	11	Druhého dne se dovědělo mnoho poutníků, kteří přišli na svátky, že Ježíš přichází do Jeruzaléma.
Jhn	12	12	Vzali palmové ratolesti, šli ho uvítat a volali: "Hosanna, požehnaný, jenž přichází ve jménu Hospodinově, král izraelský."
Jhn	12	13	Ježíš našel oslátka a vsedl na ně, jak je psáno:
Jhn	12	14	'Neboj se, dcero Siónská, hle, král tvůj přichází, sedě na oslátku.'
Jhn	12	15	Jeho učedníci tomu v té chvíli nerozuměli, ale když byl Ježíš oslaven, tu se rozpomenuli, že to o něm bylo psáno a že se tak stalo.
Jhn	12	16	Zástup, který byl s ním, když vyvolal Lazara z hrobu z vzkřísil ho z mrtvých, vydával o tom svědectví.
Jhn	12	17	Proto ho také přišlo uvítat množství lidu, neboť slyšeli, že učinil toto znamení.
Jhn	12	18	Farizeové si řekli: "Vidíte, že nic nezmůžete! Celý svět se dal za ním."

Jhn 12 20 Někteří z poutníků, kteří se přišli o svátcích klanět Bohu, byli Řekové.

Jhn 12 21 Ti přistoupili k Filipovi, který byl z Betsaidy v Galileji, a prosili ho: "Pane, rádi bychom viděli Ježíše."

Jhn 12 22 Filip šel a řekl to Ondřejovi, Ondřej a Filip to šli říci Ježíšovi.

Jhn 12 23 Ježíš jim odpověděl: "Přišla hodina, aby byl oslaven Syn člověka.

Jhn 12 24 Amen, amen, pravím vám, jestliže pšeničné zrna nepadne do země a nezemře, zůstane samo. Zemře-li však, vydá mnohý užítek.

Jhn 12 25 Kdo miluje svůj život, ztratí jej; kdo nenávidí svůj život v tomto světě, uchrání jej pro život věčný.

Jhn 12 26 Kdo mně chce sloužit, ať mě následuje, a kde jsem já, tam bude i můj služebník. Kdo mně slouží, dojde cti od Otce."

Jhn 12 27 "Nyní je má duše sevřena úzkostí. Mám snad říci: Otče, zachraň mě od této hodiny? Vždyť pro tuto hodinu jsem přišel.

Jhn 12 28 Otče, oslav své jméno!" Z nebe zazněl hlas: "Oslavil jsem a ještě oslavím."

Jhn 12 29 Zástup, který tam stál a slyšel to, říkal, že zahřmělo. Jiní tvrdili: "Anděl k němu promluvil."

Jhn 12 30 Ježíš na to řekl: "Tento hlas se neozval kvůli mně, ale kvůli vám.

Jhn 12 31 Nyní je soud nad tímto světem, nyní bude vládce tohoto světa vyvržen ven.

Jhn 12 32 A já, až budu vyvýšen ze země, přitáhnu všechny k sobě."

Jhn 12 33 To řekl, aby naznačil, jakou smrtí má zemřít.

Jhn 12 34 Zástup mu odpověděl: "My jsme slyšeli ze zákona, že Mesiáš má zůstat navěky; jak ty můžeš říkat, že Syn člověka musí být vyvýšen? Kdo je ten Syn člověka?"

Jhn 12 35 Ježíš jim řekl: "Ještě jen malou chvíli je světlo mezi vámi. Dokud máte světlo, neustávejte v cestě, aby vás nepřekvapila tma; kdo chodí ve tmě, neví, kam jde.

Jhn 12 36 Dokud máte světlo, věřte ve světlo, abyste se stali syny světla." Tak promluvil Ježíš; potom odešel a skryl se před nimi.

Jhn 12 37 Ač před nimi učinil taková znamení, nevěřili v něho;

Jhn 12 38 a tak se naplnilo slovo, které řekl prorok Izaiáš: 'Hospodine, kdo uvěřil našemu kázání? A komu byla zjevena moc Hospodinova?'

Jhn 12 39 Proto nemohli věřit, neboť Izaiáš také řekl:

Jhn 12 40 'Oslepil jim oči a zatvrdil jim srdce, takže nevidí očima a srdce nepochopí, neobráť se a já je neuzdravím.'

Jhn 12 41 Tak řekl Izaiáš, neboť viděl jeho slávu a mluvil o něm.

Jhn 12 42 Přesto v něho uvěřili mnozí z předních mužů, ale kvůli farizeům se k němu nepřiznávali, aby nebyli vyloučeni ze synagógy.

Jhn 12 43 Zamilovali si lidskou slávu víc než slávu Boží.

Jhn 12 44 Ježíš hlasitě zvolal: "Kdo věří ve mne, ne ve mne věří, ale v toho, který mě poslal.

Jhn 12 45 A kdo vidí mne, vidí toho, který mě poslal.

Jhn 12 46 Já jsem přišel na svět jako světlo, aby nikdo, kdo ve mne věří, nezůstal ve tmě.

Jhn 12 47 Kdo slyší má slova a nezachovává je, toho já nesoudím. Nepřišel jsem, abych soudil svět, ale abych svět spasil.

Jhn 12 48 Kdo mě odmítá a nepřijímá moje slova, má, kdo by jej soudil: Slovo, které jsem mluvil, to jej bude soudit v poslední den.

Jhn 12 49 Neboť jsem nemluvil sám ze sebe, ale Otec, který mě poslal, přikázal mi, jak mám mluvit a co říci.

Jhn 12 50 A vím, že jeho přikázání je věčný život. Co tedy mluví, mluví tak, jak mi pověděl Otec."

Jhn 13 1 Bylo před velikonočními svátky. Ježíš věděl, že přišla jeho hodina, aby z tohoto světa šel k Otci; miloval své, kteří jsou ve světě, a prokázal svou lásku k nim až do konce.

Jhn 13 2 Když byli u večeře a ďábel již vložil do srdce Jidáše Iškariotského, syna Simonova, aby ho zradil,

Jhn 13 3 Ježíš vstal od stolu a vědom si toho, že mu Otec dal všecko do rukou a že od Boha vyšel a k Bohu odchází,

Jhn 13 4 odložil svrchní šat, vzal lněné plátno a přepásal se;

Jhn 13 5 pak nalil vodu do umyvadla a začal učedníkům umývat nohy a utírat je plátnem, jímž byl přepásán.

Jhn 13 6 Přišel k Šimonu Petrovi a ten mu řekl: "Pane, ty mi chceš mýt nohy?"

Jhn 13 7 Ježíš odpověděl: "Co já činím, nyní nechápeš, potom však to pochopíš."

Jhn 13 8 Petr mu řekl: "Nikdy mi nebudeš mýt nohy!" Ježíš odpověděl: "Jestliže tě neumyjí, nebudeš mít se mnou podíl."

Jhn 13 9 Řekl mu Šimon Petr: "Pane, pak tedy nejenom nohy, ale i ruce a hlavu!"

Jhn 13 10 Ježíš mu řekl: "Kdo je vykoupán, nepotřebuje než nohy umýt, neboť je celý čistý. I vy jste čistí, ale ne všichni."

Jhn 13 11 Věděl, kdo ho zradí, a proto řekl: Ne všichni jste čistí.

Jhn 13 12 Když jim umyl nohy, oblékl si svůj šat, opět se posadil a řekl jim: "Chápete, co jsem vám učinil?"

Jhn	13	13	Nazýváte mě Mistrem a Pánem, a máte pravdu: Skutečně jsem.
Jhn	13	14	Jestliže tedy já, Pán a Mistr, jsem vám umyl nohy, i vy máte jeden
druhému nohy umývat.			
Jhn	13	15	Dal jsem vám příklad, abyste i vy jednali, jako jsem jednal já.
Jhn	13	16	Amen, amen, pravím vám, sluha není větší než jeho pán a posel není
větší než ten, kdo ho poslal.			
Jhn	13	17	Když to víte, blaze vám, jestliže to také činíte.
Jhn	13	18	Nemluví o vás všech. Já vím, které jsem vyvolil. Ale má se naplnit
slovo Písma: 'Ten, který se mnou jí chléb, zvedl proti mně patu.'			
Jhn	13	19	Říkám vám to již nyní předem, abyste potom, až se to stane, uvěřili,
že já jsem to.			
Jhn	13	20	Amen, amen, pravím vám, kdo přijímá toho, koho pošlu, mne přijímá. A
kdo přijímá mne, přijímá toho, který mě poslal.			
Jhn	13	21	Když to Ježíš řekl, v hlubokém zármutku dosvědčil: "Amen, amen, pravím
vám, jeden z vás mě zradí."			
Jhn	13	22	Učedníci se dívali jeden na druhého v nejistotě, o kom to mluví.
Jhn	13	23	Jeden z učedníků, kterého Ježíš miloval, byl u stolu po jeho boku.
Jhn	13	24	Na toho se Šimon obrátil a řekl: "Zeptej se, o kom to mluví!"
Jhn	13	25	Ten učedník se naklonil těsně k Ježíšovi a zeptal se: "Pane, kdo to
je?"			
Jhn	13	26	Ježíš odpověděl: "Je to ten pro koho omočím tuto skývu chleba a podám
mu ji." Omočil tedy skývu, vzal ji a dal Jidášovi Iskariotskému, synu Šimonovu.			
Jhn	13	27	Tehdy, po té skývě vstoupil do něho satan. Ježíš mu řekl: "Co chceš
učinit, učíš hned!"			
Jhn	13	28	Nikdo u stolu nepochopil, proč mu to řekl.
Jhn	13	29	Protože měl Jidáš u sebe pokladnici, domnívali se někteří, že ho
poslal nakoupit, co potřebují na svátky, nebo dát něco chudým.			
Jhn	13	30	Jidáš přijal skývu, a hned vyšel ven. byla noc.
Jhn	13	31	Když Jidáš vyšel ven, Ježíš řekl: "Nyní byl oslaven Syn člověka a Bůh
byl oslaven v něm;			
Jhn	13	32	Bůh jej také oslaví v sobě a oslaví jej hned.
Jhn	13	33	Dítky, ještě jen krátký čas jsem s vámi. Budete mě hledat, a jako jsem
řekl Židům, tak nyní říkám i vám: Kam já odcházím, tam vy přijít nemůžete.			
Jhn	13	34	Nové přikázání vám dávám, abyste se navzájem milovali; jako já jsem
miloval vás, i vy se milujte navzájem.			
Jhn	13	35	Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku
jedni k druhým."			
Jhn	13	36	Šimon Petr mu řekl: "Pane, kam odcházíš?" Ježíš odpověděl: "Kam já
jdu, tam mne nyní následovat nemůžeš; budeš mne však následovat později."			
Jhn	13	37	Šimon Petr mu řekl: "Pane, proč tě nemohu nyní následovat?" Svůj život
za tebe položím."			
Jhn	13	38	Ježíš odpověděl: "Svůj život za mne položíš? Amen, amen, pravím tobě:
Než kohout zakokrhá, třikrát mě zapřeš."			
Jhn	14	1	"Vaše srdce ať se nechvěje úzkostí! Věříte v Boha, věřte i ve mne.
Jhn	14	2	V domě mého Otce je mnoho příbytků; kdyby tomu tak nebylo, řekl bych
vám to. Jdu, abych vám připravil místo.			
Jhn	14	3	A odejdu-li, abych vám připravil místo, opět přijdu a vezmu vás k
sobě, abyste i vy byli, kde jsem já.			
Jhn	14	4	A cestu, kam jdu, znáte."
Jhn	14	5	Řekne mu Tomáš: "Pane, nevíme, kam jdeš. Jak bychom mohli znát cestu?"
Jhn	14	6	Ježíš mu odpověděl: "Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo
nepřichází k Otci než skrze mne.			
Jhn	14	7	Kdybyste znali mne, znali byste i mého Otce. Nyní ho již znáte, neboť
jste ho viděli."			
Jhn	14	8	Filip mu řekl: "Pane, ukaž nám Otce, a víc nepotřebujeme!"
Jhn	14	9	Ježíš mu odpověděl: "Tak dlouho jsem s vámi, Filipe, a ty mě neznáš?
Kdo vidí mne, vidí Otce. Jak tedy můžeš říkat: Ukaž nám Otce?"			
Jhn	14	10	Nevěříš, že já jsem v Otci a Otec je ve mně? Slova, která vám mluví,
nemluví sám od sebe; Otec, který ve mně přebývá, činí své skutky.			
Jhn	14	11	Věřte mi, že já jsem v Otci a Otec ve mně; ne-li, věřte aspoň pro ty
skutky!			
Jhn	14	12	Amen, amen, pravím vám: Kdo věří ve mne, i on bude činit skutky, které
já činím, a ještě větší, neboť já jdu k Otci.			
Jhn	14	13	A začkoli budete prosit ve jménu mém, učiním to, aby byl Otec oslaven
v Synu.			
Jhn	14	14	Budete-li mne o něco prosit ve jménu mém, já to učiním.
Jhn	14	15	Milujete-li mne, budete zachovávat má přikázání;
Jhn	14	16	a já požádám Otce a on vám dá jiného Přímluvce, aby byl s vámi navěky
-			
Jhn	14	17	Ducha pravdy, kterého svět nemůže přijmout, poněvadž ho nevidí ani
nezná. Vy jej znáte, neboť s vámi zůstává a ve vás bude.			
Jhn	14	18	Nezanechám vás osiřelé, přijdu k vám.

Jhn	14	19	Ještě malou chvíli a svět mne už neužrší, vy však mě užršíte, poněvadž já jsem živ a také vy budete živi.
Jhn	14	20	V onen den poznáte, že já jsem ve svém Otci, vy ve mně a já ve vás.
Jhn	14	21	Kdo přijal má přikázání a zachovává je, ten mě miluje. A toho, kdo mě miluje, bude milovat můj Otec; i já ho budu milovat a dám mu to poznat."
Jhn	14	22	Řekl mu Juda, ne ten Iškariotský: "Pane, jak to, že se chceš dát poznat nám, ale ne světu?"
Jhn	14	23	Ježíš mu odpověděl: "Kdo mě miluje, bude zachovávat mé slovo, a můj Otec ho bude milovat; přijdeme k němu a učiníme si u něho příbytek.
Jhn	14	24	Kdo mě nemiluje, nezachovává má slova. A slovo, které slyšíte, není moje, ale mého Otce, který mě poslal.
Jhn	14	25	Toto vám pravím, dokud jsem s vámi.
Jhn	14	26	Ale Přímluvce, Duch svatý, kterého pošle Otec ve jménu mém, ten vás naučí všemu a připomene vám všechno, co jsem vám řekl.
Jhn	14	27	Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám; ne jako dává svět, já vám dávám. Ať se srdce vaše nechvěje a neděsí!
Jhn	14	28	Slyšeli jste, že jsem vám řekl: Odcházím - a přijdu k vám. Jestliže mě milujete, měli byste se radovat, že jdu k Otci; neboť Otec je větší než já.
Jhn	14	29	Řekl jsem vám to nyní předem, abyste potom, až se to stane, uvěřili.
Jhn	14	30	Již s vámi nebudu mnoho mluvit, neboť přichází vládce tohoto světa.
			Proti mně nic nezmůže.
Jhn	14	31	Ale svět má poznat, že miluji Otce a jedním, jak mi přikázal. -
			Vstaňte, pojďme odtud!"
Jhn	15	1	"Já jsem pravý vinný kmen a můj Otec je vinař.
Jhn	15	2	Každou mou ratolest, která nenese ovoce, odřezává, a každou, která nese ovoce, čistí, aby nesla hojnější ovoce.
Jhn	15	3	Vy jste již čistí pro slovo, které jsem k vám mluvil.
Jhn	15	4	Zůstaňte ve mně, a já ve vás. Jako ratolest nemůže nést ovoce sama od sebe, nezůstane-li při kmeni, tak ani vy, nezůstanete-li při mně.
Jhn	15	5	Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese hojné ovoce; neboť beze mne nemůžete činit nic.
Jhn	15	6	Kdo nezůstane ve mně, bude vyvržen ven jako ratolest a uschne; pak ji seberou, hodí do ohně a spálí.
Jhn	15	7	Zůstanete-li ve mně a zůstanou-li má slova ve vás, prostě, oč chcete, a stane se vám.
Jhn	15	8	Tím bude oslaven můj Otec, když ponese hojné ovoce a budete mými učedníky.
Jhn	15	9	Jako si Otec zamiloval mne, tak jsem si já zamiloval vás. Zůstaňte v mé lásce.
Jhn	15	10	Zachováte-li má přikázání, zůstanete v mé lásce, jako já zachovávám přikázání svého Otce a zůstávám v jeho lásce.
Jhn	15	11	To jsem vám pověděl, aby moje radost byla ve vás a vaše radost aby byla plná."
Jhn	15	12	"To je mé přikázání, abyste se milovali navzájem, jako jsem já miloval vás.
Jhn	15	13	Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo položí život za své přátele.
Jhn	15	14	Vy jste moji přátelé, činite-li, co vám prikazuji.
Jhn	15	15	Už vás nenazývám služebníky, protože služebník neví, co činí jeho pán. Nazval jsem vás přáteli, neboť jsem vám dal poznat všechno, co jsem slyšel od svého Otce.
Jhn	15	16	Ne vy jste vyvolili mne, ale já jsem vyvolil vás a ustanovil jsem vás, abyste šli a nesli ovoce a vaše ovoce aby zůstalo; a Otec vám dá, oč byste ho prosili v mém jménu.
Jhn	15	17	To vám prikazuji, abyste jeden druhého milovali.
Jhn	15	18	Nenávidí-li vás svět, vězte, že mě nenáviděl dříve než vás.
Jhn	15	19	Kdybyste náleželi světu, svět by miloval to, co je jeho. Protože však nejste ze světa, ale já jsem vás ze světa vyvolil, proto vás svět nenávidí.
Jhn	15	20	Vzpomeňte si na slovo, které jsem vám řekl: Sluha není nad svého pána. Jestliže pronásledovali mne, i vás budou pronásledovat - jestliže mé slovo zachovali, i vaše zachovají.
Jhn	15	21	Ale to vše vám učiní pro mé jméno, poněvadž neznají toho, který mě poslal.
Jhn	15	22	Kdybych byl nepřítel a nemluvil k nim, byli by bez hříchu. Nyní však nemají výmluvu pro svůj hřích.
Jhn	15	23	Kdo nenávidí mne, nenávidí i mého Otce.
Jhn	15	24	Kdybych byl mezi nimi nečinil skutky, jaké nikdo jiný nedokázal, byli by bez hříchu. Ale oni je viděli, a přece mají v nenávisti i mne i mého Otce.
Jhn	15	25	To proto, aby se naplnilo slovo napsané v jejich zákoně: 'Nenáviděli mě bez příčiny'.
Jhn	15	26	Až přijde Přímluvce, kterého vám pošlu od Otce, Duch pravdy, jenž od Otce vychází, ten o mně vydá svědectví.
Jhn	15	27	Také vy vydávejte svědectví, neboť jste se mnou od začátku.
Jhn	16	1	To jsem vám pověděl, abyste se nedali svést.

Jhn 16 2 Budou vás vylučovat za synagóg; ano, přichází hodina, že ten, kdo vás zabije, bude se domnívat, že tím uctívá Boha.

Jhn 16 3 To s vámi budou činit, protože nepoznali Otce ani mne.

Jhn 16 4 Ale to jsem vám pověděl, abyste si vzpomněli na má slova, až přijde ta hodina. "Neřekl jsem vám to na začátku, poněvadž jsem byl s vámi.

Jhn 16 5 Nyní však odcházím k tomu, který mě poslal, a nikdo z vás se mě nezeptá: Kam jdeš?

Jhn 16 6 Ale že jsem s vámi tak mluvil, zármutek naplnil vaše srdce.

Jhn 16 7 Říkám vám však pravdu: Prospěje vám, abych odešel. Když neodejdu, Přímluvce k vám nepřijde. Odejdu-li, pošlu ho k vám.

Jhn 16 8 On přijde a ukáže světu, v čem je hřích, spravedlnost a soud:

Jhn 16 9 Hřích v tom, že ve mne nevěří;

Jhn 16 10 spravedlnost v tom, že odcházím k Otci a již mne nespatriíte;

Jhn 16 11 soud v tom, že vládce tohoto světa je již odsouzen.

Jhn 16 12 Ještě mnoho jiného bych vám měl povědět, ale nyní byste to neunesli.

Jhn 16 13 Jakmile však přijde on, Duch pravdy, uvede vás do veškeré pravdy, neboť nebude mluvit sám ze sebe, ale bude mluvit, co uslyší. A oznámí vám, co má přijít.

Jhn 16 14 On mě oslaví, neboť vám bude zvěstovat, co přijme ode mne.

Jhn 16 15 Všecko, co má Otec, jest mé. Proto jsem řekl, že vám bude zvěstovat, co přijme ode mne.

Jhn 16 16 Zanedlouho mě již nespatriíte a zanedlouho mě opět uzříte."

Jhn 16 17 Někteří z jeho učedníků si mezi sebou řekli: "Co znamenají slova 'zanedlouho mě nespatriíte a zanedlouho mě opět uzříte' a 'odcházím k Otci'?"

Jhn 16 18 Říkali: "Co znamená ono: zanedlouho? Nevíme, o čem mluví."

Jhn 16 19 Ježíš poznal, že se ho chtějí otázat, a řekl jim: "Dohadujete se mezi sebou o tom, že jsem řekl: Zanedlouho mě nespatriíte a zanedlouho mě opět uzříte?

Jhn 16 20 Amen, amen, pravím vám, vy budete plakat a naříkat, ale svět se bude radovat; vy se budete rmoutit, ale váš zármutek se promění v radost.

Jhn 16 21 Žena, když rodí, má zármutek, neboť přišla její hodina; ale když porodí dítě, nevzpomíná už na soužení pro radost, že na svět přišel člověk.

Jhn 16 22 I vy máte nyní zármutek. Uvidím vás však opět a vaše srdce se zaraduje a vaši radost vám nikdo nevezme.

Jhn 16 23 V onen den se mě nebudete již na nic ptát. Amen, amen, pravím vám, budete-li o něco prosit Otce ve jménu mém, dá vám to.

Jhn 16 24 Až dosud jste o nic neprosili v mém jménu. Proste a dostanete, aby vaše radost byla plná.

Jhn 16 25 To vše jsem vám říkal v obrazech. Přichází hodina, kdy k vám už nebudu mluvit o Otci v obrazech, ale budu jej zvěstovat přímo.

Jhn 16 26 V onen den budete prosit v mém jménu a neříkám vám, že já budu prosit Otce za vás;

Jhn 16 27 vždyť Otec sám vás miluje, protože vy milujete mne a uvěřili jste, že jsem vyšel od Boha.

Jhn 16 28 vyšel jsem od Otce a přišel jsem na svět. Teď svět opouštím a navracím se k Otci."

Jhn 16 29 Jeho učedníci mu řekli: "Nyní mluvíš přímo a bez obrazů.

Jhn 16 30 Nyní víme, že víš všecko a že nepotřebuješ, aby ti někdo kladl otázky. Proto věříme, že jsi vyšel od Boha."

Jhn 16 31 Ježíš jim odpověděl: "Teď věříte?

Jhn 16 32 Hle, přichází hodina, a již je zde, kdy se rozprchnete každý do svého domova a mne necháte samotného. Ale nejsem sám, neboť Otec je se mnou.

Jhn 16 33 To jsem vám pověděl, abyste našli ve mně pokoj. Ve světě máte soužení. Ale vzchopte se, já jsem přemohl svět.

Jhn 17 1 Po těch slovech Ježíš pozvedl oči k nebi a řekl: "Otče, přišla má hodina. Oslav svého Syna, aby Syn oslavil tebe,

Jhn 17 2 stejně, jako jsi učinil, když jsi mu dal moc nad všemi lidmi, aby vše, co jsi mu svěřil, dal jim: život věčný.

Jhn 17 3 A život věčný je v tom, když poznají tebe, jediného pravého Boha, a toho, kterého jsi poslal, Ježíš Krista.

Jhn 17 4 Já jsem tě oslavil na zemi, když jsem dokonal dílo, které jsi mi svěřil.

Jhn 17 5 A nyní ty, Otče, oslav mne svou slávou, kterou jsem měl u tebe, dříve, než byl svět.

Jhn 17 6 Zjevil jsem tvé jméno lidem, které jsi mi ze světa dal. Byli tvoji a mně jsi je dal; a tvoje slovo zachovali.

Jhn 17 7 Nyní poznali, že všecko, co jsi mi dal, je od tebe;

Jhn 17 8 neboť slova, která jsi mi svěřil, dal jsem jim a oni je přijali. V pravdě poznali, že jsem od tebe vyšel, a uvěřili, že ty jsi mě poslal.

Jhn 17 9 Za ně prosím. Ne za svět prosím, ale za ty, které jsi mi dal, neboť jsou tvoji;

Jhn 17 10 a všecko mé je tvé, a co je tvé, je moje. V nich jsem oslaven.

Jhn 17 11 Již nejsem ve světě, ale oni jsou ve světě, a já jdu k tobě. Otče svatý, zachovej je ve svém jménu, které jsi mi dal; nechť jsou jedno jako my.

Jhn 17 12 Dokud jsem byl s nimi, zachovával jsem je v tvém jménu, které jsi i dal; ochránil jsem je, takže žádný z nich nezahynul, kromě toho, který byl zavržen, aby se naplnilo Písmo.

Jhn 17 13 Nyní jdu k tobě, ale toto mluvím ještě na světě, aby v sobě měli plnost mé radosti.

Jhn 17 14 Dal jsem jim tvé slovo, ale svět k nim pojal nenávist, poněvadž nejsou ze světa, jako ani já nejsem ze světa.

Jhn 17 15 Neprosím, abys je vzal ze světa, ale abys je zachoval od zlého.

Jhn 17 16 Nejsou ze světa, jako ani já nejsem ze světa.

Jhn 17 17 Posvěť je pravdou; tvoje slovo je pravda.

Jhn 17 18 Jako ty jsi mne poslal do světa, tak i já jsem je poslal do světa.

Jhn 17 19 Sám sebe za ně posvěcuji, aby i oni byli v pravdě posvěcení.

Jhn 17 20 Neprosím však jen za ně, ale i za ty, kteří skrze jejich slovo ve mne uvěří;

Jhn 17 21 aby všichni byli jedno jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, aby i oni byli v nás, aby tak svět uvěřil, že jsi mě poslal.

Jhn 17 22 Slávu, kterou jsi mi dal, dal jsem jim, aby byli jedno, jako my jsme jedno -

Jhn 17 23 já v nich a ty ve mně; aby byli uvedeni v dokonalost jednoty a svět aby poznal, že ty jsi mě poslal a zamiloval sis je tak jako mne.

Jhn 17 24 Otče, chci, aby také ti, které jsi mi dal, byli se mnou tam, kde jsem já; ať hledí na mou slávu, kterou jsi mi dal, neboť jsi mě miloval již před založením světa.

Jhn 17 25 Spravedlivý Otče, svět tě nepoznal, ale já jsem tě poznal, a také oni poznali, že jsi mě poslal.

Jhn 17 26 Dal jsem jim poznat tvé jméno a ještě dám poznat, aby v nich byla láska, kterou máš ke mně, a já abych byl v nich."

Jhn 18 1 Po těch slovech odešel Ježíš s učedníky za potok Cedron, kde byla zahrada; a do ní vstoupil on i jeho učedníci.

Jhn 18 2 Také Jidáš, který ho zradil, znal to místo, neboť Ježíš tam se svými učedníky často býval.

Jhn 18 3 Jidáš vzal s sebou oddíl vojáků, k tomu stráž od velekněží a farizeů, a přišli tam s pochodněmi, lucernami a zbraněmi.

Jhn 18 4 Ježíš, který věděl všecko, co ho má potkat, vyšel a řekl jim: "Koho hledáte?"

Jhn 18 5 Odpověděli mu: "Ježíše Nazaretského." Řekl jim: "To jsem já." Stál s nimi i Jidáš, který ho zradil.

Jhn 18 6 Jakmile jim řekl 'to jsem já', couvli a padli na zem.

Jhn 18 7 Opět se jich otázal: "Koho hledáte?" A oni řekli: "Ježíše Nazaretského."

Jhn 18 8 Ježíš odpověděl: "Řekl jsem vám, že jsem to já. Hledáte-li mne, nechte ostatní odejít."

Jhn 18 9 Tak se mělo naplnit slovo: 'Z těch, které jsi mi dal, neztratil jsem ani jednoho.'

Jhn 18 10 Šimon Petr vytasil meč, který měl u sebe, zasáhl jednoho veleknězova sluhu a utal mu ucho. Ten sluha se jmenoval Malchos.

Jhn 18 11 Ježíš řekl Petrovi: "Schovej ten meč do pochvy! Což nemám pít kalich, který mi dal Otec?"

Jhn 18 12 Vojáci s důstojníkem a židovská stráž se zmocnili Ježíše a spoutali ho.

Jhn 18 13 Přivedli ho nejprve k Annášovi; byl totiž tchánem Kai fáše, který byl toho roku veleknězem.

Jhn 18 14 Byl to ten Kai fáš, který poradil židům, že je lépe, aby jeden člověk zemřel za lid.

Jhn 18 15 Za Ježíšem šel Šimon Petr a jiný učedník. Ten učedník byl znám veleknězi a vešel do nádvoří veleknězova domu.

Jhn 18 16 Petr zůstal venku před vraty. Ten druhý učedník, který byl znám veleknězi, vyšel, promluvil s vrátnou a zavedl Petra dovnitř.

Jhn 18 17 Tu řekla služka vrátná Petrovi: "Nepatříš i ty k učedníkům toho člověka?" On řekl: "Nepatřím."

Jhn 18 18 Poněvadž bylo chladno, udělali si sluhové a strážci oheň a stáli kolem něho, aby se ohřáli. I Petr stál s nimi a ohříval se.

Jhn 18 19 Velekněz se dotazoval Ježíše na jeho učedníky a na jeho učení.

Jhn 18 20 Ježíš mu řekl: "Já jsem mluvil k světu veřejně. Vždycky jsem učil v synagóze a v chrámě, kde se shromažďují všichni židé, a nic jsem neříkal tajně.

Jhn 18 21 Proč se mě ptáš? Zeptej se těch, kteří slyšeli, co jsem říkal. Ti přece vědí, co jsem řekl."

Jhn 18 22 Po těch slovech jeden ze strážců, který stál poblíž, udeřil Ježíše do obličeje a řekl: "Tak se odpovídá veleknězi?"

Jhn 18 23 Ježíš mu odpověděl: "Řekl-li jsem něco špatného, prokaž, že je to špatné. Jestliže to bylo správné, proč mě biješ?"

Jhn 18 24 Annáš jej tedy poslal spoutaného veleknězi Kai fášovi.

Jhn 18 25 Šimon Petr stál ještě u ohně a zahříval se. Řekli mu: "Nejsi i ty z

jeho učedníků?" On to zapřel: "Nejsem."
 Jhn 18 26 Jeden z veleknězových sluhů, příbuzný toho, jemuž Petr uťal ucho,
 řekl: "Cožpak jsem tě s ním neviděl v zahradě?"
 Jhn 18 27 Petr opět zapřel a vtom zakokrhál kohout.
 Jhn 18 28 Od Kaifáše vedli Ježíše do místodržitelského paláce. Bylo časně zrána.
 Židé sami do paláce nevešli, aby se neposkvrnili a mohli jíst velikonočního beránka.
 Jhn 18 29 Pilát k nim vyšel a řekl: "Jakou obžalobu vznášíte proti tomu
 člověku?"
 Jhn 18 30 odpověděli: "Kdyby nebyl zločinec, nebyli bychom ti ho vydali."
 Jhn 18 31 Pilát jim řekl: "Vezměte si ho vy a suďte podle svého zákona!" Židé mu
 odpověděli: "Není nám dovoleno nikoho popravit."
 Jhn 18 32 To aby se naplnilo slovo Ježíšovo, kterým naznačil, jakou smrtí má
 zemřít.
 Jhn 18 33 Pilát vešel opět do svého paláce, zavolał Ježíše a řekl mu: "Ty jsi
 král židovský?"
 Jhn 18 34 Ježíš odpověděl: "Říkáš to sám od sebe, nebo ti to o mně řekli jiní?"
 Jhn 18 35 Pilát odpověděl: "Jsem snad žid? Tvůj národ a velekněží mi tě vydali.
 Čím ses provinil?"
 Jhn 18 36 Ježíš řekl: "Moje království není z tohoto světa. Kdyby mé království
 bylo z tohoto světa, moji služebníci by bojovali, abych nebyl vydán Židům; mé království však
 není odtud."
 Jhn 18 37 Pilát mu řekl: "Jsi tedy přece král?" Ježíš odpověděl: "Ty sám říkáš,
 že jsem král. Já jsem se proto narodil a proto jsem přišel na svět, abych vydal svědectví
 pravdě. Každý, kdo je z pravdy, slyší můj hlas."
 Jhn 18 38 Pilát mu řekl: "Co je pravda?" Po těch slovech vyšel opět k Židům a
 řekl jim: "Já na něm žádnou vinu nenalézám."
 Jhn 18 39 Je zvykem, že vám o velikonočních propouštím na svobodu jednoho vězně.
 Chcete-li, propustím vám tohoto židovského krále."
 Jhn 18 40 Na to se dali do křiku: "Toho ne, ale Barabáš!" Ten Barabáš byl
 vzbouřenec.
 Jhn 19 1 Tehdy dal Pilát Ježíše zbičovat.
 Jhn 19 2 Vojáci upletli z trní korunu, vložili mu ji na hlavu a přes ramena mu
 přehodili purpurový plášť.
 Jhn 19 3 Pak před něho předstupovali a říkali: "Buď pozdraven, králi židovský!"
 Přitom ho bili do obličeje.
 Jhn 19 4 Pilát znovu vyšel a řekl Židům: "Hleďte, vedu vám ho ven, abyste
 věděli, že na něm nenalézám žádnou vinu."
 Jhn 19 5 Ježíš vyšel ven s trnovou korunou na hlavě a v purpurovém plášti.
 Pilát jim řekl: "He, člověku!"
 Jhn 19 6 Když ho velekněží a jejich služebníci uviděli, dali se do křiku:
 "Ukřižovat, ukřižovat!" Pilát jim řekl: "Vy sami si ho křižujete! Já na něm vinu nenalézám."
 Jhn 19 7 Židé mu odpověděli: "My máme zákon, a podle toho zákona musí zemřít,
 protože se vydával za Syna Božího."
 Jhn 19 8 Když to Pilát uslyšel, ještě více se ulekl.
 Jhn 19 9 Vešel znovu do paláce a řekl Ježíšovi: "Odkud jsi?" Ale Ježíš mu nedal
 žádnou odpověď.
 Jhn 19 10 Pilát řekl: "Nemluvíš se mnou? Nevíš, že mám moc tě propustit, a mám
 moc tě ukřižovat?"
 Jhn 19 11 Ježíš odpověděl: "Neměl bys nade mnou žádnou moc, kdyby ti nebyla dána
 shůry. Proto ten, kdo mě tobě vydal, má větší vinu."
 Jhn 19 12 Od té chvíle ho Pilát usiloval propustit. Ale Židé křičeli: "Jestliže
 ho propustíš, jsi nepřítel císařův. Každý, kdo se vydává za krále, je proti císaři."
 Jhn 19 13 Když to Pilát uslyšel, dal vyvést Ježíše ven a zasedl k soudu na místě
 zvaném 'Na dláždění', hebrejsky Gabbatha.
 Jhn 19 14 Byl den přípravy před svátky velikonočními, kolem poledne. Pilát Židům
 řekl: "He, váš král!"
 Jhn 19 15 Oni se dali do křiku: "Pryč s ním, pryč s ním, ukřižuj ho!" Pilát jim
 řekl: "Vašeho krále mám dát ukřižovat?" Velekněží odpověděli: "Nemáme krále, jen císaře."
 Jhn 19 16 Tu jim ho vydal, aby byl ukřižován, a oni se Ježíše chopili.
 Jhn 19 17 Nesl svůj kříž a vyšel z města na místo zvané Lebka, hebrejsky
 Golgota.
 Jhn 19 18 Tam ho ukřižovali a s ním jiné dva, z každé strany jednoho a Ježíše
 uprostřed.
 Jhn 19 19 Pilát dal napsat nápis a připevnit jej na kříž. Stálo tam: Ježíš
 Nazaretský, král židovský.
 Jhn 19 20 Ten nápis četlo mnoho Židů, neboť místo, kde byl ukřižován, bylo
 blízko města; byl napsán hebrejsky, latinsky a řecky.
 Jhn 19 21 Židovští velekněží řekli Pilátovi: "Neměls psát 'židovský král', nýbrž
 'vydával se za židovského krále'."
 Jhn 19 22 Pilát odpověděl: "Co jsem napsal, napsal jsem."
 Jhn 19 23 Když vojáci Ježíše ukřižovali, vzali jeho šaty a rozdělili je na čtyři
 díly, každému vojákovi díl; zbýval ještě spodní šat. Ten byl beze švů, od shora vcelku utkaný.

Jhn 19 24 Řekli mezi sebou: "Netrhejme jej, ale losujme, čí bude.!" To proto, aby se naplnilo Písmo: 'Rozdělili si mé šaty a o oděv můj metali los.' To tedy vojáci provedli.

Jhn 19 25 U Ježíšova kříže stály jeho matka a sestra jeho matky, Marie Kleofášova a Marie Magdalská.

Jhn 19 26 Když Ježíš spatřil matku a vedle ní učedníka, kterého miloval, řekl matce: "Ženo, hle, tvůj syn!"

Jhn 19 27 Potom řekl tomu učedníkovi: "Hle, tvá matka!" V tu hodinu ji onen učedník přijal k sobě.

Jhn 19 28 Ježíš věděl, že vše je již dokonáno; a proto, aby se až do konce naplnilo Písmo, řekl: "Žízním."

Jhn 19 29 Stála tam nádoba plná octa; namočili tedy houbu do octa a na yzopu mu ji podali k ústům.

Jhn 19 30 Když Ježíš okusil octa, řekl: "Dokonáno jest." A nakloniv hlavu, skonal.

Jhn 19 31 Poněvadž byl den přípravy a těla nesměla zůstat přes sobotu na kříži - na tu sobotu totiž připadal veliký svátek - požádali Židé Piláta, aby odsouzeným byly zlámány kosti a aby byli snati s kříže.

Jhn 19 32 Přišli tedy vojáci a zlámali kosti prvnímu i druhému, kteří byli ukřižováni s ním.

Jhn 19 33 Když přišli k Ježíšovi a viděli, že je již mrtev, kosti mu nelámali,

Jhn 19 34 ale jeden z vojáků mu probodl kopím bok; a ihned vyšla krev a voda.

Jhn 19 35 A ten, který to viděl, vydal o tom svědectví, a jeho svědectví je pravdivé; on ví, že mluví pravdu, abyste i vy uvěřili.

Jhn 19 36 Neboť se to stalo, aby se naplnilo Písmo: 'Ani kost mu nebude zlomena'.

Jhn 19 37 A na jiném místě Písmo praví: 'Uvidí, koho probodli.'

Jhn 19 38 Potom požádal Piláta Josef z Arimatie - byl to Ježíšův učedník, ale tajný, protože se bál Židů - aby směl Ježíšovo tělo sejmut z kříže. Když Pilát k tomu dal souhlas, Josef šel a tělo snal.

Jhn 19 39 Přišel také Nikodém, který kdysi navštívil Ježíše v noci, a přinesl sto liber směsi myrhy a aloe.

Jhn 19 40 Vzali Ježíšovo tělo a zabalili je s vonnými látkami do lněných pláten, jak je to u Židů při pohřbu zvykem.

Jhn 19 41 V těch místech, kde byl Ježíš ukřižován, byla zahrada a v ní nový hrob, v němž dosud nikdo nebyl pochován.

Jhn 19 42 Tam položili Ježíše, protože byl den přípravy a hrob byl blízko.

Jhn 20 1 První den po sobotě, když ještě byla tma, šla Marie Magdalská k hrobu a spatřila, že kámen je od hrobu odvalen.

Jhn 20 2 Běžela k Šimonu Petrovi a k tomu učedníkovi, kterého Ježíš miloval, a řekla jim: "Vzali Pána z hrobu, a nevíme, kam ho položili."

Jhn 20 3 Petr a ten druhý učedník vstali a šli k hrobu.

Jhn 20 4 Oba dva běželi, ale ten druhý učedník předběhl Petra a byl u hrobu první.

Jhn 20 5 Sehnul se a viděl tam ležet lněná plátna, ale dovnitř nevešel.

Jhn 20 6 Po něm přišel Šimon Petr a vešel do hrobu. Uviděl tam ležet lněná plátna,

Jhn 20 7 ale šátek, jímž ovázali Ježíšovu hlavu, neležel mezi plátny, nýbrž byl svinut na jiném místě.

Jhn 20 8 Potom vešel dovnitř i ten druhý učedník, který přišel k hrobu dříve; spatřil vše a uvěřil.

Jhn 20 9 Dosud totiž nevěděli, že podle Písma musí vstát z mrtvých.

Jhn 20 10 Oba učedníci se pak vrátili domů.

Jhn 20 11 Ale Marie stála venku před hrobem a plakala. Přitom se naklonila do hrobu

Jhn 20 12 a spatřila dva anděly v bílém rouchu, sedící na místě, kde před tím leželo Ježíšovo tělo, jednoho u hlavy a druhého u nohou.

Jhn 20 13 Otázali se Marie: "Proč pláčeš?" Odpověděla jim: "Ondesli mého Pána a nevím, kam ho položili."

Jhn 20 14 Po těch slovech se obrátila a spatřila za sebou Ježíše; ale nepoznala, že je to on.

Jhn 20 15 Ježíš jí řekl: "Proč pláčeš? Koho hledáš?" V domnění, že je to zahradník, mu odpověděla: "Jestliže tys jej, pane, odnesl, řekni mi, kam jsi ho položil, a já pro něj půjdu."

Jhn 20 16 Ježíš jí řekl: "Marie!" Obrátila se a zvolala hebrejsky: "Rabbuni", to znamená 'Mistře'.

Jhn 20 17 Ježíš jí řekl: "Nedotýkej se mne, dosud jsem nevystoupil k Otci. Ale jdi k mým bratrům a pověz jim, že vystupuji k Otci svému i Otci vašemu a k Bohu svému i Bohu vašemu."

Jhn 20 18 Marie Magdalská šla k učedníkům a oznámila jim: "Viděla jsem Pána a toto mi řekl."

Jhn 20 19 Téhož dne večer - prvního dne po sobotě - když byli učedníci ze

strachu před Židy shromáždění za zavřenými dveřmi, přišel Ježíš a postavil se uprostřed nich a řekl: "Pokoj vám."

Jhn 20 20 Když to řekl, ukázal jim ruce a bok. Učedníci se zaradovali, když spatřili Pána.

Jhn 20 21 Ježíš jim znovu řekl: "Pokoj vám. Jako mne poslal Otec, tak já posílám vás."

Jhn 20 22 Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: "Přijměte Ducha svatého.

Jhn 20 23 Komu odpustíte hříchy, tomu jsou odpuštěny, a komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou."

Jhn 20 24 Tomáš, jinak Didymos, jeden z dvanácti učedníků, nebyl s nimi, když Ježíš přišel.

Jhn 20 25 Ostatní mu řekli: "viděli jsme Pána." Odpověděl jim: "Dokud neuvidím na jeho rukou stopy po hřebecích a dokud nevložím do nich svůj prst a svou ruku do rány v jeho boku, neuvěřím."

Jhn 20 26 Osmého dne potom byli učedníci opět uvnitř a Tomáš s nimi. Ač byly dveře zavřeny, Ježíš přišel, postavil se a řekl: "Pokoj vám."

Jhn 20 27 Potom řekl Tomášovi: "Polož svůj prst sem, pohleď na mé ruce a vlož svou ruku do rány v mém boku. Nepochybuji a věř!"

Jhn 20 28 Tomáš mu odpověděl: "Můj Pána a můj Bůh."

Jhn 20 29 Ježíš mu řekl: "Že jsi mě viděl, věříš. Blahoslavení, kteří neviděli, a uvěřili."

Jhn 20 30 Ještě mnoho jiných znamení učinil Ježíš před očima učedníků, a ta nejsou zapsána v této knize.

Jhn 20 31 Tato však zapsána jsou, abyste věřili, že Ježíš je Kristus, Syn Boží, a abyste věřice měli život v jeho jménu.

Jhn 21 1 Potom se Ježíš opět zjevil učedníkům u jezera Tiberiadského.

Jhn 21 2 Stalo se to takto: Byli spolu Šimon Petr, Tomáš, jinak Didymos, Natanael z Kány Galilejské, synové Zebedeovi a ještě dva z jeho učedníků.

Jhn 21 3 Šimon Petr jim řekl: "Jdu lovit ryby." Odpověděli mu: "I my půjdeme s tebou." Šli a vstoupili na loď. Té noci však nic neulovili.

Jhn 21 4 Když začalo svítat, stál Ježíš na břehu, ale učedníci nevěděli, že je to on.

Jhn 21 5 Ježíš jim řekl: "Nemáte něco k jídlu?" Odpověděli: "Nemáme."

Jhn 21 6 Řekl jim: "Hoďte síť na pravou stranu lodi, tam ryby najdete." Hodili síť a nemohli ji ani utáhnout pro množství ryb.

Jhn 21 7 Onen učedník, kterého Ježíš miloval, řekl Petrovi: "To je Pán!" Jakmile Šimon Petr uslyšel, že je to Pán, přehodil si plášť - byl totiž svlečen - a brodil se k němu vodou.

Jhn 21 8 Ostatní učedníci přijeli na lodi - nebyli daleko od břehu, jen asi dvě stě loket - a táhli za sebou síť s rybami.

Jhn 21 9 Když vstoupili na břeh, spatřili ohniště a na něm rybu a chléb.

Jhn 21 10 Ježíš jim řekl: "Přineste několik ryb z toho, co jste nalovili!"

Jhn 21 11 Šimon Petr šel a vytáhl na břeh síť plnou velkých ryb, bylo jich sto padesát tři; a ač jich bylo tolik, síť se neprotrhla.

Jhn 21 12 Ježíš jim řekl: "Pojďte jíst!" A nikdo z učedníků se ho neodvážil zeptat: "Kdo jsi?" věděli, že je to Pán.

Jhn 21 13 Ježíš šel, vzal chléb a dával jim; stejně i rybu.

Jhn 21 14 To se již potřetí zjevil učedníkům po svém vzkříšení.

Jhn 21 15 Když pak pojedli, zeptal se Ježíš Šimona Petra: "Šimone, synu Janův, miluješ mne víc než ti zde?" Odpověděl mu: "Ano, Pane, ty víš, že tě mám rád." Řekl mu: "Pas mé beránky."

Jhn 21 16 Zeptal se ho podruhé: "Šimone, synu Janův, miluješ mne?" Odpověděl: "Ano, Pane, ty víš, že tě mám rád." Řekl mu: "Buď pastýřem mých ovcí!"

Jhn 21 17 Zeptal se ho potřetí: "Šimone, synu Janův, máš mne rád?" Petr se zarmoutil nad tím, že se ho potřetí zeptal, má-li ho rád. Odpověděl mu: "Pane, ty víš všecko, ty víš také, že tě mám rád." Ježíš mu řekl: "Pas mé ovce!

Jhn 21 18 Amen, amen, pravím tobě, když jsi byl mladší, sám ses přepásával a chodil jsi, kam jsi chtěl; ale až zestárneš, vztáhneš ruce a jiný tě přepáše a povede, kam nechceš."

Jhn 21 19 To řekl, aby mu naznačil, jakou smrtí oslaví Boha. A po těch slovech dodal: "Následuj mne!"

Jhn 21 20 Petr se obrátil a spatřil, že za nimi jde učedník, kterého Ježíš miloval, ten, který byl při večeři po jeho boku a který se ho tehdy otázel: "Pane, kdo tě zrazuje?"

Jhn 21 21 Když ho Petr spatřil, řekl Ježíšovi: "Pane, co bude s ním?"

Jhn 21 22 Ježíš mu řekl: "Jestliže chceš, aby tu zůstal, dokud nepříjde, není to tvá věc. Ty mne následuj!"

Jhn 21 23 Mezi bratřimi se to slovo rozšířilo a říkalo se, že onen učedník nezemře. Ježíš však neřekl, že nezemře, nýbrž: "Jestliže chceš, aby tu zůstal, dokud nepříjdu, není to tvá věc."

Jhn 21 24 To je ten učedník, který vydává svědectví o těchto věcech a který je zapsal; a my víme, že jeho svědectví je pravdivé.

Jhn 21 25 Je ještě mnoho jiného, co Ježíš učinil; kdyby se mělo všechno
dopodrobna vypsát, myslí, že by celý svět neměl dost místa pro knihy o tom napsané.
Aoa 1 1 První knihu, Theofile, jsem napsal o všem, co Ježíš činil a učil od
samého počátku
Aoa 1 2 až do dne, kdy v Duchu svatém přikázal svým vyvoleným apoštolům, jak
si mají počínat, a byl přijat k Bohu;
Aoa 1 3 jim také po svém umučení mnoha způsoby prokázal, že žije, po čtyřicet
dní se jim dával spatřit a učil je o království Božím.
Aoa 1 4 Když s nimi byl u stolu, nařídil jim, aby neodcházeli z Jeruzaléma:
"Čekejte, až se splní Otcovo zaslíbení, o němž jste ode mne slyšeli.
Aoa 1 5 Jan křtil vodou, vy však budete pokřtěni Duchem svatým, až uplyne
těchto několik dní."
Aoa 1 6 Ti, kteří byli s ním, se ho ptali: "Pane, už v tomto čase chceš
obnovit království pro Izrael?"
Aoa 1 7 Řekl jim: "Není vaše věc znát čas a lhůtu, kterou si Otec ponechal ve
své moci;
Aoa 1 8 ale dostanete sílu Ducha svatého, který na vás sestoupí, a budete mi
svědky v Jeruzalémě a v celém Judsku, Samařsku a až na sám konec země."
Aoa 1 9 Po těch slovech byl před jejich zraky vzat vzhůru a oblak jim ho
zastřel.
Aoa 1 10 A když upřeně hleděli k nebi za ním, jak odchází, hle, stáli vedle
nich dva muži v bílém rouchu
Aoa 1 11 a řekli: "Muži z Galileje, co tu stojíte a hledíte k nebi? Tento
Ježíš, který byl od vás vzat do nebe, znovu přijde právě tak, jak jste ho viděli odcházet."
Aoa 1 12 Potom se z hory, které se říká Olivová, vrátili do Jeruzaléma; není to
daleko, jen asi kolik je dovoleno ujít v sobotu.
Aoa 1 13 Když přišli do města, vystoupili do horní místnosti domu, kde
pobývali. Byli to Petr, Jan, Jakub, Ondřej, Filip a Tomáš, Bartoloměj a Matouš, Jakub Alfeův,
Šimon Zélóta a Juda Jakubův.
Aoa 1 14 Ti všichni se svorně a vytrvale modlili spolu se ženami, s Marií,
matkou Ježíšovou, a s jeho bratry.
Aoa 1 15 V těch dnech vstal Petr ve shromáždění bratří - bylo tam pohromadě asi
sto dvacet lidí - a řekl:
Aoa 1 16 "Bratří, muselo se splnit slovo Písma, kde Duch svatý už ústy
Davidovými mluvil o Jidášovi, o tom, který na Ježíše přivedl strážce,
Aoa 1 17 ačkoliv patřil do počtu nás dvanácti a byl vyvolen ke stejné službě.
Aoa 1 18 Z odměny za svůj zlý čin si koupil pole, ale pak se střemhlav zřítíl,
jeho tělo se roztrhlo a všechny vnitřnosti vyhrězly.
Aoa 1 19 Všichni obyvatelé Jeruzaléma se o tom dověděli a začali tomu poli
říkat ve svém jazyce Hakeldama, to znamená Krvavé pole.
Aoa 1 20 Neboť je psáno v knize Žalmů: 'Jeho obydlí ať zpustne, ať není nikoho,
kdo by v něm bydlil'; a jinde je psáno: 'Jeho pověření ať převezme jiný.'
Aoa 1 21 Proto jeden z těch mužů, kteří s námi chodili po celý čas, kdy Pán
Ježíš byl mezi námi,
Aoa 1 22 od křtu Janova až do dne, kdy byl od nás vzat, musí se spolu s námi
stát svědkem jeho zmrtvýchvstání."
Aoa 1 23 Vybrali tedy dva, Josefa jménem Barsabas, zvaného Justus, a Matěje;
Aoa 1 24 pak se modlili: "Ty, Pane, znáš srdce všech lidí; ukaž, koho z těch
dvou sis vyvolil,
Aoa 1 25 aby převzal místo v této apoštolské službě, kterou Jidáš opustil a
odešel tam, kam patří."
Aoa 1 26 Potom jim dali losy a los padl na Matěje; tak byl připojen k jedenácti
apoštolům.
Aoa 2 1 Když nastal den letnic, byli všichni shromážděni na jednom místě.
Aoa 2 2 Náhle se strhl hukot z nebe, jako když se žene prudký víchr, a naplnil
celý dům, kde byli.
Aoa 2 3 A ukázaly se jim jakoby ohnivě jazyky, rozdělily se a na každém z nich
spočinul jeden;
Aoa 2 4 všichni byli naplněni Duchem svatým a začali ve vytržení mluvit jinými
jazyky, jak jim Duch dával promlouvat.
Aoa 2 5 v Jeruzalémě byli zbožní židé ze všech národů na světě,
Aoa 2 6 a když se ozval ten zvuk, sešlo se jich mnoho a užasli, protože každý
z nich je slyšel mluvit svou vlastní řečí.
Aoa 2 7 Byli ohromeni a divili se: "Což nejsou všichni, kteří tu mluví, z
Galileje?"
Aoa 2 8 Jak to, že je slyšíme každý ve své rodné řeči:
Aoa 2 9 Parthové, Médové a Elamité, obyvatelé Mezopotámie, Judeje a
Kappadokie, Pontu a Asie,
Aoa 2 10 Frygie a Pamfylie, Egypta a krajů Libye u Kyrény a přistěhovalí
Římané,
Aoa 2 11 židé i obrácení pohané, Kréťané i Arabové; všichni je slyšíme mluvit v
našich jazycích o velkých skutcích Božích!"

Aoa	2	12	Žasli a v rozpacích říkali jeden druhému: "Co to má znamenat?"
Aoa	2	13	Ale jiní říkali s posměškem: "Jsou opilí!"
Aoa	2	14	Tu vystoupil Petr spolu s jedenácti, pozvedl hlas a oslovil je: "Muži
judští a všichni,			kdo bydlíte v Jeruzalémě, toto vám chci oznámit, poslouvejte mě pozorně:
Aoa	2	15	Tito lidé nejsou, jak se domníváte, opilí - vždyť je teprve devět
hodin ráno.			
Aoa	2	16	Ale děje se, co bylo řečeno ústy proroka Jóele:
Aoa	2	17	'A stane se v posledních dnech, praví Bůh, sešlu svého Ducha na
všechny lidi, synové vaši a vaše dcery budou mluvit v prorockém vytržení, vaši mládenci budou			mít vidění a vaši starci budou mít sny.
Aoa	2	18	I na své služebníky a na své služebnice v oněch dnech sešlu svého
Ducha, a budou prorokovat.			
Aoa	2	19	A učiním divy nahoře na nebi a znamení dole na zemi: krev a oheň a
oblaka dýmu.			
Aoa	2	20	Slunce se obrátí v temnotu a měsíc se změní v krev, než přijde den
Páně, velký a slavný;			
Aoa	2	21	a každý, kdo vzývá jméno Páně, bude zachráněn.'
Aoa	2	22	Muži izraelští, slyšte tato slova: Ježíše Nazaretského Bůh potvrdil
před vašimi zraky mocnými činy, divy a znameními, která mezi vámi skrze něho činil, jak sami			víte.
Aoa	2	23	Bůh předem rozhodl, aby byl vydán, a vy jste ho rukou bezbožných
přibíli na kříž a zabíli.			
Aoa	2	24	Ale Bůh ho vzkřísil; vytrhl jej z bolestí smrti, a smrt ho nemohla
udržet ve své moci.			
Aoa	2	25	David o něm praví: 'Viděl jsem Pána stále před sebou, je mi po
pravici, abych nezakolísal;			
Aoa	2	26	proto se mé srdce zaradovalo a jazyk můj se rozjásal, nadto i tělo mé
odpočine v naději,			
Aoa	2	27	neboť mě nezanecháš v říši smrti a nedopustíš, aby se tvůj Svátý
rozpadl v prach.			
Aoa	2	28	Dal jsi mi poznat cesty života a blízkost tvé tváře mne naplní
radostí.'			
Aoa	2	29	Bratří, o praotci Davidovi vám mohu směle říci, že zemřel a byl
pohřben; jeho hrob tu máme až dodnes.			
Aoa	2	30	Byl to však prorok a věděl o přísaze, kterou se mu Bůh zavázal, že
jeho potomka nastolí na jeho trůn;			
Aoa	2	31	viděl do budoucnosti a mluvil tedy o vzkříšení Kristově, když řekl, že
nezůstane v říši smrti a jeho tělo se nerozpadne v prach.			
Aoa	2	32	Tohoto Ježíše Bůh vzkřísil a my všichni to můžeme dosvědčit.
Aoa	2	33	Byl vyvýšen na pravici Boží a přijal Ducha svatého, kterého Otec
slíbil; nyní jej seslal na nás, jak to vidíte a slyšíte.			
Aoa	2	34	David nevstoupil na nebe, ale sám říká: 'Řekl Hospodin mému Pánu:
Usedni po mé pravici,			
Aoa	2	35	dokud ti nepoložím nepřátele pod nohy.'
Aoa	2	36	Ať tedy všechen Izrael s jistotou ví, že toho Ježíše, kterého vy jste
ukřižovali, učinil Bůh Pánem a Mesiášem."			
Aoa	2	37	Když to slyšeli, byli zasaženi v srdci a řekli Petrovi i ostatním
apoštolům: "Co máme dělat, bratří?"			
Aoa	2	38	Petr jim odpověděl: "Obracejte se a každý z vás ať přijme křest ve jménu
Ježíše Krista na odpuštění svých hříchů, a dostanete dar Ducha svatého.			
Aoa	2	39	Neboť to zaslíbení platí vám a vašim dětem i všem daleko široko, které
si povolá Pán, náš Bůh."			
Aoa	2	40	A ještě mnoha jinými slovy je Petr zapřísahal a napomínal: "Zachraňte
se z tohoto zvráceného pokolení!"			
Aoa	2	41	Ti, kteří přijali jeho slovo, byli pokřtěni a přidalo se k nim toho
dne na tři tisíce lidí.			
Aoa	2	42	vytrvale poslouchali učení apoštolů, byli spolu, lámali chléb a
modlili se.			
Aoa	2	43	všech se zmocnila bázeň, neboť skrze apoštoly se stalo mnoho zázraků a
znamení.			
Aoa	2	44	Všichni, kteří uvěřili, byli pospolu a měli všechno společné.
Aoa	2	45	Prodávali svůj majetek a rozdělovali všem podle toho, jak kdo
potřeboval.			
Aoa	2	46	Každého dne pobývali svorně v chrámu, po domech lámali chléb a dělili
se o jídlo s radostí a s upřímným srdcem.			
Aoa	2	47	Chválili Boha a byli všemu lidu milí. A Pán denně přidával k jejich
společenství ty, které povolával ke spáse.			
Aoa	3	1	Petr a Jan šli o třetí hodině do chrámu k odpolední modlitbě.
Aoa	3	2	Právě tam přinášeli nějakého člověka, chromého od narození; každý den
ho posadili u chrámové brány, které se říká Krásná, aby prosil o almužnu ty, kdo tam vcházel.			
Aoa	3	3	Když viděl přicházet do chrámu Petra a Jana, prosil také je o almužnu.
Aoa	3	4	Petr spolu s Janem na něj upřel zrak a řekli: "Pohleď na nás!"

Aoa 3 5 Obrátil se k nim a čekal, že od nich něco dostane.
Aoa 3 6 Petr však řekl: "Stříbro ani zlato nemám, ale co mám, to ti dám: ve
jménu Ježíše Krista Nazaretského vstaň a chod!"
Aoa 3 7 Vzal ho za pravou ruku a pomáhal mu vstát; a vtom se chromému zpevnily
klouby,
Aoa 3 8 vyskočil na nohy, vzpřímil se a začal chodit. Vešel s nimi do chrámu,
chodil, skákal radostí a chválil Boha.
Aoa 3 9 A všichni ho viděli, jak chodí a chválí Boha.
Aoa 3 10 Když poznali, že je to ten, co sedal a žebřal před chrámem u Krásné
brány, žasli a byli u vytržení nad tím, co se stalo.
Aoa 3 11 Protože se držel Petra a Jana, všichni se k nim v úžasu sběhli do
sloupoví, kterému se říká Šalomounovo.
Aoa 3 12 Když to Petr viděl, promluvil k lidu: "Muži izraelští, proč nad tím
žasnete a proč hledíte na nás, jako bychom svou vlastní mocí nebo zbožností způsobili, že
tento člověk chodí?"
Aoa 3 13 Bůh Abrahamův, Izákův a Jákobův, Bůh našich otců oslavil svého
služebníka Ježíše, kterého vy jste vydali a kterého jste se před Pilátem zřekli, když ho chtěli
osvobodit.
Aoa 3 14 Svatého a spravedlivého jste se zřekli a vyprosili jste si propuštění
vraha.
Aoa 3 15 Původce života jste zabili, Bůh ho však vzkřísil z mrtvých a my jsme
toho svědky.
Aoa 3 16 A protože tento člověk, kterého tu vidíte a poznáváte, uvěřil v jeho
jméno, moc Ježíšova mu dala sílu a zdraví - a víra, kterou jméno Ježíšovo v něm vzbudilo,
úplně ho uzdravila před vašimi očima.
Aoa 3 17 Víím ovšem, bratří, že jste jednali z nevědomosti, stejně jako vaši
vůdcové.
Aoa 3 18 Bůh však tímto způsobem vyplnil, co předem ohlásil ústy všech proroků,
že jeho Mesiáš bude trpět.
Aoa 3 19 Proto číňte pokání a obraťte se, aby byly smazány vaše hříchy
Aoa 3 20 a přišel čas Hospodinův, čas odpočinutí, kdy pošle Ježíše, Mesiáše,
kterého vám určil.
Aoa 3 21 On zůstane v nebi až do chvíle, kdy bude všechno nové, jak o tom Bůh
od věků mluvil ústy svých svatých proroků.
Aoa 3 22 Mojžíš řekl: 'Hospodin, náš Bůh, vám povolá proroka z vašich bratří,
jako jsem já; toho budete poslouchat ve všem, co vám řekne.'
Aoa 3 23 A 'každý, kdo toho proroka neuposlechne, bude vyhlazen z mého lidu.'
Aoa 3 24 Také všichni ostatní proroci, kolik jich jen od Samuele bylo,
přinášeli zvěst právě o těchto dnech.
Aoa 3 25 Vás se týkají zaslíbení proroků i smlouva, kterou Bůh uzavřel s vašimi
otci, když řekl Abrahamovi: 'V tvém potomstvu budou požehnány všechny národy na zemi.'
Aoa 3 26 Především pro vás povolal svého služebníka a poslal ho k vám, aby vám
přinesl požehnání a odvrátil každého od jeho hříchů."
Aoa 4 1 Když Petr a Jan ještě mluvili k lidu, přišli na ně kněží s velitelem
chrámové stráže a saduceji,
Aoa 4 2 rozhořčení, že učí lid a hlásají, že v Ježíši je vzkříšení z mrtvých.
Aoa 4 3 Násilím se jich chopili a vsadili je na noc do vězení, neboť už byl
večer.
Aoa 4 4 Ale mnozí z těch, kteří slyšeli Boží slovo, uvěřili, takže jich bylo
již na pět tisíc.
Aoa 4 5 Druhý den se shromáždili jeruzalémští představitelé židů, starší a
znalci zákona,
Aoa 4 6 velekněz Annáš, Kai fáš, Jan a Alexandr a ostatní z velekněžského rodu,
Aoa 4 7 dali předvést Petra a Jana a začali je vyslýchat: "Jakou mocí a v
jakém jménu jste to učinili?"
Aoa 4 8 Tu Petr, naplněn Duchem svatým, k nim promluvil: "Vůdcové lidu a
starší,
Aoa 4 9 když nás dnes vyšetřujete pro dobrodiní, které jsme prokázali
nemocnému člověku, a ptáte se, kdo ho uzdravil,
Aoa 4 10 vězte vy všichni i celý izraelský národ: Stalo se to ve jménu Ježíše
Krista Nazaretského, kterého vy jste ukřižovali, ale Bůh ho vzkřísil z mrtvých. Mocí jeho
jména stojí tento člověk před vámi zdrav.
Aoa 4 11 Ježíš je ten kámen, který jste vy stavitelé odmítli, ale on se stal
kamenem úhelným.
Aoa 4 12 V nikom jiném není spásy; není pod nebem jiného jména, zjeveného
lidem, jímž bychom mohli být spaseni."
Aoa 4 13 Když viděli odvahu Petrovu i Janovu a shledali, že jsou to lidé
neučení a prostí, žasli; poznávali, že jsou to ti, kteří bývali s Ježíšem.
Aoa 4 14 A když viděli, že ten uzdravený člověk tam stojí s nimi, neměli, co by
na to řekli.
Aoa 4 15 Poručili jim, aby opustili zasedání; pak se mezi sebou radili:
Aoa 4 16 "Co s těmi lidmi uděláme? Bůh skrze ně způsobil zřejmý zázrak.

Všichni, kdo bydlí v Jeruzalémě, to vědí, a my to nemůžeme popřít.

Aoa 4 17 Aby se to však příliš nerozneslo v lidu, pohrozíme jim, že už Ježíše nikomu nesmějí zvěstovat."

Aoa 4 18 Zavolali je tedy a přikázali jim, aby jméno Ježíšovo vůbec nerozhlašovali a o něm neučili.

Aoa 4 19 Ale Petr a Jan jim odpověděli: "Posuďte sami, zda je před Bohem správné, abychom poslouchali vás, a ne jeho.

Aoa 4 20 Neboť o tom, co jsme viděli a slyšeli, nemůžeme mlčet."

Aoa 4 21 A tak jim pohrozili a propustili je, protože nenašli nic, zač by je mohli potrestat; také měli obavy z lidu, neboť všichni chválili Boha za to, co se stalo.

Aoa 4 22 Tomu chromému, který byl zázračně uzdraven, bylo totiž už přes čtyřicet let.

Aoa 4 23 Když byli Petr a Jan propuštěni, vrátili se mezi své a oznámili, co jim řekli velekněží a starší.

Aoa 4 24 Když to bratři uslyšeli, pozdvihli jednomyslně hlas k Bohu a řekli:

"Pane, který jsi učinil nebe i zemi i moře a všecko, co je v nich,

Aoa 4 25 ty jsi skrze Ducha svatého ústy našeho otce Davida, svého služebníka, řekl: 'Proč zuří pohané hněvem a národy osnují marná spiknutí?

Aoa 4 26 Povstávají králové země a vladaři se srocují proti Hospodinu a jeho Mesiáši.'

Aoa 4 27 Opravdu se srotili v tomto městě Herodes a Pontius Pilát spolu s pohany i s národem izraelským proti tvému svatému služebníku Ježíšovi, kterého jsi posvětil,

Aoa 4 28 a vykonali, co tvá ruka a tvá vůle předem určila.

Aoa 4 29 Pohleď tedy, Pane, na jejich hrozby a dej svým služebníkům, aby s odvahou a odhodlaně mluvili tvé slovo;

Aoa 4 30 a vztahuj svou ruku k uzdravování, čiň znamení a zázraky skrze jméno svého svatého služebníka Ježíše."

Aoa 4 31 Když se pomodlili, otrásl se místo, kde byli shromážděni, a všichni byli naplněni Duchem svatým a s odvahou mluvili slovo Boží.

Aoa 4 32 Všichni, kdo uvěřili, byli jedné mysli a jednoho srdce a nikdo neříkal o ničem, co měl, že je to jeho vlastní, nýbrž měli všechno společné.

Aoa 4 33 Boží moc provázela svědectví apoštolů o vzkříšení Pána Ježíše a na všech spočívala veliká milost.

Aoa 4 34 Nikdo mezi nimi netrpěl nouzi, neboť ti, kteří měli pole nebo domy, prodávali je, a peníze, které utržili,

Aoa 4 35 skládali apoštolům k nohám. Z toho se rozdávalo každému, jak potřeboval.

Aoa 4 36 Také Josef, kterého apoštolové nazvali Barnabáš - to znamená 'syn útěchy' - levita původem z Kypu,

Aoa 4 37 měl pole, prodal je, peníze přinesl a položil před apoštoly.

Aoa 5 1 Také nějaký muž, jménem Ananiáš, a jeho manželka Safira prodali svůj pozemek.

Aoa 5 2 Ananiáš si však s vědomím své ženy dal nějaké peníze stranou, zbytek přinesl a položil apoštolům k nohám.

Aoa 5 3 Ale Petr mu řekl: "Ananiáši, proč satan ovládl tvé srdce, že jsi lhal Duchu svatému a dal stranou část peněz za to pole?

Aoa 5 4 Bylo tvé a mohl sis je přece ponechat; a když jsi je prodal, mohl jsi s penězi naložit podle svého. Jak ses mohl odhodlat k tomuto činu? Nelhal jsi lidem, ale Bohu!"

Aoa 5 5 Když to Ananiáš uslyšel, skácel se a byl mrtev; a na všechny, kteří to slyšeli, padla velká bázeň.

Aoa 5 6 Mladší z bratří ho přikryli, vynesli a pohřbili.

Aoa 5 7 Asi po třech hodinách vstoupila jeho žena, netušíc, co se stalo.

Aoa 5 8 Petr se na ni obrátil: "Pověz mi, prodali jste to pole opravdu jen za tolik peněz?" Ona řekla: "Ano, jen za tolik."

Aoa 5 9 Petr jí řekl: "Proč jste se smluvili a tak pokoušeli Ducha Páně? Hle, za dveřmi je slyšet kroky těch, kteří pochovali tvého muže; ti odnesou i tebe."

Aoa 5 10 A hned se skácela u jeho nohou a zemřela. Když ti mladenci vstoupili dovnitř, našli ji mrtvou. Vynesli ji a pohřbili k jejímu muži.

Aoa 5 11 A velká bázeň padla na celou církev i na všechny, kteří o tom slyšeli.

Aoa 5 12 Mezi lidem se rukama apoštolů dalo mnoho znamení a divů. Všichni se svorně scházeli v Šalomounově sloupoví

Aoa 5 13 a nikdo jiný se neodvažoval k nim přidružit, ale lid je chválil a ctil.

Aoa 5 14 A stále přibývalo mnoho mužů i žen, kteří uvěřili Pánu.

Aoa 5 15 Dokonce vynášeli nemocné i na ulici a kladli je na lehátka a na nosítka, aby na některého padl aspoň Petruv stín, až půjde kolem.

Aoa 5 16 Také z ostatních míst v okolí Jeruzaléma se scházelo množství lidí; přinášeli nemocné a sužované nečistými duchy a všichni byli uzdravováni.

Aoa 5 17 Ale velekněz a jeho stoupenci, totiž saducejská strana, byli naplněni závistí;

Aoa 5 18 chopili se apoštolů a vsadili je do městského vězení.

Aoa 5 19 Anděl Páně však v noci otevřel dveře vězení, vyvedl apoštoly ven a řekl:

Aoa 5 20 "Jděte znovu do chrámu a zvěstujte lidu ta slova života."

Aoa 5 21 Oni poslechli, vešli na úsvitě do chrámu a učili. Jakmile se dostavil velekněz se svými lidmi, svolali veleradu a všechny starší izraelské a poslali pro apoštoly do vězení.

Aoa 5 22 Když tam strážé došli, vězení bylo prázdné. Vrátili se tedy a hlásili:

Aoa 5 23 "Dveře žaláře jsme našli pevně zavřené a strážé stály před nimi, ale když jsme otevřeli, nikoho jsme uvnitř nenašli."

Aoa 5 24 Když ta slova uslyšel velitel chrámové stráže a velekněží, nedovedli si vysvětlit, co se to mohlo stát.

Aoa 5 25 Tu přišel nějaký člověk a oznámil jim: "Ti muži, které jste vsadili do vězení, jsou v chrámě a učí lid."

Aoa 5 26 Velitel a stráž tedy pro ně došli a vedli je, ale bez násilí; báli se totiž, aby je lid nezačal kamenovat.

Aoa 5 27 Když je přivedli, postavili je před radu a velekněz je začal vyslýchat:

Aoa 5 28 "Důrazně jsme vám zakázali učit o tom člověku, a vy jste tím svým učením naplnili celý Jeruzalém; a na nás byste chtěli svalit odpovědnost za jeho krev!"

Aoa 5 29 Petr a apoštolové odpověděli: "Boha je třeba poslouchat, ne lidi."

Aoa 5 30 Bůh našich otců vzkřísil Ježíše, kterého vy jste pověsili na kříž a zabili;

Aoa 5 31 toho Bůh vyvýšil jako vůdce a spasitele a dal mu místo po své pravici, aby přinesl Izraeli pokání a odpuštění hříchů.

Aoa 5 32 My jsme svědkové toho všeho a s námi Duch svatý, kterého Bůh dal těm, kdo ho poslouchají."

Aoa 5 33 Když to velekněží slyšeli, rozlítili se a chtěli apoštoly zabít.

Aoa 5 34 Tu vstal ve veleradě farizeus jménem Gamaliel, učitel zákona, kterého si vážil všecken lid; poručil, aby je na chvíli vyvedli ven,

Aoa 5 35 a řekl: "Dobře si rozmyslete, Izraelci, co s těmi lidmi chcete udělat."

Aoa 5 36 Před nedávnem povstal Theudas a tvrdil, že je Vyvolený; přidalo se k němu asi čtyři sta mužů. Když byl zabit, byli všichni jeho stoupenci rozprášeni a nakonec z toho nebylo nic.

Aoa 5 37 Po něm povstal ve dnech soupisu Judas Galilejský a strhl za sebou lid; také on zahynul a jeho stoupenci byli rozehnáni.

Aoa 5 38 Proto vám teď radím: Nechte tyto lidi a propusťte je. Pochází-li tento záměr a toto dílo z lidí, rozpadne se samo;

Aoa 5 39 pochází-li z Boha, nebudete moci ty lidi vyhubit - nechcete přece bojovat proti Bohu." Dalí mu za pravdu;

Aoa 5 40 zavolali apoštoly, poručili je zbičovat, zakázali jim mluvit ve jménu Ježíšovu a pak je propustili.

Aoa 5 41 A oni odcházeli z velerady s radostnou myslí, že se jim dostalo té cti, aby nesli potupu pro jeho jméno.

Aoa 5 42 Dále učili den co den v chrámě i po domech a hlásali evangelium, že Ježíš je Mesiáš.

Aoa 6 1 V té době, kdy učedníků stále přibývalo, začali si ti z nich, kteří vyrostli mezi Řeky, stěžovat na bratry z židovského prostředí, že se jejich vdovám nedává každodenně spravedlivý díl.

Aoa 6 2 A tak apoštolové svolali všechny učedníky a řekli: "Bohu se nebude líbit, jestliže my přestaneme kázat Boží slovo a budeme sloužit při stolech."

Aoa 6 3 Bratří, vyberte si proto mezi sebou sedm mužů, o nichž se ví, že jsou plni Ducha a moudrosti, a pověříme je touto službou.

Aoa 6 4 My pak budeme i nadále věnovat všecken svůj čas modlitbě a kázání slova."

Aoa 6 5 Celé shromáždění s tímto návrhem rádo souhlasilo, a tak zvolili Štěpána, který byl plný víry a Ducha svatého, dále Filipa, Prochora, Nikánora, Timóna, Parména a Mikuláše z Antiochie, původem pohana, který přistoupil k židovství.

Aoa 6 6 Přivedli je před apoštoly, ti se pomodlili a vložili na ně ruce.

Aoa 6 7 Slovo Boží se šířilo a počet učedníků v Jeruzalémě velmi rostl. Také mnoho kněží přijalo víru.

Aoa 6 8 Štěpán byl obdařen Boží milostí a mocí a činil mezi lidem veliké divy a znamení.

Aoa 6 9 Tu proti němu vystoupili někteří židé, patřící k synagóze, zvané synagóga propuštěnců, a k synagóze Kyrénských a Alexandrijských, a společně se židy z Kilikie a z Asie se začali se Štěpánem přit.

Aoa 6 10 Nebyli však schopni čelit Duchu moudrosti, v jehož moci Štěpán mluvil.

Aoa 6 11 Navedli tedy několik mužů, aby prohlašovali: "My jsme slyšeli, jak mluví rouhavě proti Mojžíšovi a proti Bohu."

Aoa 6 12 Tím pobouřili lid a starší se zákoníky; pak si pro Štěpána přišli, odvedli ho a postavili před radu.

Aoa 6 13 Přivedli křivé svědky a ti vypovídali: "Tenhle člověk znovu a znovu mluví proti tomuto svatému místu i proti Mojžíšovu zákonu."

Aoa 6 14 Na vlastní uši jsme slyšeli, jak řekl, že Ježíš Nazaretský zboří tento chrám a změní ustanovení, která nám dal Mojžíš.

Aoa 6 15 Všichni, kteří v radě zasedali, pohlédli na Štěpána a viděli, že jeho tvář je jako tvář anděla.

Aoa 7 1 Velekněz se Štěpána otázel: "Je tomu tak?"

Aoa 7 2 A Štěpán začal mluvit: "Bratří a otcové, vyslechněte mne: Bůh slávy se zjevil našemu praotci Abrahamovi ještě v Mezopotámii, než se usadil v Cháranu,

Aoa 7 3 a řekl mu: 'Opusť svou zemi a své příbuzné a jdi do země, kterou ti ukážu.'

Aoa 7 4 A tak vyšel Abraham z Chaldejské země a usadil se v Cháranu. Když jeho otec zemřel, vyzval jej Bůh, aby se odtud přestěhoval do této země, v které nyní žijete.

Aoa 7 5 Ale nedal mu z ní do vlastnictví ani půdu, slíbil však, že ji dá natrvalo jemu i jeho potomkům, ačkoliv tehdy ještě Abraham neměl syna.

Aoa 7 6 A Bůh mu řekl: 'Tvoji potomci se přestěhují do cizí země a budou tam bydlet; udělají z nich otroky a po čtyři sta let s nimi budou zle nakládat.

Aoa 7 7 Ale já budu soudit národ, který je zotročí', řekl Bůh, 'a oni vyjdou svobodni a budou mi sloužit na tomto místě'.

Aoa 7 8 Bůh uzavřel s Abrahamem smlouvu, jejímž znamením se stala obřízka. Když se podle Božího slibu Abrahamovi narodil Izák, osmého dne jej obřezal. Právě tak obřezal Izák Jákoba a Jákob svých dvanáct synů.

Aoa 7 9 Jákobovi synové žárlili na svého bratra Josefa a prodali ho do Egypta; ale Bůh byl s ním,

Aoa 7 10 vysvobodil ho ze všech jeho útrap a způsobil, že si ho farao, egyptský král, oblíbil pro jeho moudrost a svěřil mu správu nad Egyptem i nad celým královským domem.

Aoa 7 11 Potom nastal po celém Egyptě i Kanaánu hlad a velká nouze, a naši praotcové neměli co jíst.

Aoa 7 12 Jákob se dověděl, že jsou v Egyptě zásoby obilí a dvakrát tam poslal své syny.

Aoa 7 13 Když tam přišli podruhé, dal se Josef svým bratřím poznat; tak se farao dověděl o Josefově původu.

Aoa 7 14 Pak si Josef vzal k sobě svého otce Jákoba a všechny své příbuzné; bylo jich sedmdesát pět.

Aoa 7 15 Tak se Jákob dostal do Egypta a tam zemřel on i naši praotcové.

Aoa 7 16 Jejich ostatky přenesli do Sichemu a uložili je do hrobky, kterou Abraham koupil od synů Emorových v Sichemu a zaplatil stříbrem.

Aoa 7 17 Když už byl blízko čas, kdy Bůh chtěl splnit to, co Abrahamovi slíbil, počet našeho lidu v Egyptě velmi vzrostl.

Aoa 7 18 Ale tu nastoupil v Egyptě jiný král, který už o Josefovi nic nevěděl.

Aoa 7 19 Ten jednal s naším národem nepřátelsky a přinutil naše praotce, aby odkládali děti, které se jim narodí, a nenechávali je naživu.

Aoa 7 20 V té době se narodil Mojžíš, kterého si Bůh vyvolil. Po tři měsíce o něj pečovali doma;

Aoa 7 21 a když ho museli odložit, ujala se ho faraónova dcera a starala se o něj jako o svého syna.

Aoa 7 22 Byl vychován ve vši egyptské moudrosti a byl mocný v slovech i činech.

Aoa 7 23 Když Mojžíš dosáhl věku čtyřiceti let, přišlo mu na mysl, aby se podíval, jak žijí jeho izraelští bratři.

Aoa 7 24 A tu uviděl, jak s jedním z nich nějaký Egyptan zle nakládá; přispěchal tomu ubožákovi na pomoc a pomstil ho tím, že Egyptana zabil.

Aoa 7 25 Myslel, že jeho bratři pochopí, že je chce Bůh skrze něho zachránit; ale oni to nepochopili.

Aoa 7 26 Druhého dne mezi ně zase přišel, právě když se dva z nich rvali; snažil se je smířit, a proto jim řekl: 'Co to děláte? Jste přece bratři! Proč ubližujete jeden druhému?'

Aoa 7 27 Ale ten, který svého bližního napadl, odstrčil Mojžíše a řekl: 'Kdo tě nad námi ustanovil vládcem a soudcem?'

Aoa 7 28 Snad mne nechceš také zabít jako včera toho Egyptana?'

Aoa 7 29 Když to Mojžíš slyšel, utekl z Egypta a žil v zemi madiánské; tam se mu narodili dva synové.

Aoa 7 30 Když uplynulo čtyřicet let, zjevil se mu na poušti u hory Sínaj anděl v plameni hořícího keře.

Aoa 7 31 s údivem hleděl Mojžíš na to zjevení; šel blíž, aby se lépe podíval, a tu se ozval Hospodinův hlas:

Aoa 7 32 'Já jsem Bůh tvých otců, Bůh Abrahamův, Izákův a Jákobův.' Mojžíš se třásl strachem a neodvážil se vzhlednout.

Aoa 7 33 Hospodin mu řekl: 'Zuj si obuv, protože místo, na kterém stojíš, je země svatá.

Aoa 7 34 Dobře jsem viděl, jak můj lid v Egyptě těžce trpí, a slyšel jsem, jak sténá. Proto jsem sestoupil, abych je vysvobodil. Jdi tedy, posílám tě do Egypta.'

Aoa 7 35 To je ten Mojžíš, kterého odmítli, když řekli: 'Kdo tě nad námi ustanovil vládcem a soudcem?' Toho poslal Bůh jako vládce i vysvoboditele, když se mu prostřednictvím anděla zjevil v keři.

Aoa 7 36 To je ten Mojžíš, který je vyvedl z Egyptské země, který činil divy a znamení v Egyptě, při Rudém moři i na poušti po čtyřicet let.

Aoa 7 37 To je on, který řekl synům izraelským: 'Bůh vám z vašich bratří povolá proroka, jako jsem já.'

Aoa 7 38 To je ten, kdo při shromáždění lidu na poušti byl prostředníkem mezi andělem, který k němu mluvil na hoře Sínaj, a mezi našimi praotci. To on přijal pro vás slova života.

Aoa 7 39 Ale naši praotcové ho nechtěli za vůdce, zřekli se ho a zatoužili po Egyptu.

Aoa 7 40 Proto řekli Árónovi: 'Udělej nám bohy, kteří by nás vedli. Vždyť nevíme, co se stalo s tím Mojžíšem, který nás vyvedl z Egypta.'

Aoa 7 41 A tehdy si udělali sochu telete, začali této modle obětovat a před výtvozem vlastních rukou pořádali slavnosti.

Aoa 7 42 Proto se od nich Bůh odvrátil a dopustil, aby se klaněli nebeským mocnostem, jak se o tom píše v knize proroků: 'Byl jsem to já, lide izraelský, komu jste po těch čtyřicet let na poušti obětovali a přinášeli dary?'

Aoa 7 43 Byl to Moloch, jehož stánek jste s sebou nosili, a hvězdu boha Remfana, obrazy, které jste si udělali pro svou modloslužbu. Proto vás přestěhuji do vyhnanství, až do končin babylónských.'

Aoa 7 44 Naši praotcové měli na poušti stánek svědectví; Bůh přikázal Mojžíšovi, aby jej udělal podle vzoru, který mu ukázal.

Aoa 7 45 Tento stánek odevzdali svým synům, a ti jej za Jozue vnesli do země pohanů, které Bůh před nimi zahnal. Tak tomu bylo až do časů Davidových.

Aoa 7 46 David našel u Boha milost a prosil, aby směl vyhledat místo, kde by přebýval Bůh Jákobův.

Aoa 7 47 Ale teprve Šalomoun vystavěl Bohu chrám.

Aoa 7 48 Avšak Nejvyšší nepřebývá v chrámech, vystavěných lidskýma rukama, jak praví prorok:

Aoa 7 49 'Mým trůnem je nebe a země podnoží mých nohou! Jaký chrám mi můžete vystavět, praví Hospodin, a je vůbec místo, kde bych mohl spočinout?'

Aoa 7 50 Což to všechno nestvořila má ruka?'

Aoa 7 51 Jste tvrdošíjní a máte pohanské srdce i uši! Nepřestáváte odporovat Duchu svatému, jako to dělali vaši otcové.

Aoa 7 52 Byl kdy nějaký prorok, aby ho vaši otcové nepro následovali? Zabili ty, kteří předpověděli příchod Spravedlivého, a toho vy jste nyní zradili a zavraždili.

Aoa 7 53 Přijali jste Boží zákon z rukou andělů, ale sami jste jej nezachovali!"

Aoa 7 54 Když to členové rady slyšeli, začali na Štěpána v duchu zuřit a zlosti zatínali zuby.

Aoa 7 55 Ale on, plný Ducha svatého, pohleděl k nebi a užířel Boží slávu i Ježíše, jak stojí po pravici Boží,

Aoa 7 56 a řekl: "Hle, vidím nebesa otevřená a Syna člověka, stojícího po pravici Boží."

Aoa 7 57 Tu začali hrozně křičet a zacpávat si uši; všichni se na něho vrhli

Aoa 7 58 a hnali ho za město, aby ho kamenovali. Svědkové dali své pláště hlídat mládenci, který se jmenoval Saul.

Aoa 7 59 Když Štěpána kamenovali, on se modlil: "Pane Ježíši, přijmi mého ducha!"

Aoa 7 60 Pak klesl na kolena a zvolal mocným hlasem: "Pane, odpusť jim tento hřích!" To řekl a zemřel.

Aoa 8 1 Saul schvaloval, že Štěpána zabili. Tehdy začalo kruté pronásledování jeruzalémské církve; všichni kromě apoštolů se rozprchli po Judsku a Samařsku.

Aoa 8 2 Zbožní muži Štěpána pochovali a velmi nad ním truchlili.

Aoa 8 3 Saul se však snažil církev zničit: pátral dům od domu, zatýkal muže i ženy a dával je do žaláře.

Aoa 8 4 Ti, kteří se z Jeruzaléma rozprchli, začali kázat evangelium všude, kam přišli.

Aoa 8 5 Filip odešel do města Samaří a zvěstoval tam Krista.

Aoa 8 6 Všichni lidé byli zaujati Filipovými slovy, když je slyšeli, a když viděli znamení, která činil.

Aoa 8 7 Neboť z mnoha posedlých vycházeli s velikým křikem nečistí duchové a mnoho ochrnutých a chromých bylo uzdraveno.

Aoa 8 8 A tak nastala veliká radost v tom městě.

Aoa 8 9 Jeden muž, jménem Šimon, který tam žil, už dlouhou dobu svou magií uváděl v úžas samařský lid; říkal o sobě, že je v něm božská moc.

Aoa 8 10 Všichni - prostí i významní - mu dychtivě naslouchali a říkali si: "On je ta božská moc, která se nazývá Veliká."

Aoa 8 11 Poslouchali ho ve všem proto, že na ně dlouhý čas působil svou magií.

Aoa 8 12 Ale když uvěřili Filipově zvěsti o Božím království a o Ježíši Kristu, dávali se pokřtít muži i ženy.

Aoa 8 13 Tu uvěřil i sám Šimon, dal se pokřtít, byl stále s Filipem a nevycházel z úžasu, když viděl, jak se tu dějí veliká znamení a mocné činy.

Aoa	8	14	Když apoštolové v Jeruzalémě uslyšeli, že v Samařsku přijali Boží slovo, poslali k nim Petra a Jana.
Aoa	8	15	Oni tam přišli a modlili se za ně, aby také jim byl dán Duch svatý,
Aoa	8	16	neboť ještě na nikoho z nich nesestoupil; byli jen pokřtěni ve jméno Pána Ježíše.
Aoa	8	17	Petr a Jan tedy na ně vložili ruce a oni přijali Ducha svatého.
Aoa	8	18	Když Šimon viděl, že ten, na koho apoštolové vloží ruce, dostává Ducha svatého, nabídl jim peníze a řekl:
Aoa	8	19	"Dejte i mně tu moc, aby Ducha svatého dostal každý, na koho vložím ruce."
Aoa	8	20	Petr mu odpověděl: "Tvé peníze ať jsou zatraceny i s tebou: Myslíš, že se Boží dar dá získat za peníze!"
Aoa	8	21	Tato moc není pro tebe a nemůžeš mít na ní podíl, neboť tvé srdce není upřímné před Bohem.
Aoa	8	22	Odvrať se proto od této své ničemnosti a pros Boha; snad ti odpustí, co jsi zamýšlel.
Aoa	8	23	Vidím, že jsi pln hořké závisti a v zajetí nepravosti."
Aoa	8	24	Šimon na to řekl: "Modlete se za mne k Bohu, aby mne nepostihlo nic z toho, o čem jste mluvili."
Aoa	8	25	Apoštolové i potom vydávali svědectví a kázali slovo Páně. Pak se vraceli do Jeruzaléma a ještě cestou zvěštovali evangelium v mnoha samařských vesnicích.
Aoa	8	26	Anděl Páně řekl Filipovi: "Vydej se na jih k cestě, která vede z Jeruzaléma do Gázy." Ta cesta je opuštěná.
Aoa	8	27	Filip se vydal k té cestě a hle, právě přijížděl etiopský dvořan, správce všech pokladů kandaky, to jest etiopské královny. Ten vykonal pouť do Jeruzaléma
Aoa	8	28	a nyní se vracel na svém voze a četl proroka Izaiáše.
Aoa	8	29	Duch řekl Filipovi: "Běž k tomu vozu a jdi vedle něho!"
Aoa	8	30	Filip k němu přiběhl, a když uslyšel, že ten člověk čte proroka Izaiáše, zeptal se: "Rozumíš tomu, co čteš?"
Aoa	8	31	On odpověděl: "Jak bych mohl, když mi to nikdo nevyloží!" A pozval Filipa, aby nastoupil a sedl si vedle něho.
Aoa	8	32	To místo Písma, které četl, znělo: 'Jako ovce vedená na porážku, jako beránek, němý, když ho stříhají, ani on neotevřel ústa.
Aoa	8	33	Ponížil se, a proto byl soud nad ním zrušen; kdo bude moci vypravovat o jeho potomcích? Vždyť jeho život na této zemi byl ukončen.'
Aoa	8	34	Dvořan se obrátil k Filipovi: "Vylož mi, prosím, o kom to prorok mluví - sám o sobě, či o někom jiném?"
Aoa	8	35	Tu Filip začal u toho slova Písma a zvěštoval mu Ježíše.
Aoa	8	36	Jak pokračovali v cestě, přijeli k místu, kde byla voda. Dvořan řekl: "Zde je voda. Co brání, abych byl pokřtěn?"
Aoa	8	37	---
Aoa	8	38	Dať zastavit vůz a oba, Filip i dvořan, sestoupili do vody a Filip jej pokřtil.
Aoa	8	39	Když vystoupili z vody, Duch Páně se Filipa zmocnil a dvořan ho už neviděl, ale radoval se a jel dál svou cestou.
Aoa	8	40	Filip se pak ocitl v Azótu. Procházel všemi městy a přinášel jim radostnou zvěst, až se dostal do Cesareje.
Aoa	9	1	Saul nepřestával vyhrožovat učedníkům Páně a chtěl je vyhladit. Šel proto k veleknězi
Aoa	9	2	a vyžádal si od něho doporučující listy pro synagógy v Damašku, aby tam mohl vyhledávat muže i ženy, kteří se hlásí k tomu směru, a přivést je v poutech do Jeruzaléma.
Aoa	9	3	Na cestě, když už byl blízko Damašku, zazářilo kolem něho náhle světlo z nebe.
Aoa	9	4	Padl na zem a uslyšel hlas: "Saul, Saul, proč mne pronásleduješ?"
Aoa	9	5	Saul řekl: "Kdo jsi, Pane?" On odpověděl: "Já jsem Ježíš, kterého ty pronásleduješ.
Aoa	9	6	Vstaň, jdi do města a tam se dovíš, co máš dělat."
Aoa	9	7	Muži, kteří ho doprovázeli, zůstali stát a nebyli schopni slova; slyšeli sice hlas, ale nespatriili nikoho.
Aoa	9	8	Saul vstal ze země, otevřel oči, ale nic neviděl. Museli ho vzít za ruce a dovést do Damašku.
Aoa	9	9	Po tři dny neviděl, nic nejedl a nepil.
Aoa	9	10	V Damašku žil jeden učedník, jménem Ananiáš. Toho Pán ve vidění zavolał: "Ananiáši!" On odpověděl: "Zde jsem, Pane."
Aoa	9	11	Pán mu řekl: "Jdi hned do ulice, která se jmenuje Přímá, a v domě Judově vyhledej Saula z Tarsu. Právě se modlí
Aoa	9	12	a dostalo se mu vidění, jak k němu vchází muž jménem Ananiáš a vkládá na něj ruce, aby opět viděl."
Aoa	9	13	Ananiáš odpověděl: "Pane, mnoho lidí mi vyprávělo o tom člověku, kolik zla způsobil bratrům v Jeruzalémě.
Aoa	9	14	Také zde má od velekněží plnou moc zatknout každého, kdo vzývá tvé

jméno."

Aoa 9 15 Pán mu však řekl: "Jdi, neboť on je mým nástrojem, který jsem si zvolil, aby nesl mé jméno národům i králům a synům izraelským.

Aoa 9 16 Ukáži mu, co všechno musí podstoupit pro mé jméno."

Aoa 9 17 Ananiáš šel, vstoupil do toho domu, vložil na Saula ruce a řekl: "Saulu, můj bratře, posílá mě k tobě Pán - ten Ježíš, který se ti zjevil na tvé cestě; chce, abys opět viděl a byl naplněn Duchem svatým."

Aoa 9 18 Tu jako by mu s očí spadly šupiny, zase viděl a hned se dal pokřtít.

Aoa 9 19 Pak přijal pokrm a síla se mu vrátila. S damašskými učedníky zůstal Saul několik dní

Aoa 9 20 a hned začal v synagógách kázat, že Ježíš je Syn Boží.

Aoa 9 21 Všichni, kdo ho slyšeli, žasli a říkali: "To je přece ten, který se snažil v Jeruzalémě vyhladit všechny vyznavače tohoto jména. I sem přišel jen proto, aby je v poutech odvedl k velekněžím."

Aoa 9 22 Ale Saul působil čím dál tím mocněji a svými důkazy, že Ježíš je Mesiáš, přiváděl do úzkých damašské židy.

Aoa 9 23 Po nějaké době se židé uradili, že Saula zabijí,

Aoa 9 24 ale on se o jejich úkladech dověděl. Protože ve dne v noci hlídali i brány, aby ho mohli zahubit,

Aoa 9 25 spustili ho učedníci dolů z hradeb v koši po provazech.

Aoa 9 26 Když přišel do Jeruzaléma, chtěl se připojit k učedníkům; ale všichni se ho báli, protože nevěřili, že k nim patří.

Aoa 9 27 Tu se ho ujal Barnabáš, uvedl ho k apoštolům a vypravoval jim, jak Saul na cestě do Damašku uviděl Pána, uslyšel jeho hlas, a jak tam potom neohroženě kázal v Ježíšově jménu.

Aoa 9 28 Saul se nyní mohl v Jeruzalémě na všem podílet s apoštoly a všude směle mluvil ve jménu Páně.

Aoa 9 29 Kázal také řecky mluvícím židům a přel se s nimi, takže se ho pokoušeli zabít.

Aoa 9 30 Když se to bratři dověděli, doprovodili ho do Cesareje a poslali do Tarsu.

Aoa 9 31 A tak církev v celém Judsku, Galileji a Samaří měla klid, vnitřně i navenek rostla, žila v bázní Páně a vzrůstala počtem, protože ji Duch svatý posiloval.

Aoa 9 32 Když Petr procházel všechna ta místa, přišel také k bratřím, kteří žili v Lyddě.

Aoa 9 33 Tam se setkal s jedním člověkem, jménem Eneáš, který byl už osm let upoután na lůžko, poněvadž byl ochrnutý.

Aoa 9 34 Petr mu řekl: "Eneáši, Ježíš Kristus tě uzdravuje! Vstaň a usteľ své lůžko!" A Eneáš hned vstal.

Aoa 9 35 Všichni obyvatelé Lyddy a Sárónu, kteří to viděli, obrátili se k Pánu.

Aoa 9 36 V Joppe žila učednice jménem Tabita, řecky Dorkas. Konala mnoho dobrých skutků a štědře rozdávala almužny.

Aoa 9 37 Ale právě tehdy onemocněla a zemřela. Umyli ji a položili do horního pokoje.

Aoa 9 38 Poněvadž Lydda je blízko Joppe, dověděli se učedníci, že je tam Petr, a poslali k němu dva muže s naléhavou prosbou: "Přiď rychle k nám!"

Aoa 9 39 Petr se hned s nimi vydal na cestu. Když přišli do Joppe, zavedli jej do horního pokoje, kde ho s pláčem obklopily všechny vdovy a ukazovaly mu košile a pláště, které jim Tabita šila, dokud byla naživu.

Aoa 9 40 Petr poslal všechny z místnosti; pak poklekl, pomodlil se, obrátil se k mrtvé a řekl: "Tabito, vstaň!" Ona otevřela oči, a když spatřila Petra, zvedla se na lůžku.

Aoa 9 41 Podal jí ruku a pomohl jí vstát. Pak všechny zavolal, i vdovy, a vrátil jim ji živou.

Aoa 9 42 Zpráva o tom se rozšířila po celém Joppe a mnoho lidí uvěřilo v Pána.

Aoa 9 43 Petr zůstal ještě delší čas v Joppe v domě Šimona koželuha.

Aoa 10 1 V Cesareji žil nějaký muž jménem Kornélius, důstojník pluku zvaného Italický.

Aoa 10 2 Byl to člověk zbožný, s celou svou rodinou věřil v jediného Boha, byl velmi štědrý vůči židovskému lidu a pravidelně se modlil k Bohu.

Aoa 10 3 Ten měl kolem třetí hodiny odpoledne vidění, v němž jasně spatřil Božího anděla, jak k němu vchází a volá na něj: "Kornéliu!"

Aoa 10 4 Pohlédl na něj a pln bázně řekl: "Co si přeješ, Pane?" Anděl odpověděl: "Bůh přijal tvé modlitby a almužny a pamatuje na tebe.

Aoa 10 5 Vyprav hned posly do Joppe, ať sem přivedou Šimona, zvaného Petr.

Aoa 10 6 Bydlí u Šimona koželuha, který má dům u moře."

Aoa 10 7 Když odešel ten anděl, zavolal si Kornélius ze svých lidí dva sluhy a jednoho zbožného vojáka ze své stráže,

Aoa 10 8 všechno jim vypravoval a pak je vyslal do Joppe.

Aoa 10 9 Druhého dne, právě když se blížili k městu, vyšel Petr za poledne na rovnou střechu domu, aby se modlil.

Aoa 10 10 Pak dostal hlad a chtěl se najíst. Zatímco mu připravovali jídlo, upadl do vytržení mysli:

Aoa 10 11 Vidí, jak se z otevřeného nebe cosi snáší; podobalo se to veliké
 plachtě, kterou spouštějí za čtyři cípy k zemi.
 Aoa 10 12 Byly v ní všechny druhy živočichů: čtvernožci, plazi i ptáci.
 Aoa 10 13 Tu k němu zazněl hlas: "Vstaň, Petře, zabíjej a jez!"
 Aoa 10 14 Petr odpověděl: "To ne, Pane! Ještě nikdy jsem nejedl nic, co
 poskvvrňuje a znečišťuje."
 Aoa 10 15 Ale hlas se ozval znovu: "Co Bůh prohlásil za čisté, nepokládej za
 nečisté."
 Aoa 10 16 To se opakovalo třikrát a zase to všechno bylo vyneseno vzhůru do
 nebe.
 Aoa 10 17 Zatímco Petr úporně přemýšlel, co to jeho vidění může znamenat,
 podařilo se Kornéliovým poslům nalézt Simonův dům. Zastavili se před vraty,
 Aoa 10 18 zavolali a ptali se, zda tu bydlí Šimon, kterému říkají Petr.
 Aoa 10 19 A Petr stále ještě přemýšlel o svém vidění, když mu Duch řekl: "Jsou
 tu tři muži a hledají tě;
 Aoa 10 20 sejdi hned dolů a bez rozpaků s nimi jdi, neboť já jsem je poslal."
 Aoa 10 21 Petr tedy sešel dolů k těm mužům a řekl: "Já jsem ten, kterého
 hledáte. Proč jste za mnou přišli?"
 Aoa 10 22 Oni odpověděli: "Posílá nás setník Kornélius, muž spravedlivý, který
 věří v jediného Boha a má dobrou pověst u všeho židovského lidu. Zjevil se mu anděl a rozkázal
 mu, aby tě pozval do svého domu a vyslechl, co mu máš říci."
 Aoa 10 23 Petr je zavedl dovnitř a nechal je u sebe přes noc. Hned druhého dne
 se s nimi Petr vydal na cestu a ještě několik bratrů z Joppe ho doprovázelo.
 Aoa 10 24 Nazítrí přišli do Cesareje. Kornélius je očekával a spolu s ním jeho
 příbuzní a nejbližší přátelé.
 Aoa 10 25 Když chtěl Petr vejít, vyšel mu Kornélius vstříc, padl na kolena a
 poklonil se mu.
 Aoa 10 26 Ale Petr jej přinutil vstát a řekl: "Vstaň, vždyť i já jsem jen
 člověk."
 Aoa 10 27 Za rozhovoru vešli dovnitř a Petr shledal, že je tam shromážděno mnoho
 lidí.
 Aoa 10 28 Promluvil k nim: "Dobře víte, že židům není dovoleno stýkat se s
 pohany a navštěvovat je. Mně však Bůh ukázal, abych si o žádném člověku nemyslel, že styk s
 ním poskvvrňuje nebo znečišťuje."
 Aoa 10 29 Proto jsem také bez váhání přišel, když jste pro mne poslali, a nyní
 se ptám, jaký jste k tomu měli důvod."
 Aoa 10 30 Kornélius odpověděl: "Jsou to právě tři dny, co jsem se v tuto chvíli
 modlil ve svém domě odpolední modlitbu, a náhle stál přede mnou muž v zářícím roucho
 Aoa 10 31 a řekl: 'Kornéliu, Bůh vyslyšel tvou modlitbu a ví o tvých dobrých
 skutcích.'
 Aoa 10 32 Vyprav posly do Joppe a povolej odtud Šimona, kterému říkají Petr.
 Bydlí v domě koželuha Šimona u moře.'
 Aoa 10 33 Hned jsem tedy pro tebe poslal a ty jsi ochotně přišel. Nyní jsme tu
 všichni shromážděni před Bohem a chceme slyšet vše, co ti Pán uložil."
 Aoa 10 34 A Petr se ujal slova: "Nyní skutečně vidím, že Bůh nikomu nestraní,
 Aoa 10 35 ale v každém národě je mu milý ten, kdo v něho věří a činí, co je
 spravedlivé.
 Aoa 10 36 To je ta zvěst, kterou Bůh poslal synům izraelským, když vyhlásil
 pokoj v Ježíši Kristu. On je Pánem všech.
 Aoa 10 37 Dobře víte, co se dalo po celém Judsku: Začalo to v Galileji po křtu,
 který kázal Jan.
 Aoa 10 38 Bůh obdařil Ježíše z Nazareta Duchem svatým a mocí, Ježíš procházel
 zemí, všem pomáhal a uzdravoval všechny, kteří byli v moci ďáblově, neboť Bůh byl s ním.
 Aoa 10 39 A my jsme svědky všeho, co činil v zemi judské i v Jeruzalémě. Ale oni
 ho pověsili na kříž a zabili.
 Aoa 10 40 Bůh jej však třetího dne vzkřísil a dal mu zjevit se -
 Aoa 10 41 nikoli všemu lidu, nýbrž jen svědkům, které k tomu napřed vyvolil,
 totiž nám; my jsme s ním jedli a pili po jeho zmrtvýchvstání.
 Aoa 10 42 A uložil nám, abychom kázali lidu a dosvědčovali, že je to on, koho
 Bůh ustanovil za soudce živých i mrtvých.
 Aoa 10 43 Jemu všichni proroci vydávají svědectví, že pro jeho jméno budou
 odpuštěny hříchy každému, kdo v něho věří."
 Aoa 10 44 Ještě když Petr mluvil, sestoupil Duch svatý na všechny, kteří tu řeč
 slyšeli.
 Aoa 10 45 Bratři židovského původu, kteří přišli s Petrem, žasli, že i pohanům
 byl dán dar Ducha svatého.
 Aoa 10 46 Vždyť je slyšeli mluvit ve vytržení mysli a velebit Boha. Tu Petr
 prohlásil:
 Aoa 10 47 "Kdo může zabránit, aby byli vodou pokřtěni ti, kteří přijali Ducha
 svatého jako my?"
 Aoa 10 48 A dal pokyn, aby byli pokřtěni ve jménu Ježíše Krista. Potom jej
 pozvali, aby u nich zůstal několik dní.

Aoa	11	1	O tom, že i pohané přijali slovo Boží, dověděli se apoštolové a bratři v Judsku.
Aoa	11	2	když přišel Petr do Jeruzaléma, začali mu bratři židovského původu vyčítat:
Aoa	11	3	"Navštívil jsi neobřezané lidi a jedl s nimi!"
Aoa	11	4	A tak jim to Petr začal po pořádku vysvětlovat:
Aoa	11	5	"Byl jsem v městě Joppe a právě jsem se modlil, když jsem ve vytržení mysli měl vidění: Cosi se snaší dolů a podobá se to veliké plachtě, kterou spouštějí za čtyři cípy z nebe; zastavila se právě u mne.
Aoa	11	6	Když jsem se do ní pozorně podíval, uviděl jsem tam nejrůznější zvířata i divokou zvěř, plazy a ptáky.
Aoa	11	7	Uslyšel jsem hlas, který mi řekl: 'Vstaň, Petře, zabíjej a jez!'
Aoa	11	8	Odpověděl jsem: 'To ne, Pane! Ještě nikdy nevešlo do mých úst nic, co poskvňuje a znečišťuje.'
Aoa	11	9	Ale hlas z nebe promluvil znovu: 'Co Bůh prohlásil za čisté, nepokládej za nečisté.'
Aoa	11	10	To se opakovalo třikrát a vše bylo opět vyzdvíženo do nebe.
Aoa	11	11	A právě v tu chvíli se zastavili před domem, kde jsme bydleli, tři muži, poslaní ke mně z Cesareje.
Aoa	11	12	Duch mi řekl, abych bez rozpaků šel s nimi. Se mnou se vydalo na cestu i těchto šest bratrů a všichni jsme vstoupili do Kornéliova domu.
Aoa	11	13	On nám vypravoval, jak se mu v jeho domě zjevil anděl a řekl mu: 'Pošli někoho do Joppe a pozvi k sobě Šimona, kterému říkají Petr.'
Aoa	11	14	Co on ti poví, přinese spásu tobě i tvé rodině.'
Aoa	11	15	Když jsem k nim začal mluvit, sestoupil na ně Duch svatý, jako už na počátku sestoupil na nás.
Aoa	11	16	Tu jsem si vzpomněl na to, co řekl Pán: 'Jan křtil vodou, ale vy budete pokřtěni Duchem svatým.'
Aoa	11	17	Jestliže tedy jim Bůh dal stejný dar jako nám, když uvěřili v Pána Ježíše Krista, jak jsem já v tom mohl Bohu bránit?" -
Aoa	11	18	Po těch slovech bratrů už nic nenamítali, ale velebili Boha: "Tak i pohany povolal Bůh k pokání, aby dosáhli života!"
Aoa	11	19	Po smrti Štěpánově nastalo v Jeruzalémě pronásledování. Ti, kteří se odtud rozprchli, dostali se až do Fénicie, na Kypr a do Antiochie; slovo evangelia však zvěštovali jenom židům.
Aoa	11	20	Ale někteří z nich, původem z Kypru a z Kyrény, začali po svém příchodu do Antiochie zvěstovat Pána Ježíše také pohanům.
Aoa	11	21	Moc Boží byla s nimi, a veliké množství lidí uvěřilo a obrátilo se k Pánu.
Aoa	11	22	Zpráva o tom se dostala k sluchu církve v Jeruzalémě a bratři poslali do Antiochie Barnabáše.
Aoa	11	23	Když tam přišel a spatřil, co se z milosti Boží děje, měl radost a povzbuzoval všechny, aby ve svém rozhodnutí setrvali a zůstali Pánu věrni.
Aoa	11	24	Byl to muž dobrý, plný Ducha svatého a víry; a tak bylo mnoho lidí přivedeno k Pánu.
Aoa	11	25	Proto se Barnabáš odebral do Tarsu, aby vyhledal Saula.
Aoa	11	26	A když ho našel, vzal ho s sebou do Antiochie. Pracovali spolu v tamější církvi po celý rok a vyučovali velké množství lidí; a právě v Antiochii byli učedníci poprvé nazváni křesťany.
Aoa	11	27	V těch dnech přišli z Jeruzaléma do Antiochie proroci.
Aoa	11	28	Jeden z nich, jménem Agabus, veden Duchem předpověděl, že po celém světě nastane veliký hlad. To se také stalo za císaře Klaudia.
Aoa	11	29	Proto se učedníci rozhodli, že každý podle svých možností pomůže bratrům v Judsku.
Aoa	11	30	Učinili to a poslali sbírku po Barnabášovi a Saulovi jeruzalémským starším.
Aoa	12	1	V té době král Herodes krutě zasáhl proti některým bratrům.
Aoa	12	2	Mečem dal popravít Jakuba, bratra Janova.
Aoa	12	3	Když viděl, že si tím získal židy, rozkázal zatknout také Petra. Byly právě velikonoce.
Aoa	12	4	Zmocnil se ho, dal ho zavřít do vězení a hlídat čtyřmi strážemi po čtyřech vojácích. Chtěl ho po velikonočních veřejně soudit.
Aoa	12	5	Petra tedy střežili ve vězení a církev se za něj stále modlila k Bohu.
Aoa	12	6	Noc předtím, kdy jej chtěl Herodes předvést na soud, spal Petr mezi dvěma vojáky, spoután dvěma řetězy, a strážé před dveřmi hlídaly vězení.
Aoa	12	7	Najednou u něho stál anděl Páně a v žaláři zazářilo světlo. Anděl udeřil Petra do boku, vzbudil ho a řekl: "Rychle! vstaň!" A s Petrových rukou spadly řetězy.
Aoa	12	8	Anděl mu řekl: "Opásej se a obuj se!" Petr to udělal a anděl ho vyzval: "Vezmi si plášť a pojď za mnou."
Aoa	12	9	Petr následoval tedy anděla ven z vězení, ale nebyl si jist, zda to všechno je skutečnost; myslel si, že má vidění.
Aoa	12	10	Prošli první stráží, pak druhou, a přišli k železné bráně, která vedla

do města; ta se jim sama od sebe otevřela. Vyšli ven, prošli jednou ulicí a tu mu náhle anděl zmlkl.

Aoa 12 11 Teprve nyní se Petr vzpamatoval a řekl: "Teď už vím, že Pán opravdu poslal svého anděla, vysvobodil mne z ruky Herodovy a uchránil od toho, co si přál židovský lid."

Aoa 12 12 S tím vědomím šel do domu Marie, matky Jana, zvaného Marek. Tam se shromáždilo mnoho lidí a modlili se.

Aoa 12 13 Když Petr zatloukl na domovní dveře, přišla služka jménem Rodé, aby se zeptala, kdo to je.

Aoa 12 14 Tu poznala Petřův hlas, ale samou radostí hned neotevřela a běžela dovnitř oznámit, že Petr stojí přede dveřmi.

Aoa 12 15 Ale oni jí řekli: "Ty ses zbláznila!" Ona však trvala na tom, že je to pravda. Řekli jí: "Tak to musí být jeho duch!"

Aoa 12 16 Ale Petr stále tloukl. Šli tedy otevřít a užasli, když ho spatřili.

Aoa 12 17 Pokynul jim rukou, aby je uklidnil, a vypravoval jim, jak ho Pán vyvedl z vězení; nakonec jim řekl: "Povězte to Jakubovi a ostatním bratrům." Pak odešel z města.

Aoa 12 18 Ráno se strhl mezi vojáky nemalý poplach, kam se Petr poděl.

Aoa 12 19 Herodes dal po něm pátrat, ale Petr nebyl k nalezení. Po výsledku tedy dal popraviti strážce; potom opustil Judsko, odebral se do Cesareje a nějaký čas tam zůstal.

Aoa 12 20 Herodes byl tehdy velmi rozezlen na Tyrské a Sídonské. Jejich zástupci se však společně k němu dostavili; podplátili králova komorníka Blaša a požádali o smír, protože jejich země byla zásobována potravinami z Herodova království.

Aoa 12 21 Ve stanovený den zasedl Herodes v královském rouchu na trůn a pronesl k nim řeč:

Aoa 12 22 lid začal provolávat: "To mluví bůh, ne člověk!"

Aoa 12 23 A tu jej postihl anděl Páně za to, že si přivlastnil čest, patřící jen Bohu: zemřel rozežrán červy.

Aoa 12 24 Ale slovo Páně se šířit nepřestalo.

Aoa 12 25 Když Barnabáš a Saul splnili své poslání, vrátili se z Jeruzaléma do Antiochie a vzali s sebou Jana zvaného Marek.

Aoa 13 1 V Antiochii byli v církvi proroci a učitelé: Barnabáš, Simeon zvaný Černý, Lucius z Kyrény, Manahem, který býval druhem tetrarchy Heroda, a Saul.

Aoa 13 2 Když konali bohoslužbu Pánu a postili se, řekl Duch svatý: "Oddělte mi Barnabáše a Saula k dílu, k němuž jsem je povolal."

Aoa 13 3 A tak po modlitbách a postu na ně vložili ruce a vyslali je k dílu.

Aoa 13 4 Poslání tedy Duchem svatým, odešli Barnabáš a Saul do Seleukie a odtud se plavili na Kypr.

Aoa 13 5 Když dopluli do Salaminy, zvěštovali tu slovo Boží v židovských synagógách. Měli s sebou i Jana jako pomocníka.

Aoa 13 6 Pak prošli celým ostrovem až do Páfu. Tam se setkali s jakýmsi židovským kouzelníkem, který se vydával za proroka; říkali mu Barjezus.

Aoa 13 7 Byl u dvora místodržitele Sergia Paula, muže vzdělaného. Ten k sobě povolal Barnabáše a Saula, protože chtěl slyšet Boží slovo.

Aoa 13 8 Ale Elymas, ten kouzelník - tak se totiž vykládá jeho jméno - vystoupil proti nim a snažil se odvrátit místodržitele od víry.

Aoa 13 9 V tu chvíli Saul, kterému říkali také Pavel, byl naplněn Duchem svatým, upřel na Elymase zrak a řekl:

Aoa 13 10 "Ty svůdce všeho schopný, synu ďáblův, nepříteli Boží spravedlnosti, kdy už přestaneš podvracet přímé cesty Páně?"

Aoa 13 11 Nyní na tebe dopadne Boží trest: Oslepneš a neužítíš sluneční světlo, dokud se nad tebou Bůh neslituje." Tu Elymase náhle obestřela mrákota a tma, tápal kolem sebe a hledal, kdo by ho vedl za ruku.

Aoa 13 12 Když místodržitel uviděl, co se stalo, uvěřil, pln údivu nad učením Páně.

Aoa 13 13 Z Páfu se Pavel se svými průvodci plavil do Perge v Pamfylii. Ale Jan se od nich oddělil a vrátil se do Jeruzaléma.

Aoa 13 14 Přes Perge šli dál do Pisidské Antiochie. Když nastala sobota, vešli do synagógy a posadili se.

Aoa 13 15 Po čtení ze Zákona a Proroků vybídli je představení synagógy: "Bratří, máte-li slovo povzbuzení, promluvte k lidu."

Aoa 13 16 Tu povstal Pavel, pokynul rukou a řekl: "Muži izraelští a s nimi vy, kteří ctíte jediného Boha, slyšte mne!"

Aoa 13 17 Bůh tohoto izraelského lidu si vyvolil naše praotce, učinil z nich za jejich pobytu v Egyptě silný národ a vyvedl je odtud svou velkou mocí.

Aoa 13 18 Celých čtyřicet let trpělivě snášel jejich chování na poušti,

Aoa 13 19 a když vyhladil sedm národů v kanaánské zemi, dal ji v úděl svému lidu.

Aoa 13 20 To trvalo asi čtyři sta padesát let. Potom jim dával soudce až do proroka Samuel e.

Aoa 13 21 Pak chtěli krále, a Bůh jim dal Saula, syna Kíšova, z pokolení Benjamínova, který jim vládl čtyřicet let.

Aoa	13	22	Ale zbavil ho moci a povolal jím za krále Davida, o němž vydal svědectví: 'V Davidovi, synu Isajovu, jsem našel muže, jakého jsem měl na mysli. On splní vše, co chci.'
Aoa	13	23	A z Davidova potomstva dal Bůh Izraeli podle svého slibu Spasitele Ježíše.
Aoa	13	24	Před jeho vystoupením kázal Jan všemu izraelskému lidu, aby se odvrátili od svých hříchů a dali se pokřtít.
Aoa	13	25	Když Jan končil své poslání, řekl: 'Já nejsem ten, za koho mě pokládáte. Za mnou přichází někdo, jemuž nejsem hoden rozvázat řemínek na jeho nohou.'
Aoa	13	26	Bratři z rodu Abrahamova i vy, kteří s nimi ctíte jediného Boha, nám bylo posláno toto slovo spásy.
Aoa	13	27	Ale obyvatelé Jeruzaléma a jejich vůdcové Spasitele nepoznali, odsoudili ho, a tak naplnili slova proroků, která se čtou každou sobotu.
Aoa	13	28	Ačkoliv na něm nenalezli žádný důvod pro trest smrti, vymohli si na Pilátovi, aby ho dal popravit.
Aoa	13	29	Když udělali všechno přesně tak, jak to bylo o něm v Písmu napsáno, snáli jej z kříže a položili do hrobu.
Aoa	13	30	Ale Bůh ho vzkřísil z mrtvých
Aoa	13	31	a on se po mnoho dní zjevoval těm, kteří s ním přišli z Galileje do Jeruzaléma; ti jsou nyní jeho svědky před lidem.
Aoa	13	32	My vám přinášíme radostnou zprávu, že slib, daný našim praotcům,
Aoa	13	33	splnil Bůh nám, jejich dětem, a vzkřísil Ježíše; vždyť je o něm psáno v druhém Žalmu: 'Ty jsi můj Syn, já jsem tě dnes zplodil.'
Aoa	13	34	To, že jej vzkřísí z mrtvých, takže se už nepromění v prach, slíbil těmito slovy: 'Věrně vám splním zaslíbení, která jsem dal Davidovi.'
Aoa	13	35	A pak na jiném místě říká: 'Nedopustíš, aby se tvůj Svatý rozpadl v prach.'
Aoa	13	36	David sloužil Bohu za svého života, potom podle jeho vůle zemřel, byl uložen k svým předkům a rozpadl se v prach.
Aoa	13	37	Ten však, kterého Bůh vzkřísil, se neobrátil v prach.
Aoa	13	38	Budiž vám tedy známo, bratři, že skrze něho se vám zvěstuje odpuštění všech hříchů, a to i těch, jichž vás nemohl zprostit Mojžíšův zákon.
Aoa	13	39	Ale v něm je ospravedlněn každý, kdo věří.
Aoa	13	40	Střežte se proto, aby vás nepostihlo, o čem se mluví v Prorocích:
Aoa	13	41	'Vy, kteří mnou pohrdáte, otevřete oči, zděste se a dejte se na útěk, protože já učiním ve vašich dnech něco, čemu nikdy neuvěříte, když vám to bude někdo vypravovat.'
Aoa	13	42	Když Pavel a Barnabáš vycházeli ze synagógy, všichni je prosili, aby k nim o tom všem znovu promluvíli příští sobotu.
Aoa	13	43	Shromáždění se rozcházelo a mnoho židů i obrácených pohanů, kteří ctili jediného Boha, doprovázelo Pavla a Barnabáše; ti s nimi rozmlouvali a povzbuzovali je, aby se drželi Boží milosti.
Aoa	13	44	Příští sobotu přišlo skoro celé město slyšet Boží slovo.
Aoa	13	45	Když židé viděli tolik lidí, naplnila je závist a začali Pavlovým slovům odporovat a rouhat se.
Aoa	13	46	Ale Pavel a Barnabáš směle prohlásili: "Vám židům mělo být slovo Boží zvěstováno nejprve. Protože je odmítáte, a tak sami sebe odsuzujete k ztrátě věčného života, obracíme se k pohanům.
Aoa	13	47	Vždyť Pán nám přikázal: 'Ustanovil jsem tě, abys byl světlem pohanům a nesl spásu až na sám konec země.'
Aoa	13	48	Když to pohané uslyšeli, radovali se a velebili slovo Páně; ti pak, kteří byli vyvoláni k věčnému životu, uvěřili.
Aoa	13	49	A slovo Páně se šířilo po celé krajině.
Aoa	13	50	Ale židé pobouřili vznešené ženy, které také ctily jediného Boha, pobouřili i přední muže toho města, podnítili tím proti Pavlovi a Barnabášovi nepřátelství a vyhnali je ze svého kraje.
Aoa	13	51	Oni na svědectví proti nim setřásli prach s nohou a odešli do Ikonie.
Aoa	13	52	Ale učedníci byli naplněni radostí a Duchem svatým.
Aoa	14	1	Totéž se stalo v Ikonii: Pavel a Barnabáš vešli do židovské synagógy a mluvili tak mocně, že uvěřilo mnoho židů i Řeků.
Aoa	14	2	Avšak ti židé, kteří neuvěřili, pobouřili pohany a vyvolali jejich nenávist proti bratřím.
Aoa	14	3	Přesto tam Pavel a Barnabáš dost dlouho zůstali a přes všechny překážky mluvili o Pánu; a Pán dosvědčoval svou milost tím, že jím dával moc konat znamení a zázraky.
Aoa	14	4	Obyvatelstvo města se rozdělilo: jedni byli při židech, druzí při apoštoloch.
Aoa	14	5	Pohané i židé se svými představiteli se chystali apoštoly ztýrat a ukamenovat.
Aoa	14	6	Ti se o tom dověděli a uprchli do lykaonských měst Lystry a Derbe i okolí.
Aoa	14	7	Ani tu nepřestali kázat evangelium.

Aoa 14 8 V Lystře žil jeden člověk, který měl ochrnuté nohy; byl chromý od narození a nikdy nechodil.

Aoa 14 9 Ten poslouchal Pavlovo kázání. Pavel se na něho upřeně podíval, a když viděl, že věří v Boží pomoc,

Aoa 14 10 řekl mocným hlasem: "Postav se zpříma na nohy!" A on vyskočil a chodil.

Aoa 14 11 Když zástupy viděly, co Pavel učinil, provolávaly lykaonsky: "To k nám sestoupili bohové v lidské podobě!"

Aoa 14 12 Barnabášovi začali říkat Zeus, Pavlovi pak Hermes, poněvadž to byl především on, kdo mluvil.

Aoa 14 13 Dokonce kněz Diova chrámu před hradbami dal přivést k bráně ověncené býky a chtěl je s lidmi apoštolům obětovat.

Aoa 14 14 Když se to Barnabáš a Pavel doslechli, roztrhli svůj oděv, vběhli do zástupu mezi lidi

Aoa 14 15 a volali: "Co to děláte? Vždyť i my jsme smrtelní lidé jako vy. Zvěstujeme vám, abyste se od těchto marných věcí obrátili k živému Bohu, který učinil nebe, zemi, moře a všechno, co je v nich.

Aoa 14 16 Tento Bůh sice v minulosti nechával pohané národy žít, jak chtěly,

Aoa 14 17 avšak nepřestal dosvědčovat sám sebe tím, že jim prokazoval dobro: dával vám s nebe deště i úrodu v pravý čas, sytil vás pokrmem a naplňoval radostí."

Aoa 14 18 Takovou řečí se jim jen s námahou podařilo zadržet zástupy, aby jim nezačaly obětovat.

Aoa 14 19 Tu se tam objevili Židé z Antiochie a Ikonie, strhli lidi na svou stranu a začali Pavla kamenovat. Když mysleli, že je mrtev, vyvlekli ho z města.

Aoa 14 20 Ale učedníci ho obstoupili a on vstal a vrátil se do města. Druhého dne pak odešel s Barnabášem do Derbe.

Aoa 14 21 I v tomto městě kázali evangelium a získali mnoho učedníků. Potom se vraceli přes Lystru, Ikonium a Pisidskou Antiochii.

Aoa 14 22 Všude tam posilovali učedníky a povzbuzovali je, aby vytrvali ve víře; říkali jim: "Musíme projít mnohým utrpením, než vejdemo do Božího království."

Aoa 14 23 v každé té církvi ustanovili starší a v modlitbách a postech svěřili učedníky Pánu, v kterého uvěřili.

Aoa 14 24 Pak prošli Pisidií, dostali se do Pamfylie

Aoa 14 25 a tam kázali v městě Perge. Potom se odebrali do Attalie

Aoa 14 26 a odpluli do Antiochie v Sýrii, odkud před časem svěření Boží milosti vyšli k dílu, které právě teď dokončili.

Aoa 14 27 Po svém návratu shromáždili církev a vypravovali, co všechno skrze ně Bůh učinil a jak i pohanům otevřel dveře víry.

Aoa 14 28 A zůstali tam s učedníky delší dobu.

Aoa 15 1 Tu přišli do Antiochie někteří lidé z Judska a začali bratry učit: "Nepřijmete-li obřízku, jak to předpisuje Mojžíšův zákon, nemůžete být spaseni."

Aoa 15 2 Pavel a Barnabáš s tím nesouhlasili a dostali se s nimi do sporu; proto bylo rozhodnuto, aby ti dva a ještě někteří jiní z Antiochie šli do Jeruzaléma a předložili tuto otázku apoštolům a starším.

Aoa 15 3 Církev je tedy vyslala na cestu a oni šli přes Fénicii a Samařsko a všude k veliké radosti bratří vyprávěli, jak se i pohané obracejí k víře.

Aoa 15 4 Když přišli do Jeruzaléma, byli přijati církví, apoštoly a staršími a vypravovali jim, jak je Bůh ve všem vedl.

Aoa 15 5 Tu povstali někteří bratří z farizeů a prohlásili: "Pohané musí přijmout obřízku a musí se jim nařídít, aby zachovávali Mojžíšův zákon."

Aoa 15 6 Apoštolové a starší se tedy sešli, aby celou tu věc uvážili.

Aoa 15 7 Když došlo k velké rozepři, povstal Petr a promluvil k nim: "Dobře víte, bratří, že si mě Bůh hned na začátku mezi vámi vyvolil, aby ode mne pohané uslyšeli slovo evangelia a uvěřili.

Aoa 15 8 A sám Bůh, jenž zná lidská srdce, se za ně postavil: Dal jim Ducha svatého tak jako nám

Aoa 15 9 a neučinil žádného rozdílu mezi námi a jimi, protože jejich srdce očistil vírou.

Aoa 15 10 Proč tedy nyní pokoušíte Boha a chcete vložit na učedníky břemeno, které nemohli unést ani naši otcové ani my!

Aoa 15 11 Věříme přece, že jsme stejně jako oni spaseni milostí Pána Ježíše."

Aoa 15 12 A když Barnabáš a Pavel začali vypravovat, jaká znamení a divy činil Bůh skrze ně mezi pohany, všichni ve shromáždění zmlkli a poslouchali.

Aoa 15 13 Když domluvili, ujal se slova Jakub a řekl: "Bratří, slyšte mne!

Aoa 15 14 Šimon vypravoval, jak Bůh poprvé projevil pohanům svou milost a povolal si z nich svůj lid.

Aoa 15 15 S tím se shodují slova proroků, neboť je psáno:

Aoa 15 16 'Navrátím se zase a znovu postavím Davidův zbořený dům, z jeho trosek jej opět vystavím a zbuduji, jako byl dřív,

Aoa 15 17 aby také ostatní lidé hledali Pána, všechny národy, které jsem přijal za své. To praví Pán,

Aoa 15 18 který to oznámil už před věky.'

Aoa 15 19 Proto já soudím, abychom nedělali potíže pohanům, kteří se obracejí k Bohu,

Aoa 15 20 ale jen jim napsali, aby se vyhýbali všemu, co přišlo do styku s pohanskou bohoslužbou, aby nežili ve smilstvu, aby nejedli maso zvířat, která nebyla zbavena krve, a aby nepožívali krev.

Aoa 15 21 Vždyť Mojžíš má odedávna po městech své kazatele, kteří čtou jeho Zákon v synagógách každou sobotu."

Aoa 15 22 Tu se apoštolové a starší za souhlasu celé církve rozhodli, že ze svého středu vyvolí dva muže a pošlou je s Pavlem a Barnabášem do Antiochie. Byli to Juda, kterému říkali Barsabáš, a Silas, přední muži mezi bratřími.

Aoa 15 23 Po nich poslali tento dopis: "My, apoštolové a starší, vaši bratři, posíláme pozdrav vám, svým bratřím v Antiochii, Sýrii a Kilikii, kteří jste dříve byli pohaný.

Aoa 15 24 Dověděli jsme se, že vás někteří lidé od nás zneklidnili a zmátli svými slovy, ačkoliv jsme jim k tomu nedali žádný pokyn.

Aoa 15 25 Proto jsme se jednomyslně rozhodli, že zvolíme dva muže a pošleme je k vám s našimi milými bratry Barnabášem a Pavlem,

Aoa 15 26 kteří ve službě našeho Pána Ježíše Krista nasadili svůj život.

Aoa 15 27 Posíláme k vám tedy Judu a Silase, kteří vám to vše sami potvrdí.

Aoa 15 28 Toto jest rozhodnutí Ducha svatého i naše: Nikdo ať vás nezatěžuje jinými povinnostmi než těmi, které jsou naprosto nutné:

Aoa 15 29 Zdržujte se všeho, co bylo obětováno modlám, také krve, pak masa zvířat, která nebyla zbavena krve, a konečně smilstva. Jxestliže se toho všeho vyvarujete, budete jednat správně. Buďte zdraví."

Aoa 15 30 Pak se pověření bratři odebrali do Antiochie. Tam všechny shromáždili a odevzdali jim dopis.

Aoa 15 31 Když jej bratři přečetli, velmi se zaradovali, protože je uklidnil.

Aoa 15 32 Také Juda a Silas bratry velmi povzbudili a posílili svými slovy; vždyť i oni byli proroci.

Aoa 15 33 Zůstali tam nějakou dobu; pak je bratři s přáním pokoje propustili a oni se vrátili zpět.

Aoa 15 34 ---

Aoa 15 35 Pavel a Barnabáš zůstali ještě v Antiochii a s mnoha jinými tam učili a zvěštovali slovo Páně.

Aoa 15 36 Po nějaké době řekl Pavel Barnabášovi: "Navštivme opět naše bratry ve všech městech, kde jsme kázali slovo Páně, a podívejme se, jak se jim daří."

Aoa 15 37 Barnabáš chtěl s sebou vzít také Jana Marka.

Aoa 15 38 Pavel však nepokládal za správné vzít ho s sebou, poněvadž je opustil v Pamfylíi a v práci s nimi nepokračoval.

Aoa 15 39 Vznikla z toho taková neshoda, že se spolu rozešli: Barnabáš vzal s sebou Marka a plavil se na Kypr,

Aoa 15 40 Pavel si vybral za spolupracovníka Silase, a když ho bratři poručili milosti Páně, vydal se i on na cestu.

Aoa 15 41 Procházel Sýrií a Kilikií a všude posiloval církev.

Aoa 16 1 Tak se Pavel dostal také do Derbe a do Lystry. Tam byl jeden učedník jménem Timoteus; jeho matka byla židovka, která uvěřila v Krista, ale jeho otec byl pohan.

Aoa 16 2 Bratři v Lystry a v Ikoniu o něm vydávali dobré svědectví,

Aoa 16 3 a Pavel ho chtěl vzít s sebou. Z ohledu na tamější židy jej dal obřezat: všichni totiž věděli, že jeho otec byl pohan.

Aoa 16 4 Ve všech městech, jimiž procházeli, předávali závazná ustanovení, na nichž se usnesli apoštolové a starší v Jeruzalémě.

Aoa 16 5 A tak se církev upevňovala ve víře a počet bratří rostl každým dnem.

Aoa 16 6 Poněvadž jim Duch svatý zabránil zvěstovat Slovo v provincii Asii, procházeli Frygií a krajínou galatskou.

Aoa 16 7 Když přišli až k Mysii, pokoušeli se dostat do Bithynie, ale Duch Ježíšův jim to nedovolil.

Aoa 16 8 Prošli tedy Mysií a přišli k moři do Troady.

Aoa 16 9 Tam měl Pavel v noci vidění: Stanul před ním jakýsi Makedonec a velmi ho prosil: "Přeplav se do Makedonie a pomoz nám!"

Aoa 16 10 Po tomto Pavlově vidění jsme se bez váhání chystali na cestu do Makedonie, protože jsme usoudili, že nás volá Bůh, abychom tam kázali evangelium.

Aoa 16 11 vypluli jsme tedy z Troady a plavili se přímo na ostrov Samothráké a druhého dne do makedonské Neapole.

Aoa 16 12 Odtud jsme šli do Filip, které jsou nejvýznamnějším městem té části Makedonie a římskou kolonií. V tomto městě jsme strávili několik dní.

Aoa 16 13 V sobotu jsme vyšli za bránu k řece, protože jsme se domnívali, že tam bude modlitebna; posadili jsme se a mluvili k ženám, které se tam sešly.

Aoa 16 14 Poslouchala nás i jedna žena jménem Lydie, obchodnice s purpurem z města Thyatir, která věřila v jediného Boha. Pán jí otevřel srdce, aby přijala, co Pavel zvěstoval.

Aoa 16 15 Když byla ona a všichni z jejího domu pokřtěni, obrátila se na nás s prosbou: "Jste-li přesvědčeni, že jsem uvěřila v Pána, vejděte do mého domu a buďte mými hosty"; a my jsme její naléhavé pozvání přijali.

Aoa 16 16 Když jsme šli jednou do modlitebny, potkala nás mladá otrokyně, která měla věšτεckého ducha a předpovídáním budoucnosti přinášela svým pánům značný zisk.

Aoa 16 17 Chodila za Pavlem a za námi a stále volala: "Toto jsou služebníci nejvyššího Boha. Zvěstují vám cestu ke spáse."

Aoa 16 18 A to dělala po mnoho dní. Pavlovi to bylo proti mysli, obrátil se proto na toho ducha a řekl: "Ve jménu Ježíše Krista ti přikazuji, abys z ní vyšel!" A v tu chvíli ji ten zlý duch opustil.

Aoa 16 19 Když si její páni uvědomili, že tím přišli o svůj zisk, uchopili Pavla a Silase a vlekli je na náměstí před městskou správou.

Aoa 16 20 Tam je předvedli před soudce a řekli: "Tito lidé pobuřují naše město. Jsou to Židé a rozšiřují zvyky, které my jako Římané nemůžeme uznat, nebo se dokonce podle nich řídit."

Aoa 16 22 Také dav se obrátil proti nim a soudcové z nich dali strhat šaty a rozkázali je zbičovat.

Aoa 16 23 Když je důkladně zbičovali, zavřeli je do vězení a žalárníkovi poručili, aby je dobře hlídal.

Aoa 16 24 On je podle toho rozkazu zavřel do nejbezpečnější cely a pro jistotu jim dal nohy do klády.

Aoa 16 25 Kolem půlnoci se Pavel a Silas modlili a zpěvem oslavovali Boha; ostatní vězňové je poslouchali.

Aoa 16 26 Tu náhle nastalo veliké zemětřesení a celé vězení se otrásl až do základů. Rázem se otevřely všechny dveře a všem vězňům spadla pouta.

Aoa 16 27 Když se žalárník probudil a uviděl, že jsou všechny dveře vězení otevřené, vytasil meč a chtěl se zabít, protože myslel, že mu vězňové uprchli.

Aoa 16 28 Ale Pavel hlasitě vykřikl: "Nedělej to! Jsme tu všichni!"

Aoa 16 29 Tu žalárník rozkázal, aby mu přinesli světlo, vběhl dovnitř a pln strachu padl před Pavlem a Silasem na kolena.

Aoa 16 30 Pak je vyvedl ven a řekl: "Bohové a páni, co mám dělat, abych byl zachráněn?"

Aoa 16 31 Oni mu řekli: "Věř v Pána Ježíše, a budeš spasen ty i všichni, kdo jsou v tvém domě."

Aoa 16 32 A začali jemu i všem v jeho domácnosti zvěstovat slovo Boží.

Aoa 16 33 Ještě v tu noční chvíli se jich ujal, očistil jim rány a hned se dal se všemi svými lidmi pokřtít.

Aoa 16 34 Pak je zavedl do svého domu, pozval je ke stolu a s celou rodinou se radoval, že uvěřili v Boha.

Aoa 16 35 Druhého dne ráno poslali soudcové ozbrojenou stráž s rozkazem: "Propušt' ty muže!"

Aoa 16 36 Žalárník oznámil tento rozkaz Pavlovi: "Soudcové nařídili, abyste byli propuštěni. Od této chvíle jste svobodní a v pokoji odejděte."

Aoa 16 37 Ale Pavel řekl: "Nás, římské občany, veřejně a bez soudu zbili a zavřeli do vězení. A teď se nás chtějí ve vši tichosti zbavit? To ne! Ať sem sami přijdou a propustí nás!"

Aoa 16 38 Stráž to oznámila soudcům. A ti, když uslyšeli, že Pavel a Silas jsou římscí občané,

Aoa 16 39 ulekli se a přišli za nimi; omluvili se, vyvedli je z vězení a prosili, aby opustili město.

Aoa 16 40 Pavel a Silas vyšli z vězení a šli k Lydii. Tam se shledali s bratřími, povzbudili je a odešli z Filip.

Aoa 17 1 Dali se cestou, která vede přes města Amfipolis a Apollonii a přišli do Tesaloniky, kde měli Židé synagógu.

Aoa 17 2 Pavel jako obvykle přišel do jejich shromáždění a po tři soboty k nim mluvil,

Aoa 17 3 vykládal Písmo a dokazoval, že Mesiáš musel trpět a vstát z mrtvých. "A ten Mesiáš", řekl Pavel, "je Ježíš, kterého já vám zvěstuji."

Aoa 17 4 Někteří z nich se tím dali přesvědčit a připojili se k Pavlovi a Silasovi, také velmi mnoho Řeků, kteří už ctili jediného Boha, a nemálo žen z významných rodin.

Aoa 17 5 To však naplnilo Židy hněvem a závistí. S pomocí několika ničemných lidí z ulice vyvolali srocení davu a tak pobouřili celé město. Pak napadli Jásonův dům a chtěli Pavla a Silase postavit před shromáždění.

Aoa 17 6 Když je nenalezli, vlekli Jásona a několik bratří k představeným města a křičeli: "Ti, kteří pobouřili celý svět, přišli i k nám, a Jáson je přijal do svého domu!"

Aoa 17 7 Ti všichni porušují císařova nařízení, protože tvrdí, že pravým králem je Ježíš."

Aoa 17 8 Tato slova poděsila všechny lid i představené města,

Aoa 17 9 ale když Jáson a ostatní zaplatili záruku, byli propuštěni.

Aoa 17 10 A hned té noci vypravili bratří Pavla a Silase do Beroje. Když tam přišli, odebrali se do židovské synagógy.

Aoa 17 11 Židé v Beroji byli přístupnější než v Tesalonice: Přijali evangelium s velikou dychtivostí a každý den zkoumali v Písmu, zdali je to tak, jak zvěstuje Pavel.

Aoa mužů.	17	12	A tak mnozí z nich uvěřili a s nimi nemálo Řeků, vznešených žen i
Aoa v Beroji,	17	13	Jakmile se však Židé v Tesalonice dověděli, že Pavel káže slovo Boží i
vypravili se tam a začali podněcovat a pobuřovat lidi.	17	14	Tu bratří hned vypravili Pavla z Beroje směrem k moři, ale Silas a
Timoteus ve městě zůstali.	17	15	Ti, kteří Pavla doprovázeli, šli s ním až do Athén a odtud se vrátili
Aoa s jeho vzkazem, aby k němu Silas a Timoteus co nejdříve přišli.	17	16	Zatím na ně Pavel v Athénách čekal; když shledal, kolik modlářství je
Aoa v tom městě, velmi ho to znepokojovalo.	17	17	Proto mluvil v synagóze se židy a s pohany, kteří uvěřili v jediného
Aoa Boha; a každý den hovořil i na náměstí s lidmi, kteří tam právě byli.	17	18	Rozmlouvali s ním i někteří epikurejští a stoicťi filosofové. Jedni se
Aoa ptali: "Co nám to chce ten nedovzdělanec vykládat?" Druzí říkali: "Ždá se, že nás chce získat	17	19	pro cizí božstva." Tak soudili, protože Pavel kázal o Ježíšovi a o zmrtvýchvstání.
Aoa "Rádi bychom se dověděli, jaké je to tvé nové učení, které šíříš."	17	20	Pak ho vzali s sebou, dovedli na Areopag a tam mu položili otázku:
Aoa "Vždyť to, co nám vykládáš, zní velice podivně. Chceme se tedy dovědět,	17	21	všichni Athéňané i cizinci, kteří tam pobývají, ničemu totiž nevěnují
co to je."	17	22	tolik času jako tomu, že vykládají a poslouchají něco nového.
Aoa Pavel se tedy postavil doprostřed shromáždění na Areopagu a promluvil:	17	23	"Athéňané, vidím, že jste v uctívání bohů velice horliví.
Aoa Když jsem procházel vašimi posvátnými místy a prohlížel si je, nalezl	17	24	jsem i oltář s nápisem: 'Neznámému bohu'. Koho takto uctíváte, a ještě neznáte, toho vám
zvěstuji:	17	25	Bůh, který učinil svět a všechno, co je v něm, ten je pánem nebe i
Aoa země, a nebydlí v chrámech, které lidé vystavěli,	17	26	ani si nedává od lidí sloužit, jako by byl na nich závislý; vždyť je
Aoa to on sám, který všemu dává život, dech i všechno ostatní.	17	27	On stvořil z jednoho člověka všechno lidstvo, aby přebývalo na povrchu
Aoa země, určil pevná roční údobí i hranice lidských sídel.	17	28	Bůh to učinil proto, aby jej lidé hledali, zda by se ho snad nějakým
Aoa způsobem mohli dopátrat a tak jej nalézt, a přece není od nikoho z nás daleko.	17	29	'Neboť v něm žijeme, pohybujeme se, jsme', jak to říkají i někteří z
Aoa vašich básníků: 'vždyť jsme jeho děti.'	17	30	Jsmen-li tedy Božími dětmi, nemůžeme si myslet, že božstvo se podobá
Aoa něčemu, co bylo vyrobeno ze zlata, stříbra nebo z kamene lidskou zručností a důmyslem.	17	31	Bůh však promínil lidem dobu, kdy to ještě nemohli pochopit, a nyní
Aoa zvěstuje všem, ať jsou kdekoli, aby této neznalosti litovali a obrátili se k němu.	17	32	Neboť ustanovil den, v němž bude spravedlivě soudit celý svět skrze
Aoa muže, kterého k tomu určil. všem lidem o tom poskytl důkaz, když jej vzkřísil z mrtvých."	17	33	Jakmile uslyšeli o vzkříšení z mrtvých, jedni se mu začali smát a
Aoa druzí řekli: "Rádi si tě poslechneme, ale až někdy jindy."	17	34	A tak Pavel od nich odešel.
Aoa Některé se však k němu připojili a uvěřili; mezi nimi byl i Dionysios	18	1	z Areopagu, žena jménem Damaris a s nimi ještě jiní.
Aoa Potom odešel Pavel z Athén a přišel do Korintu.	18	2	Tam se setkal s jedním Židem, který se jmenoval Akvila a pocházel z
Aoa Pontu. Nedávno přišel se svou manželkou Priscillou z Itálie, protože císař Klaudius vydal	18	3	rozkaz, aby všichni Židé opustili Řím. Pavel se s nimi sblížil,
Aoa zůstal u nich a pracoval s nimi, poněvadž měli stejné řemeslo - dělali	18	4	stany.
Aoa Každou sobotu mluvil v synagóze a snažil se získat židy i pohany.	18	5	A když přišli z Makedonie Silas a Timoteus, věnoval se Pavel zcela
Aoa kázání a dokazoval židům, že Ježíš je zaslíbený Mesiáš.	18	6	Židé se však proti Pavlovi postavili a rouhali se. Proto setřásl prach
Aoa ze svého roucha a řekl: "Vy sami jste odpovědní za svou záhubu. Já jsem vůči vám bez viny a od	18	7	této chvíle se obrátím k pohanům."
Aoa Odešel ze synagógy a působil v sousedním domě Tita Justa, pohana,	18	8	který uvěřil v Hospodina.
Aoa Představený synagógy Krispus a všichni, kteří byli v jeho domě,	18	9	uvěřili Pánu; také mnozí z Korintánů, kteří Pavla poslouchali, uvěřili a dali se pokřtít.
Aoa Jedné noci měl Pavel vidění, v němž mu Pán řekl: "Neboj se! Mluv a	18	10	nemlč,
Aoa protože já jsem s tebou a nikdo ti neublíží. Mnozí v tomto městě patří	18	11	k mému lidu."
Aoa A tak tam Pavel zůstal jeden a půl roku a učil je Božímu slovu.	18	12	Když byl Gallio místodržitelem v Achaji, vystoupili Židé společně
Aoa proti Pavlovi, přivedli ho na soud	18	13	a takto ho obžalovali: "Tento člověk přemlouvá lidi, aby uctívali Boha
Aoa v rozporu se zákonem."	18		

Aoa 18 14 Když se už Pavel chtěl hájit, řekl Gallio židům: "Kdyby šlo o nějaký přečin nebo dokonce zločin, náležitě bych vás, Židé, vyslechl.
Aoa 18 15 Poněvadž se to však týká sporů o slova či nějaká jména a váš vlastní zákon, vyřiďte si to sami mezi sebou. Tím se já jako soudce zabývat nebudu."
Aoa 18 16 A dal rozkaz, aby je vyvedli ze soudní síně.
Aoa 18 17 Tu se všichni chopili představeného synagógy Sosthena a bili ho přímo před zraky soudce; ale Gallio tomu nevěnoval pozornost.
Aoa 18 18 Pavel zůstal v Korintě ještě mnoho dní, pak se s bratřími rozloučil a odplul s Priscillou a jejím mužem Akvilou do Syrie. Protože učinil slib, dal si v Kenchrejích oštrihat vlasy.
Aoa 18 19 Dostali se do Efezu, kde oba manželé už zůstali. Pavel tam šel do synagógy a hovořil se židy.
Aoa 18 20 Ačkoli ho žádali, aby s nimi zůstal delší dobu, on jejich pozvání nepřijal, rozloučil se s nimi a řekl:
Aoa 18 21 "Já se k vám vrátím, bude-li Bůh chtít." Pak odplul z Efezu
Aoa 18 22 do Cesareje a odtud se vydal do Jeruzaléma, aby pozdravil církev.
Potom odešel do Syrské Antiochie.
Aoa 18 23 Když tam pobyl nějaký čas, vydal se znovu na cestu. Procházel galatskou krajinou a Frygií a posiloval tam všechny učedníky.
Aoa 18 24 Mezitím přišel do Efezu Žid jménem Apollos, původem z Alexandrie, muž vzdělaný a výmluvný, který dovedl přesvědčivě vykládat svaté Písmo.
Aoa 18 25 Byl už poučen o cestě Páně, mluvil s velikým nadšením a učil přesně o Ježíšovi, ale znal jenom křest Janův.
Aoa 18 26 Začal neohroženě vystupovat v synagóze. Když ho uslyšeli Priscilla a Akvila, vzali ho k sobě a ještě důkladněji mu vyložili Boží cestu.
Aoa 18 27 Bratři ho také povzbudili v jeho úmyslu vypravit se do Achaje a napsali tamějším učedníkům doporučující dopis. Když tam Apollos přišel, z milosti Boží velmi prospěl těm, kteří uvěřili.
Aoa 18 28 Ve veřejných rozhovorech překonával židy přesvědčivými důkazy z Písem, že Mesiáš je Ježíš.
Aoa 19 1 Zatímco byl Apollos v Korintě, prošel Pavel hornatým vnitrozemím a přišel do Efezu; tam se setkal s nějakými učedníky.
Aoa 19 2 Zeptal se jich: "Když jste uvěřili, přijali jste Ducha svatého?"
Odpověděli mu: "Vůbec jsme neslyšeli, že je seslán Duch svatý."
Aoa 19 3 Pavel řekl: "Jakým křtem jste tedy byli pokřtěni?" Oni řekli: "Křtem Janovým."
Aoa 19 4 Tu jim Pavel prohlásil: "Jan křtil ty, kteří se odvrátili od svých hříchů, a vybízel lid, aby uvěřili v toho, který přijde po něm - v Ježíše."
Aoa 19 5 Když to uslyšeli, dali se pokřtít ve jméno Pána Ježíše.
Aoa 19 6 Jakmile na ně Pavel vložil ruce, sestoupil na ně Duch svatý a oni mluvili v prorockém vytržení.
Aoa 19 7 Těch mužů bylo asi dvanáct.
Aoa 19 8 V synagóze pak Pavel neohroženě působil po tři měsíce; rozmlouval s lidmi a přesvědčoval je o království Božím.
Aoa 19 9 Protože však někteří tvrdošíjně trvali na svém a nedali se přesvědčit, ba dokonce cestu Páně přede všemi tupili, oddělil se Pavel od nich, odvedl s sebou i učedníky a začal denně mluvit v přednáškové síni filosofa jménem Tyrannos.
Aoa 19 10 To trvalo dva roky, takže všichni obyvatelé provincie Asie mohli slyšet slovo Páně, židé i pohané.
Aoa 19 11 Bůh konal skrze Pavla neobvyklé mocné činy.
Aoa 19 12 Lidé dokonce odnášeli k nemocným šátky a zástěry, kterých se dotkl, a zlí duchové je opouštěli.
Aoa 19 13 Také někteří židovští zaříkávači, kteří cestovali od města k městu, pokusili se užívat ke svému zaklínání jména Pána Ježíše. Nad těmi, kteří byli posedlí zlými duchy, říkali: "Zaklínáme vás Ježíšem, kterého káže Pavel."
Aoa 19 14 Tak to dělalo sedm synů Skévy, prý židovského velekněze.
Aoa 19 15 Ale zlý duch jim řekl: "Ježíše znám a o Pavlovi vím. Ale kdo jste vy?"
Aoa 19 16 Tu člověk, v kterém byl ten zlý duch, se na ně vrhl, všechny je přemohl a tak je zřídil, že z toho domu uteklí nazí a plní ran.
Aoa 19 17 To se rozhlásilo mezi všemi židy i pohany, kteří žili v Efezu; na všechny padla bázeň a jméno Pána Ježíše bylo ve velké úctě.
Aoa 19 18 Přicházeli i mnozí z těch, kteří uvěřili, a přede všemi vyznávali, že také oni dříve používali zaklínání.
Aoa 19 19 Nemálo pak těch, kteří se zabývali magií, přinesli své knihy a přede všemi je spálili. Jejich cena se odhadovala na padesát tisíc stříbrných.
Aoa 19 20 A tak mocí Páně rostlo a rozmáhalo se jeho slovo.
Aoa 19 21 Po těchto událostech se Pavel veden Duchem svatým rozhodl, že půjde přes Makedonii a Achaju do Jeruzaléma. Řekl: "Zůstanu tam nějaký čas, a potom musím také do Říma."
Aoa 19 22 Poslal do Makedonie dva ze svých pomocníků, Timotea a Erasta, a sám se ještě nějaký čas zdržel v Asii.
Aoa 19 23 V té době došlo k velikému pobouření kvůli tomu učení.

Aoa 19 24 Nějaký Demetrios, zlatník a výrobce stříbrných napodobenin Artemidina chrámu, který poskytoval značný výdělek řemeslníkům,
Aoa 19 25 svolal je i ostatní, kteří dělali podobné věci, a řekl jim:
Aoa 19 26 "Mužové, víte, že z této práce máme blahobyt, a vidíte a slyšíte, že tenhle Pavel přemluvil a svedl mnoho lidí nejen z Efezu, nýbrž skoro z celé provincie. Říká, že bohové udělaní lidskýma rukama nejsou žádní bohové.
Aoa 19 27 Je nebezpečí, že nejen náš obor ztratí vážnost, nýbrž i chrám veliké bohyně Artemidy nebude považován za nic, a začne upadat sláva té, kterou uctívá naše provincie i celý svět."
Aoa 19 28 Když to uslyšeli, velmi se rozzlobili a začali křičet: "Veliká je efezská Artemis!"
Aoa 19 29 Pobouření se rozšířilo na celé město. Lidé se hromadně hnali do divadla a vlekli s sebou Makedonce Gai a Aristarcha, Pavlovy průvodce na cestách.
Aoa 19 30 Pavel chtěl jít do shromáždění lidu, ale učedníci mu v tom zabránili.
Aoa 19 31 Také někteří vysocí úředníci provincie, kteří mu byli nakloněni, mu vzkázali, aby se tam neodvažoval.
Aoa 19 32 Každý křičel něco jiného, neboť v shromáždění byl zmatek a většina nevěděla, proč se vůbec sešli.
Aoa 19 33 Židé postrčili dopředu Alexandra a zástup ho nechal vystoupit. Alexandr zamával rukou a chtěl pronést před lidem obhajobu.
Aoa 19 34 Když však poznali, že je to Žid, všichni jedním hlasem křičeli asi dvě hodiny: "Veliká je efezská Artemis!"
Aoa 19 35 Teprve městský tajemník uklidnil zástup a řekl: "Efezané, kterýpak člověk by nevěděl, že město Efez je strážcem chrámu velké Artemidy a jejího obrazu seslaného z nebe!
Aoa 19 36 Protože o tom nemůže být pochyb, musíte zachovat klid a nedělat nic ukvapeného.
Aoa 19 37 Přivedli jste tyto lidi, ale oni se nedopustili ani svatokrádeže, ani netupili naši bohyni.
Aoa 19 38 Chce-li si Demetrios a řemeslníci na někoho stěžovat, k tomu jsou soudní dny a místodržitelé. Tam ať se soudí.
Aoa 19 39 A žádáte-li ještě něco jiného, může se to vyřídit v řádném shromáždění.
Aoa 19 40 Vždyť je nebezpečí, že budeme kvůli dnešku obžalováni ze vzpoury. Není tu žádný důvod, kterým bychom mohli obhájit toto srocení." Po těch slovech rozpustil shromáždění.
Aoa 19 41 Když ten zmatek ustal, svolal si Pavel učedníky a povzbudil je. Pak se s nimi rozloučil a vydal se na cestu do Makedonie.
Aoa 20 1 Prošel tamější krajiny, vytrvale povzbuzoval bratry slovem Božím a přišel do Řecka,
Aoa 20 2 kde strávil tři měsíce. Když se chystal vyplout do Sýrie, zosnovali proti němu Židé úklady, a proto se rozhodl vrátit se přes Makedonii.
Aoa 20 3 Doprovázel ho Sopatros, Pyrrhův syn z Beroje, Aristarchos a Sekundus z Tesaloniky, Gaius a Timoteus z Derbe a Tychikos a Trofimos z Asie.
Aoa 20 4 Ti šli napřed a čekali na nás v Troadě.
Aoa 20 5 My jsme po velikonocích vypluli z Filip a přijeli jsme k nim do Troady až za pět dní. Tam jsme zůstali týden.
Aoa 20 6 První den v týdnu jsme se sešli k lámání chleba a Pavel promluvil ke shromáždění. Protože chtěl na druhý den odcestovat, protáhl řeč až do půlnoci.
Aoa 20 7 Byli jsme shromážděni v horní místnosti, kde bylo mnoho lamp.
Aoa 20 8 Nějaký mladík jménem Eutychos seděl na okně, a protože Pavel mluvil dlouho, přemáhal ho spánek. Usnul a spadl z třetího poschodí a když ho zvedli, byl mrtvý.
Aoa 20 9 Pavel sešel dolů, sklonil se nad ním, objal ho a řekl: "Upokojte se, je v něm život."
Aoa 20 10 Pak se vrátil nahoru, lámal a jedl chléb, dlouho do rána s nimi rozmlouval a potom odešel.
Aoa 20 11 Chlapce přivedli živého a to je velice povzbudilo.
Aoa 20 12 My jsme nastoupili na loď napřed a vypluli jsme směrem k Assu, kde se k nám měl připojit Pavel. Tak nám totiž nařídil a sám se rozhodl jít pěšky.
Aoa 20 13 Když se s námi v Assu sešel, vzali jsme ho na loď a dopluli do Mitylény.
Aoa 20 14 Odtud jsme pluli dál a na druhý den jsme se dostali do blízkosti Chia. Další den jsme připluli k Samu a příští den jsme dorazili do Milétu.
Aoa 20 15 Pavel se totiž rozhodl minout Efez a neztrácet čas v provincii Asii, neboť spěchal, aby byl pokud možno na den letnic v Jeruzalémě.
Aoa 20 16 Z Milétu poslal Pavel vzkaz do Efezu a zavolal si starší církve.
Aoa 20 17 Když k němu přišli, řekl jim: "Vy víte, jak jsem si u vás počíнал celou dobu od prvního dne, kdy jsem přišel do Asie.
Aoa 20 18 Sloužil jsem Pánu s velkou pokorou, v slzách a zkouškách, které mě potkaly pro úklady židů.
Aoa 20 19 Víte, že jsem vám nezamlčel nic, co by vám bylo k prospěchu; všechno

jsem vám řekl, když jsem vás učil ve shromáždění i v rodinách.
Aoa 20 21 Naléhal jsem na Židy i Řeky a vyzýval je, aby se obrátili k Bohu a
uvěřili v našeho Pána, Ježíše Krista.
Aoa 20 22 Nyní jdu do Jeruzaléma, protože mě Duch nutí, a nevím, co mě tam
potká.
Aoa 20 23 Víím jen tolik, že mi Duch svatý město od města ohlašuje, že na mne
čekají pouta a utrpení.
Aoa 20 24 Ale já nepřikládám svému životu žádnou jinou cenu, než abych dokončil
svůj běh a splnil úkol, který jsem dostal od Pána Ježíše: hlásat evangelium o Boží milosti.
Aoa 20 25 Nyní vím, že mě už neuvidí nikdo z vás, k nimž jsem na svých cestách
přišel hlásat Boží království.
Aoa 20 26 Proto vám v tento den prohlašuji před Bohem, že mou vinou nikdo
nezahyne,
Aoa 20 27 neboť jsem vám oznámil celou Boží vůli a nic jsem nezamlčel.
Aoa 20 28 Dávejte pozor na sebe i na celé stádo, ve kterém si vás Duch svatý
ustanovil za strážce, abyste byli pastýři Boží církve, kterou si Bůh získal krví vlastního
Syna.
Aoa 20 29 Víím, že po mém odchodu přijdou mezi vás draví vlci, kteří nebudou
šetřit stádo.
Aoa 20 30 I mezi vámi samými povstanou lidé, kteří povedou scestné řeči, aby
strhli učedníky na svou stranu.
Aoa 20 31 Buďte proto bdělí a pamatujte, že jsem se slzami v očích po tři roky
ve dne v noci každému z vás neustále ukazoval cestu.
Aoa 20 32 Nyní vás svěřuji Bohu a slovu jeho milosti, které má moc vás proměnit
a dát vám podíl mezi všemi, kdo jsou posvěceni.
Aoa 20 33 Od nikoho jsem nežádal stříbro, zlato ani oděv.
Aoa 20 34 Sami víte, že tyto mé ruce vydělávaly na všechno, co jsem potřeboval
já i moji společníci.
Aoa 20 35 Tím vším jsem vám ukázal, že máme takto pracovat, pomáhat slabým a mít
na paměti slova Pána Ježíše, který řekl: "Blaze tomu, kdo dává, ne tomu, kdo bere."
Aoa 20 36 Po těch slovech si s nimi se všemi klekl a pomodlil se.
Aoa 20 37 Všichni se dali do hlasitého pláče, objímali Pavla a líbali ho,
Aoa 20 38 dojatí nejvíce jeho slovy, že ho už nikdy neuvidí. Pak ho doprovodili
k lodi.
Aoa 21 1 Když nastal čas k odjezdu, rozloučili jsme se s nimi. Přímo cestou
jsme dopluli na Kós, druhý den na Rodos a odtud jsme pluli do Patary.
Aoa 21 2 Tam jsme našli loď, která plula do Fénicie. Nasedli jsme na ni a
vypluli.
Aoa 21 3 Přiblížili jsme se na dohled ke Kypru, ale nechali jsme ho vlevo a
mířili k Sýrii. Přistáli jsme v Týru, kde měla loď vyložit náklad.
Aoa 21 4 Vyhledali jsme učedníky a zůstali jsme tam sedm dní. Ti z vnuknutí
Ducha říkali Pavlovi, aby nechodil do Jeruzaléma.
Aoa 21 5 Když ty dny uplynuly, vydali jsme se zase na cestu. Všichni, i ženy a
dětí, nás vyprovázeli až za město. Na břehu jsme si klekli a pomodlili se.
Aoa 21 6 Pak jsme se rozloučili. My jsme nastoupili na loď a oni se vrátili
domů.
Aoa 21 7 Potom jsme pokračovali v plavbě; z Týru jsme dorazili do Ptolemaidy.
Tam jsme pozdravili bratry a zůstali u nich jeden den.
Aoa 21 8 Druhý den jsme se vydali na cestu a přišli do Cesareje. Tam jsme
navštívili Filipa, kazatele evangelia a jednoho ze sedmi jáhnů, a ubytovali se u něho.
Aoa 21 9 Ten měl čtyři neprovdané dcery, prorokyně.
Aoa 21 10 Když jsme tam byli několik dní, přišel z Judska prorok, jménem Agabos.
Aoa 21 11 Přišel k nám, vzal Pavlův opasek, svázel si jím nohy i ruce a řekl:
"Toto praví Duch svatý: Muže, kterému patří tento opasek, židé v Jeruzalémě takto svážou a
vydají pohanům."
Aoa 21 12 Když jsme to uslyšeli, prosili jsme my i tamější bratři Pavla, aby do
Jeruzaléma nechodil.
Aoa 21 13 Ale on odpověděl: "Proč pláčete a působíte mi tím větší bolest? Vždyť
já jsem připraven nejen nechat se svázat, nýbrž i zemřít v Jeruzalémě pro jméno Pána Ježíše!"
Aoa 21 14 Protože se nedal přemluvit, přestali jsme naléhat a řekli jsme: "Děj
se vůle Páně!"
Aoa 21 15 Potom jsme se připravili na cestu a vydali se do Jeruzaléma.
Aoa 21 16 S námi šli i někteří učedníci z Cesareje a vedli nás k Mnasonovi z
Kypru, jednomu z prvních učedníků. U něho jsme se měli ubytovat.
Aoa 21 17 Když jsme přišli do Jeruzaléma, přijali nás bratři s radostí.
Aoa 21 18 Nazítrí se Pavel odebral i s námi k Jakubovi, kde se sešli všichni
starší.
Aoa 21 19 Pavel je pozdravil a vyprávěl jim podrobně všechno, co Bůh jeho
působením vykonal mezi pohany.
Aoa 21 20 Když to vyslechli, chválili Boha. Potom řekli Pavlovi: "Pohleď,
bratře, kolik tisíc židů uvěřilo v Krista, a všichni jsou nadšenými zastánci Zákona.
Aoa 21 21 O tobě se doslechli, že prý učíš všechny židy, žijící mezi pohany, aby

odpadli od Mojžíše: aby přestali obřezávat své syny a žít podle otcovských zvyků.
Aoa 21 22 Co teď? v každém případě se dovědí, žeš přišel.
Aoa 21 23 Udělej tedy, co ti radíme: Jsou tu čtyři muži, kteří na sebe vzali
slib. Připoj se k nim,
Aoa 21 24 podrob se s nimi očištnému obřadu a zaplať za ně, co je předepsáno;
pak si budou moci dát ostříhat hlavu. Tak poznají všichni, že není ani trochu pravdy na tom,
co se o tobě říká, a že naopak sám jsi věrný zákonu a žiješ podle něho.
Aoa 21 25 Pokud jde o pohany, kteří přijali víru, těm jsme písemně oznámili své
rozhodnutí, že nemají jíst pokrmý, obětované modlám, ani krev, ani maso zvířat nezbaivených
krve, a že se mají vyvarovat smilstva."
Aoa 21 26 Nato Pavel vzal ty muže s sebou a na druhý den se s nimi dal zasvětit.
Pak šel do chrámu a oznámil, kdy se skončí očištné dny a za každého z nich bude přinesena
oběť.
Aoa 21 27 Když se těch sedm dní chýlilo ke konci, uviděli ho v chrámě židé z
provincie Asie. Pobouřili celý dav, zmocnili se Pavla
Aoa 21 28 a křičeli: "Izraelci, pojďte sem! To je ten člověk, který všude
všechny učí proti vyvolenému lidu, proti zákonu a proti chrámu. A teď ještě přivedl do chrámu
pohany a znesvětil toto svaté místo."
Aoa 21 29 viděli totiž předtím Trofima z Efezu s Pavlem ve městě a domnívali se,
že ho Pavel přivedl do chrámu.
Aoa 21 30 V celém městě nastal rozruch a lid se začal sbíhat. Chytili Pavla a
vlekli ho ven z chrámu. A hned byly zavřeny brány.
Aoa 21 31 Ve chvíli, kdy ho už chtěli zabít, došlo hlášení veliteli praporu, že
celý Jeruzalém se bouří.
Aoa 21 32 Ten vzal okamžitě vojáky i důstojníky a běžel dolů k davu. Jakmile
uviděli velitele a vojáky, přestali Pavla bít.
Aoa 21 33 Velitel přistoupil k Pavlovi, zatkl ho a rozkázal vojákům, aby ho
spoutali dvěma řetězy. Potom vyšetřoval, kdo je a co udělal.
Aoa 21 34 V davu křičel každý něco jiného. Protože se velitel nemohl pro zmatek
dovědět nic jistého, rozkázal odvést Pavla do pevnosti.
Aoa 21 35 Když se dostali ke schodišti, museli ho vojáci pro násilí davu nést,
Aoa 21 36 neboť celé množství lidu šlo za ním a křičeli: "Pryč s ním!"
Aoa 21 37 Než ho dovedli do pevnosti, řekl Pavel veliteli: "Smím ti něco říci?"
On se podivil: "Ty umíš řecky?"
Aoa 21 38 Nejsi ten Egyptan, který nedávno podnítil ke vzpouře a vyvedl na poušť
čtyři tisíce vzbouřenců?"
Aoa 21 39 Pavel odpověděl: "Já jsem Žid z Tarsu v Kilikii, občan ne
bezvýznamného města. Prosím tě, dovol mi promluvit k lidu."
Aoa 21 40 Velitel mu to dovolil. Pavel, jak stál na schodišti, dal lidu znamení
rukou. Nastalo napjaté ticho a Pavel je oslovil hebrejsky:
Aoa 22 1 "Bratří a otcové, vyslechněte, co vám chci nyní říci na svou
obhajobu."
Aoa 22 2 Když uslyšeli, že k nim mluví hebrejsky, úplně se uklidnili a Pavel
pokračoval:
Aoa 22 3 "Já jsem Žid a narodil jsem se v Tarsu v Kilikii, ale vychován jsem
byl zde v Jeruzalémě. v Gamalielově škole jsem byl přesně vyučen zákonu našich otců. Byl jsem
právě tak plný horlivosti pro Boha, jako jste dnes vy všichni,
Aoa 22 4 a víru v Ježíše Krista jsem pronásledoval až na smrt, muže i ženy jsem
dával spoutat a uvěznit,
Aoa 22 5 jak mi může dosvědčit velekněz a celý sbor starších. Od nich jsem
dostal doporučující dopisy pro židovské souverce v Damašku a vydal jsem se tam, abych tamější
stoupence nové víry přivedl v poutech do Jeruzaléma a dal je potrestat.
Aoa 22 6 Když jsem ještě byl na cestě a blížil se k Damašku, kolem poledne mě
najednou obklopilo jasné světlo z nebe.
Aoa 22 7 Padl jsem na zem a uslyšel jsem hlas, který mi pravil: 'Saul, Saul,
proč mě pronásleduješ?'
Aoa 22 8 Já jsem odpověděl: 'Kdo jsi, Pane?' A on mi řekl: 'Já jsem Ježíš
Nazaretský, kterého ty pronásleduješ.'
Aoa 22 9 Moji průvodci viděli sice světlo, ale neslyšeli hlas toho, kdo ke mně
mluvil.
Aoa 22 10 Řekl jsem: 'Co mám dělat, Pane?' A Pán mi řekl: 'Vstaň a pokračuj v
cestě do Damašku; tam ti bude řečeno všechno, co ti Bůh ukládá.'
Aoa 22 11 Protože jsem byl oslepen jasným světlem, museli mě moji druhové
vzít za ruku a tak mě dovedli do Damašku.
Aoa 22 12 Jeden muž, zbožný podle Božího zákona, jménem Ananiáš, který měl
dobrou pověst u všech místních židů,
Aoa 22 13 přišel za mnou, přistoupil ke mně a řekl: 'Bratře Saul, otevři oči!'
A já jsem v tu chvíli nabyl zraku.
Aoa 22 14 On mi řekl: 'Bůh našich otců si tě vyvolil, abys poznal jeho vůli,
spatřil jeho spravedlivého a slyšel hlas z jeho úst.
Aoa 22 15 Budeš jeho svědkem před všemi lidmi a budeš mluvit o tom, co jsi viděl
a slyšel.

Aoa 22 16 Nuže neváhej! Vstaň, vzývej jeho jméno a dej se pokřtít, abys byl obmyt ze svých hříchů.'

Aoa 22 17 Když jsem se potom vrátil do Jeruzaléma a modlil se v chrámě, upadl jsem do vytržení mysli.

Aoa 22 18 Spatřil jsem Pána, jak mi říká: 'Pospěš si a rychle odejdi z Jeruzaléma, protože nepřijmou tvé svědectví o mně.'

Aoa 22 19 Já jsem odpověděl: 'Pane, oni vědí, že jsem dával uvěznit a bičovat v synagógách ty, kdo v tebe věří.'

Aoa 22 20 Když byla prolévána krev tvého svědka Štěpána, byl jsem při tom, schvaloval jsem to a hlídal jsem šaty těch, kdo ho kamenovali.'

Aoa 22 21 Ale Pán mi řekl: 'Jdi, neboť já tě chci poslat daleko k pohanům!' "

Aoa 22 22 Poslouchali ho až do chvíle, kdy řekl tato slova; ale pak začali křičet: "Sproved ho ze světa! Nesmí zůstat na živu!"

Aoa 22 23 Protože křičeli, strhávali ze sebe šaty a házeli do vzduchu prach,

Aoa 22 24 rozkázal velitel vojákům, aby Pavla zavedli do pevnosti; dal jim pokyn, aby při výslechu použili bičování, neboť chtěl zjistit, proč proti němu tolik běsní.

Aoa 22 25 Když ho přivázali, řekl Pavel důstojníkovi, který měl službu: "Smíte bičovat římského občana, a to bez soudu?"

Aoa 22 26 Když to důstojník uslyšel, šel k veliteli a hlásil mu to. Řekl mu: "Co chceš dělat? Ten člověk je římský občan!"

Aoa 22 27 Velitel přišel k Pavlovi a ptal se ho: "Řekni mi, jsi římský občan?"

Aoa 22 28 On odpověděl: "Ano."

Aoa 22 29 Velitel mu na to řekl: "Já jsem získal toto občanství za veliké peníze." Ale Pavel prohlásil: "Já jsem se jako římský občan už narodil."

Aoa 22 29 Ihned od něho odstoupili ti, co ho měli vyslýchat. A velitel dostal strach, když se dověděl, že Pavel je římský občan, a on ho dal spoutat.

Aoa 22 30 Na druhý den, aby bezpečně zjistil, z čeho židé Pavla obviňují, dal ho vyvést z vězení a nařídil, aby se shromáždili velekněží a celá rada.

Aoa 23 1 Pak dal přivést Pavla a postavil ho před ně. Pavel upřel zrak na jejich shromáždění a řekl: "Bratří, až do dneška žiju se zcela dobrým svědomím před Bohem."

Aoa 23 2 Tu nařídil velekněz Ananiáš těm, kdo stáli u Pavla, aby ho udeřili přes ústa.

Aoa 23 3 Na to se Pavel k němu obrátil a řekl: "Tebe bude bít Bůh, ty obílená stěno. Sedíš zde, abys mě soudil podle zákona, a proti Zákonu rozkazuješ, aby mě bili?"

Aoa 23 4 Ti, co stáli u Pavla, řekli: "Troufáš si urážet Božího velekněze?"

Aoa 23 5 Pavel odpověděl: "Nevěděl jsem, bratří, že je to velekněz. Vím, že je psáno: 'Nebudeš tupit vládce svého lidu.'"

Aoa 23 6 Protože Pavel věděl, že jedna část rady patří k saduceům a druhá k farizeům, zvolal: "Bratří, já jsem farizeus, syn farizeův. Jsem souzen pro naději ve zmrtvýchvstání."

Aoa 23 7 Když to řekl, vznikl spor mezi farizeji a saduceji a shromáždění se rozdvajilo.

Aoa 23 8 Saduceové totiž říkají, že není zmrtvýchvstání a že nejsou andělé a duchové, kdežto farizeové vyznávají obojí.

Aoa 23 9 Nastal velký křik a někteří zákoníci z farizejské strany vstali a začali namítat: "Nic zlého na tom člověku nenacházíme. Co když k němu mluvil duch nebo anděl?"

Aoa 23 10 Hádky byla stále prudší a velitel se bál, že Pavla rozsápu. Proto povolal vojenský oddíl, aby Pavla vyrval z jejich středu a zavedl ho do pevnosti.

Aoa 23 11 Následující noc stanul před Pavlem Pán a řekl: "Neztrácej odvahu! Jako jsi svědčil o mně v Jeruzalémě, tak musíš svědčit i v Římě."

Aoa 23 12 Když nastal den, židé se spojili a zapřísáhli, že nebudou jíst ani pít, dokud Pavla nezabijí.

Aoa 23 13 Bylo jich více než čtyřicet, kdo se takto spikli.

Aoa 23 14 Ti šli k velekněžím a starším a řekli: "Zapřísáhli jsme se, že nic nevezmeme do úst, dokud Pavla nezabijeme."

Aoa 23 15 Vy teď spolu s radou požádejte velitele, aby dal Pavla přivést před vás, pod záminkou, že chcete důkladněji vyšetřit jeho případ. A my jsme připraveni zabít ho dříve, než přijde na místo."

Aoa 23 16 O těch úkladech se doslechl syn Pavlovy sestry. Šel do pevnosti a oznámil to Pavlovi.

Aoa 23 17 Pavel zavolał jednoho z důstojníků a řekl mu: "Zaveď tohoto mladíka k veliteli, má pro něho zprávu."

Aoa 23 18 Ten ho vzal s sebou, dovedl k veliteli a řekl mu: "Zavolał mě vězeň Pavel a požádal mě, abych tohoto mladíka dovedl k tobě, protože ti chce něco sdělit."

Aoa 23 19 Velitel ho vzal za ruku, odešel s ním stranou a zeptal se: "Co mi chceš oznámit?"

Aoa 23 20 On mu řekl: "Židé se domluvili, že tě požádají, abys dal zítra Pavla dovést před radu, která bude předstírat, že chce jeho případ důkladněji vyšetřit."

Aoa 23 21 Ale ty jim nevěř, neboť na něho číhá více než čtyřicet mužů, kteří se zavázali přísahou, že nebudou jíst ani pít, dokud ho nezabijí, a nyní jsou připraveni a čekají jen na tvé rozhodnutí."

Aoa 23 22 Velitel mladíka propustil a přikázal mu: "Nikomu nevyzraď, žes mi to

oznámil. "

Aoa 23 23 Pak zavolał dva ze svých důstojníků a dal jim rozkaz: "Připravte na devátou hodinu večer dvě stě pěšáků pro cestu do Cesareje, dále sedmdesát jezdců a dvě stě lehkoooděnců.

Aoa 23 24 Ať přichystají mezky a Pavla bezpečně dopraví k místodržiteli Félixovi. "

Aoa 23 25 Současně napsal dopis tohoto znění:

Aoa 23 26 "Klaudios Lysias zdraví vznešeného místodržitele Félixě.

Aoa 23 27 Muže, kterého ti posílám, se zmocnili Židé a chtěli ho zabít. Když jsem se dověděl, že je to římský občan, zasáhl jsem s vojenským oddílem a vysvobodil ho.

Aoa 23 28 Chtěl jsem přesně zjistit, z čeho jej obviňují, a proto jsem ho dal přivést před jejich radu.

Aoa 23 29 Shledal jsem, že se žaloba týká sporných otázek jejich zákona, ale že nejde o žádný zločin, který by zasluhoval smrt nebo vězení.

Aoa 23 30 Protože jsem se dověděl, že proti tomuto muži chystají úklady, posílám ho ihned k tobě a také žalobcům jsem nařídil, aby ho žalovali před tvým soudem."

Aoa 23 31 Vojáci tedy podle rozkazu vzali Pavla a během noci ho dopravili do Antipatriidy.

Aoa 23 32 Na druhý den nechali jezdce pokračovat v cestě s Pavlem a sami se vrátili do pevnosti.

Aoa 23 33 Jezdci dojeli do Cesareje, odevzdali dopis místodržiteli a předali mu i Pavla.

Aoa 23 34 Místodržitel přečetl dopis a zeptal se Pavla, z které provincie pochází. Když se dověděl, že z Kilikie,

Aoa 23 35 řekl: "Vyslechnu tě, jakmile se dostaví tvoji žalobci." A dal rozkaz, aby byl hlídán v Herodově paláci.

Aoa 24 1 Za pět dní přišel velekněz Ananiáš s několika staršími a s nějakým Tertullem právníkem, a dostavili se k místodržiteli, aby na Pavla podali žalobu. Když byl Pavel předvolán,

Aoa 24 2 Tertullus začal obžalobu: "Vznešený Félixi, tvou zásluhou se těšíme dokonalému míru a tvou moudrou péčí spěje všechno u tohoto národa k lepšímu.

Aoa 24 3 Vždy a všude to přijímáme s velikou vděčností.

Aoa 24 4 Ale abych tě už déle nezdržoval, prosím tě, abys byl tak laskav a krátce nás vyslechl.

Aoa 24 5 Shledali jsme, že tento člověk jako morová nákaza po celém světě vyvolává nepokoj mezi Židy a je hlavou nazorejské sekty.

Aoa 24 6 Pokusil se i znesvětit chrám a my jsme ho zadrželi.

Aoa 24 7 ---

Aoa 24 8 Až ho budeš vyslýchat, můžeš se sám přesvědčit o tom všem, co na něj žalujeme."

Aoa 24 9 K jeho řeči se připojili i Židé a tvrdili, že je tomu tak.

Aoa 24 10 Když ho místodržitel vyzval k obhajobě, Pavel promluvil: "Vím, že už mnoho let vykonáváš úřad soudce v tomto národě, a proto s klidnou myslí přednáším svou obhajobu.

Aoa 24 11 Můžeš si zjistit, že tomu není víc než dvanáct dní, co jsem přišel do Jeruzaléma, abych se poklonil Bohu,

Aoa 24 12 a ani v chrámu, ani v synagógách, ani jinde ve městě mě nikdo nepřistihl, že bych se s někým přel anebo dokonce podněcoval vzpouru davu.

Aoa 24 13 A nemohu dokázat před tebou nic, pro co mě nyní žalují.

Aoa 24 14 Přiznávám se ti však k tomu, že podle směru, který oni označují za sektu, sloužím Bohu svých předků: Věřím všemu, co je napsáno v zákoně Mojžíšově a v prorockých knihách,

Aoa 24 15 a tak jako oni mám naději v Bohu, že jednou spravedliví i nespravedliví vstanou k soudu.

Aoa 24 16 Proto i já se vždy snažím zachovat neporušené svědomí před Bohem i lidmi.

Aoa 24 17 Po mnoha letech jsem se vrátil, abych svému národu odevzdal peněžitou podporu a přinesl oběti v chrámě.

Aoa 24 18 A při nich mě tam po očištném obřadu spatřili. Nedošlo při tom ani k shluku, ani k výtržnostem.

Aoa 24 19 Byli tam ovšem někteří Židé z provincie Asie a ti by měli být přítomni před tebou a přednést žalobu, mají-li něco proti mně.

Aoa 24 20 Anebo tito přítomní ať řeknou, jaký zločin na mně našli, když jsem stál před veleradou,

Aoa 24 21 kromě toho, že jsem mezi nimi zvolal: 'Pro víru ve zmrtvýchvstání jsem dnes od vás souzen.'"

Aoa 24 22 Pak Félix, ač dobře znal všechno o tom učení, odročil přelíčení a řekl: "Jakmile přijde velitel Lysias, rozhodnu ve vaší pří." "

Aoa 24 23 Nařídil důstojníkovi, aby Pavla držel v mírné vazbě a nikomu z jeho přátel nebránil, kdyby mu chtěl posloužit.

Aoa 24 24 Po několika dnech přišel Félix se svou manželkou Drusillou, která byla židovka, dal si zavolat Pavla a poslouchal jeho výklad o víře v Krista Ježíše.

Aoa 24 25 Když však Pavel začal hovořit o spravedlnosti a zdrženlivosti a o budoucím soudu, pocítil Félix úzkost a řekl: "Pro dnešek můžeš jít, až budu mít čas, dám si tě zase zavolat."

Aoa 24 26 Zároveň doufal, že dostane od Pavla peníze. Proto si ho také dal častěji zavolat a hovořil s ním.

Aoa 24 27 Po dvou letech se stal jeho nástupcem Porcius Festus. Ale Félix zanechal Pavla ve vazbě, protože se chtěl zavděčit Židům.

Aoa 25 1 Za tři dny po svém příchodu do provincie odebral se Festus z Cesareje do Jeruzaléma.

Aoa 25 2 Tam se k němu dostavili velekněží a přední Židé se žalobou proti Pavlovi. Žádali ho,

Aoa 25 3 aby jim prokázal laskavost a dal Pavla přivést do Jeruzaléma. Ale byla to léčka, protože chtěli Pavla na cestě zabít.

Aoa 25 4 Festus jim odpověděl, že Pavel je ve vazbě v Cesareji a on sám že také brzo odcestuje.

Aoa 25 5 A řekl: "Ať tedy vaši zástupci tam jdou se mnou a podají na toho člověka žalobu, jestliže se něčeho dopustil."

Aoa 25 6 Festus se mezi nimi nezdržel víc než osm nebo deset dní a vrátil se do Cesareje. Na druhý den zasedl k soudu a rozkázal přivést Pavla.

Aoa 25 7 Když ho přivedli, postavili se proti němu Židé, kteří přišli z Jeruzaléma, a vznášeli mnoho těžkých obvinění; nemohli je však nijak dokázat.

Aoa 25 8 Pavel se hájil takto: "Neprovinil jsem se ničím ani proti židovskému zákonu, ani proti chrámu, ani proti císaři."

Aoa 25 9 Festus se chtěl zavděčit Židům a odpověděl Pavlovi: "Chceš jít do Jeruzaléma a tam být přede mnou souzen z těchto obvinění?"

Aoa 25 10 Ale Pavel řekl: "Stojím před císařským soudem, kde mám být souzen. Proti Židům jsem se v ničem neprovinil, jak i ty velmi dobře víš."

Aoa 25 11 Jestliže jsem viněn a spáchal jsem něco, za co si zasloužím smrt, nezdráhám se zemřít. Není-li však pravda, z čeho mě tito žalobci obviňují, nikdo mě jim nemůže vydat. Odvolávám se k císaři."

Aoa 25 12 Nato Festus promluvil se svými rádci a pak odpověděl: "K císaři ses odvolal, k císaři půjdeš."

Aoa 25 13 Uplynulo několik dní a do Cesareje přišli král Agrippa a Bereniké, aby pozdravili Festa.

Aoa 25 14 Protože se tam zdrželi nějakou dobu, předložil Festus králi Pavlův případ. Řekl: "Je zde muž, kterého Félix zanechal ve vazbě."

Aoa 25 15 Když jsem přišel do Jeruzaléma, obrátili se na mne velekněží a židovští starší se žalobou proti němu a žádali jeho odsouzení.

Aoa 25 16 odpověděl jsem jim, že Římané nemají ve zvyku odsoudit člověka, dokud není postaven před žalobce a nedostane možnost hájit se proti jejich obvinění.

Aoa 25 17 Když sem přišli, bez odkladu jsem hned druhý den zasedl k soudu a rozkázal jsem přivést toho muže.

Aoa 25 18 Žalobci vystoupili proti němu, ale neobviňovali ho ze žádných zločinů, jak jsem očekával,

Aoa 25 19 nýbrž měli s ním jen nějaké spory o své náboženství a o nějakého zemřelého Ježíše, o němž Pavel tvrdil, že je živ.

Aoa 25 20 Protože se v těchto otázkách nevyznám, navrhoval jsem, zda by se nechtěl odebrat do Jeruzaléma a tam být v té věci souzen.

Aoa 25 21 Avšak Pavel podal odvolání a žádal, aby byl ponechán ve vazbě až do rozhodnutí císařova; proto jsem dal rozkaz, aby zůstal ve vězení, než ho pošlu k císaři."

Aoa 25 22 Agrippa řekl Festovi: "Také já bych rád slyšel toho člověka." Festus odpověděl: "Zítra ho budeš slyšet."

Aoa 25 23 Na druhý den tedy přišli Agrippa a Bereniké s velkou okázalostí a vstoupili spolu s vysokými důstojníky a předními muži města do přijímací síně. Na Festův rozkaz byl přiveden Pavel.

Aoa 25 24 Festus pak promluvil: "Králi Agrippa a všichni zde přítomní, vidíte toho muže, na něhož si u mne všichni Židé jak v Jeruzalémě, tak zde stěžovali a křičeli, že nesmí zůstat na živu."

Aoa 25 25 Já jsem zjistil, že nespáchal nic, zač by zasluhoval smrt. Protože on sám se odvolal k císaři, rozhodl jsem, že ho k němu pošlu.

Aoa 25 26 Nemám však nic určitého, co bych o něm císaři napsal. Proto jsem ho dal předvést před vás a zvláště před tebe, králi Agrippa, abyste ho vyslechli a já se dověděl, co mám napsat.

Aoa 25 27 Zdá se mi totiž nerozumné poslat vězně a neuvést zároveň obvinění vznesená proti němu."

Aoa 26 1 Agrippa řekl Pavlovi: "Dovoluje se ti, aby ses hájil." Nato se Pavel ujal slova a začal obhajobu:

Aoa 26 2 "Pokládám se za šťastného, králi Agrippa, že se smím dnes před tebou hájit proti všemu, z čeho mě Židé obviňují,

Aoa 26 3 zvláště proto, že dobře znáš všechny židovské obyčeje i sporné otázky. Prosím tedy, abys mě trpělivě vyslechl:

Aoa 26 4 Můj život od mládí znají všichni Židé; vědí, jak jsem od počátku žil

mezi svým lidem, a to i v Jeruzalémě.

Aoa 26 5 Znájí mě už od dřívějška, a kdyby chtěli, mohou dosvědčit, že jsem žil podle nejprísnějšího směru našeho náboženství jako farizeus.

Aoa 26 6 Nyní stojím před soudem, protože trvám na zaslíbení, které dal Bůh našim otcům.

Aoa 26 7 Dvanáct kmenů našeho národa doufá, že tohoto zaslíbení dosáhne, a slouží horlivě Bohu dnem i nocí. Pro tuto naději jsem, králi, obžalován od Židů.

Aoa 26 8 Což se vám zdá neuvěřitelné, že Bůh křísí mrtvé?

Aoa 26 9 Také já jsem se ovšem domníval, že musím všemožně bojovat proti jménu Ježíše Nazaretského.

Aoa 26 10 A to jsem v Jeruzalémě vsukutku dělal. Když jsem k tomu dostal od velekněží plnou moc, dal jsem mnoho věřících uvěznit, a když měli být usmrceni, schvaloval jsem to.

Aoa 26 11 Po všech synagógách jsem je často dával trestat a nutil je, aby se rouhali. Jako smyslů zbavený jsem se chystal pronásledovat je i v cizích městech.

Aoa 26 12 A tak jsem se vypravil s plnou mocí a pověřením velekněží do Damašku.

Aoa 26 13 Když jsem byl na cestě, králi, spatřil jsem o poledni světlo z nebe, jasnější než slunce. Jeho záře obklopila mne i ty, kdo šli se mnou.

Aoa 26 14 Všichni jsme padli na zem a já jsem uslyšel hlas, který ke mně mluvil hebrejsky: 'Saulu, Saulu, proč mě pronásleduješ? Marně se vzpínáš proti bodcům.'

Aoa 26 15 Já jsem se zeptal: 'Kdo jsi, Pane?' A Pán řekl: 'Já jsem Ježíš, kterého ty pronásleduješ.'

Aoa 26 16 Ale zvedni se, povstaň. Neboť proto jsem se ti zjevil, abych tě učinil svým služebníkem a svědkem toho, co jsi spatřil a co ti ještě dám poznat.

Aoa 26 17 Budu tě chránit před izraelským národem i před pohany, k nimž tě posílám,

Aoa 26 18 abys otevřel jejich oči a oni se obrátili od tmy ke světlu, od moci satanovy k Bohu, a vírou ve mne dosáhli odpuštění hříchů a podílu mezi posvěcenými.'

Aoa 26 19 A tak jsem se, králi Agrippa, nemohl postavit proti nebeskému vidění,

Aoa 26 20 a kázal jsem nejprve obyvatelům Damašku a Jeruzaléma a po celé judské zemi, a pak i pohanům, aby se v pokání obrátili k Bohu a podle toho žili.

Aoa 26 21 Z toho důvodu se mne Židé zmocnili, když jsem byl v chrámě, a chtěli mě zabít.

Aoa 26 22 Ale Bůh mi pomáhal až do dnešního dne, a tak zde stojím jako svědek před velkými i malými. Neříkám nic než to, co předpověděli proroci i Mojžíš:

Aoa 26 23 Mesiaš má trpět, jako prvý vstane z mrtvých a bude zvěstovat světlo lidu izraelskému i pohanům."

Aoa 26 24 Když se Pavel takto hájil, zvolal Festus. "Jsi blázen, Pavle, mnoho vědomostí tě připravuje o rozum!"

Aoa 26 25 Pavel odpověděl: "Nejsem blázen, vznešený Feste, nýbrž mluvím slova pravdivá a rozumná.

Aoa 26 26 Vždyť král to všechno zná, a proto také k němu mluvím otevřeně. Jsem přesvědčen, že mu nic z toho není neznámo. Vždyť se to neudálo někde v ústraní.

Aoa 26 27 Věříš, králi Agrippa, prorokům? Víím, že věříš."

Aoa 26 28 Agrippa odpověděl Pavlovi: "Málem bys mě přesvědčil, abych se stal křesťanem."

Aoa 26 29 A Pavel řekl: "Kéž by dal Bůh, aby ses nejen ty, nýbrž i všichni, kdo mě slyší, stali dříve nebo později tím, čím jsem já - kromě těchto pout."

Aoa 26 30 Král povstal a s nimi i místodržitel, Bereniké i všichni ostatní.

Aoa 26 31 Když odcházeli, hovořili mezi sebou: "Tento člověk nedělá nic, za co by zasluhoval smrt nebo vězení."

Aoa 26 32 A Agrippa řekl Festovi: "Mohl být osvobozen, kdyby se nebyl odvolal k císaři."

Aoa 27 1 Jakmile bylo rozhodnuto, že pojedeme po moři do Itálie, odevzdali Pavla a některé jiné vězně důstojníkovi, který se jmenoval Julius a byl od císařského praporu.

Aoa 27 2 Nastoupili jsme na loď z Adramytteia, která měla plout do přístavů v provincii Asii, a vypluli jsme. Byl s námi Makedoňan Aristarchos z Tesaloniky.

Aoa 27 3 Na druhý den jsme přistáli v Sidónu. Julius zacházel s Pavlem laskavě a dovolil mu, aby navštívil své přátele a přijal jejich pohostinství.

Aoa 27 4 Odtud jsme vypluli a plavili jsme se chráněni kyprem, protože vítr vál proti nám.

Aoa 27 5 Propluli jsme mořem podél Kilikie a Pamfyliie a přijeli jsme do Myry v Lykii.

Aoa 27 6 Tam našel důstojník loď z Alexandrie, která plula do Itálie, a nalodil nás na ni.

Aoa 27 7 Mnoho dní jsme pluli pomalu a stěží jsme se dostali do míst naproti Knidu. Protože nám vítr bránil, pluli jsme kolem Salmóny chráněni Krétou.

Aoa 27 8 S obtížemi jsme se plavili podél pobřeží, až jsme dopluli do místa, které se jmenovalo Dobré přístavy, nedaleko města Lasaia.

Aoa 27 9 Protože jsme ztratili mnoho dní a plavba byla nebezpečná, neboť již minul čas postu, Pavel je varoval:

Aoa 27 10 "Mužové, vidím, že plavba bude nejen spojena s nebezpečím a velkou

škodou pro náklad a loď, nýbrž ohrozí i naše životy."

Aoa 27 11 Ale důstojník věřil více kormidelníkovi a majiteli lodi než tomu, co říkal Pavel.

Aoa 27 12 Protože přístav nebyl vhodný k prezimování, většina se rozhodla plout odtud dále, dostat se - bude-li to možné - do Foiníku a tam zůstat přes zimu. Je to přístav na Krétě, otevřený k jihozápadu a severozápadu.

Aoa 27 13 Když začal vát slabý jižní vítr, domnívali se, že mohou provést svůj záměr. Zvedli kotvu a pluli těsně podél Kréty.

Aoa 27 14 Ale zanedlouho se přihnal z Kréty bouřlivý vítr od severovýchodu

Aoa 27 15 a opřel se do lodi tak, že ji nemohli ovládat. Nechali jsme se jím tedy unášet.

Aoa 27 16 Když jsme se dostali do závětrí ostrůvku, který se jmenoval Kauda, museli jsme vynaložit veliké úsilí, abychom vytáhli záchranný člun na palubu.

Aoa 27 17 Pak lodníci zabezpečili loď tím, že ji převázali. Báli se, aby nenajeli na Syrtskou mělčinu, a tak stáhli plachty a nechali se unášet větrem.

Aoa 27 18 Protože jsme byli prudce zmítáni bouří, lodníci druhý den vyhazovali do moře náklad, aby lodi ulehčili;

Aoa 27 19 a třetí den vlastníma rukama hodili do moře lodní výstroj.

Aoa 27 20 Po mnoho dní se neukázalo ani slunce ani hvězdy. Prudká bouře nepřestávala a již jsme ztráceli všechnu naději, že se zachráníme.

Aoa 27 21 Když už nikdo neměl ani pomyšlení na jídlo, šel Pavel mezi lodníky a řekl jim: "Měli jste mě poslechnout a neopouštět Krétu, a mohli jste si ušetřit toto nebezpečí a škodu.

Aoa 27 22 Ale teď vás vyzývám, abyste neztráceli naději, neboť nikdo z vás neprijde o život, jenom loď vezme za své.

Aoa 27 23 Dnes v noci ke mně přišel anděl od Boha, kterému patřím a kterému sloužím,

Aoa 27 24 a řekl mi: 'Neboj se, Pavle, ty se před císaře dostaneš. A Bůh ti daroval všechny, kdo jsou s tebou na lodi.'

Aoa 27 25 Buďte proto dobré mysli. Věřím Bohu, že tomu bude tak, jak mi oznámil.

Aoa 27 26 Máme se dostat k nějakému ostrovu."

Aoa 27 27 Když jsme byli hnáni po Adriatickém moři již čtrnáctou noc, kolem půlnoci měli lodníci dojem, že je blízkou nějaká země.

Aoa 27 28 Spustili olovnicí a naměřili hloubku dvacet sáhů. Kousek dále ji spustili znovu a naměřili patnáct sáhů.

Aoa 27 29 Báli se, abychom nenajeli na nějaká skaliska, a proto spustili ze zádi čtyři kotvy; toužebně čekali, až se rozední.

Aoa 27 30 Když se lodníci pokoušeli utéci z lodi a spustili záchranný člun na hladinu pod záminou, že chtějí spustit kotvy také z přídi,

Aoa 27 31 řekl Pavel důstojníkovi a vojákům: "Nezůstanou-li oni na lodi, nemáte ani vy naději na záchranu."

Aoa 27 32 Tu vojáci přesekli lana u člunu a nechali ho uplavat.

Aoa 27 33 Než se začalo rozednívat, vybízel Pavel všechny, aby pojedli. Pravidl: "Už čtrnáct dní čekáte na záchranu, nic nejíte a jste o hladu.

Aoa 27 34 Proto vás vybízím, abyste pojedli. Je to potřebí k vaší záchraně. Neboť nikdo z vás neprijde ani o vlas na hlavě."

Aoa 27 35 Když to řekl, vzal chléb, vzdal přede všemi díky Bohu, lámal jej a začal jíst.

Aoa 27 36 Všichni nabyli dobré mysli a přijali pokrm.

Aoa 27 37 Bylo nás na lodi celkem dvě stě sedmdesát šest.

Aoa 27 38 Když se nasýtli, vyhazovali obilí do moře, aby lodi odlehčili.

Aoa 27 39 Když však nastal den, nemohli poznat, která země je před nimi. Viděli jen nějaký záliv s plochým pobřežím a rozhodli se, že u něho s lodí přistanou, bude-li to možné.

Aoa 27 40 Odsekli kotvy a nechali je v moři a zároveň rozvázali provazy u kormidel. Pak nastavili přední plachtu větru a udržovali loď ve směru k břehu.

Aoa 27 41 Najeli však na mělčinu a uvízli s lodí. Příď se zabořila a nemohla se pohnout a záď se bortila pod náporem vlnobití.

Aoa 27 42 Vojáci chtěli vězně zabít, aby některý neutekl, až doplave na břeh.

Aoa 27 43 Ale důstojník chtěl zachránit Pavla, a proto jim v jejich úmyslu zabránil. Pak dal rozkaz, aby ti, kdo umějí plavat, první skočili do vody a plavali k zemi

Aoa 27 44 a ostatní aby se zachránili na prknech nebo troskách lodi. Tak se všichni dostali na břeh živí a zdraví.

Aoa 28 1 Když jsme se zachránili, dověděli jsme se, že se ten ostrov jmenuje Malta.

Aoa 28 2 Domorodci se k nám zachovali neobyčejně laskavě. Zapálili hranici dříví a všechny nás k ní pozvali, protože začalo pršet a bylo zima.

Aoa 28 3 Když Pavel nasbíral náruč chřastí a přiložil na oheň, zakousla se mu do ruky zmije, která prchala před žárem.

Aoa 28 4 Jakmile domorodci uviděli, že mu visí na ruce had, říkali si mezi sebou: "Ten člověk je určitě vrah. I když se zachránil z moře, bohyně odplaty nedovolila, aby zůstal na živu."

Aoa 28 5 Ale Pavel setřásl hada do ohně a nic zlého se mu nestalo.
Aoa 28 6 Oni čekali, že oteče nebo že najednou padne mrtev. Když to však dlouho trvalo a viděli, že se s ním nic neděje, začali naopak říkat, že je to nějaký bůh.
Aoa 28 7 Blízko toho místa měl své statky správce ostrova Publius. Ten nás přijal a tři dni se o nás laskavě staral jako o své hosty.
Aoa 28 8 Publiův otec ležel s horečkou a úplavicí. Pavel přišel k němu, pomodlil se, vložil na něj ruce a uzdravil ho.
Aoa 28 9 A potom začali přicházet i jiní nemocní z ostrova a Pavel je uzdravoval.
Aoa 28 10 Štědře nás obdarovali, a když jsme měli odjíždět, přinesli nám, co jsme potřebovali na cestu.
Aoa 28 11 Po třech měsících jsme vypluli na alexandrijské lodi, která prezimovala na ostrově a měla jako znak Bližence.
Aoa 28 12 Dopluli jsme do Syrakus a zůstali tam tři dny.
Aoa 28 13 Odtud jsme pluli podél pobřeží a dorazili do Regia. Na druhý den začal vát jižní vítr, a tak jsme už za dva dny dokončili plavbu v Puteolech.
Aoa 28 14 Tam jsme se setkali s bratřími, a ti nás prosili, abychom u nich zůstali sedm dní.
Aoa 28 15 Odtud jsme šli do Říma. Tamější bratři dostali o nás zprávu a přišli nám naproti až ke Třem hospodám, někteří pak až k Appiovu tržišti. Když je Pavel spatřil, vzdal díky Bohu a nabyl odvahy.
Aoa 28 16 Když jsme přišli do Říma, dostal Pavel dovolení, že může bydlet v soukromém bytě s vojákem, který ho bude hlídat.
Aoa 28 17 Po třech dnech pozval k sobě významné Židy, a když se shromáždili, řekl jim: "Bratři, já jsem už v Jeruzalémě byl vydán jako vězeň do moci Římanů, ačkoliv jsem neudělal nic proti židovskému národu ani proti obyčejům našich předků.
Aoa 28 18 Římané mě vyslyšali a chtěli mě osvobodit, protože nejsem vinen ničím, zač bych zasluhoval smrt.
Aoa 28 19 Avšak Židé se proti tomu postavili, a tak mi nezbylo než odvolat se k císaři; ale ne proto, že bych chtěl žalovat na svůj národ.
Aoa 28 20 Z toho důvodu jsem vás pozval, abych vás mohl spatřit a mluvit s vámi. Vždyť jsem v těchto okovech pro to, v co Izrael doufá."
Aoa 28 21 Oni mu odpověděli: "My jsme nedostali z Judska žádný dopis, ani nikdo z bratří nepřinesl o tobě žádnou zprávu, ani o tobě nikdo nemluvil nic špatného.
Aoa 28 22 Ale rádi bychom slyšeli, jaké je tvé smýšlení, neboť je nám známo, že všude jsou proti této sektě."
Aoa 28 23 Určili mu den a přišli k němu ve velkém počtu. Od rána do večera k nim hovořil a vydával svědectví o Božím království. Přesvědčoval je o Ježíšovi důkazy z Mojžíšova zákona i z proroků.
Aoa 28 24 Jedni se jimi dali přesvědčit, druzí nechtěli uvěřit.
Aoa 28 25 Když odcházeli, rozdělení mezi sebou, řekl jim Pavel jen toto: "Duch svatý dobře pověděl vašim předkům ústy proroka Izaiáše:
Aoa 28 26 'Jdi k tomuto lidu a řekni mu: Budete stále poslouchat, a nepochopíte, ustavičně budete hledět, a nevidíte.
Aoa 28 27 Neboť srdce tohoto lidu otupělo, ušima nedoslýchají a oči zavřeli, takže očima neuvidí a ušima neuslyší, srdcem nepochopí a neobráti se - a já je neuzdravím.'
Aoa 28 28 Vězte," dodal Pavel, "že tato Boží spása byla poslána pohanům. A oni ji přijmou."
Aoa 28 29 ---
Aoa 28 30 Pavel zůstal celé dva roky v najatém bytě a přijímal všechny, kdo za ním přišli,
Aoa 28 31 zvěstoval Boží království a učil všemu o Pánu Ježíši Kristu bez bázně a bez překážek.
Rmn 1 1 Pavel, služebník Krista Ježíše, povoláný za apoštola, vyvolený ke zvěstování Božího evangelia,
Rmn 1 2 jež Bůh ústy svých proroků předem zaslíbil ve svatých Písmech,
Rmn 1 3 evangelia o jeho Synu, který tělem pocházel z rodu Davidova,
Rmn 1 4 ale Duchem svatým byl ve svém zmrtvýchvstání uveden do moci Božího Syna, evangelia o Ježíši Kristu, našem Pánu.
Rmn 1 5 Skrze něho jsme přijali milost apoštolského poslání, aby ke cti jeho jména uposlechlý a uvěřilý všechny národy;
Rmn 1 6 k nim patříte i vy, neboť jste byli povoláni Ježíšem Kristem.
Rmn 1 7 Všem vám v Římě, kdo jste Bohem milováni a povoláni ke svatosti: milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista.
Rmn 1 8 Nejprve vzdávám díky svému Bohu skrze Ježíše Krista za vás všechny, protože se po celém světě rozšiřuje zvěst o vaší víře.
Rmn 1 9 Bůh, jemuž z celé duše sloužím evangeliem o jeho Synu, je mi svědkem, jak na vás bez ustání pamatuji
Rmn 1 10 při všech svých modlitbách a prosím, zda by mi konečně jednou nebylo z vůle Boží dopřáno dostat se k vám.
Rmn 1 11 Toužím vás spatřit, abych se s vámi sdílel o některý duchovní dar a tak vás posílil,

Rmn 1 12 to jest abychom se spolu navzájem povzbudili vírou jak vaší, tak mou.
Rmn 1 13 Rád bych, abyste věděli, bratří, že jsem už často zamýšlel přijít k
vám, abych i mezi vámi sklídl nějaké ovoce, tak jako mezi jinými národy; ale až dosud mi v
tom bylo vždy zabráněno.
Rmn 1 14 Cítím se totiž dlužníkem Řeků i barbarů, vzdělaných i nevzdělaných.
Rmn 1 15 Odtud moje touha zvěstovat evangelium i vám, kteří jste v Římě.
Rmn 1 16 Nestydím se za evangelium: je to moc Boží ke spasení pro každého, kdo
věří, předně pro Žida, ale také pro Řeka.
Rmn 1 17 Vždyť se v něm zjevuje Boží spravedlnost, která je přijímána vírou a
vede k víře; stojí přece psáno: 'Spravedlivý z víry bude živ.'
Rmn 1 18 Boží hněv se zjevuje z nebe proti každé bezbožnosti a nepravosti lidí,
kteří svou nepravostí potlačují pravdu.
Rmn 1 19 Vždyť to, co lze o Bohu poznat, je jim přístupné, Bůh jim to přece
odhalil.
Rmn 1 20 Jeho věčnou moc a božství, které jsou neviditelné, lze totiž od
stvoření světa vidět, když lidé přemýšlejí o jeho díle, takže nemají výmluvu.
Rmn 1 21 Poznali Boha, ale nevzdali mu čest jako Bohu ani mu nebyli vděční,
nýbrž jejich myšlení je zavedlo do marnosti a jejich scestná mysl se ocitla ve tmě.
Rmn 1 22 Tvrdí, že jsou moudří, ale upadli v bláznovství:
Rmn 1 23 zaměnili slávu nepomíjitelného Boha za zobrazení podoby pomíjitelného
člověka, ano i ptáků a čtvernožců a plazů.
Rmn 1 24 Proto je Bůh nechal na pospas nečistým vášním jejich srdcí, takže
zneuctívají svá vlastní těla;
Rmn 1 25 vyměnili Boží pravdu za lež a klanějí se a slouží tvorstvu místo
Stvořiteli - on budiž veleben na věky! Amen.
Rmn 1 26 Proto je Bůh vydal v moc hanebných vášní. Jejich ženy zaměnily
přirozený styk za nepřirozený
Rmn 1 27 a stejně i muži zanechali přirozeného styku s ženami a vzplanuli
žádostí jeden k druhému, muži s muži provádějí hanebnosti a tak sami na sobě dostávají
zaslouženou odplatu za svou scestnost.
Rmn 1 28 Protože si nedovedli vážit pravého poznání Boha, dal je Bůh na pospas
jejich zvrácené mysli, aby dělali, co se nesluší.
Rmn 1 29 Jsou plni nepravosti, podlosti, lakoty, špatnosti, jsou samá závist,
vražda, svár, lest, zlomyslnost, jsou donašeči,
Rmn 1 30 pomlouvači, Bohu odporní, zpupní, nadutí, chlubití. Vymýšlejí zlé
věci, neposlouchají rodiče,
Rmn 1 31 nemají rozum, nedovedou se s nikým snést, neznají lásku ani slitování.
Rmn 1 32 Vědí o spravedlivém rozhodnutí Božím, že ti, kteří tak jednají, jsou
hodni smrti; a přece nejenže sami tak jednají, ale také jiným takové jednání schvalují.
Rmn 2 1 Proto nemáš nic na svou omluvu, když vynášíš soud, ať jsi kdokoli.
Tím, že soudíš druhého, odsuzuješ sám sebe. Neboť soudíš, ale činíš totéž.
Rmn 2 2 Víme přece, že Boží soud pravdivě postihuje ty, kteří tak jednají.
Rmn 2 3 Myslíš si snad, když soudíš ty, kdo takto jednají, a sám činíš totéž,
že ty ujdeš soudu Božímu?
Rmn 2 4 Či snad pohrdáš bohatstvím jeho dobroty, shovívavosti a
velkomyslnosti, a neuvědomuješ si, že dobrotivost Boží tě chce přivést k pokání?
Rmn 2 5 Svou tvrdostí a nekajickou myslí si strádáš Boží hněv pro den hněvu,
kdy se zjeví spravedlivý Boží soud.
Rmn 2 6 On 'odplatí každému podle jeho skutků'.
Rmn 2 7 Těm, kteří vytrvalostí v dobrém jednání hledají nepomíjející slávu a
čest, dá život věčný.
Rmn 2 8 Ty však, kteří prosazují sebe, odpírají pravdě a podléhají nepravosti,
očekává hněv a trest.
Rmn 2 9 Soužení a úzkost padne na každého, kdo působí zlo, předně na Žida, ale
i na Řeka;
Rmn 2 10 avšak sláva, čest a pokoj čeká každého, kdo působí dobro, předně Žida,
ale i Řeka.
Rmn 2 11 Bůh nikomu nestrání.
Rmn 2 12 Ti, kteří neměli zákon a hřešili, také bez zákona zahynou; ti, kteří
znali zákon a hřešili, budou odsouzeni podle zákona.
Rmn 2 13 Před Bohem nejsou spravedliví ti, kdo zákon slyší; ospravedlnění
budou, kdo zákon svými činy plní.
Rmn 2 14 Jestliže národy, které nemají zákon, samy od sebe činí to, co zákon
žádá, pak jsou samy sobě zákonem, i když zákon nemají.
Rmn 2 15 Tím ukazují, že to, co zákon požaduje, mají napsáno ve svém srdci, jak
dovědčuje jejich svědomí, poněvadž jejich myšlenky je jednou obviňují, jednou hájí.
Rmn 2 16 Nastane den, kdy Bůh skrze Ježíše Krista bude soudit podle mého
evangelia, co je v lidech skryto.
Rmn 2 17 Ty se tedy nazýváš židem, spoléháš na zákon, chlubit se Bohem
Rmn 2 18 a tím, že znáš jeho vůli a vyučován zákonem dovedeš rozpoznat, na čem
záleží.
Rmn 2 19 Myslíš si, že jsi vůdcem slepých, světlem těch, kteří jsou ve tmách,

Rmn	2	20	vychovatelem nevzdělaných, učitelem nedospělých, protože máš v zákoně
ztělesnění všeho poznání a vsí pravdy.			
Rmn	2	21	Ty tedy poučuješ druhého, a sám sebe neučíš? Hlásáš, že se nemá krást,
a sám kradeš?			
Rmn	2	22	Říkáš, že se nesmí cizoložit, a sám cizoložíš? Ošklivíš si modly, a
věci z jejich chrámů bereš?			
Rmn	2	23	Zakládáš si na zákoně, a sám přestupováním zákona zneuctíváš Boha?
Rmn	2	24	'Jméno Boží je vaší vinou v posměchu mezi národy', jak stojí psáno.
Rmn	2	25	Obřízka má smysl, jestliže zachováváš zákon. Jestliže však zákon
přestupuješ, je to, jako kdybys nebyl obřezán.			
Rmn	2	26	Jestliže naopak ten, kdo není obřezán, zachovává požadavky zákona,
není to, jako kdyby byl obřezán?			
Rmn	2	27	Ten, kdo není obřezán, ale plní zákon, bude soudcem nad tebou, který s
celou svou literou zákona a obřezaností zákon přestupuješ.			
Rmn	2	28	Pravý žid není ten, kdo je jím navenek, a pravá obřízka není ta, která
je zjevná na těle.			
Rmn	2	29	Pravý žid je ten, kdo je jím uvnitř, s obřízkou srdce, která je
působena Duchem, nikoli literou zákona. Ten dojde chvály ne od lidí, nýbrž od Boha.			
Rmn	3	1	Co má tedy žid navíc? A jaký je užitek obřízky?
Rmn	3	2	Veliký v každém ohledu! Předně ten, že židům byla svěřena Boží slova.
Rmn	3	3	A co když někteří byli nevěrní? Nezruší jejich nevěrnost Boží?
Rmn	3	4	Naprosto ne! Ať se ukáže, že Bůh je pravdivý, ale 'každý člověk lhář',
jak je psáno: 'Aby ses ukázal spravedlivý ve svých slovech a zvítězil, přijdeš-li na soud.'			
Rmn	3	5	Jestliže však naše nepravost dává vyniknout spravedlnosti Boží, co k
tomu řekneme? Není Bůh, po lidsku řečeno, nespravedlivý, když nás stihá svým hněvem?			
Rmn	3	6	Naprosto ne! Vždyť jak by potom Bůh mohl soudit svět?
Rmn	3	7	Jestliže však moje lež vyzdvihla Boží pravdu k jeho slávě, proč mám
být ještě souzen jako hříšník?			
Rmn	3	8	A nevede to potom k tomu, co nám někteří pomlouvači připisují, jako
bychom říkali: "Čiňme zlo, aby přišlo dobro?" Ty čeká spravedlivé odsouzení!			
Rmn	3	9	Co tedy? Máme my židé nějakou přednost? Vůbec ne! Vždyť jsme už dříve
ukázali, že všichni, židé i pohané, jsou pod mocí hříchu,			
Rmn	3	10	jak je psáno: 'Nikdo není spravedlivý, není ani jeden,
Rmn	3	11	nikdo není rozumný, není, kdo by hledal Boha;
Rmn	3	12	všichni se odchýlili, všichni propadli zvrácenosti, není, kdo by činil
dobro, není ani jeden.			
Rmn	3	13	Hrob otevřený je jejich hrdlo, svým jazykem mluví jen lest, hadí jed
skrývají ve rtech,			
Rmn	3	14	jejich ústa jsou samá kletba a hořkost,
Rmn	3	15	jejich nohy spěchají prolévat krev,
Rmn	3	16	zhoub a bída je na jejich cestách;
Rmn	3	17	nepoznali cestu pokoje
Rmn	3	18	a úctu před Bohem nemají.'
Rmn	3	19	Víme, že co zákon říká, říká těm, kdo jsou pod zákonem, aby byla
umlčena každá ústa a aby celý svět byl před Bohem usvědčen z viny.			
Rmn	3	20	Vždyť ze skutků zákona 'nebude před ním nikdo ospravedlněn', neboť ze
zákona pochází poznání hříchu.			
Rmn	3	21	Nyní však je zjevena Boží spravedlnost bez zákona, dosvědčovaná
zákonem i proroky,			
Rmn	3	22	Boží spravedlnost skrze víru v Ježíše Krista pro všechny, kdo věří.
Není totiž rozdílu:			
Rmn	3	23	všichni zhřešili a jsou daleko od Boží slávy;
Rmn	3	24	jsou ospravedlňováni zadarmo jeho milostí vykoupením v Kristu Ježíši.
Rmn	3	25	Jeho ustanovil Bůh, aby svou vlastní smrtí se stal smírnou obětí pro
ty, kdo věří. Tak prokázal, že byl spravedlivý, když již dříve trpělivě promíjel hříchy.			
Rmn	3	26	Svou spravedlnost prokázal i v nynějším čase, aby bylo zjevné, že je
spravedlivý a ospravedlňuje toho, kdo žije z víry v Ježíše.			
Rmn	3	27	Kde zůstala chloub a? Byla vyloučena! Jakým zákonem? Zákonem skutků?
Nikoli, nýbrž zákonem víry.			
Rmn	3	28	Jsme totiž přesvědčeni, že se člověk stává spravedlivým vírou bez
skutků zákona.			
Rmn	3	29	Je snad Bůh toliko Bohem židů? Což není též Bohem pohanů? Zajisté i
pohanů!			
Rmn	3	30	Vždyť je to jeden a týž Bůh, který obřezané ospravedlní z víry a
neobřezané skrze víru.			
Rmn	3	31	To tedy vírou rušíme zákon? Naprosto ne! Naopak, zákon potvrzujeme.
Rmn	4	1	Co tedy řekneme o Abrahamovi, našem tělesném praotci? Čeho dosáhl?
Rmn	4	2	Kdyby Abraham dosáhl spravedlnosti svými skutky, měl by se čím chlubit
- ale ne před Bohem!			
Rmn	4	3	Co říká Písmo? 'Uvěřil Abraham Bohu, a bylo mu to počítáno za
spravedlnost.'			
Rmn	4	4	Kdo se vykazuje skutky, nedostává mzdu z milosti, nýbrž z povinnosti.

Rmn 4 5 Kdo se nevykazuje skutky, ale věří v toho, který dává spravedlnost bezbožnému, tomu se jeho víra počítá za spravedlnost.

Rmn 4 6 Vždyť i David prohlašuje za blahoslaveného člověka, jemuž Bůh připočítává spravedlnost bez skutků:

Rmn 4 7 'Blaze těm, jimž jsou odpuštěny nepravosti a jejich hříchy přikryty.

Rmn 4 8 Blaze tomu, jemuž Hospodin nepočítá hřích.'

Rmn 4 9 Platí toto blahoslavenství jen pro ty, kdo jsou obřezáni, či také pro ty, kdo nejsou obřezáni? Čteme přece: 'Abrahamovi byla víra počítána za spravedlnost.'

Rmn 4 10 Kdy mu byla započtena? Byl už obřezán, nebo ještě nebyl? Nebylo to po obřízce, nýbrž ještě před ní.

Rmn 4 11 Znamení obřízky přijal jako pečeť spravedlnosti z víry, kterou měl ještě před obřízkou. Tak se stal otcem všech neobřezaných, kteří věří a jimž je spravedlnost připočtena,

Rmn 4 12 i otcem těch obřezaných, kteří nejsou jen obřezáni, nýbrž také jdou ve stopách víry našeho otce Abrahama - víry, kterou měl ještě před obřízkou.

Rmn 4 13 Zaslíbení, že dostane svět za dědictví, nebylo dáno Abrahamovi a jeho potomstvu na základě zákona, nýbrž na základě spravedlnosti z víry.

Rmn 4 14 Kdyby dědici byli ti, kteří stavějí na zákoně, byla by víra zbavena smyslu a zaslíbení zrušeno.

Rmn 4 15 Zákon s sebou nese Boží hněv: kde není zákon, není ani přestoupení zákona.

Rmn 4 16 Proto mluvíme o spravedlnosti z víry, aby bylo jasné, že je to spravedlnost z milosti. Tak zůstane v platnosti zaslíbení dané veškerému potomstvu Abrahamovu - nejen těm, kdo stavějí na zákoně, ale i těm, kdo následují Abrahama vírou. On je otcem nás všech,

Rmn 4 17 jak je psáno: 'ustanovil jsem tě za otce mnohých národů'. Je naším otcem před tváří toho, v nějž uvěřil, před Bohem, který dává život mrtvým a povolává v bytí to, co není.

Rmn 4 18 On uvěřil a měl naději, kde už naděje nebylo; tím se stal 'otcem mnohých národů' podle slova: 'tak četné bude tvé potomstvo'.

Rmn 4 19 Nepochabl ve víře, i když pomyslel na své již neplodné tělo - vždyť mu bylo asi sto let - i na to, že Sára již nemůže mít dítě;

Rmn 4 20 nepropadl pochybnosti o Božím zaslíbení, ale posílen vírou vzdal čest Bohu v pevné jistotě,

Rmn 4 21 že Bůh je mocen učinit, co zaslíbil.

Rmn 4 22 Proto mu to 'bylo počítáno za spravedlnost'.

Rmn 4 23 To, že mu to 'bylo počítáno', nebylo napsáno jen kvůli němu,

Rmn 4 24 nýbrž také kvůli nám, jimž má být započteno, že věříme v toho, který vzkřísil z mrtvých Ježíše, našeho Pána,

Rmn 4 25 jenž byl vydán pro naše přestoupení a vzkříšen pro naše ospravedlnění.

Rmn 5 1 Když jsme tedy ospravedlněni z víry, máme pokoj s Bohem skrze našeho Pána Ježíše Krista,

Rmn 5 2 neboť skrze něho jsme vírou získali přístup k této milosti. V ní stojíme a chlubíme se nadějí, že dosáhneme slávy Boží.

Rmn 5 3 A nejen to: chlubíme se i utrpením, vždyť víme, že z utrpení roste vytrvalost,

Rmn 5 4 z vytrvalosti osvědčenost a z osvědčenosti naděje.

Rmn 5 5 A naděje neklame, neboť Boží láska je vylita do našich srdcí skrze Ducha svatého, který nám byl dán.

Rmn 5 6 Když jsme ještě byli bezmocní, v čas, který Bůh určil, zemřel Kristus za bezbožné.

Rmn 5 7 Sotva kdo je hotov podstoupit smrt za spravedlivého člověka, i když za takového by se snad někdo odvážil nasadit život.

Rmn 5 8 Bůh však prokazuje svou lásku k nám tím, že Kristus za nás zemřel, když jsme ještě byli hříšní.

Rmn 5 9 Tím spíše nyní, když jsme byli ospravedlněni prolitím jeho krve, budeme skrze něho zachráněni od Božího hněvu.

Rmn 5 10 Jestliže jsme my, Boží nepřátelé, byli s Bohem smířeni smrtí jeho Syna, tím spíše nás smířené zachrání jeho život.

Rmn 5 11 A nejen to: chlubíme se dokonce Bohem skrze našeho Pána Ježíše Krista, který nás s ním smířil.

Rmn 5 12 Skrze jednoho člověka totiž vešel do světa hřích a skrze hřích smrt; a tak smrt zasáhla všechny, protože všichni zhřešili.

Rmn 5 13 Hřích byl ve světě už před zákonem, ač se hřích nezapočítává, pokud není zákon.

Rmn 5 14 Smrt však vládla od Adama až po Mojžíše i nad těmi, kdo hřešili jiným způsobem než Adam. On je protějšek toho, který měl přijít.

Rmn 5 15 S milostí tomu však není tak jako s proviněním. Proviněním toho jediného, totiž Adama, mnozí propadli smrti; oč spíše zahrнула mnohé Boží milost, milost darovaná v jediném člověku, Ježíši Kristu.

Rmn 5 16 A s darem milosti tomu není jako s následky toho, že jeden zhřešil. Soud nad jedním proviněním vedl k odsouzení, kdežto milost po mnohých proviněních vede k

ospravedlnění.

- Rmn 5 17 Jestliže proviněním Adamovým smrt se zmocnila vlády skrze jednoho člověka, tím spíše ti, kteří přijímají hojnost milosti a darované spravedlnosti, budou vládnout v životě věčném skrze jednoho jediného, Ježíše Krista.
- Rmn 5 18 A tak tedy: Jako jediné provinění přineslo odsouzení všem, tak i jediný čin spravedlnosti přinesl všem ospravedlnění a život.
- Rmn 5 19 Jako se neposlušností jednoho člověka mnozí stali hříšníky, tak zase poslušností jednoho jediného mnozí se stanou spravedlivými.
- Rmn 5 20 K tomu navíc přistoupil zákon, aby se provinění rozmohlo. A kde se rozmohl hřích, tam se ještě mnohem více rozhojnila milost,
- Rmn 5 21 aby tak jako vládli hřích a přinášel smrt, vládla ospravedlněním milost a přinášela věčný život skrze Ježíše Krista, našeho Pána.
- Rmn 6 1 Co tedy máme říci? Že máme dále žít v hříchu, aby se rozhojnila milost?
- Rmn 6 2 Naprosto ne! Hříchu jsme přece zemřeli - jak bychom v něm mohli dále žít?
- Rmn 6 3 Nevíte snad, že všichni, kteří jsme pokřtěni v Krista Ježíše, byli jsme pokřtěni v jeho smrt?
- Rmn 6 4 Byli jsme tedy křtem spolu s ním pohřbeni ve smrt, abychom - jako Kristus byl vzkříšen z mrtvých slavnou mocí svého Otce - i my vstoupili na cestu nového života.
- Rmn 6 5 Jestliže jsme s ním sjednoceni, protože máme účast na jeho smrti, jistě budeme mít účast i na jeho zmrtvýchvstání.
- Rmn 6 6 Víme přece, že starý člověk v nás byl spolu s ním ukřižován, aby tělo ovládané hříchem bylo zbaveno mocí a my už hříchu neotročili.
- Rmn 6 7 Vždyť ten, kdo zemřel, je vysvobozen z moci hříchu.
- Rmn 6 8 Jestliže jsme spolu s Kristem zemřeli, věříme, že spolu s ním budeme také žít.
- Rmn 6 9 Vždyť víme, že Kristus, když byl vzkříšen z mrtvých, už neumírá, smrt nad ním už nepanuje.
- Rmn 6 10 Když zemřel, zemřel hříchu jednou provždy, když nyní žije, žije Bohu.
- Rmn 6 11 Tak i vy počítejte s tím, že jste mrtvi hříchu, ale živi Bohu v Kristu Ježíši.
- Rmn 6 12 Nechtě tedy hřích neovládá vaše smrtelné tělo, tak abyste poslouchali, čeho se mu zachce;
- Rmn 6 13 ani nepropůjčujte hříchu své tělo za nástroj nepravosti, ale jako ti, kteří byli vyvedeni ze smrti do života, propůjčujte sami sebe a své tělo Bohu za nástroj spravedlnosti.
- Rmn 6 14 Hřích nad vámi už nebude panovat; vždyť nejste pod zákonem, ale pod milostí.
- Rmn 6 15 Co z toho plyne? Máme snad hřešit, protože nejsme pod zákonem, ale pod milostí? Naprosto ne!
- Rmn 6 16 Víte přece, když se někomu zavazujete k poslušné službě, že se stáváte služebníky toho, koho posloucháte - buď otročíte hříchu, a to vede k smrti, nebo posloucháte Boha, a to vede k spravedlnosti.
- Rmn 6 17 Díky Bohu za to, že jste sice byli služebníky hříchu, ale potom jste se ze srdce přiklonili k tomu učení, které vám bylo odevzdáno.
- Rmn 6 18 A tak jste byli osvobozeni od hříchu a stali jste se služebníky spravedlnosti.
- Rmn 6 19 Mluvím názorně z ohledu na vaši lidskou slabost: Jako jste se dříve propůjčovali k službě nečistotě a nepravosti k bezbožnému životu, tak se nyní dejte do služby spravedlnosti k posvěcení.
- Rmn 6 20 Když jste byli služebníky hříchu, měli jste svobodu od spravedlnosti;
- Rmn 6 21 jaký jste tehdy měli užitek z toho, zač se nyní stydíte? Konec toho všeho je přece smrt.
- Rmn 6 22 Avšak nyní, když jste byli osvobozeni od hříchu a stali se služebníky Božími, máte z toho užitek, totiž posvěcení, a čeká vás život věčný.
- Rmn 6 23 Mzdou hříchu je smrt, ale darem Boží milosti je život věčný v Kristu Ježíši, našem Pánu.
- Rmn 7 1 Což nevíte, bratři - vždyť mluvím k těm, kteří znají zákon - že zákon panuje nad člověkem, jen pokud je živ?
- Rmn 7 2 Vdaná žena je zákonem vázána k žijícímu manželovi; když však muž zemře, je zproštěna zákona manželství.
- Rmn 7 3 Pokud je tedy její muž naživu, bude prohlášena za cizoložnici, oddá-li se jinému muži. Jestliže však manžel zemře, je svobodná od zákona, takže nebude cizoložnicí, když se oddá jinému muži.
- Rmn 7 4 Právě tak jste se i vy, bratři moji, stali mrtvými pro zákon skrze tělo Kristovo, abyste se oddali jinému, tomu, který byl vzkříšen z mrtvých, a tak nesli ovoce Bohu.
- Rmn 7 5 Když jsme byli v moci hříchu, působily v nás vášně podněcované zákonem a nesly ovoce smrti.
- Rmn 7 6 Nyní, když jsme zemřeli tomu, čím jsme byli spoutáni, byli jsme

zproštění zákona, takže sloužíme Bohu v novém životě Ducha, ne pod starou literou zákona.
Rmn 7 7 Co tedy máme říci? Že zákon je hříšný? Naprosto ne! Ale hřích bych byl nepoznal, kdyby nebylo zákona. Vždyť bych neznal žádostivost, kdyby zákon neřekl: 'Nepožádáš!'
Rmn 7 8 Hřích použil tohoto přikázání jako příležitosti, aby ve mně probudil všechnu žádostivost; bez zákona je totiž hřích mrtev.
Rmn 7 9 Já jsem kdysi žil bez zákona, když však přišel zákon, hřích ožil,
Rmn 7 10 a já jsem zemřel. Tak se ukázalo, že právě přikázání, které mi mělo dát život, přineslo mi smrt.
Rmn 7 11 Hřích použil přikázání jako příležitosti, aby mne oklamal a tak mě usmrtil.
Rmn 7 12 zákon je tedy sám v sobě svatý a přikázání svaté, spravedlivé a dobré.
Rmn 7 13 Bylo snad to dobré příčinou mé smrti? Naprosto ne! Hřích však, aby se ukázal jako hřích, způsobil mi tím dobrým smrt; tak skrze přikázání ukázal hřích celou hloubku své hříšnosti.
Rmn 7 14 Víme, že zákon je svatý- já však jsem hříšný, hříchu zaprodán.
Rmn 7 15 Nepoznávám se ve svých skutcích; vždyť nedělám to, co chci, nýbrž to, co nenávídím.
Rmn 7 16 Jestliže však to, co dělám, je proti mé vůli, pak souhlasím se zákonem a uznávám, že je dobrý.
Rmn 7 17 Pak to vlastně nejsem já, kdo jedná špatně, ale hřích, který je ve mně.
Rmn 7 18 Vím totiž, že ve mně, to jest v mé lidské přirozenosti, nepřebývá dobro. Chtít dobro, to dokážu, ale vykonat už ne.
Rmn 7 19 Vždyť nečiním dobro, které chci, nýbrž zlo, které nechci.
Rmn 7 20 Jestliže však činím to, co nechci, nedělám to já, ale hřích, který ve mně přebývá.
Rmn 7 21 Objevuji tedy takový zákon: Když chci činit dobro, mám v dosahu jen zlo.
Rmn 7 22 Ve své nejvnitřnější bytosti s radostí souhlasím se zákonem Božím;
Rmn 7 23 když však mám jednat, pozoruji, že jiný zákon vede boj proti zákonu, kterému se podřizuje má mysl, a činí mě zajatcem zákona hříchu, kterému se podřizují mé údy.
Rmn 7 24 Jak ubohý jsem to člověk! Kdo mě vysvobodí z tohoto těla smrti?
Rmn 7 25 Jedině Bohu buď díky skrze Ježíše Krista, Pána našeho! - A tak tentýž já sloužím svou myslí zákonu Božímu, ale svým jednáním zákonu hříchu.
Rmn 8 1 Nyní však není žádného odsouzení pro ty, kteří jsou v Kristu Ježíši,
Rmn 8 2 neboť zákon Ducha, který vede k životu v Kristu Ježíši, osvobodil tě od zákona hříchu a smrti.
Rmn 8 3 Bůh učinil to, co bylo zákonu nemožné pro lidskou slabost: Jako oběť za hřích poslal svého vlastního Syna v těle, jako má hříšný člověk, aby na lidském těle odsoudil hřích,
Rmn 8 4 a aby tak spravedlnost požadovaná zákonem byla naplněna v nás, kteří se neřídíme svou vůlí, nýbrž vůlí Ducha.
Rmn 8 5 Ti, kdo dělají jen to, co sami chtějí, tíhnou k tomu, co je tělesné; ale ti, kdo se dají vést Duchem, tíhnou k tomu, co je duchovní.
Rmn 8 6 Dát se vést sobectvím znamená smrt, dát se vést Duchem je život a pokoj.
Rmn 8 7 Soustředění na sebe je Bohu nepřátelské, neboť se nechce ani nemůže podřídít Božímu zákonu.
Rmn 8 8 Ti, kdo žijí jen z vlastních sil, nemohou se líbit Bohu.
Rmn 8 9 Vy však nejste živi ze své síly, ale z moci Ducha, jestliže ve vás Boží Duch přebývá. Kdo nemá Ducha Kristova, ten není jeho.
Rmn 8 10 Je-li však ve vás Kristus, pak vaše tělo sice podléhá smrti, protože jste zhřešili, ale Duch dává život, protože jste ospravedlněni.
Rmn 8 11 Jestliže ve vás přebývá Duch toho, který Ježíše vzkřísil z mrtvých, pak ten, kdo vzkřísil z mrtvých Krista Ježíše, obživí i vaše smrtelná těla Duchem, který ve vás přebývá.
Rmn 8 12 A tak, bratří, jsme dlužni, ale ne sami sobě, abychom museli žít podle své vůle.
Rmn 8 13 Vždyť žijete-li podle své vůle, spějete k smrti; jestliže však mocí Ducha usmrcujete hříšné činy, budete žít.
Rmn 8 14 Ti, kdo se dají vést Duchem Božím, jsou synové Boží.
Rmn 8 15 Nepřijali jste přece Ducha otroctví, abyste opět propadli strachu, nýbrž přijali jste Ducha synovství, v němž voláme: Abba, Otče!
Rmn 8 16 Tak Boží Duch dosvědčuje našemu duchu, že jsme Boží děti.
Rmn 8 17 A jsme-li děti, tedy i dědicové - dědicové Boží, spoludědicové Kristovi; trpíme-li spolu s ním, budeme spolu s ním účastni Boží slávy.
Rmn 8 18 Soudím totiž, že utrpení nynějšího času se nedají srovnat s budoucí slávou, která má být na nás zjevena.
Rmn 8 19 Celé tvorstvo toužebně vyhlíží a čeká, kdy se zjeví sláva Božích synů.
Rmn 8 20 Neboť tvorstvo bylo vydáno marnosti - ne vlastní vinou, nýbrž tím, kdo je marnosti vydal. Trvá však naděje,
Rmn 8 21 že i samo tvorstvo bude vysvobozeno z otroctví zániku a uvedeno do

svobody a slávy dětí Božích.

- Rmn 8 22 Víme přece, že veškeré tvorstvo až podnes společně sténá a pracuje k porodu.
- Rmn 8 23 A nejen to: i my sami, kteří již máme Ducha jako příslib darů Božích, i my ve svém nitru sténáme, očekávající přijetí za syny, totiž vykoupení svého těla.
- Rmn 8 24 Jsme spaseni v naději; naděje však, kterou je vidět, není už naděje. Kdo něco vidí, proč by v to ještě doufal?
- Rmn 8 25 Ale doufáme-li v to, co nevidíme, trpělivě to očekáváme.
- Rmn 8 26 Tak také Duch přichází na pomoc naší slabosti. Vždyť ani nevíme, jak a za co se modlit, ale sám Duch se za nás přimlouvá nevyslovitelným lkáním.
- Rmn 8 27 Ten, který zkoumá srdce, ví, co je úmyslem Ducha; neboť Duch se přimlouvá za svaté podle Boží vůle.
- Rmn 8 28 Víme, že všechno napomáhá k dobrému těm, kdo milují Boha, kdo jsou povoláni podle jeho rozhodnutí.
- Rmn 8 29 Které předem vyhlédl, ty také předem určil, aby přijali podobu jeho Syna, tak aby byl prvorozený mezi mnoha bratřími;
- Rmn 8 30 které předem určil, ty také povolal; které povolal, ty také ospravedlnil, a které ospravedlnil, ty také uvedl do své slávy.
- Rmn 8 31 Co k tomu dodat? Je-li Bůh s námi, kdo proti nám?
- Rmn 8 32 On neušetřil svého vlastního Syna, ale za nás za všechny jej vydal; jak by nám spolu s ním nedaroval všechno?
- Rmn 8 33 Kdo vznese žalobu proti vyvoleným Božím? Vždyť Bůh ospravedlňuje!
- Rmn 8 34 Kdo je odsoudí? Vždyť Kristus Ježíš, který zemřel a který byl vzkříšen, je na pravici Boží a přimlouvá se za nás!
- Rmn 8 35 Kdo nás odloučí od lásky Kristovy? Snad soužení nebo úzkost, pronásledování nebo hlad, bída, nebezpečí nebo meč?
- Rmn 8 36 Jak je psáno: "Denně jsme pro tebe vydáváni na smrt, jsme jako ovce určené na porážku."
- Rmn 8 37 Ale v tom ve všem slavně vítězíme mocí toho, který si nás zamiloval.
- Rmn 8 38 Jsem jist, že ani smrt ani život, ani andělé ani mocnosti, ani přítomnost ani budoucnost, ani žádná moc,
- Rmn 8 39 ani výšiny ani hlubiny, ani co jiného v celém tvorstvu nedokáže nás odloučit od lásky Boží, která je v Kristu Ježíši, našem Pánu.
- Rmn 9 1 Mluví pravdu v Kristu, nelžu, a dosvědčuje mi to mé svědomí v Duchu svatém,
- Rmn 9 2 že mám velký zármutek a neustálou bolest ve svém srdci.
- Rmn 9 3 Přál bych si sám být proklet a odloučen od Krista Ježíše za své bratry, za lid, z něhož pocházím.
- Rmn 9 4 Jsou to Izraelci, jim patří synovství i sláva i smlouvy s Bohem, jim je svěřen zákon i bohoslužba i zaslíbení,
- Rmn 9 5 jejich jsou praotcové, z nich rodem pochází Kristus. Bůh, který je nade všemi, buď pochválen na věky, amen.
- Rmn 9 6 Ne že by slovo Boží selhalo. Vždyť ne všichni, kteří jsou z Izraele, jsou Izrael,
- Rmn 9 7 ani nejsou všichni dětmi Abrahamovými jen proto, že jsou jeho potomci, nýbrž 'z Izáka bude povoláno tvé potomstvo', to jest:
- Rmn 9 8 dětmi Božími nejsou tělesné děti, nýbrž za potomky se považují děti zaslíbené.
- Rmn 9 9 Slovo zaslíbení zní takto: 'V určený čas přijdu, a Sára bude mít syna.'
- Rmn 9 10 A nejen to: Také Rebeka měla obě děti z téhož muže, z našeho praotce Izáka;
- Rmn 9 11 ještě se jí nenarodily a nemohly učinit nic dobrého ani zlého. Aby však zůstalo v platnosti Boží vyvolení, o kterém bylo předem rozhodnuto
- Rmn 9 12 a které nezávisí na skutcích, nýbrž na tom, kdo povolává, bylo jí hned řečeno, že starší bude sloužit mladšímu.
- Rmn 9 13 Neboť je psáno: 'Jákoba jsem si zamiloval, ale Ezaua jsem odmítl.'
- Rmn 9 14 Co tedy řekneme? Je Bůh nespravedlivý? Naprosto ne!
- Rmn 9 15 Mojžíšovi řekl: 'Smiluj se, nad kým se smiluji, a slituji se, nad kým se slituji.'
- Rmn 9 16 Nezáleží tedy na tom, kdo chce, ani na tom, kdo se namáhá, ale na Bohu, který se smilovává.
- Rmn 9 17 Písmo přece říká faraónovi: 'Vyzdvihl jsem tě, abych na tobě ukázel svou moc a aby mě jméno bylo rozhlášeno po celé zemi.'
- Rmn 9 18 Smilovává se tedy, nad kým chce, a koho chce, činí zatvrzelým.
- Rmn 9 19 Snad mi řekneš: "Proč nás tedy Bůh ještě kárá? Může se vůbec někdo vzepřít jeho vůli?"
- Rmn 9 20 Člověče, co vlastně jsi, že odmlouváš Bohu? Řekne snad výtvar svému tvůrci: "Proč jsi mě udělal takto?"
- Rmn 9 21 Nemá snad hrnčíř hlínu ve své moci, aby z téže hroudy udělal jednu nádobu ke vznešeným účelům a druhou ke všedním?
- Rmn 9 22 Jestliže Bůh chtěl ukázat svůj hněv a zjevit svou moc, a proto s

velkou shovívavostí snášel ty, kdo propadli jeho hněvu a byli určeni k záhubě,
Rmn 9 23 stejně chtěl ukázat bohatství své slávy na těch, nad nimiž se smíloval
a které připravil k slávě -
Rmn 9 24 na nás, které povolal nejen ze židů, ale i z pohanických národů.
Rmn 9 25 Jak je psáno u Ozeáše: 'Lid, který není můj, povolám za svůj lid a
Nemilovanou nazvu Milovanou,
Rmn 9 26 a kde bylo řečeno: Vy nejste můj lid, tam budou nazváni syny Boha
živého.'
Rmn 9 27 A Izaiáš prohlašuje o Izraeli: 'Kdyby bylo synů Izraele jako písku v
moři, jen zbytek bude zachráněn,
Rmn 9 28 neboť Hospodin vykoná svůj soud na zemi rychle a úplně.'
Rmn 9 29 A jak to Izaiáš předpověděl: 'Kdyby nám Hospodin zástupů nenechal
aspoň símě, bylo by to s námi jako se Sodomou, Gomoře bychom byli podobní.'
Rmn 9 30 Co tedy nakonec řekneme? To, že pohanští národové, kteří neusilovali o
spravedlnost, spravedlnosti dosáhli, a to spravedlnosti z víry;
Rmn 9 31 Izrael však, který usiloval o spravedlnost podle zákona, k cíli zákona
nedospěl.
Rmn 9 32 Proč? Protože nevycházel z víry, nýbrž ze skutků. Narazili na kámen
úrazu,
Rmn 9 33 jak je psáno: 'Hle, kladu na Siónu kámen úrazu a skálu pohoršení, ale
kdo v něho věří, nebude zahanben.'
Rmn 10 1 Bratří, toužím z celého srdce a modlím se k Bohu, aby Izrael došel
spásy.
Rmn 10 2 Vždyť jim mohu dosvědčit, že jsou plni horlivosti pro Boha, jenže bez
pravého poznání.
Rmn 10 3 Nevědí, že spravedlnost je od Boha, a chtějí uplatnit svou vlastní;
proto se spravedlnosti Boží nepodřídili.
Rmn 10 4 Vždyť Kristus je konec zákona, aby spravedlnosti došel každý, kdo
věří.
Rmn 10 5 Mojžíš píše o spravedlnosti, založené na zákoně: 'Člověk, který tak
jedná, bude živ.'
Rmn 10 6 Avšak spravedlnost založená na víře mluví takto: 'Nezabývej se
myšlenkou: kdo vystoupí na nebe?' - aby Krista přivedl dolů -
Rmn 10 7 'ani neříkej: kdo sestoupí do propasti?' - aby Krista vyvedl z říše
mrtvých.
Rmn 10 8 Co však praví? 'Blízko tebe je slovo, v tvých ústech a ve tvém srdci';
je to slovo víry, které zvěstujeme.
Rmn 10 9 Vyznáš-li svými ústy Ježíše jako Pána a uvěříš-li ve svém srdci, že ho
Bůh vzkřísil z mrtvých, budeš spasen.
Rmn 10 10 Srdcem věříme k spravedlnosti a ústy vyznáváme k spasení,
Rmn 10 11 neboť Písmo praví: 'Kdo v něho věří, nebude zahanben.'
Rmn 10 12 Není rozdílu mezi Židem a Řekem: vždyť je jeden a týž Pán všech,
štedrý ke všem, kdo ho vzývají, neboť
Rmn 10 13 'každý, kdo vyzývá jméno Páně, bude spasen'.
Rmn 10 14 Ale jak mohou vzývat toho, v něhož neuvěřili? A jak mohou uvěřit v
toho, o kom neslyšeli? A jak mohou uslyšet, není-li tu nikdo, kdo by ho zvěstoval?
Rmn 10 15 A jak mohou zvěstovat, nejsou-li posláni? Je přece psáno: 'Jak vítaný
je příchod těch, kteří zvěstují dobré věci!'
Rmn 10 16 Ale ne všichni přijali evangelium. Už Izaiáš říká: 'Hospodine, kdo
uvěřil naší zvěsti?'
Rmn 10 17 Víra je tedy ze zvěstování a zvěstování z pověření Kristova.
Rmn 10 18 Ptám se však: To snad nikdy neslyšeli zvěst? Ovšemže slyšeli! 'Po celé
zemi se rozlehl jejich hlas, do nejzazších končin jejich slova.'
Rmn 10 19 Ptám se tedy: Nepochopil Izrael, co mu bylo zvěstováno? Nepochopil; už
u Mojžíše se přece říká: 'Vzbudím ve vás žárlivost na národ, který není národem, proti národu
pošetilému vás popudím k hněvu.'
Rmn 10 20 A Izaiáš má odvahu říci: 'Dal jsem se nalézt těm, kteří mě nehledali,
dal jsem se poznat těm, kteří se po mně neptali.'
Rmn 10 21 O Izraeli však říká: 'Každý den jsem vztahoval ruce k lidu
neposlušnému a vzpurnému.'
Rmn 11 1 Chci tím říci, že Bůh zavrhl svůj lid? Naprosto ne! Vždyť i já jsem
Izraelec, z potomstva Abrahamova, z pokolení Benjamínova.
Rmn 11 2 Bůh nezavrhl svůj lid, který si předem vyhlédl. Nevíte z Písma, jak si
Eliáš Bohu naříká na Izrael?
Rmn 11 3 'Hospodine, proroky tvé pobili a oltáře tvé pobořili, já jediný jsem
zůstal, a také mně ukládají o život!'
Rmn 11 4 Jakou však dostal odpověď? 'Zachoval jsem si sedm tisíc mužů, kteří
nesklonili kolena před Baalem.'
Rmn 11 5 A tak i nyní je tu zbytek lidu vyvolený z milosti.
Rmn 11 6 Když z milosti, tedy ne na základě skutků - jinak by milost nebyla
milostí.
Rmn 11 7 Co z toho plyne? Izrael nedosáhl, oč usiluje. Dosáhli toho jen

vyvolení z Izraele, ale ostatní zůstali zatvrzelí,
Rmn 11 8 jak je psáno: 'Bůh otupil jejich mysl, dal jim oči, aby neviděli, uši,
aby neslyšeli, až do dnešního dne.'
Rmn 11 9 A David praví: 'Ať se jim jejich stůl stane léčkou a pastí, kamenem
úrazu a odplatou,
Rmn 11 10 ať se jim oči zatmějí, aby neviděli, a jejich šíje ať je navždy
sehnutá.'
Rmn 11 11 Chci tedy snad říci, že klopýtli tak, aby nadobro padli? Naprosto ne!
Ale jejich selhání přineslo pohanům spásu, aby to vzbudilo žárlivost židů.
Rmn 11 12 Jestliže tedy jejich selháním svět získal a jejich úpadek obohatil
pohany, co teprve, až se všichni obrátí?
Rmn 11 13 Vám z pohanských národů říkám, že právě já, apoštol pohanů, vidím
slávu své služby v tom,
Rmn 11 14 abych vzbudil žárlivost svých pokrevních bratří a některé z nich
přivedl ke spasení.
Rmn 11 15 Jestliže jejich zavržení znamenalo smíření světa s Bohem, co jiného
bude znamenat jejich přijetí než vzkříšení mrtvých!
Rmn 11 16 Je-li první chléb zasvěcen, je svatý všecken chléb; je-li kořen svatý,
jsou svaté i větve.
Rmn 11 17 Jestliže však některé větve byly vylomeny a ty, planá oliva, jsi byl
naroubován na jejich místo a bereš sílu z kořene ušlechtilé olivy,
Rmn 11 18 nevynášej se nad ty větve! Začneš-li se vynášet, vzpomeň si, že ty
neneseš kořen, nýbrž kořen nese tebe!
Rmn 11 19 Řekneš snad: Ty větve byly vylomeny, abych já byl naroubován.
Rmn 11 20 Dobře. Byly vylomeny pro svou nevěru, ty však stojíš vírou. Nepovyšuj
se, ale boj se!
Rmn 11 21 Jestliže Bůh neušetřil přirozených větví, tím spíše neušetří tebe!
Rmn 11 22 Považ dobrotu i přísnost Boží: přísnost k těm, kteří odpadli, avšak
dobrotu Boží k tobě, budeš-li se jeho dobroty držet. Jinak i ty budeš vyťat,
Rmn 11 23 oni však, nesetrvají-li v nevěře, budou naroubováni, neboť Bůh má moc
naroubovat je znovu.
Rmn 11 24 Jestliže tys byl vyťat ze své plané olivy a proti přírodě naroubován
na ušlechtilou olivu, tím spíše budou na svou vlastní olivu naroubováni ti, kteří k ní od
přírody patří!
Rmn 11 25 Abyste nespolehali na svou vlastní moudrost, chtěl bych, bratří,
abyste věděli o tomto tajemství: Část Izraele propadla zatvrzení, avšak jen do té doby, pokud
nevejde plný počet pohanů.
Rmn 11 26 Pak bude spasen všecken Izrael, jak je psáno: 'Přijde ze Sióna
vysvoboditel, odvrátí od Jákoba bezbožnost;
Rmn 11 27 to bude má smlouva s nimi, až sejmu jejich hříchy.'
Rmn 11 28 Pokud jde o evangelium, stali se Božími nepřáteli, ale vám to přineslo
prospěch; pokud jde o vyvolení, zůstávají Bohu milí pro své otce.
Rmn 11 29 Vždyť Boží dary a jeho povolání jsou neodvolatelná.
Rmn 11 30 Jako vy jste kdysi Boha neposlouchali, nyní však jste došli slitování
pro jejich neposlušnost,
Rmn 11 31 tak i oni nyní upadli v neposlušnost, aby také došli slitování, jakého
se dostalo vám.
Rmn 11 32 Bůh totiž všechny uzavřel pod neposlušnost, aby se nade všemi slitoval.
Rmn 11 33 Jak nesmírná je hloubka Božího bohatství, jeho moudrosti i vědění! Jak
nevyzpytatelné jsou jeho soudy a nevystopitelné jeho cesty!
Rmn 11 34 'Kdo poznal mysl Hospodinovu a kdo se stal jeho rádcem?'
Rmn 11 35 'Kdo mu něco dal, aby mu to on musel vrátit?'
Rmn 11 36 Vždyť z něho a skrze něho a pro něho je všechno! Jemu buď sláva na
věky. Amen.
Rmn 12 1 Vybízím vás, bratří, pro Boží milosrdenství, abyste sami sebe
přinášeli jako živou, svatou, Bohu milou obět; to ať je vaše pravá bohoslužba.
Rmn 12 2 A nepřizpůsobujte se tomuto věku, nýbrž proměňujte se obnovou své
mysli, abyste mohli rozpoznat, co je vůle Boží, co je dobré, Bohu milé a dokonalé.
Rmn 12 3 Každému z vás říkám na základě milosti, která mi byla dána:
Nesmyslejte výš, než je komu určeno, ale smýšlejte o sobě strízlivě, podle toho, jakou míru
víry udělil každému Bůh.
Rmn 12 4 Jako je v jednom těle mnoho údů a nemají všechny stejný úkol,
Rmn 12 5 tak i my, ač je nás mnoho, jsme jedno tělo v Kristu a jeden druhému
sloužíme jako jednotlivé údy.
Rmn 12 6 Máme rozličné dary podle milosti, která byla dána každému z nás: Kdo
má dar prorockého slova, ať ho užívá v souhlase s vírou.
Rmn 12 7 Kdo má dar služby, ať slouží. Kdo má dar učit, ať učí.
Rmn 12 8 Kdo dovede povzbuzovat, necht' povzbuzuje. Kdo rozdává, ať dává
upřímně. Kdo stojí v čele, ať je horlivý. Kdo se stará o trpící, ať pomáhá s radostí.
Rmn 12 9 Láska necht' je bez přetvářky. Ošklivte si zlo, lněte k dobrému.
Rmn 12 10 Milujte se navzájem bratrskou láskou, v úctě dávejte přednost jeden
druhému.

Rmn 12 11 V horlivosti neochabujte, buďte vroucího ducha, služte Pánu.
Rmn 12 12 Z naděje se radujte, v soužení buďte trpěliví, v modlitbách vytrvalí.
Rmn 12 13 Sdílejte se s bratřími v jejich nouzi, ochotně poskytněte pohostinství.
Rmn 12 14 Svolávejte dobro na ty, kteří vás pronásledují, dobro a ne zlo.
Rmn 12 15 Radujte se s radujícími, plačte s plačícími.
Rmn 12 16 Mějte porozumění jeden pro druhého. Nesmyslejte vysoko, ale věnujte se všedním službám. Nespoléhejte na svou vlastní chytrost.
Rmn 12 17 Nikomu neodplácejte zlým za zlé. Vůči všem mějte na mysli jen dobré.
Rmn 12 18 Je-li možno, pokud to záleží na vás, žijte se všemi v pokoji.
Rmn 12 19 Nechtějte sami odplácet, milovaní, ale nechte místo pro Boží soud, neboť je psáno: 'Mně patří pomsta, já odplatím, praví Pán.'
Rmn 12 20 Ale také: 'Jestliže má tvůj nepřítel hlad, nasyť ho, a má-li žízeň, dej mu pít; tím ho zahanbíš a přivedeš k lítosti.'
Rmn 12 21 Nedej se přemoci zlem, ale přemáhěj zlo dobrem.
Rmn 13 1 Každý ať se podřizuje vládní moci, neboť není moci, leč od Boha. Ty, které jsou, jsou zřízeny od Boha,
Rmn 13 2 takže ten, kdo se staví proti vládnoucí moci, vzpírá se Božímu řádu. Kdo se takto vzpírá, přivolává na sebe soud.
Rmn 13 3 Vládcové nejsou přece hrozbou tomu, kdo jedná dobře, nýbrž tomu, kdo jedná zle. Chceš, aby ses nemusel bát vládnoucí moci? Jednej dobře, a dostane se ti od ní pochvaly.
Rmn 13 4 Vždyť je Božím služebníkem k tvému dobru. Jednáš-li však špatně, máš proč se bát, neboť nenese meč nadarmo; je Božím služebníkem, vykonavatelem trestu nad tím, kdo činí zlo.
Rmn 13 5 Proto je nutno podřizovat se, a to nejen z bázně před trestem, nýbrž i pro svědomí.
Rmn 13 6 Proto také platíte daň. Vládcové jsou v Boží službě, když se drží svých úkolů.
Rmn 13 7 Dávejte každému, co jste povinni: daň, komu daň; clo, komu clo; úctu, komu úctu; čest, komu čest.
Rmn 13 8 Nikomu nebuďte nic dlužni, než abyste se navzájem milovali, neboť ten, kdo miluje druhého, naplní zákon.
Rmn 13 9 Vždyť přikázání 'nezci zlo ožíš, nezabiješ, nepokradeš, nepožádáš' a kterákoli jiná jsou shrnuta v tomto slovu: 'Milovati budeš bližního svého jako sebe samého.'
Rmn 13 10 Láska neudělá bližnímu nic zlého. Je tedy láska naplněním zákona.
Rmn 13 11 Víte přece, co znamená tento čas: už nastala hodina, abyste procitli ze spánku; vždyť nyní je nám spása bliže, než byla tenkrát, když jsme uvěřili.
Rmn 13 12 Noc pokročila, den se přiblížil. Odložme proto skutky tmy a oblecme se ve zbroj světla.
Rmn 13 13 Žijme řádně jako za denního světla: ne v hýření a opilství, v nemravnosti a bezuzdnostech, ne ve sváru a závisti,
Rmn 13 14 nýbrž oblect se v Pána Ježíše Krista a nevyhovujete svým sklonům, abyste nepropadali vášním.
Rmn 14 1 Bratra ve víře slabšího přijímejte mezi sebe, ale nepřete se s ním o jeho názorech.
Rmn 14 2 Někdo třeba věří, že může jíst všechno, slabý však jí jen rostlinnou stravu.
Rmn 14 3 Ten, kdo jí všechno, nechtě nezlehčuje toho, kdo nejí, a kdo nejí, nechtě neodsuzuje toho, kdo jí; vždyť Bůh jej přijal za svého.
Rmn 14 4 Kdo jsi ty, že soudíš cizího služebníka? O tom, zda obстоjí či ne, rozhoduje jeho vlastní pán. A on obстоjí, neboť Pán má moc jej podepřít.
Rmn 14 5 Někdo rozlišuje dny, jinému je den jako den. Každý nechtě má jistotu svého přesvědčení.
Rmn 14 6 Kdo zachovává určité dny, zachovává je Pánu. Kdo jí, dělá to Pánu ke cti, neboť děkuje Bohu; a kdo nejí, dělá to také Pánu ke cti, neboť i on děkuje Bohu.
Rmn 14 7 Nikdo z nás nežije sám sobě a nikdo sám sobě neumírá. Žijeme-li, žijeme Pánu,
Rmn 14 8 umíráme-li, umíráme Pánu. Ať žijeme, ať umíráme, patříme Pánu.
Rmn 14 9 Vždyť proto Kristus umřel i ožil, aby se stal Pánem i mrtvých i ži vých.
Rmn 14 10 Proč tedy, ty slabý, soudíš svého bratra? A ty, silný, proč zlehčuješ svého bratra? Všichni přece staneme před soudnou stolicí Boží.
Rmn 14 11 Neboť je psáno: 'Jako že jsem živ, praví Hospodin, skloní se přede mnou každé koleno a každý jazyk vyzná, že jsem Bůh.'
Rmn 14 12 Každý z nás tedy sám za sebe vydá počet Bohu.
Rmn 14 13 Nesuďme už tedy jeden druhého, ale raději posuďte, jak jednat, abyste nekladli bratru do cesty kámen úrazu a nepůsobili pohoršení.
Rmn 14 14 Vím a jsem přesvědčen v Pánu Ježíši, že nic není nečisté samo v sobě, ale tomu, kdo něco pokládá za nečisté, je to nečisté.
Rmn 14 15 Trápí-li se tvůj bratr pro to, co jíš, nežiješ už v lásce. Neuváděj tedy svým jídl em do záhuby toho, za nějž Kristus umřel!

Rmn 14 16 Nevydávej v potupu to dobré, co jste přijali.
Rmn 14 17 Vždyť království Boží není v tom, co jíte a pijete, nýbrž ve
spravedlnosti, pokoji a radosti z Ducha svatého.
Rmn 14 18 Kdo takto slouží Kristu, je milý Bohu a lidé si ho váží.
Rmn 14 19 A tak usilujme o to, co slouží pokoji a společnému růstu.
Rmn 14 20 Nenič kvůli pokrmu Boží dílo! Ano, všechno je čisté, zlé však je, když
někdo pohoršuje druhého tím, co jí.
Rmn 14 21 Je tedy dobré nejíst maso a nepít víno a nedělat nic, co je tvému
bratru kamenem úrazu.
Rmn 14 22 Tvé přesvědčení ať zůstane mezi tebou a Bohem. Blaze tomu, kdo sám
sebe neodsuzuje, když se pro něco rozhodl.
Rmn 14 23 Ten však, kdo pochybuje, byl by odsouzen, kdyby jedl, neboť by to
nebylo z víry. A cokoli není z víry, je hřích.
Rmn 15 1 My silní jsme povinni snášet slabosti slabých a nemít zalíbení sami v
sobě.
Rmn 15 2 Každý z nás ať vychází vstříc bližnímu, aby to bylo k dobru společného
růstu.
Rmn 15 3 Vždyť Kristus neměl zalíbení sám v sobě, nýbrž podle slov Písma:
'Urážky těch, kdo tě tupí, padly na mne.'
Rmn 15 4 Všecko, co je tam psáno, bylo napsáno k našemu poučení, abychom z
trpělivosti a z povzbuzení, které nám dává Písmo, čerpali naději.
Rmn 15 5 Bůh trpělivosti a povzbuzení ať vám dá, abyste jedni i druzí stejně
smýšleli po příkladu Krista Ježíše,
Rmn 15 6 a tak svorně jedněmi ústy slavili Boha a Otce našeho Pána Ježíše
Krista.
Rmn 15 7 Proto přijímejte jeden druhého, tak jako Kristus k slávě Boží přijal
vás.
Rmn 15 8 Chci říci: Kristus se stal služebníkem židů, aby ukázal Boží věrnost a
potvrdil sliby, dané otcům,
Rmn 15 9 a pohané národy aby slavily Boha za jeho slitování, jak je psáno:
'Proto vzdám tobě chválu mezi národy a jménu tvému žalmy zpívati budu.'
Rmn 15 10 A dále je řečeno: 'Radujte se, pohané, spolu s jeho lidem.'
Rmn 15 11 A opět: 'Chvalte Hospodina všichni národové a vzdej mu chválu lid
všech zemí.'
Rmn 15 12 A Izaiáš k tomu říká: 'Přijde potomek Isajův, povstane, aby vládl
národům, v něj budou pohané doufat.'
Rmn 15 13 Bůh naděje nechť vás naplní veškerou radostí a pokojem ve víře, aby se
rozhojnila vaše naděje mocí Ducha svatého.
Rmn 15 14 Jsem přesvědčen také já o vás, bratří moji, že i vy jste plni dobroty,
naplnění veškerým poznáním, takže sami můžete ukazovat cestu jeden druhému.
Rmn 15 15 V tomto dopise jsem se místy odvážil připomenout vám leccos ve jménu
milosti, která mi byla dána od Boha,
Rmn 15 16 abych byl služebníkem Krista Ježíše mezi pohanými národy. Konám tuto
posvátnou službu kázáním Božího evangelia, abych pohany přinesl jako obětní dar milý Bohu,
posvěcený Duchem svatým.
Rmn 15 17 To je má chloubka, kterou mám v Kristu Ježíši před Bohem.
Rmn 15 18 Neodvážil bych se totiž mluvit o něčem, co by nevykonal Kristus skrze
mne, slovem i skutkem,
Rmn 15 19 v moci znamení a divů, v moci Ducha, aby pohané přijali evangelium.
Tak jsem celý okruh od Jeruzaléma až po Illyrii naplnil Kristovým evangeliem.
Rmn 15 20 Zakládám si na tom, že kázu evangelium tam, kde o Kristu ještě
neslyšeli; nechci stavět na cizím základu,
Rmn 15 21 ale jak je psáno: 'Ti, jimž nebylo o něm zvěstováno, uvidí a ti, kteří
neslyšeli, pochopí.'
Rmn 15 22 To mi také mnohokrát zabránilo, abych k vám přišel.
Rmn 15 23 Nyní však už pro mne není žádné volné pole v těchto končinách; už
mnoho let k vám toužím přijít,
Rmn 15 24 až se vydám do Hispanie. Doufám tedy, že se u vás zastavím a že mě
vypravíte na další cestu, až aspoň trochu užiju radosti ze společenství s vámi.
Rmn 15 25 Zatím však se chystám do Jeruzaléma, abych přinesl pomoc tamějším
bratřím.
Rmn 15 26 Makedonští a Achajští se totiž rozhodli vykonat sbírku ve prospěch
chudých bratří v Jeruzalémě.
Rmn 15 27 Rozhodli se tak proto, že i oni jsou jejich dlužníky. Jestliže pohané
dostali podíl na jejich duchovních darech, jsou zavázáni posloužit jim zase ve věcech
hmotných.
Rmn 15 28 Až dokončím tento úkol a řádně jim odevzdám výtěžek sbírky, vydám se
do Hispanie a zastavím se u vás.
Rmn 15 29 Jsem jist, že až k vám dojdu, přijdu s plností Kristova požehnání.
Rmn 15 30 Prosím vás, bratří, pro našeho Pána Ježíše Krista a pro lásku, která
je z Ducha, pomáhejte mi v boji svými přímluvami u Boha,
Rmn 15 31 abych byl zachráněn před nevěřícími v Judsku a aby moje služba pro

Jeruzalém byla tamější bratřím vítaná.

Rmn 15 32 Pak budu mocí z vůle Boží k vám přijít s radostí a najít mezi vámi chvíli odpočinku.

Rmn 15 33 Bůh pokoje buď se všemi vámi. Amen.

Rmn 16 1 Doporučuji vám naši sestru Foibé, diakonku církve v Kenchrejích.

Rmn 16 2 Přijměte ji v Pánu, jak se sluší mezi věřícími, pomáhejte jí, kdyby vás v něčem potřebovala, neboť i ona byla pomocnicí mnohým i mně samému.

Rmn 16 3 Pozdravujte Prisku a Akvilu, mé spolupracovníky v díle Krista Ježíše, kteří pro mne nasadili život; jsem jim zavázán vděčností nejen já sám, ale i všechny církve z pohanických národů.

Rmn 16 5 Pozdravujte také shromáždění v jejich domě. Pozdravujte Epaineta, mně velmi drahého, který se jako první v provincii Asii oddal Kristu.

Rmn 16 6 Pozdravujte Marii - tolik se pro vás napracovala!

Rmn 16 7 Pozdravujte Andronika a Junia, původem židy jako já a kdysi spoluvězně, apoštoly, kteří se těší zvláštní vážnosti a uvěřili v Krista dříve než já.

Rmn 16 8 Pozdravujte Ampliata, kterého miluji v Pánu.

Rmn 16 9 Pozdravujte Urbana, mého spolupracovníka v díle Kristově, a Stachya, mně velmi drahého.

Rmn 16 10 Pozdravujte Apella, osvědčeného v Kristu. Pozdravujte ty, kteří jsou z domu Aristobulova.

Rmn 16 11 Pozdravujte mého krajana Herodiona. Pozdravujte ty z domu Narcisova, kteří se oddali Pánu.

Rmn 16 12 Pozdravujte Tryfainu a Tryfósu, které pracují v díle Páně. Pozdravujte Persidu, mně velmi drahou; horlivě pracovala v díle Páně.

Rmn 16 13 Pozdravujte Rufa, vyvoleného v Pánu, a jeho matku, která i mně byla matkou.

Rmn 16 14 Pozdravujte Asynkrita, Flegonta, Herma, Patrobia, Hermia i bratry, kteří jsou s nimi.

Rmn 16 15 Pozdravujte Filologa a Julii, Nerea a jeho sestru, Olympia a všechny věřící, kteří jsou s nimi.

Rmn 16 16 Pozdravte jedni druhé svatým políbením. Pozdravují vás všechny církve Kristovy.

Rmn 16 17 Prosím vás, bratří, abyste si dali pozor na ty, kdo působí roztržky a chtěli by vás svést od učení, které jste přijali. Vyhybejte se jim!

Rmn 16 18 Takoví lidé totiž neslouží Kristu, našemu Pánu, nýbrž svému prospěchu a snaží se krásnými a pobožnými řečmi oklamat myslí bezelstných lidí.

Rmn 16 19 Všude se ví o vaší oddanosti evangeliu. Mám z vás proto radost a přeji si, abyste byli moudří v добру a nezkušení ve zlu.

Rmn 16 20 Bůh pokoje brzo srazí satana pod vaše nohy. Milost Ježíše, našeho Pána, buď s vámi.

Rmn 16 21 Pozdravuje vás můj spolupracovník Timoteus i Lucius a Jáson a Sosipatros, moji krajane.

Rmn 16 22 Pozdravuji vás já Tercius, písař tohoto dopisu.

Rmn 16 23 Pozdravuje vás Gaius, který svůj dům otevřel mně i veškeré církvi. Pozdravuje vás Erastos, správce městské pokladny, a bratr Kvartus.

Rmn 16 24 ---

Rmn 16 25 Sláva tomu, který má moc upevnit vás ve víře podle mého evangelia a podle zvěsti Ježíše Krista: v ní je odhaleno tajemství, které od věčných časů nebylo

vysloveno, nyní je však zjeveno prorockými Písmy a z příkazu věčného Boha stalo se známým mezi všemi národy, aby je poslušně přijali vírou.

Rmn 16 27 Jedinému moudrému Bohu buď skrze Ježíše Krista sláva na věky věků. Amen.

1Cr 1 1 Pavel, z vůle Boží povoláný apoštol Krista Ježíše, a bratr Sosthenes církvi Boží v Korintu, posvěceným v Kristu Ježíši, povoláným svatým,

1Cr 1 2 spolu se všemi, kteří vzývají jméno našeho Pána Ježíše Krista, ať jsou shromáždění kdekoli, jinde či u nás:

1Cr 1 3 Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista.

1Cr 1 4 Stále za vás Bohu děkuji pro milost Boží, která vám byla dána v Kristu Ježíši;

1Cr 1 5 on vás obohatil ve všem, v každém slovu i v každém poznání.

1Cr 1 6 Neboť svědectví o Kristu bylo mezi vámi potvrzeno,

1Cr 1 7 takže nejste pozadu v žádném daru milosti a čekáte, až se zjeví náš Pán Ježíš Kristus.

1Cr 1 8 On vám bude oporou až do konce, abyste v onen den našeho Pána Ježíše Krista nebyli obviněni.

1Cr 1 9 Věrný je Bůh, který vás povolal do společenství se svým Synem, naším Pánem Ježíšem Kristem.

1Cr 1 10 Prosím vás, bratří, pro jméno našeho Pána Ježíše Krista, abyste všichni byli svorni a neměli mezi sebou roztržky, nýbrž abyste dosáhli plné jednoty smýšlení i přesvědčení.

1Cr 1 11 Dověděl jsem se totiž o vás z domu Chloé, bratří, že jsou mezi vámi

spory.
1Cr 1 12 Myslím tím to, že se mezi vámi říká: Já se hlásím k Pavlovi, já zase k Apollovi, já k Petrovi, já ke Kristu.
1Cr 1 13 Je snad Kristus rozdělen? Což byl Pavel za vás ukřižován? Nebo jste byli pokřtěni ve jméno Pavlovo?
1Cr 1 14 Děkuji Bohu, že jsem nikoho z vás nepokřtil kromě Krispa a Gaia;
1Cr 1 15 tak nemůže nikdo říci, že jste byli pokřtěni v moje jméno.
1Cr 1 16 Pokřtil jsem i rodinu Štěpánovu. Jinak už nevím, že bych byl ještě někoho pokřtil.
1Cr 1 17 Kristus mě totiž neposlal křtít, ale zvěstovat evangelium, ovšem ne moudrostí slov, aby Kristův kříž nepozbyl smyslu.
1Cr 1 18 Slovo o kříži je bláznovstvím těm, kdo jsou na cestě k záhubě; nám, kteří jdeme ke spáse, je mocí Boží.
1Cr 1 19 Je psáno: 'Zahubím moudrost moudrých a rozumnost rozumných zavrhu.'
1Cr 1 20 Kde jsou učenci, kde znalci, kde řečníci tohoto věku? Neučinil Bůh moudrost světa bláznovstvím?
1Cr 1 21 Protože svět svou moudrostí nepoznal Boha v jeho moudrém díle, zalíbilo se Bohu spasit ty, kdo věří, bláznovskou zvěstí.
1Cr 1 22 Židé žádají zázračná znamení, Řekové vyhledávají moudrost,
1Cr 1 23 ale my kážeme Krista ukřižovaného. Pro Židy je to kámen úrazu, pro ostatní bláznovství,
1Cr 1 24 ale pro povolání, jak pro Židy, tak pro Řeky, je Kristus Boží moc a Boží moudrost.
1Cr 1 25 Neboť bláznovství Boží je moudřejší než lidé a slabost Boží je silnější než lidé.
1Cr 1 26 Pohleďte, bratří, koho si Bůh povolává: Není mezi vámi mnoho moudrých podle lidského soudu, ani mnoho mocných, ani mnoho urozených;
1Cr 1 27 ale co je světu bláznovstvím, to vyvolil Bůh, aby zahanbil moudré, a co je slabé, vyvolil Bůh, aby zahanbil silné;
1Cr 1 28 neurozené v očích světa a opovržené Bůh vyvolil, ano vyvolil to, co není, aby to, co jest, obrátil v nic -
1Cr 1 29 aby se tak žádný člověk nemohl vychloubat před Bohem.
1Cr 1 30 Vy však jste z Boží moci v Kristu Ježíši; on se nám stal moudrostí od Boha, spravedlností, posvěcením a vykoupením,
1Cr 1 31 jak je psáno: 'Kdo se chlubí, ať se chlubí v Pánu'.
1Cr 2 1 Ani já, bratří, když jsem přišel k vám, nepřišel jsem vám hlásat Boží tajemství nadnesenými slovy nebo moudrostí.
1Cr 2 2 Rozhodl jsem se totiž, že mezi vámi nebudu znát nic než Ježíše Krista, a to Krista ukřižovaného.
1Cr 2 3 Přišel jsem k vám sláb, s velkou bází a chvěním;
1Cr 2 4 má řeč a mé kázání se neopíraly o vemlouvavá slova lidské moudrosti, ale prokazovaly se Duchem a mocí,
1Cr 2 5 aby se tak vaše víra nezakládala na moudrosti lidské, ale na moci Boží.
1Cr 2 6 Moudrosti sice učíme, ale jen ty, kteří jsou dospělí ve víře - ne ovšem moudrosti tohoto věku či vládců tohoto věku, spějících k záhubě,
1Cr 2 7 nýbrž moudrosti Boží, skryté v tajemství, kterou Bůh od věčnosti určil pro naše oslavení.
1Cr 2 8 Tu moudrost nikdo z vládců tohoto věku nepoznal; neboť kdyby ji byli poznali, nebyli by ukřižovali Pána slávy.
1Cr 2 9 Ale jak je psáno: 'Co oko nevidělo a ucho neslyšelo, co ani člověku na mysl nepřišlo, připravil Bůh těm, kdo ho milují.'
1Cr 2 10 Nám však to Bůh zjevil skrze Ducha; Duch totiž zkoumá všechno, i hlubiny Boží.
1Cr 2 11 Neboť kdo z lidí zná, co je v člověku, než jeho vlastní duch? Právě tak nikdo nepoznal, co je v Bohu, než Duch Boží.
1Cr 2 12 My jsme však nepřijali ducha světa, ale Ducha, který je z Boha, abychom poznali, co nám Bůh daroval. O tom i mluvíme ne tak, jak nás naučila lidská moudrost, ale jak nás naučil Duch, a duchovní věci vykládáme slovy Ducha.
1Cr 2 14 Přirozený člověk nemůže přijmout věci Božího Ducha; jsou mu bláznovstvím a nemůže je chápat, protože se dají posoudit jen Duchem.
1Cr 2 15 Člověk obdařený Duchem je schopen posoudit všecko, ale sám nemůže být nikým správně posouzen.
1Cr 2 16 Vždyť 'kdo poznal mysl Páně a kdo ho bude poučovat?' My však mysl Kristovu máme.
1Cr 3 1 Já jsem k vám, bratří, nemohl mluvit jako k těm, kteří mají Ducha, nýbrž jako k těm, kteří myslí jen po lidsku, jako k nedospělým v Kristu.
1Cr 3 2 Mlékem jsem vás živil, pokrm jsem vám jíst nedával, protože jste jej nemohli snést - ani teď ještě nemůžete,
1Cr 3 3 neboť dosud patříte světu. Odkud je mezi vámi závist a svár, ne-li z toho, že patříte světu a žijete jako ostatní lidé?
1Cr 3 4 Když se jeden z vás hlásí k Pavlovi a druhý k Apollovi, neznamená to,

že jste lidé světa?

1Cr 3 5 Kdo je vlastně Apollos? A kdo je Pavel? Služebníci, kteří vás přivedli k víře, každý tak, jak mu dal Pán.
 1Cr 3 6 Já jsem zasadil, Apollos zaléval, ale Bůh dal vzrůst;
 1Cr 3 7 a tak nic neznamena ten, kdo sází, ani kdo zalévá, nýbrž Bůh, který dává vzrůst.
 1Cr 3 8 Kdo sází a kdo zalévá, patří k sobě, ale každý podle vlastní práce obdrží svou odměnu.
 1Cr 3 9 Jsme spolupracovníci na Božím díle, a vy jste Boží pole, Boží stavba.
 1Cr 3 10 Podle milosti Boží, která mi byla dána, jako rozumný stavitel jsem položil základ a druhý na něm staví. Každý ať dává pozor, jak na něm staví.
 1Cr 3 11 Nikdo totiž nemůže položit jiný základ než ten, který už je položen, a to je Ježíš Kristus.
 1Cr 3 12 Zda někdo na tomto základu staví ze zlata, stříbra, drahého kamení, či ze dřeva, trávy, slámy -
 1Cr 3 13 dílo každého vyjde najevo. Ukáže je onen den, neboť se zjeví v ohni; a oheň vyzkouší, jaké je dílo každého člověka.
 1Cr 3 14 Když jeho dílo vydrží, dostane odměnu.
 1Cr 3 15 Když mu dílo shoří, utrpí škodu; sám bude sice zachráněn, ale projde ohněm.
 1Cr 3 16 Nevíte, že jste Boží chrám a že Duch Boží ve vás přebývá?
 1Cr 3 17 Kdo ničí chrám Boží, toho zničí Bůh; neboť Boží chrám je svatý, a ten chrám jste vy.
 1Cr 3 18 Ať nikdo sám sebe neklame. Domnívá-li se někdo z vás, že je v tomto světě moudrý, ať se stane bláznem, aby se stal opravdu moudrým.
 1Cr 3 19 Moudrost tohoto věku je bláznovstvím před Bohem, neboť je psáno: 'Nachytá moudré na jejich vychytralost';
 1Cr 3 20 a jinde: 'Hospodin zná úmysly moudrých a ví, že jsou marné.'
 1Cr 3 21 A tak ať se nikdo nechlubí lidmi. Všechno je vaše,
 1Cr 3 22 ať Pavel nebo Apollos nebo Petr, ať svět nebo život nebo smrt, přítomnost nebo budoucnost, všechno je vaše,
 1Cr 3 23 vy však jste Kristovi a Kristus je Boží.
 1Cr 4 1 Proto ať nás všichni pokládají za služebníky Kristovy a správce Božích tajemství.
 1Cr 4 2 Od správců se nežádá nic jiného, než aby byl každý shledán věrným.
 1Cr 4 3 Mně tedy pramálo záleží na tom, soudíte-li mě vy nebo jakýkoliv lidský soud. Vždyť ani já nejsem soudcem sám nad sebou;
 1Cr 4 4 ničeho si nejsem sice vědom, tím však ještě nejsem ospravedlněn, neboť mým soudcem je Pán.
 1Cr 4 5 Nevyslovujte proto soudy předčasně, dokud Pán nepřijde. On vynese na světlo to, co je skryto ve tmě, a zjeví záměry srdcí; tehdy se člověku dostane chvály od Boha.
 1Cr 4 6 Toto jsem, bratři, kvůli vám vztáhl na sebe a na Apolla, abyste se na nás naučili, co znamená 'ne nad to, co je psáno', a nikdo se nepýšnil jedním z nás proti druhému.
 1Cr 4 7 Kdo ti dal vyniknout? Máš něco, co bys nebyl dostal? A když jsi to dostal, proč se chlubíš, jako bys to nebyl dostal?
 1Cr 4 8 Už jste nasyceni, už jste zbohatli, vešli jste do Božího království, a my ne! Kéž byste skutečně vešli do království, abychom i my kralovali spolu s vámi!
 1Cr 4 9 Skoro se mi zdá, že nás apoštoly Bůh určil na poslední místo, jako vydané na smrt; stali jsme se podívanou světu, andělům i lidem.
 1Cr 4 10 My jsme blázni pro Krista, vy ovšem jste v Kristu rozumní; my jsme slabí, vy silní; vy slavní, my beze cti.
 1Cr 4 11 Až do této chvíle trpíme hladem a žízní a nemáme co na sebe, jsme bití, jsme bez domova,
 1Cr 4 12 s námahou pracujeme svými rukama. Jsme-li tupeni, žehnáme, pronásledováni neklesáme,
 1Cr 4 13 když nám zlořečí, odpovídáme laskavě. Až dosud jsme vydědenci světa, na které se všechno svaluje.
 1Cr 4 14 Nepíše to proto, abych vás zahanbil, ale abych vás jako své milované děti napomenul.
 1Cr 4 15 I kdybyste měli tisíce vychovatelů v Kristu, otců mnoho nemáte, neboť v Kristu Ježíši jsem vás já přivedl k životu skrze evangelium.
 1Cr 4 16 Prosím vás: Jednejte podle mého příkladu!
 1Cr 4 17 Právě proto jsem k vám poslal Timotea, svého v Pánu milovaného a věrného syna. On vám připomene můj způsob jednání v Kristu, jak učím v každé církvi.
 1Cr 4 18 Někteří se začali povyšovat, protože prý už k vám nepříjdu;
 1Cr 4 19 ale přijdu k vám brzy, bude-li Pán chtít, a učiním si úsudek o těch domýšlivcích ne podle toho, co mluví, ale podle toho, co dokážou.
 1Cr 4 20 Království Boží nezáleží v slovech, nýbrž v moci.
 1Cr 4 21 Vyberte si: Mám na vás přijít s holí, nebo s láskou a mírností?
 1Cr 5 1 Dokonce se proslýchá, že je mezi vámi případ smilstva, a to takový, jaký se nevyskytuje ani mezi pohany, že totiž kdosi žije s ženou svého otce.

1Cr 5 2 A vy jste přitom nadutí, místo abyste se raději zarmoutili; odstraňte ze svého středu toho, kdo to udělal.

1Cr 5 3 Neboť já, ač tělem vzdálen, duchem však přítomen, vyslovil jsem již soud nad tím, kdo se toho dopustil, jako bych byl s vámi -

1Cr 5 4 a to ve jménu Pána Ježíše Krista. Až se shromáždíte - já budu duchem s vámi a bude s námi i moc našeho Pána Ježíše -

1Cr 5 5 vydejte toho člověka satanu ke zkáze těla, aby duch mohl být zachráněn v den Páně.

1Cr 5 6 Vaše vychloubání není dobré. Nevíte, že 'trocha kvasu všechno těsto prokvasí'?

1Cr 5 7 Odstraňte starý kvas, abyste byli novým těstem, vždyť vám nastal čas nekvašených chlebů, neboť byl obětován náš velikonoční beránek, Kristus.

1Cr 5 8 Proto slavme velikonoce ne se starým kvasem, s kvasem zla a špatnosti, ale s nekvašeným chlebem upřímnosti a pravdy.

1Cr 5 9 Napsal jsem vám v listě, abyste neměli nic společného se smilníky;

1Cr 5 10 ale nemyslel jsem tím všechny smilníky tohoto světa nebo lakomce, lupiče a modláře, protože to byste museli ze světa utéci.

1Cr 5 11 Měl jsem však na mysli, abyste se nestýkali s tím, kdo si sice říká bratr, ale přitom je smilník nebo lakomec nebo modlář nebo utrhač nebo opilec nebo lupič; s takovým ani nejezte.

1Cr 5 12 Proč bych měl soudit ty, kdo jsou mimo nás? Nemáte soudit ty, kdo jsou z nás?

1Cr 5 13 Kdo jsou mimo nás, ty bude soudit Bůh. Odstraňte toho zlého ze svého středu!

1Cr 6 1 Jak to, že se někdo z vás opovažuje, má-li spor s druhým, jít k pohanským soudcům místo k bratrům?

1Cr 6 2 Což nevíte, že Boží lid bude soudit svět? Jestliže budete soudit svět, nejste snad schopni rozsuzovat takové maličkosti?

1Cr 6 3 Nevíte, že budeme soudit anděly? Tím spíše věci všedního života!

1Cr 6 4 Máte-li spory o tyto všední záležitosti, proč se obrácíte k těm, kdo nemají s církví nic společného?

1Cr 6 5 K vašemu zahanbení to říkám. Cožpak není mezi vámi nikdo rozumný, kdo by dovedl rozsoudit spor mezi bratřími?

1Cr 6 6 Ale bratr se soudí s bratrem, a to před nevěřícími!

1Cr 6 7 Již to je vaše prohra, že se vůbec mezi sebou soudíte. Proč raději netrpíte křivdu? Proč raději nenesete škodu?

1Cr 6 8 Vy však křivdíte a škodíte, a to bratřími!

1Cr 6 9 Což nevíte, že nespravedliví nebudou mít účast v Božím království?

Nemylte se: Ani smilníci, ani modláři, ani cizoložníci, ani nemravní, ani zvrácení,

1Cr 6 10 ani zloději, ani lakomci, opilci, utrhači, lupiči nebudou mít účast v Božím království.

1Cr 6 11 A to jste někteří byli. Dali jste se však obmýt, byli jste posvěceni, byli jste ospravedlněni ve jménu Pána Ježíše Krista a Duchem našeho Boha.

1Cr 6 12 'Všechno je mi dovoleno' - ano, ale ne všechno prospívá. 'Všechno je mi dovoleno' - ano, ale ničím se nedám zotročit.

1Cr 6 13 Jídlo je pro žaludek a žaludek pro jídlo; Bůh však jednou učiní konec obojímu. Tělo však není pro smilstvo, nýbrž pro Pána, a Pán pro tělo.

1Cr 6 14 Bůh, který vzkřísil Pána, vzkřísí svou mocí i nás.

1Cr 6 15 Nevíte, že vaše těla jsou údy Kristovými? Mám tedy z údů Kristových učinit údy nevěstky? Rozhodně ne!

1Cr 6 16 Což nevíte, že kdo se oddá nevěstce, je s ní jedno tělo? Je přece řečeno 'budou ti dva jedno tělo'.

1Cr 6 17 Kdo se oddá Pánu, je s ním jeden duch.

1Cr 6 18 Varujte se smilstva! Žádný jiný hřích, kterého by se člověk dopustil, netýká se jeho těla; kdo se však dopouští smilstva, hřeší proti vlastnímu tělu.

1Cr 6 19 Či snad nevíte, že vaše tělo je chrámem Ducha svatého, který ve vás přebývá a jež máte od Boha? Nepatříte sami sobě!

1Cr 6 20 Bylo za vás zaplacené výkupné. Proto svým tělem oslavujte Boha.

1Cr 7 1 Pokud jde o to, co jste psali: Je pro muže lépe, když žije bez ženy.

1Cr 7 2 Abyste se však uvarovali smilstva, ať každý má svou ženu a každá svého muže.

1Cr 7 3 Muž ať prokazuje ženě, čím je jí povinen, a podobně i žena muži.

1Cr 7 4 Žena nemá své tělo pro sebe, ale pro svého muže. Podobně však ani muž nemá své tělo pro sebe, ale pro svou ženu.

1Cr 7 5 Neodpírejte se jeden druhému, leda se vzájemným souhlasem a jen na čas, abyste byli volni pro modlitbu. Potom zase buďte spolu, aby vás satan nepokoušel, když byste se nemohli ovládnout.

1Cr 7 6 To ovšem říkám jako ústupek, ne jako příkaz.

1Cr 7 7 Přál bych si totiž, aby všichni lidé byli jako já; ale každý má od Boha svůj vlastní dar, jeden tak, druhý jinak.

1Cr 7 8 Svobodným a vdovám pravím, že je pro ně lépe, když zůstanou tak jako já.

1Cr 7 9 Je-li jim zatěžko žít zdrženlivě, ať vstoupí v manželství, neboť je lepší žít v manželství než se trápit.

1Cr 7 10 Těm, kteří žijí v manželství, přikazuji - ne já, ale Pán - aby žena od muže neodcházela.

1Cr 7 11 A když už odejde, ať zůstane neprovdána nebo se s mužem smíří; a muž ať ženu neopouští.

1Cr 7 12 Ostatním pravím já, a ne už Pán: Má-li někdo z bratrů ženu nevěřící a ona je ochotna s ním zůstat, ať ji neopouští.

1Cr 7 13 A má-li žena muže nevěřícího a on je ochoten s ní zůstat, ať ho neopouští.

1Cr 7 14 Nevěřící muž je totiž posvěcen manželstvím s věřící ženou a nevěřící žena manželstvím s věřícím mužem, jinak by vaše děti byly nečisté; jsou však přece svaté!

1Cr 7 15 Chce-li nevěřící odejít, ať odejde. Věřící nejsou v takových případech vázání. Bůh nás povolal k pokoji.

1Cr 7 16 Víš snad, ženo, zda se ti podaří přivést muže ke spáse? Víš snad, muži, zda se ti podaří přivést ženu ke spáse?

1Cr 7 17 Každý ať žije v tom postavení, které měl od Pána, když ho povolal k víře. A tak to nařizuji v církvích všude.

1Cr 7 18 Jsi povolán jako žid? Nezatajuj svou obřízku. Jsi povolán jako pohan? Nedávej se obřezat.

1Cr 7 19 Nezáleží na tom, zda je někdo obřezán nebo není, ale na tom, zda zachovává Boží přikázání.

1Cr 7 20 Nikdo ať neopouští postavení, v němž ho Bůh povolal.

1Cr 7 21 Byl jsi povolán jako otrok? Netrap se tím. Ale kdyby ses mohl stát svobodným, raději toho použij.

1Cr 7 22 Koho Pán povolal jako otroka, má v Pánu svobodu. Koho povolal jako svobodného, je v poddanství Kristově.

1Cr 7 23 Bylo za vás zaplacené výkupné, nebuďte otroky lidí!

1Cr 7 24 V čem byl kdo povolán, bratři, v tom ať před Bohem zůstane.

1Cr 7 25 Co se týká neprovdaných, nemám žádný rozkaz Páně, ale dávám jen radu jako ten, kdo je pro milosrdenství Páně hoden důvěry.

1Cr 7 26 Domnívám se, že vzhledem k tomu, co má přijít, je pro člověka nejlepší zůstat tak, jak je.

1Cr 7 27 Máš ženu? Nechtěj se s ní rozejít. Jsi bez ženy? Žádnou nehledej.

1Cr 7 28 Ale i když se oženíš, nezhřešíš. A vdá-li se dívka, nezhřeší. Dolehne však na ně tíseň tohoto času. Toho vás chci ušetřit.

1Cr 7 29 Chci říci, bratři, toto: Lhůta je krátká. Proto ti, kdo mají ženy, ať jsou, jako by je neměli,

1Cr 7 30 a kdo pláče, jako by neplakali, a kdo jsou veselí, jako by nebyli, a kdo kupují, jako by nevládnili,

1Cr 7 31 a kdo užívají věcí tohoto světa, jako by neužívali; neboť podoba tohoto světa pomíjí.

1Cr 7 32 Já bych však chtěl, abyste neměli starosti. Svobodný se stará o věci Páně, jak by se líbil Bohu,

1Cr 7 33 ale ženatý se stará o světské věci, jak by se zalíbil ženě, a je rozpolcen.

1Cr 7 34 Žena bez manžela nebo svobodná dívka se stará o věci Páně, aby byla svatá tělem i duchem. Provdaná se stará o světské věci, jak by se zalíbila muži.

1Cr 7 35 To vám říkám, abych vám pomohl, ne abych vás uvedl do nesnází, ale abyste žili důstojně a věrně lnuli k Pánu bez rozptylování.

1Cr 7 36 Domnívá-li se někdo, že jedná nečestně vůči své snoubence, která je už ve zralém věku, a že se patří, aby si ji vzal, ať udělá, co chce: nezhřeší. Ať se vezmou.

1Cr 7 37 Ale kdo je v ní tru pevný, nic ho nenutí, má v moci svou vlastní vůli a pevně se rozhodl, že se s ní neožení, jedná dobře.

1Cr 7 38 Takže kdo se ožení se svou snoubenkou, jedná dobře, ale kdo se neožení, udělá lépe.

1Cr 7 39 Žena je vázána zákonem, pokud žije její muž. Jestliže muž umře, je svobodná a může se vdát, za koho chce, ale jen v Kristu.

1Cr 7 40 Po mém soudu bude však pro ni lépe, zůstane-li tak; myslím, že i já mám Ducha Božího.

1Cr 8 1 Pokud jde o maso obětované modlám, víme, že 'všichni máme poznání'.

1Cr 8 2 Poznání však vede k domýšlivosti, kdežto láska buduje.

1Cr 8 3 Jestliže si někdo myslí, že něco už plně poznal, ten ještě nepoznal tak, jak je třeba.

1Cr 8 4 Kdo však miluje Boha, je od něho poznán.

1Cr 8 5 Pokud tedy jde o to, zda se smí jíst maso obětované modlám, víme, že modly ani bohové tohoto světa nic nejsou a že jest jen jeden Bůh.

1Cr 8 6 I když jsou tak zvaní bohové na nebi či na zemi - jakože je mnoho takových bohů a pánů -

1Cr 8 7 my přece víme, že je jediný Bůh Otec, od něhož je všechno, a my jsme tu pro něho, a jediný Pán Ježíš Kristus, skrze něhož je všechno, i my jsme skrze něho.

1Cr 8 8 Ale všichni nemají toto poznání. Někteří jsou až podnes tak zvyklí na

modly, že jedí toto maso jako oběti modlám; jejich svědomí je nejisté, a proto je poskvrněno.
1Cr 8 8 Pokrm nás Bohu nepřiblíží; nejíme-li obětované maso, nic neztrácíme,
jíme-li, nic nezískáme.
1Cr 8 9 Dejte si pozor, aby se tato vaše svoboda nestala kamenem úrazu pro
slabé.
1Cr 8 10 Když někdo tebe, který máš poznání, uvidí za stolem v pohanském
chrámě, zda tím nepřivedeš svědomí toho slabého bratra k tomu, aby také jedl maso obětované
modlám?
1Cr 8 11 Jenže tak bude ten slabý tvým poznáním uveden do záhuby - bratr, pro
kterého Kristus zemřel!
1Cr 8 12 Když takto hřešíte proti bratrům a ubíjíte jejich slabé svědomí,
hřešíte proti Kristu.
1Cr 8 13 A proto: je-li jídlo kamenem úrazu pro mého bratra, nechci už nikdy
jíst maso, abych nepřivedl svého bratra k pádu.
1Cr 9 1 Nejsem snad svoboděn? Nejsem apoštol? Neviděl jsem Ježíše, našeho
Pána? Nejste vy mým dílem v Pánu?
1Cr 9 2 I kdybych pro jiné apoštolem nebyl, pro vás jím jsem! Vždyť pečeti
mého apoštolství jste vy sami tím, že jste uvěřili v Pána.
1Cr 9 3 Toto je má odpověď těm, kteří mne soudí:
1Cr 9 4 Což nemáme právo přijímat od vás jídlo a pití?
1Cr 9 5 Nemáme právo brát s sebou věřící ženu, tak jako ostatní apoštolové i
bratři Páně i Petr?
1Cr 9 6 To snad jen já a Barnabáš jsme povinni vydělávat si na živobytí?
1Cr 9 7 Který voják slouží za vlastní peníze? Kdo vysadí vinici a nejí, co
urodila? Kdo pase stádo a neživí se mlékem toho stáda?
1Cr 9 8 Jsou to snad jen mé lidské úvahy? Neříká to sám zákon?
1Cr 9 9 V Mojžíšově zákoně je přece psáno: 'Nedáš náhubek dobytčeti, když
mlátí obilí'. Má tu Bůh na mysli dobytek?
1Cr 9 10 Není to řečeno spíše pro nás? Ano, pro nás to bylo napsáno, neboť ten,
kdo orá a kdo mlátí, má pracovat s nadějí, že dostane svůj podíl.
1Cr 9 11 Když jsme vám zaseli duchovní setbu, bylo by to mnoho, kdybychom
sklízeli vaši pozemskou úrodu?
1Cr 9 12 Mají-li na vás právo jiní, proč ne tím spíše my? Přesto jsme tohoto
práva nepoužili, raději snášíme nedostatek, jen abychom nekladli žádnou překážku do cesty
Kristovu evangelium.
1Cr 9 13 Což nevíte, že ti, kteří slouží ve svatyni, dostávají ze svatyně
jídlo, a ti, kteří přisluhují při oltáři, mají podíl na obětech?
1Cr 9 14 Tak i Pán ustanovil, aby ti, kteří zvěstují evangelium, měli z
evangelia obživu.
1Cr 9 15 Já jsem však ničeho z toho nepoužil. Nepíšu o tom proto, abych se toho
dožadoval. To bych raději umřel hladem, než aby mne někdo zbavil této chlouby!
1Cr 9 16 Nemohu se chlubit tím, že kážu evangelium; nemohu jinak, běda mně,
kdybych nekázal.
1Cr 9 17 Kdybych to činil ze své vůle, mám nárok na odměnu; jestliže jsem byl
povolán, plním svěřený úkol.
1Cr 9 18 Zač tedy mohu čekat odměnu? Za to, že přináším evangelium zadarmo, že
jsem se vzdal práva, které mám jako kazatel evangelia.
1Cr 9 19 Jsem svoboděn ode všech, ale učinil jsem se otrokem všech, abych mnohé
získal.
1Cr 9 20 Židům jsem byl židem, abych získal židy. Těm, kteří jsou pod zákonem,
byl jsem pod zákonem, abych získal ty, kteří jsou pod zákonem - i když sám pod zákonem nejsem.
1Cr 9 21 Těm, kteří jsou bez zákona, byl jsem bez zákona, abych získal ty,
kteří jsou bez zákona - i když před Bohem nejsem bez zákona, neboť mým zákonem je Kristus.
1Cr 9 22 Těm, kdo jsou slabí, stal jsem se slabým, abych získal slabé. Všem
jsem se stal vším, abych získal aspoň některé.
1Cr 9 23 Všecko to dělám pro evangelium, abych na něm měl podíl.
1Cr 9 24 Nevíte snad, že ti, kteří běží na závodní dráze, běží sice všichni,
ale jen jeden dostane cenu? Běžte tak, abyste ji získali!
1Cr 9 25 Každý závodník se podrobuje všestranné kázni. Oni to podstupují pro
pomíjitelný věnec, my však pro věnec nepomíjitelný.
1Cr 9 26 Já tedy běžím ne jako bez cíle; bojuji ne tak, jako bych dával rány do
prázdna.
1Cr 9 27 Ranami nutím své tělo ke kázni, abych snad, když kážu jiným, sám
nesel hal.
1Cr 10 1 Chtěl bych vám připomenout, bratří, že naši praotcové byli všichni pod
oblakovým sloupem, všichni prošli mořem,
1Cr 10 2 všichni byli křtem v oblaku a moři spojení s Mojžíšem,
1Cr 10 3 všichni jedli týž duchovní pokrm
1Cr 10 4 a pili týž duchovní nápoj; pili totiž z duchovní skály, která je
doprovázela, a tou skálou byl Kristus.
1Cr 10 5 A přece se většina z nich Bohu nelíbila; vždyť 'poušť byla poseta
jejich těly'.

1Cr	10	6	To vše se stalo nám na výstrahu, abychom nezatoužili po zlém jako oni.
1Cr	10	7	A také nebuďte modláři jako někteří z nich, jak je psáno: 'Usadil se lid, aby jedl a pil, a potom povstali k tancům.'
1Cr	10	8	Ani se neoddávejme smilstvu, jako někteří z nich, a padlo jich za jeden den třiadvacet tisíc.
1Cr	10	9	A také nechtějme zkoušet Pána, jako to dělali někteří z nich a hynuli od hadího uštknutí,
1Cr	10	10	ani nereptejte, jako někteří z nich, a byli zahubeni Zhoubcem.
1Cr	10	11	To, co se jim stalo, je výstražný obraz a bylo to napsáno k napomenutí nám, které zastihl přelom věků.
1Cr	10	12	A proto ten, kdo si myslí, že stojí, ať si dá pozor, aby nepadl.
1Cr	10	13	Nepotkala vás zkouška nad lidské síly. Bůh je věrný: nedopustí, abyste byli podrobeni zkoušce, kterou byste nemohli vydržet, nýbrž se zkouškou vám připraví i východisko a dá vám sílu, abyste mohli obstát.
1Cr	10	14	A proto, moji milovaní, utíkejte před modlářstvím.
1Cr	10	15	Mluví k vám jako k rozumným lidem; posuďte sami, co říkám:
1Cr	10	16	Není kalich požehnání, za nějž děkujeme, účastí na krvi Kristově? A není chléb, který lámeme, účastí na těle Kristově?
1Cr	10	17	Protože je jeden chléb, jsme my mnozí jedno tělo, neboť všichni máme podíl na jednom chlebu.
1Cr	10	18	Pohleďte na Izraelský lid: Nespojuje ty, kteří jedí oběti, společenství oltáře?
1Cr	10	19	Co tím chci říci? Že pokrm obětovaný modlám něco znamená? Nebo že modla něco znamená?
1Cr	10	20	Nikoli, nýbrž že to, co pohané obětují, obětují démonům, a ne Bohu.
1Cr	10	21	Nemůžete pít kalich Páně i kalich démonů. Nemůžete mít účast na stole Páně i na stole démonů.
1Cr	10	22	Chceme snad popudit Pána k žárlivosti? Jsme snad silnější než on?
1Cr	10	23	'Všecko je dovoleno' - ano, ale ne všecko prospívá. 'Všecko je dovoleno' - ano, ale ne všecko přispívá ke společnému růstu.
1Cr	10	24	Nikdo ať nemyslí sám na sebe, nýbrž ať má ohled na druhého!
1Cr	10	25	Jezte všechno, co se prodává v masných krámech, a pro své svědomí se nepotřebujete na nic ptát.
1Cr	10	26	'Hospodinova je země i její plnost.'
1Cr	10	27	Pozve-li vás někdo z nevěřících a chcete tam jít, jezte všechno, co vám předloží, a pro své svědomí se na nic neptejte.
1Cr	10	28	Kdyby vám však někdo řekl: "Toto bylo obětováno božstvům", nejezte kvůli tomu, kdo vás na to upozornil, a pro svědomí-
1Cr	10	29	nemyslím vaše svědomí, nýbrž svědomí toho druhého. Proč by moje svoboda měla být souzena cizím svědomím?
1Cr	10	30	Jestliže něco přijímám s vděčností, proč mám být odsuzován za to, zač vzdávám díky?
1Cr	10	31	Ať tedy jíte či pijete či cokoli jiného děláte, všecko činite k slávě Boží.
1Cr	10	32	Nebuďte kamenem úrazu ani Židům, ani Řekům, ani církvi Boží,
1Cr	10	33	já se také snažím všem vyjít vstříc. Nehledám svůj vlastní prospěch, nýbrž prospěch mnohých, aby byli spaseni.
1Cr	11	1	Jednejte podle mého příkladu, jako já jednám podle příkladu Kristova.
1Cr	11	2	Chválím vás, že si mne stále připomínáte a držíte se tradice, kterou jste ode mne přijali.
1Cr	11	3	Rád bych, abyste si uvědomili, že hlavou každého muže je Kristus, hlavou ženy muž a hlavou Krista je Bůh.
1Cr	11	4	Každý muž, který se modlí nebo prorocky mluví s pokrytou hlavou, zneuctívá toho, kdo je mu hlavou,
1Cr	11	5	a každá žena, která se modlí nebo prorocky mluví s nezahalenou hlavou, zneuctívá toho, kdo je jí hlavou; je to jedno a totéž, jako kdyby byla ostříhaná.
1Cr	11	6	Jestliže si žena nezahaluje hlavu, ať se už také ostříhá. Je-li však pro ženu potupné dát se ostříhat nebo oholit, ať se zahaluje.
1Cr	11	7	Muž si nemá zahalovat hlavu, protože je obrazem a odleskem slávy Boží, kdežto žena je odleskem slávy mužovy.
1Cr	11	8	Vždyť muž není z ženy, nýbrž žena z muže.
1Cr	11	9	Muž přece nebyl stvořen pro ženu, ale žena pro muže.
1Cr	11	10	Proto má žena mít na hlavě znamení moci kvůli andělům.
1Cr	11	11	V Kristu ovšem není žena bez muže ani muž bez ženy,
1Cr	11	12	vždyť jako je žena z muže, tak i muž skrze ženu - všecko pak je z Boha.
1Cr	11	13	Posuďte to sami: Sluší se, aby se žena k Bohu modlila s nezahalenou hlavou?
1Cr	11	14	Cožpak vás sama příroda neučí, že pro muže jsou dlouhé vlasy hanbou, kdežto pro ženu ctí? Vlasy jsou jí totiž dány jako závoj.
1Cr	11	15	Chce-li někdo umíněně na tom trvat, tomu říkám: Není to obyčejem ani u
1Cr	11	16	

nás, ani v ostatních církvích Božích.

1Cr 11 17 Když už vás napomínám, nemohu také pochválit, že se shromažďujete spíše ke škodě než k prospěchu.

1Cr 11 18 Předně slyším, že jsou mezi vámi roztržky, když se v církvi shromažďujete, a jsem nakloněn tomu věřit.

1Cr 11 19 Neboť musí mezi vámi být i různé skupiny, aby se ukázalo, kdo z vás se osvědčí.

1Cr 11 20 Když vy se však shromažďujete, není to už společenství večeře Páně:

1Cr 11 21 každý se dá hned do své večeře, a jeden má hlad, druhý se opije.

1Cr 11 22 Což nemáte své domácnosti, kde byste jedli a pili? Či snad pohrdáte církví Boží a chcete zahanbit ty, kteří nic nemají? Co vám mám říci? Mám vás snad pochválit?

Za to vás nechválím!

1Cr 11 23 Já jsem přijal od Pána, co jsem vám také odevzdal: Pán Ježíš v tu noc, kdy byl zrazen, vzal chléb,

1Cr 11 24 vzdal díky, lámal jej a řekl: "Toto jest mé tělo, které se za vás vydává; to číňte na mou památku."

1Cr 11 25 Stejně vzal po večeři i kalich a řekl: "Tento kalich je nová smlouva, zpečetěná mou krví; to číňte, kdykoli budete pít, na mou památku."

1Cr 11 26 Kdykoli tedy jíte tento chléb a pijete tento kalich, zvěstujete smrt Páně, dokud on nepřijde.

1Cr 11 27 Kdo by tedy jedl tento chléb a pil kalich Páně nehodně, proviní se proti tělu a krvi Páně.

1Cr 11 28 Nechtě každý sám sebe zkoumá, než tento chléb jí a z tohoto kalicha pije.

1Cr 11 29 Kdo jí a pije a nerozpoznává, že jde o tělo Páně, jí a pije sám sobě odsouzení.

1Cr 11 30 Proto je mezi vámi tolik slabých a nemocných a mnozí umírají.

1Cr 11 31 Kdybychom soudili sami sebe, nebyli bychom souzeni.

1Cr 11 32 Když nás však soudí Pán, je to k naší nápravě, abychom nebyli odsouzeni spolu se světem.

1Cr 11 33 A tak, bratří moji, když se shromažďujete k společnému stolu, čekejte jeden na druhého.

1Cr 11 34 Kdo má hlad, ať se nají doma, abyste se neshromažďovali k odsouzení. Ostatní věci zařídím, až přijdu.

1Cr 12 1 Pokud jde o duchovní dary, bratří, nechtěl bych vás nechat v nevědomosti.

1Cr 12 2 Pamatujte se, že když jste byli pohané, táhlo vás to neodolatelně k němým modlám.

1Cr 12 3 Proto vám zdůrazňuji, že žádný, kdo mluví z Ducha Božího, neřekne: "Ježíš buď proklet", a že nikdo nemůže říci: "Ježíš je Pán", leč v Duchu svatém.

1Cr 12 4 Jsou rozdílná obdarování, ale tentýž Duch;

1Cr 12 5 rozdílné služby, ale tentýž Pán;

1Cr 12 6 a rozdílná působení moci, ale tentýž Bůh, který působí všechno ve všech.

1Cr 12 7 Každému je dán zvláštní projev Ducha ke společnému prospěchu.

1Cr 12 8 Jednomu je skrze Ducha dáno slovo moudrosti, druhému slovo poznání

podle téhož Ducha,

1Cr 12 9 někomu zase víra v témž Duchu, někomu dar uzdravování v jednom a témž Duchu,

1Cr 12 10 někomu působení mocných činů, dalšímu zase prorocství, jinému rozlišování duchů, někomu dar mluvit ve vytržení, jinému dar vykládat, co to znamená.

1Cr 12 11 To všechno působí jeden a týž Duch, který uděluje každému zvláštní

dar, jak sám chce.

1Cr 12 12 Tak jako tělo je jedno, ale má mnoho údů, a jako všechny údy těla jsou jedno tělo, ač je jich mnoho, tak je to i s Kristem.

1Cr 12 13 Neboť my všichni, ať Židé či Řekové, ať otroci či svobodní, byli jsme jedním Duchem pokřtěni v jedno tělo a všichni jsme byli napojeni týmž Duchem.

1Cr 12 14 Tělo není jeden úd, nýbrž mnoho údů.

1Cr 12 15 Kdyby řekla noha: "Protože nejsem ruka, nepatřím k tělu", tím by ještě nepřestala být částí těla.

1Cr 12 16 A kdyby řeklo ucho "Protože nejsem oko, nepatřím k tělu," tím by ještě nepřestalo být částí těla.

1Cr 12 17 Kdyby celé tělo nebylo než oko, kde by byl sluch? A kdyby celé tělo nebylo než sluch, kde by byl čich?

1Cr 12 18 Ale Bůh dal tělu údy a každému z nich určil úkol, jak sám chtěl.

1Cr 12 19 Kdyby všechno bylo jen jedním údem, kam by se podělo tělo?

1Cr 12 20 Ve skutečnosti však je mnoho údů, ale jedno tělo.

1Cr 12 21 Oko nemůže říci ruce: "Nepotřebuji tě!" Ani hlava nemůže říci nohám: "Nepotřebuji vás!"

1Cr 12 22 A právě ty údy těla, které se zdají méně významné, jsou nezbytné,

1Cr 12 23 a které pokládáme za méně čestné, těm prokazujeme zvláštní čest, a neslušné slušněji zahalujeme,

1Cr 12 24 jak to naše slušné údy nepotřebují. Bůh zařídil tělo tak, že přehlíženým údům dal hojnější čest,
 1Cr 12 25 aby v těle nedošlo k roztržce, ale aby údy shodně pečovaly jeden o druhý.
 1Cr 12 26 Trpí-li jeden úd, trpí spolu s ním všechny. A dochází-li slávy jeden úd, všechny se radují spolu s ním.
 1Cr 12 27 Vy jste tělo Kristovo, a každý z vás je jedním z jeho údů.
 1Cr 12 28 A v církvi ustanovil Bůh jedny za apoštoly, druhé za proroky, třetí za učitele; potom jsou mocné činy, pak dary uzdravování, služba potřebným, řízení církve, řeč ve vytržení.
 1Cr 12 29 Jsou snad všichni apoštoly? Jsou všichni proroky? Jsou všichni učitelé? Mají všichni moc činit divy?
 1Cr 12 30 Mají všichni dar uzdravovat? Mají všichni schopnost mluvit ve vytržení rozličnými jazyky? Dovedou je všichni vykládat?
 1Cr 12 31 Usilujte o vyšší dary! A ukážu vám ještě mnohem vzácnější cestu:
 1Cr 13 1 kdybych mluvil jazyky lidskými i andělskými, ale lásku bych neměl, jsem jenom dunící kov a zvučící zvon.
 1Cr 13 2 Kdybych měl dar proroctví, rozuměl všem tajemstvím a obsáhl všecko poznání, ano kdybych měl tak velikou víru, že bych hory přenášel, ale lásku bych neměl, nic nejsem.
 1Cr 13 3 A kdybych rozdal všecko, co mám, ano kdybych vydal sám sebe k upálení, ale lásku bych neměl, nic mi to neprospěje.
 1Cr 13 4 Láska je trpělivá, laskavá, nezávidí, láska se nevychloubá a není domýšlivá.
 1Cr 13 5 Láska nejedná nečestně, nehledá svůj prospěch, nedá se vydráždit, nepočítá křivdy.
 1Cr 13 6 Nemá radost ze špatnosti, ale vždycky se raduje z pravdy.
 1Cr 13 7 Ať se děje cokoliv, láska vydrží, láska věří, láska má naději, láska vytrvá.
 1Cr 13 8 Láska nikdy nezanikne. Proroctví - to pomine; jazyky - ty ustanou; poznání - to bude překonáno.
 1Cr 13 9 Vždyť naše poznání je jen částečné, i naše proročování je jen částečné;
 1Cr 13 10 až přijde plnost, tehdy to, co je částečné, bude překonáno.
 1Cr 13 11 Dokud jsem byl dítě, mluvil jsem jako dítě, smýšlel jsem jako dítě, usuzoval jsem jako dítě; když jsem se stal mužem, překonal jsem to, co je dětinské.
 1Cr 13 12 Nyní vidíme jako v zrcadle, jen v hádance, potom však uvidíme tváří v tvář. Nyní poznávám částečně, ale potom poznám plně, jako Bůh zná mne.
 1Cr 13 13 A tak zůstává víra, naděje, láska - ale největší z té trojice je láska.
 1Cr 14 1 Držte se lásky a usilujte o duchovní dary, nejvíce o dar proročké řeči.
 1Cr 14 2 Vždyť kdo ve vytržení mluví jazyky, nemluví k lidem, nýbrž k Bohu, a nikdo mu nerozumí. Je puzen Duchem, ale to, co říká, zůstává tajemstvím.
 1Cr 14 3 Ten však, kdo má proročský dar, mluví k lidem pro jejich duchovní užitek, napomenutí i povzbuzení.
 1Cr 14 4 Kdo ve vytržení mluví jazyky, mluví k svému užtku, ale kdo mluví proročsky, mluví k užtku církve.
 1Cr 14 5 Chtěl bych, abyste všichni mluvili jazyky, ale ještě více, abyste měli proročský dar. Neboť ten, kdo mluví proročsky, znamená víc než ten, kdo mluví ve vytržení - ledaže by jeho řeč byla vykládána, aby z toho církev měla užitek.
 1Cr 14 6 Vždyť kdybych k vám, bratří, přišel a mluvil jazyky, a nepřinesl vám žádné zjevení od Boha ani poznání ani proročské slovo ani naučení - jaký prospěch byste z toho měli?
 1Cr 14 7 Je to jako s hudebními nástroji, třeba s flétnou nebo kytarou: kdyby nevydávaly odlišné tóny, jak by bylo možno rozeznat náпев, který se na nich hraje?
 1Cr 14 8 A kdyby polnice vydala neurčitý zvuk, kdo by se připravoval k bitvě?
 1Cr 14 9 Tak i vy: Jestliže ve vytržení nepromluvíte jasné slovo, jak se má poznat, co bylo řečeno? Budete mluvit jen do vzduchu!
 1Cr 14 10 Na světě je mnoho různých řečí a každá má svá slova.
 1Cr 14 11 Jestliže však neznám význam těch slov, budu pro mluvícího cizincem a on zase bude cizincem pro mne.
 1Cr 14 12 Tak i vy: když tak horlivě usilujete o duchovní dary, snažte se, abyste měli hojnost těch, které slouží růstu celé církve.
 1Cr 14 13 A proto ten, kdo mluví jazyky, nechtě prosí, aby je dovedl také vykládat.
 1Cr 14 14 Kdybych se modlil ve vytržení, modlil by se můj duch, ale má mysl by toho nebyla účastna.
 1Cr 14 15 Co tedy? Budu se modlit ve vytržení ducha, ale budu se také modlit s vědomou myslí. Budu zpívat chvalozpěvy ve vytržení ducha, ale budu zpívat také s vědomou myslí.
 1Cr 14 16 Kdybys děkoval Bohu ve vytržení, jak by ten, kdo do toho není

zasvěcen, mohl říci Amen k tvému díkůvzdání, když nerozumí tomu, co říkáš?
1Cr 14 17 Ty sice dobře vzdáváš díky, ale druhý z toho nemá žádný užitek.
1Cr 14 18 Děkuji Bohu, že mám dar mluvit jazyky více než vy všichni,
1Cr 14 19 ve shromáždění však - abych poučil i druhé - raději řeknu pět slov
srozumitelně než tisíce slov ve vytržení.
1Cr 14 20 Bratří, ve svém myšlení nebuďte jako děti. ve zlém buďte jako
nemluvnata, ale v myšlení buďte dospělí.
1Cr 14 21 V zákoně je psáno: 'jinými jazyky a ústy cizozemců budu mluvit k
tomuto lidu, ale ani tak mě nebudou poslouchat', praví Hospodin.
1Cr 14 22 Mluvení jazyky není tedy znamením k víře, nýbrž k nevěře, prorocká řeč
však nevede k nevěře, nýbrž k víře.
1Cr 14 23 Kdyby se celá církev sešla ve shromáždění a všichni by mluvili ve
vytržení, a přišli by tam lidé nezasvěcení a nevěřící, cožpak neřeknou, že blázníte?
1Cr 14 24 Budou-li všichni mluvit prorocky a přijde tam člověk nevěřící nebo
nezasvěcený, bude vším, co slyší, souzen a usvědčován,
1Cr 14 25 vyjdou najevo věci skryté v jeho srdci, takže padne na kolena, pokoří
se před Bohem a vyzná: "Vskutku je mezi vámi Bůh!"
1Cr 14 26 Co z toho plyne, bratří? Když se shromažďujete, jeden má žalm, druhý
slovo naučení, jiný zjevení od Boha, ještě jiný promluví ve vytržení a další to vyloží. Všecko
ať slouží společnému růstu.
1Cr 14 27 Pokud jde o mluvení jazyky, ať promluví dva nebo tři, jeden po druhém,
a někdo ať vykládá.
1Cr 14 28 Kdyby neměli vykladače, ať ve shromáždění mlčí, každý ať mluví ve
vytržení jen pro sebe a před Bohem.
1Cr 14 29 Z proroků ať promluví dva neb tři a ostatní ať to posuzují.
1Cr 14 30 Dostane-li se zjevení jinému ve shromáždění, nechť ten první umlkne.
1Cr 14 31 Jeden po druhém můžete všichni prorocky promluvit, aby všichni byli
poučeni a všichni také povzbuzeni.
1Cr 14 32 Prorok přece ovládá svůj prorocký dar.
1Cr 14 33 Bůh není Bohem zmatku, nýbrž Bohem pokoje. Jako ve všech obcích Božího
lidu,
1Cr 14 34 ženy nechť ve shromáždění mlčí. Nedovoluje se jim, aby mluvily; mají
se podřizovat, jak to říká i zákon.
1Cr 14 35 Chtějí-li se o něčem poučit, ať se doma zeptají svých mužů; ženě se
nesluší mluvit ve shromáždění.
1Cr 14 36 Vyšlo snad slovo Boží od vás? Nebo přišlo jen k vám samotným?
1Cr 14 37 Pokládá-li se někdo za proroka nebo za člověka obdařeného Duchem, měl
by poznat, že to, co vám píšu, je přikázání Páně.
1Cr 14 38 Kdo to neuznává, nedojde sám uznání.
1Cr 14 39 A tak, bratří moji, horlivě se snažte prorokovat a nebraňte mluvit
jazyky.
1Cr 14 40 všechno ať se děje slušně a spořádaně.
1Cr 15 1 Chci vám připomenout, bratří, evangelium, které jsem vám zvěstoval,
které jste přijali, které je základem, na němž stojíte,
1Cr 15 2 a skrze něž docházíte spásy, držíte-li se ho tak, jak jsem vám je
zvěstoval - vždyť jste přece neuvěřili nadarmo.
1Cr 15 3 Odevzdal jsem vám především, co jsem sám přijal, že Kristus zemřel za
naše hříchy podle Písem
1Cr 15 4 a byl pohřben; byl vzkříšen třetího dne podle Písem,
1Cr 15 5 ukázal se Petrovi, potom Dvanácti.
1Cr 15 6 Poté se ukázal více než pěti stům bratří najednou; většina z nich je
posud na živu, někteří však již zesnuli.
1Cr 15 7 Pak se ukázal Jakubovi, potom všem apoštolům.
1Cr 15 8 Naposledy ze všech se jako nedochůdčeti ukázal i mně.
1Cr 15 9 Vždyť já jsem nejmenší z apoštolů a nejsem ani hoden jména apoštol,
protože jsem pronásledoval církev Boží.
1Cr 15 10 Milostí Boží jsem to, co jsem, a milost, kterou mi prokázal, nebyla
nadarmo; více než oni všichni jsem se napracoval - nikoli já, nýbrž milost Boží, která byla se
mnou.
1Cr 15 11 Ať už tedy já, nebo oni - tak zvěstujeme a tak jste uvěřili.
1Cr 15 12 Když se tedy zvěstuje o Kristu, že byl vzkříšen, jak mohou někteří
mezi vámi říkat, že není zmrtvýchvstání?
1Cr 15 13 Není-li zmrtvýchvstání, pak nebyl vzkříšen ani Kristus.
1Cr 15 14 A jestliže Kristus nebyl vzkříšen, pak je naše zvěst klamná, a klamná
je i vaše víra,
1Cr 15 15 a my jsme odhaleni jako lživí svědkové o Bohu: dosvědčili jsme, že Bůh
vzkřísil Krista, ale on jej nevzkřísil, není-li vzkříšení z mrtvých.
1Cr 15 16 Neboť není-li vzkříšení z mrtvých, nebyl vzkříšen ani Kristus.
1Cr 15 17 Nebyl-li však Kristus vzkříšen, je vaše víra marná, ještě jste ve
svých hříších,
1Cr 15 18 a jsou ztraceni i ti, kteří zesnuli v Kristu.
1Cr 15 19 Máme-li naději v Kristu jen pro tento život, jsme nejubožejší ze všech

lidí!

1Cr 15 20 Avšak Kristus byl vzkříšen jako první z těch, kdo zesnuli.

1Cr 15 21 A jako vešla do světa smrt skrze člověka, tak i zmrtvýchvstání:

1Cr 15 22 jako v Adamovi všichni umírají, tak v Kristu všichni dojdou života.

1Cr 15 23 Každý v daném pořadí: první vstal Kristus, potom při Kristově příchodu vstanou ti, kdo jsou jeho.

1Cr 15 24 Tu nastane konec, až Kristus zruší vládu všech mocností a sil a odevzdá království Bohu a Otcí.

1Cr 15 25 Musí totiž kralovat, 'dokud Bůh nepodmaní všechny nepřátele pod jeho nohy'.

1Cr 15 26 Jako poslední nepřítel bude přemožena smrt,

1Cr 15 27 vždyť 'pod nohy jeho podřídil všecko'. Je-li řečeno, že je mu podřízeno všecko, je jasné, že s výjimkou toho, kdo mu všecko podřídil.

1Cr 15 28 Až mu bude podřízeno všecko, pak i sám Syn se podřídí tomu, kdo mu všecko podřídil, a tak bude Bůh všecko ve všem.

1Cr 15 29 Jaký by jinak mělo smysl to, že se někteří dávají křtít za mrtvé?

Jestliže mrtví vůbec nevstanou, proč se za ně dávají křtít?

1Cr 15 30 A proč i my se v každou hodinu vydáváme v nebezpečí?

1Cr 15 31 Den ze dne hledím smrti do tváře - ujišťuji vás o tom, bratří, při všem, co pro mne znamená, v Kristu Ježíši, našem Pánu!

1Cr 15 32 Jestliže jsem v Efezu podstoupil zápas se šelmami jen z lidských pohnutek, co mi to prospěje? Jestliže mrtví nevstanou, pak 'jezme a pijme, neboť zítra zemřeme'.

1Cr 15 33 Neklamte se: 'špatná společnost kazí dobré mravy'.

1Cr 15 34 Vystřízlivějte, jak se sluší, a nehřešte. Někteří nemají ani ponětí o Bohu. Říkám to k vašemu zahanbení!

1Cr 15 35 Ale někdo snad řekne: "Jak vstanou mrtví? V jakém těle přijdou?"

1Cr 15 36 Jaká pošetilost! To, co zaséváš, nebude oživeno, jestliže neumře.

1Cr 15 37 A co zaséváš, není tělo, které vzejde, nýbrž holé zrno, ať už pšenice nebo nějaké jiné rostliny.

1Cr 15 38 Bůh však mu dává tělo, jak sám určil, každému semeni jeho zvláštní tělo.

1Cr 15 39 Není jedno tělo jako druhé, nýbrž jiné tělo mají lidé, jiné zvířata, jiné ptáci, jiné ryby.

1Cr 15 40 A jsou tělesa nebeská a tělesa pozemská, ale jiná je sláva nebeských a jiná pozemských.

1Cr 15 41 Jiná je záře slunce a jiná měsíce, a ještě jiná je záře hvězd, neboť hvězda od hvězdy se liší září.

1Cr 15 42 Tak je to i se zmrtvýchvstáním. Co je zaseto jako pomíjitelné, vstává jako nepomíjitelné.

1Cr 15 43 Co je zaseto v poníženosti, vstává v slávě. Co je zaseto v slabosti, vstává v moci.

1Cr 15 44 Zasévá se tělo přirozené, vstává tělo duchovní. Je-li tělo přirozené, je i tělo duchovní.

1Cr 15 45 Jak je psáno: 'První člověk Adam se stal duší živou' - poslední Adam je však Duchem oživujícím.

1Cr 15 46 Nejprve tedy není tělo duchovní, nýbrž přirozené, pak teprve duchovní.

1Cr 15 47 První člověk byl z prachu země, druhý člověk z nebe.

1Cr 15 48 Jaký byl ten pozemský, takoví jsou i ostatní na zemi, a jaký je ten nebeský, takoví i ostatní v nebesích.

1Cr 15 49 A jako jsme nesli po dobu pozemského, tak ponese i podobu nebeského.

1Cr 15 50 Chci říci to, bratří, že člověk, jak je, nemůže mít podíl na království Božím a pomíjitelné nemůže mít podíl na nepomíjitelném.

1Cr 15 51 Hle, odhalím vám tajemství: Ne všichni zemřeme, ale všichni budeme proměněni,

1Cr 15 52 náraz, v okamžiku, až se naposled ozve polnice. Až zazní, mrtví budou vzkříšeni k nepomíjitelnosti a my živí proměněni.

1Cr 15 53 Pomíjitelné tělo musí totiž obléci nepomíjitelnost a smrtelné nesmrtelnost.

1Cr 15 54 A když pomíjitelné obleče nepomíjitelnost a smrtelné nesmrtelnost, pak se naplní, co je psáno: 'Smrt je pohlcena, Bůh zvítězil!'

1Cr 15 55 Kde je, smrti, tvé vítězství? Kde je, smrti, tvá zbraň?

1Cr 15 56 Zbraní smrti je hřích a hřích má svou moc ze zákona.

1Cr 15 57 Chvála buď Bohu, který nám dává vítězství skrze našeho Pána Ježíše Krista!

1Cr 15 58 A tak, moji milovaní bratří, buďte pevní, nedejte se zviklat, buďte stále horlivější v díle Páně; vždyť víte, že vaše práce není v Pánu marná.

1Cr 16 1 Pokud jde o sbírku pro církev v Jeruzalémě, dělejte to podle pokynů, které jsem dal církvím v Galacii.

1Cr 16 2 V první den týdne nechtě každý z vás dá stranou, co může postrádat, aby sbírka nezačala teprve tehdy, až k vám přijdu.

1Cr 16 3 Až budu u vás, vyšlu ty, které doporučíte, s průvodními listy, aby

donesli dar vaší vděčnosti do Jeruzaléma.

1Cr 16 4 Ukáže-li se vhodné, abych tam šel také já, půjdou se mnou.

1Cr 16 5 Přijdu k vám, až dokončím cestu Makedonií. Makedonií totiž jen projdu,

1Cr 16 6 ale u vás bych chtěl zůstat déle, snad i přes celou zimu, abyste vy mne potom vypravili na další cestu.

1Cr 16 7 Nerad bych se u vás jen zastavil; doufám, že s vámi budu moci zůstat nějaký čas, dovolí-li to Pán.

1Cr 16 8 V Efezu zůstanu až do letnic;

1Cr 16 9 otevřela se mi zde veliká a nadějná příležitost, ale také protivníků je mnoho.

1Cr 16 10 Přijde-li Timoteus, hleďte, aby byl mezi vámi bez obav; vždyť koná dílo Páně stejně jako já.

1Cr 16 11 Ať ho nikdo z vás nepodceňuje! Vypravte ho na cestu ke mně s bratrskou láskou, neboť na něho čekám spolu s jinými bratry.

1Cr 16 12 Pokud jde o bratra Apolla, velice jsem na něj naléhal, aby k vám šel spolu s jinými bratry, ale v žádném případě nechtěl jít už nyní; půjde však, jakmile se ukáže vhodná příležitost.

1Cr 16 13 Buďte bdělí, stůjte pevně ve víře, buďte stateční a silní!

1Cr 16 14 Všecko nechtě se mezi vámi děje v lásce.

1Cr 16 15 O něco vás prosím, bratří. Víte o rodině Štěpánově, že první z celé Achaje uvěřili a dali se do služby bratřím.

1Cr 16 16 I vy se ochotně podřizujte takovým lidem a každému, kdo pracuje na společném díle.

1Cr 16 17 Mám radost, že přišli Štěpán, Fortunát a Achaikos, neboť mi nahradili vaši nepřítomnost.

1Cr 16 18 Uklidnili mé i vaše srdce. Važte si takových lidí!

1Cr 16 19 Pozdravují vás církve v Asii. Velice vás v Pánu pozdravuje Akvilas a Priska spolu s církví, která se shromažďuje v jejich domě.

1Cr 16 20 Pozdravují vás všichni bratří. Pozdravte se navzájem svatým políbením.

1Cr 16 21 Pozdrav mou, Pavlovou rukou.

1Cr 16 22 Kdo nemiluje Pána, ať je proklet! Maranatha!

1Cr 16 23 Milost Pána Ježíše buď s vámi.

1Cr 16 24 Moje láska je s vámi všemi v Kristu Ježíši.

2Cr 1 1 Pavel, z vůle Boží apoštol Krista Ježíše, a bratr Timoteus církvi Boží v Korintu i všem bratřím v celé Achaji:

2Cr 1 2 Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista.

2Cr 1 3 Pochválen buď Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, Otec milosrdenství a Bůh veškeré útěchy!

2Cr 1 4 On nás potěšuje v každém soužení, abychom i my mohli těšit ty, kteří jsou v jakékoli tísní, tou útěchou, jaké se nám samým dostává od Boha.

2Cr 1 5 Jako na nás v hojnosti přicházejí utrpení Kristova, tak na nás skrze Krista přichází v hojnosti i útěcha.

2Cr 1 6 Máme-li soužení, je to k vašemu povzbuzení a spáse; docházíme-li útěchy, je to zase k vašemu povzbuzení; to vám dá sílu, abyste vydrželi stejné utrpení, v jakém jsme my.

2Cr 1 7 Máme pevnou naději a jsme si jisti, že jako jste účastni utrpení, tak budete účastni také útěchy.

2Cr 1 8 Chtěli bychom, bratří, abyste věděli o soužení, které nás potkalo v Asii. Dolehlo na nás nadmíru těžce, nad naši sílu, až jsme se dokonce vzdali naděje, že to přežijeme;

2Cr 1 9 už jsme se sami smířili s rozsudkem smrti - to proto, abychom nespolehali na sebe, ale na Boha, který křísí mrtvé.

2Cr 1 10 On nás vysvobodil ze samého náručí smrti, a ještě vysvobodí; v něho jsme složili svou naději, že nás vždy znovu vysvobodí,

2Cr 1 11 když i vy nám budete nápomocní svými modlitbami. A tak, když nám mnozí vyprosili milost, budou za nás mnozí také děkovat.

2Cr 1 12 Toto je naše chlouba: Naše svědomí nám dosvědčuje, že jsme v tomto světě a zvláště vůči vám žili ve svatosti a ryzosti před Bohem a nespolehali na světskou moudrost, nýbrž na milost Boží.

2Cr 1 13 Náš dopis nemá jiný smysl, než jak mu sami rozumíte, když ho čtete.

Jednou, doufám, dokonale pochopíte,

2Cr 1 14 co jste snad aspoň zčásti již pochopili, že v den našeho Pána Ježíše budeme vaší chloubou, tak jako vy zase naši.

2Cr 1 15 V této důvěře jsem se už k vám dříve chystal, abyste zakusili novou milost.

2Cr 1 16 Zamýšlel jsem zastavit se u vás na cestě do Makedonie a opět se k vám odtamtud vrátit, abyste vy mě potom vypravili do Judska.

2Cr 1 17 Pojal jsem snad tento úmysl lehkovázně? Nebo se snad při svých úvahách dávám věst vlastními zájmy, takže by moje 'ano, ano' znamenalo také 'ne, ne'?

2Cr 1 18 Bůh je svědek, že mé slovo k vám není zároveň 'ano' i 'ne'!

2Cr 1 19 Vždyť Boží Syn Ježíš Kristus, kterého jsme u vás zvěštovali my - já a Silvanus a Timoteus - nebyl zároveň 'ano' i 'ne', nýbrž v něm jest jasné 'Ano'!

2Cr 1 20 Ke všem zaslíbením Božím, kolik jich jen jest, bylo v něm řečeno 'Ano'. A proto skrze něho zní i naše 'Amen' k slávě Boží.

2Cr 1 21 Ten, kdo nás spolu s vámi staví na pevný základ v Kristu a kdo si nás posvětil, je Bůh.

2Cr 1 22 On nám také vtiskl svou pečeť a do srdce nám dal svého Ducha jako závdavek toho, co nám připravil.

2Cr 1 23 Dovolávám se za svědka samého Boha, že jen z ohledu na vás jsem dosud nepřišel do Korintu.

2Cr 1 24 Ne že bychom chtěli panovat nad vaší vírou, nýbrž chceme pomáhat vaší radosti - ve víře přece stojíte!

2Cr 2 1 Rozhodl jsem se však, že vám nesmím znovu přinést zármutek.

2Cr 2 2 Kdybych já vás zarmoutil, kdo mě potěší, ne-li vy, které jsem zarmoutil?

2Cr 2 3 To vám píšu, abych, až přijdu, nebyl zarmoucen těmi, kteří by mě měli potěšit; spoléhám totiž na vás všechny, že moje radost bude radostí vás všech.

2Cr 2 4 Psal jsem ve veliké stísněnosti a se sevřeným srdcem, s mnohými slzami - ne proto, abyste byli zarmouceni, ale abyste poznali, jak veliká je má láska k vám.

2Cr 2 5 Jestliže někdo způsobil zármutek, nezpůsobil ho jen mně, nýbrž aspoň zčásti - nechci přehánět - vám všem.

2Cr 2 6 Stačí už to pokárání, kterého se mu dostalo od většiny z vás.

2Cr 2 7 Proto je nyní spíše třeba, abyste mu odpustili a potěšili ho, aby se takový člověk pod příval em zármutku nezhroutil.

2Cr 2 8 Naléhavě vás prosím, abyste mu dokázali svou lásku.

2Cr 2 9 Proto jsem vám také psal, abych poznal, jak se osvědčíte, zda jste ve všem poslušní.

2Cr 2 10 Komukoli něco odpustíte, odpustím i já. A když já něco odpouštím - mám-li co odpouštět - činím to před tváří Kristovou kvůli vám,

2Cr 2 11 aby nás satan neobelstil; jeho úskočnost přece známe.

2Cr 2 12 Když jsem přišel do Troady zvěstovat evangelium Kristovo, našel jsem tam dveře otevřené pro dílo Páně,

2Cr 2 13 a přece jsem neměl stání, neboť jsem tam nezastihl bratra Tita; rozloučil jsem se s nimi a vydal se do Makedonie.

2Cr 2 14 Budiž vzdán dík Bohu, který nás stále vodí v triumfálním průvodu Kristově a všude skrze nás šíří vůni svého poznání.

2Cr 2 15 Jsme totiž jakoby vůní kadidla, jež Kristus obětuje Bohu; ta vůně proniká k těm, kteří docházejí spásy, i k těm, kteří spějí k zahynutí.

2Cr 2 16 Jedněm jsme smrtonosnou vůní vedoucí k záhubě, druhým vůní životodárnou vedoucí k životu. Ale kdo je k takovému poslání způsobilý?

2Cr 2 17 My nejsme jako mnozí, kteří kramář s Božím slovem, nýbrž mluvíme upřímně, z Božího pověření a před tváří Boží v Kristu.

2Cr 3 1 To zase začínáme sami sebe doporučovat? Či potřebujeme snad jako někdo doporučující listy k vám nebo od vás?

2Cr 3 2 Naším doporučujícím listem jste vy sami; je napsán na našem srdci, všichni jej znají a mohou číst.

2Cr 3 3 Je přece zjevné, že vy jste listem Kristovým, vzniklým z naší služby a napsaným ne inkoustem, nýbrž Duchem Boha živého, ne na kamenných deskách, nýbrž na živých deskách lidských srdcí.

2Cr 3 4 Odvažujeme se to říci, protože důvěřujeme v Boha skrze Krista.

2Cr 3 5 Ne že bychom mohli tuto způsobilost přičítat sami sobě na základě toho, co je v nás; naše způsobilost je od Boha,

2Cr 3 6 který nás učinil způsobilými sloužit nové smlouvě, jež není založena na liteře, nýbrž na Duchu. Litera zabíjí, ale Duch dává život.

2Cr 3 7 Jestliže smlouva literami vytesaná do kamene sloužila smrti, a přece byla nastolena s oslňující slávou, takže synové Izraele nemohli pohlédnout na tvář Mojžíšovu pro její pomíjivou zář -

2Cr 3 8 oč slavnější bude služba Ducha!

2Cr 3 9 Byla-li služba vedoucí k odsouzení slavná, oč ji převyšuje služba spravedlnosti!

2Cr 3 10 Ano, ona sláva vůbec nebyla slávou ve srovnání s touto slávou vše přesahující!

2Cr 3 11 Jestliže přišlo slavně to, co pomíjí, oč slavnější je to, co zůstává!

2Cr 3 12 Když tedy máme takovou naději, smíme vystupovat s plnou otevřeností a jistotou.

2Cr 3 13 Nepočínáme si jako Mojžíš, který zahaloval svou tvář závojem, aby synové Izraele nespatriili konec té pomíjející záře.

2Cr 3 14 Avšak jejich myšlení na tom ustrnulo. Až do dnešního dne zůstává onen závoj při čtení staré smlouvy a zůstává skryto, že je zrušen v Kristu.

2Cr 3 15 A tak až podnes, když se čte Mojžíš, leží na jejich srdci závoj.

2Cr 3 16 Avšak 'když se obrátí k Pánu, je závoj odstraněn'.

2Cr 3 17 Duch je tím Pánem, kde je Duch Páně, tam je svoboda.

2Cr 3 18 Na odhalené tváři nás všech se zrcadlí slavná zář Páně, a tak jsme proměňováni k jeho obrazu ve stále větší slávě - to vše mocí Ducha Páně.

2Cr 4 1 A proto, když nám byla z Božího slitování svěřena tato služba, nepoddáváme se sklleslosti.

2Cr 4 2 Nepotřebujeme skrývat nic nečestného, nepočínáme si lstivě ani nefalšujeme slovo Boží, nýbrž činíme pravdu zjevnou a tak se před tváří Boží doporučujeme svědomí všech lidí.

2Cr 4 3 Je-li přesto naše evangelium zahaleno, je zahaleno těm, kteří spějí k záhubě.

2Cr 4 4 Bůh tohoto světa oslepil jejich nevěřící mysl, aby jim nevzešlo světlo evangelia slávy Kristovy, slávy toho, který je obrazem Božím.

2Cr 4 5 Vždyť nezvěstujeme sami sebe, nýbrž Krista Ježíše jako Pána, a sebe jen jako vaše služebníky pro Ježíše.

2Cr 4 6 Neboť Bůh, který řekl 'ze tmy ať zazáří světlo', osvětil naše srdce, aby nám dal poznat světlo své slávy ve tváři Kristově.

2Cr 4 7 Tento poklad máme však v hliněných nádobách, aby bylo patrné, že tato nesmírná moc je Boží a není z nás.

2Cr 4 8 Na všech stranách jsme tísněni, ale nejsme zahrnutí do úzkých; jsme bezradní, ale nejsme v koncích;

2Cr 4 9 jsme pronásledováni, ale nejsme opuštěni; jsme sráženi k zemi, ale nejsme poraženi.

2Cr 4 10 Stále nosíme na sobě znamení Ježíšovy smrti, aby i život Ježíšův byl na nás zjeven.

2Cr 4 11 Vždyť my, pokud žijeme, jsme pro Ježíše stále vydáváni na smrt, aby byl na našem smrtelném těle zjeven i Ježíšův život.

2Cr 4 12 A tak na nás koná své dílo smrt, na vás však život.

2Cr 4 13 Ale máme ducha víry, o níž je psáno: 'Uvěřil jsem, a proto jsem také promluvil' - i my věříme, a proto také mluvíme,

2Cr 4 14 vždyť víme, že ten, kdo vzkřísil Pána Ježíše, také nás s Ježíšem vzkřísí a postaví před svou tvář spolu s vámi.

2Cr 4 15 To všechno je kvůli vám, aby se milost ve mnohých hojně rozmáhala a tak přibývalo i díky k slávě Boží.

2Cr 4 16 A proto neklesáme na mysli: i když navenek hyneme, vnitřně se den ze dne obnovujeme.

2Cr 4 17 Toto krátké a lehké soužení působí přenesmírnou váhu věčné slávy

2Cr 4 18 nám, kteří nehledíme k viditelnému, nýbrž k neviditelnému. Viditelné je dočasné, neviditelné však věčné.

2Cr 5 1 Víme přece, že bude-li stan našeho pozemského života stržen, čeká nás příbytek od Boha, věčný dům v nebesích, který nebyl zbudován rukama.

2Cr 5 2 Proto zde sténáme touhou, abychom byli oděni šatem nebeským.

2Cr 5 3 Vždyť jen když jej oblékneme, nebudeme shledáni nazí.

2Cr 5 4 Pokud jsme totiž v tomto stanu, sténáme pod těžkým břemenem, neboť nechceme, aby z nás bylo svlečeno naše pozemské tělo, nýbrž aby přes ně bylo oblečeno nebeské, aby to, co je smrtelné, bylo pohlaceno životem.

2Cr 5 5 Ten, kdo nás k tomu připravil a dal nám již Ducha jako závdavek, je Bůh.

2Cr 5 6 Jsme tedy stále plni důvěry, neboť víme, že pokud jsme doma v tomto těle, nejsme doma u Pána -

2Cr 5 7 žijeme přece z víry, ne z toho, co vidíme.

2Cr 5 8 V této důvěře chceme raději odejít z těla a být už doma u Pána.

2Cr 5 9 Proto nám také nadevše záleží na tom, abychom se mu líbili, ať už odcházíme domů nebo zůstáváme v cizině.

2Cr 5 10 Vždyť se všichni musíme ukázat před soudným stolicem Kristovým, aby každý dostal odplatu za to, co činil ve svém životě, ať dobré či zlé.

2Cr 5 11 Protože známe tuto bázeň před Pánem, přesvědčujeme lidi. Bůh vidí do našeho srdce a doufám, že i vy ve svém svědomí do našeho srdce vidíte.

2Cr 5 12 Nechceme se vám znovu doporučovat, nýbrž dáváme vám příležitost, abyste se námi chlubili a měli se čím bránit lidem, kteří se chlubí tím, co je před očima, a ne tím, co je v srdci.

2Cr 5 13 Když jsme byli ve vytržení, bylo to mezi Bohem a námi, když jsme při smyslech, je to pro vás.

2Cr 5 14 Vždyť nás má ve své moci láska Kristova - nás, kteří jsme pochopili, že jeden zemřel za všechny, a že tedy všichni zemřeli;

2Cr 5 15 a za všechny zemřel proto, aby ti, kteří jsou naživu, nežili už sami sobě, nýbrž tomu, kdo za ně zemřel i vstal.

2Cr 5 16 A tak od nynějška už nikoho neposuzujeme podle lidských měřítek. Ačkoli jsme dříve viděli Krista po lidsku, nyní ho už takto neznáme.

2Cr 5 17 Kdo je v Kristu, je nové stvoření. Co je staré, pominulo, hle, je tu nové!

2Cr 5 18 To všecko je z Boha, který nás smířil sám se sebou skrze Krista a pověřil nás, abychom sloužili tomuto smíření.

2Cr 5 19 Neboť v Kristu Bůh usmířil svět se sebou. Nepočítá lidem jejich provinění a nám uložil zvěstovat toto smíření.

2Cr 5 20 Jsme tedy posly Kristovými, Bůh vám domlouvá našimi ústy; na místě

Kristově vás prosíme: dejte se smířit s Bohem!

2Cr 5 21 Toho, který nepoznal hřích, kvůli nám ztotožnil s hříchem, abychom v něm dosáhli Boží spravedlnosti.

2Cr 6 1 Jako spolupracovníci na tomto díle vás napomínáme, abyste milost Boží nepřijímali naprázdno,

2Cr 6 2 vždyť je psáno: 'v čas příhodný jsem tě vyslyšel, v den spásy jsem ti přispěl na pomoc.' Hle, nyní je čas příhodný, nyní je den spásy!

2Cr 6 3 Nikomu nedáváme v ničem příležitost k pohoršení, aby tato služba nebyla uvedena v potupu,

2Cr 6 4 ale ve všem se prokazujeme jako Boží služebníci, v mnohé vytrvalosti, v souženích, tísni, úzkostech,

2Cr 6 5 pod ranami, v žalářích, nepokojích, vyčerpání, v bezesných nocích, v hladovění;

2Cr 6 6 prokazujeme se bezúhonností, poznáním, trpělivostí, dobrotivostí, Duchem svatým, nepředstíranou láskou,

2Cr 6 7 slovem pravdy, mocí Boží. Jsme vyzbrojeni spravedlností k útoku i k obraně,

2Cr 6 8 procházíme slávou i pohanou, zlou i dobrou pověstí; mají nás za svůdce, a přece mluvíme pravdu;

2Cr 6 9 jsme neznámí, a přece o nás všichni vědí; umíráme - a hle, jsme naživu; jsme týráni, a přece nejsme vydáni smrti;

2Cr 6 10 máme proč se rmoutit, a přece se stále radujeme; jsme chudí, a přece mnohé obohacujeme; nic nemáme, a přece nám patří vše.

2Cr 6 11 Nic jsem vám nezatajil, Korintšane, naše srdce se vám otevřelo.

2Cr 6 12 V našem srdci nemáte nedostatek místa, ale vy sami se nám uzavíráte.

2Cr 6 13 Na oplátku - mluví k vám jako k svým dětem - udělejte nám i vy místo ve svém srdci!

2Cr 6 14 Nedejte se zapráhnout do cizího jha spolu s nevěřícími! Co má společného spravedlnost s nepravostí? A jaké spolužití světla s temnotou?

2Cr 6 15 Jaký souzvuk Krista s Belialem? Jaký podíl věřícího s nevěřícím?

2Cr 6 16 Jaké spojení chrámu Božího s modlami? My jsme přece chrám Boha živého. Jak řekl Bůh: 'Budu přebývat a procházet se mezi nimi, budu jejich Bohem a oni budou mým lidem.'

2Cr 6 17 A proto 'vyjděte z jejich středu a oddělte se', praví Hospodina 'ničeho nečistého se nedotýkejte, a já vás přijmu'

2Cr 6 18 a 'budu vám Otcem a vy budete mými syny a dcerami, praví Hospodin zástupů'.

2Cr 7 1 Když máme taková zaslíbení, moji nejmilější, očistě se od každé poskvrny těla i ducha a přiveďte k cíli své posvěcení v bázi Boží.

2Cr 7 2 Dejte nám místo ve svém srdci! Nikomu jsme neublížili, nikomu jsme neukřivdili, nikoho jsme neošidili.

2Cr 7 3 Neříkám to, abych vás odsuzoval, vždyť jsem vám už dříve řekl: Máte v mém srdci takové místo, že jsme spolu spjati ve smrti i v životě.

2Cr 7 4 Mám ve vás pevnou důvěru, jsem na vás opravdu hrdý; potěšili jste mě a naplnili nesmírnou radostí uprostřed všeho našeho soužení.

2Cr 7 5 Když jsme totiž přišli do Makedonie, nenašli jsme ve svých těžkostech žádnou úlevu, všude jen tiseň: navenek boje, uvnitř úzkosti.

2Cr 7 6 Ale Bůh, který těší sklíčené, potěšil i nás příchodem Titovým.

2Cr 7 7 A nejen jeho příchodem, ale i tím, jak jste vy ho potěšili. Vypravoval nám, jak velice po nás toužíte, jak jste plni lítosti a jak horlivě stojíte při mně; to mi způsobilo velikou radost.

2Cr 7 8 A jestliže jsem vás svým dopisem zarmoutil, už toho nelituji, i když jsem toho chvíli litoval. Vidím totiž, že vás ten dopis na čas zarmoutil,

2Cr 7 9 ale nyní se raduji, ne že jste se zarmoutili, ale že zármutek vás vedl k pokání. Byl to zármutek podle Boží vůle, a tak jsme vám nezpůsobili žádnou škodu.

2Cr 7 10 Zármutek podle Boží vůle působí pokání ke spáse, a toho není proč litovat, zármutek po způsobu světa však působí smrt.

2Cr 7 11 Pohleďte, k čemu vás vedl tento zármutek podle Boží vůle: jakou ve vás vzbudil opravdovost, jakou ochotu k omluvě, jaké znepokojení, jakou bázeň, jakou touhu, jakou horlivost, jakou snahu potrestat viníka! Tím vším jste prokázali, že jste se v té věci zachovali správně.

2Cr 7 12 A tak: Když jsem vám psal, nepsal jsem kvůli tomu, kdo se dopustil křivdy, ani kvůli tomu, komu bylo ukřivděno, nýbrž proto, aby se u vás před Bohem projevila vaše oddanost k nám.

2Cr 7 13 To je pro nás povzbuzením. Nadto však jsme se ještě mnohem více potěšili radostí Titovou, že jste vy všichni upokojili jeho mysl.

2Cr 7 14 Když jsem vás tedy před ním chválil, neudělali jste mi hanbu: stejně jako jsme vám ve všem mluvili pravdu, tak se také ukázalo, že naše chloubka před Titem byla oprávněná.

2Cr 7 15 Jste jeho srdci ještě bližší, když vzpomíná na poslušnost vás všech, jak jste ho přijali s uctívou pokorou.

2Cr 7 16 Mám radost, že se na vás mohu ve všem spolehnout.

2Cr 8 1 Chceme vám povědět, bratří, jakou milost dal Bůh církvím v Makedonii.
 2Cr 8 2 Tak se osvědčily v mnohém soužení, že z jejich nesmírné radosti a
 veliké chudoby vzešla jejich bohatá štědrost.
 2Cr 8 3 Mohu jim dosvědčit, že dobrovolně dávali podle své největší možnosti,
 ano i nad možnost;
 2Cr 8 4 s velkou naléhavostí nás prosili, aby se směli účastnit této pomoci
 pro bratry v Judsku.
 2Cr 8 5 Překonali všechno naše očekávání: dali sami sebe předně Pánu a z vůle
 Boží také nám.
 2Cr 8 6 A tak jsme vybídli Tita, který započal toto dílo lásky, aby je mezi
 vámi také dokončil.
 2Cr 8 7 Jako jste ve všem bohatí, ve víře, v slovu, v poznání, v horlivosti i
 v lásce, kterou máte k nám, buďte bohatí i v tomto díle milosti.
 2Cr 8 8 Neříkám to jako rozkaz, zmiňuji se však o horlivosti jiných, abych
 vyzkoušel opravdovost vaší lásky.
 2Cr 8 9 Znáte přece štědrost našeho Pána Ježíše Krista: byl bohatý, ale pro
 vás se stal chudým, abyste vy jeho chudobou zbohatli.
 2Cr 8 10 Řeknu vám, co si myslím: Sluší se, abyste nyní dokončili dílo, které
 jste už loni nejen začali, nýbrž také k němu dali podnět.
 2Cr 8 11 Odkud vyšla ochota k pomoci, tam ať se pomoc také uskuteční. Každý ať
 dá podle toho, co má;
 2Cr 8 12 vždyť je-li zde tato ochota, pak je dar před Bohem cenný podle toho,
 co kdo má, ne podle toho, co nemá.
 2Cr 8 13 Nejde o to, aby se jiným ulehčilo a vy byli přetížení, nýbrž abyste na
 tom byli stejně:
 2Cr 8 14 váš přebytek pomůže nyní jejich nedostatku, aby zase jindy jejich
 přebytek přišel k dobru
 2Cr 8 15 vám ve vašem nedostatku; tak nastane vyrovnání,
 nedostatek.' jak je psáno: 'kdo měl mnoho, tomu nic nepřebylo, a kdo málo, neměl
 2Cr 8 16 Buď Bohu dík, že dal Titovi do srdce stejně horlivý zájem o vás!
 2Cr 8 17 Nejenže vyhověl mé výzvě, nýbrž ve své horlivosti sám od sebe se
 rozhodl k vám jít.
 2Cr 8 18 Spolu s ním posílám bratra, který si službou evangeliu získal uznání
 ve všech církvích.
 2Cr 8 19 A nejen to: byl také církvemi zvolen, aby nás doprovázel s výtěžkem
 této sbírky, jež se naší službou uskutečňuje k slávě Páně a jako projev naší ochoty.
 2Cr 8 20 Chceme totiž zabránit tomu, aby nás při službě tomuto štědrému daru
 někdo nepodezíral.
 2Cr 8 21 Myslíme na to, abychom byli bez výtky nejen před Bohem, nýbrž i před
 lidmi.
 2Cr 8 22 S těmi dvěma posíláme dalšího bratra, o jehož horlivosti v každém
 směru jsme se mnohokrát přesvědčili; a nyní je obzvláště horlivý, protože vám velmi důvěřuje.
 2Cr 8 23 Pokud jde o Tita, je to můj společník a spolupracovník v díle pro vás.
 2Cr 8 24 Ukažte jim svou lásku a dokažte jim, že jsme na vás před ostatními
 církvemi právem hrdí.
 2Cr 9 1 O pomoci bratřím je vlastně zbytečné vám psát.
 2Cr 9 2 Znam přece vaši ochotu, o níž s hrdostí makedonským bratřím říkám, že
 Achaia je už od loňska připravena. Vaše horlivost byla pobídkou pro mnohé z nich.
 2Cr 9 3 Posílám však tyto bratry proto, aby se moje hrdost na vás v této věci
 neukázala prázdnou chloubou: chtěl bych, abyste byli připraveni tak, jak jsem jim o tom
 vyprávěl.
 2Cr 9 4 Kdyby se mnou přišli makedonští a shledali, že nejste připraveni, bylo
 by to velkým zahanbením pro nás - natož pak pro vás! - protože jsme o vás mluvili s takovou
 jistotou.
 2Cr 9 5 Proto jsem pokládal za nutné vyzvat tyto bratry, aby k vám šli napřed
 a připravili váš dávno slíbený dar, tak aby byl pohotově a byla to opravdu štědrost a ne
 lakota.
 2Cr 9 6 vždyť kdo skoupě rozsévá, bude také skoupě sklízet, a kdo štědře
 rozsévá, bude také štědře sklízet.
 2Cr 9 7 Každý ať dává podle toho, jak se ve svém srdci předem rozhodl, ne s
 nechutí ani z donucení; vždyť 'radostného dárce miluje Bůh'.
 2Cr 9 8 Bůh má moc zahrnout vás všemi dary své milosti, abyste vždycky měli
 dostatek všeho, co potřebujete, a ještě vám přebývalo pro každé dobré dílo,
 2Cr 9 9 jak je psáno: 'Rozdělil štědře, obdaroval nuzné, dobrota jeho trvá
 navěky.'
 2Cr 9 10 Ten, který 'dává semeno k setbě i chléb k jídlu', dá vzrůst vaší setbě
 a rozmnoží 'plody vaší spravedlnosti'.
 2Cr 9 11 Všim způsobem budete obohacováni, abyste mohli být velkoryse štědrí;
 tak povzbudíme mnohé, aby vzdávali díky Bohu.
 2Cr 9 12 Neboť služba této oběti nejen doplňuje, v čem mají bratří nedostatek,
 nýbrž také rozhojňuje díkůvzdání Bohu:

2Cr 9 13 Přesvědčení touto vaší službou budou slavit Boha za to, jak jste se podřídili Kristovu evangeliu a jak štědře se projevuje vaše společenství s nimi i se všemi.

2Cr 9 14 Budou se za vás modlit a po vás toužit pro nesmírnou milost, kterou vám Bůh dal.

2Cr 9 15 Bohu budiž vzdán dík za jeho nevystižitelný dar!

2Cr 10 1 Já Pavel vás napomínám tiše a mírně po způsobu Kristově - já, který tváří v tvář jsem prý mezi vámi pokorný, ale z dálky si na vás troufám.

2Cr 10 2 Prosím vás, nenutíte mne, až přijdu, jednat s tou troufalostí, na kterou mám podle svého přesvědčení právo, a to vůči těm, kteří nám připisují záměry jen lidské.

2Cr 10 3 Jsme ovšem jenom lidé, ale svůj zápas nevedeme po lidsku.

2Cr 10 4 Zbraně našeho boje nejsou světské, nýbrž mají od Boha sílu bořit hradby. Jimi boříme lidské výmysly

2Cr 10 5 a všechno, co se v pyše pozvedá proti poznání Boha. Uvádíme do poddanství každou mysl, aby byla poslušna Krista,

2Cr 10 6 a jsme připraveni potrestat každou neposlušnost, dokud vaše poslušnost nebude úplná.

2Cr 10 7 Hleďte na to, co máte před očima! Je-li si někdo jist, že je Kristův, nechtě si uvědomit, že jako je on Kristův, tak jsme i my!

2Cr 10 8 I když se trochu víc pochlubím pravomocí, kterou mi Kristus dal - abych u vás stavěl, a ne bořil - nebudu zahanben.

2Cr 10 9 Nechtěl bych však, aby se zdálo, že vás chci svými listy zastrašovat.

2Cr 10 10 Říká se, že mé listy jsou závažné a mocné, ale osobní přítomnost slabá a řeč ubohá.

2Cr 10 11 Kdo tak mluví, ať si uvědomí: jak se projevujeme slovy svých dopisů, když jsme daleko od vás, tak se ukážeme svými činy, až budeme u vás.

2Cr 10 12 Neopovažujeme se zařadit mezi ty nebo srovnávat s těmi, kteří doporučují sami sebe: tím, že se měří jen podle sebe a srovnávají sami se sebou, ztrácejí soudnost.

2Cr 10 13 Nechceme si zakládat na díle přesahujícím hranice, které nám vyměřil Bůh, totiž abychom došli až k vám.

2Cr 10 14 Nechceme se rozpínat dál, než kam jsme sami došli - vždyť jsme ve své službě evangeliu Kristovu dospěli až k vám.

2Cr 10 15 Nezakládáme si na tom, co udělali jiní; máme však naději, že vaše víra bude růst a tak se hranice nám stanovená rozšíří,

2Cr 10 16 a že budu moci zvěstovat evangelium v krajích ležících za vámi a nebudu se chlubit tím, co je hotovo, kde už pracovali jiní.

2Cr 10 17 'Kdo se chlubí, ať se chlubí v Pánu.'

2Cr 10 18 Ne ten, kdo doporučuje sám sebe, je osvědčený, nýbrž ten, koho doporučuje Pán.

2Cr 11 1 Kéž byste ode mne snesli trochu nerozumy - ano, snášejte mne!

2Cr 11 2 Vždyť vás žárlivě střežím Boží žárlivostí; zasnoubil jsem vás jedinému muži, abych vás jako čistou pannu odevzdal Kristu.

2Cr 11 3 Obávám se však, aby to nebylo tak, jako když had ve své lstivosti oklamal Evu, aby totiž vaše mysl neztratila nevinnost a neodvrátila se od upřímné oddanosti Kristu.

2Cr 11 4 Když někdo přijde a zvěstuje jiného Ježíše, než jsme my zvěstovali, nebo vám nabízí jiného ducha, než jste dostali, nebo jiné evangelium, než jste přijali, klidně to snášíte!

2Cr 11 5 Mám však za to, že nejsem v ničem pozadu za těmi veleapoštoly!

2Cr 11 6 I když mi chybí výmluvnost, poznání mi nechybí; to jsme vám pokaždé a v každém ohledu ukázali.

2Cr 11 7 Nebo jsem se snad dopustil hříchu, když jsem sám sebe ponižoval, abyste vy byli vyvýšeni, že jsem vám totiž evangelium zvěstoval zadarmo?

2Cr 11 8 Jiné církve jsem okrádal, když jsem od nich přijímal podporu, abych mohl sloužit vám.

2Cr 11 9 Když jsem byl u vás a měl jsem nedostatek, nikomu jsem nebyl na obtíž, neboť čeho se mi nedostávalo, doplnili bratři, kteří přišli z Makedonie. Ve všem jsem jednal a budu jednat tak, abych pro vás nebyl břemenem.

2Cr 11 10 Jakože je při mně pravda Kristova, tato moje chloubka nebude v achajských končinách umlčena!

2Cr 11 11 Proč na tom trvám? Snad proto, že vás nemám v lásce? Bůh ví, že mám!

2Cr 11 12 Ale jak to dělám, budu dělat i nadále; nechci dát příležitost těm, kdo by se rádi chlubili, že si počínají jako my.

2Cr 11 13 Jsou to falešní apoštolové, nepoctiví dělníci, přestrojení za apoštoly Kristovy.

2Cr 11 14 A není divu, vždyť sám satan se převléká za anděla světla;

2Cr 11 15 není tedy nic překvapujícího na tom, že se jeho služebníci převlékají za služebníky spravedlnosti. Jejich konec bude jako jejich skutky!

2Cr 11 16 Opakuji: ať si nikdo nemyslí, že jsem tak nerozumný! Ale i kdyby si to někdo o mně myslel: přijměte mne i jako nerozumného, dovolte mi, abych se také já něčím maličko pochlubil.

2Cr 11 17 Co teď říkám, neríkám ve jménu Páně, nýbrž jako z nerozumu, v této roli vychloubače.

2Cr 11 18 Když se tak mnozí chlubí vnějšími věcmi, pochlubím se i já.

2Cr 11 19 Vy, kteří jste tak rozumní, rádi snášíte nerozumné.

2Cr 11 20 Ochoťně snášíte, když vás někdo zotročuje, když vás někdo vyjídá, když vás obírá, když vás přezírá, když vás bije do tváře.

2Cr 11 21 Musím přiznat, že na něco takového jsem příliš slabý! Ale čeho se odváží někdo jiný - teď mluvím jako z nerozumu - toho se odvážím i já.

2Cr 11 22 Oni jsou Hebrejci? Já také! Jsou Izraelité? Já také! Jsou potomky Abrahamovými? Já také!

2Cr 11 23 Jsou služebníky Kristovými? Odpovím obzvlášť nerozumně: já tím víc! Namáhal jsem se usilovněji, ve vězení jsem byl vícekrát, ran jsem užil do sytosti, smrti jsem často hleděl do tváře.

2Cr 11 24 Od Židů jsem byl pětkrát odsouzen ke čtyřiceti ranám bez jedné,

2Cr 11 25 třikrát jsem byl trestán holí, jednou jsem byl kamenován, třikrát jsem s lodí ztroskotal, noc a den jsem jako trosečník strávil na širém moři.

2Cr 11 26 Častokrát jsem byl na cestách - v nebezpečí na řekách, v nebezpečí od lupičů, v nebezpečí od vlastního lidu, v nebezpečí od pohanů, v nebezpečí ve městech, v nebezpečí v pustinách, v nebezpečí na moři, v nebezpečí mezi falešnými bratřími,

2Cr 11 27 v námaze do úpadu, často v bezesných nocích, o hladu a žízni, v častých postech, v zimě a bez oděvu.

2Cr 11 28 A nadto ještě na mne denně doléhá starost o všechny církve.

2Cr 11 29 Je někdo slabý, abych já nebyl slabý spolu s ním? Propadá někdo pokušení, abych já se tím netrápil?

2Cr 11 30 Mám-li se chlubit, pochlubím se svou slabostí!

2Cr 11 31 Bůh a Otec Pána Ježíše, požehnaný na věky, ví, že nelžu.

2Cr 11 32 Místodržitel krále Arety dal hlídat brány města Damašku, aby se mne zmocnil,

2Cr 11 33 byl jsem však v koši spuštěn otvorem v hradbách, a tak jsem unikl jeho rukám.

2Cr 12 1 Musím se pochlubit, i když to není k užítku; přicházím teď k viděním a zjevením Páně.

2Cr 12 2 Víím o člověku v Kristu, který byl před čtrnácti lety přenesen až do třetího nebe; zda to bylo v těle či mimo tělo, nevím - Bůh to ví.

2Cr 12 3 A víím o tomto člověku, že byl přenesen do ráje - zda v těle či mimo tělo, nevím, Bůh to ví -

2Cr 12 4 a uslyšel nevypravitelná slova, jež není člověku dovoleno vyslovit.

2Cr 12 5 Tím se budu chlubit, sám sebou se chlubit nebudu, leda svými slabostmi.

2Cr 12 6 I kdybych se chtěl chlubit, nebyl bych pošetilý, vždyť bych mluvil pravdu. Nechám toho však, aby si někdo o mně nemyslel víc, než co na mně vidí nebo ode mne slyší.

2Cr 12 7 A abych se nepovyšoval pro výjimečnost zjevení, jichž se mi dostalo, byl mi dán do těla osten, posel satanův, který mne sráží, abych se nepovyšoval.

2Cr 12 8 Kvůli tomu jsem třikrát volal k Pánu, aby mne toho zbavil,

2Cr 12 9 ale on mi řekl: "Stačí, když máš mou milost; vždyť v slabosti se projeví má síla." A tak se budu raději chlubit slabostmi, aby na mně spočinula moc Kristova.

2Cr 12 10 Proto rád přijímám slabost, urážky, útrapy, pronásledování a úzkosti pro Krista. Vždyť právě když jsem slabý, jsem silný.

2Cr 12 11 Propadl jsem nerozumu - ale k tomu jste mě donutili vy! Vždyť já bych měl být doporučován od vás! Nejsem přece v ničem pozadu za těmi veleapoštoly, i když nic nejsem.

2Cr 12 12 Znaky mého apoštolství se mezi vámi projevíly s přesvědčivou vytrvalostí, v znameních, dívech a mocných činech.

2Cr 12 13 V čem jste byli zkráceni ve srovnání s ostatními církvemi? Snad v tom, že jsem se vám nestal břemenem? Promiňte mi tuto křivdu!

2Cr 12 14 Jsem teď potřetí připraven jít k vám - a zase vám nebudu břemenem! Nestojím o váš majetek, nýbrž o vás. Děti přece nestrádají pro rodiče, nýbrž rodiče pro děti.

2Cr 12 15 Já velmi rád vynaložím všecko, ano vydám i sám sebe pro vaše duše.

2Cr 12 16 Když vás tak velice miluji, mám snad za to být méně milován?

2Cr 12 16 Na obtíž jsem vám tedy nebyl; ale co když jsem chytrák, který vás obelstil?

2Cr 12 17 Poslal jsem k vám snad někoho, skrze něhož jsem vás obral?

2Cr 12 18 Vybral jsem Tita, aby vás navštívil, a spolu s ním jsem poslal ještě jednoho bratra. Obral vás snad Titus? Nejednali jsme v témž duchu a nešli ve stejných šlépějích?

2Cr 12 19 Už dávno si možná myslíte, že se chceme před vámi hájit. Nikoli, mluvíme v Kristu před tváří Boží, a to všecko, milí bratří, k vašemu růstu.

2Cr 12 20 Obávám se totiž, abych vás při svém příchodu neshledal, jakými bych vás mít nechtěl, a abych také já nebyl shledán, jakým vy mne mít nechcete - aby nepovstaly sváry, revnivost, vášně, neurvalost, pomluvy, donašečství, nadutost, zmatky.

2Cr 12 21 Bojím se, až zase přijdu, aby mne Bůh před vámi nepokořil a abych se

nemusel trápit nad mnohými z těch, kteří předtím žili v hříchu a dosud se v pokání neodvrátili od své nečistoty, necudnosti a bezuzdnosti.

2Cr 13 1 Nyní se k vám chystám už potřetí - 'ústý dvou nebo tří svědků bude potvrzena každá výpověď'.

2Cr 13 2 Řekl jsem to už, když jsem byl u vás podruhé, a nyní to v dopise opakuji těm nekajícím hříšníkům i všem ostatním: až znovu přijdu, nebudu nikoho šetřit -

2Cr 13 3 žádáte-li důkaz toho, že skrze mne mluví Kristus, ten, který vůči vám není slabý, nýbrž je mezi vámi mocný.

2Cr 13 4 Zemřel sice na kříži v slabosti, ale z Boží moci je živ. I my jsme s ním slabí, ale pro vás budeme společně s ním žít z moci Boží.

2Cr 13 5 Sami sebe se ptejte, zda vskutku žijete z víry, sami sebe zkoumejte. Což nechápete, že Ježíš Kristus je mezi vámi? Ledaže jste před ním neobstáli!

2Cr 13 6 Doufám, že poznáte, že my jsme obstáli.

2Cr 13 7 Modlíme se k Bohu, abyste neudělali nic zlého - nejde nám o to, aby se ukázalo, jak my jsme obstáli, ale abyste vy činili to, co je správné, i kdybychom my neobstáli.

2Cr 13 8 Vždyť nic nezmůžeme proti pravdě, nýbrž jen ve jménu pravdy.

2Cr 13 9 Radujeme se, kdykoli vy jste silní, i když my jsme slabí. Za to se také modlíme - za vaši nápravu.

2Cr 13 10 Píšu vám to proto, abych, až přijdu, nemusel být přísný na základě pravomoci, kterou mi přece Pán dal k budování, nikoli k boření.

2Cr 13 11 Nakonec, bratří: žijte v radosti, napravujte své nedostatky, povzbuzujte se, buďte jednomyslní, pokojní, a Bůh lásky a pokoje bude s vámi. Pozdravte jedni druhé svatým políbením.

2Cr 13 12 Pozdravují vás všichni bratří.

2Cr 13 13 Milost našeho Pána Ježíše Krista a láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi vámi.

2Cr 13 14 Pavel, apoštol povoláný a pověřený nikoliv lidmi, ale Ježíšem Kristem a Bohem Otcem, který Ježíše vzkřísil z mrtvých,

Glt 1 2 i všichni bratří, kteří jsou zde se mnou, církvím v Galacii:

Glt 1 3 Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho i Pána Ježíše Krista,

Glt 1 4 který sám sebe vydal za naše hříchy, aby nás vysvobodil z nynějšího zlého věku podle vůle našeho Boha a Otce.

Glt 1 5 Jemu buď sláva na věky věků. Amen.

Glt 1 6 Divím se, že se od toho, který vás povolal milostí Kristovou, tak rychle odvrátíte k jinému evangeliu.

Glt 1 7 Jiné evangelium ovšem není; jsou jen někteří lidé, kteří vás zneklidňují a chtějí evangelium Kristovo obrátit v pravý opak.

Glt 1 8 Ale i kdybychom my nebo sám anděl z nebe přišel hlásat jiné evangelium než to, které jsme vám zvěštovali, budiž proklet!

Glt 1 9 Jak jsem právě řekl, a znovu to opakuji: Jestliže vám někdo hlásá jiné evangelium než to, které jste přijali, budiž proklet!

Glt 1 10 Jde mi o přízeň u lidí, anebo u Boha? Snažím se zalíbit lidem? Kdybych se stále ještě chtěl líbit lidem, nebyl bych služebníkem Kristovým.

Glt 1 11 Ujišťuji vás, bratří, že evangelium, které jste ode mne slyšeli, není z člověka.

Glt 1 12 Vždyť já jsem je nepřevzal od žádného člověka ani se mu nenaučil od lidí, nýbrž zjevil mi je sám Ježíš Kristus.

Glt 1 13 Slyšeli jste přece o tom, jak jsem si kdysi vedl, když jsem ještě byl oddán židovství, jak horlivě jsem pronásledoval církev Boží a snažil se ji vyhubit.

Glt 1 14 vynikal jsem ve věrnosti k židovství nad mnoho vrstevníků v našem lidu a nadmíru jsem horlil pro tradice našich otců.

Glt 1 15 Ale ten, který mě vyvolil už v těle mé matky a povolal mě svou milostí, rozhodl se

Glt 1 16 zjevit mi svého Syna, abych radostnou zvěst o něm nesl všem národům. Tehdy jsem nešel o radu k žádnému člověku,

Glt 1 17 ani jsem se nevypravil do Jeruzaléma k těm, kteří byli apoštoly dříve než já, nýbrž odešel jsem do Arábie a potom jsem se zase vrátil do Damašku.

Glt 1 18 Teprve o tři léta později jsem se vydal do Jeruzaléma, abych se seznámil s Petrem, a zůstal jsem u něho dva týdny.

Glt 1 19 Nikoho jiného z apoštolů jsem neviděl, jen Jakuba, bratra Páně.

Glt 1 20 Před tváří Boží vás ujišťuji, že to, co vám píšu, není lež.

Glt 1 21 Potom jsem odešel do končin Sýrie a Kilikie.

Glt 1 22 V církvích Kristových v Judsku mne osobně neznali;

Glt 1 23 jen slyšeli, že ten, který dříve pronásledoval církev, nyní zvěstuje víru, kterou předtím chtěl vyhubit;

Glt 1 24 a děkovali za mne Bohu.

Glt 2 1 Potom jsem se po čtrnácti letech znovu vypravil do Jeruzaléma spolu s Barnabášem a vzal jsem s sebou i Tita.

Glt 2 2 Šel jsem tam na Boží pokyn a těm, kteří jsou ve zvláštní vážnosti, jsem v soukromí předložil evangelium, které zvěstují pohanům, aby snad moje nynější i dřívější

úsilí nebylo nadarmo.

- Glt 2 3 Ale ani Titus, který tam byl se mnou a je Řek, nebyl přinucen, aby se dal obřezat,
- Glt 2 4 jak chtěli ti, kteří předstírali, že jsou bratří, a pokoutně se mezi nás vetřeli s úmyslem slídit po naší svobodě, kterou máme v Kristu, aby nás uvedli do otroctví zákona.
- Glt 2 5 Před těmi jsme však ani na okamžik necouvli a nepodrobili jsme se jim, aby vám byla zachována pravda evangelia.
- Glt 2 6 Od těch však, kteří se těšili zvláštní vážnosti - čím kdysi byli, na tom mi nic nezáleží, Bůh přece nikomu nestraní - ti tedy, kteří se těšili zvláštní vážnosti, mi nic dalšího neuložili;
- Glt 2 7 naopak nahlédli, že mně bylo svěřeno zvěstovat evangelium pohanům tak jako Petrovi židům.
- Glt 2 8 Vždyť ten, který dal Petrovi sílu k apoštolství mezi židy, dal ji také mně k službě mezi pohany.
- Glt 2 9 Když poznali milost, která mi byla dána - Jakub a Petr a Jan, kteří byli uznáváni za sloupy církve - podali mně a Barnabášovi pravici na stvrzení naší dohody, že my půjdeme mezi pohany a oni mezi židy.
- Glt 2 10 Jen žádali, abychom pamatovali na jejich chudé, a právě o to jsem vždy horlivě usiloval.
- Glt 2 11 Když pak Petr přišel do Antiochie, postavil jsem se otevřeně proti němu, protože byl zřejmě v nepravu.
- Glt 2 12 Nejprve jídal totiž společně s pohany; když však přišli někteří lidé z okolí Jakubova, začal couvat a oddělovat se, protože se bál zastánců obrízky.
- Glt 2 13 A spolu s ním se takto pokrytecky chovali i ostatní Židé, takže jejich pokrytctvím se dal strhnout i Barnabáš.
- Glt 2 14 Když jsem však viděl, že nejdou přímo za pravdou evangelia, řekl jsem Petrovi přede všemi: "Jestliže ty, který jsi Žid, nedodržuješ mezi námi židovský zákon, jak to, že nutíš pohany, aby ho dodržovali?"
- Glt 2 15 My jsme od narození Židé a ne 'hříšní pohané',
- Glt 2 16 víme však, že člověk se nestává spravedlivým před Bohem na základě skutků přikázaných zákonem, nýbrž vírou v Krista Ježíše. I my jsme uvěřili v Ježíše Krista, abychom došli spravedlnosti z víry v Krista, a ne ze skutků zákona. Vždyť ze skutků zákona 'nebude nikdo ospravedlněn'.
- Glt 2 17 Jestliže hledáme ospravedlnění v Kristu a jsme tedy zřejmě i my hříšníci, je snad proto Kristus služebníkem hříchu? Naprosto ne!
- Glt 2 18 Jestliže chci znovu stavět, co jsem dříve zbořil, usvědčuji sám sebe jako viníka před zákonem.
- Glt 2 19 Já však, odsouzen zákonem, jsem mrtev pro zákon, abych živ byl pro Boha. Jsem ukřižován spolu s Kristem,
- Glt 2 20 nežiji už já, ale žije ve mně Kristus. A život, který zde nyní žiji, žiji ve víře v Syna Božího, který si mne zamiloval a vydal sebe samého za mne.
- Glt 2 21 Nepohrdám Boží milostí: Kdybychom mohli dosáhnout spravedlnosti skrze zákon, byla by Kristova smrt zbytečná.
- Glt 3 1 Vy pošetili Galatští, kdo vás to obloudil - vždyť vám byl tak jasně postaven před oči Ježíš Kristus ukřižovaný!
- Glt 3 2 chtěl bych se vás zeptat jen na jedno: dal vám Bůh svého Ducha proto, že jste činili skutky zákona, nebo proto, že jste uvěřili zvěsti, kterou jste slyšeli?
- Glt 3 3 To jste tak pošetili? Začali jste žít z Ducha Božího, a teď spoléháte sami na sebe?
- Glt 3 4 Tak veliké věci jste prožili nadarmo? A kdyby jen nadarmo!
- Glt 3 5 Ten, který vám udílí Ducha a působí mezi vámi mocné činy, činí tak proto, že plníte zákon, nebo proto, že jste slyšeli a uvěřili?
- Glt 3 6 Pohleďte na Abrahama: 'uvěřil Bohu, a bylo mu to počítáno za spravedlnost.'
- Glt 3 7 Pochopte tedy, že syny Abrahamovými jsou lidé víry.
- Glt 3 8 Protože se v Písmu předvídá, že Bůh na základě víry ospravedlní pohané národy, dostal už Abraham zaslíbení: 'v tobě dojdou požehnání všechny národy.'
- Glt 3 9 A tak lidé víry docházejí požehnání spolu s věřícím Abrahamem.
- Glt 3 10 Ti však, kteří spoléhají na skutky zákona, jsou pod kletbou, neboť stojí psáno: 'Proklet je každý, kdo nezustává věren všemu, co je psáno v zákoně, a nečiní to.'
- Glt 3 11 Je jasné, že nikdo není před Bohem ospravedlněn na základě zákona, neboť čteme: 'Spravedlivý bude živ z víry.'
- Glt 3 12 Zákon však nevychází z víry, nýbrž praví: 'Kdo bude tyto věci činit, získá tím život.'
- Glt 3 13 Ale Kristus nás vykoupil z kletby zákona tím, že za nás vzal prokletí na sebe, neboť je psáno: 'Proklet je každý, kdo visí na dřevě'.
- Glt 3 14 To proto, aby požehnání dané Abrahamovi dostaly v Ježíši Kristu i pohané národy, abychom zaslíbeného Ducha přijali skrze víru.
- Glt 3 15 Bratří, znázorním to příkladem: ani lidskou závět jednou pravoplatně potvrzenou nemůže nikdo zrušit nebo k ní něco přidat.
- Glt 3 16 Slib byl dán Abrahamovi a 'jeho potomku'; nemluví se o potomcích,

nýbrž o potomku: je jím Kristus.
 Glt 3 17 Chci tím říci: Smlouvu, od Boha dávno pravoplatně potvrzenou, nemůže učinit neplatnou zákon, vydaný teprve po čtyřech stech třiceti letech, a tak zrušit slib.
 Glt 3 18 Kdyby totiž dědictví plynulo ze zákona, nebylo by založeno na slibu. Abrahamovi je však z milosti Bůh přičkl svým slibem.
 Glt 3 19 Jak je to potom se zákonem? Byl přidán kvůli proviněním jen do doby, než přijde ten zaslíbený potomek; byl vyhlášen anděly a svěřen lidskému prostředníku.
 Glt 3 20 Prostředníka není potřebí tam, kde jedná jen jeden, a Bůh je jeden.
 Glt 3 21 Je tedy zákon proti Božím slibům? Naprosto ne! Kdyby tu byl zákon, který by mohl dát život, pak by vskutku spravedlnost byla ze zákona.
 Glt 3 22 Ale podle Písma je všechno v zajetí hříchu, aby se zaslíbení, dané víře v Ježíše Krista, splnilo těm, kdo věří.
 Glt 3 23 Dokud nepřišla víra, byli jsme zajatci, které zákon střežil pro chvíli, kdy víra měla být zjevena.
 Glt 3 24 Zákon byl tedy naším dozorcem až do příchodu Kristova, až do ospravedlnění z víry.
 Glt 3 25 Když však přišla víra, nemáme již nad sebou dozorce.
 Glt 3 26 Vy všichni jste přece skrze víru syny Božími v Kristu Ježíši.
 Glt 3 27 Neboť vy všichni, kteří jste byli pokřtěni v Krista, také jste Krista oblékli.
 Glt 3 28 Není už rozdíl mezi židem a pohanem, otrokem a svobodným, mužem a ženou.
 Glt 3 29 Vy všichni jste jedno v Kristu Ježíši. Jste-li Kristovi, jste potomstvo Abrahamovo a dědicové toho, co Bůh zaslíbil.
 Glt 4 1 Chci říci: Pokud je dědic nezletilý, ničím se neliší od otroka, ač je pánem všeho.
 Glt 4 2 Je podřízen poručníkům a správcům až do doby, kterou otec předem stanovil.
 Glt 4 3 Tak i my, když jsme byli nedospělí, byli jsme otroky vesmírných mocí.
 Glt 4 4 Když se však naplnil stanovený čas, poslal Bůh svého Syna, narozeného z ženy, podrobeného zákonu,
 Glt 4 5 aby vykoupil ty, kteří jsou zákonu podrobeni, tak abychom byli přijati za syny.
 Glt 4 6 Protože jste synové, poslal Bůh do našich srdcí Ducha svého Syna, Ducha volajícího Abba, Otče.
 Glt 4 7 A tak už nejsi otrok, nýbrž syn, a když syn, tedy z moci Boží i dědic.
 Glt 4 8 Dříve jste však neznali Boha a byli jste otroky bohů, kteří ve skutečnosti bohy nejsou.
 Glt 4 9 Nyní jste však Boha poznali; lépe řečeno: byli jste od Boha poznáni. Jak to, že se zase navracíte k těm bezmocným a ubohým mocnostem a chcete se jim dát znovu do otroctví?
 Glt 4 10 Dodržujete ustanovení pro dny a měsíce, období a roky!
 Glt 4 11 Bojím se, aby úsilí, které jsem vám věnoval, nebylo nakonec nadarmo.
 Glt 4 12 Snažte se mi porozumět, bratří, jako já mám porozumění pro vás; prosím vás o to. Nic jste mi neublížili.
 Glt 4 13 Víte, že jsem byl nemocen, když jsem u vás poprvé zvěstoval evangelium.
 Glt 4 14 Vy jste se však ode mne neodvrátili s ošklivostí, ačkoli to pro vás bylo pokušením, ale přijali jste mne jako posla Božího, jako Krista Ježíše.
 Glt 4 15 Kam se podělo to vaše nadšení? Mohu vám dosvědčit, že kdyby to bylo možné, byli byste pro mne obětovali vlastní oči.
 Glt 4 16 Stal jsem se vašim nepřítelem tím, že vám říkám pravdu?
 Glt 4 17 Oni se o vás horlivě ucházejí, ale nemyslí to dobře; chtějí vás připravit o spásu a strhnout vás na svou stranu.
 Glt 4 18 Je správné horlit, ale pro dobrou věc a vždycky, nejen tehdy, když jsem u vás, moje děti.
 Glt 4 19 Znovu vás v bolestech rodím, dokud nebudete dotvořeni v podobu Kristovu.
 Glt 4 20 Jak bych teď chtěl být u vás a najít pro svou řeč pravý tón, vždyť si s vámi nevím rady!
 Glt 4 21 Odpovězte mi vy, kteří chcete být pod zákonem: Co slyšíte v zákoně?
 Glt 4 22 Čteme tam, že Abraham měl dva syny, jednoho z otrokyně a druhého ze ženy svobodné.
 Glt 4 23 Ten z otrokyně se narodil jen z vůle člověka, ten ze svobodné podle zaslíbení.
 Glt 4 24 Je to řečeno obrazně. Ty dvě ženy jsou dvě smlouvy, jedna z hory Sínaj, která rodí děti do otroctví; to je Hagar.
 Glt 4 25 Hagar znamená horu Sínaj v Arábii a odpovídá nynějšímu Jeruzalému, neboť žije v otroctví i se svými dětmi.
 Glt 4 26 Ale budoucí Jeruzalém je svobodný, a to je naše matka.
 Glt 4 27 Vždyť stojí psáno: 'Raduj se, neplodná, která nerodíš, jásej a volej, která nemáš bolesti, neboť mnoho dětí bude mít osamělá, více než ta, která má muže.'

Glt	4	28	Vy, bratří, jste dětmi zaslíbení jako Izák.
Glt	4	29	Ale jako tenkrát ten, který se narodil pouze z těla, pronásledoval toho, který se narodil z moci Ducha, tak je tomu i nyní.
Glt	4	30	Co však říká Písmo? 'Vyžeň otrokyni i jejího syna, neboť syn otrokyně nebude dědicem spolu se synem svobodné.'
Glt	4	31	A proto, bratří, nejsme syny otrokyně, nýbrž ženy svobodné.
Glt	5	1	Tu svobodu nám vydobyl Kristus. Stůjte proto pevně a nedejte si na sebe znovu vložit otrocké jho.
Glt	5	2	Slyšte, co vám já Pavel říkám: Dáváte-li se obřezat, Kristus vám nic neprospěje.
Glt	5	3	Znovu dosvědčuji každému, kdo se dá obřezat, že je zavázán zachovávat celý zákon.
Glt	5	4	Odloučili jste se od Krista vy všichni, kteří chcete dojít ospravedlnění na základě zákona, pozbyli jste milosti.
Glt	5	5	My však z moci Ducha a ve víře očekáváme spravedlnost, která je naší nadějí.
Glt	5	6	V Kristu Ježíši nezáleží na tom, je-li někdo obřezán či ne; rozhodující je víra, která se uplatňuje láskou.
Glt	5	7	Běželi jste dobře! Kdo vám zabránil, abyste se drželi pravdy?
Glt	5	8	Jistě to nevyšlo od toho, který vás povolává.
Glt	5	9	Málo kvasu celé těsto prokvasí.
Glt	5	10	Ale já k vám v Pánu mám důvěru, že se neuchýlíte k jinému smýšlení. Ten však, kdo vás uvádí do zmatku, neujde soudu, ať je to kdokoli.
Glt	5	11	Kdybych já, bratří, dosud kázal, že obrázka je nutná, proč bych byl vlastně pronásledován? Vždyť by tím bylo odstraněno pohoršení, jímž je kříž.
Glt	5	12	Ti, kteří mezi vás kvůli obrázce vnášejí neklid, ať se rovnou vyklestí!
Glt	5	13	Vy jste byli povoláni ke svobodě, bratří. Jen nemějte svobodu za příležitost k prosazování sebe, ale služte v lásce jedni druhým.
Glt	5	14	Vždyť celý zákon je shrnut v jednom slově: Milovati budeš bližního svého jako sebe samého!
Glt	5	15	Jestliže však jeden druhého koušete a požíráte, dejte si pozor, abyste se navzájem nezahubili.
Glt	5	16	Chci říci: Žijte z moci Božího Ducha, a nepodlehnete tomu, k čemu vás táhne vaše přirozenost.
Glt	5	17	Touhy lidské přirozenosti směřují proti Duchu Božímu, a Boží Duch proti nim. Jde tu o naprostý protiklad, takže děláte to, co dělat nechcete.
Glt	5	18	Dáte-li se však vést Božím Duchem, nejste už pod zákonem.
Glt	5	19	Skutky lidské svévole jsou zřejmé: necudnost, nečistota, bezuzdnost, modlářství, čarodějství, rozbroje, hádky, žárlivost, vášeň, podlost, rozpory, rozkoly,
Glt	5	21	závist, opilství, nestřídmost a podobné věci. Řekl jsem už dříve a říkám znovu, že ti, kteří takové věci dělají, nebudou mít podíl na království Božím.
Glt	5	22	Ovoce Božího Ducha však je láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost,
Glt	5	23	tichost a sebeovládání. Proti tomu se zákon neobrací.
Glt	5	24	Ti, kteří náležejí Kristu Ježíši, ukřižovali sami sebe se svými vášněmi a sklony.
Glt	5	25	Jsme-li živi Božím Duchem, dejme se Duchem také řídit.
Glt	5	26	Nehledejme prázdnou slávu, nebudme jeden k druhému vyzývaví, nezávidme jeden druhému.
Glt	6	1	Bratří, upadne-li někdo z vás do nějakého provinění, vy, kteří jste vedeni Božím Duchem, přivádějte ho na pravou cestu v duchu mírnosti a každý si dej pozor sám na sebe, abys také nepodlehl pokušení.
Glt	6	2	Berte na sebe břemena jedni druhých, tak naplníte zákon Kristův.
Glt	6	3	Myslí-li si někdo, že je něco, a přitom není nic, klame sám sebe.
Glt	6	4	Každý ať zkoumá své vlastní jednání; pak bude mít čím se chlubit, bude-li hledět jen na sebe a nebude se porovnávat s druhými.
Glt	6	5	Každý bude odpovídat sám za sebe.
Glt	6	6	Kdo je vyučován v slovu, nechť se s vyučujícím dělí o všechno potřebné k životu.
Glt	6	7	Neklamte se, Bohu se nikdo nebude posmívat. Co člověk zaseje, to také sklídí.
Glt	6	8	Kdo zasévá pro své sobectví, sklídí zánik, kdo však zasévá pro Ducha, sklídí život věčný.
Glt	6	9	V konání dobra neumdlévejme; neochabneme-li, budeme sklízet v ustanovený čas.
Glt	6	10	A tak dokud je čas, čiňme dobře všem, nejvíce však těm, kteří patří do rodiny víry.
Glt	6	11	Teď vám píši vlastní rukou; všimněte si velkého písma.
Glt	6	12	Ti, kteří chtějí dobře vypadat před lidmi, nutí vás, abyste se dávali obřezat, jen aby nebyli pronásledováni pro kříž Krista Ježíše.

Gl t	6	13	vždyť ani ti, kdo jsou obřezáni, zákon nezachovávají; chtějí, abyste se dali obřezat jen proto, aby se mohli pochlubit tím, co se stalo na vašem těle.
Gl t	6	14	Já však se zanic nechci chlubit ničím, leč křížem našeho Pána Ježíše Krista, jímž je pro mne svět ukřižován a já pro svět.
Gl t	6	15	Neboť nezáleží na obřezanosti ani neobřezanosti, nýbrž jen na novém stvoření.
Gl t	6	16	A všem, kdo se budou řídit tímto pravidlem, Izraeli Božímu, pokoj a slitování.
Gl t	6	17	Ať už mi nikdo nepůsobí těžkosti, vždyť já nosím na svém těle jizvy Ježíšovy.
Gl t	6	18	Milost našeho Pána Ježíše Krista buď s vámi, bratří. Amen.
Eph	1	1	Pavel, z Boží vůle apoštol Ježíše Krista, bratřím věrným v Kristu Ježíši:
Eph	1	2	Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista.
Eph	1	3	Pochválen buď Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, který nás v Kristu obdařil vším duchovním požehnáním nebeských darů;
Eph	1	4	v něm nás již před stvořením světa vyvolil, abychom byli svatí a bez poskvrny před jeho tváří.
Eph	1	5	Ve své lásce nás předem určil, abychom rozhodnutím jeho dobroty byli skrze Ježíše Krista přijati za syny
Eph	1	6	a chválili slávu jeho milosti, kterou nám udělil ve svém Nejmilejším.
Eph	1	7	V něm jsme vykoupeni jeho obětí a naše hříchy jsou nám odpuštěny pro přebohatou milost,
Eph	1	8	kterou nás zahrnul ve vši moudrosti a prozíravosti,
Eph	1	9	když nám dal poznat tajemství svého záměru, svého milostivého rozhodnutí, jímž si předsevzal,
Eph	1	10	že podle svého plánu, až se naplní čas, přivede všechno na nebi i na zemi k jednotě v Kristu.
Eph	1	11	On je ten, v němž se nám od Boha, jenž všechno působí rozhodnutím své vůle, dostalo podílu na předem daném poslání,
Eph	1	12	abychom my, kteří jsme na Krista upnuli svou nadějí, stali se chválou jeho slávy.
Eph	1	13	V něm byla i vám, když jste uslyšeli slovo pravdy, evangelium o svém spasení, a uvěřili mu, vtisknuta pečeť zaslíbeného Ducha svatého
Eph	1	14	jako závdavek našeho dědictví na vykoupení těch, které si Bůh vydobyl k chvále své slávy.
Eph	1	15	Proto i já, když jsem uslyšel o vaší víře v Pána Ježíše a lásce ke všem bratřím,
Eph	1	16	nepřestávám za vás děkovat a stále na vás pamatuji ve svých modlitbách.
Eph	1	17	Prosím, aby vám Bůh našeho Pána Ježíše Krista, Otec slávy, dal ducha moudrosti a zjevení, abyste ho poznali
Eph	1	18	a osvětleným vnitřním zrakem viděli, k jaké naději vás povolal, jak bohaté a slavné je vaše dědictví v jeho svatém lidu
Eph	1	19	a jak nesmírně veliký je ve své moci k nám, kteří věříme.
Eph	1	20	Sílu svého mocného působení prokázal přece na Kristu: Vzkřísil ho z mrtvých a posadil po své pravici v nebesích,
Eph	1	21	vysoko nad všechny vlády, mocnosti, síly i panstva, nad všechna jména, která jsou vzývána, jak v tomto věku, tak i v budoucím.
Eph	1	22	'Všechno podrobil pod jeho nohy' a ustanovil jej svrchovanou hlavou církve,
Eph	1	23	která je jeho tělem, plností toho, jenž přivádí k naplnění všechno, co jest.
Eph	2	1	I vy jste byli mrtvi pro své viny a hříchy,
Eph	2	2	v nichž jste dříve žili podle běhu tohoto světa, poslušni vládce nadzemských mocí, ducha, působícího dosud v těch, kteří vzdorují Bohu.
Eph	2	3	I my všichni jsme k nim kdysi patřili; žili jsme sklonům svého těla, dali jsme se vést svými sobeckými zájmy, a tím jsme nutně propadli Božímu soudu tak jako ostatní.
Eph	2	4	Ale Bůh, bohatý v milosrdenství, z velké lásky, jíž si nás zamiloval,
Eph	2	5	probudil nás k životu spolu s Kristem, když jsme byli mrtvi pro své hříchy. Milostí jste spaseni!
Eph	2	6	Spolu s ním nás vzkřísil a spolu s ním uvedl na nebeský trůn v Kristu Ježíši,
Eph	2	7	aby se nadcházejícím věkům prokázalo, jak nesmírné bohatství milosti je v jeho dobrotě k nám v Kristu Ježíši.
Eph	2	8	Milostí tedy jste spaseni skrze víru.
Eph	2	9	Spasení není z vás, je to Boží dar; není z vašich skutků, takže se nikdo nemůže chlubit.
Eph	2	10	Jsmo přece jeho dílo, v Kristu Ježíši stvoření k tomu, abychom konali dobré skutky, které nám Bůh připravil.
Eph	2	11	Pamatujte proto vy, kteří jste svým původem pohané a kterým ti, kdo

jsou obřezaní na těle a lidskou rukou, říkají neobřezanci,
 Eph 2 12 že jste v té době opravdu byli bez Krista, odloučení od společenství
 Izraele, bez účasti na smlouvách Božího zaslíbení, bez naděje a bez Boha na světě.
 Eph 2 13 Ale v Kristu Ježíši jste se nyní vy, kdysi vzdálení, stali blízkými
 pro Kristovu prolitou krev.
 Eph 2 14 V něm je náš mír, on dvojí spojil v jedno, když zbořil zeď, která
 rozděluje a působí svár. Svou obětí odstranil
 Eph 2 15 zákon ustanovení a předpisů, aby z těch dvou, z žida i pohana, stvořil
 jednoho nového člověka, a tak nastolil mír.
 Eph 2 16 Oba dva usmířil s Bohem v jednom těle, na kříži usmrtil jejich
 nepřátele.
 Eph 2 17 Přišel a zvěstoval mír, mír vám, kteří jste dalecí, i těm, kteří jsou
 blízcí.
 Eph 2 18 A tak v něm smíme obojí, židé i pohané, v jednotě Ducha stanout před
 Otcem.
 Eph 2 19 Nejste již tedy cizinci a přistěhovalci, máte právo Božího lidu a
 patříte k Boží rodině.
 Eph 2 20 Jste stavbou, jejímž základem jsou apoštolové a proroci a úhelným
 kamenem sám Kristus Ježíš.
 Eph 2 21 V něm je celá stavba pevně spojena a roste v chrám, posvěcený v Pánu;
 Eph 2 22 v něm jste i vy společně budování v duchovní příbytek Boží.
 Eph 3 1 Proto jsem já, Pavel, vězněm Krista Ježíše pro vás pohany.
 Eph 3 2 Slyšeli jste přece o milosti, kterou mi Bůh podle svého plánu udělil
 kvůli vám:
 Eph 3 3 dal mi ve zjevení poznat tajemství, které jsem vám právě několika
 slovy vypsál.
 Eph 3 4 Z toho můžete vyčíst, že jsem porozuměl Kristovu tajemství,
 Eph 3 5 které v dřívějších pokoleních nebylo lidem známo, ale nyní je Duchem
 zjeveno jeho svatým apoštolům a prorokům:
 Eph 3 6 že pohané jsou spoludědicové, část společného těla, a mají v Kristu
 Ježíši podíl na zaslíbeních evangelia.
 Eph 3 7 Jeho služebníkem jsem se stal, když mě Bůh obdaroval svou milostí a
 působí ve mně svou mocí:
 Eph 3 8 mně, daleko nejmenšímu ze všech bratrů, byla dána ta milost, abych
 pohanům zvěstoval nevystižitelné Kristovo bohatství
 Eph 3 9 a vynesl na světlo smysl tajemství od věků ukrytého v Bohu, jenž vše
 stvořil:
 Eph 3 10 Bůh chce, aby nebeským vládám a mocnostem bylo nyní skrze církve dáno
 poznat jeho mnohotvarou moudrost,
 Eph 3 11 podle odvěkého určení, které naplnil v Kristu Ježíši, našem Pánu.
 Eph 3 12 V něm smíme i my ve víře přistupovat k Bohu svobodně a s důvěrou.
 Eph 3 13 Proto prosím, abyste se nedali odradit tím, že pro vás musím trpět;
 vždyť se to obrátí k vaší slávě.
 Eph 3 14 Proto klekám na kolena před Otcem,
 Eph 3 15 od něhož pochází každý nebeský i pozemský rod, a prosím,
 Eph 3 16 aby se pro bohatství Boží slávy ve vás jeho Duchem posílil a upevnil
 'vnitřní člověk'
 Eph 3 17 a aby Kristus skrze víru přebýval ve vašich srdcích; a tak abyste
 zakořenění a zakotvení v lásce
 Eph 3 18 mohli spolu se všemi bratry pochopit, co je skutečná šířka a délka,
 výška i hloubka:
 Eph 3 19 poznat Kristovu lásku, která přesahuje každé poznání, a dát se
 prostoupit vsí plností Boží.
 Eph 3 20 Tomu pak, který působením své moci mezi námi může učinit neskonale
 víc, než zač prosíme a co si dovedeme představit,
 Eph 3 21 jemu samému buď sláva v církvi a v Kristu Ježíši po všechna pokolení na
 věky věků! Amen.
 Eph 4 1 Proto vás já, vězeň kvůli Pánu, prosím, abyste tomu povolání, kterého
 se vám dostalo,
 Eph 4 2 dělali čest svým životem, vždy skromní, tiší a trpěliví. Snášejte se
 navzájem v lásce
 Eph 4 3 a usilovně hleďte zachovat jednotu Ducha, spojení svazkem pokoj e.
 Eph 4 4 Jedno tělo a jeden Duch, k jedné naději jste byli povoláni;
 Eph 4 5 jeden je Pán, jedna víra, jeden křest,
 Eph 4 6 jeden Bůh a Otec všech, který je nade všemi, skrze všechny působí a je
 ve všech.
 Eph 4 7 Každému z nás byla dána milost podle míry Kristova obdarování.
 Eph 4 8 Proto je řečeno: 'vystoupil vzhůru, zajal nepřátele, dal dary lidem.'
 Eph 4 9 Co jiného znamená 'vystoupil', než že předtím sestoupil dolů na zem?
 Eph 4 10 Ten, který sestoupil, je tedy tentýž, který také vystoupil nade
 všechna nebesa, aby naplnil všechno, co jest.
 Eph 4 11 A toto jsou jeho dary: jedny povolal za apoštoly, jiné za proroky,

jiné za zvěstovatele evangelia, jiné za pastýře a učitele,
 Eph 4 12 aby své vyvolené dokonale připravil k dílu služby - k budování
 Kristova těla,
 Eph 4 13 až bychom všichni dosáhli jednoty víry a poznání Syna Božího, a tak
 dorostli zralého lidství, měřeno mírou Kristovy plnosti.
 Eph 4 14 Pak už nebudeme nedospělí, nebudeme zmítáni a unášeni závanem
 kdejakého učení - lidskou falší, chytráctvím a lstivým sváděním k bludu.
 Eph 4 15 Buďme pravdiví v lásce, ať ve všem dorůstáme v Krista. On je hlava,
 Eph 4 16 z něho roste celé tělo, pevně spojené klouby navzájem se
 podpírajícími, a buduje se v lásce podle toho, jak je každé části dáno.
 Eph 4 17 To vám říkám a dotvrzuji jménem Páně: nežijte tak, jako žijí pohané
 podle svých marných představ.
 Eph 4 18 Mají zatemnělou mysl a odcizili se Božímu životu pro svou nevědomost a
 zatvrzelé srdce.
 Eph 4 19 Otupěli, propadli bezuzdnosti a s chtivostí dělají hanebné věci.
 Eph 4 20 Vy jste se však u Krista takovým věcem neučili -
 Eph 4 21 pokud jste ovšem o něm slyšeli a byli v něm vyučeni podle pravdy,
 která je v Ježíši.
 Eph 4 22 odložte dřívější způsob života, staré lidství, které hyne klamnými
 vášněmi,
 Eph 4 23 obnovte se duchovním smýšlením,
 Eph 4 24 oblecté nové lidství, stvořené k Božímu obrazu ve spravedlnosti a
 svatosti pravdy.
 Eph 4 25 Proto zanechte lži a 'mluvte pravdu každý se svým bližním', vždyť jste
 údy téhož těla.
 Eph 4 26 'Hněváte-li se, nehřešte.' Nenechte nad svým hněvem zapadnout slunce
 Eph 4 27 a nedopřejte místa ďáblu.
 Eph 4 28 Kdo kradl, ať už nekrade, ale ať raději přiloží ruce k pořádné práci,
 aby se měl o co rozdělit s potřebnými.
 Eph 4 29 Z vašich úst ať nevyjde ani jedno špatné slovo, ale vždy jen dobré,
 které by pomohlo, kde je třeba, a tak posluchačům přineslo milost.
 Eph 4 30 A nezarmucujte svatého Ducha Božího, jehož pečeť nesete pro den
 vykopení.
 Eph 4 31 Ať je vám vzdálena všechna tvrdost, zloba, hněv, křik, utrhaní a s tím
 i každá špatnost;
 Eph 4 32 buďte k sobě navzájem laskaví, milosrdní, odpouštějte si navzájem,
 jako i Bůh v Kristu odpustil vám.
 Eph 5 1 Jako milované děti následujte Božího příkladu
 Eph 5 2 a žijte v lásce, tak jako Kristus miloval nás a sám sebe dal za nás
 jako dar a oběť, jejíž vůně je Bohu milá.
 Eph 5 3 O smilstvu, jakékoliv nezřízenosti nebo chamtivosti ať se mezi vámi
 ani nemluví, jak se sluší na ty, kdo patří Bohu.
 Eph 5 4 Vést sprosté, hloupé a dvojsmyslné řeči se nepatří; vy máte vzdávat
 Bohu díky!
 Eph 5 5 Dobře si pamatujte, že žádný smilník, prostopášník ani lakomec, jehož
 bohem jsou peníze, nemá podíl v království Kristovu a Božím.
 Eph 5 6 Nenechte se od nikoho svést prázdnými slovy, aby vás nestihl Boží hněv
 jako ty, kdo ho neposlouchají.
 Eph 5 7 Proto s nimi nemějte nic společného.
 Eph 5 8 I vy jste kdysi byli tmou, ale nyní vás Pán učinil světlem.
 Eph 5 9 Žijte proto jako děti světla - ovocem světla je vždy dobrota,
 spravedlnost a pravda;
 Eph 5 10 zkoumejte, co se líbí Pánu.
 Eph 5 11 Nepodílejte se na neužitečných skutcích tmy, naopak je nazývejte
 pravým jménem.
 Eph 5 12 O tom, co oni dělají potají, je odporne i jen mluvit.
 Eph 5 13 Když se však ty věci správně pojmenují, je jasné, oč jde.
 Eph 5 14 A kde se rozjasní, tam je světlo. Proto je řečeno: Probuď se, kdo
 spíš, vstaň z mrtvých, a zazáří ti Kristus.
 Eph 5 15 Dávejte si dobrý pozor na to, jak žijete, abyste si nepočínali jako
 nemoudří, ale jako moudří;
 Eph 5 16 nepromarněte tento čas, neboť nastaly dny zlé.
 Eph 5 17 Proto nebuďte nerozumní, ale hleďte pochopit, co je vůle Páně.
 Eph 5 18 A neopíjejte se vínem, což je prostopášnost,
 Eph 5 19 ale plni Ducha zpívejte společně žalmy, chvalozpěvy a duchovní písně.
 Zpívejte Pánu, chvalte ho z celého srdce
 Eph 5 20 a vždycky za všescko vzdávejte díky Bohu a Otci ve jménu našeho Pána
 Ježíše Krista.
 Eph 5 21 v poddanosti Kristu se podřizujte jedni druhým:
 Eph 5 22 ženy svým mužům jako Pánu,
 Eph 5 23 protože muž je hlavou ženy, jako Kristus je hlavou církve, těla, které
 spasil.

Eph	5	24	Ale jako církev je podřízena Kristu, tak ženy mají být ve všem
podřízeny	svým mužům.		
Eph	5	25	Muži, milujte své ženy, jako si Kristus zamiloval církev a sám se za ni obětoval,
Eph	5	26	aby ji posvětil a očistil křtem vody a slovem;
Eph	5	27	tak si on sám připravil církev slavnou, bez poskvrny, vrásky a čehokoli podobného, aby byla svatá a bezúhonná.
Eph	5	28	Proto i muži mají milovat své ženy jako své vlastní tělo. Kdo miluje svou ženu, miluje sebe.
Eph	5	29	Nikdo přece nemá v nenávisti své tělo, ale živí je a stará se o ně.
Tak i Kristus	pečuje o církev;		
Eph	5	30	vždyť jsme údy jeho těla.
Eph	5	31	'Proto opustí muž otce i matku a připojí se k své manželce, a budou ti dva jedno tělo'.
Eph	5	32	Je to velké tajemství, které vztahují na Krista a na církev.
Eph	5	33	A tak i každý z vás bez výjimky ať miluje svou ženu jako sebe sama a žena ať má před mužem úctu.
Eph	6	1	Děti, poslouvejte své rodiče, protože to je spravedlivé před Bohem.
Eph	6	2	'Čti otce svého i matku svou' je přece jediné přikázání, které má zaslíbení:
Eph	6	3	'aby se ti dobře vedlo a abys byl dlouho živ na zemi.'
Eph	6	4	Otcové, nedrážděte své děti ke vzdoru, ale vychovávejte je v kázni a napomenutích našeho Pána.
Eph	6	5	Otroci, poslouvejte své pozemské pány s uctívou pokorou a z upřímného přesvědčení jako Krista.
Eph	6	6	Nejen naoko, abyste se zalíbili lidem, ale jako služebníci Kristovi, kteří rádi plní Boží vůli
Eph	6	7	a lidem slouží ochotně, jako by sloužili Pánu.
Eph	6	8	Víte, že Pán odmění každého, kdo něco dobrého učiní, ať je to otrok nebo svobodný.
Eph	6	9	Vy páni, jednejte s otroky také tak a zanechte vyhrůžek. Víte přece, že jejich i váš Pán je v nebesích, a ten nikomu nestraní.
Eph	6	10	A tak, bratři, svou sílu hledejte u Pána, v jeho veliké moci.
Eph	6	11	Oblectě plnou Boží zbroj, abyste mohli odolat ďáblovým svodům.
Eph	6	12	Nevedeme svůj boj proti lidským nepřítelům, ale proti mocnostem, silám a všemu, co ovládá tento věk tmy, proti nadzemským duchům zla.
Eph	6	13	Proto vezměte na sebe plnou Boží zbroj abyste se mohli v den zlý postavit na odpor, všechno překonat a obstát.
Eph	6	14	Stůjte tedy 'opásání kolem beder pravdou, obrnění pancířem spravedlnosti,
Eph	6	15	obutí k pohotovému službě evangeliu pokoje'
Eph	6	16	a vždycky se štítem víry, jímž byste uhasili všechny ohnivé střely toho Zlého.
Eph	6	17	Přijměte také 'přílbu spasení' a 'meč Ducha, jímž je slovo Boží'.
Eph	6	18	V každý čas se v Duchu svatém modlete a prostě, bděte na modlitbách a vytrvale se přimlouvejte za všechny bratry i za mne,
Eph	6	19	aby mi bylo dáno pravé slovo, kdykoliv promluví. Tak budu moci směle oznamovat tajemství evangelia,
Eph	6	20	jehož jsem vyslancem i v okovech, a svobodně je zvěstovat, jak je mi uloženo.
Eph	6	21	Chci, abyste i vy věděli, co je se mnou a co dělám. Všechno vám to vypoví Tychikus, milovaný bratr a věrný pomocník v díle našeho Pána.
Eph	6	22	Poslal jsem ho k vám, abyste se dověděli, co je s námi, a aby povzbudil vaše srdce.
Eph	6	23	Pokoj bratřím i láska a víra od Boha Otce a Pána Ježíše Krista.
Eph	6	24	Milost všem, kdo nepomíjející láskou milují našeho Pána Ježíše Krista.
Phl	1	1	Pavel a Timoteus, služebníci Krista Ježíše, všem bratřím v Kristu Ježíši, kteří jsou ve Filipech, i biskupům a jáhnům:
Phl	1	2	Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista.
Phl	1	3	Děkuji Bohu svému při každé vzpomínce na vás
Phl	1	4	a v každé modlitbě za vás všechny s radostí prosím;
Phl	1	5	jsem vděčen za vaši účast na díle evangelia od prvního dne až doposud
Phl	1	6	a jsem si jist, že ten, který ve vás začal dobré dílo, dovede je až do dne Ježíše Krista.
Phl	1	7	Vždyť právem tak smýšlím o vás všech, protože vás všechny mám v srdci jako spoluúčastníky milosti, i když jsem ve vězení, zodpovídám se před soudem a obhajuji evangelium.
Phl	1	8	Bůh je mi svědkem, jak po vás všech vroucně toužím v Kristu Ježíši.
Phl	1	9	A za to se modlím, aby se vaše láska ještě víc a více rozhojňovala a s ní i poznání a hluboká vnímavost;
Phl	1	10	abyste rozpoznali, na čem záleží, a byli ryzí a bezúhonní pro den Kristův,

Phl	1	11	plní ovoce spravedlnosti, které z moci Ježíše Krista roste k slávě a chvále Boží.
Phl	1	12	Rád bych, bratří, abyste věděli, že to, co mě potkalo, je spíše k prospěchu evangelia,
Phl	1	13	takže po celém soudu i všude jinde je známo, že jsem vězněn pro Krista,
Phl	1	14	a mnohé bratry právě mé okovy povzbudily, aby se spolehli na Pána a s větší smělostí mluvili beze strachu slovo Boží.
Phl	1	15	Někteří sice káží Krista také ze závisti a z řevnivosti, jiní však s dobrým úmyslem.
Phl	1	16	Jedni z lásky, protože vědí, že jsem tu k obhajobě evangelia,
Phl	1	17	druzí z touhy po uplatnění, ne z čistých pohnutek, a domnívají se, že mi v mém vězení způsobí bolest.
Phl	1	18	Ale co na tom! Jen když se jakýmkoli způsobem, ať s postranními úmysly, ať upřímně zvěstuje Kristus; z toho se raduji a budu radovat.
Phl	1	19	Neboť vím, že se mi vše obrátí k dobrému vaší modlitbou a přispěním Ducha Ježíše Krista.
Phl	1	20	Toužebně očekávám a doufám, že v ničem nebudu zahanben, ale veřejně a směle jako vždycky i nyní na mně bude oslaven Kristus, ať životem, ať smrtí.
Phl	1	21	Život, to je pro mne Kristus, a smrt je pro mne zisk.
Phl	1	22	Mám-li žít v tomto těle, získám tím možnost další práce. Nevím tedy, co bych vyvolil,
Phl	1	23	táhne mne to na obě strany: Toužím odejít a být s Kristem, což je jistě mnohem lepší;
Phl	1	24	ale zůstat v tomto těle je zase potřebnější pro vás.
Phl	1	25	Proto pevně spoléhám, že zůstanu a budu se všemi vámi k vašemu prospěchu a k radosti vaší víry,
Phl	1	26	abyste se mohli mnou ještě více chlubit v Kristu Ježíši, když k vám opět přijdu.
Phl	1	27	Jenom věďte život hodný Kristova evangelia, abych viděl, až přijdu, nebo nepřijdu-li, abych slyšel, že zakotvení v jednom Duchu vedete jednou myslí zápas ve víře v evangelium
Phl	1	28	a v ničem se nestrachujete protivníků. Jim je to předzvěst zahynutí, vám však spasení, a to od Boha.
Phl	1	29	Neboť vám je z milosti dáno netoliko v Krista věřit, ale pro něho i trpět;
Phl	1	30	vedete týž zápas, jaký jste u mne viděli a o jakém nyní slyšíte.
Phl	2	1	Je-li možno povzbudit v Kristu, je-li možno posílit láskou, je-li jaké společenství Ducha, je-li jaký soucit a slitování:
Phl	2	2	dovršte mou radost a buďte stejné mysli, mějte stejnou lásku, buďte jedné duše, jednoho smýšlení,
Phl	2	3	v ničem se nedejte ovládat ctižádostí ani ješitností, nýbrž v pokoře pokládejte jeden druhého za přednějšího než sebe;
Phl	2	4	každý ať má na mysli to, co slouží druhým, ne jen jemu.
Phl	2	5	Nechť je mezi vámi takové smýšlení, jako v Kristu Ježíši:
Phl	2	6	Způsobem bytí byl roven Bohu, a přece na své rovnosti nelpěl,
Phl	2	7	nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob služebníka, stal se jedním z lidí. A v podobě člověka
Phl	2	8	se ponížil, v poslušnosti podstoupil i smrt, a to smrt na kříži.
Phl	2	9	Proto ho Bůh vyvýšil nade vše a dal mu jméno nad každé jméno,
Phl	2	10	aby se před jménem Ježíšovým sklonilo každé koleno - na nebi, na zemi i pod zemí -
Phl	2	11	a k slávě Boha Otce každý jazyk aby vyznával: Ježíš Kristus jest Pán.
Phl	2	12	A tak, moji milí, jako jste vždycky byli poslušní - nikoli jen v mé přítomnosti, ale nyní mnohem více v mé nepřítomnosti - s bázní a chvěním uvádějte ve skutek své spasení.
Phl	2	13	Neboť je to Bůh, který ve vás působí, že chcete i činíte, co se mu líbí.
Phl	2	14	všechno dělejte bez reptání a bez pochybování,
Phl	2	15	abyste byli bezúhonní a ryzí, Boží děti bez poskvrny uprostřed pokolení pokřiveného a zvráceného. V něm svítejte jako hvězdy, které osvěcují svět,
Phl	2	16	držte se slova života, abych se vámi mohl pochlubit v den Kristův, že jsem nadarmo neběžel ani se nadarmo nenamáhal.
Phl	2	17	Ale i kdybych měl skropit krví obět a službu, kterou Bohu přináším, totiž vaši víru, raduji a spoluraduji se s vámi se všemi;
Phl	2	18	stejně tak se i vy radujte a spoluradujte se mnou.
Phl	2	19	Mám naději v Pánu Ježíši, že vám brzo pošlu Timotea, abych i já byl dobré mysli, když se dovím, co je s vámi.
Phl	2	20	vždyť nemám nikoho, jako je on, kdo by se tak upřímně o vás staral;
Phl	2	21	všichni si hledí jen svého, a ne toho, co je Krista Ježíše.
Phl	2	22	O Timoteovi však dobře víte, jak se osvědčil, když se mnou jako syn s otcem sloužil evangelium.

Phl 2 23 Jeho tedy doufám pošlu, jakmile uvidím, co bude se mnou.
 Phl 2 24 Spoléhám pak na to v Pánu, že i sám brzo přijdu.
 Phl 2 25 Za nutné jsem však uznal poslat k vám Epafrodita, svého bratra, spolupracovníka i spolubojovníka, kterého jste vyslali, aby mi posloužil v tom, co jsem potřeboval.
 Phl 2 26 Stýskalo se mu totiž po všech vás a byl znepokojen, že jste se doslechli o jeho nemoci.
 Phl 2 27 A opravdu byl nemocen na smrt; ale Bůh se nad ním smíloval, a nejen nad ním, ale i nade mnou, abych neměl zármutek na zármutek.
 Phl 2 28 Proto jsem ho poslal co nejdříve k vám, abyste měli radost, že ho zase vidíte, a tak aby mi ubylo starostí.
 Phl 2 29 Přijměte ho tedy v Pánu se vši radostí a takových bratří si važte; neboť pro dílo Kristovo se přiblížil až k smrti a nasadil život, aby doplnil to, v čem vy jste mi posloužit nemohli.
 Phl 3 1 A tak, bratří moji, radujte se v Pánu. Psáti vám stále totéž mně není zatěžko a vám to bude oporou.
 Phl 3 2 Dejte si pozor na ty psy, dejte si pozor na ty špatné dělníky, dejte si pozor na tu 'rozřízku'!
 Phl 3 3 Neboť pravá obřízka jsme my, kteří duchem sloužíme Bohu, chlubíme se Kristem Ježíšem a nedáme na vnější věci -
 Phl 3 4 ačkoli já bych měl proč na ně spoléhat. Zdá-li se někomu jinému, že může spoléhat na vnější věci, já tím víc:
 Phl 3 5 obřezán osmého dne, z rodu izraelského, z pokolení Benjamínova, Hebrej z Hebrejů; jde-li o zákon - farizeus;
 Phl 3 6 jde-li o horlivost - pronásledovatel církve; jde-li o spravedlnost podle zákona, byl jsem bez úhony.
 Phl 3 7 Ale cokoliv mi bylo ziskem, to jsem pro Krista odepsal jako ztrátu.
 Phl 3 8 A vůbec všecko pokládám za ztrátu, neboť to, že jsem poznal Ježíše, svého Pána, je mi nade všecko. Pro něho jsem všecko ostatní odepsal a pokládám to za nic,
 Phl 3 9 abych získal Krista a nalezen byl v něm nikoli s vlastní spravedlností, která je ze zákona, ale s tou, která je z víry v Krista - spravedlností z Boha založenou na víře,
 Phl 3 10 abych poznal jej a moc jeho vzkříšení i účast na jeho utrpení. Beru na sebe podobu jeho smrti,
 Phl 3 11 abych tak dosáhl zmrtvýchvstání.
 Phl 3 12 Nemyslím, že bych již byl u cíle anebo již dosáhl dokonalosti; běžím však, abych se jí zmocnil, protože mne se zmocnil Kristus Ježíš.
 Phl 3 13 Bratří, já nemám za to, že jsem již u cíle; jen to mohu říci: zapomínáje na to, co je za mnou, upřen k tomu, co je přede mnou,
 Phl 3 14 běžím k cíli, abych získal nebeskou cenu, jíž je Boží povolání v Kristu Ježíši.
 Phl 3 15 Kdo je dokonalý, ať smýšlí jako my; a jestliže v něčem smýšlíte jinak, i to vám Bůh objasní.
 Phl 3 16 Jen k čemu jsme již dospěli, toho se držme.
 Phl 3 17 Bratří, napodobujte mne. Hleďte na ty, kdo žijí podle našeho příkladu.
 Phl 3 18 Neboť mnozí, o nichž jsem vám často říkal a nyní to s pláčem opakuji, žijí jako nepřátelé Kristova kříže;
 Phl 3 19 jejich koncem je zahynutí, jejich bohem břicho a jejich chloubou to, zač by se měli stydět, neboť smýšlejí přízemně.
 Phl 3 20 My však máme občanství v nebesích, odkud očekáváme i spasitele, Pána Ježíše Krista.
 Phl 3 21 On promění tělo naší poníženosti v podobu těla své slávy silou, kterou je mocen všecko si podmanit.
 Phl 4 1 Moji bratří, které miluji a po nichž toužím, jste mou radostí a slávou; proto stůjte pevně v Pánu, milovaní.
 Phl 4 2 Euodii domlouvám i Syntyché domlouvám, aby byly zajedno v Pánu.
 Phl 4 3 Ano i tebe prosím, můj věrný druhu, ujmí se jich; vždyť vedly zápas za evangelium spolu se mnou i s Klementem a ostatními spolupracovníky, jejichž jména jsou v knize života.
 Phl 4 4 Radujte se v Pánu vždycky, znovu říkám, radujte se!
 Phl 4 5 Vaše mírnost ať je známa všem lidem. Pán je blízko.
 Phl 4 6 Netrapte se žádnou starostí, ale v každé modlitbě a prosbě děkujte a předkládejte své žádosti Bohu.
 Phl 4 7 A pokoj Boží, převyšující každé pomyšlení, bude střežit vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši.
 Phl 4 8 Konečně, bratří, přemýšlejte o všem, co je pravdivé, čestné, spravedlivé, čisté, cokoliv je hodné lásky, co má dobrou pověst, co se považuje za ctnost a co sklízí pochvalu.
 Phl 4 9 Čemu jste se u mne naučili, co jste přijali a uslyšeli i spatřili, to číňte. A Bůh pokoje bude s vámi.
 Phl 4 10 Velmi jsem se v Pánu zaradoval, že již zase rozkvetla vaše péče o mne. Víím, vždycky jste na to mysleli, jen jste neměli příležitost.

Phl	4	11	Ne že bych si naříkal na nedostatek; naučil jsem se být spokojen s tím, co mám.
Phl	4	12	Dovedu trpět nouzí, dovedu mít hojnost. Ve všem a do všeho jsem zasvěcen: být syt i hladov, mít nadbytek i nedostatek.
Phl	4	13	Všecko mohu v Kristu, který mi dává sílu.
Phl	4	14	Avšak učinili jste dobře, když jste mi pomohli v mých těžkostech.
Phl	4	15	I vy to víte, Filipští, že v počátcích evangelia, když jsem vyšel z Makedonie, ani jedna církev se nepodílela se mnou v příjmech a vydáních, jen vy sami;
Phl	4	16	vždyť i do Tesaloniky víc než jednou jste mi poslali na mé potřeby.
Phl	4	17	Ne že by mi šlo o dary; jde mi o to, aby rostl zisk, který se připisuje k vašemu dobru.
Phl	4	18	Dostal jsem tedy všecko a mám hojnost; jsem plně opatřen, když jsem přijal od Epafrodita dary, které jste mi poslali - jsou vůni příjemnou, obětí vhodnou, Bohu milou.
Phl	4	19	Můj Bůh vám dá všechno, co potřebujete, podle svého bohatství v slávě v Kristu Ježíši.
Phl	4	20	Našemu Bohu a Otci sláva na věky věků. Amen.
Phl	4	21	Pozdravujte všechny, kteří patří Kristu Ježíši. Pozdravují vás bratří, kteří jsou se mnou.
Phl	4	22	Pozdravují vás i ostatní bratří, zvláště ti, kteří jsou z císařského domu.
Phl	4	23	Milost Pána Ježíše Krista buď s vámi.
Cl s	1	1	Pavel, z Boží vůle apoštol Krista Ježíše, a bratr Timoteus
Cl s	1	2	Božímu lidu v Kolosách, věrným bratrům v Kristu: Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho.
Cl s	1	3	Stále za vás v modlitbách děkujeme Bohu, Otci našeho Pána Ježíše Krista,
Cl s	1	4	neboť jsme slyšeli o vaší víře v Krista Ježíše a o vaší lásce, kterou máte ke všem bratrům
Cl s	1	5	pro naději zakotvenou v nebesích. Víte o ní, protože i k vám přišlo slovo pravdy, evangelium;
Cl s	1	6	tak jako na celém světě, i mezi vámi přináší ovoce a roste od toho dne, kdy jste uslyšeli o Boží milosti a přesvědčili se, že je pravdivá.
Cl s	1	7	Tak vás tomu učil Epafras, náš milovaný druh, jenž nás věrně zastupuje jako Kristův služebník.
Cl s	1	8	On nám také vyprávěl o lásce, kterou ve vás působí Boží Duch.
Cl s	1	9	Proto i my, ode dne, kdy jsme to uslyšeli, nepřestáváme za vás v modlitbách prosit, abyste plně, se vši moudrostí a duchovním pochopením poznali jeho vůli.
Cl s	1	10	Tak budete svým životem dělat Pánu čest a stále se mu líbit, ve všem ponesete ovoce dobrých skutků, budete růst v poznání Boha,
Cl s	1	11	a z moci jeho božské slávy nabudete síly k trpělivosti a radostné vytrvalosti;
Cl s	1	12	a budete děkovat Otci, který vás připravil k účasti na dědictví svatých ve světle.
Cl s	1	13	On nás vysvobodil z moci tmy a přenesl do království svého milovaného Syna.
Cl s	1	14	v něm máme vykoupení a odpuštění hříchů:
Cl s	1	15	On je obraz Boha neviditelného, prvorozený všeho stvoření,
Cl s	1	16	neboť v něm bylo stvořeno všechno na nebi i na zemi - svět viditelný i neviditelný; jak nebeské trůny, tak i panstva, vlády a mocnosti - a všechno je stvořeno skrze něho a pro něho.
Cl s	1	17	On předchází všechno, všechno v něm spočívá,
Cl s	1	18	on jest hlavou těla - totiž církve. On je počátek, prvorozený z mrtvých - takže je to on, jenž má prvenství ve všem.
Cl s	1	19	Plnost sama se rozhodla v něm přebývat,
Cl s	1	20	aby skrze něho a v něm bylo smířeno všechno, co jest, jak na zemi, tak v nebesích - protože smíření přinesla jeho obět na kříži.
Cl s	1	21	I vás, kteří jste dříve byli odcizeni a nepřátelští Bohu svým smýšlením i zlými skutky,
Cl s	1	22	yní s ním smířil, když ve svém pozemském těle podstoupil smrt, aby vás před Boží tvář přivedl svaté, neposkvrněné a bez úhony -
Cl s	1	23	pokud ovšem pevně zakotvení setrváte ve víře a nedáte se odtrhnout od naděje evangelia, jež jste slyšeli, jež bylo kázáno všemu stvoření pod nebem a jehož jsem se já, Pavel, stal služebníkem.
Cl s	1	24	Proto se raduji, že nyní trpím za vás a to, co zbývá do míry utrpení Kristových, doplňuji svým utrpením za jeho tělo, to jest církev.
Cl s	1	25	Stal jsem se jejím služebníkem, jak mi to uložil Bůh podle svého záměru, aby se na vás naplnilo Boží slovo,
Cl s	1	26	tajemství, které po věky a po celá pokolení bylo skryto, ale nyní je zjeveno jeho svatému lidu.
Cl s	1	27	Bůh jim chtěl dát poznat, jak bohatá je sláva jeho tajemství mezi pohany: Je to Kristus mezi vámi, v něm máte naději na Boží slávu.

Cls 1 28 Jeho zvěstujeme, když se vši moudrostí napomínáme a učíme všechny lidi, abychom je mohli přivést před Boha jako dokonalé v Kristu.

Cls 1 29 O to se snažím a zápasím tak, jak on ve mně působí svou silou.

Cls 2 1 Rád bych, abyste věděli, jak těžký zápas tu podstupuji pro vás, pro Laodikejské i pro ty, kteří mě ani osobně neznají.

Cls 2 2 Chci, abyste povzbuzeni v srdci a spojení láskou hluboce pochopili a plně poznali Boží tajemství, jímž je Kristus;

Cls 2 3 v něm jsou skryty všechny poklady moudrosti a poznání.

Cls 2 4 Říkám to proto, aby vás nikdo neoklamal líbivými řeči.

Cls 2 5 I když nejsem mezi vámi přítomen, přece jsem duchem s vámi a raduji se, když vidím vaši kázeň a pevnost vaší víry v Krista.

Cls 2 6 Žijte v Kristu Ježíši, když jste ho přijali jako Pána.

Cls 2 7 V něm zapustíte kořeny, na něm postavte základy, pevně se držte víry, jak jste v ní byli vyučeni, znovu a znovu vzdávejte díky.

Cls 2 8 Dejte si pozor, aby vás někdo nesvedl prázdným a klamným filosofováním, založeným na lidských bájích, na vesmírných mocnostech, a ne na Kristu.

Cls 2 9 V něm je přece vtělena všechna plnost božství;

Cls 2 10 v něm jste i vy dosáhli plnosti. On je hlavou všech mocností a sil.

Cls 2 11 V něm jste obřezáni obřízkou, která není udělána lidskou rukou; obřízka Kristova je odložením celého nevykoupeného těla.

Cls 2 12 S Kristem jste byli ve křtu pohřbeni a spolu s ním také vzkříšení vírou v Boha, jenž ho svou mocí vzkřísil z mrtvých.

Cls 2 13 Když jste ještě byli mrtví ve svých vinách a duchovně neobřezáni, probudil nás k životu spolu s ním a všechny viny nám odpustil.

Cls 2 14 Vymazal dlužní úpis, jehož ustanovení svědčila proti nám, a zcela jej zrušil tím, že jej přibil na kříž.

Cls 2 15 Tak odzbrojil a veřejně odhalil každou mocnost i sílu a slavil nad nimi vítězství.

Cls 2 16 Nikdo tedy nemá právo odsuzovat vás za to, co jíte nebo pijete, nebo kvůli svátkům, kvůli novoluní nebo sobotám.

Cls 2 17 To všechno je jen stín budoucích věcí, ale skutečnost je Kristus.

Cls 2 18 Ať vám neupírá podíl na vykoupení nikdo, kdo si libuje v poníženosti a uctívání andělů, jak to v marné pyšné mysli viděl při svém zasvěcování.

Cls 2 19 Takový člověk se nedrží hlavy, Krista, z níž celé tělo, pevně spojené klouby a šlachami, roste Božím růstem.

Cls 2 20 Jestliže jste spolu s Kristem zemřeli mocnostem světa, proč si necháváte předpisovat:

Cls 2 21 neber to do rukou, nejez, nedotýkej se - jako byste stále ještě byli v moci světa?

Cls 2 22 Jsou to lidské předpisy a nauky o věcech, které se použitím ničí.

Cls 2 23 Vydávají se za moudrost jako zvláštní projev zbožnosti, sebeponižování nebo tělesné umrtvování, ale nic neznamenaají pro ovládnání vášní.

Cls 3 1 Protože jste byli vzkříšení s Kristem, hledejte to, co je nad vámi, kde Kristus sedí na pravici Boží.

Cls 3 2 K tomu směřujte, a ne k pozemským věcem.

Cls 3 3 Zemřeli jste a váš život je skryt spolu s Kristem v Bohu.

Cls 3 4 Ale až se ukáže Kristus, váš život, tehdy i vy se s ním ukážete v slávě.

Cls 3 5 Proto umrtvujte své pozemské sklony: smilstvo, necudnost, vášeň, zlou touhu a hrabivost, která je modloslužbou.

Cls 3 6 Pro takové věci přichází Boží hněv.

Cls 3 7 I vy jste dříve tak žili.

Cls 3 8 Ale nyní odhoďte to všechno: zlobu, hněv, špatnost, rouhání, pomluvy z vašich úst.

Cls 3 9 Neobelhávejte jeden druhého, svlechte se sebe starého člověka i s jeho skutky

Cls 3 10 a oblectě nového, který dochází pravého poznání, když se obnovuje podle obrazu svého Stvořitele.

Cls 3 11 Potom už není Řek a Žid, obřezaný a neobřezaný, barbar, divoch, otrok a svobodný - ale všechno a ve všech Kristus.

Cls 3 12 Jako vyvolení Boží, svatí a milovaní, oblectě milosrdný soucit, dobrotu, skromnost, pokoru a trpělivost.

Cls 3 13 Snášejte se navzájem a odpouštějte si, má-li kdo něco proti druhému. Jako Pán odpustil vám, odpouštějte i vy.

Cls 3 14 Především však mějte lásku, která všechno spojuje k dokonalosti.

Cls 3 15 A ve vašem srdci ať vládne mír Kristův, k němuž jste byli povoláni v jedno společné tělo. A buďte vděční.

Cls 3 16 Necht' ve vás přebývá slovo Kristovo v celém svém bohatství: se vši moudrostí se navzájem uče a napomínejte a s vděčností v srdci oslavujte Boha žalmy, chválami a zpěvem, jak vám dává Duch.

Cls 3 17 Všechno, cokoli mluvíte nebo děláte, čiňte ve jménu Pána Ježíše a skrze něho děkujte Bohu Otci.

The Holy Bible in Czech (CEP)

Cls	3	18	Ženy, podřizujte se svým mužům, jak se sluší na ty, kdo patří Pánu.
Cls	3	19	Muži, milujte své ženy a nechovejte se k nim drsně.
Cls	3	20	Děti, poslouchejte ve všem své rodiče, protože se to líbí Pánu.
Cls	3	21	Otcové, neponižujte své děti, aby nemalomyslněly.
Cls	3	22	Otrocí, poslouchejte ve všem své pozemské pány, nejen naoko, abyste se jim po lidsku zalíbili, nýbrž ze srdce, v báni Páně.
Cls	3	23	Cokoli děláte, dělejte upřímně, jako by to nebylo lidem, ale Pánu,
Cls	3	24	s vědomím, že jako odměnu dostanete podíl na jeho království. Váš Pán je Kristus, jemu sloužíte.
Cls	3	25	Kdo se dopouští křivdy, dostane za to odplatu. Náš Pán nikomu nestraní.
Cls	4	1	A vy, páni, dávejte otrokům, co jim spravedlivě patří. Pamatujte, že i vy máte Pána v nebi.
Cls	4	2	v modlitbách buďte vytrvalí, bděte a děkujte Bohu.
Cls	4	3	Modlete se také za nás, aby Bůh otevřel dveře našemu slovu, abych mohl zvěstovat tajemství Kristovo, pro něž jsem teď ve vězení,
Cls	4	4	a tak je mohl rozhlásit; neboť k tomu jsem poslán.
Cls	4	5	Jednejte moudře ve styku s okolním světem a využijte čas vám svěřený.
Cls	4	6	Vaše slovo ať je vždy laskavé a určité; ať víte, jak ke komu promluvit.
Cls	4	7	O tom, co je se mnou, vám všechno poví Tychikus, můj milovaný bratr a věrný pomocník, který se mnou slouží Pánu.
Cls	4	8	Posílám ho k vám právě proto, abyste se dověděli, jak se nám vede, a aby povzbudil vaše srdce.
Cls	4	9	Posílám s ním i Onezima, věrného a milovaného bratra, vašeho krajana. Oni vám povědí všechno, co se tu děje.
Cls	4	10	Pozdravuje vás můj spoluvězeň Aristarchos a Barnabášův bratranec Marek, o němž jste již dostali pokyny. Až k vám přijde, přijměte ho.
Cls	4	11	Také vás zdraví Ježíš zvaný Justus. Jsou to jediné židé, kteří s námi pracují pro království Boží a jsou také mou útěchou.
Cls	4	12	Pozdravuje vás Epafras, váš krajana, služebník Krista Ježíše, který o vás stále zápasí modlitbami, abyste stáli pevně a věrně plnili Boží vůli.
Cls	4	13	Mohu dosvědčit, že pro vás i pro Laodikejské a Hierapolské vynakládá mnoho námahy.
Cls	4	14	Pozdravuje vás milovaný lékař Lukáš a Démas.
Cls	4	15	Pozdravujte bratry v Laodikeji i Nymfu a církev, která se shromažďuje v jejím domě.
Cls	4	16	Až tento list u vás přečtete, zařídte, aby byl čten také v laodikejské církvi a abyste vy četli list Laodikejským.
Cls	4	17	A Archippovi řekněte: Hleď, abys konal službu, kterou jsi přijal od Pána.
Cls	4	18	Pozdrav mou, Pavlovou rukou. Pamatujte na to, že jsem v poutech.
Milost s vámi.			
1Th	1	1	Pavel, Silvanus a Timoteus tesalonské církvi v Bohu Otci a v Pánu Ježíši Kristu: Milost vám a pokoj.
1Th	1	2	Stále vzdáváme díky Bohu za vás za všechny a ustavičně na vás pamatujeme ve svých modlitbách;
1Th	1	3	před Bohem a Otcem naším si připomínáme vaši činnou víru, usilovnou lásku a vytrvalou naději v našeho Pána Ježíše Krista.
1Th	1	4	Víme přece, bratři Bohem milovaní, že patříte k vyvoleným,
1Th	1	5	neboť naše evangelium k vám nepřišlo pouze v slovech, ale v moci Ducha svatého a v přesvědčivé plnosti. Víte, jak jsme si kvůli vám počínali, když jsme byli u vás.
1Th	1	6	A vy jste jednali jako my i Pán, když jste uprostřed mnohé tísně přijali slovo víry v radosti Ducha svatého.
1Th	1	7	Tak jste se stali příkladem všem věřícím v Makedonii a v Acháji.
1Th	1	8	Od vás pak se slovo Páně rozeznělo nejen po Makedonii a Acháji, ale o vaší víře v Boha se ví všude, takže není třeba, abychom o tom vůbec mluvili.
1Th	1	9	Lidé sami vypravují, jak jste nás přijali a jak jste se obrátili od model k Bohu, abyste sloužili Bohu živému a skutečnému
1Th	1	10	a očekávali z nebe jeho Syna, kterého vzkřísil z mrtvých, Ježíše, jenž nás vysvobozuje od přícházejícího hněvu.
1Th	2	1	Sami víte, bratři, že náš příchod k vám nebyl marný.
1Th	2	2	Víte také, jak jsme předtím ve Filipech trpěli a byli pohaněni; a přece nám náš Bůh dal odvahu hlásat vám, přes mnohý těžký zápas, evangelium Boží.
1Th	2	3	Naše poselství nepochází z omylu ani z nekalých úmyslů, ani vás nechceme podvést.
1Th	2	4	Bůh nás uznal za hodné svěřit nám evangelium, a proto mluvíme tak, abychom se líbili ne lidem, ale Bohu, který zkoumá naše srdce.
1Th	2	5	Nikdy, jak víte, jsme nesáhli k lichocením, ani jsme pod nějakou zámlinkou nebyli chtivi majetku - Bůh je svědek!
1Th	2	6	Také jsme nehledali slávu u lidí, ani u vás, ani u jiných;
1Th	2	7	ač jsme mohli jako Kristoví poslové dát najevo svou důležitost, byli

jsme mezi vámi laskaví, jako když matka chová své děti.
 1Th 2 8 Tolik jsme po vás toužili, že jsme vám chtěli odevzdat nejen
 evangelium Boží, ale i svůj život. Tak jste se nám stali drahými!
 1Th 2 9 Jistě si, bratří, vzpomínáte na naše úsilí a námahu, jak jsme ve dne v
 noci pracovali, abychom nikomu z vás nebyli na obtíž, když jsme vám přinesli Boží evangelium.
 1Th 2 10 Vy i Bůh jste svědky, jak jsme se k vám věřícím zbožně, spravedlivě a
 bezúhonně chovali.
 1Th 2 11 víte přece, že jsme každého z vás jako otec své děti
 1Th 2 12 napomínali, povzbuzovali a zapřísahali, abyste vedli život důstojný
 Boha, který vás povolal do slávy svého království.
 1Th 2 13 Proto i my děkujeme Bohu neustále, že jste od nás přijali slovo Boží
 zvěsti ne jako slovo lidské, ale jako slovo Boží, jímž skutečně jest. Vždyť také projevuje
 svou sílu ve vás, kteří věříte.
 1Th 2 14 Nesete podobný úděl jako církve Boží v Kristu Ježíši, které jsou v
 Judsku. Vytrpěli jste stejné věci od svých vlastních krajanů jako církve v Judsku od židů.
 1Th 2 15 Ti zabili i Pána Ježíše a proroky a také nás pronásledovali; nelíbí se
 Bohu a jsou v nepřátelství se všemi lidmi,
 1Th 2 16 když nám brání kázat pohanům cestu spásy. Tak jen dovršují míru svých
 hříchů. Už se však na nich ukazuje konečný hněv Boží.
 1Th 2 17 Bez vás, bratří, byli jsme jako sirotci, i když to bylo nakrátko a jen
 tělem, ne srdcem; tím usilovněji jsme vás toužili spatřit.
 1Th 2 18 Proto jsme vám chtěli přijít, já Pavel víc než jednou, ale satan nám v
 tom vždy zabránil.
 1Th 2 19 Vždyť kdo je naše naděje, radost a vavřín chlouby před naším Pánem
 Ježíšem Kristem při jeho příchodu, ne-li právě vy?
 1Th 2 20 Ano, vy jste naše sláva a radost.
 1Th 3 1 Když jsme to již nemohli déle vydržet, rozhodli jsme se zůstat v
 Athénách sami
 1Th 3 2 a poslali jsme Timotea, našeho bratra a Božího spolupracovníka v
 evangeliu Kristově, aby vás utvrdil a povzbudil ve vaší víře,
 1Th 3 3 aby se nikdo nedař zviklat v těchto souženích; neboť sami víte, že to
 je náš úděl.
 1Th 3 4 Když jsme byli u vás, předpovídali jsme vám, že na nás přijdou
 soužení; a to se také, jak vidíte, stalo.
 1Th 3 5 A tak když jsem to již déle nemohl vydržet, poslal jsem Timotea, abych
 poznal vaši víru, zdali vás snad pokušitel nesvedl, takže by naše námaha vyšla naprázdno.
 1Th 3 6 Nyní však přišel Timoteus od vás a přinesl radostnou zprávu o vaší
 víře a lásce i o tom, jak na nás stále v dobrém vzpomínáte a toužíte nás spatřit stejně jako
 my vás.
 1Th 3 7 Tak jste nás, bratří, ve vši naší tísní a soužení potěšili svou vírou.
 1Th 3 8 Nyní jsme zase živi, když vy pevně stojíte v Pánu.
 1Th 3 9 Jakou chválou se můžeme Bohu odvděčit za všecku tu radost, kterou z
 vás máme před jeho tvářemi?
 1Th 3 10 Ve dne v noci vroucně prosíme, abychom vás mohli spatřit a doplnit,
 čeho se nedostává vaší víře.
 1Th 3 11 Sám náš Bůh a Otec i Ježíš, náš Pán, kéž připraví naši cestu k vám!
 1Th 3 12 Nechť Pán dá bohatě růst vaší vzájemné lásce i lásce ke všem, tak jako
 i my vás milujeme,
 1Th 3 13 ať posílí vaše srdce, abyste byli bezúhonní a svatí před Bohem, naším
 Otcem, až přijde náš Pán Ježíš se všemi svými svatými.
 1Th 4 1 Konečně vás, bratří, prosíme a napomínáme v Pánu Ježíši, abyste vždy
 více prospívali v tom, co jste od nás přijali a co už také činíte: žijte tak, abyste se líbili
 Bohu.
 1Th 4 2 Vždyť víte, které příkazy jsme vám dali od Pána Ježíše.
 1Th 4 3 Neboť toto je vůle Boží, vaše posvěcení, abyste se zdržovali
 necudnosti
 1Th 4 4 a každý z vás aby uměl žít se svou vlastní ženou svatě a s úctou,
 1Th 4 5 ne ve vášnivě chtivosti jako pohané, kteří neznají Boha.
 1Th 4 6 Ať nikdo v této věci nevybočuje z mezí a neklame svého bratra, protože
 Pán ztrestá takové jednání, jak jsme vám už dříve řekli a dosvědčili.
 1Th 4 7 Vždyť Bůh nás nepovolal k nečistotě, nýbrž k posvěcení.
 1Th 4 8 Kdo tím pohrdá, nepohrdá člověkem, nýbrž Bohem, jenž vám dává svého
 svatého Ducha.
 1Th 4 9 o bratrské lásce není třeba, abych vám psal, neboť Bůh sám vás vyučil,
 jak se máte mít mezi sebou rádi.
 1Th 4 10 A taková opravdu jste ke všem bratřím v celé Makedonii; jen vás
 prosíme, bratří, abyste v tom byli stále horlivější.
 1Th 4 11 Zakládejte si na tom, že budete žít pokojně, věnovat se své práci a
 získávat obživu vlastníma rukama, jak jsme vám již dříve uložili.
 1Th 4 12 Tak získáte úctu těch, kdo stojí mimo, a na nikoho nebudete odkázáni.
 1Th 4 13 Nechceme vás, bratří, nechat v nevědomosti o údělu těch, kdo zesnuli,
 abyste se nermoutili jako ti, kteří nemají naději.

1Th	4	14	Věříme-li, že Ježíš zemřel a vstal z mrtvých, pak také víme, že Bůh
ty, kdo zemřeli ve víře			v Ježíše, přivede spolu s ním k životu.
1Th	4	15	Toto vám říkáme podle slova Páně: My žijí, kteří se dočkáme příchodu
Páně, zesnulé nepředejdeme.			
1Th	4	16	Zazní povel, hlas archanděla a zvuk Boží polnice, sám Pán sestoupí z
nebe, a ti, kdo zemřeli v Kristu, vstanou nejdříve;			
1Th	4	17	potom my žijí, kteří se toho dočkáme, budeme spolu s nimi uchvázeni v
oblacích vzhůru vstříc Pánu. A pak už navždy budeme s Pánem.			
1Th	4	18	Těmito slovy se vzájemně potěšujte.
1Th	5	1	Není nutné, bratří, psát vám něco o době a hodině.
1Th	5	2	Sami přece dobře víte, že den Páně přijde jako přichází zloděj v noci.
1Th	5	3	Až budou říkat 'je pokoj, nic nehrozí', tu je náhle přepadne zhouba
jako bolest rodičku, a neuniknou.			
1Th	5	4	Vy však, bratří, nejste ve tmě, aby vás ten den mohl překvapit jako
zloděj.			
1Th	5	5	Vy všichni jste synové světla a synové dne. Nepatříme noci ani
temnotě.			
1Th	5	6	Nespíme tedy jako ostatní, nýbrž bděme a budme strážliví.
1Th	5	7	Ti, kdo spí, spí v noci, a kdo se opíjejí, opíjejí se v noci.
1Th	5	8	My však, kteří patříme dni, budme strážliví, oblecme si víru a lásku
jako pancíř a naději na			spásu jako přílbu.
1Th	5	9	Vždyť Bůh nás neurčil k tomu, abychom propadli jeho hněvu, nýbrž
abychom došli spásy skrze			našeho Pána Ježíše Krista.
1Th	5	10	On zemřel za nás, abychom my, ať žijí či zemřeli, žili spolu s ním.
1Th	5	11	Proto se navzájem povzbuzujte a buďte jeden druhému oporou, jak to již
činíte.			
1Th	5	12	Žádáme vás, bratří, abyste uznávali ty, kteří mezi vámi pracují, jsou
vašimi představenými v Kristu a napomínají vás.			
1Th	5	13	Velmi si jich važte a milujte je pro jejich dílo. Žijte mezi sebou v
pokoji.			
1Th	5	14	Klademe vám na srdce, bratří, kárejte neukázněné, těšte malomyslné,
užívejte se slabých, se			všemi mějte trpělivost.
1Th	5	15	Hleďte, aby nikdo neoplácel zlým za zlé, ale vždycky usilujte o dobré
mezi sebou a vůči všem.			
1Th	5	16	Stále se radujte,
1Th	5	17	v modlitbách neustávejte.
1Th	5	18	Za všech okolností děkujte, neboť to je vůle Boží v Kristu Ježíši pro
vás.			
1Th	5	19	Plamen Ducha nezhášejte,
1Th	5	20	prorockými dary nepohrdejte.
1Th	5	21	Všecko zkoumejte, dobrého se držte;
1Th	5	22	zlého se chraňte v každé podobě.
1Th	5	23	Sám Bůh pokoje nechť vás cele posvětit a zachová vašeho ducha, duši i
tělo bez úrazu a poskvrny			do příchodu našeho Pána Ježíše Krista.
1Th	5	24	věrný je ten, který vás povolal; on to také učiní.
1Th	5	25	Bratří, modlete se i vy za nás!
1Th	5	26	Pozdravte všechny bratry svatým políbením.
1Th	5	27	Zavazují vás v Pánu, abyste tento list dali přečíst všem bratřím.
1Th	5	28	Milost našeho Pána Ježíše Krista buď s vámi.
2Th	1	1	Pavel, Silvanus a Timoteus tesalonické církvi v Bohu, našem Otci, a v
Pánu Ježíši Kristu.			
2Th	1	2	Milost vám a pokoj od Boha Otce a Pána Ježíše Krista.
2Th	1	3	Musíme za vás, bratří, stále Bohu děkovat, jak se sluší, protože vaše
víra mocně roste a vzájemná			láska všech vás je stále větší.
2Th	1	4	Proto jsme na vás hrdí v církvích Božích, neboť vaše víra je vytrvalá
v každém pronásledování			a útisku, které snášíte;
2Th	1	5	to je předzvěst spravedlivého soudu Božího. Tak se stanete hodnými
Božího království, pro něž			trpíte.
2Th	1	6	A je spravedlivé, že Bůh všem, kteří vás utiskují, odplatí útlakem,
2Th	1	7	a vás utiskované spolu s námi vysvobodí, až se zjeví Pán Ježíš z nebe
se svými mocnými anděly,			
2Th	1	8	aby v plameni ohně vykonal trest na těch, kteří neznají Boha, a na
těch, kteří odpírají poslušnost			evangelium našeho Pána Ježíše.
2Th	1	9	Jejich trestem bude věčná záhuba 'daleko od Pána a slávy jeho moci',
2Th	1	10	až v onen den přijde, aby byl oslaven svým lidem a veleben těmi, kdo
uvěřili; také vy jste			uvěřili našemu svědectví.
2Th	1	11	Proto se stále za vás modlíme, aby vás náš Bůh učinil hodnými svého
povolání a svou mocí přivedl			k naplnění každé vaše dobré rozhodnutí a dílo víry.
2Th	1	12	Tak bude oslaveno jméno našeho Pána Ježíše ve vás a vy v něm podle
milosti našeho Boha a Pána			Ježíše Krista.
2Th	2	1	Pokud jde o příchod Pána Ježíše, kolem něhož budeme shromážděni,
prosíme vás, bratří,			

2Th 2 2 abyste se nedali snadno vyvést z rovnováhy nebo vylekat nějakým projevem ducha nebo řečí či listem, domněle pocházejícím od nás, jako by den Páně měl už nastat.

2Th 2 3 Žádným způsobem se nedejte od nikoho oklamat, protože nenastane, dokud nedojde ke vzpouře proti Bohu a neobjeví se člověk nepravosti, Syn ztracení.

2Th 2 4 Ten se postaví na odpor a 'povýší se nade všechno, co má jméno Boží' nebo čemu se vzdává božská pocta. Dokonce 'usedne v chrámu Božím' a bude se vydávat za Boha.

2Th 2 5 Nevzpomínáte si, že jsem vám to říkal, ještě když jsem byl u vás?

2Th 2 6 Víte přece, co zatím brání tomu, aby se ukázal dříve, než přijde jeho čas.

2Th 2 7 Ta nepravost již působí, ale jen skrytě, dokud nebude odstraněn z cesty ten, kdo tomu brání.

2Th 2 8 A pak se ukáže ten zlý, kterého Pán Ježíš 'zabije dechem svých úst' a zničí svým slavným příchodem.

2Th 2 9 Ten zlý přijde v moci satanově, bude konat kdejaký mocný čin, klamná znamení a zázraky

2Th 2 10 a všemožnou nepravostí bude svádět ty, kdo jdou k záhubě, neboť nepřijali a nemilovali pravdu, která by je zachránila.

2Th 2 11 Proto je Bůh vydává do moci klamu, aby uvěřili lži.

2Th 2 12 Tak budou odsouzeni všichni, kdo neuvěřili pravdě, ale našli zalíbení v nepravosti.

2Th 2 13 stále musíme děkovat Bohu za vás, bratří milovaní od Pána, že vás Bůh jako první vyvolil ke spáse a posvětil Duchem a vírou v pravdu,

2Th 2 14 abyste měli účast na slávě našeho Pána Ježíše Krista; k tomu vás povolal naším evangeliem.

2Th 2 15 Nuže tedy, bratří, stůjte pevně a držte se toho učení, které jsme vám odevzdali, ať už slovem nebo dopisem.

2Th 2 16 Sám pak náš Pán Ježíš Kristus a Bůh náš Otec, který si nás zamiloval a ze své milosti nám dal věčné potěšení a dobrou naději,

2Th 2 17 nechť povzbudí vaše srdce a dá vám sílu ke každému dobrému činu i slovu.

2Th 3 1 A tak, bratří, modlete se za nás, aby se slovo Páně stále šířilo a bylo oslaveno jako u vás

2Th 3 2 a abychom byli vysvobozeni od pochybných a zlých lidí. Neboť ne všichni věří.

2Th 3 3 Ale Pán je věrný; on vás posílí a ochrání od zlého.

2Th 3 4 Spoléháme na vás v Pánu, že konáte a budete konat, co přikazujeme.

2Th 3 5 A Pán nechť řídí vaše srdce k Boží lásce a k trpělivosti Kristově.

2Th 3 6 Přikazujeme vám, bratří, ve jménu Pána Ježíše Krista, abyste se stranili každého bratra, který vede zahálčivý život a nežije podle naučení, která jste od nás převzali.

2Th 3 7 Sami přece víte, jak máte žít podle našeho příkladu. My jsme u vás nezahálali

2Th 3 8 ani jsme nikoho nevyjídali, ale ve dne v noci jsme namáhavě pracovali, abychom nikomu z vás nebyli na obtíž.

2Th 3 9 Ne že bychom k tomu neměli právo, ale chtěli jsme vám sami sebe dát za příklad, abyste se jím řídili.

2Th 3 10 Když jsme u vás byli, přikazovali jsme vám: Kdo nechce pracovat, ať nejí!

2Th 3 11 Teď však slyšíme, že někteří mezi vámi vedou zahálčivý život, pořádně nepracují a pletou se do věcí, do kterých jim nic není.

2Th 3 12 Takovým přikazujeme a vybízíme je ve jménu Pána Ježíše Krista, aby žili řádně a živili se vlastní prací.

2Th 3 13 Vy však, bratří, neochabujte v dobrém jednání.

2Th 3 14 Neuposlechně-li někdo těchto slov, která vám píšeme, dejte mu znát, že k vám nepatří; tím bude zahanben.

2Th 3 15 Ale nejednejte s ním jako s nepřítelem, nýbrž varujte ho jako bratra.

2Th 3 16 Sám Pán pokoje ať vám uděluje pokoj vždycky a ve všem. Pán se všemi vámi.

2Th 3 17 Pozdrav je psán mou, Pavlovou rukou. Tím je ověřen každý můj dopis, tak vždy píšu.

2Th 3 18 Milost Pána našeho Ježíše Krista s vámi se všemi.

1Tm 1 1 Pavel, apoštol Krista Ježíše z pověření Boha, našeho Spasitele, a Krista Ježíše, naší naděje,

1Tm 1 2 Timoteovi, vlastnímu synu ve víře: Milost, slitování a pokoj od Boha Otce a Krista Ježíše, našeho Pána.

1Tm 1 3 Když jsem odcházel do Makedonie, žádal jsem tě, abys dále zůstal v Efezu a nikomu nedovolil učit odchýlným naukám

1Tm 1 4 a zabývat se bájemi a nekonečnými rodokmeny, které vedou spíše k jalovému hloubání, než k účasti víry na Božím záměru.

1Tm 1 5 Cílem našeho vyučování je láska z čistého srdce, z dobrého svědomí a z upřímné víry.

1Tm	1	6	Od toho se někteří odchýlili a dali se na prázdné řeči.
1Tm	1	7	Chtějí být učitelé zákona a nechápou ani svá vlastní slova ani
podstatu toho, o čem s takovou jistotou mluví.			
1Tm	1	8	Víme, že zákon je dobrý, když ho někdo užívá správně
1Tm	1	9	a je si vědom, že zákon není určen pro spravedlivého, nýbrž pro lidi
zlé a neposlušné, bezbožné a hříšníky, pro lidi bohaprázdné a světské, pro ty, kdo vztáhnou			
ruku proti otci a matce, pro vrahy,			
1Tm	1	10	smílníky, zvrhlíky, únosce, lháře, krivopřísežníky, a co se ještě
příčí zdravému učení			
1Tm	1	11	podle evangelia slávy požehnaného Boha, které mi bylo svěřeno.
1Tm	1	12	Děkuji našemu Pánu, který mi dal sílu, Kristu Ježíši, že mě uznal za
spolehlivého a určil ke své službě,			
1Tm	1	13	ačkoli jsem byl předtím rouhač, pronásledovatel a násilník. A přece
jsem došel slitování, protože jsem ve své nevěře nevěděl, co dělám.			
1Tm	1	14	A milost našeho Pána se nadmíru rozhojnila, a s ní víra i láska v
Kristu Ježíši.			
1Tm	1	15	věrohodné je to slovo a zaslouží si plného souhlasu: Kristus Ježíš
přišel na svět, aby zachránil hříšníky. Já k nim patřím na prvním místě,			
1Tm	1	16	avšak došel jsem slitování, aby Ježíš Kristus právě na mně ukázał
všechnu svou shovívavost jako příklad pro ty, kteří v něho uvěří a tak dosáhnou věčného			
života.			
1Tm	1	17	Králi věků, nepomíjejícímu, neviditelnému, jedinému Bohu buď čest a
sláva na věky věků. Amen.			
1Tm	1	18	To ti kladu na srdce, synu Timoteji, ve shodě s prorockými slovy,
která byla o tobě pronesena, abys jimi povzbuzen bojoval dobrý boj			
1Tm	1	19	a zachoval si víru i dobré svědomí, jímž někteří lidé pohrdli a tak
ztroskotali ve víře.			
1Tm	1	20	Patří k nim Hymenaios a Alexandr, které jsem vydal satanu, aby se
odnaučili rouhat.			
1Tm	2	1	Na prvním místě žádám, aby se konaly prosby, modlitby, přimluvy,
dikůvzdání za všechny lidi,			
1Tm	2	2	za vládce a za všechny, kteří mají v rukou moc, abychom mohli žít
tichým a klidným životem v opravdové zbožnosti a vážnosti.			
1Tm	2	3	To je dobré a vítané u našeho Spasitele Boha, který chce,
1Tm	2	4	aby všichni lidé došli spásy a poznali pravdu.
1Tm	2	5	Je totiž jeden Bůh a jeden prostředník mezi Bohem a lidmi, člověk
Kristus Ježíš,			
1Tm	2	6	který dal sám sebe jako výkupné za všechny, jako svědectví v určený
čas.			
1Tm	2	7	Byl jsem ustanoven hlasatelem a apoštolem tohoto svědectví - mluvím
pravdu a nelžu - učitelem pohanů ve víře a v pravdě.			
1Tm	2	8	Chci tedy, aby se muži všude ve shromáždění modlili, pozvedajíce ruce
v čistotě, bez hněvu a hádek.			
1Tm	2	9	Rovněž ženy ať se oblékají slušně a zdobí se prostě a střízlivě, ne
účesy a zlatem, perlami			
1Tm	2	10	nýbrž dobrými skutky, jak se sluší na ženy, které se rozhodly pro
zbožný život.			
1Tm	2	11	Žena ať přijímá poučení mlčky s veškerou podřízeností.
1Tm	2	12	Učit ženě nedovoluji. Žena nemá mít moc nad mužem, nýbrž má se nechat
vést.			
1Tm	2	13	vždyť první byl stvořen Adam a pak Eva.
1Tm	2	14	A nebyl to také Adam, kdo byl oklamán, ale žena byla oklamána a
dopustila se přestoupení.			
1Tm	2	15	Spasena bude jako matka, jestliže setrvá ve víře, lásce, svatosti a
střízlivosti.			
1Tm	3	1	věrohodné je to slovo: Kdo chce být biskupem, touží po krásném úkolu.
1Tm	3	2	Nuže, biskup má být bezúhonný, jen jednou ženatý, střídmý, rozvázný,
řádný, pohostinný, schopný učit,			
1Tm	3	3	ne pijan, ne rváč, nýbrž vlídný, smířlivý, nezištný.
1Tm	3	4	Má dobře vést svou rodinu a mít děti poslušné a počestné;
1Tm	3	5	nedovede-li někdo vést svou rodinu, jak se bude starat o Boží církev?
1Tm	3	6	Nemá být nově pokřtěný, aby nezpyšněl a nepropadl odsouzení ďáblu.
1Tm	3	7	Musí mít také dobrou pověst u těch, kdo jsou mimo církev, aby neupadl
do pomluv a ďáblových nástrah.			
1Tm	3	8	Rovněž jáhnové mají být čestní, ne dvojací v řeči, ne oddaní vínu, ne
zi skuchti ví.			
1Tm	3	9	Mají uchovávat tajemství víry v čistém svědomí.
1Tm	3	10	Ať jsou nejdříve vyzkoušeni, a teprve potom, když jim nelze nic
vytknout, ať konají svou službu.			
1Tm	3	11	Právě tak ženy v této službě mají být čestné, ne pomlouvačné, střídmé,
ve všem věrné.			
1Tm	3	12	Jáhni ať jsou jen jednou ženatí, ať dobře vedou své děti a celou

rodinu.
1Tm 3 13 Konají-li dobře svou službu, získávají si důstojné postavení a velkou
jistotu ve víře v Krista Ježíše.
1Tm 3 14 Doufám, že k tobě brzo přijdu. Ale píši ti to
1Tm 3 15 pro případ, že bych se opozdil, abys věděl, jak je třeba si počínat v
Božím domě, jímž je církev živého Boha, sloup a opora pravdy.
1Tm 3 16 Vpravdě veliké je tajemství zbožnosti: Byl zjeven v těle, ospravedlněn
Duchem, viděn od andělů, hlásán národům, došel víry ve světě, byl přijat do slávy.
1Tm 4 1 Duch výslovně praví, že v posledních dobách někteří odpadnou od víry a
přidrží se těch, kteří svádějí démonskými naukami,
1Tm 4 2 jsou pokrytci, lháři a mají vypálen cejch na vlastním svědomí.
1Tm 4 3 Zakazují lidem ženit se a jíst pokrmy, které Bůh stvořil, aby je s
děkováním požívali ti, kdo věří a kdo poznali pravdu.
1Tm 4 4 Neboť všechno, co Bůh stvořil, je dobré a nemá se zavrhovat nic, co se
přijímá s díkyvzdáním.
1Tm 4 5 vždyť je to posvěceno Božím slovem a modlitbou.
1Tm 4 6 Toto bratřím zdůrazňuj a budeš dobrým služebníkem Krista Ježíše,
vychovaným slovy víry a pravého učení, které sis osvojil.
1Tm 4 7 Bezbožné a dětinské báje odmítej. Cvič se ve zbožnosti.
1Tm 4 8 Cvičení těla je užitečné pro málo věcí, avšak zbožnost je užitečná pro
všechno a má zaslíbení pro život nynější i budoucí.
1Tm 4 9 věrohodné je to slovo a zaslouží si plného souhlasu.
1Tm 4 10 Proto se namáháme a zápasíme, že máme naději v živém Bohu, který je
Spasitel všech lidí, zvláště věřících.
1Tm 4 11 To přikazuj a tomu uč.
1Tm 4 12 Nikdo ať tebou nepohrdá proto, že jsi mladý; ale těm, kdo věří, buď
vzorem v řeči, v chování, v lásce, ve víře, v čistotě.
1Tm 4 13 Než přijdu, ujmí se předčítání, kázání, vyučování.
1Tm 4 14 Nezanedbávej svůj dar, který ti byl dán podle prorockého pokynu, když
na tebe starší vložili ruce.
1Tm 4 15 Na to mysli, v tom žij, aby tvůj pokrok byl všem patrný.
1Tm 4 16 Dávej pozor na své jednání i na své učení. Buď v tom vytrvalý. Tak
posloužíš ke spasení nejen sobě, ale i svým posluchačům.
1Tm 5 1 Proti staršímu člověku nevystupuj tvrdě, nýbrž domlouvej mu jako otci,
mladším jako bratrům,
1Tm 5 2 starším ženám jako matkám, mladším jako sestrám, vždy s čistou myslí.
1Tm 5 3 Pečuj o vdovy, které jsou skutečně opuštěné.
1Tm 5 4 Má-li však některá vdova děti nebo vnuky, ti ať se učí mít péči
především o své příbuzné a odplácet svým rodičům. To je totiž milé Bohu.
1Tm 5 5 Vdova, která je opravdu osamělá, doufá v Boha a oddává se vytrvale
prosbám a modlitbám ve dne i v noci.
1Tm 5 6 Ta, která myslí jen na zábavu, je mrtvá, i když žije.
1Tm 5 7 To jim zdůrazňuj; ať se jim nedá nic vytknout.
1Tm 5 8 Kdo se nestará o své blízké a zvláště o členy rodiny, zapřel víru a je
horší než nevěřící.
1Tm 5 9 Mezi zapsané vdovy smí být přijata žena ne mladší než šedesát let, jen
jednou vdaná,
1Tm 5 10 známá dobrými skutky: jestliže vychovala děti, prokazovala věřícím
pohostinnost a umývala jim nohy, pomáhala nešťastným a osvědčila se v každém dobrém díle.
1Tm 5 11 Mladší ženy nezapisuj mezi vdovy. Neboť jakmile je smyslnost odvrátí
od Krista, chtějí se opět vdávat;
1Tm 5 12 tak propadají odsouzení, protože porušily slíbenou věrnost.
1Tm 5 13 Zároveň si navykají zahálet a chodit po návštěvách. A nejen zahálet,
nýbrž i klevetit, plést se do cizích věcí a mluvit, co se nepatří.
1Tm 5 14 Chci tedy, aby se mladší vdovy vdávaly, měly děti, vedly domácnost a
nedávaly protivníkovi příležitost k pomluvám.
1Tm 5 15 Některé totiž se již daly na satanovu cestu.
1Tm 5 16 Má-li některá věřící žena vdovy v příbuzenstvu, ať jim pomáhá, aby
nebyla zatěžována církev, která má pomáhat osamělým vdovám.
1Tm 5 17 Starším, kteří svou službu konají dobře, ať se dostane dvojnásobné
odměny, zvláště těm, kteří nesou břemeno kázání a vyučování.
1Tm 5 18 Neboť Písmo praví: 'Nedáš náhubek dobytčeti, když mlátí obilí', a
jinde: 'Dělník si zaslouží svou mzdu'.
1Tm 5 19 Stížnost proti starším nepřijímej, leda na základě výpovědi dvou nebo
tří svědků.
1Tm 5 20 Ty, kteří hřeší, kárej přede všemi, aby se báli i ostatní.
1Tm 5 21 Zapřísahám tě před Bohem a Kristem Ježíšem a před vyvolenými anděly,
abys takto postupoval bez předpojatosti a nikomu nestránil.
1Tm 5 22 Neustanovuj nikoho v církvi ukvapeně, abys neměl spoluvinu na cizím
hříchu. Uchovávej se čistý.
1Tm 5 23 Nenut se pít vodu, ale kvůli svému žaludku a kvůli svým častým nemocem
mírně užívej vína.

1Tm 5 24 Hříchy některých lidí jsou zjevné, ještě než dojde k soudu; u jiných
vyjdou najevo až na soudu.

1Tm 5 25 Právě tak jsou zjevné dobré skutky; a pokud ještě nejsou zjevné,
nezůstanou skryty.

1Tm 6 1 Všichni, kdo nesou jeho otroctví, ať mají své pány v náležité úctě, aby
Boží jméno ani naše učení neupadly do špatné pověsti.

1Tm 6 2 Ti, kdo mají věřící pány, ať k nim nemají menší úctu proto, že jsou
jejich bratři, nýbrž ať jsou jim poddáni o to raději, že mohou sloužit věřícím a milovaným.

Tomu všemu uč a to přikazuj.

1Tm 6 3 Jestliže někdo učí něco jiného a nedrží se zdravých slov našeho Pána
Ježíše Krista a učení pravé zbožnosti,

1Tm 6 4 je nadutý, ničemu nerozumí a jen si libuje ve sporech a slovních
potyčkách. Z toho vzniká závist, svár, urážky, podezřívání,

1Tm 6 5 ustavičné hádky lidí, kteří mají zvrácenou mysl a jsou zbaveni pravdy,
a zbožnost pokládají za prostředek k obohacení.

1Tm 6 6 Zbožnost, která se spokojí s tím, co má, je už sama velké bohatství.

1Tm 6 7 Nic jsme si totiž na svět nepřinesli, a také si nic nemůžeme odnést.

1Tm 6 8 Máme-li jídlo a oděv, spokojme se s tím.

1Tm 6 9 Kdo chce být bohatý, upadá do osidel pokušení a do mnoha nerozumných a
škodlivých tužeb, které strhují lidi do zkázy a záhuby,

1Tm 6 10 Kořenem všeho toho zla je láska k penězům. Z touhy po nich někteří
lidé zbloudili z cesty víry a způsobili si mnoho trápení.

1Tm 6 11 Ty však se tomu jako Boží člověk vyhýbej! Usiluj o spravedlnost,
zbožnost, víru, lásku, trpělivost, mírnost.

1Tm 6 12 Bojuj dobrý boj víry, abys dosáhl věčného života, k němuž jsi byl
povolán a k němuž ses přihlásil dobrým vyznáním před mnoha svědky.

1Tm 6 13 Vyzývám tě před Bohem, který dává všemu život, a Kristem Ježíšem,
který vydal svědectví svým dobrým vyznáním před Pontiem Pilátem,

1Tm 6 14 abys bez poskvrny a výtky plnil své poslání až do příchodu našeho Pána
Ježíše Krista.

1Tm 6 15 Jeho příchod zjeví v určený čas požehnaný a jediný vládce, Král králů
a Pán pánů.

1Tm 6 16 On jediný je nesmrtelný a přebývá v nepřístupném světle; jeho nikdo z
lidí neviděl a nemůže uvidět. Jemu patří čest a věčná moc. Amen.

1Tm 6 17 Těm, kteří jsou bohatí v tomto věku, přikazuj, ať nejsou pyšní a
nedoufají v nejisté bohatství, nýbrž v Boha, který nás štědře opatruje vším, co potřebujeme;

1Tm 6 18 napomínej je, ať konají dobro a jsou bohatí v dobrých skutcích,
štědrí, dobročinní,

1Tm 6 19 a tak ať si stárají dobrý základ pro budoucnost, aby obdrželi pravý
život.

1Tm 6 20 Opatruj, co ti bylo svěřeno, Timoteji, vyhýbej se bezbožným řečem a
protikladným naukám, které se lživě nazývají "poznání".

1Tm 6 21 Kdo se k němu hlásí, zbloudil ve víře. Milost s vámi!

2Tm 1 1 Pavel, z vůle Boží apoštol Krista Ježíše, poslaný hlásat zaslíbený
život v Kristu Ježíši -

2Tm 1 2 Timoteovi, milovanému synu: Milost, milosrdenství a pokoj od Boha Otce
a Krista Ježíše, našeho Pána.

2Tm 1 3 Děkuji za tebe Bohu, kterému sloužím s čistým svědomím jako moji
předkové, když na tebe neustále myslím ve svých modlitbách ve dne v noci.

2Tm 1 4 Vzpomínám na tvé slzy a toužím tě spatřit, aby moje radost byla úplná.

2Tm 1 5 Připomínám si tvou upřímnou víru, kterou měla už tvá babička Lóis a
tvá matka Eunike, a kterou máš, jak jsem přesvědčen, i ty.

2Tm 1 6 Proto ti kladu na srdce, abys rozněcoval oheň Božího daru, kterého se
ti dostalo vzkládáním mých rukou.

2Tm 1 7 Neboť Bůh nám nedařil ducha bázlivosti, nýbrž ducha síly, lásky a
rozvahy.

2Tm 1 8 Nestyď se tedy vydávat svědectví o našem Pánu; ani za mne, jeho vězně,
se nestyď, nýbrž snášej spolu se mnou všechno zlé pro evangelium. K tomu ti dá sílu Bůh,

2Tm 1 9 který nás spasil a povolal svatým povoláním ne pro naše skutky, nýbrž
ze svého rozhodnutí a z milosti, kterou nám daroval v Kristu Ježíši před věčnými časy

2Tm 1 10 a nyní zjevil příchodem našeho Spasitele Ježíše Krista. On zlomil moc
smrti a zjevil nepomíjející život v evangeliu.

2Tm 1 11 K jeho zvěstování jsem já byl ustanoven hlasatelem, apoštolem a
učitelem.

2Tm 1 12 Proto také všechno snáším a nestydím se vydávat svědectví, neboť vím,
komu jsem uvěřil. Jsem přesvědčen, že on má moc chránit, co mi svěřil, až do onoho dne.

2Tm 1 13 Měj za vzor zdravých slov to, co jsi slyšel ode mne ve víře a lásce,
která nás spojuje v Kristu Ježíši.

2Tm 1 14 Svěřený poklad chraň mocí Ducha svatého, který v nás přebývá.

2Tm 1 15 Víš, že se ode mne odvrátili všichni v Asii, mezi nimi Fygelos a
Hermogenés.

2Tm 1 16 Kéž Pán prokáže milosrdenství Oneziforově rodině. Několikrát mě

potěšil a nestydl se za mé řetězy;
2Tm 1 17 když přišel do Říma, usilovně mě hledal, až mě našel.
2Tm 1 18 Kéž mu Pán dá, aby u něho našel milosrdenství v onen den. A jaké
služby vykonal v Efezu, víš nejlépe sám.
2Tm 2 1 A ty, můj synu, buď silný milostí Krista Ježíše,
2Tm 2 2 a co jsi ode mne slyšel před mnoha svědky, svěř to věrným lidem, kteří
budou schopni učit zase jiné.
2Tm 2 3 Snášej se mnou všechno zlé jako řádný voják Krista Ježíše.
2Tm 2 4 Kdo se dá na vojnu, nezaplétá se do záležitostí obyčejného života;
chce obstát před tím, kdo mu velí.
2Tm 2 5 A kdo závodí, nedostane cenu, nezávodí-li podle pravidel.
2Tm 2 6 Také rolník musí nejprve těžce pracovat, než sklídí úrodu.
2Tm 2 7 Uvažuj o tom, co říkám. Pán ti dá, abys všechno pochopil.
2Tm 2 8 Pamatuj na Ježíše Krista vzkříšeného z mrtvých, původem z rodu
Davidova; to je moje evangelium.
2Tm 2 9 Pro ně snáším utrpení a dokonce pouta jako zločinec. Ale Boží slovo
není spoutáno.
2Tm 2 10 A tak všechno snáším pro vyvolené, aby i oni dosáhli spásy v Kristu
Ježíši a věčné slávy.
2Tm 2 11 věrohodné je to slovo: Jestliže jsme s ním zemřeli, budeme s ním i
žít.
2Tm 2 12 Jestliže s ním vytrváme, budeme s ním i vládnout. Zapřeme-li ho, i on
nás zapře.
2Tm 2 13 Jsme-li nevěrní, on zůstává věrný, neboť nemůže zapřít sám sebe.
2Tm 2 14 Toto připomínej a před tváří Boží naléhavě domlouvej bratřím, aby se
nepřeli o slova. Není to k ničemu, leda k rozvrácení posluchačů.
2Tm 2 15 Usiluj o to, aby ses před Bohem osvědčil jako dělník, který se nemá
zač stydět, protože správně zvěstuje slovo pravdy.
2Tm 2 16 Bezbožným a planým řečem se vyhýbej. Neboť takoví lidé půjdou stále
dál ve své bezbožnosti
2Tm 2 17 a jejich učení se bude šířit jako rakovina. K nim patří Hymenaios a
Filétos,
2Tm 2 18 kteří zbloudili z cesty pravdy, když říkají, že naše vzkříšení už
nastalo; tak podvracejí víru některých bratří.
2Tm 2 19 Ovšem pevný Boží základ trvá a nese nápis 'Pán zná ty, kdo jsou jeho'
a 'ať se odvrátí od nespravedlnosti každý, kdo vyznává jméno Páně'.
2Tm 2 20 ve velké domácnosti nejsou jen zlaté a stříbrné nádoby, nýbrž i
dřevěné a hliněné, jedny pro cenné věci, druhé na odpadky.
2Tm 2 21 Kdo se od těch falešných nauk očistí, bude nástrojem vznešeným,
posvěceným, užitečným pro hospodáře, připraveným ke každému dobrému dílu.
2Tm 2 22 Vyhybej se mladické prudkosti, usiluj o spravedlnost, víru, lásku a
pokoj s těmi, kdo vyzývají Pána z čistého srdce.
2Tm 2 23 Nepouštěj se do hloupých sporů, v jakých si libují nepoučení lidé;
víš, že vedou jen k hádkám.
2Tm 2 24 Služebník Kristův se nemá hádat, nýbrž má být laskavý ke všem, schopný
učit a být trpělivý.
2Tm 2 25 Má vlídně poučovat odpůrce. Snad jim dá Bůh, že se obrátí, poznají
pravdu
2Tm 2 26 a vzpamatují se z ďáblových nástrah, do kterých se dali polapit, když
podlehli jeho vůli.
2Tm 3 1 věz, že v posledních dnech nastanou zlé časy.
2Tm 3 2 Lidé budou sobečtí, chamtiví, chvástaví, domýšliví, budou se rouhat,
nebudou poslouchat rodiče, budou nevďeční, bezbožní,
2Tm 3 3 bez lásky, nesmiřitelní, pomlouvační, nevázaní, hrubí, lhostejní k
dobrému,
2Tm 3 4 zrádní, bezhlaví, nadutí, budou mít raději rozkoš než Boha,
2Tm 3 5 budou se tvářit jako zbožní, ale svým jednáním to budou popírat.
Takových lidí se straň.
2Tm 3 6 Patří k nim ti, kdo vnikají do rodin, aby nalákali lehkověrné ženy
plné hříchů, ovládané rozličnými touhami,
2Tm 3 7 které by se pořád chtěly učit, a nikdy nemohou přijít k poznání
pravdy.
2Tm 3 8 Jako Jannés a Jambrés odporovali Mojžíšovi, tak i ti falešní učitelé
odporují pravdě. Jsou to lidé se zvrácenou myslí, kteří ve víře selhali.
2Tm 3 9 Ale s jejich úspěchy už je konec. Jejich zaslepenost bude všem stejně
zjevná jako oněch dvou.
2Tm 3 10 Ty však jsi sledoval mé učení, můj způsob života, mé úmysly, mou víru,
shovívavost, lásku, trpělivost,
2Tm 3 11 pronásledování a útrapy, jaké mne stihly v Antiochii, v Ikonii a v
Lystře. Jaká pronásledování jsem přestál, a že všech mě Pán vysvobodil!
2Tm 3 12 A všichni, kdo chtějí zbožně žít v Kristu Ježíši, zakusí
pronásledování.

2Tm	3	13	Avšak se zlými lidmi a podvodníky to půjde stále k horšímu, neboť klamou jiné i sebe.
2Tm	3	14	Ty však setrvávej v tom, čemu ses naučil a o čem jsi přesvědčen. Víš, od koho ses tomu naučil.
2Tm	3	15	Od dětství znáš svatá Písma, která ti mohou dát moudrost ke spasení, a to vírou v Krista Ježíše.
2Tm	3	16	Veškeré Písmo pochází z Božího Ducha a je dobré k učení, k usvědčování, k nápravě, k výchově ve spravedlnosti,
2Tm	3	17	aby Boží člověk byl náležitě připraven ke každému dobrému činu.
2Tm	4	1	Před Bohem a Kristem Ježíšem, který bude soudit živé i mrtvé, tě zapřísahám pro jeho příchod a jeho království:
2Tm	4	2	Hlásej slovo Boží, ať přijdeš vhod či nevhod, usvědčuj, domlouvej, napomínej v trpělivém vyučování.
2Tm	4	3	Neboť přijde doba, kdy lidé nesnesou zdravé učení, a podle svých choutek si seženu učitele, kteří by vyhověli jejich přáním.
2Tm	4	4	Odvrátí sluch od pravdy a přikloní se k bájím.
2Tm	4	5	Avšak ty buď ve všem strážlivý, snášej útrapy, konej dílo zvěstovatele evangelia a cele se věnuj své službě.
2Tm	4	6	Neboť já již budu obětován, přišel čas mého odchodu.
2Tm	4	7	Dobrý boj jsem bojoval, běh jsem dokončil, víru zachoval.
2Tm	4	8	Nyní je pro mne připraven vavřín spravedlnosti, který mi dá v onen den Pán, ten spravedlivý soudce. A nejen mně, nýbrž všem, kdo s láskou vyhlíží jeho příchod.
2Tm	4	9	Pospěš si, abys přišel za mnou co nejdřív.
2Tm	4	10	Děmas mě totiž opustil, protože více miloval tento svět, a odešel do Tesaloniky. Krescens odešel do Galacie, Titus do Dalmácie.
2Tm	4	11	Jediný Lukáš je se mnou. Marka vezmi s sebou, bude mi užitečný jako pomocník.
2Tm	4	12	Tychika jsem poslal do Efezu.
2Tm	4	13	Plášť, který jsem nechal v Troadě u Karpa, přines s sebou, též knihy a zvláště pergamen.
2Tm	4	14	Kovář Alexandr mi způsobil mnoho zlého. Odplatí mu Pán podle jeho činů.
2Tm	4	15	Také ty si dej před ním pozor. Velmi se totiž stavěl proti našim slovům.
2Tm	4	16	Při mé první obhajobě nikdo při mně nebyl, všichni mě opustili. Kéž jim to Bůh nepočítá!
2Tm	4	17	Pán však při mně stál a dal mi sílu, abych mohl dovršit zvěstování evangelia, a slyšeli je všichni pohané; a byl jsem vysvobozen ze lví tlamy.
2Tm	4	18	Pán mě vysvobodí ze všeho zlého a zachová pro své nebeské království. Jemu patří sláva na věky věků, amen.
2Tm	4	19	Pozdravuj Prisku a Akvilu a rodinu Onezi forovu.
2Tm	4	20	Erastos zůstal v Korintu. Trofima jsem nechal v Milétu, protože byl nemocen.
2Tm	4	21	Pospěš si, abys přišel, než nastane zima. Pozdravuje tě Eubulos, Pudens, Linus, Klaudia a všichni bratři.
2Tm	4	22	Pán buď s tvým duchem. Milost s vámi.
Tts	1	1	Pavel, Boží služebník a apoštol Ježíše Krista, poslaný k tomu, aby Boží vyvolené přivedl k víře a k poznání pravdy našeho náboženství,
Tts	1	2	aby měli naději na věčný život, jež slíbil pravdomluvný Bůh před věky, a ve svůj čas
Tts	1	3	zjevil své slovo v kázání, které mi bylo svěřeno z rozkazu našeho Spasitele Boha -
Tts	1	4	Titovi, vlastnímu synu ve společné víře: Milost a pokoj od Boha Otce a Krista Ježíše, našeho Spasitele.
Tts	1	5	Proto jsem tě ponechal na Krétě, abys uvedl do pořádku, co ještě zbývá, a ustanovil v jednotlivých městech starší, jak jsem ti nařídil.
Tts	1	6	Mají to být lidé bezúhonní, jen jednou ženatí, mají mít věřící děti, kterým se nedá vytknout nevázanost a neposlušnost.
Tts	1	7	Neboť biskup má být bezúhonný jako správce Božího domu. Nemá být nadutý, zlostný, pijan, rváč, ziskuchtivý.
Tts	1	8	Má být pohostinný, dobrý, rozvážný, spravedlivý, zbožný, zdrženlivý,
Tts	1	9	pevný ve slovech pravé nauky, aby byl schopen jak povzbuzovat ve zdravém učení, tak usvědčovat odpůrce.
Tts	1	10	Je mnoho těch, kteří se nepodřizují, vedou prázdné řeči a svádějí lidi: jsou to hlavně ti, kteří lpí na obřízce.
Tts	1	11	Těm je třeba zavřít ústa. Pro hanebný zisk učí tomu, co se nepatří, a rozvracejí tím celé rodiny.
Tts	1	12	Jeden z nich, jejich vlastní prorok, řekl: 'Krétané jsou samí lháři, zlá zvířata, lenivá břicha.'
Tts	1	13	A je to pravdivé svědectví. Proto je přísně kárej, aby měli zdravou víru
Tts	1	14	a nedrželi se židovských bájí a příkazů lidí, kteří se odvracejí od

pravdy.
Tts 1 15 Čistým je všechno čisté. Ale poskvrněným a nevěřícím nic není čisté.
Jak jejich rozum, tak jejich svědomí jsou poskvrněny.
Tts 1 16 Prohlašují, že znají Boha, avšak svým jednáním to popírají. Jsou
odporní, neposlušní a neschopní jakéhokoli dobrého skutku.
Tts 2 1 Ty však mluv, co odpovídá zdravému učení.
Tts 2 2 Starší muži ať jsou strídmi, vážní, rozumní, ať jsou zdraví ve víře,
lásce a trpělivosti.
Tts 2 3 Podobně starší ženy ať se chovají důstojně, ať nepomlouvají a
nepropadají přílišnému pití vína. Ať vyučují mladší ženy v dobrém
Tts 2 4 a vedou je k tomu, aby měly rády své muže a své děti,
Tts 2 5 byly rozumné, cudné, staraly se o domácnost, byly laskavé a
poslouchaly své muže, aby Boží slovo nebylo znevaženo.
Tts 2 6 Rovněž mladší muže napomínej, ať jsou ve všem rozvázní,
Tts 2 7 a sám jim dávej dobrý příklad. Tvé učení ať je nezkažené, důvěryhodné,
Tts 2 8 ať je to zdravé a nepochybné slovo, aby protivník byl zahanben a
nemohl o nás povědět nic špatného.
Tts 2 9 Otroci ať ve všem poslouchají své pány. Ať jsou úslužní, neodmlouvají,
Tts 2 10 ať nic nezpronevěří a jsou naprosto spolehliví, a tak ve všem dělají
čest učení našeho Spasitele Boha.
Tts 2 11 Ukázala se Boží milost, která přináší spásu všem lidem
Tts 2 12 a vychovává nás k tomu, abychom se zřekli bezbožnosti a světských
vášní, žili rozumně, spravedlivě a zbožně v tomto věku
Tts 2 13 a očekávali blažené splnění naděje a příchod slávy velikého Boha a
našeho Spasitele Ježíše Krista.
Tts 2 14 On se za nás obětoval, aby nás vykoupil ze všeho hříchu a posvětil za
svůj vlastní lid, horlivý v dobrých skutcích.
Tts 2 15 Tak mluv, napomínej a přesvědčuj se vším důrazem. Nikdo ať tebou
nepohrdá.
Tts 3 1 Připomínej bratřím, ať jsou podřízeni těm, kdo mají vládu a moc, a ať
je poslouchají. Ať jsou vždy hotovi jednat dobře.
Tts 3 2 Ať nikoho nepomlouvají, ať se nepřou, jsou mírní a vždycky se ke všem
chovají vlídně.
Tts 3 3 Vždyť i my jsme byli kdysi nerozumní, neposlušní, zbloudilí, byli jsme
otroky všelijakých vášní a rozkoší, žili jsme ve zlobě a závisti, byli jsme hodni opovržení a
navzájem jsme se nenáviděli.
Tts 3 4 Ale ukázala se dobrota a láska našeho Spasitele Boha:
Tts 3 5 On nás zachránil ne pro spravedlivé skutky, které my jsme konali,
nybř ze svého slitování; zachránil nás obmytím, jímž jsme se znovu zrodili k novému životu
skrže Ducha svatého.
Tts 3 6 Bohatě na nás vylil svého Ducha skrže Ježíše Krista, našeho Spasitele,
Tts 3 7 abychom ospravedlnění jeho milostí měli podíl na věčném životě, k
němuž se upíná naše naděje.
Tts 3 8 Tato slova jsou spolehlivá, a chci, abys tomu všemu neochvějně učil,
tak aby ti, kdo uvěřili Bohu, snažili se vynikat dobrým jednáním. To je dobré a lidem
prospěšné.
Tts 3 9 Hloupým sporům o rodokmeny, rozbrojům a hádkám o Zákon se vyhýbej.
Jsou zbytečné a k ničemu.
Tts 3 10 Sektáře jednou nebo dvakrát napomeň a pak se ho zřekni;
Tts 3 11 je jasné, že takový člověk je převrácený, hřeší, a tak sám nad sebou
vynáší soud.
Tts 3 12 Jakmile k tobě pošlu Artemu nebo Tychika, přijď hned ke mně do
Nikopole. Rozhodl jsem se, že tam strávím zimu.
Tts 3 13 Zákoníka Zenu a Apolla pečlivě vyprav na cestu, aby jim nic nechybělo.
Tts 3 14 Ať se učí i naši lidé vynikat v dobrých skutcích, kde je jich naléhavě
potřebí, aby nebyli neužiteční.
Tts 3 15 Pozdravuj tě všichni, kdo jsou se mnou. Vyřiď pozdrav našim přátelům
ve víře. Milost s vámi se všemi.
Phm 1 1 Pavel, vězeň Krista Ježíše, a bratr Timoteus Filemonovi, našemu
milovanému spolupracovníku,
Phm 1 2 sestře Apfii, Archippovi, našemu spoluobčovníku, a církvi v tvém domě:
Phm 1 3 Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista.
Phm 1 4 Děkuji svému Bohu a stále na tebe pamatuji ve svých modlitbách,
Phm 1 5 když slyším o tvé víře v Pána Ježíše a o tvé lásce ke všem bratřím.
Phm 1 6 Prosím za tebe, aby se tvá účast na společné víře projevila tím, že
rozpoznáš, co dobrého můžeme učinit pro Krista.
Phm 1 7 Tvá láska mi přinesla velkou radost a povzbuzení, protože jsi potěšil
srdce věřících, bratře.
Phm 1 8 Ačkoli bych ti v Kristu mohl směle nařídít, co máš udělat,
Phm 1 9 pro lásku raději prosím, já Pavel, vyslanec a nyní i vězeň Krista
Ježíše.
Phm 1 10 Prosím tě za svého syna, kterému jsem dal život ve vězení, Onezima,

Phm	1	11	který ti před časem způsobil škodu, ale nyní je tobě i mně k užítku.
Phm	1	12	Posílám ti ho zpět, je mi drahý jako mé vlastní srdce.
Phm	1	13	chtěl jsem si ho ponechat u sebe, aby mi ve vězení, kde jsem pro
evangelium, sloužil místo tebe,			
Phm	1	14	avšak bez tvého souhlasu jsem nechtěl nic udělat, aby tvá dobrota
nebyla jakoby vynucená, nýbrž aby byla dobrovolná.			
Phm	1	15	Snad proto byl na čas od tebe odloučen, abys ho měl navěky -
Phm	1	16	ne už jako otroka, nýbrž mnohem více než otroka: jako milovaného
bratra. Když se jím stal mně, oč více jím bude tobě před lidmi i před Pánem.			
Phm	1	17	Jste-li tedy spolu spojeni, přijmi ho k sobě jako mne.
Phm	1	18	Jestliže ti způsobil nějakou škodu nebo je ti něco dlužen, připiš to
na můj účet.			
Phm	1	19	Já Pavel píšu vlastní rukou: já to nahradím. Abych ti neřekl, že mi
dlužíš i sám sebe.			
Phm	1	20	Ano, bratře, udělej mi tu radost v Pánu. Potěš mé srdce v Kristu.
Phm	1	21	Píšu ti v důvěře ve tvou poslušnost a vím, že uděláš víc, než říkám.
Phm	1	22	Zároveň mi také připrav ubytování, neboť doufám, že vám budu pro vaše
modlitby darován.			
Phm	1	23	Pozdravuje tě Epafras, můj spoluvězeň v Kristu Ježíši,
Phm	1	24	Marek, Aristarchos, Démas a Lukáš, moji spolupracovníci.
Phm	1	25	Milost Pána Ježíše Krista buď s vámi.
Hbr	1	1	Mnohokrát a mnohými způsoby mluvil Bůh k otcům ústy proroků;
Hbr	1	2	v tomto posledním čase k nám promluvil ve svém Synu, jehož ustanovil
dědicem všeho a skrze něhož stvořil i věky.			
Hbr	1	3	On, odlesk Boží slávy a výraz Boží podstaty, nese všechno svým mocným
slovem. Když dokonal očistění od hříchů, usedl po pravici Božího majestátu na výsostech			
Hbr	1	4	a stal se o to vznešenějším než andělé, oč je převyšuje jménem, které
mu bylo dáno.			
Hbr	1	5	Komu kdy z andělů Bůh řekl: 'Ty jsi můj Syn, já jsem tě dnes zplodil!'
A jinde se praví: 'Já mu budu Otcem a on mi bude Synem.'			
Hbr	1	6	A když chce uvést Prvorozeného do světa, praví opět: 'Ať se mu pokloní
všichni andělé Boží!'			
Hbr	1	7	O andělech je řečeno: 'Jeho andělé jsou vanutí větru a jeho služebníci
plápolající oheň.'			
Hbr	1	8	O Synovi však: 'Tvůj trůn, Bože, je na věky věků a žezlo práva je
žezlem tvého království,			
Hbr	1	9	Miluješ spravedlnost a nenávidíš nepravost, proto pomazal tě, Bože,
Bůh tvůj olejem radosti nad všechny tvé druhy.'			
Hbr	1	10	A dále: 'Ty, Pane, jsi na počátku založil zemi, i nebesa jsou dílem
tvých rukou.			
Hbr	1	11	Ona pomínou, ty však zůstáváš; nebesa zvetšejí jako oděv,
Hbr	1	12	svineš je jako plášť a jako šat se změní, ty však jsi stále tyž a tvá
léta nikdy neustanou.'			
Hbr	1	13	Kterému z andělů kdy řekl: 'Usedni po mé pravici, dokud ti nedám
nepřátele za podnož tvého trůnu!'			
Hbr	1	14	Což není každý anděl jen duchem, vyslaným k službě těm, kdo mají dojít
spasení?			
Hbr	2	1	Proto se tím více musíme držet toho, co jsme slyšeli, abychom nebyli
strženi proudem.			
Hbr	2	2	Jestliže už slovo zákona, které vyslovili andělé, bylo pevné a každý
přestupek i každá neposlušnost došla spravedlivé odplaty,			
Hbr	2	3	jak bychom mohli uniknout my, pohrdneme-li tak slavným spasením? První
je zvěstoval sám Pán, a ti, kdo uslyšeli, dosvědčili toto spasení i nám;			
Hbr	2	4	Bůh potvrzoval jejich svědectví znameními, divy i rozličnými projevy
své moci a rozdílením Ducha svatého podle své vůle.			
Hbr	2	5	Andělům Bůh také nepodřídil budoucí svět, o němž mluvíme,
Hbr	2	6	kdežto o Synu je na jednom místě řečeno: 'Co je člověk, že ho máš,
Bože, na mysl, a Syn člověka, že na něj hledíš?			
Hbr	2	7	Jen nakrátko jsi ho postavil níž než anděly, pak jsi ho korunoval ctí
a slávou,			
Hbr	2	8	všecko jsi podrobil pod jeho nohy.' Když mu tedy podrobil všecko,
znamená to, že nezůstalo nic, co by mu nebylo podmaněno. Nyní ovšem ještě nevidíme, že by mu			
vše bylo podmaněno.			
Hbr	2	9	Ale vidíme toho, který byl nakrátko postaven níže než andělé, Ježíše,
jak je pro utrpení smrti korunován ctí a slávou; neboť měl z milosti Boží zakusit smrt za			
všecky.			
Hbr	2	10	Bylo přirozené, že Bůh, pro něhož je vše a skrze něhož je vše, přivedl
mnoho synů k slávě, když skrze utrpení učinil dokonalým původce jejich spásy.			
Hbr	2	11	A on, který posvěcuje, i ti, kdo jsou posvěcováni, jsou z téhož Otce.
Proto se nestydí nazývat je svými bratry, když říká:			
Hbr	2	12	'Budu zvěstovat tvé jméno svým bratřím, uprostřed shromáždění tě budu
chválit.'			

Hbr 2 13 A jinde praví: 'Také já svou důvěru složil v Boha.' A dále: 'Hle, já a děti, které mi dal Bůh.'

Hbr 2 14 Protože sourozence spojuje krev a tělo, i on se stal jedním z nich, aby svou smrtí zbavil moci toho, kdo smrtí vládne, totiž ďábla,

Hbr 2 15 a aby tak vysvobodil ty, kdo byli strachem před smrtí drženi po celý život v otroctví.

Hbr 2 16 Neužívá se přece andělů, ale 'užívá se potomků Abrahamových'.

Hbr 2 17 Proto musil být ve všem jako jeho bratří, aby se stal veleknězem milosrdným a věrným v Boží službě a mohl tak smířit hříchy lidu.

Hbr 2 18 Protože sám prošel zkouškou utrpení, může pomoci těm, na které přicházejí zkoušky.

Hbr 3 1 Proto, bratří, vy, kteří jste svatí a máte účast na nebeském povolání, hleďte na apoštola a velekněze našeho vyznání, Ježíše:

Hbr 3 2 byl věrný tomu, kdo jej ustanovil, jako i 'Mojžíš byl věrný v celém Božím domě'.

Hbr 3 3 Ježíš je však hoden větší slávy než Mojžíš, tak jako stavitel domu je víc nežli dům sám.

Hbr 3 4 Každý dům někdo staví; ten, kdo postavil vše, je Bůh.

Hbr 3 5 Mojžíš byl věrný v celém Božím domě, ale jen jako služebník, který měl dosvědčit to, co teprve bude vysloveno.

Hbr 3 6 Kristus však jako Syn je nad celým Božím domem. A tímto Božím domem jsme my, pokud si až do konce zachováme smělou jistotu a radostnou naději.

Hbr 3 7 Proto, jak říká Duch svatý: 'Jestliže dnes uslyšíte jeho hlas,

Hbr 3 8 nezatvrzujte svá srdce ve vzdoru jako v den pokušení na poušti,

Hbr 3 9 kde si vaši otcové žádali důkazy a tak mě pokoušeli, ač viděli mé skutky

Hbr 3 10 po čtyřicet let. Proto jsem se na to pokolení rozhněval a řekl jsem: Jejich srdce stále bloudí, dodnes mé cesty nepoznali.

Hbr 3 11 Ve svém hněvu jsem přísahal: Nevejdou do mého odpočinutí!'

Hbr 3 12 Dejte si pozor, bratří, aby někdo z vás neměl srdce zlé a nevěrné, takže by odpadl od živého Boha.

Hbr 3 13 Naopak, povzbuzujte se navzájem den co den, dokud ještě trvá ono 'dnes', aby se nikdo z vás, oklamán hříchem, nezatvrdil.

Hbr 3 14 Vždyť máme účast na Kristu, jen když své počáteční předsevzetí zachováme pevně až do konce.

Hbr 3 15 Je řečeno: 'Jestliže dnes uslyšíte jeho hlas, nezatvrzujte svá srdce ve vzdoru!'

Hbr 3 16 Kdo slyšel a zatvrdil se? Což to nebyli všichni, kdo vyšli z Egypta pod Mojžíšovým vedením?

Hbr 3 17 A na koho se Bůh hněval po čtyřicet let? Zdali ne na ty, kdo zhřešili a jejichž těla padla na poušti?

Hbr 3 18 A komu přísahal, že nevejdou do jeho odpočinutí, ne-li těm, kdo se vzepřeli?

Hbr 3 19 Tak vidíme, že nemohli vejít pro svou nevěru.

Hbr 4 1 Střežme se, aby o někom z vás neplatilo, že v čase, dokud zaslíbení trvá, promeškal vstup do Božího odpočinutí.

Hbr 4 2 I nám se přece dostalo zaslíbení jako těm na poušti. Ale zvěst, kterou slyšeli, jim neprospěla, když ji vírou nepřijali.

Hbr 4 3 Neboť do odpočinutí vcházíme jen my, kdo jsme uvěřili, jak bylo řečeno: 'Přísahal jsem ve svém hněvu: Do mého odpočinutí nevejdou!' To řekl Bůh, ač jeho odpočinutí trvá od chvíle, kdy stvořil svět.

Hbr 4 4 O sedmém dni je přece v Písmu řečeno: 'I odpočinul Bůh sedmého dne od všeho svého díla.'

Hbr 4 5 Zde však čteme: 'Do mého odpočinutí nevejdou.'

Hbr 4 6 Trvá-li tedy možnost, aby někteří do odpočinutí vešli, a ti, kterým ta zvěst byla nejprve ohlášena, pro neposlušnost nevešli,

Hbr 4 7 určuje Bůh jiné 'dnes'. V Davidových žalmech, tedy po dlouhé době, jak už bylo pověděno, říká: 'Jestliže dnes uslyšíte jeho hlas, nezatvrzujte svá srdce!'

Hbr 4 8 Kdyby byl Jozue již uvedl lid do odpočinutí, nemluvil by Bůh o jiném, pozdějším dnu.

Hbr 4 9 Tak má Boží lid pravý sobotní odpočinek teprve před sebou.

Hbr 4 10 Neboť kdo vejde do Božího odpočinutí, odpočine od svého díla, tak jako Bůh odpočinul od svého.

Hbr 4 11 A tak usilujme, abychom vešli do toho odpočinutí a nikdo pro neposlušnost nepadl jako ti na poušti.

Hbr 4 12 Slovo Boží je živé, mocné a ostřejší než jakýkoli dvousečný meč; proniká až na rozhraní duše a ducha, kostí a morku, a rozsuzuje touhy i myšlenky srdce.

Hbr 4 13 Není tvora, který by se před ním mohl skrýt. Nahé a odhalené je všechno před očima toho, jemuž se budeme ze všeho odpovídat.

Hbr 4 14 Protože máme mocného velekněze, který vstoupil až před Boží tvář, Ježíše, Syna Božího, držíme se toho, co vyznáváme.

Hbr 4 15 Nemáme přece velekněze, který není schopen mít soucit s našimi

slabostmi; vždyť na sobě zakusil všechna pokušení jako my, ale nedopustil se hříchu.
Hbr 4 16 Přistupme tedy směle k trůnu milosti, abychom došli milosrdenství a
nalezi milost a pomoc v pravý čas.
Hbr 5 1 Každý velekněz, vybraný z lidí, bývá ustanoven jako zástupce lidí před
Bohem, aby přinášel dary i oběti za hříchy.
Hbr 5 2 Má mít soucit s těmi, kdo chybují a bloudí, protože sám také podléhá
slabosti.
Hbr 5 3 A proto je povinen přinášet oběti za hřích nejenom za lid, ale i sám
za sebe.
Hbr 5 4 Hodnost velekněze si nikdo nemůže přisvojit sám, nýbrž povolává ho Bůh
jako kdysi Árona.
Hbr 5 5 Tak ani Kristus si nepřisvojil slávu velekněze sám, ale dal mu ji ten,
který řekl: 'Ty jsi můj Syn, já jsem tě dnes zplodil.'
Hbr 5 6 A na jiném místě říká: 'Ty jsi kněz navěky podle řádu
Melchi sedechova.'
Hbr 5 7 Ježíš za svého pozemského života přinesl s bolestným voláním a slzami
obět modliteb a úpěnlivých proseb Bohu, který ho mohl zachránit před smrtí; a Bůh ho pro jeho
pokoru slyšel.
Hbr 5 8 Ačkoli to byl Boží Syn, naučil se poslušnosti z utrpení, jímž prošel,
Hbr 5 9 tak dosáhl dokonalosti a všem, kteří ho poslouchají, stal se původcem
věčné spásy,
Hbr 5 10 když ho Bůh prohlásil veleknězem podle řádu Melchisedechova.
Hbr 5 11 O tom by bylo mnoho co mluvit, ale je těžké vám to vyložit, protože
nejste ochotni slyšet.
Hbr 5 12 Za takovou dobu už byste měli být sami učiteli, a zatím opět
potřebujete, aby vás někdo učil abecedě Boží řeči; potřebujete mléko, ne hutný pokrm.
Hbr 5 13 Každý, kdo potřebuje mléko, protože nepřivykl slovu spravedlnosti, je
jako nemluvně.
Hbr 5 14 Hutný pokrm je pro vyspělé, pro ty, kdo mají cvičením své smysly
vypěstovány tak, že rozeznají dobré od špatného.
Hbr 6 1 Proto nezůstáváme již u počátečního učení o Kristu, ale směřujeme k
dospělosti. Nevracejme se k základním článkům o pokání z mrtvých skutků, o víře v Boha,
Hbr 6 2 k učení o křtu a vzkládání rukou, o vzkříšení z mrtvých a o posledním
soudu.
Hbr 6 3 Budeme moci jít dále, když to Bůh dovolí.
Hbr 6 4 Kdo byli už jednou osvěceni a okusili nebeského daru, kdo se stali
účastníky Ducha svatého
Hbr 6 5 a zakusili pravdivost Božího slova i moc budoucího věku,
Hbr 6 6 a pak odpadli, s těmi není možno znovu začínat a vést je k pokání,
protože znovu křížují Božího Syna a uvádějí ho v posměch.
Hbr 6 7 Země, která často přijímá déšť a rodí užitečnou rostlinu těm, kdo ji
obdělávají, má účast na Božím požehnání.
Hbr 6 8 Rodí-li však jen trní a bodláčí, je nepotřebná a blízká prokletí a
nakonec bývá vypálena.
Hbr 6 9 I když takto mluvíme, jsme o vás přesvědčeni, milovaní, že jste na
dobré cestě ke spáse.
Hbr 6 10 Bůh není nespravedlivý, a proto nezapomene, jak jste se činem své
lásky k němu přiznali, když jste sloužili a ještě sloužíte bratřím.
Hbr 6 11 Toužíme jen, aby na každém z vás bylo vidět neutuchající horlivost až
do konce, kdy se naplní naše naděje;
Hbr 6 12 proto neochabujte, ale vezměte si za vzor ty, kdo pro víru a
trpělivost mají podíl na zaslíbení.
Hbr 6 13 Tak dal Bůh zaslíbení Abrahamovi. Poněvadž při nikom vyšším přísahat
nemohl, přísahal při sobě samém:
Hbr 6 14 'Hojně ti požehnám a dám ti mnoho potomků.'
Hbr 6 15 A protože byl Abraham trpělivý, dosáhl splnění Božího slibu.
Hbr 6 16 Lidé totiž přísahají při někom větším a přísaha je zárukou, kterou
končí každý spor.
Hbr 6 17 Když Bůh chtěl účastníkům zaslíbení přesvědčivě prokázat
nezměnitelnost svého rozhodnutí, potvrdil své zaslíbení ještě přísahou.
Hbr 6 18 A tak tyto dvě nezměnitelné věci, v nichž Bůh přece nemůže lhát, jsou
mocným povzbuzením pro nás, kteří jsme našli útočiště v naději nám dané.
Hbr 6 19 V ní jsme bezpečně a pevně zakotveni, jí pronikáme až do nitra nebeské
svatyně,
Hbr 6 20 kam jako první za nás vstoupil Ježíš, kněz na věky podle řádu
Melchi sedechova.
Hbr 7 1 Tento Melchisedech, král Sálemu a kněz nejvyššího Boha, vyšel vstříc
Abrahamovi, když se vracel po vítězství nad králi. Požehnal mu
Hbr 7 2 a Abraham mu z veškeré kořisti dal desátý díl. Jméno Melchi sedech se
vykládá jako král spravedlnosti, král Sálemu pak znamená král pokoje.
Hbr 7 3 Je bez otce, bez matky, bez předků, jeho dny nemají počátek a jeho
život je bez konce. A tak podoben Synu Božímu zůstává knězem navždy.

Hbr 7 4 Hleďte, jak vznešený je ten, jemuž sám praotec Abraham dal jako desátek nejlepší část své kořisti.

Hbr 7 5 Levité, pověřeni kněžskou službou, mají podle zákona příkaz brát desátky od Božího lidu, to jest od svých bratrů, ačkoli všichni pocházejí z Abrahamova rodu.

Hbr 7 6 Od Abrahama však dostal desátek ten, který nepocházel z rodu Levi, a Abraham, který měl zaslíbení, přijal od něho požehnání.

Hbr 7 7 A není sporu, že větší žehná menšímu.

Hbr 7 8 Levité dostávají desátky jako smrtelní lidé, Melchisedech však jako ten, o kom Písmo svědčí, že žije.

Hbr 7 9 Prostřednictvím Abrahamovým dal tak desátky i Levi, který sám desátky přijímá.

Hbr 7 10 Ještě se totiž nenarodil a byl v těle svého praotce Abrahama, když mu Melchisedech vyšel vstříc.

Hbr 7 11 Kdyby služba levitských kněží, která vedla lid k poslušnosti zákona, přinesla dokonalost, nač by ještě bylo třeba ustanovovat jiného kněze podle řádu Melchisedechova, a nezůstat při kněžství podle řádu Áronova?

Hbr 7 12 Avšak mění-li se kněžství, nutně nastává i změna zákona.

Hbr 7 13 A ten, na nějž se to slovo vztahuje, pocházel z jiného pokolení, z něhož nikdo nekonal službu u oltáře.

Hbr 7 14 Je dobře známo, že náš Pán pocházel z Judy, a u Mojžíše není zmínky o kněžích z tohoto pokolení.

Hbr 7 15 To vše je ještě zřejmější, když podobně jako Melchisedech je ustanoven jiný kněz

Hbr 7 16 ne podle zákona o tělesném původu, nýbrž na základě svého nepomíjejícího života,

Hbr 7 17 jak se o něm svědčí: 'Ty jsi kněz navěky podle řádu Melchisedechova.'

Hbr 7 18 Tím se ovšem ruší předchozí příkaz jako neúčinný a neúčinný -

Hbr 7 19 zákon totiž nic nepřivedl k dokonalosti - avšak na jeho místo přichází lepší naděje, jejíž mocí přistupujeme až k Bohu.

Hbr 7 20 A navíc se to nestalo bez přísahy. Levité se totiž stávali kněžími bez Boží přísahy.

Hbr 7 21 Ježíš však se jím stal s přísahou; vždyť mu bylo řečeno: 'Hospodin přísahal a nebude toho litovat: Ty jsi kněz navěky.'

Hbr 7 22 Proto se Ježíš stal ručitelem lepší smlouvy.

Hbr 7 23 A dále: Levitských kněží muselo být mnoho, protože umírali a nemohli sloužit trvale.

Hbr 7 24 Ježíšovo kněžství však nepřechází na jiného, neboť on zůstává navěky.

Hbr 7 25 Proto přináší dokonalé spasení těm, kdo skrze něho přistupují k Bohu; je stále živ a přimlouvá se za ně.

Hbr 7 26 To je ten velekněz, jakého jsme potřebovali: svatý, nevinný,

Hbr 7 27 neposkvrněný, oddělený od hříšníků a vyvýšený nad nebesa,

Hbr 7 27 který nemusí jako dřívější velekněží denně přinášet oběti napřed za vlastní hříchy a pak teprve za hříchy lidu. Ježíš to učinil jednou provždy, když obětoval sebe sama.

Hbr 7 28 Zákon totiž ustanovuje za velekněze lidi, podléhající slabosti, ale slovo přísahy, dané až po zákonu, ustanovuje Syna navěky dokonalého.

Hbr 8 1 Z toho, co bylo řečeno, plyne: máme velekněze, který usedl po pravici Božího trůnu

Hbr 8 2 v nebesích jako služebník pravé svatyně a stánku, který zřídil sám Hospodin, a nikoli člověk.

Hbr 8 3 Každý velekněz bývá ustanoven k tomu, aby přinášel dary a oběti; proto musel i Ježíš nutně přinést oběť.

Hbr 8 4 Na zemi by nemohl být knězem, protože zde už byli kněží, kteří přinášeli dary podle zákona.

Hbr 8 5 Ti však sloužili ve svatyni, která je jen náznakem a stínem svatyně nebeské. Vždyť Bůh uložil Mojžíšovi, když měl zřídit stánek: 'Hleď, ať uděláš vše podle vzoru, který ti byl ukázán na hoře.'

Hbr 8 6 Avšak Ježíš dosáhl vznešenější služby, právě tak jako je prostředníkem vyšší smlouvy, založené na lepších zaslíbeních.

Hbr 8 7 Kdyby totiž ta první smlouva byla bez vady, nebylo by třeba připravovat druhou.

Hbr 8 8 Ale když Bůh kárá svůj lid, říká: 'Hle, přicházejí dny, praví Hospodin, kdy s domem izraelským i s domem judským uzavřu smlouvu novou,

Hbr 8 9 ne jako byla ta smlouva, kterou jsem uzavřel s jejich otci v den, kdy jsem je vzal za ruku, abych je vyvedl ze země egyptské. Neboť oni nezůstali v mé smlouvě, a já jsem se jich zřekl, praví Hospodin.

Hbr 8 10 A toto je smlouva, kterou uzavřu s domem izraelským po oněch dnech, praví Hospodin: Dám své zákony do jejich mysli a napíšu jim je na srdce. Budu jim Bohem a oni budou mým lidem.

Hbr 8 11 Pak už nebude učit druh druhá a bratr bratra a nebude vybízet: 'Poznej Pána', protože mě budou znát všichni, od nejmenšího až do největšího.

Hbr 8 12 Slituji se nad jejich nepravostmi a na jejich hříchy už nevzpomenu.'

Hbr 8 13 Když Bůh mluví o nové smlouvě, říká tím, že první je zastaralá. Co je zastaralé a vetché, blíží se zániku.

Hbr 9 1 I ta první smlouva měla ovšem bohoslužebný řád i posvátné místo, ale pozemské.

Hbr 9 2 To byl stánek, v jehož přední části, zvané svatyně, byly svícny a stůl na předložené chleby.

Hbr 9 3 Za oponou byla druhá část stánku, nazývaná nejsvětější svatyně.

Hbr 9 4 Tam byl zlatý kadidlový oltář, truhla smlouvy, ze všech stran krytá zlatem, v ní pak byla zlatá nádoba s manou, Áronova hůl, která se kdysi zazelenala, a desky smlouvy.

Hbr 9 5 Nad ní byli cherubové Boží slávy, kteří zastíňovali slitovnici. O tom teď není třeba dopodrobna mluvit.

Hbr 9 6 Od té doby, kdy bylo všecko tak zařízeno, vcházel stále do přední části stánku kněží a konali tam bohoslužbu.

Hbr 9 7 Do druhé části stánku vcházel jen jednou za rok sám velekněz, a to nikdy bez krve, kterou obětoval za sebe i za přestoupení lidu.

Hbr 9 8 Tím Duch svatý naznačuje, že ještě nebyla otevřena cesta do nejsvětější svatyně, pokud stála přední část stánku.

Hbr 9 9 To bylo podobenstvím pro nynější čas, neboť dary a oběti, které se tam přinášely, nemohly dokonale očistit svědomí toho, kdo je obětuje;

Hbr 9 10 jde jen o pokrm, nápoje a různá omývání, tedy o vnější předpisy, platné jen do nového uspořádání.

Hbr 9 11 Ale když přišel Kristus, velekněz, který nám přináší skutečné dobro, neprošel stánkem zhotoveným rukama, to jest patřícím k tomuto světu, nýbrž stánkem větším a dokonalejším.

Hbr 9 12 A nevešel do svatyně s krví kozlů a telat, ale jednou provždy dal svou vlastní krev, a tak nám získal věčné vykoupění.

Hbr 9 13 Jestliže již pokropení krví kozlů a býků a popel z jalovice posvěcuje poskvrněné a zevně je očišťuje,

Hbr 9 14 čím více krev Kristova očistí naše svědomí od mrtvých skutků k službě živému Bohu! Vždyť on přinesl sebe sama jako neposkvrněnou oběť Bohu mocí Ducha, který nepomíjí.

Hbr 9 15 Proto je Kristus prostředníkem nové smlouvy, aby ti, kdo jsou od Boha povoláni, přijali věčné dědictví, které jim bylo zaslíbeno - neboť jeho smrt přinesla vykoupění z hříchů, spáchaných za první smlouvy.

Hbr 9 16 Při závěti se musí prokázat smrt toho, kdo ji ustanovil.

Hbr 9 17 Jen závět zemřelých je totiž platná; nemá však platnost, dokud žije ten, kdo ji ustanovil.

Hbr 9 18 Proto ani první smlouva nebyla uzavřena bez vylití krve;

Hbr 9 19 když Mojžíš všemu lidu oznámil všechna přikázání podle zákona, vzal krev telat a kozlů, vodu, červenou vlnu s yzopem a pokropil knihu zákona i všechen lid. A řekl jim:

Hbr 9 20 "Toto je krev smlouvy, kterou s vámi uzavřel Bůh."

Hbr 9 21 Podobně pokropil krví i stánek a všecko bohoslužebné náčiní.

Hbr 9 22 Podle zákona se skoro vše očišťuje krví, a bez vylití krve není odpuštění.

Hbr 9 23 To, co je jen náznakem nebeských věcí, bylo nutno očišťovat takovým způsobem; nebeské věci samy však vyžadují vzácnějších obětí.

Hbr 9 24 Vždyť Kristus nevešel do svatyně, kterou lidské ruce udělaly jen jako napodobení té pravé, nýbrž vešel do samého nebe, aby se za nás postavil před Boží tvář.

Hbr 9 25 Není třeba, aby sám sebe obětoval vždy znovu, jako když velekněz rok co rok s cizí krví vchází do svatyně;

Hbr 9 26 jinak by musel trpět mnohokrát od založení světa. On se však zjevil jen jednou na konci věků, aby svou obětí snal hřích.

Hbr 9 27 A jako každý člověk jen jednou umírá, a potom bude soud,

Hbr 9 28 tak i Kristus byl jen jednou obětován, aby na sebe vzal hříchy mnohých; po druhé se zjeví ne už kvůli hříchu, ale ke spáse těm, kdo ho očekávají.

Hbr 10 1 V zákoně je pouze náznak budoucího dobra, ne sama jeho skutečnost. Proto stále stejné oběti, přinášené každoročně znovu a znovu, nemohou nikdy dokonale očistit ty, kdo s nimi přicházejí.

Hbr 10 2 Kdyby ti, kdo je přinášejí, neměli už vědomí hříchu, protože byli jednou provždy očištěni, dávno by byly tyto oběti přestaly.

Hbr 10 3 Ale těmito oběťmi se hříchy naopak každoročně připomínají,

Hbr 10 4 neboť krev býků a kozlů není s to hříchy odstranit.

Hbr 10 5 Proto Kristus říká, když přichází na svět: 'Oběti ani dary jsi nechtěl, ale dal jsi mi tělo.'

Hbr 10 6 V zápalné oběti ani v oběti za hřích, Bože, jsi nenašel zalíbení.

Hbr 10 7 Proto jsem řekl: 'Zde jsem, abych konal, Bože, tvou vůli, jak je o mně v tvé knize psáno.'

Hbr 10 8 Předně říká: 'Oběti ani dary, oběti zápalné ani oběti za hřích jsi nechtěl a nenašel jsi v nich zalíbení' - totiž v takových, jaké se oběťují podle zákona.

Hbr 10 9 Potom však řekne: 'Zde jsem, abych konal tvou vůli.' Tak ruší prvé,

aby ustanovil druhé.

Hbr	10	10	Tou vůlí jsme posvěceni, neboť Ježíš Kristus jednou provždy obětoval své tělo.
Hbr	10	11	Každý kněz stojí a koná denně bohoslužbu, znovu a znovu přináší tytéž oběti, ale ty nikdy nemohou navždy zahladit hříchy.
Hbr	10	12	Kristus však přinesl za hříchy jedinou oběť, navěky usedl po pravici Boží
Hbr	10	13	a hledí vstříc tomu, 'až mu budou nepřátelé dáni za podnož jeho trůnu'.
Hbr	10	14	Tak jedinou obětí navždy přivedl k dokonalosti ty, které posvěcuje.
Hbr	10	15	Dosvědčuje nám to i Duch svatý, když říká:
Hbr	10	16	'Toto je smlouva, kterou s nimi uzavřu po oněch dnech, praví Pán; dám své zákony do jejich srdce a vepíšu jim je do mysli;
Hbr	10	17	na jejich hříchy a nepravosti už nikdy nevzpomenu.'
Hbr	10	18	Tam, kde jsou hříchy odpuštěny, není už třeba přinášet za ně oběti.
Hbr	10	19	Protože Ježíš obětoval svou krev, smíme se, bratří, odvážit vejít do svatyně
Hbr	10	20	cestou novou a živou, kterou nám otevřel zrušením opony - to jest obětováním svého těla.
Hbr	10	21	Máme-li tedy tak velikého kněze nad celým Božím domem,
Hbr	10	22	přistupujme před Boha s opravdovým srdcem a v plné jistotě víry, se srdcem očištěným od zlého svědomí a s tělem obmytým čistou vodou.
Hbr	10	23	Držme se неотřesitelné naděje, kterou vyznáváme, protože ten, kdo nám dal zaslíbení, je věrný.
Hbr	10	24	Mějme zájem jeden o druhého a povzbuzujme se k lásce a k dobrým skutkům.
Hbr	10	25	Nezanedbávejte společná shromáždění, jak to někteří mají ve zvyku, ale napomínejte se tím více, čím více vidíte, že se blíží den Kristův.
Hbr	10	26	Jestliže svévolně hřešíme i po tom, když jsme už poznali pravdu, nemůžeme počítat s žádnou obětí za hříchy,
Hbr	10	27	ale jen s hrozným soudem a 'žárem ohně, který stráví Boží odpůrce'.
Hbr	10	28	Už ten, kdo pohrdne zákonem Mojžíšovým, nedojde slitování a propadá smrti na základě svědectví dvou nebo tří svědků.
Hbr	10	29	Pomyslete, oč hroznějšího trestu si zaslouží ten, kdo zneuctí Božího Syna a za nic nemá krev smlouvy, jíž byl posvěcen, a tak se vysmívá Duchu milosti.
Hbr	10	30	vždyť víme, kdo řekl: 'Já budu trestat, má je odplata.' A jinde: 'Pán bude soudit svůj lid.'
Hbr	10	31	Je hrozné upadnout do ruky živého Boha.
Hbr	10	32	Jen si vzpomeňte na dřívější dny! Sotva jste byli osvíceni, už jste museli podstoupit mnohý zápas s utrpením;
Hbr	10	33	někteří tím, že byli před očima všech uráženi a utiskováni, jiní tím, že stáli při postižených.
Hbr	10	34	Vždyť jste trpěli spolu s uvězněnými a s radostí jste snesli i to, že jste byli připraveni o majetek, neboť víte, že máte bohatství lepší a trvalé.
Hbr	10	35	Neztrácejte proto odvahu, neboť bude bohatě odměněna.
Hbr	10	36	Potřebujete však vytrvalost, abyste splnili Boží vůli a dosáhli toho, co bylo zaslíbeno.
Hbr	10	37	vždyť už jen 'docela krátký čas, a přijde ten, který má přijít, a neopozdí se.
Hbr	10	38	Avšak můj spravedlivý - říká Bůh - bude žít, protože uvěřil. Kdo by však odpadl, v tom nenajdu zalíbení.'
Hbr	10	39	Ale my přece nepatříme k těm, kdo odpadají a zahynou, nýbrž k těm, kdo věří a dosáhnou života.
Hbr	11	1	Věřit Bohu znamená spolehnout se na to, v co doufáme, a být si jist tím, co nevidíme.
Hbr	11	2	K takové víře předků se Bůh přiznal svým svědectvím.
Hbr	11	3	Ve víře chápeme, že Božím slovem byly založeny světy, takže to, na co hledíme, nevzniklo z viditelného.
Hbr	11	4	Abel věřil, a proto přinesl Bohu lepší oběť než Kain a dostalo se mu svědectví, že je spravedlivý, když Bůh přijal jeho dary; protože věřil, 'ještě mluví, ač zemřel'.
Hbr	11	5	Henoch věřil, a proto nespátril smrt, ale Bůh ho vzal k sobě. 'Nebyl nalezen, protože ho Bůh přijal.' Ještě než ho přijal, dostalo se Henochovi svědectví, že v něm Bůh našel zalíbení.
Hbr	11	6	Bez víry však není možné zalíbit se Bohu. Kdo k němu přistupuje, musí věřit, že Bůh jest a že se odměňuje těm, kdo ho hledají.
Hbr	11	7	Noé věřil, a proto pokorně přijal, co mu Bůh oznámil a co ještě nebylo vidět, a připravil koráb k záchraně své rodiny. Svou vírou vynesl soud nad světem a získal podíl na spravedlnosti založené ve víře.
Hbr	11	8	Abraham věřil, a proto uposlechl, když byl povolán, aby šel do země, kterou měl dostat za úděl; a vydal se na cestu, ačkoli nevěděl, kam jde.
Hbr	11	9	Věřil, a proto žil v zemi zaslíbené jako cizinec, bydlil ve stanech s

Izákem a Jákobem, pro které platilo totéž zaslíbení,
Hbr 11 10 a upínal naději k městu s pevnými základy, jehož stavitelem a tvůrcem je sám Bůh.
Hbr 11 11 Také Sára věřila, a proto přijala od Boha moc, aby se stala matkou, ačkoliv už překročila svůj čas; pevně věřila tomu, kdo jí dal zaslíbení.
Hbr 11 12 Tak z jednoho muže, a to už starce, vzešlo tolik potomků, 'jako bezpočtu je hvězd na nebi a jako je písku na mořském břehu'.
Hbr 11 13 Ve víře zemřeli ti všichni, i když se splnění slibů nedožili, nybrž jen zdálky je zahlédli a pozdravili, vyznávající, že jsou na zemi jen cizinci a přistěhovalci.
Hbr 11 14 Tím dávají najevo, že po pravé vlasti teprve touží.
Hbr 11 15 Kdyby měli na mysli zemi, z níž vykročili, měli možnost se tam vrátit.
Hbr 11 16 Ale oni toužili po lepší vlasti, po vlasti nebeské. Proto sám Bůh se nestydí nazývat se jejich Bohem. Vždyť jim připravil své město.
Hbr 11 17 Abraham věřil, a proto šel obětovat Izáka, když byl podroben zkoušce. Svého jediného syna byl hotov obětovat, ačkoli se mu dostalo zaslíbení a bylo mu řečeno:
Hbr 11 18 'Z Izáka bude pocházet tvé potomstvo.'
Hbr 11 19 Počítal s tím, že Bůh je mocen vzkřísit i mrtvé. Proto dostal Izáka zpět jako předobraz budoucího vzkříšení.
Hbr 11 20 Izák věřil, a proto Jákobovi a Ezauovi dal požehnání v pohledu do budoucna.
Hbr 11 21 Jákob věřil, a když umíral, požehnal oběma Josefovým synům a poklonil se přitom k vrcholu své berly.
Hbr 11 22 Josef věřil, a na sklonku svého života řekl, že synové izraelští vyjdou z Egypta, a nařídil, co se má stát s jeho kostmi.
Hbr 11 23 Mojžíšovi rodiče věřili, a proto svého syna tři měsíce po narození ukřývali; viděli, že je to vyvolené dítě, a nezalekli se královského rozkazu.
Hbr 11 24 Mojžíš věřil, a proto, když dospěl, odepřel nazývat se synem faraónovy dcery.
Hbr 11 25 Raději chtěl snášet příkoří s Božím lidem, než na čas žít příjemně v hříchu;
Hbr 11 26 a Kristovo pohanění pokládal za větší bohatství než všechny poklady Egypta, neboť upíral svou mysl k budoucí odplatě.
Hbr 11 27 Věřil, a proto vyšel z Egypta a nedař se zastrašit královým hněvem; zůstal pevný, jako by Neviditelného viděl.
Hbr 11 28 Věřil, a proto ustanovil hod beránka a dal pokropit dveře jeho krví, aby se zhoubce nemohl dotknout prvorozených.
Hbr 11 29 Izraelští věřili, a proto prošli Rudým mořem jako po suché zemi, ale když se o to pokusili Egypťané, pohltily je vlny.
Hbr 11 30 Izraelští věřili, a proto před nimi padly hradby Jericha, když je obcházeli po sedm dní.
Hbr 11 31 Nevěstka Rachab věřila, a proto přátelsky přijala vyzvědače a nezahynula s nevěřícími.
Hbr 11 32 Mám ještě pokračovat? Vždyť by mi nestačil čas, kdybych měl vypravovat o Gedeónovi, Barákovi, Samsonovi, Jeftovi, Davidovi, Samuelovi a prorocích, kteří svou vírou dobývali království, uskutečňovali Boží spravedlnost, dosáhli toho, co jim bylo zaslíbeno;
Hbr 11 34 zavírali tlamy lvům, krotili plameny ohně, unikali ostří meče, v slabosti nabývali síly, vedli si hrdinsky v boji, zaháněli na útěk vojska cizinců;
Hbr 11 35 ženám se jejich mrtví vraceli vzkříšení. Jiní byli mučeni a odmítli se zachránit, protože chtěli dosáhnout něčeho lepšího, totiž vzkříšení.
Hbr 11 36 Jiní zakusili výsměch a bičování, ba i okovy a žalář.
Hbr 11 37 Byli kamenováni, mučeni, řezáni pilou, umírali pod ostrím meče. Chodili v ovčích a kozích kůžích, trpěli nouzi, zakoušeli útlak a soužení.
Hbr 11 38 Svět jich nebyl hoden, bloudili po pouštích a horách, skrývali se v jeskyních a roklinách země.
Hbr 11 39 A ti všichni, ačkoliv osvědčili svou víru, nedočkali se splnění toho, co bylo zaslíbeno,
Hbr 11 40 neboť Bůh, který zamýšlel pro nás něco lepšího, nechtěl, aby dosáhli cíle bez nás.
Hbr 12 1 Proto i my, obklopeni takovým zástupem svědků, odhoďme všecku přítěž i hřích, který se nás tak snadno přichytí, a vytrvejme v běhu, jak je nám uloženo,
Hbr 12 2 s pohledem upřeným na Ježíše, který vede naši víru od počátku až do cíle. Místo radosti, která se mu nabízela, podstoupil kříž, nedbaje na potupu; proto usedl po pravici Božího trůnu.
Hbr 12 3 Myslete na to, co všecko on musel snést od hříšníků, abyste neochabovali a neklesali na duchu.
Hbr 12 4 Ještě jste v zápase s hříchem nemuseli prolít svou krev.
Hbr 12 5 Což jste zapomněli na slova, jimiž vás Bůh povzbuzuje jako své syny: 'Synu můj, podrobuji se kázní Páně a neklesej na mysl, když tě kárá.'
Hbr 12 6 Koho Pán miluje, toho přísně vychovává, a trestá každého, koho přijímá za syna.'
Hbr 12 7 Podvolujte se jeho výchově; Bůh s vámi jedná jako se svými syny. Byl

by to vůbec syn, kdyby ho otec nevychoval?

Hbr 12 8 Jste-li bez takové výchovy, jaké se dostává všem synům, pak nejste synové, ale cizí děti.

Hbr 12 9 Naši tělesní otcové nás trestali, a přece jsme je měli v úctě; nemáme být mnohem víc poddáni tomu Otci, který dává Ducha a život?

Hbr 12 10 A to nás naši tělesní otcové vychovávali podle svého uvážení a jen pro krátký čas, kdežto nebeský Otec nás vychovává k vyššímu cíli, k podílu na své svatosti.

Hbr 12 11 Přísná výchova se ovšem v tu chvíli nikdy nezdá příjemná, nýbrž krušná, později však přináší ovoce pokoje a spravedlnost těm, kdo jí prošli.

Hbr 12 12 'Posilněte proto své zemdlené ruce i klesající kolena'

Hbr 12 13 a 'vykročte jistým krokem', aby to, co je chromé, docela nezchromlo, ale naopak se uzdravilo.

Hbr 12 14 Usilujte o pokoj se všemi a o svatost, bez níž nikdo nespatří Pána.

Hbr 12 15 Dbejte na to, ať nikdo nepromešká Boží milost; ať se nerozbují nějaký jedovatý kořen, který by nakazil mnohé.

Hbr 12 16 Ať nikdo není nevěrný a bezbožný jako Ezau, který prodal prvorozenství za jediný pokrm.

Hbr 12 17 Víte přece, že když se potom chtěl stát dědicem požehnání, byl odmítnut. Neměl už příležitost k nápravě, ačkoliv ji s pláčem hledal.

Hbr 12 18 Nestanuli jste jako Izrael před tím, co je hmatatelné: před 'hořícím ohněm, temnotou, mráкотou, bouří,

Hbr 12 19 zvukem polnice a před hlasem Božích slov', při němž posluchači prosili, aby toho byli ušetřeni.

Hbr 12 20 Nemohli totiž snést slova výstrahy: 'Dotkne-li se i jen zvíře té hory, bude ukamenováno.'

Hbr 12 21 Pohled na to, co viděli, byl tak hrozný, že Mojžíš řekl: 'Třesu se hrůzou a děsem.'

Hbr 12 22 Vy stojíte před horou Sióne a městem Boha živého, nebeským Jeruzalémem, před nesčetným zástupem andělů

Hbr 12 23 a slavnostním shromážděním církve prvorozených, jejichž jména jsou zapsána v nebi, a před Bohem, soudcem všech, a před zesnulými spravedlivými, kteří již dosáhli cíle,

Hbr 12 24 a před Ježíšem, prostředníkem nové smlouvy, a před jeho krví, která nás očišťuje, neboť volá naléhavěji než krev Ábelova.

Hbr 12 25 Varujte se tedy odmítnout toho, kdo k vám mluví. Jestliže neunikli trestu ti, kdo odmítli tlumočníka Božích příkazů na zemi, tím spíše neunikneme my, odvrátíme-li se od toho, který mluví z nebe.

Hbr 12 26 Jeho hlas tehdy zatřásl zemí, nyní však slibuje: 'Ještě jednou otřesu' nejen 'zemí', nýbrž i 'nebem'.

Hbr 12 27 Těmito slovy naznačuje, že otřese vším stvořením a promění je, aby zůstalo jen to, co je neotřesitelné.

Hbr 12 28 Buďme vděční za to, že dostáváme neotřesitelné království, a služme proto Bohu tak, jak se jemu líbí, s bázní a úctou.

Hbr 12 29 Vždyť 'náš Bůh je oheň stravující'.

Hbr 13 1 Bratrská láska ať trvá;

Hbr 13 2 s láskou přijímejte i ty, kdo přicházejí odjinud - tak někteří, aniž to tušili, měli za hosty anděly.

Hbr 13 3 Pamatujte na vězně, jako byste byli uvězněni s nimi; pamatujte na ty, kdo trpí, vždyť i vás může potkat utrpení.

Hbr 13 4 Manželství ať mají všichni v úctě a manželé ať jsou si věrni, neboť neřestné a nevěrné bude soudit Bůh.

Hbr 13 5 Nedejte se vést láskou k penězům; buďte spokojeni s tím, co máte.

Vždyť Bůh řekl: 'Nikdy tě neopustím a nikdy se tě nezřeknu.'

Hbr 13 6 Proto smíme říkat s důvěrou: 'Pán při mně stojí, nebudu se bát. Co mi může udělat člověk?'

Hbr 13 7 Mějte v paměti ty, kteří vás vedli a kázali vám slovo Boží. Myslete na to, jak dovršili svůj život, a následujte je ve víře!

Hbr 13 8 Ježíš Kristus je tentýž včera i dnes i na věky.

Hbr 13 9 Nedejte se strhnout všelijakými cizími naukami. Je dobré spolehnout se na milost a nikoli na předpisy o pokrmech; kdo je dodržoval, nic tím nezískal.

Hbr 13 10 Máme oltář, z něhož nemají právo jíst ti, kdo přinášejí oběti ve stánku.

Hbr 13 11 Vždyť těla zvířat, jejichž krev vnáší velekněz do svatyně jako oběť za hřích, spalují se za hradbami.

Hbr 13 12 Proto také Ježíš trpěl venku za branou, aby posvětil lid svou vlastní krví.

Hbr 13 13 Vyjděme tedy s ním za hradby, nesouce jeho potupu.

Hbr 13 14 Vždyť zde nemáme trvalý domov, nýbrž vyhlížíme město, které přijde.

Hbr 13 15 Přinášejme tedy skrze Ježíše stále oběť chvály Bohu; naše rty nechtě vyznávají jeho jméno.

Hbr 13 16 Nezapomínejme také na dobročinnost a štědrost, takové oběti se Bohu líbí.

Hbr 13 17 Poslouchejte ty, kteří vás vedou, a podřizujte se jim, protože oni bdí nad vámi a budou se za vás zodpovídat. Kéž to mohou činit s radostí, a ne s nářkem; to by vám nebylo na prospěch.

Hbr 13 18 Modlete se za nás. Jsme sice jisti svým dobrým svědomím, neboť se snažíme jednat tak, aby nám nemohli nic vytknout;

Hbr 13 19 a přece vás důtklivě prosím, modlete se za mne, abych vám byl co nejdříve zase navrácen.

Hbr 13 20 A Bůh pokoje, který pro krev stvrzující věčnou smlouvu vyvedl z mrtvých velikého pastýře ovcí, našeho Pána Ježíše,

Hbr 13 21 nechť vás posílí ve všem dobrém, abyste plnili jeho vůli; on v nás působí to, co se mu líbí, skrze Ježíše Krista. Jemu buď sláva na věky věků! Amen.

Hbr 13 22 Prosím vás, bratří, přijměte toto slovo napomenutí; píšu vám jen krátce.

Hbr 13 23 Sděluji vám, že náš bratr Timoteus je na svobodě. Přijde-li sem brzo, navštívím vás s ním.

Hbr 13 24 Pozdravujte všechny své představené i všechny bratry. Pozdravují vás bratří z Itálie.

Hbr 13 25 Milost se všemi vámi!

Jms 1 1 Jakub, služebník Boží a Pána Ježíše Krista, posílá pozdrav dvanácti pokolením v diaspoře.

Jms 1 2 Mějte z toho jen radost, moji bratří, když na vás přicházejí rozličné zkoušky.

Jms 1 3 vždyť víte, že osvědčí-li se v nich vaše víra, povede to k vytrvalosti.

Jms 1 4 A vytrvalost ať je dovršena skutkem, abyste byli dokonalí a neporušení, prosti všech nedostatků.

Jms 1 5 Má-li kdo z vás nedostatek moudrosti, ať prosí Boha, který dává všem bez výhrad a bez výčitek, a bude mu dána.

Jms 1 6 Nechť však prosí s důvěrou a nic nepochybuje. Kdo pochybuje, je podoben mořské vlně, hnané a zmítané víchřicí.

Jms 1 7 Ať si takový člověk nemyslí, že od Pána něco dostane;

Jms 1 8 je to muž rozpolcený, nestálý ve všem, co činí.

Jms 1 9 Bratr v nízkém postavení ať s chloubou myslí na své vyvýšení

Jms 1 10 a bohatý ať myslí na své ponížení - vždyť pomine jako květ trávy;

Jms 1 11 vzejde slunce a svým žářem spálí trávu, květ opadne a jeho krása zajde. Tak i boháč se vším svým shonem vezme za své.

Jms 1 12 Blahoslavený člověk, který obstojí ve zkoušce; když se osvědčí, dostane vavřín života, ježž Pán zaslíbil těm, kdo ho milují.

Jms 1 13 Kdo prochází zkouškou, ať neříká, že ho pokouší Pán. Bůh nemůže být pokoušen ke zlému a sám také nikoho nepokouší.

Jms 1 14 Každý, kdo je v pokušení, je sváděn a váben svou vlastní žádostivostí.

Jms 1 15 Žádostivost pak počne a porodí hřích, a dokonáný hřích plodí smrt.

Jms 1 16 Neklamte sami sebe, milovaní bratří!

Jms 1 17 'Každý dobrý dar a každé dokonalé obdarování' je shůry, sestupuje od Otce nebeských světél. U něho není proměny ani střídání světla a stínu.

Jms 1 18 Z jeho rozhodnutí jsme se znovu zrodili slovem pravdy, abychom byli jakoby první sklizní jeho stvoření.

Jms 1 19 Pamatujte si, moji milovaní bratří: každý člověk ať je rychlý k naslouchání, ale pomalý k mluvení, pomalý k hněvu;

Jms 1 20 vždyť lidským hněvem spravedlnost Boží neprosadíš.

Jms 1 21 A proto odstraňte veškerou špínu a přemíru špatnosti a v tichosti přijměte zaseté slovo, které má moc spasit vaše duše.

Jms 1 22 Podle slova však také jednejte, nebuďte jen posluchači - to byste klamali sami sebe!

Jms 1 23 vždyť kdo slovo jen slyší a nejedná podle něho, ten se podobá muži, který v zrcadle pozoruje svůj vzhled;

Jms 1 24 podívá se na sebe, odejde a hned zapomene, jak vypadá.

Jms 1 25 Kdo se však zahledí do dokonalého zákona svobody a vytrvá, takže není zapomnětlivý posluchač, nýbrž také jedná, ten bude blahoslavený pro své skutky.

Jms 1 26 Domnívá-li se kdo, že je zbožný, a přitom nedrží na uzdě svůj jazyk, klame tím sám sebe a jeho zbožnost je marná.

Jms 1 27 Pravá a čistá zbožnost před Bohem a Otcem znamená pamatovat na vdovy a sirotky v jejich soužení a chránit se před poskvrnou světa.

Jms 2 1 Bratří moji, jestliže věříte v Ježíše Krista, našeho Pána slávy, nesmíte dělat rozdíly mezi lidmi.

Jms 2 2 Do vašeho shromáždění přijde třeba muž se zlatým prstenem a v nádherném oděvu. Přijde také chudák v ošumělých šatech.

Jms 2 3 A vy věnujete svou pozornost tomu v nádherném oděvu a řeknete mu: "Posaď se na tomto čestném místě," kdežto chudému řeknete: "Ty postůj tamhle, nebo si sedni tady na zem."

Jms 2 4 Neděláte tím mezi sebou rozdíly a nestali se z vás soudci, kteří posuzují nesprávně?

Jms 2 5 Poslyšte, moji milovaní bratří: Cožpak Bůh nevyvolil chudáky tohoto světa, aby byli bohatí ve víře a stali se dědici království, jež zaslíbil těm, kdo ho milují?

Jms 2 6 Vy jste však ponížili chudého. Cožpak vás bohatí neutiskují? Nevylácejí vás před soudy?

Jms 2 7 Nemluví právě oni s pohrdáním o slavném jménu, které bylo nad vámi vysloveno?

Jms 2 8 Jestliže tedy zachováváte královský zákon, jak je napsán v Písmu: 'Milovati budeš bližního svého jako sám sebe,' dobře činíte.

Jms 2 9 Jestliže však někomu straníte, dopouštíte se hříchu a zákon vás usvědčuje z přestoupení.

Jms 2 10 Kdo by totiž zachoval celý zákon, a jen v jednom přikázání klopýtl, provinil se proti všem.

Jms 2 11 Vždyť ten, kdo řekl: 'Nezci zlo ožít,' řekl také: 'Nezabiješ.' Jestliže neci zlo ožít, ale zabíjíš, přestupuješ zákon.

Jms 2 12 Mluve a jednejte jako ti, kteří mají být souzeni zákonem svobody.

Jms 2 13 Na Božím soudu není milosrdenství pro toho, kdo neprokázal milosrdenství. Ale milosrdenství vítězí nad soudem.

Jms 2 14 Co je platné, moji bratří, když někdo říká, že má víru, ale přitom nemá skutky? Může ho snad ta víra spasit?

Jms 2 15 Kdyby některý bratr nebo sestra byli bez šatů a neměli jídlo ani na den,

Jms 2 16 a někdo z vás by jim řekl: "Buďte s Bohem - ať vám není zima a nemáte hlad", ale nedali byste jim, co potřebují pro své tělo, co by to bylo platné?

Jms 2 17 Stejně tak i víra, není-li spojena se skutky, je sama o sobě mrtvá.

Jms 2 18 Někdo však řekne: "Jeden má víru a druhý má skutky." Tomu odpovím: Ukaž mi tu svou víru bez skutků a já ti ukážu svou víru na skutcích.

Jms 2 19 Ty věříš, že je jeden Bůh. To je správné. I démoni tomu věří, ale hrozí se toho.

Jms 2 20 Neuznáš, ty nechápavý člověče, že víra bez skutků není k ničemu?

Jms 2 21 Což nebyl náš otec Abraham ospravedlněn ze skutků, když položil na oltář svého syna Izáka?

Jms 2 22 Nevidíš, že víra působila spolu s jeho skutky a že ve skutcích došla víra dokonalosti?

Jms 2 23 Tak se naplnilo Písmo: 'Uvěřil Abraham Bohu, a bylo mu to počítáno za spravedlnost' a byl nazván 'přítelem Božím'.

Jms 2 24 Vidíte, že ze skutků je člověk ospravedlněn, a ne pouze z víry!

Jms 2 25 Což nebyla i nevěstka Rachab podobně ospravedlněna ze skutků, když přijala posly a propustila je jinou cestou? -

Jms 2 26 Jako je tělo bez ducha mrtvé, tak je mrtvá i víra bez skutků.

Jms 3 1 Nechtejte všichni učit druhé, moji bratří: vždyť víte, že my, kteří učíme, budeme souzeni s větší přísností.

Jms 3 2 Všichni přece mnoho chybujeme. Kdo nechybuje slovem, je dokonalý muž a dovede držet na uzdě celé své tělo.

Jms 3 3 Dáváme-li koňům do huby udidlo, aby nás poslouchali, můžeme tak řídit celé jejich tělo.

Jms 3 4 Nebo si představte lodi: Jsou tak veliké a jsou hnány prudkými větry, ale malé kormidlo je řídí, kamkoli kormidelník chce.

Jms 3 5 Tak i jazyk je malý úd, ale může se chlubit velkými věcmi. Považte, jak malý oheň může zapálit veliký les!

Jms 3 6 I jazyk je oheň. Je to svět zla mezi našimi údy, poskvňuje celé tělo a ničí celý náš život, sám podpalován pekelným plamenem.

Jms 3 7 Všechny druhy zvířat i ptáků, plazů i mořských živočichů mohou být a jsou kroceny člověkem,

Jms 3 8 ale jazyk neumí zkrotit nikdo z lidí. Je to zlo, které si nedá pokoj, plné smrtelného jedu.

Jms 3 9 Jím chválíme Pána a Otce, jím však také proklínáme lidi, kteří byli stvoření k Boží podobě.

Jms 3 10 Z týchž úst vychází žehnání i proklínání. Tak tomu být nemá, bratří moji.

Jms 3 11 Což pramen z téhož zřídla vydává vodu sladkou i hořkou?

Jms 3 12 Což může, bratří, fíkovník nést olivy nebo réva fíky? Právě tak nemůže slaný pramen dávat sladkou vodu.

Jms 3 13 Kdo je mezi vámi moudrý a rozumný? Ať ukáže své skutky dobrým způsobem života, v tichosti, kterou dává moudrost.

Jms 3 14 Máte-li však v srdci hořkou závist a svárliвість, nechlubte se moudrostí a nelžete proti pravdě.

Jms 3 15 To přece není moudrost přicházející shůry, ale přízemní, živočišná, ďábelská.

Jms 3 16 Vždyť kde je závist a svárliвість, tam je zmatek a kdejaká špatnost.

Jms 3 17 Moudrost shůry je především čistá, dále mírumilovná, ohleduplná, ochotná dát se přesvědčit, plná slitování a dobrého ovoce, bez předsudků a bez přetvářky.

Jms 3 18 Ovoce spravedlnosti sklídí u Boha ti, kdo rozsévají pokoj.

Jms	4	1	Odkud jsou mezi vámi boje a sváry? Nejsou to právě vášně, které vás vedou do bojů?
Jms	4	2	Chcete mít, ale nemáte. Ubíjíte a nevrážíte, ale ničeho nemůžete dosáhnout. Sváříte se a bojujete - a nic nemáte, protože neprosíte.
Jms	4	3	Prosíte sice, ale nedostáváte, protože prosíte nedobře: jde vám o vaše vášně.
Jms	4	4	Proradná stvoření! Což nevíte, že přátelství se světem je nepřítelství s Bohem? Kdo tedy chce být přítelem světa, stává se nepřítelem Božím.
Jms	4	5	Či myslíte, že nadarmo je psáno: 'Bůh žárlivě touží po duchu, kterého do nás vložil'?
Jms	4	6	Mocnější však je milost, kterou dává. Proto je řečeno: 'Bůh se staví proti pyšným, ale pokorným dává milost.'
Jms	4	7	Podříďte se tedy Bohu. Vzepřete se ďáblu a uteče od vás, přiblížte se k Bohu a přiblíží se k vám.
Jms	4	8	Umyjte si ruce, hříšníci, a očistěte svá srdce, lidé dvojí tváře!
Jms	4	9	Bědujte, naříkejte a plačte! Váš smích ať se obrátí v pláč a vaše radost v žal.
Jms	4	10	Pokořte se před Pánem, a on vás povýší.
Jms	4	11	Bratří, nesnižujte jeden druhého. Kdo snižuje nebo odsuzuje bratra, snižuje a odsuzuje zákon. Jestliže však odsuzuješ zákon, neplníš zákon, nýbrž stavíš se nad něj jako soudce.
Jms	4	12	Jeden je zákonodárce i soudce; on může zachránit i zahubit. Ale kdo jsi ty, že odsuzuješ bližního?
Jms	4	13	A nyní vy, kteří říkáte: "Dnes nebo zítra půjdeme do toho a toho města, zůstaneme tam rok, budeme obchodovat a vydělávat" -
Jms	4	14	vy přece nevíte, co bude zítra! Co je váš život? Jste jako pára, která se na okamžik ukáže a potom zmizí!
Jms	4	15	Raději byste měli říkat: "Bude-li Pán chtít, budeme naživu a uděláme to neb ono."
Jms	4	16	Vy se však vychloubáte a chvástáte.
Jms	4	17	Každá taková chloubka je zlá. Kdo ví, co je činit dobré, a nečiní, má hřích.
Jms	5	1	A nyní, vy boháči, plačte a naříkejte nad pohromami, které na vás přicházejí.
Jms	5	2	Vaše bohatství shnilo, vaše šatstvo je moly rozežráno,
Jms	5	3	vaše zlato a stříbro zrezavělo, a ten rez bude svědčit proti vám a stráví vaše tělo jako oheň. Nashromáždili jste si poklady - pro konec dnů!
Jms	5	4	Hle, mzda dělníků, kteří žali vaše pole, a vy jste jim ji upřeli, volá do nebes, a křik ženců pronikl ke sluchu Hospodina zástupů.
Jms	5	5	Žili jste rozmařile a hýřili jste na zemi, vykrmili jste se - pro den porážky!
Jms	5	6	Odsoudili jste a zahubili jste spravedlivého; a on se proti vám nestaví.
Jms	5	7	Buďte tedy trpěliví, bratří, až do příchodu Páně. Pohlédte, jak rolník čeká trpělivě na drahocennou úrodu země, dokud se nedočká podzimního i jarního deště.
Jms	5	8	I vy tedy trpělivě čkejte, posilněte svá srdce, vždyť příchod Páně je blízko.
Jms	5	9	Nestěžujte si jeden na druhého, bratří, abyste nebyli odsouzeni. Hle, soudce stojí přede dveřmi!
Jms	5	10	Za příklad trpělivosti v utrpení si, bratří, vezměte proroky, kteří mluvili ve jménu Páně.
Jms	5	11	Hle, 'blahoslavíme ty, kteří vytrvali'. Slyšeli jste o vytrvalosti Jobově a víte, k čemu ho Pán nakonec přivedl. Vždyť 'Pán je plný soucitu a slitování'.
Jms	5	12	Především nepřisahejte, bratří moji, ani při nebi ani při zemi ani při ničem jiném. Vaše 'ano' a 'ne' ať je 'ne', abyste nepropadli soudu.
Jms	5	13	Vede se někomu z vás zle? Ať se modlí! Je někdo dobré mysli? Ať zpívá Pánu!
Jms	5	14	Je někdo z vás nemocen? Ať zavolá starší církve, ti ať se nad ním modlí a potírají ho olejem ve jménu Páně.
Jms	5	15	Modlitba víry zachrání nemocného, Pán jej pozdvihne, a dopustil-li se hříchů, bude mu odpuštěno.
Jms	5	16	Vyznávejte hříchy jeden druhému a modlete se jeden za druhého, abyste byli uzdraveni. Velkou moc má vroucí modlitba spravedlivého.
Jms	5	17	Eliáš byl člověk jako my, a když se naléhavě modlil, aby nepršelo, nezapršelo v zemi po tři roky a šest měsíců.
Jms	5	18	A opět se modlil, a nebe dalo déšť a země přinesla úrodu.
Jms	5	19	Bratří moji, zbloudí-li kdo od pravdy a druhý ho přivede nazpět,
Jms	5	20	vězte, že ten, kdo odvrátí hříšníka od bludné cesty, zachrání jeho duši od smrti a přikryje množství hříchů.
1Pt	1	1	Petr, apoštol Ježíše Krista, vyvoleným, kteří přebývají jako cizinci v diaspoře v Pontu, Galacii, Kappadokii, Asii a Bithynii
1Pt	1	2	a byli předem vyhlédnutí od Boha Otce a posvěceni Duchem, aby se

poslušně odevzdali Ježíši Kristu a byli očištěni pokropením jeho krví: Milost vám a pokoj v hojnosti.

1Pt 1 3 Veleben buď Bůh a Otec Pána našeho Ježíše Krista, neboť nám ze svého velikého milosrdenství dal vzkříšením Ježíše Krista nově se narodit k živé naději.

1Pt 1 4 Dědictví nehynoucí, neposkvrněné a nevadnoucí je připraveno pro vás v nebesích

1Pt 1 5 a Boží moc vás skrze víru střeží ke spasení, které bude odhaleno v posledním čase.

1Pt 1 6 Z toho se radujte, i když snad máte ještě nakrátko projít zármutkem rozmanitých zkoušek,

1Pt 1 7 aby se pravost vaší víry, mnohem drahocennější než pomíjející zlato, jež přece též bývá zkoušeno ohněm, prokázala k vaší chvále, slávě a cti v den, kdy se zjeví Ježíš Kristus.

1Pt 1 8 Ač jste ho neviděli, milujete ho; ač ho ani nyní nevidíte, přec v něho věříte a jásáte nevýslovnou, vznešenou radostí,

1Pt 1 9 a tak docházíte cíle víry, spasení duší.

1Pt 1 10 Toto spasení hledali a po něm se ptali proroci, kteří prorokovali o milosti, která je vám připravena;

1Pt 1 11 zkoumali, na který čas a na jaké okolnosti ukazuje duch Kristův v nich přítomný, když předem svědčí o utrpeních, jež má Kristus vytrpět, i o veliké slávě, která potom přijde.

1Pt 1 12 Bylo jim zjeveno, že tím neslouží sami sobě, nýbrž vám; ti, kdo vám přinesli evangelium v moci Ducha svatého, seslaného z nebes, zvěstovali vám nyní toto spasení, které i andělé touží spatřit.

1Pt 1 13 Odhodlaně se tedy připravte ve své mysli, buďte střízliví a celou svou naději upněte k milosti, která k vám přichází ve zjevení Ježíše Krista.

1Pt 1 14 Jako poslušné děti nedejte se opanovat žádostmi, které vás ovládaly předtím, v době vaší nevědomosti;

1Pt 1 15 ale jako je svatý ten, který vás povolal, buďte i vy svatí v celém způsobu života.

1Pt 1 16 Vždyť je psáno: 'Svatí buďte, neboť já jsem svatý.'

1Pt 1 17 Jestliže 'vzýváte jako Otce' toho, kdo nestranně soudí každého podle jeho činů, v báni před ním žijte dny svého pozemského života.

1Pt 1 18 Víte přece, že jste z prázdnoty svého způsobu života, jak jste jej přejali od otců, nebyli vykoupeni pomíjitelnými věcmi, stříbrem nebo zlatem,

1Pt 1 19 nýbrž převzácnou krví Kristovou. On jako beránek bez vady a bez poskvrny

1Pt 1 20 byl k tomu předem vyhlédnut před stvořením světa a přišel kvůli vám na konci časů.

1Pt 1 21 Skrze něho věříte v Boha, který ho vzkřísil z mrtvých a dal mu slávu, takže se vaše víra i naděje upíná k Bohu.

1Pt 1 22 Když jste nyní přijali pravdu a tak očistili své duše k nepředstírané bratrské lásce, z upřímného srdce vytrvale se navzájem milujte.

1Pt 1 23 Vždyť jste se znovu narodili, nikoli z pomíjitelného semene, nýbrž z nepomíjitelného, skrze živé a věčné slovo Boží.

1Pt 1 24 Neboť 'všichni lidé jako tráva a všechna jejich krása jako květ trávy. Uschne tráva, květ opadne, ale slovo Hospodinovo zůstává na věky' -

1Pt 1 25 to je to slovo, které vám bylo zvěstováno v evangeliu.

1Pt 2 1 Odhoďte tedy všechnu špatnost, každou lest, přetvářku, závist, jakékoliv pomlouvání

1Pt 2 2 a jako novorozené děti mějte touhu jen po nefalšovaném duchovním mléku, abyste jím rostli ke spasení;

1Pt 2 3 vždyť jste 'okusili, že Pán je dobrý!'

1Pt 2 4 Přicházejte tedy k němu, kameni živému, jenž od lidí byl zavržen, ale před Bohem je 'vyvolený a vzácný'.

1Pt 2 5 I vy buďte živými kameny, z nichž se staví duchovní dům, abyste byli svatým kněžstvem a přinášeli duchovní oběti, milé Bohu pro Ježíše Krista.

1Pt 2 6 Neboť v Písmu stojí: 'Hle, kladu na Siónu kámen vyvolený, úhelný, vzácný; kdo v něj věří, nebude zahanben.'

1Pt 2 7 Vám, kteří věříte, je vzácný, ale nevěřícím je to 'kámen, který stavitelé zavrhlí; ten se stal kamenem úhelným',

1Pt 2 8 ale i 'kamenem úrazu a skálou pádu'. Oni přicházejí k pádu svým vzdorem proti slovu - k tomu také byli určeni.

1Pt 2 9 Vy však jste 'rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid náležející Bohu', abyste hlásali mocné skutky toho, kdo vás povolal ze tmy do svého podivuhodného světla.

1Pt 2 10 Kdysi jste 'vůbec nebyli lid', nyní však jste lid Boží; pro vás 'nebylo slitování', ale nyní jste došli slitování.

1Pt 2 11 Milování, v tomto světě jste cizinci bez domovského práva. Prosím vás proto, zdržujte se sobeckých vášní, které vedou boj proti duši,

1Pt 2 12 a žijte vzorně mezi pohany; tak aby ti, kdo vás osočují jako zločince, prohlédli a za vaše dobré činy vzdali chválu Bohu 'v den navštívení'.

1Pt 2 13 Podříďte se kvůli Pánu každému lidskému zřízení - ať už králi jako
svrchovanému vládci,
1Pt 2 14 ať už místodržícím jako těm, které on posílá trestat zločince a
odměňovat ty, kteří jednají dobře.
1Pt 2 15 Taková je přece Boží vůle, abyste dobrým jednáním umlčovali nevědomost
nerozumných lidí.
1Pt 2 16 Jste svobodni, ale ne jako ti, jimž svoboda slouží za plášť
nepravosti, nýbrž jako služebníci Boží.
1Pt 2 17 Ke všem lidem mějte úctu, bratrstvo milujte, Boha se bojte, krále
ctěte.
1Pt 2 18 Služebníci, podřizujte se ve vší bázni pánům, nejen dobrým a mírným,
nýbrž i tvrdým.
1Pt 2 19 V tom je totiž milost, když někdo pro svědomí odpovědné Bohu snáší
bolest a trpí nevinně.
1Pt 2 20 Jaká však sláva, jestliže budete trpělivě snášet rány za to, že
hřešíte? Ale budete-li trpělivě snášet souzení, ač jednáte dobře, to je milost před Bohem.
1Pt 2 21 K tomu jste přece byli povoláni; vždyť i Kristus trpěl za vás a
zanechal vám tak příklad, abyste šli v jeho šlépějích.
1Pt 2 22 On 'hříchu nečinil a v jeho ústech nebyla nalezena lest'.
1Pt 2 23 Když mu spílali, neodplácel spíláním; když trpěl, nehrozil, ale
vkládal vše do rukou toho, jenž soudí spravedlivě.
1Pt 2 24 On 'na svém těle vzal naše hříchy' na kříž, abychom zemřeli hříchům a
byli živi spravedlnosti.
1Pt 2 25 'Jeho rány vás uzdravily.' Vždyť jste 'bloudili jako ovce', ale nyní
jste byli obráćeni k pastýři a strážci svých duší.
1Pt 3 1 Stejně i vy ženy, podřizujte se svým mužům; i když se někteří z nich
vzpírají Božímu slovu, můžete jim beze slov získat svým jednáním,
1Pt 3 2 když uvidí váš čistý život v bázni Boží.
1Pt 3 3 Pro vás se nehodí vnější ozdoba - splétat si vlasy, ověšovat se
zlatem, střídat oděvy -
1Pt 3 4 nýbrž to, co je skryto v srdci a co je nepomíjitelné: tichý a pokojný
duch; to je před Bohem převzácné.
1Pt 3 5 Tak se kdysi zdobily svaté ženy, které doufaly v Boha. Podřizovaly se
svým mužům,
1Pt 3 6 tak jako Sára poslouchala Abrahama a 'nazvala jej pánem'. Vy jste
jejími dcerami, jednáte-li dobře a nedáte se ničím zastrašit.
1Pt 3 7 Stejně i muži: když žijete se svými ženami, mějte pro ně porozumění,
že jsou slabší; a prokazujte jim úctu, protože jsou spolu s vámi dědičkami daru života. Tak
vaším modlitbám nebude nic překážet.
1Pt 3 8 Nakonec pak: Všichni buďte jedné mysli, soucitní, plní bratrské lásky,
milosrdní a pokorní,
1Pt 3 9 neodplácejte zlým za zlé ani urážkou za urážku, naopak žehnejte; vždyť
jste byli povoláni k tomu, abyste se stali dědici požehnání.
1Pt 3 10 'Chceš-li milovat život a vidět dobré dny, zdržuj jazyk od zlého a rty
od lstivých slov,
1Pt 3 11 odvrát se od zlého a čiň dobré, hledej pokoj a usiluj o něj.
1Pt 3 12 Vždyť oči Páně hledí na spravedlivé a jeho uši jsou otevřeny jejich
prosbám, ale tvář Páně je proti těm, kteří činí zlo.'
1Pt 3 13 Kdo vám ublíží, budete-li horlit pro dobro?
1Pt 3 14 Ale i kdybyste pro spravedlnost měli trpět, jste blahoslaveni. 'Strach
z nich ať vás neděsí ani nezviklá
1Pt 3 15 a Pán, Kristus, budiž svatý' ve vašich srdcích. Buďte vždy připraveni
dát odpověď každému, kdo by vás vyslyšel o naději, kterou máte,
1Pt 3 16 ale čiňte to s tichostí a s uctivostí. Když jste vystaveni pomluvám,
zachovávejte si dobré svědomí, aby ti, kteří hanobí váš dobrý způsob života v Kristu, byli
zahanbeni.
1Pt 3 17 Je přece lépe, abyste trpěli za dobré jednání, bude-li to snad vůle
Boží, než za zlé činy.
1Pt 3 18 Vždyť i Kristus dal svůj život jednou provždy za hříchy, spravedlivý
za nespravedlivé, aby nás přivedl k Bohu. Byl usmrcen v těle, ale obživen Duchem.
1Pt 3 19 Tehdy také přišel vyhlásit zvěst duchům ve vězení,
1Pt 3 20 kteří neuposlechli kdysi ve dnech Noémových. Tenkrát Boží shovívavost
vyčkávala s trestem, pokud se stavěl koráb, v němž bylo z vody zachráněno jenom osm lidí.
1Pt 3 21 To je předobraz křtu, který nyní zachraňuje vás. Nejde v něm zajisté o
odstranění tělesné špíny, nýbrž o dobré svědomí, k němuž se před Bohem zavazujeme - na základě
vzkříšení Ježíše Krista,
1Pt 3 22 jenž jest na pravici Boží, když vstoupil do nebe a podřídil si anděly
a vlády a mocnosti.
1Pt 4 1 Když tedy Kristus podstoupil tělesné utrpení, i vy se vyzbrojte
stejnou myšlenkou: Ten, kdo trpěl v těle, skoncoval s hříchem.
1Pt 4 2 Proto i vy ve zbývajícím čase života nebuďte oddáni lidským vášním,
ale vůli Boží.

1Pt 4 3 Dost dlouho už jste dělali to, v čem si libují pohané: žili jste v nevázanosti, vášních, v opilství, v hodech, pitkách a v hanebném modlářství.
 1Pt 4 4 Když se již spolu s nimi nevrháte do téhož proudu prostopášnosti, dráždí je to a uráží vás.
 1Pt 4 5 Však vydají počet tomu, kdo je připraven soudit živé i mrtvé.
 1Pt 4 6 Proto bylo evangelium zvěstováno i mrtvým, aby byli u Boha živi v Duchu, ačkoliv byli za svého života u lidí odsouzeni.
 1Pt 4 7 Konec všech věcí je blízko. Žijte proto rozumně a střízlivě, abyste byli pohotoví k modlitbám.
 1Pt 4 8 Především mějte vytrvalou lásku jedni k druhým; vždyť láska přikryje množství hříchů.
 1Pt 4 9 Buďte jedni k druhým pohostinní a nestěžujte si na to!
 1Pt 4 10 Každý ať slouží druhým tím darem milosti, který přijal; tak budete dobrými správci milosti Boží v její rozmanitosti.
 1Pt 4 11 Kdo káže, ať zvěstuje slovo Boží. Kdo slouží, ať to činí ze síly, kterou dává Bůh – tak aby se všechno dělo k oslavě Boží skrze Ježíše Krista. Jemu buď sláva i moc na věky věků. Amen.
 1Pt 4 12 Moji milovaní, nebuďte zmateni výhnní zkoušky, která na vás přišla, jako by se s vámi dělo něco neobvyklého,
 1Pt 4 13 ale radujte se, když máte podíl na Kristově utrpení, abyste se ještě více radovali, až se zjeví jeho sláva.
 1Pt 4 14 Jestliže jste hanobeni pro jméno Kristovo, blaze vám, neboť na vás spočívá Duch slávy, Duch Boží.
 1Pt 4 15 Ale ať nikdo z vás netrpí za vraždu, za krádež nebo jiný zlý čin anebo za intriky.
 1Pt 4 16 Kdo však trpí za to, že je křesťan, ať se nestydí, ale slaví Boha, že smí nosit toto jméno.
 1Pt 4 17 Přišel totiž čas, aby soud začal od domu Božího. Jestliže začíná od vás, jaký bude konec těch, kteří se Božímu evangeliu vzpírají?
 1Pt 4 18 'Jestliže i spravedlivý bude stěží zachráněn, kde se ocitne bezbožný a hříšný?'
 1Pt 4 19 A tak ti, kteří trpí podle vůle Boží, ať svěří své duše věrnému Stvořiteli a činí dobré.
 1Pt 5 1 Starší mezi vámi napomínám, sám také starší, svědek utrpení Kristových i účastník slávy, která se má v budoucnu zjevit:
 1Pt 5 2 Starejte se jako pastýři o Boží stáde u vás, ne z donucení, ale dobrovolně, jak to Bůh žádá, ne z nízké ziskovosti, ale s horlivou ochotou,
 1Pt 5 3 ne jako páni nad těmi, kdo jsou vám svěřeni, ale buďte jim příkladem.
 1Pt 5 4 Když se pak ukáže nejvyšší pastýř, dostane se vám nevadnoucího vavřínu slávy.
 1Pt 5 5 Stejně se i vy mladší podřizujte starším. Všichni se oblect v pokoru jeden vůči druhému, neboť 'Bůh se staví proti pyšným, ale pokorným dává milost'.
 1Pt 5 6 Pokořte se tedy pod mocnou ruku Boží, aby vás povýšil v ustanovený čas.
 1Pt 5 7 Všechnu 'svou starost vložte na něj', neboť mu na vás záleží.
 1Pt 5 8 Buďte střízliví! Buďte bdělí! Váš protivník, ďábel, obchází jako 'lev řvoucí' a hledá, koho by pohltil.
 1Pt 5 9 Vzepřete se mu, zakotvení ve víře, a pamatujte, že vaši bratři všude ve světě procházejí týmž utrpením jako vy.
 1Pt 5 10 A Bůh veškeré milosti, který vás povolal ke své věčné slávě v Kristu, po krátkém utrpení vás obnoví, utvrdí, posílí a postaví na pevný základ.
 1Pt 5 11 Jemu náleží panství na věky věků! Amen.
 1Pt 5 12 Prostřednictvím Silvána, kterého mám za věrného bratra, vám toto krátce píšu, abych vás povzbudil a dosvědčil vám, že taková je pravá milost Boží; v ní stůjte.
 1Pt 5 13 Pozdravuje vás vaše spoluvyvolená, která je v Babylónu, a Marek, můj syn.
 1Pt 5 14 Pozdravte jedni druhé políbením lásky. Pokoj všem vám, kteří jste v Kristu.
 2Pt 1 1 Šimon Petr, služebník a apoštol Ježíše Krista, těm, kdo dosáhli stejně vzácné víry jako my díky spravedlnosti našeho Boha a Spasitele Ježíše Krista.
 2Pt 1 2 Milost a pokoj ať se vám rozhojní poznáním Boha a Ježíše, našeho Pána.
 2Pt 1 3 Všecko, čeho je třeba k zbožnému životu, darovala nám jeho božská moc, když jsme poznali toho, který nás povolal vlastní slávou a mocnými činy.
 2Pt 1 4 Tím nám daroval vzácná a převeliká zaslíbení, abyste se tak stali účastnými božské přirozenosti a unikli zhoubě, do níž svět žene jeho zvrácená touha.
 2Pt 1 5 Proto také vynaložte všechnu snahu na to, abyste ke své víře připojili ctnost, k ctnosti poznání,
 2Pt 1 6 k poznání zdrženlivost, ke zdrženlivosti trpělivost, k trpělivosti zbožnost,
 2Pt 1 7 ke zbožnosti bratrskou náklonnost a k bratrské náklonnosti lásku.
 2Pt 1 8 Máte-li tyto vlastnosti a rozhojňují-li se ve vás, nezůstanete v poznání našeho Pána Ježíše Krista nečinní a bez ovoce.

2Pt 1 9 Komu však scházejí, je slepý, krátkozraký a zapomněl na to, že byl
očistěn od svých starých hříchů.

2Pt 1 10 Proto se, bratří, tím více snažte upevňovat své povolání a vyvolení.
Budete-li to činit, nikdy nekloupytnete.

2Pt 1 11 Tak se vám široce otevře přístup do věčného království našeho Pána a
Spasitele Ježíše Krista.

2Pt 1 12 Proto vám hodlám ty věci stále připomínat, ačkoliv o nich víte a jste
utvrzeni v pravdě, kterou jste přijali.

2Pt 1 13 Ale považuji za správné probouzet vás napomínáním, pokud přebývám v
tomto těle;

2Pt 1 14 vím totiž, že je budu muset brzo opustit, jak mi to dal poznat náš Pán
Ježíš Kristus.

2Pt 1 15 Vynasnažím se, abyste si mohli tyto věci vždycky připomínat i po mém
odchodu.

2Pt 1 16 Nedali jsme se vést vymyšlenými bájemi, ale zvěštovali jsme vám slavný
příchod našeho Pána Ježíše Krista jako očití svědkové jeho velebnosti.

2Pt 1 17 On přijal od Boha Otce čest i slávu, když k němu ze svrchované slávy
zazněl hlas: Toto jest můj milovaný Syn, v něm jsem našel zalíbení.

2Pt 1 18 A tento hlas, který vyšel z nebe, jsme my slyšeli, když jsme s ním
byli na svaté hoře.

2Pt 1 19 Tím se nám potvrzuje prorocké slovo, a činíte dobře, že se ho držíte;
je jako svíce, svítící v temném místě, dokud se nerozbřeske den a jitřenka vám nevzejde v
srdci.

2Pt 1 20 Toho si buďte především vědomi, že žádné proroctví v Písmu nevzniká z
vlastního pochopení skutečnosti.

2Pt 1 21 Nikdy totiž nebylo vyřčeno proroctví z lidské vůle, nýbrž z popudu
Ducha svatého mluvili lidé, poslaní od Boha.

2Pt 2 1 V Božím lidu bývali ovšem i lživí proroci; tak i mezi vámi budou lživí
učitelé, kteří budou zálučně zavádět zhoubné nauky a budou popírat Panovníka, který je
vykoupil. Tím na sebe uvedou náhlou zhubu.

2Pt 2 2 A mnozí budou následovat jejich nezřízenost a cesta pravdy bude kvůli
nim v opovržení.

2Pt 2 3 ve své hrabivosti budou vám předkládat své výmysly, aby z vás těžili.
Soud nad nimi je už připraven a jejich zhouba je blízká.

2Pt 2 4 Vždyť Bůh neušetřil ani anděly, kteří zhřešili, ale svrhl je do temné
propasti podsvětí a dal je strážiti, aby byli postaveni před soud.

2Pt 2 5 Ani starý svět neušetřil, nýbrž zachoval jen Noéma, kazatele
spravedlnosti, spolu se sedmi jinými, když uvedl potopu na svět bezbožných.

2Pt 2 6 Také města Sodomu a Gomoru odsoudil k záhubě a obrátil v popel. Tím
dal výstrahu budoucím bezbožníkům.

2Pt 2 7 Vysvobodil však spravedlivého Lota, sužovaného nezřízeným chováním
těch zvrhlíků.

2Pt 2 8 Dokud ten spravedlivý přebýval mezi nimi, trápilo jeho spravedlivou
duši, že musel den ze dne slyšet a vidět jejich nemravné skutky.

2Pt 2 9 Pán však dovede vytrhnout zbožné ze zkoušky, ale nespravedlivé uchovat
pro trest v den soudu;

2Pt 2 10 a to především ty, kdo se svévolně ženou za poskvřňujícími vášněmi a
pohrdají každou autoritou. Jsou to drzí opovážlivci; nechvějí se před nadpozemskými mocnostmi
a rouhají se jim.

2Pt 2 11 Ani andělé, ačkoli jsou větší silou a mocí, nevynášejí nad těmi
mocnostmi před Pánem zatracující soud.

2Pt 2 12 Ti lživí učitelé však jako nerozumná zvířata, určená od přírody za
kořist a na porážku, rouhají se tomu, co neznají; zahynou ve své zkaženosti

2Pt 2 13 a dostanou odplatu za svou nepravost. Je jim požitkem vyhledávat i ve
dne rozkoš; poskvřnění a hanební oddávají se prostopášností, když s vámi hodují.

2Pt 2 14 oči mají plné cizoložství a nepřestávají hřešit, svádějí nepevné duše,
srdce mají vycvičené v hrabivosti; jsou to synové prokletí.

2Pt 2 15 opustili přímou cestu a zbloudili, když se dali na cestu Balaáma, syna
Beorova, kterému se zalíbila mzda za nepravost,

2Pt 2 16 ale byl pokárán za své provinění. Něma oslice promluvila lidským
hlase, a tak zabránila prorokovu bláznovství.

2Pt 2 17 Takoví lidé jsou jako prameny bez vody, mračna hnaná bouří; je pro ně
připravena nejčernější tma.

2Pt 2 18 Řeční prázdně a nabubřele a svádějí nezřízenými vášněmi ty, kdo se
právě vmaňují ze života v klamu.

2Pt 2 19 Slibují jim svobodu, ale sami jsou služebníky záhuby. Co se člověka
zmocní, tím je zotročen.

2Pt 2 20 Jestliže tedy ti, kdo poznáním Pána a Spasitele Ježíše Krista unikli
poskvřněm světa, znovu se do nich zapletou a podlehnou jim, budou jejich konce horší než
začátky.

2Pt 2 21 Bylo by pro ně lépe, kdyby vůbec nebyli poznali cestu spravedlnosti,
než aby se po jejím poznání odvrátili od svatého přikázání, které jim bylo svěřeno.

2Pt 2 22 Přihodilo se jim to, co říká pravdivé přísloví: 'Pes se vrátil k vlastnímu vývrátku' a umytá svině se zase válí v bahništi.

2Pt 3 1 To už je, milovaní, druhý dopis, který vám píšu. Tímto napomínáním chci probouzet vaše čisté smýšlení,

2Pt 3 2 abyste pamatovali na to, co předpověděli svatí proroci, i na to, co ustanovil Pán a Spasitel skrze vaše apoštoly.

2Pt 3 3 Především vám chci říci, že ke konci dnů přijdou posměvači, kteří žijí, jak se jim zachce,

2Pt 3 4 a budou se posmívat: "Kde je ten jeho zaslíbený příchod? Od té doby, co zesnuli otcové, všechno zůstává tak, jak to bylo od počátku stvoření."

2Pt 3 5 Těm, kdo toto tvrdí, zůstává utajeno, že dávná nebesa i země byly vyvolány slovem Božím z vody a před vodou chráněny.

2Pt 3 6 Vodou byl také tehdejší svět zatopen a zahynul.

2Pt 3 7 Týmž slovem jsou udržována nynější nebesa a země, dokud nebudou zničena ohněm; Bůh je ponechal jen do dne soudu a záhuby bezbožných lidí.

2Pt 3 8 Ale tato jedna věc kéž vám nezůstane skryta, milovaní, že jeden den je u Pána jako tisíc let a 'tisíc let jako jeden den'.

2Pt 3 9 Pán neotálí splnit svá zaslíbení, jak si to někteří vykládají, nýbrž má s námi trpělivost, protože si nepřeje, aby někdo zahynul, ale chce, aby všichni dospěli k pokání.

2Pt 3 10 Den Páně přijde jako přichází zloděj. Tehdy nebesa s rachotem zaniknou, vesmír se žářem roztaví a země se všemi lidskými činy bude postavena před soud.

2Pt 3 11 Když tedy se toto vše rozplyne, jak svatě a zbožně musíte žít vy, kteří dychtivě očekáváte příchod Božího dne! V něm se nebesa roztaví v ohni a živly se rozpustí žářem.

2Pt 3 12 Podle jeho slibu čekáme nové nebe a novou zemi, ve kterých přebývá spravedlnost.

2Pt 3 14 Proto, milovaní, očekáváte-li takové věci, snažte se, abyste byli čistí a bez poskvrny a mohli ten den očekávat beze strachu před Božím soudem.

2Pt 3 15 A vězte, že ve své trpělivosti vám Pán poskytuje čas ke spáse, jak vám napsal i náš milý bratr Pavel podle moudrosti, která mu byla dána.

2Pt 3 16 Mluvil tak o tom ve všech svých listech. Některá místa jsou v nich těžko srozumitelná a neucení a neutvrzení lidé je překrucují, jako i ostatní Písmo, k vlastní záhubě.

2Pt 3 17 Ale vy, milovaní, protože to víte předem, strážte se, abyste nebyli oklamáni svodem těch neodpovědných lidí a neodpadli od vlastního pevného základu.

2Pt 3 18 Kéž rostete v milosti a v poznání našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista. Jemu buď sláva nyní a až do dne věčnosti.

1Jh 1 1 Co bylo od počátku, co jsme slyšeli, co jsme na vlastní oči viděli, na co jsme hleděli a čeho se naše ruce dotýkaly, to zvěstujeme: Slovo života.

1Jh 1 2 Ten život byl zjeven, my jsme jej viděli, svědčíme o něm a zvěstujeme vám život věčný, který byl u Otce a nám byl zjeven.

1Jh 1 3 Co jsme viděli a slyšeli, zvěstujeme i vám, abyste se spolu s námi podíleli na společenství, které máme s Otcem a s jeho Synem Ježíšem Kristem.

1Jh 1 4 To píšeme, aby naše radost byla úplná.

1Jh 1 5 A toto je zvěst, kterou jsme od něho slyšeli a vám ji oznamujeme: že Bůh je světlo a není v něm nejmenší tmy.

1Jh 1 6 Říkáme-li, že s ním máme společenství, a přitom chodíme ve tmě, lžeme a nečiníme pravdu.

1Jh 1 7 Jestliže však chodíme v světle, jako on je v světle, máme společenství mezi sebou a krev Ježíše, jeho Syna, nás očišťuje od každého hříchu.

1Jh 1 8 Říkáme-li, že jsme bez hříchu, klameme sami sebe a pravda v nás není.

1Jh 1 9 Jestliže doznáváme své hříchy, on je tak věrný a spravedlivý, že nám hříchy odpouští a očišťuje nás od každé nepravosti.

1Jh 1 10 Říkáme-li, že jsme nezhřešili, děláme z něho lháře a jeho slovo v nás není.

1Jh 2 1 Toto vám píšu, děti moje, abyste nehřešili. Avšak zhřeší-li kdo, máme u Otce přímluvce, Ježíše Krista spravedlivého.

1Jh 2 2 On je smírnou obětí za naše hříchy, a nejenom za naše, ale za hříchy celého světa.

1Jh 2 3 Podle toho víme, že jsme ho poznali, jestliže zachováváme jeho přikázání.

1Jh 2 4 Kdo říká: 'Poznal jsem ho', a jeho přikázání nezachovává, je lhář a není v něm pravdy.

1Jh 2 5 Kdo však zachovává jeho slovo, vpravdě v něm láska Boží dosáhla svého cíle. Podle toho poznáváme, že v něm jsme.

1Jh 2 6 Kdo říká, že v něm zůstává, musí žít tak, jak žil on.

1Jh 2 7 Nepíšu vám, moji milí, nové přikázání, ale přikázání staré, které jste měli od počátku; staré přikázání je to slovo, které jste slyšeli.

1Jh 2 8 A přece vám píšu přikázání nové - vždyť se stalo skutečností v něm i ve vás, že tma ustupuje a pravé světlo již svítí.

1Jh 2 9 Kdo říká, že je v světle, a přitom nenávidí svého bratra, je dosud ve

tmě.			
1Jh	2	10	Kdo miluje svého bratra, zůstává ve světle a není nikomu kamenem úrazu.
1Jh	2	11	Kdo nenávidí svého bratra, je ve tmě a ve tmě chodí; neví, kam jde, neboť tma mu oslepila oči.
1Jh	2	12	Píšu vám, děti, že jsou vám odpuštěny hříchy pro jeho jméno.
1Jh	2	13	Píšu vám, otcové, že jste poznali toho, který je od počátku. Píšu vám, mládenci, že jste zvítězili nad Zlým.
1Jh	2	14	Napsal jsem vám, děti, že jste poznali Otce. Napsal jsem vám, otcové, že jste poznali toho, který jest od počátku. Napsal jsem vám, mládenci, že jste silní a slovo Boží ve vás zůstává, a tak jste zvítězili nad Zlým.
1Jh	2	15	Nemilujte svět ani to, co je ve světě. Miluje-li kdo svět, láska Otcova v něm není.
1Jh	2	16	Neboť všechno, co je ve světě, po čem dychtí člověk a co chtějí jeho oči a na čem si v životě zakládá, není z Otce, ale ze světa.
1Jh	2	17	A svět pomíjí i jeho chtivost; kdo však činí vůli Boží, zůstává na věky.
1Jh	2	18	Dítky, nastala poslední hodina; a jak jste slyšeli, že přijde antikrist, tak se nyní vyskytlo mnoho antikristů; podle toho víme, že nastala poslední hodina.
1Jh	2	19	Vyšli z nás, ale nebyli z nás. Kdyby byli z nás, byli by s námi zůstali. Ale nezůstali s námi, aby vyšlo najevo, že nepatří všichni k nám, kdo jsou s námi.
1Jh	2	20	Vy však máte zasvěcení od Svatého a znáte všechno.
1Jh	2	21	Nepsal jsem vám proto, že neznáte pravdu, ale protože ji znáte a víte, že žádná lež není z pravdy.
1Jh	2	22	Kdo je lhář, ne-li ten, kdo popírá, že Ježíš je Kristus? To je ten antikrist, který popírá Otce i Syna.
1Jh	2	23	Kdo popírá Syna, nemá ani Otce. Kdo vyznává Syna, má i Otce.
1Jh	2	24	Ať ve vás tedy zůstává to, co jste slyšeli od počátku. Zůstane-li ve vás, co jste slyšeli od počátku, zůstanete i vy v Synu i Otci.
1Jh	2	25	A to je zaslíbení, které on nám dal: život věčný.
1Jh	2	26	Toto jsem vám napsal o těch, kteří vás matou.
1Jh	2	27	Ale zasvěcení, které jste vy od něho přijali, zůstává ve vás, takže nepotřebujete, aby vás někdo učil; jeho zasvěcení vás učí všemu, a je pravé a není to žádná lež; jak vás vyučil, tak zůstávejte v něm.
1Jh	2	28	Nyní tedy, děti, zůstávejte v něm, abychom se nemuseli bát, až se ukáže, a nebyli jím zahanbeni při jeho příchodu.
1Jh	2	29	Víte-li, že on je spravedlivý, pochopte, že také každý, kdo činí spravedlnost, je z něho zrozen.
1Jh	3	1	Hleďte, jak velikou lásku nám Otec daroval: byli jsme nazváni dětmi Božími, a jsme jimi. Proto jsme světu cizí, že nepoznal Boha.
1Jh	3	2	Milovaní, nyní jsme děti Boží; a ještě nevyšlo najevo, co budeme! Víme však, až se zjeví, že mu budeme podobni, protože ho spatříme takového, jaký jest.
1Jh	3	3	Každý, kdo má tuto naději v něho, usiluje být čistý, tak jako on je čistý.
1Jh	3	4	Každý, kdo se dopouští hříchu, jedná i proti zákonu Božímu, neboť hřích je porušení zákona.
1Jh	3	5	A víte, že Syn Boží se zjevil, aby hříchy sňal, a v něm žádný hřích není.
1Jh	3	6	Kdo v Synu zůstává, nehřeší; kdo hřeší, ten ho neviděl ani nepoznal.
1Jh	3	7	Dítky, ať vás nikdo neklame: Spravedlivý je ten, kdo činí spravedlnost - tak jako on je spravedlivý.
1Jh	3	8	Kdo však se dopouští hříchu, je z ďábla, protože ďábel od počátku hřeší. Proto se zjevil Syn Boží, aby zmařil činy ďáblovy.
1Jh	3	9	Kdo je narozen z Boha, nedopouští se hříchu, protože Boží símě v něm zůstává; ba ani nemůže hřešit, protože se narodil z Boha.
1Jh	3	10	Podle toho lze rozeznat děti Boží a děti ďáblovy: Není z Boha, kdokoliiv nečiní spravedlnost a nemiluje svého bratra.
1Jh	3	11	Neboť to je zvěst, kterou jste slyšeli od počátku: abychom se navzájem milovali.
1Jh	3	12	Ne jako Kain, který byl z ďábla a zabil svého bratra. A proč ho zabil? Protože jeho vlastní skutky byly zlé, kdežto bratrovy spravedlivé.
1Jh	3	13	Nedivte se, bratří, když vás svět nenávidí.
1Jh	3	14	My víme, že jsme přešli ze smrti do života, protože milujeme své bratry. Kdo nemiluje, zůstává ve smrti.
1Jh	3	15	Kdokoliiv nenávidí svého bratra, je vrah - a víte, že žádný vrah nemá podíl na věčném životě.
1Jh	3	16	Podle toho jsme poznali, co je láska, že on za nás položil život. A tak i my jsme povinni položit život za své bratry.
1Jh	3	17	Má-li někdo dostatek a vidí, že jeho bratr má nouzi, a bez soucitu se od něho odvrátí - jak v něm může zůstávat Boží láska?
1Jh	3	18	Dítky, nemilujme pouhým slovem, ale opravdovým činem.
1Jh	3	19	V tomto poznáme, že jsme z pravdy, a tak před ním upokojíme své srdce,

1Jh	3	20	at' nás srdce obviňuje z čehokoliv; neboť Bůh je větší než naše srdce a zná všechno!
1Jh	3	21	Moji milí, jestliže nás srdce neobviňuje, máme svobodný přístup k Bohu;
1Jh	3	22	oč bychom ho žádali, dostáváme od něho, protože zachováváme jeho přikázání a činíme, co se mu líbí.
1Jh	3	23	A to je jeho přikázání: věřit jménu jeho Syna Ježíše Krista a navzájem se milovat, jak nám přikázal.
1Jh	3	24	Kdo zachovává jeho přikázání, zůstává v Bohu a Bůh v něm; že v nás zůstává, poznáváme podle toho, že nám dal svého Ducha.
1Jh	4	1	Milování, nevěřte každému vnuknutí, nýbrž zkoumejte duchy, zda jsou z Boha; neboť mnoho falešných proroků vyšlo do světa.
1Jh	4	2	Podle toho poznáte Ducha Božího: Každé vnuknutí, které vede k vyznání, že Ježíš Kristus přišel v těle, je z Boha;
1Jh	4	3	každé vnuknutí, které nevede k vyznání Ježíše, z Boha není. Naopak, je to duch antikristův, o němž jste slyšeli, že přijde, a který již nyní je na světě.
1Jh	4	4	Vy však jste z Boha, děti, a zvítězili jste nad falešnými proroky, protože ten, který je ve vás, je větší než ten, který je ve světě.
1Jh	4	5	Oni jsou ze světa; proto z nich mluví svět a svět je slyší.
1Jh	4	6	My jsme z Boha; kdo zná Boha, slyší nás, kdo není z Boha, neslyší nás. Podle toho rozeznáváme ducha pravdy a ducha klamu.
1Jh	4	7	Milování, milujme se navzájem, neboť láska je z Boha, a každý, kdo miluje, z Boha se narodil a Boha zná.
1Jh	4	8	Kdo nemiluje, nepoznal Boha, protože Bůh je láska.
1Jh	4	9	V tom se ukázala Boží láska k nám, že Bůh poslal na svět svého jediného Syna, abychom skrze něho měli život.
1Jh	4	10	V tom je láska: ne že my jsme si zamilovali Boha, ale že on si zamiloval nás a poslal svého Syna jako obět smíření za naše hříchy.
1Jh	4	11	Milování, jestliže Bůh nás tak miloval, i my se máme navzájem milovat.
1Jh	4	12	Boha nikdy nikdo neviděl, ale jestliže se milujeme navzájem, Bůh v nás zůstává a jeho láska v nás dosáhla svého cíle.
1Jh	4	13	Že zůstáváme v něm a on v nás, poznáváme podle toho, že nám dal svého Ducha.
1Jh	4	14	A my jsme spatřili a dosvědčujeme, že Otec poslal Syna, aby byl Spasitelem světa.
1Jh	4	15	Kdo vyzná, že Ježíš je Syn Boží, v tom zůstává Bůh a on v Bohu.
1Jh	4	16	Také my jsme poznali lásku, kterou Bůh má k nám, a věříme v ni. Bůh je láska, a kdo zůstává v lásce, v Bohu zůstává a Bůh v něm.
1Jh	4	17	V tom jeho láska k nám dosáhla cíle, že máme plnou jistotu pro den soudu - neboť jaký je on, takoví jsme i my v tomto světě.
1Jh	4	18	Láska nezná strach; dokonalá láska strach zahání, vždyť strach působí muka, a kdo se bojí, nedošel dokonalosti v lásce.
1Jh	4	19	My milujeme, protože Bůh napřed miloval nás.
1Jh	4	20	Řekne-li někdo: "Já miluji Boha", a přitom nenávidí svého bratra, je lhář. Kdo nemiluje svého bratra, kterého vidí, nemůže milovat Boha, kterého nevidí.
1Jh	4	21	A tak máme od něho toto přikázání: Kdo miluje Boha, at' miluje i svého bratra.
1Jh	5	1	Každý, kdo věří, že Ježíš je Kristus, je zrozen z Boha; a kdo má rád otce, má rád i jeho dítě.
1Jh	5	2	Podle toho poznáváme, že milujeme Boží děti, když milujeme Boha a jeho přikázání zachováváme.
1Jh	5	3	V tom je totiž láska k Bohu, že zachováváme jeho přikázání; a jeho přikázání nejsou těžká,
1Jh	5	4	neboť kdo se narodil z Boha, přemáhá svět. A to vítězství, které přemohlo svět, je naše víra.
1Jh	5	5	Kdo jiný přemáhá svět, ne-li ten, kdo věří, že Ježíš je Syn Boží?
1Jh	5	6	To je ten, který přišel skrze vodu a krev: Ježíš Kristus. Ne pouze skrze vodu křtu, ale i skrze krev kříže; a Duch o tom vydává svědectví, neboť Duch jest pravda.
1Jh	5	7	Tři jsou, kteří vydávají svědectví
1Jh	5	8	- Duch, voda a krev - a ti tři jsou zajedno.
1Jh	5	9	Přijímáme-li svědectví lidí, oč větší je svědectví Boží; Boží svědectví je to, co pověděl o svém Synu.
1Jh	5	10	Kdo věří v Syna Božího, má to svědectví v sobě. Kdo nevěří Bohu, dělá z něho lháře, protože nevěří svědectví, které Bůh vydal o svém Synu.
1Jh	5	11	A to je to svědectví: Bůh nám dal věčný život, a ten život je v jeho Synu.
1Jh	5	12	Kdo má Syna, má život; kdo nemá Syna Božího, nemá život.
1Jh	5	13	Toto píšu vám, kteří věříte ve jméno Syna Božího, abyste věděli, že máte věčný život.
1Jh	5	14	Máme v něho pevnou důvěru, že nás slyší, kdykoliv o něco požádáme ve shodě s jeho vůlí.

1Jh 5 15 A víme-li, že nás slyší, kdykoliv o něco žádáme, pak také víme, že to, co máme, jsme dostali od něho.

1Jh 5 16 Vidí-li někdo, že jeho bratr se dopouští hříchu, který není k smrti, ať za něho prosí; a Bůh mu daruje život, jestliže nehřešil k smrti. Jest ovšem hřích, který je k smrti; o takovém neříkám, abyste za něj prosili.

1Jh 5 17 Každá nepravost je hřích, ale je i hřích, který není k smrti.

1Jh 5 18 Víme, že nikdo, kdo se narodil z Boha, nehřeší, ale Syn Boží jej chrání a Zlý se ho ani nedotkne.

1Jh 5 19 Víme, že jsme z Boha, kdežto celý svět je pod mocí Zlého.

1Jh 5 20 Víme, že Syn Boží přišel a dal nám schopnost rozeznávat, abychom poznali, kdo je pravý Bůh. A jsme v tom pravém Bohu, protože jsme v jeho Synu Ježíši Kristu. On je ten pravý Bůh a věčný život.

1Jh 5 21 Děti, varujte se modlářství.

2Jh 1 1 Já starší píšu vyvolené paní a jejím dětem, které opravdově miluji - a nejen já, nýbrž všichni, kdo poznali pravdu.

2Jh 1 2 Píšu kvůli pravdě, která v nás zůstává a bude s námi navěky:

2Jh 1 3 Bude s námi milost, milosrdenství a pokoj od Boha Otce i od Ježíše Krista, Syna Otcova, v pravdě a lásce.

2Jh 1 4 Velice jsem se zaradoval, když jsem mezi tvými dětmi našel takové, které žijí v pravdě, jak jsme dostali přikázání od Otce.

2Jh 1 5 A nyní tě prosím, paní, ne že bych ti psal nové přikázání, ale připomínám to, které máme od počátku: abychom milovali jedni druhé.

2Jh 1 6 A to je láska: žít podle Božích přikázání; to je to přikázání, o kterém jste od počátku slyšeli, že máte podle ní žít.

2Jh 1 7 Do světa vyšlo mnoho těch, kteří vás svádějí, neboť nevyznávají, že Ježíš Kristus přišel v těle; kdo takto učí, je svůdce a antikrist.

2Jh 1 8 Mějte se na pozoru, abyste nepřišli o to, na čem jste pracovali, ale abyste dostali plnou odměnu.

2Jh 1 9 Kdo zachází dál a nezůstává v učení Kristovu, nemá Boha; kdo zůstává v jeho učení, má i Otce i Syna.

2Jh 1 10 Přijde-li někdo k vám a nepřináší toto učení, nepřijímejte ho do domu a nevítejte ho;

2Jh 1 11 kdo ho vítá, má účast na jeho zlých skutcích.

2Jh 1 12 Ačkoliv bych měl ještě mnoho co psát, nemíním to svěřovat papíru a inkoustu; neboť doufám, že se k vám dostanu a budu s vámi mluvit tváří v tvář, aby naše radost byla úplná.

2Jh 1 13 Pozdravují tě děti tvé vyvolené sestry.

3Jh 1 1 Já starší milému Gáiovi, jehož miluji v pravdě.

3Jh 1 2 Modlím se za tebe, milovaný, aby se ti ve všem dobře dařilo a abys byl zdrav - tak jako se dobře daří tvé duši.

3Jh 1 3 Velice jsem se zaradoval, když přišli bratří a vydávali svědectví o tvé opravdovosti, o tom, že žiješ v pravdě.

3Jh 1 4 Nemám větší radost, než když slyším, že moje děti žijí v pravdě.

3Jh 1 5 Věrně jednáš, milovaný, v tom, co činíš pro bratry, a to pro ty, kteří přišli odjinud;

3Jh 1 6 oni vydali před církví svědectví o tvé lásce. Dobře učiníš, když je vypravíš na další cestu, jak se sluší před Bohem,

3Jh 1 7 neboť pro jméno Kristovo se vydali na cesty a od pohanů nic nepřijímají.

3Jh 1 8 Proto jsme povinni takových se ujímat, abychom měli podíl na práci pro pravdu.

3Jh 1 9 Něco jsem již o tom církvi psal; ale Diotrefés, který si osobuje právo být mezi nimi první, nás neuznává.

3Jh 1 10 Proto až přijdu, ukážu na jeho jednání, jak nás zlomyslně pomlouvá; a na tom nemá dost - ani bratry nepřijímá, a těm, kdo je chtějí přijmout, v tom brání a vylučuje je z církve.

3Jh 1 11 Můj milý, neřiď se podle zlého, ale podle dobrého. Kdo jedná dobře, je z Boha; kdo jedná špatně, Boha neviděl.

3Jh 1 12 Demétriovi všichni vydávají dobré svědectví, ano i sama pravda; i my mu vydáváme svědectví, a ty víš, že naše svědectví je pravé.

3Jh 1 13 Měl bych ti ještě mnoho co psát, ale nechci to svěřit inkoustu a peru;

3Jh 1 14 doufám totiž, že tě brzo uvidím, a budeme spolu mluvit tváří v tvář. [(III John 1:15) Pokoj tobě. Přátelé tě pozdravují. Pozdravuj každého z přátel osobně!]

Jde 1 1 Juda, služebník Ježíše Krista, bratr Jakubův, těm, kdo jsou povoláni, milování Bohem Otcem a zachování pro Ježíše Krista:

Jde 1 2 Milosrdenství, pokoj a láska ať se vám rozhojní!

Jde 1 3 Milování, velmi jsem si přál psát vám o našem společném spasení, ale teď pokládám za nutné napomenout vás, abyste zápasili o víru, jednou provždy odevzdanou Božímu lidu.

Jde 1 4 Vloudili se totiž mezi vás někteří bezbožní lidé, zapsaní už dávno k odsouzení, kteří zaměňují milost našeho Boha v nezřízenost a zapírají jediného vládce a našeho Pána Ježíše Krista.

Jde 1 5 Chci vám však připomenout, třebaže to všechno již dávno víte, že Hospodin sice vysvobodil lid z egyptské země, potom však zahubil ty, kteří neuvěřili.
 Jde 1 6 Také anděly, kteří si nezachovali své vznešené postavení, ale opustili určené místo, drží ve věčných poutech v temnotě pro veliký den soudu.
 Jde 1 7 Podobně jako oni i Sodoma, Gomora a okolní města se oddaly smilstvu, propadly zvrhlosti, a jsou nám výstražným příkladem trestu věčného ohně.
 Jde 1 8 Podobně i tito blouznivci poskvřňují své tělo, žádnou autoritu neuznávají, nadpozemským mocnostem se rouhají.
 Jde 1 9 A přece sám archanděl Michael, když se přel s ďáblem o Mojžíšovo tělo, neosmělil se vynést nad ním zatracující soud, ale řekl: Potrestej tě Hospodin.
 Jde 1 10 Tito však se rouhají tomu, co neznají; a co pudem jako nerozumná zvířata znají, v tom propadají zhoubě.
 Jde 1 11 Běda jim, neboť se dali cestou Kainovou a jako Balaám se nechali svést úplatkem a jako Kore zahynuli pro svou vzpouru.
 Jde 1 12 Ti jsou úskalím vašeho bratrského stolování, když s vámi hodují bez bázně před Bohem a jsou jako pastýři, kteří pasou sami sebe. Jsou jako mraky bez deště, hnané větrem, podzimní stromy bez ovoce, dvakrát mrtvé a vykořeněné,
 Jde 1 13 divoké vlny mořské, vyvrhující své vlastní hanebnosti, bludné hvězdy, jimž navěky je připravena nejčernější tma.
 Jde 1 14 Prorokoval také o nich Henoch, sedmý od Adama: Hle, přichází Pán s deseti tisíci svých svatých,
 Jde 1 15 aby vykonal soud nade všemi a usvědčil všechny bezbožné z jejich skutků, které kdy ve své bezbožnosti spáchali, i ze všech zpupných řečí, které ti hříšníci mluvili proti němu.
 Jde 1 16 Vzpouzejí se a odporují Božímu vedení a žijí si podle svých vášní, jejich ústa mluví nadutě a lichotí lidem pro svůj prospěch.
 Jde 1 17 Ale vy, milovaní, pamatujte na to, co předpověděli apoštolové Pána našeho Ježíše Krista,
 Jde 1 18 neboť vám říkali, že v posledním čase přijdou posměvači, žijící bezbožně podle svých vášní.
 Jde 1 19 To jsou ti původci roztržek; jsou pudoví a nemají Ducha Božího.
 Jde 1 20 Ale vy, milovaní, budujte svůj život na přesvaté víře, modlete se v Duchu svatém,
 Jde 1 21 uchovejte se v lásce Boží a očekávejte milosrdenství našeho Pána Ježíše Krista k věčnému životu.
 Jde 1 22 S těmi, kdo pochybují, mějte slitování;
 Jde 1 23 zachraňte je z hořícího ohně. Mějte slitování i nad jinými, ale s obezřetností, ať se vám oškliví i jejich plášť, poskvrněný hříchem.
 Jde 1 24 Tomu pak, který má moc uchránit vás před pádem a postavit neposkvrněné a v radosti před tvář své slávy,
 Jde 1 25 jedinému Bohu, který nás spasil skrze Ježíše Krista, našeho Pána, buď sláva, velebnost, vláda i moc přede vším časem i nyní i po všechny věky. Amen.
 Rvl 1 1 Zjevení, které Bůh dal Ježíši Kristu, aby ukázal svým služebníkům, co se má brzo stát; naznačil to prostřednictvím anděla svému služebníkovi Janovi.
 Rvl 1 2 Ten dosvědčil Boží slovo a svědectví Ježíše Krista, vše, co viděl.
 Rvl 1 3 Blaze tomu, kdo předčítá slova tohoto proroctví, a blaze těm, kdo slyší a zachovávají, co je tu napsáno, neboť čas je blízko.
 Rvl 1 4 Jan sedmi církvím v Asii: Milost vám a pokoj od toho, který jest a který byl a který přichází, i od sedmi duchů před jeho trůnem
 Rvl 1 5 a od Ježíše Krista, věrného svědka, prvorozeného z mrtvých a vládce králů země. Jemu, jenž nás miluje a svou krví nás zprostil hříchů
 Rvl 1 6 a učinil nás královským kněžstvím Boha, svého Otce - jemu sláva i moc navěky. Amen.
 Rvl 1 7 Hle, přichází v oblacích! Uzdí ho každé oko, i ti, kdo ho probodli, a budou kvůli němu naříkat všechna pokolení země. Tak jest, amen.
 Rvl 1 8 Já jsem Alfa i Omega, praví Pán Bůh, ten, který jest a který byl a který přichází, Všemohoucí.
 Rvl 1 9 Já Jan, váš bratr, který má s vámi účast na Ježíšově soužení i kralování a vytrvalosti, dostal jsem se pro slovo Boží a svědectví Ježíšovo na ostrov jménem Patmos.
 Rvl 1 10 Ocitl jsem se ve vytržení ducha v den Páně, a uslyšel jsem za sebou mocný hlas jako zvuk polnice:
 Rvl 1 11 "Co vidíš, napiš do knihy a pošli sedmi církvím: do Efezu, do Smyrny, do Pergama, do Thyatir, do Sard, do Filadelfie a do Laodikeje."
 Rvl 1 12 Obrátil jsem se, abych viděl, kdo se mnou mluví. A když jsem se obrátil, spatřil jsem sedm zlatých svícňů;
 Rvl 1 13 uprostřed těch svícňů někdo jako Syn člověka, oděný řízou až na zem, a na prsou zlatý pás.
 Rvl 1 14 Jeho hlava a vlasy bělostné jako sněhobílá vlna, jeho oči jako plamen ohně;
 Rvl 1 15 jeho nohy podobné kovu přetavenému ve výhni a jeho hlas jako hukot příboje.

Rvl 1 16 V pravici držel sedm hvězd a z jeho úst vycházel ostrý dvousečný meč; jeho vzhled jako když slunce září v plné své síle.

Rvl 1 17 Když jsem ho spatřil, padl jsem k jeho nohám jako mrtvý; ale on vložil na mne svou pravici a řekl: "Neboj se. Já jsem první i poslední,

Rvl 1 18 ten živý; byl jsem mrtev - a hle, živ jsem na věky věků. Mám klíče od smrti i hrobu.

Rvl 1 19 Napiš tedy, co jsi viděl - to, co jest, i to, co se má stát potom.

Rvl 1 20 Tajemství těch sedmi hvězd, které jsi viděl v mé pravici, i těch sedmi zlatých svícňů: Sedm hvězd jsou andělé sedmi církví, a sedm svícňů je sedm církví."

Rvl 2 1 Andělu církve v Efezu piš: Toto praví ten, který drží sedm hvězd ve své pravici, který se prochází mezi sedmi zlatými svícny:

Rvl 2 2 "Vím o tvých skutcích, o tvém úsilí i tvé vytrvalosti; vím, že nemůžeš snést ty, kdo jsou zlí, a vyzkoušel jsi ty, kdo se vydávají za apoštoly, ale nejsou, a shledal jsi, že jsou lháři.

Rvl 2 3 Máš vytrvalost a trpěl jsi pro mé jméno, a nepodlehls únavě.

Rvl 2 4 Ale to mám proti tobě, že už nemáš takovou lásku jako na počátku.

Rvl 2 5 Rozpomeň se, odkud jsi klesl, vrať se a jednej jako dřív. Ne-li, přijdu na tebe a pohnu tvým svícнем z jeho místa, jestliže se neobrátíš.

Rvl 2 6 To však máš k dobru, že nenávidíš skutky Nikolaitů stejně jako já.

Rvl 2 7 Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím: Tomu, kdo zvítězí, dám jíst ze stromu života v Božím ráji."

Rvl 2 8 Andělu církve ve Smyrně piš: Toto praví ten první i poslední, který byl mrtev a je živ:

Rvl 2 9 "Vím o tvém soužení a tvé chudobě, ale jsi bohat; vím, jak tě urážejí ti, kdo si říkají židé, ale nejsou, nýbrž je to spolek satanův!

Rvl 2 10 Neboj se toho, co máš vytrpět. Hle, ďábel má některé z vás uvrhnout do vězení, abyste prošli zkouškou, a budete mít soužení po deset dní. Buď věrný až na smrt, a dám ti vítězný věnec života.

Rvl 2 11 Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím: Kdo zvítězí, tomu druhá smrt neublíží."

Rvl 2 12 Andělu církve v Pergamu piš: Toto praví ten, který má ostrý dvousečný meč:

Rvl 2 13 "Vím, kde bydlíš: tam, kde je trůn satanův. Avšak pevně se držíš mého jména a nezapřel jsi víru ve mne ani ve dnech, kdy můj věrný svědek Antipas byl zabit mezi vámi, tam, kde bydlí satan.

Rvl 2 14 Jen to mám proti tobě, že u sebe máš zastánce učení Balaáмова. Jako on učil Baláka svádět syny Izraele, aby se účastnili modlářských hostin a smilstva,

Rvl 2 15 tak i ty máš některé, kteří zastávají učení Nikolaitů.

Rvl 2 16 Proto se obrať! Ne-li, brzo k tobě přijdu a budu s nimi bojovat mečem svých úst.

Rvl 2 17 Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím: Tomu, kdo zvítězí, dám jíst ze skryté many; dám mu bílý kamének, a na tom kaménku je napsáno nové jméno, které nezná nikdo než ten, kdo je dostává."

Rvl 2 18 Andělu církve v Thyatirech piš: Toto praví Syn Boží, jenž má oči jako planoucí oheň a nohy jako zářivý kov:

Rvl 2 19 "Vím o tvých skutcích, lásce a víře, službě a vytrvalosti; vím, že tvých skutků je čím dál více.

Rvl 2 20 Ale to mám proti tobě, že trpíš ženu Jezábel, která se vydává za prorokyni a svým učení svádí moje služebníky ke smilstvu a k účasti na modlářských hostinách.

Rvl 2 21 Dal jsem jí čas k pokání, ale ona se nechce odvrátit od svého smilstva.

Rvl 2 22 Hle, sešlu na ni nemoc a do velikého soužení uvrhnu ty, kdo s ní cizoloží, jestliže se od jejích činů neodvrátí;

Rvl 2 23 a její děti zahubím. Tu poznají všechny církve, že já vidím do nitra i srdce člověka, a každému z vás odplatím podle vašich činů.

Rvl 2 24 Vám ostatním v Thyatirech, kteří nepřijímáte toto učení, kteří jste nepoznali to, čemu říkají hlubiny satanovy, pravím: Nevkládám na vás jiné břemeno.

Rvl 2 25 Jenom se pevně držte toho, co máte, dokud nepřijdu.

Rvl 2 26 Kdo zvítězí a setrvá v mých skutcích až do konce, tomu dám moc nad národy:

Rvl 2 27 bude je pást železnou berlou, jako hliněné nádoby je bude rozbíjet

Rvl 2 28 - tak jako já jsem tu moc přijal od svého Otce. Tomu, kdo zvítězí, dám hvězdu jitřní.

Rvl 2 29 Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím."

Rvl 3 1 Andělu církve v Sardách piš: Toto praví ten, který má sedmero duchů Božích a sedmero hvězd:

Rvl 3 2 "Vím o tvých skutcích - podle jména jsi živ, ale jsi mrtev.

Rvl 3 3 Probud se a posilni to, co ještě zůstává a je už na vymření! Neboť shledávám, že tvým skutkům mnoho chybí před Bohem;

Rvl 3 3 rozpomeň se tedy, jak jsi mé slovo přijal a slyšel, zachovávej je a čiň pokání. Nebudeš-li bdít, přijdu tak, jako přichází zloděj, a nebudeš vědět, v kterou hodinu na tebe přijdu.

Rvl 3 4 Přece však máš v Sardách několik osob, které svůj šat nepotřísnil; ti

budou chodit se mnou v bílém rouchu, protože jsou toho hodni.
 Rvl 3 5 Kdo zvítězí, bude oděn bělostným rouchem a jeho jméno nevymažu z knihy života, nýbrž přiznám se k němu před svým Otcem a před jeho anděly.
 Rvl 3 6 Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvim."
 Rvl 3 7 Andělu církve ve Filadelfii piš: Toto prohlašuje ten Svatý a Pravý, který má klíč Davidův; když on otvírá, nikdo nezavře, a když on zavírá, nikdo neotevře;
 Rvl 3 8 "Vím o tvých skutcích. Hle, otevřel jsem před tebou dveře, a nikdo je nemůže zavřít. Neboť ačkoli máš nepatrnou moc, zachoval jsi mé slovo a mé jméno jsi nezapřel.
 Rvl 3 9 Hle, dávám do tvých rukou ty, kdo jsou ze synagogy satanovy; říkají si židé, a nejsou, ale lžou. Hle, způsobím, že přijdou a padnou ti k nohám; a poznají, že já jsem si tě zamiloval.
 Rvl 3 10 Protože jsi zachoval mé slovo a vytrval, zachovám tě i já v hodině zkoušky, která přijde na celý svět a prověří obyvatele země.
 Rvl 3 11 Přijdu brzy; drž se toho, co máš, aby tě nikdo nepřipravil o vavřín vítěze.
 Rvl 3 12 Kdo zvítězí, toho učiním sloupem v chrámě svého Boha a chrám již neopustí; napíšu na něj jméno svého Boha a jméno jeho města, nového Jeruzaléma který sestupuje z nebe od mého Boha, i jméno své nové.
 Rvl 3 13 Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvim."
 Rvl 3 14 Andělu církve v Laodikeji piš: Toto praví ten, jehož jméno jest Amen, svědek věrný a pravý, počátek stvoření Božího:
 Rvl 3 15 "Vím o tvých skutcích; nejsi studený ani horký. Kéž bys byl studený anebo horký!
 Rvl 3 16 Ale že jsi vlažný, a nejsi horký ani studený, nesnesu tě v ústech.
 Rvl 3 17 Vždyť říkáš: Jsem bohat, mám všecko a nic už nepotřebuji! A nevíš, že jsi ubohý, бедný a nuzný, slepý a nahý.
 Rvl 3 18 Radím ti, abys u mne nakoupil zlata ohněm přechištěného, a tak zbohatl; a bílý šat, aby ses oblékl a nebylo vidět tvou nahotu; a mast k potřetí očí, abys prohlédl.
 Rvl 3 19 Já kárám a trestám ty, které miluji; vzpamatuj se tedy a čin pokání.
 Rvl 3 20 Hle, stojím přede dveřmi a tluču; zaslechne-li kdo můj hlas a otevře mi, vejdu k němu a budu s ním večeřet a on se mnou.
 Rvl 3 21 Kdo zvítězí, tomu dám usednout se mnou na trůn, tak jako já jsem zvítězil a usedl s Otcem na jeho trůn.
 Rvl 3 22 Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvim."
 Rvl 4 1 Potom jsem měl vidění: Hle, dveře do nebe otevřené, a ten hlas, který předtím ke mně mluvil a který zněl jako poňnice, nyní řekl: "Pojď sem, a ukázu ti, co se má stát potom."
 Rvl 4 2 Ihned jsem se ocitl ve vytržení ducha: A hle, trůn v nebi, a na tom trůnu někdo,
 Rvl 4 3 kdo byl na pohled jako jaspis a karneol; a kolem trůnu duha jako smaragdová.
 Rvl 4 4 Okolo toho trůnu čtyřadvacet jiných trůnů, a na nich sedělo čtyřadvacet starců, oděných bělostným rouchem, na hlavách koruny ze zlata.
 Rvl 4 5 Od trůnu šlehaly blesky a dunělo hromobití; před trůnem hořelo sedm světél - to je sedmero duchů Božích;
 Rvl 4 6 a před trůnem moře jiskřící jako křišťál a uprostřed kolem trůnu čtyři živé bytosti plné očí zepředu i zezadu:
 Rvl 4 7 První podobná lvu, druhá býku, třetí měla tvář člověka, čtvrtá byla podobná letícímu orlu.
 Rvl 4 8 všechny čtyři bytosti jedna jako druhá měly po šesti křídlech a plno očí hledících ven i dovnitř. A bez ustání dnem i nocí volají: "Svatý, svatý, svatý Hospodin, Bůh všemohoucí, ten, který byl a který jest a který přichází."
 Rvl 4 9 A kdykoli ty bytosti vzdají čest, slávu a díky tomu, který sedí na trůnu a je živ na věky věků,
 Rvl 4 10 padá těch čtyřadvacet starců na kolena před tím, který sedí na trůnu, a klanějí se tomu, který je živ na věky věků; pak položí své koruny před trůnem se slovy:
 Rvl 4 11 "Jsi hoden, Pane a Bože náš, přijmout slávu, čest i moc, neboť ty jsi stvořil všechno a tvou vůlí všechno povstalo a jest."
 Rvl 5 1 A v pravici toho, který sedí na trůnu, spatřil jsem knihu úplně popsanou, zapečetěnou sedmi pečeti.
 Rvl 5 2 Tu jsem uviděl mocného anděla, který vyhlásil velikým hlasem: "Kdo je hoden otevřít tu knihu a rozlomit její pečeti?"
 Rvl 5 3 Ale nikdo na nebi ani na zemi ani pod zemí nemohl tu knihu otevřít a podívat se do ní.
 Rvl 5 4 Velmi jsem plakal, že se nenašel nikdo, kdo by byl hoden tu knihu otevřít a podívat se do ní.
 Rvl 5 5 Ale jeden ze starců mi řekl: "Neplač. Hle, zvítězil lev z pokolení Judova, potomek Davidův; on otevře tu knihu sedmkrát zapečetěnou."
 Rvl 5 6 Vtom jsem spatřil, že uprostřed mezi trůnem a těmi čtyřmi bytostmi a starci stojí Beránek, ten obětovaný; měl sedm rohů a sedm očí, což je sedmero duchů Božích vyslaných do celého světa.
 Rvl 5 7 Přistoupil k tomu, který sedí na trůnu, a přijal knihu z jeho pravice.

Rvl 5 8 A když tu knihu uchopil, čtyři bytosti a čtyřiaadvacet starců padlo na kolena před Beránkem; každý měl loutnu a zlatou nádobu naplněnou vůní kadidla, což jsou modlitby Božího lidu.

Rvl 5 9 A zpívali novou píseň: "Jsi hoden přijmout tu knihu a rozlomit její pečeti, protože jsi byl obětován, svou krví jsi Bohu vykoupil lidi ze všech kmenů, jazyků, národů a ras

Rvl 5 10 a učinil je královským kněžstvem našeho Boha; a ujmou se vlády nad zemí."

Rvl 5 11 A viděl jsem, jak kolem trůnu a těch bytostí i starců stojí množství andělů - bylo jich na tisíce a na statisíce;

Rvl 5 12 slyšel jsem je mocným hlasem volat: "Hoden jest Beránek, ten obětovaný, přijmout moc, bohatství, moudrost, sílu, poctu, slávu i dobrořečení."

Rvl 5 13 A všechno stvoření na nebi, na zemi, pod zemí i v moři, všechno, co v nich jest, slyšel jsem volat: "Tomu, jenž sedí na trůnu, i Beránkovi dobrořečení, čest, sláva i moc na věky věků!"

Rvl 5 14 A ty čtyři bytosti řekly: "Amen"; starci padli na kolena a klaněli se.

Rvl 6 1 Tu jsem viděl, jak Beránek rozlomil první ze sedmi pečeti, a slyšel jsem, jak jedna z těch čtyř bytostí řekla hromovým hlasem: "Pojď!"

Rvl 6 2 A hle, bílý kůň, a na něm jezdec s lukem; byl mu dán věnec dobyvatele, aby vyjel a dobýval.

Rvl 6 3 Když Beránek rozlomil druhou pečeť, slyšel jsem, jak druhá z těch bytostí řekla: "Pojď!"

Rvl 6 4 A vyjel druhý kůň, ohnivý, a jeho jezdec obdržel moc odejmout zemi mír, aby se všichni navzájem vraždili; byl mu dán veliký meč.

Rvl 6 5 Když Beránek rozlomil třetí pečeť, slyšel jsem, jak třetí z těch bytostí řekla: "Pojď!" A hle, kůň černý, a jezdec měl v ruce váhy.

Rvl 6 6 A z kruhu těch čtyř bytostí jsem slyšel hlas: "Za denní mzdu jen mírka pšenice, za denní mzdu tři mírky ječmene. Olej a víno však nech!"

Rvl 6 7 A když Beránek rozlomil čtvrtou pečeť, slyšel jsem hlas čtvrté bytosti: "Pojď!"

Rvl 6 8 A hle, kůň sinavý, a jméno jeho jezdce Smrt, a svět mrtvých zůstával za ním. Těm jezdcům byla dána moc, aby čtvrtinu země zhubili mečem, hladem, morem a dravými šelmami.

Rvl 6 9 Když Beránek rozlomil pátou pečeť, spatřil jsem pod oltářem ty, kdo byli zabiti pro slovo Boží a pro svědectví, které vydali.

Rvl 6 10 A křičeli velikým hlasem: "Kdy už, Pane svatý a věrný, vykonáš soud a za naši krev potrestáš ty, kdo bydlí na zemi?"

Rvl 6 11 Tu jim všem bylo dáno bílé roucho a bylo jim řečeno, aby měli strpení ještě krátký čas, dokud jejich počet nedoplní spolumužebníci a bratři, kteří budou zabiti jako oni.

Rvl 6 12 A hle, když rozlomil šestou pečeť, nastalo veliké zemětřesení, slunce zčernalo jako smuteční šat, měsíc úplně zkrvavěl

Rvl 6 13 a nebeské hvězdy začaly padat na zem, jako když fík zmítaný víchrem shazuje své pozdní plody,

Rvl 6 14 nebesa zmizela, jako když se zavře kniha a žádná hora a žádný ostrov nezůstaly na svém místě.

Rvl 6 15 Králové země i velmoži a vojevůdci, boháči a mocní - jak otrok, tak svobodný, všichni prchali do hor, aby se ukryli v jeskyních a skalách,

Rvl 6 16 a volali k horám a skalám: "Padněte na nás a skryjte nás před tváří toho, který sedí na trůnu, a před hněvem Beránkovým!"

Rvl 6 17 Neboť přišel veliký den jeho hněvu; kdo bude moci obstát?

Rvl 7 1 Potom jsem viděl, jak se čtyři andělé postavili do čtyř úhlů země a bránili všem čtyřem větrům, aby žádný z nich nevál na zemi ani na moře ani na jakékoli stromoví.

Rvl 7 2 A hle, jiný anděl vystupoval od východu slunce; v ruce držel pečetidlo živého Boha a mocným hlasem volal na ty čtyři anděly, jimž bylo dáno škodit zemi i moři:

Rvl 7 3 "Neškodte zemi, moři ani stromoví, dokud neoznačíme služebníky našeho Boha na jejich čelech!"

Rvl 7 4 Pak jsem slyšel počet označených: sto čtyřiačtyřicet tisíc označených ze všech pokolení Izraele:

Rvl 7 5 z pokolení Juda dvanáct tisíc, z pokolení Rúben dvanáct tisíc, z pokolení Gád dvanáct tisíc,

Rvl 7 6 z pokolení Ašer dvanáct tisíc, z pokolení Neftalím dvanáct tisíc, z pokolení Manase dvanáct tisíc,

Rvl 7 7 z pokolení Šimeón dvanáct tisíc, z pokolení Levi dvanáct tisíc, z pokolení Isachar dvanáct tisíc,

Rvl 7 8 z pokolení Zabulón dvanáct tisíc, z pokolení Josef dvanáct tisíc, z pokolení Benjamín dvanáct tisíc označených.

Rvl 7 9 Potom jsem viděl, hle, tak veliký zástup, že by ho nikdo nedokázal sečíst, ze všech ras, kmenů, národů a jazyků, jak stojí před trůnem a před tváří Beránkovou, oblečení v bílé roucho, palmové ratolesti v rukou.

Rvl 7 10 A volali velikým hlasem: "Díky Spasiteli, Bohu našemu, sedícímu na

trůnu, a Beránkovi."

Rvl 7 11 A všichni andělé se postavili kolem trůnu, kolem starců i těch čtyř bytostí a padli před trůnem tváří k zemi,
Rvl 7 12 klaněli se Bohu a volali: "Amen! Dobrořečení i sláva a moudrost, díky a čest i moc a síla Bohu našemu na věky věků. Amen!"
Rvl 7 13 Jeden z těch starců na mne promluvil: "Kdo jsou a odkud přišli ti v bílém rouchu?"
Rvl 7 14 Řekl jsem: "Pane můj, ty to víš!" A on mi řekl: "To jsou ti, kteří přišli z velikého soužení a vyprali svá roucha a vybělili je v krvi Beránkova."
Rvl 7 15 Proto jsou před trůnem Božím a slouží mu v jeho chrámě dnem i nocí; a ten, který sedí na trůnu, bude jim záštitou.
Rvl 7 16 Již nebudou hladovět ani žíznit, ani slunce nebo jiný žár jim neublíží,
Rvl 7 17 neboť Beránek, který je před trůnem, je bude pást a povede je k pramenům vod života. A Bůh jim setře každou slzu s očí."
Rvl 8 1 A když Beránek rozlomil pečeť sedmou, nastalo na nebi mlčení téměř na půl hodiny.
Rvl 8 2 Potom jsem viděl, jak sedmi andělům, stojícím před Bohem, bylo dáno sedm polnic.
Rvl 8 3 Jiný anděl předstoupil se zlatou kadidelnicí před oltář; bylo mu dáno množství kadidla, aby je s modlitbami všech posvěcených položil na zlatý oltář před trůnem.
Rvl 8 4 A vystoupil dým kadidla spolu s modlitbami posvěcených z ruky anděla před Boží tvář.
Rvl 8 5 Tu vzal anděl kadidelnici, nahnul do ní oheň z oltáře a vrhl ji dolů na zem; a nastalo burácení, hřímání, blesky a zemětřesení.
Rvl 8 6 A sedm andělů s polnicemi se připravilo, aby začali troubit.
Rvl 8 7 Zatroubil první anděl: Nastalo krupobití a na zem začal padat oheň smíšený s krví. Třetina země, třetina stromová a veškerá zeleň byla sežehnuta.
Rvl 8 8 Zatroubil druhý anděl; a jakoby mohutná hora hořící ohněm byla vržena do moře. Třetina moře se obrátila v krev
Rvl 8 9 a zahynula třetina mořských tvorů a byla zničena třetina lodí.
Rvl 8 10 Zatroubil třetí anděl, a zřítíla se z nebe veliká hvězda hořící jako pochoděň, padla na třetinu řek a na prameny vod.
Rvl 8 11 Jméno té hvězdy je Pelyněk. Třetina vod se změnila v pelyněk a množství lidí umřelo z těch vod, protože byly otráveny.
Rvl 8 12 Zatroubil čtvrtý anděl, a byla zasažena třetina slunce, třetina měsíce a třetina hvězd, takže ze třetiny potemněly, a den i noc byly o třetinu temnější.
Rvl 8 13 A viděl jsem a slyšel, jak středem nebeské klenby letí orl a volá mocným hlasem: "Běda, běda, běda obyvatelům země, až zaznejí polnice tří andělů, kteří ještě netroubili!"
Rvl 9 1 Zatroubil pátý anděl. A viděl jsem, jak hvězdě, která spadla z nebe na zem, byl dán klíč od jícnu propasti;
Rvl 9 2 otevřela jícen propasti a vyvalil se dým jako z obrovské pece, a tím dýmem se zatmělo slunce i všechno ovzduší.
Rvl 9 3 Z dýmu se vyrojily kobylky na zem; byla jim dána moc, jakou mají pozemští škorpióni.
Rvl 9 4 Dostaly rozkaz neškodit travě na zemi ani žádné zeleni ani stromová, jenom lidem, kteří nejsou označeni Boží pečeti na čele.
Rvl 9 5 Ale nebyla jim dána moc, aby lidi zabíjely, nýbrž aby je po pět měsíců trýznily; byla to trýzeň, jako když škorpión bodne člověka.
Rvl 9 6 V ty dny budou lidé hledat smrt, ale nenajdou ji, budou si přát zemřít, ale smrt se jim vyhne.
Rvl 9 7 Ty kobylky vypadaly jako vyzbrojená válečná jízda; na hlavách měly něco jako zlaté věnce, tvář měly jako lidé,
Rvl 9 8 hřívu jako vlasy žen, ale zuby měly jako lvi.
Rvl 9 9 Měly jakoby železné pancíře a jejich křídla hřmotila, jako když množství spřežení se řítí do boje.
Rvl 9 10 A měly ocasy jako škorpióni a v nich žihadla, aby jimi trýznily lidi po pět měsíců.
Rvl 9 11 Nad sebou měly krále, anděla propasti, hebrejským jménem Abaddon - to znamená Hubitel.
Rvl 9 12 První 'běda' pomínulo, a hle, už jsou tu dvě další!
Rvl 9 13 Zatroubil šestý anděl. Uslyšel jsem jakýsi hlas od čtyř rohů zlatého oltáře, který je před Bohem.
Rvl 9 14 Ten hlas nařídil šestému andělu, držícímu polnici: "Rozvaž ty čtyři anděly, spoutané při veliké řece Eufratu!"
Rvl 9 15 Tu byli rozvázáni ti čtyři andělé, připravení na hodinu, den, měsíc a rok, kdy mají pobít třetinu lidí.
Rvl 9 16 A jejich jízdních oddílů bylo dvě stě miliónů - slyšel jsem jejich počet.
Rvl 9 17 A ve vidění jsem spatřil koně a na nich jezdce: pancíře měli ohnivé, rudě zářící a žhnoucí sítou; hlavy koňů byly jako hlavy lvů a z jejich tlam šel oheň, dým a

síra.
Rvl 9 18 Touto trojí pohromou - ohněm, dýmem a sírou ze svých tlam - usmrtili
třetinu lidí.
Rvl 9 19 Vražedná moc těch koňů je v jejich tlamách a v jejich ocasech; jejich
ocasy jsou jako hadi a hlavy těch hadů přinášejí zhoubu.
Rvl 9 20 A přesto se ostatní lidé, kteří v těch pohromách nezahynuli,
neodvrátili od výtvorů svých rukou; nepřestali se klanět démonům a modlám ze zlata, stříbra,
mědi, kamene i dřeva, které jsou slepé, hluché a nemohou se pohybovat;
Rvl 9 21 neodvrátili se od svých vražd ani čarování, necudností ani krádeží.
Rvl 10 1 Tu jsem viděl dalšího mocného anděla, jak sestupuje z nebe, zahalen v
oblak. Nad jeho hlavou byla duha, jeho tvář byla jako slunce, nohy jako ohnivě sloupy;
Rvl 10 2 v ruce měl otevřenou knížečku. Pravou nohou se postavil na moře, levou
na pevninu
Rvl 10 3 a vykřikl mocným hlasem, jako když zařve lev. Na jeho výkřik
odpovědělo sedmero zahřmění.
Rvl 10 4 Jakmile doznělo to sedmero zahřmění, chtěl jsem to zapsat; ale uslyšel
jsem hlas z nebe: "Zachovej v tajnosti, co se ozvalo v sedmeru zahřmění, a nic nepiš!"
Rvl 10 5 Potom anděl, kterého jsem viděl stát na moři i na zemi, pozvedl svou
pravici k nebi
Rvl 10 6 a přísahou při tom, který je živ na věky věků, který stvořil nebesa,
moře a všecko, co je v nich, potvrdil, že lhůta je u konce;
Rvl 10 7 ve dnech, kdy zazní polnice sedmého anděla, naplní se Boží tajemství,
jak je Bůh oznámil svým služebníkům prorokům.
Rvl 10 8 Hlas, který jsem slyšel z nebe, opět ke mně promluvil: "Jdi, vezmi tu
otevřenou knihu z ruky anděla, který stojí na moři i na zemi."
Rvl 10 9 Přistoupil jsem tedy k tomu andělu a požádal ho, aby mi tu knihu dal.
Řekl mi: "Vezmi ji a sněz; v žaludku ti zhořkne, ačkoli v tvých ústech bude sladká jako med."
Rvl 10 10 Vzal jsem tu knihu z ruky anděla a snědl ji; v mých ústech byla sladká
jako med, ale když jsem ji pozřel, zhořkla mi v žaludku.
Rvl 10 11 Tehdy jsem slyšel: "Je třeba, abys znovu prorokoval proti mnoha
národům, kmenům, jazykům i králům."
Rvl 11 1 Tu mi byla dána rákosová míra a anděl mi řekl: "Vstaň, změř Boží chrám
i oltář a spočítej ty, kteří se tam klanějí.
Rvl 11 2 Ale vnější chrámový dvůr vynech a neměř, protože byl vydán pohanům; ti
budou pustošit svaté město po dva a čtyřicet měsíců.
Rvl 11 3 A povolám své dva svědky, a oblečení v smuteční šat budou prorokovat
tisíc dvě stě šedesát dní."
Rvl 11 4 To jsou ty dvě olivy a ty dva svícny, které stojí před Pánem země.
Rvl 11 5 A kdyby jim chtěl někdo ublížit, vyšlehně oheň z jejich úst a sežehne
jejich nepřátele; takto zahyne každý, kdo by jim chtěl ublížit.
Rvl 11 6 Ti dva svědkové mají moc uzavřít nebesa, aby nebylo deště za dnů
jejich prorokování, a mají moc proměnit vody v krev a sužovat zemi všemi možnými pohromami,
kdykoliv budou chtít.
Rvl 11 7 Až ukončí své svědectví, vynoří se z propasti dravá šelma, svede s
nimi bitvu, přemůže je a usmrtí.
Rvl 11 8 Jejich těla zůstanou ležet na náměstí toho velikého města, které se
obrazně nazývá Sodoma a Egypt, kde byl také ukřižován jejich Pán.
Rvl 11 9 Lidé ze všech národů, čeledí, jazyků a kmenů budou hledět tři a půl
dne na jejich mrtvá těla a nedovolí je pochovat.
Rvl 11 10 Obyvatelé země budou z toho mít radost, budou jásat a navzájem si
posílat dary, protože ti dva proroci jim nedopřáli klidu.
Rvl 11 11 Ale po třech a půl dnech vstoupil do nich duch života přicházející od
Boha, postavili se na nohy a hrůza padla na ty, kdo to viděli.
Rvl 11 12 Tu uslyšeli ti dva proroci mocný hlas z nebe: "Vstupte sem!" A
vstoupili do nebe v oblaku, a jejich nepřátelé na to hleděli.
Rvl 11 13 V tu hodinu nastalo veliké zemětřesení, desetina toho města se zřítíla
a v zemětřesení zahynulo sedm tisíc lidí. Ostatních se zmocnil strach a vzdali čest Bohu na
nebesích.
Rvl 11 14 Druhé 'běda' pominulo; hle, už je tu třetí!
Rvl 11 15 Zatroubil sedmý anděl. A ozvaly se mocné hlasy v nebi: "Vlády nad
světem se ujal náš Pán a jeho Mesiáš; a bude královat na věky věků."
Rvl 11 16 Čtyřiaadvacet starců, sedících na svých trůnech před Bohem, padlo na
kolena, klaněli se Bohu a volali:
Rvl 11 17 "Dobrořečíme tobě, Pane Bože všemohoucí, který jsi a kterýs byl, že
ses chopil velké moci, která ti náleží, a ujal ses vlády.
Rvl 11 18 Rozzuřily se národy, ale přišel hněv tvůj, čas, abys soudil mrtvé,
odměnil své služebníky proroky a všechny, kdo jsou svatí a mají úctu ke tvému jménu, malé i
velké; abys zahubil ty, kdo hubili zemi."
Rvl 11 19 Tu se otevřel Boží chrám v nebesích, a bylo v něm vidět schránu jeho
smlouvy; rozpoutaly se blesky a rachot hromu, zemětřesení a hrozné krupobití.
Rvl 12 1 A ukázalo se veliké znamení na nebi: Žena oděná sluncem, s měsícem pod
nohama a s korunou dvanácti hvězd kolem hlavy.

Rvl 12 2 Ta žena byla těhotná a křičela v bolestech, neboť přišla její hodina.
Rvl 12 3 Tu se ukázalo na nebi jiné znamení: Veliký ohnivý drak s deseti rohy a sedmi hlavami, a na každé hlavě měl královskou korunu.
Rvl 12 4 Ocásem smetl třetinu hvězd z nebe a svrhl je na zem. A drak se postavil před ženu, aby pohltil její dítě, jakmile se narodí.
Rvl 12 5 Ona porodila dítě, syna, který má železnou berlou pást všechny národy; ale dítě bylo přeneseno k Bohu a jeho trůnu.
Rvl 12 6 Žena pak uprchla na poušť, kde jí Bůh připravil útočiště, aby tam o ni bylo postaráno po tisíc dvě stě šedesát dní.
Rvl 12 7 A strhla se bitva na nebi: Michael a jeho andělé se utkali s drakem.
Rvl 12 8 Drak i jeho andělé bojovali, ale nezvítězili, a nebylo již pro ně místa v nebi.
Rvl 12 9 A veliký drak, ten dávný had, zvaný ďábel a satan, který sváděl celý svět, byl svržen na zem a s ním i jeho andělé.
Rvl 12 10 A slyšel jsem mocný hlas v nebi: "Nyní přišlo spasení, moc a království našeho Boha i vláda jeho Mesiáše; neboť byl svržen žalobce našich bratrů, který je před Bohem osočoval dnem i nocí.
Rvl 12 11 Oni nad ním zvítězili pro krev Beránkovu a pro slovo svého svědectví. Nemilovali svůj život tak, aby se zalekli smrti.
Rvl 12 12 Proto jásejte, nebesa a všichni, kdo v nich přebýváte! Běda však zemi i moři, neboť sestoupil k vám ďábel, plný zlosti, protože ví, jak málo času mu zbývá."
Rvl 12 13 Když drak viděl, že je svržen na zem, začal pronásledovat ženu, která porodila syna.
Rvl 12 14 Ale té ženě byla dána dvě mocná orlí křídla, aby mohla uletět na poušť do svého útočiště, kde ukryta před hadem byla zachována při životě rok a dva roky a polovinu roku.
Rvl 12 15 A had za ní vychrlil ze chřtánu proud vody jako řeku, aby ji smetl.
Rvl 12 16 Ale země přispěla ženě na pomoc, otevřela ústa a pohltila tu řeku, kterou drak vychrlil.
Rvl 12 17 Drak v hněvu vůči té ženě rozpoutal válku proti ostatnímu jejímu potomstvu, proti těm, kdo zachovávají příkázání Boží a drží se svědectví Ježíšova. [(Revelation of John 12:18) A drak se postavil na břeh moře.]
Rvl 13 1 Tu jsem viděl, jak se z moře vynořila dravá šelma o deseti rozích a sedmi hlavách; na těch rozích deset královských korun a na hlavách jména urážející Boha.
Rvl 13 2 Ta šelma, kterou jsem viděl, byla jako levhart, její nohy jako tlapy medvěda a její tlama jako tlama lvi. A drak jí dal svou sílu i trůn i velikou moc.
Rvl 13 3 Jedna z jejích hlav vypadala jako smrtelně raněná, ale ta rána se zahojila. A celá země v obdivu šla za tou šelmou;
Rvl 13 4 klekali před drakem, protože dal té šelmě svou moc, a klekali také před šelmou a volali: "Kdo se může rovnat té dravé šelmě, kdo se odváží s ní bojovat?"
Rvl 13 5 A bylo jí dáno, aby mluvila pyšně a rouhavě a měla moc po čtyřicet dva měsíce.
Rvl 13 6 A tak otevřela ústa a rouhala se Bohu, jeho jménu i jeho příbytku, všem, kdo přebývají v nebi.
Rvl 13 7 A bylo jí dáno, aby vedla válku proti svatým a aby nad nimi zvítězila. Dostala moc nad každým kmenem, národem, jazykem i rasou;
Rvl 13 8 budou před ní klekat všichni obyvatelé země, jejichž jména nejsou od stvoření světa zapsána v knize života, v knize toho zabitého Beránka.
Rvl 13 9 Kdo má uši, slyš!
Rvl 13 10 Kdo má jít do zajetí, půjde do zajetí. Kdo má zemřít mečem, musí mečem zemřít. Teď musí Boží lid osvědčit trpělivost a víru.
Rvl 13 11 Vtom jsem viděl jinou šelmu, jak vyvstala ze země: měla dva rohy jako beránek, ale mluvila jako drak.
Rvl 13 12 Z pověření té první šelmy vykonává veškerou její moc. Nutí zemi a její obyvatele, aby klekali před první šelmou, které se zahojila její smrtelná rána.
Rvl 13 13 A činí veliká znamení, dokonce i oheň z nebe nechá před zraky lidí sestoupit na zem.
Rvl 13 14 Bylo jí dáno dělat znamení ke cti první šelmy a svádět jimi obyvatele země; rozkazuje obyvatelům země, aby postavili sochu té šelmě, která byla smrtelně zraněna mečem, a přece zůstala naživu.
Rvl 13 15 Je jí dáno, aby do sochy té šelmy vdechla život, takže ta socha mluvila a vydala rozkaz, že zemrou všichni, kdo před ní nepokleknou.
Rvl 13 16 A nutí všechny, malé i velké, bohaté i chudé, svobodné i otroky, aby měli na pravé ruce nebo na čele cejch,
Rvl 13 17 aby nemohl kupovat ani prodávat, kdo není označen jménem té šelmy nebo číslicí jejího jména.
Rvl 13 18 To je třeba pochopit: kdo má rozum, ať sečte číslice té šelmy. To číslo označuje člověka, a je to číslo šest set šedesát šest.
Rvl 14 1 A viděl jsem, hle, Beránek stál na hoře Sión a s ním sto čtyřicet čtyři tisíce těch, kdo mají na čele napsáno jméno jeho i jméno jeho Otce.
Rvl 14 2 A slyšel jsem hlas z nebe jako hukot množství vod a jako zvuk mocného hřmění; a znělo to, jako když hudebníci rozezvučí své nástroje.

Rvl 14 3 Zpívali novou píseň před trůnem, před těmi čtyřmi bytostmi a před starci. Nikdo nebyl schopen naučit se té písni, než těch sto čtyřicet čtyři tisíce z obyvatel země, kteří byli vykoupeni.

Rvl 14 4 To jsou ti, kdo neporušili svou čistotu se ženami a zůstali panici. Ti následují Beránka, kamkoli jde. Ti jako první z lidstva byli vykoupeni Bohu a Beránkovi.

Rvl 14 5 Z jejich úst nikdo neuslyšel lež; jsou bez úhony.

Rvl 14 6 Tu jsem viděl jiného anděla, jak letí středem nebeské klenby, aby zvěstoval věčné evangelium obyvatelům země, každé rase, kmeni, jazyku i národu.

Rvl 14 7 Volal mocným hlasem: "Bojte se Boha a vzdejte mu čest, neboť nastala hodina jeho soudu; poklekněte před tím, kdo učinil nebe, zemi, moře i prameny vod."

Rvl 14 8 Za ním letěl druhý anděl a volal: "Padl, padl veliký Babylon, který opojil všechny národy svým smilstvím a dal jim pít z poháru hněvu."

Rvl 14 9 Za nimi letěl třetí anděl a volal mocným hlasem: "Kdo kleká před šelmou a před její sochou, kdo přijímá její cejch na čelo či na ruku,

Rvl 14 10 bude pít víno Božího rozhorlení, které Bůh nalévá neředitelné do číše svého hněvu; a bude mučen ohněm a sírou před svatými anděly a před Beránkem.

Rvl 14 11 A jeho muka neuhasnou na věky věků a dnem ani nocí nedojde pokoje ten, kdo kleká před šelmou a jejím obrazem a nechal si vtisknout její jméno.

Rvl 14 12 Zde se ukáže vytrvalost svatých, kteří zachovávají Boží přikázání a věrnost Ježíši."

Rvl 14 13 A slyšel jsem hlas z nebe: "Piš: Od této chvíle jsou blahoslaveni mrtví, kteří umírají v Pánu. Ano, praví Duch, ať odpočinou od svých prací, neboť jejich skutky jdou s nimi."

Rvl 14 14 A viděl jsem, hle, bílý oblak, a na oblaku sedí někdo jako Syn člověka, na hlavě má korunu ze zlata a v ruce ostrý srp.

Rvl 14 15 Vtom další anděl vyšel z chrámu a mocným hlasem zavolał na toho, který seděl na oblaku: "Pošli svůj srp a začni žet, protože nastala hodina žně a úroda země dožrála."

Rvl 14 16 A ten, který seděl na oblaku, hodil svůj srp na zem, a země byla požata.

Rvl 14 17 A další anděl vyšel z nebeského chrámu a také on měl ostrý srp.

Rvl 14 18 A jiný anděl vyšel od oltáře a ten měl moc nad ohněm. Zavolał mocným hlasem na toho, který měl ostrý srp: "Pošli svůj ostrý srp a sklíď hrozny na vinicích země, neboť víno dožrálo."

Rvl 14 19 Tu hodil ten anděl svůj srp na zem a sklídl víno země a uvrhl je do velikého lisu Božího hněvu.

Rvl 14 20 A v lisu za městem byly hrozny stlačeny a vytékající krev dosahovala až po uzdy koní na vzdálenost sto šedesát mil.

Rvl 15 1 A viděl jsem na nebi jiné znamení, veliké a podivuhodné: sedm andělů, kteří přinášejí sedm posledních pohrom - jimi se dovrší Boží hněv.

Rvl 15 2 Viděl jsem jakoby jiskřící moře, planoucí ohněm, a viděl jsem ty, kteří zvítězili nad dravou šelmou, nesklonili se před jejím obrazem a nenechali se označit číslicí jejího jména. Stáli na tom jiskřícím moři, měli Boží loutny

Rvl 15 3 a zpívali píseň Božího služebníka Mojžíše a píseň Beránkovu: "Veliké a podivuhodné jsou tvé činy, Pane Bože všemohoucí; spravedlivé a pravdivé jsou tvé cesty, Králi národů.

Rvl 15 4 Kdo by se nebál tebe, Pane, a nevzdal slávu tvému jménu, neboť ty jediný jsi Svatý; všechny národy přijdou a skloní se před tebou, neboť tvé spravedlivé soudy vyšly najevo."

Rvl 15 5 Potom jsem viděl, jak se otevřela svatyně stánku svědectví v nebi a vyšlo sedm andělů, přinášejících sedm pohrom;

Rvl 15 6 byli oděni kněžským rouchem, čistým a zářícím, a kolem prsou měli zlaté pásy.

Rvl 15 7 Jedna ze čtyř bytostí před Božím trůnem podala těm sedmi andělům sedm zlatých nádob naplněných hněvem Boha, živého na věky věků.

Rvl 15 8 Svatyně byla naplněna oblakem slávy a moci Boží, takže nikdo nemohl vstoupit do svatyně, dokud se nedokoná sedmero pohrom, které přináší těch sedm andělů.

Rvl 16 1 A slyšel jsem mocný hlas ze svatyně, jak praví sedmi andělům: "Jděte a vylejte těch sedm nádob Božího hněvu na zem!"

Rvl 16 2 První anděl šel a vylil svou nádobu na zem: a zlé, zhoubné vředy padly na lidi označené znamením dravé šelmy a klekající před jejím obrazem.

Rvl 16 3 Druhý vylil svou nádobu na moře: a změnilo se v krev jako krev zabitého a všechno živé v moři zahynulo.

Rvl 16 4 Třetí vylil svou nádobu na řeky a prameny vod: a změnil se v krev.

Rvl 16 5 Tu jsem slyšel, jak praví anděl, který má moc nad vodami: "Spravedlivý jsi, Bože, svatý, který jsi a kterým byl, že jsi vynesl tento rozsudek:

Rvl 16 6 těm, kdo prolili krev svatých a proroků, dal jsi pít krev; stalo se jim po zásluze!"

Rvl 16 7 A od oltáře jsem slyšel hlas: "Ano, Pane Bože všemohoucí, pravé a spravedlivé jsou tvé soudy."

Rvl 16 8 Čtvrtý anděl vylil svou nádobu na slunce: a byla mu dána moc spalovat lidi svou výhní.

Rvl 16 9 Lidé hynuli nesmírným žárem a proklínali Boha, který má moc nad takovými pohromami; ale neobrátili se, aby mu vzdali čest.

Rvl 16 10 Pátý anděl vylihl svou nádobu na trůn šelmy: a v jejím království nastala tma,

Rvl 16 11 lidé se bolestí hryzali do rtů a trýznění vředy rouhali se nebeskému Bohu, ale neodvrátili se od svých činů.

Rvl 16 12 Šestý anděl vylihl svou nádobu na velikou řeku Eufrat: a její voda vyschla, aby byla připravena cesta králům od východu slunce.

Rvl 16 13 A hle, z úst draka i z úst dravé šelmy a z úst živého proroka vystoupili tři nečistí duchové, podobní ropuchám.

Rvl 16 14 Jsou to duchové ďábelští, kteří činí zázračná znamení. Vyšli ke králům celého světa, aby je shromáždili k boji v rozhodující den všemohoucího Boha.

Rvl 16 15 "Hle, přicházím nečekaně jako zloděj! Blaze tomu, kdo bdí a stráží svůj šat, aby nechodil nahý a nebylo vidět jeho nahotu!"

Rvl 16 16 Shromáždili ty krále na místo, zvané hebrejsky Harmagedon.

Rvl 16 17 Sedmý anděl vylihl svou nádobu do ovzduší a z chrámu od trůnu zazněl mocný hlas: "Stalo se!"

Rvl 16 18 A rozpoutaly se blesky, hřmění a burácení, a nastalo hrozné zemětřesení, jaké nebylo, co je člověk na zemi; tak silné bylo to zemětřesení.

Rvl 16 19 A to veliké město se roztrhlo na tři části a města národů se zřítily. Bůh se rozpomenul na veliký Babylón a dal mu pít z poháru vína svého trestajícího hněvu.

Rvl 16 20 Všechny ostrovy zmizely, po horách nezůstalo stopy,

Rvl 16 21 na lidi padaly z nebe kroupy těžké jako cent; a lidé proklínali Boha za pohromu krupobití, protože ta pohroma byla strašná.

Rvl 17 1 Tu přišel jeden z těch sedmi andělů, kteří měli sedm nádob, a promluvil ke mně: "Pojď se mnou, ukážu ti soud nad velikou nevěstkou, usazenou nad vodami,

Rvl 17 2 se kterou se spustili králové světa a vínem jejího smilství se opijeli obyvatelé země."

Rvl 17 3 Anděl mě odvedl ve vytržení ducha na poušť. Tu jsem spatřil ženu sedící na dravé šelmě nachové barvy, plné rouhavých jmen, o sedmi hlavách a deseti rozích.

Rvl 17 4 Ta žena byla oděna purpurem a šarlatem a ozdobena zlatem, drahokamy a perlami; v ruce držela zlatý pohár, plný ohavností a nečistoty svého smilství,

Rvl 17 5 a na čele měla napsáno jméno - je v něm tajemství: "Babylón veliký, Matka všeho smilstva a všech ohavností na zemi."

Rvl 17 6 Viděl jsem tu ženu, zpitou krví svatých a krví Ježíšových svědků. Velice jsem užasl, když jsem ji viděl.

Rvl 17 7 Ale anděl mi řekl: "Čemu se divíš? Já ti odhalím tajemství té ženy i té sedmi hlavé a deseti rohé šelmy, která ji nese.

Rvl 17 8 Ta dravá šelma, kterou jsi viděl, byla a není; vystoupí ještě z propasti, ale půjde do záhuby. A užasnou ti obyvatelé země, jejichž jméno není od založení světa zapsáno v knize života, až uvidí, že ta dravá šelma byla a není, a zase bude.

Rvl 17 9 Ať pochopí ten, komu je dána moudrost. Sedm hlav je sedm pahorků, na nichž ta žena sedí, a také sedm králů:

Rvl 17 10 pět jich padlo, jeden kraluje, jeden ještě nepřišel. Až přijde, bude smět zůstat jen nakrátko.

Rvl 17 11 A ta dravá šelma, která byla a není, je osmý král, a přece jeden z těch sedmi; jde však do záhuby.

Rvl 17 12 Deset rohů, které jsi viděl, je deset králů, kteří se ještě vlády neužali, ale v jedinou hodinu přijmou královskou moc spolu se šelmou.

Rvl 17 13 Budou zajedno ve svých úmyslech a svou sílu i moc dají té šelmě.

Rvl 17 14 Ti budou bojovat s Beránkem, ale Beránek je přemůže, protože je Pán pánů a Král králů; ti, kdo jsou s ním, jsou povolání a vyvolení a věrní."

Rvl 17 15 A řekl mi: "Vody, které jsi viděl, nad nimiž ta nevěstka sedí, to jsou národy, davy, rasy a jazyky.

Rvl 17 16 A těch deset rohů, které jsi viděl, i ta šelma pojmu nevěstku v nenávist, oberou ji o všechno až do naha a budou rvát její tělo a spálí ji ohněm.

Rvl 17 17 Neboť Bůh jim vložil do srdce, aby provedli jeho záměr, řídili se jedním úmyslem a odevzdali šelmě svou královskou moc, dokud se nedokoná, co Bůh řekl.

Rvl 17 18 Ta žena, kterou jsi viděl, je veliké město, panující nad králi země."

Rvl 18 1 Potom jsem viděl jiného anděla, jak s velikou mocí sestupuje z nebe; a země byla ozářena jeho slávou.

Rvl 18 2 Zvolal mohutným hlasem: "Padl, padl veliký Babylón a stal se doupětem démonů, skryší všech nečistých duchů a každého zlověstného a nenáviděného ptáka;

Rvl 18 3 neboť vínem Božího hněvu pro smilství té nevěstky byly opojeny všechny národy, králové světa s ní smilnili a bohatí kupci země bohatli z její rozmarilosti a přepychu."

Rvl 18 4 A slyšel jsem jiný hlas z nebe: "Vyjdi, lide můj, z toho města, nemějte účast na jeho hříších, aby vás nestihly jeho pohromy.

Rvl 18 5 Neboť jeho hříchy se navršily až k nebi a Bůh nezapomněl na jeho viny.

Rvl 18 6 Odplatte po zásluze té nevěstce, dvojnásob jí odplatte za její činy! V poháru, který připravovala, připravte pro ni dvojnásob;

Rvl 18 7 kolik si užila slávy a hyření, tolik jí dejte teď trýzně a žalu.

Protože si namlouvá: Trůním jako královna, vdovou nejsem a neokusím smutku -
 Rvl 18 8 proto v jediném dni dopadnou na ni pohromy: smrt i žal a hlad, a bude
 zničena ohněm. Neboť mocný je Hospodin, Bůh, který ji odsoudil."
 Rvl 18 9 Pak budou naříkat nad ní a bédovat králové světa, kteří s ní smilnili
 a hýřili, až uvidí dým hořícího města;
 Rvl 18 10 z hrůzy nad jeho zkázou neodváží se přiblížit a budou naříkat: "Běda,
 běda, ty veliký Babylóne, město tak mocné, jak v jedinou hodinu byl nad tebou vykonán soud!"
 Rvl 18 11 A bohatí kupci země naříkají a bědují nad ním, protože už nikdo
 nekoupí jejich zboží:
 Rvl 18 12 náklady zlata a stříbra, drahokamů a perel, kmentu a purpuru, hedvábí
 a šarlatu, cedrového dřeva a předmětů ze slonoviny a předmětů ze vzácných dřev, náklady mědi,
 železa a mramoru,
 Rvl 18 13 skořice a indického koření, voňavek, mastí a vykuřovadel, vína a
 oleje, mouky a obilí, dobytčat a ovcí, koní a vozů a otroků a zajatců.
 Rvl 18 14 Plody, které jsi dychtivě sklízelo, jsou pryč, všečen lesk a nádhera
 zašly a není po nich památky.
 Rvl 18 15 Kupci, kteří s tím vším obchodovali a z toho města bohatli, z hrůzy
 nad jeho zkázou neodváží se přiblížit a budou plakat a naříkat:
 Rvl 18 16 "Běda, běda, tak veliké město, které se oblékalo do kmentu, purpuru a
 šarlatu, které se zdobilo zlatem, drahokamy a perlami -
 Rvl 18 17 a v jedinou hodinu je zničeno takové bohatství!" A všichni velitelé
 lodí, dopravci zboží, námořníci a kdokoli se živí plavbou, neodváží se přiblížit
 Rvl 18 18 a budou volat, až uvidí dým toho hořícího města: "Co se mohlo rovnat
 tomu velikému městu!"
 Rvl 18 19 A sypou si prach na hlavu a v pláči a nářku křičí: "Běda, běda, tak
 veliké město, na jehož blahobytu zbohatli všichni majitelé námořních lodí - a v jedinou hodinu
 bylo zpusťeno!"
 Rvl 18 20 Raduj se, nebe a svatí, apoštolové i proroci, protože Bůh vynesl nad
 tím městem rozsudek, jaký ono vyneslo nad vámi.
 Rvl 18 21 A jeden silný anděl pozvedl balvan, těžký jako mlýnský kámen, vrhl jej
 do moře a zvolal: "Tak rázem bude svržen Babylón, to veliké město, a nebude po něm ani
 památky.
 Rvl 18 22 Nikdy už v tobě nezazní hudba, nezve se harfa, píšťala ani trubka,
 nikdy už v tobě nebude řemeslník ani umělec, nikdo už v tobě neuslyší zvuk mlýnů,
 Rvl 18 23 nikdy už v tobě nezasvitne světlo lampy, nikdo už v tobě nezaslechne
 hlas ženicha a nevěsty. Tvoji obchodníci vládli světem a tvé čarovné nápoje mámily celé
 národy;
 Rvl 18 24 ve tvých zdech tekla krev proroků a svatých a všech zavražděných na
 zemi."
 Rvl 19 1 Potom jsem slyšel mocný hlas jakoby obrovského zástupu na nebi:
 "Haleluja! Spasení, sláva i moc patří Bohu našemu,
 Rvl 19 2 protože právě a spravedlivé jsou jeho soudy! Vždyť odsoudil tu velikou
 nevěstku, která přivedla zemi do záhuby svým smilstvím, spravedlivě ji potrestal za krev svých
 služebníků, která lpl na jejich rukou."
 Rvl 19 3 A znovu volali: "Haleluja! Na věky věků vystupuje dým z toho hořícího
 města."
 Rvl 19 4 Tehdy těch čtyřadvacet starců spolu se čtyřmi bytostmi padlo na
 kolena; klaněli se před Bohem sedícím na trůnu a volali: "Amen, haleluja."
 Rvl 19 5 A od trůnu zazněl hlas: "Zpívejte Bohu našemu všichni jeho služebníci,
 kteří se ho bojíte, malí i velcí."
 Rvl 19 6 A slyšel jsem zpěv jakoby ohromného zástupu, jako hukot množství vod a
 jako dunění hromu: "Haleluja, ujal se vlády Pán Bůh náš všemohoucí.
 Rvl 19 7 Radujme se a jásejme a vzdejme mu chválu; přišel den svatby Beránkovy,
 jeho choť se připravila
 Rvl 19 8 a byl jí dán zářivě čistý kment, aby se jím oděla." Tím kmentem jsou
 spravedlivé skutky svatých.
 Rvl 19 9 Tehdy mi řekl: "Piš: Blaze těm, kdo jsou pozváni na svatbu Beránkovu."
 A řekl mi: "Toto jsou pravá slova Boží."
 Rvl 19 10 Tu jsem padl na kolena k jeho nohám. Ale on mi řekl: "Střez se toho!
 Jsem jen služebník jako ty a tvoji bratři, kteří vydávají svědectví Ježíšovi. Před Bohem
 poklekni!" Kdo vydává svědectví Ježíšovi, má ducha prorocství.
 Rvl 19 11 A viděl jsem nebesa otevřená, a hle, bílý kůň, a na něm seděl ten,
 který má jméno Věrný a Pravý, neboť soudí a bojuje spravedlivě.
 Rvl 19 12 Jeho oči plamen ohně a na hlavě množství královských korun; jeho jméno
 je napsáno a nezná je nikdo než on sám.
 Rvl 19 13 Má na sobě plášť zbrocený krví a jeho jméno je slovo Boží.
 Rvl 19 14 Za ním nebeská vojska na bílých koních, oblečená do bělostného čistého
 kmentu.
 Rvl 19 15 Z jeho úst vychází ostrý meč, aby jím pobíjel národy; bude je pást
 železnou berlou. On bude tlačit lis plný vína trestajícího hněvu Boha všemohoucího.
 Rvl 19 16 Na plášti a na boku má napsáno jméno: Král králů a Pán pánů.
 Rvl 19 17 A viděl jsem jednoho anděla, jak stojí na slunci a volá mocným hlasem

na všechny ptáky letící středem nebes: "Pojďte, slétněte se k veliké hostině Boží!
Rvl 19 18 Budete se sytit těly králů a vojevůdců a bojovníků a koní i jezdců;
těly všech, pánů i otroků, slabých i mocných."
Rvl 19 19 A viděl jsem dravou šelmu a krále země i jejich vojska shromážděná,
aby vytrhli do boje proti jezdcí a proti jeho vojsku.
Rvl 19 20 Ale šelma byla zajata a s ní i falešný prorok, který k její cti činil
zázračná znamení a svedl jimi ty, kdo přijali cejch šelmy a klekali před jejím obrazem. Za
živa byli šelma a její prorok hozeni do ohnivého jezera hořícího sírou.
Rvl 19 21 Ostatní byli pobiti mečem vycházejícím z úst jezdce. A všichni ptáci
se nasýtili jejich těly.
Rvl 20 1 Tu jsem viděl, jak z nebe sestupuje anděl, který má v ruce klíč od
propasti a veliký řetěz.
Rvl 20 2 Zmocnil se draka, toho dávného hada, toho ďábla a satana,
Rvl 20 3 na tisíc let jej spoutal, uvrhl do propasti, uzamkl ji a zapečetil,
aby již nemohl klamat národy, dokud se nedovrší těch tisíc let. Potom musí být ještě na krátký
čas propuštěn.
Rvl 20 4 Viděl jsem trůny a na nich usedli ti, jimž byl svěřen soud. Spatřil
jsem také ty, kdo byli státi pro svědectví Ježíšovo a pro slovo Boží, protože nepoklekli před
dravou šelmou ani jejím obrazem a nepřijali její znamení na čelo ani na ruku. Nyní povstali k
životu a ujali se vlády s Kristem na tisíc let. -
Rvl 20 5 Ostatní mrtví však nepovstanou k životu, dokud se těch tisíc let
nedovrší. -
Rvl 20 6 To je první vzkříšení. Blahoslavený a svatý, kdo má podíl na prvním
vzkříšení! Nad těmi druhá smrt nemá moci, nýbrž Bůh a Kristus je učiní svými kněžími a budou s
ním kralovat po tisíc let.
Rvl 20 7 Až se dovrší tisíc let, bude satan propuštěn ze svého žaláře
Rvl 20 8 a vyjde, aby oklamal národy ve všech čtyřech úhlech světa, Góga i
Magóga. Shromáždí je k boji a bude jich jako písku v moři.
Rvl 20 9 Viděl jsem, jak vystoupili po celé šíři země a obklíčili tábor svatých
a město, které miluje Bůh. Ale sestoupil oheň z nebe a pohltit je.
Rvl 20 10 Jejich svůdce ďábel byl uvržen do jezera, kde hoří síra a kde je již
dravá šelma i falešný prorok. A budou trýzněni dnem i nocí na věky věků.
Rvl 20 11 A viděl jsem veliký bělostný trůn a toho, kdo na něm seděl; před jeho
pohledem zmizela země i nebe a už pro ně nebylo místa.
Rvl 20 12 Viděl jsem mrtvé, mocné i prosté, jak stojí před trůnem, a byly
otevřeny knihy. Ještě jedna kniha byla otevřena, kniha života. A mrtví byli souzeni podle
svých činů zapsaných v těch knihách.
Rvl 20 13 Moře vydalo své mrtvé, i smrt a její říše vydaly své mrtvé, a všichni
byli souzeni podle svých činů.
Rvl 20 14 Pak smrt i její říše byly uvrženy do hořícího jezera. To je druhá
smrt: hořící jezero.
Rvl 20 15 A kdo nebyl zapsán v knize života, byl uvržen do hořícího jezera.
Rvl 21 1 A viděl jsem nové nebe a novou zemi, neboť první nebe a první země
pominuly a moře již vůbec nebylo.
Rvl 21 2 A viděl jsem od Boha z nebe sestupovat svaté město, nový Jeruzalém,
krásný jako nevěsta ozdobená pro svého ženicha.
Rvl 21 3 A slyšel jsem veliký hlas od trůnu: "Hle, příbytek Boží uprostřed
lidí, Bůh bude přebývat mezi nimi a oni budou jeho lid; on sám, jejich Bůh, bude s nimi,
Rvl 21 4 a setře jim každou slzu s očí. A smrti již nebude, ani žalu ani nářku
ani bolesti už nebude - neboť co bylo, pominulo."
Rvl 21 5 Ten, který seděl na trůnu, řekl: "Hle, všecko tvořím nové." A řekl:
"Napiš: Tato slova jsou věrná a pravá."
Rvl 21 6 A dodal: "Již se vyplnila. Já jsem Alfa i Omega, počátek i konec.
Tomu, kdo žízní, dám napít zadarmo z pramene vody živé.
Rvl 21 7 Kdo zvítězí, dostane toto vše; já mu budu Bohem a on mi bude synem.
Rvl 21 8 Avšak zbabělci, nevěrní, nečistí, vrahové, cizoložníci, zaklínači,
modláři a všichni lháři najdou svůj úděl v jezeře, kde hoří oheň a síra. To je ta druhá smrt."
Rvl 21 9 A přistoupil jeden ze sedmi andělů, kteří měli těch sedm nádob a v
nich připraveno sedm posledních pohrom, a řekl mi: "Pojď, ukážu ti nevěstu, choť Beránkovu."
Rvl 21 10 Ve vytržení ducha mě vyvedl na velikou a vysokou horu a ukázal mi
svaté město Jeruzalém, jak sestupuje z nebe od Boha,
Rvl 21 11 zářící Boží slávou; jeho jas jako nejdražší drahokam a jako průzračný
křišťál.
Rvl 21 12 Město mělo mohutné a vysoké hradby, dvanáct bran střežených dvanácti
anděly a na branách napsaná jména dvanácti pokolení synů Izraele.
Rvl 21 13 Tři brány byly na východ, tři brány na sever, tři brány na jih a tři
brány na západ.
Rvl 21 14 A hradby města byly postaveny na dvanácti základních kamenech a na
nich bylo dvanáct jmen dvanácti apoštolů Beránkových.
Rvl 21 15 Ten, který se mnou mluvil, měl zlatou míru, aby změřil město i jeho
brány a hradby.
Rvl 21 16 Město je vystaveno do čtverce: jeho délka je stejná jako šířka. Změřil

to město, a bylo to dvanáct tisíc měr. Jeho délka, šířka i výška jsou stejné.
Rvl 21 17 Změřil i hradbu, a bylo to sto čtyřicet čtyři loket lidskou mírou,
kterou použil anděl.
Rvl 21 18 Hradby jsou postaveny z jaspisu a město je z ryzího zlata, zářícího
jako křišťál.
Rvl 21 19 Základy hradeb toho města jsou samý drahokam: první základní kámen je
jaspis, druhý safír, třetí chalcedon, čtvrtý smaragd,
Rvl 21 20 pátý sardonyx, šestý karneol, sedmý chrysolit, osmý beryl, devátý
topas, desátý chrysopras, jedenáctý hyacint a dvanáctý ametyst.
Rvl 21 21 A dvanáct bran je z dvanácti perel, každá z jediné perly. A náměstí
toho města je z ryzího zlata jako z průzračného křišťálu.
Rvl 21 22 Avšak chrám jsem v něm nespatrił: Jeho chrámem je Pán Bůh všemohoucí a
Beránek.
Rvl 21 23 To město nepotřebuje ani slunce ani měsíc, aby mělo světlo: září nad
ním sláva Boží a jeho světlem je Beránek.
Rvl 21 24 Národy budou žít v jeho světle; králové světa mu odevzdají svou slávu.
Rvl 21 25 Jeho brány zůstanou otevřeny, protože stále trvá den, a noci tam už
nebude.
Rvl 21 26 V něm se shromáždí sláva i čest národů.
Rvl 21 27 A nevstoupí tam nic nesvatého ani ten, kdo se rouhá a lže, nýbrž jen
ti, kdo jsou zapsáni v Beránkově knize života.
Rvl 22 1 A ukázal mi řeku živé vody, čiré jako křišťál, která vyvěrala u trůnu
Božího a Beránkova.
Rvl 22 2 Uprostřed města na náměstí, z obou stran řeky, bylo stromoví života
nesoucí ovoce dvanáctkrát do roka; každý měsíc dozrává na něm ovoce a jeho listí má léčivou
moc pro všechny národy.
Rvl 22 3 A nebude tam nic prokletého. Bude tam trůn Boží a Beránkův; jeho
služebníci mu budou sloužit,
Rvl 22 4 budou hledět na jeho tvář a na čele ponesou jeho jméno.
Rvl 22 5 Noci tam již nebude a nebudou potřebovat světlo lampy ani světlo
slunce, neboť Pán Bůh bude jejich světlem a budou s ním kralovat na věky věků.
Rvl 22 6 A řekl mi: "Tato slova jsou věrná a pravá; Pán, Bůh dávající Ducha
prorokům, poslal svého anděla, aby oznámil svým služebníkům, co se má brzo stát:
Rvl 22 7 Hle, přijdu brzo. Blaze tomu, kdo se drží proroctví této knihy."
Rvl 22 8 To jsem slyšel a viděl já, Jan. A když jsem to uslyšel a spatřil, padl
jsem na kolena k nohám anděla, který mi to oznamoval.
Rvl 22 9 Ale on mi řekl: "Střez se toho! Jsem jen služebník jako ty a tvoji
bratři proroci a ti, kdo se drží slov této knihy. Před Bohem poklekní!"
Rvl 22 10 A řekl mi: "Nezapečetuj knihu se slovy tohoto proroctví: čas je
blízko.
Rvl 22 11 Kdo křivdí, ať křivdí dál, kdo je pošpiněn, ať zůstane ve špíně - kdo
je spravedlivý, ať zůstane spravedlivý, kdo je svatý, ať setrvá ve svatosti.
Rvl 22 12 Hle, přijdu brzo, a má odplata se mnou; odplátím každému podle toho,
jak jednal.
Rvl 22 13 Já jsem Alfa i Omega, první i poslední, počátek i konec.
Rvl 22 14 Blaze těm, kdo si vyprali roucha, a tak mají přístup ke stromu života
i do bran města.
Rvl 22 15 Venku zůstanou nečistí, zaklínači, smilníci, vrahové, modláři - každý,
kdo si libuje ve lži.
Rvl 22 16 Já, Ježíš, posílám svého posla, aby vám to dosvědčil po všech
církvích. Já jsem potomek z rodu Davidova, jasná hvězda jitřní."
Rvl 22 17 A Duch i nevěsta praví: "Přijď!" A kdokoli to slyší, ať řekne:
"Přijď!" Kdo žízní, ať přistoupí; kdo touží, ať zadarmo nabere vody života.
Rvl 22 18 Já dosvědčuji každému, kdo slyší slova proroctví této knihy: Kdo k nim
něco přidá, tomu přidá Bůh ran popsaných v této knize.
Rvl 22 19 A jestliže kdo ubere ze slov knihy tohoto proroctví, tomu Bůh odejme
podíl na stromu života a místo ve svatém městě, jak se o nich píše v této knize.
Rvl 22 20 Ten, od něhož je to svědectví, praví: "Ano, přijdu brzo." Amen, přijď,
Pane Ježíši!
Rvl 22 21 Milost Pána Ježíše se všemi.